3 1761 07985981 5

Rev.d Henry T. Morgan, M.A.

Henricus Thornhill Morgan
Collegii St. Petri apud Radley Alumnus
Ingenii Facultatibus Studiorum Diligentia
Morum Honestate
Classis Quarta Princeps
Hoc Præmio Ornatus est
A Custode Sociisque
Fest. Pasch. 1854

Jabez Inman Sewell
Custos.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

https://archive.org/details/poetarumscenico00dind

POETÆ SCENICI GRÆCI.

POETARUM SCENICORUM GRÆCORUM,

ÆSCHYLI, SOPHOCLIS, EURIPIDIS ET ARISTOPHANIS,

FABULÆ SUPERSTITES

ET

PERDITARUM FRAGMENTA.

EX RECOGNITIONE

GUIL. DINDORFII.

EDITIO SECUNDA CORRECTIOR.

OXONII,
JOANNES HENRICUS PARKER;
ET LONDONI, 377, STRAND.
MDCCCLI.

LIBRARY
JAN 26 1968
UNIVERSITY OF TORONTO

PA
3461
D5
1851

OXONII:
EXCUDEBAT I. SHRIMPTON.

PRÆFATIO

EDITIONIS SECUNDÆ.

Quum Poetarum Scenicorum uno volumine ante hos viginti annos ab me editorum exemplaria in tabernis librariorum desiderarentur, duo librarii Oxonienses a. 1846. editionem veterem me inscio recuderunt tabulis usi stereotypis, ceterum nullis factis mutationibus, nisi quod Fragmentis Euripidis, quæ ego, quoniam nullam tum ipse operam in iis ponere vellem, ex A. Matthiæ editione excerpta posueram, alium substitui curarunt collectionem ex Friderici Wagneri editione compositam: quod meminisse lectores oportet, ne mihi tribuant quæ non sunt ab me scripta. Hæc Poetarum editio duobus annis post ad J. H. Parkerum transiit. Is quum bene nosset poetarum horum eruditionem maximis his viginti annis non contemnendos progressus fecisse, ab me petivit ut quæ corrigi vellem secum communicarem. Quod ego ita feci ut non solum locos plurimos rectius quam olim scriptos exhiberem, sed etiam carminum mensorum descriptionem propius ad eam rationem conformarem quæ in libro exposita est quo Metra tragicorum et Aristophanis descripsi, Oxonii edito a. 1842.

Aristophanis Fragmenta copiosius tractavi in editione Oxoniensi a. 1837, Æschyli et Sophoclis in secundis horum poetarum editionibus, quarum altera nuper e Typographeo Academico prodiit, altera propediem est proditura.

G. D

Scribebam Lipsiæ m. Mart. a. 1851.

CONSPECTUS.

ÆSCHYLI TRAGŒDIÆ.

	Page		Page
Prometheus Vinctus	3	Choephoræ	59
Septem contra Thebas	13	Eumenides	69
Persæ	24	Fragmenta Tragœdiarum Deperditarum	593
Supplices	34	Epigramma Æschylo adscriptum	615
Agamemnon	44		

SOPHOCLIS TRAGŒDIÆ.

Ajax	81	Antigone	138
Electra	93	Trachiniæ	150
Œdipus Tyrannus	107	Philoctetes	163
Œdipus Colonæus	122	Fragmenta Tragœdiarum Deperditarum	616

EURIPIDIS TRAGŒDIÆ.

Rhesus	178	Hercules Furens	314
Medea	188	Bacchæ	327
Hippolytus	201	Hecuba	340
Alcestis	214	Phœnissæ	353
Heraclidæ	225	Orestes	371
Supplices	235	Iphigenia in Tauris	388
Troades	247	Iphigenia in Aulide	402
Ion	259	Cyclops	418
Helena	274	Fragmenta Tragœdiarum Deperditarum	654
Andromache	289	Epistolæ Euripidi adscriptæ	713
Electra	301	Epigramma Euripidi adscriptum	715

ARISTOPHANIS COMŒDIÆ.

Acharnenses	425	Lysistrata	523
Equites	438	Thesmophoriazusæ	537
Nubes	454	Ranæ	549
Vespæ	472	Ecclesiazusæ	565
Pax	489	Plutus	578
Aves	503	Fragmenta Tragœdiarum Deperditarum	716

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Προμηθεύς ὁ Σκυθὶς βασιλεὺς ἐπὶ τὸ κακοήθέστερον τοῦ πῦρ πυθόμενος Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

Ἴστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβολεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος [illegible] ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεανίδαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανός, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἶδος ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτόν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διός, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παῖδας, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνόν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον βροντὴ καταπραγίσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

ΧΘΟΝΟΣ μὲν ἐς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἃς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦ. Κράτος Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
εὐφρἰάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοζύγου Θέμιδος αἱπυμήτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκείμασι
πρὸς πασσάλευτον τῇδε ἀπλάτῳ πάγῳ,
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθεὶς δ' ἥλιον φοίβην φλογὶ
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοὐ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πεφύκε πω.
τοιαύτ' ἐπήρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡ. εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προῖδωκεν γέρας;

ΗΦ. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.

ΚΡ. ξέμῳθμ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; σὺ τοῖτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦ. ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.

ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲι τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἀπλῷ λόγῳ
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦ. ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

ΚΡ. ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῦσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

ΗΦ. ἔγνωκα τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡ. σὺ νῦν ἐτοίμου σπεῦδε τἄνδον περπάτειν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;

ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.

ΚΡ. λαβὼν νιν ὁμῇ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
χαλαρὸν θέσε, παπτήλιος πρὸς πέτρας.

ΗΦ. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾶ τοὔργον τόδε.

ΚΡ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

ΗΦ. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πάρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦ. πλὴν τοὐδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡ. ἀδαμαντίνοις νῦν πάρσει, σκέπτου γνάθῳ
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρῳμένως.

ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὕπερ στένω πόνων.

ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτεῖρὴς ποτέ.

ΗΦ. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.

ΚΡ. ὁρῶ κυρσῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

ΚΡ. ἢ μὴν κελεύσω κἀπιβαίνειν γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κἰρκωσον βίᾳ.

ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ.

ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.
ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αἰθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.

ΗΦ. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφιζήλητρ' ἔχει.

ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;

ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σὲ δεῖ προμηθέως,
ὅπως τρόπου τοῦδ' ἐκκλιοῦσθαι τίγγος.
ΠΡ. ὦ ὄντες αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτέρ τε γῆ,
καὶ τὸν παντόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδετέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δεμνοῦχ' ὁπόσαις αἰκίαισιν
ἐπικεκλιμένος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω.
τοιοῦδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
ἔβηγ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμῶν αἰσχῆ.
φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῶμαι στενάχω. πῆ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τοῦδ' ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημί; πάντα προὐξεπίστομαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
[illegible]
ἀλλ' ὅστις σίγαν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τοῦτ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πεφῦκ' ἀνάγκαια ταῦτ' ἐνίξειν πράγματα·
ἐπιστάμενος δ' ἐγὼ τὰ πάντα πυρὸς
πῦρ ἐπηνεγκάμην βροτοῖς, ἀδίδακτος τέχνης
πᾶσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιῶνδε ποινὰς ὑμπλακημάτων τίνω,
ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.
ἆ ἆ.
τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσίπτα μ' ἀφιγγής,
θεόσπετος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη,
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δῆ θέλων;
ὁρᾶτε δύσμοιτον μὲ δύσπτωτον θεὸν,
τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δὲ ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὑπόσοι
τὴν Διὸς αἰθὴρ εἰσοικνεῖσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί σοι, ὦ κυυδήσιμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἑλαφραῖς
πτερύγων μπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβητὸν τὸ προσίπτον. [στρ.
ΧΟ. μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις πτερύγων
θοαῖς ὁμίλαις προσέζευ τόνδε πάγον, πατρῴας
μήγις παρεπούσα φρένας. 130
ἐμπαυσάμην δέ μ' ἔπειφ' ὡμαι
κέντρον γὰρ ἀχὼ χάλιβος [ῥῶπιν αἰδῶ·
ἔπηξεν ἄντρων μυχὸν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὸν θεμι-
σίθην δ' ἀπέβιλος ὄχῳ πτερωτῷ. 135
ΠΡ. αἰαῖ, αἰαῖ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ πᾶσιν ὑ' ἀλισταμένου
[illegible]
πατρὸς Ὠκεανοῦ· ἐφρυθῆτ', ἐσίδεσθ'
[illegible] 140
τόνδε φραγγῶν ἀκμαίοις ἐν ἄκρυσι
φρουροῦν ἄζηλον ὀχῆμα.
ΧΟ. λείπομαι. Ἰαπετοῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
ὁμίχλα ἀντ.
[illegible]
πέτρᾳ προσπεσανύμενον 145

ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέαι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦσι· Ὀλύμπου· νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς
ἀδέτως κρατύνει, 150
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἄϊστοί.
ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἄϊδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἥκειν,
δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίοις πελάσας, 155
ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος
τοῦσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τλᾶς
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα. στρ.
ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος
θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ; 160
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον,
δάμναται οὐρανίαν
γένναν· οὐδὲ λήξει, πρὶν ἢ κορέσῃ κέαρ, ἢ
τὸν δὲ πάλαμά τιν' ἕλῃ τις ἀφύκτου. παλάμᾳ τιν' 165
ΠΡ. ἡ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρυτάνις
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὑφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. 170
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν
θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς
πτήξας τοῦ' ἐγὼ καταμηνύσω,
πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ,
ποινάς τε τίνειν
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.
ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντ.
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς. 180
ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων [καὶ κέαρ
χρὴ σε τέρμα κέλσαντ' ἐπιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ ᾄδεα
ἀπαρύσμιδυον ἔχει Κρόνου παῖς. 185
ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς· ἀλλ' ἔμπας
μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν 190
εἰς ἁρμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.
ΧΟ. πάντ' ἐκκλύψον καὶ γέγωνε ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται· 195
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
σκοπὸς δ' ὅσῳ σιγᾶν, πανταχῇ δι' ὀδυσπτά.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσιν τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρμηθέντες, 200
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνου,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὐμπαλὶν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτῆνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα, 205
οὐκ ἠθυμήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς

ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ὦπτ᾽ ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία, 210
τὸ μέλλον ἥ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ᾽ ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ κάρτερὸν
χρείῃ, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερσχύοντας κρατεῖν.
[illegible] λόγοισιν ἐξανγκασμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. 215
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
[illegible] ἔδοξε προσπεσόντα γοητείαν
[illegible]
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν κιλλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον 220
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιᾶδ᾽ ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ᾽ ἐξημείφατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. 225
ὃ δ᾽ οὖν ἐρωτᾶτ᾽, αἰτίαν καθ᾽ ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς ὀρόνον
καθέζετ᾽, εὐθὺς διάπυσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο 230
ἀρχὴν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λύγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν᾽, ἀλλ᾽ ἀΐστωσας γένος
τὸ πᾶν ἐχρῄζεν ἄλλο φυτῦσαι νέον.
καὶ τοισίδ᾽ οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ᾽ ἀτόλμησ᾽· ἐξελυσάμην βροτούς 235
τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῶν τοι τοιάσδε πημοναίσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσι, οἰκτραῖσιν δ᾽ ἰδεῖν·
θνητοὺς δ᾽ ἐν οἴκτῳ πρεσβέμενος, τοὐτου τυχεῖν
οἴκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλὰ νηλεῶς 240
δὸ᾽ ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

ΧΟ. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυναχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ᾽ ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρῃζον εἰσιδοῦσά τ᾽ ἠλγύνθην κέαρ. 245

ΠΡ. καὶ μὴν φίλοισι ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟ. μὴ πού τι προῖξῃς τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡ. θνητοὺς γ᾽ ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟ. τὸ ποῖον εὕρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. 250

ΧΟ. μέγ᾽ ὠφέλημα τοῦτ᾽ ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα.

ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ᾽ ἐφήμεροι;

ΠΡ. ἆρ᾽ οὖ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟ. τοιῶσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ᾽ αἰτιάμασιν 255
αἰκίζεται τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν,
οὐδ᾽ ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ᾽ οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟ. δῦξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ᾽ ἥμαρτες οὔτ᾽ ἐμοὶ λέγειν 260
καθ᾽ ἡδονὴν σοί τ᾽ ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλων δ᾽ ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πήματ᾽ ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νοιθετείν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ᾽· ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἅπαντ᾽ ἠπιστάμην. 265
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ᾽ ἀρήγων αὐτὸς εἱρύμην πόνους.
οὐ μὴν τι ποιναῖς γ᾽ ὧμὸν τοιαυσί με

[illegible]
τυχὸντ᾽ ἐρήμου τοῦδ᾽ ἀγείτονος πάγου. 270
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ᾽ ὁμῆ,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσεμπόδους τύχας
ἀκούσαθ᾽, ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτα γὰρ πλανωμένῃ 275
πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟ. οὐκ ἀκούσας ἐπεθώῦξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ᾽, 280
αἰθέρα θ᾽ ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν
ὠκριόεσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ·
ταὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚ. ἥκω θελήσας πέρασι τοῖσδε πλάκα
διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ, 285
τὸν πτερυγωκὴ τόνδ᾽ οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ξύνοιδα, συναλγῶ.
τό τε γὰρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὐτως
ἐσαναγκάζει, 290
χωρὶς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ
μείζονα μοῖραν νείμαιμ᾽ ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ᾽ ὡς ἔτυμ᾽, οὐδὲ μάτην
χαριτοῤῥωσσεῖν ἐνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν᾽ ὅ τι χρῇ σοι ξυμπράσσειν· 295
οὐ γάρ ποτ᾽ ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἑπώνυμόν τε ῥεῖμα καὶ πετρηρεφῆ 300
αὐτόκτιτ᾽ ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἑλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ ξυναχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα, 305
οἵαις ὑπ᾽ αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. 310
εἰ δ᾽ ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ᾽ ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ᾽, ὦ ταλαίπωρ᾽, ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες, 315
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ᾽ ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης. Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ᾽ οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ᾽ εἴκεις κακοῖς, 320
πρὸς τοῖς παροῦσι δ᾽ ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἐμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ᾽ ἐπείθουος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι 325
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ᾽ ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ᾽ ἡσύχαζε μηδ᾽ ἄγαν λαβροστόμει.
ἢ οὐκ οἶσθ᾽ ἀκριβῶς ὧν περισσόφρων ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται ;

ΠΡ. ξυλῶ σ' ἐδάσατ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖν. 350
πάντων μεταγγὼν καὶ τετυλωμένως ἐμοί.
καὶ τὴν ἔασον μηδὲ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εἰπιθὴς.
πάντα δ' αὖτὸς μὴ τι πημανεῖς ὀφῶ.
ΗΦ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς 355
ἢ σαυτόν· ἔρρῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὀργιόμενον δὲ μηδαμῶς αὐτιστάσῃς.
αἰχῶ γὰρ αἰχῶ τἰνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δοῦναι Διΐ, ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῇ λήξω ποτέ· 360
πρόθυμος γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ ποιήσεις, εἰ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
[illegible]
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῖδ' οὕνεκα 365
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρου τόπους
ἵστησε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
[illegible] 370
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄτυφον ὄγκῳ τ' ἀρτίφρονα δράκοντ' ἐρῶ,
[illegible]
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀνάστη θεοῖς,
σμερδνοῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον· 375
ἐξ ὀμμάτων δ' ἥστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος
καταῤῥάπτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων 380
νομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
[illegible]
καὶ τὸν ἀκρεῖον καὶ παμήορον δίμας
[illegible]
ἐπεὶ μένος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπὸ· 385
κορυφαῖς δ' ὑπέσκιμψε μένοιος μυδρωκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
[illegible]
τὴν [illegible]
τοὐμὸν δὲ Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον 390
θερμοῖς ἀπλάτου πέλεσι πυρπνόου ζίλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ῥηθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
[illegible]
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην, 395
ἕως τ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
ΩΚ. οὔκουν, Ἰφιμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι
ὀργῆς ζοώσης εἶσιν ἰατρὸς λόγος;
ΠΡ. ἢν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ. 400
ΩΚ. ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τινα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
ΠΡ. μάχθην περισσὴν κοὐφέλειαν τ' εἰκβόλον.
ΩΚ. ἓν μὲ τήνδε τὴν νόσου νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. 405
ΠΡ. [illegible]
ΩΚ. σκῆψίν μ' ἐς οἷον αἰὼν λόγου πτερύλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος εἰμὸς εἰς ἔχθιμα βάλῃ.
ΩΚ. ἢ τῷ νέῳ θυμοῦσθαι παγκρατεῖς ἔφυμεν;
ΠΡ. τοὔπου ῥηλύπτου μὴ πυ' ἀχθεσθῇ κέαρ. 410
ΩΚ. ἡ σὴ, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὁρμωμένῳ μοι τοῦδ' ἐθώῦξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἅσμενος δέ τἂν 395
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.
ΧΟ. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ, στρ.
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινῶν λειβομένα
μέος παρειὰν 400
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς· ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Διὸς
ἴδιοις νόμοις κρατύνων ὑπερήφανον θεοῖς
τοῖς πάρος ἐν, δείκνυσιν αἰχμάν. 405
πρόπασα δ' ἠδη στονύεν λέλακε χώρα, ἀντ.
μεγαλοσχήμονα τ' ἀρχαιοπρεπῆ στένουσι τὰν σὰν
ξυνομαιμόνων τε τιμάν, ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνὰς 410
Ἀσίας ἕδος νέμονται, μεγαλοστόνοισι σοῖς
πάθεσι συγκλαύσαντι θυητοί·
Κωλχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. 415
παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν,
Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, ἀντ. 420
ὑψίκρημνόν θ' οἳ πύλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
δύσος στρατὸς, ὀξυπρῴροισι βρίμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις 425
δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις
εἰσιδόμαν θεὸν Ἄτλαν,
ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος κραταιὸν
γᾶς οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ἐχὼν στενάζει. 430
βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινὸς Ἄϊδος δ' ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
πταγαί θ' ἁγνορύτων ποταμῶν στένουσιν ἴλγος οἰκτρόν.
ΠΡ. μὴ τοι κλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ 436
σιγᾶν μ'· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν; 440
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ἐμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς ἠπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ, μέμψιν οὐκ ἐπ' ἀνθρώποις ἔχων, 445
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον
ἔῤῥιπτον εἰκῆ πάντα, κοὐδὲ πλινθωφεῖς 450
[illegible]
κατώρυχες δ' ἔνναιον ὥστ' ἀήσυρτοι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθρωπεῖον ἄνθος οὔτε καρπίμου 455
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἕς τε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις, 460
μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
[illegible]
θυητοῖς μεγίστων διἀδοχοι μοχθημάτων

γένοιτ', ἐφ' ἅρματ' ἤγαγον φιλητύους
ἵππους, ἀγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ὢν' ἐμοῦ
λινόπτερ' εἶρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
ΧΟ. πέπονθας αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν
πλανᾷ, κακὸν δ' ἰατρὸν ὣς τις ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμον.
ΠΡ. τὰ λοιπὰ μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν οὔτε βρώσιμον,
χρεία κατεσκέλλοντο, πρὶν γ' ἐγὼ σφίσιν
ἔδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆνιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
εὐωνύμους τε, καὶ βίαιαν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοιτ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν,
χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εἰμορφίαν,
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
ἀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην·
ὦδωσα θνητοὺς· καὶ φλογωπὰ σήματα
τοιαῦτα δὴ τὰ πρόσθε δυστεκμαρτότα.
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσὸν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
βραγεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκῆδες δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
ἐλέλπις εἶμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς ὧδε δεσμᾷ φυγγάνω·
τέχνῃ δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.
ΧΟ. τοῖτων ἄρα Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος.
ΠΡ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἔτ' ἂν πύθοιο μηδὲ λιπάρει.
ΧΟ. ἢ πού τι σεμνὸν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῴζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀείκεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.
ΧΟ. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων στρ.
θεὶς ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς, 529
μηδ' ἐλαύνεσθαι θεοὺς ὁσίαις θυίναις ποτινισσομένα
βουθόνοις, παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἀσβέστων πόρων,
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι
καὶ μήποτ' ἐκτακείη. 535
ἡδὺ τι βαρσαλέαις ἀντ.
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. φρίσσω δέ σε
δερκομένα 540
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον . . .
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
θνητοῖς ἄρσει. Πρ. μηδὲν [στρ.
φὴρ ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ, ποῦ τίς ἀκμά;
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης 545
ἀλιγοδράνιαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν
ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον; οὔποτε θνατῶν 550
τὰν Διὸς ἁρμονίαν ἀνδρῶν παρεξίασι βουλαί.
ἐμαθὸν τάδε τὰν πρόμαθιν σ' ὀλοὰν τέχναν. Πρ. μηδὲ
τὸ διαφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα [ἀντ.
τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ 556
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίοις
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἔδνοις
ἄγαγες Ἡσιόναν πιθὼν δάμαρτα κουνόλεκτρον.
ΙΩ. τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν 561
τάνδε χαλινοῖς ἐν πετρώνοισιν
χειμαζόμενον;
τίνος ἁμπλακίας ποιναῖς ὀλέκει;
σήμηνον ὅτου
γῆς ἢ μογερᾶ πεπλάνημαι. 565
ἆ ἆ,
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος,
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ δά,
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων, 570
οὐ οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυναγετεῖ,
πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.
ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ στρ.
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰώ, πόποι, 575
ποῖ, πόποι, ποῖ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι.
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε
παῖ, τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὐ-
ρῶν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοσύναις, ἐ ἔ,
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν 580
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐχμάτων, ἄναξ.
ἄδην με πολίπλανοι πλάναι 585
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ
πρόσωπα πλάσω.
κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;
ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείας; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ 590
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ἐπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις, ἀντ.

εἴτε μοι τὴν μακρὰν τίς ἔσ. τίς ἤρα μ', ὦ τάλας,
τὰν παλιπόρων δὸ' ἑτήσια πρωτέρμοις,
ἐνέσσυτον τε νόσων
ἀνθυπάσας, ἁ μαραίνει με χρὶ-
ζουσα κεὐτροις * * φωσφαλέοις, ἐ ἔ.
σκιρτεμάτων δ' ἐπατίων αἰόλως
λασθήσιτος ἤλεον. Ἥρας
δαιμόνων δὲ τίνες οἱ, ἐ ἐ,
οἳ' ἐγὼ μογοῦσαν ;
ἀλλά μοι τορῶς
τέκνωσον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μήκαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
ἀρῖλει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους εἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς ἑυρὴν' ὁρᾷς Προμηθέα.
τλήμων Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε ;
ΙΩ. ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
ΠΡ. σέκουν πάρεις ἂν τῆνδε δωρᾶν ἐμοί ;
ΙΩ. λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΠΡ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.
ΙΩ. βουλεύμα μὲν τὸ Διὸν, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
ΠΡ. ποιᾶς δὲ ποῖων ἁμπλακημάτων τίνεις ;
ΙΩ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
ΠΡ. καὶ πρὸς γε τοῦτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
ἐείξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνου.
ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ. μήτοι με κρίψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῖδέ σοι δωρήματος.
ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν ;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ φρᾶξαι φρένας.
ΙΩ. μὴ μου πρωκῆσθ μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
ΧΟ. μήπω γ' · μοῖραν δ' ἡδονῆς κάμοὶ πόρε.
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθῆτω πάρα.
ΠΡ. σὺν ἔργῳ, Ἰοῖ, ταῦσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήτας πατρός.
ὡς τἀπισκαλῆσαι καπονῦμασθαι τύχας
πρὸς τῶν κλύοντων, ἀξίαν τιμᾶθν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἐμὶν ἀπιστήσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μῦθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πείσασθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαβόρων
μηχῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ὕπνωμι πιλούμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρους
τί παρθενεύει λαγὼν, ἐξὸν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
θέλει· σὺ δ', ὦ πάι, μὴπολλάκιτίσης λέχος
τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔβελθε πρὸς Λέρνης βαθῦν
λειμῶνα, πόλμας βουστόσεις τε πρὸς πατρός,
ὡς ἂν τὸ Δίον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.

ξυνειχόμην δ'ὑστέρως, ἐς τε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφαντ' ἀνείματα.
ὁ δ' ἐς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα. 660
ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰόλοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ, 665
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
ταῦτα πεισθεὶς Λέρνιος μόστιος,
ἐξήλασέν με κἀπέκλησε δομάτων 670
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διαστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χριαθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι 675
ἦσσον πρὸς εὔποτον τε Κερχνείας ῥόος
ἀκτήν τε Λέρνης· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος 680
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέν μ' οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ 685
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.
ΧΟ. ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
οὔποτ' οὔποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λογους
εἰς ἀκοὰν ἐμὰν, 690
οὐδ' ἅδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
πήματα, λύματα, δείματ' ἐμὰν
ἀμφίκιε κιετῆρα φέρειν ψυχᾶν·
ὠ ὠ μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς. 695
ΠΡ. πρὸ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἐς τ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.
ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα 700
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους 705
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στεῖχε πεδίον δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλιστόνοις πόδας 710
χρίμπτουσα ῥαχίσιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειμὼς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον, 715
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,

πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὑψιστον, ἔνθα ποτιμῶς ἐκβρυσὰς μενεῖς
κρυτῶφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστηρωγείτονας δὲ χρὴ
κηρυφίας ὑπερκλύζουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βᾶσιν κέλευθον, ἔνθ' Ἀμειζόνων στρατὸν
ἕξει στυγνόφρ', αἳ Θεμίσκυρὰν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδοντ', ἵνα
γναμπεὶς πόντου Σαλμυδησσὰ γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτασιν, μητρυιὰ πόντου·
αἵτινά σ' ἰδηγήσουσιν καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἐσθμὸν δ' ἐπ' αὐτᾶΐς στενοπόρους λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυπλάγχνως σε χρὴ
λιπόντα αὐλὼν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἶσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, βάσπορος δ' ἐπώνυμος
[illegible]
ἤπειρον ἥξεις Ἀσίδ'. ἆρ' ὑμῖν δικεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάντ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῆδε γὰρ θνητῆ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρρψεν πλάνας.
πικρὸν δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὐς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

ΙΩ. ἰὼ μοί μοι.

ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέραγε κἀναμυχθίζει· τί που
δρᾶσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πνεύσῃν κακά;

ΧΟ. ἢ γὰρ τὰ λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡ. ἀναχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ῥῖψαι' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡ. ἡ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μὲν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὐτῇ γὰρ ἦν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οἰδὲν ἔστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ. ἢ γὰρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Διΐ;

ΠΡ. ἥδ' ἄν, οἶμαι, τἠδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἂ, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα στνληθήσεται;

ΠΡ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ. ἐθύρτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.

ΠΡ. τί δ' ὄντιν' ; οὐ γὰρ ῥητὸν αἰδᾶσθαι τόδε.

ΙΩ. ἢ πρὸς ἀάμαρτος ἐξαίσταται θρόνων;

ΠΡ. ἥ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἐὰν ἐγὼ 'κ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ. πῶς εἶπας; ἢ 'μὸς παὶς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡ. τρίτος γε γένναι πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ. ὦ' οὐκ ἔτ' εὐξυμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡ. καὶ μὴ τι σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.

ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε ἑατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ. ποίοιν πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡ. δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ, ἢ πόνων τὰ λοιπὰ σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγου·
καὶ τῆδε μὲν γίγνωσε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ πεθῶ.

ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ 'γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολλέων πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράψασα σὺ μνήμασιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥοιβδοῦν ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολᾶς ἕλουσαν ἡλιοστιβεῖς * * *
πώντων περῶσα ἁλοῦσσον, ἐς τ' ἂν ἔξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναΐουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
[illegible]
ἀκτίσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατύπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βρωτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς·
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσκρῃ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῖπας φύλαξαι, τὸν τε μονώπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἱ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φύλον, οἳ πρὸς ἠλίου
ναίουσι παγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Λίβ(ὸ)ψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἔρᾳ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νείλος εἰσπόνου ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τοίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοὶ τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι σκ ψελλὸν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐναριδίλιπτε, καὶ σαφῶς ἐκμὴ θανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν προείρηκας ἤδε τέρμ' ἀκηκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῖν' αὖτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄγκλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γἀπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θὔκλς τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρῦες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
[μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι,]
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνου δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τἀδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς.

ὡς δίκαιαι πλέον τι τοῦ πεφυκότος.
τὰ λοιπὰ δ' ἐμῆς τῆδέ τ' ἐς κοινὸν φρένα.
ἐς παῖδ' ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἔτους. 845
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόμασι καὶ πρασχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τέθηκεν ἐμβρυον.
[ἔπαφῶν ἀπαρθὲ χειρὶ καὶ θεῶν μόνον.]
ἔπειτα δὲ τῶν Διὸς γένεσθ' ἀφῶν
τεῦξις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
[illegible]
πίπτῃ δ' ἀπ' αὐτοῦ γένεα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον 855
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἑπτομένοι φρένας,
κἀμοὶ πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ 860
Ἄρει δαμίτων νυκτιφρουρήτῳ ὁρμίσει·
γυνὴ γὰρ ἀνδρὸς ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
ξίθῃσιν ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιοῦ 'π' ἐγὼ τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἡμέρα θέλξει τὸ μή 865
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δοκῶν δὲ ἐίτεραν βουλήσεται,
κλεινὴν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὖτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τεύξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. 870
[illegible]
τόρωσι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χρῆσθ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου 875
εἰπεῖν, σὺ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.
ΧΟ. ἐλελεῦ ἐλελεῦ, ὑπό μ' αὖ σφίκελος
καὶ φρενοπληγεὶς μανίαι θάλπουσ',
οἴστρου δ' ἄῤῥιτ κρίει μ' ἄπνοος· 880
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τ[illegible]
ἕξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
[illegible]
θυλεμοὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκὴ 885
στιγερᾶς πρὸς κέρασιν ἄτης.
ΧΟ. ἢ σοφὸς ἢ σοφὸς ὃς στρ.
πρώτος ἐν γνώμα τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσᾳ
[illegible]
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ· 890
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ ζαλβριπτομένων
μήτε τῶν γένει μεγαλυνομένων
[illegible]
μήποτε μήποτέ μ', ὦ ἀντ.
[illegible]
μηδὲ πλαθεῖην γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
[illegible]
εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα βαπτομέναν
ἐκπαλαίστοις Ἥρας ἀλατείοις πόνων. 900
ἐμοὶ δ' ὅτι μὴν ὁμόλεχ ὁ γάμος
[illegible]
ἄρωσι θήρετον ὄμμα πρυσσόρικτοι μι.
ἀπόλεκτος ὦν γ' ὁ πόλεμος, ἄπυρα
πάσσαλ· οὐδ' ἔχω τίν' ὧν γενοίμαν. 905

τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπα φύγομ' ἄν.
ΠΡ. ἡ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αἰθάλῳ φρονῶν,
ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ 910
Κρόνου τότ' ἦδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠράτο δηναῖῳ θρόνων.
τοιῶνδε μάχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα χῷ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν 915
θαρσῶν καθήσθω τοὺς πεδαρσίους κτύπους
πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροὶν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτῶμα· οὐκ ἀνασχετά·
τοίον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται 920
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντάς θ' ὑπερβάλλουτα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ. 925
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ βουλεύειν δίχα.
ΧΟ. σὺ θην ἁ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
ΠΡ. ἄπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἁ βούλομαι λέγω.
ΧΟ. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Διὸς τινά; 930
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
ΧΟ. ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῖδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι. 935
ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἐλάσσων Ζηνὸς ἡ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὺν γὰρ οὐκ ἄῤῥει θεοῖς. 940
ἀλλ' εἰσορῷ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διώκονον
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
ΕΡ. σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρὸς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτύντ' ἐς θεοὺς ἐφημένως 945
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ὤωγέ σ' οὐστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκείνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτρίως,
ἀλλ' αὖθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς 950
ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
ΠΡ. σεμνύστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ 955
ναίειν ἀπευθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπώψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς; 960
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κελεύθου ἧσσο ἧς ἔρχεσαι ποσίν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μύστοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. 965
ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,

σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλόξαιμ' ἐγώ.
κρίνιστον γὰρ οἶμαι τῆδε λατρεύειν πέτρᾳ
ἢ πατρὶ θέσιν Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών. 970
[illegible]
ΠΡ. γλιδῶ· γλιδοῦσα δῦδε τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς
ἐχθρούς· ἴδοιμ· καὶ σέ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ἢ καιμὲ γάρ τι ξυμφορᾶις ἐπαιτιᾷ ;
ἁπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς, 975
ὅτοι παθοῦσιν εὖ κακοῦσι μ' ἐκδίκως.
ΧΟ. κλέος σ' ἐγὼ μεμηνὼς οὐ σμικρὸν νόσον.
ΠΡ. νοσοῦμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ΧΟ. εἰης φρονητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς. 979
ΠΡ. ὤμοι. ΕΡ. τῶδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.
ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάντ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ΕΡ. καὶ μὴν σὺ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὕυθ' ὑπηρέτην.
ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οἵδεν ὧν χρῄζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἀντίνοιμ' αὐτῷ χάριν. 985
ΕΡ. ἐκερτόμησας ὄρθλον ὡς παῖδ' ὄντα με.
ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πείσεσθαι πάρα ;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε, 990
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
[illegible]
λευκοπτέρῳ δὲ νηφάδι καὶ βροντῇμασι
γθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταραττέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι 995
πρὸς οὗ χρειὼν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταὐτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
ΠΡ. ὤπταί πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
ΕΡ. τὸλμησον, ὦ μάταιε, τὸλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. 1000
ΠΡ. ὀκλεῖς μάτην με κἠμὲ ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
[illegible]
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γναικομίμοις ἐπτοίσμασιν χερῶν 1005
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οἰδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· ὅακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιᾴζει καὶ πρὸς ἡνίαις μάχει. 1010
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αἰθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οἴδεν ὡς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις.
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία 1015
ἕπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου 1020
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάσβαρος
διορταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρτων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόῤῥωτον δ' ἦπαρ ἐκδυνήσεται. 1025
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φαιῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναίγηταν μολεῖν
Ἄιδην κνιφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ· ὡς οὐδ' οὐ πεπλασμένος 1030
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Διόν, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπτανε καὶ φρόντιζε, μηδ' αἰθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. 1035
ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωχε γάρ σε τὴν αἰθαδίαν
μεθεῖν· ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάδ' ἀγγελίας 1040
οὐ· ἐθὼὔξευ, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταυτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτεύσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
[illegible] 1045
βροντῇ σφακέλῳ τ' ἀγρίων ἀνέμων·
χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐτοῖς βίζαις
πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχὺ τοῖς
ξυγχῶσειεν τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρων διόδους, ἕς τε κελαινὸν 1050
Τάρταρ' ἀμήν ῥοθίοις
τοὐμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις'
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
ΕΡ. τοιᾶδε μύνοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκούσαι. 1055
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν
ἢ τοῖδε τύχῃ ; τί χαλᾷ μανιῶν ;
ἀλλ' οὐν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
ξυγκάμνουσαι ταῖς τοιδε τόποων
μετά που κωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς, 1060
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
ΧΟ. ἅλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
τοῦτό γε τλητὸν παρέστρεπε ἔπος 1065
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν ;
μετὰ τοῖδ' ἥ τι πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδόντας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
[illegible] 1070
ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἁγὼ προλέγω·
μηδὲ πρὸς ἄτης ὑπραθεῖσαι
μέμψησθε τί χρῃ, μηδὲ ποτ' εἴπητ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσεβάλετ' 1075
μὴ δῆτ', αὐτὰ δ' ὑμᾶς αὐτάς.
εἰδόταιν γὰρ κοὐκ ἐξαίφνης
οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ 1080
χθὼν σεσάλευται·
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἑλικες δ' ἐκλαμπτοι τι
στεροπῆς ζάπτυροι,
στρόμβοι δὲ κόνεως ἐγείρουσι· 1085
σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων
εἰς ἄλληλα
στάσιν ἐντίπνουν ἀποδεικνύμενα·

ξυστεγάσασα δ' αἰθὴρ πάντῃ.
τοιαῦ' ἐπ' ἐμοὶ μοῖρ' ἐτέθην
πολύπονος ἀθλίων πόνων ὑπερβολάν.

ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ Λάϊος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ᾗ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικός, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδαμείας, ὁ Λάϊος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώσπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν τὸν Λάϊον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι χοιρῖς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λάϊος δεῖ ὂν εἰρηται τρόποι ἴσαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσασθαι. ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνάσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἶπύνθα

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο, ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγενήθη, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὑρόντες δὲ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἠξίωσε καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρά τινος ἐβρισθεὶς καὶ ἀνειδισθεὶς ὡς ὑιόθος ἐστὶ καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἤγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον ὅτι πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ μητρὶ σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα· καὶ ἀπῆλθε τὴν εἰς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λάϊος, ὁ τοῦτου πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἅμφω, οἱ τοῦ Λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον· παραχώρησον ὦ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη· πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἶκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ κατήσθιε· προέκειτο δὲ τότε παρὰ τὸν Θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς βραβεῖον ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὑτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὁ ἔβρασεν ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλιψαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τοῦ ἑνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου ὑποχωροῖ ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀρὰν. ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἑνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους εἰς τὸν τοῦ Ἄργους βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλεύειν δράξασθαι. λαζῶν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν ἀπορία τοῦ ῥήματος ἐν Οἰδίποδι ἐπίκειται· ὁ δὲ χωρὶς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρῳδίων· ἡ δὲ ἐπῳδείσεις, τὰ πρὸ Ἀργείων πολεμικοῦσι Θηβαίοις, τοὺς καὶ μεγίστας· καὶ ὅπλοτος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐπεισαγὼν ἐπὶ Θεμιστοκλέους ἐλαφηβόλῳ ση'. ἐνίκα Λάϊφ, Οἰδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῷ. δεύτερος Ἀμφιτρύων Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς

τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράδμων Λικουργείᾳ τετραλογίᾳ. ἐπιγέγραπται δὲ ὑποθέσεις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι ἑκατοντάπυλοι.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν Θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΑΛΛΩΣ.

Οἰδίποους μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λῆξαι παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μὴ φέρων ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοί, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος, ἑκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἦρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὢν Πολυνείκους, εἶ καὶ Σοφοκλῆς ἑωὐτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν ᾔτησε τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἐπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου

ὕθεν καὶ Πολυνείκης ἐκεῖθεν ἀπάρας εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας πείθει τοῦτον συνάρασθαί οἱ πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχνὴν στρατιὰν ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἑπτὰ στρατηγοί, ἑξδόμος γὰρ αὐτὸς ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορκοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνῃρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀναιροῦσιν ἀλλήλους. σημειοῦται δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἕνα τῶν ἑπτὰ τὸν Ἄδραστον λέγει· Λίσχυλος δὲ ἕτερον τῶν ἑπτὰ Ἐτέοκλον ἀντὶ Ἀδράστου πρωτεθεί.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΕΤ. ΚΑΔΜΟΥ πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορᾷ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ἐμοῦθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ἁμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἦσης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἕρπητον χρόνῳ,
βλαστημὸν αὐδαίνοντα σώματος πολὺν,
ὥραν ἔχοντ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
[illegible] τιμὰς ἡμῖν ἀπολείπεσθαι ποτε·
τέκνοις τε, γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἡ γὰρ νέους ἔτροιτας εὐμενεῖ πέδῳ,
ὕπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
ἐδρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς ὅπως γενοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει τύχης·
χρόνων γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλεῖα πύλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
[illegible] ἀψευδεῖ τεχνῃ·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἕρπε θᾶσσον καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμῆσθ' ἅπαντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πλῆροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
πύργων στάσθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλέων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοπούς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματὰν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓ. Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἦκω σαφὴ τἀκείθεν ἐκ στρατοῦ φέρων·
αὐτὸς κατόπτης δ' εἶμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ', Ἐνυὼ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὁρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θεύντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανοῦσιν τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δίκρυ
λείβοντες· οἴκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε τύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
κληρουμένους δ' ἕλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἴοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἔπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφου
φράξαι πάλισσα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὠκίστος λαβὲ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἴδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσει.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοὶ,
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκδαμύσητε δημότων, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαι, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζώσαν διαφυλάσσει μητέρ' ἡγεδὼν·
γένεσθε δ' ἀλκὴ· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟ. θρεῖμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
καθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπὼν,
βρεῖ πολὺς ὄδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄπιστος σαφὴς, ἔπεμπε πεζολε-
εἶδε δ' ἐμὰς φρένας δέος· ὅπλων κτύπος
πτισιχρίμπτεται.

δὶς πεδὸν βοὸς πατᾶται. θρόμει δ'
ἀκμήτοις ὀξέως ὁδοῖς ὁρατίσον.
ἰὼ ἰὼ θεοί θεαί τ', ὁρᾶτέ νιν
κακὸν ἀλύοντα.
βοᾷ ὑπὲρ πόρων λευκοπρεπὴς λεὼς
ὁρατὰς ἐπὶ πόλιν.
τίς ἄμα γένεται, τίς ἀμ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν;
πάτερ ἄναξ, ἔρυσαι πατρίδα βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ κάκιστε ἕζεσθαι, ἀκοιλίς βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάπτοτοι;
ἀσκεῖτ' ἢ οὐκ ἀσκεῖτ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων
σόν', εἰ μὴ νέν, ἀμφὶ λίταν' ἔξομεν;
κτύπων δέδοικα, πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός. [γᾶν; 105
τί βέξεις, πρόδοσιες, παλαίφρον Ἄρης, τὰν τεὰν

θεοὶ πολιάοχοι χθονὸς * *,
ἵτ' ἴτε πάντες ἐὸ',
ἴδετε παρθένων ἐσίσιον λύχον

δυσμενέσσιν ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεως ὀμίματος.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, πᾶν τέλος ὐς νέμεις,

Λιγκεῖον γὰρ πόλισμα Κάδμου
κεκλόνται· φόβῳ δ' ἀρείων ὅπλων·
κυάνεοι φόβων χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγόμενοι πρέποντες στρατοῦ

πρωσίστανται πάλῳ λαχόντες.
σὺ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,

πυστεμόσων ἄναξ,
ἰχθοβόλῳ μιχανᾷ Ποσειδᾶν

σύ τ' Ἄρης, φιλόφρει, Κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φιλόλαϊον, κήδεσαί τ' ἐναγῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτ' εἰ γόνως πρυμάτωρ,
ἔλευσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος

καὶ σὶ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ ὑπέρ, στόνων κυππάσσας·
σὶ τ' ὦ Λατοΐδεια κούρα,
σὸν αὐτοκάσιγνον,
Λύσσας φίλα, ἐ ἔ.

ὦ πόποι Ἥρα,
ὅλωσσα ὕβρισμα βριθομένων χυΐαι,
[Ἄρεως φίλα. ἐ ἔ ἔ ἔ.]
ἀκμῆτες ἀϊδρῆ ἐπαμύνεται.
τί πόλις ἄρμι πύρχει. τί γενήσεται;
σεύει τέος τέλος ἐπᾶρει θεός. ἐ ἔ ἔ ἔ.

ὦ φίλ' Ἄπολλον,
ἐφάνθης ἐν πύλαις χαλκηλάτων σακέων,
καὶ Διΐθεν * * * πολεμίσματον ἄγνὸν τέλος ἐν
σὶ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πύλεως [μάχᾳ.

ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρίου. 165
ἰὼ παναλκεῖς θεοί, στρ.
ἰὼ τέλειοι τελεταὶ τε γᾶς
[illegible]
Δῖον [illegible]
ἑτεροφρόνως στρατῷ. 170
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειμοτόνους λιτάς.
ἰὼ φίλοι δαίμονες ἀντ.
λυτήριοί τ' ἀμφιδάμτες πόλιν, 175
δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες,
μέλεσθέ θ' Ἱερῶν δημίων,
μελίμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθέστων δέ τοι πόλεος ἀργίων 180
μνήστορες ἔστε μοι.
ΕΤ. ἰμὰς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρομένῳ,
βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσοΰχων θεῶν 185
αἴειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εἰεστοῖ φίλῃ
[illegible]
κρυπτοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἶκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν. 190
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
[illegible]
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε,
αἰτοὶ δ' ὑφ' αἰτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτά τἂν γναιξὶ συννοίαν ἔχοις. 195
κεἰ μή τις ἀρχὴς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνῆ τε χὠ τι τῶν μεταίχμιον,
[illegible]
λευστῆρα δῆμου δ' οὔ τι μὴ φίγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνῇ βουλευέτω, 200
τἄξοθεν ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;
ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- στρ. α'.
σασα τῶν ἁρματόκτυπον ὕτοβον ὕτοβον,
ὅτε τε σίριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι, 205
ἵππικῶν τ' ἄπυον πηδαλίων δία
[illegible]
ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῴραν φυγὼν
πρύμνηθεν εὖρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι; 210
ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. α'.
χαῖα βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, ὑφιάδος
ὅτ' ὀλοὰς ὑφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, 215
πόλεος ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
[illegible]
ΝΘ. οὔκουν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν; ΕΤ. ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.
ΝΘ. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἶσαν λίποι θεῶν στρ. β'.
ἕδος πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 220
ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
ὑπτίωσιν πυρὶ δαΐῳ.
ΕΤ. [illegible]
πειθαρχία γὰρ ἔστι τῆς εὐπραξίας
μήτημ γονῆς σωτῆρος· δὸ' ἐχεῖ λόγος. 225
ΧΟ. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμίχανον
κἀκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὑμάτων

κρημνισμοῖσιν νεφελᾶν ὀρεῖοι.
ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
[illegible]
σὺν δ' αἰ' τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.
ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδύματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δ' ὄχλον πέργος ἀποστέγει.
τίς τάδε τέμεσις στυγεῖ; 235
ΕΤ. οὗτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς.
ἔκπλως ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
ΧΟ. ποτάνων κλόνωσα πύταγον ἀνάμιγα ἀντ. γ'.
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν, 240
τίμιον ἔδος, ἱκάμαν.
ΕΤ. μὴ νυν, ἐὰν θῆσκοντας ἢ τετρωμένους
[illegible]
τοῦτο γὰρ Ἄρης βάσκεται, φόβῳ βροτῶν.
ΧΟ. καὶ μήν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. 245
ΕΤ. μὴ νυν ἀκούσῃς· ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ΕΤ. οἰκοῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
ΧΟ. [illegible]
ΕΤ. οὐ σίγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν; 250
ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σεγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρόπων εἰς ἐχθροὺς βέλος. 255
ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὄπασας γένος.
ΧΟ. μοχθῆρὸν, ὅσπερ ἄνδρας ὧν ἄλῳ πόλις.
ΕΤ. παλαιστομεῖς αὖ θεογλύφους· ἀγαλμάτων·
ΧΟ. ἀΐσσυρὰ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῖφον εἰ δοίης τέλος. 260
ΧΟ. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ΕΤ. σίγησον, ὦ πάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
ΧΟ. [illegible]
ΕΤ. τοῦτ' αὖτ' ἐκείνων τοῦτο πᾶρ ἔμοιγε σέβει.
καὶ πρὸς γε τούτοις, ἑκτὸς οὗ' ἀγαλμάτων, 265
ἔσχον τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς·
κἀμὸν ἀκούσασ' εἰ γμάτων, ἔπειτα σὺ
[illegible]
Ἄλαστα [illegible]
θάμισα φίλοις, λίουσα πολεμίων φόβον. 270
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγοραῖς ἐπισκόποις,
Δίρκῃς τε πηγαῖς ὕδατά τ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν, 275
[illegible]
ὄφιν τε τροπαῖα, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
λάφυρα ζῶν δουρίληβ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν· 280
οὐ γὰρ τι μᾶλλον μὴ φίγῃς τὸ μόρσιμον·
ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἑξ ἐμοῖ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἑγθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπταπυλεῖς ἑξάδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνοὺς τε καὶ ταχυρρόθους 285
λιγοὺς ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.
ΧΟ. μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπώσσει κέαρ· στρ. α'.
γείτονες δὲ κάρδας
μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών, 290

δρήκυπτας ὡς τις τέκνων
[illegible]
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους 295
[illegible]
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίτας
χερμάδ' ὀκριόεσσαν. 300
[illegible]
θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
[illegible]
πόῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντ. α'.
τάσδ' ἄρειον, ἐγθροῖς 305
ἄβρίστες τὰν βαθύχθον' αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἴησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος 310
Ἰηθύοις τε παῖδες.
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
νόσον, βίοπλον ἄταν, 315
ἐμβαλόντες ἄραισθε
[illegible]
καὶ πόλεως δύτῆρες
εὔεδροί τε στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν. 320
οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ἀγηγίλην στρ. β'.
Ἀΐδα προΐάψει, δορὸς ἄγραν,
[illegible]
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
πεῤῥομένων ἀτίμως, 325
τὰν δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἐῇ, νέας τε καὶ παλαιᾶς
[illegible]
περιῤῥηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκεινομένα πόλις, 330
λαΐδος ἀλλυμένας μιξοβρότου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.
κλαυτὸν δ' ἀριστεῖων ἀμοιβαῖον ἀντ. β'.
ὑμαίμων σφαγὰς πόλει θεμιστεύει
δωμάτων στυγεράν ὕβιν. 335
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
ἐῇ, δύστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, 340
φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
κατὰ χθονὸς πόλεως ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἑπαπνεῖ λαοδάμας
μιαίφον εὐτε θεὸν Ἄρης.
κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, στρ. γ'. 345
ποτὶ πτόλιν δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ κάίνεται
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
[illegible]
ἄρτι βρεφῶν βρέμοιται. 350
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύνομον θέλων ἔχειν.

οὔτε μεῖ᾽ ὀνείδ᾽ ἴσων λελεγμένων. 355
τὸν δ᾽ ἐς τόνδ᾽ εἰκάσαι λόγον πάρα;
πικρὸν δ᾽ ὄψει τῶν ἐναντιωτάτων.

ἐν βροτοῖς φρονεῖται.
δαιμόνες δ᾽ ἐπικοτοῦσιν ὑπὲρ
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς 365
ἐλπὶς ἔστι νέκταρ τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρρυτον.
[illegible] ὃ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθὼ τιν᾽ ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει. 370
καὶ μὴν ἄναξ ὅδ᾽ αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
εἰς ἀντίκελλον ἀγγέλου λόγων μαθεῖν
σπουδὴν δὲ καὶ τοῦδ᾽ οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
λέγειν μὲν εἴδως εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, 375
ὦ τ᾽ ἐν πύλαις ἕκαστος εἰληχὼν πύλον.
[illegible]
πρόμει, πόσων δ᾽ Ἰσμηνὸν οὖκ εἰᾷ περᾶν
ὦ μάντι᾽ οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος 380
μεσημβριαίας ολαγγαίσιν ὡς ὁρίκοις βαῖ᾽
θέλων δ᾽ ὀκεῖσι μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
σαίνειν μόχλον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ᾽
τοιαῦτ᾽ αὐτῶν τριὰς κατασκίους λόφους
σείει, κρύνουσ χαίτωμ᾽, ὑπ᾽ ἀσπίδος δὲ τῷ· 385
ἔχει δ᾽ ὑπέρφρονα σῆμ᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος τόδε,
[illegible]
λαμπὰς δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρόσθιστον ἄστρων, νικτὸς ὀρθαλμὸς, πρέπει. 390
τοιαῦτ᾽ ἀλέκων ταῖς ὑπερμόνοις σάγαις
βοᾷ παρ᾽ ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ὅπως χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοᾷν σάλπιγγος ὠμαίσει κλύων.
τὸν᾽ ἀντεπᾶξει τῷδε; τίς Ὑριππου πυλῶν 395
κλῆθρων λυθέντων πρωστατεῖν φερίγγους;
κόσμου μὲν ἀνδρὸς οὔτιν᾽ ἂν τρέσαιμ᾽ ἐγὼ,
οὐδ᾽ ἐκκοπεῖν γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ᾽ οὐ δίκωνοι᾽ ἄνευ δορός.
καὶ νίκητα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ᾽ ἀσπίδος 400
ἄστρωτα μαμμαίρουσαν οἰρανοῦ κυρεῖν,
τάχ᾽ ἂν γένοιτο μάντις ἡ᾽νοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντ᾽ νιὲ ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς πίσοι,
τῷ τοι ζόφωσι σῆμ᾽ ἐπέρκοπον τόδε
γένοιτ᾽ ἂν ὄμβδις ἐνδίκως τ᾽ ἐπώνυμον, 405
καὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ τῆνδ᾽ ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεύθιν᾽ Ἀστακοῦ τόκον
μᾶλ᾽ εἰσγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνων
αἰσχρὸν γὰρ ἀγρίᾳς, μὴ κακὸς δ᾽ εἶναι ζαλεῖ. 410
σπαρτῶν δ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρῶν, ὃν Ἄρης ἐβλίσατο,
ῥίζωμ᾽ ἀνῆται, σάρτα δ᾽ ἔστ᾽ ἐγκώμιος,
Μελανίππους᾽ ἔργον δ᾽ ἐν κόμαις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ᾽ ὁμαίμων κάρτα νιν πρωστέλλεται 415

ΧΟ. τὸν ἀμὸν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ.
θεοῦ δοῖεν, ὡς δικαίας πόλεως
[illegible]
φόβοις μόρους ὑπὲρ φίλων 420
ὁλομένων ἰδέσθαι.
ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοίεν θεοί·
Καπανεὺς δ᾽ ἐπ᾽ Ἠλέκτραισιν εἰληχὼς πύλαις,
γίγας δὸ᾽ ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ᾽ οὐ κατ᾽ ἀνθρωπον φρονεῖ, 425
πύργοις δ᾽ ἀπειλεῖ δεῖν᾽, ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοὺ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντάς φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐκποδὼν σχεθεῖν.
τὰς δ᾽ ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 430
[illegible]
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν "πρήσω πόλιν."
τοιῶδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται, 435
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδρώσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ᾽ ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ᾽ ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος, 440
θεοὺς ἀτίζων· κἀπογυμνίζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ θυητὸς ὢν εἰς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ᾽ ἔπη.
πέποιθα δ᾽ αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἧξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξικνούμενον 445
μεσημβρινοῖσι θἀλπτεσιν τοὺς ἡλίου.
ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ. κεἰ στόμαργύς ἐστ᾽ ἄγαν,
ἀῖδων τέτακται λῆμα. Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρόρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σὺν τ᾽ ἄλλοις θεοῖς. 450
λεύ᾽ ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα. ἀντ.
ΧΟ. ἕλοιθ᾽ ὃς πύλει μεγάλ᾽ ἐπεύχεται,
κερανυοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχὸν
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικὸν θ᾽
ἑδωλίον ὑπερκύψαν 455
δορί ποτ᾽ ἐκλαπᾶσαι.
ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω᾽ τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκοις κράνους,
πύλαισι Νηϊσταισι προσβιλεὶν λόχον. 460
ὄππους δ᾽ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβήμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
ῥιμοὶ δὲ σνρίζουσι βἀρβαρον τρόπον,
[illegible]
ἐσχημάτισται δ᾽ ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον· 465
ἀνὴρ ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεσι
[illegible]
βοᾷ δὲ χοῖτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς
ὡς οὐδὲ ἂν Ἄρης σφ᾽ ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον 470
πύλεως ἀπείργειν τῆσδε δουλίου ζυγόν.
ΕΤ. πέμποιμ᾽ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
καὶ δὴ πέπειπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους.
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν ῥῥυγμάτων 475
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ᾽ ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
ἢ καὶ δὺ᾽ ἄνδρε καὶ πύλισμ᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος

κόμπας' ἐπ' ἄλλῳ μηδέ μοι φθόνει λέγων.
ΧΟ. ἐπεύχομαι τῷ μὲν εὐτυχεῖν, ὦ στρ.
πρόμοι' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενί, τῶν νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
ΑΙ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ἕλν βοᾷ παρίσταται,
Ἱππομόλπου σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
ἄλλῳ δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔθημεν εὐνήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σημαντοφόρος δ' οὔ τις εὐτελὴς ἀρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἴέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ἄψαυμα δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς αὐλὴν Θυιάς ὡς φόνον βλέπων.
[illegible]
φάσις γὰρ ἦδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. 500
ΑΙ. πρώτου μὲν Ὄγκα Παλλὰς ἦδ' ἀγχίπτολις,
πύλαισι γείτον' ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἰνώπου τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρίζῃ, θέλων 505
ἑξαστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης,
οὗτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐθ' ὅπλων σχέσιν
μωμητὸς, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐγθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται
ξυνοίσειν δὲ πολεμίοις ἐπ' ἀσπίδων 510
θεοῖς· ὁ μὲν γὰρ πύργιανον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἵσταται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κοὔπω τις εἶδε Ζηνὸς τον νικώμενον.
[τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων· 515
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων·
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ κρατερώτερος μάχῃ·
εἰεὺς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγου τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.] 520
ΧΟ. πέπυισθα τὸν Ζηνὸς ἀντίτυπον ἔχων' ἀντ.
ἄβιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δόμας
δαίμονος. ἐγθρὸν εἶκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσι,
πρόσβλε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. 525
ΑΓ. οὔτως γένοιτο. τὸν δὲ πίμπτον αὖ λέγω,
πέμπτασι προσταχθέντα βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν διοιγνοῖς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σεβειν πεποιθώς, ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον, 530
ἢ μὴν λατρᾶσειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αἰδᾶ μητρὸς ἐξ ὁρεσκόου
βλάστημα καλλίπαρφον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. 535
δ δ' ὠμὸς, οὗτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστόν γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι, 540
γάμψιος ἑνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δίημας,
φέρει δ' ἐφ' αὐτῇ ῥώτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ὑπαπτεύσαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 545
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαίοις Ἀρκάς, ὃ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ,
μίτοισιν, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν, 550
αἱ τοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
ἢ τἂν παυόμενοι παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χειρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκταρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου· 555
ὃς οὐκ ἐάσει γλώσσαν ἐργμάτων ὕπερ
εἶσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οἰδ' εἰσαμείψαι θηρὸς ἐχθίστου δίκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
ἢ 'ξοθεν εἶσω τῷ φέροντι μέμψεται, 560
[illegible]
θεῶν θελόντων ἂν δ' ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἐκνείται λόγος διὰ στηθέων, στρ.
τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶδε γὰρ θεοὺ
τούσδ' ἀλίσειαν ἐν γᾷ.
ΑΓ. ἕκτον λέγομ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον
ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος 570
κακοῖσι βάξει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροβρώτην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐριπύλοις κλῆτρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον· 575
καὶ τὸν σὸν αἰδεῖς πρόσμορον ἀδελφὸν
ἐξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος
καλεῖ· λέγει δὲ τοὖτ' ἔπος διὰ στόμα·
ἢ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές, 580
καλόν τ' ἀκοῖσαι καὶ λέγειν μειδιστέρους,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἑπακτὸν ἐμβεβληκότα,
μητρός τε πηγὴν τἰς κατασβέσει δίκη;
πατρὶς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ 585
ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιαυῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οἷς ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπὶς ἐξκυκλον νέμων 590
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθείαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τοὔτῳ σοφοὺς τε καγαθοὺς αἰτητέας 595
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὀρνίθοις βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρτὸς οὐ κομιστέος. 600
[ἅπης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται·]
ἢ γὰρ ξυνεσβὰς πλοῦν εἰσεβὴς ἀνὴρ

κατέπαυσε θερμοῖς καὶ παντογήρᾳ τιὼ
ἄνακτε πάντων σὺν θεοπτίστῳ γνώμᾳ·
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
ἐκμηχανήσεις τε καὶ θεῶν ἀμήτωρ
.....
οὕτως δ' ὁ μάντις, ὡς Οἰδίπους λέγω,
σαφῶν δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνήρ.
.....
ἐγὼ στόμασιν ἀνδράσιν βία φρενῶν
τείνουσι πομπὴν, τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
.....
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσμολεῖν πύλαις,
οὔχ ὡς ἄθλιον οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' ὀδὲν ὧς σφε χρὴ τελευτῆσαι μοίρᾳ·
εἰ καρτὸς ἕσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φαλεῖ δὲ σιγὴν ἡ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα λαστέϊνος βίαν
ἐγὼ μάθοιμ' ἂν πλωτὸν ἀντιπέμψιμον,
χθονὸς τὸν ὄντα, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει,
πυθοίμεθ' ὕμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
πιμ' ἀσπίδος γομφωθεῖν ἀμπλέαι δόρυ.
θεοὺς δὲ δόξῃν ἔστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
ΧΟ. .....
.....
ἐμοὶ πόνοι κἀκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς
ἐπιμόλους· πέργων δ' ἔκτυπεν βαλὼν
Ζεὺς σφιν κάνοι κεραυνῷ.
ΑΓ. τὸν τόδαμον δὴ τόνδ' ἐγὼ ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σου κασίγνητον, πόλει
οὔτε ἀρῶσαι καὶ κατεύξεται τυχεῖν·
.....
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆσθαι τῶν σ' ἀνθρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
τοιαῦτ' ἀΐτει· καὶ δικαίως γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτὼν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ· Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπρῆγες εἴθετον σάκος·
ἵππολυν τε σῆμα πρασμεμιγχαιηνέον.
.....
ἄγει γοῦν τις σωφρόνως ἠγουμένη.
Δίκη δ' ὦ· εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει· " κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἕξει πατρῴαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς."
.....
σὺ δ' αὖτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
ὡς οὔποτ' ἀνὴρ τῶνδε κηρυκευμάτων
μέμψει, σὺ δ' αὖτὸς γνῶθι νανκλῆρον πόλιν.
ΕΤ. ὦ θεομανὲς τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανθλιέρτον ἀμφὶ Οἰδίπου γένος·
ὅμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀρὰι τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσθρηνητέρου γόου.
ἐπωνίμῳ δὲ κάρᾳ, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εὐνόμισθα τἀπίσημ' ὧδε τελεῖ·
εἰ γὰν κατοίξει χρυσότευκτοι γρήμασιν
ἐσ' ἄσπιδος ἡλίωσα σὺν πρώτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη πομπὴν
ἔσχηκε τοιόνδ· καὶ ῥἰμισεν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν ψεύσιτα μητρῴδεν σκύτων,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, 665
οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσείδε καὶ κατηξιώσατο·
οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἢ δὴτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος 670
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τοὐτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτὸς· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἥρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὦς τάχος 675
κτύπημ' ἐς ἀσπίδ' ἐκ δορὸς πρασμάτων.
ΧΟ. μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γόνῳ
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι καδμείους ἄλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον. 680
ἀνδρῶν δ' ὁμαίμων θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέρει τις, αἰσχύνης ἄτερ
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι'
κακῶν δὲ κάσχρῶν οὔ τιν' εὐκλείαν ἐρεῖς. 685
ΧΟ. τί μέμοιρας, τέκνον; μὴ τί σε ὑμοπλη- στρ.
θὴς βορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὼν 690
Φοίβῳ στυγηθὲν πῶν τὸ Λαΐου γένος.
630 | ΧΟ. ὠμοδακὴς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- ἀντ.
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αὐτοκτόνοισι θυμοτόνοις.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρὰ μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ 695
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει
635 | λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'πορτύνου. κακὸς οὐ κεκλη- στρ.
σει βίον εὖ κυρήσας· μελίναιγις οὐκ
εἶσι δόμους Ἐρινύς, ὅταν ἑκ χερῶν 700
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
640 | ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη ποσ παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θωμίζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλθρίοισι μύρων;
ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν' ἐπεὶ δαίμων ἀντ. 705
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτοὺς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐξείζεσον γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα'
ἐγὼ δ' ἀφ' ὑμῶν ὀλομένων θωμίζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλθρίοισι μύρων; 710
ΧΟ. πεῖθου γνωμαξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὦν ἄνη τις· οἰδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ 'λθῃς ὀδυὸς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθνηκόνου τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. 715
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὑπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
ΧΟ. ἀλλ' ἀπάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδώτων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά. [στρ. α'.
ΧΟ. πέφρικα τὼν ὠλεσίοικον θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν, 720
τελέσαι τὰς περιθύμους κατ' ἄρας Οἰδιπόδα βλα-
φθερμόνους. 725
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἀΐδ' ὀτρύνει. [ἀντ. α'.
ξένους δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ Σκυθῶν ἄπτικος,
κτεάνων χρηματοδαΐτας πικρὸς, ὁμόφρων σίδαρος,

χθόνα ναίειν ἐπαφλᾶς, ἐπάσαν καὶ φθιμένοισιν
κατέχειν, 731
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμείρους.
ἐπεὶδὴν αὐτοκτόνως στρ. β'.
πάτροδάκετοι θάνωσι, 735
καὶ χθονία κώνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ
πόνοι δόμων νέοι παλαι- 740
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.
παλαιγενὴ γὰρ λέγω ἀντ. β'.
παρβασίαν ὠκύποινον
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει
Ἀπόλλωνος εὐτε Λαΐου 745
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
[illegible]
νας ἅτερ σώζειν πόλιν.
κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις στρ. γ'. 750
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
πατροκτόνων Οἰδιπόδαν,
ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὼν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
βίζαν αἱματίσσαν 755
ἔπλα. παρῆνσια συνάγε
τυγιφίους φρενώλεις·
κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει· ἀντ. γ'.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
πρίγκαλον, ὁ καὶ περὶ πρύ- 760
μναν πόλεως καγλίζει.
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει πέργος ἐν εὔρει.
ἐκθυικα δὲ σὺν βασιλεῖσι
μὴ πόλις δαμασθῇ. 765
τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν στρ. δ'.
βαρεῖαι καταλλαγαί,
τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρεμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
[illegible] 770
ὕλαδε ἄγαν παχυθείς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν ἀντ. δ'.
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
πόλεος ὁ πολύζοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
[illegible] 775
τὰν ἀμπελόεσσαν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
ἔπεὶ δ' ἀρτίχειρον στρ. ε'.
ἐγένετο μέλεος ἀδελφῶν
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν 780
μανομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κἀκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν
[illegible]
τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἀντ. ε'. 785
[illegible]
αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀρὰς,
καὶ σφε σιδηρονόμῳ
διὰ χερὶ ποτὲ λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρίω 790
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.
ΑΓ. ὄμφειτε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.

πόλιες πέφυκεν ἥδε δοῦλειον ζυγὸν'
[illegible]
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ὕπτιον οὐκ ἔδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πίλας φερεγγύοις
ἐφαρμόσασθαι μονομάχοισι προστάτας·
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἐξ πυλώμασι·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσζοκλίας.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει πυρῶν;
ΑΓ. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
ΧΟ. τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φήμῳ λόγου.
ΑΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος.
ΧΟ. οἰ 'γὼ τάλαινα, μίντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.
ΧΟ. ἐκεῖθι κἄλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
ΑΓ. οὗτως ἀδελφαῖς χρασὶν ἠναίρουτ' ἄγαν.
ΧΟ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
ΑΓ. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύστομον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ διακρίνεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
[illegible]
[illegible]
[ἔζουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
πατρὸς κατ' εὐκὰς δυσπότμους φορούμενοι.
πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.]
ΧΟ. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἱ δὴ Κάδμου πύργους
τοὐσᾶδε ῥύεσθε· * *
πότερον χαίρω κἀπολολύξω
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι τύχᾳ,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἱ δὴ ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
καὶ πολυνεικεῖς
[illegible]
ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρὰ,
κακὸν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
ἔτευξα τύμβῳ μέλος
Θυιάς, αἱματοσταγεῖς
[illegible]
θανάσιμος· ἢ δύσορνις ἄ-
δε ξυναυλία δορός.
[illegible]
βοιλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τοῦ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
τάδ' αὐτόδηλα, πρωΐπτος ἀγγέλου λόγος· ἐποιδ.
[illegible]
κἀκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
δόμων ἐφέρτιοι;
ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πύμπλυμον χεροῖν

—
—πτολιν, ὃς αἷν' ἐν' Ἄργους' ἀμείβεται
τὸν Ἄτρειδ', μελίγηρυν
τιν' ἐκ δορὸς ἐκφοβῆσαι,
τὸν ἀντιθή' π' Ἄλυος, τὸν ἀναίνον,
πάσσοφον εἰς ἀβροῦ τε χάριτας,
ἀλλὰ γὰρ ἔκτισ' αἶσ' ἐπὶ πρᾶξιν
ἐκείνου ἀλκτῆρας τ' ἐπ' Ἰησῆρα,
ἔρριψεν ἀλκυόνος· ὡς ἀμφιβόλους
εἶναι σφ' ἁπάντων ἐκ βαθυκόλπων
στερόεσσ' ἔτυμ' ἄλγος ἐπάξειν.
ἅπαξ δ' ἔδη πρώτευσ' ἡμῶν
τὸν ἐυστέλεθρον δ' ἔμιον Ἐρινύος
λιγεῖς Ἀδῆ τ'
—
ἰὼ ἐυσταδελφόπαται πασῶν ὁπάσαι
στηρῖφθ' ἑστῶσαι περιβάλλονται,
ἑκάτερ, στέγαμαι, καὶ δόλιες αἰδεῖς
μὴ 'κ φρενὸς ἀρθρῶν με λιγαίνειν.
ΗΜ. ἰὼ τὸ δεσπότου,
φίλοισι ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρέμονες,
ὄψεσι πατρῴαις ἐλάστες μέλεοι σὺν ἀλκῇ.
ΗΜ. μέλεοι δῆθ' οἱ μελέαις θαιάτοις
εἵρυσθε ἄθλιοι ἐπὶ λήμῃ. ἀντ. α'. 880
ΗΜ. ἰὼ τὸ δωμάτων
ἠμεψίτευκτοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἴδωμεν· τί δῆ ἐδήλαχθε σὺν διδάρῳ; 885
ΗΜ. κάρτα δ' ἀλῆθη πατρὸς Οἰδιπόδα
πόνεϊ Ἐρινὺς ἐτέκνωσε.
ΗΜ. ἐκ' ἐνοσήμων τετριμένοι, στρ. β'.
τετριμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευγμάτων
* * *
αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' αὐτοφόνων
ἐκ θαιάτων ἀραί.
ΗΜ. ἐυσταίαν λέγεις θέμιστι καὶ 895
—
—
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
ΗΜ. λέγει δὲ καὶ πόλιν στένει, ἀντ. β'. 900
—
—
κτέανά τ' ἐπιρρύτους,
ἐς' ὃν αἰτιμόρους,
ἐς' ὃν νέκυσ' ἴδᾳ, 905
καὶ θαιάτου τέλος.
ΗΜ. ἐμαρῴασατο δ' ἀξυκάβδαι
κτέαισιθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
ξυπλακτῆρα δ' οὐκ
—
εἰσ' ἐπίχαρμα Δρης. 910
ΗΜ. σέβομ[illegible]πλακτοι μὲν δόξ' ἔχουσι, στρ. γ'.
σέβομ[illegible]πλακτοι ἐς τοὺς μύσται,
τοὺς δ' ὧν τις εἶπα, τίνες;
τοῦμὸν πατρῷον λάχος.
ΗΜ. ὄψιμοι μὰν ὀρῶν ἐν οἷς ἐμπαίρπει 915
ἐμέσεις, γόοι, αἰτιάτοισιν, αἰτιατήμοις.
ἐπεύφρωμ, κὼ φαλομαθῆς, ἐτέμιος διακρυχέων ἐκ
φρενὸς, ἃ
ἐλαιμώξας μου μενέθει τοῖσιν ὑπὸν ἀνάκτοιν. 920
ΗΜ. πάρεστι δ' αἰπὺν ἐπ' ἀθρόαισιν ἀντ. γ'.

ὡς ἐμβάσην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων δὲ πάντων στίγας 925
—
ΗΜ. ἰὼ δυσαίων σφὼ ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν ὁπόσαι τεκναγόνοι κέκληται.
παῖδα τὸν αὐτᾶς πῶσιν αὐτᾷ θεμένα τοὔσδ' ἔτεχ',
οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύ- 930
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφώνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
ΗΜ. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, στρ. δ'.
διατομαῖς οὐ φίλαις, 935
—
νείκεος ἐν τελευτᾷ.
ΗΜ. πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζόᾳ φονορύτῳ
μέμικται· κάρτα δ' εἰσ' ὅμαιμοι. 940
πικρὸς λυτῆρ νεικέων
ὁ πόντιος ξείνοις ἐκ πυρὸς συθεὶς
θηκτὸς αἵδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς δατητὰς Ἄρης 945
ἀρὰν πατρῴαν τιθεὶς ἀλαθῆ.
ΗΜ. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι, ἀντ. δ'.
—
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
—
ΗΜ. ἰὼ πολλοῖς ἐπανδίσαντες
πόνοισι γενέαν·
τελευτᾷ δ' αἶσ' ἐπηλάλαξαν
ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γίνους. 955
ἔστακε δ' Ἄταις τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. 960
ΑΝ. παισθεὶς ἔπαισας.
ΙΣ. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.
ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες.
ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. μελεύποτος.
ΙΣ. μελεοπαθῆς.
ΑΝ. ἴτω δάκρυα.
ΙΣ. ἴτω γόος.
ΑΝ. πρόκεισαι, ΙΣ. κατακτάς. 965
ΑΝ. ἰὴ ἰή, μαίνεται γόοισι φρήν. στρ.
ΙΣ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. ἰὼ ἰὼ πάνδυνοτε σύ.
ΙΣ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανόθλιε.
ΑΝ. πρὸς φίλοι ἐβθισο. 970
ΙΣ. καὶ φίλοι ἔκτανες.
ΑΝ. διπλᾶ λέγειν.
ΙΣ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ΙΣ. πέλας αἷδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΧΟ. ἰὼ μοῖρα βαρυδοῦπτερα μογερᾷ, 975
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιᾷ,
μέλαιν' Ἐρινύς, ἣ μεγασθενὴς τις εἶ.
ΧΟ. ἰὴ ἰὴ δυσθέατα πήματα ἀντ.
ΙΣ. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΧΟ. αὖθ' ἕκαθ' ὡς κατέκτανεν. 980
ΙΣ. σωθεὶς δὲ πνεῖμ' ἀπώλεσεν.
ΧΟ. ὦλησε δὴ τάδε.
ΙΣ. καὶ τόδ' ἐνώπισε.
ΧΟ. τύλαν γένος.
ΙΣ. τύλαν πάθος.

ΑΝ. [illegible]

ΙΣ. [illegible]

[ΙΣ. ἀλλὰ λέγειν.

ΑΝ. ἀλλὰ δ' ὁρᾶν.]

ΧΟ. ἰὼ μᾶτερ βαρυόδυτερα μογερᾶ,
πάντοι τ' Οἰδίπου σκιᾶ,
μελαν' Ἐρινύς, ἥ μεγασθενὴς τις εἶ.

ΑΝ. σὺ τοίνυν οἴσθα διαπερᾶν.

ΙΣ. [illegible]

ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣ. δώμασι γε τῶδ' αὐτηρέτας.

ΑΝ. ἀλλὰ λέγειν.

ΙΣ. ἀλλὰ δ' ὁρᾶν.

ΑΝ. ὦ πάνοις.

ΙΣ. ἰὼ κακὰ

ΑΝ. δῶμασι καὶ χθονὶ

ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

ΑΝ. ἰὼ ἰώ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

ΙΣ. ἰὼ ἰὼ δυσπότμων κακῶν.

ΑΝ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.

ΙΣ. ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.

ΑΝ. ὦ ἰώ, ποῦ σφε δῆσομεν χθονός ;
ὦ ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣ. ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗ. δοκοῦντα καὶ δὐξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
[illegible]
Ἠτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εἰνοίᾳ χθονὸς
[illegible]
ἐθήρων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει·
ἱρὸν πατρῷων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὕπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὗτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπίσταλται λέγειν.
τοῦτον δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἕξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη βορᾷ
τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
[illegible]
οὔτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοῖπιτίμιον λαβεῖν·
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
μήτ' ὀξυμόλπους προσστᾶσιν οἰμώγμασιν,
[illegible]
τοιόνδε τῶνδε τῶνδε Καδμείων τέλει.

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάτας λέγω,
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλὼ
θάψας' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ξχους' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.

θεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν,
μητρὸς παλαίης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκουτι κοινώνει κακῶν
ψυχῆ, θανόντι ζῶσα συγγνώμῃ φρενί.
τοῦτου δὲ σώρκας οὐδὲ κυνλογάστορες
λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῆ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
γυνὴ περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
[illegible]
καὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῳ δόξῃ πάλιν·
[illegible]

ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗ. τραχὺς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝ. τράχυν', ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗ. ἀλλ' ὢν πόλιν στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ ;

ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατεί̈μηται θεοῖς.

ΚΗ. οὐ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝ. παῖων κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτῃ θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπενεγκὼν δ' ἐγώ.

ΧΟ. φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
γένος ὀλέσατε πρυμνόθεν οὔτως.
τί πάθω ; τί δὲ δρῶ ; τί δὲ μήσομαι ;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ ;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
θεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγνους
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο ;

ΗΜ. δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αὐτὸ πρόπομποι.
καὶ γὰρ γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος,
καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὧδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μἰναταπῆναι
μηδ' ἀλλοδαπῶν κίμασι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μίλιστα.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μίθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι δεύτερα τὰ Περσῶν πεπιστευκέναι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἥτταν, στοιχεῖ τε θρώνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς [illegible] [illegible] [illegible]

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ ΠΕΡΣΩΝ.

ΤΑΔΕ μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλὰς ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἕδρανων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νώτῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἧδη
κακόμαντις ἵαγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν.
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαΐζει,
κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
ἆστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οὔτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ' ἵπποις, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην
[illegible]
οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης
καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
[illegible]
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱππόβιαι,
φόβεροί μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εἰτλήμονι δούῃ.
Ἀρτεμβάρης θ' ἱπποχάρμης,
καὶ Μασίστης, ὁ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Λίγυπτογενής,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀράσμης, τάς τ' ὠγγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοί, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
Ἀβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
[illegible]
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογάθης
[illegible]
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
[illegible]
δίρριμά τε καὶ τρίρριμα τέλη,
[illegible]
στεῦνται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται,
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βασύλων δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
[illegible]
τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἀσίας ἕπεται,
δεινοὶς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν,
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιᾶτις
[illegible]
τοκέες δ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.
πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἦθη στρ. α'.
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν,
[illegible]
Ἀθαμαντίδος Ἕλλας, [πόντου.
πολίγνωμβον ὄβισμα ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι
πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων ἀντ. α'.
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θείον ἐλαύνει
διχόθεν, πεζονόμοις ἐκ τε θαλάσσας,
ὀχυροῖσι πεποιθὼς
στυφέλοις ἐφέταις, χρυσογόνου γενεᾶς ἰσοθεος
φώς. στρ. β'.
κυανοῦν δ' ὄμμασι λεύσσων φονίου δέργμα δράκοντος,
πολύχειρ καὶ πολυναύτης, Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμονα Ἄρη. ἀντ. β'.
δάκιμος δ' οὔτις ὑπόστὰς μεγάλῳ ῥείματι φωτῶν
ὀχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν ἅμαχον κῦμα θαλάσσας· στρ. γ'.
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς ἀλκίβρων τε
λαός. [μεσῳδ.
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῶ ποδὶ πηδήματος εὐπετοῦς ἀνάσσων;

φίλοι γὰρ πανταχοῦ πρόσουν 95
πόλεν δὲ ἔστιν ὅστις ἀνδρῶν ἀλέξιμα φυτεύει. 100
ἄκουε καὶ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν, ἐπέ-
σκηψε δὲ Πέρσαις στρ. γ'.
στυγερὸν πημονῆς ἐπίκοτος 105
ἔκετας ἱκτηρίους τε κλώνας, πόλεών τ' ἀναστά-
σεις.
ἐπὶ γὰρ φιλίοισι πολυπαμόνοις πνεύ-
ματι λάβρῳ ἀντ. γ'. 110
ἐκ μὲν πέντοσ' ἄλιαις, [ναις.
ἐκ μὲν Λεπτοῦδαιοις πείσμασι λαπτόμεν τε μηχα-
πάτοις τε μελαγγίτοων στρ. δ'.
115
ὦ Πέρσικοί στρατεύματος
ἅμα κἀναύδητον μέγ' ἄστυ Σουσίδος·
καὶ τὸ Κισσίων πολισμᾶ ἀντ. δ'. 120
ἀντίδουπον ἄστεται·
ὠὴ, τοῦτ' ἔσος γυναικόπλη-
θὴς ἔμολος ἀπύων·
πιστώσιος δ' ἐν πέπλοις πίσῃ λακίς. 125
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας στρ. ε'.
καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
σμήνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν σὺν ὁμιλάμῳ
τὸν ἀμφίξεικτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλωας 130
πρᾶσιν κοινὸν αἶας.
λίκτρα δ' ἀνέρων πόθῳ ἀντ. ε'.
πίμπλανται διερίμνιων·
Περσίδες δ' ἀκμοπενθεῖς ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι 135
τὸν αἰχμάεντα θεῖρον εἰναετῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι 140
στείρας ἀρχαίων,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
πᾶς ἅμα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
ἀ 145
τὸ πατρονόμιον γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου μίμα τὸ νικῶν,
ἢ ὁπρικάμπου
λόγχης ἰασὶς κεκράτησεν.
ἀλλ' ἦρα θεῶν ἴσον ὄμμα φίλοις 150
φῶς ὁρᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπίτνω·
καὶ πρασσόθρηνις δὲ χρέων αὐτὴν
ὅμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. 169
πρὸς τάδ' ὡς οὔτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κεῖν' ἐν ἡμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
ΧΟ. εἰ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγείσθαι θέλῃ.
εἰμενεὶς γὰρ ὥπτας ἅμα τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
ΑΤ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέρυσι ὀνείρασι 176
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ πᾶῖς ἀμφὶ στελέγτας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὔτι πω τοιῶνδ' ἐναργὲς εἶδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι· 180
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εἰσέμοσε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μαλέα,
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους 185
ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλῆρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν,
τεύξειν ἐν ἀλλήλαισι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπρύθνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο 190
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χἠ μὲν τῷδ' ἐπυργοῦτο στολῇ
ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὔακτον στόμα,
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔνη δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ 195
ἄυευ χαλινῶν καὶ ζυγῶν θραύει μέσον·
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρείος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. 200
ἔπει δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἕψανσα πηγῆς, σὸν θυηπόλῳ χερὶ
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
ὁρῶ δὲ φοίτωντ' αἰετὸν πρὸς ἑσχάραν 205
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλοισθ'· ὁ δ' αἰδὲν ἄλλο γ' ἢ πτῆξας δέμας
ἔφευγε· τὸν δ' ἔμοιγε θέλοντ' ἔπος ἰδεῖν, 210
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπείθυνος πόλει·
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός. 214
ΧΟ. σῦ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις
οὔτε θαρσύνειν, θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φίλαιρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν·
τὰ δ' ἀγαθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέβειν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς 219
γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὕπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε, γῆς ὑπερθεν ἐς φάος·
τύμπαλιν δὲ τῶνδε γαίας κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμήναντι δ' ὧν σοι πρευμενοῦς παρήνεσα·
εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. 225
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδί καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρσασα φάτιν.
ἑκτελοῖτο δή τἀ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς εἰρήκασι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις, 229
ἐὺ δ' ἂν εἰς οἶκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω

ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ὠρῆσθαι Χθονός.
ΧΟ. τῆλε πρὸς ὑγρομαῖς ἄνακτος Ἰλίου φθιναμάτοις.
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἥκιερ' ἐμὸς πᾶς τῆνδε θηράσας πόλιν.
ΧΟ. πᾶσα γὰρ γίνοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλεὺς ὑπήκοος.
ΑΤ. ὧδέ τις πίρασεν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; 235
ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδοις κακά.
ΑΤ. καὶ τί πρὸς τοίτοισιν ἄλλο, πλοῦτος ἑξαρκὴς δόμοις;
ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.
ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκοῦσ' αἰχμὴ διὰ χερὸς αὐτοῖς πρέπει;
ΧΟ. εὐδαιμὸς ἔγχη σταδιᾶι καὶ φεράσπιδες σάγαι. 240
ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἕπεται κἀπιδεσπόζει στρατοῦ;
ΧΟ. οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ἐπήκοοι.
ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤ. δεινὰ τοι λέγεις ἰούτων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. 245
ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἶσει πάντα ναμερτῆ λόγον.
τοῖδε γὰρ ὁρίσμασι φωτὸς Περσικὸν πρίτει μαθεῖν·
καὶ φήμαι σαφὲς τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλίειν.
ΑΓ. ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσίδος πολίσματα,
ὦ Περσίς αἶα καὶ πολὺς πλοῦτου λιμήν, 250
ὡς ἐν μιᾶ πληγῆ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνδος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακῶν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὤμοι δ' ἀνίεγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος.
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. 255
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ ἄωτα κακά, νεόκοτα στρ. α'.
καὶ διᾶ'. αἰαῖ, διόκεινθε, Πέρσαι, τάδ' ἀχῶς κλίνοντες.
ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
αὐτὸς δ' ἀλάπτοις νώτιμον βλέπω φάος.
ΧΟ. ἢ μακρηβίοτος ὧδε γέ τις ἀντ. α'.
αἰῶνι φάνηθ' ὑγραυλὸς, ἀκούειν τάδε πᾶμ' ἐλέπτον. 265
ΑΓ. καὶ μὴν παρὼν γε κοὐ λόγοις ἄλλων κλίνω,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν στρ. β'.
τὰ πολλὰ βέλεα παμιγῆ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν 270
δᾶαν Ἑλλάδα χόραν.
ΑΓ. [illegible]
Σαλαμῖνος ἐκταὶ πᾶς τε πρὸσχωρος τόπος.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλαν ἀντ. β'.
[illegible] 275
κατθανόντα λέγειν φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἦρκει τάξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς βαρυσθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ΧΟ. ὤοῦ' ὑπότμιον βοὰν στρ. γ'. 280
δυσαιανῆ Πέρσαις
δάοις ὡς πάντα παγκάκως
ἔδεσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος.
ΑΓ. ὃ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ τὼν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. 285
ΧΟ. στιγναὶ δ' Ἀδαναι δᾶοις· ἀντ. γ'.
[illegible]
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
εἴνυδας ἔκτισαν ἠδ' ἀνύδρους.
ΑΓ. [illegible] 295
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὄμως δ' ἀνίεγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξαι πάθος
λέξαν καταστᾶς, κεἰ στένειες κακοῖς ὅμως, 295
τίς οὐ τέθηκε, τίνα δὲ καὶ πεσθήσομεν
τῶν ἀρχελίων ὧστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς ἀναδῆναι τάξιν ἡμῖμον θανών.
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.
ΑΤ. ἐμοὶς μὲν εἶπας δώμασιν φώσ μέγα 300
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βιαβὲς
[illegible]
πᾶδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο· 305
Τενάγων τ' ἀριστεὺς Βακτρίων ἰθαγενὴς
θαλασσόπλοκτον νήσου Ἀΐαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργύ[illegible]ης τρίτος,
[illegible]
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα· 310
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Λιγυπτίων
Ἀρκτεῖς, Ἀβεῖης, καὶ Φερεσσεῖης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἷδε ναὸς ἐκ μίας πίσσυρ.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριώνταρχος θανών,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας, 315
[illegible]
ἔτευγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾶ βαφῇ.
καὶ Μῦγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
σκληρᾶς μετοικος γῆς ἐκεῖ κατέρβιτο.
Ἀμηστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ 320
νωμῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
πένθος παρασχὼν, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
Οἰάρυβίς τε πευτήκοντα πευτέοντες νεῶν
[illegible]
κεῖται δανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς· 325
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλέϊστου πόνου
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
[illegible]
πολλῶν παρύντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. 330
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλὼ τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέφρας πάλιν,
πόσου τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιοῦν Π[illegible] 335
[illegible]
ΑΓ. πλῆθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἑξ τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἑκρίτος· 340
Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλήθος, αἱ δ' ὑπέρκοπον τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μὴ σοι δοκοῦμεν τῆδε λειφθῆναι μάχῃ·
ἀλλ' ὧδε δαίμων τὶς κατέφθειρε στρατὸν, 345
τἄλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
ΑΤ. [illegible] Παλλ[illegible]
ΑΓ. ἐτ' ἀμ' Ναυπλίᾳ [illegible]
ἀνδρῶν γὰρ ὑντῶν ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν φρίσσον, 350
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν.
ΑΓ. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων παθὲν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ 355
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς εἰ μελαίμης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι

ναῶν ἐπεσθ' ἅπτεις ἄλλος ἄλλοσε
δραπὰξ ερημίαν πόντου κεκτησόμενος.
ὦ δ' εἰδὲς ὡς ἥκουσεν, οἱ ξυνεὶς δόλον
Ἕλλησιν αὐθρὸς ὠδὲ τὼν θεῶν φθόνον,
πᾶσαν προσῆκεν τάνδε τανύμετρος λιμήν·
ἐκ' ὧν ὅλεγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κείμεν' ἐπ' ἠέρωσιν αἰθέρος λάζῃ,
τάφοι νεῶν στίβος μὲν ἐν στοίχοις τριταῖς,
ξεστὸν φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιγλόθους,
ἄλλας δὲ κἀκεῖ γῆν Λίπτος πέμῃ·
ὡς εἰ μόρων φεῦ ὧνδ' Ἕλληνες κακῶν,
τισσῖδ' ἔλεξε κἀγθ' ὑπ' ἐκείνου φρενός·
οἱ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
εἰ δ' οὐκ ἀΐοισιος, ἀλλὰ πειθήνιν φρενί
τοιοῦτο κώπην σκαλμὸν ἁμῷ· εἰθέτμησον.
ἐπεὶ δὲ ἡφέγγης ἡλίου κατέζετο
καὶ νὺξ ἐπῆει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄωρ
ἐς ναῦν ἐγώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
πάξεις δὲ πᾶξιν παρεκέλευ νεῶν μακρᾶς·
πλέοντι δ' ὡς ἑκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλουν καθίστασαν
ταῖσι ἄπαστες πᾶσα ναυτικὴν λεών·
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μὰλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·
ἐπεὶ γε μίτοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατεῖρε γαῖαν εὐέγγυός τε ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχὴ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν εἰφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλείσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιὰν ἐφᾴδετ' ἀνδράσιν σεμνὸν Ἕλλησιν τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ ὁρμῇσει.
σάλπιγξ δ' ἀέτῃ πάντ' ἐκεῖν' ἐπήρλεγεν·
ἔπειτα δ' ἀλμῃ βλέγμιν ἐκ κελεύσματος,
θοῦς δὲ πάντες ἦσαν ἐκβαινεῖν ἐδεῖν·
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εἰτάκτως κέρας
ἦγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρὴν ὁμοῦ κλέος
πολλὴν βοὴν, ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἔτε,
ἐλευθεροῦτε πατρῴ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὲν παρ' ἡμῶν βερέμυν Περσικὸν γλώσσης ῥόθου
ὑπηκόιζεν, κοὐκ ἐτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ναῦς, κἀπεθῴρίζετ πᾶσα θωυκίαινε νεὼς
κάρκαμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν ὅρμον.
τὸ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῖμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ὄρωρῃ δ' ἀσπὶς ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις
Ἕλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀθρμαμόνως
σκάψῃ νεῶν, θὐλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθυσα καὶ φόνου βροτῶν·

ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
φυγῇ δ' ἀκόσμῳ πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγασσι κωπῶν ῥηιζόμασείν τ' ἐρειπίων
ξεστοῦ διαιθέρος, πόντος δ' ἅπᾶ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κέλευσῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
καὶ ὧν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγορούην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδὰμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων δανεῖν.
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρὸπαντι βαρβάρῳ γένει.
ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδεπω μεσοῦν κακόν·
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκώσαι ῥοπῆ.
ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐνθέων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν μέτοισαν ἐς τὰ μάσσονα.
ΑΓ. Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεἰχένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῶ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
ΑΤ. οἰ 'γὼ τάλαινα ξυμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
ποίῳ μόρῳ δὲ τοὐσδε φὴς ὀλωλένας;
ΑΓ. νήσῳ τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τοὐσδ', ὅπως ὅτ' ἐκ τεῶν
φθαρσιμβρότων ἐκ τοῦδε κτείνειαν ἐξ εὐχειρίας
κτείνειαν εὐχείροτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἰστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῦν ἔδωκε κύδος Ἑλλησιν μάχης,
αὐτοὶ μὲν ὅπλων ἐσθῆτ', εὐχαίτας κόμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠμάσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
νευρᾶς ἐφορμηθέντες ἐξ εὐὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἀπάντων ἐξαπέβη θειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥῆξαι τε πᾶσαν ἐσθῆτ' ἐκ δέμας φάρη,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ὕσᾳ· ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε ξυμφορᾶν πάρα στένειν.
ΑΤ. ὦ στυγνὰ δαίμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμορίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν εἵρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
αὐτοὶ πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
ὧν ὑπείποιμα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἱ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάδ' ἔλειπες· οἵασθα σημῆναι τορῶς;
ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σὐδὴν
κατ' οὖρων οὐκ εὔκασμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ

διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναίων γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν ἐς τε Φωκέων χθόνα
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἁρδει πεδίον εἰμενεῖ ποτῷ·
[illegible] γὰρ Ἀχαιικὸν πεδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεστρατωμένους
βιοῦς ἐδέξατ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνησίαν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βύλλης θ' ἕλειον δύνακα, Παγγαίων τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὄρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος· θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' ἠνέτο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανὸν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πύρου·
[illegible] πᾶν ἀσκεπὲς ἔφευ
ἀεπίνας, ὦρμῆθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
ἡλίζομαι γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸν ἡλίου κύκλος
[illegible] ἐλαχύ·
πῦπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
[illegible]
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄπυχον σωτηρίας,
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειαι πόλυ
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟ. ὦ δυσπότητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
πόδαὶν ἐνῆλυον παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤ. οἰ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
[illegible]
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐθήλωσας κακά.
ἐμεῖς δὲ φαῦλος αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῆδ' ἐκίρωσεν φάτις
[illegible]
ἔπειτα γῆ τε καὶ φθιτοῖς βωρήματα
ἤδη λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ἐμοῖς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
[illegible]
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρίσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν μὲν Περσῶν
τῶν μεγαλαίνων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὤλεσας,
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
[illegible]
πολλαὶ δ' ἀταλαῖς χερσὶ καλύπτραις
κατερεικόμεναι διαμυδαλέους
δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
[illegible]
λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβρογίτωνας,
χλιδαπῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πειθοῖσαι γόοις ἀκορεστοτάτοις. 545
κἀγὼδὲ μᾶλλον τῶν οἰχομένων
αἰ[illegible]
νῦν δὴ πρῶτα μὲν στένει στρ. α'.
γαῖ' Ἀσίη ἐκκενωμένα.
Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, τοτοῖ, 550
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαρίδεσσι ποντίαις.
τίπτε Δαρείος μὲν οὕ-
τω τόν' ὠβλαβὴς ἐπῆν
[illegible]
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ; ἀντ. α'.
πεζοὺς τε καὶ θαλασσίους
ὀμόπτεροι κναυόπιδες
νῆες μὲν ἄγαγον, τοτοῖ, 560
νῆες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
νῆες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
διὰ δ' Ἰαόνων χέρας.
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
αὐτὸν ὡς ἀκούομεν 565
Θρῄκης ἁμ πεδιήρεις
δυσχείμους τε κελεύθους.
τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι δὴ, φεῦ, στρ. β'.
λειφθέντες πρὸς ἀναίγκαν, ἦε,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας. ὀά. 570
[illegible] στένε καὶ δακνάζου,
βαρὺ δ' ἀμβάσαν
οὐράνι' ἄχη. ὀά.
τεῖνε δὲ δυσβάκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. 575
κναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β'.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἦε,
παίδων τᾶς ἀμάιτου. ὀά.
πειθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς
τοκέες δ' ἄπαιδες 580
δαιμόνι' ἄχη, ὀά,
δυρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν 'Λσίαν δὴν στρ. γ'.
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται, 585
οὐκ ἔτι [illegible]
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνουσι
ἄρδονται. βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς. 590
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ'.
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλίσσῃ ζυγὸν ἀλκάς.
αἱμαχθείσα δ' ἄρουραν 595
Λίαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ· 600
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐρίειν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἦδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παύσιμος· 605
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκβοᾷ φρένας.

πυρὰν κελεύσω τήνδ' ἄνευ τ' ἀγκμάτων
χθονὸς τε τῆς πάροιθεν ἐς δόμων πάλιν
[illegible]
βᾶσόν τ' ἀφ' ἑρκῶν λευκὸν εἰσπόνου γάλα.
[illegible]
ἀείμαπτόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
πρεσβῦ παλαιὸν αἷμ' ἐπεύξασθαι τάδε· 615
τῆς τ' αἰὲν ἐν φιλίοισι φιλτάτοις ἴσον
ξανθῆς ἔλαιας κἀμοῦ σπένδοντος πάρα,
ἔνθη τε πλεκτὰ, παμφόρων γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χωλοῦ τοῖσδε τερπτέον
ὕμνου ἐπειδήμοιτε, τὸν τε δαίμονα 620
Δαρείου ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς πρεσβεύω τάσδε τερπτέους θεοῖς.
ΧΟ. [illegible]
σύ τε πέμπε γοᾶς θαλάμους ἐπὶ γᾶς,
[illegible] 625
ἐφέρπουσι εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἄγιοί,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεύ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἀνερχομένην ψυχὴν ἐς φῶς· 630
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πάρα εἴποι.
ἦ ῥ' αὖτε μοι μακαίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. α'.
Δαρεῖος σαφηνῆ
ἴάσεται τὰ παναίολ' αἰ- 635
σιὴ ἔδοξέμοι βάγματα·
σπεύσαθ' ὦχη διαβῆσαι·
τάχιον ἆρα κλύει μοὺ· [ἀντ. α'. 640
ἀλλὰ σὺ μοι Γᾶ τε καὶ ἅλλοι χθονίων ἀγεμώνες
δαίμονες μεγανῦ
Ὕδατ' αἰνέσατ' ἐς δόμων,
Περσᾶν Σουσιήνη θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω οἶον οὖτω 645
Περσὶς αἰ ἐπάλαγξεν. [στρ. β'.
Ἀθόωνές δ' ἀναπομπὸν ἀνείης Ἀθόωνές 650
Δημάτου, ὦδον ἄνακτα Δαρεῖον. ἡέ. [ἄπιτε. ἀντ. β'
οὐδὲ γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ πολεμηφθόροισιν
θεσμήτωρ ὅ' ἐκεκλήσεπτο Πέρσαις, θεσμήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποῴδικεν. ἡέ. 656
Βαλὼν ἀρχαῖος βαλὼν ἴδι, ἰκαῖ, στρ. γ'.
ἐλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
ἐμοιβαῖσπον πολὺν εἰρεμὴν ἀείρων, 660
Χάνετε πάτερ, ἄνακτε Δαρεῖων, αἰ,
ὅπως κεμνὸ τε κλέος νέα τ' ἀχὴ· ἀντ. γ'. 665
Σπεύσῃ γὰρ τις ἐπ' αἰχλὶς πεπόταται.
τανύοιτο γὰρ ἴζη κατὰ πᾶσ' ὄλωλε. 670
Χάνετε πάτερ ἄνακτε Δαρεῖων, αἰ.
αἰαῖ αἰαῖ. ἐπῳδ.
ὦ πολύπλακτε φίλοισι θανῶν.
τί τάδε δυσνία δυνάστα
περὶ τὰ σὰ εἴδεμα ἐνέρων ἠμύρτια 675
πάσῃ γᾶ πᾶ τάφ', ἐξέβαθ' αἰ τιμάκαλμοι
οὖτος ὄμως ἄνακτ.
ὦ παπαῖ παπᾶν ἤλυθές θ' ἥβης ἐμᾶς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλιν πυνεῖ πόνων·

στένει, κέκραται, καὶ χαρίσεται πέδῳ·
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενῆς ἐδεξάμην. 685
ἐμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἴκτιρῶς καλεῖσθε μ', ἑστὶ δ' οὐκ εὐξύδωρ
ἅλλως τε πάντων χοὶ κατὰ χθονὸς θεοῖ
λιτδεὶν ὑμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. 690
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἦκω· τάχυνε δ', ὡς ἀμεμπτὸς ᾖ χρόνου.
τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν; [στρ.
στρατὸν μὲν πρασιδέσθαι, στέρομαι δ' ἀντία λέξαι
σεθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. 696
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κἀπόθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
ΧΟ. [illegible] δ' αὐτὰ φράσω,
λέξας δύσπλεκτα φίλοισιν. [ἀντ. 700
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὸ ξύννομ· εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφὲς τί μοι 705
λέξον. ἀνθρώποισι δὴ τοι πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκθαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μόσσων βίοτος ἡν ταῦθ πρόσω.
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὃς θ' ἕως ἔλευσσες αἰγλᾶς ἡλίου, ζηλωτὸς ἦν ἐμοὶ 710
βίοτον εἰαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διάγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βίβδος·
πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦσι ἢ λιθέσκηπτος, ἢ στάσει πόλεις;
ΑΤ. οἰδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέβραται
[illegible]
ΔΑ. τίς δ' ἐμὸν ἐκεῖσε παῖδων ἐστρατηλάτει; φράσον.
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τῆνδ' ἐμόρανεν τάλας; 719
ΑΤ. [illegible]
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν;
ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;
ΑΤ. ὦδ' ἔχει, γνώμης δέ που τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἦνυσεν κακόν. 726
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;
ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακοβελὴς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὦδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέβραται θορῇ;
ΑΤ. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μένᾶστυ πᾶν κεναυδρίαν στένει.
ΔΑ. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ. 731
ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει παῶλης ὄδμος, οὐ δὴ τις γέρων.
ΔΑ. ὦ μέλεοι, οἷαν ἄρ' ἥβην ξυμμίκτων ἀπώλεσε.
ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξη ξυμῳνύφασιν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷ; ἐστι τις σωτηρία;
ΑΤ. ἅσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ξευκτηρίαν. 736
ΔΑ. καὶ πρὸς ἠπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτο κοὐκ ἔνι στάσις
ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελεντὴν θεσφάτων· ἐγὼ δὲ που 740
διὰ μακροῦ χρόνου τόδ' ἤγουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς συνίσπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εἰρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τοῦ οὐ κατειδὼς ἦνυσεν νέῳ θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν 745

καὶ πᾶσιν μετερρίθμιζε, καὶ πέδαις σφιγηλίτευε
θεσπὶς ὧν θεῶν δὲ πάντων ὕβρ', οὐκ εἰβουλία, 749
καὶ Πυσειδῶνος κρατήσειν. πωτᾶδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλοῦτου πόρος
εἰμὸς ἀνθρώποισι γίνηται τοῦ φθίσαντος ἀρπαγή.
ΑΤ. ταῦτα τοι κακοῖς ὁμιλῶν ὕνδρᾶσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκευτ
πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο 755
ἄνδυν αἰχμάζειν, πατρῴαν δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
[ἀλλὰ.
τηλδ' ἐβούλευσεν κλένυθον καὶ στρήτευ,' ὥρ' 'Ελ-
ΔΑ. τοιγὰρ σφὶν ἔγνω ἐστὶν ἐξειργασμένον [λάδα.
μέγιστον, ἀείμηστον, οἷον οὐδέπω 760
τόδ' ὕστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τηλδ' ὤπασεν,
ἓν ἄυδ,' ἀπάσης 'Ασίδος μηλοτρόφου
τανγέν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐδυστήμιον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ 765
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν φακεστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἑκτήσατο, 770
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἦλασεν βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἦχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κῦρου δὲ παῖς τέταρτος ἶδυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μέρδις ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ 775
ἓξ ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[ἕκτος δὲ Μάγωφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.]
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος φρονεῖ νέα,
κοὐ μιμνοπείσεις τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανείμεν πῖναρ' ἐρξαντες τόσα.
ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέψεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸν λεὼς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, 790
μηδ' εἰ στράτειμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. πτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εἰσταλῆ τοι λεκτὸν ἀρσίμει στῦλον. 795
ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μύνας νὺν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κιρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Ξέρυσης ἄπο;
ΔΑ. πατροῖ γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν 800
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
ἸΑλεψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.
κεῖπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κενοῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον 'Λσωπὸς ῥοαῖς 805
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.

οἱ γὴν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν ῥητὴ
ἠδοῦστο συλὰν οὐδὲ πιμπράναι νεώς· 810
βωμοὶ δ' ἅπαντοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
τοιγὰρ κακῶν δρᾶσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπέλεται. 815
τύσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσταγὴς
πρὸς γῇ Πλαταιᾶν Δαρίδου λίγχης ὑπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὀμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. 820
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὕθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ἅλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκείνων σωφρονεῖν κεχρημένον
πρὸς τοῖσδε πυνθάνεσθε τἀπίλοιπα μου.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἠ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσα' ἐς οἶκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσα' ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρᾴνου λόγοις·
μάνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἅπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρύστα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.
ΑΤ. ὦ δαίμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζω παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.
ΧΟ. ὦ πότοι, ἦ μεγάλας ἀγαθὰς τε πολισσονόμου
βιοτᾶς ἐπεκίρασαμεν, στρ. α'.
εὖθ' ὁ γηραιὸς
πανταρκὴς, ἀκάκας, ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δαρεῖος ἀρχε χώρας.
πρῶτα μὲν εἰδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ
νομίσματα πύργινα ἀντ. α'.
πάντ' ἐτειχέσαμεν.
νύστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ὑπαθεῖς, 861
• • εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους.
ὅσσας δ' εἶλε πύλεις πύρον οὐ διαβὰς Ἄλλυος
ποταμοίου, στρ. β'. 864
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθεὶς,
οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηϊκίων ἐπαύλων, 870
λίμνας τ' ἐκτοθεν, αἱ κατὰ χρῆσον ἐληλαμένα
περὶ πύργον ἀντ. β'.
τοὐδ' ἀνακτος ἄϊον,

Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρῳ πλατὺν ἀρχύμενα, μυγία
τε Πρωτεσίλε
καὶ στόμωμα Πάτου· 878
νήσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' Ἰλιον περίκλυστοι στρ. γ'.
τᾶδε γᾷ προσήμεναι,
ὦ Λέσβε, ἐλπιφόρτιός τε Σάμος, Χίος, 884
ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συναίπτουσ'
Ἄνδρος ἀγχιγείτων.
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἑρμῖνας μεσάκτους, ἀντ. γ'.
Δῆλον, Ἰκάρου θ' ὁδόν, 890
Ῥόδον τ' ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
ἠδὲ Σόλοις, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἰτία στεναγμῶν. 896
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνων πολυάν-
δρους 900
Ἑλλάνων ἑρμῖνας σφετέρας φρεσίν. ἐπῳδ.
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεὐτρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν
πολέμοισι 905
δμωθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.
Ξέ. ἰὼ, δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
[illegible] ἀκτεάνιστος ... 910
ὅτε ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέζη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλεται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδὼν' ἀστῶν.
εἰσ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν 915
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.
ΧΟ. ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἄγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κύσμου τ' ἀνδρῶν, 920
οἷς νὺν δαίμων ἀπέκειρε,
γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν Ἄιδου
σώκτορι Περσᾶν· ἀγβαβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος 925
[illegible]
αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. 930
Μέ. ἔδ' ἐγὼν, οἰοῖ, αἰακτὸς στρ. α'.
μέλεος γύννις, γᾷ τε πατρῴᾳ
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.
Ἀτ. πρόσφθογγόν σοι νώτου, τὰν 935
κακοβάτιδα βοάν, κακομέλετον ἰὰν
[illegible]
πίμπλω πολύδακρυν ἰακχάν.
Ξέ. ἴτ' αἰανῆ πάνδυνητον ἀντ. α'. 940
δέσθμιον αἰθέων. ἐαίμαν γὰρ ὦ αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.
ΧΟ. ἦπου τοι καὶ πάνδυνητον,
λωποδύτη τε σεβίζων ἀλίτυπά τε βάρη
πόλεως γένναις πευθητῆρες.
κλάγξω δ' αὖ γόων ἀριθμὸν ἄκρυον.
Ξέ. Ἰάονων γὰρ ἀπήρα, στρ. β'.
Ἰάονων ναύφαμπτος
[illegible]
ἰσχίαν πλάκα κερπίμενος
ἀνσδαίμονά τ' ἀκτάν.
ΧΟ. οἰοιοῖ βλὰ καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, 955
ποῦ δὲ σοι παραστάται,
οἵους ἦν Παραυδάκης,
Σούσας, Πελάγων
Δοτάμας τ' ἠδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις,
Σουσισκάνης τ' 960
Ἀγβάτανα λιπών.
Ξέ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον ἀντ. β'.
Τυρίας ἐκ ναὸς
ἕρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι στεναχήλοις
θείοντας ἐπ' ἀκτᾶς. 965
ΧΟ. οἰοιοῖ, ποῦ σοι Φαρνοῦχος
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθὸς,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις, 970
καὶ Μασίστης Ἀρτεμβάρης τ'
ἠδ' Ὑσταίχμας,
τίπτε σ' ἐπαίρομαι.
Ξέ. ἰὼ ἰὼ μοι, στρ. γ'.
τὰς ἀγυγίους κατιδύντες
στειχοὺς Ἀθάνας, πάντες ἐπὶ πτεῖλιν. 975
ἔ ἔ ἔ τλήμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
τὸν ἀὼν πιστὸν πάντ' ἀφ' ἁλμῶν
μεγάλα μεγάλα περισταθὲν
Βατανώχου παῖδ', Ἄλπιστον
• • •
τοῦ Σεισάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάμην
ἕλιπες ἕλιπες· ὦ ὦ ὦ δᾶων. 985
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρύκακα λέγεις.
Ξέ. ὀτοτοῖ μοι δῆτ' ἀντ. γ'.
ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις, 990
ἄλαστ' ἄλαστα στυγερὰ πρόκακα λέγων.
βοᾷ βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριάρχοντα
Ξάνθην, Ἄριόν τ' Ἀγχάρην, 995
Δαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππάνακτας,
Κηδαβάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς 1000
τριηχλιτωνιτιν ἐπίνεμον.
Ξέ. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἄγρεται στρατοῦ. στρ. δ'.
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἰ, νώνυμοι.
Ξέ. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, δαίμονες,
ἕθεσθ' ἄελπτον κακὸν 1005
ζαπρίνον, οἷον δίδορκεν ἄτα.
Ξέ. πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. δ'.
ΧΟ. πεπλήγμεθ'· εὖθηλα γὰρ,
Ξέ. νέαι νέαι δίαι δίαι· 1010
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν. 1013
Ξέ. πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγ-
μαι. στρ. ε'.
ΧΟ. τί δ'; οὐκ ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν;

ΞΕ. ὑμῖν τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
ΧΟ. ὑρῶ ὑρῶ.
ΞΕ. τάνδε τ' οἰστοδέγμονα; 1040
ΧΟ τί τάδε λέγεις σεσωσμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν.
ΧΟ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάονων λαὸς οὐ φιγαίχμας. 1045
ΞΕ. ἀγανώμιος· κατείδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. στρ. ε΄.
ΧΟ. τραπέντα ναύφαρκτον ἐρεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
ΧΟ παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. πλείον ἢ παπαῖ μὲν οὖν. 1050
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρὰ, χέρματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. 1055
ΞΕ. γαμνὸς εἶμι προπομπῶν.
ΧΟ. [illegible]
ΞΕ. δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δύμους δ' ἴδι. στρ. ϛ΄.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.
ΞΕ. βάα γνν ἀντίδουπά μοι. 1060
ΧΟ. δώσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
ΧΟ ὀτοτοῖ.
ΞΕ. βαρείᾳ γ' ἄδε συμφορά.
οἰ μίλα καὶ τόδ' ἀλγῶ. 1065
ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. ἀντ. ϛ΄.
ΧΟ. διαίνομαι γόεδνος ὤν.

ΞΕ. βάα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
ΞΕ. ἐπορθίαζ' νυν γόοις. 1070
ΧΟ. [illegible]
μέλαινα δ' αὖ μείξεται,
οἰ, στονόεσσα πλαγά.
ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβῶ τὸ Μέσιον. στρ. ζ΄.
ΧΟ. ἄνα ἄνα. 1075
ΞΕ. καὶ μοι γενείου πέρθε λευκὴν τρίχα.
ΧΟ. [illegible]
ΞΕ. αὐτει δ' ὀξύ. ΧΟ. καὶ τιώ' ἔρξω.
ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζ΄. 1080
ΧΟ. ἄνα ἄνα.
ΞΕ. καὶ ψιάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
ΞΕ. διαίνου δ' ὕσσε. ΧΟ. τέγγομαί τοι. 1085
ΞΕ. βάα νυν ἀντίδουπά μοι. ἐπωδ.
ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.
ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δύμους κίε.
ΧΟ. ὢ ὢ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. ὢ δὴ κατ' ἄστυ. 1090
ΧΟ. [illegible]
ΞΕ. [illegible]
ΧΟ. ὢ ὢ. Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. ἢ ἢ ἢ ἢ, τρισκάλμοισιν,
ἢ ἢ ἢ ἢ. [illegible] 1095
ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νᾶϊον ἀρθέντ'
[illegible]
Νείλου. δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόν[illegible] Στυγὸς φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα
γάμον λιγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
ἀνοταζύμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος, τάξε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον·
κέλσαι δ' "Αργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, καὶξ ἐπιπνοίας
[illegible] τετελεύτα.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
[illegible]
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐμοστέπτοισι κλάδοισιν·
ὦν πόλις, ὦν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοί, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι τέγκαι κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθὴ δ'
ἐσμὸν ὑβριστὴν λιγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσαι τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντοσδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ἀμβροφόρισίν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
[illegible]
πρὶν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἶργει,
[illegible]
τήνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι.
νὺν δ' ἐπικεκλόμεναι στρ. α'.
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἶνίν τ'
[illegible]
βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας 45
Ζηνὸς ἅψαιν' ἐπωνυμία δ'
ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εἰλάγοις, "Επαφόν τ' ἐγέννασεν'
ὃντ' ἐπιλεξαμένα, ἀντ. α'.
νῦν ἐν ποιονόμοις 50
ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα,
τά τε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια,
οἷδ', ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. 55
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων στρ. β'.
ἔγγαιος, οἰκτον οἰκτρὸν αἴων,
δοξάσει τις ἀκούων ὅπα τᾶς Τηρείας 60
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος,
ἃτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα ἀντ. β'.
πευθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·
ἐντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως 65
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
δυσμάτορος κότου τυχών·
τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδευτρος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
δάπτω τὰν ἀπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν, 70
ἀπειρόδακρίν τε κάρζαν,
γ[illegible]
δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς
ἀερίας ἀπὸ γᾶς, 75
εἴ τις ἐστὶ κηδεμών.
ἀλλὰ θεοὶ γενέται κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες, ἀντ. γ'.
ἢ καὶ μὴ τέλεον δώντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
ἴδρυν δ' ἑτίμως στυγοῦντες 80
πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοι.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς "Αρης φυγάσι
[illegible]
εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθὴς στρ. δ'. 85
Διὸς ἵμερος οἷκ εἰθήρατος ἐτύχθη,
πάντα τοι φλεγέθει

εἰν σκέπαι μελαίνᾳ ξὺν πάχει

πάσσει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. δ'. 90
κορυφᾷ Διὸς εἰ κρυεθῇ πρᾶγμα τελειον.
δυσκλεὲς γὰρ τραπέσθαι
δύσκειτ' τε τείνουσιν πόροι.

ὑόσσει δ' ἐλπίδων στρ. ε'. 95
ἀφ' ἑφαπτόμενον παυόλεις βροτοὺς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει,
τὸν ἄπτοντον δαιμονίων· ἥμενον ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας, ἐθράσων ἐφ' ἁγνῶν. 101
ἐξεσθω δ' εἰς ἔβραν ἀντ. ε'.
βιάτειον, οὖ τεύξει πεθμὴν
ἐς ἀμὸν γάμον τεθαλὼς 105
ἐκσπαρβαίλοισι φρενῶν, καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄβρικτον, ἅταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς.
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. ς'. 111
λιγέα βαρέα ἐακμοπετῆ,
τᾷ ὄῃ.
ἠχθέμοισιν ἐμπετῆ ζῶσα γόοις με τιμᾷ. 116
ἰλάσιμα μὲν Ἀπίαν βοῦναν,
εἰακοινεῖν.
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι 120
λίνεσιν ἡ Σιδωνία καλύπτρα.
θεὸς δ' ἐναγία τέλεα, πελομένων καλῶς, ἀντ. ς'.
ὦ ὦ, 125
ὦ ὐσαίγκριτοι πόνοι. ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἰλάσιμα μὲν Ἀπίαν βοῦναν.
καρδίνα δ' αἰόλαν
εἰακοινεῖν. 130
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνεσιν ἡ Σιδωνὶς καλύπτρα.
πλάτα μὲν οὖν λαυρραφὴς τε δόμος ἄλα στέγων
στρ. ζ'.
ἀγείμασιν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς· 135

τελειτὰς δ' ἐν χρόνῳ
πατὴρ ὁ πανόπτας
πρευμενεῖς κτίσειε. 140
σπέρμα σεμνὸς μέγα ματρὸς,
εὐνὶς ἀλόχων, ἐ ἐ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγνὰ μ' ἐπιδίτω Διὸς
ἀντ. ζ'. 144

παιπὶ δὲ σθένουσι

12

σπέρμα σεμνὸς μέγα ματρὸς,
εὐνὶς ἀλόχων, ἐ ἐ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
εἰ δὲ μή, μελαισθὲς στρ. η'.
ἠλίκτυπον γένοις 155
τῶν γάμων.

Ζῆνα τῶν κεκμηκότων

ἀκτάνεις βιοῦσαι.

μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ἃ Ζάν, Ἰοὺ ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἅταν γαμετᾶς
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι
χειμών. 165
καὶ τόν' οὐ δικαίοις ἀντ. η'. 168
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς 170
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων πλάνητροπον
ὄψῳ ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
ἃ Ζάν, Ἰοὺ ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἅταν γαμετᾶς [χειμών.
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι
ΔΑ. παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε 176
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
εἶσω φαλαγγὸς τῆσδ' ἔτη θελητηρίας.
ἐρὼ κόσμ. ἅπας ἐν ἀγγέλοις στρατοῦ. 180
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ ὁρυσσόν
λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι. 185
ἀλλ' εἶτ' ἀπήμων εἶτε καὶ πεδυμένος
ἀμὴ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἑπόρνυται στόλον.
ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὐσεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρυισσων δὲ πύργου βωμὸς. ἄρρηκτον σάκος. 190
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοῦσιν Διὸς,
σεμνὸν ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐσυμβολον,
αἰδοῖα καὶ γύεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει, 195
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναμάκτους φυγάς.
φθαγγὴ δ' ἐπέστω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων
ἴτω πρόσωπον ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἑφολκὸς ἐν λόγῳ 200
γένῃ· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μισητὸν δ' εἶναι χρεὼν εἰ δεῖη φαγᾶς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
ΧΟ. πάτερ, φρονοῦντως πρὸς φρονοῦντας ἐνέπεις.
φαλαγγοποιὰ δ' ἐστὶ μυρίοισι πεδίον 205
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γενσήτωρ ἴδοι.
ΔΑ. μὴ νυν σχάλαζε, μηχανῆς δ' ἑστω κράτος.
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ΔΑ. ὦ Ζεῦ, κύπων οἰκτειρε μᾶπολωλότας.
ΧΟ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοὺς ἀπ' ὄμματος. 210
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνων τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αἰγὰς ἡλίου σωτῆρίους,
ἀγνὸν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. 215
εἴδοις ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.
ΔΑ. συγγνῶστο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὅρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΛ. Ἑρμῆς δὸ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.
ΧΟ. ἐλευθέρως νυν ἐσθλὰ κηρυκεύετω.
ΔΛ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ'. ἐν ἀγορᾷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων
ἵζεσθε, εἴμικτον τῶν ὁμοπτέρων φύβῳ.
ἐγθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαιόντων γένος.
ὄμιλος ὅμοιος πῶς ἂν ἀγγείοις φαγὼν ;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἀκοιτος πατρὸς
ἄγνὼς γένοιτ' ἄν ; οὐδὲ μὴ 'ν "Αιδου θανὼν
φύγῃ μίασμ' αἰτίας, πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμῶσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε. καμείψεσθε τῶνδε τὸν τρόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πράγος ἐξ νικᾷ τάδε.
ΒΛ. πολυπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον,
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ συνενώμασι
χλίνητα προσφωνοῦμεν ; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἔσθ' γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
ἀπρῳξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
καὶ τάλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρὼντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
ΧΟ. εἴρηκας ἐμφὶ κόσμον ἀγευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ πημὸν ἐρρῖ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγών ;
ΒΛ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εἰ θαρσᾶς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ὕιὸς Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εἰλόνῳ ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τῆνδε καρπεύται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' "Αλγος ἔρχεται,
Στρυμὼν τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τῆν τε Περραιβῶν χθόνα
Πίνδον τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτὴς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πᾶλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
τὴνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιὸν αἰμάτων μιάσμασι
χραισθεῖσ' αὐτὴκ γαῖα μηνιᾶΐ' ἄχῃ,
[illegible]
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λιτῆρια
[illegible] Ἄπις Ἀργεῖ χθ[illegible]
μνήμην τοῦ' ἀντίμασθον εὕρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσ' ἂν ἥδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύροιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
ΧΟ. βραχὺς τορὸς θ' ὁ μῦθος, Ἀργείαι γένος
[illegible]
[illegible] Χθ[illegible]
ΒΛ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργείων γένος.
[illegible]
γναιξὶν ἔστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
καὶ Νείλος ἂν θρέψειε τοιούτον φυτόν.

Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρτέμονι'
Ἰνδὰς τ' ἀκοὺν νομάδας ἱπποξόμους
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάπτους κριοβίρους τ' Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κἀρτ' ἂν ἤκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργείου τὸ σόν.
ΧΟ. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
ἦν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ
[illegible]
ΒΛ. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ ;
ΧΟ. καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα παλλακισμάτων.
[illegible]
ΒΛ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε ;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΛ. οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκαίρῳ βοΐ ;
ΧΟ. φασὶν πρίτοντα βουθόρᾳ ταύρου δίμας.
ΒΛ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἴσχυρᾷ Διός ;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φίλακ' ἐπίστησεν βοΐ.
ΒΛ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις ;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
ΒΛ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δύσποτμο βοΐ ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον
οἴστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
ΒΛ. τοιγὰρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρὸ δρόμῳ.
ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα στιγκόλως ἐμοί.
ΒΛ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΧΟ. καὶ Ζεὺς γ' ἐφύτηρ χειρὶ φυτίει γόνον.
ΒΛ. τίς οὖν ὁ Διὸς πόρτις εὔχεται βοὸς ;
ΧΟ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
[illegible]
ΧΟ. Λιβύη μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.
ΒΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστῆμὸν λέγεις ;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῖδ' ἐμοῦ πατρός.
ΒΛ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοὐτό μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.
ΒΛ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀρθύοντα λόγῳ.
ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰσὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσῃς στόλον.
ΒΛ. δοκεῖτ' ἐμοιγε τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαίων· ἀλλὰ πῶς πατρῴαν δόματα
λιπεῖν ἔτλητε ; τίς κατέσκηψεν τύχη ;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγὼν, αἰδὼ' ἀνθρώπων κακά.
πάντου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.
[illegible]
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔνθεν μεταστειοῦσαν εὐναίων γάμων·
ΒΛ. τί φῆς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους ;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει.
ΒΛ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις ;
ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους ;
ΒΛ. σέβουσ' μὲν οὖν [illegible]
ΧΟ. καὶ δικτεμνόντων γ' [illegible]
ΒΛ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εἰσεβὴς ἐγὼ πέλω ;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΛ. θαμὰ σὺ γ' εἶπας. πόλεμον ἔφασθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερτατεῖ.
ΒΛ. εἶπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

[illegible] σὺν στρατῷ πόλις δ' ἐστεμμένην. 345

[illegible] Ἄρευς γε μέντοι Ζηνὸς ἐκγενὴς κότος. στρ.
Παλαίφατόν τέκος, κλύει μὲν
παῖφατα καλῶν, Πελασγὸν ἄπαξ.
ἴδε μὲ τῶν ἐκείνου φυγάδα περίδρομον,
λεπτοῦσιν ὡς ἐλαυνὸν ἀμ πέτρας 350
βλαβέντ. ἴν' ἄλκᾳ πίσυνος μίμεκε
φρίξιονα θοὰ[illegible]ρ μόλβους.

[illegible] ἀνὰ κλίσιοι πεοδρόποις κατώσκιον
ἐπὶ δ' ἕαλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. 355
εἴη δ' ἄπατον πρᾶγμα τοῖς' ἀστοξένων.
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κάπραμβήτων πόλει
τέλεος γένηται· τῶν γὰρ οὐ θείτα πόλις.

[illegible] ἴδοιτο δὴ' ἄπατον φυγάν· ἀντ. 360
[illegible]
σὺ δὲ παρ' ὀφιγόνου μάθε γεραιφάρων·
[illegible]
ἱερολῦσα θεῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ
[illegible]

ΒΑ. [illegible] 365
ἰὼν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελίσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ἐπόρσεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πεμ.

ΧΟ. σὺ, τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον, στρ. 370
[illegible]
κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός·
μονοψήφοισι νεῖμασιν σέβει,
μουσεκπάτοισι δ' ἐν ὀρῴοις χρίος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσον.

ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις, 375
ἐμὲν δ' ὀφέγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὖβριν, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φίλτρου μ' ἔχει φρένας
ἔρασαί τε μὴ ἔρασαί τε καὶ τύχην ἐλεῖν. 380

ΧΟ. τὸν ὑφέσθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ.
[illegible]
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τιγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἑκτίον κότος 385
[illegible]

ΒΑ. εἶ τοι κρατοῦσι παῖδες Λίγύπτου σέβειν,
[illegible]
εἶσιν, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι·
δεῖ τοι σὺ φείγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν, 390
ὡς οὐκ ἔχωσι κῦρος αἴδεν ἀμφὶ σοῦ.

ΧΟ. μὴ τί που' οὖν γενώμαν ἐποχείριος στρ.
κράτεσιν ὁρσίνων. ὕπαστρον δέ τοι
μήχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φίτυρ. ἔτμημεν δ' ὁλόμενος οἶκαν 395
ἐρὶν σάξας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑ. οὐκ ἐξεμάτων τὸ κρῖμα· μὴ μ' αἰμοῦ κριτὴν.
εἶσιν δὲ καὶ πρὸ, οὐκ ἄτεν δίκαιον τάδε
[illegible]
εἶπῃ λεύσ, εἰ πού τι μὴ τοῖον τύχοι, 400

ΧΟ. ἀμφοτέρωσ ἡμῖμον τόδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ.
Ζεὺς ἑτερομητής, νέμων εἰκότως
ἔθνεσι μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἑνόμοις.
τί τῶνδ' ἐξ ἴσου μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ξυβρι ;

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην καλυμμητῆρος, ἐς βεθὸν μολεῖν
δεδορκὼς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὑμαμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, 410
αὐτοῖσι δ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆμις ἀνσίων ἐφίψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἰδρυμένας
ἐκδύσετ' ἐμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξένοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα, 415
[illegible] ἐλευθερί[illegible]
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν ὄφρονεῖσθαι σωτηρίου;

ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ στρ. α'.
πανδίκως εὐσεβὴς πράξενος,
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς 420
δυσθέοις ὁρμένων·
μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν ἀντ. α'.
πολιηθέων ῥυσιασθέϊσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός. 425
γνῶθι δ' ὕβριν ὑνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον.
μή τι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β'.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ
δίκας ἀγομέναν 430
[illegible]
[illegible]
ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, ἀντ. β'.
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς,
μένει Ἄρει 'κτίνειν
ὁμοίαν θέμιν. 435
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῖρο δ' ἐξεκλέσθαι·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἱρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγώμφωται σκάφος 440
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορδυμένων
[ἄτην γεμίζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον.]
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν· 445
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μᾶλλον μῖθος ἢν θελκτήριος.
[ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.]
ὅπου δ' ὄμαιμον αἷμα μη γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια 450
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
ἡ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄῤῥιτ μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. 455
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν, οὗ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρῶψους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον τίν' αἰδὼ τῇδε γῃρυθεῖσ' ἔσει. 460
ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
ΒΑ. [illegible] ἀλλ' ἄτλητος φράσαι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπίγξασθαι θεῶν. 465
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λύγον.
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ πολλαχῇ γε δυσπίλαιστα πράγματα.

κακῶν δὲ πλήθους ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται·
ἆπῆς δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μιλ' εὔπορον 470
τόδ' ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ἐμὶν μὴ τοῦ ἐκπιπλᾶν χρεὸς,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
[illegible]
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἦξω τέλους, 475
πῶς οὐχὶ πάνλημα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεκ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων, 480
κλάδους τε τούτους αἴρ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται· μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχὰς γὰρ φιλαίτιος λεώς. 485
καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἴκτος εἰσίδων τάδε
[illegible]
ἡμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα, 490
αἰδοῦον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστορίς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλειά δ' ᾗ δι' ἄστεως 495
στείχουσι· μορφὴν δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νείλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
[illegible] φιλαῖμα μὴ θρέψαι τόνδε φῶτα.
καὶ δὴ φίλον τις ἕκταν' ἀγνοίας ὕπο.

ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. 500
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοῖς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβούλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟ. τοῦτο μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νεμεῖς ἐμοί; 505

ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟ. καὶ δὴ σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέβων.

ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύσαιτό με;

ΒΑ. οὔτοι πτερωτὸν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν. 510

ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐγθίοσιν.

ΒΑ. εὐφημον εἶη τοῦτος εὐφημουμένῳ.

ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑ. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.

ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εἴφραινε καὶ πράσσων φρενί. 515

ΒΑ. ἀλλ' οὗτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 520
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. α'.
μακάρτατε, καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὦλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω
ἄλεντον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμνᾳ δ' ἐμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπίδωμ ἀντ. α'.
παλαίφατον ἀμέτερον
[illegible]
νέωσον εὔφρον' αἶνον,
γενοῦ παλιμπήκτωρ ἔφαπτωρ Ἰοῦς, 535
δι' ἃς τοι γένος εὐχύμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
παλαιὸν δ' ἐς ἴχνος μετέσταν στρ. β'.
ματέρος αὐθονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούκλον, ἔνθεν Ἰὼ 540
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
[illegible]
πολλὰ δρόμου τέρματα πεσοῦσα
φίλα. ἔιχῇ δ' ἀντίπορον 544
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον κυματίαν ὑρίζει·
ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας ἀντ. β'. 547
[illegible]
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδιά τε γάλαλα· 550
καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε διορνυμένα·
πὰρ ποταμοὺς δ' ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τᾶς Ἀφροδίτας πολύ-
πυρον αἶαν. 555
ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένου βέλει στρ. γ'.
βουκόλου πτερόεντος,
Δῖον πάμβοτον ἄλσος
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται Τυφὼ μένος, 559
ὕδωρ τὸ Νείλου νόσιος ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις, ὀδύναις τε κεντροβα-
λήτοις θείας Ἥρας.
βροτοὶ δ' οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'. 565
χλωρᾷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη, [βοὸς,
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξάμβροτον, τὰν μὲν
τὰν δ' αὖ γυναικὸς· τέρας δ' ἐθάμβουν. 570
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;
Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου στρ. δ'.
* * * * 575
βία δ' ἀπημάντῳ σθένει καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον αἰψευδεῖ λύγῳ 580
γείνατο παῖδ' ἀμερῆ,
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'.
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών,
φυσίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς. 585
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τοῦ ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις
τὶν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν στρ. ε'. 590
κεκλοῖμεν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ * *
γένους παλαιφάτων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὖριος Ζεύς,
ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων ἀντ. ε'. 595
τὸ μεῖον κρειττόνων κρατύνει·
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
σπεῦσαί τι τῶν βουλίων φέρει φρην.

ΔΑ. θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων· 600
δῆμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.

ΧΟ. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλιαι· ἀγγέλων ἐμοὶ,
ὅπισπε δ' ἡμῖν τοὶ κεκίρωται τέλος,
δόμων κυπτόντα χεῖρ' ὑπ' ὄπτη πληθύεται.
ΔΑ. ἔδοξεν 'Αργείοισιν εὖ διηρτῆσθαι,
ἀλλ' ὡς ἀσπίδησιν με γηραιᾷ φρενὶ
παυδημὴ γὰρ χερσὶ δεξιοῦσιν
ἔφριξεν αἰθὴρ τῶνδε κραυσάντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀμπολαίστους ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.
καὶ μὴ' ἐνοίκειν μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
τοῦ μὴ βεβηδωκότα τῶνδε γαμήλων
ἄτιμον εἶναι ξὺν ψαγῇ δημηλάτῳ.
τοιῶνδ' ἔπειτε μῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Ζηνὸς κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσπίτν χρόνου
πόλιν παγῖναι, ξενικὸν ἀστικὸν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν,
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν 'Αργείος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εἰπεῖθεῖς στροφὰς
ΧΟ. ἄγε δή, λέξωμεν εὖ 'Αργείοις
ἐσθλὰ ἀγαθὰ, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.
νὺν δὲ καὶ θεοὶ στρ. α'.
Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
κταία γένει χεούσας·
τὸν ἄχρων θοὰν κτίσαι μίχλον Ἄρη.
τὸν ἀρίστοις θεμίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
ἀντ. α'.
ψῆφον ἔθεντ', ἀτιμά-
σαντες ξὺν γυναικῶν·
δῖον ἐπιδόμενοι πρίκτορά τε σκοπὸν
ὑπόπλαμπτον, ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφῳ μαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἄζυσται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἀγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαρσίοι βωμοὶς θεοὺς ἀρέσονται. στρ. β'.
τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος
εἰκώ.
τῶνδε πόλιν κευθοῦσαι· ἀντ. β'.
ἐνάντωμ βρυτολογῶν Ἄρης κέρτεισεν ὄπτων. στρ. γ'.
καὶ γεραμοῖσι πρεσβυτοῦσιν γεμίσων θυμέλια,
φλεγμάτων θ', ἀντ. β'.
ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
τίκτεισθαι δὲ φῶμιν γῆς
ἄλλους εἰχόμεθ' ἀεί· στρ. γ'.
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόγους ἐφορεύειν.
μηδὲ τις ἀνδρομανὴς λοιγὸς ἐπελθέτω, ἀντ. γ'.
πάνδε πόλιν διαΐσας,
ἄχορον ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἐνδημον ἐξοπλίζων.
νούσων δ' ἰσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ζῶσι κρατὺς ἀτερπής·
εἰμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσᾳ νεολαίᾳ.
καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικρανέτω ἀντ. γ'.
πρυμνὰ δέ βοτὰ τῶν πολίγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ διαμόνων λάβοιεν.
εὔφαμον δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῖσαν θείατ' ἀοιδοί· στρ. δ'.
ἀγνὸν τ' ἐκ στομάτων φερίσθω φαμα φιλοφρόνιγξ.
φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς στρ. δ'.
τὸ δῆμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθεὺς εἰκοινόμητις ἀρχά. ἀντ. δ'.
ξένιοισί τ' εὐξυμβόλοις,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη.
δίκαι ἀτερ πημάτων θεοῖσιν.
θεοὺς δ', οἱ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ ἀντ. δ'.
τίσειν ἐγχωρίους πάταγμα
διαφθορίαισι βαθύτατοι τιμαὶς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.
ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι· ἀντ. ε'.
ὑμεῖς δὲ μὴ τρίσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τοὐσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκον γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον, εὐσήμων χαρᾷ σῦ με λαυθάνει·
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς, ἀντ. ε'.
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὀδὸν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὖ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νῶϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκὼν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν, ἀντ. ε'.
καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ἡ ἐγεμὼν ὑπὸ χθόνα
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ κραῦνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας τῶνδε μἠμελεῖν θεῶν. ἀντ. ε'.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
ΧΟ. ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ΔΑ. ἀλλ' οὐδὲν ἔοικε τῶνδε· μὴ τρίσητέ νιν.
ΧΟ. ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοᾷ, στρ. ε'.
ἀλκὴν λαθέσθαι τησίας μηχάνας πατέ.
ΔΑ. θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.
ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ.
ἥκουσι, μήκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου· ἀντ. ε'.
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἑτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. ἀντ. ε'.
ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Λιγύπτου γένος
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κναυώπιδας

νῆας ἔπλευσαν δῶ' ἐπιτυχεῖ κώπῳ
πάλαι μελαγχίμῳ ξὺν στρατῷ. 745
ΔΑ. πολλοὶ δέ γ' εἰρήσονσιν ἐν μεσημβρίᾳ
θἠλιπεῖ βραχίον' εὖ κατερρωμένους.
ΧΟ. μῶν δὲ μὴ πρόδειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ.
γενῇ μονωθεὶς' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δολόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες
δυσάγνοις φρεσὶν, κύρακες ὣστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιρόμεσθα.
ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ.
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ. 756
περίφοβοι δ' ἄγαν ἀνέτρφ μένει
μεμαργομένοι κυνοθρασεῖς θεῶν
οὐδὲν ἐπαΐοντες.
ΔΑ. ἀλλ' ἐστὶ φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν 760
εἶναι· βέλτιον δὲ καρτὸς οὐ κρατεῖ στίχυν.
ΧΟ. ὦς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κυδάλων
ἔχοντας ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
ΔΑ. οὗτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 765
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυροχείαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραντίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου, φιλεῖ
δόδῖα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ. 770
οἵτω γένοιτ' ἂν οἷδ' ἂν ἐκβάσεις στρατοῦ
καλῇ, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι· σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μἠμελεῖν θεῶν,
πράξασ' ἀρωγήν. ἄγγελον δ' οὐ μέμφεται
πύλης γέρων θ', ἡδῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί. 775
ΧΟ. ἰὼ γᾶ βοίνι, ἐνδικον σέβας, στρ. α'.
τί ποτ' ἐσόμεσθα, ποῖ φίγωμεν Ἀπίας
χθονὸς κελαινὸν εἶ τι κεῖθὲν ἐστί που ;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διὸς, 780
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ
πόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
ἄφυκτον δ' οἰκέτ' ἂν πέλοι κέαρ· ἀντ. α'.
κελαινόχρως δὲ πἀλλεται μου καρδία. 785
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φάβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
ῥιπὸς τυχεῖν ἐν σαργάναις,
πρὶν αἷδ' ἀπεντὸν
πέδε χρομῇδῆν χροΐ· 790
πρόπαρ θανοῦσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἴθερος θρόνος, στρ. β'.
πρὸς ὃν νέφη ἑδρηλὰ γίγνεται χιὼν,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
βεικτος οἰόφρων κρεμὰς 795
[illegible]
πᾶσμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
κἀμζας γάμου κυρῆσαι,
κνοὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιγωρίοις ἀντ. β'. 800
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιακτῶν κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών. 805

τίν' ὠμῇ' αἰτὰς ἔτι πάρον
τέμνω γάμου λυτῆρα ;
ἴιζε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν, στρ. γ'.
μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
τέλεα δέ μοι πῶς, πελώμενά μοι 810
λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φιλεῖς ὄρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν, 815
γαιώοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γένος γὰρ Λιγύπτιον ὕβριν ἀντ. γ'.
δύσφορον ἀρσενογενές,
μετά με δρόμοισι διώμενοι
φυγάδα μάταισι πολιηθρόοις 820
βίαια δίζηνται λαΐτειν.
σὺν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
παλάντων. τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τελειὸν ἐστιν ;
ὰ, ὁ, ὁ, ὰ, ὰ, ὰ. 825
ὄδε μάρπτις ἰνῶος γᾶῖος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις, ἰὼφ, ὅμ
αὐθι κάκκας νο
δύῖαν βοὰν ἀμβαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξενα πόνων 830
βιαίων ἐμῶν. ἠὲ ἠέ,
βαΐνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρώπρονα χλειδᾷ
δύσφορα ναΐ κἀν γᾷ.
ἄναξ προτάσσου. 835
ΚΗ. σούσθε σοῦσθ' ἐπὶ βά-
ρυν ὄπως ποδῶν.
ΧΟ. οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ,
πολυαίμων φύνιος 840
ἀποκοπὰ κρατός.
ΚΗ. σούσθε σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
εἶτ' ἀνὰ πολύρρυτον
ἁλμήεντα πόρον, 845
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου,
αἷμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμίδα
ἠσυδουτία τἄπιτα·
κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ, φρενί τ' ἄταν. 850
ΧΟ. ἰὼ ἰού.
ΚΗ. λείφ' ἑδρανα, κἰ' ἐς δόρυ,
ἀτίετ' ἀνὰ πῶλιν εἰσεβῶν.
ΧΟ. μήποτε πᾶλιν ἴδοιμ'
ἀλῆσαί ποτ' οἶδωρ, 855
ἔνδεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θἄλλει.
ἄγειος ἐγὼ βαθυγαῖος
[illegible]
γάρον. 860
ΚΗ. σὺ δὲ ναΐ ναΐ
βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ βίᾳ τε πολλᾷ φροῖδα
βάτεαι βαθμὶ προκαποαθῶν
ὀλόμεναι παλάμαις. 865
ΧΟ. αἰαΐ αἰαΐ. στρ. α'.
καὶ γὰρ ὑσπαλάμως ὅλοιο

[illegible]
[illegible]
κατὰ Σαυρομάτου
Χθὼν πολυσπόρου τ' ἄλωσιν 870
εἰρηνίας εὐαμέρους.
ΚΗ. τοῦ καὶ λιλαῖζει καὶ κέλει θεούς.
Λίγυπτίων γὰρ ἄθρησις ἐπεφύρθη.
ἴσχε καὶ βάθιστον ἀγχόνιον ἐξίζουσ' ὄνορ' ἔγων. 875
ΧΟ. ἐνὸς κάτα
λέκασιν ἡ πρὸ γᾶς ἰλιάκοις ἀντ. α'.
περιναυτᾶν δραμάτεις,
ὃς ἐρωτὸς ὁ μέγας
Νείλου ἐβρίζοντά σ' ἀπωτέρω- 880
εν πίστιον ἔφερε.
ΚΗ. βάδιζε κελεύω βᾶμα εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὅλοὴ γὰρ οὖτοι πλόκαμον οἰδίμ' ἄζεται.
ΧΟ. εἰοὶ, πάτερ, δρήτειος ὄρνις ἅτα μαλδιώνει στρ. β'.
ἄραντος ὡς πλάτης. 886
ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ἀσυτοσὶ.
μὰ Γᾶ, μὰ Γᾶ, βοᾶν 890
φωνέων ἀπύτεμπε,
ὦ Ζεῦ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΚΗ. οὗτοι φοβοῦμαι δείματος τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γὰρ μ' ἐεἰ ἐφαμαι οὐδ' ἐγήραασεν τροφεῦ.
ΧΟ. μαιμὰ πέλας εἶπους ὄρας, ἀντ. β'. 895
ἐχίδνα δ' ὡς με τί ποτ'
ἐνδακοῦσα.
ἐτοιτοτοῖ.
μὰ Γᾶ, μὰ Γᾶ, βοᾶν
φωνέων ἀπύτεμπε, 900
ὦ Ζεῦ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΚΗ. εἰ μὴ τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς κἀτένους ἔρχου οὐ κατοικτιεῖ.
ΧΟ. ὦ παῖδες ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι. στρ. γ'.
ΚΗ. πολλοὶς ἄνακτας, παῖδας Λίγύπτου, τάχα 905
θρέσεθ' θαρσεῖτ', οὐκ ἐφεῖ ἀναρχίαν.
ΧΟ. ἰωὴ μάτεδ' ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν. ἀντ. γ'.
ΚΗ. ἔλεγεν ἔσχ' ἰμᾶς ἀποστάσιας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ὀξὺ τῶν ἐμῶν λίγων. 910
ΒΑ. οὗτος τί φωνεῖς; ἐκ ποίου φρυάγματος
ἀνέρων Πελασγῶν τῆσδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κἀμβαίνεις ὧν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίσεις ἄγαν·
καὶ πάλλ' ἀμαρτῶν οὐδὲν ὠρθώσας φρενί. 915
ΚΗ. τί δ' ἐμπλανῆσαι τῶνδ' ἐμοὶ ξένης ἄτερ;
ΡΑ. ἐάνος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τῶν' ὁλωλὸς ἐρμηκων ἄγω.
ΡΑ. πάλαισιν εἶσιν πρόξενιος ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἔρμῆ μεγίστῳ πρωξένῳ μαστηρίῳ. 920
ΡΑ. θεοῖσιν εἶπων τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΚΗ. πάλιν ἀμφὶ Νείλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΡΑ. οἷ δ' ἐκδύλ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σίδευ κλύω.
ΚΗ. ἄγωμ' ἄν, εἰ τις τάσδε μὴ ξεμήσεται.
ΡΑ. κἀκεῖσε ἂν, εἰ ψαύσεταις, οὐ μιλ' ἐς μακρόν. 925
ΚΗ. βροτοῖσι τοῖσδε οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΡΑ. οὐ γὰρ ἐκτίμιοι τοῖς θεῶν αὐλήτορας.
ΚΗ. λέγουσι δ' οὐκοῦν πασιν Λίγύπτου τάδε.
ΡΑ. ἀνοικνίζουσιν ταῦτ' ἐμοῦ φρυάγματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἴδῃς εὐτεπῶς παρύστερον· 930
καὶ γὰρ πρέπει εἰρὼν' ἀπεγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα· πῶς ἔβω; πρὸς τίνος τ' ἀβαμιεθεῖς

ἥκειν γυναικῶν αἰτανέφιον στόλον;
[illegible]
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀγγέλου λαβῇ 935
[illegible]
πεσήματ' ἀνδρῶν καὶ πολακτισμοῦ βίου.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔτεμ' ; ἐν χρύνῳ μαθὼν
εἶπει σύ τ' αὐτὸς χοὶ ξυνέμποροι σέθεν.
ταῦτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν 940
ἄγοις ἄν, εἶπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
[illegible]
γάμῳ πρὸς ἀμαρτάς, ὡς μένειν ἀμφρύτως. 945
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούειν ἐξ ἑλευθερηστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. ἢ 'σται τάδ', ἢ δεῖ πόλεμον αἴρεσθαι νέον. 950
εἰη δὲ νίκη καὶ κράτη τοὶς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ὡς κριθῶν μέθν.
ἡμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὁπάοσαι
θράσος λαζοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν 955
τύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλημένην.
καὶ δῶμα' ἵστ' πολλὰ μὲν τὰ δόμια,
δεδομάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρὸ χερί.
εὐθυμία 'στὶν εὐτύχους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις, 960
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρέμους δόμους.
τοὔτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι, λωτίσασθε. πρωτάτης δ' ἐγὼ
ἀστοί τε πάντες, ὥνπερ ἧδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυρωσέρους μένεις ; 965
ΧΟ. ἀλλ' ὦντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρίφρων δεῦρ' ἡμέτερον
[illegible]
Δαναὸν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
τοῦ γὰρ προτέρα μήτις, ὅπου χρὴ 970
δῶματα ναίειν, καὶ τόπος εὔφρων.
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψεύγων ἀλλοθρόοις
εὐτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
ΒΑ. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηγίτῳ 975
βᾶξει λαὸν ἐν χώρᾳ
τάσσεσθε, φίλαι ὁμωίδες, οὗτως
[illegible]
Δαναὺς θεραπορτίδα φερούν.
ΔΑ. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών, 980
θύειν τε λείζειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπουδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως,
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρὰς ἥκουσαν αἰτανεψίους·
ἐμοῦ δ' ὑπαδοὺς τοῦσδε καὶ βορυσσόυς 985
ἔταξαν, ὡς ἔχουμι τἄμων γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτοις δορικανεῖ μόρῳ θανὼν
λάθιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐρυμνῇ φρενὸς
χάρυ σέζεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ. 990
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
[illegible]
ἀγνῶθ' ὁμίλων ὡς ἐλεύχεσθαι χρεών.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει

κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εἰπετὲς μύσαγμά πως.
ἐμὰς δ' ἐπαυρὼ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐνούσας τῇδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
[illegible]
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί νιν
καὶ κνώδιλα πτερούντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
κἄλλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔτεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πώντος οὕνεκ' ἠράθη δορὶ,
[illegible]
πράξωμεν. οἰκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εἰπετῆ τάδε.
μύνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟ. πᾶλλ' εὐτυχοίμεν πρὸς θεῶν 'Ολυμπίων'
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γανιέντες
πολιούχους τε καὶ οἱ χεῦμ' 'Ερασίνου
[illegible]
ἱσπλέξατε δ' ἀκριβῆ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμασιν·
ποταμοὺς δ' οἱ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν
[illegible]
τῶδε μειλίσσοντες οἴδας.
ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας

γάμος ἔλθοι Κυθερείας· στυγερὸν πέλει τῶδ' ἄθλον·
Κύπριδος δ' οἰκ ἀμελεῖ θεσμὸς εὖ εὐθρον. στρ. β'.
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ·
τίεται δ' αἰδοῖμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινος δὲ φίλα μητρὶ πάρεισιν
Πίθος ἃ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
δίδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας ἀντ. β'.
ψεῦδρὰ τρίβοι τ' ἐρώτων.
φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι. στρ. γ'.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλα φρὴν ἀπέρατος·
μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ
[illegible]

ΗΜΙΧ. α'. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι στρ. γ'.
γάμον λίγυπτογενῆ μοι.
ΗΜΙΧ. β'. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.
ΗΜΙΧ. α'. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
ΗΜΙΧ. β'. τί δὲ μέλλω φρένα δίαν ἀντ. γ'.
καθορᾶν, ὄψιν ἄσυτσον;
μέτριον νὺν ἔπος εὔχου.
ΗΜΙΧ. α'. τίνα καιρὸν με διδύσκεις;
ΗΜΙΧ. β'. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.
ΗΜΙΧ. α'. Ζεὺς ἄναξ ἀποστερεῖ- στρ. δ'.
η γάμον δυσάνορα
δαΐων, ὕσπερ Ἰὼ
πημοναῖς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθὼν,
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.
ΗΜΙΧ. β'. καὶ κράτος νέμοι γυναι- ἀντ. δ'.
ξὶν· τὸ βέλτερον κακοῦ,
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκᾳ δίκας ἐπεσθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιών, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, ἐπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μετατέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οὗτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, τήν τε εἰς τὰ βασίλεια εἴσοδον, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας συωπήσας θάνατον, νεκρὸν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν ἑκάτερον διισχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἕτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπρούς ἐναίνοντας, [illegible]
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·]
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αἰθὴρ πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εἰ' ἂν δὲ νυκτίπλακτον ἐνδρόσῳ τ' ἔχω
εὐὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' αὐτίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τόν' οἶκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διατονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εἰαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φῶς πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοὺ ἰού.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
εἴνῃς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
[illegible]
[illegible]
ἐύλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτὸς τ' ἐγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρὶς ἑξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλὴ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὖδᾶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.
ΧΟ. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[illegible]
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ διασκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεύγος Ἀτρειδῶν,
στόλον Ἀργείων χιλιονάυταν
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγὴν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν,
οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων
ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμώσαι ἐρετμοῦνται,
δεμνιοτήρη
πάνυ ἀπαλίζων ὁλέσαντες·
ὕπατος δ' ἄϊων ἤ τις Ἀπόλλων,
ἢ Πάν, ἢ Ζεύς, οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
ὑπεπέμπουσαν
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων Δαναοῖσι
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπῃ νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ὲς τὸ πεπρωμένον·
οὔτ' ἐπόλλυσιν οὔθ' ἱππεύσουσιν
οὔτε διεφθάσουσιν ἱερὰν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἠμεῖς δ' ἀτίταλ σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ἱπποτελεφθέντες
μίμνομεν ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἦδη
κυπαιρισσόμενος τριπόδους μὲν [illegible]
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δέ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,

τι χρέος; τί τέκος; τί δ' ἐπαιτίωμεν. 85
τίνος ἀγγελίας
πεμφθεὶς πεντηκοντόρους ἐνοτεύεις;
σύμπαν δὲ δεῦρ' ἴσασι τῶν ἀστυνόμων,
ἰσπάτων, γενείων,
τῶν τ' εἰρυσίππων τῶν τ' ἀγοραίων. 90
βωμοὶ δ' ἀμφεστιοῦχοι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φλογιζομένη κρήματος ἀγνοῦ
μαλακαῖς ἀΐδηλοισι παρηγορίαις. 95
πελάτας μεγάλων βασιλείων.
τούτων λέξαι τ' ἦ τι καὶ δύνατον
καὶ θέμις αἰνεῖν.
παῖών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης.
ἡ νὺν τοτὲ μὲν κἀσφαλῶν τελεῖσι, 100
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγαυὴ σαίνουσ'
[στρ. α'.
τὴν θυμοβόρον φρένα λύπης.
κέρυσι εἶμι θρωΐων ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
ἑστελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει 105
ἀλκὴ σύμφυτος αἰῶν,
ὅπως Ἀχαιῶν ἔθμονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας
ξέμφρονα ταγάν,
πέμπει ξὺν ὀρνὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρῶ ἐπ' αἶαν, [ἐξόπιν ἀργᾶς, 110
οἰωνῶν βασιλεῦσι βασιλεῦσι νεῶν, ὁ τ'
φαεσίπτερος ἕσταρ μελάθρων, χερὸς ἐκ βοριπάλτου,
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισι,
θοασσόμενοι λαγέναν ἐριείρονα φέρματι γένναν,
βλαβέντα λοισθίων ὀρίμων. 120
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω. [ἀντ. α'.
κεδνοὶ δὲ στρατόμαντιες ἰδὼν δέλο λήμασι πιστοὺς
Ἀτρέιδας μαχίμοις, ἑδὰν λαγοβαίτας
πομποὺς τ' ἀρχὰς
αὖτω δ' εἶπε τερμῖλον· 125
χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλοπάδει πρὸς τὸ βίαιον.
οἶον μή τις ἄγαν θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον 130
μέγα Τροίας
στρατοπέδῳ. οἶκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
αὐτόπεκον πρὸ λόχου μογερῶν πτάκα θυομένοισι·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω. 135
τέκνων περ ἑρῶσα ἁ κώλη μεσῳδ.
ῥώσασιεν ἀζαπτὸς μαλερῶν λεόντων,
πάντων τ' ἀγρωσίμων φαλομάστοις
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρῦναι,
δεξιὰ μέν, ταπίωμφα δὲ φάσματα στρατοῖν. 145
ἴῳαν δὲ καλὸν Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνέωσι Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας
ἁπλοίας τεύξῃ, 150
σπευδομόνιμα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομον τιν', ἄδυτον,
νεικέων τέκτονα πάμφυτον,
οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία, μνήμων μήνις τεκνόποινος. 155
μόρσιμ' ἀτ' ὀρηΐδων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμάῤῥωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. β'. 160
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προσεννέπω.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος 165
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. β'.
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν,
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριπ- 170
κτῆρος οἴσεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις πραφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν· 175
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- στρ. γ'.
σαντα, τὸν πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἓν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ- 180
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις,
βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσ- ἀντ. γ'.
βυς νεῶν Ἀχαϊκῶν, 185
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπίτνων τείχεσιν ἀστραπέων,
εὖ' ἁπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαϊκὸν λεών,
χαλκίδος πέραν ἔχων 190
παλιρρόχθοις ἐν Αἰλίδος τόποις,
πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι στρ. δ'.
κακοστόλοις, ἀκτίναις, δύσορμοι
βροτῶν ἅλαι, νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς, 195
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβῳ, κατέξαιον ἄνδρας Ἀργείων.
ἐπεὶ δὲ καὶ πικρὸν
χειμώνιον ἄλλο μήχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν [βά- 200
μάτεις ἐλαχίσει, πρεσβύμων Ἄρτεμις, ὥστε χθόνα
κτῆμις ἐπεμπολᾶσθαι τὴν ἐπόρευσε, πικρὰ μήκατασχεῖν.
ἄναξ δ' ὁ πρίσβυς τότ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. δ'. 205
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισι
ῥείθροις πατρῴοις χέρας βωμοῦ πέλας. 210
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόνανες γένωμαι,
ξυμμαχίας ἀμαρτών;
πανσανέμου γὰρ θυσίας παρδενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾶ περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη. 216
ἔπει δ' ἀναγκας ἔδυ λεπάδνοιν στρ. ε'.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τάθεν 220
τὸ παντότολμον φρενῶν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ
πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
θυτῆρ γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποίνων πολέμων
ἀρωγάν 225

καὶ πρωτέλεια ναῶν·
Λητὼ δὲ καὶ κληδὼνις πατρῴους ἀπ' [illegible]
πυῤ· οἴδεν αἴσιπα παρθένειόν τ'
[illegible]
φράσασ' δ' αἴζους πατῆρ μετ' εὐχὰν,
δίκαν χιμαίρας ἔπεμβε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ,
παιτὶ θυμῷ πρακωπῆ 234
λαβὼν ἀῤῥηγ, στόματός τε καλλιπῤῥῳου φιλτάκιν
κατασχεῖν,
φίβῤῥγον ἀρωῖον οἶκοις.
βία χαλινῶν δ' ἀναίδῃ μένει στρ. ϛ'.
κρύκου βαφὰς ἐς πέδον χέουσα
[illegible]
τρίτουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσενέπειν 241
[illegible]
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ξυνεῖφεν. ἀγνὰ δ' ἀναίρωτος αἰδὼ πατρὸς
φίλουν τριτόποσιν εὐποτμὸν τ' 245
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' εἶθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐνένπω· ἀντ. ϛ'.
τέχναι δὲ Καλχαντος οἰκ ἄκραντοι. 249
[illegible]
τῷ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἦλυσις, προχαιρέτω·
ἴσων δὲ τῷ προστύενειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αἰγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τᾶπι τούτοισιν εὐπραξις, ὡς 255
[illegible]
γαίας μονώβρουρον ἔρκος.
ἥκω σεβίζων σὺν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
δίκη γὰρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖς' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. 260
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
[illegible]
ΚΛ. εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἴσως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα· 265
πείσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ῥῆγκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φῄς; πέφευγε τοῦτο ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἢ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρὰ μ' ὑφίρπει δάκρυον ἐκκαλοιμένη. 270
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστὸν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν, τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ἀνείρου φάσμα' εὐπειθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. 275
ΧΟ. ἀλλ' ἢ σ' ἐπίαιόν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὡς κάρ' ἐμοιμῶσ φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπῴθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εἰῤῥόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' εἶρκοι' ἂν ἀγγέλων τάχος; 280
ΚΛ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῖρ' ἂπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ παὺν ἐκ νήσου τρίτον
Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο, 285
ἵπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
[illegible]
πεύκη τὸ χρυσοφεγγὲς ὧς τις ἥλιος
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
ἃ δ' οὔτι μέλλων οἰδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ 290
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί. 295
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερῤῥοῦσα πεδίον 'Ασωποῦ, δίκην
φαιδρὰς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
[illegible]
φῶος δὲ τηλέπορπον οὐκ ἠνάνεσο 300
[illegible]
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὦτρυνε θεσμὸν μὴ χατίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀυδαίοντες ἀφθόνῳ μένει 305
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
παρῤῥμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, ἔς τ' ἀφίκετο
Ἀραχναίου αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος 310
φάος τόδ' οἰκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.
τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
[illegible]
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τε σοὶ λέγω. 315
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ' ἀκοῦσαι τοῦσδε κἀποθωμάσαι
διανεκῶς θέλοιμ' ἂν οὓς λέγεις πάλιν.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. 320
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρίτειν.
ὄξος τ' ἀλειφᾷ τ' ἐγχίας ταὐτὸ κύτει,
δεῦρ' ἐστατοῦτ' ἂν, οὐ φίλω, προσεινέποις.
καὶ τῶν ἀλύντων καὶ κρατησάντων δέχα
φθονῶν ἂν ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς. 325
οἱ μὲν γὰρ ἀμῷ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
[illegible]
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὖτε νικτίπλαγκτος ἐξ μάχης πόνος 330
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς [illegible]
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασι
ναΐουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων 335
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δὲ διαίμονες
[illegible]
εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσοῦχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρίματα,
οὔ τἂν ἑλόντες αὖθις ἁνθαλοῖεν ἄν. 340
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ
πορθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κἀ δεσὶν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαῦλον θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοὺς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός, 345
[illegible]
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπταια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γνωμικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοῖη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
[illegible] 350
ΧΟ. γύναι, κατ' ἀνδρα σώφρον' εἰῤῥόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκοίσας πιστὰ σου τεκμήρια

θεοὶς προσεικὼς εἰ τιμησεις ἀίξομαι.
χἠμὲς γὰρ οὐκ ἄτιμοι εἰσμισται πόνων.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ τὸ σὸν φίλια
μεγάλων κάσμων κτεάτεσσι,
ἦ· ἐπὶ Τρωίας πέργαμα ἐβάλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν ταφὸν τὺν ὑπερτελεσαι
μόρα βουλαίας
γάγγαμον, ἅτης πανάλωτον.
Διὰ τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τᾶδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τάξιν, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
θέλος ἠλίου σκήψειεν.
Διὸς πλαγὰν ἔγουσιν εἰπεῖν,
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιγνεῦσαι.
ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔβα τις
θεοῖς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
ὅσοις ἀθέκτων χαρᾶς
πιτυῖδ' ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
πέφυκε δ' ἐκ ὑπνου
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μείζων ἢ δικαίως,
ἐπὶρ τὸ ἥλιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαστον, ὥστε κἄπαμοιβὲς
εὖ πραπίδων λαχοῦσα.
οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαδῖξις
πλοῦτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν δίκας βωμὸν εἰς ἀφύλαιαν.
βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθώ, ἀντ. α'.
πρωβολοῦπαις ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ πᾶν μήχανον. οὐ ἐκφύβη,
πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρίπτυν
τρίβῳ τε καὶ προσζυλαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
ἐκπαιθοεῖς, ὑπεὶ
ἐιώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πάλαι πρόσημμ' ἄφιετον ὑνθείς.
λατᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ' ἄξικον καθαιρεῖ.
οἵος καὶ Πάρις ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
ἔῤῥηνε ξενίαν τριπέζαν κλοπαῖσι γυναικός.
λαπαῖσα δ' ἀστοῦσιν ἀσπίστορας στρ. β'.
κλόνους λοχχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμοὺς,
ἄγουσά τ' ἀντίβορον Ἰλίῳ φθορᾶν,
βάσσαν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
ἔσλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τῶδ' ἐνιέπουτες δόμων προφῆται·
ὤ ὤ δῶμα δόμοι καὶ πρῶμαι,
ὤ λέχος καὶ στίχοι φιλοῦντες.
ἄδυπτος ἀβρεμὲων ἰόλυν.
πόθῳ δ' ὑπερπαστίως
φάσμα βέβρι δόμων ἀνάσσειν. ἀντ. β'.
εἰμόρῥημον δὲ κελοιπὸν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί.
ὀμμάτων δ' ἐν ἡχηείοις ἔρμει πᾶν' Ἀφροδίτα.
ὄνειρόπεμπτοι δὲ πενθήμονες

πάρεισιν δοκαὶ φίρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γὰρ εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν,
[illegible]
βέβακεν ὕψις οὐ μενύστερον
πτερυῶν ὕπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη
τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις
[illegible]
δόμων ἑκάστου πρέπει.
[illegible]
οὓς μὲν γὰρ τις ἔπεμψεν
οἴδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται.
ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων στρ. γ'.
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φόβιμος πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
[illegible]
ζων λέβητας εὐθέτου.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἅνδρα τὸν μὲν ὡς
μάχης ὄβρις· τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός. τάδε σίγᾳ τις βαΰ-
ζει. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκοις Ἀτρεί-
οις δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος [δαις.
[illegible]
εὔμορφοι λαοὶ γᾶς
εὕμορφοι τάφοι γᾶς
ἐξέχουσιν κατέχουσιν· ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· ἀντ. γ'.
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας, παλιντυχεῖ
τριῳῷ βίου τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀΐ-
στοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά· τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσσοις διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόλισθης
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.
πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου ἐπῳδ.
πῶλιν διῄκει θοᾷ
βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
τίς οἶδεν, ἢ τοι θεῶν ἐστι μὴ ψεύθος.
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομημένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει,
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιδανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
ταχύπορος. ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήμυτον ὄλλυται κλέος.
τάχ' εἰσάμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωρίων τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπτὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυξ ἀπ' ἀκτῆς τοῦδ' ὁρῶ κατύσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[illegible]

ὡς σὺ τ' ἄναυδος οὔτε σοι βαίων φίλοιγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάζει λέγων·
τὸν αὐτίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ΧΟ. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[illegible]
ΚΗ. ὦ πατρῷον οἶδας 'Αργείας χθονός,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν μαγισσῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ἦξουν τῇδ' ἐν 'Αργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαίρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξευε ἶὸν μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
[illegible]
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον, τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τεμάσορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρίκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θάκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ ποτ' πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασι
δέξασθε κύσιμ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' ἐῦ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οἷν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον,
βωμοὶ δ' ἄῶστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπώλλυται χθονός.
[illegible]
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εἰδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύτεκτο τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀβλὸν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
[illegible]
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οἷς ἔτ' ἀντιῷ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῷας τῆσδε γῆς σ' ἐγίμνασεν;
ΚΗ. ὥστ' ἐυδακρίειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνὴν ἄρ' ἦτε τῇδ' ἐπήδολοι νόσοι.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῖδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντιρρώτων ἱμέρᾳ πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γὴν στρατὸν λέγεις;
ΧΟ. ὡς πᾶλλ' ἀμαρᾷς ἐκ φρενὸς μ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφορον τοῦτ' ἐπὴν στύγος στρατῷ;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καί που ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλῇ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εἰπεῖτ ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμοιμφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπῆμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρῄξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχώτες ἥματος μέρος;
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν βαίων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμῶναι δρόσοι κατεψύκαζον, ἐμπέδου σίνος
ἐσθημάτων τιθέντες ἕνθημον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις ὠμοκτόνου, οἷον παρεῖχ' ἄῤῥητον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκίνου νηνεμοῖς εὕδοι πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παρῆκται καὶ πόνος·
παρεῖκται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν, τὸν ζῶντα δ' ἄλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀτιμρέπει.
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει, ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
Τροίαν ἑλόντες δῆτα' Ἀργείων στόλος θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαίοις γάνος.
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν καὶ τοὺς στρατηγοὺς· καὶ χάριτ τιμήσεται Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικῶμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίομαι. ἀεὶ γὰρ ἠβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ κλυταιμήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΛ. ἀναλόκλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο, ἅτ' ἠλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
[illegible]
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτωρὸν δίκα πεισθεῖσα Τροίαν νὺν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἡ κἀρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
λόγοισι τοιούτοισι πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαυλόμην.
ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείᾳ νόμῳ ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
[illegible]
καὶ νὺν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν; ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ γυναικὶ τοῦτον φέγγος ἡδιον δρακεῖν,
[illegible]
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει· ἥκει ἔτσι τακτ' ἐπεσσυμένη
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
[illegible]
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφρουσιν, καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντῆριον οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
[illegible]
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφίς.
ΚΗ. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
ΧΟ. αὖτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι τορῶσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύσομαι, εἰ νύστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει ξὺν ἡμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗ. οὐκ ἔστ' ἐπως λέξαιμα τἀψευδῆ καλά
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι κερτόνεσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἴποις κεδνὰ πάλιγθη τέγεος;
σημάνεσσα δ' οὐκ ἔξεστα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄριστος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτὸς τε καὶ τὸ πλοῖον, οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀκαγγέλοις ἠκριβῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χάλως κοινὸν ἄγγελμ' ἔμπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότην ἄκρως σκοπεῖ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐξήνυσεν.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντας ἢ πεπτηκότας
φίλοι πρὸς ἄλλων ταυτὶ ἐλέγχετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν ὥστε ἀπαγγεῖλαι τυχὼν,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἥλιον χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελειοῦσθαι τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οἱ πρέπει κακαγγέλῳ
γλῶσσαν μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπειλὴ πηματ' ἄγγελος πόλει
πόλει μὲν ἕλκος ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαμαυρώσαντας δόμων
δοῦπος διπλῆ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυναρμάν,
πρέπει λέγειν παιᾶνα τῶνδ' Ἐρινύων
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εἰς ἑστοὺς πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήτορ' θεοῦς;
ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἐχθίστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδείξαντο,
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκίμαντα δ' ὥρωρε κακά.
ἰσὰς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Ὀρῴκεια πνοαὶ
ἤρεισαν· αἱ δὲ κερτομοῦμεναι ῥιπᾷ
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὠμόστομτύπῳ
ὄρνυντ' ἄφαντοι, πομπίμοις κακοῦ στρῴβῳ.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Λιγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐριπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν ζῆ ταῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ξεμήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνδρωπος, οὔκος θεῶν.
τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ' ἐφίζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμοις κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' Λήθην πόντιον περιγνόντες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεπιθόντες τύχῃ,
ἐξωκολοῦμεν ἡμερτὸν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νὺν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπλέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους τοῦτ' ἔχειν ἐνδεῖξομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὐν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἰ δ' ἔν τις ἀστὶς ἡλίου τιν ἑστιοῖ
καὶ ζῶσα καὶ πλέουσα, μηχανὴς Διὸς,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμοις ἥξειν πάλιν.
τοιαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.
ΧΟ. τίς ποτ' ἀνόμιζεν ὧδ'

ἐς τὸ πᾶν ἐπητίμως—
μή τις ὧτιν' οὐχ ὁρῶ-
μεν προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων;— 685
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλένην;
ἐπεὶ πρεπόντως
ἔτεκεν, ἐλαΐνεος, ἐπόπτευσας.
ἐκ τῶν ἀβροπήνων 690
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
[illegible]
πολύανδροί τε φερᾶσπίδες
κυναγοὶ κατ' ἴχνος.
πλατᾶν ἄφαντον 695
κέλσαντες Σιμόεντος
ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους
δι' ἔρυ αἱματόεσσαν.
Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- ἀντ. α'.
[illegible] 700
μοῖρ' Ἐλένας τριπλα-
ζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξενεστίου Διὸς
πρασσομένα, τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκ- 705
φάτως τίοντος.
ἰμέναιον, ὃς τόν' ἐπέρρεπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ 710
πολύθρηνον μέγα που στένει,
κακλιπεσσοκόμα Πάριν
τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπρύσθη πολύθρηνον
αἶαν' ὀμφὶ πολιτᾶν 715
μέλεον αἷμ' ἀναπλάσα.
ἐβοήσεν οὖν λέοντα στρ. β'.
σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
οὐτως ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις 720
ἄμερον, εἰφιλόπαιδα,
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
νεοτρόφου τίκνου δίκαν, [γκαις. 725
φαιδρωπὸς ποτὶ χείρα, σαίνων τε γαστρὸς ἀνά-
χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β'. 727
ἔβοτ τὸ πρίσδε τοκῆν.
χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων,
μηλοβρόνοισιν ἄγαισιν 730
δαΐτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
ἀμπὶ δ' ἐλ[illegible]
ἅμαχον ἕλκος οἰκέταις
μέγα σίνος πολυκτόνον.
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη. 735
παρ' αὐτὰ δ' ἐλδεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν στρ. γ'. 737
λέγοιμ' ἂν φρήνιμα μὲν ὑηνέμου γαλάνας, 740
ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄυδος. [τὰς, 745
παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὸς τελευ-
δύσεδρος καὶ δυσάμιλλος συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾷ Διὸς ξενίου,
παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'. 75
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον

τε[illegible]
ἐκ δ' ἀγαθῆς τέγας γίνει 755
βλαστάνειν ἀκήρατον αἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονάφορν εἰμί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει, σφιτέρᾳ δ' εἰκότα γίννᾳ.
οἴκων δ' ἀρ' εὐδοξίαν 761
καλλίπαις πότμος ἀεί.
φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβριν μὲν παλαιὰ νεό- στρ. δ'.
ζυσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν
τὸτ' ἢ τότ', εὖτ' ἂν τὸ κῦρμα μόλῃ.
νεαρὰ φάους κόταν
δαίμονά τε τὰν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
ἀνίερον θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας, 770
[illegible]
δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν, ἀντ. δ'.
τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον. 775
τὰ χρυσόπαστ' εὐεθλᾶ σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποις ὕμνοισι λι-
ποῦσ', ὅσια προσέβα, τοῦ * *
δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παρίσημον αἴνῳ· 780
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.
ἄγε δή, Βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω, 785
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκλίνας
καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[illegible]
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν 790
πᾶς τις ἕτοιμος· ὀδύνα δὲ λίπτης
[illegible]
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πράσσοντα βιαζόμενοι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, 795
οὐκ ἴστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς
τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
[illegible]
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω, 800
[illegible]
οὐδ' εὖ πραπίδων οὖακα νέμων
θράσος ἀκούσιον
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
νῦν δ' οἶκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως 805
εὔφρων πόνος εὐ τελέσασα.
γνώσεται δὲ χρόνῳ διαπενθόμενος
τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκονομοῦντα πολιτῶν.
ΑΓ. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 810
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μετατίους
νάστου δικαίως θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλίνοντες ἀνδροκμῆτας Ἰλίου φθορὰς
εἰς αἱματηρὸν τεῖχος οὐ διχορρόπως 815
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κίτει
ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
καπνὸ δ' ἁλοῦσα νὺν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
[illegible]
τοὺτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ χάρπαγὰς ὑπερκόπους
ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πάλιν διημάθυνεν Ἀργείου δίκος.
[illegible] 815
ὑπερθορὼν δὲ πέργαν ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἐλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμεημαι κλύων, 830
καὶ φημὶ ταῦτά σοι συνηγορῶν μ' ἔχειν.
παῖρεις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφορων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσου, 835
τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θεραπὸν ὄλβον εἰσορῶν στένει·
εἰδὼς λέγομ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξετάσταμαι
ὀμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς,
δοκοῦντας εἶναι κάμτα πρευμενεῖς ἐμοί. 840
μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὥσπερ οὐχ ἑκὼν ἵππει,
[illegible]
εἶτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν παναγύρει 845
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εἰφρύνως
[illegible] 850
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑφεστίους
[illegible]
οὖπερ πρόσω πέμψαντες ἥγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε, 855
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλοῦντας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον,
τοσοῦσδ' ὅσοντερ οἵτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. 860
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἐκπαγλον κακὸν,
[illegible]
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις. 865
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ δδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φύτις, τέτρωται δικτύου πλέον λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος 870
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
[illegible]
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτίνας ἐμῆς δίρης
[illegible]
ἐκ τῶνδέ τοι σοὶ ταῦτ' ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρὴν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εἰμενὴς δορίξενος 880
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέβειν
κίνδυνον, εἴ τε δημόβρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885

ἔκειτ' ἂν ὀξὺ κλαυμάτων ἐπίσκιον τι
.....
ἐν ὀθνείοις δ' ὁμαυτὸν βλέπω ἔγω.
τὰς ἀωρὶ σὺν κλαυτοῖσι λυμπτηρίας
ἀπομελύτους αἰεν. ἐν δ' ὀνείραις
λεπταὶ ὕπαι κώπαισι ἐξηγεῖσθαί μοι
δοκοῦσι ἐναίσιμοι. ἀμφὶ σοὶ πάθη
ἄμουσα πλεῖος τοῦ ξυνεδοῦτος χρόνου.
τὸν ταῦτα πάντα πλὰν ἀπειθῆτορ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἄνδρι τῶνδε, τῶν σταλμῶν κύρα.
σωτῆρι τοῦ πρύτεως, ἐφηλὶς στέγης
στύλων πυθμήν, μονογενὲς τέκνον πατρί,
καὶ γῆν φανεῖσαν ταυτόπλουν παῖ· ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὀθνατόφρην ἐνθρῶτι πηγαῖον ῥέος.
τεχτῖνον δὲ τἀναγκαῖον ὀφιγενὲς ἄπαν.
τοιοῦσδέ τοι τιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ξυεπόμεσθα· νῦν δὲ μοι, φίλων κάρα,
.....
τῶν σῶν πάθ', ὦναξ, Ἰλίου πομπήτορα.
ἔμαθες, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στυγνέναι πετάσμασιν ;
.....
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἐγῄται δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φρωτὶς οἷχ ὕπνῳ νικωμένη
ὄψῃσι δίκαιός σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

ΑΓ. Λῆξαι γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φίλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἄκρατον μηδὲ παγκάκῳ φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βάσαι πρασσάκαιρ' ἐμοί.

τίθει· θεοῖς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θηρτὸν ὄντα κἄλλεσιν
βάπτειν ἐμοὶ μὴ οἰδαμῶς ἄνευ φίλου.
λέγω κατ' ἄκρα, μὴ θέλν, σέβειν ἐμέ.
χαμᾶ ποδοσβῆστρον τε καὶ τῶν ποικίλων
κλῆθόν αἴτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον εὐχῆσιν. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίου τελευτήσαντ' ἐν εὐστοῖ φίλῃ.
εἰ ταῦτα δ' ὧς πράσσοιμεν, εὐθαρσὴς ἐγώ.

καὶ μὴν τόδ' εἶπε μὴ ποτὲ γενέσθαι ἔργον.
γνώμην μὲν ἴσθι μὴ ἐναίσιμον ἔμοι.
τῷδ' εἰ θεοῖς ἐείσας ἀν ὧδ' ἔρδειν τάδε ;
εἶπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεύρων τέλος.
τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν ;
ἂν ποικίλοις ἂν κἄρτα μοι βᾶναι δοκεῖ.
μὴ νεν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
ψόγῳ γε μέντοι δημόβρωτος μέγα σθένει.
ὁ δ' ἀβρύνητὸς γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
αὖτοι γυναικὸς ἴστον ἱμείρειν μάχης.
τὸν δ' ὀλβίσαι γε καὶ τὸν ἐνδιδόντα πρίπει.
ἦ καὶ σὺ νίκην τῇδε δόμιος τίεις ;
πειθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ὠμίλλαν
λύσ᾽ ταχύς· πράξωσιν ἐμβαστὰν πόδες,
σὺν ταῖσδέ μ' ἐμπίπτουσθ' ἁλωτῆρίᾳν θεῶν
μὴ τις πρόσωθεν ὄμματος βλὴν φθόνος.

πολλὴ γὰρ αἰδὼς στρωματοφθορεῖν ποσὶ
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τοιοῦτον μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρεμνεῶν
τήνδ' ἐσκύμιζ' τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
.....
ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκοίτευσ' σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἰμ' ἐς δόμων μελαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει ;
.....
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἶκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένην.
βίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν ἑστίαν,
.....
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμβακος πικρᾶς
οἶνον, τόθ' ἥδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εἰχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνδε μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟ. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. α'. 975
δείμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτῆται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά'
οὐδ' ἀποπτύσαν δίκαν 980
δυσκρίτων ὀνειράτων
θάρσος εἰπιθὲς ἴζει
φρενὸς φίλαν θρόνων ; χρόνος δ' ἐπεὶ
.....
ψαμμίας ἀκάτας παρή- ἀντ. α'. 985
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
.....
πείθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
νόστων, αὐτόμαρτυς ὢν·
τὸν δ' ἄνευ λίρας ὅμως ὑμνῳδεῖ 990
θ[illegible]
θυμός, οὐ τὸ πὰν ἔχων
ἐλπίδος φίλων θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτε ματίζει στρ. β'. 995
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἐξ ὁμᾶς
.....
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. 1000
μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας στρ. β'.
ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ • •
γείτων ἐμπέλας ὁμο.θι,
καὶ πότμος εἰδύπορῶν 1005
ἀνδρὸς ἔπαισεν • •
• • ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων δίκος βαλὼν,
σφυδόνας ἀπ' εὐμέτρου, 1010
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,

οὐδ' ἐπώντισε σκάφος.
πολλαὶ τοι δώσεις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφῆς τε καὶ ἐξ
ἀλύκων ἐπετειῶν
ἠῆσιν ἄλασον νόσον.
τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θνησίμων ἀντ. β'.
πρυτανεῖ· ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
[illegible]
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὖτ' ἐπαυσεν ἐπ' εἰλαπαζεῖ γε.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα στρ. γ'.
μοῖρα μοίραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν
[illegible]
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγὴς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον
[illegible]
ζωπυρουμένας φρενός.
ΚΛ. εἶσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων, σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
[illegible]
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι καὶ ζυγῶν ὑγιεῖν βίᾳ.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχη,
ἀρκαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἥμισαν καλῶς,
ὁμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οὐάπερ νομίζεται.
ΧΟ. σοί τοι λέγουσα πάντα σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
πείθοι' ἂν εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.
ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
ΧΟ. ἔπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει,
πείθου, λιποῦσα τῶνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίζειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μηλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαίρετον.
ΚΛ. ἡ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἵματρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω βίᾳσα· ἀτιμωθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἰὼ, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας ὄχον,
εἰκοῦσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.
ΚΛ. ὀτοτοτοῖ τοτοῖ δά. στρ. α'.
[illegible]
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΛ. ὀτοτοτοῖ τοτοῖ δά. ἀντ. α'.
ἀπολλον ὤπολλον.

ΧΟ. ἡ δ' αὖτε δυσήμουσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκουτ' ἐν γόοις παρισταμένη.
ΚΛ. Ἄπολλον Ἄπολλον στρ. β'. 1080
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.
ΚΛ. Ἄπολλον Ἄπολλον ἀντ. β'. 1085
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
ἃ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τοῦ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψεῦδη.
ΚΛ. [illegible] στρ. γ'. 1090
αὐτόφρονα κακὰ κύκ',
ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον βαντήριον.
ΧΟ. ἔοικεν ἐξρὶς ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.
ΚΛ. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι· ἀντ. γ'. 1095
[illegible]
ὀπτὰς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
ΧΟ. ἦ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἤσμεν, προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.
ΚΛ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται; στρ. δ'. 1100
τί τόδε νέον ἄχος μέγα
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
[illegible]
ἑκὰς ἀποστατεῖ.
ΧΟ. τούτων ἄϊδρις εἰμὶ τῶν μαντευμάτων. 1105
ἐκείνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
ΚΛ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ'.
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα· πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ 1110
χερὸς ὁρίγματα
ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[illegible]
ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ε'.
ἦ δίκτυόν τι Ἅιδου; 1115
ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δῶμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος. 1120
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καιρία πτώσιμος
ξυναντήσει βίου δύντος αἰζαίς.
ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.
ΚΛ. ἃ ἃ. ἰδοὺ ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ε'. 1125
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίπτει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμαν ἄκρος 1130
εἶναι, κακῷ δὲ τῷ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὴ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδοὶ
φόβον φέρουσιν μαθεῖν. 1135
ΚΛ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόπτοποι τύχαι. στρ. ϛ'.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῦν πάτος ἐπεγχέασα.
ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΧΟ. φρεσκαιᾶς τις εἶ θεσπίφρητος, ἀμ-
φὶ δ' αὖτὰς ὄρνεις
νώμᾳ ἄνεμος, οἷά τις ἐυιτὰ
ἀκίνητος δόμος, φεῦ, ταλαίπατος ὄμφιδν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδόνος ὄμοι. 1145

ΚΑ. ὶὼ ὶὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
περὶ δ' ἐλεοτύπωι πτεροφόρων δέμας γὰρ
θεοὶ χλαίνην τ' αὐτοῖς κλαγμάτων ἄπερ
ἐμοὶ δὲ μίαντ' ἀχιαμὸς ἀμφήκεϊ δορί.

ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφίλητος τ' ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτωρ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς ὀμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις ;
πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας ; 1135

ΚΑ. ὶὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
ὦ Σκαμάνδριοι πάτριον ποτόν.
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀΐδιτας τάλαιν'
ἠντόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ἄγθους ἔοικα θεσπιεδῆσειν τάχα.

ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω ;
νεογνὸς ἀνθρώποισι μάθοι.
πέπληγμαι δ' ἴπαι δήγμασι φοινίῳ.

ΚΑ. ὶὼ πόνοι πάνοι πόλεος ὁλομένας τὸ πᾶν. ἀντ. ζ'.
ὶὼ πρίαπτροι θυσίαι πατρὸς
πολυκαιεὶς βιότων ποιονόμων· ἄκος δ'
τὸ μὴ πίδιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
ἐγὼ δὲ θερμώνοις τάχ' ἐν πέδῳ βιαλῶ.

ΧΟ. καί τίς σε κακοῤῥόνων τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
τέρμα δ' ἰμμιχνόν.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς αὐτολὰς
πνέων ἑσπέριος, ὥστε κἰματος δίκην
κλίζειν πρὸς αἰζᾶς τοῖδε πήματος πολὺ
μείζων· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμοις ἴχνος κακῶν

τὴν γὰρ στέγην τήνδ' ὄπιθ' ἑκλείπει χορὸς
σύμφθογγος, οὐκ εὐφώνως· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκὼς γ', ὡς φρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσεμπτος ἔξω συγγένων Ἐρινύων.

πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εἰνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὣς ;
ἢ ψευδόμαντις εἰμι θερμοκοίτου φλέβων
ἐσμαρτήσων πρεσβύτας τὸ μ' εἰδέναι

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὄρκου πᾶγμ γενοῖτο παγέν
παιδὸν γένοιτο ; θαυμάζω δ' ἔτ σε
πάντων πέμα τριπλάσιον ἀλλήθμων πίλιν

ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟ. μῶν καὶ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπληγμένος ;

ΚΑ. πρωτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. 1205

ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟ. ἢ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην νόμῳ ;

ΚΑ. ξυνανέσασαν Λοξίαν ἐφευσάμην.

ΧΟ. ἦδη τέγναισιν εὐθέοις ἠρημένη ;

ΚΑ. ἦ μὴν ἔπειτα πᾶσ' ἐτεκνώθη πάθη. 1210

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ ;

ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν· οὐδὲν, ὡς τἀδ' ἤμπλακον.

ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑ. ἰοὺ ἰού, ὦ ὦ κακά.
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταρύσσων φροιμίοις ᴗ ‒ ᴗ ‒
ὡστε τ[illegible] 1215
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι ;
παῖδες θανόντες ὥσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χείρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς, 1220
σὺν ὑντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινὰς ἧκμι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρὸν, οἶμοι, τῷ μολύντι δεσπότῃ 1225
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μιαιγὴς κυνὸς
λεῖουσα, κἀπείπασ' ἐσθλὰ πρασσόμενα, δόκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ. 1230
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν ; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θούσαν Ἅιδου μητέρ', ἀσπονδόν τ' Ἄρη 1235
φίλοις πνέουσαν ; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σὺ μ' ἐν τάχει παρὼν 1240
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει
[illegible]
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. 1245

ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σ' ἁμᾶ ἐπίσπεσθαι μόρον.

ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑ. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπίσταται λόγῳ.

ΧΟ. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει. 1250

ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται ;

ΚΑ. ἢ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ σνθίκρατα δύσμαθῆ δ' ὅμως. 1255

ΚΑ. παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον, οἱ ἐγὼ ἐγώ.
αὖτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκῳ, λίοντος εὐγενοὺς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον 1260
[illegible]
[illegible]
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσεσθαι φόνον.

τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε.
καὶ σκήπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη; 1265
σέ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διωλέκριν,
ἴτ' ἐς φθόρον πεσοῦτ', ἐγὼ δ' ἴμ' ἕσπομαι·
ἄλλην τιν' ἄτην αὖτ' ἐμοὶ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμέ
χρηστηρίων ἐσθῆτ'. ἐπώπτευσας δέ με 1270
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως, μάτην.
καλουμένην δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
πτωχὸς τάλαινα λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ 1275
ἀπήγαγ' ἐς τοιόσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει
θερμὸ κοπείσαν φοινίῳ προσπέλασμα τι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἦξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος, 1280
[illegible]
φυγὰς δ' ἀλήτης τῇσδε γῆς ἀπόξενος
[illegible]
ὠμόφρων γάρ, ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας
ἦξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. 1285
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;
ἐπεὶ τὸ πρῶτον [illegible]
πρᾶξασαν ὡς ἔπραξεν, οὐ δ' εἶχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
ὁσίσα κἀγὼ τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. 1290
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθησίμων
ἀπορρυέντων. ὄμμα συμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μεν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ 1295
γύναι, μακρὸν ἔτειπας. εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς θερλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΛ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, ὦ ξένοι, χρόνῳ πλέων.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. 1300
ΚΛ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΛ. ἀλλ' εἴκλεώς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εἰδαιμόνων.
ΚΛ. ὦ πάτερ σοῦ τῶν τε γεννάων τέκνων. 1305
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΛ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στένει.
ΚΛ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων. 1310
ΚΛ. ὁμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δῶμασιν λέγεις.
ΚΛ. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος.
ὦ ξένοι. 1315
οὗτοι δυσοίζω θάμινον ὡς ὄρνις φόβῳ·
ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένῃ. 1320
ΧΟ. ὦ τλήμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΛ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὑτῆς. ἡλίου δ' ἐπείχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ, 1325
δούλης θανούσης, ἐξαμροῦς χειρώματος.
ὦ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιὰ τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ,
βολαῖς ἐγχρώσαν σπόγγος ἄλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ. 1330
ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔβη
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλόδεικτον δ'
οὔτις ἀπειπὼν ἔγρει μελάθρων,
[illegible]
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν 1335
μάκιμες Ἰλιάμου,
θεοτίμητος δ' οἰκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ πρωτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἐπικρανεῖ, 1340
τίς πστ' ἂν εὔξειαι βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φύναι τάδ' ἀκούων;
ΑΓ. [illegible]
ΗΜ. σίγα· τίς πληγὴν ἄϋτεί καιρίως οἰτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος. 1345
ΗΜ. [illegible]
ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἂν πῶς ἀσφαλῆ βουλεύματα;
ΗΜ. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
[illegible]
ΗΜ. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἑλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει. 1350
ΗΜ. κἀγὼ τοιοῦτον γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΗΜ. ὁρᾶν πάρεστι· φρομιάζουσι γὰρ ὡς
[illegible] 1355
ΗΜ. χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ΗΜ. οἶκ οἶδα βουλῆς ἥντινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
ΗΜ. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ 1360
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ΗΜ. ἢ καὶ βίον τείνοντες δῶ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ΗΜ. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ.
πεπαίτερα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1365
ΗΜ. ἢ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὄλωλότος;
ΗΜ. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι.
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίκα.
ΗΜ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι, 1370
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦντ' ὄπως.
ΚΛ. πολλῶν πάρειθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γὰρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν 1375
φαρξειεν, ὕψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
[illegible]
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι 1380
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄμειρον ἀμφίβλητρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παῖω δέ νιν δὶς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασι
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι 1385
τρίτην ἐπευδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εἰκταίαν χάριν.

οὕτω τῶν αἰτοῦ θ' ὁμῶν ὀρμαίνει πεσών·
κἀκφευγόντων ὀξεῖαι αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ χακάδι φοινίας δρόσου,
[illegible]
γάμει σπορηθὲς καλικες ὃν λυμείμασιν.
ὡς δ' ἐγώτων, πρίσσος 'Ληγείων τόδε,
χαίρουσ' ἂν, εἰ χαίρουσι, ἐγὼ δ' ἐπείχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ, 1395
τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε

ΧΟ. ἀπαίζομέν σου γλῶσσαν, ὡς ὁμιστόστομος,
ἥτις τοιοῦδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζειν λύγον. 1400

ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφρήμονος,
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε μὲ ψέγειν θέλεις
ὁμοίως. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς 1405
ἔργων δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακὸν, ὦ γύναι, χθυονοτιεῖσ' ἐδαπὸν στρ.
ἢ ποτὸν πασαμένα ῥιτὰς ἐξ ἀλὸς ὄρμενον
τόδ' ἐπέδυ θέος δημοθρόους τ' ἀρὰς ;
ἀπέδικες, ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσει, 1410
μίσος ὕβριμον ἰάσιν.

ΚΛ. νῦν μὲν δικαίως ἐκ πόλεως φυγᾶν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημάδρομός τ' ἔχειν ἀρὰς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ πρωτιμῶν, ὥσπερεὶ βοτοῦ μόρον, 1415
μήλων φλεύτων εἰπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῖσδε σ' ἐχρῆν τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἆπονι· ; ἐπῆκοος δ' ἐμῶν 1420
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κρμίνῃ θεὸς,
γνῶσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. 1425

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ, περίφρονα δ' ἔλακες· ἀντ.
ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται,
λίβος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρέπειν
ἄτιτον. ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τίμημα τίμματι τίσαι. 1430

ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
Ἄτην Ἐμενύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὔ μοι φοβοῦ μελαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
ἕως ἂν αὖθι πῦρ ἑφ' ἑστίας ἐμῆς 1435
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρίν γε εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
[illegible]
χρυσηπόλων μειλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ,
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἧδε καὶ περασκόπος, 1440
καὶ κοινόλεκτρος τοῖδε, θεσφατηλόγος
[illegible]
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάτιμον γόον
[illegible]
εἰσῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟ. ἆπυ, τίς ἂν ἴν τύχοι, μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήμης,
μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν 1450
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμείσας
φιλάκρος εἰμενεστάτου
[illegible] γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα στρ. α'. 1455
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
νὺν δὲ τελείαν * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον.
ἦτις ἦν τότ' ἐν δόμοις 1460
ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου στρ. β'.
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδροκτόνειρ', ὡς μία πολλῶν 1465
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξε.

ΧΟ. δαίμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίδαισιν,
κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν 1470
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
κύρακος ἑχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμους
ὕμνων ὑμνεῖν * * ἐπεύχεται.

ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. β'. 1475
τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γένυσι τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρᾳ τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ. 1480

ΧΟ. ἦ μέγαν οἶκοις τοῖσδε στρ. γ'.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς 1485
πανατίου πανεργέτα,
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελείται ;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν ;
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω ; 1490
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω ;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσμασι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς 1495
ἐκ χερὸς ἁμφιστόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν.
μηδ' ἐπιλεχθῇς
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
φανταζύμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ 1500
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δρμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν,
τέλεον νεμῶν ἐπιθύσας.

ΧΟ. ὡς μὲν ἀνάιτιος εἶ ἀντ. γ'. 1505
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων ;
πῶς πῶς ; πατρόθεν δὲ συλλή-

πτωχ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
[illegible]
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἅρης ὅπου δὲ καὶ προβαίνων
πάγκα κυνροβόρῳ παρέξει.
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω ;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω ;
κεῖσαι δ' ἀράκεσσι ἐν ὑφάσμασι τοῦδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόρῳ δαμεῖς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι.]
[illegible]
οἶκοισιν ἔθης' ;
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν,
τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν,
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
[illegible]
θανάτῳ τίσας ἄπερ ἤρξεν.
ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς στρ. δ'. 1520
[illegible]
ὕπα τράπωμαι, πίπτοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης 1525
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοίρα.
ἰὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἐμ' ἐξέχυ, [illegible] ἀντ. α'.
[illegible]
δροίτας κατέχοντα χαμεύναν. 1540
τίς ὁ θάψων τιν' ; τίς ὁ θρηνήσων ;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνας'
[illegible]
ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων 1545
ἀμείλιχον ἀδίκως ἐπικρᾶναι ;
τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
[illegible]
ἀλαθείᾳ φρενῶν πονήσει ; 1550
ΚΛ. σὲ σὲ πρόσῳκτειρ τὸ μέλημα λέγειν στρ. ε'.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάπεσε, κάτθανε, καὶ καταδάμομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
[illegible]
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως 1555
θυγάτηρ, ὡς χρή,
[illegible]
πύρῳ μεμῳ' ἀχέων
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.
ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. ἀντ. ε'. 1560
[illegible]
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσπιον γὰρ
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβαλοι δόμων ; 1565
κεκόλληται γένος πρὸς ἄτᾳ.
ΚΛ. ἐς τόδ' ἀνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
χρησμός. ἐγὼ δ' οὖν
ἑθέλω δυίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν

ὄρκοις θεμένη τάδε μὲν στέργειν, 1565
δύσπλητά περ ὄντ', ὃ δὲ λοιπὸν, ὕπατ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενέαν
τρίζειν θανάτοις αὐθέντασι.
κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπύχρη μοι
[illegible]
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.
ΑΓ. ὦ φίγγος εὐφρὸν ἡμέρας ὀκεηφόρου. 1570
φαιὸν ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄναθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη,
ἰδόν ἵφαιστοῦ ἐν πέπλοις Ἐρινύων 1582
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τυχὼν φράσαι,
αὐτοῦ δ' ἀδελφὸν, ἀμφιλέκτους ὢν κλήσει, 1585
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
πλῆμον Θυέστης μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἵματος πέδον
αὐτοῦ, ξένια δὲ τοῖσδε δύσθεος πατὴρ 1590
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τῷμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εἰθύμως ἄγειν
[illegible]
τὰ μὲν ποδῆρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθψυπτ' ἄνωθεν ἀνθρακὰς καθήμενος 1595
ἄσημ'· ὁ δ' αὖτῶν αἰτίκ' ἀγνοῶ λυθὲν
ἔπδει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρῆς, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ κατοίσιον,
ὠμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴς ἐμῶν.
μόρον δ' ἄφυρτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται, 1600
[illegible]
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου βαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δεκ' ἀθλίῳ πατρὶ 1605
συνεξελαύνει τυτθὸν ὧν' ἐν σπαργάνοις.
[illegible]
καὶ τοῖδε τἀνδρὸς ἡγήμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ, 1610
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.
ΧΟ. Ἄϊσιε, ἐβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἀνδρὰ τόνδε φῄς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔτοικτον τόνδε βουλεύσαι φόνον·
οὗ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα 1615
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀρᾶς.
ΑΓ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρα προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός ;
γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον. 1620
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
[illegible]
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε ;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῇς.
ΧΟ. γύναι, σὺ τοῦδ' ἥκουτος ἐς μάχης νέον
οἰκουρὸς εἶνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἄρα
[illegible]
ΑΓ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγετῆ.
Ὀρῇσι δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθονγγῆς χαρᾷ, 1630

σὺ δ' ἐξορίσας ἑπτάπους ἀλάγμασιν
[illegible]
ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐφοίλευσας μόρῳ,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως ; 1635
ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἡ παλαιγενὴς.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
[illegible] 1640
ἡνιδωτα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
[illegible] ἐπέρχεται.
ΧΟ. τί δῆτ' ὦν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
[illegible]
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων 1645
ἔκτειν'. Ὀρέστης ἀρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρεμνοῦ τίχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς ;
ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα.
ΧΟ. εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοῖμὸν οὐκ ἐκὰς τόδε. 1650
ΑΙ. • • • • • • •
ΧΟ. εἶα δῆ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίμων θανεῖν.
ΧΟ. δεχομέσιος λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰ-
[illegible]
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
[illegible] μηδὲν αἱματώμεθα.
στείχεθ' οἱ γέροντες ἤδη πρὸς δόμους πεπρωμένους,
πρὶν παθεῖν. ἑρξαντα καιρὸν χρὴν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
εἰ δέ τοι μοχθον γένοιτο, τῶνδ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι. 1660
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ παθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τοὐσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα • • •
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίειν
κακόν. 1665
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπενθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δίδωσιν ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν. 1670
ΧΟ. κόμπασον θαμιτὸν, αἰκτῶ ὥστε θηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
[illegible] πατρὶ
κλύειν. ἀκοῦσαι. * * * * * * * *
* * * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον.
οὐ γὰρ παρὼν ὤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορὰ νεκροῦ.
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποία ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι τῷμὶ προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷμῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οἰδὲν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πέπλοι λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδὼν, ὡς ἂν σαφὼς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἦδε προστροπή.

ΧΟ. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν στρ. α
χοῶν πρόπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρῆς φοινίοις ἀμυγμοῖς
ὄνυχος ἄλκιμος νεοτμήτῳ·
δι' αἰῶνος δ' ἐσμυδὶς θάσκεται κέαρ.
λιτοσθόρμοι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἐβλάβαν ὑπ' ἄλγεσιν,
πρόστερνοι στυλμοὶ
[illegible]
ξυμβαίς πεπληγμένων.
πυρὸς γὰρ ὀρθόμιτρ φλόξις, ἀντ. α'.
δόμων ὑπερθύμαντις, ἐξ ὑπουρίου κύτους
πνέων, ἀωρύοκτον ἀμβῶμα
[illegible]
γυναικείοισιν ἐν δόμοισιν βαρὺς πίτνων.
[illegible]
μεμῆσθαι τοὺς γὰς
νέμοθεν πεμθέντας
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
ποινὰν δ' ἄχην ἀχήματον ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'.
ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει
δύσθεος γυνά· φοβοῦ-
μαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
ἰὼ πάνοικος ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνῆλιοι, βροτοστυγεῖς
ἔνδικοι καλεύπτοισι δόμοις
δεσποτῶν θανάτοισι. [ἀντ. β'.
σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπτόλεμον τὸ πρὶν,
δι' ὧτων φρενός τε δαμίας περαίνων,
ἐν ὑφίστοισι φοβεῖ-
ται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
μοῖρα δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντ' ἄχη βρύει·
τοὺς δ' ἄκρατος ἔχει νύξ.
δι' αἷματ' ἐκποθεὶσθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ στρ. γ'.
τίτιαι φόνων πεπηγαν ὠ διαρρύσιν.
διαλγὴς ἅπα διαφέρει τὸν αἴτιον
παναρκέτας νόσου.
οἴγοντι δ' οὐτι νυμφικῶν ἐβωλίων ἀντ. γ'.
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν χερομνσὴ
φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν ἄτην.
ἐμοὶ δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δούλιον ἐσάγον αἶσαν,
δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
πρέπουτ' ἀρχαῖς βίου,
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατοῦσιν. ἐκμόλω δ' ὑφ' αἱμάτων
ματαίοισι δεσποτᾶν
τέκνοις, κτυπᾶσιν πέδοθεν παιχνιμένη.
ΗΛ. δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γένεσθε τωνδε σύμβολοι πάρα·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον' εἶπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν

γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θύρασος, οὐδ' ἔγω τί φῶ,
χἠνυσα τῶνδε πλέονων ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φῶσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
στέφη, δύσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σὴν ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πιτνὴρ, τάδ' ἐκείνοντα, γάποτον γύτειν,
στείχω καθάρμαδ' ὧς τις ἐκπίμψας πάλιν
δικοῦσα τεύχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν·
τῇσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
κοινὸν γὰρ ἔχλος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεῖσετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μάσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοιτε δ', εἰ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟ. αἰδομιάν σοι βωμὸν ὡς τίμβου πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠδέσω τάφων πατρός.
ΧΟ. [illegible]
ΗΛ. τίνας δὲ τοίτους τῶν φίλων προσεικάσω;
ΧΟ. [illegible]
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τάρ' ἐπείξῃσαι τάδε.
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἠδὴ φράσαι.
ΗΛ. τὶν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμηνα' Ὀρέστου, κεἰ θυραίως ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο καθρήνασας οὐχ ἡκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμηνμένη.
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινὰ
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὥστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. • • Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εἰχὰς, πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἡ τὰ πάντα τίκτεται,
βρέφασά τ' αὖθις τῶνδε κεῖμα λαμβάνει·
[illegible]
λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην· πῶς ἀνίξομεν δόμοις;
πεπραμένοι γὰρ νὺν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
[illegible]
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖσι πάνοισι χλίονσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῖρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατείλχομαί σοι. καὶ σὺ κλύεῖ μου, πάτερ·
αἰτῆ τε μοι δὸς σωφρονεστέραν τολὺ
μητρὸς γενέσθαι χείρα τ' εἰσεβεστέραν.
ἡμὶν μὲν εἰχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σον, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέαῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
[illegible]
ἡμὶν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω·
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ' ἐπ' εἰχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ἡμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἴετε δάκρυ κανιχὲς ἀλόμενον
ὁλομένῳ δεσπότῃ,
πρὸς ἕρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'
ἀπίτροπον ἄγος ἀπεύχετον,
κεχιμένων χοῶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
σέβας ὦ δόξαστ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοῖ, ὠὴ, τίς δορυ-
[illegible]
Σκύθης, τά τ' ἐν χεροῖν πολίντον'
ἐν ἕρῳ βέλη 'πιπάλλων "Αρης,
σχεδιὰ τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη·
ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ,
κἠνυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.
νέου δὲ μίζου τοῦδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρκείται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. ὁρᾶ τομαῖον τόνδε βάστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. [illegible]
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μίθα;
ΗΛ. οἷκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἑνὸς κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν δόξ' ἐστὶ κἀρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμὶν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκείνοις δεῖρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί
ΧΟ. οὐχ ἥσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μὴποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. καμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
[illegible]
ἐξ ὁμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφαρκτοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
πλόκαμον ἰδοῦσαν τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φάβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ. εἰθ' εἶχε φωνὴν εἴφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κνυσσόμην·
ἀλλ' ἡ σάφ' ἦν μοι τένδ' ἄπωπτίσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπεσθεῖν ἐμοί,
ἄγαλμα τίμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδάτας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλλων δίκην
στροβοίμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πτέμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὁμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἑστὸν τῶδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρίζμεναι
ἐς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡ. εὖχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
[illegible]

ΗΛ. ἐπεὶ τί νὺν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὕστερ ἐξηίκου πάλαι. 215
ΗΛ. καὶ τἀμὰ σώματ' ἆρά μοι καλοῦμεν βροτῶν;
ΟΡ. [illegible]
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τεγχάνω κατειγμάτων;
ΟΡ. ὃν εἶμι· μὴ μάτευ· ἐμοῦ μᾶλλον φίλων.
ΗΛ. ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέκεις; 220
ΟΡ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ πῶρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ΟΡ. καὶ τοῖς ἐμοῖς ἁγ', εἴπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὄντ' 'Ορέστην τάδε σ' ἐγὼ πρησεύπω;
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὐκ ὀρθῶς ὑνομαθεὶς ἐμέ. 225
σοφὸν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδεύον τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμέτρου τοῦ σῷ κάρᾳ,
ἐχουσοκοπεῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
ἀνεπτερώθης καὐδύεις ὀρὰν ἐμέ·
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς· 230
ἰδοὺ δ' ἔφασμα τοὔτο, σῆς ἔργον χερὸς·
σπάθης τε πλῆγὰς ἠδὲ θῆριον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα κῶν ὕπτας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς, 235
ἄκαρπτος ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκὴ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄνυμα τέσσαρσι μοίραις ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει 240
στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται
καὶ τῆς τιθείσης ἠλεῶς ὁμοσπόρου
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστου Ζηνὶ συγγένυσθ' μοι. 245
ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δέ γάνναν εἶνιν αἰετοῦ πατρὸς,
θανοῦσιν ἐν πλεκτοῖσι καὶ σπειράμασι
ἐκμὴς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
ἡμᾶς τιθεῖσι λιμός· οὐ γὰρ ἐντελῆς 250
[illegible]
οὗτοι δὲ κέμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἴδειν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνυν,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμώντος μέγα 255
[illegible]
ἔξεις ὁμοίας χειρὸς ἐξδίουν γέρας;
οὗτ' αἰετοῦ γένεσθ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σῖτα· εὐπειθῆ βροτοῖς
οὗτ' ἀρχικὸς σοι πᾶς ὅδ' αἰανθεὶς πιθμὴν
θαμοὶς ἀρῆξει, βοιθύτοις ἐν ἥμασι. 260
πάμ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ὰν ἄρειας μέγαν
ὄψει δικαίως κάρτα νῦν πεπτωκότα.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεῖσεταί τις, ὦ τέκνα, 265
γλῶσσης χάριν δι' ἆσμ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οἷς ἴσιμ' ἐγὼ ποτε
[illegible]
ΟΡ. οὕτοι πράδηλοι Λοξίου μεγασθενῆς
χρησμὸς, κελεύων τῶνδε κίνδυνον περᾶν, 270
καὶβαρβάτοις πολλοῖς, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἡσσηθεὶς ἐξαυδῶμενος,
εἰ μὴ μίτεμμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
πρῶτον τὸν αὐτῶν ἀντιποκτείνας λέγων,
ἀποχρημάτιστ' ζημίαις ταυρωλφένων· 275
αὐτὸν δ' ἔθμασε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε

τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πεφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῶν νύσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνώθπις 280
λοιχῶσας ἐξεάσοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κύρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νύσῳ·
ἄλλας τ' ἐφώσει προσβολὰς 'Ερινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐκ σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν. 285
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων θέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταρίσσει, καὶ διώκεται πάλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. 290
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λίβους,
βωμῶν τ' ἀπείρειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
[illegible]
πᾶντων δ' ἄτιμον κᾆφιλον θυήσκειν χρόνῳ, 295
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοὺς ὧρα χρὴ πεποιθέναι·
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ὅμιροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πόθος μέγα, 300
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχνύα,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀνασταῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
[illegible]
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται. 305
ΧΟ. ἀλλ' ὦ μεγίλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῆδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον 310
πράσσουσα δίκη μέγ' αὐτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι στρ. α'. 315
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἄγκαιθεν οὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ,
σκότῳ φάος ἰσόμοιρον; χάριτες δ' ὁμοίως 320
κέκληνται γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις 'Ατρείδαις.
ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει στρ. β'.
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργὰς·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων. 325
πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος ἐνδικος μετεύει 330
τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ΗΛ. κλύθι νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει ἀντ. α'.
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύβιος θρῆνος ἀναστενάζει. 335
τάφος δ' ἴκετας δέδεκται, φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἅτα·
ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων 340
[illegible]
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβίδιων
[illegible]
νεοκράτα φίλον κομίσειεν.
ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ στρ. γ'. 345
πρὸς τινος Δυκίων, πάτερ,
[illegible]

λιτῶν ἂν ἐξαλεῖαν ἐν δίμοισι,
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶ 330
κτίσας πολίχνωντον ἂν εἴκες
πάρον διαποντίου γᾶς
[illegible]

ΧΟ. φίλοι φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι, ἀντ. β'.
κατὰ χθυὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεῖς γὰρ ἦσθ', ὄφρ' ἔζης, μόριμον λάϊχος πι-
πλάντων 360
χερσὶν πεισίβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωίας ἀντ. γ'.
[illegible]
μετ' ἄλλων δουρικμήτι λαῷ
πορὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι·
πόρος δ' οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαμήναι
[illegible]
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι 370
τῶνδε πύνων ἄπειρον.

ΧΟ. πάντα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
[illegible]
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης 375
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοῖ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛ. τοῦτο διαπερὲς οὖς στρ. β' 380
ἵκεθ' ἅπερ τε βέλος.
[illegible]
ὑστεροτοίνων ἦναν
βροτῶν τλάμονι καὶ πανοίργῳ
χειρί, τοκεῦσι δ' ὄμως τελέϊται.

ΧΟ. ἐφιμώσῃσαι γένοιτό μοι πυκί- στρ. ε'. 385
ἐντ' ἀλολυγμῶν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ'
ἄλλυμένας, τί γὰρ κεύ-
θω φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται, πάροιθεν δὲ πρώρας 390
δρομὶς ἠτοι καρδίας
θυμὸς, ἔγκοτον στίγος.

ΟΡ. καὶ πόν' ἂν ἀμφιθαλὴς ἀντ. δ'.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι, 395
φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐζας ;
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.

ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας 400
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτᾳ.

ΗΛ. ποῖ ποῖ δῆ νερτέρων τυραννίδες ; στρ. ϛ'. 405
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
[illegible]
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ ;

ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ ἀντ. ϛ'. 410
τόνδε κλύουσαν οἴκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυνόμενα.
ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκεῖς 415
θυμάς', ἀπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανείσθαί μοι καλῶς.

ΟΡ. τί δ' ἂν φώνητε τύχοιμεν ; ἢ τάπερ ἀντ. ε'.
πάθομεν ἄχεα πρὸς γε τῶν τεκομένων ;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται. 420
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἔστι θυμός.

ΧΟ. ἔκοψα κομμὸν Ἄιριον ἔν τε Κισσίας στρ. ζ'.
[illegible]
ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν 425
ἔπασσυτερορτριβῆ τὰ χερὸς ὀρίγματα
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.

ΗΛ. ἰὼ ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς 430
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἶμοι. στρ. η'.
πατρὸς δ' ἀτίμασιν ἆρα τίσει, 435
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ἀλλοίμαν.

ΧΟ. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ' ὡς τοῦ εἰδῆς, ἀντ. η'.
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν ὧδε θάπτει, 440
μόρον κτίσαι μομένα
ἄφερτον αἰῶν σῷ.
κλύεις πατρῴου δῶς ἀτίμους. [444

ΗΛ. λέγεις πατρῷον μόρον. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν, ἀντ. ζ'.
[illegible]
μακρὸν δ' ἄφερκτος πολυπενθὴς κυνὸς δίκης·
ἐτοιμότερα γλῶσσ' ἀνέφερον λίβη,
χέουσα [illegible]
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου ᴗ–. 450

ΧΟ. δι' ὧτων δὲ συν-
τέτρανε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὔτως ἔχει,
τὰ δ' αὖτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθῆκειν. 455

ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἄδ' ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φίλος μολών, ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐλ-
[illegible]
ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι, Δίκα Δίκᾳ. ἀντ. θ'. 461
ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως • •
ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εἰγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
ὦ πόνος ἐγγενής, στρ. ι'. 466
καὶ παράμουσος ἅτας
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος. 470
δόμασιν ἔμμοτον ἀντ. ι'.
τῶνδ' ἐκὰς οἰδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
διώκειν ἔριν αἱματηρὰν
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὀδ' ὕμνος. 475
ἀλλὰ κλύοντες [illegible]
τὸ τέλε κατ' ἐχθρ[illegible]

παισὶν πραφρόνως ἐπὶ τέκνῳ.
ΟΡ. πάτερ, τρίζουσιν οὐ τιμωμένοις θανῶν,
αἴτιόν μοι τὸν κρείσσω τῶν πάν δόμων.
ΗΛ. κἄγω, πάτερ, τοιάσδε σὺν γναίαι ἔχω,
ἥτις, μέγιστ' ἀπρεπεῖσαν λίγιστος μόρων.
ΟΡ. οὔτοι γὰρ ἄν σοι δαίτες ἐνώμοις βροτῶν
κτείσειαν· εἰ δὲ μή, παρ' εἰδεῖσιν τόδε
ἄτιμος ἐμπίτνοιτ' κτενιστὸς χθονός.
ΗΛ. κἀγὼ χοὰς σοὶ τῆς ὁμῆς παγκλαύτους
πάπαισι δὲ πρώτον τόδε πρεσβεῖόν τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατρὶ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. μέμυησο δ' ἀμφιβλήστροιν ὧ σ' ἐκαίνεσαν.
ΟΡ. μέμυησο λυτρῶν οἷς ἐνισπίστους, πάτερ.
ΗΛ. μέμυησο δ' ἀμφιδλήστροιν ὧ σ' ἐκαίνεσαν.
ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐδρηκεῖσ, πάτερ.
ΗΛ. αἰσχρῶς τε βωλεντοῖσιν ἐν καλύμασιν.
ΟΡ. ἦ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ἀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἦ' ὀρθὸν ἄρειs ἡδάπτατον τὰ σὸν κάρα;
ΟΡ. ἦτοι ἔκειρ' ἄλλα σίμικυον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας αὐτίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀπτικτήσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοιπὸν βοῆς, πάτερ,
ἴδὼν νεοσσοὺς τοῦσδ' ἐξημείους τάφῳ·
εἷς τειρε θῆνυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνου·
καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέλεσμα οὐδὲ περ θανών.
παῖδες γὰρ ἀνδρὸς κληδόνος σωτήριοι
θανόντα· φαλλοὶ δ' ὡς ἀγουσι δίκτυον,
τῶν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρια σώζοντες λίνου.
ἄκου', ἐπεὶ σοῦ τοιμὸ' ἐστ' ὀδίρματα.
αἰτὸς δὲ σώζει τύσδε τιμήσας λόγον.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁμωμοῦ τοῦδ' ἐτειμήθη λόγων,
τίμημα τίμσου τῆς τ' ἀνομάκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατόρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἥδη, δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πειθέσθαι δ' οὐδὲν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔτεμψεν, ἐκ τίνου λόγου
μεθέστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δ', οἱ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχωμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ὠμαρτίας.
τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἄνδρ, μάτην ὁ μοιρδοσ· δδ' ἔχει λόγος.
ὄλλυστι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τόδε.
ΧΟ. αἰδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἐκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τόσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πάπυσθε τοῦνερ, ὥστ' ὀρθῶς φρήσαι;
ΧΟ. τεκεῖν ὁμόκοιτ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καραυδᾶται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὡμίλει δίκην
ΟΡ. τίνος βρώσις χρῄζουσα, νεογενὲς δόκος;
ΧΟ. αὐτὴ προσεῖχε μαστὸν ἐν τώνείμασι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖδαρ ἦν ὑπὸ στέρνοις;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γαλακτὶ θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὖτοι μάταιον ὄνῆρις ὤφανεν πέλει.
ΧΟ. ἦ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη·
πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκτεθλιβόντες σκότῳ
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τύσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαίων ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ τοὐτεύτεον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δὲ τοί νιν ὥστε συγκάλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ
οὐφὶς ᵘ σπασασα σπαργάνοις ὠπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέσχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ δ' ἐμίξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἦ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῳκτεν παῖδι,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔτρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανὼν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐνέπει τὸδε.
τερασκόπων δὲ τῶνδέ σ' αἰρῶμαι πέρι.
γένοιτο δ' οὕτως· πλοῦτ' ὁ' ἐπόμενος φίλοις.
τοὺς μὲν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τι δρᾶν λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τῇνδε μὲν στείχειν ἔσω·
αὐτὼ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ κὰ Λοξίας ἐφθέγξατο,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελὴ σάγην ἔχων,
ἦξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείοις πύλαις
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἅμῦδα δὲ φωνὴν ἴσομεν Παρασιδᾶ,
γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαίδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν οὔτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δομοις παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐνύπνευ·
τί δῆ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
λίγισθος εἴπερ οἶζεν ἔνδημος παρών;
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν,
κἀκείνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὸν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκείμασι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὴν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ἡμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
ξυῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεύσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
ΧΟ. πολλὰ μὲν γᾶ τρίφει στρ. α'.
δεινὰ δειμάτων ἄχη.
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι
πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαΐχμιοι
λαμπάδες πεδάροις,
πτανοί τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμοέντων
αἰγίδων φράσαι κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων, ἀντ. α'.
καὶ παντόλμους
ἔρωτας ἄπαισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας;
θελκτικρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

ᵘ σπασασ] ζωῖσι Porsonus.

ὕστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος στρ. β'.
φρουτίσιν δαείς,
τὼν ἁ παιδολέτιμας τάλαινα Οιστιὰς μήσατο 605
[illegible]
διὰλὼν ἦλιξ', ἐπεὶ μᾶλλον ματρῴδεν κελάδησε
σίμματρῶν τε διαὶ βίου μοιρώκραντον ἐς ἄμαρ.
ἄλλαν δὲ τὶν' ἐν λόγοις στιγεῖν ἀντ. β'. 613
φοινίαν Σκύλλαν,
ἅτ' ἐγθερῶν ὕπερ φῶτ' ἀπώλεσεν φίλων, Κρητικοῖς
χρυσεοδμήτοισιν ὄρμοις πιθήσασα δώροισι Μίνω.
Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως 620
πνεούσᾳ· ἁ κυνώρων ὕπνῳ. κιχνᾶνει δέ νιν
Ἑρμῆς. 622
ἐπεὶ δ' ἐπεμηχάμην ἀμειλίχων στρ. γ'.
πόνων, ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ', ἀπεύχετον δόμοις 625
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφώρῳ,
[illegible]
τίν δ' ἀδέρματον ἐστίαν δόμων
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμήν. 630
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λύμνιον ἀντ. γ'.
λόγῳ· γοᾶται δὲ δίποθεν κατά-
πτυστον. ἤκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγὴς δ' ἄχει 635
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴκεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος
διανταίαν ὀξυπενκὲς οὐτᾷ 640
δικαι Δίκας. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
λαξ πέδοι πατούμενον. τὸ πᾶν Διὸς
σεβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶν. 645
Δίκας δ' ἐμείδεται πνθμὴν'
προσλακέτει δ' Αἶσα φασγανοεργός·
τέκνον δ' ἐπεσφέρει δόμασιν
αἱμάτων παλαιτῶν. τίνει μύσος 650
χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.
ΟΡ. παῖ παῖ, θέρμ᾽ ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μᾶλ' αἰθὶς, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ, 655
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Λιγίσθου βίᾳ.
ΟΙ. εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὖσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται 660
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόροις μεθίεναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
γυνὴ τύραρχος. ἄνδρα δ' εἰπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθείσιν οὐκ ἐπαργέμους 665
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.
ΚΛ. ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτηρία 670
[illegible]
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ΟΡ. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτὸφορτον οἰκείᾳ σάγῃ 675

εἰς Ἄργος. ὥσπερ δεῖρ' ἀπεζύγην πόδοιν,
ἀγὼς πρὸς ἀγῶν' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στροφίος Φανοτεύς· συνῆν γὰρ ἐν ξυναῖς
ἐπείπερ ἤλθομεν, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 680
πρὸς τοὺς τεκόντας, παιδίοισς μεμνημένος,
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἶτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ὀφετμὰς τάσδε πόρθμενον πάλιν. 685
νῦν γὰρ λέξητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. 690
ΚΛ. οἰ 'γὼ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπίθιστε τῶνδε δωμάτων ἀρᾶ,
ὡς πολλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
τ[illegible]
φίλων ἀπωλλοῖς μὲ τὴν παναθλίαν. 695
καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα.
νῦν δ' ἦπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παρούσαν ἐγγράφει.
ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι 700
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναί τ' γὰρ
ξένου ξένοισιν ἐστιν εἰμενέστερον·
πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ κραναῖσαι φίλοις, 705
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
ΚΛ. οὗτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίων σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύουσας ξένους 710
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἴμ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὑπισθόπους δὲ τοὐσδε καὶ ξυνεμπόρους·
κἀκεῖ κυροῦντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. 715
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανιζόντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
ΧΟ. εἶεν, φίλιαι δμωῖδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων 720
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ νανάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον· 725
νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολίαν
[illegible]
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
[illegible]
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακὸν, 730
τροφὸν δ' Ὀρέστου τῆνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δῆ παρεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
Λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
ΤΡ. Λίγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν
ὅπως τάχιστ' [illegible] 735
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἑλθὼν πύθηται τῆνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας

θέσο σκιᾶρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γελων.
κείσθω σ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις, καλῶς
κεἰσῆγ', ὅμοιος δὲ τοῖσδε πανκάκως ἔχει. 740
φήμης ὑφ' ἧς ἥγγειλαν οἱ ξένοι τυφῶς.
ἢ δὴ κλύων ἐκεῖνος εἰφραίνει νόον,
εἴτ' ἂν πέθηται μῦθος. ὦ πάλαιν' ἐγὼ
ὅς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἴδηγη δέσοιστα, τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις 745
τετράτ', ἐμὴν ἠλγυνε ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ' οὔτι πω τοιῦσδε πᾶμ' ἀνεσχόμην.
νῦν μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη, 750
καὶ τεκτηπλάκτων ὀρθίων κελευσμάτων,
καὶ πολλὰ καὶ μαχθῆν' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
πλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὥσπερεὶ ζῶτὸν
πρᾶξαι ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός·
οὐ γὰρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις, 755
ἢ λιμός, ἢ δίψ' εἴ τις, ἢ λιψαιρία
ἔχει. νέα δὲ νηδὺς αἰτάρκης τέκνων.
τοίνυν πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἶμαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
κναφεῖς τροφεὺς τε ταὐτὸν εἰκότην τέλος. 760
ἐγὼ δεπλὰς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
εἴδεως, θέλων δὲ τῶνδε πείσεται λόγον. 765
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ὅπως; λίγ' αἰθὶς, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιχῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὁπάονας.
ΧΟ. μή νιν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στίγει· 770
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθεῖσθη φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἢ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. 775
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς εἴρεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακὸς γε μάντις ἐν γνοίῃ τάδε.
ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' Ἰοῦσα, πᾶσσε τἀπεσταλμένα.
μέλει θεοῖσιν ὕστερ ὧν μέλῃ πέρι. 780
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
ΧΟ. νῦν παριτοιμένῃ μοι, πάτερ στρ. α'.
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως 785
τὰ σώφρονα εὖ μαιομένοις ἰδεῖν
[illegible]
ἕλκειν. Ζεῦ· σὺ δέ νιν φιλάσσοις.
τί δέ, πρὸ δὲ δὴ χρόνων στρ. β'.
τῶν ἔσω μελάβρων, ὦ Ζεῦ, θές. 790
ἐπεί νιν μέγαν ἄμυν,
θέλυμνα καὶ τριπλᾶ
πακίπτοινα δέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλτον πᾶσιν εὖ- ἀντ. α'.
νιν ζυγέντ' ἐν ὄμμασι 795
πημάτων ἐν ἐμῷ πρωτεύεις
μέτρῳ. τίς ἂν σωζίμενον ῥιθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν δαπέδοις,
ἀκμόνων ἠμάτων ὄγκωμ';
οἵ τ' ἴσωσε δωμάτων στρ. γ'. 800
πλουτογαιᾶῃ μυχὸν νομίζετε,
κλύετε, σύμφρονες θεοί.
ἴσγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι, 805
τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ μεσῳδ.
μέγα ναίων στόμιον, εὖ
δὸς ἀνιδεῖν δόμων ἀνδρὸς,
καί νιν ἐλευθερίως
λαμπρῶν τ' ἰδεῖν φιλίοις 810
ὄμμασι δνοφερὰν καλύπτρας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως ἀντ. γ'.
παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορῶτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων, 815
κρύπτ'. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
καὶ τότε δὴ πλοῦτον στρ. δ.
δωμάτων λυτῆριον, 820
ὄψιλον οὐρισοτάτων
ὁμοῦ κρεκτὸν γοή-
των νόμων μεθήσομεν
πόλει· τὰ δ' εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αἴξεται τόδε· 825
ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκῃ μέρος ἔργων, ἀντ. β'.
ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ, θρούσας
πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
καὶ περαίνων ἐπίμοιρον ἄταν, 830
Περσέως τ' ἐν φρεσὶν ἀντ. δ'.
καρδίαν σχεδὸν,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,
τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
χάριτος ὀργᾶς λυπρὰς, ἔνδοθεν 835
φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου.
ΑΙ. ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ἐπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὸς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον, 840
μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄγθος αἱματοσταγὲς φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν θειματούμενοι λόγοι 845
πεδᾶρσαι θῴῶσκουσι, θνησκόντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
[illegible]
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι. 850
ΑΙ. ἰδεῖν ἐλεύξειν τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγίθεν παρὼν
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὕτοι φρεὶν ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.
ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι, 855
τάδ' ἐπευξομένη κἀπιθοάζουσα,
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰπτοῦσ' ἀνύσωμαι;
νὺν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πείραι κοπάνων ἀνδροβαίκτων 860
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων

οἴκων ἐλεύθερον διὰ παντὸς,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχαῖς τε πολισσούμοις
ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἑβδομος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἆψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.
ΑΙ. ἔ ἔ, ὀτοτοτοῖ.
ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
πῶς ἔχει; πῶς κέκραναι δόμοις;
ἀποστραθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκίρωται τέλος.
ΟΙ. ὤμοι ποτνία θεῶν ... πλοκαμίδες
οἰμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Λίγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοὺς χαλάτε· καὶ μάλ' ἠξίωτος δὲ δεῖ,
οἷς ὥστ' ἀρῆξαι διαπεραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ ἰού. κωφοῖς αὖτω καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπιξήνου πέλας
αὐχὴν πεσείσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.
ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
ΚΛ. οἵ 'γὼ. ξυνῆκα τοῖσιν ἐξ αἰνιγμάτων.
ὄλωλε γὰρ ὑπ' ἐκτείνει.
δοίη τις ἀνδρομῆτα πέλεκυν ὡς τάχος.
εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα χαὶρ δὴ τοῖδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἰ 'γὼ. τέθνηκας φίλτατ' Αἰγίσθου δίκᾳ.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὐλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;
ΠΥ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πνεόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σέ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
καὶ ζώντα γάρ νιν κρείσσου' ἠγήσω πατρός·
τοῦτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρανεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δοριξένους.
ΟΡ. διχῇς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τίμος ὕντιν' ἀντεδέξαμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μᾶλλ' εἰφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἰργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμέλας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.

ΚΛ. ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φεύγω, παρεὶς τάδε; 925
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβῳ μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σοῦρίζει μόρον.
ΚΛ. οἰ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οἵδ' ὀνειράτων φόβος.
ἔκανες γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὸν πάθε. 930
ΧΟ. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφοραῖν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήκριτο
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως ἀποίμεθα,
ὀφθαλμὸν οἶκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρύσῳ, στρ. α'. 935
βαρύδικος ποινά.
ἔμολε δ' ἐς δόμων τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν
ὁ πυθοχρήστας φυγὰς 940
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος
ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβάς
ὑπὸ δυοῦν μιαστόροιν
δυσοίμου τύχας. 945
ἔμολε δ' ἃ μέλει κρυπταδίου μάχας, ἀντ. α'.
δολοφόνων ποινά.
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα, Δίκαν δέ νιν
πρωτοστατοῦσαν 950
βροτοὶ τυχόντες καλῶς,
ἀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·
τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος,
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς * * στρ. β'.
* * *
* * 955
* * *
* * *
* * *
* * *
* * *
* * ἐπ' ὄχθει
ἄξων ἀδόλως δολίαν
βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς.
ἄξιον οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. 960
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα τ' ἀφῤῥέθην ψάλιον οἰκετῶν ἀντ. β'.
ἄνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἐκεισθ' ἀεί,
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται 965
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλάσῃ
καθαρμοῖσιν ἀτὰν ἐλατηρίοις.
τύχᾳ δ' εὐπροσωπόκοιτα τὸ πᾶν
ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις, 970
μέτοικοι δόμων πεσοῦσαν πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι, 975
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθῃ
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμένευσε πιστώμασι.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ,
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.

ἰδεσθε δ' οἵτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, ἐνσφαγὲν ἀθλίῳ πατρί,
πέδαι τε χειρῶν καὶ ποδοῖν ξυναρμίαι.
ἑστέωτ', αὐτὸ καὶ κύκλῳ περισταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δειξάτ', ὡς ἴδῃ πατὴρ,
οὐχ οὗτος, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἅπερ μητρὸς ἔρρι τὴν ἐμὴν,
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· λέγ' οὐδὲν γὰρ αὖ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχιστήριος, ὡς νόμος, δίκην·
ἥτις δ' εἶτ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στέγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἥκουσ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν.
τί σοι δοκεῖ; μίμνωμέν γ' εἴτ' ἐγιδεῖ' ἔβη,
σπέπειν θεσπέσ' ἂν ἄλλον, οὗ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀκείνου φρυγήματος.
τί τιν προσείπω, καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν;
ἄρρημα δηρὸς, ἡ νεκροῦ πεδεῖνδυτον
ἑρπίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν.
ἥμεν δ' ἂν εἶπεις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
ἐ
βίον νομίζων· τῷδε τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀπαύστως πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ὄργων·
...
ἐ ἑ, μίμνοντι δὲ καὶ πάθοις ἀνθεῖ.
ΟΡ. ἔρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φάρος τόδ', ὡς ἔδαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβλήλεται,
...
νῦν αὖτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώξω παρὼν,
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφοινῶν τόδε.
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζυλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
ΧΟ. οὕτοι μερίπων ἀσυλῆ βίοτον ἀντ.
θὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται.
ἐ ἑ, μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει.
ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆς, τοῦτ' ἄρ' οἶσ' ὅπη τελεῖ·
...
ἐξωτέρω. φήρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ἥξειν ἔτυμος ἠλὸ' ἐπορχείσθαι κύτῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἐμπρὰν εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οἷκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.
κἀ
τὸν πνεύμαντιν Λοξίαν, χρήσανθ' ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῷ τὴν ζημίαν.
τάδε γὰρ οὔτις πημάτων προσίεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θάλλῳ καὶ στέφει προσίξομαι
...
πυρὸς τε φάγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φείγων τόδ' αἷμα κοινόν. οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάνθ' ὑπεστάντες λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μὲν ὡς ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τῇδε κληδόνας λιπών.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας, μηδ' ἐπιλευχθῇς στόμα
φήμαις πονηραῖς μηδ' ἐπιγλωσσᾷ κακά·
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εἰπετὼς τεμὼν κάρα.
ΟΡ. ἆ ἆ. δρωσὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκταινιμέναι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνδρώπων πατρὶ,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβου νικὼ πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δὴ,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. εἰπὲν καθαρμοί. Λοξίας δὲ πρωτέων
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὖν ὁρᾶτε τἀσθ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φιλεύτεκνα καιρίως ἀγαφρᾶις.
ὦδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
...
μόχθοι τάλανές τε θυέστου·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδαΐκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολεμαίχμας ἀνήρ.
νῦν δ' οὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ,
ἢ μόρον εἶπω.
ποῖ δῆτα κραντεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος· τὰς δὲ Ἐρινύας παρῦνας προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἡ δὴ τὸ μητρὸς δεύτερα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἰθλη παῖς χθονὸς καθέζετο
[illegible]
Φοίβῃ. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνασσόν θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
πελασθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφὸς τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
ἕζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
[illegible]
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νέμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνήμονῶν,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδώνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
ἕπειτα μάντις ἐς θρόνους καθίζανω.
καὶ νὺν τυχεῖν με τῶν πρὶν ἐσνόων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν· κεἰ παρ' Ἕλλησιν τινὲς,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
ἡ θεινὰ λέξαι, θεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βίσιν·
τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῖς, οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν εἶπον πρὸς πολυστιφῆ μυχὸν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὠφελιμῷ μὲν ἄνδρα θνησκοῦν
ἕδραν ἔχοντα πρωτρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χείρας καὶ νεοσπάδες ξίφος
ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑφηγίννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ. τῆδε γὰρ τραπὼς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
[illegible]
οὗτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
εἶδόν ποτ' ἦδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βθελύκτροποι·
ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῖτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ'· ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτὸς μελεῖτω. λύσιν μεμηχανῆσθαι.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθήρσιος.
ΑΠ. οὗτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς.
ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἀνθρωπος οὐδὲ θὴρ ποτε·
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐκῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
βεῖσ' ὡν' ἀν' ἀὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντου καὶ περιῤῥύτας πόλεις.
καὶ μὴ πράκαμνε νόσῳ δεδουκολοίμενος
πόνου· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἕζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μέθας ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν.
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπειτα μητρῷον δέμας.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ δικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴμελεῖν μάθε.

σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠ. μίμνησο, μὴ φόβῳ σε νικάτω φρένας.
σὺ δ', αἰτιάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς
Ἔρμῆ, φίλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος
[illegible]
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛ. εὖδοιτ' ἄν, ὦ, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὦδ' ἀπητιαμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προὐνέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ' οὔτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
[illegible]
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὄρα δὲ πληγὰς τύσδε, καρδίᾳ, σέθεν.
εὐδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρύσκοπος βροτῶν.
ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοιὰς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὀρῶ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὄρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλῶν μέγα.
ἀκούσασθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟ. (μινγμός.)

ΚΛ. μέζων' ἄν, ἀνὴρ δ' οἶχεται φεύγων πρόσω.
φίλοισι γὰρ εἶσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

ΧΟ. (μινγμός.)

ΚΛ. ἄγαν ὑπώσσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟ. (ὠμμός.)

ΚΛ. ὦζεις, ὑπνώσσεις, οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟ. (ὠμμός.)

ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανεν μένος

ΧΟ. (μινγμὸς διπλοῦς ὀξύς.)
λαβέ λαβέ λαβέ λαβέ, φράζου.

ΚΛ. ὄναρ διώκεις ὄθρα, κλαγγάνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὖπορ' ἐκλιπὼν πόνου.
τέ ὄρᾳς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγανόφρης πεμπελοιφθεὶς ὕπνῳ
ὦλγησον ἦπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἀτηρῷ κατισχναίνουσα τὸν σὸν πυρ.
ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟ. ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
ἰὸμὲθ' εἴ τι τοὔνδε φρομίου ματᾷ.
ἰοὺ ἰού, πόναξ. ἐπάδομεν, φίλαι, στρ. α'.
ἡ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγὼ,
ἐπάδομεν πάθος ὑσαχὲς, ὦ πύποι,
ἄφρητον κακόν.
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεταί θ' ὁ θήρ.
ὕπνῳ κρατηθεὶς' ἄγραν ὤλεσα.

ἰὼ παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλει. ἀντ. α'.
νέος δὲ γραίας βαίμοσιν καθυπτάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
[illegible]
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
ἐμοὶ δ' ὀνείδος ἐξ ὑπειράτων μολὸν στρ. β'. 155
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβῆσι κέντρῳ
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.
[illegible]
βαίου βαμίου 160
βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ ἀντ. β'.
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον'
φονολιβῆ θρόνον
περὶ πύδα, περὶ κάρα. 165
πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
προσθρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.
ἔφεστίῳ δὲ μάντις ὢν μιάσματι στρ. γ'.
μαίνων ἐμαυτὸν αὐτόπλακτος, αὐτόκλαυτος, 170
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, ἀντ. γ'.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν οὔ ποτ' ἐλευθερώσεται, 175
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ὕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται.

ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, 180
μή καί τι πτηνὸν ἀγκιστήσῃ βάρι,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξημμένον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφελκύσας φόνου.
οὐκ ἔστι σοι τόνδ' ἐκ χρεμπτισθῆναι πρέπει· 185
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ἐφθαλμωρύχοι
δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
παίδων, κακοῦ τε χλοΰνις, ἠδ' ἀκρωνία,
λευσμόν τε καὶ μίζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἀρ' ἀκούετε 190
οἷας ἐώρτης ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ'; ἔχουσαι· πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαῦτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος. 195
[illegible]
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τοὔτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὧν παναίτιος. 200

ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἕκτεινον λόγου.

ΧΟ. ἐχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τοῦσδ' ἐπέστελλον δόμους. 205

ΧΟ. καὶ τὰς προτομοὺς ὧδε τάσδε λοιδορεῖς;

ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟ. τὰς μητροκτόνους ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210

ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;

ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὁμαιμος αὐθέντης φόνου.

ΑΠ. ἦ κἄτ' ἄτιμα, καὶ πάρ' οἴδεν ἡκέσω
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λύγῳ,
ὅστις βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εἰκὼ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μίρσιμος
ἔρκου 'στὶ μείζων τῆ δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοίνυν οὐ κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς
τὸ μὴ τίνεσθαι μηδ' ἐποστείλει κότῳ,
εὖ φρὴ· 'Ορέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖ.
τὰ μὲν γὰρ οὖδε κάρτα σ' ἐνθεμοιμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἠσχυπτέρναν.
δίκαι δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποστείσει θεά.

ΧΟ. τῶν ἄπεῤ' ἐκείνου οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.

ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίκαιος καὶ πόνων πλέον τίθου.

ΧΟ. τιμᾶς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λύγῳ.

ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγει·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
[illegible]
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε μὴ σμικρὸ
ἔσειμ' γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πελει
τοῦ πρωστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἐκών.

ΟΡ. Ἄνασσ' Ἀθῆνα, Λοξίου κελεύσμασιν
[illegible]
οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
ἥκω χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερᾶν,
σαῦλον φέρτρὰς Λοξίου χρηστηρίοις,
πρόσεισι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
αἰτοῦ ἑλιλίσσων ἀναμὲν τέλος δίκης.

ΧΟ. [illegible]
ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κίον νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδρακμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίαμαται τόπος,
ὑπέρ τε πύντον ἀπτέροις ποτήμασιν
[illegible]
καὶ νῦν δὴ· ἐνθάδ' ἐστί που καταπτάκων.
ὄσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
ὅρα ὅρα μάλ' αὖ,
λεύσσετον πάντα,
μή λάθῃ φύγδα βὰς
ὁ ματροφόνος ἀτίτας.
δεῦ' αὖτε γοῦν ἄλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,
[illegible]
ἐμοῦν ἐκ μελέων πέλανον ἀπὸ δὲ σοῦ
βυσσὸν φρεσίμοιραν πώματος ὑνσπότου·
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπέξομαι κάτω,
ἀντίποινα ὡς τίνῃς ματροφόνου δύας.
ὄψει δὲ κεῖ τις ἄλλος ἠλιτεν βροτῶν,
ἢ θεὸν ἢ ξένον
τὸν' ἀσεῖσθαι, ἢ τοκέας φίλους,
ἔχοντ' ἔκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μήγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὐθύνος βροτῶν
ἐνερθε χθονός.
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ' ὁμοίως. ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ Διδασκάλου·
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
[illegible]
ποταίνιον γὰρ ὧν πρὸς ἑστία θεοῦ
[illegible]
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λύγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτὸν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών,
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῖμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺν ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπίσκοπεῖ,
ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὧν θεὸς,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. οὗτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
[illegible]
οὐδ' ἀιτυπτοῦσι, ἀλλ' ἀποστίλει λύγους,
ἐμοὶ τραφεὶς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με βαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.
ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκε,
λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἀμά.
εὐθυδίκαι δ' ἐμμελῶς εἶναι.
τὸν μὲν καθαρὰς χέρας προνέμουτ'
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτὼν ὥσπερ ὧδ' ἀνὴρ
χέρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάσμεν. 320
μάτερ, ἃ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ στρ. α'.
Νὺξ ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
ποινᾶν, κλύθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἵνίς μ' ἄτιμον
[illegible]
τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα, ματρῷον ἄ- 325
γνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
[illegible]
παραφορὰ φρενοδαλὴς, 330
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
[illegible]
μικτος, αὐονὰ βροτοῖς.
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. α'.
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, 335
θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπίσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὑμαρτέιν, ὄφρ' ἂν γὰν ὑπέλθῃ· θανὼν δ'

οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. 340
ἐπὶ δὲ τῷ τεθνεμένῳ
τοῦτ' ἐμὸν, τοῦτ' οὐκ ἐμόν, παρ-
ἔμπεδον γὰρ ἐκλύει.
ἔμπεδον ἐξ Ἐρινύων,
ἔστερκται φρενῶν ἀφορ-
μικτος, αὐονᾶ βροτοῖς. 345
γιγνομένοισι λάχῃ τάδ' ἐφ' ἡμὶν ἐκρίνθη· στρ. β'.
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ
συνδαίτωρ μετάκοιτος.
παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄπτομαι, ἀλλ' ἐπὶ γᾶς
θωμάτων γὰρ εἵλόμαν
ἀνατροπᾶς, ὅταν Ἄρης
τίθασσὸς ὢν φίλον ἔλῃ·
ἐπὶ τῶν, δ, διόμεναι
κραταιῶν ἄπ', ὠμόνους
μαυροῦσιν ὄψ' αἵματος νέον.
σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, ἀντ. β'.
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμᾶσαι λιταῖς ἐπικραίνειν, 361
μηδ' εἰς ἄγκριμα ἐλθεῖν.
Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὴς
ἀξιώμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἂς ἀπηξιώσατο.
μᾶλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀγκαίνιν δαμιοεργὸν
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν, 370
σφαλερᾶ τανυδρόμοις
κῶλα, δύσφορον ἄταν.
δύβαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ στρ. γ'.
τακόμεναι κατὰ γᾶν μενύθουσιν ἄτιμοι 374
ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν ὀρχησμοῖς τ
ἐπιτερπόμεναι πνοαῖς.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
καὶ δυσφερὴν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
ται πολύστονος φάτις. 380
μένει γάρ· εἰμήχανοι στρ. δ'.
δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες σεμναὶ,
καὶ δυσπαρήγορος βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι 385
λάχῃ θεῶν δίχοστατοῦντ'
ἀκαλὸν λιτᾶμ, θυσιοδαιτίταλοι
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεται ἀντ. δ'.
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν, 390
ἐκεῖ κλύων θεσπέσιον
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἐπὶ δὲ μοι
γέρας παλαιὸν, οὐδ'
ἄτιμιας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα 395
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσάλιον κνέφας.
ΑΘ. πρωτογενεῖς ἐξοικτίσατε κλῆσιν ἐμὰν,
ἀπὸ Διομήδους γᾶς καταβᾶσ' ἀμενῆ.
ἦν δὴ' Ἀχαιῶν ἥκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα, 400
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
ἐξαίρετον δῶρημα Θησέως τόκους·
ἔνδεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πῶλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. 405
καινὴν δ' ὁρῶσα τὴνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὅμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω,
βρέτας τε τοὐμὸν τῳδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, 410
οὔτ' ἐν θεᾶσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας
οὔτ' οὖν βροτοῖσιν εἰκασμένας μορφᾶς ἰδεῖν.
λέγειν δ' ἄμορφον ὄψιν τοὺς πέλας κακῶς
πρόσωπα δικαίων ἧσσ' ἀποστατεῖ θέμις.
ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη. 415
ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. 420
ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς;
ΧΟ. φανεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. 425
ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγος πάρα.
ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ΑΘ. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. 430
ΧΟ. πῶς δῆ, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγξε, κρῖνε δ' εἰθέως δίκην.
ΑΘ. ἢ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπαξίων. 435
ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον·
εἶπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἥπτου φιλαστῶν ἑστίας ἐμῆς πέλας. 440
σεμνὸν πρωτόκτιστον, ἐν τριπτοῖς Ἰξίωνος
τούτοις ἐμείβου πᾶσιν εἰμαδὲς τί μοι.
ΟΡ. Ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος 445
πρὸς χειρὶ τἠμῇ τὸ σὸν ἐφημένου βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἕως τ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. 450
πάλαι πρὸς ἄλλοις τοῦτ' ἀφικόμην ἐγὼ
οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πάροις.
ταύτην μὲν οὖτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἰστορεῖς καλῶς, 455
Ἀγαμέμνονι ἀνδρῶν ναιβατῶν ἁρμόστορα·
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. ἔφριθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασι 460
κρύψασα, λοντρὸν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος, 465
ἕλκων προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.

σύ τ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖναι δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μείζον ἢ τις οἴεται τόδε 470
βροτοῖς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτικὼς ὅμως
[illegible]
ὅμως δ' ἄωμφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 475
αἴρει δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εἰπτέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαν πικρίαν ἐκπνεῖ φόρου,
χώρᾳ μεταθές· ὧς ἐς φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιᾶτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρα μένε 480
πεῖραν τε δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους
θεσμῶν τῶν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύρια τε καὶ τεκμήρια 485
καλείσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
[illegible]
ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρασεῖν.
ΧΟ. νῦν καταστροφαὶ νέων στρ. α'. 490
θεσμίων, εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα
τοῖδε μητροκτόνοι.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει
βροτούς. 495
[illegible]
πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν, μετὰ τ' αὐδις ἐν χρόνῳ.
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων ἀντ. α'.
μαντάδων τῶνδ' ἐφέρπει κότος τις ἐργμάτων· 500
[illegible]
πείσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφωνῶν τὰ τῶν
[illegible]
λῆξιν ὑπάδοσίν τε μόχθων 505
ἄκεά τ' οὐ βέβαια· τλά-
μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.
μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροεύμενος, 510
ὦ δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἴκτου οἰκτίσαιτ', ἐπει- 515
δὴ πίτνει δόμος δίκας.
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εἶ ἀντ. β'.
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
[illegible]
ξυμῥέμει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. 520
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίας ἀνατρίβων
ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; 525
μήτ' ἄναρκτον βίον στρ. γ'.
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν,
πλὰ' ἄλλα δ' ἐφορεύει. 530
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τίκτος ὡς ἐτίμως·
ἐκ δ' ὑγιείας 535
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλτος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, ἀντ. γ'.
[illegible]
μηδ' νιν κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτί- 540
σῃς· ποινὰ γὰρ ἑπέσται,
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων, 545
καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δομάτων
αἰδόμενός τις ἔστω.
ἑκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ στρ. δ'. 550
δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται·
πανόλεθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάταν
τὰ πολλὰ παντάφυρτ' ἄνευ δίκης
βιαίως ἐὺν χρόνῳ καθῄσειν, 555
λαΐφος ὅταν λάβῃ πόνος θρανομένας κεραίας.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δ'.
δὲν ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ, 560
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
δύαις λαπαδνὸν, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἔρματι προσβαλὼν δίκας ὤλετ' ἄκλαυστος, αἴστος.
ΑΘ. κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργάσθω. 566
ἦ τ' οὖν • • • διάτορος Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ, βροτείων πνεύματος πλησμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φανέτω στρατῷ.
πλησρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου 570
σιγὰν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε τὴν πᾶσαν ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον
καὶ τόνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε. 575
ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης δὸ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἶσαγε 580
ὅπως τ' ἐπίστᾳ τῇδε κύρωσον δίκην.
ΑΘ. ὑμῖν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΧΟ. πολλαὶ μὲν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως. 585
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. ἔκτεινα· τοῦτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
ΧΟ. ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζειν λόγον. 590
ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. λέξω. ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασι;
ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 595
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, πλὰ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
ΧΟ. νεκρῶσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.
ΟΡ. δυοῖν γὰρ' εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν. 600
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανε.
ΧΟ. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.

ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ ;
ΧΟ. οὐκ ἦν ὁμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι ;
ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔτ' εἴρεσθαι ἐτόλ, ὦ μαιφόνε,
ζώνης ; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον ;
ΟΡ. ἦδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δῆσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρκούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς τῶνδ' Ἀληθείας μέγαν
θεσμὸν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
οὔπωτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν δόμοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
ἃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατὴρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦδ', ὅσον σθένει, μαθεῖν,
ὅρκος γαρ οὗτοι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεῦς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε τὸν πατρὸς φόνον
πρίξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν ;
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
δόντ' ἐν χεροῖν πιστωτὰ τιμάορον κύνευ,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὐ τι θνησίοις
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ' ὡς ἀκούσει Παλλὰς σί τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γὰρ νιν ἡμοληκότα
τὰ πλεῖστ' ἀμείνων' εὐφρόσυν δεδεγμένη
δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ, κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κώπτει πεδῆσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσήμου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεὼς,
ὕπτιος κεκλιμένη πλευρὰν ἐπὶ πλευρᾷ κακόν.
ΧΟ. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ,
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβεύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τοῦτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις ;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ πανσοφωτὰ κεκλυκὼς, στέργη θεὸν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος,
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀπαυρώσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τοὐντεῦθεν οὐκέτ' ἐπτόησεν πατρὸς
ὀλμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν· οἷδε δ' ἀστεμπτως μένει.
ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φείγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὁμαιμον ἔχγεας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δῶμα τ' οἰκήσει πατρός ;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις ;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται ;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἥ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδε σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,

ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα δ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφίστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου,
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοῖς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπιπρόρους.
ΑΘ. ἦδη κελεύω τοὺς ἀφ' ἑσπέρου νομοὺς
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλις λελεγμένων.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἦδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι τοῦς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. τί γάρ ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἁμοιφὸς ὦ ;
ΧΟ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκου αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν λιγέως στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν,
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τὴνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὰδικεῖν
σχήσει, τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πιχραινόντων νόμους
κακαῖς ἐπαρραίσαι. βορίδεφ δ' ὕδωρ
λαμπρὸν μαίναν οὐ ποσ' εὐρήσεις ποτών.
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν ;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ῥῦμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδύνατον ὕπερ
ἐγηγερμένου φρουροῦσα γῆς κατ' εὐσταθῆ.
ταύτην μὲν ἐξέτασ' ἐμοὶς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπόν. ὑμῖν δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην,
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.
ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τῆνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξένοισι τοῖς εἰμι μηδαμοῦ ἀτιμάσας.
ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσει μένων.
ΑΠ. ἡ καὶ πατὴρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος ;
ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρα τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
ΑΠ. ἀλλ' ἓν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εἰεργετεῖν,
ἅλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι ;
ΧΟ. σύ τοι παλαιὰν διανομὴν καταφθίσας

οἵῳ παρηπίστασε δρηκείᾳ θεάς.
ΑΘ. σὺ τοι τάχ', οἷς ἔγνωσται τῆς δίκης τέλος,
ἐμοὶ τῶν ὧν οὐδὲν ἐκβρόξεις βαρύν.
ΧΟ. ἐπεὶ κεκλήπαξε μ' ὑπερσθένει νέᾳ,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπίκοκος μένᾳ,
ὡς ἀμφίδουλος οὖσα θεμοστᾶσι πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τῇδ' ἐγὼ προσστήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἔστιν ἥ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θεμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
[illegible] 740
μηδ' ὃ 'Ορέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλετ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους
ΘΡ. Δελφοὶ τ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται ;
ΧΟ. Ὦ Νὺξ μέλαινα μήτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε ; 745
ΘΡ. νῦν ἀγχώνης μοι τέγματ', ἢ φάος πλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρῶτα τιμᾶς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ δικεικὸν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἄποινα πῆμα γίγνεται μέγα. 750
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὀρθωσεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γὰρ ἔστι ταρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι 755
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἵν τε χρήμασιν
εἶκεί πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος, ὃς πατρῶν αἰδεσθεὶς μόρον 760
σῴζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστῆρη χρόνον
ὅρκωμοτήσας νῦν ἅπειμι πρὸς δόμους
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῖρο πρεμνήτην χθονὸς 765
[illegible]
[εἰ]τοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τοτε
τοὺς τῶνδε παρζαίνουσι νῦν ὁρκώματα
[illegible]
ὀδοὺς ἀθέμιστα καὶ παρόρνιθας πόρους 770
[illegible]
ἀρθυμίαν δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
[illegible]
καὶ χώρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς 775
πάλαισμ' ὀβριστὸν τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτῆρών τε καὶ ὅρκῳ νικηφόρων.
ΧΟ. ὦ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καθυπάστασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἀ τάλαινα βαρύκοτος, 780
ἐν γᾷ τάδε, φεῦ,
ἰὼ ὦ ἀπείπειθη
[illegible]
λειχῆν ἄφυλλος, ἄτεκνος, 785
ἰὼ δίκη, πέδον ἐπιστέμενος
βροτοσφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω· τί μέῤῥω ; γελῶμαι· δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον, 790
ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
[illegible] ἄζηλος, οὐκ ἀτιμία πεσεῖν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρὴν,
αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον 800
[illegible]
τεύξητ', ἄθυτοι θυμιτοὶ στυγήματα,
βλαστήμασι αἰχμὴς σπερμάτων ἀνημέρων.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς, 805
[illegible]
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφούμενας.
ΧΟ. ὦ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καθυπάστασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἀ τάλαινα βαρύκοτος, 810
ἐν γᾷ τάδε, φεῦ,
ἰὼ ὦ ἀπείπειθη
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, 815
ἰὼ δίκα, πέδον στερισμένης
βροτοσφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω· τί μέῤῥω· γελῶμαι· δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον, 820
ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ἀπεμπόλων ἄγαν
θεαῖ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα. 825
κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν ;
καὶ κλῄδας οἶδα δωμάτων μύην θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνὸς ἔστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα 830
καρπὸν φέρουσα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοῖ·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἐπ' ἀκροθίνια
θὺη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 835
ἔχουσ' ἐς ἀεὶ τῶνδ' ἐπαινέσει λάγον.
ΧΟ. ἰὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἰὲ παλαιόφρονα κατά τε γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μόσος.
πνέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον. 840
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται
πλευρὰς ὀδύνα ;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμῶν βαναιῶν θεῶν 845
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καὶ τῷ μὲν εἶ σὺ κἄμ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὐνέπω τάδε.
οὐπιῤῥόν γὰρ τιμιώτερος χρόνου
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως 855
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,

ὅστην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τύποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι,
μήτ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἑστοῖσιν ἰδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὗ μόλις παρὼν,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εἰκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλίσθαι σοι πάμεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τᾶν [illegible]
πλευρᾶς ἀδύνα ;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναῖῶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. σύτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
[illegible]
ἀλλ' εἰ μὲν ἀργὸν ἑστί σοι πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἂν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῳ.

ΧΟ. ἄναισ' Ἀδάνα, τίνα με φὴς ἔχειν ἔβραν ;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δέ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει ;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐδενῆν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον :
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρύου ;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθὸν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄναγας τῆδ' ἐφυμνῆσαι χθονί ;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπάκοπα.
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρύσου
ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἅήματα,
[illegible]
καρπῶν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐδενοῦντα μὴ κάμειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυτοιμένος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπέυθητον γένος.
τοιαῦτα σοῦστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τῆνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. α'.
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει.
ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
ἄν' ἐγὼ κατεύχομαι
[illegible]
ἐπισσύτους βίου τύχας ὑνησίμους
γαίας ἐξαμβρύσαι
φαιδρὸν αἰλίου σέλας.

ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσρίστους
δαίμονας αὐτοῦ καταναστάσασ'.
πάντα γὰρ αὖτασ τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἁπλακήματά νιν
[illegible]
καὶ μέγα φωνοῦντ'
[illegible]

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. α'.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμοῖσ' ὀμματοστρὸφ φυτῶν,
τὸ μὴ περᾶν ὅρον τύπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος,
μηλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν,
[illegible]
τρέφοι χρόνῳ τεταμένῳ· γόνος δὲ γᾶς
πλουτόχλων ἐρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘ. ἢ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει ; μέγα γὰρ δύναται
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀδαμάτοις
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν περί τ' ἀνθρώποις
φανερῶς τελέως διαπρύσσουσιν
τοῖς μὲν ἀοιδᾶς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟ. [illegible] στρ. β'.
ῥους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες,
θεαί τ' ὦ Μοῖραι
[illegible]
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
[illegible]
παντὰ τιμιώταται θεῶν.

ΑΘ. τάδε τοι χώρᾳ τήμῇ προφρόνως
ἐπαγγέλλομαι·
γάνυμαι· στέργω δ' ὅμματα Πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπαινημένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραίος.
νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟ. τὰν δ' ἄπλητον κακῶν ἀντ. β'.
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν
ἐς' ὀργὰν ποινᾶς
ἀντιφόνους ἄρας
ἐρπαλίσαι πόλεως.

χαλκήλατα δ' ἀντιδιδοῦσιν
εὐαυδελεῖ διαυλίᾳ.
καὶ στιγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
ΑΘ. ἆρα φρονοῦσα γλώσσης ἀγαθῆς
ὄζων εἰρήκεις;
ἐκ τῶν φιλτέρων τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὑμῖν τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες αἰεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆ καὶ πόλις
ὀρθοδίκαιοι
πρίψετε πάντες διάγοντες.
ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου, στρ. γ'.
χαίρετ' ἀστικὸς λεώς,
ἴσταρ ἥμενοι Διός,
παρθένου φίλαι φίλοι
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἄζεται πατήρ.
ΑΘ. χαίρετε χἠμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν,
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν
ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σίμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ἐμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι,
[illegible] τάσδε μετοίκους.
εἶη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.
ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αἰθὶς, ἔπος διπλοΐζω, ἀντ. γ'.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
δαίμονές τε καὶ βροτοὶ, 1015
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες οὖτι μεμ-
ψεσθε συμφορᾶς βίου. 1020
ΑΘ. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν δικαίως. ὅμμα γὰρ πάσης χθονὸς 1025
Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων. • • •
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθῆμασι
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς 1030
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.
ΠΡ. βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐφρονι πομπᾷ-
εὐφαεῖτε δὲ, χωρῖται- 1035
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι
τιμαῖς καὶ ὀυσίαις περίσεπτοι τύχᾳ τε.
εὐφαεῖτε δὲ πανδαμεί.
ἴλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ 1040
δεῦρ' ἴτε σεμναί, πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
σπουδαῖ δ' ἐς τὸ παν ἐνδαιδες οἶκων.
Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς ὁ πανόπτας 1045
οὕτω μοῖρά τε συγκατίβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ, καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ, καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ, καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὕθεν ὁ Αἴας, τῇ κρίσεως μὴ τυχὼν, παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχρῆσασθαι. καὶτὰ μὲν ἀνείλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστι καὶ κριὸς τὸς ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν, ὕθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ΛΟΚΡΟΥ. Δικαίαρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΟΛΙΑΤΟΥ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσέα ἐπὶ τῇ σκηνῇ διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπικομπάζοντα, ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσέα. παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἴδως μὲν τὸ γεγονὸς, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικὰ, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔρευνᾶ δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακὶς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστὶν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται· καὶ μάλιστα ὁ χορός. ὕθεν δὴ ὁ Αἴας πρωελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δείται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὁ δὲ ὑποχρυπόμενος πεπαῖσθαι ἕξειστ καθυριεῖον ἑνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρήται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἐῶντα ὑάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἥκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκριτὴς εἶναι τῶν ὅπλων, καὶ ἀποτυχὼν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ, 542.)

οἵη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τεύχεων.
εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547.)
ὣς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.
οὐκ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτων ἀνδρὸς διὰ τὴν ἧτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι, καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, διό φησι· (υ. 36.)

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρύθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν· οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πλῶν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὡς ἐστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχτ', ὅπως ἴδῃς
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὑρινος βάστις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καί σ' οὐδὲν εἶσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔδου τῆνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

ΟΔ. ὦ φέγγι' Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εἰμαδές σου, κἂν ἀποπτος ᾖς ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κεἶνον γὰρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάσαι, εἶπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές. ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εἰρίσκομεν
λείας ἁπάσας καὶ κατηριαμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάτας.
τηνδ' οὖν ἑκεῖνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσεν· εἰθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾖσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος
τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί.

ΑΘ. ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φίλαξ ἔβην
τῇ σῇ πράθεμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.

ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;

ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῖδε τἄργα ταῦτά σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦλθεν χέρα;

ΑΘ. [illegible]

ΟΔ. τί δῆτα ποίμνιαις τῆνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;

ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.

ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;

ΑΘ. κἂν ἐξέπραξεν εἰ κατημέλησ' ἐγώ.

ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;

ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δίλιος ὁρμᾶται μόνος.

ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη καὶπὶ τέρμ' αἰρίκετο;

ΑΘ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.

ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;

ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
λείας ἄβαστα βουκόλων φρουρήματα·
ἔπιπτ' ἐσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
κύκλῳ βαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτὸχειρ κτείνειν ἔχων,
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
ὤρυνον, εἰσίβαλλον εἰς ἕρκη κακά.
κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῖδ' ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδῆσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εἴκερον ἄγραν ἔχων.
καὶ νῦν κατ' οἶκους συνδέτους αἰκίζεται.
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πάντα [illegible]
θαυμάζων τ' [illegible]
τὸν ἄνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αἰχὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἐξῷ κάλει.

ΑΘ. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν· ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖτω μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οἰκ ἀνὴρ οὗ 'ἦν;

ΟΔ. ἐχθρὸς γε τῷδε τἀνδρὶ καὶ ταπὶν ἔτι.

ΑΘ. οὐκοῦν γλυκὺ ἦδιστος εἶς ἐχθροὺς γελᾶν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοὔτον ἐν δόμοις μένειν.

ΑΘ. μεμηνὼς ἄνδρα περιφανῶς ὁκνεῖς ἰδεῖν;

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν· ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρὼν ἴδῃ πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἶπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.

ΟΔ. γενοιτ' ἀπείρῳ πᾶν θεοῦ τεγνωμένον.
ΑΘ. σίγα νιν ἕστὼς καὶ μὴ ὡς κυρεῖ ἔχων.
ΟΔ. ὡσσὰ δ' ἐβόλησ' ὃ δ' ἐκτὸς ὢν τειχέων.
ΑΘ. ὦ κάκιστ'. Ἄλας, ἐκτεῖνον σε πρωτακῶν.
τί βλέπεις ὄσσας ἐπιρρίπτεις τῆς ξιμπάντου;
ΑΙ. ἰὼ γαῖ', Ἀθῆναι, χώρων ἀνδρῶν τ' ἐκτενεῖς,
ὡς ἐξ παμπήτης· καὶ σε παγχάλκους ἐγὼ
στείλω λαμπρὰν ἐμοῦ τιμῆς τῆς ὀρθῆς ἀγῶνι.
ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εἰ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;
ΑΙ. εἰμπας πάντεσσι κοὐκ ἀπαιτεῖμαι τὸ μή.
ΑΘ. ἢ καὶ πρὸς Ἕκτορ' ἀντέβαινε ἥμασας χέρα;
ΑΙ. ὥστ' οὖπερ' Ἄλιαν' οὐ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄρα, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
ΑΙ. ἐπόντες ἦδη τἄμ' ἀφιπερείσθων ὅπλα.
ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τεχνᾷ ἔστηκεν; ἢ σύφευγέ σε;
ΑΙ. ἢ τυφλὸς ἱππότον κίνδυν' ἐξῆρον μ' ὄπου;
ΑΘ. ἐγῳ· Ὀδυσσῆ τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
ΑΙ. ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θάκεῖ· ἐπεὶν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.
ΑΘ. πρὶν ἂν τί ὄρμισῃς ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
ΑΙ. πρὶν ἂν ἔνδεῖς πρὸς κίον' ἀγρίου στέγης
τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ.
ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον δῆθ' ὁ' αἰκίσῃ.
ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, πᾶλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τίσει τῆιδε κοὐκ ἄλλην δίκην.
ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψιν ἥδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὥσπερ ἐννοεῖς.
ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· τοῖτό σοι δ' ἐφίεμαι,
τοιῶνδ' ἀεί μοι ξύμμαχον παρεστάναι.
ΑΘ. ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση·
τοῦτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνοΐστερος,
ἢ ὅπλων ἀμείνων ἠπερέθη τὰ καίρια;
ΟΔ. [illegible] δ' ἐνθ[illegible]
ἕστηκον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ἐθρύπτεθ' ἅτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τοῦτου μᾶλλον ἢ τοῖμὸν σκοπῶν.
ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδὲν ποτ' εἶπῃς αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου ῥάθει.
ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
[illegible]
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.
ΧΟ. Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμβαρύτου
[illegible]
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πλαγὴ Διὸς ἢ ζυμενὴς
λόγχης ἐκ Δαναῶν κακέθρους ἐπίῃ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτανῆς ὡς ὄρμα πελείας.
ὡς καὶ τῆς νῦν ἡβώσης νυκτὸς
μεγάλου θάμιζοι κατέχουσ' ὁμῶς
[illegible]
βοπὰ καὶ λείαν,

τοιοῖσδε λύγους ψιθίρους πλάσσων
εἰς ὦτα φίλει πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
καὶ σφῷδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
ἐπτυσται λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
τῶν γὰρ μεγίλων ψυχῶν ἰείς
οὐκ ἂν ὁμάρτοι· κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι.
πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ῥῖμα πέλοιτα'
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν
καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
[illegible]
ἀπαλέξασθαι σοῦ χαρίς, ἄναξ.
ἀλλ' ὥτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄρμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἄτε πτηνῶν ἀγέλαι·
μέγαν αἰγυπτίων δ' ὑποδείσαντες
πίλν' ἐν ἐξαίφνης, εἰ σὺ φανείης,
[illegible]
ἢ μά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις, στρ.
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,
ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἢ σοὶ τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν,
ἢ βᾶ κλυτῶν ἐνάρων
Ψευσθεὶς, ἀδώρους εἶτ' ἐλαφηβολίαις;
ἢ χαλκοθώρᾳ ἢ τιν' Ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις
μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;
οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ, ἀντ. 183
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων·
ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὼν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μίθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
ἢ τἄς ἀσώπου Σισυφίδαν γενεᾶς,
μὴ μή μ', ἄναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις
ὄμμ' ἔχων κακὼν φάτιν ἄρῃ.
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι ἐπῳδ.
στηρίκτει ποτε τὸν ἀρωγὸν ἀγκὼν
ἅταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρὸν δ' ὕβρις
ἀτάρβητος ὁρμᾶται
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
ἀπάντων καχαζόντων
γλώσσαις βαρυαλγήτως·
ἐμοὶ δ' ἄχος ἑστακεν.
ΠΕ. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Λίαντος,
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἶκον.
νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς
Λῖας θυλερῷ
κείται χειμῶνι νοσήσας.
ΧΟ. τί δ' ἐνῆλλακται τῆς ἡρεμίας
νὺξ ἥδε βάρος ;
παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος,

λέγ', ἐπεί σε λέγοις δουμάλωτοι
[illegible] Λίας
[illegible]
ΤΕ. πῶς δῆτα λέγω λύσιν ἄρηπτον ;
ἆκιστα γὰρ ἰσον πάσοις ἐκπεύσει. 215
μανίᾳ γὰρ ἰλλοὺς ἡμὶν ὁ κλεινὸς
νίκτερος Λίας ἀπελωλήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
[illegible]
κείνου χρηστήρια τἀνδρός. 220
ΧΟ. οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴδυσσο ἀγγελίαν ἄπλατον
[illegible] στρ.
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν, 225
τὰν ὁ μέγας μέθος ἄεξει.
ὀῖμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλήκτῳ χερὶ σνγκατακτὰς 230
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.
ΤΕ. ὦμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἂρ' ἡμῖν 233
δεσμῶτιν ὤγαν ἦλυθε ποίμναν·
ὧν τὴν μὲν ἔσω 'σφαξ' ἐπὶ γαίας, 235
τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
[illegible]
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥίπτει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
[illegible] 240
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεννάζων βήματ', ἃ δαίμων
[illegible]
ΧΟ. ὥρα τιν' ἤδη κάρα καλλιμασει κρυψάμενον ποδοῖι
κλοπᾶν ἀρέσθαι, ἀντ. 245
ἢ θοὺν εἰρεσίας ζυγὸν ἐζόμενον
ποντοπόρῳ ναὶ μεθέἰναι. 250
τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρείδαι
καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόκευστον Ἄρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς, τὸν αἰσ' ἄπλατος
ἴσχει. 255
ΤΕ. οἷκ ἔτι. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς 257
ἄξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει.
καὶ νῦν φρόνιμος νέου πλύγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, 260
[illegible]
μεγάλας ὀδόντας ὑποτείνει.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
φροίδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
ΤΕ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις, 265
φίλους ἀνῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνόν ;
ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.
ΤΕ. ἡμεῖς ἂρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας ; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270
ΤΕ. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἤθεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνὼν·
νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεἰνὸς τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οἱδὲν ἧσσον ἢ πάρος.
ἂρ' ἔστι ταῦτα δῖε τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά ;
ΧΟ. ξύμφημι δῆ σοι καὶ δέδοικα μή 'κ θεοῦ
πλαγή τις ἦκῃ. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εἰφραίνεται ; 280
ΤΕ. ὡς ὧδ' ἐχὼν τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο ;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχαι.
ΤΕ. ἆπαν μαθήσει τοὔμνον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κείνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οἴκει' ἦθον, ἄμφηκες λαβὼν
ξιφίδιον ἔγχος εἰσόδους ἔρπειν κενάς.
κἄγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾷς,
Λίας ; τί τῆνδ' ἄκλητος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμὰς πέἰραν οὔτε του κλύων 290
σάλπιγγος ; ἀλλὰ νὺν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαῖ', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιξὶ κώσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἄγὼ μαθοῦσ' ἐλῆξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐρὼν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχενίζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε καρρίχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ἠκίζετ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων. 300
τέλος δ' ὑπᾶρας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινὶ
λόγους ἀνεσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' 'Οδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολὺν,
ὅσην κατ' αὐτὸν ὕβριν ἐκτίσατ' ἰὼν·
κἄπειτ' ἐπᾶξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν 305
ἔμβρυον μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα 'θούξει' ἐν δ' ἐμειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρτείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί. 310
καὶ τὸν μὲν ἤστο πλείστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπείλης' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.
κἀγὼ, ἅβουλ. δόλοισι τελέσσας ἐμμανέσιν 315
ἔλεξα πᾶν ὅσοιπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξόμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
ὡς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυθύμου νόσου
τοιαῦτά μ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἔρκτης ἔχειν· 320
ἀλλ' ἀψόφητος δξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.
νὺν δ' ἐν τοῖδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σὺν ἀμνοῦσι [illegible] 325
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν.
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κὠδέρεται.
ἀλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶσιν λόγοις. 330
ΧΟ. Τέκμησαι δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγειν
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.
ΤΕ. τάγ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἷαν τήνδε θωΰσσει βοήν ; 335
ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
ΤΕ. ἆμοι τάλαιν' Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
τί ποτε μενοινᾷ ; ποῦ ποτ' εἶ ; τάλαιν' ἐγώ.
ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος ; ἢ τὸν εἰσαεὶ
λελητάσει χρόνον ; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ΧΟ. [illegible]
τὸν ἄν τιν' αἰεὶ κατ' ἐμοὶ πλέψαι λάβοι. 345
ΑΙ. ἰδοὶ δολίως· προσπλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῖδε πρᾶγη, καὶτὸς ὡς ἐχων κυρεῖ.
ΧΟ. ὦ φίλοι τοι βάται, μόνοι ἐμὸν φίλων στρ. α'. 348
μένοντες ἐμείνοντες ὑφ' ὑγρὸν νόμᾳ, 350
ἔδεστέ μ' οἷον ἄρτι κύμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
[illegible]
ΧΟ. σὺμ' ὧν ἔοικεν ὀμβὶ μαρτυρεῖν ἄγαν.
ὄψιοι δὲ παῖγναν ὡς ἀφραντίστως ἔχει. 355
ΑΙ. ὦ γένος ναΐας ὑμνῳδὸν τέγγας, ἀντ. α'.
ὃς ἀδίων ἔβας ἐλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονῶν ἔτ' ἄρκος ὄντ'.
ἀλλά με συνδάϊξων. 361
ΧΟ. εἴθμια φθόνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
ΑΙ. ὄρας τὸν θρασύν, τὸν εἰκάρδιον, στρ. β'.
τὸν ἐν δαΐοις ἄπρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοις δὲ ἔφρσὶ δεινὸν χέρας;
αἰμοι γλωτος, οἷον ἐδρίσθην ὕρα.
ΧΟ. μὴ, δέσποτ' Αἶας, λίσσομαί σ', αἴδα τάδε.
ΑΙ. οὐκ ἐκτός· οὐκ ἄψορρον ἐκεμεῖ πτύδα;
αἰαῖ αἰαῖ. 370
ΧΟ. ὦ πρὸς θεῶν ἔπεικε καὶ φράσησον εὖ.
ΑΙ. ὦ δέσμιος, ὡς χρὶ μὲν μεθῆκα τοὶς ἀλάστορας, ἀντ. β'.
ἐν δ' ἐλίεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις
ἐμαυτὸν αἷμ' ἔθεινσα. 376
ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγυνῆς ἔπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
ΑΙ. ὦ πάντ' ὁρῶν, ἁπάντων τ' ἀεὶ ἀντ. β'.
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου,
κακοπινεστάτων τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἢ που πολὺν γελωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις. 380
ΧΟ. ἓν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὐδέρεται.
ΑΙ. ἴσθιμι μὴν νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ὦ μοί μοι. 385
ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπῃς. οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;
ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἀντὸν αἰμιλλᾶτον,
ἐχθρῶν ἥδομαι, τοὶς τε δισσάρχας ὁλίσσας βασιλῆς,
τέλος θάνοιμι κἀτός. 391
ΧΟ. ὅταν κατέιχῃ ταῦθ', ὑμοῦ κἀμοὶ δανεῖν
ἔσχον· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;
ΑΙ. ὦ σκότος, ἐμὸν φάος, στρ. γ'. 394
ἕρεβος ὦ φαεινότατον, ὡς ἐμοὶ,
ἕλεσθ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ'. οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἁμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς δυασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλά μ' ἃ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ἀλέξοι τάδε·
πού τις οὖν φέγγη·
ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν ἐμοὶ φίλοι, φίλοι, τίσις δ' 405
ὁμοῦ πέλει, μόρτις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς ἐς στρατὸς εἰπαλτος ἂν με
χειρὶ φοινίᾳ.
ΤΕ. ὦ δυστάλαινα, τοιᾶδ' ἄνδρα χμήσιμον
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτοις οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν. 410
ΑΙ. ὦ πάροι πλήρασθαι ἀντ. γ'.
πάρεστι τ' ἄστρα καὶ νέμος ἐπέκτιον,
πολὺν πολὺν μὲ δαρὸν τε δὴ
κατείχετ' ὑμῷ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκ ἔτι μ', οὐκ
ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω. 416
ὦ Σκαμάνδριοι
γείτονες ῥοαί,
εἴφρονες Ἀργείοις 420
οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ
τόνδ' ἴδητ', ἔπος
ἐξερῶ μέγ', οἷον οὔτινα
Τροία στρατοῦ δίρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425
Ἑλλανίδος· τανὺν δ' ἄτιμος
[illegible]
ΧΟ. οὗτοι σ' ἀπείργειν, οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.
ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἂν ποτ' ᾠεῖ ὧδ' ἐπώνυμον 430
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοὶς κακοῖς;
νὺν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρίς· τοιοῦτοις γὰρ κακοῖς ἐντυχάνω·
ὃστον πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ [illegible] 435
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εἴκλειαν φέρων.
ἐγὼ δ' ὁ κεῖνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονα σθένει,
[illegible]
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπύλλυμαι. 440
[illegible]
εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινὶ,
οὐκ ἄν τις αὖτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νὺν δ' αὖτ' Ἀτρείδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας 445
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῖδ' ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε
δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐξηῆφισαν.
νὺν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοὶς χεῖρ' ἐπεντύνουτ' ἐμὴν
ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χείρας αἱμάξαι βοτοὶς·
κεῖνοι δ' ἀπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
ἐμοὶ μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δὲ τις θεῶν 455
βλάπτοι, φίγοι τὰν χὰ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθρὸς πέφασται, πῶς ἐγὼ τὸν στρατηγὸν,
ἐγβεὶ δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε,
πάτερα πρὸς οἶκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας 460
μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Λιγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμώνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἕρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις
καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὑβρίζ' γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
[illegible]
τοιᾶδ' ἀφ' ἧς γήροντι δηλώσω πατρὶ 470
μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἀνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
[illegible]
τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

τὸν εἰγενῆ χρῆ. πάντ' ἀκήκοας λόγον.
ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόζηλον λόγον.
Μέν. Ἐλθὲ, σὺν ἡμῖν [illegible]
παῖσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι τάσδε φροντίδας μεθείς.
ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναιγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέγος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καί σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοὶ,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφεὶς τινί.
ᾗ γὰρ θάνῃς σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τοῦ' ἡμέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λύγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμευνέτην
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὕσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἀπὶ ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λιγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἔτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οὐκτειρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κεἶνο τε κἀμοὶ τοῖδ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς ὃ τι βλέπω
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρὶς ἠσθα καὶ δόρει,
καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθείλεν Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρὶς ;
τίς πλοῦτος ; ἐν σοὶ πᾶσ' ἐγωγε σώζομαι.
ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνήστιν. ἀνδρὶ τοι χρεὼν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεποιθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὕτος εὐγενὴς ἀνήρ.
ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἰκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ
θέλοιμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν ἐν τολμᾷ τελεῖν.
ΤΕ. ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
ΑΙ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω.
ΤΕ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοὶς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις ;
ΤΕ. μὴ σοί γ' ἐπ' ἀνδράσιν ἀντήσας θάνοι.
ΑΙ. πρέπον γ' ἐν τᾶν ἦν δαίμονος τοὶμοῦ τάδε.
ΤΕ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φίλαξα τοὐτό γ' ἀρκέσαι.
ΑΙ. ὑπῆνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.
ΤΕ. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε ;
ΑΙ. δὸς μοι προσεισπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προστπόλοις φιλάσσεται.
ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν ;
ΤΕ. ὦ παῖ, ποτὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων

ἄγ' αὐτὸν ὥσπερ χερσὶν εἰθύνων κυρεῖς.
ΑΙ. ἔμοιντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγων ;
ΤΕ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
ΑΙ. αἰῷ αὐτὸν, αἴρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὖ
νεοσφαγὴν που τῶνδε προσδεξάσθαι φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' ἀτὰρ [illegible]
[illegible]
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
τἄ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
[illegible]
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
[τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κἀρτ' ἀνώδυνον κακόν.]
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὤν' ἐμοῦ.
τοίων πυλωρῶν φύλακα Τεύκρον ἀμφί σοι
λείψω τροφῆς ὄκνον ξέμπα, κεἰ ταύτὸν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θῆρας ἔχων.
ἀλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεὼς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγεῖλαι' ἐντολὴν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐρίδοιαν λέγω,
ὡς σφὼ γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί. [μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.]
καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοὶς μήθ' ὁ λιμενὼν ἐμός.
ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπωνύμου,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
τἀ δ' ἄλλα τεύχη κοὶν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.
πύκαζε θάσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομοῦντι πήματι.
ΧΟ. θέσπιν' ἀκούων τήνδε τὴν [illegible]
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείειν φρενί ;
ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε. σκαῖρε σωφρονεῖν καλόν.
ΤΕ. οἰμ' ὡς ἀθμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.
ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι ;
ΤΕ. εὐφημα φὼνει.
ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει ;
ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη φροεῖς.
ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος ;
ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλίστατα.
ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἅρτι παιδεύειν νοεῖς. 595
ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μὲν που στρ. α'.
ναίεις ἀλίπλακτος, εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·

ἐγὼ δ' ὁ πλάνων παλαιὸς ἀρ' αἰ' χρόνος
[illegible]
[illegible]
χρίμφ τριταίμενος,
[illegible]
ἔτι μὲ ποτ' ἀνύσειν
τὸν αὐτόχειρα τἀδελφὸν Λίδαν.
καί μοι δυσπρόσοπτον ἀΐδην Λίας ἀντ. α'.
ξίνεστιν ἕζεσθαι, ὦμοι μοι,
θεῖρ μανίᾳ ξύναλλος·
ἐν ἐξεπέρνω πρὶν δὴ ποτε θουρὶφ
κρατοῦσιν' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος ἠρτηται.
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς
[illegible] Ἰητροῦ.
ἦ που παλαιᾷ μὲν ἐιτηρῶσ' ἀμέρᾳ, στρ. β'.
λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ ἐνι ὅταν νοσοῦτα
σἴλλυσι αἴλινον
οἰδ' οἰκτρᾶς γόου ὕμνιθος ἀηδοῖς
ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνοις μὲν ᾠδὰς
θρηνήσει, κερόπληκτος δ'
ἐν στέμμασι πεσοῦσιται
δοῖσι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.
κρείσσων παρ' Ἄιδᾳ κεἴθων ὁ νοσῶν μάταν ἀντ. β'.
ὃς ἐκ πατρῴας ἤεων γενεᾶς ἄριστος
πολιτῶν Ἀχαιῶν,
οἷς ἔτι συντρῴοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
ὦ πλᾶμον πάτερ, οἷαν σε μίνει πυθέσθαι
παιδὸς δ' σόφορον ἄταν,
ἃν οὔπω τις ἐβρεψεν
αἰὼν λἰακεῖδᾶν ἄτερθε τοῖδε.
ΑΙ. ἄπαυθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος στρ. γ'.
φίλει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἀέλπτων οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χὠ δεινὸς ὅρκος χαὶ περισκελὴς φρένες.
κἀγὼ γάρ, ὡς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς· οἰκτείρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λίμαθ' ἁγίσας ἐμὰ στρ. δ'.
μῆνιν βιαίων ἐξαλείψωμαι θεῶν·
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω
[illegible]
γαίας ὁρίξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
ἀλλ' αὐτὸ νιφ' Λίδης τε σωζώντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου,
τόν τι κείνων ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παρημία,
ἐχθρῶν δῶρα δῶρα κοὐκ ὠνήσιμα.
τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοὺς στρ. ε'.
εἴκειν, μαθησήμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ κυριεύοντα
τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν καβροστίβεῖς
χειμῶνες ἐχωρισθεν εἰσιόντ' ὦρες·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος στρ. ζ'.
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσοῦδ' ἐχθαρτέος,
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἐς τε τὸν φίλον
[illegible]
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι, στρ. η'.
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
ἡμεῖς θ' ἑταῖροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἢν μόλῃ, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ἐμὶν ἅμα.
ἐγὼ γὰρ [illegible] στρατεύων. ἀντ. η'.
ἡμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
πίθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῆ, σεσωσμένον.
ΧΟ. ἔβρισ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. στρ.
ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν,
ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου
πετραίας ἀπὸ δειρᾶδος φάνηθ', ὦ θεῶν χοροπολ' ἀναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσσ' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς. ἀντ.
νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος, εὐγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὔφρων. στρ.
ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης. ἀντ.
ἰὼ ἰώ, νῦν αὖ,
νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
[illegible] μεγίστᾳ.
πάνθ' ὁ μέγας χρόνος παραίνει,
κοὐδὲν ἀναΰδατον ἡαστάσαι' ἂν, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγώσθη στρ.
θυμοῦ τ' Ἀτρείδαιν μεγάλων τε νεικέων.
ΑΓ. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγείλαι θέλω, στρ.
Τεύκρου πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες ἀμφίστηναν, εἴτ' ὀνείδεσιν
ᾤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὕτις ἔσθ' ὃς οὔ, στρ.
τὸν τ.ὔ μανέντος κἀπιξυσμένου στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οἰκ ἀρκίσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.
ὥστ' ἐς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. στρ.
λήγει δ' ἔρις βραχοῦσι τοῦ προσωτάτω
[illegible]
ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποὐ 'στιν, ὡς φρίσω τάδε;
τοὺς κυρίους γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
ΧΟ. οἰκ ἔνδυν, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας στρ.
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταξεύξας τρόποις.
ΑΓ. ἰοὺ ἰού.
βραδεῖαν ἡμᾶς ἀρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; στρ.

ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηνῆδα Τεύκρου ἔνδοθεν στέργης
μὴ 'ξω παρῆκεν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τυχεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' οἶσεταί τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαγῇ χόλου.
ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τῶπη μορίας πολλῆς πλέα, 745
εἴπερ τὸ Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἶδὼς τοῖδε πράγματος πέρι;
ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτίγχανον.
ἐκ γὰρ ἐνιαύσιον καὶ τυρανικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
ἐν χείρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἶπε καπίσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
εἰρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴαντ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφεῖντ' ἐὰν,
εἰ [illegible] 755
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῆδε θἠμέρᾳ μόνῃ
δίας Ἀθήνας μήνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόητα σώματα
[illegible]
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ.
κεἶνος δ' ἀπ' οἴκων εἰσὶν ἐξορμώμενος
ἅνους καλῶς λέγοντος ἡἰρέθη πατρός.
ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐνιέπει, τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν. 765
ὁ δ' ὑψικόμπους καὐθράσους ἡμείψατο,
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσοῦτ' ἐκόμπει μέσθον. εἶτα δεύτερον 770
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀρύνουσά νιν
ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείοις πέλας
ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστερυῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῆδε θἠμέρᾳ, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας 780
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεύκρου φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.
ΧΟ. ὦ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔτη θροεῖ. 785
ἐυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
ΤΕ. τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;
ΧΟ. τοῦθ' εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ὕβριν πρᾶξιν ἣν ἠλγησ' ἐγώ. 790
ΤΕ. οἴμοι, τί φῄς, ὤνθρωπε; μῶν ἀλώλαμεν;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τἂν σὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἶπερ ἐστίν, οὐ ῥᾳσῶς πέρι.
ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῄς.
ΑΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεύκρος ἐξεφίεται 795
σκηνῆς ὕπαυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.
ΤΕ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεύκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;
ΑΓ. πάρεστ' ἐκείνος ἄρτι· τήνδε δ' ἕδρασιν
ἐλεύθερον Αἴαντος ἐκπλῆσαι φροντίς.
ΤΕ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; 800
ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

ΤΕ. οἱ 'γὼ, φίλοι, πρύστηγ' ἀναγκαίως τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεύκρων ἐν τάχει μολεῖν,
οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' αὐτηλίους
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκπεπλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἱδρυτέον.
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ πεδ' ὑπερπόνου σθένω.
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἑδρας ἀκμή.
[σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὡς σπείδει θανεῖν.]
ΧΟ. χωρεῖν ἑτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον.
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔφεται.
ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος
γένοιτ' ἄν, εἰ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὁρᾶν.
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
σωμηρυχωτὸς ὀργανῳ νεακουνῃ.
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγὼ,
εἰνοίωτατον τῶδ' ἀνδρὶ δὺς τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευώμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέρουσα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεοργάντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν τον κατοπτεύσᾳς πάρος
μήθ' κυσὶν πρῶσθ᾽ηλητος οἰωνοῖς θ' ἑλωρ.
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ θ' ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους
ἀεί θ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ἐριὺς ταυίποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διώλλυμαι τάλας.
[καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ
αὐτοκτόνῳ πεπτωτα. τὼς αὐτοκτονεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ἀλοίατο.]
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
γεύσασθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ τὸν αἰτὶν οὐρανὸν διῴρηλατῶν
Ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν
ἄγγειλον ἅτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἢ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, 850
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ' οὐδὲν ὄργων ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδῶσω ξυνών. 855
σὲ δ', ὦ φαενὴς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δὴ κοὐποτ' αὖθις ὕστερον.
ὦ φίγγος, ὦ γῆς ἱρὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον, 860
κλεινοί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
τοῖδ' ἡμὶν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ·

τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865
ΗΜ. πῶνος πόνῳ πόνον φέρει.
[illegible]
πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ ;
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τύπος.
ἰδού, 870
δέσποτ' αὖ κλύω τινά.
ΗΜ. ἡμᾶν γε τοὺς κυυσπλοῦντ' ὀμιλίαν.
ΗΜ. τί οὖν δή ;
ΗΜ. πᾶν ἐστίσηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν.
ΗΜ. ἔχεις οὖν ;
ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον. 875
ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
κελευσθὸν ἀμῆχ' οὐδαμοῦ δηλοῖ φανεῖς.
ΧΟ. τίς ἀν δῆτά μοι, τίς ἀν φιλοπόνων στρ. 879
ἀλιαδὰν ἔχων ὁμῷ' ἀέπτονος ἄγρας,
ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν, ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
εἶ ποθὲν πλαζόμενον λεύσσων
ἀπίοι ; σχέτλια γὰρ
ἐμέ γε τὸν μακρὸν ἀλάταν πόνων
οἰρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὄπον. 890
ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. τίνος βοᾷ πάραυλος ἐξέβη νάπους ;
ΤΕ. ἰὼ πλάμων.
ΧΟ. τὴν δυσῤῥίπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμησσαν, οὖστρῳ τῷδε συγκεκραμένην 895
ΤΕ. φῶς', ὤλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν ;
ΤΕ. Λᾶς οὖ δῆτ' ἀμὸν ἀρτίως νοσφαγὴς
κείται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
ΧΟ. ὤμοι ἐμῶν νόστων· 900
ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, •
τόνδε συνναίταν, ὦ τάλας·
ὦ ταλαίφρον γύναι.
ΤΕ. ὡς ὦδε τοῖδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἀρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος ; 905
ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ· δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
ΧΟ. ὤμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἀρ' αἱμάχθης, ἆβαρκτος φίλων·
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάντ' ἄϊδρις, κατημέλησα.
πᾶ πᾶ 911
κεῖται ὁ δυστράπελος, δυσώνυμος Λᾶς ;
ΤΕ. οὗτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ 915
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἂν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας, ἓκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω ; τίς σε βαστάσει φίλων ; 920
ποῦ Τεύκρος ; ὡς ἀκμαῖ' ἂν, εἰ βαίη, μόλοι,
[illegible]
ὦ δύσμορ' Λᾶς, οἷος ὢν οἷος ἔχεις,
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ ἀντ. 925
στερεῤῥόβροις ἀρ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίοις πόνων. τοῖα μοι
πάντυχα καὶ φαέθοντ' ἀνιστάνεις 930
ὠμῶν ἔχθωδες' Ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἀρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
[illegible] 935

•••• ἔπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.
ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δίη.
ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. οἰδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι, 940
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
ΧΟ. ξυναυδῶ.
ΤΕ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωρούμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί. 945
ΧΟ. ὤμοι, ἀναλγήτων
δισσῶν ἐβρύησας ἄναυδον
ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει.
ἀλλ' ἀπείργοι θεός.
ΤΕ. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα. 950
ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἥνυσαν.
ΤΕ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἢ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.
ΧΟ. ἦ ῥα κελαινώπαν θεμὼν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνὴρ,
γελᾷ δὲ τοῖσδε μανομένοις ἀχεσιν πολὺν γέλωτα,
φεῦ φεῦ,
ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρείδαι. 960
ΤΕ. οἳ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῖδ'. ἴσως τοι, κεἰ βλέπονται μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμῶξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γνῶμαισι τἀγαθὸν χρῄζὸν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ. 965
ἐμοὶ τικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκὺς,
αὐτῷ δὲ τερπνός. ὧν γὰρ ἡράσθη τυχεῖν
ἐκτήσατ' αὐτῷ, θάνατον, ὕπτερ ἤθελεν.
τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶμεν ἂν κάτα ;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὐ. 970
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Λᾶς γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.
ΤΕΥ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. σίγησον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975
βοώντος ἄγης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.
ΤΕΥ. ὦ φίλτατ' Λᾶς, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοὶ,
ἀρ' ἡμπόλησά σ', ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ ;
ΧΟ. ὄλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
ΤΕΥ. ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980
ΧΟ. ὡς ὧδ' ἔχόντων
ΤΕΥ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
ΧΟ. πάρα στενάζειν.
ΤΕΥ. ὦ περισπερχὲς πάθος.
ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε.
ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος ;
ΧΟ. μάνος παρὰ σκηναίσιν. 985
ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναπάσῃ ;
ἰώ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τοι
φιλοῦσι πάντες κεἰσιδεῖν ἐπεγγελᾶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
ἐφίεθ' ἀνὴρ κείνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
ΤΕΥ. ὦ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ὦν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγὼ,
ὁδὸς θ' ὁδῶν πασῶν ἀνύσασα δὴ
μάλιστα τούμὸν σπλάγχνον, ἦν δὴ νῦν ἔβην, 995
ὦ φίλτατ' Λᾶς, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην

μύρον διώκων κλέϊγνοσκοπούμενος.
ἀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινὸς
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἴχει θανών.
ἰὼ κλέων δεῖλαιος ἐκποδὼν μὲν ὢν
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἰὼ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσαι ἄνιαι μοι κατασπείρας φθίνεις.
ποῖ γάρ μολεῖν μοι δυνατὸν, ἐς ποίους βροτοὺς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ ποῦ με Τελαμὼν, σὸς πατὴρ ἐμὸς θ' ἅμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἰλεώς τ' ἴσως
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος τί κρίνει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν,
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νύδυν,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σὲ, φίλταθ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρὺς,
ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηὑρύμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἰδὲς ὡς χρόνῳ
ξυμελᾷ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίειν·
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρα πρωτεῖον, κτανὼν ἐξ αὐτοῦ
ἐκνάπτετ' αἰὲν, ἕως τ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦ θανόντος ἐκπεπαίτηκεν ξίφει
ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοὺτ' ἐχαλκεύσε ξίφος
κακείνων Ἀιδης, δημιουργὸς ἄγριος;
ἐγὼ μὲν ἀν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεἰνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.
ΧΟ. μὴ τεῦνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα χῶ τι μισθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐγχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.
ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὕντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστέλαμεν.
ΤΕΥ. ὁρᾷ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετής.
ΜΕ. οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.
ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσοῦδ' ἀνάλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοὶ, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΥ. οὐκοῦν ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προβεὶς;
ΜΕ. ὀθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράνυεσεν, ὡς ἕλοι δόρει·
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν δ' ἐλήχεν τύχην,
θανόντες ἂν πᾶσιν αὐτὸν ἐστήσαμεν,
οὗτος δ' ἂν ζῷη. νῦν δ' ἐνήλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μηλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν οὕνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τοῦδε θάψαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄψεται φῶς ἀγριοπετεινοῖς γενόμενος.
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων ἀκούσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημώπην
μὴ οὐ καθεστάναι τὸν ἐπίφθονον κλέος.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δίος,
οὔτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι
μηδὲν φόβου πρὸβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρὴ, κἂν σῶμα γενήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο·
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἃ ἡδώμεθα
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἀν λυπώμενα.
ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρὸσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής· νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς ἐς ταφὰς πέσῃς.
ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμαι ὑποστήσαις σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.
ΤΕΥ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἢ σὺ φῄς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβὼν;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν, ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεὼν
ἕξεστ' ἀνάσσειν ὧν δὸ' ἡγαῦ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ.
ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγὸς, ὥστ' Ἀίαντος ἡγεῖσθαί ποτε.
ἀλλ' ὤμπερ ἄρχειν ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῄς
εἴθ' ἕτερος στρατηγὸς, ἐς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.
οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὐνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων οἵσιν ἦν ἐνόμνυτο,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἦξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ὡς ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.
ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.
ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν.

ΤΕΥ. οἱ γὰρ Σίσυφον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
ΜΕ. μὴ ὦν τι κομπάσειας, ἀσπιδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΥ. κἀν χαλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὁπλισμένῳ.
ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125
ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εἰστυχεῖν κτείναντά με ;
ΤΕΥ. κτείναντα ; δεινὸν γ' εἶπας. εἰ καὶ ζῷ θανών.
ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οὐχομαι.
ΤΕΥ. μὴ νυν ἰτιμᾶ θεοὺς θεοῖς σεσωσμένος.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν φέξαιμι δαιμόνων νόμους ; 1130
ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.
ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους. οὐ γὰρ καλὸν
ΤΕΥ. ἡ σοὶ γὰρ Λίας πολέμιος πρόσθτη ποτέ ;
ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
ΤΕΥ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοπώλης ἠρίθης. 1135
ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
ΤΕΥ. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
ΜΕ. τοῖσ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἕρχεται τινί.
ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
ΜΕ. ἓν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. 1140
ΤΕΥ. σὺ δ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
ΜΕ. ἦδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν ἦρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ἐφ' εἵματος κρυφεῖς 1145
παπεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὗτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
ΤΕΥ. ἐγὼ δὲ γ' ἀνδρ' ὅπωπα μορίας πλέων, 1150
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας·
κᾆτ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμφερῆς ἐμοὶ
ὀργὴν θ' ὁμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
[illegible]
ὁρῶ δὲ τοί νιν, κὦστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἡμᾶμην ;
ΜΕ. ἄπειμ' καὶ γὰρ αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοισι κωλύειν ᾧ βούλεσθαι πάρα. 1160
ΤΕΥ. ἀθρητέ νυν. καμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦ' ἔπη μεθυμένου.
ΧΟ. ἔστασι μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.
ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
τῷδ', ἵνδα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
[illegible]
ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι
πάρεισιν ἀνδρῶς τοῖδε παῖς τε καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
ὦ παῖ πρίσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
[illegible]
θάκει δὲ προστρῴπαιος ἐν χερσὶν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτῆριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
βία σ' ἀπωσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακῶς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένουσ' ἄπαιτος ῥίζαν ἐξημημένος,
αὖτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τεύνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ἐμοὶ τε μὴ γυναῖκες ὦν' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἕς τ' ἐγὼ μόλω
τάφου μελησθεὶς τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.
ΧΟ. τίς ἆρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
ἐτέων ὁρισμὸς στρ. α'. 1185
τὰν ἅπαντον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
μάχθων ἄταν ἐπάγων
ἀν' εὐρώδη Τροίαν, 1190
δύστανον ἀνείδος Ἑλλάνων ;
ὄφελε πρύτερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
κοινον Ἅιδαν ἀντ. α'. 1192
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων 1195
Ἕλλασι κοινὸν Ἄρη,
ἰὼ πόνοι πρώτονοι.
κείνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθωπους.
ἐκείνου οὔτε στεφάνων στρ. β'.
οὔτε γλαθέων κελίκων ἀντ. β'. 1200
νέῳν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,
οὔτε γλυκὺν αὐλὸν ὕτοβον
δύσμορος οὔτ' ἐνυχίαν
τέρψιν ὑπνου.
ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὤμοι. 1205
κείμαι δ' ἀμέριμνος οὔτως,
ἀεὶ πυκινοῖς δράσοις
τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210
καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυγίου ἀντ. β'.
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θοὺριος Αἴας,
νῦν δ' οὔτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι. τίς μοι, τίς ετ' οὖν 1215
τέρψις ἐπέσται ;
γενοίμαν ἰὼ ὑλᾶεν ἔπεστι πόντοι
πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου, 1220
τὰς ἱερὰς ὄπως
προσπτέσσιμεν Ἀθάνης.
ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμεμνον' ἡμῖν ἐντρεπῆ τινα θ' ὁμιλοῦντα
δῆλος δέ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. 1225
ΑΓΑ. σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν δῶ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν ;
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ἐψεῦσ' ἐκόμπεις κἀπ' ἀρχῶν ὑβριστήριες, 1230
ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὐτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω·
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῄς, Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά ; 1235
ποίου κέρκαγας ἀκόρεστος δῦ' ὑπέρφρονα ;
ποῖ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὖπερ οὐκ ἐγώ ;
οὐκ ἀρ' Ἀχαιοὶς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε ;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων
ἀχῶνας Ἀργείοισι κρῦβδα τότε, 1240
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κοὐκ ὀμκιεῖ παῖ' ὧν ἀλλ' ἡμασπιστὴς
εἶκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἥρεσκεν κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμῖς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσετ' οἱ λελειμμένοι. 1245
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἀν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν

καὶ τοὺς ὄπισθεν ἐν τὸ πρόσθεν ἴξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
εἰσὶ εἰ, ὅστις φῶτες ἀσφαλέστατοι.
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εἰ κατοῦσι παιταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρᾷ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά·
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἠδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελεύθερος εἶ.
οὐ σωφρονήσεις ; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν
ἄλλων τιν' ἄξεις ἀνδρὸς ἀνδρὰ δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά ;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγὼ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαίω.
ΧΟ. εἶθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι.
ΤΕΥ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὐ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων πρόσκοπος ψυχὴν ὑπὲρ
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἐρκέων σοῦ τὸν ἄνδρ' οὗτος ἐγκεκλημένους,
ἤδε τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος. ἐς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος πάρῳμι ὕπερ ;
τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν ; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε, 1280
ὃν δίκαιοι φῶς οὐδὲ συναῖμα πω ;
ὃρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἐνδικα ;
χὤτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου,
λαχὼν τε κἀκλευστος, ἦλθ' ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς, 1285
ἴγρας ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εἰλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν ;
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρὼν,
ὁ δοῦλος, οὐκ τὴς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὖτὰ καὶ φροεῖς ; 1290
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προζθν πατὴρ
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα ;
Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων ;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ 1295
λαζῶν ἑπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ
ἐβρασεν ἐλλοῖ ἐγθέστατ' ἐναυτίᾳ μορᾷ.
τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν ;
ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἶμι Τελαμῶνος γεγὼς,
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν 1300
ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἡ φύσει μὲν ἦν
Βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
δῶρημ' ἐκείνῳ ὄμκειν' Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέων δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
οὓς νῦν σὺ τοιόσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων ;
εὖ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χῶμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλῶν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310

θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικὸς, ἥ σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω ;
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοὔμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
ὡς εἶ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'γ ἐμοὶ θρασύς. 1315
ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἑλκυσθέν,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες ; τηλόθεν γὰρ ἠσθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
ΑΓΑ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῖδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως ;
ΟΔ. ποίους ; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔτη κακά.
ΑΓΑ. ἤκουσεν αἰσχρὰ· δῆλον γὰρ ἣν τοιαῦτά μιν.
ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν ; 1325
ΑΓΑ. οὗ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν ὄψεγειν ἐμοῦ.
ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρτεμεῖν ;
ΑΓΑ. εἶπ'· ἢ γὰρ εἶμι οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τὴν ἀθαπτον δῆτ' ἀναλτῶσαι βίᾳ·
μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοιόνδε κρατεῖν ὥστε τὴν εὐσέβειαν πατεῖν. 1335
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἐχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ 'κράτησα τὸν Ἀχιλλείων ὅπλων·
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας εἶτ' ἐγὼ τοσοῦτ' ἐμοὶ
οὐκ ἂν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν, οὐδ' ἂν μισῶν κυρῇς. 1345
ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί ;
ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
ΑΓΑ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή ;
ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
ΑΓΑ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον. 1350
ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νεμειν.
ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
ΑΓΑ. μεμῖφθ' ὅπου φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
ΟΔ. ὃ δ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις ; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν ;
ΟΔ. νικᾷ γὰρ ὀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
ΑΓΑ. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἐμπλῆκτοι βροτοῖς.
ΟΔ. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὐδὶς πικροί.
ΑΓΑ. τοιοῦσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους ; 1360
ΟΔ. σὺ σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺ ἐπαινεῖν τοῦτ' ἔφασκ', ἢ φαύλους.
ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
ΑΓΑ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν ;
ΟΔ. ἔγωγε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδὰδ' ἵξομαι. 1365
ΑΓΑ. ἢ πάνθ' ὁμοία πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ΟΔ. τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν ;
ΑΓΑ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
ΟΔ. ὦς ἂν ποιῇσης, πανταχῇ χρηστὸς γ' ἔσει.
ΑΓΑ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ 1370
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν'
οὕτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν ἐμοιγ' ὁμῶς

ἐχθίστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῄζ.
ΧΟ. ὦστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φέρειν, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ. 1375
ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγελλόμαι
ὅσον τόν' ἐχθρὸν ἦ, τοσοῦδ' εἶναι φίλος.
καὶ τῶν θανόντα τῶνδε συνέρπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
ΤΕΥ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι· καὶ μ' ἔφεισας ἐλπίδος πολύ.
τοιγὰρ ὧν ἐχθίστος Ἀργείων ἀνὴρ
[illegible]
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφεῦρίσαι μέγα, 1385
ὡς ὁ στρατηγὸς οἰπερβρύτητος μολὼν,
αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθέλησάτην
λαβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μηνίων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
κακοῖς κακῶς φθείριαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὑκῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τοῖτο δυσχερὲς ποιῶ· 1395
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεἴ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλλογος ἔξομεν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο.
ΟΔ. ἀλλ' ἤθελον μέν· εἰ δέ μή 'στί σοι φίλον 1400
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.
ΤΕΥ. ἄλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων 1405
θέσθ' ἐπίκαιρον·
μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
[illegible]
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
φιλότητι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ 1410
τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὥστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω,
τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415
κοὐδενί πω λώονι θνητῶν.
[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]
ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὑπόκειται δὲ τροφεῖς δεικνὺς Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει, μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὁ δὲ ἐπεξιὼν αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανῶν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. παραγίγεται δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οἰπόθει τόδε,
τῆς οἰστροπλήγος ἕλκος Ἰνάχου κόρης·
αὖτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἱ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἔκρυψα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην,
τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἐᾷρα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἴνα
οὐκ ἔστ' ἐν' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
ΟΡ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ᾖ γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀρρύνεις καὶτὸς ἐν πρώτοις ἕπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα θηλύσω· σὺ δὲ
δέξαι᾽ ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὧν πεύσει τάχα·
ὅσκευον αὐτὸν ὑσπίδων τε καὶ στρατοῦ
[illegible] ἀφεγγεῖς.
ὅτ' οὖν τοιῶνδε χρησμῶν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολὼν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πάντ' τὸ δρώμενον,
ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμὶν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσ' οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ' ὅρκου προστιθεὶς ὀδούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἅθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τριχηλάτων
δίφρων κυλισθεὶς· ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν,
τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά μοι κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς τοῖμὲν ὡς ἤρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος;
δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἰθ', ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηνται πλέον.
ὡς κἄμ' ἐπαυξῶ τῇσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστροις ὡς λάμψειν ἔτι.
ἀλλ', ὦ πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ', ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος·
καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
τὸ σὸν μελίσθω βάντι φρουρήσαι χρέος.
νῦν δ' ἕξιμεν· καιρὸς γάρ, ὥσπερ ἀνδράσιν
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.
ΠΑ. ἰὼ μοί μοι.
ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.
ΟΡ. ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; θέλεις
μείνωμεν αὐτοῦ κἀνακούσωμεν γόων;
ἥκιστα. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετῶν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει

νίκην τ' ἐμ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.
ΗΛ. ὦ φίλος ἀγγὼν
καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀλῇ, ὡς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
πολλὰς δ' ἀντήμεις ἤσθου
στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δυσφερὰ νὺξ ἱπολειφθῇ·
τὰ δὲ πανυχίδων ἥδη στυγεραὶ
ξυνίασαι· εἰναὶ μογερῶν οἴκων,
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
μήτηρ δ' ἡμὴ χῶ κοινολεχὴς
Αἴγισθος ὅπως δρῦν ἰλοτόμοι
σχίζουσι κάρα φοινὶξ πελέκει.
κοὐδεὶς τούτων οἰκτος ἀπ' ἄλλης
ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανὼνος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στιγερῶν τε γόων,
ἕς τ' ἂν παμφεγγεὶς ἄστρων
ριπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὧς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' Ἄϊδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρὰ,
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
[τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,]
ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου,
καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μοῦνη γὰρ ἄγευ οὐκ ἔτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.
ΧΟ. ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας στρ. α'.
Ἠλέκτρα ματρὸς, τίν' ἀεὶ
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.
ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὔ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τάδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμενοι χάριν,
ἐατέ μ' ὧδ' ἀλύειν,
αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.
ΧΟ. ἀλλ' οὖτοι τόν γ' ἐξ Ἄϊδα ἀντ. α'.
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσειεν οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄυταις.
ἀλλ' ἀτὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διᾶλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;
ΗΛ. νήπιός ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰκτιζόντων γ' ἔσω ἐτείνεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἁ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλήμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν, 150
ἄρ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰαῖ δακρύεις.
ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνᾳ, τέκνον, στρ. β'.
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ, 155
οἷς ὁμόθεμις εἶ καὶ γοᾳ ξύναιμος,
οἷα Χρυσόθεμις ζώσα καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἤβᾳ
ὄλβιος, ὃν ἀ κλεινὰ 160
γᾶ ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται εἰπατρίδαν, Διὸς εὔφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.
ΗΛ. ὦν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ', ἄτεκνος, 164
τάλαν' ἀνύμφευτος αἰὼν οἰχνῶ,
δάκρισι μνδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἴτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδᾶη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; 170
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἄξιοῖ φανῆναι.
ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον. ἀντ. β'.
ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράφθεο μήτ' ἐπιλάθου.
χρόνος γὰρ εἰμαρὴς θεός.
οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσαν 180
βούνομον ἔχων ἄκταν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
ὡς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὦδε μὲν 190
ἀεικεῖ σὺν στολῇ,
κεναῖς δ' ἀμφίστομαι τραπέζαις.
ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αἰδὰ, στρ. γ'.
οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῴαις 195
ὅτε οἱ παχχάλκων ἀνταία
γενύων ὁρμάθη πλαγά.
δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφὰν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων. 200
ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
ἐλθοῖσ' ἐχθίστα δή μοι·
ὦ νύξ, ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη·
τοὺς ἐμὸς ἷδε πατὴρ 205
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἳ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον. αἳ μ' ἀπώλεσαν·
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210
μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονάιατο
τοιᾶδ' ἀνέσαντες ἔργα.
ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν. ἀντ. γ'.
οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων
τὰ παρὸν' οἰκείας εἰς ἄτας 215

ἐμπίπτειν οὔτως αἰεὶς ;
πολλ' γὰρ τὰ κακῶν ὑπερκτήσω,
σῷ δυσεύμῃ τίκτουσ' ἀεὶ
ψευδῆ πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐμοὶτὰ πλάθειν. 220

ΗΛ. [illegible]
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄρμή.
ἀλλ' ὧν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἴτας,
ὄβρα με βίος ἔχῃ. 225
τίνι γὰρ ποτ' ἂν, ὦ φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καί-
μοι ;
ἀπετέ μ' ἄνετε, παρίγοροι.
τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται 230
οὐδὲ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
[illegible]
ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αἰδῶ,
μάτηρ ὡσεί τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. 235
ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμέλειν καλόν ;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώποις ;
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ, 240
ξυναίσιμ' εἴκοιμι πτέρυγας
ἐξιτόνων γόων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν δανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν 244
κεῖσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἀν αἰῶνος
ἁπάντων τ' εἰσέβεια θνατῶν. 250
ΧΟ. ἐγὼ μέν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δέ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα. σοὶ γὰρ ἐφ' ὑμεσθ' ἅμα.
ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
[illegible] ἅγαν. 255
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
στέργωτε. πῶς γὰρ ἤτις εὐγενὴς γυνή,
πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', οὐ δρᾳη τάδ' ἄν,
ἀγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐθρόνην ἀεὶ
θάλλουτα μᾶλλον ἢ καταφθίνοισθ' ὁρῶ ; 260
ἣ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ἣ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβάζηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι κἀκ τῶνδέ μοι
λαζεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
[illegible]
τοῖσιν πατρῴοις, εἰσίδου δ' ἐσθήματα
ῥᾳῳτὸν' ἐκείνῳ ταὐτά, καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν, 270
ἔπι δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοκτόνην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεὼν
ταύτην προσεῖδὰν τῶδε συγκοιμωμένην·
ἣ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275
ξύνεστ'. Ἐρινὺν οὖτιν' ἐκβοᾶσομέν·
ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
εἴρυσα' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δίλου κατεκτανεν,
ταύτῃ χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ
θεοῖσιν ἐμμὴν' ἱμὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαΐτ' ἐπωνομασμένην
αὐτὴ πρὸς αὐτὴν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσοῦδ' ὅσον μοι θυμὸς ἠδονὴν φέρει.
[illegible]
[illegible]
ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
τέθνηκεν· ἄλλοι δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξεπᾴρῖξεί· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
ἥξουτ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία ;
οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον, ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέβου ;
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταὐτὰ νυμφίος παρὼν,
ὁ πάντ' ἄναλκις οὕτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
παυστῆρ' ἐφῄξειν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
πολλὴ 'στ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.
ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
λέγειs τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐς δόμων ;
ΗΛ. ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰκεῖν· νῦν δ' ἀγρῶσι τυγχάνει.
ΧΟ. ἦ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει ;
ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον.
ΧΟ. καὶ δή σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῄς,
ἥξοντος, ἢ μέλλοντος ; εἰδέναι θέλω.
ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ.
ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.
ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ.
ΧΟ. ὑμῖν· πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.
ΗΛ. πέποιθ', ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.
ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἶπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὑρῶ
τὴν σὴν ὁμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἓκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.
ΧΡ. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξοῦδοις
ἐλθοῦσα φωνῆς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κοὖδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλειs
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά ;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτήν, ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἂν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὖτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένην δοκεῖ,
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δέ μή.
τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οἰχ ᾗ 'γὼ λέγω,
ἀλλ' ᾗ σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.

ΗΛ. δεινὸν γέ σ' οὖσαν πατρὸς οὐ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπανται γὰρ σοι τῶμὰ νουθετήματα
εἰ μὴ διδακτὰ, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἑλοῦ γε θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς,
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τοὐτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν·
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδειν τὴν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε λυπεῖσθαι γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ'· ἐπαρκοῦντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τοὐτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμὶν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οἷὸ' εἶ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς,
τούτοις ὑπεικάδοιμ·· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιρρεῖτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῖμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βάσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
οἰδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὖσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρὸς. οὔτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακὴ,
θανοῦσα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοὺς.

ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφὼν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοὶς τῆσδε χρησθαι, τοὶς δὲ σοὶς αὖτη πάλιν.

ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμὶ πος
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὼν
ἥκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.
ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μείζὼν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
ΧΡ. ἀλλ' ἐγερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγὼ.
μέλλουσα γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐντασθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου
φέγγος προσάψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ἰμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου καί με μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
ΗΛ. ἢ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευται ποιεῖν;
ΧΡ. μάλιστ'· ὅταν περ οἶκαδ' λίγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει.
ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῄμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;
ΗΛ. ὅπως ἀφ' ἡμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγῃ.
ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;
ΗΛ. καλὸς γὰρ οἰμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.
ΧΡ. ἀλλ' ἢν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
ΗΛ. μὴ μ' ἐκδιδάσκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
ΗΛ. σὺ ταῦτα θῶπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
ΧΡ. καλὸν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
ΗΛ. πεσοίμεθ', εἰ χρὴ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
ΧΡ. πατῆρ δὲ τοὐτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.
ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακὸν ἐπαινέσαι.
ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
ΗΛ. οὐ δῆτα. μὴ τω νοῦ τοσοῦτ' εἶην κενή.
ΧΡ. γωρήσομαί τἀμ' οἴπερ ἐστάλην ἀδυῦ.
ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ' ἵμπνρα; 405
ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῖσαι χοάς.
ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν,
ὃν ἔκτανε αὐτὴ. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῖδε τοῦ τάρβους ἐπὶ πρὶ;
ΗΛ. εἶ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴπουμ' ἂν τότε.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ λέγουσα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλὰ τοι σμικροῦ λόγου 415
ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώμοσαν βροτούς.
ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὑμιλίαν
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐζίστιον
πῆξαι λαβοῦσα σκῆπτρον οἷσπερ ποτὲ 420
αὐτὸς, τανῦν δ' Λίγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα φαλλὸν, ᾧ κατώσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά τον παρόντος, ἡνίχ' Ἥλιῳ
[illegible] 425
πλεῖσ δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει μ' ἐκείνη τοῖδε τοῦ φόβου χάριν.
πρὸς νυ θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν.
εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὴν κακῷ μέτει πάλιν. 430
ΗΛ. ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χερῶν
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γὰρ σοι θέμις
οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' ἐς αὐτὴν πατρὸς
τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
[illegible]
ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς 440
οὐκ ἂν ποθ' ὧν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπίστεφε.
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλὲς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὗν τάφοισι δέξασθαι νέκυς
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
ἐμασχαλίσθη κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα 445
κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτῆρί αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὴν μέλες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φῴβας
κἀμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως 450
ἄχω, δὸς αὐτῷ, τἠνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
καὶ ζῶμα τοὶμὼν οὐ χλιδαὶς ἠσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίπτουσα γῆθεν εἰμενῆ
ἡμὶν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμῴθαι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφιενστέραις
χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωροίμεθα.
οἰμαι μὲν οὖν, οἰμαί τι κἀκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα· 460
ὅμως δ', ἀδελφῇ, σοί θ' ὑπουργήσον τάδε
ἐμοί τ' ἀρωγὰ, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν Ἅιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,

εἰ σωφρονήσεις. ὦ φίλη, δρᾶσεις τάδε. 465
ΧΟ. δρᾶσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
παιρομένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
σιγὴ παρ' ἐμὸν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
δώσῳ με πεῖραν τῆσδε τολμήσαι ἔτι.
ΧΟ. εἰ μὴ 'γὼ παρύφημι μάντις ἔφυν καὶ γνώμας στρ.
λειτομένοι σοφῆς,
εἶσιν ἁ πρόμαντις 475
Δίκα, ἔκκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι φρόνος,
[illegible] 480
ἀρτίως ὀνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων
ἄναξ, 485
οὐδ' ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γέ-
νυς,
ἃ τὸν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.
ἥξει καὶ πολύποτμος καὶ πολύχειρ ἁ δεινοῖς ἀντ.
κρυπτομένα λόχοις 490
χαλκόπους Ἐρινύς.
ἄλκετρ' ἄναμφα πρὸς ἑπτὰ μαιφόνων
γάμων ἁμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει, 495
[illegible]
ἀγγελῶ πελὰν τέρας
τοῖς ὀρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὠφέλιοι οὐδ' ἐν θεσφά-
τοις· 500
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει.
ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν ἐπῳδ. 504
πολύπονος ἱππεία, 505
[illegible]
τᾶδε γᾶ.
εἶτε γὰρ ὁ πουτισθεὶς
[illegible]
παγχρύσαν ἐκ δίφρων 510
ἐνστάνιος αἰκίαις
[illegible]
οὔ τί πω
ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἶκον
πολύποινος αἰκία. 515
ΚΛ. ἀνειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει,
οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
μὴ τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους·
νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ 520
ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω· κακῶς δέ σε
λέγω κακὸς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεί, 525
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
ἔξιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
ἦ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
ἥ χρὴν σ' ἀφῆγεν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες·
ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σὸς, ὃν θρηνεῖς ἀεί, 530
[illegible] τλὰς
θύσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον κτανὼν ἐμοὶ
λίπῃς, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.

εἶεν, δίδαξον δή με τοῦ χάριν τίνων
ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἔρεῖς; 535
ἀλλ' οὐ μετ' αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
τὸν [illegible] ἔσκλε τοῦτ' ἐκεῖ θύσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
οἷς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς 540
καὶ μητρὸς ὄντας, ἢ σ' ὁ πλοῦς ὃν ἦρ ἀνῆκεν,
ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τιν' ἡμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πάθος παρῆτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; 545
οὐ ταῦτ' ἄξιόλογα καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς 550
γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.
ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρεσκά τι
λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
ἀλλ' ἦν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
λέξαιμ' ἂν ἀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555
ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγους
ἐξοίσεις, οὐκ ἂν ἥσυχα λυπήσῃ κλύων.
ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῄς κτεῖναι τίς
ἄν
τοῦτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; λέξω δέ σοι 560
ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασε
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ξυνεῖ.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν τίνος
ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
ἢ 'γὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
πατὴρ ποθ' οὑμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη 570
κατεῖχ' Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκδύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
ὦδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἐνθ' ὢν βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις 575
ἔθυσεν αὐτὴν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κείνου θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τοὐτου θανεῖν
χρὴ αὐτὸν οὐνεκ' ἀλλ' ἐκ σέθεν; ποῖῳ νόμῳ;
ὅρα τιθείσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἂν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσάρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον αὐθ' ὅτου ταύτ' 585
αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἢ τὴν ξυνεύδειν τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς· τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
ὡς τὴν θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνειν;
αἰσχρῶς, εἰὰν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα.

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νωθετεῖν ἔξεστί σε,
ἥ πᾶσαν ὗς γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότην
ἥ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω.
ἥ ζῶ βίον μογθηρόν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ' ἄλλος ἕξω, χείρα σὴν μίλις φιγὼν,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δή μ' σοι τρέφειν μιάστορα
ἐπηπείλησω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῖτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' οὕνεκα
κήρυσσέ μ' εἰς ἄπαντας, εἴτε χρῆς κακὴν
εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδιος,
σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟ. ὑρᾷ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορᾷ.

ΚΛ. ποίας δὲ μοι δεῖ πρὸς γε τὴνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἆρά σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν ἐς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;
ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
κεἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀθούνεκα
ἔξωσιν πρόσεισι κοὐκ ἐπ' ἐμοὶ κεκτημένα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία.
ἀλλ' ἐκ τοῦ κρείσσονος γὰρ αἱ κρείσσους φύσεις κτῶνται.
ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγὼ καὶ πῦρ' ἔτη
καὶ πῦργα πᾶμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.
ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νυν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς
τοίργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκεται.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δίσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖ· ἀν Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῄζειμ'· οἷδ' ἐπίστασαι κλύειν.
ΚΛ. οἴκοιν ἔασεις οἷδ' ἐπ' εὐφήμοιν βοᾶς
θύσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θὲς μηδ' ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαδ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρτ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίοις
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, δαῖμον ἐμπεπτωκότος,
κεκρυμμένην μου βάξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρὸν σιγῇ τιθέσθαι κρυπτά.
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὦδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς,
ἀλλ' ὧδέ μ' ἀεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ
δόμους Ἀτρειδῶν σκήπτρά τ' ἀμφιέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἵλεως κλύων
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτουμένοις.

τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμονί ὕστ' ἐξειδέναι.
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἑστι πάνθ' ὁρᾶν.
ΠΛ. ξένοι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώμαθ' Αἰγίσθου τάδε;
ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἥκασας καλῶς.
ΠΛ. ἦ καὶ δάμαρτα τὴνδ' ἐπεικάζειν κυρῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. μάλιστα πάντων. ἦδε σοι κείνη πάρα.
ΠΛ. ὦ χαῖρ', ἄναασσα. σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.
ΚΛ. εὖ δεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῄζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
ΠΛ. Φανοτεύς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΛ. τέθνηκ' Ὀρέστης. ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ΗΛ. οἵ 'γὼ τάλαιν', ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. τί φῄς, τί φῄς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε
ΠΛ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδὲν εἰμ' ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
τἀληθὲς εἰπέ, τῷ τρόπῳ δόλιον τινα·

ΠΛ. κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κείνος γὰρ ἐλθὼν ἐς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἆθλων χάριν,
ὅτ' ἤσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σεβαστ'
δρόμου δ' ἰσώσας τάφιστα τὰ τέρματα
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας·
χώποσ μὲν ἐν πολλοῖσι πατρᾶ σοι λέγω,
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.
ἐν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκηρύξαν βραβῆς
δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια
ἀλλθίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀγκαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε.
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δὲ τὸ θεῖον
βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
κεἶνος γὰρ ἅλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικὸν
ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγὼν,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
εἷς ἦν Ἀχαιὸς, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
κἀκείνος ἐν τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ·
ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
ἔνατος Ἀθηναῖος ἦν Θεσσαλὸν ἄπο.
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληροῦν ὄχον.
στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν· οἱ δ' ἅμα
ἵπποισ ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· ἐσνὶς δ' ἄνω
φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀμμιγνύμενοι
φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις

ἅρμαξιν, εὐπετάλλων ἱππικαὶ πτυσαί.
κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἑσχάτην στρόβην ἔχων
ἕλιγματ' ἀεὶ στίλιγγα, δεξιὸν τ' ἀνεὶς
σειρᾶιον ἵππων εἶργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρῶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἑστασαν δίφροι·
ἔπειτα δ' αἰνάνιος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι διᾶς φέροντο, ἐς δ' ἱπποτροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἐξέβωλον τ' ἦσαν ἐμβολὴν
μέτωπα συμπαίοντι βαρκαίοις ὄχοις·
κἀπτέρυξεν ἄλλος ἄλλον εἰς ἑνὸς κακοῦ
ξέρανε, κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαίων ἱππικῶν πεδον.
γνοὺς δ' οἷᾶ Ἀθηνᾶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπᾶ κἀνακωτίλει παρεὶς
κλύδων' ἐφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἥλανε δ' ἔσχατος μέν, ὑστέρας ἔχων
πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὅπως δ' ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
ὀξὺν δι' ὦτων κέλαδον ὑνσείσας θοᾶις
πῶλοις διώκει, κἀξιώσαντε ζυγὰ
ἠλανέτην, τὸν' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος
κἀρα προβάλλων ἱππικὸν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
ὀρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λῦσαι ἡνίαν ἀριστερὰν
κἀμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας,
κἀξ ἀντύγων ὤλισθε· σὺν δ' ἐλίσσεται
τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ' ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἳ ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
[illegible]
σκέλη προφαίνων, ἕς τέ νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
[illegible]
γνῶναι δύσβουλον ἰδὼν' ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εἰθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκίων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
πάντων πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὦς τοκεῦσι, ξἆβραται γένος.

ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εἰτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

ΗΛ. τί δ' ὦδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· αἰδὲ γὰρ κακῶς
πάσχουσι μᾶσσον ὧν τέκῃ προσήγνηται.

ΗΛ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.

ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
[illegible]
μαστὸν αποστὰς καὶ τροφῆσ' ἐμῆς, φυγὰς
ἀπῆρεν οὗτος· καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκ ἔτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
[illegible]
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον αὖτ' ἐν ἡμέρᾳ

ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν· ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῄρει μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ' — ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἥδε γάρ μείζων πλάτη
ξύνοικος ἢν μοι, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' αἰεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα — νῦν δ' ἐκηλά που
[illegible]
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα.
Ὀρέστα, τὴν σὴν ἐνμφορῆν, οὖ' ὦδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἀρ' ἔχει καλῶς;
ΚΛ. οὔτοι σύ' κεῖνος δ' ὡς ἔχει κυλῶς ἔχει.
ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κἀπεκέρωσεν καλῶς.
ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
ΚΛ. οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε.
ΗΛ. πεπαίμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
ΚΛ. πολλῶν ἂν ἤκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
ΗΛ. οὐκοῦν ἀποστείχωμι' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.
ΚΛ. ἥκιστ'· ἐπείπερ οὗτ' ἐμοὺ κατάξι' ἂν
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἶσιθ' εἶσω· τήνδε δ' ἕκτοθεν βοᾶν
ἔα τά δ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
ΗΛ. ἆρ' ἐμὶν ὡς ἀληθοῦσα κὠδυνωμένη
δεινὸς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὦδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
Ὀρέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἷ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρὸν ποτε
κἀμοῦ τἀλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γὰρ εἰμι, σοὶ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἥδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώποισ' ἐμοὶ
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος ἔσσομ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα καινότω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἢν κτάνῃ,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαίδων στρ. α'.
Ἅλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
κρύπτουσιν ἐκηλοι;
ΗΛ. ἔ ἔ, αἰαῖ. ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;
ΗΛ. φεῦ. ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς.
ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;
ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶν οἰχομένων
εἰς Ἀΐδαν ἐλπὶς ὑποί-
σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας ἀντ. α'.
μᾶλλον ἐπεμβάσει.
ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις
ἔρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας
ΗΛ. ἔ ἔ, ἰώ. ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει
ΗΛ. φεῦ. ΧΟ. φεῦ δῆτ' ὀλοὰ γάρ.
ΗΛ. ἐδάμη; ΧΟ. ναί.
ΗΛ. οἰοῖ οἰοῖ· ἐφάμη γὰρ μελέτωρ
ἁμφὶ τὸν ἐν πέπλοι' ἐμοὶ δ'
οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὃς γὰρ ἔτ' ἦν,
[illegible]

ΧΟ. δειλαίᾳ δειλαίων κυρεῖς. στρ. β'.
ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
πανυΐστρτω παμμήνῳ δεινῶν
στιγερῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
ΧΟ. εἴδομεν ἀθρήνευτ
ΗΛ. μὴ μέ νυν μηκέτι
παρηγόρευε, ἵν' οὐ 855
ΧΟ. τί φῄς;
ΗΛ. πάμεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων
εὐπαρίδων τ' ἀφυγαί.
ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος ἀντ. β'. 860
ΗΛ. ἦ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις
οὕτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκέρσαι ;
ΧΟ. ἄσκοπος ἁ λώβα.
ΗΛ. πῶς γὰρ οὔκ ; εἰ ξένος 865
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν
ΧΟ. πασᾷ.
ΗΛ. κἀκείνθεν, οὔτε τον τάφου ἀντιάσας
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.
ΧΡ. ἰὼ ἰὼ σῆς, φιλτάτη, δώκομαι 870
τὸ κύσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀπάπαιναν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.
ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν ;
ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσοράς ἐμέ.
ΗΛ. ἀλλ' ἢ μάτην μὲν, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς ; 880
ΧΡ. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνου ὡς παρόντα νῷ.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν ;
ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου σαφῆ 885
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
ΗΛ. τίν', ὦ τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν ; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί ;
ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἦ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς. 890
ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λύγῳ τις ἡδονή.
ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι τἄν ὄσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώπης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ 895
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
πέμβου προσείρπον ἄσσον· ἐσχάτης δ' ὀρῶ 900
πυρᾶς νεώρη βύστροχον τετμημένον
κείθεν τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὕψαμ, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσζήμιό μὲν οὖ, 905
χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εἰθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή τον τόδ' ἀγλαΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε ;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔβρασα, τοὐτ' ἐπίσταμαι, 910
οὐδ' αὖ σύ. πῶς γάρ ; ἥ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἕξεστ' ἄλλως πως τὸ δ' ἀ[illegible]τειν.
ἀλλ' οὐδὲ μὴν δὴ μητρὸς οὕδ' ὁ νοῦς φίλοι
τοιαῦτα πρίσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλίσθειν' ἄν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπίτριμα. 915
ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὐτὸς ἀεὶ δαίμονων παραστατεῖ.
νῦν δ' ἡμῖν τὰ πρόσθεν στυγνὰς· ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι. 920
ΧΡ. τί δ' ἔστιν ; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε ;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οἷδ' ὅπου γνώμης φέρει.
ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς ;
ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τἀκείνου δέ σοι
σωτὴρ ἔρρει· μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὥρα. 925
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἥκουσας βροτῶν ;
ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὤλλυτο.
ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος ; θαῦμά σοί γ' ἐπ' ἐμὲ πάρεστι.
ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα ;
ΗΛ. οἴμοι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινά.
ΧΡ. ὦ δυστυχὴς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἐσπεύδον, οὐκ εἰδυΐ' ὅρα 935
ἵν' ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἱκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εἰρίσκω κακά.
ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
ΧΡ. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ ; 940
ΗΛ. οὐκ ἔσθ' ὃ γ' εἶπον· οὐ γὰρ δὴ ἄφρων ἔφυν.
ΧΡ. τί γάρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος ;
ΗΛ. τλῆναί σε δρῶσαν ἃν ἐγὼ παραινέσω.
ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
ΗΛ. ἄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
ΧΡ. ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσοντερ ἂν σθένω,
ΗΛ. ἄκουε δή νυν ᾗ βεβούλευμαι τελεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σὺ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἀιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον. 950
ἐγὼ δ' ὡς μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
θἀλλυντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἡνίκ' οὐκ ἔτ' ἔστιν, ἐς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου 955
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
Αἴγισθον. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος ἐς τὸν ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν ; ᾗ πάρεστι μὲν στένειν
πλοῦτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ, 960
πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄξυλός ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος 965
βλαστεῖν ἔασαι, πημονὴν αὖτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς δουλεύμασιν,
πρῶτον μὲν εἰσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα 970
καλεῖ τὸ λοιπόν, καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσά μοι ;

τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
πωποτ' ἐπαινοῖ οὐχὶ δεξιώσεται;
θέσεσι τώδε τὰ κασιγνήτω, φίλοι,
ὦ τῶν πατρῴων οἶκον ἐξεπισώσατην,
ὦ τοῦτον ἐγέρσει σὺ βεβηκόσιν ποτέ
[illegible]
τοὐτω φιλεῖν χρή, τῶδε χρὴ πάντας σέβειν·
τῷδ' ὃν ἀπ' ἀρχῆς ἐν τε πανδήμῳ πόλει
τιμῶν ἅπαντας σὺνεσ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ προτῶν,
ζώσαιν εὐσύναιν δ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος·
ἀλλ', ὦ φίλτη, πείσθητι, συμπόνει πατρὶ,
στέγασμ' ἀδελφῷ, παῖσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῖσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῇν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφικόσιν.
ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
ΝΡ. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτίγχαν' αὐτη μὴ κακῶν, ἐσῴζετ' ἂν
τὴν εἰλάδειαν, ὥσπερ οὐχὶ σῴζεται.
ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτὴ θ' ὁπλίζει κἀμὲ ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾷς· γενὴ μὲν οὖδ' ἀνὴρ ἔφυς,
σθένει δ' ἐλάσσον τῶν ἐναντίων χερί.
ἐπὶμον δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἐλεῖν
ἔλπιτος ἔτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ἔρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
πτησώμεθ', εἴ τις τοὐσὸ ἀκούσεται λόγους.
λιτεί γάρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεᾶς θανεῖν.
οὐ γὰρ θανεῖν ἐχθίστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρῄζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πασωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γένος,
κατάσχες ὀργήν, καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄῤῥητ' ἐγὼ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
ΧΟ. [illegible]
κέρδος λαβεῖν ἥμειον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ΗΛ. [illegible]
ἀλλ' αἰτίχειρί μοι μόνη τε δραστέον
τοξεργον τοῦδ' οὐ γὰρ δὴ κενὸν γ' ἀφήσομεν.
ΧΡ. εἰῦ' ἄφιλες τοιᾶδε τὴν γνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.
ΗΛ. ἀλλ' ἢν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἧσσων τότε.
ΧΡ. ἄρκει τοιαῦτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
ΗΛ. ὡς οἶχὶ συνδράσουσα νοιθετεῖς τάδε.
ΧΡ. εἰκὼς γάρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χζἂν εὖ λέγῃς.
ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τάδε.
ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίνει ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος.
ΗΛ. ἄπελθε. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάμα.
ΗΛ. ἐκθοῦσα μηχὴ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οὖ μ' ἀτιμίας ἄγειν.

ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δέ σου.
ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῷν.
ΗΛ. ἢ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
ΧΡ. εἰ γοῦν ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
ΗΛ. τί δ' ; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χὴ δίκη βλάβην φέρει.
ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῇν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν ;
ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον κακῆς.
ΧΡ. φρονεῖν δοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.
ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι.
ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν. οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπῃ
τολμᾷς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ΗΛ. ἀλλ' εἶσιθ'. οὖ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
οὐδ' ἢν σφύδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θρᾴσδαι κενά.
ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἦδη βεβήκῃς, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
ΧΟ. τί τοὺς ἀνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς στρ. α'.
ἐσορῶμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧντε βλάπτω-
σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕρωσι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
τελοῦμεν; 1061
ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὺν οὐκ ἀπόνητον. 1065
ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βύασον
οἰκτρᾶν
ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φόρευσ'
ὀνείδη'. 1069
ὅτι σὺν ἦδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ, ἀντ. α'.
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλᾶ φίλοτις οὐκ ἔτ' ἐξι-
σοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἠλέκτρα, τὸν ἐὸν πότμον 1075
δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἁ πάνδυρτος ἀηδών,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς τό τε μὴ βλέπειν
ἐτοίμα,
διδύμαν ἔλοῦσ' Ἐρινύν. τίς ἂν εὔπατρις ὧδε
βλάστοι ; 1080
οὐδείς τῶν ἀγαθῶν γὰρ στρ. β'.
ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχύναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ, 1084
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἶωνα κοινὸν εἵλου,
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δῦὸ φέρειν ἐν ἐνὶ λόγῳ,
σωφὰ τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.
ζώῃς μοι καθύπερθεν ἀντ. β'. 1090
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόκειμ' ἀείρειν·
ἐπεί σ' ἐφηρήκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
βεβῶσαν· ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομένων 1095
ἄριστα τᾷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ. 1097
ΟΡ. ὦ, ὦ γυναῖκες, ἀρθὰ τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὑδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν ;
ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθεὶς πάρει ; 1100
ΟΡ. Λίγισθον ἐνθ' ὠκηκεν ἑστορῶ πάλαι.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις χὠ φράσας ἀζήμιος.

ΟΡ. τίς οὖν ἂν ἐμῶν τοῖς ἔπω φράσειεν ἂν
ἡμῶν πνεύντην κοινότατον παρουσίαν ;
ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἀγχιστὸν γε κηρύσσειν χρεών. 1105
ΟΡ. Ἴδ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Λίγιαθόν τινες.
ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἥδε ἡγοῦσαμεν
φήμης φέρουσες ἐμφανῆ τεκμήρια ;
ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν· ἀλλὰ μοι γέρων 1110
[illegible]
ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν' ; ὡς μ' ὑπέρκεισται φόβος.
ΟΡ. φέρομαι αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὀρᾷς, κομίζομεν.
ΗΛ. οἰ 'γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἦδη σαφές· 1115
πρᾶγμα τοιοῦτον ἄγγελος ἐξ ἀγγέλου
ἔρχεται ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.
ΟΡ. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τοῦτ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.
ΗΛ. ὦ ξένε, δός νυν πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, ἐς χεῖρας λαβεῖν, 1120
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ.
ΟΡ. δοῦ' ἤτει προσφέροντες. οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τόδε,
ἀλλ' ἡ φίλων τις, ἡ πρὸς αἵματος φύσιν. 1125
ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. 1130
ὡς [illegible]
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῦδε κἀναστάσασα φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος. 1135
νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κἀπὸ γῆς ἄλλης φυγὰς
[illegible]
κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλύμην, ὡς εἶκός, ἄθλιον βάρος. 1140
ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
[illegible]
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε 1145
μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος
οὐθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς·
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
θέελλ' ὅπως βέβηκας. οἰχέτω πατὴρ·
τέθνηκ' ἐγὼ σοί· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανών·
[illegible]
μήτηρ ἀμήτωρ, ἣς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προὔπεμπες ὡς φανούμενος 1155
τιμωρὸς αὐτός, ἀλλὰ ταῖδ'· ὁ δυστυχὴς
δαίμων ὁ σὸς τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
ὃς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι. 1160
ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.
ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κάρα.
τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τῆδε στέγος, 1165
τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδὲν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναῖω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ πολεῖπεσθαι τάφου.
τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρᾶν λυπουμένους. 1170
ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρὸς, Ἠλέκτρα, φρόνει
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφειλεται παθεῖν.]
ΟΡ. φεῦ φεῦ· τί λέξω ; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω ; κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω. 1175
ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἄλγος πρὸς τί τοῦτ' εἶπὼν κυρεῖς ;
ΟΡ. ἢ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε ;
ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μιὰ' ἀθλίως ἔχον.
ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἅρα τήνδε συμφορᾶς.
ΗΛ. τί δῆ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε ; 1180
ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.
ΗΛ. οὗτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένε.
ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
ΗΛ. τί μοι ποτ', ὦ ξέν', ὦδ' ἐπισκοπῶν στένεις ;
ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ἦδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
ΗΛ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων ;
ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέποντα πλάγετον.
ΗΛ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῖρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΟΡ. καὶ τῶν γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν ;
ΗΛ. ἀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος. 1190
ΟΡ. τοῖς τοῦ ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν ;
ΗΛ. τοῖς πατρός. εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν ;
ΗΛ. [illegible]
ΟΡ. τί δρῶσα ; πότερα χερσὶν, ἢ λέμῃ βίου ; 1195
ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ΟΡ. οὐδ' οὐσπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα ;
ΗΛ. οὐ δῆθ'. ὃς ἦν γὰρ μοι σὺ προσφθέγξω σποδόν.
ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὀρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200
ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.
ΗΛ. οὐ δῆ ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν ;
ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.
ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
ΟΡ. πιθοῦ λέγοντι [illegible]
ΗΛ. μὴ πρὸς γενείου μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.
ΟΡ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
ΟΡ. εὐφημα φώνει. πρὸς δίκης γάρ οὐ στένεις.
ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω ;
ΟΡ. οὐ σοι προσῆκεν τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ΗΛ. οὔτως ἀτιμος εἰμι τοῦ τεθνηκότος ;
ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
ΗΛ. εἶπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένου.
ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος ;
ΟΡ. οὐκ ἔστι. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος. 1219
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω.
ΗΛ. ἦ ζῇ γὰρ ἀνήρ ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος ; ΟΡ. τῆνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου ; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ΗΛ. ἔχω σε χερσίν ; ΟΡ. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.

ΗΛ. ὦ φίλταται γενείων, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχανᾶσι μὲν
ἐλωῖτε, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
ΧΟ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, καὶπὶ σοὶ φιλίαισι μοι
γεγηθὸς ὄμμα δάκρυσι ὑγραῖσιν ἄπο.
ΗΛ. ὦ γοναί,
γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φίλτατον
ἐκφέρετ', ἠλέκτ', εἰδεσ' οἷς ἐμιμνίσκετε
πάντοτ' ἐμοῦ· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδυθεν κλύῃ.
ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τάδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι
περισσὸν ἔχθος ἔνδον γυναικῶν ὧν ἀεί.
ΗΛ. ὅρα γε μέν σὺ κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ' ἐξοισθα πειραθεῖσά που.
ΗΛ. ὀτοτοτοῖ τοτοῖ,
οὐδὲ ποτε λησόμενον ἀμέτερον
οἷον ἔζω κακόν.
ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.
ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοὶ ἀντ.
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκα χρόνος.
ΟΡ. ἔξεστι καιρὸν τόνδε δέξασθαι λόγου.
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
ΟΡ. ἐξέμφυσει καιρὸ. τοιγαροῦν σώζου τύδε.
ΗΛ. τί δράσω;
ΟΡ. οὐ μή 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν 1260
γε σοῦ πεφυνώτος
μεταξάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσείδον.
ΟΡ. τόν' εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
* * * *
ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
τὰς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν
ὑμέτερα πρὸς μελαθρα, δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270
ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
ΗΛ. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν
μή τί μ', πολύπονον ὦδ' ἰόντ' 1275
ΟΡ. τί μὴ ποιῆσω;
ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσῃς
ΟΡ. ἡ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.
ΗΛ. ξυναινεῖς; ΟΡ. τί μὴν οὔ; 1280
ΗΛ. ὦ φίλαι,
ἔκλυον ἃν ἐγὼ οἷὸ' ἂν βλπισ' αἰδάν.
* * * * ἔσχον ὀργὴν
ἄναυδον οἷὸὲ σὺν βοᾷ κλύουσα
τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· πρυλοφάνης δὲ
ἆς ἐγὼ οἷὸ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἆρες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
ἀπλεῖ, τὰ δ' ἐκεῖ, τὰ δὲ διωτπείρει μάτην. 1290
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
σήμαν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
γελῶντας ἐχθροὺς πανσόμεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
οὕτως δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ
στένοις'· ὅταν γὰρ εὐτυχῆσωμεν, τότε
λαίφειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 1300
ΗΛ. ἀλλ', ὦ κασίγνητ', ὦδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοῖμὶν ἔσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἠδονὰς
πρὸς σοῦ λαζοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην.
κοὐδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εἰρεῖν κέρδος. οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305
ΟΡ. ἀλλ' οἶσθα μὲν πάνθενδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
ὀδυύνεκ' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσῃς ποθ' ὡς
γέλωτι τοὔμὸν φαιδρὸν ὄψεται κάρα. 1310
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
κἀπεί σ' ἐσείδον, οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾷ
δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,
ἥτις μᾶ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε
καὶ ζῶντ' ἐσείδον; εἰρήσεται δέ μ' ἄσκοπα' 1315
ὥστ' εἰ πατὴρ μοι ζῶν ἥκοιτο, μηκέτ' ὢν
τέρας νομίζειν αὐτὸ, πιστεύειν δ' ὁρᾶν.
ἓν γὰρ τοῦτο τοῦμὸν ἐξ ἀρχῆς ἄχθος
ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μίαν
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
ἔσω' ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
ΧΟ. σιγᾶν ἐπῄνεσ'· ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
ΗΛ. εἶσιτ', ὦ ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἳ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθεὶς λαβὼν. 1325
ΗΛ. ὦ πλεῖστα μόροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὐτὸς ὑμῖν ἐγγενὴς,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοίσιν κακοῖς
τοῖσιν μέγιστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε; 1330
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
τὰ ὀρῶμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἁπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
καὶ τῆς ἁπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἶσω παρέλθετ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.
ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τὰνταῦθεν εἰσιόντι μοι;
ΠΑ. καλῶς. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα. 1340
ΟΡ. ἠγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.
ΠΑ. εἰς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνδιδὸ ὧν ἀνήρ.
ΟΡ. γαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;
ΠΑ. τελουμένων εἴπουμ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345
ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.
ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας ἐς χέρας ποτέ;
ΗΛ. ποῖῳ; τί φωνεῖς;
ΟΡ. οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπίμπλησθη σῇ προμηθίᾳ χερός. 1350
ΗΛ. ἡ κεῖνος οὗτος ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ

μόνον προσηῖρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ΟΡ. οὗ ἐστί· μὴ μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κείνος εἶ, 1355
ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνὼν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἥκῳ κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΗΔ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἠλέκτρα, σαφῆ.
σφῷν δ' ἐννέπω γε τῶν παρεστώτοιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμήστρα μόνη·
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φρονοῦντέ θ' ὡς τοὐτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἅλλοισι τούτων πλείοσιν μαχεῖσθε μοι.
ΟΡ. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδη, τόδ' εἰη τοὔργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσαντ' ἕδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρύτυλα ναΐουσιν τάδε. 1375
ΗΔ. ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτὸν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τοὐτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχομι λιταρεῖ προῦστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.
ΧΟ. ἴδεθ' ὅπη προνίμεται στρ.
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης. 1385
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων
ἄφυκτοι κύνες·
ὦστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει
τοὶμὼν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390
παράγεται γὰρ ἐνέρων ἀντ.
ὁδοιπόρος ἀρωγὸς εἶσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια,
νεοκόητον αἷμα χειρῶν ἔχων·
ὁ Μαίας δὲ παῖς 1395
Ἑρμῆς σφ' ἄγει ὅδλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοὐκ ἔτ' ἀμμένει.
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοὔργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.
ΧΟ. πᾶς δή; τί νῦν πράσσουσιν; 1400
ΗΛ. ἡ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τὸν δ' ἐφίστατον πέλας.
ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί;
ΗΛ. φρονηρότερον ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.
ΚΛ. αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405
ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;
ΧΟ. ἥκιστ' ἀνήκουστα· ἐὐστομοι, ὥστε φρίξαι.
ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'· Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς;
ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. 1410
ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον,
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.
ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ὠκτείρηθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. ὦ πύλαι, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθυμερίζ φθίνει φθίνει.
ΚΛ. ὤμοι πέπληγμαι. 1415
ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
ΚΛ. ὤμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαὶ κείμενοι.
παλίρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν 1420
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε· φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλὴς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω λέγειν.
ΗΛ. Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
ΗΛ. τέθνηκεν ἢ τάλαινα;
ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
ΗΔ. • • • •
• • • • • • • • •
ΟΡ. • • • • • • • • •
ΧΟ. παῦσασθε, λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ΟΡ. • • • • • • • •
ΗΔ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον· 1430
ΟΡ. εἰσορᾶτε ποῦ
τὸν ἄνδρ';
ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθὼς • • • •
ΧΟ. βάτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν. 1435
ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἔπειγέ νυν.
ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τἀνδιάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
ΧΟ. δι' ὠτὸς ἀν παὐρὰ γ' ὡς ἥπιως ἐυνέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέρει, λαθραῖον ὡς 1440
ὁροῦσῃ πρὸς δίκας ἀγώνα.
ΑΙ. τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγείλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναναγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστά σοι μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ΗΛ. ἔξοιδα. πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.
ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450
ΗΛ. ἔνδον. φίλην γὰρ προξένου κατήνυσαν.
ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ καπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφιαὴ μαθεῖν.
ΗΛ. πάρεστι δῆτα καὶ μάλ' ἀζήλως θέα. 1455
ΑΙ. ἢ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
ΗΛ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κενᾶις πάρος 1460
ἔξυρτ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμια δέχηται τἀμά, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας.
ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ. τῷ γὰρ χρόνῳ
πολὺν ἔτεινον, ὥστε σιμφῆναι τοῖς κρείσσοσιν. 1465
ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὖ
πεπτωκός· εἰ δ' ἔτεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.

ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάπτας'. οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν, 1470
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.
ΗΛ. ἀλλ' εὖ παρανεῖς, κἀπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἴκους μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
ΗΛ. οἴμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τὶν' ἀγνοεῖς;
ΗΛ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ὠρκωτάτοις 1476
πέπτωχ' ὁ πλήμων;
ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζώσῃσι θανοῦσιν οὖσ' ἀπαυδᾶς ἴσα;
ΗΛ. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
δὴ οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
ΟΡ. καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
ΑΙ. ὤλωλα δῆτα δείλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἀν σμικρὸν εἰπεῖν.
ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485
θνῄσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῖσιν, ὧν τότ' εἰκὸς ἐστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490

ΟΡ. χωροῖς ἂν εἶσω σὺν τάχει. λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ, κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς.
ΑΙ. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
ΟΡ. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500
ΟΡ. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ΑΙ. ἴσθ' ἡγητῆ. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
ΑΙ. ἦ μὴ φύγω σε;
ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνῃς· φυλάξαι δεῖ με τοὐτό σοι πικρόν.
χρὴν δ' εἰθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.
ΧΟ. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν
ὀϊ' ἐλευθερίαις μολὼν ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν. 1510

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ *γερόντων Θηβαίων.*
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ *Λαΐου.*
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πιθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἁμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λάϊον γεννήτορα.
Σφίγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ἔσχεν μητρὸς αἰσχυντὰ μείγνυται λέχει.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
ὅπως πύθοιτο τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὄθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις ἐψώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ *τύραννος οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἐπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Διδυμαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν, οὐ τύραννον, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀληθὴς γὰρ καὶ πρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὁμηρον ποιηταὶ, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες. ὑφ' ὁτε ποτε τοῖδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον·*

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν ὀλοήμονα.

(Ὀδυσσ. σ. 84.) *προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὶ γάρ τινας περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τοὔνομα.*

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ | τος γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πήρωσίς τε Κόλωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράμα- | τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩι.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
σὸν φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἕρπετὰ κινεῖται ἠνὰ τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γνίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἠνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
[illegible] γήρει καμπτόμενον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκοὐειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιὲ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἕζυσαι
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες, ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοιτος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν.

ΙΕ. ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἵδε τ' ἠθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γὰρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐκ οἵα τε φοινίου σάλου,
φθίνουσα μὲν κἀνεξίτηλον ἐγκάρπιμον χθονὸς.
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
πεσὼν ἐλαίνει, λοιμὸς ἐχθίστοις, πόλιν,
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμείων· μέλας δ'
Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μὲν γὰρ οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
οὐδ' οἵδε παῖδες ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς·
ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολὼν
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δωτίνων ὃν ἐπείχομεν,
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
οὐδ' ἐκδιδαχθείς· ἀλλὰ πρασσόντων θεοῦ
λέγει νομίζει θ' ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον.
νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἢμὶν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζῶσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῷμεθα
στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον· 50
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν. 55
ὡς οὐδὲν ἐστιν οὔτε πύργους οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι
προσῆλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ 60
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἐν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτὸν, κοὐδὲν' ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐκ ὕπνῳ γ' εὕδοντα μ' ἐξεγείρετε, 65
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσοντα δὴ,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἣν δ' εὗ σκοπῶν ηὗρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ Πυθικὰ 70
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
καὶ μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετροῦμενον χρόνῳ
λυπεῖ τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

ΙΕ. ἀλλ' ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.

ΟΙ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ 80
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.

ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
πολυστεφὴς δὴ· εἶρπε παγκάρπου δάφνης.

ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85

τὸν ἐμὸν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων ;
ΘΕ. ἐσθλὴν. λέγω γὰρ καὶ τὸ θύσιμον, εἰ τύχοι
καὶ δρᾶν ἐξελθοῦσα, πᾶσι· ἂν εὐτυχεῖν.
ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦτο ; οὔτε γὰρ θρασεῖς
οὔτ' οὖν πιθοῦσάς εἰμι τῷ γε νῦν λόγῳ. 90
ΘΕ. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζῶσαν κλύειν,
ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
ΟΙ. ἐς πάντας ἀδέα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
ΘΕ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἥκουσα τοὺς θεοὺς πάρα. 95
ἔφασκεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
ΟΙ. ποίῳ καθαρμῷ ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς ;
ΘΕ. ἀνδραπατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.
ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνῦει τύχην ;
ΘΕ. ἦν ἡμῖν, ἄναξ, Λάϊος πού' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθῦναι πόλιν.
ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκοίνων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
ΘΕ. τοῦτον θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοῖς αἰτοῦσιν χειρὶ τιμωρεῖν τινά.
ΟΙ. οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς ; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας ;
ΘΕ. ἐν τῷδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἁλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον.
ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῶνδε συμπίπτει φόνῳ ;
ΘΕ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἵκετ', ἀπ' ἀσπάστων. 115
ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν ;
ΘΕ. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγὼν
ὧν εἶδε πλὴν ἓν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
ΟΙ. τὸ ποῖον ; ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχείαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
ΘΕ. λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
ΟΙ. πῶς οὖν ὁ λῃστὴς, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσατ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη 125
ΘΕ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσούσης εἶργε τοὺς τ' ἐξειδέναι ;
ΘΕ. ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130
[illegible]
ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοίβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν·
[illegible] 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ἐπὶρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ, τοὺν' ἀποσκεδῶ μίσος.
ὅστις γὰρ ἣν ἐκείνου ὁ κτανὼν τάχ' ἂν
κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρῆν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ἡμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τοὺσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους·
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοὶ δρήσοντας. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτώκοπες.
ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὁδ' ἐξαγγελλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτὴρ θ' ἥκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150
ΧΟ. Ὦ Διὸς ἀδυεπὴς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας [στρ. α'.
Θηβαν· ἑστάκαμαι φοβερὰ φαῦλα, θυματι πάλ-
λων,
ἰήϊε Δήλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἢ νέον, 155
ἢ περιτέλλομένας ὥρας πάλιν ἐξανύσεις χρίος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε
φάτα.
πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀ-
θάνα, [ἀντ. α'. 159
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὸν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερορνυμένας πόλει 165
ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
ὦ πόποι, ἀνύριμα γὰρ φέρω στρ. β'. 167
πήματα· νοσεῖ δὲ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἔνι
φροντίδος ἔγχος 170
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν
ἰσήμων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἅπερ εὔπτερον
ὄρνιν
κρείσσονι ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ· [ἀντ. β'.
ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται· 180
νηλέα δὲ γίνεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
ἀνοίκτως· νέον δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἔπι ματέρες
ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
λιγυρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαλος·
ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὔῶπα πέμψον ἀλκάν· [στρ. γ'.
Ἄρευά τε τὸν μαλερὸν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόητος ἀϊντιάζων, 191
παλίσσυτον δρόμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας 195
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον Θρῄκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι νύξ ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται·
τὸν, ὃ τἂν πυρφόρων [ἀντ. γ'. 203
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
κυλᾶν [ἀντ. γ'. 203
βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάμαρ' ἐνδατεῖσθαι 205
ἀρωγὰ προσταχθέντα, τάς τε πυρφόρους
Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκει' ὄρεα διάσσει·
τὸν χρυσομίτραν τε κικλῄσκω,
τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210
οἰνῶπα Βάκχον εὔιον,
Μαινάδων ὁμόστολον,
πελασθῆναι φλέγοντ'
ἀγλαῶπι • • •
πεύκᾳ πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. 215

ΟΙ. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
κλύων δέγεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀκκούφισιν κακῶν·
ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτὸ, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
[illegible]
ὅστις ποθ' ἡμῶν Λαΐου τὸν Λαβδάκου
κἀτοίδεν ἀνδρῶν ἐκ τίνος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα στοχάζεσθαι τοσόν·
κεἰ μὲν φοβεῖται, τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν
αὑτὸς καθ' αὑτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπειμι ἀζηλαβής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός,
τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ 'γὼ χὴ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοῦτος ἢ καὐτοῦ τόδε,
ἃκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινὰ,
μήτ' ἐν θεοῖν εἰ ναισε μήτε θύεσθαι
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν·
ὠθεῖν δ' ἅπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμὶν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνε ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶν νιν ἄμορον ἐκτρῖβαι βίον.
ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ χρὴ μὴ τὸ πρᾶγμα μὴ θεῖλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔαν,
ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκείνος εἶχε πρὶν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,
κοινῶν τε παίδων κοὐ ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τἀδ', ὥσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς,
ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι,
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος·
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνίεναι τινὰ
μήτ' οὖν γυναῖκῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθίονα·
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔστ' ἀρέσκοινθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη
χοἱ πάντες εὖ ξυνείεν εἰσαεὶ θεοί.

ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὦδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον χὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴμηαστ' ποτε.
ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύνατ' ἀνὴρ.
ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἁμοὶ δοκεῖ.
ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὥσπερ ἐκμαθοι σαφηνέστατα.
ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.
ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
ΟΙ. ἥκουσα κἀγὼ· τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾷ.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός τρέφει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀρὰς.
ΟΙ. ᾧ μὴ 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἥδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
ΟΙ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν· ἧς σε προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἐκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λαΐου μαθόντες ἐφ'
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δ' οὔ φθονήσας μῆτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν
μῆτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμὲ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων.
ΤΕ. φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς ἐσῶλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκούμην.
ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ
κἀγὼ διοίσω τοὔμὸν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.
ΟΙ. οὔτ' ἔνοφ' εἶπας οὔτε προσφιλὲς πόλει
τῇδ', ἥ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
πρὸς καιρὸν· ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ τοῦτον πάθω.
ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῇς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἱκτῆριοι.
ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
τἄμ', ὡς ἂν εἶπω μὴ τὰ σ', ἐκφήνω κακά.
ΟΙ. τί φῄς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕ. ἐγὼ οὔτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σὺ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ,
ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;
ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμὴν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙ. τίς γὰρ τοιαύτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη

ΤΕ. ἐλέων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν· 340
Ι. ἦξει γὰρ αὐτὰ, κἂν ἐγὼ σιγῇ στένω.
ΟΙ. σὺ δ' οὐκ ἂν ἔρξειας καὶ σὺ χὠ λέγειν ἐμοί.
ΤΕ. οὐκ ἂν πόροι φράσαιμι. πρὸς τἀῦ, εἰ θέλεις, ἐμοῦ δ' ὠργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.
ΟΙ. καὶ μὴν παρῶσαι γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω, 345
ἅπερ, ξενίσω. ἴστ' γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμβαίνεῖσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ' ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτέγγαιες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοὐτ' ἔῤῥην εἶναι μόνον.
ΤΕ. ἆῤ ἐς τὸ κηρύγματ' 350
ὦπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀῤ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τοὐσδε μήτ' ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
ΟΙ. οὕτως ἀναιδὼς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καί σου τοὔτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
ΤΕ. πέφευγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρίβω.
ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαξθεὶς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
ΤΕ. πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὔτρέψω λέγειν.
ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
ΤΕ. οἰχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ 'κπειρᾷ λέγειν; 360
ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
ΤΕ. φανεῖ σε φημὶ τἀνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
ΤΕ. εἶπω τι δῆτα κἄλλ', ὦ ὀργίζη πλέον;
ΟΙ. ὅσον γε χρῄζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται. 365
ΤΕ. λελῆθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἴσχιστ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὁρᾶν ὧν εἶ κακοῦ.
Ι. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
ΤΕ. εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ 370
τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ.
ΤΕ. σὺ δ' ἀθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
ΟΙ. ἄναξ τύραννε πᾶσι, κεκτῆσθαι δοκεῖς
ἐμοῦ μὲν ἕνεκ' ἐστὶν, ὅτι σ' ἐγὼ 375
μὴτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ' ἄν.
ΤΕ. οὐ γὰρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τἀδ' ἐκπράξαι μέλει.
ΟΙ. Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;
ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380
ὑπερφέρουσα τῷ πολιζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
ὥρηκτον, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστὸν, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385
λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ἴτριν μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον βέβορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεί, φίρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390
πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ἥδειας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
ἧν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῖφάγης ἔχων 395
οὔτ' ἐκ θεῶν τον γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολὼν,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἐπαυσά νιν,
γνώμῃ κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὸ σόφ' ἔπη
ὀργὴ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ. 405
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ· 410
ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγρᾴψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας, καὶ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν 415
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρὸς τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὀρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοᾷς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, 420
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ἱμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλήθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἃ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον' ὅστις ἐκπεσεῖται ποτε.
ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;
ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
ΟΙ. οὐ γάρ τι σ' ᾔδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκοις τοῖς ἐμοῖς ἐστειλάμην.
ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔθρεψαν, ἔμφρονες.
ΟΙ. ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
ΤΕ. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις.
ΤΕ. οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; 440
ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.
ΤΕ. αὔτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἔῤῥεσα', οὐ μοι μέλει.
ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
ΟΙ. κομιζέτω δῆθ' ὡς παρὼν σύ γ' ἐμπόδὼν 445
ὀχλεῖς, σνθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ τὸν σὸν
δείσας πρόσωπον. οὐ γὰρ ἔστ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ζῶνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν, κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἔγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος· οὗτ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμῳρᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ βεβορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπὶ 455
σκήπτρῳ προπεμπόμενος ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
ἀδελφός· εἶτα τὸν πατῆρ, κἀῤ ἧς ἔῤῥυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἐμὲ μὴ μαντικῆς μηδὲν φρονεῖν.
ΧΟ. τίς ὕντιν' ἀ θεσπίπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα στρ. α'.

ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα φονίαισι χερσίν; 465
ὥρα νιν ἀελλάδων
ὑπνοι- [illegible]
φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπεισβρώσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας· 470
δεινὰ δ' ἁμ' ἕπονται
Κῆρες ἀναπλάκητοι.
ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα ἀντ. α'.
φήμα Παρνασσὸν τὸν ἄδηλον ἄνδρα πύντ' ἰχνεύειν.
φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν 476
ὕλαν ἀνὰ τ' ἄντρα καὶ
πέτρας ἅτε ταῦρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
μαντεῖα· τὰ δ' ἀεὶ
ζῶντα περιποτᾶται.
ἐνὼν [illegible] τερπέτω σοφὸς ὁμοιο- στρ. β'. 483
θέτας,
οὔτε δοκοῦντ' οὖτ' ἀποφάσκοντ'· ὁ τι λέξω δ' 485
ἄπορῶ·
πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις
ἢ τῷ Πολύβου νείκος ἔκειτ' οὔτε πάροιθέν ποτ'
ἐγὼ' οὔτε τανῦν πω 490
ἔμαθον πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα Λαβδακίδαις
ἐπίκουρος ἀδίκων θανάτων. 496
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ
βροτῶν ἀντ. β'. 498
εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται,
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθὴς· σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν 501
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ' οὔποτ' ἐγωγ' ἂν, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος,
μεμφομένων ἂν καταφαίην. 505
φανερὰ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνῳ θ' ἡδύπολις· τῷ
ἀπ' ἐμᾶς 510
φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῦ' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίποων
πάρειμ' ἀληθῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
ταῖς νῦν νομίζει πρός γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
ἀλλ' εἰ μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
πειστθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ηὐδάτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοὐτό μου;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ. 530
αὐτὸς δ' ὃδ' ἦδη ὁωμάτων ἔξω περᾷ.

ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἕξεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἥκειν, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανὼς
ληστής τ' ἀναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535

φιλ' εἶπε πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἔν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοῦργον ὡς οὐ γνωριοῦμί σου τάδε
[illegible] πρωτίστων κοὐκ ἀλεξήσω μαθών;
ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου, 540
ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;
ΚΡ. οἶσθ' ὡς ποήσου; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κἄτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς 545
σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ηὕρηκ' ἐμοί.
ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφίξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῄς παθεῖν διδάσκε με.
ΟΙ. ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ 555
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;
ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δὴθ' ὁ Λάϊος χρόνον
ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι; 560
ΚΡ. μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
ΟΙ. τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
ΚΡ. σοφὸς γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.
ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
ΚΡ. οὔκουν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐρευναν τοῦ θανύντος ἔσχετε;
ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.
ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ. 570
ΟΙ. τοσόνδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.
ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δέ σου 575
μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ' ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
ΟΙ. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γάμας ἔχεις;
ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτὰ γῆς ἴσον νέμων; 580
ΟΙ. ἃν ᾖ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.
ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς 585
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὐθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔβην
τύρανος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται. 590
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω·
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδέως ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔβην;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ 595
ὥστ' ἄλλα χρῄζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες αἰκάλλουσί με·

τὸ γὰρ τυγεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἐνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεἰν' ἂν λάβοιμι' ἀφελὴς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο τοῖς κακὸς καλῶς φρονῶν. 630
ἀλλ' οὔτ' ἐρωτᾶς τῆσδε τὴν γνώμης ἔφυν
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν πλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθὼδ' ἰὼν
πείθου τὸ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
τοῦτ' αὖ', ἐὰν μὲ τῷ τερασκόπῳ λάθῃς 635
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μὴ μ' ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιᾶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς. 640
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς· ἑνὶ
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ. 645
ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εἰλαδονμένῳ πεσεῖν,
ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ τοχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
ΟΙ. ὅταν ταχὺς τις οὐπιβουλεύων λάθρα
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 650
πεπραγμένʼ ἴσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
ΚΡ. τί δῆτα χρῄζεις ; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
ΟΙ. ἥκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
ΚΡ. ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
ΟΙ. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύων λέγεις ; 655
ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.
ΟΙ. τὸ σὸν ἐμόν.
ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφυς κακός.
ΚΡ. εἰ δ' ἐννοεῖς μηδέν ; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὅμως.
ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις. 660
ΚΡ. κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.
ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸν νῦν παρεστὼς νείκος εὖ θέσθαι χρεών.
ΙΟ. τί τὴν ἀβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν 665
[illegible] ἐπαιρίσαντε γῆς
οὕτω νοσούσης ἴδια κινοῦντες κακά ;
οὐκ εἶ σύ τ' οἶκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ἐς μέγ' οἰσέτε ;
ΚΡ. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις 670
δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν,
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.
ΟΙ. ξυμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
[illegible] σὴν τέχνην κυκῶ.
ΚΡ. μὴ νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραίος, εἴ σε τι
δίδρακ', ἀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν. 675
ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κἀμέ, τοὺσδε δ' οἳ πάρεισί σοι.
ΧΟ. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι. στρ. α'.
ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω ;
ΧΟ. τὸν ὄντε πρὶν ἐπίνοιον νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταί-
δεσαι.
ΟΙ. εἰσθ' οὖν ἃ χρῄζεις ;
ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. φράζε δὴ τί φῄς.
ΧΟ. τὸν ἑταῖρ' ἥλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
[illegible]
ΟΙ. εἰ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΧΟ. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον στρ. β'. 660
Ἅλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὅ τι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρᾳ γᾷ φθίνὰς
τρύχει ψυχάν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν. 665
ΟΙ. ὁ δ' οὖν ἵτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν, 669
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ. 670
τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτείρω στόμα
ἐλεινὸν· οἷον δ' ἔνθ' ἂν ᾖ στυγήσεται.
ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν. 675
ΟΙ. οὔκουν μ' ἐᾶσεις κἀκτὸς εἶ;
ΚΡ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
ΧΟ. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δῶμαν τόνδ' ἔσω; ἀντ. α'.
ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη. 680
ΧΟ. δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ
'νδικον.
ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι.
ΙΟ. καὶ τίς ἦν λόγος ;
ΧΟ. ἅλις ἐμοιγ', ἅλις, γᾶς προπονουμένας, 685
φαίνεται ἔν θ' ἕληξεν, αὐτοῦ μένειν.
ΟΙ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
τοὐμὸν παρεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ ;
ΧΟ. ὄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον, ἀντ. β'. 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἰ σε νοσφίζομαι,
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὖρισας, 695
ταννῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύναιο.
ΙΟ. πρὸς θεῶν ἐέλαβον κύμ', ἄνωξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νείκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.
ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα ;
ΟΙ. μάντιν μὲν οὐκ ἔφραξεν ἐσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
ΙΟ. σὺ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ πάκουσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἥξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς παθεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λῃσταὶ φονεύσαι' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστασ' οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
κἀντεῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν 720
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λάϊον,
τὰ δεινὸν αἰσπνθέντ', πρὸς παιδὸς πεθεῖν.
τοιαῦτα φήμαι μαντικαὶ διώρισαν.
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν. ὅν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακινησις φρενῶν.

ΙΟ. ποίας μεμέμψης τοῖδ' ἐπιστροφὰς λέγειν;
ΟΙ. ἆρ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λαΐου
καταστροφὴν πηὸς τριπλαῖς ἡμᾶς τίσει;
ΙΟ. ἠδέ τοι μὰν ταῦτ' οὐδὲ πω λήξαντ' ἔχει.
ΟΙ. καὶ ποῦ 'στ' ὁ χώρος οὗτος οὐ τῶν ἡμ πάθος;
ΙΟ. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται, σχιστὴ δ' ὁδὰς
ἐς ταῦτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῦτ' ἐστὶν οἰξελυλιθὼς;
ΙΟ. σχεδὸν τι πρώσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκπυρώσασ' πόλει.
ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
ΙΟ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λαΐου φύτιν
τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἦβης ἔχων.
ΙΟ. μέγας, χνοΐζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
[illegible]
ΟΙ. οἵμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.
ΙΟ. πῶς φῄς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
ΟΙ. δεινὸς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἴν ἐξείπῃς ἔτι.
ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἀν δ' ἔρῃ μαθοῦσ' ἐρῶ.
ΟΙ. πότερον ἐλᾴρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ΙΟ. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
[illegible]
ΟΙ. αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ
ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ἡμῖν, γύναι;
ΙΟ. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἶκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
ΟΙ. ἢ κἀν δόμοισι τυγχάνει ταυτὸν παρὼν;
ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη
σὰ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαΐου τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τὸν ἐμὸν δεσπότην
ἀγροῖς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομὰς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ'· ἐγὼ γὰρ ἄξιος γὰρ οἷ' ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;
ΙΟ. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐρίεσαι;
ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πολλ' ἄγαν
εἰρημέν' ᾖ μοι δι' ἃ νῦν εἰσιδεῖν θέλω.
ΙΟ. ἀλλ' ἔστι μὲν· ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ.
ΟΙ. καὶ μὴ στερηθῇς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιόσδ' ὢν;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγούμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθῃ
καλεῖ παρ' οἶνῳ, πλαστὸν ὡς εἴην πατρί.
κἀγὼ βαρυθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον· θἀτέρᾳ δ' ἰὼν πόλας
μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνων ἐπέτρωπόν, ὅμως δ' ὄχνῃ
ἐκνίζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθῶδε, καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκύμην
[illegible]

καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προὔφηνεν, λέγων
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιγθῆναι, γόνος δ'
[illegible]
φανοίης δ' ἀνοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ τἀκούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα
[illegible]
χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκνοῦμαι τοὐσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ἔλλυσθαι λέγεις.
καί σοι, γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπόρων πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπ' ἵππου ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῄς,
ξυνηντίαζον· καὶ δ' ὃσὺ μ' ὃ θ' ἡγεμὼν
αὐτὸς θ' ὁ πρίσβυς πούς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παῖω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρίσβυς ὡς ὁρᾷ,
ὄχνῳ παραστείχοντα τυγχάνω πέδον
κἀρα διελοὶς κίντροισί μου κἀθίκετο.
οὐ μὴν τόγ' ἴτισεν, ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ πνπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὕπτιος
[illegible]
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐου τι συγγενές,
[τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὶ
[illegible]
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ τἀ' ἐμαυτῷ τἄσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. 820
λέγῃ δὲ τοὺς θανόντας ἐν χεροῖν ἐμοῖν
χραίνω, δὶ' ὕπτηρ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;
ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
[Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με.]
ἆρ' οὐκ ἂν' ὰμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγων;
μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας, 830
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
ἁπάντων ἀφανὴς ποιήσθειν ἢ τοιοῦδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
ΧΟ. ἡμῖν μέν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνηρ' ἔως δ' ἂν οὗν
[illegible]
ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
ΙΟ. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία;
ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'· ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὐτ', ἐγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος. 840
ΙΟ. ποῖον δὲ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
ΟΙ. λ[illegible]
ὡς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ 'κτανον.
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος. 845
εἰ δ' ἄνδρ' ἓν' οἰόξανον αὐδήσει, σαφὼς
τοὐτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
ΙΟ. ἀλλ' ὡς φανὲν γε τοὔνομ' ὧδ' ἐπίστασο,
κούκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,

εἶεσι ποτ', ὦναξ, σὸν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ἄρδιν, ὃν γε λοξίας
ἔλεξε χρῆναι παῖδος ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
κἀἰτοι νιν οὗ κεῖνός γ' ὁ δύστηνος ποτε 845
κατέκτανε, ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντεῖός γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὐδὲ οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
ΟΙ. καλῶς ἰοιμίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τιν' ἀγτίστασ'· ἀλλ' ἰοὼν ἐς δόμους. 850
οὐδὲν γὰρ ἀνδρὶ μᾶλλον ἢ σοὶ φίλον.
ΧΟ. εἰ μοι ξυνεὶφ φέρουσι στρ. α'.
μοῖρα τὰν εὐσεπτον ἀγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρύτεινται
ὑψιπέδοις
ἐν αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὄλυμπος 855
πατὴρ μόνος, οὐδὲ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτε, [illegible] 860
μήγας ἐν τοὐτοις θεὸς, οὐδὲ γηρᾴσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον· ἀντ. α'. 865
ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
ἀκρώτατον εἰσαναβᾶσ'
• • ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαιμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δέ τις ἐπίρροπα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύε- 883
ται, στρ. β'.
Δίκας ἀφίξητος, οὐδὲ 885
[illegible]
κακὰ νιν ἕλοιτο μοῖρα,
ὑνσπότμου χάριν κλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται, 890
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βέλη
ἐΐξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμιαι, 895
τί δεῖ με χορεύειν;
οἰκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέ- ἀντ. β'.
βων,
οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαιστ ναὸν,
οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν, 900
εἰ μὴ ταῦτ χειρὸς ἴσεικτα
πᾶσιν ἁμῦσαι βροτοῖς.
ἀλλ', ὦ κρατίνων, εἴπερ ὀρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
φθίνοντα γὰρ • • • Λαΐου
θέσπιστ' ἐξαιμάλευν ἤδη,
κοὐδαμοῦ τιμαὶς Ἀπόλλων ἐμφανὴς·
θρησ τὰ τὰ θεία. 910
ΙΟ. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέτης δαιμόνων, τάδ' ἐν χερσὶν
[illegible]
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λίπασιν παντοίοισιν· οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ 915
ἔνδυσις τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φθόνος λέγοι.
ὅτ' οὖν παραυυδᾶ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἥγχιστος γὰρ εἶ,
ἐκεῖσε [illegible] 920
ὅπως λέσιν τιν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κείνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
ΑΓ. ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
τὸ τοῦ τυράννου δῶμα' ἐστὶν Οἰδίπου; 925
μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
ΧΟ. στέγαι μὲν αὐδε· καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.
ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ', ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ. 930
ΙΟ. αὕτως δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'· ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐπετίας οὕνεκ'. ἀλλὰ φρᾰ̀ζ' ὅτου
χρῄζουσ' ἀφῖξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.
ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.
ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; πρὸς τίνος δ' ἀφιγμένος; 935
ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν
ἥδιοι μέν, πῶς δ' οὐκ ἄν, ἀντχάλλοις δ' ἴσως.
ΙΟ. τί δ' ἔστι, ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐσιεχώριος χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ. 940
ΙΟ. τί δ' ; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος, ὦ γέρον;
ΑΓ. εἰ μὴ λέγω τἀληθές, ἐξῶ θανεῖν.
ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος 945
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι' καὶ νῦν ὧδε
πρὸς τῆς τύχης ὤλωλεν οὐδὲ τοὐδ' ὕπο.
ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα, 950
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ΙΟ. ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ὡς ἔρκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
ΙΟ. ἐκ τῆς Κ[illegible] τὸν [illegible] 955
ὡς οἰκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
ΟΙ. τί φῄς, ξέν' ; αὐτὸς μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγέλλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960
ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
ΟΙ. νόσοισ ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἐφθίτο.
ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοπούντ τις
τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν, ἢ τοὺς ἄνω 965
κλίζοντας ὄρνις, ὧν ἐφηγητὼν ἐγὼ
κτενεῖν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
κεῖθει κἀτωθεν γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνδίδε
ἄψαυστος ἔγχους, εἰ τι μὴ τῷμῷ πόθῳ
κατέφθιθ'· οὗτο δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ. 970
τὰ δ' οὖν παρώντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται πολ[illegible]νέμη Πόλυβ[illegible]δε[illegible].
ΙΟ. οὔκουν ἐγὼ σοι ταῦτα πρόλεγον πάλαι;
ΟΙ. ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φίλῳ παρηγύμην.
ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐν θυμῷ βάλῃς. 975
ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οἰκ ὀκνεῖν με δεῖ;
ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.

σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. 980
πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ὑπείρασαν βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὥτω
παῖ οὐδὲν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.
ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξειρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
ΟΙ. μέγας, ξυνίημ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἣν ὤκει μετα. 990
ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;
ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινὸν, ὦ ξένε.
ΑΓ. ἢ μηθὲν ἄξιος θεσπτὸν ἄλλων εἰδέναι;
ΟΙ. μάλιστά γ'· εἶπε γὰρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ, τό τε 995
πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
ὥν οὕνεκ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπῳκεῖτ' εὐτυχὼς μέν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμματ' ἡδιστον βλέπειν.
ΑΓ. ἢ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; 1000
ΟΙ. πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπείπερ εἴτουσ ἦλθον, ἐξελυσόμην;
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
ΟΙ. ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
ΟΙ. πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἶς οἴκους μολεῖν. 1010
ΟΙ. ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξελέγξῃ σαφής.
ΑΓ. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
ΑΓ. ἀρ' οὖσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
ΟΙ. πῶς δ' οὐχὶ, παῖς γ' εἰ τῶνδε γενητῶν ἔφυν; 1015
ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον.
ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
ΑΓ. ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. 1020
ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
ΟΙ. κἀθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
ΑΓ. ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεσε· ἀπαιδία.
ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τυχὼν μ' αὐτῷ δίδως; 1025
ΑΓ. εὕρων ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΟΙ. ἀδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;
ΑΓ. σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτὴρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ. 1031
ΟΙ. τί δ' ἆλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρδρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῦν ἀκμάς.
ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὅς εἶ.
ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.
ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
ΟΙ. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;
ΑΓ. οὔκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
ΟΙ. τίς οὗτος; ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;

ΑΓ. τῶν Λαΐου δῆπου τις ὠνημένος.
ΟΙ. ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ΑΓ. μάλιστα. τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
ΟΙ. ἢ κἆσ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κἀτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐνέπεσι,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιόντ',
σημήνατ', ὡς ὁ καιρὸς ηὑρῆσθαι τάδε. 1050
ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τάδ' οἰκ ἧκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὃντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα τὸν θ' οὕτος λέγει; 1055
ΙΟ. τίς δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς, τὰ δὲ
ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοίνων γένος.
ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου 1060
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ'· ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.
ΟΙ. θάρσει. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἂν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρι[illegible] κἀμοῦ κακῆ.
ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαί· μὴ δρᾶ τάδε.
ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῷστά σοι λέγω.
ΟΙ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
ΙΟ. ὦ δύστοτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἄτε πλουσίᾳ χαίρειν γένει. 1070
ΙΟ. ἰοὺ ἰού, δύστηνε· τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.
ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἄδικα λύπης ἡ γυνή; δέδοικ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
ΟΙ. ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω· τοίμὸν δ' ἐγὼ,
κεἰ σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρὸς· οἱ δὲ συγγενεῖς
μήνες με μικρὸν καὶ μέγαν διὥρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὶμὸν γένος. 1085
ΧΟ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ στρ.
καὶ κατὰ γνώμαν ὄρις,
[illegible]
ὦ Κιθαιρὼν, οὐκ ἔτι τὰν ἑτέραν
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδί-
που 1090
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αἴξειν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροιτα τοῖς
ἐμοῖς τυράννοις. 1095
ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.
τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε ἀντ. 1098
τῶν μακραιώνων ἄρα,
Πανὸς ὀρεσσιβάτα πον 1100
προσπελασθεὶς, ἢ σέ γ' τις θυγάτηρ
Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων,
εἴθ' ὁ Βακχείος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων εὕ-
ρημα δέξατ' ἐκ του 1105

Νεοφῶν Ἑλικωνίδων, αἷς πλείστα συμπαίζει.
ΟΙ. εἰ γὰρ τι κἀμοί, μὴ ξυναλλάξαιτό που. 1110
πυνθάνεσθε, σταθμώσεσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁμᾶς δοκῶ
ὥσπερ παῖδα ζητοῦμεν. ὧν τε γὰρ μακρῷ χρόνῳ
γνῶναι ξυμβέβηκεν τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115
προέζευξας ταὐτὸν ὡς τὸν, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
ΑΓ. ἔγνωκα γάρ, σαφῆ ἴσθι. Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.
ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις; 1120
ΑΓ. τοῦτον, ὅπερ εἰσορᾷς.
ΟΙ. οὗτος σὺ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει πλέον
ὧν ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;
ΟΙ. ἦ δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.
ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
ΟΙ. ποίμναις τὰ πλείστα τοῦ βίου ξυνεπίμην. 1125
ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν;
ΟΙ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
ΟΙ. τὸν ἄνδρα τοῦτ' οὖν οἶσθα τῆδε που μαθών;
ΟΙ. τί χρῆμα δράσας; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
ΟΙ. τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πω; 1130
ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
ΑΓ. κοὐδὲν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀνῶτ' ἀναμνήσω νιν. ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν, ἡμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ 1135
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἓξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἑκμήνους χρόνους·
χειμῶνα δ' ἤδη τρόμα τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον οἴτινς τ' ἐς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
ΣΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
ΑΓ. φέρ' εἰπέ νῦν, τόν' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δοῦν, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψεῖμην ἐγώ;
ΣΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοὔπος τοὔπος ἱστορεῖς;
ΑΓ. δεῖν' ἐστίν, ὦ τἂν, κεἰνος ὡς τότ' ἦν νέος. 1145
ΣΕ. οὐκ εἶς ὄνειδον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
ΟΙ. ἀ, μὴ κολάζε, πρέσβυ, τοῦδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
ΣΕ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;
ΟΙ. οὐκ ἐνέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
ΣΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
ΣΕ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
ΟΙ. οὐχ ὡς τάχιστα τὸ τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
ΣΕ. ὀλοπτηνος, ἀντὶ τοῦ· τί προσχρῄζων μαθεῖν; 1155
ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔφασκας τῶνδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
ΣΕ. [illegible]
ΟΙ. ἀλλ' ἐς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοὐνδεκον.
ΣΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, δυὐλλιμαι.
ΟΙ. ἀνὴρ οὗ, ὡς ἔοικεν, ἐς τριπλᾶς ἑλᾷ. 1160
ΣΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.
ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός;
ΣΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ τι ν.
ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κἀκ ποίας στέγης;
ΣΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον. 1165
ΟΙ. [illegible]
ΣΕ. [illegible]
ΟΙ. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γενημάτων.
ΟΙ. ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
ΣΕ. οἶμαι, πρὸς αὐτῷ γ' εἶρι τῷ δεινῷ λέγειν.
ΟΙ. κἄγωγ' ἀκοῦσαι. ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
ΣΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'· ἢ δ' ἔσω
κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
ΟΙ. ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΣΕ. μάλιστ', ἄναξ.
ΟΙ. ὡς πρὸς τί χρείας; ΣΕ. ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΣΕ. θεσφάτων γ' ὕκιμο κακῶν.
ΟΙ. ποίων; ΣΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
ΣΕ. κατοικτίσας, ὦ δέσποτ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ 1180
ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
ΟΙ. ἰοὺ ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών. 1185
ΧΟ. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν, στρ. α'.
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μη-
δὲν ἐόντας ἐγὼ
τὰς εὐδαιμονίας φέρει 1190
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει·
τὸν σὸν τοι παρὰδειγμ' ἔχων
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ
τλάμον Οἰδιπόδα, βροτῶν
οὐδὲν ὄλβιζω. 1195
ὅστις κατ' ὑπερβολὰν ἀντ. α'.
τοξεύσας ἐς τὸ τοῦ
πάντ' εὐδαίμονος ἄῤῥαν,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
τὰν γαμψώνυχα παρθένον
χρησμῳδὸν· θανάτων δ' ἐμᾷ 1200
χώρᾳ πύργος ἀνέστα·
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
ἐμός, καὶ τὰ μέγιστ' ἐτι-
μάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
Θήβαις ἀνάσσων.
ταυὸν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; στρ. β'. 1205
τίς ἅτας ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
ᾧ μέγας λιμὴν 1208
αὐτὸς ἔρκεσεν
παιδὶ καὶ πατρὶ
θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν,
τάλας, 1210
σῖγ' ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε;
ἐξηυρέθ' σ' ἄκουθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος, ἀντ. β'.
δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215
ἰὼ Λαΐειον τέκνον,
εἴθε σ', εἴθε σε
μήποτ' εἰδόμαν.
δύρομαι γὰρ ὡς
περίαλλ' ἰακχῶν
ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
ἐκ σέθεν 1220
καὶ κατεκοίμησα τοὐμὼν ὄμμα. 1222
ΙΣ. ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἵ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'

ἀμείνω πέσθαι, εἶπερ ἐγγενὼς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἰμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι κατασταὶ γῆ τιν' ἐκτεῖναι, τοσα
κεύθει· τὰ δ' αὐτὶς ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυπεῖ· τἀ φανῶσ' ἀεθλιώτατα.

ΧΟ. λείπει μὲν οὖδ' ἃ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῄς ;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας ;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ', ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξασ' ἔσω
καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι νεκρόν,
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ' ὑφ' ὧν
θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἴσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοᾶτο δ' εὐνὰς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκ ἴσ' οὐδ' ἀπύλλυται.
Βοᾶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεώσασθαι κακὸν
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολῶν' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γὰρ, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῷαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὖ τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οὐ παρὼν μενεῖ γ' ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἄυσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινὸς,
πύλαις διπλαῖς ἐνῆλατ'· ἐκ δὲ πυθμένων
ἕκλινε κοῖλα κλῆθρα, κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ', ὡθούνεκ' οὐκ ὄψοιντό νιν
οὔθ' οἷ' ἔπασχεν οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακὰ,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὀψοίαθ', οὓς δ' ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ
ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνια δ' ὁμοῦ
γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν
φόνου μυδῶσαι σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χάλαζά θ' αἱματοῦσσ' ἐτέγγετο.
[τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.]
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νὼν δὲ τῇδε θἠμέρᾳ
στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδὲν ἐστ' ἀπόν.

ΧΟ. νὼν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ ;

ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι· οὐδὲ ῥητά μοι,
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραίοις, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη.
τίς σ', ὦ τλῆμον, προσέβη μανία ;
τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων
τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ ;
ἀλλ' οὐδ' ἐσ' ἐν θνατοῖς σ', ἐθέλων
πᾶλαι ἀνευρεῖν, πάλλια πευθέσθαι,
πολλὰ δ' ἀθρῆσαι
τοίαν φρίκην παρέχειες μοι.

ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ.
φεῦ φεῦ δύστανος ἐγὼ,
ποῖ γᾶς φέρομαι τλίμων ;
πᾶ μοι φθογγὰ [διαπέταται] φοράδην ;
ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξῆλθον.

ΧΟ. ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόψιμον.

ΟΙ. ἰὼ σκότου στρ. α'
νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν.
οἴμοι,
οἷμοι μάλ' αὖθις· οἷον εἰσέδυ μ' ἄμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.

ΧΟ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασιν
διπλᾶ σε πευθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.

ΟΙ. ἰὼ φίλοι, ἀντ. α'.
σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος ; ἔτι γὰρ
ἐπιμένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
καίπερ σκοτεινὸς, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.

ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαράνας ; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων ;

ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι, στρ. β'.
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τἀδ' ἐμὰ πάθεα.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὐτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,
ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ ;

ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὕπωσπερ καὶ σὺ φῄς.

ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ
στερκτὸν, ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ, φίλοι ;
ἅπαγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με,
ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς ἀντ. β'
ἐχθρότατον βροτῶν.

ΧΟ. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδὲ σ' ἂν γνῶναί ποτε.

ΟΙ. ὀλοιθ' ὅστις ἦν ὃς [ἀπ'] ἀγρίας πέδας
νομᾶδ' ἐπισποδὰς ἔλαβέ μ' ἀπό τε φόνου
ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν ἐς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανὼν

εἰς ἦν ξύλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος. 1355
ΧΟ. ἐδόκουν κἀμοί τοῦτ' ἂν ἦν.
ΟΙ. σὺ δ' οὖν πατρός γ' ἂν φοιτεῖς
ἥκιστ' ἐνδεὴς ὢν ἔχων ἄτο-
πος ἐνδεῖξαι τὸν ἔχοντ' ἄτο-
τον δ' ἀθλίου τοῦδ' ἐσσ' ἄριστ' εἰργασμένα, 1360
μὴ μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολών,
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. 1365
ἀλλ' ἢ τέκνων δὴ' ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ' ὅπως ἐβλάστε, προσλεύσσειν ἐμοί·
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·
οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργους, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλματ' ἱρὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ 1370
κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἦν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς
ἀπεστέρησ' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων
ἐξὸν ἅπασιν, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
τοιοῦτ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν 1375
ὄρθοῖς ἐμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἧκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς ὀΐ ὦνων φραγμὸς, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μαπτοκλῆσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
ὦ τ' ἠνθάδ' ἐκ καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ 1380
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια 1385
λέγη παλαιὰ δώματ', οἷον ἀρά με
[illegible]
νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν κἄκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
ἔρυμὸς τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς, 1390
αἱ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός, ἀρά μου μέμνησθ' ὅτι,
εἶ' ἔργα δρᾶσας ἐμὲν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὅσ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι γάμοι,
[illegible] 1395
ἀνεῖτε ταντῶν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χὠπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὖθαν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλὸν, 1400
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἕξω με που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεσθε, μὴ δείσητε. τλῆμ γὰρ κακὰ 1405
οὐδεὶς ἄλλος τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
ΧΟ. ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς εἰ δέον πάρεσθ' ὧδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν· ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος αὐτὶ σοῦ φύλαξ.
ΟΙ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;

τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ 1420
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφῤῥήρμαι κακός.
ΚΡ. οὐχ ὡς γελαστὴς, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα 1425
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄτην
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱρὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλιστ' ὁρᾶν 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
[illegible]
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
ΟΙ. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχιστ' ὅπου
[illegible]
ΚΡ. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
[illegible]
ΟΙ. ἀλλ' ἦ γ' ἐκεῖνο πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόνητην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ' ὦ ἔστ' ἔσταμεν
χρείας ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
ΟΙ. οὕτως ἂρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἶκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ.
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθῆτον τάδε
πατρῴων ἄστυ ζώντος οἰκητοῦ τυχεῖν. 1450
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ὑ' ἐξ ἐκείνων, οἱ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ' ὅποιπερ εἶσ', ἴτω
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσὶν, ὥστε μὴ 1460
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτρᾶν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αἳν οὔ ποθ' ἡμὶ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην· 1465
αἳν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μέν χεροῖν
ψαῦσαί μ' ἔασον, κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἰὼ' ἄναξ,
ἰὼ' ὦ γονῆ γενναῖε. χερσί τἂν θεῶν
[illegible] ἔχειν σφῶϊν, ὥσπερ ἦνε, ἔλπετον. 1470
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροοῦντοιν, καί μ' ἐποικτείρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι; 1475
ΚΡ. λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν πάλαι.
ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
βαίμον' ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἐλθέτε 1480
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,

αἰ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὦδ' ὀρῶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξέτεινσαν ὄμματα
ὡς ὑμὲν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν
πατὴρ ἐφάνθην ἔνδεν αὖτὸς ἠρίθην. 1485
καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας;
ποίας δ' ἑορτὰς ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
πρὸς οἶκον ἴξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμὰς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὕθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε. κἆτα τίς γαμεῖ; 1500
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταν λέλειψαι, νὼ γὰρ, ὦ 'φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δὺ' ὄντε, μή σφε περιίδῃς 1505
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἰκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί. 1510
σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἴχέτην ἥδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εἰχέσθ' ἐμοί,
οὗ καιρὸς ἐᾶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 1514
ΚΡ. [illegible] ἀλλ' ἀπαντᾶν ἔοικας.
ΟΙ. πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ.
ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
ΟΙ. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι;
ΚΡ. λέξεις, καὐτὸ τοῦτ' εἴσομαι κλύων.
ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.
ΚΡ. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἐχθιστος ἥκω.
ΚΡ. [illegible] τάχα.
ΟΙ. φῂς τάδ' οὖν; 1520
ΚΡ. ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
ΟΙ. ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.
ΚΡ. στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἕλῃ μου
ΚΡ. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.
καὶ γὰρ ἀκράτησας οὗ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλεὶν' αἰνίγματ' ἤδη καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
[ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,]
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλιθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντ' ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδὲν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. 1530

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΞΕΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους συνημμένος πώς ἐστι τῷ Τυράννῳ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἦδη γηραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πεθύχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γενομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοὐπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὗτος τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὁ καὶ ἦδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἀποδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτέ, καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

ΣΑΛΟΤΣΤΙΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι. πεπήρωται γὰρ καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικήν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐμενύων], ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεικόμοι ἱστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ὑπατᾶσθαι ἐεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὗ μὴ ἐστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπῳ, αὐτόθι κάθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως πρυέρχεται. ὑμᾶ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χορῷ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἅφατος δὲ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππίῳ, πρὸς τῷ νεῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱὸς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀμύσωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος *, ὃς τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἄγαγε τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις,

μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βίου
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας,
καλῶς ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δρᾶμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐ[illegible], ὅπου τῷ οἱ μαθηταὶ τοῦ Πλάτωνος ἐπεκάθηντο, ὥστε καὶ τὴν παρωνυμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι·

ὦ ἧλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴσσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ ἐκ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἦλθες; Εἰς Κολωνὸν ἰήμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* Ol. 94. 3, A.C. 401.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίποντ' αὖ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι
μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί;
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
στῆσόν με καξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, χἀν ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝ. πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μέν, οἱ
πυλαι στεφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω·
χῶρος δ' ὃδ' ἱρὸς, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν.

ΟΙ. κάθιζέ νὺν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.

ΑΝ. χρόνου μὲν οὐνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.

ΟΙ. ἔχεις διδᾶξαι δῆ μ' ὅπου καθέσταμεν;

ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.

ΟΙ. πᾶς γάρ τις ηὖδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπίρων.

ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά που;

ΟΙ. ναὶ, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.

ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός. οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἀνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.

ΟΙ. ἦ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον;

ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρώντα· χῶ τι σοι λέγειν
εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὅδε.

ΟΙ. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ
αὐτῆς θ' ὁρώσης, οὔνεχ' ἡμῖν αἴσιος
σκοπὸς πρωσήκεις ὧν ἀθληοῦμεν φρήσαι,
πρὶν νὺν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἕδρας
ἔξελθ', ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγὸν πατεῖν.

ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος ; τοῦ θεῶν νομίζεται ;

ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός. αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.

ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εἰξαίμην κλύων;

ΞΕ. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν
εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.

ΟΙ. ἀλλ' ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.

ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο ; ΟΙ. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.

ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρᾷ.

ΟΙ. πρὸς νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,
τοιοῦδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

ΞΥ. σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.

ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ' ἐν ᾧ βεβήκαμεν;

ΞΓ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ πῶντ' ἐπιστήσει κλύων.
χῶρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὅδ' ἔστ'· ἔχει δέ νιν
σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
ἕρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
τοῦδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξεῖν', οὐ λόγοις
τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

ΟΙ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους,

ΞΓ. καὶ κάρτα. τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι.

ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλῆθει λόγος ;

ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται.

ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;

ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν λἰγέως τόκος.

ΟΙ. ἆρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι ;

ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν ;

ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκὼν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.

ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις ;

ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάντ' ὀρῶντα λέξομεν.

ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξεῖν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς ; ἐπείπερ ἐξ
γενναίος, ὡς ἰδοῦσι, πλὴν τοῦ δαίμονος.
αὐτοῦ μέν', οὕτερ κἀφάμης, ἕως ἐγὼ
τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
λέξω τάδ' ἐλθὼν. οἵδε γάρ κρυνοῦσι δὴ
εἰ χρὴ σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν.

ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος ;

ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ,
ἕξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.

ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νὺν ἕδρας
πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἕκαψψ' ἐγὼ,

Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
ὃς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξε πατέλαν ἐν χρυσῷ μακρᾷ,
ἐλθόντι χώραι τερμίαι, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραι λιθόμυ καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κἄνθη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄπην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν
σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μὲν νυν ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ἐμῶν πτερῶν
ἐζήτηκ' ἐς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἂν ποτε
πρώτασιν ἵμὶν ἀντέκυρσ' ὀδοιπορῶν,
ψήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην
ἄβροον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὄμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἦδη καὶ καταστροφὴν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μεύμνως ἔχειν, ἀεὶ
μάνθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἔα', ὦ γλυκείαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἔα', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
[illegible]
[illegible]
εἴσωλον· οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας.
ΑΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἵδε δὴ τινες
χρύσῳ παλαιοί, σὺν ἕδραις ἐπίσκοποι.
ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
ἔνεστιν ηὐλάβεια τῶν ποιουμένων.
ΧΟ. ὅρα. τίς ἆρ' ἦν; ποῦ ναίει; στρ. α'.
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος;
προσπεύθου, λεῦσσέ νυν,
[illegible]
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ'
ἔγχωρος· προσίβα γὰρ οὐκ
ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ' ἁμαιμακετὰν κοράν,
ἃς τρέμομεν λέγειν,
καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,
ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
[illegible]
ἕζετες, τὰ δὲ νὺν τιν' ἥκειν
λόγος οὐδὲν ἄζονθ',
ὐν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὖπω
[illegible]
γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
ΟΙ. ὦ' ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὥρᾶ,
τὸ φατιζόμενον.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, 140
δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.
ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδῃτ' ἄνομον.
ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτωρ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρᾳ εὐδαιμονήσας
πρώτης, ὦ τῆνδ' ἔφοροι χώρας. 145
ὁρᾶλῶ ὄ· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἶρπον
[illegible]
ΧΟ. ἔ ἔ, ἀλπᾶν ὀμμάτων· ἀντ. α'. 149
ὦρα καὶ ἦσθα ἡυτάλμιος δυσαίων;
μακραίων γ', ὧν' ἐπεικάσαι. 150
ἀλλ' οὔ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ
προσθήσεις τάνδ' ἀμάς.
περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἴνα τῷδ' ἐν ἀ-
φθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει
ποτίπεντι, κάθυδρος οὖ
κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
ῥεύματ' συντρέχει, 160
τῶν, ξένε πάμμορ', εὖ φύλαξαι·
μετανταῖ', ἀπόσχεθι. πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύει·
κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα; 165
λόγων εἴ τιν' οἴσεις
πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβὰς,
ἴνα πᾶσι νόμοις,
φώνει· πρόσθεν δ' ἀπειρέκου.
ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν,
εἴκοντας ἃ δεῖ κἀκούοντας.
ΟΙ. πρόσθιγέ νὺν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δή.
ΟΙ. ὦ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
σοὶ πιστεύσας μεταναστάς. 175
ΧΟ. οὔ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑόρἀνων,
ὦ γέρον, ἀκοντά τις ἄξει.
ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. στρ. β'.
ΟΙ. ἔτι; 180
ΧΟ. [illegible]
πρόσω· σὺ γὰρ ἄλεις.
ΑΝ. ἕπειο μὰν, ἑπέ' ὦδ' ἀμαυρῷ
κώλῳ, πάτερ, ᾇ σ' ἄγω.
ΧΟ. τόλμα ξείνος ἐπὶ ξένης. στρ. γ'.
ὦ τλάμων, ὃ τι καὶ πόλις 185
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖ
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἰπρεπὲς, τὸ δ' ἀκούσαιμεν, 190
καὶ μὴ χρεία πολεμῶμεν.
ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου ἀντ. β'.
βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.
ΟΙ. οὕτως; ΧΟ. ἄλιες, ὡς ἀκούεις.
ΟΙ. ἦ 'σθ'; 195
ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λᾶος βραχὺς ὀκλάσας.
ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχαίᾳ
βάσει βάσιν ἄρμοσαι.
ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.
ΑΝ. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν 200
προκλίνας φίλιαν ἐμάν.
ΟΙ. ὤμοι δύσφρονος ἄτας.
ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νὺν χαλᾷς, ἀντ. γ'.
αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν' ἂν 205
σοῦ πατρὶδ' ἐκπνεύσομαι;
ΟΙ. ὦ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μή,
ΧΟ. τί τῶδ' ἀπευνέπεις, γέρον;
ΟΙ. μὴ μὴ μή μ' ἀνέρῃ τις εἰμι,
μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων. 210
ΧΟ. τί τῶδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύτις. ΧΟ. αὔδα.
ΟΙ. τέκνον, ὤμοι, τί γεγώνω;
ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ

ξένε, φώνει, πατρίδεν. 215
ΟΙ. ὦμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;
ΑΝ. λεῦ, ἐπείπερ ἐσ᾽ ἄσχατα βαίνεις.
ΟΙ. ἀλλ᾽ ἴσθι. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
ΧΟ. μακρὰ μελλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
ΟΙ. λαῖον ἵστε τιν᾽ ὦπ᾽; ΧΟ. ὁσού. 220
ΟΙ. τό τε λαβδακιδᾶν γενος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ἆθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ δὴ τοῦτ᾽ εἶ;
ΟΙ. [illegible]
ΧΟ. ὠὼ ὠώ. ΟΙ. δύσμορος. ΧΟ. ὠώ.
ΟΙ. θέγατερ, τί ποτ᾽ αὖτίκα κίρσει; 225
ΧΟ. ἔξω πόρσω βάινετε χώρας.
ΟΙ. ἀ δ᾽ ὑπέσχετο ποῖ καταθήσεις;
ΧΟ. οἰδενὶ μωμῖδια τίσιες ἔρχεται
ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ᾽ ἀπί-
ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομέ- 230
να πόνων, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδ᾽ ἰδρλάνων πάλιν ἔκτοπος
αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος 235
ἐρᾷ πόλει προσώψης.
ΑΝ. ὦ ξένοι
αἰδόφρονες, ἀλλ᾽ ἐπεὶ
πατέρα χεραὸν τόνδ᾽ ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ᾽ ἔργων
ἀκόντων ἄϊοντες αἰδίων, 240
ἀλλ᾽ ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτεί-
πατρὸς ὑπὲρ τοὐμοῦ μόνου ἄντομαι, [ραθ᾽, ἁ
ἄντομαι οἰκ ἀλαοῖς προσορῳμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὡς τις ἀφ᾽ αἵματος 245
ἱμετέρου προφανείσα, τῶν ἄβλιον
αἰδοῦς κίρσαι. ἐν ὑμὶν δὲ θεῷ [χάριν.
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ᾽ ἴτε, νείσατε τὰν ἀδύκητον
πρὸς σ᾽ ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
ἢ τέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρέος, ἢ θεός.
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν, • •
ὅστις ἂν, εἰ θεὸς
ἄγοι, φυγεῖν δύναιτο.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ᾽ ἐξ ἴσου
οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν· 255
τὰ δ᾽ ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.
ΟΙ. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς
[illegible]
εἰ τάς γ᾽ Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόναις δὲ τὸν κακοῦμενον ξένον
σῴζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ᾽ ἐστίν, οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδέ μ᾽ ἑξάρατες εἶτ᾽ ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ᾽ οὐδὲ τᾶργα τᾶμ᾽· ἐπεὶ τά γ᾽ ἔργα μου
πεποιθότ᾽ ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
ὧν οὕνεκ᾽ ἐκφοβεῖ με. τοῖτ᾽ ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
ὅστις πεθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ᾽ εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ᾽ ἂν ὧδ᾽ ἐγιγνόμην κακός;
νῦν δ᾽ οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν᾽ ἱκάμην,
ἴφ᾽ ὧν δ᾽ ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ᾽ ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ᾽, ὧδε σώσατε
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς

[illegible]
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τῶν εἰσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς· φιτῦμ δέ τοι
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τιὰ᾽ οὖν 285
ξενεῖς σὺ μὴ κἀλυπτε τὰς εὐθαίμονας
ἔργοις· λέθμας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
ἀλλ᾽ ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
βύου με κἀκφύλαξσε· μηδὲ μου κάρα 289
τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
ἦκω γὰρ ἱρὸς εὐσεβὴς τε καὶ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ᾽· ὅταν δ᾽ ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμὼν,
τόν᾽ εἰσακούων πάντ᾽ ἐπιστήσει· τὰ δὲ 290
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
ΧΟ. ταρβεῖν μέν, ὦ γεραιέ, ταὐθεμήματα
πολλὴ ᾽στ᾽ ἀνάγκη πᾶπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οἰκ ὠφίμασται βραχέσι. τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι. 295
ΟΙ. καὶ ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
ΧΟ. πατρῴων ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὡς καμὲ δεῦρ᾽ ἔπεμπεν, οἴξεται στελῶν.
ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν᾽ ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ᾽ ἕξειν, αὐτὸν ὥστ᾽ ἐλθεῖν πέλας; 300
ΧΟ. καὶ κάρ᾽, ὅταν περ τοῦνομ᾽ αἴσθηται τὸ σόν.
ΟΙ. τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ᾽ ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος αὖων,
θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν 305
ὄνομα διῄκει πάντας, ὥστε κεἰ βραδὺς
ἔρπει, κλύων σου δεῦρ᾽ ἀφίξεται ταχύς.
ΟΙ. ἀλλ᾽ εὐτυχῆς ἥκοιτο τῇ θ᾽ αὑτοῦ πόλει
ἐμοί τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος,
ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ; 310
ΟΙ. τί δ᾽ ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;
ΑΝ. γυναῖχ᾽ ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον, Αἰτναίαις ἐπὶ
πώλοις βεβῶσαν· κρατὶ δ᾽ ἡλιοστερὴς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
τί φῶ; 315
ἆρ᾽ ἔστιν; ἆρ᾽ οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημὶ κἀπόφημι κοὐκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα.
οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ᾽ ὀμμάτων
σαίνει με προστείχουσα· σημαίνει δ᾽ ὅτι 320
[illegible]
ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ;
ΑΝ. παῖδα σὴν, ἐμὴν δ᾽ ὁρᾶν
[illegible]
ΙΣ. ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
θρίστα προσφωνήμαθ᾽, ὡς ὑμᾶς μόλις 325
εἱρούσα λύπῃ δεύτερον μόλις ἱκόμην.
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἥκεις; ΙΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ᾽ ὁρᾶν.
ΟΙ. τέκνον, πέφηνας; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
ΟΙ. πρόσψαυσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ. 330
ΟΙ. ὦ σπέρμ᾽ ὅμαιμον. ΙΣ. ὦ δυσάθλιοι τροφαί.
ΟΙ. ἦ τῆσδε κἀμοῦ; ΙΣ. δυσμόρου τ᾽ ἐμοῦ τρίτης.
ΟΙ. τέκνον, τί δ᾽ ἦλθες; ΙΣ. σῆ, πάτερ, προμηθίᾳ.
ΟΙ. πότερα πόθοισι;
ΙΣ. καὶ λόγοις γ᾽ αὐτάγγελος,
ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
ΟΙ. οἱ δ᾽ αὐθάδιμοι τοῖ νεανίαι πονεῖν; 335
ΙΣ. εἶσ᾽ οὗπέρ εἰσι. δεινὰ δ᾽ ἐν κείνοις ταπὲν.

ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγίσθῳ νόμοις
φύσιν κατειπὼν καὶ βίον τροφῆς.
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
ἐκείνοιν ἐστυγνοῦντες, αἱ δὲ σύντονοι
τὸν ἔμπλεων δίαιταν ἐξεπράσσουν ἀεί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', οἳς μὲν εἶκός ἦν ποιεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν σώζειν παρεῖσαι,
σφὼ δ' ἄντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας
τροφῆς ἔληξε καὶ κατέσχεν ὄνασις,
ἀεί μεθ' ἡμῶν θέσμορος πλανωμένη
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν καὶ ἀπ' ἀγρίαν
ὕλην ἄστοις ἠνλίποντ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν
μοχθοῦσα τλήμων, δεῖτερ' ἡγείται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ', ὦ τέκνον, πρῶσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ' ὀρνυσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
ἁ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος· φίλαξ δέ μου
πιστὴ κατίστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
τὸν δ' αὖ τιν' ἤκεις μέθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἦκεις γὰρ οὐ κενὴ γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἐξοίδα, μὴ οὐχὶ δεῦμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.

ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἅπαθον, πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφὴν,
παρεὶς' εἰσω. δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
ποιοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν ὑνσμόροιν παίδοιν κακὰ
[illegible]
σοῖν μὲν γὰρ αἴτιός ἠν ἔρως ἔρωτος. Κρέοντι τε
θρόνους ἐάσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λύπῃ σκοπούσαι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,
οὓς κατείρξε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·
τὸν δ' ἐκ θεῶν τον κἀξ ἀλιτρίας ἁρενὸς
εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὼ μὲν νεᾶρ καὶ κρυπτὸν μείων γεγὼς
τῶν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
[illegible]
ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πλῆθύων λόγος,
τὸ κοῖλον "Αργος βὰς ἄγειρε, προσλαμβάνει
κῆδός τε κανὼν καὶ ξυναισπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτὸς "Αργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῇ, καθέξον, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβᾷν.
ταῦτ' οὐκ ἀριλμὸς ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅπου θεοὶ
πόνους κατοικτισοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ἦδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὶς
ὄψιν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε·
ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
ΟΙ. ποῖσιν τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
ΙΣ. σέ τοῖς ἐκεῖ ζητοῦσ' ἀνθρώπους ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ', εὐσοίας χάριν.
ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κρίτη.
ΟΙ. ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ;
ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῖν ἡλίκον δὴ νέος πέλει.
ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἵξεται σοι τοῦτων χάριν
ἤδητα βαιοῦ καὶ σὺ μηνῶν χρόνου.
ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἐμημένοι μοι.

ΙΣ. [illegible]
κρατοῦσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων.
ΟΙ. ἦ δ' ὠφελήσεις τῆσδε θύρασι κειμένου·
ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχὴς ὁ σὸς βαμός.
ΟΙ. κἂν ἐν θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
ΙΣ. τοῦτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πάλαι
χώρας ἐθέλουσι μηδ' ἐν ἂν σαυτοῦ κρατῆς.
ΟΙ. ἦ καὶ κατασκῶσι Θησέως κύνες;
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἄ τοῦμφυλον αἱμά σ', ὦ πάτερ.
ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
ΙΣ. ἔσται πόλ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, ξυναλλαγῆς;
ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
ΟΙ. ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγειν, τέκνον;
ΙΣ. [illegible]
καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον.
ΟΙ. παίδων τις οὖν ἥκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ΙΣ. [illegible]
ΟΙ. κἀθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντοι πάρος
τοὐμοῦ πάθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ΙΣ. [illegible]
ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔρυν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῦν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχουσιν κἀπαιάροῦσιν δόρυ·
ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὔτ' ἂν οἰβελητὸς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθοῦσαν
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἠμύναν· ἀλλ' ἀνάστασ
αὐτοῦν ἐπέμφθην κἀξεκρήγδην φυγάς.
εἶπας ἂν ὡς θέλουσι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτὶς' ἡμέραν,
ὁπηνίκ' ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελὼν·
χρόνῳ δ', ὅτ' ἦδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμώντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἠμαρτημένων,
τὸ τηνίκ' ἦδη τοῦτο μὲν πόλιν βίᾳ
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπονς ἁμικροῦ χάριν
φυγὰς σφὼ σἠν ἕξω πτωχὸν ἠλώμην ἐγώ.
ἐκ ταῖνδε δ', οὖσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ὅδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
τὼ δ' αὖτὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
ἀλλ' οὔ τι μὴ λαίκασι τοῦδε συμμίξου,
οὐδὲ σφὼν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει. τοῦτ' ἐγῷδα, τῇδε τε
μαντεῖ' ἀκούων, συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ
παλαίφαθ' ἁμοὶ Φοίβος ἤνυσέν ποτε.
πρὶς ταῦτα καὶ Κρίνοτα πεμπώτων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ἡμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητ' ἐμοῦ
προστύτισι ταῖς σεμνῶισι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιῆσθαι, τῆδε τῇ πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.

ΧΟ. ἐπάξιμ᾽ ἐν, Οἰδίπους, κατοικεῖσαι,
αὐτὸς τε παῖδές θ᾽ αἵδ᾽· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρ σαντὸν τῷδ᾽ ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.

ΟΙ. ὦ φίλτατ᾽, ὡς νὺν πᾶν τελοῦντι προξένει.

ΧΟ. θοῦ νὺν καθαρμὸν τῶνδε διαμῶν, ἐφ᾽ ἃς
τὸ πρῶτον ἔκυ, καὶ κατάστεψον πέδον
ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ ἀειρότου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δὶ᾽ ὑσίνων χειρῶν θεγών.
ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεἰμ᾽ ἀκήρατον λάβω;
ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐτέχνου τέχνη,
ὧν κρᾶτ᾽ ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
ΟΙ. ἀλλόλοισιν, ἢ κρώσσουσιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
ΧΟ. οἷὸς νεαλυὲς νεοτόκῳ μαλλῷ βαλών.
ΟΙ. εἶεν· τὸ δ᾽ ἔνδεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;
ΧΟ. χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.
ΟΙ. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
ΧΟ. τρισσὰς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ᾽ ὅλον.
ΟΙ. τοῦ τῶνδε πλήσας ὅῶ; διδάσκε καὶ τόδε.
ΧΟ. [illegible]
ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
ΧΟ. τρὶς ἐνιέ· αὐτῃ κλῶνας ἐξ ἁμῴων χερῶν
τιθεῖς ἐλαίας, τάσδ᾽ ἐπεύχεσθαι λιτάς.
ΟΙ. τεύτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.
ΧΟ. ὧς σφας καλοῦμεν Εἰμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
[illegible]
αἰτοῦ σύ τ᾽ αὐτὸς, κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ᾽ ἀφ᾽ἱρπεῖν ἄστροφον. καὶ ταῦτά σοι
ΟΙ. δρώσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ·
ἄλλως δὲ δειμαίνομ᾽ ἂν, ὦ ξέν᾽, ἀμφὶ σοί.
ΧΟ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων·
ΑΝ. ἡκούσαμέν τε χὠ τι δεῖ πρύσταισθ᾽ ὁρᾶν.
ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά. λείποπαι γὰρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι μηδ᾽ ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν.
σφὼν δ᾽ ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν χὰν οὖμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ᾽ ἑκτίνουσαν, ἢν εὖνοις παρῇ.
ἀλλ᾽ ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με
μὴ λείπετ᾽. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοίμὸν δέμας
ἕρημον ἕρπειν οὐδ᾽ ὑφηγητοῦ δίχα.
ΙΣ. ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τύπον δ᾽ ὑα
χρὴ ᾽σται μ᾽ ἐφιερεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
ΧΟ. τοῦκεῖθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ᾽· ἢν δὲ τοῦ
σπάνιν τιν᾽ ἴσχῃς, ἔστ᾽ ἐποικος, ὃς φράσει.
ΙΣ. χωρσῖμ᾽ ἂν ἐς τόδ᾽· Ἀντιγόνη, σὺ δ᾽ ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε. τοὶς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ᾽ εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν, ὦ ξεῖν᾽,
ὄρμως δ᾽ ἐραμαι πυθέσθαι. [ἐπεγείρειν· στρ. α΄.
ΟΙ. τί τοῦτο;
ΧΟ. τᾶς θελαίας ἄπόρμου φανείσας
ἀλχηδόνος, ᾇ ξυνέστας.
ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔρῃ᾽ ἀναιδῆ.
ΧΟ. τὸ τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρῄζω, ξέν᾽, ὀρθὸν ἄκουσμ᾽ ἀκοῦσαι.
ΟΙ. ὤμοι.
ΧΟ. στένεται. κατείω.
ΟΙ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. πειθοῦ· καγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις.

ΟΙ. ἦνεγκον κακύτατ᾽, ὦ ξένοι, ἦνεγκον ἑκὼν μέν,
θεὸς ἴστω, ἀντ. α΄.
τούτων δ᾽ αἰθαίρετον οὐδέν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἐς τί;
ΟΙ. κακᾷ μ᾽ εἰνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γνόμαν ἐνέζευξεν ἄτᾳ.
ΧΟ. ἢ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ᾽ ἐπλήσω·
ΟΙ. ὤμοι, θάνατος μὲν τιδ᾽ ἀκούειν.
ὦ ξεῖν᾽· αἰτιᾶ δὲ δὴ᾽ ἐξ ἐμοῦ μὲν
ΧΟ. πῶς φῄς;
ΟΙ. παῖδε, δέο δ᾽ ἄτα
ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς· ἀπέβλαστον ὠδῖνος.
ΧΟ. ἆρ᾽ αἱ γὰρ ἀπὸ γόνοι τεαί· στρ. β΄.
ΟΙ. κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί.
ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ᾽ ἐπιστροφιὰ κακῶν.
ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἄλαστ᾽ ἔχειν.
ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, ὃ μήποτ᾽ ἐγὼ τλακαιρδίοις
[illegible]
ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔδου φόνων ἀντ. β΄.
ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ᾽ ἐθέλεις μαθεῖν·
ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, διντέραν ἔπαισα ἐπὶνόσῳ νόσον.
ΧΟ. ἔκτανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι
ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ;
ΟΙ. ἐγὼ φράσω.
καὶ γὰρ ἀλοὺς ἐφύνευσα καὶ ἄλεσα·
νύμῳ δὲ καθαρὸς, ἄϊδρις ἐς τόδ᾽ ἦλθον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ᾽ ἁμῖν Αἰγέως γάνος
Θησεὺς κατ᾽ ὀμφὴν σὴν ἐφ᾽ ἱστᾶλη πάρα.
ΘΗ. πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
τὸν αὐτὸν ἐμοὶ τε καὶ πολίταις διαβεβημένον
ἔγνωκά σ᾽, ὦ παῖ Λαΐου, ταυτὸν θ᾽ ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ᾽ ἀκούσω μᾶλλον ἐξεπίστασθαι.
σκευὴ τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦτον ἡμῖν ὃνθ᾽ ὃς εἶ, καὶ σ᾽ οἰκτίσας
θέλω ᾽περίσθαι, δύσμορ᾽ Οἰδίποδος, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοὶ τ᾽ ἔχων,
αὐτός τε χὴ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε. δεινὴν γάρ τιν᾽ ἂν πράξειν τύχοις
λέξας ὁπόϊας ἐξαφιστάμην ἐγώ.
ὃς οἶδα κἀτοὺς ὡς ἐπαῖσε τὴν ξένος,
ὥσπερ σὺ, χὥς τις πλεῖστ᾽ ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ᾽ ἐν τῷμῷ κάρᾳ,
ὥστε ξένον γ᾽ ἂν οὐδέν᾽ ὄντ᾽, ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραπόμην μὴ οὐ συνεκσώζειν᾽ ἐπεὶ
ἐξοιδ᾽ ἀνὴρ ὢν χὠτι τῆς ἐς αὖμιον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γὰρ μ᾽ ὃς εἰμι, κἀφ᾽ ὅτου πατρὸς γεγὼς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
ὥστ᾽ ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διέρχεται.
ΘΗ. τοῦτ᾽ αὐτὸ νῦν δίδασχ᾽, ὅπως ἂν ἐκμάθω.
ΟΙ. δῶσων ἱκάνω τοῖμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ᾽ αὐτοῦ κρείσσον᾽ ἢ μορφὴ καλή.
ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.
ΘΗ. ποῖῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορᾷ δηλώσετις;

ΟΙ. ὅταν θέλω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὶς γέην.
ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἴτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λήστιν ὄψεις ἢ δὶ' οὐδενὸς σταθεί.
ΟΙ. ἐπαίτεῖα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585
ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
ΟΙ. ὅρα γε μήν· οὐ σμικρός, οὐκ, ἀγὼν ὅδε.
ΘΗ. πύστερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγεις;
ΟΙ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάσουσί με.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλοντάς γ', οὐδὲ σοὶ ψεύγειν καλόν. 590
ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὖτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
ΘΗ. ὦ μῶρε, θεμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
ΟΙ. ὅταν μάσῃς μου, τοντέϊτει, ταντὶν δ' ἔα.
ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν.
ΟΙ. πέπεισθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορᾶν γέγονε ἐρεῖς;
ΟΙ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
ΘΗ. τί γὰρ τὸ μέῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
ΟΙ. οὗτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλαι κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίατ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐς χρηστηρίων;
ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πλημγῆναι χθονί. 605
ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν ταμὰ κἀκείνων πικρά;
ΟΙ. ὦ φίλτατ' Λίγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάντ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταυτὸν οὔποτ' οὐτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοισι βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὐθὶς φίλα. 615
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανὺν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῖται νύκτας ἡμέρας τ' ἰὼν,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
ἔν' οὗμὸς εὐδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, χὼ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' οὐ γὰρ αἰδὼν ἠδὺ τακίνητ' ἔπη,
ἃ μ' ἐν οἴσιν ἠρξίμην, τὸ σὸν μόνον 625
πιστὸν φυλάσσων· κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀρχεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἰπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῆ τῇδ' ὁδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἔστιν ἑστία;
ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ὑφηγμένος
γῇ τῇδε κώμοι ἐασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
ἀγὼ σεσῖσθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ' ἵμπολιν κατοικιῶ.
εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ γιν
τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
τῷδ' ἠδύ, τοῦτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι 640
κρίνασπι χρῆσθαι. τῇδε γὰρ ξυνοίσαμαι.
ΟΙ. ὦ Ζεῦ, δίδοιτο τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
ΘΗ. τί δῆτα χρῄζεις; ἢ ὀμόσαι στείχειν ἐμοὺς;

ΟΙ. εἰ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐστ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκότων.
ΘΗ. μὴ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
ΟΙ. εἰ σοί γ' ἄπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὔ σε μὴ προδῶ.
ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
ΘΗ. σέκνου πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις;
ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
ΟΙ. ἤξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασκ' ἃ χρὴ με δρᾶν.
ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τοὺμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς
ΘΗ. οἷσ' ἐγὼ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ τοῦς ὅταν
αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα. 660
κείνοις δ' ἴσως κεῖ δεῖν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἷσ' ἐγὼ, φιτνίσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε· 665
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρύστερος οἷσ' ὅτι
τοὐμὸν φιλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
ΧΟ. εὐπίτνου, ξένε, τᾶσδε χώρας στρ. α'.
ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνὸν, ἔνθ' 670
ἁ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισσὸν
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἠνεμόων τε πάντων
χειμώνων· ἵν' ὁ βακχιώτας
ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
θεαῖς ἀμφιπόλῶν τιθήναις. 680
θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ἀντ. α'.
ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ
νάρκισσος, μεγάλαιν θεᾶν
ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
χρυσαυγὴς κρόκος· οὐδ' ἀΰπνοι 685
κρῆναι μινύθουσιν
Κηφισοῦ νομάδες ῥείθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἦματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ 690
στερνοῦχον χθονὸς· οὐδὲ Μουσᾶν
χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ' ἁ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακουω, στρ. β'.
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώποτε
βλαστὸν 695
φύτευμ' ἀχείρητον αὐτόποιον,
ἐγχείων φόβημα δαΐων,
ὁ τᾶδε βάλλει μέγιστα χώρα, 700
γλαυκῶπι παιδοτρόφῳ φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὔθ' ἁβρὸς οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν
κύκλος

λείσεισι τὸν Μοιρῶν Δὸς
χὰ γλυκερῶπις Ἀδράστα.
ἀλλὰν δ' αἰῶνα ἴχω ματροπάλαι τάδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς αὔχημα
μέγιστον.
εἶπαμεν. ἐξώολον, ἐκθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν ἐς
τοῦ· εἶσας αὐχμῷ, ἄναξ Ποσειδᾶν,
ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινῶν
ἁ δ' εὐήμετρος ἔκπαγλ' ἀλία χερσὶ παραπτομένα
πλάτα
ΑΝ. ὦ [illegible] τάδ' [illegible]
νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.
ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;
ΑΝ. ἄσσον ἔρχεται
Κρέων δῦ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνουτ' ἂν ἦδη τέρμα τῆς σωτηρίας.
ΧΟ. θάρσει, παρέσται. καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.
ΚΡ. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀρμάτων εἰληφότας
φόβῳ νεώρη τὴν ἐμὴν ἐπειςόδου,
ὧν μήτ' ἀκεκεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρῶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἷ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
[illegible]
οἷς ἐξ ἐνὸς στείλαντος, ἀλλ' αὐθρῶν ὕπο
πάντων κελευσθεὶς, οὐτεχ' ἥκ μοι γένει
τὰ τοῖδε πευθεὶν πῖματ' ἐς πλείστον πόλεως.
ἀλλ', ὦ παλαίτιμ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
ἰκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως· ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ,
ὅσῳπερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλχῷ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύστηνον, ὅντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κἀπὶ προσπόλου μᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἐνόμιζον, [illegible]
ἀεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῷ διαίτῃ, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοῖσιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ' ἀθλίαν τοῦτ' ἐνέβην τοῖς σοῖς κακοῖς,
ὠνείδισα' ἐς σὲ καμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφαιῆ κρύπτειν, σύ νυν
πρὸς θεῶν πατρῷον, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
πατρ[illegible] τῶν πάλαι φίλων
εἶπὼν· ἐπαξία γάρ, ἡ δ' οἶκοι πλέον
δίκη σέ[illegible]δοιτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός.
ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν ῥέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ κἀμὲ δεύτερον θέλειν
ἕλειν, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς;
πρόσθεν τε γὰρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦντ', ὅτ' ἦ μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονὸς,
οὐκ ἠθέλες θέλοντι πρωσβεύσαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἦδη μεστὸς ὢν θυμουμένου,
καὶ τοὺν ὑμίοισιν ὢν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδὲ σοι
τὸ συγγενὲς τοὔτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσοραᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὕνουν τῆνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
καίτοι τίς αὖτη τέρψις ἄκουσα φιλεῖν,
ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαρῶν μὴ τυγχάνοι
πλήρη δ' ἔχοιτι θυμὸν ὧν χἠδέως, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι·
ἆρ' ἂν ματαίων τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;
τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοὶ,
λύγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὡς σε ὀνλώσω κακῶν.
ἥκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ἐς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, πλατεῖς δὲ σοι
κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός·
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι ταῦτ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλιάστωρ οἰμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ὑμανεῖν μόνον.
ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὥσῳτερ καὶ σαφεστέρων κλύω
Φοίβου τε καὶτοῦ Ζηνὸς, ὃς κεῖνου πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφικτὰ δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν
κἀς' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἷσα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθ'·
ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οἰδ' ὦδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερπσίμεθα.
ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σὰ
ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
ΟΙ. ἐμοὶ μὲν ἐσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
πείθειν οἷός τ' εἶ μήτε τοὐσδε τοὺς πέλας.
ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λύμα τῷ γήρα τρίβει·
ΟΙ. γλώσσῃ σὺ δεινὸς· ἀνδρὶ δ' οὐδὲν οἷὸ' ἐγὼ
δίκαιον ὄστις ἐξ ἁπαντος εἶ λέγει.
ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
ΟΙ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
ΚΡ. οὐ δῆθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.
ΟΙ. ἄπελθ', μὴ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδὲ με
φίλασσ' ἐφορρῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
ΚΡ. μαρτύρομαι τοιγὸ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
οἳ' αὐταμείδει ῥήμαθ', ὧν σ' ἔλω ποτέ.
ΟΙ. τίς δ' ἂν μὲ τῶνδε συμράξων ἕλοι βίᾳ·
ΚΡ. ἢ μὴν σὺ κἄνευ τοῖδε λυπηθεὶς ἔσει.
ΟΙ. ποῖ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
ΟΙ. ὤμοι. ΚΡ. τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.
ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου;
ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνον.
ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι.
ΚΡ. ἐμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.

ΑΝ. τίνων τάλαινα, ποῦ φέγω; ποίαν λάβω
ἐκὼν ἄρημον ἢ βροτῶν;
τί δρῶ, ἔξίε;
ὦ γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.
ΑΝ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια;
τοὺς ἐμοὺς ἄγω. στρ.
ΧΟ. ὦ πόλιες.
ΑΝ. τί δρᾷς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' ἐς
θάσσαλον εἰ χερῶν. 835
ΧΟ. εἶεν. ΧΟ. σοῦ μὲν οὐ τάδε γε μωμένου.
ΑΝ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
ΧΟ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ;
μέθες χεροῖν
τὴν παῖδα θάσσον.
μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς.
ΑΝ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἐγωγ' ὀθνειοπρέπειν. 840
προσᾴδ' ὧδε, βάτε λάτ', ὕποποι.
πόλιν ἐναίρεται, πόλιν ἐμὰ, σύνεγε.
προσᾴδ' ὧδέ μοι.
ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι. 844
ΧΟ. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι;
ΑΝ. πρὸς βίαν πορεύομαι.
ΧΟ. ὄμοι, ὦ παῖ, χέρας. ΑΝ. ἀλλ' οἰδὲν σθένω.
ΚΡ. οὐκ ἄξεθ' ἡμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.
ΚΡ. οὔκουν ποτ' ἐκ τοῦτον γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ 850
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τέραιτος ὢν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἷὸ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὀργὴν κάρτ' αἴτοῦ αἴτῶν οὔτε νῦν καλὰ
ὀργὴν χάριν δοὺς, ἢ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. 855
ΧΟ. ΚΡ. μὴ ψεύειν λέγω.
ΧΟ. οὗτοι σ' ἀφῆσω, τῶνδέ γ' ἐστερημένος.
ΚΡ. καὶ μείζον ἁμὰ ῥίσιον πόλει τάχα
θήσεις; ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μύναιν.
ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; 860
τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
ΚΡ. δεινὸν λέγεις.
ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἢν μὴ μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.
ΟΙ ὦ φθέγμ' ἀναιδὲς, ἢ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
ΚΡ αἰδῶ σιωπᾶν.
ΟΙ. μὴ γὰρ αἰδὲ δαίμονες
θεῶν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ὁρᾶς ἔτι, 865
ὃς μ', ὢ κάκιστε, ψιλὸν ὧμ' ἀποστάσας
τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοὺς βίαν
τοιοῦτον οἷον κἀμὲ γηρήναι ποτέ. 870
ΚΡ. ἰράτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώμια;
ὁρῶσα κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεποιθὼς ῥῆμασίν σ' ἀμύνομαι.
ΟΙ. οὕτοι καθεῖμ' ἐγὼν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεἰ μοὔνὸς εἶμι τῶνδε καὶ χρώμῳ βραδύς. 875
ΟΙ ὦ τάλας. ἀντ.
ὅσον λέμ' ἔγων ἀφίκου, ξέν', εἰ
τάδε ἐπεῖσι τελεῖν.
ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκ ἴτι νεμῶ πόλιν.
ΟΙ τοῖς τοι δικαίοις ὧδ βριαχὺς νικᾷ μεγαν. 880
ΟΙ ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται;
τά γ' οὐ τελεῖ.

ΚΡ. Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.
ΧΟ. ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
ΧΟ. ὦ πᾶς λεώς, ὦ γᾶς πρύμοι,
μόλετε σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν 885
περῶσ' οἴδε δὴ.
ΘΗ. τίς ποθ' ἡ βοή; τί τοὔργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βοᾳθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναίλιφ θεῷ
τοῦδ' ἐπισπάστῃ Κολωνοῦ; λέξατ', ὡς εἰδὼ τὸ πᾶν
οὗ χάριν δεῦρ' ἦξε θάσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.
ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνων γὰρ τὸ προσφθόγγημά σου, 891
ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.
ΟΙ. Κρέων οὗ', ὃν δέδορκας, οἵγεται τέκνων
ἀποστάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895
ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οὐ πεπυσθ' ἀκήκοας.
ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπίλων μολὼν
πρὸς τοῦσδε βωμοὺς πᾶντ' ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἵππότην τε θνημίτων ἄπο
σπεύδειν ἄπο ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ,
ὡς μὴ παρέλθοσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
ξένῳ γένωμαι τῶδε, χειρωθεὶς βίᾳ.
ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοιοῦτον δ' ἐγὼ,
εἰ μὲν δὺ' ὀργῆς ἦκον, ἢν ὃδ' ἄξιος, 905
ἅτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἑμῆς χερὸς·
νῦν δ' οὔσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῖρ' οἱ μοι στήσῃς ἄγων' 910
ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως
οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σὸς χθονὸς,
ὅστις εἰσαῖ ἀσεβῶν εἰσεβῶν πάλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδὲν, εἶτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κεμὲ ὧδ' ἐπεισπίτνον 915
ἄγειν θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ.
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
καίτοι σε Θησαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακῶν·
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
οὐδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἄγοντα ἡμαξας ἀλλὰν ἐκτήμην.
οὔκουν ἐγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονὸς,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς,
σέθ' εἶλκον οὔτ' ἂν ἦγόμην, ἀλλ' ἡπιστάμην
ξένον που' ἀστοῖς ὡς ἐπιστατεῖν χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οἶσθαν αἰσχύνειν πόλιν
τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καί σ' ὁ πληθὺν χρόνος 930
γέρων θ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῖρ' ἄγειν τινὰ,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών· καὶ ταῦτά σοι 935
τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.
ΧΟ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρᾶν δ' ἀφειρίσκει κακά.
ΚΡ. ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τῆνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῄς, 940
τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι

ζῆλος ἐνναίμων, ὥστ' ἐμοὶ τρέῤῥειν πάρ.
ἦδη δ' ὀδύνας' ἄνδρα καὶ πατρικτόνον
κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες ἠγνίσθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὖτοὺς Ἅιδου σύνδυσον πάγον
ἐγὼ ξυνῆδη κἀδύνων ὧνδ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιοῦσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ὁ σοὶ δ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε [illegible] 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠᾔτο καὶ τῷμῷ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ᾐδίκουν τἀὐτ' ἀντιδρᾶν.
θνῄσκω γὰρ οἷδὲν γήμῃς ἔστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται. 955
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὁμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
καὶ τηλικοῦσδ' ὢν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
ΟΙ. ὦ λημ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους σοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν ἐς γένος πάλαι. 965
ἐπεὶ καθ' αὑτὸν γ' οὐκ ἂν ἐξεῦρος ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμοὺς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἐκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν, 970
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί,
ὃς οὔτε βλάστασ πω γενεθλίους πατρὸς,
οὐ μητρὸς εἶχον. ἀλλ' ἀγένητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάην,
ἐς χείρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
μηδὲν ξυνειδὼς ὧν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἄκον πράγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δὲ, τλήμον, οἵκ ἐπαισχύνει γάμους
οὕσης ὑμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἷον ἔρᾳ τάχ'; οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
σοῦ γ' ἐς τόδ' ἐξελθόντος ἀνοίγοντος στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα· καὶ τεκοῦσά με
αὖτὴς ὀνειδος παίδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σέ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ 985
κείρην τε ταῦτα δυστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γάρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὑς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
ἐν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αἰτίζ' εἰθιάδε
κτείνοι παραστὰς, πότερα συνθάνοι' ἄν, εἰ
πάτηρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εἰθέως;
δοκῶ μὲν, εἶπερ ζῇ φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
τίνοι' ἄν, οὐδὲ τοὐνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μετὰ κακῶν [illegible]
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα βωστεῖσαι καλὸν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῴκηται καλῶς·

[illegible] 1
ὀδούσας' εἴ τις γῆ θεοῖς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοιᾦ' ὑπερῆρει,
ἀῤ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κύρας τ' οἴχει λαβών.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νὺν τάνδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1110
καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγοὶς ξυμμάχους θ', ὡ' ἐκμάθῃς
οἷων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.
ΧΟ. ὁ ξένος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυναθεῖν. 1015
ΘΗ. ἄλλα λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξῆπτασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παῦσόντες ἔσταμεν.
ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρᾷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν;
ΘΗ. ὁδοῦ κατόρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ μι
χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχειs 1020
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν.
ἀλλοι γὰρ οἱ σπείδοντες, οὓς οὐ μὴ ποτε
χώρας φυγοῦντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ' [illegible] 1025
καί σ' εἶλε θηρῶσθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλῳ
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις ἐς τάδ'· ὡς ἐξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οἰδ' ἄσκευον ἐς τοσῆνδ' ὕβρει
[illegible] 1030
ἀλλ' ἴσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.
ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην ταῦτ' ἐς σοι
δοκεῖ λελέχθαι χὠτε ταῦτ' ἐμηχανῶ· 1035
ΚΡ. οἰδὲν σὺ μεμπτὸν ἐν θεῶν' ὧν ἐρεῖς ἐμοί·
οἵκοι δὲ χήμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν.
ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νὺν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
ΟΙ. ὦναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
ΧΟ. εἶην ὅτι δαΐων [illegible] στρ. α'.
[illegible] 1045
τὸν χαλκοβάταν Ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις,
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὗ πότναι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
θυατοῦσιν, ὧν καὶ χρυσέα
κλὴς ἐπὶ γλώσσα μέβακε πρόσπολον Εὐμολπι-
δᾶν·
ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησέα καὶ τὰς διστόλους 1055
[illegible]
αἰτορκεῖ τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἢ που τὸν ἐφέσπερον [illegible] στρ. β'.
πέτρας ῥιφάδος πελῶσ' 1060
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
πῶλοισιν, ἢ βωμῥαμμάτοις
[illegible]
ἀλλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης, 1065
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γὰρ ἀστρώπτει χαλινὸς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατὰ
ἀμπυκτήρια * * *

διδάσκεις. εἰ τὰν ἱππᾶν
τιμῶσαν Ἀθάναν
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
Ἵππιός θ' ἑλικώπων
ἕζομαι, ἢ μέλλουσ' ; στρ. β'.
ὡς προμάται τί μοι
γνώμα, τάν' ἀνθόσειστον
τᾶν θεινὰ τλησᾶν, θεινὰ δ' εἰρυσσᾶν πρὸς αὖ-
τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ὄμμ.· [θαίμων πάθη.
μάστις εἶα' ἐσέβλων ἀγώνων.
εἶσ' ἀέλλαι ταχύρραστοι πελειὰς
αἰθερίας ἐφέλπεις κίνασαι τῶνδ' ἀγώνων
ἐωμίσασα τοὶμὸν ὄμμα.
ὦ παντοπάτα Ζεῦ, πόροις
γᾶν τάνδε δαμοκρατεῖς ἀντ. β'.
σθένει τ' ἀνικητᾶν τὸν εἴαγρον τελειῶσαι λόχον,
σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα.
καὶ τὸν ἀγρεύταν Ἀπόλλω
καὶ κασιγνήταν πικροσσήτονα ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾶ τᾶδε καὶ πολίταις.
ὦ ξεῖν' ἀλήτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἄσσον αἰθὲς ὄδε προσπολουμένας.
ΟΙ. ποῦ ποῦ ; τί φῄς ; πῶς εἶπας ;
ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ.
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι ;
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον ;
ΑΝ. αἷδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
ΟΙ. πρόσελθέτ', ὦ παῖ, πατρὶ, καὶ τὸ μηδαμᾶ
ἐλπισθὲν ἤδειν σῶμα βιαστίσασ' ὀδοῖ.
ΑΝ. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόνῳ γὰρ ἡ χάρις.
ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον ; ΑΝ. αἰδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρηῃ. ΑΝ. τῷ τεκόντι τἄν φίλον.
ΟΙ. ὦ σκῆπτρα μητέρων. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οἰδ' ἔτ' ἂν πανύθλιος
θανὼν ἂν εἴην σῴζῶν παρεστῶσαν ἐμοί.
ἐμείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
τοῦ πρώσθ' ἑρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καὶ μοι τὰ πραγθέντ' εἰπεόθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
ΑΝ. ὄθ' ἑσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοὶ τε τοὔργου τοὐτ' ἐμοί τ' ἴσται βραχύ.
ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὶν τὸ λιπαρὲς
τέκνοι' ἐμαυτοῦ' ἄελπτα μηκύνω λόγων.
ἐπίστασαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἡμῖν ἡδονὴν ἐπεσπασμένην.
σὺ γὰρ νιν ἐξέπεσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοὶ θεοὶ πάρεισι ὧν ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γᾷ τῇδ'· ἐπεὶ τά γ' εὐσεβῆς
μόνοις παρ' ἡμῖν ἤνυν ἤνυσ' ἀνθρώποισιν ἐγὼ
καὶ τοῖσιν ἐντὸς καὶ τὸ μὴ ψευδόστομεῖν.
εἶδόν θ' ἁπλοῦν τοῦσδε τοὺς λόγους τάδε.
ἔχω γὰρ ἄγγελοῦ σ' οὐδὲν ἄλλου βροτῶν.
καὶ μοι χέ', ὦναξ, δεξίαν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήτου θ', ἢ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
ναιτοι τί φωνῶ ; πῶς σ' ἂν ἄθλιος γ'ογὼν
θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνόμῳ, ᾧ τἰς οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος ; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ' οὖν ἐάσω. τοῖς γὰρ ἐμπίπτουσι βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλνου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.
ΟΙ. οὔτ' εἶ τι μῆκος τῶν λόγων ἔδου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω,
οὔτ' ἐκ πρὸ τοὐμοῦ προῖλαβές τἀ τῶνδ' ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ'. ὦν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην
οὐδὲν σε, πρίσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἀγὼν ῥᾳδίη τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἃ γ' εἶσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών ;
λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸν μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
πρᾶγος δ' ἀτίξειν οὐδὲν ἀνθρώπου χρεών.
ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως ; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει.
ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδώνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρσον, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.
ΟΙ. ποδαπόν ; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι ;
ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν. σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.
ΟΙ. ποῖόν τιν' ; οὐ γὰρ ἥδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.
ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τῆσδ' ὁ προσθακὼν ἑδραν ;
ΘΗ. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοὔπο προσχρῄζοι τυχεῖν.
ΟΙ. ὦ φίλτατε, σχὲς οὔπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι ;
ΟΙ. μή μου δειηθῇς. μὴ πράγματος ποίου ; λέγε.
ΘΗ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὃς ἐσθ' ὁ προστάτης.
ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξειμί τι ;
ΟΙ. παῖς οἰμὶς, ὦναξ, στυγνὸς, οὐ λόγων ἐγὼ
[illegible]
ΘΗ. τί δ' ; οὐκ ἀκούειν ἐστι, καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ
χρῄζεις ; τί σοι τοὔτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν ;
ΟΙ. ἐχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκη προσβάλῃς τἀὐτἀ θεῖν.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκώπει
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται·
καὶ νῷν ὕπεικε τὼν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
γνώμης, ἃ μὴ σοι ξυμφέρουσα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη ; τά τοι κακῶς
ῥηγμὶν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβήσατ', ὦ πάτερ,
θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' ἔασον. εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξὺς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
[illegible]

σὺ δ' εἰς ἑκεινὰ, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
πατρῴα καὶ μητρῴα πήματ' ἄπαιδες,
κἂν κεῖνα λείσσῃς, οἷὸ' ἐγὼ, γνώσει κακοῦ
θεμιτὸ τελευτὴν ὡς κακὴ πρησγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀπιθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδελφῶν ὁμμάτων τηνώμενος. 1200
ἀλλ' ἡμὶν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια πρησχῄζουσιν, οὐδ' αὖτὸν μὲν εὖ
[illegible]
ΟΙ. τέκνων, βαρεῖαν ἦθανὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμὶν φίλον. 1205
μόνον, ξέν', ἔπειρε κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.
ΘΗ. ἄπαιρ' τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν,
ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· αὐ δ' ὧν
σῶς ἶσθ', ἐὰν περ καιρὲ τις σώζῃ θεῶν. 1210
ΧΟ. ὦστις τοῦ πλέονος μέρους στρ.
χῄρ[illegible]
ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ 1215
ἡμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρ-
ποιτα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,
ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
Ἅϊδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀνατέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν.
[illegible] ἀντ. 1225
ἰὰ λόγων· τὸ δ', ἐπεὶ φαινῇ,
βῆναι κεῖθεν ὄφελον πρὶ ἥκει
πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
ὡς εὖ' ἂν τὸ νέον παρῇ
[illegible] 1230
τίς πλάγχθη πολύπροκθος ἔ-
ξω, τίς οὐ καμάτων ἐπι ;
φόνοι, στάσεις, ἔριδες, μάχαι,
καὶ φθόνος· τὸ τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
πέμπτον ἐκπατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄβυλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
ἐν ᾧ τλάμων ὁδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρεισ ὡς τις 1240
ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,
ὡς καὶ τόνδε κατάκρας
δειναὶ κυματογενεῖς
ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, 1245
αἱ δ' ἀνατέλλοντος.
αἱ δ' ἀνὰ μέσαν ἀκτὶν',
αἱ δὲ νυχίᾱν ἀπὸ μπᾶν.
ΑΝ. καὶ μὴν ὧδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος 1250
ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὦ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὀδοιπορεῖ.
ΟΙ. τίς οὗτος;
ΑΝ. ὅνπερ καὶ πιλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δεῖρο Πολυνείκης ὅδε.
ΠΟ. οἴμοι, τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρῶσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῖδ' ὁρῶν 1255
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
ἐσθῆτι σὺν τοιῷδε, τῆς δ' ὑποβλῆς
γέρων γέροντι συγκατώκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ 1260
κόμη δι' αἴρας ἀκτέναστος ἄσσεται·
[illegible]
τὰ τῆς ταλαίνης γηδοὺς ὑμπετήρια·
ἀχὼ πανώδης ὀψ' ἄγαν ἐκμαθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώποις τροφαῖς 1265
ταῖς σαίσιν ἥκειν· τἀμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πίθῃ.
ἀλλ' ἔστι γάρ καὶ Ζηνὸς σύνθακος Ὁμήνων
Ἀϊδῶν ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ, πάτερ,
παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μὲν ἐστι, πρασφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
τί σιγᾷς;
φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ' ἀποστραβῇς.
οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας
πέψῃσεις ἄναυδος, οὐδ' ἃ μηνίεις φρονέσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες, 1275
πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κατῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὃς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῆ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει. 1280
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι,
ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀβωνήτοις τινά.
ΠΟ. ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξῆγεῖ σύ μοι· 1285
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν σεσυλῆσθαι
ἀργῶν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνίστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι 1290
καὶ ταῦθ' ἁδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ' ἦλθον ἥδη σοι θέλων λέξαι, πάτερ,
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγᾶς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις σὔνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
[illegible]
ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὢν φύσει νεώτερος, 1295
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οἷὸ' ἔργου μολών,
πάλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μίλιττα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτη κλύων. 1300
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικὸν,
λαβὼν Ἄδραστον πευθερὸν, ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὁσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐν Θήβας στόλον 1305
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν. τί ὄρτα νῦν ἀθιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίοις, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι ξὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
οἷός Βορυσσεὺς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς
ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
[illegible]
[illegible]
Ταλαὸς· ὁ πέμπτος δ' εἴρυται κατασκαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν πυρί·

ἔστιν δ' Ἀθηναίοισιν ὄνομα, [illegible] 1320
[illegible]
μητρὸς λοχεύεις, πατρὸς Ἀταλάντης γόνος·
ἐγὼ δέ σοι, κεἰ μὴ σύς, ἀλλά τοι κακοῦ
πεύσῃ· φυτεύεις, σὸν γέ τοι καλούμενος,
ἄγῳ τὸν Λάιον, ἄθρησον εἰ θέλᾳς στρατόν. 1325
εἰ δ' ἄπει παῖς ἐμὸς ἐμοῦ τε καὶ φυτεῦς, πάτερ,
[illegible]
μέλαν βαφεῖων εἰκαθὲν ὁρμισμένῳ
τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
ἓς μ' ἐξέωσε κἀπεσέλησεν πάτρας. 1330
εἰ γὰρ τι πιστὸν ἦστιν ἐκ χρηστηρίων,
εἰς ἂν σὺ προσθῇ, τοῦτό' ἐφασκε εἶναι κράτος.
πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων,
αἰτῶ πελάσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένοι δὲ σύ· 1335
ἄλλους δὲ θωπεύοιτες οἰκοῦμεν σύ τε
κἀγώ, τῶν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
ὁ δ' ἐν δόμοις τίμαινος, ὦ τάλας ἐγώ,
[illegible]
ὃν, εἰ σὺ τὴμ ξυμπαραστῆσαι φρενί, 1340
βραγεῖ σὺν ζυγῷ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
[illegible]
στήσω δ' ἐμαυτὸν, κἄνυσι ἐκβαλὼν βίᾳ.
καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθελοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345
ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τὸν πέμψαντος οὕτινα', Οἰδίποδος,
εἰπὸν ὅπως ἐμμόρᾳ· ἔκπεμψαι πάλιν.
ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ τίγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπίψας ἐμοὶ
θησεύς, ἐκαίνου ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους, 1350
οὔτ' ἂν ποτ' ἀνὴρ τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο·
νῦν δ' ἀξιοῦσι εἰσὶ κακούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦτ' ἃ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εἴρρανεῖ βίον.
δε γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξένιαμος ἐν Οἰδᾶσι ἔχει, 1355
τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τοὐδ' ἀπῆλασας
κἄθηρας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
ἃς νῦν βακρίεις εἰσορᾶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360
τἀδ', ὥσπερ ἄν ζῶ, σοὶ φονέως μεμιημένοι.
σὺ γὰρ με μόλῃ τῷδ' ἑδηκας ἐντροφον,
σὺ μ' ἐξέωσας ἐκ σίδου δ' ἀλώμενος
ἄλλοις ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
εἰ δ' ἐξίκοιμα τάσδε μὴ 'μαντῷ τροφοὺς 1365
τὰς παῖδας, ἢ τἂν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἵδε μ' ἐκσώζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί,
οὐδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
ἐμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκαμεν.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί πω 1370
ὡς αἰτίᾳ, εἴπερ οὖσ κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔᾳ θ' ὅπως πόλιν
[illegible]
πεσεῖ μαθεῖν χῷ ξύμμαχος ἐξ ἴσου.
τοιοῦσ' ὁρᾷς σφῶν πρόσθε τ' ἐξαυῆς ἐγὼ 1375
νίν τ' ἀγκαλίσαι ξυμμίξαντος ἐλθεῖν ἐμοί,
ὃν ἐξέστησε τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ ξυτιμᾶσθαι, εἰ τυφλὸν πατρὸς
τοιοῦδ' ἐφέστην. πάντα γὰρ τἀδ' οὐκ ἔοργεν.
τοιγὰρ τὸ σὸν θύμημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους 1380
κρατοῦσαν, εἶπε, ἔστιν ἡ πολυίδματος

Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ' ἔρῃ· ἀπώπτυστόν τε κἀπίφωρ ἐμοὶ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε σιλλαΐδων ἀρᾶς,
ἃς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμβηλεῖν 1385
δόμοι κρατῆσαι μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοίλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποκίσῃ, 1390
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, καβδύγγελλ' ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
[illegible] 1395
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γόρα.
ΧΟ. Πολύνεικες, οὗτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
ΠΟ. [illegible] 1400
ὀΐμοι δ' ἑταίρων· οἷον ἂρ' ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήξθημεν, ὦ τάλας ἐγὼ,
τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα
[illegible]
ἀλλ' ὄντ' ἀναιδον τῆδε συγκῦρσαι τύχῃ.
ὦ τοὐδ' ὁμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς, ἐπεὶ 1405
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀραμένου,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', εἰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται, καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
ὠστος γένηται, μὴ μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε καὶ κτερίσμασιν. 1410
καὶτοι σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἕτ' ἄλλον οἴσει τὸν ἐμῆς ὑπουργίας.
ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.
ΠΟ. ὃ φιλτάτη τὺ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415
ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στρίψειμι' ἄγουμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρίσας;
ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι 1420
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;
ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὗν ὦς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύματ', ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ; 1425
ΠΟ. χρῄζει γάρ· ἡμὶν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
ΑΝ. οἶμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τἀνδρός, οἳ' ἐθέσπισεν;
ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρίσιμα μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν. 1430
ΑΝ. οὔτως ἆρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;
ΠΟ. καὶ μὴ μ' ἐπίσχῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῖδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων.
σφῷν δ' εὐ διδοίη Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον.
μέθεσθε δ' ἤδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέπουτ' ἐσάψεισθ' αὖθις. ΑΝ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου.
ΑΝ. καὶ τίς ὧν σ' ὑρμώμενον
ἐς πρυῦπτον Ἄιδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
ΠΟ. εἰ χρή, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΠΟ. μὴ πείθ' ἃ μὴ δεῖ.

ΑΝ. δυστάλαινά τάν,' ἐγώ,
εἴ σον στερηθῶ.
ΗΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῆδε φέρωμεν χάριτι. σφὼ δ' αὖν ἐγω
θεοῖς ἀρώμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν.
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
ΧΟ. νέα τάδε νεώδει ἡλίᾳ μοι στρ. α'.
νέα βαρύπτωτα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἰ τι μοῖρα μὴ κεγχάνει.
μάτην γὰρ οἶδεν αἴσιμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὄρῳ ὄρᾳ πάντ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις αὖξων ἄνω.
ἔκτυπεν αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῖρο Θησέα πόροι;
ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' αὐτὶς ἄξεται
βροντῇ πρὸς Ἀιδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐφείπεται ἀντ. α'.
κτύπος ἄβατος ὧδε διὰ βιβλου· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὺς φόβαν.
ἔπτηξα θυμόν. ὁρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφῆσει τέλος; δέδια δ' οὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾷ ποτ' οἰδ' ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτή, κοὐκ ἔτ' ἔστ' ἀποστροφή.
ΑΝ. πῶς οἰσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβολὼν ἔχεις;
ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν στρ. β'.
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορεύσατω.
ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίστασται
διασπόρους ὀτοβος.
ἴλαος, ὦ δαίμων, ἴλαος, εἴ τι γᾷ
[illegible]
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως.
Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
ΟΙ. ἆρ' ἐγγύς ἀνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦσαι φρενί;
ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπαρσιν εὖ, τελεσφόρον χάριν
[illegible]
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βάδι βάδ', * * * * * ἀντ. β'.
ἔϊ' ἄκρον ἐπὶ γύαλον
[illegible]
βαίθυτον ἑστίαν ἀγίζων, ἰκοῦ.
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πάλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών.
σπεῖσον, ἄϋσσ', ὦναξ.
ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, στρ.
σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμβαὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προῖ̈φάνης, καί σοι θεῶν
τύχην τις ἐπέθηκ[illegible]
ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νεόρτου αὖ;
ΟΙ. βροπὴ θίου μοι. καί σ' ἄπερ ξυνήνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κείσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
ΟΙ. αἱ πολλαὶ βροντοὶ διατελεῖς, τὰ πολλά τε
στρέψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη. 1515
ΘΗ. [illegible]
κοὐ ψευδόμημα. χὠ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
γῆμας ἄπολπα τῇδε κείσεται πόλει.
χώρων μὲν αὐτὸς αὐτὰς ἐξηγήσομαι, 1520
ἄβικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ,
μηθ' οὗ κεκεύθει μήτ' ἐν οἷς κεῖται τύμοις·
ὡς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε
δορὸς τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τεθῇ. 1525
ἃ δ' ἐξάγυστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσει, κεἰσ' ὅταν μόλῃς μόνος·
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὁμως.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῴζε, χὥταν ἐς τέλος 1530
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμηνον· ὃ δ' ἀεὶ τῳπιὼν δεικνύτω.
[illegible]
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν. 1535
θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
τὰ θεῖ' ἀφεὶς τις ἐς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ
ὁ μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
[illegible]
χῶρον δ', ἐπεὶ γὰρ μὲ τοὐκ θεοῦ παρὼν, 1540
στείχομεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὦδ' ἔπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφανμαι καινὸς, ὥσπερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱρὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ', ὧδε, τῇδε βᾶτε. τῇδε γὰρ μ' ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἡ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγὲς, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμὸν,
νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας. 1550
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἄιδην. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
αὐτὸς τε χώρα σ' ἦδε πρόσπολοί τε σοὶ
[illegible]
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί. 1555
ΧΟ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀβλαῆ θεὸν στρ.
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
ἔννυχίων ἄναξ,
[illegible] 1560
ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βιρταχεῖ
ξένον ἐξανύσαι
μόρῳ τὰν παγκεύθῆ κάτω
νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
πολλῶν γὰρ ἀν καὶ μάταν 1565
[illegible]
πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὖξοι.
ὦ χθόνιαι θεαὶ, σῶμά τ' ἀνίκατον ἀντ. 1568
θρῄσς, ὃν ἐν πίλαισι
φασὶ πολυξέστοις 1570
εὐνάσθαι κυζίσθαί τ' ἐξ ὕστερων
ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀΐδῃ
λόγος αἰὲν ἔχει·
ὄν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι 1575

ὦρμωμεν ταρβοῦσι
τῷ ξένῳ κεκλῆσθαι πλάκας.
σὺ τοι κελεύσεις τὸν αἰτήσοντα.
ΑΓ. ἄνδρες πολῖται, δεντερωπάτοις μὲν ἂν
τ' γοιμι λέξαι Οἰδίπουν ἀνωλύτα· 1580
ἃ δ' ἦν τὰ πραγθέντ' οὐ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν· οὔτε τἄργ' οὖ' ἦν ἐκεῖ.
ΧΟ. ὄλωλε γὰρ δείντητος ;
ΑΓ. ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.
ΧΟ. πῶς ; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ ; 1585
ΑΓ. [illegible]
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρὼν
[illegible]
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος·
ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τῶν καταρράκτην ὁδῶν 1590
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἠρτιζωμένων,
[illegible]
κοίλου πέλας κράτῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου 1595
κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαΐνου τάφου,
καθέζετ'· ἐκ δ' [illegible]
κἄπειτ' αὐσας παῖδας ἠνώγει ῥύτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοὰς ποθεν·
τὼ δ' εἰτλίου Δήμητρος ἐς προσόψιον 1600
πάγον μολούσα τάσσ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ᾗ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν
κοἰκ ἦν ἔτ' ἄργὼν οὐδὲν ὧν ἐφίετο, 1605
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
βίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γόνυατα
πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ' ἀνίεσαν
[illegible]
ὁ δ' ὡς ἄκουέ φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, 1610
πτίξας ἐπ' αὐταῖς χέιρας εἶπεν, ὦ τέκνα,
[illegible]
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμὰ, κοὐκ ἔτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μέν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον 1616
τὰ πάντα λίαν ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οἰκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῖδε τὐνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητώμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμβαίκμεινοι 1620
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώμει βοή,
ἦν μὴν σιωπὴ· φθίγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
ὠώρσεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
[illegible]
καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός·
ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν ; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται.
ὁ δ' ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ κελεύμενος,
αὐδᾷ μολεῖν οἳ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κάρα,
δόξ μοι χεῖρὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ κατείνεσον
μήπωτε πρὀσωπον τόσδ' ἐκὼν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
μέλλῃς ἡμῶναν εὖ ξυμφέρουσ' αὐτοῖς ἀεί. 1635
ὁ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οἴκ ἄκτυπ μέτα
κατήνεσεν τάδ' ὄρκιος δρᾶσειν ἑέτῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εἰθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἁμαυρᾶς χερσὶν ὧν παίδων λέγει,
ὦ παῖδε, τλάσα χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἃ μὴ θέμις
[illegible]
ἀλλ' ἕρπετ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παράστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
ξύμπαντες· ὑστατὸς δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήθμεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον 1650
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινὸς
φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μίντοι βαιὸν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ,
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦντ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν "Ολυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ. 1655
μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ' οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γὰρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε πουτία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ. 1660
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλάμπετον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
ΧΟ. ποῦ δ' αἵ τε παῖδες χοἱ προπέμψαντες φίλων ;
ΑΓ. αἵδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένης.
ΑΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῷν δὴ στρ. α'. 1670
οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόρουιν στενάξειν,
[illegible]
ἄλλοτε μὲν πόνων ἔμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἰλλίγιστα παρόϊσομεν 1675
ἰδώτε καὶ παθοῦσα.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν ; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
ΧΟ. βέβηκεν ;
ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πάθῳ λάβοις.
τί γάρ, ὅτῳ μήτ' Ἄρης 1680
μήτε πώποτε ἀντέκυρσεν,
ἄσκοπος δὲ πλάκες ἅμαρψαν
ἐν ἀβανέϊ τινι μόρῳ φερόμενον.
τάλαινα· νῷν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε.
πῶς γὰρ ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν 1685
ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου
δύσοιστον ἕξομεν τροφάν ;
ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατὰ μὲ φόνιος στρ. β'.
Ἀΐδας ἕλοι πατρὶ 1690
τάλαιναν· ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.
ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὔ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον.
ΑΝ. πάθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. ἀντ. α'. 1697
καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον'
ὑπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατείχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700

ὃ τὸν ἀεὶ κατὰ γῆς σκότον εἱμένος·
οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τῆδε μὴ κεκρήσηις.
ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. ἔπραξεν οἷον ἤθελεν.
ΧΟ. τὸ ποῖον;
ΑΝ. ὃς ἔγκρυπτε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέμβεν εἰσκίαστον αἰεν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος.
* * * * *
ἔρημος ἔβανες ὧδέ μοι.
ΙΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἆρα με πύτμος ἀντ. β'.
* * * *
ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὧδ' ἐρήμας;
ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὠλβίως γ' ἔλυσεν
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς.
ΑΝ. πάλαι, φίλα, συθῶμεν.
ΙΣ. ὡς τί ῥέξομεν; στρ. γ'.
ΑΝ. ἵμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;
ΑΝ. τὰν χθόνιον ἑστίαν ἰδεῖν
ΙΣ. τίνος; ΑΝ. πατρὸς, τάλαιν' ἐγώ.
ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὁρᾶς;
τί τῶδ' ἐπέπληξας;
ΑΝ.
ΙΣ. καὶ τόδ', ὡς ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὖθις;
ΙΣ. ἅταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.
ΑΝ. ἄγε με, καὶ τόν' ἐπενάριξον.
ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
αὖθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος
αἰῶνα τλάμον' ἕξω;
ΧΟ. φίλαι, τρέσητε μηδέν.
ΑΝ. ἀλλὰ ποῖ φύγω; ἀντ. γ'
ΧΟ. καὶ πάρος ἀπέφυγε ΑΝ. τί;
ΧΟ. τὰ σφῷν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.

ΑΝ. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ἑπερνοεῖς;
ΑΝ. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω.
ΧΟ. μηδέ γε μίτεσθ.
ΑΝ. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος ἐπείχε.
ΑΝ. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ἔπερβεν.
ΧΟ. μεγ' ἄρα πέλαγος ἑλάχετόν τι.
ΑΝ. αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
δαίμων τανύν γ' ἐλαύνει;
ΘΗ. παύετε θρῆνων, παῖδες. ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται
πευθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
ΑΝ. ὦ τέκνον Λιγέως, προσπίτνομέν σοι.
ΘΗ. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;
ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρὸς ἠμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.
ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;
ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπείπεν ἐμοὶ κεῖνος
μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱεράν, ἣν κεῖνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς
χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χὠ πάντ' αἴων Διὸς ὅρκος.
ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐὰν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.
ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν
μέλλω πράσσειν πρύσφορά θ' ἡμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν, οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἐγείρετε.
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.
ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΡΥΔΙΚΗ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κρύπτει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἡ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χώμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθάραντες οὐδὲν ἧττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ἀπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθείρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἵμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν ἐπισφάζει τῇ κόρῃ· ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ. Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν κατασφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρύσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀγρηγτα· ἐφ' ᾗ καὶ Αἵμων ἐναπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχρήσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

Τὸ μὲν δρᾶμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωΐδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην, ἃς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερμος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην [illegible] ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι. τὸ δὲ δρᾶμα τὴν ἐπιγραφὴν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία καὶ παρ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τίκτει τὸν Μαίμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκους, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἵμονος, καὶ μέρος Εὐρυδίκης τῆς Αἵμονος μητρύς. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἡδιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας, εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης[a]. λέλεκται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

[a] Ol. 81. 4, A.C. 440.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζῶσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἄγαρ ἄτερ
οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμὸν ἐσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κῆρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κεἰσήκουσας; ἢ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;
ΙΣ. [illegible]
οὐθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἔκεῖ' ἐξ οὗτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οἰδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.
ΑΝ. ᾗδη καλῶς, καί σ' ἐκτὸς αἰδείων πυλῶν
τοιδ' οὐκ ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοιs.
ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.
ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῷν τῶ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
[χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς]
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς,
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσι φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μή
[illegible]
ἐὰν δ' ἄελαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρίοντά σοι
κἀμοί, λέγω γὰρ κἀμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νείσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
[illegible]
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.
ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαίφρον, εἰ τάδ' ἐν τοιτοις, ἐγὼ
λύσνο' ἂν ἢ 'φάπτουσα προσθείμην πλέον;
ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
ΙΣ. ποῖὼν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;
ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφίεῖς χερί.
ΙΣ. ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
[ἀδελφόν. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι.]
ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρίοντος ἀντειρηκότος;
ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μετα.
ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
ὡς πᾶν ἀπεχθὴς δυσκλεὴς τ' ἀπώλετο
[illegible]
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωΐτατα βίον·
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει
ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφόν τυράννων ἢ κράτη παρέξεμεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
[illegible]
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
ΑΝ. οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πρᾶσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως ὀρῴης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὁποία σοι δοκεῖ, κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιοῦσῃ θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τὸν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ ἀεὶ κείσομαι· σοὶ δ', εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.
ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔζυμι ἀμήχανος.
ΑΝ. σὺ μὲν τάδ' ἂν προῦχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
[illegible]
ΙΣ. οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.
ΑΝ. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοῦργον, κρυφῇ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὖτως ἐγώ.

ΑΝ. ὦπαῖ παῖδες, πολλῶν ἐχθίω ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ΙΣ. ἔσῃ γὰρ ἐπὶ ψιλοῖσι καρδίαν ἔχειν.
ΑΝ. ἀλλ' εἰ' ἀρέσκειν' οἷς μέλησ' ἀδεῖν με χρή·
εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀφηγοῦ σῇς.
ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σέθεν, πεπαύσομαι.
ΙΣ. ἀρχὴν δὲ σῇσιν οὐ πρέπει τἀμίσχανα.
ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐγὼ φαμὶ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκῃ.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο. πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.
ΧΟ. ἀετὶς ἀέλιος, κάλλιστον ἑπταπύλῳ φα-
νὲν στρ. α'. 100
Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνης ποτ', ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα, 105
τὸν λεύκασπιν Ἀργεῖον ἐκ φῶτα βάντα παν-
σαγίᾳ,
φθιμένα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ,
ὃς ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκους 110
ἀρθεὶς γενέκλειν ἐξ ἀμφιλόγων
ὀξέα κλάζων
αἰετὸς ὡς γᾶν ὑπερίπτα,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων 115
[illegible]
στὰς δ' ὑπερ μελάθρων φονώσαισιν ἀμφιχανὼν
κύκλῳ ἀντ. α'.
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρὶν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκείσῃ' Ἥφαιστον ἑλεῖν. τοίους ἀμφὶ νῶτ'
[illegible]
πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι. 125
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
[illegible]
χρυσοῦ καναχῇ θ' ὑπερίπτας, στρ. β'.
παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἠΐῳ 130
[illegible]
ἐπεὶ γὰ πρὸς πατρὸς ἐπαύλοις
πυρφόρος ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ 135
βακχείων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλα τὰ μέν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
[illegible] 140
ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
[illegible]
πλὴν τῶν στυγερῶν, ὦ πατρὸς ἐνὸς
μητρὸς τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῦ· 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ δωμάτων μέρος ἄμφω.
ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα ἀντ. β'.
[illegible]
ἐς μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν, 150
θεῶν δὲ ναοὶς χοροὶς
παννύχιοι πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλε-
λίχθω
Βάκχιος ἀρχοι.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμοῖσι θεῶν
ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ τινὰ δὴ
[illegible]
τήνδε γερόντων προΐζετο λέσχην, 160
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.
ΚΡ. ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἱκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς ἕδρανον ἀεὶ κρίτῃ, 165
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους [illegible] πόλιν,
κἀπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
[illegible]
ὅτ' οὖν ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κρίτῃ δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
[illegible] 175
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει, 180
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μείζων' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάντ' ὁρῶν ἀεί,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν 185
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
[illegible]
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα μέν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
[illegible] 195
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὼν κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πασάσθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τούτου πόλει τῇδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκύσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δόμας 205
καὶ πρὸς κυνῶν ἕδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοὔποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν εὐδίκων·
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται. 210
ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν κἀς τὸν εὐμενῆ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χὠπόσοι ζῶμεν πέρι·

ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ γὰν εἶτε τῶν εἰημένων ; 215
ΧΟ. νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βασπάζειν πρόθες.
ΚΡ. ἀλλ' εἶσ' ἕτοιμοι τὸν νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπιτελοῦνεν ἔτι ;
ΚΡ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ. 220
ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθὸς γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνθρας τὸ κέρδος πολλὰκις διώλεσεν.
ΦΥ. ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δίστονσος ἱκάνω κοῖφον ἐξίρας πόδα,
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδας ἐπιστάσεις 225
ὁδοῦς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν.
ψυχὴ γὰρ ἡδὲα πολλά μοι μεθυμίην'
τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολὼν δώσεις δίκην ;
τλήμον, μενεῖς αὖ ; καὶ τάδ' εἴσεται Κρίων
ἄλλου πάρ' ἀνδρός ; πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ ; 231
τοιαῖθ' ἑλίσσων ἦνυτον σχολῇ βραδύς·
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοὶ, κεἰ τὸ μηδὲν ἐρεῖν, φράσαι δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἐυχομαι πεφαργμένος, 235
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μὴ μόρσιμον.
ΚΡ. τί δ' ἐστὶν αὖθ' οὗ τῆνδ' ἔχεις ἐθυμίαν ;
ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ. τὸ γὰρ
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν·
οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πίσοιμί τι. 240
ΚΡ. εὖ γε στοιχίζει κἀποφάργνωσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον.
ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.
ΚΡ. οὐκοῦν ἐρεῖς που', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἆπει ;
ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας καθαγιστεύσας ἃ χρή.
ΚΡ. τί φῄς ; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε ;
ΦΥ. οὐκ οἶδ· ἐκεῖ γὰρ οὔτε τον γενήδος ἦν
πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλου δὲ γῆ 25
καὶ χίρσος, ἀρρὼξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οἰργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πάσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ, 255
λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὡς ἐπὴν κόνις.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε τον κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοὶ,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο 260
πλημγὴ τελειτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οἰξειργασμένος,
κοὐδεὶς ἐναργὴς. ἀλλ' ἕτοιμος πᾶς τὸ μὴ.
ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρτειν, καὶ θεοῖς ὁρκωμοτεῖν 265
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ' εἰργασμένῳ.
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάμοι
νέισαι φόβῳ πρωΐτρεφὲν· οὐ γὰρ εἶχ'μεν 270
οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρώντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοῦργον εἴη τοῦτο κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καβαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν. 275
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσαν. οἶδ' ὅτι.
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδ' ἢ ξύνοια βουλεύει πάλαι.
ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λέγων, 280
μὴ 'φευρεθῇς ἅπους τε καὶ γέγων ἄμα.
λέγειν γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αἰτὸν, ὅστις ἀμφικείνας 285
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθῄματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν ;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς ;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρώθουν ἐμοί, 290
κρυφῇ κάρα σείοντες· οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος 295
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἀνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴστασθαι βροτῶν·
πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω, 305
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὄφθαλμούς ἐμοὺς,
οὐχ ὑμὶν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσητ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, καὶ μάθητ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις ; ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω ; 315
ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις ;
ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει ;
ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου ;
ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
ΚΡ. οἰμ' ὡς ἀλημα ὄῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
ΦΥ. οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιῆσαι ποτέ.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοὺς.
ΦΥ. φεῦ·
ἢ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
ΚΡ. κόμψευε νῦν τὴν δίκαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
ΦΥ. ἀλλ' εἰρεθείη μὲν μάλιστ'· εἴων δέ τοι
ληφθῆ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
σωθεὶς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον στρ. α'.
πέλει.
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νό- 335
τῳ
χωρεῖ, περιξυχίοισιν [Γῶν
περῶν ὑπ' οἰδμασιν. θεῶν τε τὴν ὑπερτάτων,

ἄφετον, ἀκαμάταν ἀπετρίσεται,
ἄλλοτε μὲν ἀμότοισιν ἔτος εἰς ἔτος, ἱππείῳ γένει
πολεύων. 340
τοτὲμὲν αὖτε τε φίλων ὀρμίσιν ἀμφιπαλῶν ἀ-
γει, ἀντ. α'. 343
καὶ θηρῶν ἀγρίων ζῆνα, πόντου τ' εἰναλίαν φύ-
σιν 345
σπείρασιν δικτυοκλώστοις,
περιφραδὴς ἀνήρ· κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύ-
λου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
ἵππον ἀΐξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν οὔρειόν τ' ἀκμῆτα
ταῦρον. 353
καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνό-
μους στρ. β'. 355
ὀργὰς εἰδάξατο καὶ δυσαίλων
πάγων ὑπαίθρεια καὶ δύσομβρα φείγειν βέλη·
παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἕρχεται 360
τὸ μέλλον· Ἅιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.
σοφὸν τι τὸ μηχανεῖν τέχνας ὑπὲρ ἐλπὶδ'
ἔχων ἀντ. β'. 365
ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν
ὑψίπολις ἄπολις, ἄτῳ τὸ μὴ καλὸν 370
ξύνεστι, τόλμας χάριν. μήτ' ἐμοὶ παρίστιος
ἰὼν οἰοτὸς μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς ταῦτ' ἔρδοι. 375
ἐς δαιμόνιον τιμὰς ἀμφανιοῦ
τόδε, πῶς εἶδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
Ὦ δύστηνος
καὶ δυστήνων πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
τί ποτ'; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθειλόντες;
ΑΓ. τὸ δ' ἔστ' ἐκεῖνη τοὔργον ἡ ξειργασμένη·
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
ΧΟ. ὃδ' ἐκ δόμων ἄφορρος ἐς δέον περᾷ.
ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ;
ΑΓ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἐστ' ἀπώμοτον.
ψευδέσι γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχυλῇ σοῦ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ, 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἴσικεν ἄλλῃ μήκος οὐδὲν ἡδονῇ,
ἥκω, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος,
κόμην ἄγων τὴνδ', ἡ καθευρέθη τάφου 395
κομιστοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θυρῶμαιον, οὐκ ἄλλου, τύδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τὴνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαζῶν,
καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 405
ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τὴν τρίπτυχ' πάδειν λαβὼν;
ΑΓ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε. πάντ' ἐπίστασαι.
ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λόγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;
ΑΓ. ταύτην γ' ἰδὼν διάπτυσσιν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἦ ξυθῆλα καὶ σαφῆ λέγω; 415
ΚΡ. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ἡμέλη;
ΑΓ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἦκουσεν,
πρὸς σοῦ τὰ δεινὰ ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήψαντες ἡ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ. 420

καθῆμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βίᾳοι πεφευγότες,
ἐγκει[illegible]
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου.
χρόνου τιὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἕστ' ἐν αἰθέρι 425
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ' ἔβαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄγος,
[illegible]
ζῆνας πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας 430
αἰθὴρ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁράται, κἀνακωκύει πικρὰ
ὀρνιθὸς ὀξὺν ἠθέογγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος· 435
οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἠγατο τοῖσι τεύξασι ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς δηβίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέως ἄρδην πρόχου 440
χοαῖσι τριπτύοδοισι τὸν νεκρὸν στέφει.
χἠιεῖς ἰδώντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν
[illegible]
καὶ τὰς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καδίστατο, 445
ἅμ' ἡδέως ἡμοιγε καλγεινῶς ἅμα.
τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἀγεῖν
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 450
ΚΡ. σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύσουσαν ἐς πέδον κάρα,
φῄς, ἡ καταρεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
ΑΝ. καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΚΡ. σὺ μὲν κομίζου ἄν σεαυτὸν ᾗ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 455
σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα,
ἤδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε ;
ΑΝ. ἤδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον ; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
ΚΡ. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὺσδ' ὑπερβαίνειν νόμους ;
ΑΝ. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε 460
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
[οὐ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.]
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠήμην τὰ σὰ
κηρύγματ' ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νώμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄντ' ὑπερδραμεῖν. 465
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἐμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρύψημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξῇδη, τί δ' οὔ ; 470
κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὖτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῇ, πῶς οὐ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἐμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 475
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνεχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῦτο δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδὸν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 480
ΧΟ. δηλοῖ τὸ γένεσθ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
[illegible]

ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρ' ἄγαν ἡγουμένους
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς πεμπτηλεῖ
φαυσθέντα καὶ ῥαγίστα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις.
σμικρῶν χαλινῶ δ' οὖσα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτύουσιν. οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
[illegible] ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους
[illegible]
τούτοις ἐπαιχεῖν καὶ δεδρακεῖαν γελᾶν.
ἦ νὺν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀναῖ τῆδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἶτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὁμαιμοτέρας
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χἠ ξύναιμος οὐκ ἀλίξεται
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῖδε βουλεύσαι τάφου.
καὶ νιν καλεῖν· ἔσω γὰρ εἶσιν ἀρτίως
[illegible]
φίλοις [illegible] κλαυστὰ κἀπόρρητα κτερίσματα
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
μισῶ γε μέντοι χὥταν ἐν κακοῖσι τις
ἁλοὺς ἔπειτα τοὔτο καλλύνειν θέλῃ.

ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;

ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ,
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τῶν ἀφανδάνειν ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εἰκλείστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα; τοῦτο τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλεῖσι φόβος.
ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ·
κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται.

ΚΡ. σὺ τοῦτο μοῦνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς.

ΑΝ. ὁρῶσι χοὗτοι· σοὶ δ' ὑπίλλυνσι στόμα.

ΚΡ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;

ΑΝ. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.

ΚΡ. οὐκοῦν ὅμαιμος χὠ κατακτὰς θανών;

ΑΝ. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός.

ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν;

ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.

ΚΡ. εἰ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝ. οὐ γὰρ τι δούλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.

ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὑπερ.

ΑΝ. ὅμως ὅ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.

ΚΡ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.

ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε;

ΚΡ. οὔτοι ποθ' οὑχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

ΑΝ. [illegible] ἐφυν.

ΚΡ. κάτω νιν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.

ΧΟ. κεῖ[illegible] Ἰσμήνη.
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰσομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματύσει
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγουσα' εἰῶσα παρειάν.

ΚΡ. σὺ δ', ἡ κατ' οἴκους ὡς ἐχιδν' ἐφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρίφωνα δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἰπέ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ 'χρεμεῖ τὸ μὴ εἰδέναι;

ΙΣ. δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἡδ' ὁμορροθεῖ,
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.

ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξέμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

ΑΝ. ὧν τοὔργον Ἅιδης χοἱ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἁγίσαι.

ΑΝ. μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ, μηδ' ἃ μὴ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;

ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα. τοῖδε γὰρ σὺ κηδεμών.

ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνῇς μ' οὐδὲν ὠφελοῦσαν;

ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ κεἰ γέλωτ' ἔν σοι γελῶ.

ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῦμ' ἐγώ;

ΑΝ. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

ΙΣ. οἰμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.

ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.

ΙΣ. καὶ μὴν ἴσῃ νῷν ἐστὶν ἡ ξαμαρτία.

ΑΝ. θάρσει. σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.

ΚΡ. τὼ παῖδε φημὶ τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.

ΙΣ. ἀλλ' οὐ χαρᾷ γάρ, ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστῃ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡ. σοὶ γοῦν, σῦ' εἶλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.

ΙΣ. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;

ΚΡ. ἀλλ' ἥδε μιντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.

ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι κἄτερῳν γῆαι.

ΙΣ. οὐχ ὧς γ' ἐκεῖνω τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα.

ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας ὑΐεσι στυγῶ.

ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἷμον, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.

ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.

ΙΣ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;

ΚΡ. Ἅιδης ὁ παύσων τοῦσδε τοὺς γάμους ἔφυ.

ΧΟ. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.

ΚΡ. καὶ σοί γε κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὖ δὲ τάσδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν
φεύγουσι γάρ τοι χοἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

ΧΟ. εὐδαίμονες οἵσι κακῶν ἄγευστος αἰών. στρ. α'.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἅτας
οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον·
ὁμοιοῖ ὥστε ποντίαις
οἵδμα δυσπνόοις ὅταν
Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσοσθεν κελαινὰν
θῖνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι ἀντ. α'.
[illegible]
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
νὺν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ῥίζας ὁ τέταρτο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις,

καὶ τ' αἰ τιν ἐμοὶ θεῶν τῶν
ἐγγενῶν ἀμὰ κοπίς,
λόγων τ' ἄνοια καὶ φρενῶν Ἐμοὶ νέ.
τέκνα, Ζεῦ, ξύνεσιν τὶς ἀνδρῶν στρ. β'.
ὑπερβασία κατόσσῃ.
τῶν οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως
οὔτ' ἄκοπος θεῶν τιν
μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου
μαρμαρόεσσαν αὐγλαν. ἀντ. β'.
τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
νόμος ὃς [οὐδὲν ἕρπων]
ἐφυτῶν βιότου πάμπολις [ἐκτὸς ἄτας].
ἁ γὰρ δὴ παλίπλαγκτος ἐλπὶς ἀντ. β'.
πολλοῖς μὲν ὕπασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ' ἀπάτα κυφορύων ἐρώτων·
πᾶν τιν' ἐσιδόντα μάντευ ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
τῆς μελλούσης μου πατρὶ λυσσαίνων πάρει·
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι·
ΑΙ. πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
ΑΡ. οὕτω χάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἱστάναι. στρ.
τοῦτον γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονᾶς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀντιμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
τί τύνδ' ἂν εἶποις ἄλλο πλὴν αὖτῷ πόνους ἀντ.
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται, ἐπ.
γαμῆ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτίσας ὑπεῖ τε δυσμενὴ μίσει
τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
εἰ γὰρ αὐτὴν εἵλον ἐμφανῶς ἐγὼ
ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφημένοιτο Διὸς
ξένιαμον. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα θρέψω, κἄρτα τοὺς ἔξω γένους. ἐπ.
ἐν τοῖς γὰρ εἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
χρηστός, φανείται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται,
ἢ τοὺπιτάσσειν τοῖς κρατίνουσιν νοεῖ,
οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 685
ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία.
καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θεμιστεύειν ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
δορύς τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 690
ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν·
οὗτος πόλεις ὀλλυσι, τοὺς δ' ἐν οἴκοις
οὕτως τίθησιν· ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων 695
σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθαρχία.
οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν
κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν. 700
ΧΟ. ἡμῖν μέν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονοῦντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
ΑΙ. πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 705
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ ἐπιστῆσαι λέγειν·
γένοιτο μέντἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὐ πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 710
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκοὐεν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἵ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτην
κακιστ' ὀμοῦ θανοῦσαν εὐκλεεστάτου φίλου, 715
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιαῦτ' ἐμοὶ σὺ ἐπεγκωμιάζεις φίλοις. 720
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατρὸς θύμαλλον εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παῖδων πατρί;
μὴ νυν ἐν ἠδονῇ μόνην ἐν σαυτῷ φύρει, 725
ὡς φῄς σὺ, κοὐδὲν ἄλλο, τοὺτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἡ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κεἰ τις ᾖ σοφὸς, τὸ μανθάνειν 730
πᾶλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
ὁρᾶς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ἴσασι, κλάδους ὡς ἐκσωζόμενα·
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπώλλυται.
οὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκαθῇ πόδα 735
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
ἀλλ' εἶκε θυμοῦ καὶ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ εἴ τις κἀν ἐμοὶ νεωτέρου
πρόσεστι, φημὶ ἔγωγε πρῶτα μὲν πολὺ 740
φύειν τὸ μὴ φρονεῖν πάντ' ἐπιστήμην πλέον·
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκὸς, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ' εὖ γὰρ εἴρηται διπλῆ. 745

ΚΡ. σὺ τηλικοῦδε καὶ διδαξόμεσθα δῆ
φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
αὐ τῶν χρόνων χρὴ μᾶλλον ἢ τἀργὰ σκοπεῖν.
ΚΡ. ἔργων γὰρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαις· ἐσσεβεῖν δ' ἐς τοὺς κακούς.
ΚΡ. οὐχ ἥδε γάρ τοιοῦδ' ἐπείληπται νόσῳ;
ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις λεώς.
ΚΡ. πόλεις γὰρ ἡμῖν ὅμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
ΑΙ. ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735
ΚΡ. ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή με τῆσδ' ἄρχειν γθονός;
ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἐστ' ἑνός.
ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
ΑΙ. καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρξοις μόνος.
ΚΡ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
ΑΙ. εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, δὶὰ δίκης ἰὼν πατρί.
ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνοντ' ὁρῶ.
ΚΡ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
ΑΙ. οὐ γὰρ σεβεῖς, τιμᾶς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
ΚΡ. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
ΑΙ. οὐκ ἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
ΚΡ. ἀγῶν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
ΑΙ. καὶ σοῦ γε κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν ἐγγθόνων.
ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
ΑΙ. ἦδ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
ΚΡ. ἦ κἀπειλᾶκον ὧδ' ἐτεξέρχει θρασύς;
ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἄπειλη πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.
ΑΙ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρο- 755
νεῖν.
ΚΡ. γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
ΚΡ. πλὴθες· ἀλλ' οὐ τῶνδ' "Ὀλυμπον ἴσθ' ὅτι
χαίρων ἐπὶ ψεύγοσι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα 760
παρόντι ὀνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
ΑΙ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὐθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οἰδιμὰ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,
ὡς τοῖς θέλουσι τὼν φίλων μαίνη ξυνών. 765
ΧΟ. ἄνθρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς'
ὅταν δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.
ΚΡ. δράτω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰὼν·
τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
ΚΡ. οὐ τὴν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;
ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζώσαν ἐν κατώμυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθεὶς, 775
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κἀκεῖ τὸν Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσὸς ἐστι τὰν Ἅιδου σέβειν. 780
ΧΟ. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν, στρ. α'.
Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐπτέρυγας·
φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 786
οὔθ' ἁμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, ὁ δ' ἔχων μάγησεν. 790
σὺ καὶ δικαίων ἀθίκτους ἀντ. α'.
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ·
σὺ καὶ τόδε νείκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις παράξας·
νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εἰλέκτρου 795
νύμφας, τῶν μεγάλων οἰκὶ πάρεδρος
θεσμῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἄφρο-
δίτα. 800
νῦν δ' ἦδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν, ἰσχυεῖν δ'
οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον
τῆνδ' Ἀντιγόνην αὐτόσυσσον. 805
ΑΝ. ὁρᾶτ' ἐμ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται, στρ. β'.
τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λείσσουσαν ἀελίου,
κοὔποτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγ- 810
κοίτας Ἅιδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὐθ' ὑμεναίων
ἔγκληρον. οὔτ' ἐπινύμφευίς πώ μέ τις ὕ-
μνοις 815
ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.
ΧΟ. οἰκοῦν κλεινὴ καὶ ἐπαινον ἔχουσ'
ἐς τόδ' ἀπέρχει κείθεσ νεκύων,
οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις,
οὔτε ξιφέων ἐπίκειρα λαχοῦσ', 820
ἀλλ' αὐτόνομος, ζῶσα, μόνη δὴ
θνατῶν, Ἅιδου καταβήσει.
ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάτᾳ ὀλέσθαι ἀντ. β'.
τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, 825
τὰν κισσοῦ ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάστα δάμασεν,
καί νιν ὄμβροι τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιόν τ' ἐδάμα λείπει 830
τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις ἔερσαῖον
ἄ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
ΧΟ. ἀλλὰ θεὸς τοι καὶ θεογενὴς,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
καίτοι φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις
ἔγκληρα λαχεῖν μεγ' ἀοιδᾶς.
ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῴων, στρ. γ'.
οὐκ ἀλλυμέναν ὑβρίζεις,
ἀλλ' ἐπίφαιτον;
ὦ πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες·
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ' 845
εἰναρμάτου ἄλσος, ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι,
οἷα φίλων ἄκλαντος, οἵοις νόμοις
πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου.
ἰὼ δύστανος, 850
[οὔτ' ἐν βροτοῖς οὔτ' ἐν νεκροῖσιν]
μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.
ΧΟ. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
ὕψηλὸν ἐς Δίκας βάθρου
προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ. 855

πατρῷων δ' ἑκτίνειε τιν' ἄθλον.
ΑΝ. ἔθρασεν ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας. ἀντ. γ'.
πατρὸς τριπλόκτονον οἶτον,
τοῦ τε πρώτιστος
ἀμετέρου πότμου
[illegible]
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται
κοιμήματά τ' αὐτογενῆ·
ἀμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς,
οἷον ἐγὼ ποθ' ἁ ταλαίφωνος ἔφυν·
πρὸς οἷς ἀμαὶς ἐγάμοις ἀδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
ἰὼ δυσπότμων
κασιγνητὲ γάμων κυρήσας,
θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.
ΧΟ. σέβειν μὲν εἰσέβειά τις,
κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει
παραλατὸν οὐδαμᾶ πέλει,
σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.
ΑΝ. ἆελαυτος ἄφιλος ἀνυμέναιος ἔρχομαι.
τὰν τυμάταν ὁδόν. οἰκ ἔτι μοι τόδε
[illegible]
θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ·
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στε-
[illegible]
ΚΡ. ἆρ' ἴστ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,
ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν·
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
ἆβετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῄ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζώσα τυμβεύειν στέγῃ;
ἡμεῖς γὰρ ἀγνοὶ τοῦδε τὴνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὐκ ἔν γε τῷδ' ἀπαρτήσεται.
ΑΝ. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἱ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
[illegible]
ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κτείνει, πρὶν μοῖραν ἐξῆκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κἀρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἦξειν πατρὶ, προσφιλὴς δὲ σοὶ,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
[illegible]
χερὸς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
ἔσεμασ περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τῶνδ' ἂν ῥῄμην πόνων.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτὸς, εἰ τοῦδ' ἥμπλακον,
μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με δὰ χερῶν οὕτω λαβὼν,
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε τον γάμου
μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ' ὧδ' ἐρήμοις πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς·

ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν' αὐδὰν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
τὰς ὄσιον ἦσαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.
ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
ψυχῆς βιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν. 930
ΚΡ. τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
κλαύσαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.
ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοὔπος ἀφῖκται.
ΧΟ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι 935
μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.
ΑΝ. ὦ γῆς Θήβης ὅστις πατρῷον
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κοὐκ ἔτι μέλλω.
λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι, 940
[τὴν βασιλίδα μοίνην λοιπὴν,]
οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.
ΧΟ. ἕτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς στρ. α'.
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945
κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη.
καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς ταμιεύσασκε γονὰς χρυσορύτους. 950
ἀλλ' ἀ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
οὔτ' ἂν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
ἁλικτυπεῖ
κελαινὰ νᾶες ἐκφύγοιεν.
ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, ἀντ. α'. 955
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὀργαῖς,
ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρὸν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις 960
ψαῦσαν τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
πάνεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐΐων τε
πῦρ.
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων ἑπτάπορα ἅλὸς στρ. β'.
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
Σαλμυδησσός, ἵν' ἀγχίπτολις Ἄρης
ἐπασσυτεροι Φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος 970
ἁλωσι ἁλωστυμασιν ὑμμάτων κύκλωσις
ἄτερθ' ἐγχέων, ἴφ' αἱματηραῖς
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν ἀντ. β'.
κλαίον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 980
ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ὤστισ' ἐμπεκάθευδεν.
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις
Βορέας ἁμίππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγον 985
θεῶν παῖς· ἀλλὰ καὶ' ἐκείνα
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.
ΤΕ. Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὖτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990

ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
ΤΕ. ἐγὼ διδάξω· καὶ σὺ τῶ μάντει πιθοῦ.
ΚΡ. [illegible] γε σοῦ [illegible].
ΤΕ. σοφὸν δ' ὄφλεῖς τήνδε κανυκλῆρεῖς πόλει.
ΚΡ. [illegible]
ΤΕ. φρόνει θεᾶσθ' αὖ νῦν ἐπὶ ξυρὸν τύχης.
ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
ΤΕ. [illegible]
ἐκ γὰρ παλαιὸν ὄλκον ὀρνιθοσκόπων
ζῶν, ὃν ἐγὼ μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν,
ἀγνῶν' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖζδος οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπίρων ἐγευόμην
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
[illegible]
κἄτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτώτος Οἰδίπου γόνου.
κἀπ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρῶν φλόγα,
οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοὰς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ, κεἶνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδ' ἀνόλβιος, ὅστις ἐς κακὸν
[illegible] πεσὼν ἀκέσματ' ἐκ πελᾶν.
αἰθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
ΚΡ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ἡμῖν εἶμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένους
ἐξεμπολᾶται καὶ κατεσφυρωτὶ πάλαι.
κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ' ὧς μίασμα τοῦτο μὴ τρίσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κεῖνον. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ', ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτῶματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
ΤΕ. φεῦ·
ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται,
ΚΡ. τί χρῆμα; ποίον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;
ΚΡ. ὅσῳπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλεῖστη βλάβη.

ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055
ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκερδῖαν φιλεῖ.
ΚΡ. ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἃν λέγῃς λέγων;
ΤΕ. οἶδ'. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τὴν θ' ἔχεις σώσας πόλιν
ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλᾷς.
ΤΕ. ὄρσεις με τακίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060
ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.
ΤΕ. οὔτοι γὰρ ἦδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.
ΚΡ. ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κἀτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν, 1065
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ' ὧν ἔγεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατοκίσας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροβούλοις
λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες, 1075
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε λῃφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω. φανεῖ γάρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβῆ,
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
[ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταρίσσονται πόλεις 1080
ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγισαν,
ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.]
τοιαῦτά σοι, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίοις τοξεύματα 1085
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐκ ὑπεκδραμεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν
τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει. 1090
ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πω ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
ΚΡ. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας. 1095
τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν· ἀντιστάντα δὲ
ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πειστέα δ'
ἐγὼ.
ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατόρυχος στέγης 1100
ἄνες· κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα. συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
ΚΡ. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν· ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
ΧΟ. θοῦ νυν τὰ [illegible] ἐπ' [illegible].
ΚΡ. ἴδ' ὡς ἔγω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάονες
οἱ τ' ὄντες οἱ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τύπον. 1110
* * * *
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,

αὐτός τ' ἔδρασα. καὶ παλῶν ἐκλύσομαι.
δεῖ μὲν γὰρ μὴ τοὺς κακοῦντάς τινους
ὄρκοισι βιᾶσθαι τῶν δίκην τελεῖν.

ΧΟ. πολεώνυμε Καδμεῖος Νίμφας ἄγαλμα, στρ.α'. 1115
καὶ Διὸς ἀρτιθρέμετα
χεῖνε, κλυτὰν ὃν ἀμφίπεπλοι Ἰταλίαι, μέδειε δ'
ἀγχοῦσιος Ἐλευσὶς
Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῖ, Βακχίαν
ὁ ματρόπολιν Θήβαν

Ἰσμηνοῦ βείθρων, ἀρχίουν τ' 1125
ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·
σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέγουσ' ὄπωπε ἀντ. α'.
λιγυρὰ, ἔνθα Κωρύκια
Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα·
καὶ σε Νυσαίων ὀρέων 1130
κισσήρεις ὄθεαι χλωρά τ' ἀκτὰ
πολύσταφυλος πέμπει
ἀβρόταν ἐπέων
εἰαζόντων Ὀρθίαδε 11
ἐπισκοποῦντ' ἀγυιὰς· στρ. β'.
τὰν ἐκπαγλα τιμᾷς
ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνῷ·
καὶ νῦν, ὡς βιαίως 1140
ἕζεται πάνδαμος ἁμὰ πόλις ἐπὶ νόσου,
μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
ὑπὲρ κλυτὸν, ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145
ἰὼ πῦρ πνεόντων ἀντ. β'.
χορᾶν· ὦστραν, ἰνχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖ Ζηνὸς γένεθλον,
προφάνηθ' ὦ Ναΐσιαις σαῖς ὕμα περιπόλοις 1150
Θυίασιν, αἳ σε μανόμεναι πίνυχοι
χορεύουσι, τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ΑΓ. Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
οὐκ ἔσθ' ὁπωτὸν σπάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρίπτει
τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί·
καὶ μάντιν οἰδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς. 1160
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοὶ, ποτέ,
σῶσάς μὲν ἐχθρῶν τῆνδε Καδμείαν χθόνα,
λαβὼν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
ἠῦξετ', ἄλλων εἰγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165
ὅταν πρυδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμπνέων ἤγουμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἢν δ' ἀπὴ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 1170
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
τί δ' αὖ τὸ τῶν ἄγθος βασιλέων ἥκειν φέρων;
τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
καὶ τὰς φυσείσας; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
Νῖμφ δ'νυμὲν· αὐτάχειρ δ' αἱμάσσεται. 1175
πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ἀρᾶν ἥνυσας.
ὡς δὴ· ἐχθίστων τἄλλα βουλεύειν πάρα.
καὶ μὴν ὁρῶ τἀλαινὰν Ἐξηπόλην ὁμοῦ 1180
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων

ἧκει κλύουσα παιδὸς ἡ τέλη πάρα.

ΕΥ. ὦ πάντες ἄστοί, τὸν λόγων ἐπηρθμὸν
[illegible] Πα[illegible]
ὅπως ἱκοίμην εἰς μάθον προσήγορος. 1185
καὶ τυγχάνω τε κλῆθ' ἀνασσαστοῦ πύλης
χαλῶσα καί με φθόγγος εἰσέβη κακοῦ
βάλλει δι' ὤτων· ἰὼ πῖπτα δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωᾶσι κἀποβλήσασομαι.
ἀλλ' ὦστις ἦν ὁ μῦθος αὖθις εἶπατε· 1190
[illegible]

ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γὰρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον
ψεύσταισι φανούμεθ' ; ὀρθὸν ἀληθεῖ' ἀεί. 1195
ἐγὼ δὲ σῷ πορευθὸς ἐσπόμην πόδει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἑκεῖνο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι'
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Ἱλιοτώνα τ' ὀργὰς εἰμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
λούσαντες ἀγρὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες αὐθὶς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
[illegible] 1205
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτίριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότην Κρέοντι σημαίνει μολών·
τῷ δ' ἀθλίᾳ ἄσημα περιβαίνει βοῆς
[illegible] 1210
ἴχνοι δυσθρήνητον, ὦ τάλαις ἐγὼ,
ἄρ' εἰμὶ μάντις ; ἆρα δυστυχέστατην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
[illegible]
ἔτ' ἄσσον ὠκείᾳ, καὶ παρασπάτιος τάφῳ 1215
ἀθρήσατ', ἄρμὸν χώματος λιθοπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύομαι 1220
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορᾶν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν ὀμμᾶξας ἔπω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἰργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες ; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης ;
ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι. 1230
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας [illegible]
ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἥμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
αὐτῷ χολωθεὶς, ὥσπερ εἴχ', ἐπενταθεὶς 1235
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκὼν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσίζωι ὀξείαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἄιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισιν τὴν ἀβουλίαν
ὡς μέγιστον ἀνδρὶ πημάτων ἔχειν κακόν.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φροιμᾶν, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
ΑΝ. καὶτὰς τελάμβηκ' ἐλπίσιν δὲ βώσκομαι,
ἄχη τέκνων κλύουσαν ἐς πόλιν χώνις
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς πρυθήσειν πένθος οἰκείου στένειν.
γνώμης γὰρ οἶσι ἔπειρος, ὥσθ' ὁμαρτάνειν.
ΧΟ. σὺκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὐν ἦ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὶ
δοκεῖ προσεῖναι χἠ μάτην πολλὴ βοή.
ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κηφὴν καλύπτει καρδίᾳ θυμούμενη.
ὄμους παραστείχοντες. εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
ΧΟ. καὶ μὴν δδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαιτῶν.
ΚΡ. ὦ φρενῶν ὑνσφρόνων ἁμαρτήματα
στερεὰ θανατίουτ'
ὦ κτανόντας τε καὶ
ὄμοι ἐμῶν ἀνολβα βουλευμάτων.
ὦ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
ΧΟ. ὤμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἐσείσεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
ὀμοι λακπάτητον ἀντρέτων χαρᾶν.
φεῦ φεῦ, δι πόνοι βροτῶν δύστονοι.
ΑΓ. ὦ δύσπολ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τῶδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἤκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.
ΚΡ. τί δ' ἔσταν αὖ [κακιον ἢ κακῶν ἔτι];
ΑΓ. γυνὴ τέθνηκ, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
ΚΡ. ὦ ὦ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν,
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄγγη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φῄς, τίνα λέγεις νέον μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ,
σφάγιον ἐπ' ἀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικείσθαι μόρον;
ὀΐαν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
ΧΟ. ……

κακῶν τῶδ' ἄλλο δεῖτερον βλέπω τάλας. 1295
τίς ἆρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ὑρτίως τέκνων,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνων.
ΕΞ. ἡ δ' ἀξέῤῥηκτος ἥδε βωμὸν πέριξ 1300
λίει κελαινὰ βλίβουρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αἴθεα δὲ τοῖδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐφευρομήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
ΚΡ. οἰαί αἰαῖ, στρ. β'.
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀϊτταίαν
ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγὼ, αἰαῖ,
δειλαία δὲ συγκέκραμαι δίᾳ.
ΕΞ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.
ΚΡ. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ ;
ΕΞ. ……
παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ἀξυκώκυτον πάθος.
ΚΡ. ὤμοι μοι, τάδ' οὐκ ἔτ' ἄλλων βροτῶν στρ. γ'.
ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ὦ πρόσπολοι, 1320
ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκπουθὼν,
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδέν᾽. 1325
ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς
βράϊστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσιν κακά.
ΚΡ. ἴτω ἴτω, ……
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν
ὕπατος· ἴτω ἴτω,
ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἀλλ' εἰσίδω. 1333
ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτουσι χρὴ μέλειν. 1335
ΚΡ. ἀλλ' ὧν ἐγὼ μὴν. ταῦτα συγκατηυξάμην.
ΧΟ. μὴ νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένοις
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκπουθὼν, ἀντ. γ'.
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκανον
σέ τ' αὖ τάνδ'. ὤμοι μέλεος, οἷδ' ἔχω
ὅπα πρὸς πότερον ἴδω· πάντα γὰρ
λέχρια τἀν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμαστος εἰσῆλατο.
ΧΟ. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
πρώτου ὑπάρχει· χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεράγκων
……
γῆρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΥΛΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΛΙΧΑΣ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ. (Π. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ἐπὶρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Λιμονίου θυγάτηρ, ἡ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοὺς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐαχοϋμένος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν δεδόντα· συγχωρήσας δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὁ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν· ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόλχῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τὸν τε ἰὸν ἀῤῥῆκε κατὰ τῆς κόλχου καὶ τὸ μνῆν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφίλκυττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήϋκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δηϊοπίς κιτεπολίμησεν. αὐθὶς ἐκείθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προὐκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασε μεθ' ὅπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὔρυτον, αἱρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θύψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασον τὸν Κήϋκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Ἰκευμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ πόλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχριεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἠσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηϊά-

νειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐκτελέσαντος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἴτην, ὃ ἐστιν ὄρος Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παρὼν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ἐφίψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, Ἀμαζονίδος κομιτε ζωστῆρα φαεινόν.
ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
ἐκ Θρήκης, ἔνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
ἑνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Ἄϊδαο.
δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θεσπιέως θυγατρὸς τμηκαιεκάτους πελεν ἄθλους,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λύγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἰ τῷ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς Ἅιδου μολεῖν,
ξυμῶ' ἔγουσα δύστηνῃ τε καὶ βαρύν,
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
νυὸς οὖσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ὕτλον
ἤλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μητρὸν γὰρ ἦν μοι ποταμὸς, Ἀχελῷον λέγω,
ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφῇσιν ἐξῄτει πατρὸς,
ἢ ταῦρος ἦ ποικίλος ὄφις ἐναργὴς
[illegible] πέλειαν
βοὴ πάρροθ' ἑκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιοῦδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος ἀεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
[illegible] πότε.
χρόνῳ δ' ἐν ἑπτέρῳ μὲν, ἀσμένη δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
ὡς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχῃ
ἐκλύεταί με. καὶ τρόπου μὲν ἂν πόνων
οὐκ ὦν διείπομ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀπαρθὴς τῆς θέας, ὃδ' ἂν λέγοι.
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ
μὴ μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέγοις γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὴν
ξυστᾶσ' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβου τρέφῳ,
κεἰνου προκηρύσσουσα. νιὲ γὰρ εἰσάγει
καὶ νιὲ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνων.
κἀβρύσαμεν δὴ παῖδαις, οὓς κεἰνὸς ποτε,
γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβὼν,
[illegible]
τοιοῦτος αἰὼν ἐς δόμους τε κἀκ δόμων
ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ.
νῦν δ' ἡμὲ' ἄθλων τῶνδ' ὑπηρετεῖν ζέμι,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβοῦσ' ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τρηχῖσι τῇδ' ἀνάστατοι
ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κεῖνος δ' ὅπου
[illegible]
ἄδηλος αὐτοῦ πρόσβαλὼν ἀπύστοις

σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
κἄστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θιγὰ
θεοῖς ἄρρωτα πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
ΘΕ. δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατείδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι βούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τόσον·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύει, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
μάλιστα δ' ὅπτερ εἰκὸς Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὦραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν·
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρῴσκει δόμους,
ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι πάνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λύγοις.
ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶ ἀγενήτων ἄρα
μέθοι καλῶς πίπτουσιν· ἤδε γὰρ γυνὴ
δούλη μὲν, εἰρηκεν δ' ἐλευθέρου λύγον.
ΥΛ. ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.
ΔΗ. σὲ πατρὸς οὐ θαρὼν ἐξενομένου
τὸ μὴ πυθέσθαι τοῦ 'στιν αἰσχύνην φέρειν.
ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.
ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός;
ΥΛ. τὸν μὲν παρελθὸν' ἄρωτον ἐν μήκει χρόνου
Λυδῇ γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν πονεῖν.
ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.
ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
ΥΛ. Εὐβοΐδα χώραν φασὶν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.
ΔΗ. ἰῲ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῇδε τῆς χώρας πέρι;
ΥΛ. τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
ΔΗ. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἆρας ἄθλον * * *
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ροπῇ τοιᾶδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἦ σεσῶσμένα
[ἢ πίπτομεν, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος;]
κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχώμεσθ' ἅμα;

ΥΛ. ἀλλ' εἶμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσπέσιόν γ' ἐγὼ
βάξιν κατήξω τῶνδε, κἂν πάλαι παρῇ.
[νέα δ' ὁ ξενήθης πάτημος οὐκ ἐᾷ πατρὸς
ἡμᾶς προταμεῖν, οὐδὲ διειμαίνειν ἄγαν.]
νῦν δ' ὡς ξενίσω, αὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
πᾶσιν πυθέσθαι τῶνδ' ἀληθειῶν πέρι.

ΔΗ. χώρει νυν. ὦ παῖ. καὶ γὰρ ἱστέρᾳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πέθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟ. ὦν αὐλὰ νὺξ ἐναριζομένα στρ. α'.
τίκτει κατευνάζει τε, φλογιζόμενον 95
Ἅλιον Ἅλιον αἰτῶ,
τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς
ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων,
ἢ πουντίας αἰλώνας, ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείς,
εἶπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 101
ποθουμένᾳ γὰρ φρενὶ πνεθάνομαι ἀντ. α'.
τᾶν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν ἀεί,
οὐά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105
οὔ ποτ' εὐνύξειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλ'
εἰμάνατον ἀνδρὸς δείμα φέρουσαν ὁδοῦ
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀναιδρώτοισι τρύχεσθαι, κακᾶν
δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν. 111
πολλὰ γὰρ ὦστ' ἀκάμαντος στρ. β'.
ἢ Νότου ἢ Βορέα τις
κίματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ
βάπτ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ, 115
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τὸ δ' αὖξει βιότου
πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἄιδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
ὧν ἐπιμεμφόμενα σ' ἀ- ἀντ. β'. 122
θεία μέν, ἀντία δ' οὖσα.
φαμὰ γὰρ οὐκ ἀποτρίειν
ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
χρῆναί σ'. ἀνάλγητα γὰρ οἷδ' ὁ πάντα κραίνων
βασιλεὺς
ἐπίβαλε θνατοῖς Κρονίδας. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.
μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα ἑσπωθ. 132
νὺξ βροτοῖσιν οὔτε Κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ
στέρεσθαι. 135
ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄξιον ἐς ἴδειν; 140

ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὡς σάφ' εἰκάσαι, πάει
πάθημα τοὐμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοῤῥοῳ
μὴτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νὺν δ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βύσκεται
χωρισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ, 145
οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
ἐς τοῖθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῇ, λάθῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος·
[ἥτοι τρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.] 150
τόν' ἄν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πολλ' ἔγωγ' ἐκλανσάμην·
ἐν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἧμος τὴν τελευταίαν ἄναξ 155
ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἁμοὶ πρόσθεν οὔκ ἔτλη ποτε,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν, οὔπω φρίσαι,
ἀλλ' ὡς τι δράσων εἶρπε κοὐ θανούμενος. 160
νὺν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν εἶπε μὲν λέχους ὅτι
χρείᾳ μ' ἐλίσσαι κτήσιν, εἶπε δ' ἢν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαιμεῖν νόμοι,
χρόνου προτίζειν ὡς τριημενον ἡνίκα
χώρας ἄπειρ κἀναύσιον ζεῦγος. 165
[τόν' ἢ δανεῖν χρείᾳ σφε τῶδε τῷ χρόνῳ,
ἢ τοῖθ' ὑπεκβαμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.]
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα,
[τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,] 170
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αἰδηθεισά ποτε
Δωδώνι δισσὼν ἐκ πελειάδων ἔφη.
καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῇ ταὶ χρεών.
ὥστ' ἤδεως εἴδουσαν ἐκπῆδαν ἐμὲ 175
φάῳο, φίλαι, ταρῤῥοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟ. εὐφημίαν νὺν ἴσχ' ἐπεὶ καταστεκῆ
στείχοντ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λό-
γων.

ΑΓ. δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180
ὁκνου σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;

ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν 185
ἥξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.

ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;

ΑΓ. ἐν βουθρεῖσι λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190
πρὸς σοῦ τι κερδήσαιμι καὶ κτώμην χάριν.

ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἶπερ εὐτυχεῖ;

ΑΓ. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Ὀηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει παραστὰς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω. 195
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.

ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις, 200
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἵ τ' εἴσω στέγης
αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νὺν καρποίμεθα.

ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς 205
ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εἰφαρέτραν
Ἀπόλλω προστάταν·
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν
θεὰν ἐλαφαβόλον, ἀμφίπτυρον,
γείτονάς τε Νύμφας. 215
ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αἴλον, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
εἰοῖ, ὁ κισσὸς ἅρτι βακχίαν
ὑποστρίφων ἁμιλλαν. 220

Ιω Ιω Πανες Πανες·
Ι3'. ὦφιλα γενεαῖσιν,
τάδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι
Δήλειον πάρεστ' ἐπαγγεῖ.

ΔΗ. ὦπαι, φίλαι γυναῖκες, αὖθ' μ' ὄμματος 225
φροντὶ παρῆλθε, τῶνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρει δὲ τὸν κάμπλα πρωτεύτοκα χρόνῳ
πολλῷ φανέντα. γαῖτον εἴ τι καὶ φέρεις.

ΑΙ. ἀλλ' εἶ μὲν ἔγωγ', εἰ δὲ προσφωνοίμελα,
γένναι, κατ' ἔγχος κτήσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶτ' ἀ πρῶτα βούλομαι
δίδαξιν, εἰ ζῶσ[ι]' Ἡρακλῆ προσδέξομαι.

ΑΙ. ἐγωγέ τοι σῷ' ἔλεισπ ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοὐ νόσῳ βαρύν. 235

ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΑΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοΐς, ἔνθ' ὁρίζεται
Ὄιωμοῦς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ.

ΔΗ εἰκταῖα φαίνων, ἢ 'πὶ μαντείαις τινός ;

ΑΙ. εἰ γὰρ, ὦ' γυναῖκες, ἐν τῶνδ' ἀνάστυλον δόρει 240
χώραν γυναικῶν ὧν ὅμῆς ἐν ὄμμασιν.

ΔΗ. αἵτινες δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες ;
οὐ στρὰ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΑΙ. ταῖσδε ἐκείνος Εὐρυτου πέρσας πόλιν
ἐξεῖλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245

ΔΗ. ἢ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον θεβλὸς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον ;

ΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὡς φησ' αὐτὸς, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον, 250
γέννα, προσεῖναι. Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
κεἶνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χοὔτως ἐσχύσθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν
ὥσθ' ὅρκον αἰτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
ἢ μήν τὸν ἀγλαΐσπτρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοἰχ ἥλιωσε τοῦπος. ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εἰρυτείαν. τύνδε γὰρ μεταίτιον 260
μόνον ῥροτὸν ἔζησκε τοῖδ' εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐκθέσθ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀπηῤῥ φρενί,
λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄθρυκτ' ἔχων βέλη 265
τῶν ὧν τέκνων λείπειτο πρὸς τόξου κρίσιν·
φωνεῖ δὲ δούλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
μᾶλλοτε· δεῖπνος δ' ἡνίκ' ἦν ᾠνωμένος,
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν 270
[illegible]
τόν' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θάτέρᾳ δὲ νοὺν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔγγυο δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ,
ὅ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος, 275
πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
ὀθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανὴς ἡμύνατο,
Ζεὺς τὸν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
ἔβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
κεἶνοι δ' ἐπεμῤῥάδαντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν Λύδου πάντες εἶσ' οἰκέτορες,
πᾶλιε δὲ δούλη· τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς
ἐξ ἀλβίων ἄζηλον εἰρυσαι βίου
χωρεῖσι πρὸς σέ. ταῦτα γάρ πόσις τε σὸς 285
ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ, πιστὸς ὢν κεἰνῳ, τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ὠγτὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φράσει νιν ὡς ἥξοντα. τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λελῦθέντος ἤδιστον κλύειν. 290

ΧΟ. ἄναασσα, νῦν σοι τέρμις ἐφῆπται κυρεῖ,
τῶν μὲν παρύντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίρομαι ἂν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τῆνδε, παυδίκῳ φρενί ;
πολλῇ 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοὔτο συντρέχειν. 295
ὅμως δ' ἕνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἴκτος δεινὸς εἰσέρᾳ, φίλαι,
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτορὰς τ' ἀλωμένας, 300
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, ταυῦν δὲ δούλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μὴ ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοίμὸν οὔτω στέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδ', εἴ τι δράσειεις, τήσδε γε ζώσης ἔτι. 305
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρμωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων ;
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσσα ; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
πάντων ἄπειρος τοῦδε, γενναία δέ τις.
λίχα, τίνες ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν ; 310
τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ ;
ἔξειπ' ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ὤκτισα
βλέπουσ', ὅσωπερ καὶ φρονεῖν οἴδειν μόνη.

ΑΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνοις ; ἴσως
γένυμα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315

ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων ; Εὐρύτου σπορά τις ἦν ;

ΑΙ. οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.

ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς του τῶν ξυνεμπτόρων ἔχεις ;

ΑΙ. ἥκιστα· σιγὴ τοὐμὸν ἔργων ἥνυτον.

ΔΗ. εἶπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ 320
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ.

ΑΙ. οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ὤξε ἴσου
χρόνῳ δηῖσαι γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προὔφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δὲ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.

ΔΗ. ἡ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορεύσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
τοῖς οὖσι λίπηρ πρός γ' ἐμοῦ νέαν λάβοι·
ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σὺ θ' οἳ θέλεις
σπεύδῃς, ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῇ τιθῶ.

ΑΓ. αὐτοῦ γε πρώτον βαιὸν ἀμμείνασ', ὅπως 335
μάθῃς, ἅνευ τῶνδ', οὐστινάς τ' ἄγεις ἔσω
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθῃς ἃ δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

ΔΗ. τί δ' ἐστὶ τοῦ με τῆνδ' ἐφίστασαι βάσιν ;

ΑΓ. σταθεὶς' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.

ΔΗ. πάτερμον ἐκείνως δῆτα δὴ, ἀδελφὲ πάλαι
καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις ;

ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται· τούτους δ' ἔα.

ΔΗ. καὶ δὴ δεδᾶϊσι, χῶ λύγος σημαινέτω.
ΑΓ. ἀνὴρ ἐὸ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἑὸς ὅρθιον, ἀλλ' ἡ νὺν κακὸς,
ἢ πρὶσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
ΔΗ. τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοῶ μ' ἔχει.
ΑΓ. τοὐτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ,
πολλῶν παρώντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεἶνος Εὔρυτὸν θ' ἕλοι
τὴν θ' ἰφθίτυργον Οἰχαλίαν, Ἔρως ὅτ' ἦν νιν
μόνος θεῶν θέλξειν αἰχμάσαι τάδε,
[οὐ τἀπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρείματ', οὐδ' ὁ μὶτρὸς Ἰφίτου μόρος,]
ὧν νὺν παρώσας οἵτος ἐμπαλὼν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' εἶξε ἔπειτε τὸν ψυτοσπέρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρίφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ζυγλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
[ἐπιστηρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾗ
τὸν Εὔρυτον τόνδ' εἶπε θεσπίζειν θρόνων·]
κτείνει τ' ἄναστα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὁρᾷς, ἥκει δόμους
ὦ, [illegible]
οὐδ' εἰκὸς, εἶπερ ἐντεθύρηνται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὁ τοῖδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεῖφκουν ὠσαίτως ἐμοὶ,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.
ΜΗ. ὄμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πολυμάτος;
τίν' ἐσδέξεμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὦ δύστηνος, ἀρ' ἀνωνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οἰπάγων διὠμυντο;
ΑΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
[illegible]
Ἰόλη 'καλεῖτο, τῆς ἐκείνος οἴδαμὰ
βλάστας ἐφῶνει, δῆθεν οἰδὲν ἱστορῶν.
ΧΟ. ὁλοιτο μὴ τι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὸς ἀσκεῖ μὴ πρέπον' αὐτῷ κακά.
ΔΗ. τί χρὴ τοιῶνδ', γύναικες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νὺν παρουσιν ἐκπεπλημμένη κυρῶ.
ΧΟ. πεῖθου μολοῦσα τἀνδρὸς, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
ΔΗ. ἀλλ' εἶμι. καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις.
ΧΟ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;
ΔΗ. μίμν', ὡς δὴ ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ἐπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
ΛΙ. τί χρὴ, γύναι, μολύντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἔρτοντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ᾔσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀνεῦσασθαι λόγους.
ΛΙ. ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγὼ.
ΔΗ. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
ΛΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
ΔΗ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἥκεις ἄγων;
ΛΙ. Εὐβοιὶς· ὧν δ' ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.
ΑΓ. οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐνέπειν δοκεῖς;
ΛΙ. σὺ δ' ὡς τί δὴ με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὅ σ' ἱστορῶ.
ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως
κόρην, ἄθμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μίταια, ἐκπεπότην τε τὴν ἐμήν.
ΑΓ. τοῦτ' αὖτ' ἔχρηζεν τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;
ΛΙ. [illegible]
ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἣν εἰρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;
ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
ΑΓ. οὐδὲν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο σῴζων κυρεῖς.
ΛΙ. ἄπειμι. μόρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.
ΑΓ. οὔ, πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορήμενος βραχύ.
ΛΙ. λέγ', εἴ τι χρῄζεις. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἰ.
ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δῆπου;
ΛΙ. ἔμιμ· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
ΑΓ. οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;
ΛΙ. [illegible]
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών·
ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
ΛΙ. ναί.
κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται
δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγου.
ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἔπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
ΛΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φρίσσω, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.
ΑΓ. ὃς σου παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
πόλιν δαμείη πᾶσα, κοὐχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτὴν, ἀλλ' ὁ ῥηδ' ἔρως φανείς.
ΛΙ. ἀνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω. τὸ γὰρ
νοσοῦντι λῃρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.
ΔΗ. μὴ, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταίων νάπος
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ,
οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀθλῴπτων, ὅτι
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
οὔτος γὰρ ἀρχεῖ καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε, πῶς δ' οὔ; χάτέρας οἵας γ' ἐμοῦ·
ὥστ' εἴ τι τῶμῷ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι μεμπτὸς εἶμι, κἀρτα μαίνομαι,
ἡ τῆδε τῇ γυναικὶ, τῇ μεταιτίᾳ
τοῦ μηδὲν αἰσχρὸν μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μέν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδει, μάθοιμ' ἂν καὶ καλὼ ἐπιστάτης·
εἰ δ' αὖτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστὸς, ἀφθόνως κακός.
ἀλλ' εἶπὲ πᾶν τἀληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται·
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειν ἂν·
τὸ δ' εἰδέναι τἰ δεινὸν; οὐχὶ χάτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἤδε τ' οὐ' ἂν εἰ
κἀρτ' ἐντακεὶη τῷ φιλεῖν, ἐπεί σφ' ἐγὼ
ᾤστευσα δὴ [illegible]
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν.

καὶ γὰρ πατρῷαν αἷμ' ἐκοῦσα δύσμορος
ἔπεμψε κἀδιάκτορ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥέοντ' κατ' οὖρας, σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλοον εἶναι, πρὸς δ' ἓμ' ἀφειδεῖν ἀεί.
ΧΟ. πιθοῦ λεγούσῃ χρηστὰ, καὶ μέγιστ' ἀνόνω 470
γνώμαι τρέε, κἄπ' ἐμοῦ κτῆσαι χάριν.
ΔΗ. ἀλλ', ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεί σε μανθάνω
ἐσηῦν φρονοῦσαν εὐπρὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθές· οὐδὲ κμήσομαι.
ἔστιν γάρ οὕτως ὥσπερ οὕτος εἰνέπει. 475
ταύτης ὁ θεσπὶς ἱαρὸς ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε, καὶ τηδ' οἴκευ' ἡ πολύφθορος
. . . . . .
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρήθη ποτέ, 480
ἀλλ' αὐτὸς, ὦ δέσποινα, θεσμαίων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ζώμαρτον, εἴ τι τῇνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μέν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους
οἷς εἶπας ἐς τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέναι.
ὡς τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
τοῦ τῆσδ' ἔφωτος εἷς ἅπαντ' ἦσσων ἔβη.
ΔΗ. ἀλλ' ὦδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν. 490
κοὐτοι νόσου γ' ἑπακτὸν ἐξαροίμεθ᾽ ἄν,
θεοῖσι δυσμαχοίντες. ἀλλ' ἴσως στέγης
χωρίμεν, ὡς λίγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,
ἃ τ' αὖτὶ δῶρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς. κενὸν γὰρ οὐ δικαιᾷ σε 495
χωρεῖν προσελθόντ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.
ΧΟ. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί. στρ.
καὶ τὰ μὲν θεῶν
παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω,
οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἄιδαν, 501
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας
ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἆρ' ἄκοιτον
τίνες ἀμφίλεκτοι κατέβαν πρὸ γάμων,
τίνες πάμπλεκτα παγκοινιτάτ' ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων.
ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερων τετραόρου ἀντ.
φάσμα ταύρου,
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὁ δὲ Βακχείας ἄπο 510
. . . . . .
τοξα καὶ λόγχας ῥιπτανλὸν τε τινάσσων,
παῖς Διὸς· οἱ τόν' ἀπλλεῖς
. . . . . [ἔντυπα.
μόνα δ' εἰλικτηρε ἐν μέσῳ Κύπρις βαβρυνόμει
τόν' ἦν χερὶς, ἦν δὲ τύξων πάταγος, ἐπῳδ. 517
ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεμήτων·
ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
κλίμακες, ἦν δὲ μετὼπων ὀλόεντα
πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἃ δ' εὐδαπὶς ἀδμὰ
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἧστο, τὸν οὐ πρισμένουσ' ἀκοίταν. 525
ἐγὼ δὲ μίαν μὲν νὺν φράζω·
τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
. . . . . .
κἄπὶ ματρὸς ἕβαρ βέβακεν,
ὥστε πάντας ἐρᾶσθαι. 530
ΔΗ. ἥμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θρόει
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
τῆμος θεμιστὰς ἦλθον ὡς ἐμὰς λάθρᾳ,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη. 535
κὤμην γάρ, οἷμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' εἰσεγνέμην,
. . . . . .
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νὺν δ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
. . . . . Ἡρακλῆς, 540
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θνατὸν μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νύσῳ,
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνὴ 545
δύναιτο, καινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόθα.
ταὐτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἢ δ' ἔχω, φίλαι,
λιτήριον λύπημα τῆδ', ἐμὸν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ 555
θηρὸς, λέχητι χαλκέῳ κεκρυμμένον,
ὃ πάις ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλύμην,
ὃς τὸν βαθῤῥοῦν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦ πόρευε χερσὶν, οὔτε πομπίμοις 560
. . . . . οὔτε λαιφέσιν νεως.
ὃς κἀμέ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐστόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
ψαύει ματαίαις χερσὶν· ἐκ δ' ὕσσ' ἐγὼ, 565
χῶ Ζηνὸς εἰθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
ἧκεν κομήτην ἰὸν· ἐς δὲ πνεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθυήσκων δ' ὁ θὴρ
τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
. . . . . ἀκμὴ τῶν ἐμῶν εὖ πάθῃ, 570
πορθμῶν, ὑδοῦνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
εἰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσὶν, ᾗ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἴσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον 575
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
στέρξει γυναῖκα κεἶνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσας', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα 580
ζῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ·
φίλτροισι δ' εἴν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐμ' Ἡρακλεῖ, 585
μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ' ἡμὶν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν 590
ἔνεστι, πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω.
ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτὸς εἰσώμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω

[illegible] ἐπεύσετα[illegible] 595
μόνων παῖ· ἡμῖν εὖ στεγούσμεθ', ὡς σκότῳ
κἂν αἰσχρὰ πρᾶσσῃ, οὗ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
ΔΗ. ἀλλ' αὖτά δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, λίχα, 600
ὅπως θύρῃς μοι τοῦδε τανυσθῇ πέπλον,
ὡς μὴ κεῖνος ταῦρος τῆς ἐμῆς χερός.
ἐκδὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ,
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου 605
μήθ' ἕρκος ἑρκὸς μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανὴς σταθεὶς
[illegible]
οὕτω γὰρ ἠξύμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλίνοιμι πανδίκως
στελεῖν χιτῶν' τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
[illegible]
καὶ τῶνδ' ἀποίσειν σῆμ', ὁ κείνος εἰμαθὼς
σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται. 615
ἀλλ' ἕρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πίθημείν ποιπτὸς ὢν περισσὰ δρᾶν·
ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τε σοι
[illegible]
ΔΙ. ἀλλ' εἶπερ Ἑρμοῦ τίνδε πομπεύω τέχην 620
βέβαιον, οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὰ μὴ οὐ τὼδ' ἄγγος ὧς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
ΔΗ. στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
ΔΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
ΔΗ. ἀλλ' οἴσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγμαρ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως.
ΔΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῖμὲν ἡδονῇ κέαρ.
ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐνεῖπον; δέδοικα γὰρ 630
μὴ πρῷ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τἀκείθεν εἰ ποθούμεθα.
ΧΟ. ὦ ναΐλοχα καὶ πετραῖα στρ. α'.
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετώντες, οἵ τε μέσσαν 635
Μηλίδα πὰρ λίμναν
χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἵνα θ' Ἑλλήνων ἀγοραὶ
Πυλαΐδες κλέονται,
ὁ καλλιβόας τάχ' ἐμὶν ἀντ. α'. 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἀχὼ καναχὰν ἐπᾴνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλεγον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς Ἄλκμήνας κόρος
σεύτατ πάσας ἀρότας 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν, στρ. β'.
[illegible]
χρόνον πελάγιον ἴδριες οὐδέν· ἁ δέ οἱ φίλα
ξύμαρ 649
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης αὖ στρωθεὶς
ἐξέλυσ' ἐπιπόνων ἀμεράν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ ἀντ. β'. 655
σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
[illegible]μὸν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, [illegible]
[illegible]των
[illegible]
ὕθεν μόλοι πανήμερος, 660
τᾶς πειθοῦς παγχρίστου
συγχραθεὶς ἐπὶ προφάσει θηρός.
ΔΗ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
[illegible]
ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665
ΔΗ. οἷα οἷδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπρᾶσαι' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
ΧΟ. οὐ δῆτα τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων·
ΔΗ. μάλιστά γ'· ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τοῦ παραινέσαι λαβεῖν. 670
ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον, ὦν φράσω,
γυναῖκες, ἡμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔκρινον, ἀργῆτ' οὖσ ἐνέρου πόκῳ, 675
τοῦτ' ἠφάνισται διάζοφον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν,
ἥ τοὖτ' ἐπράχθη, μείζου' ἑκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν 680
πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι, προὐδιδάξατο
[illegible]
χαλκῆς ὅπως δίσπιπτον ἐκ δέλτου γραφὴν,
[καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων,]
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπιρον ἀκτίνος τ' ἀεὶ 685
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,
ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νὺν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
[illegible] 690
καθθκα συμπτύξασ' ἁλαμπὲς ἡλίου
κοίλῳ ξυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
[illegible]
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως 695
[τῆς οἰδς, ᾗ προδρχιον, ἐς μέσην φλόγα,]
ἀκτὶ' ἐς ἡλιῶπιν· ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
[illegible]
ἐκβρώματ' ἂν ὁλέσειας ἐν τομῇ ξύλου. 700
τοιόνδε κεῖται πρόπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὕθεν
[illegible]
γλανκὴς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος ἐς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τἀλαινα ποῖ γνώμης πέσω· 705
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ὧν ποτ' ἀντὶ τοῦ θυήσκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν, ἧς ἔθυσεν ὕπερ;
οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρήζων ἕλκυσέ μ'· ὧν ἐγὼ μισθίστερον, 710
ὅτ' οὐκ ἔτ' ὀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἤρνημαι.
μὴν γὰρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
[illegible]
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
Νείρωσα πημήναντα, χὤπερ ἂν θίγῃ, 715
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
σφαγὼν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ·

καὶ σοὶ δοξάσαι, κεἴσιν εἰ σφαλήσεται,
ταύτῃ σὺν ὁρμῇ κἀκεῖ στείλασιν ἄμα. 720
ξὺν γὰρ κακοῖς κλύουσαν οὐκ ἀπαιτεῖν,
ἥτις προτιμᾷ μὴ κακῇ πεφυκέναι.
ΧΟ. παρθέν᾽ μὲν ἔγωγε δεῦ᾽ ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ᾽ ἐλπίδ᾽ οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ κακοῖς βουλεύμασιν 725
οὐδ᾽ ἐλπίς. ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ᾽ξ ἑκουσίας
ὀργὴ πέπεισμα. τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
ΔΗ. τοιαῦτα δ᾽ ἂν λέγειεν οἳ χ᾽ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ᾽ ᾧ μηδὲν ἔστ᾽ οἴκοις βαρύ. 730
ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλεῖω λόγον,
εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάσαστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὸν ᾤχετο.
ΥΛ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ᾽ ἐν εἰλούμην,
ἢ μηκέτ᾽ εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ᾽, ἢ λοιδορεῖσθαι
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ᾽ ἀμείψασθαί ποθεν.
ΔΗ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ παῖ, πρός γ᾽ ἐμοῦ στυγούμενον;
ΥΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν τῶν ἐμῶν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῆδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ. 740
ΔΗ. οἴμοι, τί᾽ ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
ΥΛ. ὃν οὐχ οὕτω τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
φανθὲν τάδ᾽ ἂν δύναιτ᾽ ἂν ἀγένητον ποιεῖν;
ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ᾽ ἀνθρώποις μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῄς; 745
ΥΛ. αὐτὸς βαρείαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρὸς διέδρακὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
ΔΗ. ποῦ δ᾽ ἐμπελάζει τάνδρὶ καὶ παρίστασαι;
ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φανεῖ χρέων.
ὃθ᾽ εἵρπε κλεινὴν Εὐρίτου πέρσας πόλιν, 750
[illegible]
ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοΐας ἄκρου
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῷῳ Διΐ
βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φιλλάδα·
οὗ νιν τὰ πρῶτ᾽ ἐσεῖδον ἄσμενος πύθῳ. 755
μέλλοντι δ᾽ αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κήρυξ ἀπ᾽ οἴκων ἵκετ᾽ οἰκείους Λίχας,
τὸ σὸν φίτρον δώρημα, θανάσιμον πέπλον
ὃν κεῖνος ἐνδὺς, ὡς σὺ προὐξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δῶδεκ᾽ ἐντελεῖς ἔχων 760
λεῖας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάντ᾽ ὁμοῦ
[illegible]
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος, ἕλκῳ φρενῖ,
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμνὸν ὀργίων ἐδαίετο 765
φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας ὀρυὸς,
ἰδρὼς ἀνῄει χρωτὶ καὶ προσπτύσσεσθαι
πλευρᾶισιν ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος,
χὠὖν ἅπαν κατ᾽ ἄρθρον᾽ ἦλθε δ᾽ ὀστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
ἐχθρᾶτε ἐχίδνης ὧς ὡς ἐσαίνοντο.
ἐνταῦθα δὴ ᾽βόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
πῶλαις ἐνέγκαι τῶνδε μηχαναῖς πέπλον·
ἃ δ᾽ οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόρῳ 775
ὤρμῃ᾽ ἕλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
πάσσειν δ᾽ ὡς ἤκουσε καὶ δώδεκτους
σπαραγμοὺς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθῆψατο,
μάρψας ποδοῖν νιν, ἄρθρον ἡ λιπῖζεται,
ὑπτιοπλὴξ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτρην· 780
κώμῃ δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαλέντος αἱματὸς θ᾽ ὁμοῦ.
ἅπας δ᾽ ἀνηρθρίσθησεν οἰωνοῖ λεὼς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κοὐδεὶς ἐτόλμα τάνδρὸς αὖτίον μολεῖν. 785
ἐσπάτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἴσζων· ἀμφὶ δ᾽ ἐκτύπουν πέτραι
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ᾽ ἄκραι.
ἐπεὶ δ᾽ ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ᾽ ὀμφαίνων γάμον, 790
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴρ βίου,
τότ᾽ ἐκ πρόσθεν λιγυέος διαστροφὸν
ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ᾽ ἐν πολλῷ στρατῷ 795
δακρυρροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ,
ὦ παῖ, πρόσελθε, μή φύγῃς τοὐμὸν κακὸν,
μηδ᾽ εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ᾽ ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μέσες
ἐνταῦθ᾽ ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν· 800
εἰ δ᾽ οἴκτου ἴσχεις, ἀλλά μ᾽ ἔκ γε τῆσδε
γῆς
[illegible]
τοσαῦτ᾽ ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τῆνδ᾽ ἐκέλσαμεν μόλις
βυιχώμενον σπασμοῖσι. καὶ νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ᾽ ἐσόψεσθ᾽, ἢ τεθνηκότ᾽ ἀρτίως. 805
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βαλεῖσαν᾽ ἐμῷ
καὶ δρῶσ᾽ ἐλήλυθ᾽ ὧν σε πόνιμος Δίκη
τίσαιτ᾽ Ἐρινύς τ᾽. εἰ θέμις δ᾽, ἐπεύχομαι·
θέμις δ᾽, ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προβλαβὲς, 810
πάντων ἄριστον ἄνδρα τὸν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ᾽, ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.
ΧΟ. τί σὺ᾽ ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ᾽ ὁδοὺς κακὰ
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
ΥΛ. ἐᾶτ᾽ ἀφέρπειν. οὗρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815
αὐτὴ γένοιτ᾽ ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλῶς.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρίφειν
μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ᾽ ἑρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἣν
τῷμῷ δίδωσι πατρὶ, τήνδ᾽ αὐτὴ λάζοι. 820
ΧΟ. ἰὼ οἷον, ὦ παῖδες, προσίμιεμεν ἄφαρ στρ. α'.
τοῦπος τὸ θεοπρόπαν ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὥ τ᾽ ἔλακεν, ὁπότε τελεύμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·
καὶ τιὸ᾽ ὀρθὸς ἔμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
ποτ᾽ ἴσ᾽ ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρείαν; 830
εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλα ἀντ. α'.
χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ,
ὧν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ᾽ αὖλὸς δράκων,
πῶς δὴ ἂν ἄλλον ἕτερον ἢ τανὺν ἴδοι, 835
[illegible]
πρωτεύουσι φαεσιμοι· μελαγχαίτα τ᾽
ἄμμιγά νιν αἰεὶζει
θηρὸς ὀλούεντα κέντρ᾽ ἐπιζήσαντα. 840
ὧν ἀΐ᾽ ἁ τλήμων ἄυκνον στρ. β'.
μεγάλαν πρυσρυῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
ἀΐσσόντων γάμων τὰ μὲν οὖτι

προιεΐλε, τὸ δ' ἀπ' ἀλλήρου
γνώμας μυλνπ' οἰλλίαισι συναλλαγαῖς, 845
ἡ που ὅλοὰ στένει,
ἢ που ἀθεῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύοις ἄχναν.
ἃ δ' ἐρημόμεν μοῖρα προφαίτει δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν. 850
ἔρραγεν παγὰ δακρίων, ἀντ. β'.
κέγυται νόσος, ὦ πάτοι, οἷον ἀναρσίων
οὖπω Ζηνὸς κίλωρ' ἀγλακλειτὼν
ἐπίμολε πάϊος οἰκτίσαι.
ἰὼ κελαινὰ λύγχα προμάχων δορὸς,
ἃ τότε θοᾶν νύμφαν
ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
τὰνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ·
ἃ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄνανδρος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ. 860
ΧΟ. πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου;
τί φημι; 865
ἦκεί τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἴσω· καί τι καινίζει στέγη.
ξύνες δὲ
τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι. 870
ΤΡ. ὦ παῖδες, ὡς ἂρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
ΧΟ. τί δ', ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;
ΤΡ. βέβηκε Δηϊάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδὸν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875
ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.
ΧΟ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΤΡ. δεύτερον κλύει.
ΧΟ. τάλαν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς;
ΤΡ. σχετλιάστατα πρὸς γε πρᾶξιν.
ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρῳ,
γύναι, ξυντρίχει. 880
ΤΡ. αὐτὴν διηίστωσε.
ΧΟ. τίς θυμὸς, ἢ τίνες
νόσοι τάνδ' αἰχμὰν
βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
ἀνύσασα μόνα;
ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου.
ΧΟ. ἐπείδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν;
ΤΡ. ἐπείδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ. 890
ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.
ΧΟ. τί φωνεῖς; ΤΡ. σαφηνῆ.
ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν
ἁ νέορτος ἀδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν. 895
ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, κἀρτ' ἂν ὤκτισας.
[ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;
ΤΡ. δεινὸς γε· πείσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.]
ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη, 900
καὶ παῖδ' ἐν αἰλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύσ', ὅπως ἄψορρον αὐτῷ πατρὶ,
κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνδα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
γένοιτ' ἐρήμη, κλαΐε δ' ὀργάνων ὕπου 905
ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάροι·
ἄλλην δε κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων πλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αἰτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον' ἀγκαλουμένη, 910
καὶ τὼς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οἰσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὁρᾷ
τὸν Ἡρακλειον θάλαμον εἰσορμώμενην.
κἀγὼ λαθραίων ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
φροῦρουν· ὁρᾷ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις 915
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φῆρη.
ὥπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθρῴσκει' ἄνω
καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
καὶ δακρύων ῥῆξασα θερμὰ νάματα
ἔλεξεν, ὦ λέκτ τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ 920
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετ', ὡς ἐμ' οὔποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτραν,
τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χερὶ
λίνει τὸν αὑτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος
προὔκειτο μαστῶν περονὶς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βάσ', ὅσονπερ ἐσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αἰτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ 930
πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ ποῖς ὠμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τάδε,
ὃν' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὔνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρρξειεν τόδε. 935
κἀντεῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
ἐλείπετ' οὐδὲν, ἀμφί νιν γοώμενος
οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευράδεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ, 940
κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα,
πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
ἢ καὶ τι πλείονς ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν. οὐ γὰρ ἐσθ' ἢ γ' αὔριον, 945
πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
ΧΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω, στρ. α'.
πότερα μέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ' ἐμοιγε δυστάνῳ.
τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, ἀντ. α'. 950
τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
εἴθ' ἀνεμόεσσά τις στρ. β'.
γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὖρα,
ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τύπων, ὅπως 955
τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ'
ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτοις ὀδύναις
χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν 960
ἄσπετόν τι βαῖμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν ἀντ. β'.
προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.
ξένων γὰρ ἐξίμιλος ἦδε τις βάσις.
πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965
προκηδομένα, βαρεῖαν
ἄψοφον φέρει βάσιν.
αἰαῖ, ὃδ' ἀναΰδατος φέρεται.

τί χαῖρ' ἀκούσασ' εἰς ἐμ' ἢ κατ' ἐμοῦ
ἔπαινον ὕστα κρίνεις ; 970
ΥΛ. ὦμοι ἐγὼ σοί, πάτερ, ὦ μέλεος.
τί πάθω ; τί δὲ μήσομαι ; οἴμοι.
ΗΡ. σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς
[illegible]
ζῇ γὰρ προπετὴς. ἀλλ' ἴσχε δακὼν
στόμα σόν.
ΥΛ. πῶς φῄς, γέρον ; ἢ ζῇ ;
ΗΡ. οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον
[illegible]
980
νόσων, ὦ τέκνον.
ΥΛ. ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ
βάρος ἄπλετον ἐμμένουσιν φρήν.
ΗΡ. ὦ Ζεῦ,
ποῖ γᾶς ἥκω ; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις 985
δύσπαις ; οἴμοι ἐγὼ τλήμων·
ἢ ὃ' αὖ μαμᾶ βρέκει. φεῦ.
ΠΡ. ἆρ' ἐξῆμος ὅσον ἦν κέρδος
σιγᾷ κεῖθεν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990
βλεφάρων σ' ὕπνον ;
ΥΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.
ΗΡ. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
ἱερῶν οἷαν οἷων ἐπί μοι
μελέῳ χάρμ' ἡνίσω. ὦ Ζεῦ, 996
οἷαν μ' ἄρ' ἔβου λώβαν, οἵαν,
ἢ μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
[illegible]
μανίας ἄνδρα καταδερχθῆναι. 1000
τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσει ;
θαεῖ' ἂν πόρπαθεν ἰδοίαν.
ἔ ἔ,
ἐᾶτέ μ', ἐᾶτέ με δύσμορον εἰνάσαι. στρ. α'. 1005
ἰὰθ' ὕσταιον εἰνάσαι·
πᾶ μου ψαύεις ; ποῖ κλίνεις ; στρ. β'.
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύση.
ἤπταί μου, τοτοτοῖ. ἦδ' αὐθ' ἕρπει. πάθεν ἔστ', ὦ
πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνίμες, οὓς δὴ 1010
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε δρία παντα καθαίνων,
ὀλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὑνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει ;
ἔ ἔ,
οὐδ' ἁπαρίξει κράτα βίου θλελ ἀντ. α'. 1015
μολων τοῦ στυγεροῦ ; φεῦ φεῦ.
ΗΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον δὲ σὸν ἀλλὰ μείζον ἀνήκει
ἢ κατ' ἐμὲν ῥῶμαν· σὺ δέ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
ἔμπλεον ἢ ἐγὶ ἐμοῦ σώζειν. 1020
ΥΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
λαθίπονον δ' ὄδυνῶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραθεν
ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον. τοιῦτα νίμει Ζεύς.
ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ ; στρ. γ'.
τῶδέ μ᾽ τῶδέ με πημάλαξε κονφίσας. 1024
ἔ ἔ, ἰὼ ἰὼ δαίμων.

θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία ἀντ. β'.
[illegible]
ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030
ὦ Παλλὰς Παλλάς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ
τὸν φύτορ' οἰκτείρας ἀνεπίφθονον εὕρησον ἄγγος,
παῖσον ἰμᾶς ὑπὸ κλῆδος· ἀκοῦ ὦ ἄχος, ὦ μ'
[illegible]
σὰ μίτηρ ἄθεος, τὰν ὦδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὖτως, ὦδ' αὖτως, ὡς μ' ὄλεσεν. ὦ γλυκεῖς
Ἀΐδας, 1040
ὦ Διὸς αἰθαίμων, ἀντ. γ'.
εὖνασον εὐναστον ὠκυπέτᾳ μόρῳ
τὸν μέλεον φθίσας.
ΧΟ. [illegible]
ἄνακτος, οἷας οἷος ὢν ἐλαύνεται. 1045
ΗΡ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ κοὐ λόγῳ κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
προὔθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύαν
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πνεύμονός τ' ἀρτηρίας
βοφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν. ἀφῃρῆσθαι γὰρ χεῖρες οὐ πέφη.
κοὐ ταῦτα λύγκη πεδιὰς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θήρειος βία,
οὐθ' Ἕλλὰς, οὔτ' ἀγώνισμ', οὐθ' ὅσην ἐγὼ 1060
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω·
γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μή τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον. 1065
δός μοι χεροῦν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐς χέρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὀρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
ἴσθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἰκτειρὸν τέ με 1070
πολλοῦσιν οἰκτρὸν, ὥστις ὥστε παρδένος
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
τύνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν διδρακότα,
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμην κακοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ηὑρημαι τάλας. 1075
καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς,
σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
πέπονθα. δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
[illegible]
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω. 1080
αἰαῖ, ὦ τάλας,
ἔ ἔ,
ἔθαλψεν ἅτης σπασμὸς ἀρτίως, ὁ δ' αὖ
διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔλν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὤναξ Ἀΐδη, δέξαι μ', 1085
ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.
ἐνσεισον, ὤναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ. βαίνεται γὰρ αὖ πάλιν,
ἠνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
ἐμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε

Νεμέας ἴνοικον, βαυκόλων ἀλλάτορα,
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυᾆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατόν
θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέρφορον βίαν,
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις·
ἄπλων τε μόχθων μνρίων ἐγευσάμην,
κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἀνάρθροις καὶ κατερρακωμένοις
τυφλαῖς ὑπ' ἄτης ἐκπεπρῴθημαι τύλαις,
ὑ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος.
ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αἰζθηδὴς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
κἂν μηδὲν ἐρπω, τὴν γε δράσαναν τάδε
γυ[illegible]ς εἰς τανε[illegible]μετους
τὸ [illegible]πανε ἀγχέλλει ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.

Χο. ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορᾷ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.

ΥΛ. [illegible]πατερ,
[illegible]πάτερ, [illegible]ὅμως.
αἰτήσομαί γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνῃ
θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

ΗΡ. εἰσὼν δ' χρῄζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν
οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ πυκιλλεῖς πάλαι.

ΥΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
νῦν ἐστιν οἷς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.

ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμπίπτων γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ;

ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.

ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡ. λέγ'· εἰλαξοῦ δὲ μὴ φαυῇ κακὸν γεγώς.

ΥΛ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νοσοφαγής.

ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέστισας.

ΥΛ. αὐτῇ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡ. οἴμοι· πρὶν, ὡς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

ΥΛ. κἂν σοὶ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἶπέ δ' ᾗ νοεῖς.

ΥΛ. ἄπαν τὸ χρῆμ', ἥμαρτε χρηστὰ μοιμένη.

ΗΡ. χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;

ΥΛ. στέργημα γάρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμάκευς Τραχινίων;

ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

ΗΡ. ἰοὺ ἰού δύστηνος, οἵχομαι τάλας.
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστί μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν.
ἰώ', ὦ τέκνον· πατῆρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστί σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἀκοιτν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φῆμην πίθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ.

ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτὶᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἑδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Οἰτης ἄστυ ναίοντας μάδοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἰ τι χρῄ, πάτερ,
[illegible]κλύειν [illegible]

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον· ἐξέκεισ δ' ἵνα
φανεῖς ὁπόσος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πνευόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο,
ἀλλ' ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὃδ' οὗν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὗτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τοὐτοισι συμβαίνονθ' ἅσα
μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν [illegible]πλουν ἐξεπιστάμην
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς,
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
λύσιν τελεῖσθαι· [illegible]
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταὐτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
ἐκ σ' [illegible]
καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὺμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθύνετα συμπράσσειν, νόμον
κἀλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ΥΛ. ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ἐς λόγον στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθὼν, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ.

ΗΡ. ἐμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.

ΥΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις,

ΗΡ. οὐ θάσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;

ΥΛ. δοὺς πιστέωμ, κοὐκεν αἰτεκμήτεται.

ΗΡ. ὅμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάρα.

ΥΛ. ἢ μὴν τί δράσειν, καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;

ΗΡ. ἢ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.

ΥΛ. ὄμνυμ' ἐγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.

ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὔχομαι δ' ὅμως.

ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;

ΥΛ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.

ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοὺμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσευ ἑκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦδ' ἀνδρὸς, ἐρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραιὸς εἰσαεὶ βαρύς.

ΥΛ. οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας· οὐ μ' εἴργασαι.

ΗΡ. ὁποῖα δράστε' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ τοι μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι.

ΥΛ. οἴμοι μάλ' αἰθὶς, οἰά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.

ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὧν ἔχω παώνιον
μὴ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰῷμην τὸ σόν;

ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τάλλα γ' ἔργασαι.

ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.

ΗΡ. ἢ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;

ΥΛ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
τὰ δ' ἄλλα πράξω κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος.

ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστὶν, ἐργασθήσεται.
ΗΡ. τὴν Εἰριτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ.
ΗΡ. ἔγνως. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω, τέκνον·
ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος,
πρόσθου δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί·
μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτὲ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πείθου. τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
ΥΛ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακὸν,
τὸ δ' ὦδ' ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
ΥΛ. τίς γάρ ποθ', ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ
μεταίτιος σοί τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἁλαστόρων νοσεῖ,
ἔλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
ΗΡ. ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ΥΛ. οἴμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ΥΛ. δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.
ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ·
ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ΗΡ. ἔγωγε. τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
ΥΛ. τοιγὰρ ποιήσω, κοὐκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
ταχείαν, ὦ παῖ, πρόσθες· ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον, ἐς πυρὰν με θῇς.
ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ἐστάτη.
ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.
ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
ἀνάπαυε βοὴν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέουσ' ἀκούσιον ἔργον.
ΥΛ. αἴρετ', ὀπαδοὶ, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφρώντι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ,
τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄταν ὑπέχοντι.
λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ,
κοὐδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεύς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.
ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσέως καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἅλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθείς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν· ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῶν Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου*. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὗπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ἤδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον νανάτῃ δεῖξαι στόλῳ,
πληγεὶς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἕλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ' ἁλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτήτῃ μόνῳ·
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* Ol. xcii. 3.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

[illegible] γ[illegible]
Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
ἔνθ', ὦ κράτιστοι πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾶ
Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε,
ταχεῖς τόδ' ἕρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσῳ καταστάζοντα διαβύρσῳ πόδα·
ὅτ' οὔτε λοιβὰς ἡμὶν οὔτε θυμάτων
παρὴν ἑκηλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαις
κατείχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρᾶν ἡμὶν λόγων,
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα κἀκχεῖν τὸ πᾶν
σώρισμα τῷ νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνδύκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
δι' ἀμφιτρήτος αἰόλιον πέμπει πνοή.
βαῖὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἃ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει
χώρων πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ
ὡς ταπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ.
ΝΕ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.
δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
ΟΔ. ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
ΝΕ. τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς τύπος.
ΟΔ. ζρα καὶ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ.
ΝΕ. ἁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοπιοὶς ἐστ' ἐπιστροφήν;
ΝΕ. στιπτὴ γε φελλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἕρηλα, κοὐδὲν ἐσθ' ὑπόστεγον;
ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἕκπωμα, ἡλωυργουγοῦ τινος
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
ΝΕ. ἰοὺ ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ῥάκη, βαρείας τοῦ νοσηλείας πλέα.
ΟΔ. [illegible] παρῶν,
κἄστ' οὖν ἐκεῖς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηλὶ προσβαίη μακρὸν;
ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον ἐς κατασκοπὴν,
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσὼν· ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεταί τε καὶ φυλάξεται στίβος.
σὺ δ' εἴ τι χρῄζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἢν τι καινὸν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύῃς, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.
ΝΕ. τί δῆτ' ἀνωγας;
ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθρᾶσι μέγα,
οἳ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἑλθόντ᾽ δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
ἀλλ' αὖτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά.
τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχὶ, σοὶ δ' ὁμίλια
πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἐνορκος οὐδενὶ
οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου,
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἐστ' ἀρνήσιμον.
ὥστ' εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
ὄλωλα καὶ σὲ πρασδιαφθερῶ ξυνών.
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά·
ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
τόλμα· δίκαια δ' αἰδεῖν ἐκφανούμεθα.
νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
δός μοι σεαυτὸν, κἄπα τὸν λοιπὸν χρόνον

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.
ΝΕ. ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λύγων ἀλγῶ κλύων,
Δαερτίου παῖ, τοῦσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
ἔρυμ γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὡς φασιν, οἰκφύσας ἐμέ.
ἀλλ' εἶμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν
καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθεὶς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὁκνῶ
προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἑξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.
ΟΔ. *ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ*
γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὁρῶ βροτοὺς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάντ' ἠγουμένην.
ΝΕ. τί οὖν μ' ἄναγκας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν·
ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν.
ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;
ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
ΝΕ. οὗτος ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ΟΔ. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προτρέμποντας φόνον.
ΝΕ. οὐκ ἂρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
ΟΔ. οὔ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.
ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.
ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν;
ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ΟΔ. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
ΝΕ. οὐκ ἂρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἶμ' ἐγώ;
ΟΔ. οὔτ' ἂν σὺ κεῖνον χωρὶς οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ.
ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἂν, εἶπερ ὠδ' ἔχει.
ΟΔ. ὡς τοῦτό γ' ἕρξας δύο φέρει δωρήματα.
ΝΕ. ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ΟΔ. σοφὸς τ' ἂν αὖτὸς κἀγαθὸς κεκλῆ' ἅμα.
ΝΕ. ἰτὼ [illegible] αὐτῷ κτήσομαι.
ΟΔ. ἢ μνημονεύεις οὖν ἃ σοι παρῄνεσα;
ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ σὺ συνῆνεσα.
ΟΔ. σὺ μὲν μένων νυν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῖρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτ' τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρίποδι
μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοίᾳ προσὴ
οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλων αἰδομένου
δέξου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε'
Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σώζει μ' ἀεί.
ΧΟ. τί χρὴ τί χρή με, δέσποτ', ἐν ξένᾳ ξένον στρ. α'.
στέγειν; ἢ τί λέγειν πρὸς ἀνδρ' ὑπόπτων;
φράζε μοι.
τέχνα γὰρ τέχναις ἑτέρας προῦχει
καὶ γνώμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σοὶ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔνισπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
ΝΕ. νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
προσιδεῖν ἐθέλεις ὑντινα κεῖται,
δέρκου θαρσῶν· ὑπόναρ δὲ μόλῃ
δεινὸς ἀϊδίτης τῶνδ' ἐκ μελλάθρων,
πρὸς ἐμὲν αἰὲ χεῖρα προχωρῶν
πειρᾶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.
ΧΟ. *μέλον πάλαι μελημά μοι λέγεις, ἄναξ.* ἀντ. α'. 150
φρουρεῖν ὅμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ·
νῦν δέ μοι
λέγ' αἰλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χώρου τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον, 155
μὴ προσπεσὼν με λάθῃ προθὶν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα, τίν' ἔχει στίβον,
ἐναύλιον, ἢ θυραῖον·
ΝΕ. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
πετρήεντ' οἰκίᾳ. 160
ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἆπεστιν;
ΝΕ. δῆλον ἔρμιγ' ὡς φορβῆς χρείᾳ
στίβον ἀγμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα 165
[illegible]
οὐδὲ τιν' αὐτῷ
παῖδα κακῶν ἐπινωμᾶν.
ΧΟ. οἰκτείρω νιν ἐγὼ', ὅπως, στρ. β'.
μὴ τοῦ κηδεμόνου βροτῶν 170
μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων,
δύστανος, μόνος ἀεὶ,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντὶ τῳ
χρείας ἱσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀντέχει;
ὦ παλάμαι θνητῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως ἀντ. β'. 180
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ὄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἓν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
λιμῷ τ' οἰκτρὸς ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων βαρεῖ·
ἃ δ' ἀθρύβλωσσος
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπ' ὀχεῖται. 190
ΝΕ. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί.
θεία γάρ, εἴπερ κἀγὼ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν 195
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέζη,
καὶ νῦν ἃ πονεῖ δέχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτῃ,
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τείναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν δὴ ἑξῆκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200
ΧΟ. εὔστομ' ἔχε, παῖ. ΝΕ. τί τόδε; στρ. γ'.
ΧΟ. προϋφάνη κτύπος
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἢ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα 205
φθογγᾶ του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἕρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα πλαγόεν αὐδᾶ·
τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' ἔχε, τέκνον, ΝΕ. λέγ' ὅ τι. ἀντ. γ'. 210

ΧΟ. φιλοπτόλεμος ἡλικία
ὡς οὐκ ἐξέδρους, ἀλλ' ἕτοιμος ἀνήρ,
οὗ μὴ πάλαι σιμίγγος ἔχων,
ὡς πομπὴν ἀγροῖκος ἄναξ,
ἀλλ' ἢ που πταιων ὑπ' ἀνάγκας
βαρὰ τηλοῦσ' ἐκ δόμων ἰὼν,
ἢ ναὸς ἄξιον αἰγά-
ξων ὄμμα· πρόσβολ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙ. ὶὼ ξένοι.
τίνες ποτ' ἐς γᾶν τήνδε ναυτίλῳ πλάτᾳ
κατέσκηψ' οὔτ' εἴσημοι οὔτ' οἰκουμένην;
ποίας πάτρας ἐμὰς ἀν' ἢ γένοντ' ποτὲ
τίνεσθ' ἀν εἰπών; σκῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνῳ
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριαμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε κἄφιλον κακούμενον
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀντομείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ἐμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕ. ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα
Ἕλληνές ἐσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙ. ὦ φίλτατον φώσημα. φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρύνῳ μακρῷ.
τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσῆγαγεν
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.

ΝΕ. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκίρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδόμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.

ΦΙ. ὦ φιλτάτου πυῖ πατρὸς, ὦ φίλης χθονὸς,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γᾶν, πόθεν πλέων;

ΝΕ. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ.

ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.

ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῖδε τοῦ πόνου;

ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὅστιν' εἰσορᾷς·

ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὃν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;

ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἦκουν ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;

ΝΕ. ὡς μηδὲν εἰδόν' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς.

ΦΙ. ὦ πῦλλ' ἐγὼ μοχθηρὸν, ὦ πικρὸν θεοῖς,
οὗ μηδὲ κληδὼν Διὸς ἔχωντος οἴκαδε
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ὠσσίως ἐμὲ
γελῶσι σὺν ἔχοντες, ἡ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μείζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
ὄθ' εἶμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἱρακλείων ὅντα δεσπότην ὅπλων,
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
διασὼ στρατηγοὶ χὼ Κεφαλλήνων ἄναξ
[illegible] ἀγκὼς
νύσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδρομβόρου
πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ᾤχωντ' ἔρημον, ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον λείρα ναυβάτη στόλῳ.
τὸν' ἄσμενοί μ' ὦ εἶδον ἐκ πυλλοῦ σάλου
εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατημφιεῖ πέτρᾳ,
λειτοῦτες ᾧ χοιόθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
μίκη προθέντες βαιὰ καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρὸν, εἰ' αὐτοῖς τύχοι. 275
στὶ δὴ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτὸν βεβῶτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀπολῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς ἃς ἔχων ἐναυστόλουν
πάσας βεβῶσας, ἄνδρα δ' οὐδὲν' ἔντοπον, 280
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
[illegible]
τοῦτον δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ δὰ χρόνου προῦβαινέ μοι, 285
κἄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξῃώρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελειάς· πρὸς δὲ τοῖδ', ὅ μοι βάλοι
νεοσσαπλοῦς ἄρκτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
[illegible]
πρὸς τοῦτ' ἂν· εἶ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καὶ που πάγου χυθέντος, εἷα κείματι,
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, 295
ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
ἔφην' ἄφαυτον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί.
οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς. 300
ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών.
οὐ γὰρ τις ὅρμος ἔστιν, οὐδ' ὅπου πλέων
ἐξεμπλαήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
οἵτε ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
τἰχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
ἐν τῷ κρόνῳ γένοιτ' ἂν ἀνθρώποων χρόνῳ.
οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μέν, καὶ που τι καὶ βορᾶς μέρος
προσίδοσαν οἰκτείραντες, ἢ τινα στολὴν·
ἐκεῖνο δ' οὐδείς, ἡνίκ' ἂν μηησθῶ, θέλει, 310
σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀθηρίαγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρείδαι μ' ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
ὦ παῖ, βεδράκασ'· οἳ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποινʼ ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτείρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχὼν κακῶν 320
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙ. ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἔγκλημ' Ἀτρείδαιν, ὥστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕ. [illegible]
ὃν αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι
χἠ Σκῦρος, ἀστροπὴν ἀκτινωτὸν μητρὸς ἔθαν.

ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον. τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕ. ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελαυθήβην μολών. 330
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,

ΦΙ. οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ', ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;

ΝΕ. τέθνηκεν. ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὑπο.

τοξευτὴς, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
ΦΙ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανὼν τε χὠ θανών.
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ' ἐλέγξω πρῶτον, ἢ κείνου στέγω.
ΝΕ. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοὶ γε καὶ τὰ σ', ὦ πάλαι,
ἀλγήμαθ'· ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
αὐτὸς πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνέβρισαν.
ΝΕ. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
δυὼ τ' Ὀδυσσεὺς ὠφελῶν τοὶμοῦ πατρὸς,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὐκ μάτην, 345
ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ 'μ' ἐλεῖν.
ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐνπίστως οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον μή μ' ναυστολεῖν ταχυ,
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ, 350
ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ ταπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰὼν.
ἦν δ' ἥμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
κατηγόμην· καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκπλώτα πᾶς ἠσπάζετ', ὀμνύοντες βλέπειν
τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεἶνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος, 360
ἐπεὶ διάκρυσα κεἶνον οὐ μακρῷ χρόνῳ,
ἐλθὼν Ἀτρειδᾶν πρὸς φίλιος, ὡς εἶκὸς ἦν,
τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
οἱ δ' εἶπον, οἶμοι, τλημονέστατον λόγον,
ὡς στέρμ' Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἐλέσθαι. τῶν δ' ὅπλων κεἶνων ἀνὴρ 365
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γάνος.
κἀγὼ δακρίσας εἰθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρείᾳ, καὶ καταλγήσας λέγω,
ὦ σχέτλι', ἢ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινὶ
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν,
ναὶ, παῖ, δεδώκαα· ἐνδίκως οὗτοι τάδε·
ἐγὼ γὰρ αὖτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς εἰθὺς ἤρασσον κακοῖς
τοὺς πάντας, οὓς ἐγὼ ἐκεῖνος ἐποιοῦμην. 375
εἰ τἀμὰ κεἶνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν,
ὀρηχεῖτ' ἐμὲ πρὸς ἀξήκοονσιν δδ' ἡμεῖς ἐατ'
οὐκ ἦσθ' ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ὦ σὺ σ' ἔβει.
καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγειν θρασυστομῶν, 380
οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας καξοκειδισθεὶς κακὰ
πλεω πρὸς εἴκοτες, τῶν ἐμὸν τηταμενης
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.
κοὐκ αἰτιῶμαι κεἶνον ὡς τοὺς ἐν τέλει. 385
πόλις γὰρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν
ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εὖ φίλος. 390
ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾷ, μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς, στρ.
ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εἶρχνσον νέμεις,
σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν, 395
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν
ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
λεὼτων ἕβεδρε, τῷ Λαρτίου
σέβας ὑπέρτατον.
ΦΙ. ἔχουσιν, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεῖκατε,
καί μοι προσάδεθ' ὥστε γιγνώσκειν ὅτι 405
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως.
ἐξοιδα γὰρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας, ἁβ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
ἀλλ' οὔ τι τούτο θαῦμ' ἐμοιγ', ἀλλ' εἰ παρὼν 410
Λῖας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνέσχετο.
ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'· οὐ γὰρ ἂν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐτωλήθην ἐγώ.
ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ χοὐτος οἴχεται θανών;
ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κεἶνον ἐν φάει νόει. 415
ΦΙ. οἶμοι τάλαν. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίου,
οὐ μὴ θάνωσι· τοὐσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔβει.
ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
θἀλλοντές εἰσι νὺν ἐν Ἄργείων στρατῳ. 420
ΦΙ. τί δ' ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς,
Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κἀκ' ἐξῆπυξε, βουλεύων σοφά.
ΝΕ. κεἰνὸς γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν
Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὃς παρὴν, γόνος. 425
ΦΙ. οἶμοι, δὺ' αὖτως δεῖν' ἔλεξας, οἵν ἐγὼ
ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ἀλωλότων κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἵδε μὲν
τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ', ἵνα
χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν; 430
ΝΕ. σοῦ πάλαιστρὸς κεἶνος, ἀλλὰ χαῖ σοφᾷ
γνώμαι, Φιλοκτήτ', ἐμποδίζονται θαμά.
ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
ΝΕ. χοὐτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ 435
τοῦτ' ἐκδιδάξω. πύλεμος οὐδεὶν' ἀνδρ' ἐκὼν
αἱρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσαν δὲ δεινὸν καὶ σοφοῦ. τί νῦν κυρεῖ. 440
ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλὴν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς;
ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἴλεγ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐφῇ· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτὸν, ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
ΦΙ. ἔμελλ' ἐπεὶ οὐδὲν πω κακὸν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἀίδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί. 450
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;
ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὡ γένεθλον Οἰταίου πατρὸς,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι, 455
ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μείζον σθένει
κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ χὠ δεινὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460
νὺν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καί σε δαίμονες

[illegible]
ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὡς ὕπηνὶς' ἀν θεὸς
πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ, τημικαῦθ' ὁρμώμεθα.
Φι. τῆδη, τέκνον, στελλόμεσθ'; καιρὸς γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν.
Φι. πρὸς νυν σε πατρός, πρὸς τε μητρός, ὦ τέκνον,
πρὸς τ' εἴ τί σοι καὶ' οἴκων ἐστὶ προσφιλές,
ἐκείτης ἐκνοίμαν, μὴ λίσσῃς μ' οὔτω μόνον,
ἕρπειν ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἴοις ὁρᾷς
ὁσωνσί τ' ἐξῆκουσας ἐνναίοντά με·
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
ἓξοιδα, πολλὴ τοῖδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισί τοι
τὸ τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοὺτ' ὀνείδος οὐ καλὸν,
δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλείστων εἰκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω 'γὼ ζὸν πρὸς Οἰταίων χθόνα.
τῷ· ἡμέρας τοι μόχθος οὐκ ὄλῃς μιᾶς.
τόλμησον, ἐμπλαοὺς μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,
εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς πρίμνην, ὅπου
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον,
πείσθητι. προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς
[illegible]
ἀλλ' ἡ πρὸς οἴκων τῶν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων,
ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά·
κἀκείθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος
Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὔροον
Σπερχειὸν ἕσται, πατρί μ' ὡς δείξῃς φίλῳ,
ὃν δὴ παλαιὸν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ
μὴ μοι βεβήκῃ. πολλὰ γὰρ τοῖς ἐσθλοῖς
ἑστέλλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτὰς,
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἑκσῶσαι δόμοις.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
ὡς εἰκός, οἶμαι, τοῖσιν ἐν σμικρῷ μέρος
[illegible]
νῦν δ', ἐς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον
ἥκω, σὺ σῶσον, σὺ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
χρὴ δ' ἑκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δεῖν' ὁρᾶν.
χώταν τις ἐν ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαῤῥαρεὶς λάθῃ. [ἀντ.
ΧΟ. εἰκτειρ', ἄναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τίγοι φίλων.
εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἴχθεις 'Ατρείδας,
ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μεταπίθμενος, ἑνθαπερ ἐπιμένειν,
ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὸς
πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν
νέμεσιν ἐκφύγων.
ΝΕ. ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς,
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
τότ' οὐκ ἔθ' αὖτὸς τοῖς λόγοις τοὐτοιοῖς φανῇς.
ΧΟ. ἤκιστα· τοῖς' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
[illegible]
ΝΕ. ἀλλ' αἰτιᾷ μύτοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίμων πονεῖν.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμίσθω ταχύς·
χὴ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἓκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
Φι. ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ, 530
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
ἔμῳ γενοίμην, ὡς μ' ἔδεσθε προσφιλῆ.
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ξένου
δοίκον εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθῃ
ἀφ' ὧν διέξων, ὡς τ' ἐφυν εὐκάρδιος. 535
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὅμμασιν μόνην θέαν
ἄλλοον λαβοῦτα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προῦμαθον στέργειν κακά.
ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἅνδρε γὰρ δύο,
ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους, 540
χωρεῖτον, ὧν μαθώντες αὖθις εἴσιτον.
ΕΜ. Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὰν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μέν σ', 545
τύχῃ δὲ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν ἑσζοτηρων
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστολητόρες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὸν πλοῦν πουεῖσθαι, προστυχὼντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί· κοὐ μόνον βουλεύματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα.
ΝΕ. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ·
φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεωτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχειτ. 560
ΕΜ. φροῦδοι διὼκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοίνιξ ὁ πρίσβυς οἵ τε Θησέως κόροι.
ΝΕ. ὦς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;
ΕΜ. οὐκ οἶδ'· ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.
ΝΕ. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοἱ ξυνναυβάται 565
οὗτοι καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδων χάριν;
ΕΜ. ὡς ταὐτ' ἐπίστων δρῶμεν', οὐ μέλλουτ' ἔτι.
ΝΕ. πῶς οὖν οὐθυσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἑτοιμος; ἢ φόβος τις εἰργέ νιν;
ΕΜ. κείνος γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς 570
ἐστελλον, ἡνίκ' ἐξαυτῳγμην ἐγώ.
ΝΕ. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;
ΕΜ. ἦν δὴ τις. ἀλλὰ τάνδε μοι πρῶτον φράσον
τὸν ἐστὶν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.
ΝΕ. ὃδ' ἔσθ' ὁ κλεινὸς σοι Φιλοκτήτης, ξένε. 575
ΕΜ. μὴ νῦν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
Φι. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;
ΝΕ. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὖτὸν λέγειν 580
ἐς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κἀμὲ τοὐσδε τε.
ΕΜ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μὴ με διαβάλῃς στρατῷ
λέγουθ' ἃ μὴ δεῖ· πολλὰ γὰ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστὰ γ', οἳ ἀνὴρ πέπηγ.
ΝΕ. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενὴς· οὗτος δέ μοι 585
φίλος μέγιστος, οὐνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
ἐκ τῶν σ' ἐμοιγ' ἐλθοῦσα πιστεμὴλῆ λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδὲν' ὧν ἀκήκοας.
ΕΜ. ὁρᾳ τί ποιεῖς, παῖ. ΝΕ. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.

ΘΕΜ. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. ΝΕ. ποιοῦ λέγων. 590
ΘΕΜ. λέγω. τί τοῦτον ἄνδρ' τῶδ' ὥσπερ κλῄεις,
ὃ Τυδέως παῖς ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
δεῦρωτοι πλεύσοντ' ἢ μήν ἢ λύγῳ
πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχὺς κράτος.
ἀλλ' ἴσασιν Ἀχαιοὶ πάντες ἡκουον σαφῶς 595
Ὀδυσσέως λεγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θἀτέρου, δρἀσειν τάδε.
ΝΕ. τίνος δ' Ἀτρέϊδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῶδ' ἐπεστρέψωντο πρώγματος χάριν,
ὥν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
ΘΕΜ. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
Ἕλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὃ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβὴτ' ἔπη
δώλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε, δεσμὸν τ' ἄγων
ἕδεις' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὃς δ' τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
καὶ τὴν Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἥκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οὗτοι μὲν μάλισθ' ἑκούσιον λαβὼν,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τοὐτων κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἥκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620
καὐτῷ παραιτῶ κεῖ τινος κἠδεῖ πέρι.
ΦΙ. οἰμοι τάλας. ἢ κείνος, ἢ πᾶσα βλἀβη,
ἐμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεὶν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ "Ἀιδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεὶν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
ΘΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ
ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
ΦΙ. οὔκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλδακοῖς
δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 630
οὐ, θἄσσον ἂν τῆς πλείστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύουμ' ἐχίδνης, ἣ μ' ἔδηκεν δῦ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νὺν οἶδ' ὀθούνεκ' ἴξεται.
ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμἀς πολὺ 635
πέλαγος ὁρίζῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
ὤμοιμ. ἢ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λῆξασ' ἐπαν κάπαυσεν ἡμερον.
ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ,
τότε στελοῦμεν· νὺν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
ΝΕ. οἶδ', ἀλλὰ κἀκείνοισι ταὐτ' ἐναντία.
ΦΙ. οὐκ ἔστι λῃστἀις πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τε χἀρπἀσαι βίᾳ.
ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν 645
ὅτου σε χρεία καὶ πάθος μἀλιστ' ἔχει.
ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
ΝΕ. τί τοῦθ' ὁ μὴ νεὼς γε τῆς ἐμῆς ἔνι;
ΦΙ. φίλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ
κοιμῶ τοὐ ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ. 650
ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἀλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;
ΦΙ. εἶ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
παρεμπέπτωκεν, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν.
ΝΕ. ἢ ταῦτα γὰρ τἀ κλεινὰ τόξ' ἃ νὺν ἔχεις;
ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν.
ΝΕ. ἆρ' ἔστιν ὥστε κἀγγίθεν θέαν λαβεῖν, 656
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
ΦΙ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοὐτο κἄλλο τὸν ἐμὸν
ὑπτίον ἄν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
ΝΕ. καὶ μὴν ἐρᾷ γε· τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω· 660
εἶ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὃς χθὸν' Οἰταίων ἰδεῖν,
ὃς πατέρα πρίσβυν, ὃς φίλους, ὡς τῶν ἐμῶν 665
ἐχθρῶν μ' ἐνεγθεν ὧν' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει. παρέσται ταῦτά σοι καὶ θεγγάνειν
καὶ δῶντι δοῦναι κἀξεπεύξασθαι βροτῶν
ἅμιτες ἐκατι τωνδ' ἐπεμψαν μοι νε.
ἔπεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὖτ' ἐκτησάμην. 670
[οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον·
ὅστις γὰρ εὖ δρἀν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.]
ΝΕ. χωροῦς ἂν εἴσω.
ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσἀξω. τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675
ΧΟ. λάγῳ μὲν ἐξῆκουσ', ὕπωπα δ' οὐ μάλα, στρ. α'.
τὸν πελἀταν λέκτρων ποτὲ τὸν Διὸς
Ἰξίονʼ ἀν' ἄμπτυκα δὴ δρομἀδ' ὡς ἔβαλ' ὁ παγ-
κρατὴς Κρόνου παῖς· 680
ἄλλον δ' οὔτιν' ἴγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν
μοίρᾳ
τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
ὃς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἴσος ὢν ἴσοις ἀνὴρ,
ὠλέγεθ' ὧδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει. 685
πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλἀκτων βοθίων μόνος
κλύων,
πῶς ἄρα πανδἀκρυτον οὖτω βιοτὰν κατέσχεν· 690
ὃν αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βἀσιν, ἀντ. α'.
οὐδὲ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
αἱματηρόν· 695
ὃς τἀν θερμοτἀραν αἱμἀδα κηκιομέναν ἑλκέων
ἐνθἠμον ποδὸς ἐπίουτι φἀλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τι ἐμπίσοι,
φορβἀδος ἐκ γαίας ἐλεῖν·
εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα, τότ' ἂν εἰλυόμενος, 705
παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμἀρει' ὑπἀρ-
χοι πόρου, ἀνίκ' ἐξανεῖη δακέθυμος ἄτα· στρ. β'.
οὐ φορβἀν ἱερᾶς γἀς σπὀρον, οὐκ ἄλλων
αἴρων τὸν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφηστἀι,
πλὴν ἐξ ὠκυβὀλου εἴ ποτε τόξου 710
πτανοῖς ἰοῖς ἀνὐσειε γαστρὶ φορβἀν.
ὦ μελἐα ψυχἀ,
ὃς μηδ' οἰνοχὀτου πώματος ἦσθη δεκέτει χρὀνῳ,
λεύσσων δ' εἴ που γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ,
ἀεὶ προσενώμα.
νὺν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας ἀντ. β'.
εὐδαίμων ἀνὐσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720
ὃς τὸν ποντοπὀρῳ θυἰᾳτι. πλεῖστ'
πολλῶν μηνῶν, πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
Μηλιἐων ἐνοσῖτα. 725

Σπεύσω τε παῖ· ἔχεθε, ἴσ' ὁ χἀλκασπις ἀνὴρ
πλησίον πάσσυ, θεῶν παρὰ παστάσιν. [Θησ.
Οἵτας ἵππερ ἔφασκον.
ΝΕ. ἔασ', εἰ θέλεις. τί δῆ ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς 730
λυπεῖ σιωπὴς κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει;
Ἆ ἆ ἆ ἆ.
ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴσ', ὦ τέκνον.
μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
ΑΔ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ 735
ὦ θεοί.
τί ποτ' ἐς θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;
ΣΩ. σωτῆρας αὖτοὺς ἱκνοῦς δ' ἡμῖν μολεῖν.
Ἆ ἆ ἆ ἆ.
ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; αὐτὸ εἰπέ, ἀλλ' ὦδ' ἔσει 740
σιγηλός· ἐν κακῷ δὲ τῷ φαίνει κυρῶν.
ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ἐμὸν, ἀπταστὶ διέρχεται
διέρχεται. δέσποτος, ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
ἀπαπαπαῖ, παπαπαπαπαπαπαπαῖ.
πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, παρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.
ἰώ, ὦ παῖ. 750
ΝΕ. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσηνδ' ἰυγὴν καὶ στόνου σαυτοῦ ποιεῖς;
ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον. ΝΕ. τί ἔστιν;
οἶσθ', ὦ παῖ;
ΝΕ. τί σοί.
οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παπαπαπαπαῖ.
ΝΕ. δεινὸν γὰρ τὸ τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755
ΦΙ. δεινὸν γάρ· οὐδὲ μήπω' ἀλλ' οἰκτείρέ με.
ΝΕ. τί δῆτα δράσω;
ΦΙ. μὴ μὲ ταρβήσας προδῷς.
ἥκει γὰρ αὖτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη.
ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760
βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἑλὼν
τἀδ', ὥσπερ ἥτου μ' ἀρτίως, ἕως ἀνὴ
τὸ πῆμα τοὔτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν, 765
σῷζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·
κοὐκ ἔστι λῆξαι πρύτερον· ἀλλ' εἶαν χρεὼν
ἕκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μὴ κωμ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐρῆμαι 770
ἑκοῦσα μήτ' ἄκοντα, μηδὲ τῳ τέχνῃ
κεῖνοις μελεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν θ' ἅμα
κἄμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γέγη.
ΝΕ. [illegible]
πλὴν σοί τε κἀμοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775
ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν ἡδόνων δὲ πρόσκυσον,
μὴ σοι γενέσθαι πολύπονʼ αὐτὰ, μηδ' ὅπως
ἐμοὶ τε καὶ τῷ πρίσθ' ἑμοῦ κεκτημένῳ.
ΝΕ. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὕμὸς τε κεὐστιχὴς ὅποι ποτὲ 780
Θεὸς δικαιοῖ χὰ στάλος πυμπάντεται.
ΦΙ. ἀλλὰ δέδοκα', ὦ παῖ, μὴ μ' ἀτελὴς εἰχὴ'
στάζει γὰρ αὖ μοι ἰφόνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.
παῖαι, φεῦ. 785
παπαῖ μάλ', ὦ ποῖ, οἷά μ' ἐργάσει κακά.
[illegible]
πρυσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔγετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.
ἀνταταί. 790
ὦ ξένε Κεφαλλὴν, εἶδε σου διαμπερὲς
στέρνων ἔχυτ' ἄλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ.
παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
[illegible] μοι.
ὦ θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
οὕτω κατ' ἦμαρ οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαζᾶσὼν
τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀγκαλουμένῳ πυρὶ 800
ἐμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοι ποτὲ
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σῴζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῄς; τί σιγᾷς; ποῦ ποτ' ὢν, τέκνον, κυρεῖς; 805
ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά. 806
ΦΙ. ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'· ὡς ἥδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπὸ σπλάγχνων.
ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον.
ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. 810
ΦΙ. ἢ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς φρόνει.
ΦΙ. οὐ μήν σ' ὑπορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμόστει σοῦ μολεῖν ἄτερ.
ΦΙ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
ΦΙ. ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε
ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;
ΦΙ. μίσει μέσες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μίσες ποτέ.
ΝΕ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς.
ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
ΦΙ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ. 820
ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἐοικεν ὕπνος οὐ μακρὸν χρόνον
ἕξειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
ἰδρὼς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγὴς φλέψ. ἀλλ' ἐασώμεν. ἡδέως, 825
ξένῃλον αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
ΧΟ. Ὑπὸ δείραν αἰθέρος, Ὑπνε δ' ἀλύκτων, στρ.
εὐπλοίᾳ ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων εὐαίων, ὄναξ·
ὄμμασι δ' ἀντίαχοις 830
τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται ταυΐν.
ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
ὦ τέκνον, ὦρα ποῦ στάσει,
ποῖ θὲ βέσει, τῶν δὲ μοι τἀντεῦθεν
φροντίδος. ὁρᾶς ἤδη. 835
πρὸς τί μένομεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολὺ παρὰ πόδα κράτος * * * ἄρνυται.
ΝΕ. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὀρῶ οὖνεκα
θήραν 839
τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες.
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοὔτων θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὀνείδος.
ΧΟ. ἀλλά, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται· ἀντ.
ὃν δ' ἂν ἀμείξῃ μ' αὐθις,

βαιὸν μοι, βαιόν, ὦ τέκνον.
πέμπε λίγων φίμιμ'
ὡς πάντων ἐν νύκτᾳ εὐδραικὴς
ὕπνος ἀΐπτοις λεύσσειν.
ἀλλ' ὦ [illegible]
κεῖνό μοι, κεῖνο λαῖφρα
ἐξιδοῦ, ὁ τι πράξεις.
οἴσθα γὰρ ὧν ἀπόδομαι,
εἰ ταῦταν τοῦτῳ γνῶμαν ἴσχεις,
μᾶλα τοι ἄπορα πυκνοῖσι ἐνιδεῖν πάθῃ.
οὐχοῖ τοι, τέκνον, οὐχοῖ· ἐπωδ.
ἀνὴρ δ' ἀνόμματος, οἷὸ' ἔχων ἀρωγάν,
ἑκτέταται νύκτιος,
ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός,
οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς, οὐ τινος ἄρχων,
ἀλλ' ὡς τίς τ' Ἀΐδᾳ παρακείμενος
ἄμπ. Βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·
[illegible]
φροντίδι, παῖ, πόνος
ἁ μὴ φοῖβον κράτιστος.
ΝΕ. σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφιστάναι φρενῶν.
κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα κἀκίγει κάρα.
ΦΙ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
[illegible]
οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ
πλῆναί σ' ἐλεινὼς ὧδε τἀμὰ πήματα
μόναν παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὔκουν Ἀτρείδαι τοῦτ' ἔτλησαν εἰφόρως
οὔτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις καξ εὐγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εἰχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ ὀυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῖδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον, τέκνον.
ἴν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
ΝΕ. ἀλλ' ἥδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνωδύνως βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σοι
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἰρ σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσουσί σ' οἵδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος.
ἐπείπερ οὕτω σοὶ τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαρ', ὥσπερ νοεῖς·
[illegible]
ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οἵπτι νῦ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
ΝΕ. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶτὸς ἀντέχου.
ΦΙ. θάρσει. τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν ὀρῷμ' ἐγὼ τοὐθένδε γε ;
ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; πρὸς σπῶμαι τρέπειν ἔπος.
ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.
ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.
ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἦδη τοῖδε τοῦ πάθους κυρῶ.
ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ὕτι ;
ΝΕ. ἄπαιτα [illegible]
ὅταν λιπῶν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
ΦΙ. ἀλλ' οἶδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
[illegible]
ΝΕ. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνώμαι πάλαι.

ΦΙ. οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ἀκνῶ.
ΝΕ. ὦ Ζεῦ, τί δράσω ; δύέτερον ληφθῶ κακόν,
κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν ;
ΦΙ. ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακῶς γνώμην ἔφυν,
πρωδοὺς μ' ἔοικε κἀκλελοιπὼς τὸν πλοῦν στελεῖν.
ΝΕ. λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνώμαι πάλαι.
ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
ΝΕ. οὐδὲν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας ; ΝΕ. μὴ στένωξε, πρὶν μάθῃς.
ΦΙ. ποῖον μάθημα ; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε ;
ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῖδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τρωίας πεδία πορθῆσαι μολών.
ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοείς ;
ΝΕ. πολλῇ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλίνων.
ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας ; ἀπώδου ὡς τάχος τἀ τόξα μοι.
ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οὕτω τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλίνει
τά τ' ἐνδίκως με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δέῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέγημα· ἐχθίστων, οὓς μ' εἰργάσω,
οἳ ὑπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν
τὸν προστρύπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε ;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπώδου, ἐκνοῦμαί σ', ἀπόδου, ἱκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον με μὴ φθείρῃς.
ὤμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὁρᾷ πάλιν.
ὦ λιμένες, ἢ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρώγες πέτραι,
ὑμὶν τἀδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἵ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οἷξ' Ἀχιλλέως
ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προσθεὶς τε χεῖρα δεξιὰν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλείους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήναιθαι θέλει.
ὡς ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει,
κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν,
εἴδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ με δρᾶν ;
ἀλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νὺν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ.
τί φὴς ; σιωπᾷς. οὐδὲν εἶμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπλευρον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψαλὰς, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' εὐανώμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θὴρ ὀρειάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θνῄσκων παρέξω δαῖδ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
καὶ μ' οἱ νῦν ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νὺν·
φόνον φόνου δὲ βύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
ὅλοιο μὴ πω, πρὶν μάθωμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.
ΧΟ. τί δρῶμεν ; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἦδη 'στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἴκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῇς

σαυτοῦ πρωτοῦς ὑπεῖδος, ἐκπλήσας ἐμέ.
ΝΕ. οἶμοι, τί δράσω; μὴ σπ' ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἀγλοῶμαι.
Φι. οὐκ εἶ κακὸς σύ· πρὸς κακὸν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
[illegible]
σοῦ εἶκὸς ἔπεπλει, τάμὰ μοι μελεῖς ὁπλα.
ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες;
Δ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾷς;
οὐκ εἶ μελεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975
Φι. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω;
ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.
Φι. οἴμοι· πέπραμαι καὶπόλωλ'. οὐ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαλῶν με κἀποσοφίσας ὅπλων.
ΟΔ. ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980
Φι. ἀπόδυσε, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.
ΟΔ. τοῦτο μέν.
οὐδ' ἦν θέλῃ, δράσει τοῦ· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.
Φι. ἰὼ, ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἷόν' ἐκ βίας ἄξουσιν; 985
ΟΔ. ἦν μὴμπῆς ἑκών.
Φι. ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἡφαιστοτέυκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ,
εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπᾴσεται βίᾳ;
ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ', ὃν εἰδῇς, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεύς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990
Φι. ὦ μῖσος, οἷα κἀξενεγκεῖν λέγειν'
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὀδὺς πορεντέα.
Φι. οἵ' ᾔμῃ' ἔγωγε. ΟΔ. φημί. πειστέον τάδε. 995
Φι. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ' ἐξέθυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
Φι. οὐδέποτέ γ' οὐδ' ἂν χρῇ με πᾶν παθεῖν κακὸν,
ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000
ΟΔ. τί δ' ἐργασεῖεις;
Φι. κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.
ΟΔ. ξυλλάβετέ γ' αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
Φι. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῖδε συνθηρώμεναι. 1005
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἵως μ' ὑπῆλθες, ὧς μ' ἐθήρασο, λαβὼν
πρῴην᾽ᾳ σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγωγ' ἐμοί,
ἀνίξεων μὲν σοῦ, κατάξεων δ' ἐμοῦ,
ὃς οἶδὲν ᾖδη πλὴν τὸ πρωταχθὲν ποιεῖν, 1010
ὄχλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινὸς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ δολὰ μυχὸν ᾐσθημένα ἀεὶ
ψυχὴ νιν ἀφυὴ τ' ὄντα κοὐ θέλοντ' ὄμως
τὺ πρυβέβιαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἂπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾗ με προὔβαλον
ὀφλλον ἐμπλον ἄπυλον ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλωλ' καὶ σοι παλλάκεις τόδ' ηἰξάμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοῦ νέμονσιν ἡδύ μοι, 1020
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
ὑιπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς 1025
ἔπλευς ἅμ' αὐτοῖς· ἐμὲ δὲ τὸν πανώλιον
ἐκώπια πλεύσαντ' ἔπτὰ ναυσὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῄς, κεἶνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπᾴγεσθε; τοῦ χάριν;
ὡς οὐδὲν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
πῶς, ὦ θεοῖς ἐχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλὸς, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεσθ', ὁμοῦ
πλεύσαντος, αἴθειν ἱρά; πῶς σπείσθειν ἔτι;
αὖτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακὼς ὤλοισθ'. ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες 1035
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὐκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ', ὦ πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι, 1040
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτοὺς, εἴ τι κἄμ' οἰκτίρετε.
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πευφεγέναι.
ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
τηδὲ εἶς. Ὀδυσσεῦ, κοὐχ ὑπείκονταν κακοῖς.
ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἰ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῖτός εἰμ' ἐγὼ
χὤπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
οὐκ ἂν λάβοις μου μἄλλον οὐδὲν' εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν,
πλὴν ἐς σέ· νῦν δὲ σοὶ γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδὲ σου προχρῄζομεν, 1055
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεύκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγὼ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λήμνον πατῶν. 1060
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἢν σ' ἐχρὴν ἔχειν.
Φι. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος, σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφθεγγοῦ μηδὲν, ὡς στείχοντα δῆ. 1065
Φι. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι πρωτάθλητὴς, ἀλλ' οὗτος ἄπει·
ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὤν,
ἡμῶν ὕπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
Φι. ἦ καὶ πρὸς ἡμῶν δῆ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
λειφθήσομ' ἦδη κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με;
ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χἠμεῖς φαμέν.
ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
πρὸς τοῦδ' ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξῴμεθα.
χοὐτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λῴω τιν' ἡμῖν. νῷ μὲν οὖν ὁρμώμεθον,
ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχείς. 1080
Φι. ὦ κοίλαις πέτραις χαλκον στρ. α'.
θερμῶν καὶ παγετῶδες, ὥς σ'
οὐκ ἐμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι
καὶ θυήσκοντι συνοίσει. 1085
ὦμοι μοί μοι.

[illegible]
λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν,
τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τείξομαι 1090
σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
εἰθ' αἰθέριος ἄνω
πτωκάδες ἀξυτόνου διὰ πνεύματος
ἔλωσί μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω.
ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρίποτμ', στρ. β'. 1095
[illegible]
ἄλλοθεν ἀ τύχα δ' ἀπὸ μείζονος,
ἐπεὶ γε παρὸς ὁμοίως
τοῦ πλείονος δαίμονος εἶλον τὸ κάκιον ἀντί. 1100
Φι. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ ἀντ. α'. 1102
καὶ μόχθῳ λωβατὸς, ὅς ἦ-
δη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας 1105
ναίων ἐνδάδ' ἀλοΐμαι,
αἰαῖ αἰαῖ,
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων
κραταιᾶς μετὰ χερσὶν 1110
ἴσχων· ἀλλά μοι ἄσκοπα
κρυπτὰ τ' ἔπη δολερᾶς ἰτέᾱδυ φρενός·
ἰδούμαν δέ νιν,
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμᾶς λαχὼντ' ἀνίας. 1115
ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε
[illegible]
ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν ἔχε
δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις. 1120
καὶ γάρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.
Φι. οἶμοι μοι, καί που πολιᾶς στρ. γ'. 1123
[illegible]
γελῶ μου, χερὶ πάλλων
τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
τὰν οἰδεῖς ποτ' ἐμάστασεν. 1125
ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
χειρῶν ἐκτεβισαμένον,
ἢ που ἐλεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας 1130
ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
ξυννομον ὧδέ σοι
οὐκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθίστορον
ἑτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ
πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει,
ὀρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ' ἐχ-
θοδοπόν,
μιρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ' ὃς ἐὸ' ἡμὶν κάκ'
ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ.
ΧΟ. ἀνδρός τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν, στρ. δ'. 1140
εἰπόντος δὲ μὴ φθονερὰν
ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν
ταχθεὶς τοῦδ' ἐφμοσύνᾳ
κοινὰν ἥνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145
Φι. ὦ πτανοὶ ὄρμαι χαροπῶν τ' ἀντ. γ'.
ἕβη θηρῶν, οὓς δ' ἔχει
χώρας ὀρεσσῶσαι,
φυγᾷ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων
πελάτ'· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν 1150
τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν.
ἀλλ' ἀνίδην ὦδε χώρος ἐρύκεται,
οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν.
ἔρπετε, νῦν καλὸν 1155
ἀντίφωνον κορίσαι στόμα πρὸς χάριν
ἐμᾶς σαρκὸς αὐλίας.
ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λείψω.
πάθεν γὰρ ἔσται βυτά· τίς ὦδ' ἐν αὔραις τρί-
φεται, 1160
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος
αἶα;
ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον, ἀντ. δ'.
εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάτᾱν·
ἀλλὰ γρῶθ', εὖ γρῶθ' ὅτι σὺν 1165
[illegible]
οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς δ'
ἔχειν μυρίων ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ.
Φι. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, ὦ 1169
λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴργασαι;
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
Φι. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν
Τροίᾱδα γᾶν μ' ἦλπισας ἄξειν. 1175
ΧΟ. τάδε γὰρ νοῦ κράτιστον.
Φι. ἀπὸ νὺν με λείπετ' ἤδη.
ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
πρᾴσσειν.
ἴωμεν ἴωμεν
ναὸς ἵν' ἡμὶν τέτακται. 1180
Φι. μὴ, πρὸς ἀραίου Διὸς, ἔλθῃς, ἱκετεύω.
ΧΟ. μετρίαζε.
Φι. ὦ ξένοι,
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
Φι. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων.
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ ποῖς ποῦς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπαν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις. 1190
ΧΟ. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ
γνώμᾳ τῶν πάρος ὧν προῦφαινες;
Φι. οὔτοι νεμεσητὸν,
ἀλίωντα χειμερίῳ
λύπᾳ καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
ΧΟ. βάθι νυν, ὦ τάλαν, ὡς σε κέλευημεν.
Φι. [illegible]
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βροντᾶς αἰγαίᾱς μ' εἴσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ἴλιον, οἳ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἅρθρον
ἀπῶσαι.
ἀλλ', ὦ ξένοι, ἐν γε μοι εἴχος ὁρίξατε.
ΧΟ. ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;
Φι. ξίφος, εἴ ποθεν,
ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε. 1205
ΧΟ. ὡς τίνα δὴ ῥέξῃς παλάμαν ποτέ;
Φι. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἅρθρα τέμω χερί·
φονᾷ φονᾷ νόος ἤδη.
ΧΟ. τί ποτε; Φι. πατέρα ματεύων. 1210
ΧΟ. ποῖ γᾶς;
Φι. ἐς Ἄιδου
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φίλοι γ' ἔτι.
ὦ πόλις ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἀθλιός σ' ἀνὴρ,

ὃς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιμάδ', 1215
ἐγχώρους ἔβαν Δαναούς
ἀρωγάς· ἔτ' ἀθέν εἶαι.
ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι τοῦδ' ὁμοῦ
στείχων ἀν' ἦμ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσέα στείγοντα τὸν Τ' Ἀχιλλέως 1220
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦ,' ὡστ' ἐλεύσομεν.
ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἥντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευσιν ἕρπεις δῦτε σὺν σπουδῇ τινί;
ΝΕ. λίσσω σ', ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
ΟΔ. δεινὸν γε φωνεῖς· ἦ δ' ἁμαρτάς τις ἦν; 1225
ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
ἕπραξας ἔργον πολὺν ὧν οὔ σοι πρέπον·
ΝΕ. ἀπάτασιν αἰσχρὰν ἄνδρα καὶ δόλους ἑλών.
ΟΔ. τὸν ποῖον; ὦμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;
ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ 1230
ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
ΝΕ. παῦ· οὔπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν
ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔ τί που δοῦναι νοεῖς;
ΝΕ. αἰσχρῶς γὰρ αὖτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω.
ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δῆ κερτομῶν λέγεις τάδε; 1235
ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ΟΔ. τί φῄς, Ἀχιλλέως παῖ; τὶν' εἴρηκας λόγον;
ΝΕ. δὶς ταὐτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐξουλόμην.
ΝΕ. εὖ νὖν ἐπίστω, πάντ' ἀκήκοας λόγον. 1240
ΟΔ. ἔστιν τις ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
ΝΕ. τί φῄς; τίς ἔσται μ' οἰπικωλύσων τάδε;
ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.
ΝΕ. σοφὸς περιὼν οὐκ ἐξανδᾷς σοφόν.
ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά. 1245
ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;
ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν περίσσομαι.
ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε; 1250
ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
ΟΔ. * * * * * * * * * *
ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
ΟΔ. οὔ τᾶρα Τρῳσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὅρᾳς
ΝΕ. ἀλλὰ κἀμέ τοι
ταὐτὸν τόδ' ἆρει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι.
ΟΔ. καίτοι σ' ἐώσω τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.
ΝΕ. ἐνωφρύηκας· κἄν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς,
ὅσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
σὺ δ', Ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
ΝΕ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θύρμασ ἵσταται βοής;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένου, ξένοι;
ὦμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι μέγα 1265
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
ΝΕ. θάρσει· λόγοισι δ' ἄκουσον οὓς ἥκω φέρων.
ΝΕ. δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
ΝΕ. οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
ΝΕ. τοιοῦτος ἡσθὶ τοῖς λόγοισι χὤτε μὲν
τὰ τῷδ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀνηρῶ λάθρᾳ.
ΝΕ. ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν.

πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν. 1275
ΦΙ. παῖ, μὴ λέξῃς πέρα.
μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' ἐρῇσεται.
ΝΕ. οὗτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι. 1280
ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην,
οὐ γάρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κἄτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθών, ἀριστον πάντων ὅσ' ἐγὼ τεύχων γεγώς.
ὄλοισθ', Ἀτρείδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.
ΝΕ. μὴ 'πεύξῃ πέρα'
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
ΦΙ. πῶς εἶπας; ἆρα δεύτερον δολούμεθα;
ΝΕ. ἀπώμοσα· ἀγνὼν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
ΝΕ. τοῦτ' αὖθις ἐστὶ τἀληθὲς φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσέως, 1295
ἐπησθόμην;
ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὁρᾷς,
ὃς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ,
ἂν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἂν τε μὴ θέλῃ.
ΦΙ. ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
ΝΕ. ἆ, μηβαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος. 1300
ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
ΝΕ. οὐκ ἂν μεθείην.
ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
ΝΕ. ἀλλ' οὗτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν. 1305
ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
ΝΕ. εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοὐκ ἔσθ' ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
ΦΙ. ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἐσεῖδες, ὦ τέκνον, 1310
ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρὸς,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
ἥκουν' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
ΝΕ. ἦσθην πατέρα τὸν ἀμὸν εἰλογοῦντά σε
αὐτόν τέ μ'· ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι 1315
ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τι μὴ ἐκβιάσεσθαι ἐστ' ἀναγκαῖον φυτεύ-
ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
ὥσπερ σύ, τοὺτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
ἔνεστιν οὔτε μὴν ἐπικτείνειν τινά. 1320
σὺ δ' ὀργίσασα, κοὐτε σύμβουλον δέχει,
ἐὰν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ·
καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θεοῦ τύχης,
Χρύσην πελασθεὶς τοξόταν, ὃς τὸν ἀκαλεπῆ
σηκὸν φυλάσσει τῶνδε γῆς ἀκτὰς ὅσον·
καὶ ταῦτα ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ὑστερῆν
νόσου βαρείας, ὡς ἂν αὖτὸς ἥλιος 1330

ταῦτη μὲν αἶρη, τῇδε δ' αὖ δύνη πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τρωίας πεδί' ἐκὼν αὖτὸς μόλῃς,
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν
νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, καὶ τὰ πέραμαμ
ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς. 1335
ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἐχωὶ τ' ἐγὼ φράσω.
ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς,
Ἕλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἑκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.
ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γὰρ ἡ πάλη τις, Ἑλλήνων ἐνα
κρίνειν' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολίστορον
Τροίαν ἑλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
Φι. ὦ στυγνὸς αἰὼν, τί μ', τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα κοὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν;
οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν;
ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
ἐς ὧδ' ἐλᾷ τὸ ῥᾴδιον εἶμι; τῷ προσήγορος;
πῶς, ὃ τὰ πάντ' ἰδώτες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως 1355
ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἱ μ' ἀπώλεσαν;
πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
οὐ γὰρ μὲ τἄλγη τῶν παρελθόντων δάκνει,
ἀλλ' οἷά χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
δοκῶ προλεύσειν. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν 1360
[illegible]
καὶ σοῦ δ' ἐγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρὴν γάρ σε μήτ' αὐτὸν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
ἥμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
πατρὸς γέρας συλῶντες. [οἳ τὸν ἄθλιον
Ἀΐαντ' ὄπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ
Ὀδυσσέως ἔκριναν.] εἶτα τοῖσδε σὺ 1365
εἰ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀνωκάλεις τάδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἅ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἶκους· καὶτὸς ἐν Σκίρῳ μένων
ἐὰ κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χοὖτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν, 1370
διπλῆν δὲ πατρός· κοὐ κακοὺς ἐπῳφελῶ
δόξεις ὁμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
ΝΕ. λέγειε μὲν εἰκός', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
τοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός. 1376
Φι. ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήρῳ ποδί;
ΝΕ. [illegible] 1380
Φι. ἃ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῄς ποτε;
ΝΕ. ἃ σοί τε κἀμοὶ λῷστ' ὀρῶ τελούμενα.
Φι. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;
ΝΕ. πῶς γὰρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελοίμενος;
Φι. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε; 1385
ΝΕ. σοὶ που φίλος γ' ὢν, χὠ λόγος τοῖσδε μου.
Φι. πῶς, ὃς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
ΝΕ. ὃ τἂν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
Φι. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
ΝΕ. οὐκοὖν ἔγωγε· φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν.
Φι. ἔγωγ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἷδα με. 1390

ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὅρα.
Φι. οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῴμεν, εἰ σὲ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾴστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῄξαι, σὲ δὲ 1395
ζῆν ὥσπερ ἦδη ζῆς ἄυευ σωτηρίας.
Φι. ἓα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
ἃ δ' ἡνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πράξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμηνσθῇς ἔτι 1400
Τροίας. ἅλις γὰρ μοι τεθρήνηται γόοις.
ΝΕ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. Φι. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν. Φι. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς; Ἀχαιῶν φεύξομαι; Φι. μὴ φροντίσῃς.
ΝΕ. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χῶραν τὴν ἐμήν; 1405
Φι. ἐγὼ παρών.
ΝΕ. τίνα προσωφέλησιν ἕρξεις;
Φι. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους
ΝΕ. πῶς λέγεις; Φι. εἴρξω πελάζειν.
ΝΕ. στείχε προσκύσας χθόνα.
ΗΡ. μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων 1410
ἄῃης μέθων, παῖ Ποίαντος·
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
τήν σὴν δ' ἧκω χάριν οὐρανίας
ἕδρας προλιπών,
τὰ Διὸς τε φράσων βουλεύματά σοι, 1415
κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣ στέλλει'
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους ποιήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν. 1420
καὶ σοὶ, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εἰκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
πόλισμα πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
ἀρετῇ τε στρατεύσας ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425
Πάρι μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν τῷν,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι τοσφιεὶς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' ἐς μέλαθρα σὰ
πεμψεις. πρώτευ εκλινεσα ιστ ατευματος.
Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῖδε τοῦ στρατοῦ,
τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρᾶν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταὐτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
παρῄνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῖδ' ἄτερ σθένεις
ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὗτος σέθεν· 1435
ἀλλ' ὡς λέοντε συννύμφω φυλάσσετον
οὗτος σὲ καὶ σὺ τοῦτ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἐνοείσθ', ὅταν 1440
πορθῆτε γαῖαν, εἰσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
Ζεύς. ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς.
[κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.]
Φι. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέφυκας, 1445
χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μέθοις.
ΝΕ. κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι.
ΗΡ. μὴ νυν χρόνοι μέλλετε πράσσειν.
καιρὸς καὶ πλοῦς 1450

οὔ· ἐπείγει γὰρ κατὰ πρίμην.
Φι. φέρε νυν στείχων γώνιαν καλέσω.
χαῖρ', ὦ μελαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνίδες,
καὶ κτύπος ἆρσην πόντου προσόλης,
οὗ πολλάκει δὴ τοίμὸν ἐτέγγεθ'
ἐμὸν ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
[illegible]
Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
νῦν δ', ὦ χρῆναι Λύκιόν τε ποτὸν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν, οἰδὴ
δίδῃς ποτε τῆσδ' ἐπιβώτες.
χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον,
καί μ' εὐπλοΐᾳ πέμψον ἀμεμπτως,
ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει,
γνώμη τε φίλων, χὼ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,
Νύμφαις ἄνακτιν ἵνα Σαμίαν
τόπου σωτῆρα ἱκέσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ ΤΡΩΙΚΩΝ.
ΕΚΤΩΡ.
[illegible]
[illegible]
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΡΗΣΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΑΡΙΣ.
ΜΟΥΣΑ.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος παῖς μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Θρᾳκῶν δὲ ἡγούμενος εἰς Ἴλιον παραγίγνεται νυκτὸς, στρατευομένων Τρώων παρὰ ταῖς τάφοι τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα τὰ τοῦ παιδὸς [illegible] ὡς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἱ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἀναγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

Πρόλογοι δὲ δύττοι φέρονται· ὁ γοῦν Δικαίαρχος ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως

Νῦν εὐσελήνου φέγγος ἡ διφρήλατος.

ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος, πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως

Ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλὰς, παρῶμεν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς,
λόγχῃ βιαίᾳ γ' Ἕκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οἰδὲν ἐστιν ἄλγιον βάρος,
ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν
κάλλει προῆκεν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου, βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην

ΑΛΛΩΣ.

Ἕκτωρ τοῖς Ἕλλησιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς πυρ[illegible] [illegible] ἐξαπέστειλεν οἱ σκοποὺς τὰς ἐπάλξεις μετενέγκαι Λινείου συμβουλεύσαντος ἡσυχάζειν, κατάσκοπον δὲ πέμψαντες δι' ἐκείνου τὴν ἀληθειαν ἱστορήσαι, Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν χρείαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι. καὶ τόπον εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀφῳρισμένον αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσέα καὶ Δόλωνα μὲν ἀγνοήσαντες, ἐπὶ δὲ τὴν Ἕκτορος κοίτην ἐλθόντες πύλην ὑπέστρεψαν οὐχ εὑρόντες τὸν στρατηγόν. οὗτος Ἀθηνᾶ ἐπιφανεῖσα κατέσχεν. καὶ τὸν μὲν Ἕκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Ῥῆσον δὲ ἀναιρεῖν ἐκέλευσε. τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον μείζονα ἔσεσθαι, ἐὰν βιώσῃ· τούτων δὲ ἐπιφανεὶς Ἀλέξανδρος . . . . . ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς, ὡς δῆθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης ἄπρακτος ὑπέστρεφεν· οἱ δὲ περὶ Διομήδην φωνήσαντες Ῥῆσον ἐχαρίσθησαν. καὶ ἡ συμφορὰ τῶν ἀγρηκμένων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στράτευμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Βᾶθι πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους
τις ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέως,
εἰ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κ[illegible]
οἱ τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν
πάσης στρατιᾶς προκάθηνται.
ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἐρείσας,
λεῦσσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Ἕκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.
ΕΚ. τίς δ᾽; ἡ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνήρ;
τί τὸ σῆμα θρόει·
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάδουσ᾽ ἐνέπειν χρή.
ΧΟ. φίλακες στρατιᾶς. ΕΚ. τί φέρει θορίβῳ;
ΧΟ. θάρσει.
ΕΚ. θαρσῶ.
μῶν τις λόχος ἐκ νυκτῶν; ΧΟ. οὐκέτι.
ΕΚ. τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν ἦδη
κινεῖς στρατιάν, εἰ μή τιν᾽ ἔχων
νυκτηγορίαν; οὐκ οἶσθα δορὸς
πε[illegible]
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;
ΧΟ. ὁπλίζου χέρα· συμμάχων, στρ.
Ἕκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς·
ὄρτυνον ἐγχος ἀείρειν, ἀφύπνισον·
πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον,
ἄμ᾽ ὅπατε φαίνει ἱππους.
τίς εἶσ᾽ ἐπὶ Πανθοΐδαν,
ἢ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
ποῦ σφαγίων ἔφοροι;
ποῦ δὲ γυμνήτων μόναρχοι;
τοξοφόροι τε Φρυγῶν
ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ᾽ ἀκοίειν,
τὰ δὲ θαρσύνεις, κοὐδὲν καθαρῶς·
ἀλλ᾽ ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
μ[illegible]
κινεῖς στρατιάν; τί θροεῖς; τί σε φῶ
τόνον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας.
ΧΟ. πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας, ἀντ.
Ἕκτορ, πᾶσαν ἀν᾽ ὅρφναν,
διιπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά.
πᾶς δ᾽ Ἀγαμεμνονίαν προσέβα στρατὸς
ἐννύχιος θορίβῳ σκηνᾶν,
νέαν τιν᾽ ἐφιέμενοι
βάξιν. οὐ γάρ πω πάρος ὧδ᾽ ἐφοβήθη
ναυσιπόρους στρατιά.
σοὶ δ᾽, ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
ἦλυθον ἄγγελος, ὡς
μήποτ᾽ ἐς ἐμέ τινα μέμψιν εἴπῃς.
ΕΚ. ἐς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
λ[illegible]
μέλλουσι· σαίνει μ᾽ ἔννυχος φρυκτωρία.
ὦ δαίμον, ὅστις μ᾽ εὐτυχοῦντ᾽ ἐνώσφισας
θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
κ[illegible]
εἰ γὰρ φαενναὶ μὴ ξυνάσχον ἡλίου
λαμπτῆρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόμῳ,
πρὶν ναῦς πυρώσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
κτείνων Ἀχαιοὺς τῆδε πολυφόνῳ χερί.
κ[illegible]
ἐν νυκτὶ χρῆσθαί τ᾽ εὐτυχεῖ βύμῃ θεοῦ·
ἀλλ᾽ οἱ σοφοί με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
μάντεις ἔπεισαν ἡμέρας μένειν φάος,
κἄπειτ᾽ Ἀχαιῶν μηδὲν ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἱ δ᾽ οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόων
βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ τε
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαί θ᾽ ὕπνου,
ὡς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεὼς ὀλώσκων ἔπι
νώτου χαραχθεὶς κλίμακας ῥάψῃ φόνῳ,
οἱ δ᾽ ἐν βρόχοισι δίσμιοι λελημμένοι
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονέοι.
ΧΟ. Ἕκτορ, ταχύνεις, πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.
ΕΚ. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
ΧΟ. οὐκ οἶδ᾽· ὑποπτον δ᾽ ἐστὶ κἀμ᾽ ἐμῇ φρενί.
ΕΚ. πάντ᾽ ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τάδε.
ΧΟ. οὔπω πρὶν ἦψαν πολέμιοι τοσοῦδε φῶς.
ΕΚ. οἰδ᾽ ὧδέ γ᾽ αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
ΧΟ. σὺ ταῦτ᾽ ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νυν σκόπει.
ΕΚ. ἁπλοῦς ἐπ᾽ ἐχθροῖς μῖσος ὁπλίζειν χέρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ᾽ Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς
στείχει, νέον τι πρᾶγμ᾽ ἔχων φίλοις φράσαι.
ΑΙ. Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτερος κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φίλακες ἐλθύντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι καὶ κεκινῆσι στρατός;
ΕΚ. Αἰνία, πυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν.
ΑΙ. τί δ᾽ ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἑστάναι κατ᾽ εὐρύχωρ᾽;

ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες κἀπειδαίνουσιν νεών.
ΑΙ. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ΕΚ. αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός· 95
καὶ μισ δοκοῦσιν οὐ μενεῖν εἰς αὔριον,
ἀλλ' ἐκναίτες πρὸ ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
ζεύγη πρὸς οἴκους τῇσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
ΑΙ. σὺ δ' ὧς τι δράσων πρὸς ταῦ' ὑπλίζει χέρα;
ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κἀπιβρῶσκοντας νεῶν 100
λόχῳ καθέξω κἀπικείσομαι βαρύς·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν
θεοῖ δεδόκτοσ πολεμίους ἄνευ μάχης
ζεύγεων ἔασαι πολλὰ δράσαντας κακά.
ΑΙ. εἶε· ἦσθ' ἀνὴρ εὔβουλος, ὡς δρᾶσαι χερί. 105
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
[illegible]
σὲ μὲν μάγεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς.
ὅστις πυρὸς λαμπτῆρας ἑξήμῆρς κλίνων
ζεύγεν Ἀχαιοῖς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν, 110
ταῦρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περᾶσαι κοίλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἄπο χθονὸς
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας ἐς δόρυ,
νικῶμενοι μὲν τῇνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν 115
πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός;
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαξαλοῦσ' ἱππήλατοι,
ἢν ἅρα μὴ φαίσαντες ἀντίγωσ χυόας;
νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὃς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλύγα, 120
σὺ δ' ὦδ' Ἀχαιοὺς ὡς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
εἶθεν γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπίρωται θράσει.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἡσυχον παρ' ἀσπίδας
εὕδειν ἐῶμεν ἐκ κύπων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ, 125
πέμπειν δοκεῖ μοι· κἂν μὲν αἴρωνται φυγήν,
στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ,
εἰ δ' ἐς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
βουλευσόμεσθα· τηνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130
ΧΟ. ταῦτ' ἐοκεῖ, ταῦτ' μεταθέμενος νόει. στρ.
σῴμαλρα δ' οὐ φιλῶ στρατηγὸν κράτη.
τί γὰρ ἄμεινον ἢ
ταχυβάτων νεῶν κατόπταν μολεῖν
πέλας ὅ τί ποτ' ἄρα δαίνυς 135
πυρὰ κατ' ἀντίπρῳρα ναυστάθμων δαίεται.
ΕΚ. [illegible]
στείχων δὲ κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
ἐγὼ δὲ πέμψῳ πολεμίων κατόσκοπον. 140
κἂν μὲν τὸν ἐχθρὸν μηχανὴν πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσει καὶ παρὼν εἶσει λόγους·
ἢν δ' ἀπαίρωσ' ἐς φυγὴν ὁρμήμενοι,
[illegible]
ὡς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμίξω νεῶν 145
ἑλκοῦσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῷ.
ΑΙ. πέμπ' ὡς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
σὺν σοὶ δέ μ' ὄψει καρτεροῦντ', ὅταν δέῃ.
ΕΚ. τίς ὀῆτα Τρώων οἱ πάρεισιν ἐν λύκῳ
θ᾽ι λει κατώπτης ναῖς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν; 150
τίς ὧν γένυσιν τῆσδε γῆς εἰσηγήτης;
τίς ἔφησιν; οὗτοι πάντ' ἐγὼ δυφήσομαι
πόλει πατρῴᾳ συμμίχοις θ' ὑπηρετεῖν.
ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαίας τῶνδε κινδύνων θέλω

μίψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, 155
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα
ἥξω 'πὶ τοὺτοις τοῦδ' ἐφίσταμαι πόνον.
ΕΚ. ἐσθύμιος μὲν κῶρτα καὶ φιλόπτολις
Δύλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εἰκλεὴ δόμον
νῦν δὶς τόσως ζθηκας εἰκλείστερον. 160
ΔΟ. οἰκοὶν πονεῖν με χρὴ, πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προσκείμενον
κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκτει διπλῆν.
ΕΚ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα κοὐκ ἄλλως λέγω.
τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. 165
ΔΟ. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολλὰ δράσαντος τυραννίδος.
ΕΚ. σὺ δ' ἀλλὰ γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
ΔΟ. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μείζονων γαμεῖν θέλω.
ΕΚ. χρυσὸν πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσει γέρας.
ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίου σπανίζομεν. 170
ΕΚ. τί δῆτα χρῄζεις ὧν κέκευθεν Ἴλιον;
ΔΟ. ἑλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυναίεσον.
ΕΚ. δώσω· σὺ δ' αἴτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
ΔΟ. κτεῖν', οὗ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρα.
ΕΚ. οὐ μὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν; 175
ΔΟ. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.
ΕΚ. τὶν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀπουνάσθαι θέλεις;
ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἱρήσει παρών.
ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους. 180
ΕΚ. τί δῆτα μεῖζον τῶνδέ μ' αἰτήσει γέρας;
ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν,
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύδοισι δαίμονος.
ΕΚ. καὶ μὴν ἐρωτῶ γ' αὐτερὸς ἵππων ἐμοί·
ἐξ ἀβίστων γὰρ ἄβιστοι πεφυκότες 185
τὸν Πηλέως φέρουσι θοῦριον γόνον·
δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμήσας ἄναξ
Πηλεὶ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πύντιος.
ἀλλ' οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
κάλλιστον [illegible] Ἀχιλλέως ἵππων. 190
ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δὲ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δόρυ δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρὴ· μυρί' ἔστιν ἄλλα σοι,
ἐφ' οἷσι τέρφει, τῶν ἀριστεύων χθονός.
ΧΟ. μέγας ἀγὼν· μεγίλα δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν. ἀντ. 195
μακάμιός γε μὴν κυρήσας ἔσει·
πόνος δ' εἰκλεής.
μέγα δὲ κοιρίνοισι γαμβρὸν πέλειν,
τὰ θεῖθεν ἐπιδέτω Δίκα,
τὰ δὲ παρ' ἀνδρῶσιν τέλειά σοι φαίνεται. 200
ΔΟ. στείχοιμι ἂν· ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἐφίστιος
σκευὴ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθἅψομαι,
κἀκεῖθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
ΧΟ. εἶπ' εἰ τιν' ἄλλην αὐτὶ τῆσδ' ἕξεις στολήν.
ΔΟ. πρίποσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασιν. 205
ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφὸν τι μανθάνειν·
λέξον τίς ἕσται τοῦδε σώματος σάγη.
ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορᾶν,
καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ,
βάσιν τε χερσὶ προσθέμαι καθαρμόσας 210
καὶ κῶλα κώδιοις τετράπουν μιμήσομαι
λύκου κέλευθον, πολεμίοις δυσεύρετον,
τάφρους πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
[illegible] 215
ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἑκεῖσε καὶ πάλιν

πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ
ἔχειε δὲ τοὐμὸν, εἰ τυχὸν μόνον σε δεῖ.
ΔΟ. σωθήσομαί τε καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
οἶσω κάρα σοι, σύμβολον δ' ἔχων σιφὲς
φήσειε Δηλιὰς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
ἣ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναμίκτῳ χερὶ
ἥξω πρὸς οἴκους, πρὶν φίλος μολεῖν χθόνα.
ΧΟ. Θεμιστεῦ καὶ Δίκη καὶ Λυκίας
ναὸν ἐμβατεύων,
Ἄπολλον, ὦ δίκαι κεφαλὴ, μόλε τοξήρης, ἰκοῦ ἐννύχιος
καὶ γενοῦ σωτῆριος ἀνέρι πομπὸς
ἀγερῶν καὶ ξέλλαβε Δαρδανίδαις,
ὦ παγκρατές, ὦ Τροΐας τείχη παλαιὰ δείμας.
μόλοι δὲ νανκλήρια, καὶ στρατιᾶς ἀντ.
Ἑλλάδος δεί[πτας Ἰλιάδας.
ἴκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θεμέλια οἴκων πατρὸς
Φθιάδων ἵππων τόν' ἐπ' ἄντυγα βαίη,
δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιῶν Ἄρη,
τὰς πάντοτε Δίακίδα Πηλεῖ δίδωσι δαίμων·
ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἕτλα μόνος στρ.
ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν· ἄγαμαι
λήματος· ἢ σπανία
τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ᾖ
δυσάλιον ἐν πελάγει
καὶ σαλεύῃ πόλις, ἔστι Φρυγῶν τις
ἔστιν ἄλκιμος· ἐνὶ δὲ θράσος
ἐν αἰχμᾷ· ποτὶ Μυσῶν δ' ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.
τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβὴς σφαγεὺς ἀντ.
οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουν
μῖμον ἔχων ἐπὶ γᾶν
ἔπορός ; ἔλοι Μενέλαν,
κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον
κράτ' ἐνέγκοι Ἑλένᾳ κακόγαμβρον
ἐς χέρας γόνυ, ὃς ἐπὶ πτόλιν
ὃς ἐπὶ γᾶν Τροΐαν χιλιόναυν ἦλιθ' ἔχων στρατείαν.
ΑΓ. [illegible]
εἶην τὸ λοιπὸν οἷά σοι φέρω μαθεῖν.
ΕΚ. ἢ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
καὶ γὰρ σὺ ποίμνας δεσπότας τελεσφόρους
ἤκειν ἔοικας ἀγγελῶν ὕ' οὐ πρέπει.
οἴκ οἶσθα δόμα τοὐμὸν ἡ θρόνους πατρὸς,
οἳ χρὴν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα τυμπλῶν ;
ΑΓ. σκαιοὶ βοτῆρές ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγω.
ἀλλ' οὐδὲν ἥσσὼν σοι φέρω κεδυοῦς λόγους.
ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας·
μίχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.
ΑΓ. [illegible]
ἀνὴρ γὰρ εἶλκῆς μυρίας στρατηλατῶν
στείχει φίλος σοὶ σύμμαχός τε τῇδε γῇ.
ΕΚ. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον ;
ΑΓ. Θρῄκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλῄσκεται.
ΕΚ. [illegible]
ΑΓ. ἔγνως· λόγου δὲ δὶς τόσου μ' ἐκούφισας.
ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἴδης ὀργάδας πορεύεται,
[illegible]
ΑΓ. οἴκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
νυκτὸς γὰρ οὔτε φαΐλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
κλύοντα πλῆρη πεδία πολεμίας χερός.
φόβου δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαίου λέπας
[illegible]
παρέσχε, δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολών.
πολλὴ γὰρ ἠχὴ Θρῃκίοις ῥέων στρατοῖς

[illegible]
ποίμνας πρὸς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλῃ
λεηλατήσων καὶ σὺ πορθήσων σταθμὰ,
πρὶν δὴ δι' ἄτιμα γῆς ἐν [illegible]
[illegible] 295
στείχων δ' ἄνακτος προὔφερευνητὴς ἀδοῦ
[illegible]
τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνος κεκλημένος
[illegible]
καὶ πάντ' ἀκούσας ὧν ἐφίεμην μαθεῖν 300
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
[illegible]
χρυσῆ δὲ πλαίστιγξ αἰχένα ζυγηφόρων
[illegible]
πλατῆ θ' ὁ[illegible] 305
ἔλαμπε· Γοργὼ δ' ὡς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς
[illegible]
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτείνει φίβδον.
στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφῳ λόγῳ
θείσθαι δύναι' ἄν, ὡς ἅπλατον ἦν ἰδεῖν, 310
[illegible]
γυμνὴν ὁμαρτῇ Θρῃκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποστὰς θεὸς δορὶ
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.
ΧΟ. ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
ἔρπει κατάντης ξυμφορᾶ πρὸς τἀγαθά.
ΕΚ. πολλοῦ, ἐπειδὴ τοῦμὸν εὐτυχεῖ δόρυ
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστιν, εὐρήσω φίλους. 320
ἀλλ' οἱδὲν αὐτῶν δεύομαθ', οὗτινες πάλαι
μὴ ξυμπονοῦσιν, ἡνίκ' ἐξώστης Ἄρης
ἔθραυε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἷος ἦν Τροίᾳ φίλος·
ἥκει γὰρ ἐς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγέτας 325
αἰρῶσι λείαν οἵδε συγκαμὼν δορί.
ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίζεις κἀπίμομφος εἶ φίλοις·
δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.
ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον πάλαι.
ΧΟ. πέπ[illegible] 330
ΕΚ. πέποιθα· δείξει τοὐπιὼν σέλας θεοῦ.
ΧΟ. πρὸς τὸ μέλλον· πολλὰ ἀναστρέψει θεός.
ΕΚ. μισῶ φιλοσοφοῦντα[illegible]
ΑΓ. ἄπιθ', ἀπ[illegible]
φόβου γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνον. 335
ΧΟ. οὐ οὖν, ἐπείπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὗ,
ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἥκετο ξένων·
χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.
ΕΚ. σὺ τ' εὖ παραινεῖς καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.
ὁ χρυσοτεύχης δ' οὔτε' ἀγγέλου λόγων 340
Ῥῆσος παρεστὼ τῇδε σύμμιγος χθονί.
ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν ἁ Διὸς παῖς στρ.
εἶργοι στομάτων φίβδουν·
φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν. 345
ἥκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
ἥκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
ἀσπαστὸς, ἐπεί σε χρύσω
Πιερὶς μάτηρ ὅ τε καλλιγέφυ-
ρος ποταμὸς πορεύει 350
Στρυμὼν, ὃς ποτε τᾶς μελῳδοῦ ἀντ.
Μ[illegible]

[illegible]
κάλπων σὰν ἐξέτεινεν ἦδαν.
σὺ μοι Ζεὺς ὁ φανεὶς 355
[illegible]
τέν, ὦ πατρὶς ὦ Φρυγία,
ξὺν ἐνῷ νέᾳ σοι τὸν ἐλευθέριον
Ζῆνα πάρεστιν εἰπεῖν.
Ἰδοὺ ποτ' αὖθις ἀ παλαιὰ στρ. 360
Τροία τοὺς πρωτότυς πανωμερτίσει
θεὸ τοὺς ἐγγενεῖς
ψαλμοῖσι καὶ κιθίκων οἰνοπλανήτοις
[illegible]
κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν 365
Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτάς ;
ὦ φίλοι, εἴθε μοι
σᾶ χερὶ καὶ σῷ δορὶ πρᾶξαι τάδ' ἐς οἶκον ἔλθοι·
ἐλελεῦ, φόνιφι, τὰν ζίγκρυσον ἀντ. 370
[illegible]
βαχμίαν πεδαίρων
σχιστὰν παρ' ὄπτυγα, πώλους ἐρεθίζων
δίπολόν τ' ἄκοιτα πάλλων.
σὲ γὰρ οὔτις ὑποστὰς 375
Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπίδοις χορεύσει·
ἀλλά νιν ἅδε γᾶ
καπνῷ θύμενον Ὀρηκὶ μόρῳ φίλτατον ἄχθος οἴσει.
ἰὼ ἰώ. 380
μέγας ὦ βασιλεῦ, καλόν, ὦ Θρήκη,
σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
ἴδε χρυσόδετον σώματος ἄλκὴν,
κλύε καὶ κώπους κωδωνοκρότους
[illegible] 385
θεός, ὦ Τροία, θεός, αἰτὸς Ἄρης,
ὁ Στρυμόνιος πᾶλος ἀοιδοῦ
Μούσης ἦκων καταπτνέ σε.
ΡΗ. χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τίρανν' τῆσδε γῆς,
Ἕκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον 390
[illegible]
τείχη πύρεμι καὶ νεῶν πρήνων σκάφη.
ΕΚ. παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
Ὀρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
τἀληθὲς ἀεὶ κοὐ διπλοῖς πέφυκ' ἀνήρ. 395
πάλαι πάλαι χρὴν τῆδε συγκίμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῖσι σ' Ἀργείοις ὕπο
[illegible]
οὐ γὰρ τι λέξεις ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις
οὐκ ἦλθες οὐδ' ἥμυνας οὐδ' ἐπεστρίβης. 400
τίς γάρ σε κηρυξ ἢ γερουσία Φρυγῶν
[illegible]
ποῖον δὲ ὤρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν ;
σὺ δ' ἔγγενὴς ὢν βαρβάρῳ τε βαρβάρους
[illegible] 405
καίτοι σε μικρὰς τῆς τυραννίδος μέγαν
Ὀρηκῶν ὄνακτα τῷδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερί,
ὅτ' ἀμφὶ Πάγγαιόν τε Παιόνων τε γῆν
Ὀρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα,
ἔμηδε πλέτην, σοὶ δὲ ξυνδώσας λεὼν 410
παρέσχον ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
φίλων ὑποδύτων ὕστερος βοηδρομεῖς.
οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐν γένει πεφυκότες,
πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει, 415
οἱ δ' ἐν δ' ὁπλοῦσι καὶ παρ' ἱππείοις ἄξοις
ψυχρὸν ὕσην δίψῶν τε πῖρ θεοῦ
μένουσι καρτεροῦντες, οἷκ ἐν δεμνίοις
πυκνὴν ὕμυστιν ὡς σὺ δεξιούμενοι.
ταῦθ', ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον, 420
καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
ΡΗ. τοιοῦτός εἰμι καὶτὸς, εἰθέλαν λόγων
τέμνων κέλευθον, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ μείζον' ἢ σὺ τῆσδ' ἀπὸν χθονὸς
λύπῃ πρὸς ἦπαρ ὑσφορῶν ἐτειρόμην· 425
ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖα μοι, Σκύθης λεώς,
μέλλοντι νύστιον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
[illegible]
πόντου πρὸς ἀκτὰς, Θρῄκα πορθμεύσας στρατόν.
ἐνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης 430
ἠντλεῖτο λόγχῃ, Θρῇξ τε συμμιγὴς φόνος.
τοιάδε τοί μ' ἀπείργε συμφορὰ πέδον
Τροίας ἱκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα,
τάξας ἔτειον δασμὸν ἐς δόμους φέρειν, 435
ἦκω περίσσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα,
οὐχ ὡς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμιτσίδας,
οὐδ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντου Θρῄκιον φυσήματα 440
κρυσταλλοπήκτα Παίονάς τ' ἐπεζήρει,
ξὺν τοῖσδ' ἀύπνοις οἷδα τλὰς πορπάμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
σὺ μὲν γὰρ ἦδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος
[illegible] 445
ῥίπτεις κιβεῖον τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρη·
ἐμοὶ δὲ φὼς ἐν ἡλίου καταρκέσει,
πέρσαντι πίργους ναυστάθμιοι ἐπεσπεσεῖν
κτείνοί τ' Ἀχαιούς· θατέρᾳ δ' ἀπ' Ἰλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμὼν τοὺς σοὺς πόνους. 450
ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπὶδ' ἄρηται χερί·
ἐγὼ γὰρ ἐξω τοὺς μὲγ' αὐχοῦντας δορὶ
πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερος μολών.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰώ. στρ.
φίλα θροεῖς, φίλος Διόθεν εἶ· μόνον 455
φθόνον ὕμαχον ὕπατος
Ζεὺς ἐθέλοι τὸν ἀμφὶ
[illegible]
τὸ δὲ νᾶσον Ἀργίθεν δόρυ
οὔτε πρὶν οὔτε νῦν τιν' ἀνδρῶν
ἐπύρευσε σίθεν κρείσσω, 460
πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομείνας ;
εἰ γὰρ ἐγὼ τοῦ ἔτ' ἦμαρ εἰσίδομ', ἄναξ,
ὅπως πολυφόνου 465
χειρὸς ἀπουσάσαιό μοι λύγχῃ.
ΡΗ. τοιαῦτα μέν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
πρᾶξαι παρέζω· σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω,
[illegible]
δῶμεν θεοῖσί τ' ἀκροθίν' ἑξέλης, 470
ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρασαι δορὶ,
ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.
ΕΚ. εἰ τοῦ παρόντος τοῖδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
πόλιν νεμοίμην ὡς τὸ πρίν ποτ' ἀσφαλῆ, 475
ἦ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.

τὰ δ' ἀμφί τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
οὐχ ὧδε πυρδεῖν μῆδε', ὡς λέγεις, δορί.
ΡΗ. οὐ τοὐσδ' ἀμαιτὸς φασιν Ἑλλήνων μολεῖν; 480
ΕΚ. [illegible]
ΡΗ. οὐκοῦν κτανόντες τοῖσδε πάντ' εἰργάσαμεθα.
ΕΚ. μὴ νυν τὰ πόρσω τἀγγύθεν μεθεὶς σκόπει.
ΡΗ. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή.
ΕΚ. πολλὴν γὰρ ἄρχω κἀνθλῶ' ὧν τυραννίδος.
ἀλλ' εἴτε λαὸν εἴτε δεξιὸν κέρας 485
εἶτ' ἐν μέσοισι συμμίχνοις, πάρεστί σοι
πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστῆσαι στρατόν.
ΡΗ. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἕκτορ, θέλω.
εἰ δ' αἰσχρὸν ἡγεῖ μὴ συνεμπῆσαι νεῶν
πρέμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, 490
τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῖμον ἐντάξαι δόρυ.
ΡΗ. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.
ΕΚ. ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. 495
ΡΗ. τίς δῆ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
ΕΚ. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσσᾶσθαι δοκεῖ
χὠ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
κρύπτμ' Ὀδυσσεύς, λῃστά τ' ἀρκούντως θρασὺς
καὶ πλείστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. 500
ὃς εἰς Ἀθήνας σηκὸν ἔννυχος μολὼν
κλέψας ἅγαλμα ναΐς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
ἦδη δ' ἀγώρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
[illegible] πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ
ἦρτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος· 505
κτανὼν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
ἐξῆλθεν· ἀεὶ δ' ἐν λύκοις εἰρίσκεται
Θυμβραῖον ἀμφὶ Ῥωμὸν ἄστεως πέλας
θάσσων· κακῷ δὲ μερίρῳ παλαίομεν.
ΡΗ. οὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα 510
κτείνειν τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοιτον δ' ὃν ἴζειν φῄς σὺ κλωπικὰς ἕδρας
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπείρας ράχιν
στήσω πετειινοῖς γυψὶ θοινατήριον. 515
λῃστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.
ΕΚ. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη,
δείξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον ἔνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυκτεῦσαι τοὺ τεταγμένου δίκα. 520
ἔπεσθαι δ' ἡμῖν Φοίβος, ἢν τι καὶ δέῃ,
μέμηνσ' ἀκούσας Ὀρρικί τ' ἄγγειλον στρατῷ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὰ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερτί, καὶ νεῶν κατάσκοπον
δέχεσθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ, εἴπερ ἐστὶ σῶς, 525
ἦδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.
ΧΟ. τίνος ἀ φυλακὰ; τίς ἀμείβει στρ.
τὰν ἐμὰν; πρῶτα
δίεται σημεῖα καὶ ἑπτάποροι
Πλειάδες αἰθέριαι· μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.
ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν 531
ἔγρετε πρὸς φυλακάν.
οὐ λείσσετε μηνάδος αἴγλαν;
ἀὼς δὴ πέλας ἀὼς 535
γίγνεται, καί τις προδρόμων ὄδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.
ΗΜ. τίς ἐκπύχθη πρώτην φυλακὴν;
* * * *
ΗΜ. Μυγδόνος ὧν φασι Κόροιβον.

ΗΜ. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ; 540
ΗΜ. Κίλικας Ἰπαίων
στρατὸς ἥγειρεν. ΗΜ. Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
ΗΜ. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
καιρὸς κλῆρου κατὰ μοῖραν. 545
ΧΟ. καὶ μὴν ἄϋω, Σιμόεντος ἀντ.
ἡμένα κοίτας
φοινίας ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ
γήρυϊ παιδολέτωρ μελοποιὸν ἀηδονὶς μέριμναν 550
ἦδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν
[illegible]
σύριγγος ἰὰν κατακούω·
θέλγει δ' ὕμματος ἕδραν
ὕπνος· ἄβιστος γὰρ ἔβα βλεφάροις πρὸς ἀοΐς. 555
ΗΜ. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς, ὧν ναῶν
Ἕκτωρ ὤτρυνε κατύπταν;
ΗΜ. ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.
ΗΜ. ἀλλ' ἢ κρυπτὸν λόχον ἐσπαίσας 560
διὰλωλε; τάχ' ἂν δ' εἴη φανερόν.
ΗΜ. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
ἦδη κλῆρου κατὰ μοῖραν.
ΟΔ. Διόμηδες, οὐκ ἥκουσας — ἢ κενὸς ψόφος 565
στάζει δι' ὤτων; — τευχέων τινὰ κτύπον;
ΔΙ. οὔκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντίγων
κλάζει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ἠσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος.
ΟΔ. ὅρα κατ' ὄρθρην μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς. 570
ΔΙ. φυλάξομαί τοι κἀν σκότῳ τιθεὶς πόδα.
ΟΔ. ἦν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἷσθα σύνθημα στρατοῦ;
ΔΙ. Φοίβου Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
ΟΔ. ἔα.
εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὁρῶ.
ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἕδρασεν Ἕκτορος 575
κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἰλκυσται τόδε.
ΟΔ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βεβηκέ ποι;
ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
ΟΔ. θρασὺς γὰρ Ἕκτωρ νὖν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
ΔΙ. τί δῆτ', Ὀδυσσεῦ, βρῶμεν; οὐ γὰρ ηὔρομεν 580
τὸν ἄνδρ' ἐν ἕρκει ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ΟΔ. ἀτειχίσμων ὧν τυγχάνει παντάπασιν πεδίον.
σώζει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῆ θεῶν
τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν ἢ τὸν ἐχθιστον Φρυγῶν 585
Πάριν μολύντε χρὴ καρατομεῖν ξίφει.
ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν
ζητῶν δυνήσει τοῖσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
ΔΙ. αἰσχρὸν γε μέντοι ναυς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον. 590
ΟΔ. πῶς δ' οὐ δεδράκας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα σώζομεν τάδε
σκυλεύματ'; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς;
πείθου, πάλιν στείχωμεν. εὖ δ' εἴη τύχη.
ΑΘ. ποῖ δὴ λιπόντε Τρωικῶν ἐκ τάξεων 595
χωρεῖτε, λίπτη καρδίαν δεδηγμένοι,
εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἕκτορ' ἢ Πάριν θεὸς
δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
Τροΐᾳ μολύντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ;
ὃς εἰ διοίσει νύκτα τὴνδ' εἰς ἀῦριον, 600
οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ
μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι,

τείχη κατασκάψαιτα καὶ πλαὸν ἔσω
λόγχῃ πλατείαν εἰσβαλοῦμ' ἀνοιξίμειον·
τοὔτου κατασπεῖς πᾶσ' ἔχεις. τὰς δ' Ἕκτορος
εἰνὰς ἔασον καὶ κρατυνόμεις σφυγάς·
ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερός.

ΟΔ. δέσποτ' Ἀθάνα, φίλτρματος γὰρ ἡσθέμην
τοῦ σοῦ σνενῆφη χῆμιν· ἐν πόνοισι γὰρ
παρουσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς αἰεὶ ποτ'
τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατήνασται φράσον
πάλεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος.

ΑΘ. [illegible]
ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν
Ἕκτωρ, ἕως ἂν νὴξ ἀμείψηται φάος.
πέλας δὲ πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων
λευκαὶ δεδενται, διαπρεπεῖς ἐν εἰδράσιν·
στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
ταύτας κτανοῦντε δεσπότην κομίζετε.
καλλιστον οἶκοις σκέλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
[illegible]

ΟΔ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Ορήκιον λεὸν.
ἢ μοὶ πάρες γε, σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν.

ΔΙ. ἐγὼ φονεύσω. πολυδαμήσεις δὲ σύ.
τρίσθων γὰρ εἶ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός.
χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν οὐ μάλιστ' ἂν ὠφελῆ.

ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
στείχοντα, φιλιάκων ἓκ τινος πεπυσμένον
δόξας ἀσήμους πολεμίων μεμβλωκότων.

ΔΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται;

ΑΘ. μόνος· πρὸς εἰνὰς δ', ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.

ΔΙ. οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανάτα χρή;

ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιο τοὶ πεπρωμένου πλέον.
τοῦτον δὲ πρὸς σῆς χειρὸς οὐ θέμις θανεῖν.
ἀλλ' ὦπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
τάχυν'· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
δόκουσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν,
[illegible]
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὧν δὲ χρὴ παθεῖν,
οὐκ οἶδεν, οὐδ' ἥκουτεν ἐγγὺς ὢν λόγου.

ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σ' ἐχρῆν;
ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ κλῶπες ἄνδρες ἢ κατάσκοποί τινες.

ΑΘ. [illegible]
μέλει δ' ὁ σὸς μοι πῶλεμος, οὐδ' ἀμημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ
[illegible]
τῆς ἐμυσποιοῦ παῖδα Θρήκιον θεᾶς
Μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.

ΠΑ. ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
κἄμοὶ, μέγιστον δ' ὂν βίῳ κειμήλιον
κρίνας σὲ φημι τῆδε προσθέσθαι πόλει.
ἦκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς, φήμη δέ τις
φίλαξιν ἐμπέπτωκεν ὡς κατάσκοποι
ἥκουσ' Ἀχαιῶν. χὼ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγε
ὁ δ' εἰσιδὼν μελόντας οὐκ ἴχει φράσαι·
ὧν οὕνεκ' εἶνας ἦλυθον πρὸς Ἕκτορος.

ΑΘ. μηδὲν φοβηθῇς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἕκτωρ δὲ φρούδος Ορῆκα κοσμήσων στρατόν.

ΠΑ. σὺ τοί με πείθεις, σοῖς τε πιστεύων λόγοις
[illegible]

ΑΘ. γώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δίκει τὰ σὰ, 665
ὥστ' εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾶν.
γνῶσει δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
ὑμᾶς δ' αὖτῶ τοὺς ἄγαν ἐρρωμένους,
Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ζίφη.
κεῖται γὰρ ἡμῖν Ορήκιος στρατηλάτης, 670
[illegible]
χωρούσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστα χρὴ
φεύγειν πρὸς ὀλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
σκηπτοῦ πτύπτου πολεμίων σῶσαι βίον;

ΧΟ. ἔα ἔα·
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε, 675
θεῖνε θεῖνε· τίς ὅδ' ἀνήρ;
λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.
κλῶπες οὗτινες κατ' ὄρφνην
τόνδε κινοῦσι στρατόν.
δεῦρο δεῦρο δεῦρο πᾶς. 680
τοὐσδ' ἔχω καὶ τοὐσδ' ἁμαρτά.
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; πυδαπὸς εἶ;

ΟΔ. οὔ σε χρὴ εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δράσας κακῶς.

ΗΜ. οὐκ ἐρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν;

ΟΔ. ἴστω. θύρσει. ΗΜ. πέλας ἴδι. παῖε πᾶς. 685

ΗΜ. ἢ σὺ δὴ Ἰθῆσον κατέκτας;

ΟΔ. ἀλλὰ τὸν κτενοῦντα σέ.

ΗΜ. ἔσχε πᾶς τις. ΗΜ. οὐ μὲν οὖν.

ΗΜ. ἃ, φίλιον ἄνδρα μὴ θένης.

ΗΜ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; ΟΔ. Φοῖβος.

ΗΜ. ἔμαθον· ἔσχε πᾶς δόρυ.

ΗΜ. οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;

ΗΜ. τῆδέ πη κατείδομεν.

ΗΜ. ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν, ἢ βοὴν ἐγερτέον. 690

ΗΜ. ἀλλὰ συμμάχους παράσσειν δεινὸν ἐν νυκτῶν φίβῳ.

ΧΟ. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; στρ.
τίς, ὃς μέγα θράσος ἐπείξεται
χείρα φυγὼν ἐμάν;
πόθεν νιν κυρήτω· 695
τίνι προσεικάσω;
ὅστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδεμίντῳ ποδὶ
διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας.
Θεσσαλὸς ἢ
παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; 700
ἢ γησιώτην σποράδα κίκτηται βίον;
τίς ἦν πόθεν; ποίας πάτρας;
ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;

ΗΜ. ἆρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοῦργον ἢ τίνος τόδε;

ΗΜ. εἰ τοῖς πάρουθεν χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μή; 705

ΗΜ. δοκεῖς γάρ; ΗΜ. τί μὴν οὔ;

ΗΜ. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.

ΗΜ. τίς; ἀλκὴν τίν' αἰνεῖς; ΗΜ. Ὀδυσσῆ.

ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἴνει φῶτας αἰμύλον ἔμυ.

ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος ἀντ. 710
κατὰ πτόλιν, ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων
μακρὸν ἐτῳ στολὴν
πυκασθεὶς, ξιφήρης
κρύφιος ἐν πέπλοις.
βίων δ' ἐπαιτῶν εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις, 715
ψαφαρόχρουν κάρα πολιτινές τ' ἔχων
πολλὰ δὲ τὰν
βασιλίδ' ἐστίαν Ἀτρειδᾶν κακῶς
ἔβαζε δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις.

ὅλοιτ' ἄλοιτο παυδίκως,
πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν.
ΗΜ. εἶτ' οὖν Ὀδυσσέως εἴτε μή, φόβος μ' ἔχει.
ΗΜ. Ἕκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
ΗΜ. τί λάσκων; ΗΜ. δυσοίζων.
ΗΜ. τί δράσαι; τί ταρβεῖς;
ΗΜ. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι ΗΜ. τὶν' ἀνδρῶν;
ΗΜ. οἱ τῆσδε νυκτὸς ἥλιον ἑς Φρυγῶν στρατόν.
ΗΝ. ὶὼ ὶὼ δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. ἔα.
σῖγα πᾶς. ὕφιζ'· ἴσως γὰρ ἐς βίβλον τις ἔρχεται.
ΗΝ. ὶὼ ὶώ,
σφορβὰ Βαρεῖα Ὀρῆκῶν συμμάχων.
ΧΟ. τίς ὁ στένων;
ΗΝ. ὶὼ ὶώ.
δύστηνος ἐγὼ σύ τ', ἄναξ Ὀρηκῶν,
ὦ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν
οἵαν σε βίου τέλος εἶλεν.
ΧΟ. τίς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων ; κατ' εὐφρόνην
ἀμπλῶπες αἰγαὶ, κοὐ σε γιγνώσκω τορῶς.
ΗΝ. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὕρω ;
ποῦ δῆθ' Ἕκτωρ
τὸν ὑπαστπίδιον κοίτον ἰαίει ;
τίνι σημήνω διόπων στρατιάς ;
[ἃ ἃ ἃ ἃ.]
οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς
δράσας ἀφανὴ φροῦδος, φανερὸν
Ὀ[illegible]
ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι
τοικεν, οἷα τοῦδε γιγνώσκω κλύων.
ΗΝ. ἔρρει στρατιὰ,
[illegible]
ἃ ἃ,
οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου
τραύματος εἴσω. πῶς ἂν ὀλοίμην.
χρὴν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον ;
ΧΟ. ταῦ οἷκ ἐν αἰνγμοῖσι σημαίνει κακά·
σαφὼς γὰρ αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας.
ΗΝ. κακῶς πέπρακται, κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
αἴσχιστα· καίτοι δὶς τόσον κακὸν τόδε·
θανεῖν γὰρ εὐκλεὲς μὲν, εἰ θανεῖν χρεών,
λυπρὸν μὲν οὖμαι τῷ θανόντι, πῶς γὰρ οὔ ;
τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία.
ἡμεῖς δ' ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ἤνασ' Ἕκτόρεια χεὶρ
ξυνθεμα λέξαι, ἡδόμεν πεδοστιβεῖς,
κἄπω δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτέριοισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν
ἔκειτο τεύχη, πλὴκτρά τ' οἷκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήρμοσθ', ὡς ἄναξ ἐπείθετο
κρατοῦντας ὑμᾶς καφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισιν· φαῦλως δ' εὐδομεν πεπτωκότες.
κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λίβας ὕπνου
πῶλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὴν
ζεύξειν ἐς ἅλκην, ἀφθόνῳ μετρῷ χερί.
λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦντ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὀρφνης· ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
ἐπτηξάτην τε κἀνεχωρείτην πάλιν·
ἤπυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλίθειν τινάς.
οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὴν οὐδ' ἐγὼ τὰ πλείονα,
ἠδόμ' δ' ἀπελθὼν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
καί μοι καθ' ὕπνον δίξα τις παρίσταται·
ἵππους γὰρ ἃς ἔθρεψα καδιφρηλάτουν
Ῥήσῳ παριστὼς εἶδον, ὡς ὕπαρ δοκῶν,
λίκνοις ἐπεμβεβῶτας ἐβραίαν ῥάχιν·
θείνοντε δ' οὐρᾷ πωλικῆς μνοῦ τρίχα
ἥλαυνον, αἱ δ' ἔργκον ἐξ ἀντηρίδων
θυμὸν πνέουσαι κἀνεχαίτιζον φίβῳ.
ἐγὼ δ' ἀμένων ὄθρας ἐξεγείρομαι
πώλοισιν· ὕπνυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος.
κλόνῳ δ' ἐπάρας κμᾶτα μυκθισμὸν νεκρῶν.
θερμὸς δὲ κρουνὸς διεπιστόω παρὰ σφαγαῖς
βάλλει με δυσθυήσκοιτος αἵματος νέου.
ὀρθὸς δ' ἀνῄστσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
καί μ' ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον
παίει παραστὰς νεώτην πλευρὰν ξίφει
ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἦσθόμην
πληγῆς, βαθεῖαν ὅλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ πρηνὴς· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων ἴεσαν φυγῇ πόδα.
ἃ ἃ.
ὀδύνη με τείρει, κοὐκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἷδ' ὁρῶν, τρύπω δ' ὕτῳ
τεθνᾶσιν οἱ θανόντες οὐκ ἔχω φράσαι,
οἷδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι
πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
ΧΟ. ἡνίοχε Θρῃκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότος,
[illegible]
Ἕκτωρ δὲ καὶτὸς, συμφορᾶς πεπησμένος,
χωρεῖ· συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.
ΕΚ. πῶς, ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
[illegible]
λήθουσιν αἰσχρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατὸς,
κοὐ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπίσατε
οὔτ' ἐξιόντας ; τῶνδε τίς τίσει δίκην
πλὴν σοῦ ; σὲ γὰρ δὴ φύλακα φημ' εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακωδρίᾳ
πολλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.
εὖ νυν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὁμώμοται πατὴρ,
ἦτοι μάργυιά γ' ἢ καραυστὶς μόρος
μένει σε δῶυτα τοιάδ' ἢ τὸν Ἕκτορα
τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟΡΟΣ.

ὶὼ ὶώ. ἀντ. 820
μέγ' ἄρ' ἐμοὶ μέγ', ὦ πολίοχον κράτος,
κακὸν ἕμολεν, ὅτε σοι
ἄγγελος ἦλθον, ἀμφὶ
ναυσὶν πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν,
ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εἰφράγν
οὔτ' ἐκοίμισ' οὔτ' ἔβριξα, οὐ μὰ τὰς 825
Σιμοεντιάδας πηγάς·
μὴ μοι κότον, ὤναξ, θῇς· ἀναίτιος γὰρ
ἐγὼ πάντων * *
ἦν δὲ χρόνῳ παρὰ καιρὸν ἔργον ἢ λόγον
πίθῃ, κατὰ με γᾶς 830
ζώντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.
ΗΝ. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς, βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ἐφαιρεῖ τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους ;
σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδὲν' ἂν δεξαίμεθα 835
οὔθ' οἱ παθόντες οὔτ' ἂν οἱ τερπομένοι
ἄλλων· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,
ὅτῳ με πείσειν μὴ φίλους κατακτανεῖν,

ἵππων ἐλασθεὶς, ὧν ἕκατι συμμάχουσ
τοῖς σοῖς φιλείαις, πολλ' ἐπισκήπτων μολεῖν. 840
ἦλθον, τετεύκασιν· εἰπρεπέστερον Πύρις
ξενίων κατόψιν' ἢ σὺ συμμάχους κτανών.
μ' γὰρ τι λέξῃς ὧν τις 'Αργείων μολὼν
ἔκώλυσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόγους
Τρώων ὄφ' ἡμῖς ἦλθ' ἀν, ὥστε καὶ λαθεῖν; 845
σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατόν.
τίν' οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων
τῶν σῶν, πολεμίων δ' οὐ πολεμίων λέγεις;
ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μειζόνως
πασχόντες αὖχ' ὑρῶσιν ἡλίου φάος. 850
ἁπλοῦς δ' 'Αχαιῶν οὐδὲν' αἰτιώμεθα.
τίς δ' ἂν γαμεῖνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
Ἥβης μολὼν ἐξῆρεν, εἰ μὴ τις θεῶν
ἔβραζε τοῖς κτανοῦσιν; οὐδ' ἀφιγμένοι
τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τινὸς. 855
ΕΚ. χρόνον μὲν ἦδη συμμάχοισι χρώμεθα
ὅσοιπερ ἐν γῇ τῇδ' 'Αχαϊκὸς λεὼς,
κοὐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλίνων·
ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθα. μὴ μ' ἔρως ἕλοι
τοιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους. 860
καὶ ταῦτ' 'Οδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
ἔδρασεν ἢ 'Ιοκάστου 'Αργείων ἀνήρ;
δέδοικα δ' αὐτόν. καί τί μου θράσει φρένας
μὴ καὶ δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ·
χρύσων γὰρ ἦδη φροῦδος ὢν οὐ φαίνεται. 865
ΗΝ. οἰκ οἶδα τοὺς σοὺς οὓς λέγεις 'Οδυσσέας·
ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
ΕΚ. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπείτερ σοι δοκεῖ.
ΗΝ. ὦ γαῖα πατρίς, πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι.
ΕΚ. μὴ θνῄσχ'· ἅλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. 870
ΗΝ. ποῖ δὴ τρέπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
ΕΚ. οἴκοῦ σε κεῦθον οἷμὸς ἐξαίσεται.
ΗΝ. καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αἰθεντῶν χέρες;
ΕΚ. ὃν αὖ τὸν αὐτὸν μῖσθον οὐ λήξει λέγων.
ΗΝ. ὀλοιδ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ ἐς σὲ τείνεται 875
γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἵσταται.
ΕΚ. λάζυσθ'· ἄγοντες αὐτὸν ἐς δόμους ἐμοὺς,
οὕτως ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ πορσύνετε·
ἡμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεὼν
Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι σημῆναι νεκροὺς 880
Θᾴπτειν κελεύειν λευφόρους πρὸς ἑκτροπάς.
ΧΟ. τί ποτ' εἰτυχὰς ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἀνίγει πύλιν ἐς πένθη
δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
ἔα ἔα. ὦ δῶ.
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς, ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόκμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
φοιβάζῃ πέμπει;
[illegible]
ΜΟ. ὄρῶν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς
τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα, συγγόνων μία,
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρύσῳ
ὄλλυις 'Οδυσσεὺς ἀξίαν τίσει δίκην.
[illegible] στρ.
τέκνον, σ' ὀλοφύρομαι, ὦ
ματρὸς ὄλγος, οἷαν
ἔκκλιτος ὄδὸν ποτὶ Τροίαν,
ἢ ὑπαδμήνοια καὶ μελίαν
ἀπὸ μὴν φοινίνας ἰμνὸν πορευθείς, 900
ἀπὸ δ' αὐτομένου πατρὸς, βιαίως. [ὤμοι.
ὤμοι ἐγὼ σίθεν, ὦ φιλία φιλία κεφαλὰ, τέκνον,
ΧΟ. [illegible]
ἔχοντι. λίπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον. 905
ΜΟ. ὄλοιτο μὲν Οἰνείδας, ἀντ.
ὄλοιτο δὲ Λαρτιάδας,
ὃς μ' ἀπαιδα γένναν
ἔθηκεν ἀριστοπόλεων
ἄ θ' 'Ελένα προλιποῦσα δόμον 910
Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε πτόλιεθ', [ρωσεν.
ὑπ' 'Ιλίῳ ὤλεσε μὲν σὲ κατὰ Τροίας,
φίλτατε, μυρίαδας τε πύλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκέ-
ᾗ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς "Αιδου μαλῶν, 915
Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥβω φρενός·
ὕβρις γὰρ. ἢ σ' ἔσφηλε. καὶ Μουσῶν ὄρις
τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.
περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοὰς
λέκτροις ἐπλιθην Στρυμόνος φυταλμίοις, 920
ὑπ' ἠλόμεν γῆς χρυσοβώλων ἐς λέπας
Παγγαίων ὀρεσσιστὴν ἐξηκόμισεν
Μούσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας
δεινῷ σοφιστῇ Θρῃκὶ. κἀτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πρὸλ' ἐδέννασε τέχνην. 925
κἀπεὶ σὲ τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη
καὶ παρθενείαν, ἦκ' ἐς εὐόδρου πατρὸς
δίνας· τρίφεια δέ σ' οὐ βροτείαν ἐς χέρα
Στιμφῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόμαις.
ἔνθ' ἐκτραφεὶς κἀλλίστα παρθένων ὕπο, 930
Θρῄκης ἀνάσσων πρώτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
καὶ σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαμάτορος
ἀλκὰς κορύσσουτ' οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν·
Τροίας δ' ὑπηῴδων ἄστυ μὴ κλῆσαι ποτέ,
εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλά σ' 'Εκτορος 935
πρεσβεύσαθ' αἵ τε μυρίαι γερουσίαι
ἔπειτα· ἐλθεὶν κἀπικωμῆσαι φίλοις.
καὶ τοῖδ' 'Αθάνα παντὸς αἰτία μόρου,
οὐδὲν δ' 'Οδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
ἔδρασε δράσας, μὴ δόκει λεληθέναι. 940
καίτοι πόλιν σὴν σύγγονος πρασπεύομεν
Μοῦσαι μιλιατὶ, κἀτειμώμεθα χθονὶ,
μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
ἔδειξεν 'Ορφεὺς, αὐτανέψιος νεκροῦ
τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σὺ· Μουσαίων τε, σὸν 945
σεμνὸν πολίτην κἀπὶ πλείστον ἄνδρ' ἕνα
ἐλθόντα, θοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
ΧΟ. μίτην ἄρ' ἡμῖς Θρῄκιος διφρηλάτης 950
ἐδέννασ', Ἕκτορ, τῷδε βουλεύσαι φόνον.
ΕΚ. ἦδη τάδ'· οὐδὲν μάντεως ἔδει φρίσαι
Ὀδυσσέως τεχνήμαθ' τοῦδ' ἁλωτέα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
λεύσσων, τί μὴν ἕμελλον οὐ πέμψειν φίλοις 955
κήρυκας, ἐλθεῖν κἀπικουρῆσαι χθονί;
ἔπεμψ· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήθομαι.
καὶ νῦν ἔτοιμος τῷδε καὶ τεύξαι τάφον
καὶ ξυμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν· 960
φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.
ΜΟ. οὐκ εἶσι γαίας ἐς μελάγχιμον πέδον·
τοσοῦτος Νύμφην τὴν ἔυεργ' αἰτήσομαι
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς.

ψυχὴν ἀνεῖναι τοῖδ'. ὀφειλέτις δέ μοι
τοὺς ὑμετέρους τιμωρὸς φασγάνου φόνους.
καὶμοὶ μὲν ὡς θανὼν τε κοὐ λεύσσων φίλος
ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταυτὸν ποτε
οὔτ' εἶσιν οὔτε μητρὸς ὄψεται δόμας,
κρυπτὸς δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς
ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φίλοις.
Βάκχου προφήτης ὥστε Παγγαίου πέτραν
ὤκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
ῥᾷον δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
οἴσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεών.
θρῆνος δ' ἀδελφοῦ πρώτα μοι σ' ὑπεστόρει,
ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
οὐ ῥύσεταί νιν Παλλὰς, ἢ σ' ἀπέκτανε·
τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
ὦ παῖδες ἀνδρὸς στρεφθέντες βροτῶν,
ὡς ὕστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
ἅπαις διοίσει κοὐ τεκὼν θάψει τέκνα.

ΧΟ. οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
Ἕκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.

ΕΚ. χωρεῖτε, συμμάχους θ' ὑπλίζεσθαι τάχος
ἄνωχθε· πλησίον γὰρ ἑστήκασι.
παυοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αἰδῆν· ὡς ὑπερβαλὼν στρατὸν
τείχη τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἴθον ἐμβαλεῖν
πέποιθα Τρωσί θ' ἡμέραν ἑλευθέραν
ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου φέρειν.

ΧΟ. πειθὼ ξυνάπτει τοῖς χρεὼν κόλοις
κοσμησάμενοι, καὶ ξυμμαχία
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΡΟΦΟΣ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΜΗΔΕΙΑ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΔΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.
ΙΑΣΩΝ.
ΑΙΓΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθών, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ τυχοῦσα, μασθὸν τῆς χώρητος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως.

Αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,
γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεποίησε. Στάφυλος δέ φησι τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

Τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι τὰ Νεόφρονος διασκευάσας, ὡς Δικαίαρχός τε περὶ τοῦ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ περιπλακέναι τὴν ὑποκριτὴν τῇ Μηδείᾳ, ἀλλὰ πεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν, καὶ ἡ ἐπεξεργασία, μηδ' ἐν νάπαισι, καὶ τὰ ἑξῆς. ὕστερ ἀγωνήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρῶτῳ κεχρῆσθαι, ὡς καὶ Ὅμηρος[a].

εἱματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνου γεγαμηκέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰγεῖ συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ [illegible].

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἑβδόμην [illegible] πρώτου Εὐφρονίου, δευτέρου Σωφοκλέους, τρίτου Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερισταὶ σάτυροι. οὐ σώζεται.

[a] *Od.* v. 264.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
Κύλιχνα δι' αἰᾶν κυανέας Συμπληγάδας,
μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀριστέων, οἱ τὸ πάγχρυσον δόρος
Πελίᾳ μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
ἔμοτι θυμὸς ἐκπλαγεὶς Ἰάσονος,
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
πατέρα κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
φυγῇ πολίταις ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτῇ τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι,
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ·
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς ἐνάζεται,
γήμας Κρίοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη
βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
οἵας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,
ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ὧνπερ ἠδικημένη.
οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ' οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
κλύδων ἀκούει νοιθετουμένη φίλων,
ἢ μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην
αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώζῃ φίλον
καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
μετ' ἀνδρὸς ὃς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο
οἵαν πατρῷας μὰπολείπεσθαι χθονός.
στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὁρᾷ εὐφραίνεται.
δείδοικα δ' αὐτὴν μή τι βουλεύσῃ νέον·
βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
πάσχουσ'· ἐγᾦδα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν
μὴ θηκτὸν ὦσῃ φάσγανον δι' ἧπατος,
[σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ', ἢν ἔστρωται λέχος·]
ἢ καὶ τύραννον τὸν τε γήμαντα κτάνῃ,
κἄπειτα μείζω ξυμφορὰν λάθῃ τινά·
δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν

ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ᾄσεται. 45
ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐπιστάμενοι
κακῶν, νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

ΠΑ. παλαιὸν οἶκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τῆνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν 50
ἑστᾶτε, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;

ΤΡ. τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίπτοντα καὶ φρενῶν ἁψάπτεται. 55
ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος
ὥσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κοὐρανῷ
λέξαι μολοῦσαν δεῦρο δεσποίνης τύχας.

ΠΑ. οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

ΤΡ. ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐδέπω μεσοῖ. 60

ΠΑ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·
ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.

ΠΑ. οὐδέν· μετέγνωκαν καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.

ΤΡ. μὴ, πρὸς γενείου, κἀπὸ σιγηλοῦ σοφὲ 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρή, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑ. ἥκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθών, ἕνθα δὴ παλαίτατοι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ῥόον,
ὡς τοὐσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας 70
ξὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τάδε.

ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75

ΠΑ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοὐκ ἔστ' ἐκείνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.

ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.

ΠΑ. ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε 80
δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.

ΤΡ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὄλοιτο μὲν μή· δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν ἐς φίλους ἀλίσκεται.

ΠΑ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, 85
ὡς πᾶς τις αὑτοῦ πτλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χαριν·
[εἰ τοίνδε γ' εἶχεν οὕνεκ' ἐστὶ σοι πάτηρ,]

ΓΡ. ἴσ', εἰ γὰρ ἔστιν, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὡς μάλιστα τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε,
καὶ μὴ πελάζε μητρὶ δυστυχουμένῃ.
ἦδη γὰρ εἶδον δμῳὰ τὴν τυραννοῦσαν
τοῖσδ', ὥς τι δρασείουσαν· οὐδὲ παύσεται
κἀλοῦ, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινι.
ἐγθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δρᾶσεί τι.
ΜΗ. ἰὼ
δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰὼ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν.
ΓΡ. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπείσατε θᾶσσον δώματος ἔσω,
καὶ μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγύς,
[illegible]
ἄγριον ἦδος στυγερόν τε φύσιν
φρενὸς αἰθέρος.
ἴτε νυν χωρεῖτ' ὡς τάχος ἔσω.
δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς ὡς τιγ' ἀνίᾳ
μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
[illegible]
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν ;
ΜΗ. αἰαῖ.
ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ἔθνημῶν· ὦ κατάρατοι
[illegible] στυγεραὶ μητρὸς
ἔβιν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.
ΓΡ. ἰὼ μοί μοι. ἰὼ τλήμων.
τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι ; τί τοῦσδ' ἔχθεις ; οἴμοι,
τέκνα, μή τι πάθῃ σ' ὡς ὑπεραλγῶ.
δεινὰ τυράννων λήματα, καί πως
ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.
τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν
κρείσσον' ἔμοιγ' οὖν, εἰ μὴ μεγάλως,
ὀχυρὸς γ' εἴη καταγηράσκειν.
τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν
τοὔνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ·
λῷστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
[illegible]
μείζους δ' ἄτας ὅταν ὀργισθῇ
[illegible]
ΧΟ. ἔκλυον φωνὰν, ἔκλυον δὲ βοὰν
τᾶς δυστάνου
Κολχίδος, οὐδέ πω ἥπιος· ἀλλά, γεραιά,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόον
[illegible] 134, 5
οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, πλυγεσι δώματος,
ἐπεί μοι φίλον κέκρανται.
ΤΡ. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα τάδ' ἤδη.
τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων,
ἣ δ' ἐν θαλάμοις τήκει βίοτον
[illegible]
[illegible]
ΜΗ. αἰαῖ,
διά μου κεφαλᾶς ἠλὺξ οὐρανία
βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος ; 145
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν
βιοτὸν στυγερὰν προλιποῦσα.
ΧΟ. ὦτα, ὦ Ζεῦ καὶ γᾶ καὶ φῶς,

ἀγὰν οἷαν ἃ δύστανος
μέλπει νύμφα ;
τίς σοί ποτε τᾶς ἁλάτου. 150
κοίτας ἔρως, ὦ ματαία,
σπεύσει θανάτου τελευτάν ;
μηδὲν τῶδε λίσσου.
εἰ δὲ σὸς πόσις
καινὰ λέχη σεβίζει, 155
κεῖνῳ τῶδε μὴ χαράσσου·
Ζεύς σοι τάδε συνδικήσει.
μὴ λίαν
τάκου θυρομένα σὸν εὐνήταν.
ΜΗ. ὦ μεγάλα θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι, 160
λεύσσεθ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
πόσιν ; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
αὐτοῖς μελίβροις διακναιομένους,
οἵ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν. 165
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
αἰσχρῶς. τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει κἀπιβοᾶται
Θέμιν εὐκταίαν Ζηνά θ', ὃς ὅρκων
θνητοῖς τομίας νενόμισται ; 170
οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ
δέσποινα χόλον καταπαύσει.
ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἀντ.
ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
δέξαιτ' ὀμφάν, 175
εἴ πως βαρίθυμον ὀργὰν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
μῆτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέστω.
ἀλλὰ βᾶσά νιν 180
δεῦρο πόρευσον οἴκων
ἔξω, φίλα καὶ τάδ' αὐδα·
σπεῦσον δ' τι πρὶν κακῶσαι
τοὺς ἔσω·
πένθος γὰρ μεγίλως τόδ' ὁρμᾶται.
ΤΡ. δράσω τάδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω 185
δύστηνον ἐμὴν·
μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.
καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀποταυροῦται δμωσὶν, ὅταν τις
μύθων προφέρων πέλας ὁρμηθῇ.
σκαιοὺς δὲ λέγων κοὐδέν τι σοφοὺς 190
τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις
ἐπί τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δείπνοις
ηὗροντο, βίου τερπνὰς ἀκοάς,
στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας 195
ηὕρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
ᾠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι
δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι
μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδαιτνοι 200
δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν ;
τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ
δαιτὸς πλῆρωμα βροτοῖσιν.
ΧΟ. ἀχὰν ἄῦων πολύστονον γόων,
λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ 205
τὸν ἐν λέχει προδοῦσαν κακόνυμφον·
θεοκλυτεῖ δ' ἀδικα παθοῦσα

τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Ὅρμιν, ἃ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δι' ἅλα νύχιον ἐὺ πλωταῖν
πόντου κλῆδ' ἀπέραντον.

ΜΗ. Κορινθίαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
μή μοί τι μεμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν.
δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθὼν σαφῶς
στυγεῖ δεδορκὼς, οὐδὲν ἠδικημένος.
χρὴ δὲ ξένον μὲν κἀστὰ πρισσωρεῖν πόλει·
οἰδ' ἀστὸν ὄντα· ὅστις αἰθάδης γεγὼς
πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
ἐμοὶ δ' ἄλυπον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε
ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρῄζω, φίλαι.
ἦν γὰρ ἥν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
κἄκιστος ἀνδρῶν ἐκπέφηνα· οἰμῶς πάσει.
πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει
γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν·
κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν
ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εἰκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
γυναῖκ', οὐδ' οὖν τ' ἀνηνάσθαι πόσιν.
ἐς καινὰ δ' ἦθ' καὶ νόμους ἀφιγμένην
δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,
ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνεντέτη.
κἂν μὲν τἀδ' ἡμῖν ἐκποτουμένοισιν εὖ
πόσις ξυνοικῇ, μὴ ζῆν φέρομαι ζυγὸν,
ζηλωτὸς αἰὼν· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν,
ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης,
ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἡλικας τραπείς·
ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρναται δορὶ,
κακῶς φρονοῦντες· ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
ἀλλ' οὐ γάρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἀμ' ἧκει λόγος·
σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι
βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων κοινωνία,
ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις οὖσ' ὑβρίζομαι
πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οἵτι συγγενὴ
μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
ἢν μοι πάρος τις μηχανὴ τ' ἐξευρεῖν,
πόσιν δίκην τῶνδ' ἀμπεῖσασθαι κακῶν
τὸν δύντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἢ τ' ἐγήματο.
στέγειν. γυνὴ γὰρ τἄλλα μὲν φύβου πλέα,
κακῆ δ' ἐς ὄλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
ὅταν δ' ἐς εἰνὴν ἠδικημένη κυρῇ,
οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαφονωτέρα.

ΧΟ. δράσω τάδ'· ἐνδίκως γάρ, ἐκτίσει πόσιν,
Μήδεια. πενθεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχης.
ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἄνακτα γῆς,
στείχοντα, κοινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.

ΚΡ. σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ πραξεὺς λόγου
τοῦδ' εἰμὶ, κοὐκ ἄπειμι πρὸς δόμ' ἐς πάλιν,
πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω.

ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασι πάντα δὴ κάλων,
κοὐκ ἔστιν ὅπῃ εἰσπύσοιστος ἔκβασις.
ἐρήσομαί σε καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως,
τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;

ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπίσχειν λύγους,
μή μοί τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῖδε δείματος·
σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδμεν,
λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
τὸν δύντα καὶ γήματα καὶ γαμουμένην
δράσειν τι· ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φιλάξομαι.
κρείσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
ἢ μαλθακισθεὶς ὕστερον μέγα στένειν.

ΜΗ. φεῦ φεῦ·
οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
[illegible]
χρὴ δ' οὕτω' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς·
χωρὶς γὰρ ἄλλης ἢ ἔχουσιν ἀργίας
φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
δόξεις ἀχρεῖος καὶ σοφὸς πεφυκέναι·
τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον
κρείσσων νομισθεὶς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
ἐγὼ δὲ καὶτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
σοφὴ γὰρ οὖσα τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
[τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου.]
τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.
σὺ δ' οὖν φοβεῖ με μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
οὐ δῶ ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
ὥστ' ἐς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
σὺ γάρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλὸς ἔχειν.
νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικημένοι
σιγησόμεσθα, κρείσσόνων νικώμενοι.

ΚΡ. λέγεις ἀκούσαι μαλθάκ', ἀλλ' ἔσω φρενῶν
ὀρρωδία μοι μή τι βουλεύῃς κακὸν,
τοσῷδε δ' ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι·
γυνὴ γὰρ ὀξέως, ὡς δ' αὖτως ἀνὴρ,
ῥᾴων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός.
ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
ὡς ταῦτ' ἄραρε, κοὐκ ἔχεις τρόπῳ ὅπως
μενεῖς παρ' ἡμῖν, οὖσα δυσμενὴς ἐμοί.

ΜΗ. μὴ, πρός σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

ΚΡ. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.

ΜΗ. ἀλλ' ἐξελᾷς με, κοὐδὲν αἰδέσει λιτάς;

ΚΡ. φιλῶ γάρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.

ΜΗ. ὦ πατρὶς, ὡς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.

ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων ἐμοιγε φίλτατον πόλις.

ΜΗ. φεῦ φεῦ βροτοῖς ἕρωτες ὡς κακὸν μέγα.

ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος κακῶν.

ΚΡ. ἔρπ', ὦ ματαία, καί μ' ἀπάλλαξον πόνων.
ΜΗ. πονοῦμεν ἡμεῖς κοὐ τοὐμὸν κεκρήμεθα.
ΚΡ. ταὶ' ἐξ ὑπαδῶν χειρὸς ὡσθῆσαι βίᾳ.
ΜΗ. μὴ δῆτα τοιτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.
ΚΡ. ὄλλον παρῆξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
ΜΗ. φιλοῦμεθ'· οὐ τοῦτ' ἐκτέτραο σοῦ τυχεῖν.
ΚΡ. τί δ' οὖν βιάζει κοὐκ ἀπαλλάσσει χθονός ;
ΜΗ. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν
καὶ ξυμπεράναι φροντίδ' ᾗ φευξούμεθα,
παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
.....
εἵκτειρε δ' αὐτοὺς· καὶ σὺ τοι παίδων πατὴρ
πέφυκας· εἰεὺ δ' ἐστὶν εὖνοιάν σ' ἔχειν.
τοίμοὶ γὰρ οὐ μοι φροντὶς, εἰ φευξούμεθα,
κείνους δὲ κλαίω ξυμφορᾷ κεχρημένους.
ΚΡ. .....
αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι,
ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προὔννέπω δέ σοι,
εἴ σ' ἢ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς,
θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδὴς ὅδε.
νῦν δ', εἰ μέτειμι δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν ὧν φόβος μ' ἔχει.
ΧΟ. δύστανε γύναι,
φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψεις ; τίνα προδενίαν,
ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
ἐξευρήσεις ;
ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς,
Μήδεια, κακῶν ἐπῆρεσε.
ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ ;
ἀλλ' οὔτι ταὐτὰ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
ἔτ' εἶσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτε,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην ;
οὐδ' ἂν προσεῖπον οὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν.
ὁ δ' ὡς τοσοῦτον μωρίας ἀφῖκετο
ὥστ', ἐξὸν αὐτῷ τἄμ' ἐλεῖν βουλεύματα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
μεῖναί μ', ἐν ᾗ τρεῖς τὼν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς
θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν.
πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι,
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
ἢ θηκτὸν ὦσω φάσγανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ' ἵν' ἑστρωται λέχος.
ἀλλ' ἓν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν εἰθέλαν, ᾗ πεφύκαμεν
σοφὰὶ πάλιστα, φαρμάκοις αἱρεῖν.
εἶεν·
καὶ δὴ τεθνῦσι· τίς με δέξεται πόλις ;
τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐγγυήσεται
ξένου παρασχὼν ῥῦσιν τοὐμοῦ δέμας ;
οὐκ ἔστι. μείνασ' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἢν μέν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον,
ἢν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
αὐτὴ δ' ἐγὼ σπάσασα φάσγανον τόδε
κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἵλομην,
Ἑκάτην, μυχοὺς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη·
ἔρπ' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
ὁρᾷς ἃ πάσχεις ; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἡλίου τ' ἀπο.
ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες, ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώτατα,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώτατα.
ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, στρ. α'.
καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί, θεῶν δ'
οὐκέτι πίστις ἄραρε. [φᾶμαι. 414, 5
τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτᾶν στρέψουσι
ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος φήμα γυναῖκας ἕξει. 418, 9
μοῖσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' ἀοιδᾶν ἀντ. α'.
τὰν ἐμὰν ὑμνέῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας
ὤπασε ἐνέπτειν ἀοιδὰν 424
Φοῖβος, ἀγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντάχῃσ' ἂν ὕμνον
ἀρσένων γένναᾳ· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει 427, 8
πολλὰ μὲν ἁμετέραν ἀνδρῶν τε μοίραν εἰπεῖν.
σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρῴων ἔπλευσας στρ. β'.
μαινομένᾳ κραδίᾳ, διὰ μὲν ὁρίσασα πόντου
πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένᾳ
ναίεις χθονὶ, τᾶς ἀνάνδρου
κοίτας ὀλέσσασα λέκτρον 435
τάλαινα, φυγᾶς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνει.
βέβακε δ' ὅρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδὼς ἀντιστρ. β'.
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι, 440
ξύμπαις, μεθυμνήσασθαι
μόχθων πάρα, σῶν δὲ λέκτρων
ἄλλα βασίλεια κρείσσων
δόμοισιν ἐπέστα.
ΙΑ. οὐ νῦν κατείδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις 445
τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακὸν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
κουφῶς φρονοῦσα κμισσόνων βουλευμάτων,
λόγων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πράγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ 450
λέγουσ' Ἰάσων ὡς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·
ἃ δ' ἐς τυράννους ἐστὶ σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ξυμφορᾶς ἡσσᾶν.
κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων
ὀργὰς ἀφῄρουν, καί σ' ἐβουλόμην μένειν· 455
σὺ δ' οὐκ ἀνὴς μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.
ὅμως δ' ἐκ κακῶν οὐκ ἀπειρήκοις φίλοις
ἥκω, τὰ μὲν γε πρωτοκτίστοις γένναι,
ὡς μήτ' ἀχρήμων ξὺν τέκνοισιν ἐκπίσης 460
μήτ' ἐνδεὴς του. πολλὰ γὰρ φίλοις ἔφελκεται φυγὴ
κακὰ ξὺν αὐτῇ· καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,

οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἶπεῖν ἔχω γλῶσσαν μισητὸν εἰς ἀναιδρίαν κακόν, ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς; [θεοῖς τε κἀμοὶ παντί τ' ἀνθρώπων γένει.] οὐτοι θράσος τοῦτ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία, φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν, ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν, ἀναίδει' · εὖ δ' ἐποίησας μολών. ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι ψυχήν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων. ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν. ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι ταυτὸν ξυνειστέβησαν Ἀργῷον σκάφος, πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην ζεύγλαισι, καὶ σπεροῦντα δανάσιμον γύην· δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας κρατεῖ, σὲ τόν τε πρώτον ἄρξαντ' ἀνδρῶν, παῖ, κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φίλος σωτήριον. αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὶ τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκῶν ἱκόμην - ξὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα, Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν, παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξειλον φόβῳ. καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθὼν προὔδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη, παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπαις ἔτι, συγγνώστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους. ὅρκων δὲ φροῦδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι, ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τανῦν, ἐπεὶ ξύνοισθά γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὔορκος ὤν. φεῦ δεξιὰ χεὶρ, ἣν σὺ πολλ' ἐλαμβάνου, καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρωσμένα κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν. ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι, δοκοῦσα μή τι πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς, ὅμως δ' · ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχύων φανεῖ. νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους, οὓς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην; ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἰκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω. τοιγὰρ με πολλαῖς μακαρίαν ἂν' Ἑλλάδα ἔδηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ, εἰ φεῦξομαί γε γαῖαν ἐκβεβλημένη, φίλων ἔρημος, ξὺν τέκνοις μόνη μόνοις, καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ, πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἢ τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ, ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι, οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι ;
ΧΟ. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει, ὅταν φίλοι φίλοισι συμβόλωσ' ἔρυ.
ΙΑ. δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῖναι λέγειν, ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον ἄκροισι λαίφους κραστέοσι ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν, Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην. σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν, ὡς Ἔρως σ' ἠνάγκασε τόξοις ἀφύκτοις τοῖμὸν ἐκσῶσαι δέμας. ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν· ὅπῃ γὰρ οὐν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει. μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω. πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς ναίειν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν· πάντες δέ σ' ἴσθουν' οὕσαν Ἕλλησες σοφὴν, καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σεῦεν. εἶη δ' ἐμοιγε μήτε χρυσοῦς ἐν δόμοις μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος, εἰ μὴ πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι. τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι ἐλεξ' · ἀμιλλᾶν γὰρ σὺ πρῶθηκας λόγων. ἃ δ' ἐς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας, ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγὼς, ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἡσυχος. ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς πολλὰς ἐφέλκων ξυμφορὰς ἀμηχάνους, τί τοῦδ' ἂν εὕρηι' ἡρον εὐτυχέστερον ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς; οὐχ, ἧ σὺ κνίζει, σὸν μὲν ἐκβαίνων λέχος, καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπλημμένος, οὐδ' εἰς ἀμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων· ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι· ἀλλ' ὡς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοίμεν καλῶς, καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος, παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν, σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοίσιν ἐκ σέθεν τέκνοις ἐς ταὐτὸ θείην, καὶ ξυναρτήσας γένος εὐδαιμονοίην. σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ, ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς; οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κυίζοι λέχος. ἀλλ' ἐς τοσοῦτων ἦκεθ' ὥστ' ὀρθουμένης εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε, ἢν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις ἐς λέχος, τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα τίθεσθε. χοὴν γὰρ ἀλλοθέν ποθεν βροτοὺς παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος· χοὔτως ἂν οὐκ ἦν οἰδὲν ἀνθρώποις κακόν.
ΧΟ. Ἰάσων, εὖ μὲν τοὐσδ' ἐκόσμησας λόγους· ὅμως δ' ἐμοιγε, κεἰ παρὰ γνώμην ἐρῶ, δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
ΜΗ. ἡ πολλὰ πολλοῖς εἶμι διάφορος βροτῶν. ἐμοὶ γὰρ ὄστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει· γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν, τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός. ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἕπος. χρὴν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακὸς, πείσαντά με γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.

ΙΑ. καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
εἰ σοι γάμων κατεύνοι, ἥτις οὐδὲ τὸν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 595
ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶγεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέγος
πρὸς τῶνδε τῶν ἐσόδων ἐξεβαπτέ σοι.
ΙΑ. εἰ τὴν τοῦ Διὸς, μὴ γυναικὸς οὖσαν
γῆμαί με λέκτρα βασιλέως, ἃ νῦν ἔχω,
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων 598
σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόροις

ΜΗ. μή μοι γένοιτο λυπρὸν εἰδαίμων βίος,
μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κεῖζει φρένα.
ΙΑ. οἶσθ' ὡς μετεῖξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ; 600
τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,
μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει.
ΜΗ. ἔμοιγ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφὴ,
ἐγὼ δ' ἥδομαι τῇδε φείξουσα χθόνα.
ΙΑ. αὐτὴ τάδ' εἶλου· μηδεὶ' ἄλλον αἰτίω. 605
ΜΗ. τί δρῶσα, μῶν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
ΙΑ. ἀλλὰ τυράννοις ἀνοσίοις ἁρμὴν ἐμήν.
ΜΗ. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις.
ΙΑ. ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα.
ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σαυτῇ χρῆσθ' 610
προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
λέγ'· ὡς ἕτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ,
ξένοις τε πέμπειν ξύμβολ', οἳ δώμασυσί σ' εὖ.
καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωραίνεις, γύναι·
λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
ΜΗ. οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
οὔτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου·
κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
ΙΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει ταγάθ', ἀλλ' αὐθαδίᾳ
φίλους ὑπωθεῖ τοὺς παρ' ἀξίαν πλέον.
ΜΗ. χώρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
αἴρει, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος·
νύμφευ· ἴσως γάρ, ἢν θεὸς δίδῳ σ' εἰρήσεται, 625
γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.
ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαι στρ. α'.
οὐδ' ἀρίστα π ρεῦσκαν ἀνδρασιν· εἰ δ' ἄλις 630
ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὔχαρις οὕτω. 631
μήποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ χρυσέων τάξων ἐ-
φείης
ἱμέρῳ χρίσασ' ἄφυκτον οἰστόν.
στέργοι δὲ με σωφροσύνα, δώρημα κάλλιστον ἀντιστρ. α'. 635, 6
θεῶν·
μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς ἀκόρεστά τε νείκη
ἐμοὶ κοιτόγυτ' ἐπέμοι καὶ λέκτρων
προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀπτολέμους δ' εὐνὰς 640, 1
σεβίζουσ'
ἐξέψαρ κρίνοι λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρίς, ὦ δώμά τ' ἐμὸν, στρ. β'.
μὴ δὴτ' ἄπολις γενοίμαν
τὸν ἀμαχανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν' 645, 6
ἔρημος
θανάτῳ θανάτῳ πόρος δυμείην
ἄμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μόχθων δ' οὐκ ἄλλος
ὑπερθεν ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι. 650-2
ἔδοκιμον, οὐκ ἐξ ἑτέρων ἀντιστρ. β'.
μύθων ἔχουσιν φράσασθαι· 654
σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις ὠκτισεν παθοῦσαν
δεινότατον παθέων.
ἀγάριστος ὅλως, ὅτῳ πάρεστι
μὴ φίλους τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοίξαντα κλῆθα φρενῶν· 660-2
ἐμοὶ μὲν φίλος οὔτοτ' ἔσται.
ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.
ΜΗ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, παῖ σοφοῦ Πανδίονος, 665
Αἰγεῦ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστραφὰ πέδον;
ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
ΜΗ. τί δ' ἀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἵστιλης;
ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὁπόσ' ἔμοιγε γένοιτό μοι.
ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; 670
ΑΙ. ἄπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχῃ·
ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὤν;
ΑΙ. οὐκ ἔσμεν εὐνῆς ἀξίγεω γαμηλίου.
ΜΗ. τί δῆτα Φοίβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
ΑΙ. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. 675
ΜΗ. θεμις μὲ ἡμᾶς χρησμὸν εἰσέναι θεοῦ;
ΑΙ. μάλιστ', ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
ΑΙ. ἀσκοὺ με τὸν προὔχοντα μὴ λύσαι πόδα
ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τίν' ἑξίκῃ χθόνα; 680
ΑΙ. πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.
ΜΗ. σὺ δ' ὡς τί χρῄζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;
ΑΙ. Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.
ΜΗ. παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.
ΑΙ. τοῦτ' ἐστὶ θεοῦ μαστεύμ κοινῶσαι θέλω. 685
ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
ΑΙ. κἄμοιγε πάντων φίλτατος δορυξέων.
ΜΗ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
τί γὰρ σὸν ὄμμα χρῶς τε συντέτηγ' ὅδε ;
ΑΙ. Αἰγεῦ, κάκιστος ἔστι μοι πάντων πόσις. 690
ΜΗ. τί φῄς ; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
ΑΙ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.
ΜΗ. τί χρῆμα δράσας ; φράζε μοι σαφέστερον.
ΜΗ. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
ΑΙ. ἦ γὰρ τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε ; 695
ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
ΑΙ. πότερον ἐρασθεὶς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος ;
ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸν οὐκ ἄφυ φίλοις.
ΑΙ. ἴτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν. 700
ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς ; πέραυέ μοι λόγον.
ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
ΑΙ. ξυγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
ΜΗ. ὅλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
ΑΙ. πρὸς τοῦ ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705
ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
ΑΙ. ἓᾶ δ' Ἰάσων ; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα.
ΜΗ. λίγῳ μὲν οὐχὶ, καρδίᾳ δὲ βούλεται.
ἀλλ' ἄτοπαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία τε γίγρομαι, 710
οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς,
δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις. 715
εὕρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε·
παύσω δέ σ' ὧντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
σπείραι σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
ΑΙ. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν.

γένασ, πρόδυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς.
ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φρενῶδές εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔγει μοι· σοὶ μὲν ἐλθοῦσης χθόνα,
πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὤν.
τοσόνδε μέντοι σου προσημαίνω, γύναι·
ἐκ τῆσδε μὴν γῆς σῦ σ' ἄγειν βουλήσομαι,
αὐτὴ δ' ἐάντερ εἰς ἐμοὶς ἔλθῃς δόμους,
μενεῖς ἄσυλος, κοὐ σε μὴ μεθῶ τινι.
ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·
ἀνάπτος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.

ΜΗ. ἴσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔγοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.

ΑΙ. μῶν οὐ πέποιθας ; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές ;

ΜΗ. [illegible]
Κρέων τε. τοῦτοις δ' ὁρκίοισι μὲν ξυγεῖς
ἄγνευσιν οὐ μοὶείς ἂν ἐκ γαίας ἐμέ,
λύγοις δὲ συμβᾶς καὶ θεῶν ἀνώμοτος
[illegible]
τάχ' ἂν πίθοιο· τἀμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ,
τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ καὶ δόμος τυραννικός.

ΑΙ. πολλὴν ἔλεξας, ὦ γύναι, προμηθίαν·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔγοντα δεικνύναι,
τὸ σόν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς.

ΜΗ. [illegible]
τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.

ΑΙ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν ; λέγε.

ΜΗ μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε
μήτ', ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χρῄζῃ, μεθῆσειν ζῶν ἑκουσίῳ τρόπῳ.

ΑΙ. ὄμνυμι Γαῖαν 'Ηλίου θ' ἅγνὸν σέβας
θεούς τε πάντας ἐμμενεῖν ὧν κλύω.

ΜΗ. ἀρκεῖ· τί δ' ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων πάθοις ;

ΑΙ. ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.

ΜΗ. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει
κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάγιστ' ἀφίξομαι,
πράξασ' ἃ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.

ΧΟ. ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαι
σπεύδειν κατέχων πράξεις, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνήρ,
[illegible]

ΜΗ. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς 'Ηλίου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
γεγησόμεσθα, κεἰς ὀδὸν βεζήκαμεν·
νῦν δ' ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ᾧ μάλιστ' ἐκάμνομεν
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐς τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
μολόντες ἄστυ καὶ πύλισμα Παλλάδος.
ἤδη δέ πάντα τἀμά σοι βουλεύματα
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
εἰς σφῶν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι·
μολοῦντι δ' αὖτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
[γάμους τυράννων, οὓς προδοὺς ἥμᾶς ἔχει,
καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·]
παίδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι,
οὐχ ὡς λιποῦσα πολεμίας ἐπὶ χθονὸς,

[ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.]
ἀλλ' ὡς βιώσιμοι παῖδα βασιλέως κτάνω.
πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
[νύμφῃ φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν κτάνω,]
λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·
κἄμπεχ λαβοῦσα κόσμον ἀμβαίνῃ χροΐ,
κακῶς ὀλεῖται πᾶς ὅ' ὃς ἅψεται κύρης·
[illegible]
ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
ᾠμωξα δ' οἷον ἔμγων ἔστ' ἔρμαστέον
τοὐντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτεῖνῶ
[illegible]
δόμων τε πάντα συγχέας' Ἰάσονος
ἔξειμι γαίας, φίλτατων παίδων φόνον
φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
ἴτω· τί μοι ζὴν κέρδος ; οὔτε μοι πατρὶς
οὔτ' οἶκός ἐστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
ἡμάρτανον τόθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον
δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλλησι λόγοις
πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν ξὺν θεῷ τίσει δίκην.
οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὀψεταί ποτε
ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς
θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
μηδείς με φαύλην κἰσθενῆ νομιζέτω
μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῆ·
τῶν γὰρ τοιούτων εἰκλεέστατος βίος.

ΧΟ. ἐπεῖπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
σέ γ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεινέπω τάδε.

ΜΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
τἀδ' ἐστί, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.

ΧΟ. ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι ;

ΜΗ. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.

ΧΟ. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.

ΜΗ. ἴτω· περισσοὶ πάντες οὗτοι μέσῳ λόγοι.
ἀλλ' εἶα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·
ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξῃς δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότῃ γυνὴ τ' ἔφυς.

ΧΟ. Ἐρεχθέιδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι, στρ. α'.
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς
χώρας ἀπορθήτου τ' ἀποφερβόμενοι 827, 8
κλεινοτάταν σοφίαν, ἀεὶ διὰ λαμπροτάτου 829, 30
βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἁγνὰς 831, 2
ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι· 834
τοῦ καλλιόνου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοὰς ἀντ. α'.
τὰν Κύπριν κλῄζουσιν ἀφυσσαμέναν 836, 7
χώρας καταπνείσαι μετρίας ἀνέμων 838. 9
ἠδυπνόους αὔρας· ἀεὶ δ' ἐπιβάλλομέναν 840, 1
χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων 842, 3
τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
παντοίας ἀρετᾶς ξυνέργους. 845
πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν στρ. β'.
ἢ πόλις ἢ φίλων
πόμπιμός σε χώρα
τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
τὰν οὐχ ὁσίαν μετ' ἄλλων ; 850
[illegible]

σκέψαι φίλον οὐκ αἶρει.
μὴ, πρὸς γενείου σε λίτομαι,
[illegible]
τέκνα φονεύσῃς. 855
πῶδειν ἄνισος ἡ φιλεῖν ἡ ἀντ. β'.
χειρὶ τέκνοις σέθεν
κασιγνήτου τε λέψει
δεινὸν προσώπου τόλμαν·
πῶς δ' ὅμματα πρυσβαλοῦσα 860
τέκνοις ἀδακρυν μοῦσαν
σχήσεις φόνου· οὐ δυνήσει,
παίδων ἱκετῶν πιτνόντων,
τέγξαι χέρα φοινίαν
τλήμονι ξιφῶ 865
ΙΑ. ἥκω κελευσθεὶς· καὶ γὰρ οὐσα δυσμενὴς
οὐκ ἂν ἁμάρτοις τοῦδε γ', ἀλλ' ἀκουσοναι
[illegible]
ΜΗ. Ἰάσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
συγγνώμονʼ εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν 870
εἰκὸς σ', ἐπεὶ τῶν πολλ' ὑπείργασται φίλα.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῆ διὰ λόγων ἀρικόμην,
καλοιδύρησα· σχετλία, τί μαίνομαι
καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὖ,
ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καὶ δεῖ σταναι 875
πάσει θ', ὃς ἡμῖν ὁρᾷ τὰ συμφορώτατα,
γῆμαι τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
ἐκοῖς φυτεῦων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
οὐκ εἰσὶ μὲν δὴ παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα 880
φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων·
ταῦτʼ ἐννοήσασ' ἠσθάνην ἀβουλίαν
πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν οὖν ἐπαινῶ, σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς
κῆδος τόδʼ ἡμῖν πραυλαυῶν, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
ᾗ χρὴν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
καὶ ξυπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει,
νύμφην τε κηδεύονταν ἥδεσθαι σέθεν.
ἀλλ' ἐσμὲν οἷον ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακὸν,
γυναῖκες· οὔκουν χρὴ σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς, 890
[illegible]
παρίεσθα, καί φαμεν κακῶς φρονεῖν
τότʼ, ἀλλʼ ἡμεῖνον νῦν βεβούλευται τάδε.
ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λίπετε στέγας,
ἐξέλθετʼ, ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
πατέρα μεθʼ ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθʼ ἅμα 895
τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἐς φίλους μητρὸς μέτα·
σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθίστηκεν χόλος.
[illegible]
ὡς ὑπουλίμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων. 900
ἆρʼ, ὦ τέκνʼ, οὕτω καὶ πολὺν ζώντες χρόνον
φίλην ὁρίζετʼ ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
ὡς ἀρτίδακρυς εἰμὶ καὶ φιλόψυχο πλέα.
χρόνῳ δὲ νίκος πατρὸς ἐξαυρουμένη
ὄψιν τέρπειαν τήνδʼ ἔπλησα δακρύων. 905
ΧΟ. κάμοὶ κατʼ ὄσσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ·
καὶ μὴ πρυβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.
ΙΑ. αἰνῶ, γύναι, τάδʼ, οὐδʼ ἐκεῖνα μέμφομαι·
εἶεν· γὰρ ὀργὰς θῆλυ πεφύκασι γένος.
γάμους παραπολλύντος ἀλλοίους, πόσει. 910
ἀλλʼ ἐς τὸ λῷον οὐν μεθεστηκεν κέαρ,
θῆλυς δὲ τὴν τικοῦσαν ἀλλὰ τῷ χείρω
βουλὴν γυναικὸς ζῆνη τοῦτα σώφρονος.
ἐμῶν δε, παῖδες, οὐκ ἀφροντιστως πατὴρ
πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν· 915
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς κορυφίας
τὰ πρῶτʼ ἔσεσθαι ξὺν κασιγνήτοις ἔτι.
ἀλλʼ ἀξιώσεσθε· τάλλα δʼ ἐξεργάζεται
πατὴρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενὴς
ὅσοιμι δʼ ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος 920
μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
αὖτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγειτε κόρας,
[illegible]
κοὐκ ἀσμένη τόνδʼ ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;
ΜΗ. οὐδὲν' τέκνων τῶνδʼ ἐννοουμέη πέρι. 925
ΙΑ. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδʼ ἐγὼ θήσω πέρι.
ΜΗ. δράσω τάδʼ· οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
γυνὴ δὲ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ.
ΙΑ. τί δῆ, τάλαινα, τοῖσδʼ ἐπιστένεις τέκνοις;
ΜΗ. ἔτικτον αὐτοὺς· ζῆν δʼ ὅτʼ ἐξήλθου τέκνα, 930
εἰσῆλθέ μ' οἶκτος εἰ γενήσεται τάδε.
ἀλλʼ ὕνπερ οὕνεκʼ εἰς ἐμοὺς ἤκεις λόγους,
τὰ μὲν λελεκται, τῶν δʼ ἐγὼ μηησθήσομαι.
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μʼ ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
κἀμοὶ τάδʼ ἐστὶ λῷστα, γιγνώσκω καλῶς, 935
μήτʼ ἐμπόδων σοὶ μήτε κοιρίνοις χθονὸς
ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις,
[illegible]
παίδες δʼ ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χερί,
αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα. 940
ΙΑ. οὐκ οἶδʼ ἂν εἰ πείσαιμι, πειράσθαι δὲ χρή.
ΜΗ. σὺ δʼ ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξίζω σφʼ· ἐγὼ,
εἴπερ γυναικὸν ἔστι τῶν ἄλλων μία. 945
ΜΗ. ξυλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου·
πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρʼ, ἃ καλλιστεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδʼ ἐγὼ, πολὺ,
λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλʼ ὅσον τάχος χρεὼν 950
[illegible]
εὐδαιμονήσει δʼ οὐχ ἓν, ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρὸς τʼ ἀρίστου σοῦ τυχοῦσʼ ὀμευέτου,
κεκτημένη τε κόσμον οὐ πωθʼ "Ἥλιος
πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. 955
λάζυσθε φερναὶς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας,
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
[illegible]
ΙΑ. τί δʼ, ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων· 960
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου, τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφʼ οἶδʼ ἐγὼ.
ΜΗ. μὴ μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
χρυσοὺς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτούς. 965
κείνης ὁ δαίμων, κείνα νῦν αὔξει θεός,
νέα τυραννεῖ· τῶν δʼ ἐμῶν παίδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθʼ, οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλʼ, ὦ τέκνʼ, εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν δʼ ἐμὴν, 970
ἱκετεύσατʼ, ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
[illegible]
ἐς χεῖρʼ ἐκείνῃ δῶρα δίξασθαι τάδε.
τῶʼ ὡς τάχιστα· μητρὶ δʼ ὧν ἁρᾷ τυχεῖν
[illegible]
975

ΧΟ. νῦν ἐλπίδες οἰκέτι μοι παίδων ζύλας, στρ. α'.
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀνάδεσμῶν
δέξεται δύστανος ἄτων· 979
ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ θήσει τὸν Ἅιδα κόσμιον
ἐν χερσὸν λαχοῦσα. [αὐτὰ
πείσει χάρις ἀμβρόσιός τ' αἰγὰ πέπλον ἀντ. α'.
χρυσότευκτόν τε στέφανον περιθέσθαι·
νεητέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει. 985
τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται,
καὶ μοῖραν ἄναναν προσλήψεται δύστανος· ἄταν δ'
οὐ στρ. β'.
σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε κηδεμὼν τυράννων,
πάσσω δ' κατείδον θανάτου.
ὤλεθρον βιοτᾷ προσάγεις, ἀλλ'χῳ τε σᾷ στυγερὸν
δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει. 995 [ἀντιστρ. β'.
μεταστέψαι δὲ σὺν ἄλγος, ὦ τάλαινα παίδων
μᾶτερ, ἃ φονεύσεις
τέκνα νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων, ἃ σοι προλιπὼν
ἀνόμως 999, 1000
ἄλλᾳ ξυνοικεῖ πόσις ξυνεύνῳ.

ΙΑ. δέσποιν', ἀφεὶντα παῖδες οἵδε σοὶ φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλὶς ἀσμένῃ χερσὶν
ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τάκείθεν τέκνοις.

ΜΗ. ἔα.

ΠΑ. τί συγχεᾷεῖσ' ἔστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς; 1005
[τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;]

ΜΗ. αἰαῖ.

ΠΑ. τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.

ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὖθις. ΠΑ. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχῃ·
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εἰαγγέλου; 1010

ΜΗ. ἦγγειλας οἳ ἦγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.

ΠΑ. τί δῆ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;

ΜΗ. πολλὴ μ' ἀνάγκη, πρόσθ' ταῦτα γὰρ θεοὶ
καὶ σὺ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.

ΠΑ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015

ΜΗ. ἄλλοις κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΑ. οὕτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
κοὐκ ἔσθ' ὅπως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

ΜΗ. τὰ μὲν παρ' ἐμοὶ τὰ δ' ἐκείνου τάδε ἕπεται τέλη·
καὶ παισὶ πόρανν' οὐκ χρὴ καθ' ἡμέραν. 1020
ὦ τέκνα τέκνα, σφῷν μὲν ἔστι δὴ πόλις
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
οἰκήσετ' ἀεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγᾶς,
πρὶν σφῷν ὄνασθαι κἀπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025
πρὶν λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀναστεῖλαι.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, 1030
στερρὰς ἀνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μήν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὅλωλε δὴ 1035
γλυκεῖα φροντίς. σφῷν γὰρ ἐστερημένη
λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οἰκέτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040

τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἰχετai,
γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλεύματα
τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς. 1045
τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
λυπεῖσαν αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλεύματα.
καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
ἐχθροὺς ἐκοῦσα τοὺς ἐμοὺς ἀτιμάσας; 1050
τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
χωρεῖτε, παῖδες, ἐς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖς θύμασιν,
αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ. 1055
ἆ ἆ.
μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε·
ἔασον αὐτούς, ὦ τάλαν, φείσαι τέκνων·
ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζώντες εὐφρανοῦσί σε.
μὰ τοὺς παρ' Ἅιδῃ νερτέροις ἀλάστορας,
οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐγὼ τοὺς 1060
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
[πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρὴ,
ἡμεῖς κτενοῦσαμεν, οὗπερ ἐξεφύσαμεν.]
πάντως πέπρωται ταῦτα κοὐκ ἐκφεύξεται.
καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε 1065
νύμφη τύραννα πάλλεται, σφὼ δ' ἐγώ.
ἀλλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
καὶ τοὺσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι,
παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δόσ', ὦ τέκνα,
δόσ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα. 1070
ὦ φιλτάτη χείρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
ὦ μαλθακὸς χρὼς πνεῦμά θ' ἡδιστον τέκνων. 1075
χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά·
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

ΧΟ. πολλάκιες ἤδη διὰ λεπτοτέρων
μύθων ξμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
ἦλθον μείζους ἢ χρὴ γενέαν
θήλυν ἐρευνᾶν· ἀλλὰ γάρ ἐστιν
μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἢ προσομιλεῖ 1085
σοφίας ἕνεκεν· πᾶσαισι μὲν οὔ·
παῦρον δὲ γένος (μίαν ἐν πολλαῖς
εἴροις ἂν ἴσως)
οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
καί φημι βροτῶν οἰτινές εἰσιν 1090
πάμπαν ἄτεκνοι καὶ ἀπαῖδες ἔφυτεν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γενομένων.
οἱ μὲν ἄτεκνοι δὶ' ἀπειροσύνην
εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνάρωρ 1095
παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχύντες
πολλῶν μόχθων ἀπέχοιτα·
οἵτι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτῃ
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον· 1100
πρῶτον μὲν ὅπως ἐρέψουσι καλῶς,

βίοτόν θ' ἁπάσδεν λείψουσι τέκνοις·
ἔτι δ' ἐκ τοίτων εἶτ' ἐπὶ φλαύροις
εἶτ' ἐπὶ χρηστοῖς
[illegible]
ἐν δὲ τὸ πάντων λυσιτελοῦν ἦδη
πᾶσιν κατεργὰ θνητοῖσι κακόν·
καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτόν θ' ἡμῖν,
σῶμά τ' ἐς ἥβην ἦλθεν τέκνων
χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσας
δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Ἀΐδην
Θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς οὖν λέγει πρὸς τοῖς ἄλλοις
[illegible]
παίδων ἕνεκεν
θνητοῖσι θεοὺς ἐπιθήλειν;

ΜΗ. ὦ φίλαι, πάλαι δὴ προσμένουσα τὴν τύχην
καραδοκῶ τἀκείθεν οἵ προβήσεται.
καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τὸν Ἰάσονος
[illegible]
δείκνυτον ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

ΑΓ. ὦ θεινὸν ἔργον παρὰ νόμον τ' εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναΐαν
[illegible]
ΜΗ. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

ΑΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη
Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.

ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εἰεργέταις
τὸ λοιπὸν ἦδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.

ΑΓ. τί φῄς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοὐ μαίνει, γύναι,
ἥτις τυράννων ἐστίαν ἠκισμένην
χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβεῖ τὰ τοιάδε ;

ΜΗ. ἔχω τι καὶγὼ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
λέξον δ' ὅπως ὄλωντο· δὶς τόσον γὰρ ἂν
τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.

ΑΓ. ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἥσθημεν οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
δμῶες· δι' ὅπως δ' εἴθἵς ὁ πολὺς λόγος
σὲ καὶ πᾶσαν σὴν νέἴκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν.
κυνεῖ δ' ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῇ ὕπο
στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἆμ' ἐπόμην.
δέσποινα δ' ἣν νὺν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
ἔπειτα μύτοι προὐκαλύψατ' ὄμματα,
λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἐμπαλιν παρηίδα,
[illegible]
ὀργὰς ἀφῆρει καὶ νιάνιδος χόλον,
λέγων τάδ'· οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσει φίλοις,
παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
φίλους νομίζουσ' οὕστερ ἂν πόσις σέθεν,
δέξει δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσει πατρὸς
φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν·
ἡ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἀλλ' ἦνεσ' ἄνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
[illegible]
χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
λαμπρῷ κατώπτρῳ σχηματιζέται κόμην,
ἄφ[illegible]
κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, [illegible] πολλὰ κοὐ σοφῇ,
[illegible] πολλάκις 1165
τίνοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη.
[illegible]
χρειὰν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλαι
χωρεῖ τημέουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
καί τις γεραιὰ προσπέλασα, δόξασά που
ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὼς θεῶν μολεῖν,
ἀναλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ' ἀπὸ
κόρας στρέφουσαν, αἱμά τ' οὐκ ἐνὸν χροΐ· 1175
εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθὺς δ' ἡ μὲν ἐς πατρὸς δόμους
ὥρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
[illegible]
στεγῆ πεσεῖν τ' ἐκτύπει τὸ σῶμ' ἔπι. 1180
ἦδη δ' ἂν ἕλκων κῶλον ἐκπλήθουν δρόμου
ταχὺς βιαδιστὴς τερμόνων ἀνθήπτετο·
ἡ δ' ἐξ ἀναΐδου καὶ μύσαντος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ' ἡ τάλαιν' ἠγείρετο·
διπλοῖν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπηετηρύετο. 1185
χρυσοῦς μὲν ὑμῇ κρατὶ κείμενος πλόκος
θαυμαστὸν ἐξίει νᾶμα παμφάγου πυρός·
πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
λευκὴν μ[illegible]
φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη, 1190
σείουσα χαίτην κράτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
ῥίψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
σύνδεσμα χρυσοῦς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσως τ' ἐλάμπετο.
πίπτει δ' ἐς οὐδας ξυμβορᾷ νικωμένη, 1195
πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν·
οὔτ' ὀμμάτων γὰρ ὄψιος ἦν κατάστασις
οὔτ' εἰφυὲς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔσταζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρί,
σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φίλτρον θιγεῖν
νεκροῦ· τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
πατὴρ δ' ὁ τλήμων ξυμφορᾷ ἀγνωσίᾳ
[illegible] 1205
ὦμωξε δ' εἰδὼς, καὶ περιπτύξας δέμας
κυνεῖ προσαυδῶν τυῖδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
τίς σ' ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν;
τίς τὸν γέροντα τύμβου ἀρφανὸν σέθεν
τίθησιν; ὤμοι, ξυνθανοίμί σοι, τέκνον. 1210
ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
[illegible]
πρωσείχεθ' ὥστε κισσοῦς ἔρνεσιν δάφνης
λεπτοῖσι πεπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
ἡ δ' ἀντελαζύν'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σάρκας γεραιὰς ἐσπάραγσ' ἀπ' ὀστέων.
χρὼς δ' ἀπέσβη καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
ψυχήν· κακοῦ γὰρ οἰκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρων πατὴρ 1220
[illegible]
καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφήν.
τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρώτων ἡγοῦμαι σκιὰν,

οἰδ' ἂν τρέσαι εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν
δύκουτας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
τούτους μεγίστην μοῖραν ἐβλιστάνειν·
[illegible]
ἅλλῳ δ' ἐπιρρέποντος εὐτυχέστερος
ἅλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.
ΧΟ. [illegible]
κακὰ ξυνάψειν ἀνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὡς σου ξυμφορᾶς οἰκτείρομεν,
κρὼν Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἅιδου δόμους
εἶκει γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.
ΜΗ. φίλοι, δέδοκται τοῦργον ὡς τάχιστά μοι
παῖδας κτανοῦσαν τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς,
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
[πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν, ἐπεὶ δὲ χρή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.]
ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου, καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῇς, μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων,
ὡς φίλταθ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχείαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κἄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως
φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.
ΧΟ. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαὴς
ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδετ' ἴδετε τὰν
ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον·
τᾶς σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶς
ἐβλάστησεν, θεῶν δ' αἵματι πίτνειν
φίβοις ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλά νιν, ὦ φάος διογενὲς, κάτειρ-
γε, κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων τάλαι-
ναν φονίαν τ' Ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων.
μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων,
μάταν ὦρα γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ
κυανέαν λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρᾶν ἀξενωτάταν ἐσβολάν.
δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς
χόλος προσπίτνει, καὶ δυσμενὴς
φόνος ἀμείβεται;
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιά-
σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφύτους ξυνω-
δὰ θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη.
ΙΑ. α'. οἶμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;
ΙΑ. β'. οὐκ οἶδ', ἀδελφὴ φίλτατ'· ἀλλίμεσθα γάρ.
ΧΟ. ἀκούεις βοὰν ἀκούεις τέκνων;
ἰὼ τλᾶμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι. [νοις. 1275, 6
παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνου δοκεῖ μοι τέκ-
ΙΑ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρήξατ'· ἐν δέοντι γάρ·
ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.
ΧΟ. τάλαιν', ὡς ἆρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδαρος, ἅτις
τέκνων ὃν ἔτεκες 1279, 80
ἄρσιον αὐτόχειρ μοίρᾳ κτενεῖς.
μίαν δὴ κλυὸ μίαν τῶν πάρος
γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,
Ἰνὼ μανείσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
βάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη.
πίτνει δ' ἁ τάλαιν' ἐς ἅλμιον φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ,
ἀκτὰν ὑπερπεσοῦσα πασσὰς πόν-
ουσίν τε παίδοιν ξυελιαυσῖσ' ἀπόλλυται.
τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινὸν; ὦ γυναικῶν λέχος
πολύπονον, 1290, 1
ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.
ΙΑ. γυναῖκες, αἱ τῆσδ' ἐγγὺς ἑστατε στέγης,
ἆρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεῖ' εἰργασμένη
Μήδεια τοιστί, ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
δεῖ γάρ νιν ἢν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.
[πέπυσθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς
ἀθῷος αὖτη τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;] 1300
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω'
κείνην μὲν οὐς ἔθρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
ἐμὸν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσων βίον,
μή μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
[illegible] 1305
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οὐκ οἶσθ' οὐ κακῶν ἐλήλυθας,
Ἰάσον' οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφιέγξω λόγους.
ΙΑ. τί δ' ἔστιν; ἦ που κἄμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
ΧΟ. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῴᾳ σέθεν.
ΙΑ. οἴμοι τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 1310
ΧΟ. ὡς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δῆ.
ΙΑ. ποῦ γὰρ νιν ἔκτευ', ἐντὸς ἢ ἔωθεν δόμων;
ΧΟ. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
ΙΑ. χαλᾶτε κλῆδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι,
ἐκλύετ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακὸν, 1315
τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ.
ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
νεκροὺς ἐρευνῶν κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
λέγ' εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτέ. 1320
τοιᾶδ' ἄγομα πτερύγι Ἥλιος πατὴρ
δώσειν ἐμὶν, ὅμαι πολεμίαν χερὸς.
ΙΑ. ὦ μίσος, ὦ μίγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε κἀμοὶ παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει,
ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1325
ἔτλης τεκοῦσα, κἄμ' ἀπολλυσ' ἀπολέσασ',
καὶ ταῦτα δράσασ' ἡλίῳ τε προσβλέπεις
καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
ὄλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς 1330
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἦγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἥ σ' ἐθρέψατο.
τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἐσκηψαν θεοὶ·
κταυοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
τὸ καλλίπρῳρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος. 1335
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ
ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἡξίουν ἐγὼ 1340
γήμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλεθρίως τ' ἐμοὶ
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος· 1345
ἔρρ', αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων μιαιφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας οὓς ἔθρεψα κἀξεφερψάμην
ζῶντας προσεισπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350

ΜΗ. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο
οἵ' ἐξ ἐμοῦ πέποιθας εἶά τ' εἰργάσω·
σὺ δ' οὐκ ἐμελλες τῆμ' ἀτιμάσας λέχη
τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοί,
οὐδ' ἡ τύραννος οὐδ' ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους
Κρέων ἄνατ' ηὐσθε μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει,
καὶ Σκίλλαν, ἣ Τυρσηνὸν ὤκησεν πέδον·
τῆς σῆς γὰρ ὡς χρῆν καρδίας ἀνεῤῥιμμένην.
ΙΑ. καὐτή γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
ΜΗ. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ 'γγελᾷς.
ΙΑ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
ΜΗ. ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ
ΙΑ. ἔπου νυν ἡμῖν δίκα γ' ἀπαλλαγήν.
ΜΗ. ἀλλ' ἔβρισε σοῦ τε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
ΙΑ. λέχους σφε κἠξίωσας οὕνεκα κτανεῖν;
ΜΗ. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
ΙΑ. ἥτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
ΜΗ. εἶδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.
ΙΑ. οἴδ' εἰσίν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες.
ΜΗ. ἴσασιν ὅστις ἦλθε πημονῆς θεοί.
ΙΑ. ἴσασι δῆτα σήν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
ΜΗ. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ΙΑ. καὶ μὴν ἐγὼ σήν· ῥᾴδιοι δ' ἀπαλλαγαί.
ΜΗ. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
ΙΑ. θάψαι νεκρούς μοι τοὺσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.
ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σῴᾱς τηδ' ἐγὼ θάψω χερί,
φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεοῦ,
ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ,
τύμβους ἀνασπὼν· γῆ δὲ τῇδε Σισύφου
σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν
τὸ λοιπὸν αὐτὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως,
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος. 1385
σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἴδων γάμων.
ΙΑ. ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη. 1390
ΜΗ. τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξεναπάτου;
ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ.
ΜΗ. στείχε πρὸς οἶκους καὶ θάπτ' ἴλιοχον.
ΙΑ. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. 1395
ΜΗ. οὔπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.
ΙΑ. κἄπειτ' ἔκτας; ΜΗ. σέ γε πημανοῦσ'.
ΙΑ. αἰαῖ· φιλίου χρῄζω στόματος
παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι. 1400
ΜΗ. νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζει,
τότ' ἀπωσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
ΜΗ. οὐκ ἴστ' μάτην ἔπος ἔρριπται.
ΙΑ. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις ὡς ἀπελαυνόμεθ', 1405
οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὁπόσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι
τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάζω,
μαρτυρόμενος δαίμονας ὡς μοι 1410
τέκν' ἀποκτείνασ' ἀπακωλύεις
ψαῦσαί τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,
οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.
ΧΟ. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, 1415
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.
ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΤΡΟΦΟΣ.

ΦΑΙΔΡΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Θησεὺς υἱὸς μὲν ἦν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζόνων Ἱππολύτην, Ἱππόλυτον ἐγέννησε, κἀλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετῆλλαξεν, ἐπεισηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα, ἕνα τῶν συγγενῶν, φονεύσας, φεύγει ἐς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συνέζη τὸν Ἱππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρίζεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα τέλος τοῖς πρατεθεῖσιν ἐπέθηκε, τὴν Φαίδραν εἰς τὸν Ἱππολύτου ἔρωτα παορμήσασα. ἡ δὲ στέγουσα τὴν νόσον χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν τὸ πάθος δηλῶσαι ἠναγκάσθη, κατεπαγγειλαμένην αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεύς, καὶ καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἱππολύτου φθορὰν κατηγόρει καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις τὸν μὲν Ἱππόλυτον ἐπαταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν Ἱππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστα διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαίδραν οὐ κατεμέμψατο, τεῦτον δὲ παρεμυθήσατο υἱοῦ καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἱππολύτῳ τιμὰς ἴσῃ ἐπιχωσιοις ἐγκαταστήσασθαι.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροιζῆνι κεῖται. ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἑβδόμῃ ἔτει τετάρτῳ. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων. ἔστι δὲ οὗτος ὁ Ἱππόλυτος δεύτερος, καὶ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος. τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πρώτων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοὐκ ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρανοῦ τ' ἔσω,
ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἶσω φῶς ὁρῶντες ἡλίου,
τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη.
σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
ἔνεστι γὰρ δὴ κἀν θεῶν γένει τόδε,
τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀληθείαν τάχα·
ὁ γὰρ μέ Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος,
Ἱππόλυτος, ἁγνὸς Πιτθέως παιδεύματα,
μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας
ἀνᾴνεται δὲ λέκτρα κοὐ ψαύει γάμων·
Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην,
τιμᾷ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος·
χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ
κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαιρεῖ χθονός,
μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
τούτοισι μέν νιν οὐ φθονῶ· τί γὰρ μὲ δεῖ;
ἃ δ' εἰς ἐμ' ἁμάρτηκες, τιμωρήσομαι
Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
πάλαι προκύψασ', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
σεμνῶν ἐς ζῳὺν καὶ τέλη μυστηρίων
Πανδίονος γῆν πατρὸς εὐγενῆς δόμαρ
ἰδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατείχετο
ἔρωτι δεινῷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι.
καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόψιον
γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθείσατο,
ἐρασθ' ἕκατι· ἔστι δ' Ἱππόλυτος ἐπὶ
τῷ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρῦσθαι θεάν.
ἐπεὶ δὲ Θησέως Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
ἐκνικῶν ἐκδημον αἰνίσας φυγήν,
ἐνταῦθα δὴ στένουσα κἀκπεπληγμένη
κέντροις ἔρωτος ἡ τάλαιν' ἀπόλλυται
σιγῶσ' ἔνδοθεν κρύφιον ἄλγος· οὐδὲ μή τις
δμωὶς μαθὼν τἀνδὸν ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
δείξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κἀκμανήσεται.
καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα
κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόντιος
ἄναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεῖ γέρας,
μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ.
ἡ δ' εὐκλεὴς μέν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται.
Φαῖδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω καλὸν
τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ
δίκην τοσαύτην ὥστ' ἐμοὶ καλῶς ἔχειν.
ἀλλ' εἰσορᾷ γὰρ τήνδε παῖδα Θησέως
στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
Ἱππόλυτον, ἐξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
πυλὰς δ' ἄμ' αὐτῷ πᾶσιν ὑπασπίζουσι θύρσους
κῶμος λέλακεν, Ἄρτεμιν τιμῶν θεὰν
ὑμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεῳγμένας πύλας
Ἅιδου φῶς τε λοίσθιον βλέπων τόδε.

ΙΠ. ἔπεσθ', ὀπαδοὶ πιστοὶ τᾶς Διὸς οὐρανίας
τὰν Ἄρτεμιν, ἃ μελόμεσθα.

ΘΕ. πότνια πότνια, σεμνοτάτα, Ζανὸς γένεθλον. 61-3
χαῖρε χαῖρέ μοι, ὦ κόρα
Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
ἃ μέγαν κατ' οὐρανὸν
ναίεις εὐπατέρειαν αἰθέρα,
Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον.

ΙΠ. χαῖρέ μοι, ὦ καλλίστα, 70
καλλίστα τῶν κατ' Ὄλυμπον
παρθένων, Ἄρτεμι·
σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
λειμῶνος, ὃ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ 75
οὔτ' ἦλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
μέλισσα λειμὼν' ἠρινὸν διέρχεται·
Αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις.
[ὅσοις ἔδωκεν μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν ἐν τὰ πάνθ' ὁμῶς, 80
τούτοις δρέπεσθαι, τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.]
ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάθημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
μόνῳ γάρ ἐστι τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν·
σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοις σ' ἀμείβομαι, 85
κλύων μὲν αὐδὴν, ὄμμα δ' οὐχ ὁρῶν τὸ σόν.
τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου.

ΘΕ. ἄναξ, θεοὶς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών,
μὴ ἂν τί μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ ;
ΙΠ. καὶ κάρτα γ'· ἢ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινόμεθ' ἂν. 90
ΘΕ. οἶσθ' οὖν βροτοῖσιν ὡς καθέστηκεν νόμος ;
ΙΠ. οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καί μ' ἀνιστορεῖς πέρι ;
ΘΕ. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
ΙΠ. ὀρθῶς γ'· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀλθεώνης βροτῶν ;
ΘΕ. ὃν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις ; 95
ΙΠ. πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
ΘΕ. ἦ κἀν θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζεις τόδε ;
ΙΠ. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
ΘΕ. πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις ;
ΙΠ. τίν' ; εὐλαβοῦ δὲ μή τι σὸν σφαλῇ στόμα. 100
ΘΕ. τὴνδ' ἡ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.
ΙΠ. πρόσωθεν αὐτὴν ἀγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.
ΘΕ. σεμνὴ γε μέντοι καὶπίσημος ἐν βροτοῖς.
ΙΠ. ἄλλοισιν ἄλλοι θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.
ΘΕ. εἰδαιμονοίης, νοῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ. 105
ΙΠ. οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.
ΘΕ. τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεών.
ΙΠ. χωρεῖτ', ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους
σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεὼν 110
ἵππους, ὅπως ἂν ἅρμασι ζεύξας ὑπο
βορᾶς κορεσθεὶς γυμνάσω τὰ πρόσφορα·
τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
ΘΕ. ἡμεῖς δέ, τοὶς νέοισι γὰρ οὐ μιμητέον,
φρονοῦντες οὕτως ὡς πρέπει δούλοις λέγειν, 115
προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,
δέσποινα Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
εἴ τίς σ', ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων,
μάταια βάζει· μὴ δόκει τούτων κλύειν·
σοφωτέρους γὰρ χρὴ βροτῶν εἶναι θεούς. 120
ΧΟ. Ἀκεανοῦ τις ὕδωρ σταζουσα πέτρα λέγεται στρ.
βαπτὰν κάλπιδι ῥυτὰν 123
παγὰν προῒεῖσα κρημνῶν,
ὅθι μοί τις ἦν φίλα, 125
[illegible]
ποταμία δρύσσω
τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
ἐλαΐου κατέβαλλ'· ὄβριμοι
[illegible] 130
τεισομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ δόμας ἐντὸς ἔχειν ἀντ.
οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρη 133
ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν.
τριτάταν δέ νιν κλύω 135
τάνδε κατ' ἀμβροσίου
στόματος ἀμέραν
Δάματρος ἀκτὰς δόμας ἀγνὸν ἴσχειν,
κρυπτῷ πάδει θανάτου θέλουσαν
κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. 140
σύ τἄρ' ἔνθεος, ὦ κοῦρα, στρ.
εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἑκάτας,
ἢ σεμνῶν Κορυβάντων
φοιτᾷς, ἢ ματρὸς ὀρείας·
σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθρηνον 145
Δίκτυνναν ἀμπλακίαις
ἀνίερος ἀθέτων πελάνων τρύχει.
φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας
χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους
δίναισιν ἰατίας ἅλμας. 150
ἢ πόσιν, τὸν Ἐρεχθειδᾶν ἀντ.
ἀρχαγὸν, τὸν εὐπατρίδαν,
[illegible]
κρυπτὰ κοίτα λεχέων σῶν ;
ἢ ναυβάτας τις ἔπλευσεν 155
[illegible]
[illegible]
φύμαν πέμπων βασιλείᾳ,
λύπᾳ δ' ὑπὲρ πιεθέων
εὐναία δέδεται ψυχάν ; 160
φιλεῖ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἐπωδός.
ἁρμονίᾳ κακὰ δύστανος ἀμαχανία συνοικεῖν 162, 3
ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας.
δι' ἐμᾶς ᾐδέν ποτε ἰηδόνος ἄῢ' αὖρα· 165
τὰν δ' εὔλοχον οὐρανίαν τόξων μεδέουσαν αὖτευν
Ἄρτεμιν. 166-8
καί μοι πολυζήλωτος ἀεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ. 169, 70
ἀλλ' ἦδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ θυρῶν
τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελιάθρων·
στυγνὺν δ' ὀφρῦσιν νέφος αἰξάνεται.
τί ποτ' ἔστι μαθεῖν ἔραται ψυχὰ,
τί δεδόῃληται 175
δόμας ἀλλόχροον βασιλείας.
ΤΡ. ὦ κακὰ θνητῶν στυγεραί τε νόσοι.
τί σ' ἐγὼ δράσω ; τί δὲ μὴ δράσω ;
τῶδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὦ αἰθὴρ·
ἔξω δὲ δόμων ἦδη νοσερᾶς 180
δέμνια κοίτης.
θέσρο γὰρ ἐλθεῖν πᾶν ἔπος ἦν σοι·
τάχα δ' ἐς θαλάμους σπεύσεισ τὸ πάλιν.
ταχὺ γὰρ σφάλλει κοὐδενὶ χαίρεις,
οὐδὲ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν, τὸ δ' ἀπὸν 185
[illegible]
κρεῖσσον δὲ νοσεῖν ἢ θεραπεύειν·
τὸ μὲν ἔστιν ἁπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
λύπη τε φρενῶν χερσίν τε πόνος.
πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώτων, 190
κοὐκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις·
ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο
σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.
δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
τοῦδ', ὅτι τοὔτο στίλβει κατὰ γῆν, 195
δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιότου
κοὐκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας·
[illegible]
ΦΑ. αἰρετέ μου δόμας, ὀρθοῦτε κάρα·
λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι,
[illegible] 200
βαρύ μοι κεφαλᾶς ἐπίκρανον ἔχειν·
ἄφελ', ἀμπέτασον βύστρυχον ὦμοις.
ΤΡ. θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δόμας.
ῥᾷον δὲ νόσου μετὰ θ' ἡσυχίας 205
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·
μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.
ΦΑ. αἰαῖ·
πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος
καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσαίμαν, 210
ὑπό τ' αἰγείροις ἔν τε κομήτῃ
[illegible]
ΤΡ. ὦ παῖ, τί θροεῖς ;
οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσει,
μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγων ;

ΦΑ. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς Ἕλαν
καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνοι
στείβουσι κύνες,
[illegible]
πρὸς θεῶν, ὁρμαι κεισ' ὀωΐξαι,
καὶ παρὰ χαίταν ξυσθὲν βίβῳ
Θεσσαλὸν ὄρτακ', ἐπίλογχον ἔχουσ'
ἐν χειρὶ βέλος.

ΤΡ. τί που', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
[τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτη;]
τὶ δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχὴς
κλιτύς, ὅθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἄν.

ΦΑ. δέσποιν' ἁλίας Ἄρτεμι Λίμνας
καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων,
εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πώλοισι Ἐνέτας δαμαλιζομένα.

ΤΡ. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριψας ἔπος;
νὺν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
πόθεν ἐστίλλου, νὺν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.
τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει
καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.

ΦΑ. δύστανος ἐγώ, τί ποτ' εἰργασάμαν;
ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ.
φεῦ φεῦ, τλάμων.
μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλάν·
αἰδοῦμέθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
κρύπτε· κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύναν ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾷ,
τὸ δὲ μαινόμενον κακὸν· ἀλλὰ κρατεῖ
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θάνατος
σῶμα καλύψει;
πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίοτος.
χρὴν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
[illegible]
καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μνελὸν ψυχῆς,
[illegible]
ἀπό τ' ὤσασθαι καὶ ξυντείνειν.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὡς κἀγὼ
[illegible]
Διόνυσ' δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
φασὶ σφαλλέων πλέον ἢ τέρπειν,
τῇ θ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
οὗτοι τὸ λίαν ἔσανδρον ἐπαινῶ
τοῦ μηδὲν ἄγαν·
καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

ΧΟ. [illegible]
Φοίβης, ὁρᾷ μὲν πάλαι δυστήνους τύχας·
ἅπτηται δ' ἡμῖν ἤτις ἐστὶν ἡ νόσος·
σοῦ δ' ἄν πυθόμενοι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.

ΤΡ. οὐκ αἰδ' ἑλέγχους· οὐ γὰρ ἐνσπεῖν θέλει.

ΧΟ. αἰδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔβη·

ΤΡ. ἐκ ταυτῶν ἥκιστ' ἐπάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.

ΧΟ. ὦς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέματ.

ΤΡ. πῶς δ' οὐ, τριταίαν γ' οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν;

ΧΟ. πότερον ὑπ' ἄτης, ἢ θανεῖν πειρωμένη;

ΤΡ. θανεῖν· ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.

ΧΟ. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει.

ΤΡ. κρύπτει γὰρ ἥδε πῆμα κοὐ φησιν νοσεῖν.

ΧΟ. ὁ δ' ἐς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων; 280

ΤΡ. ἐκδήμος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.

ΧΟ. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
νύσσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;

ΤΡ. ἐς πᾶν ἀφίγμαι κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον·
οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας, 285
ὡς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς
οἷα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
ἄγ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἡδίων γενοῦ,
στυγνὴν ὀφρῦν λύσασα καὶ γνώμης ὀδόν, 290
ἐγώ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην
μεθεῖσ', ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
κεἰ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναῖκες αἵδε συγκαθιστάναι νόσον.
εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας, 295
λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.
εἶεν· τί σιγᾷς; οὐκ ἐχρῆν σιγᾶν, τέκνον,
ἀλλ' ἦ μ' ἐλέγχειν, εἴ τι μὴ καλῶς λέγω,
ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
φθέγξαι τι· δεῦρ' ἀθρησον· ὦ τάλαιν' ἐγώ. 300
γυναῖκες, ἆλλως τοῦσδε μοχθοῦμεν πόνους,
ἴσον δ' ἀπέσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε
λόγοις ἐτέγγεθ' ἥδε νὺν τ' οὐ πείθεται.
ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πρὸς τάδ' αὐθαδεστέρα
γίγνου θαλάσσης, εἰ θανεῖ, προδοῦσα σοὺς 305
παῖδας. πατρῴων μὴ μεθεῖσ' ἑστοὺς δόμων,
μὰ τὴν ἄναασαν ἱππίαν Ἄμαζόνα,
ἣ σοὺς τέκνωσι δεσπότην ἐγείνατο
νόθον, φρονοῦντα γνήσι', οἷσθά νιν καλῶς,
Ἱππόλυτον. ΦΑ. οἴμοι. ΤΡ. θυγγάνει σίθεν τόδε; 310

ΦΑ. ἀπώλεσάς με, μαῖα, καί σε πρὸς θεῶν
τοῦδ' ἀνδρὸς αὖθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.

ΤΡ. ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις
παῖδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

ΦΑ. φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ὀν τύχῃ χειμάζομαι. 315

ΤΡ. ἀγνὰς μέν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις·

ΦΑ. χείρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.

ΤΡ. μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;

ΦΑ. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκών.

ΤΡ. Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν ἐς σ' ἁμαρτίαν; 320

ΦΑ. μὴ ὄρμου' ἔγωγ' ἐκεῖνον ὀφθεῖσην κακῶς.

ΤΡ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῖθ' ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;

ΦΑ. ἓα μ' ἁμαρτεῖν· οὐ γὰρ ἐς σ' ἁμαρτάνω.

ΤΡ. οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελείψομαι.

ΦΑ. τί δρᾷς; βιάζει χειρὸς ἐξαρτωμένη 325
ΤΡ. καὶ σῶν γε γονάτων οὐ μεθήσομαί ποτε.

ΦΑ. κάκ', ὦ τάλαινα, σοὶ τάδ', εἰ πεύσει, κακά.

ΤΡ. μείζον γὰρ ἢ σοὶ μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν·

ΦΑ. ὀλεῖ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.

ΤΡ. κἄπειτα κρύπτεις χρῄσθ' ἑκουσίως ἐμοῦ; 330

ΦΑ. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.

ΤΡ. οὐκοῦν λέγουσα τιμιωτέρα φανεῖ.

ΦΑ. [illegible]
ΤΡ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι δῶρον οὐ δίδως ὃ χρῆν.

ΦΑ. δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν. 335

ΤΡ. σιγῷμ' ἂν ἥδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.

ΦΑ. ὦ πλῆμον, οἷον, μῆτερ, ἠράσθης ἔρον.

ΤΡ. ὃν ἔσχε ταῦρου, τέκνον, ἢ τί φῄς τόδε;

ΦΑ. σύ τ', ὦ τέλαιν' ὁμαιμε, Διονύσου δίμορ.
ΤΡ. τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς.
ΦΑ. τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὡς ἀπόλλυμαι.
ΤΡ. ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προσῆσται λόγος;
ΦΑ. ἐκεῖθεν ἡμεῖς οὐ γνωστὰ δυστυχεῖς.
ΤΡ. οὐδὲν τι μαλλον οἷσ' ἃ βούλομαι κλύειν.
ΦΑ. φεῦ·
πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἁμὲ χρὴ λέγειν.
ΤΡ. οὐ μάντις εἰμὶ τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς.
ΦΑ. τί τοῖδ' ὁ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἔραν;
ΤΡ. ἤδιστον, ὦ παῖ, ταντὸν ἀλγεινὸν θ' ἅμα.
ΦΑ. ἡμεῖς ἂν εἶμεν θατέρῳ κεχρημένοι.
ΤΡ. τί φῄς; ἔρᾳς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τινός;
ΦΑ. ὅστις ποθ' οὗτός ἐσθ' ὁ τῆς Ἀμαζόνος
ΤΡ. Ἱππόλυτον αὐδᾷς; ΦΑ. σοῦ τἀδ', οὐκ ἐμοῦ κλύεις.
ΤΡ. οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὡς μ' ἀπώλεσας.
γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέτ', οὐκ ἀνέξομαι
ζῶσ'· ἐχθρὸν ὄμαρ, ἐχθρὸν εἰσορᾶν φάος.
ἕνθα μεθῆμι τὰς ἀπαλλαγὰς βίου
βίου θανοῦσα. χαίρετ'· οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.
σὶ σώφρονες γὰρ οὐχ ἑκοῦτες, ἀλλ' ὅμως
κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,
ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ, 360
ἢ τὴνδε κἀμὲ καὶ δόμους ἀπώλεσεν.
ΧΟ. ἆιες ὦ, ἔκλυες ὦ ἀνήκουστα τὰς στρ
τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας.
ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σᾶν, φίλα,
κατανύσαι φρενῶν. ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ. 365
ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων·
ὦ πόνοι τρίφοντες βροτοῖς·
ὄλωλας, ἐξέφηνας ἐς φάος κακά.
τίς σε παναμέριος ὄδε χρόνος μένει;
τελευτάσεταί τι καινὸν δόμοις. 370
ἄσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οὐ φθίνει τύχα
Κύπριδος, ὦ τάλαινα παῖ Κρησία.
ΦΑ. Τροιζῆνιαι γυναῖκες, αἱ τόδ' ἔσχατον
οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
ἦλθ ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρᾷ χρόνῳ 375
Θησῆν ἐφρόντισ' ἦ διέβαρται βίος.
καί μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
πράσσειν κάκιον, ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῇ μὲν ἀφιγμένοι τόδε·
τὰ χρῄσθ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν, 380
οὐκ ἐκπονοῦμεν δ' οἱ μὲν ἀργίας ὕπο,
οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
μακραί τε λέσχαι καὶ σχολή, τερπτὸν κακὸν,
αἰδὼς τε. δισσαὶ δ' εἰσὶν· ἡ μὲν οὐ κακὴ, 385
ἡ δ' ἄχθος οἴκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς,
οὐκ ἂν δύ' ἦστην ταὖτ' ἔχοντε γράμματα.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω προγνοὺς' ἐγὼ,
οὐκ ἔσθ' ὁποῖῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν
ἐμελλον, ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν. 390
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν·
ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκω. πρῶτα μὲν οὖν ἐν τῷ
ἐκ τοῦδε σιγὰν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
γλώσσῃ γὰρ οὐδὲν πιστὸν, ἡ θυραῖα μὲν 395
φρονήμαθ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται,
αὐτὴ δ' ὑφ' αὑτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προύνοησάμην.
τρίτον δ', ἐπειδὴ τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον
Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι
κράτιστον· οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλεύμασιν.
ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
τὸ δ' ἔργον ᾔδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ, 405
γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὖσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,
μίσημα πᾶσιν. ὡς ὄλοιτο παγκάκως
ἥτις πρὸς ἄνδρας ἦρξατ' αἰσχύνειν λέχη
πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενταίων δόμων
τῶδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν. 410
ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλή.
μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
λάθρᾳ δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
αἵ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα τοντία Κύπρι, 415
βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν,
οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
τέρμινά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῇ;
ἥμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
ὡς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἀλῶ, 420
μὴ παῖδας οὓς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
παρρησίᾳ βάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
κλεινὸν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὔνεκ' εὐκλεεῖς.
δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ,
ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά. 425
μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν, ὅτῳ παρῇ.
κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχῃ,
προθεὶς κάτοπτρον ὥστε παρθένῳ νέᾳ
χρόνος. παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθείην ἐγώ. 430
ΧΟ. φεῦ φεῦ. τὸ σῶφρον ὡς ἀπαυταχῇ καλὸν,
καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
ΤΡ. δέσποιν', ἐμοὶ τοι ξυμφορᾶ μὲν ἀρτίως
ἡ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
νῦν δ' ἐνοοῦμαι φαῦλος οὖσα· κἀν βροτοῖς 435
αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου
πέπονθας· ὀργαὶ δ' ἐς σ' ἀπέσκηψαν θεᾶς.
ἐρᾷς· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
κἄπειτ' ἔρωτος οὔνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 440
οὐ τᾶρα λύει τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας,
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεών·
Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸν, ἢν πολλὴ ῥυῇ·
ἡ τὸν μὲν εἴκοντ' ἡσυχῇ μετέρχεται,
ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦντ' εὖρῃ μέγα, 445
τοῦτον λαβοῦσα πῶς δοκεῖς καθύβρισεν.
φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ·
ἦδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἐκγονοι. 450
ὅσοι μὲν οὖν γραφὰς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν, αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μνήσει ἀεὶ,
ἴσασι μὲν Ζεὺς ὡς ποτ' ἠράσθη γάμων
Σεμέλης, ἴσασι δ' ὡς ἀνήρπασέν ποτε
ἡ καλλίφεγγὶς Κέφαλον ἐς θεοὺς Ἕως 455
ἔρωτος οὕνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
ναίουσι, κοὐ φεύγουσιν ἑκποδὼν θεούς,
στείγουσι τὸ σὸν πάλαι ξυναρπασθεῖσα πεδία·
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χρὴν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἅρα
πατέρα φυτεύειν ἢ 'πὶ δεσπόταις θεοῖς 460
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τοῦσδε γε στέργεις νόμους.

πόσους δ' εἰς δὴ κἄμ' ἔχοντας εὖ φρενῶν
ἐσπεῖσθ' ἀρώντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
πόσους δὲ παιδὶ πατέρας ἡμαρτηκότι
ξυνεκτανεῖν Κύπρις· ἐν σοφοῖσι γὰρ
τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λαυθάνειν τὰ μὴ καλά.
οὐδ' ἐκποιεῖν τοι χρὴν βίον λίαν βροτούς·
οὐδὲ στέγην γὰρ ἢ κατημφιεῖς δόμοι,
κακῶν ἀκριβώσει τὸν· ἐς δὲ τὴν τυχὴν
πεσοῦσ' ὅσην σὺ πῶς ὢν ἐκνεῖσαι δοκεῖς;
ἀλλ' εἰ τὰ πλεῖω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
ἄνθρωπος οὖσα κἀρτα γ' εὐ πράξειας ἄν.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, λῆξε μὲν κακὸν φρενῶν,
λῆξον δ' ὑβρίζουσ'· οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
πάλαι δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐξουλήθη τάδε.
νοσοῦσα δ' εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου.
εἰσὶν δ' ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι·
φανήσεταί τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
ἢ τἄρ' ἂν ὀλέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν,
εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὑρήσομεν.

ΧΟ. [illegible]
πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφοράν, αἰνῶ δὲ σέ.
ὁ δ' αἰὲν οὕτος δυσκρεμέστερος λόγων
τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν.

ΦΑ. τοῖσ' ἔσθ' ὁ θνητῶν εὖ πύλειs οἰκουμένας
δόμους τ' ἀπύλους, οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
οὐ γάρ τι τοῖσιν ὠσὶ τερπτὰ δεῖ λέγειν,
ἀλλ' ἐξ ὅτου τις ἐς κλέος γενήσεται.

ΤΡ. τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων
δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρῶν. ὧν τάχος διιστέον
τὸν εὖ λέγοντ' ἐξεπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος
τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὖσ' ἐτύγχανες γυνή,
οὐκ ἂν ποτ' εἶσης οὔτ' ἂν ἡδονῆς τε σῆς
πρωτὸν ἂν σε δεῦρο· νῦν δ' ἀγὼν μέγας

ΦΑ. ὦ δεινὰ λέξας', οἰχὶ συγκλῄσεις στόμα,
καὶ μὴ μεθήσεις αἰδεῖς αἰσχίστου λόγους;
ΤΡ. αἴσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστί σοι.
κρεῖσσον δὲ τοὔργον, εἴπερ ἐκσώσει γέ σε,
ἢ τοὔνομ', ᾧ σὺ κατθανεῖ γαυροῦμένη.
ΦΑ. καὶ μή σε πρὸς θεῶν, εἰ λέγεις γάρ, αἰσχρὰ δέ,
[illegible]
ψυχὴν ἔρωτι, τᾐσχρὰ δ' ἢν λέγῃς καλῶς,
ἐς τοῦθ' ὁ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.
ΤΡ. εἶ τοι δοκεῖ σοι, χρὴν μὲν οὔ σ' ἁμαρτάνειν·
εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γάρ ἡ χάρις.
ἔστιν κατ' οἶκους φίλτρα μοι θελκτήρια
ἔρωτος, ἥλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω,
ἃ σ' οὔτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν
παύσει νόσου τῆσδ', ἢν σὺ μὴ γίγῃ κακή.
ἴσει δ' ἐξ ἐκείνου δή τι τοῦ παθυμένου
σημεῖον, ἢ λόγων τιν' ἢ πέπλων ἅπτο
[illegible]
ΦΑ. πῦτερ᾽ ἐξ χριστῶν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;
ΤΡ. οὐκ οἶδ'· ὄναιθαι, μὴ μάθειν, βούλου, τέκνον.
ΦΑ. ἐδδιάχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὸς.
ΤΡ. πάντ' ἂν προβαίνοις· ἴσθι· δειμαίνεις δέ τι;
ΦΑ. μὴ μοὶ τι θηρίοις τοὐνδε μηνύσῃς τόκῳ.
ΤΡ. ἴασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
μόνον σύ μοι, δέσποινα ποιείᾳ Κύπρι,
ξύνεργος εἶσι. τἄλλα δ' αὖ' ἐγὼ φρονῶ

τοῖς εἰδόσι ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.

ΧΟ. Ἔρως Ἔρως, ὃ κατ' ὀμμάτων στρ. α'.
[illegible]
ψυχᾷ χάριν οὐς ἐπιστρατεύσῃ,
μή μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης,
[illegible]
οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ' 530
ἄστρων ὑπέρτερον βέλος,
οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
ἵησιν ἐκ χερῶν
Ἔρως, ὁ Διὸς παῖς.
ἄλλως ἄλλως παρί τ' Ἀλφεῷ ἀντ. α'.
Φοίβου τ' ἐπὶ Πυθίοις τερέμνοις
βούταν φόνον Ἕλλὰς αἴ' ἀέξει·
Ἔρωτα δέ, τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
τὸν τᾶς Ἀφροδίτας
φυλάσσει [illegible]
κληδοῦχον, οὐ σεβίζομεν, 540
πέρθοντα καὶ διὰ πάσας
ἰόντα συμφορὰς
θνατοῖς, ὅταν ἕληῃ.
τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ στρ. β'.
πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
ἄνανδρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἴκων 547, 8
ζεύξασ' ἄπ' εἰρεσίᾳ, δρομάδα
τὰν Ἄιδος ὥστε βάκχαν, 550
σὺν αἵματι, σὺν κατιῷ
φονίοις θ' ὑμεναίοισιν
Ἀλκμήνας πόλιν Κύπρις ἐξέδωκεν·
ὦ τλάμων ὑμεναῖε.
ὦ Θήβας ἱερὸν ἀντ. β'.
τείχος, ὦ στόμα Δίρκας,
συνείποιτ' ἂν ἁ Κύπρις οἷον ἔρπει. 557, 8
βροντᾷ γὰρ ἀμφιπτύρῳ τοκάδι
τὰν Διογόνοιο Βάκχου 560
[illegible]
φονίῳ κατεκοίμασε.
δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ, μέλισσα δ'
οἷα τις πεπότηται.

ΦΑ. σιγήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα. 565
ΧΟ. τί δ' ἔστι, Φαῖδρα, δεινὸν ἐν δόμοισί σοι;
ΦΑ. ἐπίσχετ'· [illegible] ἐκμάθω.
ΧΟ. σιγῶ· τὸ μύστοι φροίμιον κακῶν τόδε.
ΦΑ. ἰὼ μοί μοι, αἰαῖ.
ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων. 570
ΧΟ. τίνα βροτῶν αὐδᾶν; τίνα βοᾷς λόγον;
ἔνεπε τίς φοβεῖ σε φίλτρα, γύναι, φρένας ἐπίσσυτος.
ΦΑ. ἀπωλόμεσθα. ταῦτ' ἐπίστασαι πύλαις 575
ἀκούσασθ' οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει. [μάτων.
ΧΟ. σὺ παρὰ κλῄθρα· σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δω-
ἔνεπε δ' ἕνεπέ μοι τί ποτ' ἔβα κακόν. 580
ΦΑ. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ
Ἱππόλυτος, αὐδᾶν δεινὰ πρόσπολον κακά.
ΧΟ. ἀχὰν μὲν κλύω, σαφὲς δ' οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα. 585
διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοὶ βοά.
ΦΑ. καὶ μὴν σαφὼς γε τὴν κακῶν προμηνήσταιν,
τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἐξαυδᾷ λέχος. 590
ΧΟ. ὤμοι ἐγὼ κακῶν. προδέδυσαι, φίλα.
τί σοι μήσομαι; τὰ κρύπτ' ἄρα πέφηνε, διὰ δ'
ΦΑ. αἰαῖ, αἰαῖ. [ὀλλυσαι
ΧΟ. πρόδοτος ἐκ φίλων. 595
ΦΑ. ἀπώλεσίν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμὰς,

[illegible]

ΧΟ. πῶς οὖν; τί δράτεις, ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα;
ΦΑ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, κατθανεῖν ὅτου τάγος
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 620
ΠΗ. ὦ γαῖα μήτηρ ἠλίου τ' ἀναπτυχαί,
οἷων λόγων ἄρρητον εἰσήκουσ' ὄπα.
ΙΦ. σίγησον, ὦ παῖ, πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.
ΠΗ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δεῖν' ὅπως σιγήσομαι.
ΤΡ. καὶ πρὸς σε τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου. 625
ΠΗ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἅψει πέπλων;
ΤΥ. ὦ πρὸς σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.
ΠΗ. τί δ', εἶπερ, ὡς φῄς, μηδὲν εἰμηκας κακόν;
ΤΡ. ὦ μέδους, ὦ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.
ΠΗ. τά τοι κἀλ' ἐν πολλοῖσι καλλίων λέγειν. 630
ΤΡ. ὦ τέκνον, ὄρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.
ΠΗ. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.
ΤΡ. ὦ παῖ, τί δρήσεις; σοὺς φίλους διεργάσει;
ΠΗ. [illegible] φίλους.
ΤΡ. σίγγνωθ'· ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώποσιν, τέκνον. 635
ΠΗ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κἰζθηλον ἀνθρώποις κακὸν
γυναῖκας ἐς φῶς ἠλίου κατῴκισας ;
εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
οὐκ ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχίσθαι τόδε,
ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοὺς 640
ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος
παίδων πρίασθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος
τὴν ἀξίως ἑκαστον· ἐν δὲ δώμασι
ναίειν ἐλευθέρουσι θνητῶν ἄτερ.
νῦν δ' ἐς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν 645
μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκπίνομεν.
τοῦτο δὲ ὄλβον ὡς γυνὴ κακὸν μέγα·
προσθεῖς γὰρ ὁ σπείρας τε κἀκβαλὼν πατὴρ
φέρουσ' ἀπώκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ·
ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν ἐς δόμους κακὸν 650
γέγηθε κὐσμον προστιθεὶς ἀγάλματι
καλὸν κακίστῳ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,
δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελών.
ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
γαμβροῦσι χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος, 655
ἢ χρηστὰ λέκτρα, πευθεροὺς δ' ἀνωφελεῖς
λαζᾶν πιεῖζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχές.
ῥᾷστον δ' ὅτῳ τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελὴς
εὐηθία κατ' οἶκον ἕδρυται γυνή.
σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις 660
εἴη φρονοῦσα πλείων ἡ γυναῖκα χρή.
τὸ γὰρ κακοῖργαν μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
ἐν ταῖς σοφαίσιν· ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ
γνώμῃ βραχείᾳ μορίαν ἀφῃρέθη.
χρὴν δ' ἐς γυναῖκα πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, 665
ἀθρόγγυ]α αἰ]αῖς συγκατακλῄειν δάκη
θηρῶν, ἵν' εἶχον μήτε προσφωνεῖν τινα
μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλιν.
νῦν δ' αἱ μὲν ἔνδον δῶμα σὺν κακοῖς κακὰ
[illegible] 670
ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς, ὦ κακὸν κάρα,
λέκτρων ἀδίκτων ἦλθες ἐς συναλλαγάς·
ἀγὼ βύτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
εἰς ὦτα κλύζων. πῶς ἂν οὖν εἴην κακὸς,
ὃς οὐδ' ἀκούσας τοιάδ' ἀγνείαν δοκῶ ; 675
εὖ δ' ἴσθι, τοὐμὸν σ' εἰσεβὲς σώζει, γύναι.
εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφαρκτος ἦρέθην,
οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τἀδ' ἐξειπεῖν πατρί.

τὸν δ' ἐκ δόμων μέν, ἕ, τ' ἂν ἐκδῆμος χθονὸς
Ὑσησεύς, ἄπειμι, σίγα δ' ἔξυμεν στόμα. 680
ἐκείνοισι δὲ σὺν πατρὸς μολὼν ποδὶ
πῶς νιν προσεύρεις καὶ σὺ καὶ δύσποινα σή·
τῆς σῆς δὲ τύλημ ἑᾶσαι γεγενημένος.
ὄλοισθε. μισῶν δ' οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι
γυναῖκας, οὐδ' εἴ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν· 685
ἀεὶ γὰρ οὐκ πῶς εἶσι κἀκείναι κακαί.
ἢ νὺν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,
ἢ κᾶμ' ἐᾶτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.
ΧΟ. τίλλανε ὦ κακοτυχεῖς γυναῖκῶν πύτμοι. ἀντ.
τίνας νὺν τέγνας ἔχομεν ἢ λόγους 690
σφιλεῖσαι κἄθιμμα λύειν λύγου ;
ΦΑ. ἐτύχομεν δίκας, ἰὼ γᾶ καὶ φῶς.
πᾷ ποτ' ἐξαλύξω τύχας ;
πῶς δὲ τῆμα κρίψω, φίλαι ;
τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς ἢ τίς ἂν βροτῶν 695
πάρεδρος ἢ ξύνεργος ἀδίκων ἔργων
φανείη ; τὸ γὰρ παρ' ἦμῖν πάλαι
παρὼν δυσεκπέρατον ἔρχεται βίου.
κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.
ΧΟ. φεῦ φεῦ. πέπρακται, κοὐ κατόρθωται τέχνη. 700
δέσποινα, τῆς σῆς προσπίτνω. κακῶς δ' ἔχει.
ΦΑ. ὦ παγκακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,
οἷ' εἰργάσω με. Ζεύς σ' ὁ γενέτωρ ἐμὸς
πρόῤῥιζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί.
οἰκ εἶπον, οὐ σῆς προὐνοησάμην φρενὸς, 705
σιγᾶν ἐφ' οἷσι νὺν ἐγὼ κακύνομαι ;
σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου· τοιγὰρ οἰκέτ' εἰκλεεῖς
θανούμεθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ κανὼν λόγων.
οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας
ἔρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ σὰς ἁμαρτίας, 710
πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.
ὄλοιο καὶ σὺ χώστις ἄκοντας φίλους
πρόσθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐέργετεῖν.
ΤΡ. δέσποιν', ἔχεις μὲν τἀμὰ μέμψασθαι κακά· 715
τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ·
ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τάδ', εἰ δέξει, λέγειν.
ἔβρεψά σ', εὔνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δὲ σοι
ζητοῦσα [illegible]
εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν· 720
πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
ΦΑ. ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα κἀβρακοῦντά μοι,
τρώσασαν ἡμᾶς εἶτα συγχωρεῖν λόγοις ;
ΓΡ. μακρηγορεῦμεν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγὼ·
ἀλλ' ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον. 725
ΦΑ. παῖσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
παρῄνεσάς μοι κἀπεχείρησας κακά.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
φρόντιζ'· ἐγὼ γὰρ τἀμὰ θήσομαι καλῶς.
ὑμεῖς δὲ, παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιοι, 730
τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ,
σιγῆ κεκρυμμέν[illegible]
ΧΟ. δῦναμι σεμνὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην,
μηδὲν κακῶν σὸν ἐς φάος δείξειν ποτέ.
ΦΑ. καλῶς ἔλεξας. ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγὼ 735
εὖρημα δή τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
ὥστ' εἰκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
αὐτὴ τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
οὐ γὰρ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους,
οὐδ' ἐς πρόσωπον θησέως ἀφίξομαι 740
αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις οὖνεκα ψυχῆς μιᾶς.

ΧΟ. μέλλεις δὲ δὴ τι δρᾶν ἀνήκεστον κακόν;
ΦΑ. ἔανεῖν· ὅπως δὲ, τοῦτ' ἐγὼ βουλεύσομαι.
ΧΟ. εὔφρων σὺ ἴσθι.
ΦΑ. καὶ σύ γ' εὖ με νουθέτει.
ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξέλλιτ' ἐμέ,
τέρψω· πικροὶ δ' ἔρωτος ἡσσηθήσομαι.
ἄτερ κακῶν γὰρ μάτερ γενήσομαι
ἄνοσός τ' ἀνδράσι γενέσθαι
ἐμοῖς κακοῖς ἴνα ἐλθὼν μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
ἴφηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι
κοινὴ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.
ΧΟ. ..... στρ. α'.
ἵνα με πτεροῦσαν ὄρνιν
θεῶν εἴνι ποταναῖς ἀγέλαις θείᾳ.
ἀρθεὶσ' ἐγὼ δ' ἐπὶ πύντιον
κέμα τᾶς Ἀδριηλίας
ἀκτᾶς Ἠριδανοῦ θ' ὕδωρ·
ἔνθα παρέστησαν ταλαίνας
τὰς ὀλομένας πατρὸς τριτάλαιναι
κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ δακρύων
τὰν ἀνάκοον ἀκτῖνα.
Ἔσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀντ. α'.
ἀνύσαιμι τὰν ἀοίδων,
ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας
ναίταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει,
σεμνὸν τέρμονα κίρνων
οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,
κρήνας τ' ἀμβρόσιαι χέονται
Ζηνὸς ἀλλ[illegible]πομπὰ κοίτας,
ἵν' ἁ Διὸς ἀρὸς αἰξὶ βαθέᾳ
χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς.
ὦ λευκόπτερε Κρησία στρ. β'.
πορθμίς, ἃ διὰ πόντιον
κῦμ' ἁλίκτυπον ἅλμας
ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν
ὀλβίων ἀπ' οἴκων.
κακ[illegible]των ἀσπίν.
ἢ γὰρ ἀπ' ἀμφιτρῆρων
ἢ Κοησίας ἐκ γᾶς δύσορνις ἕπτατο κλεινὰς Ἀθάνας,
Μουνίχιον δ' ἀκταῖσιν ἐκδήσαντο πλεκτὰς πεισμάχας ἐπ' ἀπείρονα τε γᾶς ἔβασαν. [τῶν ἀρ- 761
ἀνθ' ὧν οὐχ ὁσίων ἐρώ- ἀντ. β'.
των δεινᾷ φρένας Ἀφροδίτας νόμα κατεκλάσθη·
χαλεπὰ δ' ὑπέραντλος οὖσα
συμφορᾷ, τερέμναν
ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
ἄψεται ἀμφὶ δρόχων 770
λευκᾷ καθαρμόζουσα δείρᾳ, δαίμονα στυγνὸν καταίδεσθεῖσα, τάν τ' εὔδοξον ἀνθαιρουμένα φάμαν, ἀπαλανοῦσά τ' ἰλχυόνων φρενῶν ἔρωτα. 775 [λάσ-
ΑΓ. δὺ δύ.
βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
ΧΟ. φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλὶς οἴκετ' ἔστι δὴ γυνὴ, κρεμαστοὺς ἐν βρόχοις ἠρτημένη.
ΑΓ. οὐ σπεύσετ'; οὐκ ὄλσει τις ἀμφιδέξιον 780
σίδηρον, ᾧ τόδ' ἅμμα λύσομεν δίρης;
ΗΜ. φίλαι, τί δρῶμεν; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους, λῦσαί τ' ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;
ΗΜ. τί δ'; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;
τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου. 785
ΑΓ. ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄθλιον νέκυν.
[illegible]
ΧΟ. ὄλωλεν ἢ δύστηνος, ὡς κλύω, γυνή.
ἤδη γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δή.
ΘΗ. γυναῖκες, ἦστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; 790
ἦκὼ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο.
οὐ γάρ τί μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος
πύλας ἀνοίξας εἰσφέρωμας προσενέγκειν.
μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴρυσται νέον;
πρόσω μὲν ἦδη βίοτος, ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν 795
λυπηρὸς ἡμῖν τοὐσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.
ΧΟ. οὐκ ἐς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη,
Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε.
ΘΗ. οἴμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;
ΧΟ. ζώσιν, θανούσης μητρὸς ὡς ἄλγιστά σοι. 800
ΘΗ. τί φῄς; ὄλωλεν ἆλοχος; ἐς τίνος τύχης;
ΧΟ. βρόχοις κρεμαστὸν ἀγχόνῃ ἀνῄρατο.
ΘΗ. λύπῃ παχυθεῖσ', ἢ 'π' ὀ συμφορᾶς τίνος;
ΧΟ. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶὼ δόμοις, Θησεῦ, πάρειμι, σῶν κακῶν πευθήτρια. 805
ΘΗ. αἰαῖ. τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχὴς θεωρὸς ὤν;
χαλᾶτε κλῆθρα, πρόπολοι, πυλωμάτων,
ἐκλύετ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω πικρὰν θέαν
γυναικὸς, ἥ μ' ἐκ κατθανόντα' ἀπώλεσεν. 810
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν· ἔπαθες, εἰργάσω τοσοῦτον ὥστε τοὐσδε συγχέαι δόμους.
αἰαῖ τόλμας, ὦ θυίαδ θανοῦσ'
ἀνοσίῳ τε συμφορᾷ, σᾶς χερὸς πάλαισμα μελέας.
τίς ἄρα σὰν, τάλαν', ὁμαυροῖ ζόαν; 816
ΘΗ. ὤμοι ἐγὼ πάνων' ἔπαθον ὦ τάλας τὰ μάκιστ' ἐμὼν κακῶν. ὦ τύχα,
ὡς μοι βαρεία καὶ δόμοισ ἐπεστάθης,
κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός. 820
κατακανὰ μὲν οὖν ἀβίοτος βίου·
κακῶν δ', ὦ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ
τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,
μηδ' ἐκπεράσαι κῦμα τῆσδε συμφορᾶς.
τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν 825
βαρύπτομον, γύναι, προσαυδῶν τύχω;
ὄρνις γὰρ ὡς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ,
πήδημ' ἐς Ἅιδου κραιπνὸν ὁρμήσασά μοι.
αἰαῖ αἰαῖ, μέλεα μέλεα τάδε πάθη. 830
πρόσωθεν δὲ πόθεν ἀνακομίζομαι τύχαν δαιμόνων ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος.
ΧΟ. οὐ σοὶ τάδ', ὤναξ, ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ, πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὤλεσας κεδυὸν λέχος. 835
ΘΗ. τὸ κατὰ γᾶς θέλω τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν σκότῳ θανὼν ὁ τλήμων, τὴν πάλαι στειρηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας· ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον ἢ κατέφθισο.
τίνος, ὦ κλεινὸν πάτερ θανάσιμον 840
τύχα σὰν ἔβα, γύναι, καρδίαν;
εἶπον τις ὧν τὸ πραχθὲν, ἢ μάτην ὄχλον στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
ὤμοι μοι σέθεν μέλεος, οἷον εἶδον ἄλγος δόμων, 845
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν. ἀλλ' ἀπωλόμην' ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.
ΧΟ. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ φίλα γυναικῶν ἀρίστα θ' ὅσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίου τε καὶ 850
νύκτὸς ἀστρωπὸς σελήνα.

ὦ τάλας ὅτου κακῶν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα κατιγχεύεται τέγγεται σὸν
τύχᾳ· 853, 4
τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.
ΘΗ. ἓα τὸν
τί δὴ ποθ' ἥδε δέλτος ἐκ φίλης χερὸς
ὑστημένη θέλει τι σημῆναι νέον;
ἀλλ' ἢ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἢ δίστηπος ἐξαιτουμένη;
ὤμοσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως 860
οὐκ ἔστι δῶμά θ' ἥτις εἴσεισιν γυνή.
καὶ μὴν τύπος γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς αἰκίᾳ· αἴσσω τῆσδε προσσαίνουσί με.
φίλ', ἐξελίξεις περισπλὰς σφραγισμάτων
ἴδω τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει. 865
ΧΟ. φεῦ φεῦ. τόδ' αὖ τεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει δεῦρ κακῶν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἀβίοτον βίου
τύχα πρὸς τὸ κραιδὲν εἶη τυχεῖν.
ὁλομένους γὰρ, οἰκεῖ' ὄνται λέγω,
φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους. 870
ὦ δαίμον, εἴ πως ἔστι, μὴ σφήλῃς δόμους.
αἰτοῦμένῃ δὲ κλύεῖ μου· πρὸς γὰρ τινος
οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ κακόν.
ΘΗ. εἶμοι. τόδ' οὖν ἄλλο πρὸς κακῷ κακὸν,
οὐ τλητὸν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ. 875
ΧΟ. τί χρῆμα, λέξον, εἴ τί μοι λίγουν μέτα.
ΘΗ. βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πᾶ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι
οἷον οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλάμον. 880
ΧΟ. αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
ΘΗ. τόδε μὲν οἰκέτι πόματος ἐν πύλαις
καθέζεν δυσεκπέρατον ἀλῶν κακῶν. ὦ τάλας.
Ἱππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν 885
[illegible]
ἀλλ', ὦ πάτερ Ποσείδον, ἃς ἐμοὶ ποτε
[illegible]
τούτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
τὴν δ', εἴπερ ἦμεν ὥπασας σαφεῖς ἀρᾶς. 890
ΧΟ. ἄναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεὸν πάλιν·
γνῶσει γὰρ αὖθις ἀμπλακὼν. ἐμοὶ πιθοῦ.
ΘΗ. οὐκ ἔστι. καὶ πρός γ' ἐξελὼ σφε τῆσδε γῆς,
[illegible]
ἢ γὰρ Ποσειδὼν αὖτὸν εἰς Ἅιδου δόμους 895
θανόντα πέμψει, τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος
ξένην ἐπ' αἶαν λιπρὸν ἁντλήσει βίον.
ΧΟ. καὶ μὴν δδ' αὐτὸς πῖτς σὸς ἐς καιρὸν πάρα,
Ἱππόλυτος· ὀργῆς δ' ἐξανεὶς κακῆς, ἄναξ 900
[illegible]
ΙΠ. κραυγῆς ἀκούσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
σποιδῆ· τὸ μίντοι πρᾶγμ' ἐφ' ᾧτινι στένεις
οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα, τί χρῆμα; σὴν δάμαρθ' ὁρῶ, πάτερ, 905
νεκρὸν μεγίστου θαύματος τυδ' ἄξιον·
ἦν ἀρτίως ἔλειπον, ἡ φάος τόδε
οὖπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.
τί χρῆμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διὰλλυται;
[illegible]
σιγᾷς; σιωπᾷς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
ἡ γὰρ πεποῖσα πάντα καρδία κλύειν
κἀν τοῖς κακοῖσι λίγιος οὖσ' ἀλίσκεται.
οὐ μὴν φίλευς γε, κεἰ μάλλον ἡ φίλους,
κρύπτειν δίκαιον σάς, πάτερ, δυσπραξίας. 915
ΘΗ. ὦ πάλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε
καὶ πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε,
ἓν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθέ πω,
φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς; 920
ΙΠ. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὥστις εὖ φρονεῖν
τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατὸς ἐστ' ἀναγκάσαι.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς, πάτερ,
δεῦκια μὴ σου γλῶσσ' ὑπερβᾶλῃ κακοῖς.
ΘΗ. φεῦ, χρὴν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον 925
σαφὲς τι κεῖσθαι καὶ διαγνῶσιν φρενῶν,
ὅστις τ' ἀληθὴς ἐστιν οὔ τε μὴ φίλος·
δισσὰς τε φωνὰς πάντας ἀνθρώποους ἔχειν,
τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν,
ὡς ἡ φρονοῦσα τἀδίκ' ἐξηλέγχετο 930
πρὸς τῆς δικαίας, κοὐκ ἂν ἠπατώμεθα.
ΙΠ. ἀλλ' ἦ τις ἐς σὸν οὖς με διαπλάλλων ἔχει
φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὧνπερ αἴτιοι;
ἐκ τοι πέπλημμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
λόγοι παραλλάσσοντες ἐξεδροι φρενῶν. 935
ΘΗ. φεῦ τῆς βιοτείας, ποῖ προβήσεται, φρενός;
τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτον ἐξαγκώσεται,
ὁ δ' ὕστερος τοῦ πρώσθεν εἰς ὑπερβολὴν
πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χρεὼ 940
ἄλλην δεήσει γαίαν, ἣ χωρήσεται
τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
σκέψασθε δ' ἐς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγὼς
ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα, κἀξελέγχεται
πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κἀκτὸς ὤν. 945
δείξον δ', ἐπειδὴ γ' ἐς μίασμ' ἐλήλυθας,
τὸ σὸν πρόσωπον δεῖρ' ἐναντίον πατρί.
σὺ δὴ θεοῖσιν, ὡς περισσὸν ὢν ἀνὴρ,
σύνεις· σὺ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ, 950
θεοῖσι προσθεὶς ἁμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
ἦδη νυν αὖχει καὶ δὶ' ἀψεύρου βορᾶς
σίτοις κατῄλευ', Ὀρφέα σ' ἄνακτ' ἔχων
βάκχευε, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς·
ἐπεὶ γ' ἐλήφθης. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ 955
φείγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.
τέθνηκεν ἥδε· τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς;
ἐν τῷδ' ἁλίσκει πλεῖστον, ὦ κάκιστε σύ.
ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι 960
τῆσδ' ἂν γένοιντ' ἄν, ὥστε σ' αἰτίαν φυγεῖν;
μισεῖν σε φήσεις τήνδε καὶ τὸ δὴ νῦδυν
τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι·
κακὴν ἄρ' αἰτὴν ἐμπορον βίου λέγεις,
εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν. 965
ἀλλ' ὡς τὸ μόρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
γνωτῇσι δ' ἐμπέφυκεν· οἷδ' ἐγὼ νέους
οἰδὲν γνναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἠῶσαν φρένα·
τὸ δ' ὄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον. 970
νῦν οὖν τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις,
νεκρὸν παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου;
ἔξερρε γαίας τῆσδ' ὅσον τάχος φυγάς,
καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλης
μήτ' εἰς ἔρους γῆς ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόμυ. 975

εἰ γὰρ παῖδ' ὧν γε σοῦ τάδ' ἠσχυνήμεσθα,
οἱ μαντεύμασι μ' Ἰσθμιάς Σίνις ποτὲ
ἔπαιρεν ἑαυτόν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην,
ὡς αὐτοκτόνος σὺν ἐμοὶ βιοτεύσουσι
φήσουσι πατρὶ τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν. 980
ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως εἴπωμ' ἂν εἰ τεύξει τινα
θεσπῶν· τὰ γὰρ δὴ πρὸς' ἀνάστροπα πάλιν.
ΙΠ. πάτερ, μισῶ μὲν ξυστάσεις τε σῶν φρενῶν
δεινὰ· τὸ μέσον πρᾶγμ', ἔχον καλοὺς λόγους,
εἴ τις δεαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε. 985
ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄγλον δοῦναι λόγῳ,
εἰς ἡλικίας δὲ κἀλίγους σοφωτέρους.
ἔχει δὲ μοῦσαν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
φιλοῦσι πλεῖ σχλῳ μουσικώτεροι λέγειν.
ὅσους δ' ἀνάγκη, ξυμφορᾶς ἀφιγμένης, 990
γλῶσσάν μ' ἀφεῖται. πρῶτα δ' ἀρξῶμαι λέγειν
ἔθεν μ' ἐπῆλθες πρώτου ὡς διαφέρων,
κοὐκ ἀπτιλέξωσ'. εἰσορᾷς φίλος τόδε
καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔτεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
οὐδ' ἐν σὺ μή φῄς, σαφρονέστερος γεγώς. 995
ἔπνευσαμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
φίλοισι τε χρήσεσθαι, μἀδικεῖν πειρωμένοις,
ἀλλ' οὔτιν αὐδὰς μηδ' ἐπαγγέλλειν κακὰ
μήδ' ἀνθυποκρίνειν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις·
οὐκ ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων, πάτερ, 1000
ἀλλ' αἰνὸς οὐ παρῶσαι κάγγὺς ὢν φίλοις.
ἐνὸς δ' ἀέκητος, ὦ με νῦν ἐλεῖν δοκεῖς·
λέγοις γὰρ ἐς τοῦ ἡμέρας ἀγὼν δέμας.
οἰκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύων
γραφῇ τε λεύσσων· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν 1005
[illegible]
καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοὐμὸν οὐ πείθει σ' ἴσως·
δεῖ δὴ σε δεῖσαι τῷ τρόπῳ διεμβάρην.
[illegible]
πασῶν γυναικῶν· ἢ σὺν οἰκήσειν δόμοις 1010
ἔγκλημον εἰνὴν προσλαζῶν ἐπῆλπισα;
μάταιος ἆρ' ἦν, οἰόμενος μὲν οὐ φρενῶν.
ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν·
ἑκάστῳ γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
θεσπῖν ὅσοισιν ἀνθάνει μοναρχία. 1015
ἐγὼ δ' ἀγῶνα μὲν κρατεῖν Ἑλληνικοὺς
πρώτους θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος
σὺν τοῖς ἀμίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
πράσσειν τε γὰρ πάρεστι, κἰνδυνεύς τ' ἀπὼν
κρείσσων ἕἶδωσι τὴν τυραννίδος χάριν. 1020
ἐν οἷς λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχειτ'
εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἵδε εἰμ' ἐγὼ,
καὶ τῇδ' ὀρώσης ἡλίου ἐγκωμίμην,
ἔξωθεν ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιών.
νῦν δ' ὁρκωθ' σοι Ζῆνα καὶ πέδον χθονὸς 1025
ὅμωμι τῶν σῶν μήποθ' ἁγαπᾶσθαι γάμων,
μηδ' ἂν θελῆσαι, μηδ' ἂν ἐννοῆσαι λαβεῖν.
ἢ τῆρ' ἀλώπηξ ἀκλεής, ἀνώνυμος,
[ὕποπτος, ἄοικος, ἡνίχας ἀλητεύων χθόνα,]
καὶ μᾶτερ οὔποτος μήτε γῆ δεξαπτὶ μου 1030
σώρευ θυώδεσι, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
εἰ δ' ἔλε ἐκπαίσουσ' ἀπώλεσεν βίον
οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ πέμα θέμις λέγειν.
[illegible]
ἡμεῖς δ' ἔχοιτες οὐ κακὸν ἐχώμεθα. 1035
ΧΟ. ἀκούσαν εἶπας αἰτίας ἀπωστρογῆν,
ὄρκους παμπήχων, πίστιν οὐ σμικρὸν, θεῶν.

ΘΗ. ἦ· οὐκ ἐπαῴδὸς καὶ χρὸς πέφυκ' ὧδε,
ὃς τὴν ἐμὴν πέπαιθεν εὐοργησία
ψεγὼν κρατῆσειν τὸν τεκόντ' αἰτιμάσας; 1040
ΙΠ. καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ·
εἰ γὰρ σὺ μὲν τοῖς θεοῖς, ἐγὼ δὲ σὸς πατὴρ,
ἔκτεινά τοι σ' ἂν, κοὐ ψιγγᾶς ἐζημίουν,
εἶπερ γυναικὸς ἥδιόν ἐμῆς θεγεῖν.
ΘΗ. ὡς ἄξιον τοῦ εἶπας· οὐχ οὕτω θανεῖ, 1045
ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε πρόσθηκας νόμον·
ταχὺς γὰρ Ἅιδης ᾓρτσος ἀνδρὶ δυστυχεῖ.
ἀλλ' ἐκ πατρῴας ὄψεως ἀλητέων χθονὸς
ἔξιτον ἐπ' αἶαν λιπρὸν ἀντλήσεις βίον·
μισθὸς γάρ ἐστιν οὗτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ. 1050
ΙΠ. οἴμοι, τί δρήσεις; οὐδὲ μηνυθὴν χρόνου
δώξεις καθ' ἡμῶν, ἀλλά μ' ἐξελᾷς χθονός;
ΘΗ. πέραν γε πόντου τεμμόνων τ' Ἀτλαντικῶν,
εἴ που δυναίμην, ὡς σὸν ἐχθαίρω κάρα.
ΙΠ. οὐδ' ὅρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεων 1055
φήμας ἐλέγξας ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς;
ΘΗ. ἢ δέλτος ἥδε κἄλφιτον ἐκβαλεῖς με γῆς;
καὶ τῶν ἐμῶν πολλὰ μὲν θεοὺς σέβειν,
καιτηγορεῖ σου πιστὰ· τοὺς δ' ὑπὲρ κάρα
φίλοισι τοῖς ἐμοῖσι τὸν ἐχθρὸν κακῶς λέγω.
ΙΠ. ὦ θεοὶ, τί δῆτα τοῦμὸν οὐ λύω στόμα, 1060
ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὐς σέβω, δίκλωμαι;
οὐ δῆτα· πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οὓς με δεῖ,
μάτην δ' ἂν ὅρκους συγχέαιμ' οὐς ὤμοσα.
ΘΗ. οἴμοι· τὸ σεμνὸν ὡς μ' ἀποκτείνει τὸ σόν.
οὐκ εἶ πατρῴας ἐκτὸς ὡς τάχιστα γῆς; 1065
ΙΠ. ποῖ δῆθ' ὁ τλήμων τρέψομαι; τίνος ξένων
δόμους ἔσειμι τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγῶν;
ΘΗ. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται
ξένους κομίζων καὶ ξυνοικορους κακῶν.
ΙΠ. αἰαῖ· πρὸς ἦπαρ δακρύων τ' ἐγχὺς τάδε, 1070
εἰ δῆ κακὸς τε φαίνομαι δοκῶ τέ σοι.
ΘΗ. τότε στενίζειν καὶ προγιγνώσκειν σ' ἐχρῆν,
ὅτ' ἐς πατρῴαν ἄλοογον ὑβρίζειν ἔτλης.
ΙΠ. ὦ δόματ', ἐπεὶ θρῆνυμα γηρύσασιδε μοι
καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ. 1075
ΘΗ. ἐς τοὺς ἀφῶνους μάρτυρας φεύγεις; σαφῶς
τόδ' ἔργον οὐ λέγων σε μηνίει κακόν.
ΙΠ. φεῦ·
εἶθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
στάνθ', ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακά.
ΘΗ. πολλῷ γε μᾶλλον σαυτὸν ἤσκησας σίβειν 1080
ἢ τοὺς τεκόντας ὧσια δρᾶν, δίκαια δ' ὧν.
ΙΠ. ὦ δυστάλαινα μῆτερ, ὦ πικραὶ γοναί.
μηδεὶς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων πόθοι.
ΘΗ. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν, δμῶες; οὐκ ἀκούετε
πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προὐνέποντά με; 1085
ΙΠ. κλαίων τις αὐτῶν δῇ· ἐμοῦ γε βίξεται·
σὺ δ' αὐτὸς, εἴ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός.
ΘΗ. δρᾶσαι τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις·
οὐ γὰρ τις οἴκτος σῆς μ' ὑπέρξεται φυγῆς.
ΙΠ. ἤμαρεν, ὡς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ. 1090
ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων λητοῦς κόρη,
σύνθακε, συγκύναγε, φευξῶμεσθα δῆ
κλεινὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ χαίρετ', ὦ πόλις
καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως· ὦ πέδον Τροιζήνιον, 1095
ὡς ἐγκαθηβᾶν πολλ' ἔχειε εὐδαίμονα,
χαῖρ'· ὕστατον γὰρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
ἴτ', ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς δημήλακες.

προσείπατ' ἠμῖς καὶ προπέμψατε χθονός·
ὡς ὕθυν' ἄλλον ἅρμα σωφρονέστερον
ἴδωσθε, κεἰ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δικεῖ πατρί. [στρ. α'.
ΧΟ. ἢ μάτηρ μοι τὰ θεῖον μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἐλέγ-
χεσι πόνος ἐμβαλὼν ἀμείλικτος ἐκ τῶ' βροτῶν κεί-
λειπομαι ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι
ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, [λεύσσων·
μετὰ δ' ἴσταται ἀνδρᾶσιν αἰὼν
πολιπλάνητος ἀεί. 1110 [ἀντ. α'.
εἴθε μοι εὐξαμένᾳ θεάδελ τάδε μοῖρα παρίσχοι,
τυχαν μετ' ὄλβου καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμὸν·
δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκὴς μήτ' αὖ παρασημος ἐνείη·
ῥᾴδια δ' ἤθεα τῶν ἀέρων 1117
μεταβαλλομένα χρόνον ἀεὶ
βίον συνευτυχοίην.
οἰκέτ' γὰρ καθαρὰν φρὶν' ἔχω, παρὰ δ' ἐλπίδα
ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας [λεύσσω, στρ. β'.
εἴδομεν ἐκ πατρὸς ὁρμᾶς
ἅλλαν ἐπ' αἶαν ἰόμενον. 1125
δι ψάμαθον πολιήτιδος ἀκτᾶς 1126, 7
δρυμὸς τ' ὄρεσς, ὅθι κυνῶν
1130
Δίκτυνναν ἀμφὶ σειρᾶν.
οἰκέτ' συζύγιαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσει ἀντ. β'
τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον
κατέχων ποδὶ γυμνάδος ἵππου.
μούσα δ' ἄϋπνος ἐπ' ἄντυγι χορδᾶν 1135
ἀστέφανος δὲ κόρας ἀνάπαυλαι 1137, 8
Λατοῦς βαθείαν εὐνὰ χλόαν·
ἰνωμιδίων δ' ἀπύλωπε φυγᾶ σᾷ 1140
λέκτρων ἀμιλλᾶ κούραις.
ἐγὼ δὲ σᾷ δυστυχίᾳ δάκρυσι δυσίνω ἐπῳδ.
πότνιον ἄποτμον· ὦ τλήμων
μᾶτερ, ἔτεκες ἆρ' ἀνύσασ' 1145
φεῦ φεῦ,
μανίῳ θεοῖσιν·
ὦ ὶὼ συζυγίαι Χαρίτων,
τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς
τὸν οὐδὲν ἅτας αἴτιον πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων;
καὶ μὴν ὕπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ 1151
σπουδῇ σκευῴρων πρὸς δόμους ὁρμώμενον.

ΘΕ. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε θησέα μολὼν
εὕροιμ' ἄν, ὦ γυναῖκες; εἰπερ ἴστε, μοι
σημήνατ'· ἆρα τῶνδε δωμάτων ἔσω; 1155

ΧΟ. δὲ [illegible]

ΘΕ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοὶ καὶ πολίταις οἵ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροιζηνίας.

ΘΗ. τί δ' ἔστι; μῶν τις συμφορᾷ νεωτέρᾳ 1160
δισσὰς κατείληφ' ἀστυγείτονας πόλεις;

ΘΕ. Ἱππόλυτος οἵκοις' ἔστιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος·
ἔδοσρκε μίτοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷ ῥοπῇ.

ΘΗ. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἢν ἀφιγμένος,
ὅτου κατῄσχυν' ἄλοχον ὡς πατρὸς βίᾳ; 1165

ΘΕ. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος,
ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἃς σὺ σῷ πατρὶ

ΘΗ. ὦ θεοῖ Ποσειδὼν ὅ', ὡς ἆρ' ἠθέ' ἐμὸς πατὴρ
ἀρᾶσι, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων. 1170
πῶς καὶ δίωλεν εἶπε· τῷ τρόπῳ Δίκης

ΘΕ. ἐπαιτεν αὐτὸν ῥάπτρον αἰσχύναν' ἐμέ·
ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονους πέλας
ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας
κλαίουσ'· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων 1175
ὡς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέψοι πόδα
Ἱππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονος φυγᾶς ἔχων.
ὁ δ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλος
ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὑπαιθόνους
φίλων ἅμ' ἔστειχ' ἡλίκων ὀμήγυρις. 1180
χρόνῳ δὲ δὴποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων,
τί ταῦτ' ἀλύω; πειστέον πατρὸς λόγοις.
[illegible]
δρόμει· πῶλοι γὰρ οὐκέτ' ἔστιν ἥδε μοι,
τοῦτ' ἐνδέδε μέτοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο,
καὶ θᾶσσον ἢ λέγοι τις ἐξηπτυμένας
πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
[illegible]
καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας, 1190
Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ,
ἀΐσθοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ
ἤτοι θανόντας ἢ φῶς δεδορκότας.
κἀν τῷδ' ἐπῆγε κέντρων ἐς χεῖρας λιμβὼν
πῶλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ἐφ' ἅρμασιν , 1195
[illegible]
τὴν εἰθὺς Ἄργους κάπιδαυρίας ὁδόν.
ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσβάλλομεν,
ἀκτή τίς ἐστι τοὐπέκεινα τῆσδε γῆς,
πρὸς πόντον ἦδη κειμένη Σαρωνικόν. 1200
ἔνθεν τις ἠχὼ χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς
βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικῶδη κλύειν·
ὀρθὸν δὲ κρᾶτ' ἔστησαν οὖς τ' εἰς οὐρανὸν
ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς
πόθεν ποτ' εἴη φθέγγεος. ἐς δ' ἀλιρρόους 1205
ἀκτὰς ἀποβλέψαντες ἰρὸν εἶδομεν
[illegible]
Σκείρωνος ἀκταῖς ὄμμα τοἰμὸν εἰσορᾶν·
ἔκρυπτε δ' Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ.
κἄπειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέμιξ ἀφρὸν 1210
πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι
χωρεῖ πρὸς ἀκτάς, οὗ τέθριππον ἦν ὄχος.
αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ
κῦμ' ἐξίσχησε ταῦρον, ἄγνιον τέρας,
οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληροιμένη 1215
φρικῶδες ἀντεφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ
κρείσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
εὐθὺς δὲ πώλοισι δεινὸν ἐμπίπτει φόβος·
καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖσιν ἡδέσει
[illegible]
ἕλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ 1220
ἱμᾶσιν ἐς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέρας·
[illegible]
βίᾳ φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χεροῖς
οὔθ' ἱπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων 1225
μεταστρέψουσαι. κεἰ μὲν ἐς τὰ μαλθακὰ
γαίας ἔχων οἴακας ἱθύνοι δρόμον,
προὐβαίνετ' ἐς τοὔμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέφειν,
ταῦρος, φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον·
εἰ δ' ἐς πέτρας φέροιτο μαρῦῶσαι φρένας, 1230
στιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνείπετο,
ἐς τοῖθ' ἕως ἔσφηλε κἀνεμάτισεν,
ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.

σύμφυτα δ' ἦν ἅπαντα· εὐμηγές τ' ἄνω
τροχῶν ἐσήρκει δέμνιον τ' ἐνήπλατο.
αὐτὸς δ' ὁ πλόκαμος ξυνασπις ἐμπλακεὶς
...
...
ἐπεδόνησεν μὲν πρὸς πέτρας φίλον κάρα,
ἔρριπτο τε σώμασι, θεοὺς δ' ἐξανδᾶν κλύειν,
στέρ', ὦ φίλτατοι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
μή μ' ἐξαλείψῃ'. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά.
...
ἐλειπόμεσθα. χὰ μὲν ἐς δεσμὸν λνθεὶς
τμητῶν ἱμάντων οὐ κίτιδ' ὕτῳ τρύπᾳ
πάπτει, βραγεῖν δὴ βίοτον ἐμπνέων ἔτι·
ἵππει δ' ἐκρυφθεὶ καὶ τὸ δίστηνον τέρας
ταῖρον λεπαίας οὐ κίτιδ' ὄπει χθονός.
δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἄναξ,
ἀτὰρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε
τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακὸς,
οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεὶη γένος
καὶ τὴν ἐπ' ἴδη γραμμάτων πλήσειέ τις
πείσειν, ἐπεί νιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.

ΧΟ. αἰαῖ. κέκραται συμφορᾶ νεῶν κακῶν.
οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεὼν ἀπαλλαγή.

ΘΗ. μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεποιθότος τάδε
λόγοισιν ἠσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδούμενος
θεοὺς τ' ἐκείνων θ', οὕνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
...
...

ΑΦ. πῶς οὖν; κομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
δρᾶσαι τέκνα; ἆρ' ἐστὶ χαρίζεσθαι φρενί;
...
οὐκ ὤμὸς εἰ σὺν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει.

ΘΗ. κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἴδωμαι τὸν τάλα ἄπαισηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη
λάγοις τ' ἐλεγξω δαιμόνων τε συμφοράς.

ΧΟ. σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν ἄγεις,
...
σὺν δ' ὁ ποικιλόπτερος ἁμιλλαθὶλων
ὠκυπτέρων πτερῶν.
πρᾶσιν δὲ γᾶιαν εὐίκτυπον ὁ ἅλμυρὸν ἐπὶ πύτιον.
θέλγει δ' Ἔρως, ᾧ μαινομένᾳ κηδεῖα
...
...
πελαγίων θ' ὅσα τε γᾶ τρέφει,
τάν τ' Ἅλιος αἰθομέναν δέρκεται,
ἄνδρας τε· συμπάντων βασιλῆδα τιμᾶν,
Κύπρι, τῶνδε μόνα κρατέυεις.

ΑΓ. σὲ τὸν εἰπατρίδαν Λίγύες κέλομαι
παῖδ' ἐπακοῦσαι·
Ληττοῖς δὲ κύρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ.
Θησεῦ, τί τἄλας τοῖσδε συνῆδει,
παῖδ' οἷχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας,
...
ἀθανὴ; φαντρὶ δ' εἶλέν σ' ἄτη.
πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
...
ἢ πτηνὸς ἄνω μετεδὰς βίοτον
πέμπτος ἕβα πόδα τοῦδ' ἀνέχεις;
ὡς ἔν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐ σοι
κτητὸν βίοτου μέρος ἐστίν.
ἔκνυε, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατάστασιν·
καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δέ σέ.

ἀλλ' ἐς τὸν' ἦλθον, παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα
τοῦ σοῦ δικαίαν, ὡς ἐπ' εὐκλείᾳ θάνῃ,
καὶ σὴς γυναικὸς οὐστρον. ἢ τριφὸν τινὰ
γενναιότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
...
...
...
γνώμῃ δὲ νικᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη
τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς.
ἡ σῷ δὲ' ὄρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
ὁ δ', ὥσπερ οὖν δίκαιον, οὐκ ἐφίσπετο
λόγοισιν, οὐδ' ἐᾷ πρὸς θεῶν τὰ μισητὰ σέβειν
ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, εὐσεβὴς γεγώς.
ἡ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη,
ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε καὶ δίωλεσε
...
ΘΗ. ὄμοι.

ΑΡ. δίκνει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
τοὐσθένδ' ἀκούσας ὡς ἂν οἰμῶξῃς πλέον.
ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς ἔχων σαφεῖς
ὧν τὴν μίαν παρεῖλες, ὦ κάκιστε σύ,
ἐς παῖδα τὸν σὸν, ἐξὸν εἰς ἐχθρῶν τινα.
πατὴρ μὲν οὖν σοι πάντιος φρονῶν καλῶς
...
σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνει κακὸς,
ὃς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὄπα
ἔμειναις, οὐδ' ἤλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
σκέψιν γ' ἔνειμας, ἀλλὰ θᾶσσον ἢ σ' ἐχρῆν
ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ καὶ κατέκτανες.

ΘΗ. ἐκπέπαυμ', ὀλωλαγμ.

ΑΡ. δεῖν' ἔπραξας, ἀλλ' ὅμως
ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν·
Κύπρις γὰρ ἠθέλ' ὥστε γίγνεσθαι τάδε,
...
οὐδεὶς ἀπαιτᾶν βούλεται προθυμίᾳ
τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' ἀεί.
ἐπεὶ σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη,
οἷκ ἂν ποτ' ἦλθον ἐς τόδ' αἰσχύνης ἐγὼ
ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
θανεῖν ἕασαι. τὴν δὲ σὴν ἁμαρτίαν
τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκης·
ἔπειτα δ' ἡ θανοῦσ' ἀνάλωσεν γνώμη
λόγων ἐλέγχους ὥστε σὴν πείσαι φρένα.
μάλιστα μὲν νυν σοὶ τιδ' ἐρῳγεον κακά,
λίπη δὲ κἀμοί· τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γε μὴν κακοὺς
αὐτοὶς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

ΧΟ. καὶ μὴν ὁ τἄλας ὅδε δὴ στείχει,
σάρκας νεαρὰς
ξανθὸν τε κάρα διαλυμανθείς.
ὦ πόνος οἴκων, οἷον ἐκράνθη
δὴ νῦν μελαίνης
πτυσσὰς δώμασι κατακλησπόν.

ΙΠ. αἰαῖ αἰαῖ,
δύστανος ἐγὼ, πατρὸς ἐξ ἀδίκου
χρησμοὺς ἀκούσας οὐκ εὐτυχοῦντας.
ἀπώλολα τάλας, ὄμοι μοι.
διά μου κεφαλᾶς ἄνισονς᾽ ὀδύναι,
κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδῷ σφύκελος.
...
ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
βόσκημα χερὸς.

διά μ' ἔβλεψας, κατὰ δ' ἔκτεινας.
φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτιμίας, ὁμῶς,
χροὺς ἑλκώδους ἅπτεσθε χερῶν.
τίς ἐφέστηκ' ἀνιδεῖν πλευρούς; 1360
πρόσφορά μ' αἴρετε, σύντονα δ' ἕλκετε
τὸν κακοδαίμονα καὶ κατάρατον
πατρὸς ἀμπλακίαις. Ζεῦ Ζεῦ, ταῦ' ὁρᾷς;
δῦ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσέπτωρ,
δῦ' ὁ σωφρονίσων πάντας ἱπερασχὼν 1365
προὔπτον ἐς Ἅιδαν στείχοντ' ἀκόλαστα κατὰ γᾶς,
ἀλύσας βιότου·
[illegible]
εἰς ἀνθρώπους ἐπύησα·
αἰαῖ αἰαῖ· 1370
καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βαίνει.
μέσεύ με τὸν τάλανα·
καὶ μοι θάνατος παῦν ἔλθοι.
προταπόλλυτέ μ' ὀλλυτε τὸν δυσδαίμονά μ' ἀμ-
φιτόμου 1375
λύγγας ξρμασι διαμοιρᾶσαι,
ὅπως τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον.
ὦ πατρὸς ἐμοῦ δύστανος ἀρά,
μιαιφόνων τε συγγνώμη,
παλαιῶν προγενεντήρων 1380
ἐξορίζεται κακὸν, οὐδὲ μέλλει,
ἕμολέ τ' ἐπ' ἐμὲ τί ποτε τὸν οἰδὲν ὄντ' ἐπαίτιον
ὤμοι μοι, τί φῶ; [κακῶν;
πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν 1385
ἐμὰν τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους;
εἴθε με κομίσειε τὸν δυσδαίμονα
Ἅιδου μέλαινα νύκτερός τ' ἀναγκα.
ΑΡ. ὦ πλῆμον, οἷᾳ ξυμφορᾷ ξυνεζύγης
τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν. 1390
ΙΠ. ἔα.
ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
ὢν ἠσθόμην σου κἀνεκωφίσθην δέμας·
ἔστ' ἐν τόποισι τοισίδ' Ἄρτεμις θεά.
ΑΡ. ὦ πλῆμον, ἔστι, σοὶ γε φιλτάτη θεῶν.
ΙΠ ὁρᾷς με, δέσποιν', ὡς ἔχω, τὸν ἅθλιον; 1395
ΑΡ. ὁρῶ· κατ' ὄσσων δ' οὐ δέμις βιλεῖν δίκην.
ΙΠ. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης.
ΑΡ. οὐ δῆτ'· ἀτὰρ μοι προσφιλὴς ἀπόλλυσαι.
ΙΠ. [illegible]
ΑΡ. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος δὶς' ἐμήσατο. 1400
ΙΠ. ὤμοι. φρονῶ δὲ δαίμονᾰ θ' μ' ἀπώλεσε.
ΑΡ. τυγχάνεις [illegible]
ΙΠ. τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ᾐσθημαι, μία.
ΑΡ. πατέρα τε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.
ΙΠ. ὠμωξα τοίνυν καὶ πατρὸς δυστραξίας. 1405
ΑΡ. [illegible]
ΙΠ. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.
ΘΗ. ὄλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.
ΙΠ. στένω σέ μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἁμαρτίας.
ΘΗ. εἰ γὰρ γενοίμην, τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός. 1410
ΙΠ. ὦ δῶρα πατρὸς σοῦ Ποσειδῶνος πικρά.
ΘΗ. ὡς μήποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' ἐς τοἰμὸν στόμα.
ΙΠ. τί δ' ; ἔκτανές τὸν μ', ὡς τότ' ἠτᾶθ' ὡργισμένος.
ΘΗ. δοξῆ γὰρ ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
ΙΠ. φεῦ.
εἰδ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος. 1415
ΑΡ. ἔασον· οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
ὀργαὶ κατασκήψουσιν ἐς τὸ σὸν δέμας.
[σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν.]
ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς 1420
ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν
τοῦδε [illegible]
σοὶ δ', ὦ τλαλίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν
τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ
δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος 1425
κόμας κεροῦνται σοι, δι' αἰῶνος μακροῦ
[illegible]
ἀεὶ δὲ μουσοποιὸς ἐς σὲ παρθένων
ἔσται μέριμνα, κοὐκ ἀνώνυμος πεσὼν
ἔρως ὁ Φαίδρας ἐς σὲ σιγηθήσεται. 1430
σὺ δ', ὦ γεραιοῦ τέκνον Αἰγέως, λαβὲ
σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι·
ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ
θεῶν διδόντων εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν, 1435
Ἱππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν ᾗ διεφθάρης.
καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὁρᾶν,
οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς·
ὁρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κικυῶ.
ΙΠ. χαίρουσα καὶ σὺ στείχε, παρθέν' ὀλβία· 1440
μακρὰν δὲ λείποις ῥᾴδιος ὁμίλιαν.
λύω δὲ νείκος πατρὶ χρηζούσην σέθεν·
καὶ γὰρ πάροιδε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
αἰαῖ· κατ' ὄσσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος.
λαβοῦ, πάτερ, μου, καὶ κατόρθωσον δέμας. 1445
ΘΗ. ὤμοι, τέκνον, τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα ;
ΙΠ. ὄλωλα, καὶ δὴ νερτέρων ὁρῶ πύλας.
ΘΗ. ἦ τὴν ἐμὴν ἄναγον ἑκλιπὼν φρένα ;
ΙΠ. οὐ δῆτ', ἐπεί σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόνου.
ΘΗ. τί φῄς ; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον ; 1450
ΙΠ. τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι.
ΘΗ. ὦ φίλτατ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί.
ΙΠ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε παλλά μοι, πάτερ.
ΘΗ. ὤμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε κἀγαθῆς.
ΙΠ. τ[illegible] παίδων γοητεύ[illegible] τεγέων. 1455
ΘΗ. μὴ νυν προδῷς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
ΙΠ. κεκαρτέρηται τᾶμ' ὄλωλα γάρ, πάτερ·
κρύψον δέ μου πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.
ΘΗ. ὦ κλεὶν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα,
οἷου στερήσεσθ' ἀνδρός. ὡ πλῆμον ἐγώ. 1460
ὡς πολλὰ, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
ΧΟ. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
ἠλθεν ἀελπτως.
πολλῶν ἔτεκνώσω ἔσται πίτνος·
τῶν γὰρ μεγίλων ἀξιοπενθεῖς 1465
φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΘΑΝΑΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ ΦΕΡΑΙΩΝ.
ΦΕΡΗΤΙΝΑ.
ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
ΕΥΜΗΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΦΕΡΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχῃ τινὰ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἑκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, ἀδελτέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς συμφορᾶς ταύτης γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ Ἄδμητον ἐλθόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι δὲ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἀποκαλύψας ἔδειξεν ἣν ἐπέπυθει.

Ἄλκηστιν ἡ Πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀμελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία. τὸ δρᾶμα ἐποιήθη ἐξ.[a] ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος ὀλυμπιάδι πέ. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης ῥήσασις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι. τὸ δὲ δρᾶμα κερμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς, μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἐκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἱ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες τοῖς Ἀλκήστιδος συμφοραῖς. προλογίζει δὲ ὁ Ἀπόλλων[b]· τὸ δὲ δρᾶμά ἐστι σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει. παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐκβάλλεται ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ἅ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἄλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα. ἔστι δὲ μᾶλλον κωμῳδίας ἐχόμενα.

[a] ἐξ] Sic, non ἰξ', codex Vaticanus 909. ex quo verba τὸ δρᾶμα—Ἀλκήστιδι ab me primum edita sunt in Praefat. ad Alcestidis edit. Oxon. a. 1834. p. 7. Servari literas corruptas, quum incerta emendatio sit.

[b] Addit codex Vaticanus εἰσιδ' ἐχορηγοῖ, in quo nomen choregi latere suspicatus sum l. c. p. 9. fortasse sic restituendum Εἰσίδοτος (i. e. Ἰσίδοτος) ἐχορήγει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ὦ δόμοι' Ἄδμητε', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι, θεούς περ ὤν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος
Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
σὺ δὴ χολωθεὶς τέκτονας δίου πυρὸς
κτείνω Κύκλωπας· καί με θητεύειν πατὴρ
θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄπουν ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐσουφόρβησον ξένῳ,
καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
ὁσίου γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὢν ἐτύγχανον,
παῖδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
Μοίρας δολώσας· ἦνεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἄδμητον Ἅιδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
πατέρα γεραιὸν θ' ἡ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ ηὗρε πλὴν γυναικὸς ἥτις ἤθελε
θανεῖν πρὸ κείνου μηδ' ἐν εἰσοραν φάος,
ἥ νιν κατ' οἶκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
ψυχορραγοῦσα· τῇδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
ἐγὼ δὲ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
λείπω μελάθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
ἤδη δὲ τάνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ἱερῇ θανάτων, ὃς νιν εἰς Ἅιδου δόμους
μέλλει κατάξειν· συμμέτρως δ' ἀμίκετο
χρόνῳ τόδ' ἦμαρ, ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεών.

ΘΑ. Ἆ δ.
τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῆδε πολείς,
Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἑνέρων
ἁφορίζιμενος καὶ καταπάνων.
οὐκ ἦμκεσέ σοι μόρων Ἀδμήτου
[illegible]
σφήλαιτι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὖ
χέρα τοξήρη φρουρεῖς ὁπλίσας,
[illegible]
αἰτὴ πρεσβεύων Πελίου παῖς.

ΑΠ. βάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
ΘΑ. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
ΑΠ. σύνηθες ἀεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.
ΘΑ. καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν.
ΑΠ. φίλοις γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
ΘΑ. καὶ νοσφιεῖς με τοῖδε δευτέρου νεκροῦ;
ΑΠ. ἀλλ' οὐ· ἑκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.

ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι κοὐ κάτω χθονός;
ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα.
ΘΑ. κἀπᾴξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χρόνα.
ΑΠ. λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.
ΘΑ. κτείνειν γ' ὃν ἂν χρῇ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.
ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.
ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.
ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι;
ΘΑ. οὐκ ἔστι· τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει.
ΑΠ. οὔτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
ΘΑ. νέων φθινόντων μεῖζον ἅρπυμαι γέρας.
ΑΠ. κἂν γραῖς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχίστων. Φοῖβε. τὸν νόμον τίθης
ΑΠ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς ἧκεις δάκνων;
ΘΑ. ὠνοῦντ' ἂν οἷς πάρεστι γηραιοὺς θανεῖν.
ΑΠ. οὔκουν δοκεῖ σοι στὶν τήνδε μοι δοῦναι χάριν;
ΘΑ. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
ΑΠ. ἐχθρούς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγουμένους.
ΘΑ. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ἃ μὴ σε δεῖ.
ΑΠ. ἢ μὴν σὺ παύσει καίπερ ὠμὸς ὢν ἄγαν·
τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνήρ,
Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα
ὄχημα Θρῄκης ἐκ τῶν ὑψηλίμων,
ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
[κοἶθ' ἡ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις
δράσειν θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει τ' ἐμοί.]
ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξαι οἷδὲν ἂν πλέον λάβοις·
ἡ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Ἅιδου δόμους.
στείχω δ' ἐπ' αὐτὴν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει·
ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν
ὅστου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσῃ τρίχα.

ΗΜ. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθεν μελιθρων;
τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
ΗΜ. ἀλλ' οἰδὲ φίλων πέλας οἰδείς,
ὅστις ἂν εἴποι
πότερον φθιμένην βασιλειαν
πενθεῖν. ἢ ζῶσ'
ἔτι φῶς λεύσσει Πελίου παῖς
Ἄλκηστις, ἐμοὶ πᾶσί τ' ἀρίστη
δόξασα γυνὴ
πόσιν εἰς αἴσης γεγενῆσθαι.
ΗΜ. κλίει τις ἡ στεναγμὸν ἢ
χερῶν κτύπον κατὰ στεγας

ἢ γόων ὡς πεπραγμένων;
εἰ μὴν οὐδὲ τὰς ἀμφιπτόλων
[illegible]
εἰ γὰρ μετακίνους ἅτας,
ὦ Παῖαν, φανείης.
οἵ τὰν Ὑάδμηνα γ' ἐναίων.
οὐ γὰρ δὴ φροτίδος γ' ἐξ οἴκων νέκυς ἦδη.
πόθεν; οὐκ αἰγῶν τί σε βαρύτιμος;
πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἄδρηστος
κεδνᾶς ἀμπέπραξε γυναικός;
πολλὰν πάρουσ' ὀ οἰχ ὁρῶ
πηγαῖον ὡς νομίζεται
χέρνιβ' ἐπὶ ῥᾴστων πέλας,
χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
τομαίος, ἃ δὴ νεκύων
[illegible]
δυπτεῖ χέρι γυναικῶν.
καὶ μὴν τῶδε κέρνον ἦμαρ,
τί τὸδ' αὐδᾷς;
ὦ χαῖ σᾶς μολεῖν κατὰ γαίας.
ζώοις ψυχῆς, ζώοις δὲ φρενῶν.
[illegible]
τε.
χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
ἀντ.
τεθ' ὅπου τις αἵμις
στείλας ἡ Λυκίας
εἶτ' ἐπὶ τὰς ἀνέβρους
[illegible]
[illegible]
ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
[illegible]
οὐκ ἔχω ἔπι τίνα
[illegible]
μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν
ἀντ.
[illegible]
ἦλθεν ἕδρας σκοτίας
Ἄιδα τε πύλας· καὶ
δαμᾰθέντας γὰρ ἀνίστη.
[illegible]
πλάκτρον πυρὸς κεραυνίου.
νὺν δὲ τὼ' ἔπι βίον
ἐλπίδα προσδέχομαι·
πάντα γὰρ ἦδη τετέλεσται
[illegible]
πάντων ὧν θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αἱμόῤῥαντοι θυσίαι πλῆρεις,
[illegible]
ἀλλ' ἦδ' ὑπαδὼν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
δακρυῤῥοῦσα· τίνι τύχῃ ἀκούσομαι;
πευθέσθω μέν, εἰ τι δεσπότᾱισι τυγχάνει,
σὺγγνωστὸν· εἰ δ' ὅ τ' ἐστὶν ἔψυχος γυνὴ
εἴτ' οὖν ὅλωλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ. καὶ ζώσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.
ΧΟ. καὶ πῶς ἂν αὐτὼ κατθάνοι τε καὶ βλέποι;
ΘΕ. ἦδη προνοιᾳ ἐστὶ καὶ ψυχορῥυσίᾳ.
ΧΟ. ὦ τλήμον, ὧν οἷος ὢν ἠμπέπανσε.
ΘΕ. οἴμοι τῶν· ὡς δεσπότης, πρὸν ἐν πάθῃ.
ΧΟ. ἐλπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σωζεσθαι βίον;
ΘΕ. πεπραμένη γὰρ ἡμέρα βωίζεται.
ΧΟ οἴκευον ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα·

ΘΕ. κόσμος γ' ἑτοῖμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.
ΧΟ. ἴσ᾽τω νυν εἰκλεὴς γε κατθανουμένη
γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.
ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
πόσιν προτιμῶσ' ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις·
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θαυμάσει κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ᾔσθετ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἥκουσαν, ὕβασι ποταμίοις λευκὸν χρόα
ἐλούσατ', ἐκ δ' ἑλούσα κεδρίνων δόμων
ἐσθῆτα κόσμον τ' εἵπρεπῶς ἠσκήσατο,
καὶ στᾶσα πρόσθεν ἑστίας κατηύξατο,
δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἕρχομαι κατὰ χθονὸς,
πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμά, καὶ τῷ μὲν φίλην
σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.
μηδ' ὥσπερ αὐτὼν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυται
θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρῴᾳ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
πάντας δὲ βωμοὺς οἳ κατ' Ἀδμήτου δόμους
προσῆλθε κἀξέστεψε καὶ προσηύξατο,
πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φάβην,
ἀκλαυτος, ἀστέναχτος, οὐδ' ἐπὶ τοῖσδε
καὶ τῶ μεθ' ἡσσῶν χρωτὸς εἰωθὸς φόβος.
κἄπειτα θάλαμον ἐσπεσοῦσα καὶ λέχος,
ἐνταῦθα δὴ 'πάκρυσε καὶ λέγει τάδε,
ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένευ' ἐλυσ' ἐγὼ
κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὗ θνήσκω πέρι,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'. ἀπώλεσας δέ με
μόνην· προδοῦναι γὰρ σ' οὐκοῦσα καὶ πόσιν
θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
διθαλαμοτέγκτων δείσεται πλημμελές.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον,
στείχει πρὸς αὐτὴν ἐκπεπλεγμένη τέκνοις,
καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστρᾴφη,
κἄρριψεν αὐτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι
ἔκλαιον· ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις
ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὡς θανουμένη.
πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας
δέσποιναν οἰκτίροντες. ἡ δὲ δεξιὰν
προὔτειν' ἑκάστῳ, κοὐδεὶς ἦν οὗτω κακὸς
ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.
τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
καὶ κατθανὼν τ' ἂν ὤλετ', ἐκφυγὼν δ' ἔχει
τοσοῦτον ὄλγος, οὐ ποτ' οὐ λελήσεται.
ΧΟ. ἢ που στενάζει τοιςίδ' Ἄδμητος κακοῖς,
ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθήναί σφε χρή;
ΟΕ. κλαίει γ', ἀκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τἀμήχανα
ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ παραίνεται νόσῳ
[παρειμένη γε, χειρὸς ἄθλιον βάρος.]
ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι
βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου.
[ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νὺν πανύστατον
ὀστοῖς ἑκάστη θ' ἡλίου προσβήσεται.]
ὡς γὰρ τι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·
ὡς γὰρ τι πίντες εὖ φρονοῦσι κο ράνοι,

ὥστ' ἐν κακοῖσιν εἰμενεῖς παρεστάναι.
σὺ δ' εἶ παλαιὸς δεσπότ<unk>ις ἐμοῖς φίλοις.

ΗΜ. ὦ Ζεῦ, τίς ἂν πᾶ πόρος κακῶν στρ.
γένοιτο καὶ λύσις τέχνας ἃ πάρεστι κοιράνοις;

ΗΜ. ἔξεστί τις ; ἢ τέλμ᾽ τρίχα, 215
καὶ μέλαινα στολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ᾽ ἥδη;

ΗΜ. δῆλα μεν, φίλοι,
δῆλά γ᾽, ἀλλ᾽ ὅμως
θεοῖσιν εὐχώμεσθα· θεῶν γὰρ δύναμις μεγίστα.

ΗΜ. ὦναξ Παιάν, 220
ἔξευμε μηχανάν τιν᾽ Ἀδμήτῳ κακῶν,
πόρισε δὴ πόρισε· καὶ πάρος γὰρ
τοῦ δ᾽ ἐφείσω. καὶ νῦν
λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
φόνιόν τ᾽ ἀπόπαυσον Ἄιδαν.

ΗΜ. παπαῖ, * * * * * ἀντ. 226
ὦ παῖ Φέρητος, οἵ᾽ ἔπραξας δάμαρτος σᾶς στερεῖς.
ΗΜ. ἀρ᾽ ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε, 229
καὶ πλέον ἢ βρύχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσσαι; 230
ΗΜ. τὰν γὰρ οὐ φίλαν, 231 a
ἀλλὰ φιλτάταν γυναῖκα κατθανοῦσαν εἰν ἅματι τῷδ᾽ ἐπύθει. 231 b
ΗΜ. ἰδοὺ ἰδού,
ἥδ᾽ ἐκ δόμων δὴ καὶ πύσις πορεύεται.
βᾶσσον ὦ, στέναξον ὦ Φεραία 235
χθών, τὰν ἀρίσταν
γυναῖκα μαραινομέναν νόσῳ 236 a
κατὰ γᾶς, χθόνιον παρ᾽ Ἄιδαν. 237
ΧΟ. οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
πλέον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας
λευσσων βασιλέως, ὅστις ἀρίστης 240
ἁπλακὼν ἀλόχου τῆσδ᾽ ἀξίωτον
τὸν ἕπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΛ. Ἄλλιε καὶ φίλος ἁμέρας, στρ.
οὐρανίαί τε δίναι νεφέλαι δρομαίου,
ΑΔ. ὀρᾷ σε κἀμέ, δύο κακῶς πεπραγότας, 245
οἳ δὴν θεοὺς δράναντας ἀνθ᾽ ὅτου θανεῖ.
ΑΛ. γαῖά τε καὶ μελίφρων στέγαι ἀντ.
νυμφίδιοί τε κοῖται πατρῴας Ἰωλκοῦ. 248, 9
ΑΔ. ἔπαιρε σαυτήν, ὦ τάλαινα, μὴ προδοῦ· 250
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτείραι θεούς.
ΑΛ. ὁρῶ δίκωπον ὁρῶ σκάφος, στρ
νεκύων δὲ πομπεύς
ἔχων χέρ᾽ ἐπὶ κοιτῷ Χάρων μ᾽ ἤδη καλεῖ· τί
μέλλεις ;
ἐπείγου· σὺ κατείργεις. τάδε τοί με σπερχόμενος ταχύνει. 255, 6
ΑΔ. οἴμοι· πικρὰν γε τήνδε μοι νανκληρίαν
ἔλεξας. ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.
ΑΛ. ἄγει μ᾽ ἄγει με τις, οὐχ ὁρᾷς ; ἀντ.
νενίων ἐς αἰλαν 259
ἀφ᾽ ὁρῶσι κυανωγέσι βλέπων πτερωτὸς Ἄιδας.
τί μ᾽ ρεξεις ; ἄφες. οἷαν ὁδὸν ἁ δειλαιοτάτα προ-
ΑΔ. οἴκτιρ᾽ ἁν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ᾽ ἐμοὶ [βαίνω.
[illegible] 265
ΑΛ. αἰθετε πέδαι᾽ ἀ ᾽ῆδη. ἐπῳδ.
κλίναι᾽, οὐ σθένω ποσί.
πλησίον Ἄιδας·
σκοτία δ᾽ ἐπ᾽ ὄσσοις
νὺξ ἐφέρπει.
τέκνα τέκν᾽, οἰκέτι δὴ 270
οὐκέτι μάτηρ σφῶν ἔστιν.
χαίροντες, ὦ τέκνα, τὰδε φῶς ὁρᾶτον.
ΑΔ. οἴμοι· τόδ᾽ ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μείζον.
μὴ πρὸς σε θεῶν τλῇς με προδοῦναι. 275
μὴ πρὸς παίδων, οὓς ὀρφανεῖς,
ἀλλ᾽ ἄνα τάλαν᾽
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ᾽ ἂν εἶην·
ἐν σοὶ δ᾽ ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μή·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
ΑΛ. Ἄδμητ᾽, ὁρᾷς γὰρ τἀμὰ πράγματ᾽· ὡς ἔχει, 280
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγὼ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ᾽ εἰσορᾶν,
θνήσκω, παρὼν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ᾽ ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον, 285
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
ξὺν παισὶν ὀρφανισθέν᾽· οὐδ᾽ ἐφεισάμην
ἥβης ἔχουσα δῶρ᾽, ἐν οἷς ἐτερπόμην.
καίτοι σ᾽ ὁ φύσας χὴ τεκοῦσα προὔδοσαν, 290
καλῶς μὲν αὐτοὺς κατθανεῖν ἦκων βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεὐκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοὐτις ἐλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
κἀγὼ τ᾽ ἂν ἔζων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον, 295
κοὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες,
καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ᾽ οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ᾽ ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γάρ σ᾽ ἀξίαν μὲν οὔποτε· 300
ψυχῆς γὰρ οὐδὲν ἔστι τιμιώτερον·
δίκαια δ᾽, ὡς φήσεις σύ· τοὐσδε γὰρ φιλεῖς
οἰχ ἧσσον ἢ ᾽γὼ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς·
τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων,
καὶ μὴ ᾽πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις, 305
ἥτις κακίων οὖσ᾽ ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ᾽, αἰτοῦμαί σ᾽ ἐγώ.
ἐχθρὰ γὰρ ἡ ᾽πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
τοῖς πρόσθ᾽, ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. 310
καὶ παῖς μὲν ἅρσην πατέρ᾽ ἔχει πύργον μέγαν,
[ὃν καὶ προσείπτε καὶ προσερρήθη. πάλιν.]
σὺ δ᾽ ὦ τέκνον μοι πῶς κορευθήσει καλῶς ;
ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί ;
μή σοί τιν᾽ αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα 315
ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.
οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
οὔτ᾽ ἐν τόκοισι σοῖσι βαρσυνεῖ, τέκνον,
παρεισ[illegible] ὡ[illegible] μητρὸς εἰμενεστέρων.
δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ᾽ οὐκ εἰς αὖριον 320
οὐδ᾽ ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἕρχεται κακὸν,
ἀλλ᾽ αὐτίκ᾽ ἐν τοῖς μηκέτ᾽ οὖσι λέξομαι.
χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μέν, πῦσι,
γυναῖκ᾽ ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
ὑμῖν δέ, παισες, μητρος εκπεφυκεναι. 325
ΧΟ. θάρσει· πρὸ τοὐτου γαρ λεγειν οὐκ ἄζομαι·
δράσει τάδ᾽, εἴπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνει.
ΑΔ. ἔσται τάδ᾽ ἔσται, μὴ τρίσσῃς· εἰπεῖ σ᾽ ἐγὼ
καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ᾽ ἐμὴ γυνὴ
μόνη κεκλῆσει, κοὐτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
τοῦδ᾽ ἀνδρὸς [illegible]

οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εἰγενοῦς
οὔτ' ἄλλου ἄλλως ἐκπεπεσεῖται γενῆ.
ἀλλὶ δὲ παῖδων τῶνδ' ὕπεσθ' εἴ τιμιοι
[illegible] 335
οὕτω δὲ πείσθε οἷς ἐτήσιον τὸ σὸν,
ἀλλ' ἐς τ' ἂν αὖθις αὐτὸς ἀντέλθῃ γάμοι,
στέγων μὲν ἡ μ' ἔτικτεν, ἐγκείμενον δ' ἐμὸν
πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα 340
ψυχῆς ἔσωσας. ἁμὰ μοι στένειν πάρα
τοιασδ' ἀμοιβὰς ἀντιτίνοντι σεβέν·
παίσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὁμίλιας
στεφάνοις τε μοῦσάν σ', ἡ κατείρξ' ἐμοὶς δόμοις.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι 345
οὔτ' ἂν φρὶξ' ἐξαίμοιμι πρὸς Λίδυν λακεῖν
αὐλόν· σὺ γὰρ μου τέρψιν ἐξειλου βίου.
σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
εἰκασθὲν ὡς λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύξω χέρας 350
ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
δίξῳ γυναῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔγειν,
ψυχῶν μέν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' ὅμως βάρος
ψυχῆς ἀπαντλοῦην ἂν· ἐν δ' ὀνείρασι
φοιτῶσά μ' εἰσφαίνοις ἄν. ἡδὺ γὰρ φίλους 355
κἂν νυκτὶ λεύσσειν, ὥστιν' ὄν παρῇ χθόνου.
εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν,
ὥστ' ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν
ἔμοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Ἅιδου λαβεῖν,
κατῆλθον ἄν, καὶ μ' οὐθ' ὁ Πλούτωνος κύων 360
οὔθ' ὁπτὰ κώπῃ ψυκοπομπὸς ἂν Χάρων
ἔσχον, πρὶν ἐς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.
ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,
καὶ δῶμ' ἑτοίμας, ὡς συνοικήσουσά μοι.
ἐν ταῖσιν αὐλαῖς γάμ μ' ἐπισκήψω κέδροις 365
σοὶ τοῖσδε θεῖναι πλευρὰ τ' ἐκτεῖναι πέλας
πλευρῶσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.

ΧΟ. καὶ μὴν ἐγὼ σοι πέπλους ὡς φίλος φίλῳ
λιπρὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀβία. 370

ΑΔ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
[illegible] σε.

ΑΔ. καὶ νὴ γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.

ΤΑ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου. 375

ΑΔ. δέχομαι, φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.

ΑΔ. σὺ νὺν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.

ΑΔ. [illegible]

ΑΔ. ὦ τέκν', ὅτε ζῇν χρὴν μ', ἀπέρχομαι κάτω.

ΑΔ. οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονωμένος; 380

ΑΔ. χρόνος μαλάξει σ'· οὐδὲν ἐσθ' ὁ κατθανών.

ΑΔ. ἄγρα με σὺν σοι πρὸς θεῶν ἄγουν κάτω.

ΑΔ. ἱκνοῦμεν ἡμεῖς οἱ τριηδυήκοντες σέθεν.

ΑΔ. ὦ δαίμον, οἵαις συζύγοις μ' ἀπωστερεῖς.

ΑΔ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται. 385

ΑΔ. ἀπωλόμην ἄρ', εἰ με δὴ λείψεις, γόναι.

ΑΔ. ὡς οὐκέτ' οὖσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.

ΑΔ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.

ΑΔ. οὐ δύομαι· ἔκουσά γ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ τέκνα. 389

ΑΔ. βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον. ΑΛ. οὐδέν εἰμ' ἔτι.

ΑΔ. τί δῆτε; πρωκείπετε; ΑΛ. χαῖρ'. 391

ΑΔ. [illegible]

ΕΥ. βέβηκεν, οἰκεῖ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

ΕΥ. ἰὼ μοι τύχας. μᾶία δὴ κάτω στρ.
βέβακεν, οἰκεῖ' ἔστιν, ὦ πάτερ, ἐφ' ἁλίῳ, 394, 5
προλιποῦσα δ' ἀμὸν βίον
[illegible]
ὦδε γὰρ ὦδε βλέφαρον καὶ
παρατόνους χέρας.
ἐπάκουσον, ἄκουσον, ὦ μᾶτερ, ἀντιάζω, 400
ἐγώ σ' ἐγώ, μᾶτερ,
* * καλοῦμαι ὁ
[illegible]
ΑΔ. τήν γ' οὐ κλύουαν οὐδ' ὀρώσαν· ὥστ' ἐγὼ
καὶ σφὼ βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα. 405
ΕΥ. νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλιος ἀντ.
μονώστολός τε ματρός· ὦ σχέτλια δὴ πεθὼν
ἐγὼ ἔρημα • σύ τε,
σύγκασί μοι κούρα, 410
• • συνέτλας· 411
• • ὦ πάτερ, 411
ἀνύσατ' ἀνύσατ' ἐνύμφευσας, οὐδὲ γήρως
ἔβας τέλος σὺν τῷδ'·
ἔφθιτο γὰρ πάρος,
οἰχομένας δὲ σοῦ, μᾶτερ, ὤλωλεν οἶκος. 415
ΧΟ. Ἄδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
οὐ γάρ τι πρώτος σὸς δόμοις λοίσθιος βροτῶν
γυναικὸς εὐσεβοῦς ἐμπλάκης· γίγνωσκε δὲ
ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφειλεται.
ΑΔ. ἐπίσταμαί τε κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε
προσέπτατ'· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι. 420
ἀλλ' ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,
πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηχήσατε
παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπάσμῳ θεῷ.
πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὧν ἐγὼ κρατῶ
πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω 425
κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ·
τέθριππά θ' οἳ ζεύγνυσθε καὶ μονώπυκας
πῶλους, σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φύβην.
αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος 430
ἔστω σελήνας δῶδεκ' ἐκπληρουμένας·
οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
τοῦδ' οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἐμ'· ἀξία δέ μοι
τιμῶν, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη. 434
ΧΟ. ὦ Πελίου θύγατερ, στρ.
χαίρουσά μοι εἰν Ἀΐδα δόμοισι
τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις. 437
ἴστω δ' Ἄϊδας ὁ μελαγχαίτας θεὸς, ὅς τ' ἐπὶ κώπᾳ
πηδαλίῳ τε γέρων 440
νεκρυπομπὸς ἵζει,
πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίσταν
λίμναν Ἀχερονταν πορεύσας ἑλάτᾳ δικώπῳ. 443, 4
πολλὰ σε μουσοπόλοι ἀντ.
μέλψουσι καθ' ἑπτάτονόν τ' ὀρείαν
χέλυν ἔν τ' ἀλύροις κλέονται ὕμνοις,
Σπάρτᾳ κυκλὰς ἀνίκα Καρνείου περινίσσεται ὥρα
μηνὸς ἀειρομένας 450
πανύχιον σελάνας,
λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθήναις.
τοίαν ἔλαπες δαναΐσα μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς. 453, 4
εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη, στρ.
δυναίμαν δέ σε πέμψαι
φίλος ἐξ Ἄϊδα τερίμνων
Κωκυτοῦ τε ῥείθρων
ποταμία νερτέρα τε κώπα.

σὺ γὰρ, ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν, 460
σὺν τὸν αὖτὰς 461 *a*
ἕπαι πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι 461 *b*
ψυχᾶς ἐξ Ἄιδα. κοῦφα σοι
χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
καιὸν ἔλειπε λέχος πόσει, ἢ μάλ' ἐμοί τ' ἂν εἴη
στιγηθὲς τέκνοις τε τοῖς σοῖς. 465
ματέρος οὐ θελούσας ἀντ.
πρὸ παίδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεμισοῦ, 468 *a*
• • 468 *b*
ὃν τέκεσθ', οἵκ ἔτλαν ῥίπτεσθαι
στερτλίᾳ, πολλὰν ἔχοντε χαίταν. 470
σὺ δ' ἐν ἥβᾳ 471 *a*
νέᾳ πρεσβεύσα φωτὸς οἶχει. 471 *b*
τοιαύτας εἴη μοι κόρσαι
συνδυάδος φιλίας ἀλόχου· τὸ γὰρ
ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος· ἡ γὰρ ἐμοίγ' ἄλυπος
δὲ αἰῶνος ἂν ξυνείη. 475

ΗΡ. ξένοι, Θεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς,
Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κεγχάνω;
ΧΟ. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
ἀλλ' εἰπὲ χρεία τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
πέμπει, Θεραίων ἄστυ προσζῆναι τῶδε. 480
ΗΡ. Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.
ΧΟ. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ προσείξειξαι πλάτῳ;
ΗΡ. Θρῃκὸς τέρραον ἅρμα Διομήδους μετα.
ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσει; μὼν ἄπειρος εἶ ξένου;
ΗΡ. ἄπειρος· οὔπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα. 485
ΧΟ. οἵκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
ΗΡ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοὺς πόνους οἷόν τέ μοι.
ΧΟ. κτανὼν ἄρ' ἥξεις ἢ θανὼν αἰτοῦ μενεῖς.
ΗΡ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἐν δρόμοιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τί δ' ἂν κρατήσας δεσσόπην πλέον λάβοις; 490
ΗΡ. πῶλους ἁπάξω κοιρίνω Τιρυνθίῳ.
ΧΟ. οἵκ εἰμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
ΗΡ. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
ΧΟ. ἀλλ' ἄνδρας ἁρταμοῖσι λαιψηρᾶις γνάθοις.
ΗΡ. θηρῶν ὀρείων χρόνον, οὐχ ἵππων, λέγεις. 495
ΧΟ. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
ΗΡ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
ΧΟ. Ἄρεως, ζαχρύσου Θρῃκίας πέλτης ἄναξ.
ΗΡ. καὶ τόνδε τοίνυν δαίμονος πόνον λέγεις,
σκληρὸν γὰρ ἀεὶ καὶ πρὸς αἵπος ἔρχεται, 500
εἰ χρὴ με παισὶν οὓς Ἄρης ἐγείνατο
μάχην ξυνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
αὖθις δὲ Κύκνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
ἀγῶνα πῶλοις δεσπότῃ τε συμβαλῶν.
ἀλλ' οὖτις ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον 505
τρέσαντα χείρα πολεμίων ποτ' ὄψεται.
ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Ἄδμητος ἔξω δωμάτων προρέεται.
ΑΔ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
ΗΡ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
ΑΔ. θέλουμ' ἄν· εὔτυνον δ' ὕπτα σ' ἐξεπίστασαι.
ΗΡ. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;
ΑΔ. θάπταιν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
ΗΡ. ἀπ' οὖν τέκεων σῶν ἢ πατρῶν εἴργει θεός.
ΑΔ. [illegible] 515
ΗΡ. πατὴρ γε μὴν ζώσαιν ἐπ[illegible]ιγετο.
ΑΔ. κἀκεῖνος ἔστι χἠ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
ΗΡ. οὐ μὴν γννή γ' ὅλωλεν Ἄλκηστις σέθεν;

ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
ΗΡ. πότερα θανοῦσης εἶτα ἢ ζώσης ἔτι; 520
ΑΔ. ἔστιν τε κοὐκέτ' ἔστιν, ἀλγύνει δέ με.
ΗΡ. οὐδὲν τι μᾶλλον οἶδ'· ἄσημα γὰρ λέγεις.
ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἣν τυχεῖν αὐτὴν χρεών;
ΗΡ. οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἴπερ ὤνεσεν τάδε; 525
ΗΡ. ὦ, μὴ πράκλαι' ἄκουτον, ἐς τὰδ' ἀναβλαθοῦ.
ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κοὐκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
ΗΡ. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
ΑΔ. σὺ τῆδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κεἰν δ' ἐγώ.
ΗΡ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών; 530
ΑΔ. γυνὴ· ξυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
ΗΡ. ὀθνεῖος, ἢ σοὶ συγγενὴς γεγῶσά τις;
ΑΔ. ὀθνεῖος, ἀλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
ΗΡ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
ΑΔ. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ' ὀρφανεύετο. 535
ΗΡ. φεῦ.
εἶδ' ηὖρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
ΑΔ. ὡς δὴ τί δράσομ τόνδ' ὑπορράπτειν λύγοις;
ΗΡ. ξένων πρὸς ἄλλων ἐστίαν πορεύσομαι.
ΑΔ. οὐκ ἔστιν, ζυαξ· μὴ τοσάνδ' ἔλθοι κακόν. 540
ΗΡ. λυπουμένοις ὀχληρὸς, εἰ μόλοι, ξένος.
ΑΔ. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους.
ΗΡ. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι φίλοις.
ΑΔ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἱ σ' ἐσάξομεν.
ΗΡ. μίσει με, καί σοι μυρίαν ἔξω χάριν.
ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστίαν μολεῖν. 545
ἴγνοῦ σὺ, τῶνδε δωμάτων ἐξωπίσω
ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐρεστῶσιν φράσον
σίτων παρεῖναι πλῆθος· ἐν δὲ κλῄσαστε
θύρας μεσαύλους· νὼ πρέπει θοινωμένους
κλύειν στεναγμῶν οἰδὲ λυπεῖσθαι ξένους. 550
ΧΟ. τί δρᾷς; τοσαύτης ξυμφορᾶς προκειμένης,
Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοχεῖν; τί μόρος εἶ;
ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
ξένου μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπῄνεσας;
οὐ δῆτ', ἐπεί μοι ξυμφορᾷ μὲν οἰδὲν ἂν 555
μείων ἐγίγνετ', ἀξιώτερος δ' ἐγὼ,
καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῖτ' ἂν ἦν κακὸν,
δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς κακοξένους.
αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
ὅταν περ' Ἄργους διφίαν ἔλθω χθόνα. 560
ΧΟ. πῶς οὖν ἔκφυτες τὸν παρόντα δαίμονα,
φίλου μολόντος ἀνδρὸς, ὡς αὐτὸς λέγεις;
ΑΔ. οὐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
καὶ τῷ μὲν, οἶμαι, δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ, 565
οὐδ' αἰνέσει με· τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
μεμαθὼ' ἀπωθεῖν οἰδ' ἀτιμάζειν ξένους. [*στρ.*
ΧΟ. ὦ πολύξενος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς ἀεὶ ποτ' οἶκος,
σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος ἑδλύρας Ἀπόλλων 570
ἠξίωσε ναίειν,
ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμαις 572, 3
ἐν δόμοις γενέσθαι,
δοχμίαν διὰ κλιτύων 575
βοσκήμασι σοῖσι συρίζων 576, 7
ποιμνίτας ἰμειναίους. [*ἀντ.*
[illegible] 580
ἀ δαφοινὸς ἴλα·
χύρεσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν. 582, 3

Φοῖβε, πικτείλεσσε
κεδρίνοις ἐφετμαῖς πεμπε
βάλοις σ' ἐλατῆρι σφιγῶ κυλίκῳ,
χαίρουσ' ἐφέρπει μολπᾷ.
τοιγὰρ πολὶ μᾶλλον τάδε στρ.
ἑστίαν εἶκει παρὰ καλλίναον
βουβῶτ Ἄδμητον· ἀμύνεις δὲ γενῶν [φαίαι
καὶ πεδίων ἐπτάσσοις ὄρων ἀμφὶ μὲν ἀελίου κυε-
ἱππώτιδα αἴθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται, 593. 4
πόντιον δ' Λίγαιον ἐπ' ἀκτὰν 595
ἁλίμενον Πηλιον κρατεῖσι. 596
καὶ τὸν δόμων ἀμπετάσας ἀντ.
δέξετο ξείλιον ποτερῷ βλεφάρῳ, 598
τὰς φίλας κλαίων ἁλόχου νέκυν ἐν [αἰδῶ.
δώμασιν ἀρτίβαλτ'· τὸ γὰρ εἰγενὲς ἐκφέρεται πρὸς
ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. 602, 3
πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾷ ῥᾴστος ἦσται
θεοσεβὴς φῶτα κεδνὰ πράξειν. 605

ΑΔ. ἀνδρῶν θεραίνων εἰμενὴς παρουσία,
τέκνον μὲν ἦδη πάντ' ἔγουτα πρόσποτοι
φέροντσιν ἀρδην ἐς τάφον τε καὶ πυρὰν·
ἐμοὶς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδὸν. 610

ΧΟ. καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
στείχοντ', ὀπαδοὺς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέροις ἀγάλματα.

ΦΕ. ἔχω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
ἐσθλῆς γὰρ, οἷσεἰς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος 615
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη. καίτερ ὄντα δύσπορα.
δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἔτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμάσθαι χρεών,
ἥτις γε τῆς σῆς προὔβαιν' ψυχῆς, τέκνον, 620
καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἴασε σοῦ
στερέντα γήρα πειθήμω καταβλῆναι,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον
γυναῖσιν, ἔργῳ τλᾶσα γενναῖον τόδε.
ὦ τόνδε μὲν σῶσασ', ἀναστήσασα δὲ
ἡμᾶς πέτνωτσα, χαῖρε, κἂν Ἅιδου δόμοις 625
[illegible]
λίσειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.

ΑΔ. οὗτ' ἦλθες ἐς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον
οὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω. 630
κόσμου δὲ τὸν σὸν οὔποθ' ἥδ' ἐνδύσεται·
οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὶς ταρήσεται.
τότε ξυναλγεῖν χρὴν σ' ὅτ' ὀλλύμην ἐγώ.
σὺ δ' ἐκποδὼν στὰς καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
νέῳ γέρων ὢν, τόνδ' ἀποιμώζεις νεκρόν; 635
οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς ὅσπερεῖτες σώματος πατήρ,
οὐδ' ἡ τεκοῦν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
μαστὸν γυναικὸς σῆς ἐπεβλήθην λάθρα.
ἔξειμι εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὅς εἶ, 640
καί μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἢ τᾶμα πάντων δικαιότατα ἀψευξία,
ὃς τηλίκοσδ' ὢν κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου
οὐκ ἠθέλησας, οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἴασατε 645
γυναῖκ' ὀθνείαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
πατέρα τ' ἂν εὐθέως ἂν ἠγούμην μόνην.
καίτοι καλὸν γ' ἂν τοῦδ' ἀγὼν' ἠγωνίσω,
τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών, βμαχὶς δὲ σοι

παίτως ὁ λοιπὸς ἦν βλάστιμος χρόνος· 65
καὶγὼ τ' ἂν ἦζον χἠδὲ τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοὐκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.
καὶ μὴν ὅσ' ἀνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα
πέπονθας· ἥδησας μὲν ἐν τυραννίδι,
παῖς δ' ὢν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων, 655
ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμοις
λείψειν ἔμελλες ὄρφανὸν διαπτύσαι.
οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὡς ἀτιμάζων τὸ
γῆρας θανεῖν προὔδωκά σ', ὥστις αἰδῴμην
πρός σ' ἦν μιλιστα, κἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν 660
τοιάνδε καὶ σὺ χἡ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.
τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθίνοις,
οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
περιστελοῦσι καὶ προθήσουσι νεκρόν.
οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῇδ' ἐμῇ βίᾳ χερί· 665
τέθνηκα γὰρ δὴ τοὐπὶ σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
σωτῆρος αἰχὰς εἰσορᾷ, κείνου λέγω
καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχουτα θανεῖν,
γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου. 670
ἦν δ' ἐγγὺς ἕλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
θνῄσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύ.

ΧΟ. παύσασθ'· ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορὰ,
ὦ παῖ· πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα.

ΦΕ. ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς, πότερα Λυδῶν ἢ Φρύγα 675
κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν μὲ κἀτὸ Θεσσάλου
πατρὸς γεγῶτα, γνησίως ἐλεύθεραν;
ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὓς βαλὼν οὔτοσ ἄπει. 680
ἐγὼ δὲ σ' οἴκων δεσπότην ἐγειτνάμην
κἄξω· κἀμοῦ ἢ σὺ κἀπεφήνω θεὸς·
οὐ γὰρ πατρῷων τῶνδ' ἐδεξάμην νόμων,
παῖδων προθυμήκειν πατέρα, οὐδ' Ἑλληνικόν.
σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυστυχὴς εἶ' εἴτ' εὐτυχὴς, 685
ἔβυσ' ἀ δ' ἡμῶν χρὴν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρουσ δὲ σοι γέας
λείψω· πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
μὴ θνῄσκ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ. 690
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ἢ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
χρόνον, τὸ δὲ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
σὺ γοῦν ἀναιδὼς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
καὶ ζῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
ταύτην κατακτάς· εἶτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικὸς, ὦ κἀκιστ', ἠσσημένος,
ἣ τοῦ καλοῦ σοῦ προῦθανεν νεανίου;
σοφώς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ 700
γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ· κᾆτ' ἀνειδίζεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὢν κακὸς·
σίγα· κἀμοὶ δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἅμιλλ κακῶς
ἐρεῖς, ἀκούσει πολλὰ κοὐ ψευδῆ κακά· 705

ΧΟ. πλεῖσθ λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·
παῦσαι δὲ, πρόσθεν, παῖδα σὸν κικορροῶν.

ΑΔ. λέγ', ὡς ἐμοὶ λέξαντος· εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
τἀληθές, οὐ χρὴν σ' ὡς ἐμ' ἐξαμαρτάνειν.

ΦΕ. σοῦ δ' ἂν προθυμήσκων μᾶλλον ἐξημάρτανον. 710

ΑΔ. τοιοῦτον γὰρ ἠβῶσ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;

ΘΕ. ψυχῇ μιᾷ ζῇν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν.
ΑΔ. καὶ μὴν Διός γε μείζον' ἂν ζῴης χρόνον.
ΘΑ. ἀρᾳ γυναῖκαν, οἷάν ἐκδίκοις παθών ;
ΑΔ. μακρὸν βίον γὰρ ἡσθάνην ἐρωτῶσά σε. 715
ΘΑ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἄστι σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις ;
ΑΔ. σημεῖα τἄς σῆς, ὦ κάκιστ', ἀψευσίας.
ΘΑ. οὗτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὅλεθ' · οὐκ ἐρεῖς τόδε.
ΑΔ. ἆ[illegible]
ἰὼ ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' ἐς χρείαν ποτέ.
ΘΑ. μὴ[illegible]πελλάς, ὡς εἴωσα πλείονες. 720
ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὀνειδος· οἱ γὰρ ἤθελες θανεῖν.
ΘΑ. φίλον τὸ φίγγος τοῦτο τοὐ θεοῦ, φίλον.
ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κοὐκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
ΘΑ. οἷς ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν.
ΑΔ. θανεῖ γε μίστοι δυσκλεὴς, ὅταν θάνῃς. 725
ΘΑ. καιρὸς ἀκοίτευ· οὐ μέλει θαύσει μοι.
ΑΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναίδειας πλέων.
ΘΑ. ἦ οὐκ ἀναιδὴς· τήνδ' ἐφηῤῥες, ἄφρονα.
ΑΔ. ἄπελθε, καὶ με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
ΘΑ. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὧν αἰτῇς φονεύς. 730
[illegible]
ἡ τῷ[illegible]Ἄκαστος οἰκεῖ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,
εἰ μὴ σ' ἀδελφὸν αἷμα τιμωρήσεται.
ΑΔ. ἔρροις νυν αὐτὸς χἠ ξυνοικήσασά σοι,
ἄπαιδε, παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι, 735
[illegible]οὐ γὰρ τῷδέ γ' ἐς ταὐτὸν στέγος
χεάσθ' · εἰ δ' ἀπειπὸν χρὴν με κηρύκων ὕπο
τὴν σὴν πατρῷαν ἐστίαν, ἀπεῖπον ἄν.
ἡμεῖς δέ, τοὶν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν,
στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν. 740
ΧΟ. ἰὼ ἰώ. σκετλία τόλμης,
ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
χαῖρε· πρόφρων σε χθόνιός θ' Ἑρμῆς
Ἄιδης τε δέχοιτ'· εἰ δὲ τι κἀκεῖ
πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τοῦτων μετέχουσ' 745
Ἄιδου νύμφη παμεδρεύοις.
ΘΕΡΑΠΩΝ. πολλοὺς μὲν ἤδη κἀπὸ παιτοίας χθονὸς
ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἷς δεῖπνα πρυθῆκ'· ἀλλὰ τοῖδ' οὔπω ξένου
κακίον' ἐς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην. 750
ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὁρᾷς
[illegible]
τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν
ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν. 755
ποτήρια δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν
πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ,
ἕως ἐθέρμην' αἴθὼν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
οἴνου· στέφει δὲ κράτα μυρσίνης κλάδοις,
ἅμουσ' ὀλακτῶν, δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν· 760
ὁ μὲν γὰρ ᾖδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
[illegible]
δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυεν ξένῳ
τέγγοντες· "Ἀδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἑστιῶ
ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ λῃστὴν τινα, 765
ἢ δ' ἐκ δόμων ἄπεσκεν, οὐδ' ἐφεστάμην,
οὐδ' ἐξέτειν᾽ χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
μήτηρ· κακὸν γὰρ μυρίων ἐρημέτο, 770
ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἆρα τὸν ξένον
στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον ;

ΗΡ. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφρυαντικὸς βλέπεις ;
οὐ γῆ σκιερωπὸν τοὺς ξένους τὸν πρόσπολον
εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί. 775
σὺ δ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρὸν θ' ὁρῶν,
στυγνῷ προσώπῳ καὶ συνωφρυωμένῳ
[illegible]
δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένῃ.
τὰ θνητὰ πράγματ' οἷδας ὅν ἔχει φύσιν ; 780
οἶμαι μὲν οὖ· πόθεν γάρ ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφειλέται,
κοὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
τὴν αὔριον μᾶλλονσαν εἰ ἥξει βίον.
τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφυὲς οὐ προβήσεται, 785
κἄστ' οὐ διδακτόν, οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ.
ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
εὔφραινε σαυτόν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
τίμα δὲ καὶ τὴν πλείστην ἡδίστην θεῶν 790
Κύπριν βροτοῖσιν· εἰμενὴς γὰρ ἡ θεός.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσον ταῦτα, καὶ πείθου λόγοις
ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθὰ σοι δοκῶ λέγειν·
οἶμαι μέν. οὕνουν τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς
[illegible] 795
στεφάνοις συνασθείς· καὶ σάφ' οἶδ' ὑθλίνεκα
τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν
μεθορμιεῖ σε πίτνιλος ἐμπεσὼν σκέφων.
ὅστις δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών,
ὡς τοὺς γε σεμνοὺς καὶ συνωφρυωμένους 800
ἅπασίν ἐστιν, ὧς γ' ἐμοὶ χρῄσθαι κριτῇ.
οὐ ζῆος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πρασσομεν
οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος αἴρια.
ΗΡ. γυνῇ θυραίοι ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν 805
πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.
ΘΕ. τί ζῶσιν ; οὐ κἀτοισθά τὼν δόμοις κακά.
ΗΡ. εἰ μὴ τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
ΘΕ. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.
ΗΡ. οὐ χρὴν μ' ὀδυνᾶν γ' οὕνεκ' εἰ πάσχειν νεκρούς ; 810
ΘΕ. ἡ κάρτα μέντοι καὶ λίαν θυραίος ἦν.
ΗΡ. μῶν ξυμφοράν τιν' οὖσαν οὐκ ἔβραζέ μοι ;
ΘΕ. χαίρων τῷ· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.
ΗΡ. ὦδ' οὐ θυραίοι πημάτων ἄρχει λόγος.
ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάζοντ' ἂν ἠνέθημεν σ' ὁρῶν. 815
ΗΡ. ἀλλ' ἦ πέπονθα δεῖν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν ;
ΘΕ. οὐκ ἤλθες ἐν δόοντι δεξασθαι δόμους·
πένθος γὰρ ἡμῖν ἔστ· καὶ κουράν βλέπεις
[illegible]
ΗΡ. τίς δ' ὁ κατθανών ;
μῶν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ πατὴρ γέρων ; 820
ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένε.
ΗΡ. τί φῄς ; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε ;
ΘΕ. ἠδεῖτο γάρ σε τῶνδ' ἀπωσασθαι δόμων.
ΗΡ. ὦ σχέτλε, οἵας ἡμπλακες ξυναόρου.
ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κεἰν᾽ μάνῃ. 825
ΗΡ. ἀλλ' ἠσθύμην μέν, ὅμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν
κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἐπειδή με
λέγων θυραίον κῆδος ἐς τάφον ἔρεμεν.
[illegible]
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένοις δόμοις, 830
πράσσοντος οὕτω. κἄτα κωμάζω κάρα
στεφάνοισι πυκασθείς· ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
κακοῦ τοσούτου δώμασιν πρησκειμένου.

ποῦ καὶ σφε ἐλάπτει; ποῦ νιν εἰρήσω μολών;
ΧΟ. ἀφὲν παρ' οἶκον, ἢ 'κ Λάρισσαν φέρει, 835
τύμβου κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.
ΗΡ. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ψυχή τ' ἐμή,
ἵν' ἔκβλεπον οἷον παῖδά σ' ἡ Τιρυνθία
Ἥλεκτρωνὸς ἐγείνατ' Ἀλκμήνη Διί,
δεῦ γὰρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἠπίως 840
γυναῖκα κἀς τύνδ' αὖθις ἱδρῖσαι δόμων
ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
Ὠάνακτ' ἐφελᾷσ, καὶ νιν εὑρήσειν δοκῶ,
πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
κἄπειτ' λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας σπελεῖς 845
μάρψω, κέκλουδὲ περιβαλὼ χερῶν ἐμῶν,
μογοῦντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῆ.
ἢν δ' οὖν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
πρὸς αἱματηρὸν πέλανον, εἶμι τῶν κάτω
Κώρης ἀνακτὸς τ' εἰς ἀηλίους δόμους, 850
αἰτήσομαί τε· καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
Ἄλκηστιν, ὥστε χερσὶν εὐθεῖναι ξένου,
ὃς μ' ἐς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπῆλασε,
κἀπεμ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος.
ἔκρυπτε δ', ὡς γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ. 855
τίς τοῦτ' ἐμᾶλλον Θεσσαλῶν φιλοξενος;
τίς Ἕλλαδ' οἶκων; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
εἰ εὐεργετήσαι ᾧτα γενναῖος γεγώς. 860
ΑΔ. ἰὼ ἰὼ. στυγνὰ πρόσοδοι,
στυγναὶ δ' ὄψεις χήρων μελάθρων.
ὤ μοι μοι, αἰαῖ
πᾷ βῶ; πᾶ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν ὀλοίμαν; 865
ἡ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
ξηλῶ φθιμένους, κείνων ἅμαμαι,
κεἰν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.
οὔτε γὰρ αἰζυᾶς χαίρω προσορῶν,
οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων· 870
τοῖον ὄμηρὸν μ' ἀποσυλήσας
Ἄιδης Οἰάνατος παρέδωκεν.
πρῶτα πρῶτα βάδι κεῖθος οἶκων, στγ.
αἰαῖ.
πετονθὼς ἀξύ' αἰαγμάτων.
ἐς.
δι' ὀδύνας ἔβας, 874
σάφ' οἶδα ΑΔ. φεῦ φεῦ. 875
τὰν νέμθεν οἰδὲν ὠφελεῖς.
ὦ μοι μοι.
τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου 876
πρόσωπον ἦτα λιπρὸν.
ἔμηνας ὦ μου φρένας ἥλκωσεν'
τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν
πιστῆς ἀλόχου; μὴ ποτε γήμας
ξηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν.
μία γὰρ ψυχὴ· τῆς ὑπερμαχεῖν
μέτρων ἄχθος· 884
πολῖται δὲ νόσους καὶ νυμφίδιους
εἶναι θανάτους κερπτόμενος
οὐ τλήτων ὄφιν, ἐξὸν ἀτέκνως
ἀγάμους τ' εἶναι δῶ παντός. 888
ΧΟ. τέχνα τέχνα δυσπάλαιστος ἥκει. ἀντ.
ΑΔ. οἰαῖ.

ΧΟ. πέρας δ' οὐδὲν τίδης ἀλγέων. 890
ΑΔ. ἐς.
ΧΟ. βαρέα μὲν φέρειν,
ὅμως δὲ ΑΔ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τλίθ'· οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας
ΑΔ. ὤ μοί μοι.
ΧΟ. γυναῖκα· συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα 895
ΑΔ. ὦ μακρὰ πένθη λύπαί τε φίλων 898
τῶν ὑπὸ γαῖαν.
τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου
τάρρον ἐς κοίλην, καὶ μετ' ἐκείνης
τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενων;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Ἄιδης ψυχὰς 900
τὰς πιστοτάτας σὺν ὧν ἔσχεν, ὁμοῦ
ΧΟ. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει, ᾧ κώρος ἀξιόθρηνος στρ.
ὤχετ' ἐν δόμοισι 905
μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἄλιτ, ἄτεκνος ὤν,
πολλὰς ἐπὶ χαίτας
ἦδη προσετὶς ὧν
βίότου τε πύρσω. 910, 1
ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω, μεταπίπτοντος
δαίμονος; ὤμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηνείαις, 915
σὺν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων.
πολυάχητος δ' εἵπετο κῶμος,
τὴν τε θανοῦσαν κἄμ' ὀλβίζων,
ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων 920
ὄντες ἀριστέων σύζυγες εἶμεν.
νὺν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος,
λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολμοὶ
πέμπουσί μ' ἔσω
λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους. 925
ΧΟ. παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' [ἀντ
ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
βίοτον καὶ ψυχάν.
ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν· 930, 1
τί νέον τόδε; πολλοὺς
ἦδη παρέλυσεν
θάνατος δάμαρτος.
ΑΔ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον στρ.
τοὐμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως· 935
τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεταί ποτε,
πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο.
ἐγὼ δ', ὃν οὐ χρὴν ζῆν, παρεὶς τὸ μόρσιμον,
λυπρῶν διάξω βίοτον· ἄρτι μανθάνω. 940
πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
τίν' ἂν προσειπὼν, τοῦ δὲ προσρηθεὶς ὕπο,
τερπνὴς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέψομαι;
ἢ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελᾶ μ' ἐρημία,
γυναικὸς εὐνὰς εὖ' ἂν εἰσίδω κενὰς 945
θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἶζε, καὶ κατὰ στέγας
αἰχμηρὸν ὀδδας, τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
πίπτοντα κλαίῃ μητέρ', οἳ δὲ δεσπότην
στένωσιν οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με 950
γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
γυναικοπλῆθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι

λείσπων δώματος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
ἐμοὶ δέ μ' ὄστις ἐγθρὸς ὢν κυρεῖ τάδε'
ἴδοῦ τὸν αἰσχρὸν ζωὸν, ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν, 955
ἀλλ' ὧν ἔγημεν ἀντιδοὺς ἀψυχίᾳ
πέφευγεν Ἅιδην· κἄπ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
ἔξω. τί μοι ζῆν δῆτα κἄδικον, φίλοι, 960
κακῶς κλύοντι καὶ κακῶς πεπραγότι;
ΧΟ. ἐγὼ καὶ δαὶ μοίσας στρ.
καὶ μετάραιος ᾠδὰ, καὶ
πλεύστων ἀψιμάνεος λύγων
κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγρας 965
ῥίζον, οὐδὲ τι φάρμακον
Ὀρφήσας κατέγραψεν
γῆθεν, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε μόν. 70
φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτέμων βροτοῖσιν 971, 2
μόνας δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοὺς ἀντ.
ἐλθεῖν οὔτε βρέτας θεᾶς
ἔστιν, οὐ σφαγίων κλύει. 975
μή μοι, πότνια, μείζων
ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ τι νεύσῃ,
σὺν σοὶ τοῦτο τελεντᾷ.
καὶ τὸν ἐν Χαλκίδος δαμαζοις σὺ βίᾳ σίδαρον, 980, 1
οὐδὲ τις ἀποτόμου λήματός ἐστιν αἰδώς. 982, 3
καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἶλε θεὰ δεσμοῖς· στρ.
τόλμα δ'* οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνερθεν 986, 7
κλαίων τοὶς φθιμένοις ἴσα.
καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ. 990
φίλα μὲν ὄρ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δ' ἔτι καὶ θανοῦσα·
γενναιοτάταν δὲ πασᾶν
ἐξείλεθ κλισίαις ἄκοιτιν. 994
μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω ἀντ.
τύμβος σᾶς ἀλλόγυος, θεοῖσι δ' ὁμοίως 997, 8
τιμάσθω, σέβατ ἐμπάροι.
καί τις ὁσχιμὰν κέλευθον 1000
ἐμβαίνων τόδ' ἐρεῖ·
αὖτα ποτέ προῦθαν' ἀνδρὸς,
νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων,
χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης.
τοῖαί νιν προσεροῦσι φάμαι. 1005
καὶ μὴν δ', ὡς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνος,
Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται.
ΗΡ. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν 1010
ἐγγὺς παραστὰς ἐξετάζεσθαι φίλος·
σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικὸς, ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
ὡς δὴ θυραίοι πήματος σπουδὴν ἔχων.
πᾶστεψα κρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην 1015
σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παῶν τάδε,
οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
ὦ δ' οὔνεχ' ἥκω δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν
λέξω. γυναῖκα τήνδε μοι σῶσον λαβὼν, 1020
ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων
ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νικητήριά γὰρ.
δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
πολλῷ δὲ μᾶλλῳ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὲ' 1025
ἀγῶνα γὰρ πανδημον εὐμίσκω τινὰς
τιθέντας ἀθλητησίων, ἄξιον πόνου,
ὕθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα 1030
νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βουφάγεια'
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἵπετ'· ἐντυχὼντι δὲ
αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τοῦ εἰκλεές.
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον, σοὶ μελεὶν γυναῖκα χρή·
οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν 1035
ἦκω· χρὼς δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
ΑΔ. οὔτοι σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεὶς
ἔκρυψ' ἐμὴς γυναικὸς ἀθλίους τύχας·
ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
εἰ τοι πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡμήσθην ξένου· 1040
ἴλις δὲ κλαίειν τοὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
γυναῖκα δ', εἰ που ἔστιν, αἰτοῦμαί σ', ἄναξ,
ἄλλον τιν' ὄστις μὴ πέτοιθεν οἱ· ἐγὼ
σώζειν ἄνωχθὶ Θεσσαλῶν· πολλοὶ δέ σοι
ξένοι Φεραίων· μὴ μ' ἀναμνήσῃς κακῶν. 1045
οὐκ ἂν δυναίμην τηνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν
ἄδακρυς εἶναι· μὴ ἰοσοὐντί μοι νόσον
προσθῇς· ἄλις γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νεᾶ γυνή;
νέα γάρ, ὡς ἐαθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 1050
πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
καὶ πῶς ἀκραιφνὴς, ἐν νέοις στρωθωμένη,
ἔσται; τὸν ἠβῶνθ', Ἡράκλειες, οὐ ῥᾴδιον
εἴργειν· ἐγὼ δέ σου προμηθίαν ἔχω.
ἢ τῆς θανούσης θάλαμον εἰσβήσας τρίφω; 1055
καὶ πῶς ἐνεσφῶμ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
διπλὴν φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν,
μή τίς μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν εἰεργέιν
προδόντ' ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας,
καὶ τῆς θανούσης, ἀξία δέ μοι σέβειν, 1060
πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ', ὦ γύναι,
ἥτις ποτ' εἶ σὺ, ταῦτ' ἔχουσ' ἀλκήπτιδι
μορφῇς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήξεαι δόμας.
οἶμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
γυναῖκα τήνδε, μή μ' ἔλῃς ῥῆμάνον. 1065
δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ' ὁρᾶν
ἐμὴν· θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων
πηγαῖ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγὼ
ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.
ΧΟ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην· 1070
χρὴ δ', ὁστις εἶσι, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
ΗΡ εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
ἐς φῶς πορεῖσαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
γυναῖκα, καί σοι τήνδε πορσῦναι χάριν.
ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαί σ' ἄν. ἀλλὰ ποῦ τάδε; 1075
οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος πολῦ.
ΗΡ. μὴ νυν ὑπέρβαλλ', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
ΑΔ. ῥᾴον παραινεῖν ἢ παθύντα καρτερεῖν.
ΗΡ. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλεις ἀεὶ στένειν;
ΑΔ. ἔγνωκα καὶτὸς, ἀλλ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει. 1080
ΗΡ. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυα.
ΑΔ. ἀπώλεσέν με, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω.
ΗΡ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἥμπλακες· τίς ἀντερεῖ;
ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.

ΗΡ. χρῄζουσ᾽ ἀμιλλᾶσι. τὸν δ᾽ ἐᾷ· ἡδύσκει κακόν.
ΑΔ. χρῄζων λέγοιτ᾽ ἄν, εἰ χρῄζοις τὸ κατθανεῖν.
ΗΡ. γυνὴ σε παίσει καὶ νέου γάμου πόθος.
ΑΔ. σίγησον· οἷον εἶπας. οὐκ ἂν φθάμην.
ΗΡ. τί δ᾽ ; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ γηρεύσει λέχος ;
ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.
ΗΡ. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς ;
ΑΔ. κεἴην ὑπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεών.
ΗΡ. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ᾽ ὀφλισκάνεις.
ΑΔ. ὡς μήποτ᾽ ἀνδρὶ τῷδε νυμφίον καλῶν.
ΗΡ. ἐπῄνεσ᾽ ἀλόχῳ πιστὸς οὐνεκ᾽ εἶ φίλος.
ΑΔ. θάνομι᾽ ἐκείνην καίπερ οὐκ οὖσαν πρυδούς.
ΗΡ. δέχου νυν εἴσω τήνδε γενναίων δόμων.
ΑΔ. μὴ, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ὕντομαι Διός.
ΗΡ. καὶ μὴν ἀμαρτήσει γε μὴ δράσας τάδε.
ΑΔ. καὶ δρῶν γε λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι.
ΗΡ. πιθοῦ· τάχ᾽ ἂν γὰρ ἐς δέον πέσοι χάρις.
ΑΔ. φεῦ.
εἶθ᾽ ἐξ ἀγῶνος τῆνδε μὴ ᾽λαβές ποτε.
ΗΡ. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννίκας ἐμέ.
ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ᾽ ἀπελθέτω.
ΗΡ. ἄπεισιν, εἰ χρή· πρῶτα δ᾽ εἰ χρεὼν ἄθρει.
ΑΔ. χρή. σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
ΗΡ. εἰδὼς τι κἀγὼ τήνδ᾽ ἔχω προθυμίαν.
ΑΔ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
ΗΡ. ἀλλ᾽ ἐσθ᾽ ὅθ᾽ ἥμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
ΑΔ. κομίζετ᾽, εἰ χρὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
ΗΡ. οὐκ ἂν μεθεῖην σοῖς γυναῖκα προσπόλοις.
ΑΔ. σὺ δ᾽ αὐτὸς αὐτὴν εἶσαγ᾽, εἰ δοκεῖ, δόμους.
ΗΡ. ἐς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι, δῶμα δ᾽ εἰσελθεῖν πάρα.
ΗΡ. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
ΑΔ. ἄναξ, βιάζει μ᾽ οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
ΗΡ. τόλμα προτείνων χεῖρα καὶ θιγὼν ξένης.
ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν᾽ ὡς καρατόμῳ.
ΗΡ. ἔχεις ; ΑΔ. ἔχω.
ΗΡ. ναὶ, σῶζέ νιν, καὶ τὸν Διὸς
φήσεις ποτ᾽ εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
βλέψον δ᾽ ἐς αὐτὴν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρέπειν
γυναικί· λύπης δ᾽ εὐτυχῶν μεθίστασο.
ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω ; θαῦμ᾽ ἀνέλπιστον τόδε·
γυναῖκα λεύσσω τήνδ᾽ ἐμὴν ἐπεστίως,
ἣ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά ;
ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ᾽ ὁρᾷς δάμαρτα σήν.
ΑΔ. ὅρα γε μή τι φάσμα νερτέρων τόδ᾽ ᾖ.
ΗΡ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ᾽ ἐποιήσω ξένον.
ΑΔ. ἀλλ᾽ ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ᾽ ἐμήν ;
ΗΡ. σάφ᾽ ἴσθ᾽. ἀπιστεῖν δ᾽ οὐ σε θαυμάζω τύχης.
ΑΔ. θίγω, προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ᾽ ἐμήν ;
ΗΡ. πρόσειπ᾽. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσονπερ ἤθελες.
ΑΔ. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,
ἔχω σ᾽ ἀέλπτως, οὔποτ᾽ ὄψεσθαι δοκῶν.
ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δέ μοι γένοιτο τὸς θεῶν.
ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
εὐδαιμονοίης, καὶ σ᾽ ὁ φύτευσας πατὴρ
σώζοι· σὺ γὰρ δὴ τᾶμ᾽ ἀνώρθωσας μόνος.
πῶς τὴνδ᾽ ἔπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε ;
ΗΡ. μάχην ξυνάψας δαιμόνων τῷ κυρίῳ.
ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν ;
ΗΡ. τύμβου παρ᾽ αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν
ΑΔ. τί γάρ ποθ᾽ ἡδ᾽ ἄναυδος ἔστηκεν γυνή ;
ΗΡ. οὔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ φάος.
ἀλλ᾽ εἶσαγ᾽ εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν
τὸ λοιπὸν, Ἄδμητ᾽, εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ᾽· ἐγὼ δὲ τὼν προκειμένων πόνων
Σθενέλου τυράννῳ παιδὶ πορσυνῶ μολών.
ΑΔ. μείνον παρ᾽ ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.
ΗΡ. αὐθις τοῦ ἔσται, νῦν δ᾽ ἐπείγεσθαί με δεῖ.
ΑΔ. ἀλλ᾽ εὐτυχοίης, νόστιμον δ᾽ ἔλθοις πόδα.
ἀστοῖς δὲ πᾶση τ᾽ ἐνεπω τετραρχίᾳ
χοροὺς ἐπ᾽ εὐθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον
τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.
ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ᾽ ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ᾽ οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ᾽ ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιόνδ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΛΑΟΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΜΑΚΑΡΙΑ.
ΔΗΜΟΦΩΝ.
ΑΛΚΜΗΝΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἴολαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος ἐν γήρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθοῖς εὐνους παρέστη. τῶν γὰρ παίδων ἐξ ἁπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖ προσφυγὼν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν. Δημοφῶντος γὰρ τοῦ πόλεως κρατοῦντος. Κηρύκων δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας, ἐκώλυσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἀπῆλθε, πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὠλιγώρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γεγενημένων, ἐὰν Δήμητρι τὴν εὐγενεστάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχεν· οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα [illegible] ἐθέλειν. τὴν μαντείαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων, Μακαρία, τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὥρμησαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΙΟΛΑΟΣ.

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῖσ' ἐμοὶ δεδογμένον,
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ,
ὁ δ' ἐς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρύς,
αὐτῷ δ' ὄμιστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθών.
ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἔξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Ἡρακλέει,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' οἰρανὸν
ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς
σώζω τάδ', αὐτὸς δεύμενος σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὸν γῆς ἀπηλλάχθη πατὴρ,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
ἀλλ' ἐξέδραμεν. καὶ πάλαι μὲν οἰχεται,
[illegible] ἀδικεῖται.
ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοιτες πόλιν.
πρὸς τοὺς γὰρ ἄλλους καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
ὑβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ἐμβίσαι·
πέμπων ὅπου γῆς πυθέσθοιτ' ἰδρυμένους
κἄμεικας ἐξαιτεῖ τε καξελῴγει χρονὸς,
πόλιν πρωτεύων Ἄργος, οὐ σμικρὰν φίλην
ἐχθρὰν τε θέσθαι, χαὐτὸν εὐτυχοῦνθ' ὅμα.
οἱ δ', ἀσθενῆ μὲν τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
σμικρὸν δὲ τοὔσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
τοῖς κρείσσοσιν σέβοιντες ἐξείργουσι γῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις,
καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς,
ὄκνῳ προδοῦναι, μὴ τις ὧδ' εἴπῃ βροτῶν·
[illegible] πακτῆρι,
[illegible] γαμεῖν.
πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι,
Μαραθῶνα καὶ σύγκλημον ἱκόμεσθ' ἀφ' ὑβρίσ
ἵκεται καθεζόμεσθα βωμοὺς θεῶν,
[illegible]
ὑπόσπουδ κατοικεῖν Θησέως παῖδας λίγος,
κλῆρόν τε λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίονος,
τοὺς ἐγγυς ὄντας· ὧν ἵκεται τέρμονας
[illegible]
ἔτεκεν γεγῶσταν δὲ στρατηγεῖται φυγῆ·
ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῦσδε καὶ γαίων τέκνοις,
ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παῖδες Ἀλκμήνης γένος,
[illegible]
σώζειν· νέοις γὰρ παρθένοις αἰδούμεθα
ἔχειν πολιτῶν κἄπιξωμοσταστέων.
Ὕλλος δ' ὁδοιπόρ[illegible] θ' ὑπὲρ πρεσβεύει γένος,

ἦν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν
πέπλων· ὁρῶ κήρυκα τῶνδ' Εὐρυσθέως
στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὐ διωκόμεσθ' ὑπο,
πάσης ἀλήτai γῆς ἀπεστερημένοι.
ὦ μῖσος, εἶθ' ὁλοιο χὠ πέμψας σ' ἀνὴρ,
ὃς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
ἐκ τοῖδε ταὐτοῦ στόματος ἠγγειλας κακά.
ΚΟ. ἦ που καθῆσθαι τῆνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς
πόλιν τ' ἀφικέσθαι σεσῳσμένον, κακῶς φρονῶν·
οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἱρήσεται
τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως·
χώρει· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ
εἰς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ
ἐλευθέρα τε γαῖ', ἐν ᾗ βεβήκαμεν.
ΚΟ. βούλει πόνου μοι τῆδε προσθεῖναι χερί;
ΙΟ. οὗτοι βίᾳ γέ μ' οὐδὲ τοῦσδ' ἄξεις λαιῶν.
ΚΟ. γνώσει σὺ· μάντιν δ' ἦσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τάδε.
ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
ΚΟ. ἅπαυ'· ἐγὼ δὲ τοὐσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω, νομίζων οὐπέρ εἰσ' Εὐρυσθέως.
ΙΟ. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοὐντες χρόνον,
ἀμὔνεθ'· ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς
βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μαίνεται,
πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.
ΧΟ. ἔα ἔα. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας στρ.
ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;
ΙΟ. ἴδετε τὸν γέροντ'
ἁμαλὸν ἐπὶ πέδῳ χίμενον· ὦ πάλαι.
ΧΟ. πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πίτνεις;
• • •
ΙΟ. ὦ, ὦ ξένοι, με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
ἕλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
ΧΟ. σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν
Εὐνοσικῶν ἦλθες
λαόν; ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ
κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοΐδ' ἀκτάν;
ΙΟ. οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.
ΧΟ. ὄνομα τί σε, γέρον,
Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς;
ΙΟ. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.
ΧΟ. οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρὶν· ἀλλὰ τοῦ ποτ' ἐν
χειρὶ σᾷ κομίζεις κόρους νεοτρεφεῖς, φράσον.
ΙΟ. Ἡρακλέους οἵδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι, ἀντ.

ἰκέται σέβειν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.
τί χρῆσ', ἢ χώρων
πόλεως, ἔνεπέ μοι, μελόμενοι τυχεῖν;
μήτ' ἐκδιδεῖναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
ἀλλ' οὖτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει,
οἱ σοῦ κρατοῦντες εὐθὺ' εἰρίσκουσί σε.
εἰσὶν θεῶν ἑκτῆρας αἰδεῖσθαι, φίλε,
καὶ μὴ βιαίῳ
χειρὶ δαιμόνων ἀπολιπεῖν σφ' ἕδη·
πότνια γὰρ Δίκα τἀδ' οὐ πείσεται.
ἔσεσθε γὰρ νὼν γῆς τοίσδε τοῖς Εὐρυσθέως,
κοὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερί.
[illegible]
μεθίενται πόλει ξένων προστροπάν.
καλὸν δὲ γ' ἕξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εἰ δουλίας τυχοῦσα τῆς ἀμείνονος.
οἰκοῦν τιμήνω τῇδε γῆς φρίξαντά σε
χρὴν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους
θεῶν ἀφελκεῖν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν.
τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως.
πρὸς τοῦδ' ἀγὼν τις ἢ μὰ τοῖδε τοῦ λόγου
μάλιστ' ἂν εἴη· τάλλα δ' εἰρηταὶ μάτην.
καὶ μὴν δὸ' αὖτὸς ἔρχεται σπουδὴν ἔχων
Ἀλκμὰς τ' ἀδελφὸς, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
ἐπείπερ ἔβδης πρόσθεν ὧν νεωτέρους
ξυηδρομήσας τῆνδ' ἐπ' ἐσχάρας Διός,
λέξον τις ὄχλον τῶνδ' αἰρήσεται τύχη.
ἱκέται κάθηνται παῖδες οἷδ' Ἡρακλείους,
ᾤμωξαν καταστέψαντες, ὡς ὀρᾷς, ἄναξ,
πατρὸς τε πιστὸν Ἰόλεως παραστάτην.
τί δῆτ' ἴυγμὸν ἦδ' ἐδεῖτο συμβορᾶ;
βίᾳ νιν οἵτοσ τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
[illegible]
γέροντος, ὥστε μ' ἐκβαλεῖν εἵτεκα δίκην.
καὶ μὴν στολήν γ' Ἕλληνα καὶ ῥυθμὸν πέπλων
ἔχει· τὰ δ' ἔργα βαρβάροις χερὸς τάδε.
σὺν δὴ τὸ φυλέσιν ἐστὶ μὴ μέλλειν τ' ἐμοὶ
πολὰς ἀζῆξαι δεῦρο γῆς ὅρους λιπών.
Ἀργεῖός εἰμι· τοῖτο γὰρ θέλεις μαθεῖν.
ἐξ' οἵσι δ' ἦκω καὶ παρ' οὓς λέγειν θέλω.
πάμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθεῖ ἄναξ,
ἥξοντα τοῦσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὦ ξένε,
δίκαι' ὁμαρτῆ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
Ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς Ἀργείοις ἄγω,
ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τοῖσδε δραπέτας ἔχων,
ὑμοίοις τοῖς ἐκείθεν ἐγκηρισμένοις
θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν
αὐτοὶ καθ' αὑτῶν κυρίοις κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἐστίας ἀφιγμένων,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἑστάμεν λόγοις,
[illegible]
ἀλλ' ἦ τιν' ἐς σὲ μοῖραν ἐσκεμμένοι
δεῦρ' ἦλθον, ἢ κἀνδυνον εἰς ἀμηχάνων
ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γιγήσεται·
οὐ γὰρ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που
[illegible]
τῶν τῶνδ' ὀρφοῖλοις ξυμφορᾶς κατοικτεῖρ'
φέρ' ἀντίδες γὰρ, τοῦσδε τ' ἐς γαῖαν παρεῖς
ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
τὰ μὲν πρ' ἡμῶν τοιὰδ' ἔστι σοι λαβεῖν·

Ἄργους τοιῆνδε χεῖρα τὴν τ' Εἰρασθίως
ἰσχὺν ἅπασαν τῆδε προσθεῖσθαι πόλει.
ἢν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' ἱκτίσματα
βλέψῃς πεπαυβρῖς, ἐς πάλην καθίσταται
δορὸς τὸ πρῶτμα· μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
ὧν ἔρχ' ἀγὼν τόνδ' ὕτερ χλιαίνεσθαι.
τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδὸς ἀφιμεθεὶς
Τιρυνθίους θεὶς πύλεμον Ἀργείοις τ' ἔχειν,
ποῖσι σ' ἀμύνων συμμάχοις, τίνος δ' ὕπερ
θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον
κτήσει πρὸν ἀστῶν, εἰ γέροντος οὔσεκα
τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος, ὡς εἰπεῖν ἔπος,
παῖδων τε τῶνδ' εἰς ἄπτλον ἐκβήσει πόδα.
ἐρεῖς, τὸ λῷστον, ἐλπίδ' εἰρήσειν μένον.
καὶ τοῖτο πολλῷ τοῦ παρόντος εὐδεές·
κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἷδ' ὠπλισμένοι
μάχουτ' ἂν ἠδήσαντες, εἰ τι τοῖτό σε
ψυχὴν ἐπαίρει, χοἰν μέτῳ πολὺς χρόνος,
ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
δοὺς μηδέν, ἀλλὰ τῷ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ
κτῆσαι Μυκήνας, μηδ', ὕπερ φιλεῖτε δῶν,
πάσῃς σὺ τοῖτο, τοὺς ἀμείνοσας παρὼν
φίλους ἐλίσσειν, τοὺς κακίονας λάΐσῃς.
τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίη λόγου,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μέσον ἐκμάθῃ σαφῶς;
ἄναξ, ἐπάρκει μὲν τοῦ ἐν τῇ σῇ χθονί,
εἰπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάμεστί μοι,
κοὐδεὶς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἀλλοθεν.
ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οἵδεν ἔστιν ἐν μέσῳ·
ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οἵδεν ἐσθ' ἡμὶν ἔτι,
ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φείγομεν πάτραν,
πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι
δόντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασαν χθονός;
ξένοι γάρ ἐσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὅρον
φείγειν δικαιοῖθ' ὅστις ἂν τὸργος φίγῃ;
οὔκουν Ἀθῆνας γ'· οὐ γὰρ Ἀργείων φιλῶ
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
οὐ γάρ τι Τραχὶς ἐστιν, οὐδ' Ἰαχαϊκὸν
πύλασιν, ὥδεν σὺ τοῖσδε, τῇ δίκῃ μὲν οὔ.
τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἷά περ καὶ νὺν λέγεις,
ἥλαυνες ἐκὰτας βωμίους καθημένους.
εἰ γὰρ τόδ' ὄνατ καὶ Ἀργόνος κραυοῖσι σοὶς,
[illegible]
ἀλλ' οἷδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
θνήσκειν θελήσουσ'· ἡ γὰρ αἰσχύνη πάρος
τοῦ ζῆν παρ' ἑσθλοὺς ἀνδρὶσιν νομίζεται.
πόλεμ μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὐν ἐπίφθονον
λέκν ἐπαινεῖν ἐστι· πολλάκεις ἐὲ δὴ
καὶτὸς βαρυνθεὶς εἶδ' ἄγαν αἰνούμενος.
σοὶ δ' ὡς ἀνάκτη τοῦσδε βούλομαι φρόσαι
σώζειν, ἐπείπερ τῶνδε προστατεῖς χθονός·
Πιτθεὺς μὲν ἐστι Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθέως
Αἴθρα, πατὴρ δ' ἐν τῆσδε γενᾶται σέθεν
Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἄνεμι σοι γένος.
Ἡρακλέης ἦν Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς.
κεῖνη δὲ Πέλοπος θυγατρὸς αὖτανεψίνου
πατὴρ ἂν εἴη σός τε καὶ τοίτων γεγώς.
γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
ἃ δ' ἐκτὸς ἦξε τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
τίσαι λέγω σοι παισί· φημὶ γὰρ ποτε
στίμπλοις γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ,
ζωστῆρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνου μέτα,

Ἄιδου τ' ἐμαυτὸν ἐξαιτήσωμαι μεταν-
πατέρα σὸν· Ἕλλας πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
ὃν ἀνεδόθαι σ' οὐ προσῆκον χάριν,
μὴ· ἐκδίδησιν μήτε πρὸς θεῶν
τῶν σῶν ἀποστασίετες ἐκπεσεῖν χθονός.
[σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν, χωλὸς ἓν τε πόλει κακὸν,
ἑκεῖσε πλήτας συγγενεῖς, οἵμοι κακῶν.
πλεῖστον τῶν αὐτοῦ βλέψον, ἐλκεσθαι βίᾳ.]
ἀλλ' ἀιτιομαί σε, καὶ καταστεῖξω, χερῶν
καὶ πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσης
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐν χέρας λαζῶν.
[illegible]
πατῆρ, ἀδελφὸς, δεσπότην· ἅπαντα γὰρ
ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
[illegible]
τὴν δ' εἰγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
νῦν δὴ μάλιστ' ἐσείδον· οἶδε γὰρ πατρὸς
ἐσθλοὺ γεγῶτες δυστυχοῦσ' ἀναξίως.
τρισσαὶ μ' ἀναγκάζουσι συμβουλὰς ὁδοὶ,
Ἰόλαε, τοὐσδε μὴ παρώσασθαι ξένους·
τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς, ἐφ' οὗ σὺ βώμιος
θακεῖς τεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν.
τὸ συγγενὲς τε καὶ τὸ προὐφείλειν καλῶς
[illegible]
τὸ τ' αἰσχρὸν, οὗπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·
εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βίᾳ
ξένου πρὸς ἀνδρὸς ἱκέτου, οὐκ ἐλευθέραν
οἰκεῖν δοκησῶ γαῖαν, Ἀργείοις δ' ὄκνῳ
ἴσεσας προδοῦναι· καὶ τάδ' ἀγχόσης πέλας.
ἀλλ' ὤφελες μὲν εὐτυχίστερος μολεῖν
ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρίσης ὅπως σέ τις
σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βίᾳ.
σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
πρὸς τοῖσδε τ', εἴ τι τοισίδ' ἐγκαλεῖ ξένοισι,
δίκης κυρήσειν· τοῦσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
οὐκ, ἢν δίκαιον ᾖ τε καὶ νικῶ λόγῳ·
καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
οὐκοὖν ἐμοὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος.
ἐμοί γ', εἰν σοι τοῦσδ' ἐφίλεισθαι μεθῶ.
σὺ δ' ἐξιρίζε. κἄτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν.
σκαιὸς πέφυκας, τοῦ θεοῦ πλεῖω φρονῶν.
δεῖρ', ὡς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
ἄπαστι κοινὸν βῶμα δαιμόνων ἕδρα.
ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
οὐκοὖν ἐγὼ τἂν ἐνδαδ' εἰμὶ κύριος ;
Ἀλίπτεσν γ' ἐκείνους μηδὲν, ἢν σὺ σωφρονῇς.
βλίπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μαίνοντος θεούς.
οὐ βούλομαί σε πώλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
κἀγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
ἄξω γε μύστοι τοὺς ἐμοὶς ἐγὼ λαβών.
οὐκ ἦ· ἐς Ἄργος βᾶδ' ἴουσ' ἄπει πάλιν.
περιμενεῖς δῆ τοῦτό γ' αὖτὶς εἴσομαι.
κλαίων ἂν ἄβει τῶνδε, κοὐκ ἐς ἀμφολάς.
μὴ πρὸς θεῶν κίρκια τολμήσῃς θενεῖν.
εἰ μὴ γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
ἄπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγῃς, ἄναξ.
στείχω· μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.
ἦρα δὲ πολλὴν Ἄρεως Ἀργείου λαβὼν
σὺν χαλκέοις αἰχμῶν ὄχλῳ· μυρίοι δέ μ' ἕπονται ἀσπιστῆρες, Ἑλληνίδες τ' ἄναξ
αὐτὸς στρατηγῶν· Ἄλκιδόν θ' ἑπ' ἐσχάτοις
καμπύλοις τιμᾶσθε τερμασιν μένει.
λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται
σοὶ καὶ πολίταις γῆ τε τῇδε καὶ φυτοῖς·
μάτην γὰρ ἦλθε δῶδε γ' ἂν κεκτῳμένα
πολλὴν ὑν Ἄργει, μὴ σε τιμωρούμενοι.
φθείρουσι τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δίδοικ' ἐγώ.
ἐλθὼν δ' ἐπ' ἄλλας αἰχμὰς εἶ· ἐγὼ δὲ σὲ
ἄξειν βίᾳ τοῦσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πάλει
ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
ὧρα προνοεῖν, πρὶν ὅροις πελάσαι
στρατὸν Ἀργείων· μιλὰ δ' ὀξὺς Ἄρης
ὁ Μυκηναίων,
ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πριν.
πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
πόσα νιν λέξειν βασιλεῖσι δοκεῖς,
ὡς δεῖν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν
ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι.
οἰκ ἔστι τοῖδε παισὶ κάλλιον γέρας,
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι,
γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω.
τέκνοις δνείδος οὗτος· ἡδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ηἰγένει· ἀμίνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
ἐς τοὔσχατον πεσόντες ἠρόμεν φίλους
καὶ ξυγγενεῖς τοισδ', οἱ τοσῆσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προύστησαν μόνοι.
δότ', ὦ τέκν', αἰτοῦς χεῖρα δεξιὰν δότε,
ἡμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε.
ὦ παῖδες, ἐς μὲν πεῖραν ἦλθομεν φίλων,
ἣν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος ἐς πάτραν φανῇ,
καὶ δῶματ' οἰκήσητε καὶ πάλιν πατρὸς,
σωτῆρας ἀεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
καὶ μήποτ' ἐς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ,
μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'. ἀξιοῖ γ' ὑμῖν σέβειν
οἵ γὴν τοσήνδε καὶ Πελασγικὸν λεὼν
ἡμῶν ὑπηλλάξαντο πόνοισιν ἔχειν,
πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
οἰκ ἐξέδωκαν, οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανὼν, ὅταν θάνω,
πολλῷ σ' ἐπαίνῳ Θησέως, ὦ τἄν, πέλας
ὑψηλὸν ἀρῶ καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
ὡς εὖ τ' ἔδρᾶσ καὶ τέκνοισιν ἥρκεσας
τοὺς Ἡρακλείους, εἰ γενοῖς δ' ἀν' Ἑλλάδα
σώζειν πατρῴων δόξαν, εἰ ἐσθλῶν δὲ φὺς
οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς
παύρου μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὕροις ἂν ὄστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.
ἀεὶ ποθ' ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν
τοιγὰρ πόνους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
ἤνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.
σοὶ τ' εὖ λέκεται, καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ, γέρον,
[illegible]
κἀγὼ μὲν ἐστῶν σύλλογον ποιήσομαι,
τάξω θ', ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δέχωμαι χειρί. πρῶτα μὲν σκοπούς
πέμψω πρὸς αὐτὸν, μὴ λάθῃ με προσπεσὼν·
ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βυηδρόμος·
μάντεις τ' ἀθροίσας θύσομαι, σὺ δ' ἐς δόμους
σὺν παισὶ χωρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.

εἰσὶν γὰρ οἱ σοὶ, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὤ,
μέμημαν ἔξυνοι· ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους, γέρον.
ΙΟ. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν. ἐξαμεσθα δὴ
ἱκέται μένοντες ἐνθάδ' εὖ πράξει πόλιν· 345
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῆς καλῶς,
ἥμεν πρὸς οἴκους· θεοῖσι δ' οὐ κακίοσι
χρώμεσθα συμμάχοισιν 'Αργείων, ἄναξ·
τῶν μὲν γὰρ Ἥρα πρόστατις. Διὸς δάμαρ,
ἡμῶν δ' Ἀθήνα. φημὶ δ' εἰς εἰπραξίαν 350
καὶ τοῖδ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.
ΧΟ. εἰ σὺ μὲγ' αἰχεῖς, ἕτεροι στρ.
σοῦ πλέον οὐ μέλοιται,
ὦ ξεῖν', Ἀργύθεα ἰλθὼν 355
μεγαληγορίαισιν δέ γ' ἐμὰς
φρένας οὐ φοβήσεις.
μήπω ταῖς μεγίλαισιν οὕτω
καὶ καλλιχόροις Ἀθήναις
εἴη. σὺ δ' ἄφρων ὅ τ' Ἄργει 360
Σθενέλου τύραννος·
ὁ, πολλὰ κἀλλ' ἐτέρων ἀντ.
οὐκ ἐπιστάτου λοιγὸς
θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντισχομένους 365
ξείνος ὢν βιαίως
ἔλκεις, οὐ βασιλεῖσιν εἴξας,
οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη
παρὰ γ' εὖ φρονοῦσιν; 370
εἰρήμα μὴν ἐμοιγ' ἀρίσκει·
σοὶ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
λέγω, κεἰ πόλιν ἥξεις,
οὐχ οὕτως ἁ δοκεῖς κυρήσεις.
οὐ σοὶ μῦθῳ ἔχχος, οὐδ' 375
ἰτέα κατάγλωσσ' ἐστίν.
ἀλλ', ὦ πολέμων ἐραστὰ,
μὴ μοι δορὶ συνταράξῃς
τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν
πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου. 380
ΙΟ. ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων
ἥκεις; νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
μέλλουσιν ἢ πάρεισιν ἢ τί πυνθάνει;
οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος·
ὁ γάρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὢν 385
εἶσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
ΔΗ. ἥκει στράτευμ' Ἀργεῖον Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ·
ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον. ἅνδρα γὰρ χρεὼν, 390
[illegible] καλῶν,
οἷς ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν.
πεδία μὲν οὖν γῆς ἐς τὸδ' οἷκ ἐφῆκέ πω
[illegible]
σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τόδ' ἀν λέγοιμί σοι, 395
ποίᾳ προσάξει στρατόπεδόν τ' ἄνευ δορὸς,
ἐν ἀσφαλεῖ τε τῇσδ' ἱδρύσεται χθονός.
καὶ τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄραρ' ἤδη καλῶς·
[illegible]
ἔστηκεν οἷς χρὴ ταῦτα τεύχεσθαι θεῶν, 400
ὑπηρετεῖται δ' ἅστυ μάντεων ὕπο,
τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.
χρησμῶν δ' ὁμοιοῖς πάντας εἰς ἐν ἁλίσας
ἦλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα
λόγοις σοφοῖς [illegible] 405
καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
πολλὰ· ἐν δὲ πάντων γνῶμα ταντὸν ἐμπρέπει·
σφάξαι κελεύσαντ' ἐν παρθένου κόρῃ
[illegible]
ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὡς ὁρᾷς, προθυμίαν 410
τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ
οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
ἑκοντί· ἑκὼν δὲ τίς κακὸς οὕτω φρονεῖ,
ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα;
καὶ νῦν πικρὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις, 415
τῶν μὲν λεγόντων ὡς δίκαιον ἦν ξένους
ἱκέτας ἀρῆγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμὴν
κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δρώσω τόδε,
οἰκείοις ἦδη πόλεμος ἐξαρτύεται.
ταῦτ' οὖν ὅρα σὺ καὶ συνεξεύρισχ' ὅπως 420
αὐτοῖ τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τόδε,
κἀγὼ πολίτας μὴ [illegible]
οὐ γὰρ τυραννὶς ὥστε βαρβάρων ἔχω·
ἀλλ' ἣν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ πρύδυμον οὖσαν οὐκ ἐᾷ θεὸς 425
ξενοις ἀρήγειν τῆνδε χρῄζουσαν πόλιν;
ΙΟ. ὦ τέκν', ἐοίγμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
ἐς χέρα γῆ συνῆψαν, εἶτα χερσόνδευ
πνοαίσιν ἠλάθησαν ἐς πόντον πάλιν. 430
οὕτω δὲ χῆμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς,
ἦδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες, ὡς σεσωσμένοι.
οἶμοι· τί δῆτ' ἕτερψας ὦ τάλαινά με
ἐλπὶς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν·
συγγνωστὰ γάρτοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει 435
κτείνειν πολιτῶν παῖδας. αἰνέσας δ' ἔχω
καὶ τἀνθλιδ'· εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πράσσειν ἔμ', οὕτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις.
ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν; 440
ποῖον δὲ γαίας ἕρκος οἰκ ἀφίγμεθα;
ὀλούμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δή.
κάμοὶ μὲν οὐδὲν εἶ με χρὴ θανεῖν μέλει,
πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐκβρώτῃ θανών.
ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτείρω, τέκνα, 445
καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν·
τλήμων δὲ κἀγώ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρὴν χρὴν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
πεσόντας αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον. 450
ἀλλ' οἴσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπασα γὰρ
πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας.
ἔμ' ἑκοῦσ 'Αργείοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄναξ,
καὶ μήτε κυδίνευε σωθῆτο τέ μοι
τέκν'· οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἴτω. 455
μάλιστα δ' Εὐρυσθεῖς με βούλοιτ' ἂν λαβὼν
τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι·
σκαιὸς γὰρ ἀνήρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σοφῷ
[illegible]
πολλῆς γὰρ αἰδοῦς κἀτυχῆς τις ἂν τύχοι. 460
ΧΟ. ὦ πρεσβὺ, μὴ νυν τῆνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν·
τύχ' ἂν γὰρ ἡμῖν κέρδος, ἀλλ' ὅμως κακὸν
γένοιτ' ὄνειδος ὡς ξένους προϊδώκαμεν.
ΔΗ. γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
οὐ σοῦ χατίζων δεῖρ' ἄναξ στρατηλατεῖ, 465

τί γὰρ γένωμαι; ἀνδρὸς εἰλημμένη πλέον
θαυμάτων; ἀλλὰ τοῦσδε δεῖλεται κτανεῖν.
θεῶν γὰρ ἐχθροῖς ἐλασσόνως εὐγενεῖς
ἐκεῖσε τε καὶ πατρὸς μεμπτμοὺς
λόγους· ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών.
ἀλλ' εἶ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
βουλήν, ἐτοίμαζ', ὡς ἐγωγ' ἀφήλασε
χαλκῶν ἀκοῦσαι εἰμὶ καὶ φόβου πλέως.

ΜΑ. ξένοι, ἐμὰνοι μοι μηδὲν ἐξυβρίσ ἐμοῖς
πρακτῆρες· πρῶτον γὰρ τὸν' ἐξιστήσομαι·
γυναικὶ γὰρ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
κάλλιστον, εἴσω δ' ἥσυχον μένειν δόμων.
τῶν σῶν δ' ἀκούσασ', Ἰωλεως, στεναγμάτων,
[illegible]
ἀλλ' εἰμὶ γὰρ πως πρόσφορος· μέλει δέ μοι
μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς πέρι
θέλω πυθέσθαι, μὴ τι τοῖς παλαι κακοῖς
προσκείμενον τι πῆμα σὴν δίκνει Φρίνα.
ΙΟ ὦ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δῆ τέκνων
τῶν Ἡρακλείων εὐδίκως αἰνεῖν ἔχω.
ἡμὶν δὲ δόξας εὖ προνοῳῆσαι δόμοις
[illegible]
χρησμῶν γὰρ ᾠδαὶς φησι σημαίνειν ὧδε
οὐ ταῦρον οὐδὲ μῦκησιν, ἀλλὰ παρθένον
[illegible]
εἰ χρὴ μὲν ὑμᾶς, χρὴ δὲ τὴνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν μάτην ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
σπᾴξειν δοῦ αὐτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλου τινός.
κἀμοὶ λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μή τι τοίτων ἐξαμηχανήσομεν,
[illegible]
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.
ΜΑ. ἐν τῷδε κἀνόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;
ΙΟ. ἐν τῷδε, πλὰλα γ' εὐτυχὼς πεπραῦτε.
ΜΑ. μὴ νυν τρίσπς ἔτ' ἐγὼ τὸν Ἀργεῖον δόρυ·
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
θεήσκειν ἑτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
τί φήσομεν γὰρ, εἰ πόλις μὲν ἀξιοῖ
κινδύνου ἡμῶν οὕνεκ' αἴρεσθαι μέγαν,
αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἀλλοισιν πόνους,
παῦρα σεσῶσθαι, φειδόμεσθα μὴ θανεῖν;
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
στένειν μὲν ἐκτὰς δαιμόνων καθημένους,
πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν,
κακοὺς ὁρᾶσθαι· ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;
κάλλιον, ὦμαι, τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτέ,
πόλεως ὑλούσης χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν,
[illegible]
παθοῦσαν Αἰόλην μηδὲν ἧσσον εἰσιδεῖν.
[illegible]
κοὐκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐὰν δὴ τις λέγῃ,
τί δεῖρ' ἀφῆκεσθ' ἐκεισόσαι σὺν κλάδοις,
αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονὸς·
κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσαφελήσομεν.
[illegible]
αὐτὴ δὲ σωθεῖσ', ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω·
[illegible]
τίς γὰρ κύρην ἔρημον ἢ ὑμαμὶ' ἔχειν
ἢ παῖδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
οὐκοῦν θανοῦσα ἢ τούτων τυχεῖν
ἀναξίως. ἄλλη δὲ καὶ πρέπει τινὶ
μᾶλλον τάδ', ἤτις μὴ πίτηται ὡς ἐγώ.
ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τάδε,
καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·
νικᾶτε δ' ἐλευθεροῦσ· ἥδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἑκοῦσα κοὐκ ἄκουσα· καλὸν ἐγγενέσθαι
[illegible]
εὖ, μὴ γάρτοι μὴ φιλοψυχῶσ'· ἐγὼ
κάλλιστον ἥρημ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.
ΧΟ. φεῦ φεῦ, τί λέξω, παρθένου μέγαν λόγον
κλόνου, ἀδελφῶν ἡ πάρος θέλει θανεῖν;
τοῖτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
μᾶλλον, τίς ἂν δρᾶσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάμα,
ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς
πέφυκας Ἡρακλῆς· οὐδ' αἰσχύνομαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φρύσω
πᾶσιν ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν,
κᾆθ' ἡ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὑπερ-
σέ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πόλου.
ΜΑ. οὐκ ἂν δίνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγὼ·
χώρις γὰρ οὐ πρόσεστι· μὴ λιξῆς, γέρον.
ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδεχεσθε, καὶ βούλεσθέ μοι
χρῆσθαι προθύμῳ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
δίδωμ'· ἑκοῦσα τοῦσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὐ.
ΙΟ. φεῦ.
ὦδ' αὐ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενίστερος·
κἀκείνος ἦν ἄριστος, ἀλλ' ὑπερφέρεις
τόλμῃ τε τόλμαν καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
οὐ μὴν κελεύω γ', οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
θνήσκειν σ'· ἀλλοῖαι φρένες [illegible] αὐτῆς.
ΜΑ. σοφῶς κελεύεις· μὴ τρίσπς μάσματος
τοίμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρου θανω.
ἔπου δέ, πρίσβυ· σῇ γὰρ ἐνδαεῖν χερὶ
θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψου παρών·
ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἰμ' ἐγὼ,
εἶπερ πέφυκα πατρὸς οὔπερ ἐσχόμαι.
ΙΟ. οὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ.
ΜΑ. σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χρῆζε, μὴ μ' ἐν ἀρσενων,
ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.
ΔΗ. ἔσται τάδ', ὦ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
κόμας τοιαύτας, μὴ σε κοσμήσαι καλῶς,
πολλῶν ἔκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας
καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δέ σε
πάντων γενέσθαι [illegible] ἐγω.
ἀλλ' εἴ τι βούλει τοῦσδε τὸν γέροντά τε,
χώρει προσειποῦσ' ὕστατον πρόσφθεγμα δῆ.
ΜΑ. ὦ χαῖρε, πρίσβυ, χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
τοιοῦσδε τοὺσδε παῖδας, ἐς τὸ πᾶν σοφοὺς,
ὥσπερ σὺ· μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
πειρᾶ δὲ σῶσαι μὴ θανεῖν πρόθυμος ὧν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σὰ χεροῖν τεθράμμεθα.
ὑμᾶς δὲ κἀμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
δίδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.
ὑμεῖς τ', ἀδελφῶν ἡ παρουσ' ὁμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἡ μὴ πάροιθεν καρδία σφαιρήσεται.
καὶ τὸν γέροντα τὸν τ' ἐσω γραῖαν δόμων
τιμᾶτε πατρὸς μητρὸς· Ἀλκμήνην ἐμοῦ
ἕξουσ τε τοῦσδε. κἂν ἀπαλλαγῇ πόνων
καὶ νόστος ὑμῖν εὑρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τὴν σώτειραν ὡς θύβαι χρεὼν
κἀλλιστά τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεὴς

ἐμὲν παγκάκιστον, ἀλλὰ προὔθανον γένους.
τιὸν αὖτε παίδων ἐστὶ μοι κεκμηλια
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κατὰ χθονὸς
εἶη γε μύστοι μηδέν. εἰ γὰρ ἔξομεν
κἀκεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅπου τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.
ΙΟ. ἀλλ', ὦ μέγιστον ἐκπράσσω· εὐψυχία,
πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμιωτάτη
καὶ ζώσ' ἐφ' ἡμῖν καὶ θανοῦσ' ἴσει πολύ·
καὶ χαίρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄξιμαι θεάν,
ἥ σὸν κατῆρκται σῶμα, Δήμητρος κόρην.
ὦ παῖδες, οἰχώμεσθα· λύεται μέλη
λύπῃ· λάβεσθε κεῖς ἔδραν μ' ἐρείσατε
αὖτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
ὡς οὔτε τοὐτοις ἥδομαι πεπραγμένοις,
χρησμοῦ τε μὴ κραθέντος οὐ βιώσιμον·
μείζων γὰρ ἄτη· συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.
ΧΟ. οὐτινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον στρ.
ἄνδρα γενέσθαι,
οὐδὲ τὸν αὖτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον
εἰτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
μοῖρα διώκει·
τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ὦκισε,
τὸν δ' ἀλήταν εἰδαίμονα τείχει.
μόρσιμα δ' οὔτι φυγεῖν θέμις· οὐ σοφίᾳ τις ἀπώ-
ἀλλᾷ μάταν ὁ πρίσθυμος ἀεὶ πόνον ἔξει. [σεται· 615
ἀλλὰ σὺ μὴ προπίτνων τὰ θεῶν φέρε, μηδ' ὑπερ-
φρονῆσα λύπᾳ· 620 [ἀλγει ἀντ.
εὐδύκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἀ μελέα πρό τ' ἀδελφῶν καὶ γᾶς,
οὐδ' ἀκλεὴς νιν
δόξα πρὸς ἀνδρώπων ὑποδέξεται·
ἃ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων· 625
ἄξια μὲν πατρὸς, ἄξια δ' εἰγενίας τάδε γίγνεται.
εἰ δὲ σέβεις θανάτους ἀγαθῶν, μετέχω σοι.
ΘΕ. ὦ τέκνα, χαίρετ'. Ἰόλεως δὲ ποὺ γέρων 630
μήτηρ τε πατρὸς τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεί;
ΙΟ. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἡμοῦ παρουσία.
ΘΕ. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ κατηφὲς ὄμμ' ἔχεις;
ΙΟ. Φροντίς τις ἠλθ' οἰκείοις, ἥ συνεισχώμην.
ΘΕ. ἑπαιρε νυν σεαυτὸν, ὄρθωσον κάρα. 635
ΙΟ. γέροντές ἐσμεν κοὐδαμῶς ἐρρώμεθα.
ΘΕ. ἦκω γε μύτοι χάρμα σοι φέρων μέγα.
ΙΟ. τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
ΘΕ. Ὕλλου πενίστης· οὗ με γιγνώσκειν ὀρῶν;
ΙΟ. ὦ φίλτατ', ἥκεις ἄρα σωτὴρ νῷν βλάβης; 640
ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εἰτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
ΙΟ. ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδὸς, Ἀλκμήνην λέγω,
ἔξελθ', ἄκουσον τοῦσδε φιλτάτους λόγους.
πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
ψυχὴν ἑτέκνου νάστου εἰ γενήσεται. 645
ΑΛ. τί χρῆμ' αὐτῆς πᾶν τοῦ ἐπλήσθη στέγος;
Ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται παρὼν
κἠρυξ ἀπ' Ἄργους; ἀσθενὴς μὲν ἥ γ' ἐμὴ
ῥώμη, τοσόνδε δ' εἰδέναι σε χρὴ, ξένε,
οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τοῦσδ' ἐμοῦ ζώσης ποτέ. 650
ἦ τἄρ' ἐκείνου μὴ νομιζίμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερὶ,
ἔνδυν γερύντουν οὐ καλῶς ἀγωνιεῖ.
ΙΟ θάρσει, γεραιὰ, μὴ τρέσῃς, οὐκ Ἀργόθεν
κἠρυξ ἀφίκεται, πολεμίους λόγους ἔχων. 655

ΑΛ. τί γὰρ βοὴν ἔστησας ἄγγελον φίλτον;
ΙΟ. σέ, πρὶσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βωμῆς πέλας.
ΑΛ. οὐκ ἴσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ εἶσ' ὧδε;
ΙΟ. ἥκουτα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
ΑΛ. ὦ χαίρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν. 660
ἀτὰρ τί χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα
ποῦ νῦν ἄπεστε; τίς νιν εἶρχε συμφορὰ
σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέγνην φρένα;
ΘΕ. στρατὸν καθίζει τάσσεταί θ' ὃν ἥλθ' ἔχων.
ΑΛ. τοῦδ' οὐκέθ' ἡμῶν τοῦ λόγου μέτεστι δή. 665
ΙΟ. μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε.
ΘΕ. τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
ΙΟ. πόσον τι πλῆθος συμμίγχων πάρεστ' ἔχων·
ΘΕ. πολλοὺς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
ΙΟ. ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναῖων πρύμοι. 670
ΘΕ. ἴσασι· καὶ δὴ λαὸν ἑστηκὲν κέρας.
ΙΟ. ἧδη γὰρ ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατός;
ΘΕ. καὶ δὴ παρῆκται σφάγια τἄξεινα πέλας.
ΙΟ. πόσον τι δ' ἑστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δάρυ;
ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς. 675
ΙΟ. τί δρῶντα; μὴν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
ΘΕ. ἡκίζομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
ἀλλ' εἶμ'· ἐρήμους δεσπότας τοὺμὸν μέρος
οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
ΙΟ. κἄγωγε σὺν σοὶ· ταὐτὰ γὰρ φρονεῖζομεν, 680
φίλοις παρόντες, ὡς ἔοικμεν, ὠφελεῖν.
ΘΕ. ἥκιστα πρὸς σοῦ μᾶρον ἥν εἰπεῖν ἔπος.
ΙΟ. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις.
ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ ὁρώσης χερός.
ΙΟ. τί δ' ; οὐ θέλοιμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος ; 685
ΘΕ. θέναις ἄν, ἀλλὰ πρίσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
ΙΟ. οὐδεὶς ἐμ' ἐγδρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τᾶν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
ΙΟ. ἀλλ' οὖν μαχοῦμαί γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις. 690
ΙΟ. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
ΘΕ. δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
ΙΟ. ὡς μὴ μενοῦντα τἄλλα σοι λέγειν πάρα.
ΘΕ. πῶς οὖν ὁπλίτας τευχέων ἄτερ φαιεί;
ΙΟ. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα 695
τοῖσδ', οἷσι χρησόμεσθα κἀποδώσομεν
ζώντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσει θεός.
ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω κἄπὸ πασσάλων ἕλὼν
ἕνεγχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιστά μοι.
αἰσχρὸν γὰρ οἰκείοισι γίγνεται τάδε, 700
τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.
ΧΟ. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος
τὸ σὸν, ἀλλ' ἠβᾷ· σῶμα δὲ φροῦδον.
τί πονεῖς ἄλλως ; ἃ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν. 705
χρὴ γνωσιμαχεῖν σὴν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμήχαν' εἶαν. οὐκ ἔστιν ὅπως
ἥβην κτήσει πάλιν αὖθις.
ΑΛ. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὢν
λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τεκνοισι τοῖς ἐμοῖς ; 710
ΙΟ. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκὶ· σοὶ δὲ χρὴ τούτων μέλειν.
ΑΛ. τί δ', ἢν θάνῃς σὺ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι ;
ΙΟ. παιδοῦ μελήσει παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
ΑΛ. ἢν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ ;
ΙΟ. οἶδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσῃς, ἔγνοι. 715
ΑΛ. τοσώνδε γὰρτοι θάρσος, οὐδὲν ἀλλ' ἔχω.
ΙΟ. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγὼ, μέλει πόνων.

ΑΔ. φεῦ·
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
εἰ δ' ἐστὶν ὅσιος αὐτὸς οὐδὲν εἰς ἐμέ.
ΘΕ. ὕπλων μὲν ἥδη τῆνδ' ὀρᾷς παντευχίαν, 720
φᾶλάνους δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε σὸν κρύπτων δόμας.
ὡς ἐγγὺς ἀγών, καὶ μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ
μέλλοντα· εἰ δὲ τειχίων ὑφεῖσι πύρος,
νὺν μὲν πορείοις γομφὸς, ἐν δὲ τάξεσιν
κόσμῳ πυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οὖσω τέως. 725
ΙΟ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τεύχη κόμιζε, χειρὶ δ' ἔνδες ὀξύην,
λαιὸν τ' ἴπαιμε πῆχυν, εἰθύνων πόδα.
ΘΕ. ἦ παιδαγωγὸν γὰρ τὸν ὁπλίτην χρεών;
ΙΟ. [illegible] 730
ΘΕ. εἰθ' ἧσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἶ.
ΙΟ. ἔπειγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
ΘΕ. σύ τοι βραδύνεις κοὐκ ἐγὼ δοκῶν τι δρᾶν.
ΙΟ. ὀκνεῖν ὁρᾷς μου κῶλον ὡς ἐπείγεται;
ΘΕ. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε. 735
ΙΟ. οὐ ταῦτὰ λέξεις, ἡνίκ' ἂν λείσσῃς μ' ἐκεῖ.
ΘΕ. τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἂν εἰτυχοῦντά γε.
ΙΟ. δι' ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
ΘΕ. εἰ δῆπου ἥξομέν γε. τοῦτο γὰρ φόβος.
ΙΟ. φεῦ·
εἶδ', ὦ βραχίων, οἷον ἡδήσαντά σε 740
[illegible]
Σπάρτην ἐπῴρεις, σύμμαχος γένοιό μοι
τοιοῦτος, οἷος ἐν τροπῇν Ἐρυσσθέως
θείην· ἐπεί τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
ἔστιν δ' ἐν ὅλῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον, 745
εὐψυχίας δύσσησι· οἱ μισεῖσθαι γὰρ
[illegible] κακῶν.
ΧΟ. γᾶ καὶ πανύχιος σελάνα στρ.
καὶ λαμπρότατοι θεοῦ
[illegible] 750
ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατ',
ἰακχήσατε δ' οὐρανῷ
καὶ παρὰ θρόνοις ἀρχέταν
γλανκὰς τ' ἐν Ἀθάναις.
μέλλω τὰς πατρῴους γᾶς, 755
μέλλω περὶ τῶν δόμων
ἑκάτας ὑποδεχθεῖς,
[illegible]
δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκήνας ἀντ.
εἰδαίμονα καὶ δορὸς 760
πολυαίνετον ἀλκᾷ
μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεῖδειν
κακὸν δ', ὦ πιδιες, εἰ ξένους
ἑκτῆρας παραδώσομεν
κελεύσμασιν Ἄργους. 765
Ζεῦς μοι ξίμαχος, οὐ φοβοῦμαι,
Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
[illegible]
[illegible]
ἀλλ', ὦ πότνια, σὸν γᾶν οὖδας στρ. 770
γᾶς σὸν καὶ πόλις, ἣς σὺ μάτηρ
δύσπονά τε καὶ ῥᾴλαϊ,
πύρι νεῖσον ἄλλα τῶν οὐ δικαίως
[illegible]
στρατὸν Ἀργείων· οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ 775
δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελίβρωμ.
ἐπεί σοι πολίδουτος αἰεὶ ἀντ.
τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λήθει
μηνῶν φθινὰς ἀμέρα,
νέων τ' ἀοιδαὶ χορῶν τε μολπαί. 780
ἀνεμόεντι δὲ γᾶς ἐπ' ὄχθῳ
[illegible]
θέλων ἰακχεῖ ποδῶν κρότοισιν.
ΘΕ. δέσποινα, μίσθους σοί τε συντομωτέρους
κλύειν ἐμοί τε τῷδε καλλίστους, φέρω. 785
νικῶμεν ἐχθρούς, καὶ τροπαῖ' Ἰδρύεται
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
ΑΔ. ὦ φίλτατ', ἦδε σ' ἡμέρα δίδωσιν
ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
μιᾶς δέ μ' οὔπω συμφορᾶς ἐλευθερούς· 790
φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὐς ἐγὼ θέλω.
ΟΕ. ζῶσιν μέγιστόν γ' εἰκλεεῖς κατὰ στρατόν.
ΑΔ. ὁ μὲν γέρων οὖν ἔστιν Ἰόλεως ἔτι;
ΟΕ. μάλιστα, πράξας γ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.
ΑΔ. τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο;
ΟΕ. νέος μεθίστης· ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.
ΑΔ. θαυμαστ' ἔλεξας· ἀλλ' ἰὼ εἰτυχῆ ζώοιμι
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγείλαι θέλω.
ΘΕ. εἶν μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε·
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὁπλίτην στρατὸν 800
κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα,
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός.
κἄπειτ' ἔλεξεν, ὦ στρατηγ', ὃς Ἀργόθεν
ἥκεις, τί τῆνδε γαίαν οὐκ εἰάσαμεν; 805
καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακὸν
ἀνδρὸς στερήσασ· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχην συνάψας, ἢ κτανὼν ἄγου λαβὼν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἢ βανὼν ἐμοὶ
τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες. 810
στῆναι δ' ἐπέφευγ', ἐγὼ δ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθον ἐς τ' εὐψυχίαν.
ὁ δ' οὔτε τοὺς κλίοντας αἰδεσθεὶς λόγων
οὔτ' αὖτὸς αὐτοῦ δειλίαν, στρατηγὸς ὤν,
ἔλθειν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός, 815
ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγὼς
τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γένους.
Ὕλλος μὲν οὖν ἀπῴχετ' ἐς τάξιν πάλιν·
μάντεις δ', ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας, 820
ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
λαιμῶν βρυτείων εὐθὺς αἵματα φόνου.
οἱ δ' ἅρματ' εἰσίβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
πλευραῖς ἔκρυπτον πλεύρ'· Ἀθηναίων δ' ἄναξ
στρατῷ παρήγγελλ' οἷα χρὴ τὸν εἰγενῆ, 825
ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
καὶ τῇ τεκούσῃ νὺν τὺν ἀρκέσαι χρεών.
ὁ δ' αὖ τὸ τ' Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλειν
καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους ἐλίσσετο.
ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικὴ 830
σάλπιγγι, καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
πόσον τιν' αἰχεῖ πάταγον ἀσπίδων βρίμειν,
πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰμωγὴν θ' ὁμοῦ;
τὰ πρῶτα μὲν νυν πίτνλος Ἀργείου δορὸς
[illegible]
τὸ δεύτερον δὲ ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδί, 835
ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχῃ·
πολλοὶ δ' ἔπιπτον. ἦν δὲ δύο κελεύσματα,
ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργείων γύην

σπείρωντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; 840
μόλις δὲ πάντα δῴωτες οὐκ ἄτερ πόνων
ἐτησίμεσθ' Ἀργεῖον ἐς φυγὴν δόρυ.
κἀντεῦθ' ὁ πρέσβυς Ἄλλον ἐξορμῶμενον
ἴδων, ὁρᾷς ἱκέτευσε δεξίαν
Ἰόλαον ἐμβῆσαί νιν ἵπποιον δίφρον. 845
λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως
πῶλους ἐπείγε. τἀπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
λέγομ' ἃ μὴ ἄλλων, δεῖρο δ' αὖτὸς εἰσιδών.
Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἑσπερῶν πίγων
δίας Ἀθάνας, ἅρμ' ἴδων Εὐρυσθέως, 850
ἡνίασεν Ἥβῃ Ζηνί θ', ἡμίραν μίαν
νέος γενέσθαι κἀποτίσασθαι δίκην
ἐχθροῖς· κλύειν δὴ θἀύματος παρεστί σοι.
δισσὼ γὰρ ἀστὴρ ἱππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς
σταθεὶς ἐκέρυσαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει· 855
σὺν δὴ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
Ἡλίῃ θ'· ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων
βραχιόνων ἔδειξεν ἤδηγὴν τύπον.
αἰρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως
τέτρορον ἅρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσι. 860
δεσμοῖς τε δῆσας χεῖρας ἀκροθίνιον
κάλλιστον ἔχει τὸν στρατηλάτην ὄχων.
τὸν ἄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν 865
θανὼν' ἴδῃ τις· ὡς ἐφήμεροι τύχαι.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
ἐλεύθερον παρέσχετ' ἦμαρ εὐτυχές.

ΑΛ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τᾷμ' ἐπεσκέψω κακὰ·
χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω. 870
καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οἱ δοκοῦσ' ἐγὼ
θεοῖς ὁμοῖον νῦν ἐπιστᾶναι πατρί.
ὦ τέκνα, νῦν δὴ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ἄλουμένου
Εὐρυσθέως ἔσεσθε, καὶ πόλιν πατρῴᾳ 875
ὄψεσθε, κλῆσιν δ' ἐκπατεύσετε γένους,
καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσεθ'. ὧν ἀπειργμένοι
ξένοι πλανῆτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.
ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε
Εὐρυσθέως ἐφείσατ' ὥστε μὴ κτανεῖν 880
λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα μὴ ποτίσασθαι δίκην.

ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὡς νιν ὀφθαλμοὶς ἴδοις
κρατοῦσα καὶ σῇ δεσποτούμενον χερί.
οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτὸν, ἀλλὰ πρὸς βίαν 885
ἕξειμ' ἄναγκον· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ζῶν ἐς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίκην.
ἀλλ', ὦ γεραιὰ, χαῖρε, καὶ μέμνησό μοι
ὁ πρώτον εἶπας. ἡνίκ' ἠρχόμην λόγων·
ἐλευθέρωσόν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ 890
ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

ΧΟ. ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια
λωτοῦ χάρις εἰν ὀαιτῇ,
εἴη τ' εὔχαρις Ἀφροδίτα·
τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ' 895
ἐστὶ μετ' ἀλλήλοις
τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει
Μοῖρα τελεσσιδώτειρ'
Αἰὼν τε Κρόνου παῖς. 900
ἔχειε δ' ὀδὸν τιν', ὦ πόλιες, δίκαιον·

οὐ χρὴ ποτε τὸδ' ἀφελέσθαι,
τιμὰν θεοῦν· ὃ δὲ μὴ σε φιλοῦσιν
ἐγγὺς μανῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ελέγχων 905
[illegible]
Θεὸς παραγγέλλει,
[illegible]
φρονήματος ἀεί.
ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβιακὼς στρ. 910
τεὸς γόνος, ὦ γεραιά,
φεύγων λόγον ὡς τὸν Ἀλδα
δόμον κατείβα, πυρὸς
[illegible]
Ἥβας τ' ἐράτὸν χροΐζει 915
λέχος χρυσέαν κατ' αὐλίν.
ὦ Ὑμέναι, διασοὺς
παῖδας Διὸς ἠξίωσας.
συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς· ἀντ. 920
καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν
λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι,
καὶ τοὐσδε θεᾶς πόλιν
καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας,
ἔσχεν δ' ὕβριν ἀνθρὸς, ᾧ θυ-
μὸς ἦν πρὸ δίκας θέλειν. 925
μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα
ψυχά τ' ἀκόρεστος εἴη.

ΑΓ. δέσποιν', ὁρᾶς μέν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν,
ἄελπτον ὄψιν, τῷδέ τ' οὐχ ἧσσον τυχεῖν· 930
οὗ γὰρ ποτ' ἠξιοῦ χείρας ἐξέσθαι σέθεν,
ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι
ἔστειχε, μείζω τὴν τιμὴν ἡμιθέων πολεῖ.
πέρσων Ἀθήνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
δαίμων ἔθηκε καὶ μετέστησεν τύχην. 935
Ἄλλος μὲν οὖν ὅ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἵσταται·
ἐμοὶ δὲ πρὸς σὲ τῷδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν,
τέρψαι θέλοντες σὴν φρένα· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς
ἥδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν. 940

ΑΛ. ὦ μῖσος, ἥκεις; εἶλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα,
καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον
ἐχθρούς· κρατεῖ γὰρ νὺν γε καὶ κρατεῖς ἔτι·
ἐκείνος εἶ σὺ, βούλομαι γὰρ εἰδέναι, 945
ὃς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου 'στὶ νῦν ἐμὸν
παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ', ἐφυβρίσας;
τί γὰρ σὺ κείνου οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι;
ὃς καὶ παρ' Ἅιδην ζῶντά νιν κατήγαγες,
ὕβρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύσας λέγων 950
ἔπεμπες; ἦλθα δ' οἷ' ἡμηχανὼ κακὰ
σιγῶν· μακρὸς γὰρ μῖθος ἂν γένοιτό μοι.
κοὐκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
ἀλλ' ἐξ ἀπίσσης κἀμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος
ἦλαυνες, ἱκέτας δαιμόνων καθημένους, 955
τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ ληπίους ἔτι.
ἀλλ' ἦρες ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
οἳ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς.
καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρὴ γὰρ οὐχ ἅπαξ
θνήσκειν σὲ, πολλὰ πήματ' ἐξεργασμένον. 960

ΑΓ. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.

ΑΛ. ἆλλως ἄρ' αὖτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν.
εἴρηκε δὲ δὴ τίς τῶνδε μὴ θανεῖν νόμος;

ΑΓ. τοὺς τῇδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.
ΑΛ. τί δῆτα σοί; ἐγὼμαι τοιαδ' οὐ καλὼν κτανεῖν; 965
ΑΓ. οὐχ ὥστε' ἀν γε ζώσι' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.
ΑΛ. καὶ ταῦτα δόξασ' Ὕλλος ἐξηνείσατο;
ΑΓ. χρὴν δ' αὐτὸν, οἶμαι, τῇδ' ἀπιστῆσαι χθονί.
ΑΛ. χωρεῖτε μὴ ζῆν μηδὲ φῶς ὁρᾶν ἔτι.
ΑΓ. τὸν' ἡδικήσθη πρῶτον οἱ θανὼν ὅδε. 970
ΑΛ. οὐκοῦν ἐτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην.
ΑΓ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι.
ΑΛ. ἴσωμεν· κἀγὼ φημὶ κἀμ' εἰναί τινα.
ΑΓ. πολλὴν ἁμ' ἕξεις μάμφην, εἰ δρήσεις τόδε.
ΑΛ. φίλῳ πολιν τήνδ' οὐδὲν ἀντιλεκτέον. 975
τοῦτον δ', ἐπειπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς,
οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.
πρὸς ταῦτα τὴν Θρασείαν ὅστις ἂν θέλῃ
καὶ τὴν φρυαττομένην μείζον' ἢ γυναῖκα χρὴ
λεξεν· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται. 980
ΧΟ. δεινόν τι καὶ συγγνωστὸν, ὦ γύναι, σ' ἔχειν
νείκους πρὸς ἀνδρα τόνδε γιγνώσκω καλῶς.
ΕΥ. γένοι, σὺ δ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε,
μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
λέξοντ' ἔδει χρὴ δεινὰν ὀφλεῖν τινα. 985
ἐγὼ δὲ νείκους οὐχ ἑκὼν τοῦδ' ἠρίμην·
ἦλθε γε σοὶ μὲν αἰτιατέψους γεγώς,
τῷ σῷ δὲ παιδὶ συγγενὴς Ἡρακλέει.
ἀλλ' εἶτ' ἐχρῆζον εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν,
Ἥρα με κἀμοὶν τῆνδ' ἔθηκε τὴν νόσον. 990
ἐπεὶ δ' ἐκεῖνο δυσμένειαν ἠρίμην
κἄγνωσ' ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
πυλῶν συφιστὴς πημάτων ἐγιγνόμην,
καὶ πολλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ
ὅπως ἐώσας καὶ κατακτείνας ἐμοὺς 995
ἐγθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοίην φίλῳ,
εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτητύμως
ὅσῳ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν
ἀκούσεται τά γ' ἐσθλὰ, χρηστὸς ὢν ἀνήρ.
κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα, 1000
μισούμενον πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδότα
ἔχθραν πατρῴαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,
κτείνοντα κακβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
τοιαῦτα ὁρῶντι τὰμ' ἐγίγνετ' ἀσφαλῆ.
οἰκοῦν σύ γ' ἂν λαζοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας 1005
[illegible]
ἦλασσες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
εἶσασ οἰκεῖν Ἄργος· οὕτιν' ἂν πίθοις.
ἵν' οὖν ἐπειδὴ μ' οὐ ἐώλεσαν τότε
πρύθεμον ὄντα, τοῖσιν Ἕλλησιν νόμοις 1010
οἷ χ ἅγνὸς εἶμι τῷ κτανόντι κἀθανεῖν·
πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
μείζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πολύ.
ἃ γ' εἶπας ἀντήκουσας· ἐπεὶ εἶδε δὲ χρὴ
τὸν προστρόπαιον τὸν τε γεγνῶν καλεῖν. 1015
οὗτοι γε μίστοι πᾶμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
χρήζω, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
ΧΟ. παραινέσαι σοι σμικρὸν, Ἄλκμήνη, θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
ΑΛ. τί δ', ἢν θάνῃ τε καὶ πόλει πιθώμεθα; 1020
ΧΟ. τὰ λῷστ' ἂν εἴη· πῶς τάδ' οὐ γενήσεται;
ΑΛ. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως· κτανοῦσα γὰρ
τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί·
οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανὼν ἐμοί. 1025
ΕΥ. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε· τήνδε δὲ πτόλιν,
ἐπεί μ' ἀφῆκε καὶ κατῳδέσθη κτανεῖν,
χρησιμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
ὃς ὠφελήσει μείζον' ἢ δοκεῖν χρέος.
θανόντα γάρ με θάψεθ' οὗ τὸ μόρσιμον, 1030
δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος.
καὶ σοὶ μὲν οὖνος καὶ πόλει σωτήριος
μέτοικος ἀεὶ κείσομαι κατὰ χθονὸς,
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
ὅταν μόλωσι δεῦρο σὺν πολλῇ χερί, 1035
χάριν προδοῦντες τήνδε· τοιοῦτων ξένων
προδύστηρε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἠδούμην θεοῦ;
Ἥραν νομίζων θεσφάτων κρείσσω πολύ,
κοὐκ ἂν προδοῦναί μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοὰς 1040
μήθ' αἷμ' ἑάσῃς εἰς ἐμὸν στάξαι τάφον.
κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ,
ὑμᾶς τ' ὀνήσω τοῦσδε τε βλάψω θανών.
ΑΛ. τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτρίαν 1045
κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεὼν,
κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
δείκνυσι γὰρ κτείνοντα ἀσφαλιστάτην.
ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
κομίζετ' αὐτὸν, ὀμῶες, εἶτα χρὴ κυσὶ 1050
δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσῃς ὅπως
ταφῆναι πατρῴοις ζῶν ἐμ' ἐκπλεύσει χθονός.
ΧΟ. ταῦτά δοκεῖ μοι. στείχετ', ὀπαδοί.
τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
καιρίως ἔστιν βουλεύειν. 1055

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΙΘΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΑΔΝΗ.
ΙΦΙΣ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσῖνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἀριστέων. τὸ δὲ δρᾶμα ἐγκώμιον Ἀθηνῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΑΙΘΡΑ.

Δήμητερ ἑσπιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς
τῆσδ', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
πόλιν τ' Ἀθηνῶν τὴν τε Πιτθέως χθόνα,
ἐν ᾗ με Θρῄσσα ὠλλίσιος ἐν δώμασιν
Αἰγεὶ δάμαρτα Λοξίου μαιτεύσασιν.
ἐς τάνδε γὰρ βλέψασ' ἐπηυξάμην τάδε
γραῖς, αἳ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
ἵκτῃρι θαλλῷ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου θακοῦσαν ἑπτὰ γενναίων τέκνων
ἄπαιδες εἶσιν, οἷς πυρ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἦγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
μέρος κατασχεῖν ψογερὸν Πολυνείκει θέλων
[illegible]
θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες χθονί·
εἴργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
[illegible]
κοινὸν δὲ φάσγον παῖσθ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος, ὄμμα δάκρυσιν τέγγων, ὄδε
ἵκται, τύ τ' ἔγχος τὴν τε δυστυχεστάτην
στένων στρατείαν ἣν ἔπεμψεν ἐς δόμων
[illegible]
νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν ἢ ὅρῳς
ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ
πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
ἀρότου προθύουσ' ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν
πρὶν τόνδε σηκὸν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται
φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
ὅσσῳν δ' ἄδισμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
μένω πρὸς ἀγναῖς ἐσχάραις δνοῦν θεᾶν,
Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτείρουσα μὲν
πολιὰς ἅπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων,
σέβουσα δ' ἱμὰ στέμματ'. οἴχεται δέ μοι
κῆρις πρὸς ἄστυ δεῦρο Θησέα καλῶν,
ὡς ἢ σὺ τοὔτων λιπρὸν ἑξέλῃ χθονὸς,
[illegible]
ὅστις τι δρήσας· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς, αἴτιναι σοφαί.

ΑΘ. ἱκετεύω σε, γεραιέ, γεραιὸν ἐκ στρ.
στομίσασ' πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σὸν,
ἄνες μοι τέκνα λίσσι' ἐλθεῖν μόνα
νεκύων, οἳ καταλείπουσι μέλη
θανάτῳ λιτιμελεῖ θηρσὶν ὠμόσιτα βορᾶν,
ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὅσσων δάκρυ' ἀμφὶ ἀντ.
βλεφάροις, ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
καταδρύμματα χειρῶν· τί γάρ; ἃ
ψθιμένοις πάσχει ἐμοὶς οὐτε δόμοις
προθέμαν, οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ.
ἕτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον στρ.
φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ·
μέτα νυν δὸς ἐμοὶ σᾶς διανοίας, [οὓς ἔτεκον·
μετάδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα τῶν φθιμένων
παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσάμεθ', ἐλθεῖν
τέκνον Ἰσμηνὸν, ἐμὸν τ' ἐς χέρα θέναι
νεκέων θαλερῶν σῶμα ταλαίνας ἄταφον·
ὡς ὦ οἰχ, ὑπ' ἀνίγκας δὲ προπίπτου- ἀντ.
σα προσαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν
ὑμεῖλας· ἔχομεν δ' ἔνδικα· καὶ σοί [παρ' ἐμοὶ
τι πάρεστι σθένος ὥστ' εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν τῶν
καθελεῖν· οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
τὸν ἐμὸν παῖδα τἀλαιν' ἐν χερὶ θέναι
νέκυν ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ. 70
ἀγὼν δ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις στρ.
διάδοχος· ἀχοῦσιν προπίδων χέρες.
ἴτ' ὦ ξυνῳδοὶ κακοῖς,
ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες,
χορὸν, τὸν Ἅιδας σέβει, 75
διὰ παρῄδος ὄνυχα λευκὸν
αἱματοῦτε χρῶτά τε φόνιον·
τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὠμοῖς κόσμος.
ἅπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων ἀντ.
πολύπονος, ὡς ἐξ ἀλαβάστου πέτρας 80
ὑγρὰ μέουσα σταγὼν,
ἅπαντος ἀεὶ γόων·
τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας
ἐς γόους πέφυκε πάθος. ἐ ἔ· 85
θανόντα τοῦ ἀλγεινοῦ λαθέμεναι.

ΟΗ. τίνων γόων ἥκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἠχοῦς ἰούσης; ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μὴ μοί τι μήτηρ, ἣν μεταστείχω ποδὶ 90
χρονίαν ἀπούσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
ἔα.
τί χρῆμα; καινὰς ἑσβολὰς ὁρῶ λόγων,
μητέρα γεραιὰν δωμάτων εἰσηκότα.
ξένας θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οἰχ ἵνα ξυθμὸν
κακῶν ἐχούσας· ἓκ τε γὰρ γεραιμίων 95
ὅσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν ἐς γαῖαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.

τί ταῦτα, μῆτερ; σὺν τὸ μηνίειν ἐμοὶ,
ἡμῖν δ' ἀκοίειν· πρισδόκω τι γὰρ νέον.
ΑΙ. ὦ παῖ, γενάικες αἵδε μητέρες τέκνων,
τῶν κατεναύτων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἑπτὰ στιγητῆσιν. ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φροντιστοί μ', ὡς δεδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.
ΟΙΚ. τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πίλαις ὅδε;
ΑΙ. Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ.
ΟΙΚ. οἱ δ' ἀμφὶ τῷδε παῖδες ἢ τοὐτου τέκνα;
ΑΙ. αὖθις, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κύρει.
ΟΙΚ τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίᾳ χερί;
ΑΙ. οἶδ· ἀλλὰ τῶνδε μέζος οὐντέθεν, τέκνον.
ΟΙΚ. σὲ τὸν κατῆρη γλανιδίοις ἀνυστορῶ.
λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα καὶ πάρες γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἰὼν.
ΑΔ. ὦ καλλίπυκε γῆ· Ἀθηναίων ἄναξ,
Θησεῦ, σοὺς ἱκέτης καὶ πύλεως ἥκω σέθεν.
ΘΗ τί χρῆμα θηρῶν, καὶ τίνος χρείαν ἔχων;
ΑΔ. [ὅσοι τ' ἀστράτευτοι στρατεύσαντ' ὀλωλότων.
ΟΙΚ. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.
ΑΔ. ὑπταῖθ' ἁπωλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκροις.
ΟΙΚ. τοιαῖθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.
ΑΔ. τοὐτοις θανάτους ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν.
ΟΙΚ. κἄπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἐῶσί με.
ΑΔ. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῄζοντος σέθεν;
ΑΔ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.
ΟΙΚ. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες ; ἢ τίνος χάριν ;
ΑΔ. κομίσαι σε, Θησεῦ, παίδας Ἀργείων θέλων.
ΟΙΚ. τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ 'στιν ; ἢ κόμπος μάτην ;
ΑΔ. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σὲ δ' ἥκομεν.
ΟΙΚ. ἰδίᾳ δοκησάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει ;
ΑΔ. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι θάψαι νεκρούς.
ΟΙΚ. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἔπτα πρὸς Θήβας λόχους ;
ΑΔ. διασσοῖσι γαμβροὺς τήνδε πορσύνων χάριν.
ΟΙΚ. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;
ΑΔ. οὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαι δόμοις.
ΟΙΚ. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας ;
ΑΔ. Τυδῆι Πολυνείκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.
ΟΙΚ. τὼ εἰ ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών ;
ΑΔ. [ὦ πάντα μ' ἐκβαλόντ' ἐστ' ἀπ' ὀμμάτων.
ΟΙΚ. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων, παρθένοις κραίνων γάμον ;
ΑΔ. κάπρῳ με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμώ.
ΟΙΚ. σὺ δ' ἐξελάσειαι πῶς θεοῦ θεσπίσματα ;
ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας.
ΟΙΚ. τίς καὶ τίς εἶπέ· δύο γὰρ ἐξαυδᾷς ἅμα.
ΑΔ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ' ἅμα.
ΟΙΚ. ἢ τοῖσδ' ἔδωκας θηρσὶν ὡς κύρισ σέθεν ;
ΑΔ. μάχῃ γε διασσοὺν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
ΟΙΚ. ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὅρους ;
ΑΔ. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
ΟΙΚ. ὁ δ' Οἰδίπου παῖς τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών ;
ΑΔ. ἁρπὶς πατρῴαις, μὴ κασίγνητον κτάνοι.
ΟΙΚ. σοφήν γ' ἔλεξας τὴν γ' ἐκούσιον φυγήν.
ΑΔ. μὴ μόνοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
ΟΙΚ. ἦ που σφ' ἀδελφὸς χρημάτων ὑφαίρεται ;
ΑΔ. ταῦτ' ἐκδικάζων ἦλθον, εἶτ' ἀπωλόμην.
ΟΙΚ. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπίπρων τ' εἴδες φλόγα ;
ΑΔ. οἵμοι· δώκεις μ' ᾗ μάλιστ' ἐγὼ σφάλμ᾽ν.
ΟΙΚ. οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
ΑΔ. τὸ δὲ πλέον, ἦλθον Ἀμφιάρεώ τε πρὸς βίαν.
ΟΙΚ. οὔτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως ἀπεστρ᾽ιφῆς·

ΑΔ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θύμασ᾽ ἐξέπλησσέ με. 160
ΘΗ. εὐψυχίαν γ' ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας.
[ὁ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.]
ΑΔ. ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα,
ἅπαξ Ἀθηνῶν ἐν μέν αἰσχύνας ἔχω
πίτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί, 165
[πολιὸς ἀνὴρ τέρανος εὐδαίμων πάρος·]
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμαῖς.
σῶσιν νεκρούς μοι, τἀμὰ τ' οἰκτείρας κακὰ
καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
αἷς γῆρας ἧκει πολιὸν εἰς ἀπαιδίαν, 170
ἐλθεὶν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα
θέωσι, μόλις γεραιὰ κινοῦσαι μέλη,
πρεσβεύσασ' οὐ Δήμητρος ἐς μυστήρια,
ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν, ὧν αὐτὸς ἐχρῆν
κείνων ταφείσας χερσὶν ὡραίαν τυχεῖν. 175
σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
πέφυτά τ' ἐς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν
ζηλοῦσθ', ὦ, τῶν αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ,
τά τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι.
[τὸν θ' ὑμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη 180
χαίροντα τίκτειν· ἢν δὲ μὴ πάσχῃ τόδε,
οὗτοι δύναιτ' ἂν οἰκοδὸν γ' αὐτώμενος
τέρπειν ἅν ἄλλουν· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.
τάχ' οὖν ἂν εἴποις, Πελοπίαν παρεὶς χθόνα
πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστίσασεις πόνον ; 185
ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφεγγίσθαι τάδε.
Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποίκιλται τρόπους·
τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κἀσθενῆ. πόλις δὲ σὴ
μόνη δύναιτ' ἂν τῶνδ' ὑποστῆναι πόνον·
τά τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν 190
ἔχει σὸ πομπὸν' εὐθλὸν· οὐ χρεὼ πόλεις
πολλαὶ διώλυνν' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.]
ΧΟ. κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδε σοι λόγον λέγω,
Θησεῦ, δι' οἶκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.
ΘΗ. ἄλλοισι δῆ 'πόνῳ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ 195
τοιῷδ'. ἔλεξε γὰρ τις ὡς τὰ χείρονα
πλείω βροτοῖσὶν ἐστι τῶν ἀμεινόνων.
ἐγὼ δὲ τούτοις αὐτίαν γνώμην ἔχω,
πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς.
εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει. 200
αἰνῶ δ' ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου
καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο,
πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
γλῶσσαν λόγων δοὺς, ὥστε γιγνώσκειν ὅπα,
τροφὴν τε καρποῦ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ 205
σταγόνας ὑδρηλὰς, ὡς τά τ' ἐκ γαίας τρέφῃ
ἄρδῃ τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσδε χείματος
προβλήματ', αἰθὲρ τ' ἐξαμύναισθαι θεοῦ,
πόντου τε ναυστολήματ', ὡς διαλλαγὰς
ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ. 210
ἃ δ' ἔστ' ἄσημα κοὐ σαφῶς γιγνώσκομεν,
ἐς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγχνων πτύχας
μάντεις προστημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
ἆρ' οὐ τιμῶμεν, θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
δύντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε ; 215
ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μείζον σθένειν
ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι,
δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
ἦς καὶ σὺ φαίνει δεκίδος, οὐ σοφὸς γεγώς,
ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου ζυγεῖς 220
ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας. ὡς ζώντων θεῶν,

λοιπὸν δὲ θάλαμῳ δῶμα στιμμίδος τὸ σὸν
ἥλωσας εἴκων· χρὴν γὰρ οὔτε σώματι
[illegible]
εἰδημοσύνῃσι δ' ἐς δόμους κτᾶσθαι φίλους. 225
κεσσὸς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τέχνας ἠγημένος,
τοῖς τοῦ μοσσείτου σήμασιν δίωλεσε
τὸν οὐ νοσοῦντα κοὐδὲν ἠδιεκνύτα.
ἐς δὲ στρατεύων πάντας Ἀργείους ἄγων,
μαύτεων λεγώτων θεσπέσιον, εἴτ' ἀτιμάσας 230
Διὸς παρελθὼν θεσπίς· ἀπώλεσας πόλιν,
[illegible]
χαίρουσι, πολέμοις τ' αἰξίνουσ' ἄνευ δίκης,
φθείρουσι τοὺς ἀστοὺς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
ὁ δ' ὡς ἐξαίρῃς δύναμιν ἐς χεῖρας λαβών, 235
ἄλλος δ' κερδοὺς οὕτεκ'· οὐκ ἀποσκοπῶν
τὸ πλῆθος εἰ τι ῥᾴλίπτεται πάσχον τάδε.
τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ἄλλῃσι
ἀνωφελεῖς τε πλεύσων τ' ἐρῶσ' ἀεί·
οἱ δ' οὐκ ἔχωσιν καὶ σπανίζοντες βίου, 240
δεινοὶ, νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος,
ἐς τοὺς ἔχοντας κἀπ' ἀφιλοτιμίαν κακοὶ,
[illegible]
τρίτων δὲ μοῖρων ἡ 'ν μέσῳ σῴζει πόλεις,
κόσμον φυλάσσουσ' ὥστ' ὦν τάξῃ πόλις. 245
κἄπειτ' ἐγὼ σοι δεῖμαχος γενήσομαι;
τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλῶς;
χαίρων ἴθ'. ••• ἐγὼ δὲ βεβοίλευσαι καλῶς
• • • •
αὐτὸς, πιέζειν τὴν τέχνην ἡμᾶς λίαν.
ΧΟ. ἥμαρτεν. ἐν νέωσι δ' ἀνθρώποις τόδε 250
ξυστὸν· συγχώρησιν δὲ τῷδ' ἔχειν χρεών.
[ἀλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα.]
ΑΔ. οὗτοι δικαστὴν σ' εἱλόμην ἐμῶν κακῶν,
οἰδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εἰρήκαμαι,
τούτων κολαστὴν κἀπιτιμητὴν, ἄναξ, 255
ἀλλ' ὡς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
ἆγ', ὦ γεραιὰ, στείχετε, γλαυκὴν χλόην
αἰτοῦ λιποῖσαι φυλλάδος καταστεφῆ,
θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυρφόρον θεὸν 260
Δήμητρα θεμενοι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
• • • •
ΧΟ. ὦ Πέλοπος ἦν πάτ, Πελοπίαι δ' ἡμεῖς χθονὸς
ταυτὶν πατρῷον αἷμα σοὶ κεκτήμεθα.
τί ὄμῃς; πρωδώσεις ταῦτα, κἀκβαλεῖς χθονὸς 265
γραῖς, οὐ τυχούσας οἰδὲν ὧν αὐτὰς ἐχρῆν;
μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θρῃ μὲν πέτραν,
δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονῶν. 270
βάθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
βάθι καὶ ἀντίασον γονάτων, ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνεώτων κομίσαι δέμας, ὦ μελία 'γὼ,
[illegible]
[ὦ μοι· λάβετε, φέρετε, πέμπετ', εἴειρετε 275
ταλαίνως χερὸς γεγυιάς.] [Ἑλλάδι
πρὸς σε γενναίους, ὦ φίλους, ὦ δοκιμώτατους
ὄντημαι, ἀμφιπίπτουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα
δειλαία·
οὐκτίσαι ἱμφὶ τέκνων μ' ἐκτὸς τάφου, 280
ἢ τυ' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἴδλεμον οἰκτρὸν ἰδίσαν.
μηδ' ἀνάφορος, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρματα
θηρῶν
παῖδας ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ κατίδῃς, ἱκετεύω.
βλέψον ἐμὸν βλεφάρων ἔτι διάκρυον, ἢ περὶ σοῖσι
γούνασιν ὧδε πίτνω, τέκνεις τάφον ἐξανύσασθαι. 285
ΟΗ. μᾶτερ, τί κλαίεις, λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἆρα δυστήνους γόους
κλύουσα τῶνδε; ; κἀμὲ γὰρ διῃλθέ τι.
ἔπαιρε λευκὸν κράτα, μὴ δακρυρρόει,
[illegible] 290
ΑΔ. αἰαῖ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.
ΑΔ. ὦ τλήμονες γυναῖκες. ΟΗ. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφυς.
ΑΔ. εἶπω τι, τέκνον, σοὶ τε καὶ πόλει καλόν;
ΟΗ. ὡς πολλὰ γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφά.
ΑΔ. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῖσθος ὃν κεῖθεν φέρει. 295
ΟΗ. αἰσχρὸν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἔπη κρύπτειν φίλους.
ΑΔ. οὗτοι σιωπῶσ' εἶτα μέμψομαί ποτε
τὴν νῦν σιωπὴν ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
οὐδ' ὡς ἀχρείου τᾶς γυναίκας εὖ λέγειν
δείσασ' ἀφῆσω τῷ φθόρῳ τοὐμὸν καλόν. 300
ἐγωγέ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
σφάλλει γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τἄλλ' εὖ φρονῶν.
πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μιδίκουμένοις ἐχρὴν
τολμηρὸν εἶναι, κἀρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως· 305
νυνὶ δὲ σοί τε τοῖτο τὴν τιμὴν φέρει,
κἀμοὶ παραινεῖν οὐ φίβρον φέρει. τέκνον,
ἄνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροὺς
τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
ἐς τὴν δ' ἀνίγκην σῇ καταστῆσαι χερί, 310
νύμμᾳ τε πάσῃ συγχύσιτας Ἑλλάδος
παῦσαι· τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
τοῖτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῴζῃ καλῶς.
ἐρεῖ δὲ δὴ τις ὡς ἀναυδρᾷ χερῶν,
πόλει παρὸν σοι στέφανον εἰκλείας λαβεῖν, 315
δείσας ἀπέστης, καὶ συὸς μὲν ἀγρίου
ἄγωνος ἔρυμα φασὶν ἀθλητὰς πόνους,
οὗ δ' ἐς κρίνος βλέψαντα καὶ λίγχνης ἀκμὴν
χρὴν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφηυρέθης.
μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὢν, ὦ τέκνον, δρίσῃς τάδε. 320
ὅρᾱς, ἄξουλος ὡς κεκερτομημένη
τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει
σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὖξεται.
αἰ δ' ἥσυχοι σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εἰλαβούμεναι. 325
οὐκ εἰ νεκρόισι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
προσαφελήσομεν, ὦ τέκνον, κεχημένοις;
ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον,
Κάδμου θ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύδοις βαλεῖν 330
πέποιθ'· ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
ΧΟ. ὦ φιλτάτη μοι, τῷδε τ' εἵρηκας καλῶς
κἀμοί· διπλοῦν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε.
ΘΗ. ἐμοὶ λόγοι μὲν, μᾶτερ, οἱ λελεγμένοι 335
ὀρθῶς ἔχουσ' ἐς τύνδε, κἀπεφηνάμην
γνώμην ὑφ' ὧν ἐσφάλη βουλευμάτων·
ὁρᾷ δὲ καὐτὸς ταῦθ' ἅπερ με νουθετεῖς,
ὡς τοὺς ἐμαῖσιν οἰχὶ πρόσφορον τρόποις
φυᾶναι τὰ δεινά. πολλὰ γὰρ ἐφιέσεις καλὰ, 340
ἕζου τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξεδειξάμην,
ἀεὶ κολαστὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
οὔκουν ἀπαυδῶν δυνατὸν ἐστί μοι πόνους.

τί γὰρ μ' ἐμπίτναι αἴ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
ἴδῃ δ' τεκοῦσα χἀπεμψιμοιρώσῃ' ἐμοῦ
πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑπαστῆναι πόνων;
δρώσαν τάδ' εἰμί, καὶ τεκοῦσι ἐκλύσομαι,
λύσασα πέπλους· εἰ δὲ μή, βίᾳ θοροῦς
ἤδη τόδ' ἔσται, καὶ χὶ σὺν φθόνῳ θεῶν.
δύβει δὲ χρηῖζω καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
δύβει δ', ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου
προσδοὺς ἔχωμ' ἂν δῆμον εἰμενέστερον.
καὶ γὰρ κατέστης' αὐτὸν ἐς μοναρχίαν'
λαοῖσιν δ' Ἄδραστον δείγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
ἐς πλῆθος αὐτῶν εἶμι· καὶ πείσας τάδε,
λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
ἥξω· παρ' ὁπλοις θ' ἥμενος πέμψω λόγους
Κρίοντι, νεκρῶν αὖμα' ἐξαιτούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιαί, σεμν' ἀφαιρεῖτε στέφη
μητρῷς, πρὸς οἴκους ὡς νιν λίγεως ἄγω,
φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
δύστηνος, ὅστις μὴ πιστὸν ὀδυνᾶται τέκνων
παῖδων παρ' αὐτοῦ τοιᾶδ', ἀν τοκεῖσι δῷ.
ΧΟ. ἱππιόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πίδον,
ἐκλύετε τάδε γ' ἐκλύετ' ἀνακτος [Ἄργος.
ὅσια περὶ θεοὺς καὶ μεγάλα Πελασγία καὶ κατ'
εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν
ἐκύμενος ἔτι ματέρος ἄγαλμα 370 ὀνήσας.
φόνιον ἐξέλοι, γᾶν δὲ φίλαν τὰν Ἰναίχου θεῖτ'
καλὸν δ' ἄγαλμα πύλεσιν εὐσεβὴς πόνος, στρ. 373
χάριν τ' ἔχει τὰν ἐσαεί.
τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ' ; ἆρα φίλιά μοι 375
τεμεῖ καὶ τέκνοις ταφὰς λιψόμενα;
ἄρνυε ματρί, πόλις, ὦυνε, Παλλάδος, ἀντ.
νόμους βροτῶν μὴ μαίνειν.
σὺ τοι σεβεῖς δίκαν, τὸ δ' ἦσσον ἀδικίᾳ
νέμεις, τὸν τε δυστυχῆ πάντα ῥύει. 380
ΘΗ. τέγνην μὲν ἀεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
ἐλθὼν δ' ὑπὲρ τ' Ἀνωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
σεμνῶ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε·
Θησεὺς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς, 385
στυγνεῖτον' οἴκων γαίαν, ἀξίων τυχεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεών.
κἀν μὴν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσστοτος
στείχ', ἢν δ' ἀπιστῶσ', οἷδε δεύτεροι λόγοι,
στρατὸς δὲ θύσσει κἀξετάζεται παρὼν 390
Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εἰτρεπὴς ὄδε.
καὶ μὴν ἑκοῦσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο
πόλις πόνον τόνδ', ὡς θελοντά μ' ἥσθετο.
ἔα· λόγων τις ἐμπόδων ὁδ' ἔρχεται
Καδμείος, ὡς ἔοικεν, οὐ σάφ' οἶδ' ὅτι, 395
κήρυξ. ἐπίσχες, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου
μολὼν ὑπαντὰξ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν.
ΚΗ. τίς γῆς τύραννος ; πρὸς τίν' ἀγγελιαί με χρὴ
λόγους Κρίοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονὸς, 400
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἑπταστόμους
πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκους ὑπο ;
ΘΗ. πρῶτον μὲν ῥῆξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένε,
ζητῶν τύραννον· ἐνθάδ', οὐ γὰρ ἄρχεται
ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις. 405
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
τὸ πλέων, ἀλλὰ χὠ πένης ἴσων ἔχων.
ΚΗ. ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς, δίδως
κρείσσων· πόλις γὰρ ἧς ἐγὼ πάρειμ' ὑπο 410
ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ, κρατύνεται·
οὐδ' ἔστιν αἴτὴν ὅστις ἐκγανῶν λόγους
πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλως ἄλλοσε στρέφει.
ὁ δ' αὐτίχ' ἡδὺς καὶ δίδοὺς πολλὴν χάριν
εἰσαῖθις ἔβλαψ', εἶτα διαβόλαις νέως 415
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέῦσ δίκης.
ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους
ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
κρείσσων δίδωσι. γαπίνος δ' ἀνὴρ πένης, 420
εἰ καὶ γένοιτο μἀμαθὴς, ἔργων ὕπο
οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὸ κοῖν' ἀποβλέπειν.
ἢ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
γλώσσαν κατασχὼν δῆμον οὐδὲν ὢν τὸ πρίν. 425
ΘΗ. κομψὸς γ' ὁ κήρυξ καὶ παρεγγύπης λόγων.
ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἡγωνίσω,
ἄκουε· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προῦθηκας λόγων.
ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι 430
κοινοὶ, κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον κεκτημένος
αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἴσ' ἴσον.
γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων οὔ τ' ἀσθενὴς
ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει,
ἔστιν δ' ἀνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις 435
τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύῃ κακῶς,
νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
τοὐλεύθερον δ' ἐκεῖνο· τίς θέλει πόλει
χρηστόν τι βούλευμ' ἐς μέσον φέρειν ἔχων ;
καὶ ταῦθ' ὁ χρῄζων λαμπρὸς ἐσθ', ὁ μὴ θέλων 440
σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει ;
καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος εἰθυντὴς χθονὸς,
ὑποῦσιν ἀστοὺς ἥδεται νεανίας·
ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἐγείτας τόδε,
καὶ τοὺς ἀρίστους, οὓς ἂν ἡγῆται φρονεῖν, 445
πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
ὅταν τις ὡς λειμῶνος ἰμνιοῦ στάχυν
τὼλμας ἀφαιρῇ κἀπολωτίζῃ νέους ;
κτᾶσθαι δ' πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις, 450
ὡς τῷ τυράννῳ πλεῖον' ἐκμοχθῇ βίον ;
ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
τερπνὸς τυράννοις ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ,
δἰκρυα δὲ τοῖς γονεῦσι ; μὴ ζῴην ἔτι,
εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύσεται. 455
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισα.
ἥκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος ;
κλαίων γ' ἂν ἦλθες, εἴ σε μὴ πεμψὲν πόλις,
περισσὰ φωνῶν· τὼν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
λέξαθ' ὅσ' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν 460
χωρεῖν. τὼ λοιπὼ δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἦσσον λάλον σου πεμπτέτω τιν' ἄγγελον.
ΧΟ. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
καλῶς, ὑφίλουσ', ὡς ἀεὶ πράξουτες εὖ.
ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἡγωνισμένων
σοι μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀντία.
ἐγὼ δ' ἀπανθὼ πᾶς τε Καδμείος λεὼς
Ἄδραστον ἐς γῆν τήνδε μὴ παμεῖναι·

εἰ δ' ἐστὶν ἐν γῇ, πρὶν θανεῖν δίκαι σέλας.

[illegible] 470

[illegible]

Ἄβα, πρωσήκων' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
κἄν μὲν πίθῃ μοι, κεμπτὸν ἄτερ πόλιν
σὺν καὶ στρατηλάτην· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
ἡμῖν τε καὶ σοὶ ξυμμάχοις τ' ἔσται δορός. 475
σκέψαι δὲ, καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θεμιστεύσῃς λόγοις,
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων.
σφιγγὼν' ἀπείλημ' ἐμοὶ γὰρ ἐν βραχίοσιν.
ἐλπὶς βροτοῖς κάκιστον, ἢ πολλὰς πόλεις
ξυνῆψ', ἀγωνα θυμὸν εἰς ἐπιρροὰς. 480
ὅταν γὰρ ἐλθῇ πόλεμος ἐς ψῆφον πόλεως,
οὐδεὶς ἔθ' αὑτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
τὰ δειστὰ εἰς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
εἰ δ' ἦν παρ' ἡμᾶ θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
οὐκ ἂν ποθ' Ἕλλὰς δορίμαχὸς ἀπώλλυτο. 485
καίτοι δυοῖν γε πάντες ἀνθρώποι λόγουν
τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνη βροτοῖς·
[illegible]
γαμοῦ [illegible] τεκνοῦσι [illegible] 490
χαίρει δὲ πλοῖτος. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιροῦμεσθα, καὶ τὸν ἥσσονα
ξουλοῦμεθ' ἀνδρες ἄνδρα καὶ πόλις πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐγξῄοις θεοῖς θανόντας ὠφελεῖς,
θάπτων κομίζων θ' οἷς ὕβρισ ἀπώλεσαν. 495
σὺ τὰρ ἔτ' ὀρθῶς Κασανέως κεραύνιον
δέμας καπνοῦται κλιμάκων ὀρθοστάτων,
ἃς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν, θεοῦ θέλοντος ἢν τε μὴ θέλῃ,
[illegible] 500
τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
ἄλλοι τε κεῖται πρὸς πύλαις λοχαγέται,
πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
ἢ νιν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύρει Διός.
ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι. 505
φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἣν αὔξειν χρεὼν
[illegible]
νεῶς τε ναύτης· ἥσυχος καιρῷ σοφός.
καὶ τοῖτό τοι τἀνδρεῖον, ἡ πρωμηθία. 510
ΧΟ. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
ἡμᾶς δ' ὑβρίζειν οὐκ ἐχρὴν τοιάνδ' ὕβριν.
ΑΔ. ὦ παγκάκιστε
ΘΗ. σὺ γ', Ἄδραστ', ἔχε στόμα,
καὶ μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῇς· οὐ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων ὧδε, 515
ἀλλ' ὡς ἐμ'· ἡμᾶς κἀπικρίνασθαι χρεών.
καὶ πρῶτα μέν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι·
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρίνυτα δεσπόζειν' ἐμοῦ.
[illegible]
ὄρῶν τὰς Ἀθήνας ταύτ'· ἄνω γὰρ ἂν μόοι 520
τὰ πρόσμωθ' οὗτος, εἰ 'πεταξέμεσθα δῆ.
πόλεμον ἐς τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
ἐς οὗπερ αἵν τοῖσδ' ἤλθομ' ἐς Κάδμου χθόνα.
νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν,
οὐδ' ἀνθρωπήτως προσήκουν ἀγωνίας. 525
θάψαι δικαιῶ, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζων. τί τοῦτον ἔστιν οὐ καλὸν ἔχον;
εἰ γὰρ τι καὶ πεπαίθατ' Ἀργείων ὄπο,
[illegible]
αἰσχρῶς δ' ἐκείνοις, χἠ δίκη δοώσεται. 530
ἐώσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρούς.
ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ φῶς ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτήμεθα
[illegible]
κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὖτὸ δεῖ λαβεῖν. 535
δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκρούς;
[illegible]
εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὧν χρὴν λαχεῖν
ἀτἀφους τις ἐξεῖ· δεινὸν γὰρ ἐσφέρει 540
τοῖς ἀλκίμοισιν, οὕτος ἢν τεθῇ νόμος.
κἀμοὶ μὲν ἤλθες δεῖν' ἀπειλήσων ἔπη,
νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ' εἰ σφίσιν ἔσται χθονί·
τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
ταφίστες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχοῖς χθονὸς 545
φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
σκιαὶν γε πάντλωμα τῆς γλώσσης τάδε,
φήσουσ πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
ἀλλ', ὦ μάταιοι, γνῶστε τἀνθρώπων κακὰ·
παλαίσμασθ' ἡμῶν ὁ βίος, εὐτυχοῦσι δὲ 550
οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαεῖς, οἱ δ' ἤδη βροτῶν.
τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
ὡς εὐτυχήσῃ, τίμιος γεραίρεται,
ὅ τ' ὄλβιός νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
ὑψηλὸν αἴρει. γνώστας οὖν χρεὼν τάδε 555
ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμᾷ φέρειν.
ἀδίκειν τε τοιαῖθ' οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ἀλωλότας νεκροὺς
θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
ἢ δῆλα τἀνθένδ'· εἰμὶ καὶ θάψω βία. 560
οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται,
ὡς εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Παυδίονος
νόμους πυλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.
ΧΟ. θάρσει· τὸ γάρτοι τῆς δίκης σῴζων φάος,
πολλοὺς ὑπεκφήγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους. 565
ΚΗ. βοῦλει συνάψω μῖθον ἐν βραχεῖ σέθεν;
ΘΗ. λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
ΚΗ. οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.
ΘΗ. κἀμοῦ νιν ὑπτάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.
ΚΗ. κλύομ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. 570
ΘΗ. θάψω νεκρὰς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.
ΚΗ. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.
ΘΗ. πολλοὺς ἕτλην δὴ χἀτέρους ἄλλους πόνους
ΚΗ. ἢ πᾶσιν οὖν σ' ἐφυσεν ἐξαρκεῖν πατὴρ;
ΘΗ. ὅσοι γ' ὑβρισταὶ· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν. 575
ΚΗ. πράσσειν σὺ πόλλ' εἰωθας ἢ τὰ σῇ πόλει.
ΚΗ. τοιγὰρ πυοῦσα πολλὰ πιλλ' εὐδαιμονεῖ.
ΚΗ. ἔλθ', ὦς σε λόγχη σπαρτὸς ἐν πύλαι λάβῃ.
ΘΗ. τίς δ' ἐκ δρύκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;
ΚΗ. γνώσει σὺ πάσχων. νῦν δ' ἔτ' εἶ νεανίας. 580
ΚΗ. οὗτοι μ' ἐπαίρει ὥστε θυμῶσαι φρένας
τοῖς σοῖς κομποῖς· [illegible]
λόγους ματαίους οὔσπερ ἡγέγκω λαβών.
περαίνομεν γὰρ οὐδέν. ὁρμᾶσθαι χρεὼν
πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην ἅρμάτων τ' ἐπεμβάτην, 585
μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
ἅβρῳ καταστάζοντα. Καδμείαν χθόνα.
χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
αὐτὸς σίδηρον ὤξυν ἐν χερσὶν ἔχων
αὐτὸς τε κήρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν, 590
[illegible]

τὰς σὰς· ἐγὼ γὰρ διάμοιρος τοῦμοῦ μέτα
στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
ἐν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
[illegible]
νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
[illegible]
ΗΜ. ὦ μέλεαι μελίων ματέρες λοχαγῶν, ἀντ.
ὦς μοι ὑφ' ἥπατι δείμα γλοερὸν ταράσσει,
ΗΜ. τίν' αὐδᾶν τάνδε προσφέρεις νέαν; 600
ΗΜ. στρέψεται τὰ Παλλάδος κριθήσεται.
ΗΜ. διὰ δορὸς εἶπας, ἢ λύγων ξυναλλαγαῖς;
ΗΜ. γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρίζηται
φίλοις, μάχαι στερνοτυπεῖς τ' ἀνὰ τύπον
[illegible]
τἀλαινα, τίνα λόγον
τὶν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι; 610
ΗΜ. ἀλλὰ τὸν εὐτυχῆ λαμπρὸν ἄν τις αἰροῖ ἀντ.
μοῖρα πᾶλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.
ΗΜ. δικαίους δαίμονας σὺ γ' ἐνέπεις. 610
ΗΜ. τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;
ΗΜ. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.
ΗΜ. φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διάλλυσαι·
δίκα δίκαν ἐξεκλέσε καὶ φόνος
φόνον, κακῶν δ' ἀνάψυξὰς 615
θεοὶ βροτοῖς νέμουσ',
ἀπύτων τέρμ' ἔχοντες αἰτοί.
ΗΜ. τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἱκοίμεθ' ἄν, στρ.
Καλλίχορον θεᾶς ἵδωρ λιποῦσαι. 620
ΗΜ. ποταινὰν εἶ μέ τις θεῶν κτίσαι,
διπύτᾳμον ἵνα πόλιν μόλω.
ΗΜ. εἰδείης ἂν φίλων
εἰδείης ἂν τύχας.
ΗΜ. τίς ποτ' αἶσα, τίς ἅρα πότμος
ἕτι μεῖναι τὰν ἄλυκτον
τᾶσδε γᾶς ἄνακτα; 625
ΗΜ. κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὖ θεούς· ἀντ.
ἀλλὰ φόβῳ πίστις ἄδε πρώτα.
ΗΜ. ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος
παίδογόνε πάρεις Ἰνάχου.
ΗΜ. πῶλει μοι ξύμμαχος
[illegible] 630
ΗΜ. τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἵδρυμα
πῶλεος ἐκκόμιζέ μοι
πρὸς πυρὰν ἱδρισθέν.
ΑΓ. γυναῖκες, ἥκω πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα, στρ.
αὐτοὺς τε σωθεὶς, ῥῃδίᾳ γὰρ ἐν μάχῃ. 635
ἴν' οἱ βανόντων ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι
ἠγωνίσαντο, βέλεα Διρκαῖον πάρα,
νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λύγου δέ σε
μακροῦ 'ποταύσω· Καπανέως γὰρ ἥν λάτρις,
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ κατεβαλλοῖ. 640
ΧΟ. ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νύατον ἀγγέλλεις σέθεν
τὴν τ' ἀμφὶ Θησέως βάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.
ΑΓ. σῶς, καὶ πεπραγμέν' ὡς Ἄδραστος ὤφελε
πράξαι ξὺν Ἀργείοισιν, οὐς ἀπ' Ἰνάχου 645
στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ τροπαῖα Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν οἵ τε συμμετασχόντες δορός;
λέξον· παρὼν γὰρ τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς.
ΑΓ. λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου, κανὼν σαφής, 650
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
ἔστην θεατὴς, πέργαν εὐαυγῆ λαβών.
ὁρῶ δὲ φίλα τρία τριῶν στρατηγημάτων.
τευχεσφόρων μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνου πρὸς ἄχθον, ὡς μὲν ἦν λόγος, 655
αὐτὸν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Λίγέως,
καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρας παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας·
[illegible]
κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος, ἱππότην τ' ὄχλον 660
[illegible]
ἴσους ἀριθμὸν ἁρμάτων δ' ἰχμάται
ὕπερθε σεμνὸν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρὸσθε τειχέων,
νεκροὺς ὕπισθεν θέμενος, ὧν ἔκειτ' ἀγών. 665
ἱππεῖσι δ' ἱππὴς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι,
τετραόρισί τ' ἀντὶ ἁρμάθ' ἁρμαται.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἷς πάντας τάδε·
σιγᾶτε, λαοί, σίγα, Καδμείων στίχες,
ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἥκομεν νεκροὺς μέτα, 670
[illegible]
σώζοιντες, οὐδὲν δεύμενοι τῶνδε φόνων.
κοὐδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λύγοις,
ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὅπλοις σίγα. ποιμένες δ' ὄχων
τεταράσσων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης· 675
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραιβάτας ἔστησαν ἐς τὰξιν δορός.
χοὶ μὲν σιδήρῳ διεμίχνυθ', οἱ δ' ἴστρεφον
πώλους ἐς ἀλκὴν αὐδὶς ἐς παραιβάτας.
ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἄναξ 680
ἦν τοῖς Ἐρεχθείδαισιν, ἁρμάτων ὄχλον,
οἵ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν,
συνῆγαν ἀλκὴν, κἀκράτουν ἠσσώντό τε.
λεύσσων δὲ ταῦτα κοὐ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦν
ἐνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ' οἵ τ' ἐπεμβάται, 685
τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πἤματ', οὐκ ἔχω
τί πρῶτον εἴπω, πότερα τὴν εἰς οἰρανὸν
κόνιν προσαντέλλουσαν, ὡς πολλὴ παρῆν,
ἢ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένους
ἰμάσιν, αἱματὸς τε φοινίου ῥοάς, 690
τῶν μὲν πιτνόντων, τῶν δὲ θρανσθέντων δίφρων
ἐς κράτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ,
πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον.
νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν
Κρέων τὸν ἐνδινῆ, ἰτέαν λαβὼν χερὶ 695
χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
[illegible]
ἀλλ' ἴετ' εἰθὺς λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα·
καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν
ἔκτειναν, ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων 700
κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ,
θεῖν', ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις ὅμιλον.
λύγος δ' ἀδώτων ὤφελος ἐξηνδρωμένος
δεινὸς παλαιστὴς ἦν· ἔκλινε γὰρ κίρας
τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιοῦ δ' ἡσσώμενον 705
φείγει τὸ κείνων, ἦν δ' ἀγὼν ἰσόρροπος.
κἀν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρὴν
οὐ γὰρ τὸ νικᾶν τοῦτ' ἐκῆδεν μόνον,
ἀλλ' ὤχετ' ἐς τὸ κάμνον οἰκεῖου στρατοῦ.
ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα, 710
ὦ παῖδες, εἰ μὴ σχήσετε σπερῶν δόρυ
σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κεκροπιδῶν στρατῷ.

αἰσχύς θ' ὑπλισμα τοῖσιδ' εἰσιν λαοῖσιν
δεινὸν κορυθοῦς δωρίχαιον ἐνδεδυκός.
ὧδ' ἀγχέμαχοι κἀπτεκείμενοι κἀμα
κυνέας θερίζουσ' κἀποκαλλίζουσ' ξιφεῖ.
μόλις δὲ πως ἐτεμψαν ἐς φυγὴν πόδα.
ἐγὼ δ' ἀκλίνητα κἀναγκάστ' ἀμήν
κἄκμητα χρῆσας, οἱ δ' ἔτειναν ἐς πύλας.
ἔπὴ δὲ καὶ κασεστὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
νόων, γεραίων, ἱρά τ' ἐξεπίμπλασαν
φῶτων. παρὼν δὲ τειχέων εἶσω μολεῖν.
Θησεὺς ἐπείσχεν· οὐ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς.
τοιοῦδε τοι στρατηγὸν αἱρεῖσθαι χρεὼν,
ὃς ἔν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστιν ἄλκιμος,
μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαὸν, ὃς πράσσων καλῶς
εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἀνῆλατα
ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον, ᾧ χρῆσθαι παρῆν.
ΧΟ. νῦν τῆνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ
θεοὺς νομίζω, καὶ δυκῶ τῆς συμφορᾶς
ἔχειν ἔλασσον. τῶνδε τισώτατον δίκην.
ΑΔ. ὦ Ζεῦ, τί ὄητα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα.
ὑμᾶς δ' ἐγὼ τε τοιαδ' ἂν σὺ τυγχάνης θέλων.
ἡμῖν γὰρ ἦν τὸ τ' Ἄργος οἷχ ὑποστατὸν,
αὐτοὶ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίοσιν,
Ἐτεοκλέους γε σὺμβασιν ποιουμένου,
μέτρια θέλοντος οἷς ἐχρῆζομεν λαβεῖν,
κἄπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὁ δ' αὖ τότ' εὐτυχὴς
λαοῦσι πέσης ὡς ἀμπέπλουτα χρήματα,
ἔδμᾶς, ὑβρίζων τ' αὖθις ἀπαπώλεσε
Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κενοὶ βροτῶν
οἱ τοῦχον ὑντείνοντες ὡς καιροῦ πέρα,
καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακὰ,
φίλοισι μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι,
πόλεις τ', ἔχουσα διὰ λόγου κώμῃαι κακὰ,
φῶτας καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
ἀτὰρ τί ταῦτα; κεἶνοι βούλομαι μαθεῖν,
πῶς ἐξεσώθης· εἶτα τῶλλ' ἐρήσομαι.
ΑΓ. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ,
πέλας δὶ ἦλθον, ἧπερ εἰσῆει στρατός.
ΑΔ. ὦν ὃ' οὐκέτ' ἀγὼν ἦν, νεκροὺς κομίζετε;
ΑΓ. ὅσοι γε κλεινοῖς ἵπτ' ἐφίστασαν λόχοις.
ΑΔ. πῶς ἦβε; ὁ δ' ἄλλος πᾶ κεκμηκότων ὄχλος;
ΑΓ. τάφῳ ὑΰδουσι πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΑΔ. τοὐκεῖθεν ἡ τοὐνθένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;
ΑΓ. Θησεὺς, σκιῶδης ἐνθ' Ἐλευθερὶς πέτρα.
ΑΔ. οἵς δ' οὐκ ἔθαψε πῶ νεκροὺς ἥκεις λιπών;
ΑΓ. ἐγγὺς· πέλας γὰρ πᾶν ὃ τι σπουδάζεται.
ΑΔ. ἢ που πικρᾶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου.
ΑΓ. οὐδεὶς ἐπίστη τῷδε δοῦλος ὢν πόνῳ.
ΑΔ. * * * *
ΑΓ. ἥκιης ἂν, εἰ παρῆσθ' ὅτ' ἐγέπα νεκρούς.
ΑΔ. ἔνεμεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγάς;
ΑΓ. κὤστρωσά γ' εἰνὶς κἀκάλυψε σώματα.
ΑΔ. ἐκεῖνον μὲν οὖν βάσταγμα κἀσχύνην ἔχων.
ΑΓ. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά;
ΑΔ. ὤμοι· πόσῳ σφὼν συνδανεῖν ἦν ἥδιον.
ΑΓ. * * * *
ΑΔ. * * * *
ἀλλ' εἶεν, ὡρῶ χεῖρ' ὑπαντήσας νεκρῶν,
Ἄδραστον μὲν ἐκτὸς διεπερῶντος πύλας
φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος πύλας
ἔρημα κλαίων τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
οὐκ ἔστι τἀνίλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.
ΧΟ. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ· στρ.
πόλει μὲν εὐδοξία
καὶ στιγατηλάτειος δορὸς
διπλᾶζεται τιμά.
ἐμοὶ δ' ἐμῶν παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
πικρὸν, καλὸν θέαμα δ', εἶτερ ὄψομαι
τὰν ἄλετον ἀμέραν,
ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος.
ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' ἀεὶ ἀντ.
χρόνος παλαιὰ πατὴρ
ὤφελ' ἀμέρᾳ κτίσαι.
τί γάρ μ' ἔδει παίδων;
τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἤλπιζον ἂν πεπουθέναι
πάθος περισσὸν, εἰ γάμων ἀπεζύγην.
νῦν δ' ὀρῶ σαφέστατον
κακὸν, τέκνων φίλτάτων στερεῖσα.
ἀλλὰ τάδ' ἤδη σώματα λεύσσω
τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα
πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις
κοινὸν ἐς Ἅιδην καταβᾶσα.
ΑΔ. στεναγμὸν, ὦ ματέρες, στρ.
τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
αὖσατ', ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν
στεναγμάτων κλύουσαι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
προσηγόρημα ματέρων
προσαυδῶ σε τὸν δαώντα.
ΑΔ. ἰὼ ἰὼ ΧΟ. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ. ἀντ.
ΑΔ. αἰαῖ.
ΧΟ. * * *
ΑΔ. ἐπάδομεν ὦ ΧΟ. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν.
ΑΔ. ὦ πόλις Ἀργεία, τὸν ἐμὸν πότμον οἷκ ἔσορᾶτε;
ΧΟ. ὁρῶσι δῆτα κἀμὲ τὰν
τἀλαιναν, τέκνων ἄπαιδα. 810
ΑΔ. προσάγετε τὸν δυσπότμων ἀντ.
σῶμαθ' αἱματοσταγῆ,
σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι', οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγὼν ἐκρύαθη.
ΧΟ. δεῦθ', ὡς περιπτυχαίσι δὴ
χέρας προσαρμόσασ' ἐμοῖς
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θώμαι.
ΑΔ. ἔχεις ἔχεις ΧΟ. πνιμάτων γ' ἄλις βάρος.
ΑΔ. αἰαῖ. ΧΟ. τοῖς τεκοῦσι δ' οὐ λέγεις.
ΑΔ. αἰετέ μου. ΧΟ. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη.
ΑΔ. εἴθε με Καδμείων ἔναρον στίχες ἐν κονίαισιν,
ΧΟ. ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐζύγη
δέμας γ' ἔρ τιν' ἀνδρὸς εὐνάν.
ΑΔ. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ
ματέρες τἀλαιναι τέκνων.
ΧΟ. κατὰ μὲν ὦυδιν ἠλυκίσαμεθ', ἀμφὶ δὲ
σποδοῦν κάρα κεχύμεθα.
ΑΔ. ἰὼ ἰὼ μοί μοι.
κατά με πίδων γᾶς ἕλοι,
διὰ δὲ θύελλα σπάσαι,
πεμπὸς τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάμᾳ πέσοι.
ΧΟ. πικρὰν, ὑπεύθυνον γόοις,
πικρᾶν δὲ θοίζου φάτιν
ἔρημά σ' ἃ πολύστονους οἰδιπόδα
δώματα λιποῦσ' ἦλθ' Ἐρινύς.

ΘΗ. μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ἐξίστλεις στρατῷ
[illegible]
εἰ τὰ σὰ χρὴ μέθιεις· νῦν δ' Ἄδραστον ἱστορῶ· 840
[illegible]
θυητῶν ἔφυσαν; εἰπέ γ', ὡς σοφώτερος,
νόμισιν ἀστῶν τῶνδ' ἐπιστήμων γάρ εἶ.
εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ
τολμήμαθ', οἷς ἤπλιζον αἰρήσειν πόλιν. 845
ἐν δ' οἷς ἐρήσομαί σε, μὴ γκλων' ὄφλω,
ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ.
ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
κεινοὶ γὰρ οἵτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι
καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβὼς 850
[illegible]
σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
οἱ δ' ἐν δυναίμῃ οὔτ' ἐρωτήσαι τάδε
οὔτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾶν 855
δύναιτ' ἂν ἑστὼς πολεμίοις ἐναντίος.
ΑΔ. ἄκουε δὴ νυν. καὶ γὰρ οὐκ ἄκουτί μοι
δίδωσ' ἔπαινον ὧν ἔγωγε βούλομαι
φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
ὁρᾷς τὸ δίον οὗ βέλος διέπτατο; 860
Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολὺς,
ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῖρος ἦν φρόνημα δὲ
οὐδὲν τι μείζον εἶχεν ἢ πένης ἀνήρ,
[illegible]
τἀρκοῦντ' ἀτίζων· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ 865
τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
φίλοις τ' ἀληθὴς ἦν φίλοις παροῦσί τε
καὶ μὴ παροῦσιν· ὢν ἁμεμφὴς οὐ πολύς.
ἀψευδὴς ἤδος, εἰπροσήγορον στόμα,
ἄκραντον οἰδὲν οὔτ' ἐς οἰκέτας ἔχων 870
οὔτ' ἐς πολίτας. τὸν δὲ δεῖτερον λέγω,
[illegible]
ντανιας ἦν, τῷ βίῳ μὲν ἐνδεὴς,
πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
φίλων δὲ χρεῶν πολλάκις δωρουμένων, 875
οἰκ εἰσεδέξατ' οἶκον, ὥστε τοὺς τρύποντας
δοῦλους παρασχεῖν χρημάτων ξευχθεῖς ὕπο.
τοὺς τ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν,
ἤχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κοὐδὲν αἰτία πόλις,
κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν. 880
ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἱππομέδων τοιόσδ' ἔφυ·
παῖς ὢν ἐτόλμησ' εἰθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς
μυσῶν τραπέσθαι, πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου,
ἀγροῖς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς
ἕχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον, ἕς τ' ἄγρας ἰὼν 885
ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
[illegible]
Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλᾶν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς 890
παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ,
πρῶτον μέν, ὡς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
λι[illegible]
οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων, ὄθεν βαρὺς
μᾶλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος· 895
λόγοις δ' ἐφεστὼς ὥσπερ Ἀργεῖος γεγὼς
ἤμενε χώρᾳ, χὠπόθ' εὖ πράσσοι πόλις,
ἔχαιρε, λιπρὸς δ' ἔφερεν, εἴ τι δυστυχοῖ,
πολλοὺς δ' ἐραστὰς κἀπὸ θηλειῶν ὅσας
ἔχων, ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 900
Ὑιδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν·
οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι·
[δεινὸς σοφιστὴς πολλὰ τ' ἐξευρεῖν σοφά.]
γνώμῃ δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορός, 905
εἰρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι·
[φιλότιμον ἦθος, πλούσιον φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον.]
ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
Θησεῦ, πρὸ πύργων τοῦσδε τολμῆσαι θανεῖν· 910
τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
αἰσχύνεται δὲ ταγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
κακῶς κεκλῆσθαι πᾶς τις. ἡ δ' εὐανδρία
διδακτὸν, εἴπερ καὶ βρίφος διδάσκεται
λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει. 915
ἃ δ' ἂν μάθῃ τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας. οὗτοι παῖδας εὖ παιδεύσετε.
ΧΟ. ὦ τέκνον, δυστυχῆ σ'
[illegible]
πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδῖσι· καὶ νῦν 920
Ἅιδας τὸν ἐμὸν ἔχει
μόχθον ἀθλίας, ἐγὼ δὲ
γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω
τεκοῦσ' ἀ τάλαινα παῖδα.
ΘΗ. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γεναῖον τόκον 925
θεοὶ ζῶντ' ἀναπάσαντες ἐς μυχοὺς χθονὸς
[illegible]
τὸν Οἰδίπου δὲ παῖδα, Πολυνείκη λέγω,
ἡμεῖς ἐπανέσπασάν τε σὺν ψευδομέδι ἄν.
ξένος γὰρ ἦν μοι, πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν 930
φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν αἰθαίρετος.
ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶν σε βούλομαι τοῖσδε πέρι;
ΑΔ. οὐκ οἶδα πλὴν ὡς, σοῖσι πειθεσθαι λόγοις.
ΘΗ. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ
ΑΔ. ἢ χωρὶς ἰρὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις; 935
ΘΗ. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.
ΑΔ. οὐ τοῦδ' ἕνεκα δήσεις μνῆμα τῆδε χωρίσας;
ΘΗ. αὐτοῦ παρ' οἴκους τοῦσδε συμπήξας τάφον.
ΑΔ. οὗτος μὲν ἤδη δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος.
ΘΗ. ἡμῖν δέ γ' οἶδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν. 940
ΑΔ. ἴτ', ὦ τάλαινα μητέρες, τέκνων πελας.
ΘΗ. ἤκιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρὸσθῃ λέγεις.
ΑΔ. πῶς τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;
ΘΗ. [illegible]
πικραὶ γὰρ ὤδινες χάμα τῷ τεκεῖ νεκρῶν. 945
τί δῆτα λέπηφ ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
ΑΔ. νικᾷς. μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
Θησεύς. ὅταν δὲ τοῦσδε προσθῶμεν πυρὶ,
ὁστᾶ προσάξεσθ'. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν,
τί κτᾶσθε λίγχας καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους 950
τίθεσθε; παύσασθ', ἀλλὰ λήξαντες πόνων
[illegible]
σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
ὡς ῥᾷστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.
ΧΟ. οἰκεῖ' εἰτέκνος, οἰκεῖ' εὐπαις, [illegible] 955
οὐδ' εἰτυχίας μέτεστίν μοι
κουροτόκους ἐν Ἀργείαις·
οὐδ' Ἄρτεμις λοχία
προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
δυσαίων δ' ὁ βίος, 960
πλαγκτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα.

πτεινμάτων ἵππ' ἐνηγέμων ἄλσεσ.
ἑπτὰ μητέρες ἑπτὰ κοῦραι ὠδε.
ἐγειναμεθ' αἱ ταλαίπωροι
κλεινοτάτοις ἐν Ἄργεϊ· 965
καὶ τὸν ἄτιμον, ἄτεκνον
χηρώσαν δυστυχεστάτων,
οὔτ' ἐν τοῖς ζῶσιν ἀριθμοῦσιν
οὔτ' ἐν ζώοις κεκριμένα,
χωρὶς δή τινα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν. 970
[illegible]
κεῖται μνήματα, πάντεσσι
κοινὰ καὶ στέφανοι κόμας,
λοιβαί τε νεκύων θεμένων, 975
ἀμοιβαὶ, τὰς χρυσοκόμας
Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
[illegible]
δέκευσι νοτερὸν ἀεὶ πέπλων
πρὸς στέρνῳ πτύγα τέγξω.
καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ 980
Καπανέως ἠδὴ τέμενσι θ' ἱερῶν,
μελάθρων τ' ἐκτὸς
Θησέως ἀναθέματα νεκροῖς.
κλεινὴν τ' Ἄλοκον τοῦ καπθεμένου
τοῖδε κεραυνῷ τέλας Εὐάδνης, 985
ἣν Ἴφις ἄπαξ παῖδα φυτεύει.
τί ποτ' αἰθερίαν ἕστηκε πέτραν,
ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,
τηνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
ΕΥ. τί φέγγος, τὸν αὖγλαν στρ. 990
ἑδίφρευε τόθ' ἅλιος
σελάνα τε κατ' αἰθέρα,
[illegible]
ἱππεύουσι δ' ὄρφνας,
• • ἀνίκα γάμων 995
τῶν ἐμῶν πόλιν Ἄργους
[illegible]
ἐπίρρωσε καὶ γαμέτα
χαλκεοτευχοῦς Καπανέως.
πρεσβεύαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν 1000
[illegible]
πυρὸς φῶς ταφον τε
ματεύουσα τὸν αὐτὸν,
ἐς Ἅιδαν καταλύσουσ'
[illegible]
βίοτον αἰῶνός τε πόνους· 1005
ἤδιστος γὰρ τοι θάνατος
συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁρᾷς τήνδ', ἧς ἐφέστηκας πέλας
πυρᾶν, Διὸς θησαυρὸν, ἐνθ' ἕνεστι σὸς 1010
πόσις, ἁμασθεὶς λαμπάσιν κεραννίοις.
ΕΥ. ὁρῶ δὴ τελευτὰν, ἀντ.
ἣν ἔστακα· τύχα δέ μοι
ξυνάπτει παῖδός ἄλματι
εὐκλείας χάριν ἔνθεν ὁρ- 1015
μᾶσω τάσδ' ἀπὸ πέτρας,
πηδήσασα περὶς ἴσω,
σώμά τ' ἄϊδιτι φιλογυῷ
πόσει συμπέσασα φίλτον, 1020
χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα
[illegible]

σὲ τὸν θανόντ' οἶκτον' ἐμῇ
προδοῦσα ψυχᾷ κατὰ γᾶς.
ἴτω φῶς γάμοι τε. 1025
εἴθε τινές εἰσιν
δικαίων ὑμεναίων
ἐν Ἄργει
[illegible]
• εὐναῖος γαμέτας
[illegible]
γενναίας ἀλόχῳ ψυχᾶς. 1030
ΧΟ. καὶ μὴν δδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας
γεραιὸς Ἴφις ἐς νεοτέρους λόγους,
οὓς οὐ κατείδως πρόσθεν αἰγήσει κλύων.
ΙΦ. ὦ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρων,
ἦκω, διπλοῦν πένθημα δωμάτων ἔχων, 1035
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτεόκλου ἐς γῆν πατρίδα νανσθλώσων νεκρὸν,
ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος
βέβηκε πηδήσασα, Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνου μὲν οὖν 1040
τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδέ που ναυσθλώσων
μάλιστ' ἂν εἶναι· φράζει' εἰ κατείδετε.
ΕΥ. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ἦδ' ἐγὼ πέτρας ἔπι, 1045
ὄρνις τις ὡσεὶ, Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.
ΙΦ. τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμων ὑπερβᾶσ' ἦλθες ἐς τῆνδε χθόνα;
ΕΥ. ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων 1050
κλύων. ἀκούσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.
τί δ' ; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι ;
ΕΥ. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.
ΙΦ. σκευὴ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας ;
ΕΥ. θέλει τι κανὸν οἵτος ὁ στολμὸς, πάτερ. 1055
ΙΦ. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὁρᾶν.
ΕΥ. ἐς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.
ΙΦ. κἄπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας ;
ΕΥ. ἐνταῦθα γάρ δὴ καλλίνικον ἕρχομαι.
ΙΦ. νικῶσα νίκην τίνα ; μαθεῖν χρῄζω σίθεν. 1060
ΕΥ. πάσας γυναῖκας ἃς διέσρκεν ἥλιος.
ΙΦ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ ;
ΕΥ. ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
ΙΦ. τί φῄς ; τί τοῦτ' αἴνιγμα σημάνει σαθρόν ;
ΕΥ. ἅσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' ἐς πυρᾶν. 1065
ΙΦ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῖθον ἐπὶ πολλοῖς ἐρεῖς ;
ΕΥ. τοῦτ' αὐτὸ χρῄζω, πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
ΙΦ. ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.
ΕΥ. ὁμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχῃς μ' ἐλὼν χερί.
καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον, 1070
ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπτυρουμένῳ πόσει.
ΧΟ. ἰὼ γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω.
ΙΦ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργεῖοι κάραι.
ΧΟ. ἐ ἐ, σχέτλια τάδε παθὼν,
τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας. 1075
ΙΦ. οὐκ ἂν τιν' εἶροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
ΧΟ. ἰὼ τάλας·
μετελαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
μέρος καὶ σὺ καὶ πόλις ἐμὰ πλάμων.
ΙΦ. οἴμοι· τί δῆ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε, 1080
νέους δὶς εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν ;
ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,

[illegible]
αἰῶνι δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἥμεν νέοι
δὶς καὶ γέροντες, εἶ τις ἐξημάρτανε,
διπλοῦ βίου λαχώντες ἐξωμοσίμεθ' ἄν.
ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους,
παῖδων τ' ἐρασθεὶς ἦν τοῦθ' τ' ἀπωλλύμην.
εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον καξεπεραίθην τεκνων
οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
οὐκ ἂν ποτ' ἐς τόδ' ἦλθον εἰς ὃ νῦν κακὸν
ὄντως ἐφυτεύσας καὶ νεανίαν τεκνων
ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶεν. τί δῆτ χρὴ τὸν ταλαίπωρὸν με δρᾶν ;
στείχειν πρὸς οἴκους ; κἄτ' ἐρημίαν ἴδω
πολλὴν μελαθρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ ;
ἢ πρὸς μελαθρα τοῦδε Καπανέως μόλω ;
ἥδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἥδε μοι.
ἀλλ' οἰκέτ' ἔστιν· ἢ γ' ἐμὴν γενειάδα
προσήγετ' ἀεὶ στόματι, καὶ κάρα τόδε
κατείχε χειρί· πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον
γέροντι θυγατρὸς· ἀρσένων δὲ μείζονες
ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἦσσον ἐς θωπεύματα.
οὐχ ὡς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' ἐς δόμους,
σκότῳ τε δώσετ', ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν
δέμας γεραιὸν συντακεῖς ἀποψθερῶ ;
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν ;
ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων.
μισῶ δ' ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον,
βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγείμασι
παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν·
οἷς χρὴν, ἐπειδὰν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θαύσταις ἔρρειν κἀκποδὼν εἶναι νέοις.
ΧΟ. ὦ ὦ
τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων
[illegible]
γραίας ἀμενοῖς, οὐ γὰρ ἔνεστιν
βῶμ παίδων ὑπὸ πένθους,
πολλοῦ δὲ χρόνου ζώσας μέτα δῆ,
[illegible]
τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ' ἔτι θνατοῖς
[illegible]
ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ;
ΠΑ. φέρω φέρω, στρ.
τἀλαινα μάτερ, ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν οὐκ ἀβριδὲς ἀλγέων ὕπερ,
ἐν δ' ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθείς.
ΧΟ. ὠὶ ὠὶ.
πᾶ δίκρια φέρεις φίλα
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων
εἰδοκίμων δῄπτ' ἐν Μυκήναις ;
ΠΑ. [illegible] ἀντ.
ἐγὼ δ' ἕρπισς ἀθλίου πατρὸς τάλας
ἕρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβὼν
οὐ πατρὸς ἐν χεραὶ τοῦ τεκόντος.
ΧΟ. ὠὶ ὠὶ.
ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων,
ποῦ τυγεμάτων χάρις,
τροφαί τε ματρὸς, ἄῤπνά τ' ὀμμάτων τέλη
καὶ φίλιαι προσβολαὶ προσώπων ;
ΠΑ. βεβᾶσιν, οἰκέτ' εἰσί σοι, μάτερ, τέκνα, στρ.
βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη
πυρὸς τετακότας σποδῷ·

ποτανοὶ δ' ἥνυσαν τὸν Ἅιδιον.
ΠΑ. πάτερ, [σὺ μὲν] τῶν σῶν κλύεις τέκνων γόους·
ἀμ' ἀσπίδουχος ἔτι ποτ' ἀντίσομαι
σὸν φόνῳ ; ΧΟ. εἰ γὰρ γένοιτο, τέκνον. 1145
ΠΑ. ἐτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι μοι δίκα ἀντ.
πατρῷος· οὕτω κακὸν τοῦ' εὗδει.
ΧΟ. αἰαῖ. γόων ἄλιτ τύχας,
[illegible] 1150
ΠΑ. ἐτ' Ἄσωποῦ με δέξεται γάνος
[illegible]
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν ;
ΠΑ. ἐτ' εἰσοράν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ στρ.
ΧΟ. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν. 1155
ΠΑ. λόγων δὲ παρακέλευσμα σῶν
ΧΟ. αἴρει φερόμενον οἴχεται.
ΠΑ. δυοῖν δ' ἄχη, ματέρι τ' ἔλιπε,
ΧΟ. σέ τ' οὔποτ' ἄλυτη πατρῷα λείψει.
ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν. ἀντ.
φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ἰσοβαλὼ σπυδὸν τέκνου 1160
ΠΑ. ἕκλυσα, τῶδε κλίνων ἔπος
στιγνύοτατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
ΧΟ. ὦ τέκνον, ἕβασ· οὐκέτι φίλον
[illegible]
ΘΗ. Ἄδραστε, καὶ γυναῖκες Ἀργείαι γένος, 1165
ὁράτε παῖδας τούσδ' ἕχοντας ἐν χεροῖν
πατέρων ἀρίστων σώμασ' ὧν ἀνειλόμην
τούτοις ἐγὼ σφε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους
σώζειν, ὁρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ. 1170
παισὶν θ' ὑπείπον τοῖσδε τοὺς αὐτοῦ λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἵ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
οἵων ὑφ' ἡμῶν στείχετ' ἠξιωμένοι. 1175
ΛΔ. Θησεῦ, ξύνισμεν πάντ' ὅσ' Ἀργείων χθόνα
[illegible]
χάριν τ' ἀγήρων ἕξομεν· γενναῖα γὰρ
παίδαιτες ἰωὰς ἀστὸς ἀμ' ὀφειλόμεν.
ΘΗ. τί δῆτ' ἔδ' ὑμῖν ἀλλ' ὑποιρηγῆσαί με χρή ; 1180
ΛΔ. χαῖρ'. ἄξιος γὰρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν.
ΘΗ. ἴστω τάδ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
ΔΘ. ἄκουε, Θησεῦ, τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους,
ἃ χρὴ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
μὴ δῶς τἀδ' ὅστ' τοῖσδ' ἐς Ἀργείαν χθόνα 1185
παισὶν κομίζειν, ῥᾳδίως οὕτω μεθεὶς,
ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
πρῶτον λάζ' ὅρκον. τόνδε δ' ὁμνύναι χρεὼν
Ἄδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὤν,
πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδων ὁρκωμοτεῖν. 1190
ὁ δ' ὅρκος ἔσται, μήποτ' Ἀργείους χθόνα
ἐς τήνδ' ἐποίσειν πολεμίων παντευχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν ὄῆσειν δόρυ.
ἢν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπτ' Ἀργείων χθόνα. 1195
ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρὴ σ' ἀκουέ μου·
ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἴσω δόμων,
ὃν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμώμενος
[illegible] 1200
ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τεμὼν μόλις τινὰ
ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
κἄπειτα σώζειν θεῷ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει.

[illegible] Δ' Ἄλλ[ον].
ἦ δ' ἂν ἐμοῖσδε σφάγια καὶ δράστης φόνου,
ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς
κρύψον παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν·
φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἢν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
δειμαίνουσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
δράσας δὲ ταῦτα πίμπε γῆς ἔξω νεκρούς.
[illegible]
μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίαν θεῷ.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω
[illegible] πόλιν,
πατέρων ἀνύστων ἐκδικάζοντες φόνον,
σὺ τ' αὖτ' πατρὸς, Αἰγιαλεῦ, στρατηλάτης
νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ.
ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γίνυν,
καὶ χαλκοπλῆθῆ Δαναΐδων ὁρμᾶν στρατὸν
ἑπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἔπι.
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ', ἐκτεθραμμένοι
[illegible]
κοὐκ ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδα
κληθέντες φῶς ἐπέσχουσι θήμετε·
τοίων στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.
ΘΗ. δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαι λύγοισι σοῖς·
σὺ γὰρ μ' ὀνορθοῖς, ὥστε μὴ ξαμαρτάνειν.
καὶ τῶνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι· μόνον σύ με
εἰς ἀρθὸν ἵστη. σοῦ γὰρ εἱμενοῖς πόλει
οὔσης τὰ λοιπὼν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.
ΧΟ. στείχωμεν, Ἄδραστ', ὅρκια δῶμεν
τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'. ἄξια δ' ἡμῖν
πρυμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΕΚΑΒΗ.
ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΤΡΩΙΔΩΝ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΕΛΕΝΗ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν· τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν· Ἀστυάνακτα δὲ τὸν Ἕκτορος ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν, Ἑκάβη δέ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη τε καὶ θρηνήσασα καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσέως ἦχθη σκηνάς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Ἥκω λιπὼν Αἰγαίου ἁλμυρὸν βάθος
πώεσιν Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρῄδων χοροὶ
[illegible]
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
Φοῖβός τε κἀγὼ λαΐνους πέργους πέριξ
ἀρθοῦσιν ἔζεμεν κανόσιν, οὔποτ' ἐκ φρενῶν
εἶνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἥ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ἁλωλε πορθηθεῖσ'. ὁ γὰρ Παρνάσσιος
[illegible] Παλλὰς,
ἐγκίμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς, ὁλέθριον βάρος·
ὄθεν πρὸς ἀνδρῶν ὕστερον κεκλήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ὁπλιτῶν ὅδιρν.
ἔρημα δ' ἅλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπῖδων βάθροις
πέπτωκε Πριάμου Ζηνὸς ἑρκείου θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς Φρυγιὰ τε σκυλείματα
[illegible] Ἀχαιοὶ πεμπόμενα [illegible] ἐς
πρίμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἀσμενοι,
[illegible] Ἕλλησι πόλεις.
ἐγὼ δέ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
Ἥρας Ἀθάνας θ', αἳ συνεξέλιον Φρύγας,
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς·
ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
[illegible] αἰχμαλωτίδων
βοᾷ Σκάμανδρος δεσπόταις κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλοὺς λεὼς
εἴληχ' Ἀθηναίων τε Θησέως πρόμοι.
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ' εἰσὶ, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει,
πάρεστιν, Ἑκάβην κειμένην πυλῶν πάρος,
δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
ἥ παῖς μὲν ἐμῇ μνήμῃ· Ἀχιλλείου τάφου
λάθρα τέθυπκε πληνώνους Πολυξένη,
φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἣν δὲ παρθένον
μεθῆκ' Ἀπόλλων ἔρημόδε Κασάνδραν ἄναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παρπλαπὲν τἀ τ' εἰσεβὲς
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ', ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις,
ξεστόν τε πύργωμ'· εἰ σε μὴ διώλεσε
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.

ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἴσχιστον πατρὸς,
μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔζεφραν τὴν πάρος, προσενίπειν; 50

ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
ἄνασσ' Ἀθάνα, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.

ΑΘ. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἡπίους· φέρῳ δὲ σοὶ
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' ἐς μέσον λύγους, ἄναξ.

ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν τοῦ καινὸν ἀγγέλλεις ἔπος, 55
ἢ ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;

ΔΟ. οἴκ, ἀλλὰ Τρῳὰς οὔσκε . ἐνθ' [illegible]μεν,
πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.

ΠΟ. ἢ πού νιν ἔχβραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; 60

ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἀνελθὲ· κοινωσάτω λόγους
καὶ συνθελήσεις ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω·

ΠΟ. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν ἦλθες οὖσκε' ἢ Φρυγῶν.

ΔΟ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχβροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω, 65
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.

ΠΟ. τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;

ΑΘ. οἵκ οἶσθ' ὑβριισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;

ΠΟ. οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἵλκε Κασάνδραν βίᾳ. 70

ΑΘ. κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.

ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.

ΑΘ. τοιγὰρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.

ΠΟ. ἕτοιμ' ἃ βούλει τἀπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;

ΑΘ. δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75

ΠΟ. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;

ΑΘ. ὅταν πρὸς οἶκους ναυσταλῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει ὑσμίνας τ' ἀθρόους φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον, 80
βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχες Αἰγαίου πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἁλὸς,
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοίλον Εὐβοίας μυχὸν,
ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβῶν 85
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

ΠΟ. ἴσται τάδ'· ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λύγων
δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλοί τε χοιράδες
Σκύρός τε Λήμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι 90
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἑξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἔρπ' Ὄλυμπον, καὶ κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χερῶν καραδόκει,

ὅταν στράτευμ' Ἀργείων ἐξίῃ κάλως.
μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπυρθεῖ πόλεις, 95
ναοὺς τε τύμβους θ', ἱρὰ τῶν κεκμηκότων,
ἐρημίαν αὐτὴν θέλων ἐστεργανοῦν.
ΕΚ. ἆπα, δυσδαίμων, πεδόθεν κεφαλήν,
ἐπάειρε δίρην· οἰκέτι Τροία 100
τάδε καὶ βασιλεῖς ἔσμεν Τροίας.
μετάλλαγμα δόμων ἄμμιν ἄγγελ-
πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
μηδὲ προσίστη πρῷραι βιότου
πρὸς κύμα, πλέουσα τύχαισιν. 105
αἰαῖ αἰαῖ.
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν,
ἢ πατρὶς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόλις ;
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα. 110
τί με χρὴ σιγᾶν, τί δὲ μὴ σιγᾶν ; τί δὲ θρηνῆσαι ;
δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄγλωσσος κλίσεως, ὡς διάκειμαι,
νῦν' ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσ'.
οἶμοι κεφαλῆς. οἶμοι κροτάφων 115
πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἰλίξαι,
καὶ διαδοῦναι νῶτον ἀκανθῶν τ'
εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ἐπὶ τοῖς ἀεὶ δακρύοις ἐλέγουσ.
μοῦσα δὲ χαΰτῃ τοῖς δυστήνοις, 120
ἅτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
τοιᾶσδε γὰρ ἄκεσις,
Ἴλιον ἱερὰν αἰ κώπαισιν
δι' ἅλα τε πορφυροειδέα λιμένας θ'
Ἑλλάδος εἰόρμους 125
ἀΐδαν παῖδα στυγερῷ
συρίγγων τ' εὐθρόγγῳ φωνᾷ
πλεκτὰν λιγύπτου παιδείαν
ἐξεπιστάτει',
αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποισιν, 130
τὰν Μενέλαου μετανισσόμεναι
στυγνὰν ἅλοχον, Κάστορι λώβαν,
τῷ τ' Εἰρώτᾳ δύσκλειαν,
ἃ σφᾶζει μὲν
τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων 135
Πρίαμον, ἐμέ τε τὰν μελέαν Ἑκάβαν
ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἅταν.
ὄμοι θάκους οὓς βάσσω
σκηναίσιν ἕζεσθρος Ἀγαμεμνονίαις.
δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων, 140
κουρᾷ πεσθῆρει
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τᾶν καλκεγχέων Τρώων
ἅλοχοι μέλεαι, μέλεαι κοῦραι
καὶ δύσνυμφοι, 145
τύραννοι Ἄιδου, κλύουσιν
μάτηρ δ' ὦ τις πτανοῖς κλαγγᾶν
ὄρνισιν ὥπως ἐξάρξω γὼ
μολπᾶν οὐ • τᾶν αἰτᾶν
οἷαν ποτέ δὴ
σκῆπτροῦχ Πριάμου διεμέτρει 150
ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξάρχων θεούς.
ΗΜ. Ἑκάβη, τί θροεῖς ; τί δὲ θωΰσσεις ;
ποῖ λόγος ἥκει ; διὰ γὰρ μελάθρων

ἆῖων οἴκτους οὐς οἰκτίζει, 155
διὰ δὲ στέγην φῶδος αἴσσει
Τρῳάσιν, αἱ τῶνδ' οἶκων εἴσω
δουλείαν αἰἰζουσιν.
ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς δὴ 160
κινεῖται κωπήνεος χείρ.
ΗΜ. οἱ 'γὼ πλάμαν.
τί θέλουσ' ; ἢ που δὴ με τἀλαιναν
ναυσθλώσουσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς ;
ΕΚ. οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν. 165
ΗΜ. ὶὼ ὶώ.
μέλεαι μύχθων ἐπακουσόμενοι
Τρῳάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων
στέλλουσ' Ἀργείοι νύστον.
ΕΚ. ἐ ἐ.
μὴ νύν μοι τὰν βακχεύουσαν
[illegible] 170
αἰσχύνας Ἀχαιοῖσιν.
μαινάδ', ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ,
ἰὼ Τροία δύστανε, ἔρριπ-
δύστανοι δ' οἱ σ' ἐκλείποντες
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες. 175
ΗΜ. οἶμοι. τρομερὰ σκηνὰς ἕλιπον ἀντ.
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
δοξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,
ἢ κατὰ πρύμνας ἦδη ναύται 180
στέλλονται κινεῖν κώπας.
ΕΚ. ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσαν ψυχὰν
[illegible]
ΗΜ. * *
ἦδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ ;
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλήμων ; 185
ΕΚ. ἐγγύς που κεῖσαι κλῆρον.
ΗΜ. ὶὼ ὶώ.
τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτᾶν
ἢ νησαίαν ἄξει χώραν
δύστανον πόρσω Τροίας ;
ΕΚ. φεῦ φεῦ.
τῷ δ' ἁ τλάμων ποῦ ποῦ γαίας 190
[illegible]
δεῖλαι τεκοῦσ' κ[illegible].
νεκύων ἀμειηνὸν ἄγαλμ', ἢ
τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ',
ἢ παίδων θρέπτειρ', ἁ Τροίας 195
ἀρχαγοὶς εἶχον τιμάς ;
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ. ποῖοις δ' οἴκτοις στρ.
τὰν σὰν λέμαν ἐξαιάζεις ;
οὐκ Ἰδαίοις ἴστοῖς κερκίδα
δινεύουσ' ἐξαλλάξω. 200
νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,
νέατον· μάχθους ἕξω κρείσσους,
ἢ λεκτ[illegible] πλάτον' Ἑλλάνων·
ἔρροι νιν ἔρροι αὖτα καὶ δαίμων·
ἢ Πε[illegible] 205
πρύσπολος οἰκτρὰ σεμνῶν ὑδάτων.
τὰν κλεινὰν [illegible]
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' Εἰρώτα, 210
τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας.
ἐνθ' αὖτάσω Μενέλα δούλα,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.

τὰν Πριαμίδ' σεμνὰν χώραν. ἀντ. Ι
. 215
ὦ δᾷδ' ἄγουσαι φάσμα' ἥκουσ'
τοῦδε δείτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζωᾶναν ἐλθεῖν χώραν.
καὶ τὰν Λιτυίαν Ἠφαίστου 220
Φοινίκας αὐτὰρ χώραν,
Σπειλὰν ὄρεων μητέρ', ἀκοίτα
τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν 225
Ἰονίαν παίουσ' πόντῳ,
ἀν ἐγγαίνει καλλιστεύων
ὁ ξυνζὼν γαίαν πυρσαίνων
Κρῆσιν, ζωᾶσιν παγαῖσι τριφὼν
εἰαυλῶν τ' ὀλβίζων γᾶν. 230
καὶ μὴν Δαναῶν ὃδ' ἀπὸ στρατιᾶς
τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ
Δωριᾶδος ἐσμὲν χθονὸς ἥδη.
ΤΑ. Ἐκάδη, πικτὸς γὰρ οὐσθά μ' ἐς Τροίαν ὀδοὺς 235
ἐλθόντα κἠμὲ ξὲ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω, καινὸν ἀγγελλὼν λόγον.
ΕΚ. τόδε τὸδε, φίλαι γυναῖκες,
ὁ φόβος ἦν μοι πύλαι. 240
ΤΑ. ἦδη κεκλήρωσθ', εἰ τὸδ' ἦν ὑμῖν φόβος.
ΕΚ. αἰαῖ. τὶν' ἢ Θεσσαλίας πύλαν ἢ
Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἑκάστη κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε.
ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχὴς
Ἰλιάδων μένει; 245
ΤΑ. αἰδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
ΕΚ. τοίμὺν δὲ τίς ἦρ' ἔλαχε τέκος, ἔννετε,
τλήμονα Κασάνδραν;
ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ΕΚ. ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ 250
δοῦλαν; ὤμοι μοι.
ΤΑ. οἶκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
ΕΚ. ἦ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζώᾳν;
ΤΑ. ὄρως ἐτύθεισ' αὐτὸν εὐθέου κόρης. 255
ΕΚ. ᾖπτε, τέκνον, ζοιθέους
κλῆδας καὶ ἀπὸ χρηὸς ἐν-
ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αἰτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ΕΚ. τί ὅ, ὁ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος,
ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς; 260
ΕΚ. τῷ πάλος ἔζειξεν;
ΤΑ. τύμβῳ τέτακται πρασπολεῖν Ἀχιλλέως.
ΕΚ. ὤμοι γ'ὰ. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν. 265
ἀπὰ τίς οὐ ἢ νόμος ἢ
τὶ θέσμιον, ὦ φίλοι, Ἑλλάνων;
ΤΑ. εἰδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἀρά μοι ἄλιον λεύσσει;
ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων. 270
ΕΚ. τὶν' ἀ δὲ τοῦ χαλκεοπήτορος Ἕκτορος δόμαρ,
Ἀνδρομάχα ταλαινα, τὶν' ἔχει τύχαν;
ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρίσπτωλος, ἃ τριτοβώμονος χερὶ
δεκομένα βάκτρων γεμισὸ νάμη; 275

ΤΑ. Ἴδακος Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δοῦλαν σ' ἔχειν.
ΕΚ. ἐ ἔ.
ἄρασσε κρᾶτα κούρμον,
ἐλέ· ἐπ' ἐμοὶ πατρὶ καὶ παισὶν. 280
ἰὼ μοί μοι.
μυναρᾶ δολίᾳ τε λέλοιχας φωτὶ βουλεύειν
πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δίκει.
ὃν πάντα τλάσθεν ἐνδίκ'
ἀπ.πα. αὖθ' ὑ ἐκεῖνε ἐπτίχν γλώσσαν 285
φίλα τὰ πρῶτερ' ἄφιλα τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ', ὦ Τρῳάδες, με.
βέβακα δύσπστμος, οἴχομαι
ἀ τάλαιν', ἀ δυστυχεστάτᾳ
προσέπεσον κλῆρᾳ.
ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
τίς ἂρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
ΤΑ. ἴτ', ἐκκομίζειν δεῖρο Κασάνδραν χρεὼν
ὅσον τάχιστα, δῶμες, ὡς στρατηλάτῃ 295
ἐς χεῖρα δοὺς νιν εἶτα τὰς εἰληγμένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
ἔα, τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας;
πιμπρᾶσιν ἢ τί δρῶσι Τρῳάδες μιχοὺς,
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς 300
πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκπυρῶσαι σώματα,
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλέξῳς φέρει κακά.
ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ τοῖσδε πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ. 305
ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν. ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
μανιὰς θοάζει δεῖρο Κασάνδρα δρόμῳ.
ΚΛ. ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω, στρ.
ἰδοὺ ἰδοὺ,
λαμπάτι τῶδ' ἱερὸν. 310
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ,
μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα.
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ. 315
ἐπεὶ σὺ, μητερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς ἀντ. 320
ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν,
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι, σοί.
δίδου δ', ὦ Ἑκάτα, φάος,
παρθένων ἐπὶ λέκτροις, ἃ νόμος ἔχει.
πάλλε πῶδ' αἰθέριον, ἄναγε χορὸν, • ἀντ. 325
εὖιν εὖοι,
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ
μακαριωτάταις τύχαις.
ὁ χορὸς ὅσιος, •
ἄγε σὺ Φοῖβέ νιν· κατὰ σὸν ἐν δᾴφναις
ἀνάκτορον θυπρολῶ, 330
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι', Ὑμήν.
χόρευε, μῶτερ, ἄναγε, πάλαι ὠῶν
ἕλισσε τᾷδ' ἑκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
φέρουσα φιλτάταν βᾶσιν.
βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον, ὦ, 335
μακάριοι ὀπαδοὶ
ἰακχαῖς τε νύμφαν.
ἴτ' ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

κόραι, μέλπετ' ἐμὸν γάμον
[illegible] 340
ΧΟ. Βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψει κόρην,
μὴ κοῖδαν αἴμη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
ΕΚ. Ἥφαιστε, ὀφθονερὸν μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ λυγρὸν γε τῆνδ' ἀναιδῶσσαισι φλόγα,
ἔξω τε μεγίλων ἐλπίδων. οἰμοι, τέκνον, 345
ὡς σ' οἴχ ὑπ' αἰχμῆς οἷδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
γάμους γαμεῖσθαι τοίσδ' ἐδόξαζον ποτε.
παρᾶδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὄρθ' ἁ πυρφορεῖς
μαινὰς θοᾶζουσ', οὐδὲ σὰ τύχαι, τέκνον,
σεσωφρονῆκας', ἀλλ' ἔτ' ἐν ταὐτῷ μένεις. 350
ἐσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρῳάδες, γαμηλίοις.
ΚΛ. μήτερ, πίκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τἀμὰ σοι πρόθυμά γ' ᾖ, 355
ὥθει βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
Ἕλλησι γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμοις
ποινᾶς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λωβοῦσ' ἐμοὺ· 360
ἀλλ' ἐξ ἐναντίας [illegible]
ὃς ἐς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι χἀτέρων,
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὐμοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἶκων τ' Ἀτρέως ἀνάστασιν·
πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριστέραν 365
ἢ τοὺς Ἀχαιούς, ἔνθεος μέν, ἀλλ' ὅμως
τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων,
ὡς διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν
θηρῶντες Ἕλλην μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ 370
τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα,
καὶ ταῦθ' ἑκούσης κοὐ βίᾳ λεληθμένης.
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, οὐ γὰρ ὄρι' ἀποστερούμενοι, 375
οἷσ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἕλοι,
οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δόμαρτος ἐν χεροῖν
πέπλοις συνεστῴλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖσται. τὰ δ' οἶκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίγνετο·
χῆραί τ' ἐθνῆσκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις, 380
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες, οἵδε πρὸς τάφοις
ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἷμα γῇ δωρήσεται.
ἢ τοῖδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπᾴδιον.
σιγᾶν ἄμεινον τἀσχρά, μηδὲ μοῦσά μοι
γένοιτ' ἀοιδὸς ἥτις ἐμπνεύσει κακά. 385
Τρῶες δὲ πρῶτον μέν, τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ τάφων ἔθνησκον· οὓς δ' ἕλοι δόρυ,
νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονός,
χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὕπο. 390
ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δίμαρτι καὶ τέκνοις
ᾤκουν. Ἀχαιοῖς ὧν ἄπῃσαν ἡδοναί.
τὰ δ' Ἕκτορός σοι λίτρ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἵτεται θανών. 395
καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἕξις ἐξεργάζεται·
εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεγώς.
Πάρις δ' ἔγημε τὴν Διὸς, γάμας δὲ μὴ,
στιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
φείγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ· 400
εἰ δ' ἐς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει
καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.
ὦν οὐνεκ' οὐ χρὴ, μῆτερ, οἰκτείρειν σε γῆν
ἢ τἀμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ. 405
ΧΟ. ὦ ἠδίως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾶς,
μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.
ΤΑ. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκευσεν φρένας,
οὗ τἂν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός. 410
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ
οὐδὲν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἢν ὄρα.
ὁ γὰρ μίγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
Μαινάδος ὑπέστη· καὶ πέπηγ μέν εἰμ' ἐγὼ, 415
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοὶ μέν, οὐ γὰρ ἀρτίως ἔχειν φρένας,
Ἀργεῖ' ὀνείδη καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'. ἅπου δέ μοι
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ· 420
σὺ δ', ἡνίκ' ἂν σε Λαρτίου χρῄζῃ τόκος
ἄγειν, ἐπέσθαι· σώφρονος δ' ἔσει λάτρις
γυναικὸς, ὡς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
ΚΛ. ἡ δεινὸς ὁ λάτρις· τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα
κήρυκες; ἢν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς 425
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὴν μὲν ἧς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἳ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡμημενέμοι
αὖτοῦ θανεῖσθαι; τάλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ. 430
δίστηρος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι, δέκα γὰρ αὐτλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἑνδέκ', ἤξεται μόνος πάτραν,
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾄκισται πέτρας 435
[illegible]
Κύκλωψ, λίγυστίς θ' ἡ σνὺν μορφὠτρια
Κίρκη, θαλασσης ἕ' ἀλμυρὰς τε [illegible]
λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήσασαν ᾄξουσίν ποτε, 440
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. ὡς δὲ συντέμω,
ζῶν εἶσ' εἰς Ἅιδην, κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κἀκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.
ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;
ἰτέον. [illegible]
ἢ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ, 446
ὦ δοκῶν σεμνὸν τι πράσσειν, Δαναΐδων ἀρχηγέτα.
κἀμὲ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι νυμφίου πέλας τάφου 449
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὐια,
χαίρετ' ἐκλείπω [illegible]
ἵν' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖσ· ὡς ἔτ' οὖσ' ἁγὴ
χρόα
δῶ θοαὶς αὖραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ' ἄναξ.
ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν
με χρή; 455
οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἱστίοις καραδοκῶν.
ὡς μίαν τριῶν Ἐρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι, μῆτερ, δακρύσης μηδέν, ὦ φίλη πατρίς·
οἵ τε γῆς ἔνερθ' ἀλεληθοί χώ τεκὼν ἡμᾶς πατὴρ 459
οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἥξω δ' ἐς νεκρῶν νικηφόρος

καὶ δόμοις πέρσασ' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.
ΧΟ. Ἐκλῆρε γεραῖς φίλτατες. οὗ δεδόμεκατε
δέσποιναν ὡς ἄκοιτιν εἰς πέδον πίτνει ;
οὐκ ἀντιλήψεσθ' ; ἢ μεθῆσετ', ὦ κακοί ;
χαλᾶν πεισοῦσαν αἰρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν.
ΕΚ. ἐατέ μ'· οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι,
κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε καὶ πέπονθα κἀτι πείσομαι.
ὦ θεοί· κακοῖς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεούς,
ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγαθ' ἐξῆσαι φίλον·
τοῖς γὰρ κακοῖσι πλεῖον' οἴκτων ἐμβαλῶ.
ἦ μὲν τέρανος κἀς τέρανα' ἐγημάμην,
κἀπαῖδ' ἀριστέωντ' ἐγεινάμην τέκνα,
οἷκ ἀριθμῶν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερπάτους Φρυγῶν,
οὓς Τροΐα οὐδ' Ἕλληνις οὐδὲ βάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἂν ποτε.
κἀκείνᾳ τ' εἶδον δορὶ πεσόντ' Ἑλληνικῷ,
τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν,
καὶ τὸν φιτοιγνῶν Πρίαμον οἷκ ἄλλων πάρα
κλύουσ' ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἑρκείῳ πυρᾷ.
πόλιν θ' ἁλοῦσαν. ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους
εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον,
ἄλλοισι θρίψασ' ἐκ χερῶν ἀφηρέθην.
κοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτή τ' ἐκείνας οἰκέτ' ὄψομαί ποτε.
τὸ λοίσθιον δὲ θνητικὸς ἀθλίων κακῶν,
δοῦλη γυνὴ γραῖς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι,
ἃ δ' ἐστὶ γῆρᾳ τῷδ' ἀσυμφωρώτατα,
τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
κλῆδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα,
ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
τρυχηρὰ περὶ τριχηρὸν εἰμένην χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλίσιος ἔχειν.
οἰ 'γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μῶν ἕνα
γναικὸς ὅλων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι.
ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασσάνδρα θεοῦς,
ὕβρις ἕλυσας συμφοραῖς ἁγνεύμα σόν.
σύ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη ;
ὡς [illegible] γραῒ κοινὸν πᾶρ τάλαιναν ἐφέλεῖ.
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ' ; ἐλπίδων πούων ὕπο ;
ἄγετε τὸν ἄβρὸν δῆποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ
πέτρινά τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ,
δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
μηδεὶς νομίζετ' εἰ τυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ.
ΧΟ. ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ στρ.
Μοῦσα, καινὸν ὕμνον
ἄειρον ἐν δακρύοις
ᾠδὰν ἐπικήδειον·
νῦν γὰρ μέλος ἐς Τροίαν
ἐκαχήσω,
τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνας
Ἀργείων ὁλόμαν τάλαινα δορίλωτος,
ὅτ' ἔλιπον ἵππον, οὐρίσια
βρέμουσα, χρυσοκάλαμον, ὕπλοιν ἀντ.
ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
ἀνὰ δ' ἐβόησεν λεὼς

Τροφίδος ἀπὸ πάτρας σταλεῖς,
ἴτ', ὦ πεπαιμένοι πόνων,
τῶδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξοάνον
Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ.
τίς οὐκ ἔβα νεανιών,
τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων ;
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς
δόλιον ἔσχον ἄταν.
πᾶσα δὲ γένναι Φρυγῶν
πρὸς πύλαις ὁρμᾶθη,
πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ
ξεστὸν λόχον Ἀργείων
καὶ Δαρδανίας ἄταν
θεᾷ δώσων
χάριν ἄζυγος, ἀμβροτοπόλου
κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοισι, ναὸς ὡσεὶ
σκιάφος κελαινὸν εἰς ἕδρανα
λαΐνα δάπεδά τε φόνια πατρίδι
Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν,
Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ'
ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
βοὰν τ' ἐμελπον εὔφρον'· ἐν
δόμοις δὲ παμφαὴς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
ἔδωκεν ὕπνῳ.
ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
τόθ' ἁμβὶ μέλαθρα παρθένον,
Διὸς κόραν [Ἄρτεμιν] ἐμελπόμαν
χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ
πτόλιν βοὰ κατείχε Περ-
γάμων ἕδρας· βρέφη δὲ φίλι-
α περὶ πέπλοις ἔβαλλε ματ-
ρὶ χεῖρας ἐντοπήμενα·
λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,
κύρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
κοιτώμενοι ἐρημία
νεανίδων στέφανον ἔφερεν
Ἑλλάδι κομπασμάτων.
Φρυγῶν δὲ πιτνάδαι πεδίων.
Ἐκάβη, λεύσσειν τήνδ' Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομένην ;
παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται
φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἴνις.
ΕΚ. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρει,
δύστανε γύναι, πάρεδρος καλκίοις
Ἕκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
δορυθρήτοις,
οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας ;
ΑΝ. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν. στρ.
ΕΚ. ὤμοι. ΑΝ. τί παιᾶν' ἐμὸν στενίζεις ;
ΕΚ. αἰαῖ. ΑΝ. τῶνδ' ἀλγέων
ΕΚ. ὦ Ζεῦ. ΑΝ. καὶ συμφορᾶς.
ΕΚ. τέκεα. ΑΝ. πρὶν ποτ' ἦμεν.
ΕΚ. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία ἀντ.
ΑΝ. τλάμων. ΕΚ. ἐμὸν τ' εὐγένεια παίδων.
ΑΝ. φεῦ φεῦ. ΕΚ. φεῦ δῆτ' ἐμὸν

ΑΝ. κακῶν. ΕΚ. οἰκτρὰ τύχα
ΑΝ. πόλεως, ΕΚ. ἃ κάτνοῦται. 585
ΑΝ. μέλοι, ὦ πόσις, μοι στρ.
ΕΚ. βοᾶς τὸν παρ' Ἅιδα
παῖδ' ἐμὸν, ὦ μελέα.
ΑΝ. σὰς διάμαρτος ἀλκιαρ.
ΕΚ. σύ τοι, λέμ' Ἀχαιῶν, ἀντ. 588
τέκνων δῆποτ' ἀμῶν
πρεσβυγενὲς. Πριάμῳ
κόμισαί μ' ἐς Ἅιδου. 589
ΑΝ. οἷδε πόθοι μεγάλοι, σχετλία, τάδε πάσχομεν ἴλλῃ,
οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται,
δυσθρόσνωτοι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἐκφύγεν Ἅιδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε Πέργαμα Τρωΐας.
αἱματόεντα δὲ θεᾷ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἧνυσε δοῦλια Τροία.
ΕΚ. ὦ πατρὶς, ὦ μέλέα, καταλειπομέναν σε δακρύω.
νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾶς, καὶ ἐμὸν δόμον, ἐνθ' ἐγενόμαν.
ὦ τέκν', ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν.
οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη 600
διάκυνά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται
ἀμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ἐπιλάθεται
ἀλγέων ἀϊδάκρυτος.
ΧΟ. ὡς ἠδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ', ἡ λύπας ἔχει. 605
ΑΝ. ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὃς ποτ' Ἀργείων δορ
πλείστους διώλεσ', Ἕκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;
ΕΚ. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὸ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
ΑΝ. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ' εὐγενὲς 610
ἐς δοῦλον ἥκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.
ΕΚ. τὸ τῆς ἀνίγκης δεινόν· ἆρτι κἀπ' ἐμοῦ
[illegible]
ΑΝ. φεῦ φεῦ.
ἄλλοι τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
παῖδός τέφην᾽ σῆς· νοσεῖς δὲ χἄτερα. 615
ΕΚ. ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμός ἐστί μοι·
κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.
ΑΝ. τεθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολιξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
ΕΚ. οἰ 'γὼ πάλαια. τοῖτ' ἐκείνό μοι πάλαι 620
Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
ΑΝ. εἶδόν νιν αὐτὴ, κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων
ἔρευνα πέπλοις κἀπεκοψάμην νεκρόν.
ΕΚ. αἰαῖ, τέκνον, σῶν ὑποσίμων προσφαγμάτων.
αἰαῖ μᾶ! ἀῶτε, ὡς κακῶς διόλλυσαι. 625
ΑΝ. ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὀλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
ΕΚ. οὐ ταυτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, τῷ δ' ἐνεισιν ἐλπίδες.
ΑΝ. [ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, κἀλλιστον λόγον
ἄκουσον, ὡς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί·] 630
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοὺς ζῶν δὲ λυπρῶς κρείσσων ἐστὶ κατθανεῖν.
ἄλγει γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἠσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλάται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. 635
κεῖνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οἰκ ἰδοῦσα φῶς
τέθνηκε, κοὐδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τῆς τ' εἰδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον. τῆς τύχης ἡμάρτανον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' ἡρημένα, 640
ταῦτ' ἐξεμίσησθον Ἕκτορος κατὰ στέγας.
[πρῶτον μὲν, ἔνθα κἂν προσὴ κἂν μὴ προσὴ
ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῖτ' ἐφίλεσαν
κακῶς ἀκούειν, ἧτις οἰκ ἔνδον μένει,
τοὔτου παρεῖσα πτόθον ἐμμενον ἐν δόμοις, 645
εἶσω τε μελίθρων κομψὰ θηλειῶν ἔτη
οὐκ εἰσεφοίτησαν· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν εἰξίρκουν ἐμοί.
γλῶσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἡσυχὸν πόσει
παρεῖχον· ἤδειν δ' ἁμὲ χρὴν νικᾶν πόσιν, 650
κεἴνῳ τε νικᾶν ὧν ἐχρῆν παρεῖναι.]
καὶ τῶνδε κληδὼν ἐς στράτευμ' Ἀχαιϊκὸν
ἐλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αἰθυσσῶν δόμοις. 655
κεἰ μὲν παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτέξω φρένα,
κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
στέργουσ' [illegible]
[καίτοι λέγουσιν ὡς μί' εἰσφέρην χαλᾷ 660
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῖσ' ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οἰδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ
τῆς συντραφείσης ῥᾳδίως ἐλέξει ζυγόν. 665
καίτοι τὸ θηρῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ
ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.]
σέ δ', ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἀνδρ' ἀρκοῦντά μοι
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε κἀνδρεία μέγαν·
ἀκήρατον δὴ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων, 670
πρώτος τὸ παρθένειον ἐξεῦρες λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺ, νυυσθλοῖμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος ἐς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' οἰκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν καταστένεις ; 675
ἐμοὶ γὰρ οἰδ', ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
ξύνεστιν ἐλπὶς, οὐδὲ κλαύσεται φῶσαι
πρὶξειν τι κεδνὸν· ἦδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.
ΧΟ. ἐς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ. 680
ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὖπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
ναύταις γὰρ ἡ μὲν μέτριος ἦ χειμὼν φέρειν,
προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
ὁ μὲν παρ' οἰαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς, 685
ὁ δ' ἄντλον εἴργων ναὸς· ἢν δ' ὑπερβαλῇ
πολὺ τι κακὸν, πάντ' ἐᾷ τὰ τῆς τύχης
παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.
οὕτω δὲ κἀγὼ, πολλὰ' ἔχουσα πήματα,
ἀφθογγὸν εἶμι καὶ παρεῖσ' ἐὼ στόμα· 690
νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας
ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυσί νιν σώσει τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων. 695
κἂν δρᾷς τάδ', ἐς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους,
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψεως ἄν
Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἵν' οἱ ποτε
ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες ὕστερον πάλιν
κατοικίσειαν, καὶ πόλεις γένοιτ' ἔτι. 700
ἀλλ', ἐκ λόγου γὰρ ἄλλοος ἐκβαίνει λόγος,

τὸν αἱ δέδορκα τοῦδ' Ἀχαιῶν λίτμιν
στείχοντα, κανῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρὶν πεσεῖν Ἕκτορος δάμαρ,
μὴ μ' στυγήσῃς· οὐ γὰρ ἐκὼν γάγγελο
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
ΑΝ. τί δ' ἔστιν; ὡς μοι φροιμίων ἄρκει κακῶν.
ΤΑ. ἔσωσε τοῦδε παῖδα, πῶς εἶπω λόγων;
ΑΝ. μὰν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
ΤΑ. αὐδεῖς Ἀχαιῶν τοῖδε δεσπόσει ποτέ.
ΑΝ. ἀλλ' εἰσὶδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
ΤΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι βαῤῥέως εἶπω κακά.
ΑΝ. ἐπίπτει· αἰδὼ, πλὴν ἂν λέγῃς καλά.
ΤΑ. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὡς πτόλη κακὸν μέγα.
ΑΝ. οἴμοι, γύαιον τόδ' ὡς κλέω μείζον κακῶν.
ΤΑ. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Παναλλησιν λέγων.
ΑΝ. αἰαῖ μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
ΤΑ. λέξας ὁρίστου παῖδα μὴ τιμῆσαι πατρός.
ΑΝ. τοιαῖτα νικήσειε τὸν αὐτοῦ πάρι.
ΤΑ. βάψαι δὲ πέργων δεῖν σφε Τρωικὸν ὕπο.
ἀλλ' ὡς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανεῖ,
μὴ' ἀστένων τοῦδ', εἰ γενοῦς δ' ἄλγει κακοῖς,
[illegible]
ἔχεις γὰρ ἄλκην οὐδαμῆ· σκοπεῖν δὲ χρὴ·
πόλιν τ' ὄλωλε καὶ πόσεις, κρατεῖ δὲ σὺ,
ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρκασθαι μίαν
οἵοί τε· τοῖσιν οὖσιν οὐ μάχης ἐρᾶν,
οὐδ' αἰσχρὸν οἶδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε δρᾶν,
ὅτ' αὖ σ' Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥίπτειν ἀμάς.
εἰ γὰρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατὸς,
ὅτ' ἂν τυφλὴ παῖς οὖ σ' οἴκτου τύχοι.
στεῦσα δ' εὖ τε τὰς τέχας κεκτημένη,
τὸν τοῖδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
αἰτὴ τ' Ἀχαιῶν πριαμενεστέρων τύχοις.
ΑΝ. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνοις,
θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ' εἰργένει' ἀπώλεσεν,
ἡ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία,
τῷ δ' ἐσθλὸν οὐκ ἐς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
ὃς λεκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον ἐς μελαθρον Ἕκτορός ποτε,
οἴχ' ὡς σφαγέων Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν,
ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολισσάρυμ.
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνει κακῶν σέθεν;
τί μου δέδρακε χρυσὶ κάντίχει πέπλων,
ποσσοῦς ὡσεὶ πτέρυγας ἐσπίτνων ἐμὰς;
οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ, κλεινὸν ὁρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν,
[illegible]
λυπῶν δὲ πήδημ' ἐς τρίχηλον ὑψοῦ θεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· δὰ κενὴς ἄμα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὄδε,
μάτην δ' ἐμόχθων καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν, οὖπερ αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόσπτυσσε τὴν τεκοῦσαν, ὠμφὶ δ' ὠλένας
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλλησιν κακὰ,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον;
ὦ Τυνδάρεων ἔρως, οὖπερ εἰ Διός,
πολλῶν δὲ πατέρων ἧσθ' ἀνεπαισχύνως,
Ἀλάστορος μὲν πρώτου, εἶτα δὲ Φόβου,
Φόνου τε Θανάτου θ', ὅσα τε γῆ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' αἰχῶ ζῆλά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγὼ, 765
πολλοῖσι κῦρα βαρβάροις Ἕλλησί τε.
ὄλοιο· καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο
αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἄγετε, φέρετε, καὶ ῥίπτετ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
δαίνυσθε τοῖδε σάρκας. ἐκ τε γὰρ θεῶν 770
διωλλύμεσθα, παῖδι τ' οὐ δυναίμεθ' ἂν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας,
καὶ ῥίπτετ' ἐς ναῦν· ἐπὶ κακῷ γὰρ ἔρχομαι
ἐμέναιον, ἀπολέσασα τοὐμαντήρ τεκνον.
ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας 775
μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.
ΤΑ. ἄγε, παῖ, φίλιον πρόσπτυσμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς βαίνε πατρῴων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφώμας, ὅθι σοι
πνεῖμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκρύπτθη. 780
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὥστις ἀνοίκτος
καὶ ἀναιδείᾳ τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος εἰστίν.
ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, 785
σκύλευμα σὺν ἔμοὶ σὺν ἐμοῖς κακοῖς
μήτηρ κἀγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγὼ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἳ 'γὼ πόλεως, 790
οἵμοι δὲ σέθεν· τί γάρ οἴκ ἔχομεν,
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανωδυὶᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός; [στρ. 795
ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος Δ βασιλεῦ Τελαμὼν,
νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν,
τᾶς ἐπικεκλημένας ὀχθοις ἱεροῖς, ἵν' ἐλαίας
πρώτον ἔβλαστε κλάδος γλαυκᾶς Ἀθήνας,
οὐράνιον στέφανον, λιπαραῖσί τε κύσμον Ἀθήναις, 800
ἕξας τῷ τοξοφόρῳ συναριστεύσων ἅμ' Ἀλκμήνας
Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων, πόλιν [γύνῳ.
ἀμετέραν, τὸ πάροιθ' ὅτ' ἔξας [ἀφ' Ἑλλάδος].
ἐῶ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνδρα, ἀντζώμεσος ὢ τ
πώλων, Σιμόεντ δ' ἐπ' εἰρέιτα πλάιταν
ἔσχασε πουτοπόρου καὶ ναΐδετ' ἀνήψατο πρυ-
καὶ χερὸς εἰστοχίαν ἐξείλε ναῶν, [μνᾶν, 810
Λαομέδοντι φόνων· κανώνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
πυρὸς φοίνικι πνοᾷ κάδελὰν Τροίας ἐπόρθησεν
δὶς δὲ δυοιν πετίλοιν τείχη περὶ [χθόνα, 815
Δαρδανίας φονία κατέλυσεν αἰχμά.
μάταν ἄρ', ὦ χρυσέιαις ἐν οἰνοχόαις ἄβρὰ βαί-
Λαομεδούτιε παῖ, [νων, στρ. 820
Ζηνὸς ἔχειν κυδικων
[illegible]
ἁ δὲ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται. 825
ἡμύνες δ' ἄλιαι
ἰαχοῖσ' · οὖν δ' ἰπὶρ
οἰωνὸς τεκέων βοᾷ, 830
αἱ μὲν εἰνάς, αἱ δὲ παῖδας,
αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ βροσόεντα λουτρὰ
γυμναστίων τε δρόμοι
βεβᾶσιν· σὺ δὲ πρόσωπα νεα- 835
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
[illegible]
Ἕλλὰς ἔλεπ' οἰκτά.

Ἔρως Ἔρως, ὃς τὰ Δαρδάνεια μελαθρά ποτ'
Οι[illegible] μ[illegible] ἀντ. 840 [ἦλθες
ὡς τότε μὲν μεγάλων
[illegible]
κῆδος ἀναψήμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς 845
οἰκέτ' ὄνειδος ἐρῶ
τὸ δὲ τὰς λευκοπτέρους
ἁμέρας φίλιον βροτοῖς
[illegible]
[illegible]
τεκνοποιὸν ἔχουσα τάσδε
γᾶς πύσιν ἐν θαλάμοις,
ὦ ἀστέρων τίθριππος ἐλα- 855
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἑλπίδα γᾶ πατρία μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.

ΜΕ. ὦ καλλιβρέγγες, [illegible] τέλεα τόδε, 860
ὦ ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι, καὶ στρατευμ' Ἀχαϊκῶν.
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
γυναικὸς οὕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὃς ἐξ ἐμῶν 865
δώμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
κεῖνος μὲν οὖν δίδωκε σὺν θεοῖς δίκην,
αὐτὸς τε καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῷ.
ἥκω δὲ τὴν Λάκαιναν, οὐ γὰρ ἡδέως
ὄνομα δάμαρτος ἦ ποτ' ἦν ἐμὴν λέγω, 870
ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
κατῳρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μετα
οἴπερ γὰρ αἰτὴν ἐξεμόχθησαν δορί,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανὼν
θέλοιμι· ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα. 875
ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένην ἔασαι, ναυτόρῳ δ' ἄγειν πλώτῃ
Ἑλληνίδ' ἐς γῆν, κἄτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
ποινὰς ὅσων τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ' εἰα χωρεῖτ' ἐς δόμους, ὀπάονες, 880
κομίζετ' αἰτὴν, τῆς μιαιφονωτάτης
κώμης ἐπισπάσαντες· οὗροι δ' ὅταν
πνοαὶ μόλωσι, πεμψόμεθ' ἐς Ἑλλάδα.

ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
ὅστις ποτ' εἶ σύ, δυστύραστος εἰδέναι, 885
Ζεύς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοὺς βροτῶν,
προσηυξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.

ΜΕ. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν.

ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σήν. 890
ὁρῶν δὲ τήνδε, φεῖγε, μή σ' ἔλῃ πάθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
[illegible]
ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χοἱ πεπονθότες.

ΕΛ. Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου 895
τοῦδ' ἐστὶν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμένη,
ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι γνῶμαι τίνες
Ἕλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι. 900

ΜΕ. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἤλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὑπτερ ἠδίκεις.

ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς οὐ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;

ΜΕ. οὐκ ἐς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε κτενῶν. 905

ΕΚ. ἄκουσον αἰτῆς, μὴ θύιν τοῦδ' ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοῖς ἐναντίοις λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὔτως ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν. 910

ΜΕ. σχολὴς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἐξεστι. τῶν σῶν δ' οὕνεκ', ὡς μάθῃ, λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ. τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.

ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δίξω λέγειν,
οὐκ ἀντμεῖψει, πολεμίαν ἡγούμενος. 915
ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορεῖν [illegible]
τοῖς σοῖσι, τἀμὰ καὶ τὰ σ' αἰτίαματα.
πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε 920
Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς, οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἐνθένδε τἀπίλοιπ' ἄκουσον ὡς ἔχει.
ἔκρινε τρισσὼν ζεύγος ὧδε τρισσῶν θεῶν.
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρου δόσις 925
[illegible]
Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους
τυραννίδ' ἕξειν, εἴ σφε κρίνειεν Πάρις,
Κύπρις δὲ τοὔμὸν εἶδος ἐκπαλουμένη
δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι 93
κάλλει· τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον·
νικᾷ Κύπρις θεὰς, καὶ τοσῶνδ' οὐμοὶ γάμοι
ὤνησαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεισθ' ἐκ βαρβάρων,
οὓς ἐς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
ἃ δ' αὖ πίτυχσεν Ἕλλας, ὠλόμην ἐγὼ 935
[illegible]
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρα λαβεῖν.
οὗτος μὲ φήσεις αὐτὰ τἀν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα 940
ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε καὶ Πάριν·
ὃν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
Σπάρτης ἄπῃσθ' νηὶ Κρησίαν χέλυν.
εἶεν.
οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι 945
τί δὴ φρονοῦσ' ἐκ δωμάτων ἁμ' ἑσπόμην
ξένῳ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς.
τὴν θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τὸν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνῃ δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί. 950
ἔνδειν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εἰπρεπῆ λόγον,
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοὺς,
χρὴν μ', ἡνίκ' οἰκ ἦν θεοπόντιτά μου λέχη,
λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι 955
πύργων πυλωροὶ κἀπὸ τειχέων σκοποὶ,
οἱ πολλάκις μ' ἐφηῤῥον ἐς ἐπάλξεων
πλεκτοῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
βίᾳ δ' ὁ καινὸς μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηίφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. 960
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσαι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἢν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἰκοθεν κεῖν' αὖτὶ νικητηρίων
πικρῶς ἐδούλευσ' ; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλει, τὸ χρῄζειν ἁμαθὲς ἑστί σοι τόδε. 965

ΧΟ. βασίλευ, ἥμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ,

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἢ Σαλαμὶν' ἱερὰν,
ἢ Δίκτυννα κορυφὰν
[illegible]
Πέλοπος ἔχυσεν ἕδραι.
εἰσ' ἱκάνου Μενέλα ἀντ. 1100
μέσον πέλαγος ἰούσας,
δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλατᾶν πέσοι
Αἰγαίου κραυναφαὲς πῦρ,
Ἰλιόθεν ὅτι με πολυδάκρυτον 1105
Ἑλλὰδι πάτρᾳ γάθεν ἐξορίζει·
χούσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων
χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρα·
μηδὲ γαῖάν ποτ' ἔλθοι Δίκαιαν πατρῴων τε
[illegible] Φάλαμον ἑστίας, 1110
χαλκόπυλόν τε θεῶν,
δύσγαμον αἴσχος ἑλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ, 1115
καὶ Σιμοεντιάσιν
μέλεα πάθεα ῥοαῖσιν.
ἰὼ ἰώ.
κακοπὶ κακῶν μετεβάλλετ[illegible]αι
χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρῶων
τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι 1120
νεκρὸν, ὃν πέργαν δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.
ΤΑ. Ἐκάβη, νεὼς μὲν πίτνλος εἰς λελειμμένος
λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1125
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφοράς, ὧς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
οἳ θᾶσσον οὖνεκ' ἢ χάριν μοιᾶς ἔχων
φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἐμοὶ 1131
δακρύων ἀγωγός, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς
πάτραν τ' ἀνιστένουσα καὶ τὸν Ἕκτορος
τύμβον προσενέπουσα. καὶ σφ' ἠτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὡς πεσὸν ἐκ τειχέων
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1135
φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
[illegible], ὃν πατὴρ τοσὸν' ἄωρῳ πλεῖν' ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῖσαι Πηλίως ἐφ' ἑστίαν,
μηδ' ἐς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη. λίπας ὁρᾶν, 1140
ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαΐνων
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' εἰς ὀλέτας
δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλῃς νεκρὸν
στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σὰ,
ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότου τάχος 1145
[illegible] πέσον παῖδα μ[illegible] σὺ[illegible] πάτρᾳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἑταμπιοχύντες ἀροῖμεν δόρυ·
σὺ δ' ὡς τάχιστ' ἐπᾶσσε τάπεισταλμένα.
ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερᾶν ῥοὰς
ἔλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρῥῆξον τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ
εἰς ἓν ξυνελθόντ' οἰκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην. 1155
ΕΚ. θάσσ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυτρὸν θέαμα κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνου
καινὸν διεργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτέ 1160
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦν' ἄρα,
ὅθ' Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος ἐς δόρυ
διωλλύμεσθα μυρίαι τ' ἄλλης χερός,
πόλεως δ' ἁλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
βριθὸς τοσόνδ' ἐδείσατ'. οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165
ὅστις φυβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλτατ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής.
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὶν πόλεως, ἦσθης τυχὼν
γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον. 1170
νῦν αὖτ' ἰὸν μὲν γνοὺς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον,
οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οἰδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
δύστην', κρατὺς ὢς σ' ἐκειρεν ἀθλίως
τεῖχ' ὑπερβαλὼν [illegible] τ[illegible]γματα.
ὃν πίλλ' ἐκίπευσ' ἢ τεκοῦσα βύστρυχον 1175
φιλήμασίν τ' ἔθωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ὧν αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρὸς
κέκτησθ', ἐν ἅρμοις δ' ἕκλυτοι πρόκεισθέ μοι.
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1180
ὅλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' ἐσπίτνων λέχος,
ὦ μῆτερ, ἡδέως, ἢ πολὺν σοι βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι, πρὸς τάφον θ' ὁμηλίκων
κομᾶς πόωλος φίλαι[illegible]ι προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον, 1185
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
οἵμοι, τὰ πολλ' ἀσπάσμαθ' αἳ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
ὕπνοι τ' ἐκείνοι φροῦδά μοι. τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε 1190
δείσαντες; αἰσχρὸν τοὐπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
ἀλλ', ὦ πατρῷων οὐ λαχὼν, ἔξεις ὅμως
ἐν ᾗ ταφήσει χαλκώνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπτηχυν Ἕκτορος βραχίονα
σώζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. 1195
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπαισι σῷ κεῖται τύπος.
ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρὼς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
ἔσταζεν Ἕκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι.
φέρετε, κομίζετ' ἀλθέῳ κόσμον νεκρῷ 1200
ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ ἐς κάλλος τύχας
βαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψει τάδε.
θὠπτῶν δὲ μόρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε 1205
πηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων
[illegible] ἐξαντίον νεκροῦ.
ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους 1210
τιμῶσιν, οὐκ ἐς πλησμονὰς θηρώμενοι,
μήτηρ πατρός σοι προστίθης' ἀγάλματα
τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δὲ σ' ἡ θεοστυγὴς
ἀφεῖλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν. 1215
ΧΟ. ἐ ἐ, φρενῶν ἔθεγες, ἔθεγες· ὦ
μέγας ἐμοὶ ποτ' ὢν ἀνάκτωρ πόλεως
ΕΚ. ἃ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροΐς. 1220
σύ τ' ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε μυρίων

μῆτερ τροπαίων. Ἕκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῖ· θανὼν γὰρ οὐ θανοῦσα σὸν νεκρῷ·
ἐπεὶ σέ· πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὅπλα. 1225
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ.
πικρῶν δέσποιν' ἁλᾶ σ', ὦ
τέκνων, δέξεται. στένωξον, μᾶτερ
ΕΚ. αἰαῖ.
ΧΟ. τεκέων ἄακτον.
ΕΚ. οἴμοι μοι. 1230
ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ΕΚ. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι
πλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄρμα δ' οὐ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.
ΧΟ. ἄρασσε' ἄρασσε χειρὶ κρὰ- 1235
τα πετύλοις διδοῦσα χειρὸς, ἰὼ μοι [μοι].
ΕΚ. ὦ φίλτατα γυναῖκες.
ΧΟ. [Ἐκάβῃ] ᾿σας ἔνεπε τίνα θροεῖς αὐδάν.
ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῦσι πλὴν οἰμοὶ πόνοι, 1240
Τροία τε πᾶλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐζευζυτοῦμεν. εἰ δὲ μὴ θεὸς
ὕστρεψ' ἀνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθείμεν ἄν
μούσαις, ὁοιδὰς δώντες ὑστέροις βροτῶν. 1245
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νερτέρων στέφη.
ὄκνῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ,
εἰ πλουσίων τις τείξεται κτερίσμάτων.
κενὸν δὲ γαίρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε. 1250
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·
μελέα μᾶτηρ, ἡ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέκαμψ· βίου.
μέγα δ' ὀλισθεῖς ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
[illegible]
τέκνων ἁλᾶναι. 1255
ἔα ἔα·
τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
[illegible]
διερίσσοντας; μέλλει Τροία
καινὸν τι κακὸν προσέσεσθαι.
ΤΑ. αἰδὼς λοχαγοῖς, οἱ τέταχθε πιμπρύναι 1260
Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χερσὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνίεναι,
ὡς ἂν κατασκίψαντες Ἰλίου πύλην
στελλώμεθ' οἶκαδ' ἅσμενοι Τροίας ἄπο.
ἡμεῖς δ', ὦ αὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο, 1265
χωρεῖτε, Τρῴων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀπωστέλλησθε γῆς.
σύ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γένεα,
ἕπου. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσέως πάρα 1270
[illegible]
ΕΚ. οἰ γ' ὦ τάλαινα· τοῦτο δῆ τὸ λοίσθιον
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἦδη κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πύλαι ὑφάπτεται πυρί.
ἄλλ', ὦ γεραιὰ ποῖς, ἐπίσπευσον μόλις,
[illegible]
ὦ μεγάλα δήπου' ἐμπίνουσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαμῆσαι τάχα.
πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
δοῦλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ; 1280
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ὠκαλούμενοι.
φέρ' ἐς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
ΤΑ. ἐνθουσιᾷς, δύστηνε, τοὺς σαυτῆς κακοῦς·
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρὴ 1285
ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοῖ.
Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τᾶς Διὸς ἀδύνου
γονᾶς τάδ' οἷα πάσχομεν δέδορκας; 1290
ΧΟ. δέδορκεν, ἁ δὲ μεγαλόπολις
ἄπολις ὤλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοῖ.
λέλαμπεν Ἴλιος, 1295
Περγάμων τε πυρὶ καταίθεται τέρεμνα
καὶ πύλις ἄκρα τε τειχίων.
ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
ράνια πεσοῦσα δορὶ καταβάσιν γᾶ.
μαλερᾷ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα 1300
δαΐῳ τε λύγχῳ.
ΕΚ. ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων.
ΧΟ. ἔ ἔ.
ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν. στρ.
ΧΟ. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύειs.
ΕΚ. γεραιά τ' ἐς πέδον τιθεῖσα μέλεα, 1305
καὶ χερσὶ γαῖαν κροτοῦσα διπλᾶς.
ΧΟ. διάδοχά σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ,
τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν
ἀθλίους ἀκούειν.
ΕΚ. ἀγόμεθα, φερόμεθ' ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς. 1310
ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μελαθρον ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
ἰὼ.
Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ἀλόμενος
ἄταφος, ἄφιλος, ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ.
ΧΟ. μέλας γὰρ ὄσσε κατεκάλυψε
θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν. 1315
ΕΚ. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πύλις φίλα.
ΧΟ. ἔ ἔ.
ΕΚ. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν. ἀντ.
ΧΟ. τάχ' ἐς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
ΕΚ. κάνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ' 1320
ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.
ΧΟ. ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἴσιν· ἄλλᾳ δ'
ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
ἁ τάλαινα Τροία.
ΕΚ. ἐμάθετ', ἐκλύετε; ΧΟ. Περγάμων γε κτύπον. 1325
ΕΚ. ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
ἰὼ.
τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐ-
μὸν ἴχνος. ἴτ' ἐπὶ δούλειον ἀμέραν βίου. 1330
ΧΟ. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὄμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΡΜΗΣ.
ΙΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.
ΚΡΕΟΥΣΑ.
ΞΟΥΘΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ ἢ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.
ΠΥΘΙΑ ἤτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως Ἀπόλλων φθείρας ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ τὸ γενηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τύπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρμῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν· εὑροῦσα δ' ἡ προφῆτις ἀνέθρεψε· τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγημε· συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς [illegible] παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δ' ἀγνοῶν ἐβούλευσε τῷ πατρί.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΕΡΜΗΣ.

Ἄτλας, ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν,
θεῶν παλαιὸν οἶκον, ἑστρίξων, θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἣ μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν, μεγίστῳ Ζηνὶ δαιμόνων λάτριν.
ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος ἱμνῳδεῖ βροτοῖς,
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.
ἔστιν γὰρ οἷς ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὗ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἕζευξεν γάμοις
βίᾳ Κρέουσαν, ἔνθα προσβάσιμον πέτρας
Παλλάδος ἐπ' ἄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀθῖδος.
ἀγνὼς δὲ πατρὶ, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
γαστρὸς διώνεγκ' ὄγκον· ὡς δ' ἦλθεν χρόνος,
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
ἐς ταὐτὸν ἄντρον οὗ παρηνώισθη θεῷ
Κρέουσα, κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον
κοίλης ἐν ἀντίπηγος εἰτρύχῳ κύκλῳ,
πρηγόνων νόμων σώζουσα τοῦ τε γιγενοῦς
Ἐριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
ὥρυιρῶ παραζεύξασα φίλακε σώματος
δίσσας δρἰκοντε, παρθένοις Ἀγραυλίσι
[illegible] ἐκεῖ
νόμος τίς ἐστιν ἔβρεσιν ἐν χρυσηλάτοις
τρίφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν
τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανουμένῳ.
[illegible]
ὃ σύγγονοι, ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
κλεινὸν Ἀθηνῶν, οἵσθα γὰρ θεᾶς πόλιν,
λαΐδων βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
αὐτῷ σὺν ὄγγει σπαργάνοισί θ' οἷς ἔχει
ἔθηκεν Δελφῶν τάμὰ πρὸς χρηστήρια,
καὶ θὶς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
τὰ δ' ἄλλ', ἰοὺς γὰρ ἔστιν, ὡς εἰδῇς, ὁ παῖς,
ἡμὶν μελήσει. Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν
πρᾶσσων ὑδελφῷ πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
ἤνεγκα, καὶ τὸν παῖδα κρηπῖδων ἔπι
τίθημι ναοῦ τοῖδ', ἀναπτύξας κύτος
ἑλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὁρῷθ' ὁ παῖς.
κυρεῖ δ' ἅμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
πρωθῆτις ἐσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
ὄψιν δὲ πρασβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ
θαύμασ' εἴ τις Δελφίδων τλαίη κόρη
[illegible]
ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρύδυμος ἦν,

οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα, καὶ θεὸς
συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ μὴ 'κπεσεῖν δόμων.
τρέφει δέ νιν λαβοῦσα· τὸν σπείραντα δὲ
οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφυ,
ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
νέος μὲν οὖν ὢν ἀμφὶ βωμίοις τροφὰς
ἠλᾶτ' ἀθίρμων· ὡς δ' ἀπηυδρώθη δέμας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ
ταμίαν τε πάντων πιστὸν, ἐν δ' ἀνακτόροις
θεοὺς κατοικῇ σεμνὸν, ἀεὶ σεμνὸν ὄντα.
Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τυχοῦσ' ὕπο·
ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμιος κλύδων·
ὃν συμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορὶ
γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
οὐκ ἐγγενὴς ὤν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
γεγὼς Ἀχαιὸς· χρόνια δὲ σπείρας λέχη,
ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ'· ὧν οὕνεκα
ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
ἔρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
ἐς τοῖτ' ἐλαύνει, κοὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ.
δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφυκέναι
κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὡς ἔλθὼν δόμους
γνωσθῇ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
κρυπτοὶ γένωνται παίς τ' ἔχῃ τὰ πρόσφορα·
Ἴωνα δ' αὐτὸν, κτίστορ' Ἀσωπίδος χθονὸς,
ὄνομα κεκλήσθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα.
ἀλλ' ἐς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἑκμάθω παιδὸς πέρι.
ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ δῇ πυλώματα
δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὐ μέλλει τυχεῖν,
Ἴων' ἐγὼ σφε πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.
ἅρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
ἥλιος ἦδη λάμπει κατὰ γῆν,
ἄστρα δὲ φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
ἐς νυχί' ἰόντα,
Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ
καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν
ἀφέτοι βροτοῖσι ἔχωνται.
σμύρνης δ' ἀνὺδρου κατνὸς εἰς ὀρύφους
Φοίβου πέτεται.
θύσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθευ
Δελφικᾶς ἀκταὶ Ἑλλήνι βοᾶς,
ἃς ἀν' Ἀπόλλων κελαδήσῃ.

ἀλλ', ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες,
τὰς Κασταλίας ἀγνιρασιδεῖς
βαίνετε δίνας, καθαραῖς δὲ δρόσοις
ἀφυδρανάμενοι στείχετε ναοὺς·
στόμα τ' εὔφημον φρουρεῖν ἀγαθὸν,
φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς εὐθλουσιν
μαντεύεσθαι
γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
ἡμεῖς δέ, πόνους οὓς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν ἀεὶ, πτόρθοισι δάφνης
στέφεσίν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν ἐγγαῖς τε πέδον
ῥανίσιν νοτεροὺν, πτηνῶν τ' ἀγέλας,
αἱ βλάπτουσιν
σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
φυγάδας θήσομεν· ὡς γὰρ ἀμήτωρ
ἀπάτωρ τε γεγὼς τοὺς θρέψαντας
[illegible]
ἆγ' ὦ νεηλὰς ὦ στρ.
καλλίστας προπόλεμα δίφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θεμέλαν
σαίρεις ὑπὸ ναοῖς
κήπων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ
• τὰν ἀίναον παγὰν
ἐκπροῖεῖσαι
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν, ἀντ.
ἃ σαίρω δίπεδον θεοῦ
παναμέριος ἅμ' ἀελίου πτέρυγι θοᾷ
λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ.
ὦ Παιὰν ὦ Παιὰν,
εἰναίων εὐναίων
εἶης, ὦ Λατοῦς παῖ.
καλόν γε τὸν πόνον, ὦ ἀντ.
Φοῖβε, σοὶ πρὸ δύμων λατρεύω,
τιμὰς μισθὸν ἔχων·
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι,
θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν,
οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις·
εἰφήμοις δὲ πόνοις μοχθεῖν
οὐκ ἀποκάμνω.
Φοῖβός μοι γενέτωρ, πατὴρ
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ.
τὸ δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω
Φοίβου τοῦ κατὰ ναόν.
ὦ Παιὰν ὦ Παιὰν,
εἰναίων εὐναίων
εἶης, ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
δρόσοις ἁλκυ-
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
γαίας παγὰν,
ἃν ἀποχεύονται
Κασταλίας δῖναι.
νοτερὸν ὕδωρ βάλλων,
ὅσιος ἀπ' εὐνὰς ὤν.
εἶθ' οὕτως ἀεὶ Φοίβῳ
λατρεύων μὴ παυσαίμαν, ἦ
παυσαίμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ.
ἔα ἔα.
φοιτῶσ' ἦδη λείπουσίν τε
πτανοὶ Παρνασσὸ κοίτας·

[illegible]
μὴ[illegible]
μάρψω σ' αὖ τάξοις, ὦ Ζηνὸς
κήρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχυν νικων.
ὦδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρίσσει
κύκνος· οὐκ ἄλλᾳ
φοινικοφαῆ πώδα κινήσεις·
οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβου
σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἂν
πάραγε πτέρυγας·
λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος·
αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,
[illegible]
ἔα ἔα.
τίς οὗ ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
μῶν ὑπὸ θρικυοὺς εἰναίας
καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων.
οὐ πείσει; χωρῶν ἐν δίναις
ταῖς Ἀλφειοῦ παιδούργει,
ἢ νάπος Ἴσθμιον,
ὡς ἀνασκαίρῃ μὴ θλιβόμενα
ναοὶ θ' οἱ Φοίβου • .
κτείνειν δ' ἰμᾶς αἰδοῦμαι
τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φάμας
θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
[illegible]
[illegible]
ΗΜ. οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθά- στρ.
ναις εὐκίονες ἦσαν αὐ-
λαὶ θεῶν μόνον, οἳδ' ἀγνι-
άτιδες θεραπείαι·
ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξίᾳ
τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
[illegible]
ΗΜ. δοκῶ παῖδ' ἄβροτον, ἀντ.
Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέαις ἅρπαις ὁ Διὸς παῖς·
φίλα, πρόσιθ' ὅσιος.
ΗΜ. ὁρῶ. καὶ πέλας ἄλλος αὖ- ἀντ.
τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἴ-
ρει· τίς; ἆρ' ὃς ἐμαῖσι μυ-
[illegible]
ἀσπιστὰς Ἰόλαος, ὃς
κοινοὺς αἱρόμενος πόνους
δίῳ παιδὶ συναντλεῖ·
ΗΜ. καὶ μὰν τόνδ' ἄβρησον
πτεροῦντος ἕβεδρον ἵππου·
τὰν πυρπένοσαν ἐναίρει
τριπλοκιμα[illegible] ἀλκάν.
ΗΜ. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω. στρ.
σκέψαι κλόνον ἐν τείχεσι
λαΐνωσι Γιγάντων.
ΗΜ. ὦδε δερκόμεθ', ὦ φίλαι, • •
ΗΜ. λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν;
ΗΜ. λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.
ΗΜ. τί γάρ; κεραυνὸν
ἀμφίπυρον ἄβριμον ἐν Διὸς
ἑκηβόλοισι χερσίν;
ΗΜ. ὁρῶ, τὸν δαΐων

Μήματα πυγὶ καταβαλεῖ.
καὶ Βρόμιος ἄλλον
ἀπολέμοισι κισσίνοισι βλέτροις
ἀναίρει Τᾶς τέκεων ὁ Βακχεύς.
ΧΟ. σὲ τει τὸν παρὰ ναῦν αὐδῶ,
[illegible]
καὶ λευκῷ ποδὶ βαλών;
ΙΩ. οὐ θέμις, ὦ ξένοι.
ΧΟ. οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πεθοίμαν αὐδάν·
ΙΩ. τίνα δῆτα θέλεις ;
ΧΟ. ἀρ' ὄντως μέσων ὠφαλῶν
γᾶς Φοίβου κατέχει δόμος ;
ΙΩ. στέμμασί γ' ἐνδύτων, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες.
ΧΟ. οὖτω καὶ φάτις αἰζᾷ.
ΙΩ. εἰ μὴν ἐσίσατε πέλανον πρὸ δόμων
καὶ τι πιεῖσθαι χρήζετε Φοίβου,
πάριτ' ἐς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις
μηλοισι δόμων μὴ πάριτ' ἐς μυχόν.
ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα·
θεοῦ δὲ νόμοι οὐ πασαζαίνομεν
ἃ δ' ἐκτὸς, ὅμμα τέρψει.
ΙΩ. πάντα θεάσω, ὅ τι καὶ θέμις, ὄμμασι.
ΧΟ. μεθείσαν δεσπότα
με θεοῦ γάλα τάδ' εἰπιδεῖν.
ΙΩ. ὄμοια δὲ τίνων κλῆζεσθε δόμων ;
ΧΟ. Παλλάδος ἕνοικα
τρόφιμα μελαῖβα τῶν ἐμὸν πυράνων.
παρούσας δ' ἀμφὶ τάσδ' ἐρωτᾷς.
ΙΩ. γενναίτης σοι, καὶ τρίτων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἤτις εἶ ποτ', ὦ γύναι.
γνοίη δ' ἂν ὡς τὰ πολλὰ γ' ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ' ἰδὼν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἐὰ·
ἀλλ' ἐξέπληξάς μ' ὄμμα συγκλήσασα σὸν
[illegible]
ὡς εἰδες ἀγνὰ Λοξίου χρηστήρια.
τί ποτε μερίμνης ἐς τοῦ' ἦλθες, ὦ γύναι ;
οὗ πάντες ἄλλοι γάλα λεύσσουσι θεοῦ
χαίρουσιν, ἑστάτῃ' ὄμμα σὸν δικρυρροεῖ.
ΚΡ. ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει
[illegible]
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τοῦσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά·
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔχομεν ἐνθάδ' οὐσά περ.
ὦ τλήμονες γυναῖκες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα ; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τὼν κρατούντων ἀδικίαις ἀλούμεθα ;
ΙΩ. τί χρῆμα δ' ἀνερεύνητα ὄνσθομεν, γύναι ;
ΚΡ. οἴδεν μεθῆκα τόξα· τάπὶ τοῦδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρύντις ἔτι.
ΙΩ. τίς δ' εἶ ; πόθεν γῆς ἦλθες ; ἐκ ποίων πατρὶς
πέφυκας ; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμὰς χρεών ;
ΚΡ. Κρέουσα μέν μοι τοὔνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα, πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
ΙΩ. ὦ ἐλεινὸν οἶκοῦσ' ἄστυ, γεννούμεν σ' ἄπο
τραφῆσα πατέρων, ὡς σε θαυμάζω, γύναι.
ΚΡ. τοσαῦτα κεὐτυχοῦμεν, ὦ ξεῖν', οὐ πέρα.
ΙΩ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμίδευται βροτοῖς,
ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξεῖν', ἐκμαθεῖν θέλω.
ΙΩ. ἐκ γῆς πατρὸς σου πρώγονος ἔβλαστεν πατήρ ;
ΚΡ. Ἐριχθόνιός γ· τὸ δ' γένος μ' οὐκ ὠφέλει.
ΙΩ. ἦ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο ;

ΚΡ. ἐς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν. 270
ΙΩ. δίδωσι δ', ὥσπερ εἰ γραφῇ νομίζεται ;
ΚΡ. Κέκροπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὁρώμενον.
ΙΩ. ἤκουσα, λίσσει παρθένους τεὺχος θεᾶς.
ΚΡ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἥμαξαν πέτρας.
ΙΩ. εἶεν·
τί δαὶ τόδ' ; ἢ ἀληθὲς ἡ μάτην λόγος ; 275
ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς ; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.
ΙΩ. πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσε σιγγόνους ;
ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν.
ΙΩ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη ;
ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις. 280
ΙΩ. πατέρα δ' ἀληθὼς χάσμα σὸν κρίπτει χθονός ;
ΚΡ. πλὴγαὶ τριαίσης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.
ΙΩ. Μακραὶ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος ;
ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ' ; ὡς μ' ἀνέμνησάς τινος.
ΙΩ. τιμᾷ σφε Πύθιος ἀστραπαῖ τε Πύθιαι ; 285
ΚΡ. τιμᾷ γ' ἄτιμ'· ὡς μήποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν.
ΙΩ. τί δέ ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα ;
ΚΡ. οὕνεκ' ἐνοσφ[illegible] τινά.
ΙΩ. πρὸς δὲ τίς σ' ἔγημ' Ἀθηναίων, γύναι ;
ΚΡ. οὐκ ἄστυ, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός. 290
ΙΩ. τίς ; εὐγενῆ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.
ΚΡ. Ξοῦθος, πεφυκὼς Αἰόλου Διός τ' ἄπο.
ΙΩ. καὶ πῶς ξένος σ' ὢν ἔσχεν οὖσαν ἐγγενῆ ;
ΚΡ. Εὐβοΐ' Ἀθήναις ὅστις τὸν γαιοῦχον πόλιν
ΙΩ. ὅροις ἐγχωρίοισιν, ὡς λέγουσ', ὁρισμένῃ. 295
ΚΡ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοιτῳ δορί.
ΙΩ. ἐπίκουρος ἐλθὼν, κἄτα σὺν γαμεῖ λέχος ;
ΚΡ. φερναῖς γε παλέμου καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
ΙΩ. σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκεις ἢ μόνη χρηστήρια ;
ΚΡ. σὺν ἀνδρί. σηκοὺς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου. 300
ΙΩ. πότερα θεατὴς, ἢ χώρων μαντευμάτων ;
ΚΡ. κεῖνου τε Φοίβου θ' ὃν θέλων μαθεῖν ἔπος.
ΙΩ. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἥκετ', ἢ παίδων πέρι ;
ΚΡ. ἄπαιδες ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.
ΙΩ. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ ; 305
ΚΡ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
ΙΩ. ὦ τλῆμον, ὡς τἄλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχεῖς.
ΚΡ. σὺ δ' εἶ τίς ; ὡς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
ΙΩ. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμί τ', ὦ γύναι.
ΚΡ. ἀνάθημα πόλεως, ἢ τινος πραθεὶς ὕπο ; 310
ΙΩ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἵν, Λοξίου κεκλήμεθα.
ΚΡ. ἡμεῖς σ' ἀρ' αὐθις, ὦ ξέν', ἀντοικτείρομεν.
ΙΩ. ὡς μὴ εἰδυῖ' ἥτις μ' ἔτεκεν ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
ΚΡ. ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοισίδ', ἢ κατὰ στέγας ;
ΙΩ. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἐν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος. 315
ΚΡ. παῖς δ' ὢν ἀφίκου ναῦν, ἢ νεανίας ;
ΙΩ. βρίφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
ΚΡ. καὶ τίς γιλλακτί σ' ἐξέβρεψε Δελφίδων ;
ΙΩ. οὐπώποτ' ἔγνων μαστόν· ἡ δ' ἔθρεψέ με
ΚΡ. τίς, ὦ ταλαίπωρ' ; ὡς νοσοῦσ' ηὖρον νόσους. 320
ΙΩ. Φοίβου προφῆτις, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
ΚΡ. ἐς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος ;
ΙΩ. βωμοί μ' ἔθρεψαν οὐπίων τ' ἀεὶ ξένοι.
ΚΡ. τἰλναν' ἆρ' ἡ τεκοῦσά σ', ἤτις ἦν ποτε.
ΙΩ. ἀδίκημά που γυναικὸς ἐγκυίμην ἴσως. 325
ΚΡ. ἔχεις δὲ βίοτον ; εὖ γὰρ ἴσκησαι πέπλοις.
ΙΩ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
ΚΡ. οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς ;
ΙΩ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.
ΚΡ. φεῦ.

πάσοφλόν τις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γενῇ. 330
ΙΩ. τίς; εἰ πόνου μοι ξυλλάβῃσι, χαίρομαι ἄν.
ΚΡ. ἦ οὔνεκ' ἦλθον δεῦρο πρὶν πόνοι μολεῖν.
ΙΩ. ποῦν τι χρῄζουσ'; ὡς ἐτοιμάσῃσω, γύναι.
ΚΡ. μύστευμα κρυπτὸν δεομένῳ Φοίβου μαθεῖν.
ΙΩ. λέγοις ἄν· ἡμεῖς τἄλλα προξενήσομεν.
ΚΡ. ἥκουσε δή τὸν μῦθον. ἀλλ' αἰδούμεθα.
ΙΩ. οὔ τἄρα πρὸξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.
ΚΡ. Φοῖβῳ μεγῆναί φησί τις φίλοων ἐμῶν.
ΙΩ. Φοῖβῳ γυνὴ γεγῶσα ; μὴ λέγ', ὦ ξένη.
ΚΡ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός. 340
ΙΩ. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδίκαιον αἰσχύνεται.
ΚΡ. οὔ φησιν αὐτή· καὶ πέπονθεν ἄθλια.
ΙΩ. τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ συνεζύγη ;
ΚΡ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.
ΙΩ. ὁ δ' ἐκτεθεὶς παῖς ποῦ 'στιν ; εἰσορᾷ φίλος ; 345
ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδείς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.
ΙΩ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίνι τρόπῳ διεφθάρη ;
ΚΡ. θῆρὶς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.
ΙΩ. ποίῳ τόδ' ἔγνω χρωμένη τεκμηρίῳ ;
ΚΡ. ἐλθοῦσ' ἴν' αὐτὸν ἐξέθηκ' οὐχ ηὗρ' ἔτι.
ΙΩ. ἦν δ' σπαλαγμὸς ἐν στιβῷ τις εἰμπατος ;
ΚΡ. οὔ φησι· καίτοι πολλ' ἐπεστρέφθη πέδον.
ΙΩ. χρύσεος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ ;
ΚΡ. σοὶ ταυτὸν ἥδητε, εἶπερ ἦν, εἰχ' ἂν μέτρον.
ΙΩ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἢ τεκοῦσα δ' ἀθλία. 355
ΚΡ. οὔκουν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον.
ΙΩ. τί δ', εἰ λάβρα νιν Φοῖβος ἐκτρίφει λαβών;
ΚΡ. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δρᾷ μόνος.
ΙΩ. οἶμοι· προσῳδὸς ἡ τύχη τῷμῷ πάθει.
ΚΡ. καί σ', ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν. 360
ΙΩ. καὶ μὴ γ' ἐπ' οἰκτὸν μ' ἔξαγ' οὐ λελῃσμένα.
ΚΡ. σιγῶ· πείραιτε δ' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι.
ΙΩ. εἶσθ' οὖν ὁ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι ;
ΚΡ. τί δ' οὐκ ἐκεῖνη τῇ ταλαπώρῳ νοσεῖ ;
ΙΩ. πῶς ὁ θεὸς ὃ λαθεὶν βούλεται μαντεύσεται ; 365
ΚΡ. εἶπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
ΙΩ. αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ ᾽ξέλεγχέ νιν.
ΚΡ. ἀλγύνεται δέ γ' ἡ πατοῦσα τῇ τύχῃ.
ΙΩ. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πρυφητεύσει τάδε.
ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς 370
Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
δράσειεν ἂν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου, γύναι·
τῷ γὰρ θεῷ τἀνάντι' οὐ μαντευτέον.
ἐς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθομεν ἄν,
εἰ τοῖς θεοῖς ἥκοντα ἐκπονήσομεν 375
φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίοις
σφαγαῖσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.
ἀν γὰρ βίᾳ σπεύδωμεν ἀκύτων θεῶν,
οἵκ ὄντα κεκτήμεσθα τάγαθ', ὦ γύναι·
ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα. 380
ΧΟ. πολλαὶ γε πολλῶν εἰσι τερπνῶν ἰδέαι βροτοῖς,
μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχὴς
μόλις ποτ' ἐξεύροις τις ἀνθρώπων βίῳ.
ΚΡ. ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ
ἐς τὴν ἀπόσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι. 385
σύ τ' οὐκ ἔσωσας τὸν σὸν, ὃν σῶσαι σ' ἐχρῆν,
οὐθ' ἱστοροῖσῃ μητρὶ μάντις ὢν ἐρεῖς,
ὡς, εἰ μὲν οἰκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,
εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς ἐς ἄψιν ποτέ.
ἀλλ' οὖν ἔᾶν χρὴ τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ 390
κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.
ἀλλ', ὦ ξέν', εἰσορῷ γὰρ εἰγενῆ πόσιν
Ξούθου πέλας δὴ τόνδε, τὰς Τροφωνίου
λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
σίγα πρὸς ἀνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνῃ λάβω 395
διακοῦσα κρυπτά, καὶ πρυβῆ λόγους
[illegible]
τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερὴ πρὸς ἄρσενας,
κἂν ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μεμιγμέναι
μισούμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν. 400
ΞΟ. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
λαβὼν ἀπαρχὰς χαιρέτω. σὺ τ', ὦ γύναι,
μῶν χρύσιος ἦλθων σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδία ;
ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' ἐς μέριμναν. ἀλλά μοι
λέξον τί θεσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις, 405
παῖδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκραθήσεται.
ΞΟ. οὐκ ἠξίωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
μαντεύμαθ'· ἐν δ' οὐν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
πρὸς οἶκον ἥξειν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.
ΚΡ. ὦ πότνια Φοίβου μῆτερ, εἰ γὰρ αἰσίως 410
ἔλθομεν, ἃ τε νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν
ἐς παῖδα τὸν σὸν, μεταπίσω βελτίονα.
ΞΟ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ ;
ΙΩ. ἡμεῖς τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,
οἱ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὦ ξένε, 415
Δελφῶν ἀριστῆς, οὓς ἐκλήρωσεν πόλις.
ΞΟ. καλῶς· ἔχω δὴ πάνθ' ὅσων ἐχρῄζομεν.
στείχοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ κλύω,
χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ 420
τῇδ', αἰσία γὰρ, θεοῦ λαβεῖν μαντείματα.
σὺ δ' ἀμφὶ βωμοὺς, ὦ γύναι, βαβυπφόρους
λαζοῦσα κλάδους εὐτέκνους εὔχου θεοῖς
χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ 'Απόλλωνος δόμων.
ΚΡ. ἔσται τάδ' ἔσται. λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ 425
νὺν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὲν οὖ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρῄζει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι.
ΙΩ. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
κρυπτοῖσιν ἀεὶ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται 430
ἥτοι φιλοῦσά γ' ἢ ὑπερ μαντείεται,
ἢ καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθέως τί μοι
μέλει προσήκουσ' οὐδέν ; ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια 435
δρύσαν καθήσω. νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχων παρθένους βίᾳ γαμῶν
[illegible]
θνῄσκουσιν ἀμελεῖ. μὴ σύ γ'· ἀλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
ἀρετὰς δίωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἐν βροτοῖν 440
κακὸς πεφύκη, ζημιούσιν οἱ θεοί.
πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ἡμᾶς βροτοὺς
γράψαντας αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν ;
εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
δίκας βιαίων δώσετ' ἀνθρώποισι γάμων, 445
σὺ καὶ Ποσειδὼν Ζεύς θ' ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ,
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.
τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες ἀδικεῖτ'· οὐκετ' ἀνθρώπους κακοὶς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ 450
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.
ΧΟ. σὲ τὰν ὀδίνων λοχιᾶν στρ.
ἀνειλείθυιαν, ἐμὰν

Ἀθάνας ἱκετεύω.
Προμηθεῦ Τιτάνι λοχευ-
θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
κορυφὰς Διὸς· ὦ πότνι' Νίκη,
μόλε Πυθίου οἴκων,
Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
πταμένα πρὸς ἀγυιάς,
Φοιβήιος ἕνθα γᾶς
μεσόμφαλος ἑστία
παρὰ χορευομένῳ τρίποδι
μαντεύματα κραίνει,
σύ τε καὶ παῖς ἀ Λατογενής,
[illegible]
ἱκετεύσατε δ', ὦ κόραι,
τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως
γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς
μαντεύμασι κυρσαι.
ὑπερβαλλοίσας γὰρ ἔχει ἀπ. ὠπ.
θνατοῖς εὐδαιμονίας
[illegible]
τέκνων οἷς ἂν κουροτρόφοι
λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
[illegible]
[illegible]
ὡς ἔξοιτες ἐκ πατέρων
ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις·
ἀλκά τε γὰρ ἐν κακοῖς
σὺν τ' εὐτυχίαις φίλον,
δορί τε γᾶ πατρία φέρει
σωτῆριον ἀλκάν.
ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πύρος
βασιλικῶν θαλάμων τ' εἶεν
τροφαὶ κἠδειοι κεδνῶν τέκνων.
τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστυγῶ
βίον, ᾧ τε δοκεῖ, ψέγω·
μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
εὐπαίδοις ἐχοίμαν.
ὦ Πανὸς θακήματα καὶ
παραυλίζουσα πέτρα
μιχῶδεσι Μακραὶς,
ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῦν
Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι
[illegible]
ναῶν, συριγγων
ἐπ' αὐλαις ἰαχᾶς
ὕμνων, ὅταν αὐλίοις
συρίζῃς, ὦ Πάν,
τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
ἵνα τεκοῦσά τις παρθένος, ὦ μελέα,
βρίθῳ Φοίβῳ πτανοῖς ἐξώριζεν θοίναν
θηρσί τε φοινίαν δαῖτα, πικρὸν γάμον
ὕβριν. οὐτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
φάτιν ἄϊον εὐτυχίας μετέχειν
θεῖλεν τέκνα θνατοῖς.
ΙΩ. πρόσπολοι γυναῖκες, αἱ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπῖδας δό-
μων θυοδόκων ἀφρόγριμ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε,
ἐκλέλοιπ' ἦδη τὸν ἱρὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
Ξούθου, ἢ μίμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδίαν ;
ΧΟ. ἐν δόμοις ἔσω, ὦ ξέν'· οὔπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε,
ὡς [illegible] ἀκοὰς μὲν πυλῶν
δοῦπον, ἐξιόντα τ' ἦδη δεσπότην ὁρᾶν πάρα. 516
ΞΟ. ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέ-
πουσά μοι.
ΙΩ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δύ' ὄντ' εὖ
πράξομεν.
ΞΟ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ' ἀμφιπτυχάς.
ΙΩ. εὖ φρονεῖς μέν, ἢ σ' ἔμηνε θεοῦ τις, ὦ ξένε, βλάβη ;
ΞΟ. οὐ φρονῶ, τὰ φίλτατ' εἰρὼν εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι ; 521
ΙΩ παῖε, μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥᾴξῃς χερί
ΞΟ. ἄνομαι κοὐ ῥυσιάζω, τἀμὰ δ' εἰρίσκω φίλτα.
ΙΩ. οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἴσω τύξα πνευμόνων λαβεῖν ;
ΞΟ. ὡς τί δῆ φεύγεις με, σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φίλτατα ;
ΙΩ. οὐ φιλῶ φρενοῦν ὀμούσους καὶ μεμηνότας ξένους.
ΞΟ. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατρὸς γάρ, ἢν κτάνῃς, ἔσε.
φονεύς. 527
ΙΩ. ποῦ δέ μοι πατὴρ σύ ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν
ἐμοί ;
ΞΟ. οὔ· τρίχων ὁ μῦθος ἄν σοι τἀμὰ σημήνειεν ἄν.
ΙΩ. καὶ τί μοι λέξεις ; 530
ΞΟ. πατὴρ σός εἰμι καὶ σὺ παῖς ἐμός.
ΙΩ. τίς λέγει τάδ' ; ΞΟ. ὃς σ' ἔθρεψεν ὕντα λοξίας ἐμόν.
ΙΩ. μαρτυρεῖς σαυτῷ.
ΞΟ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν χρηστήρια.
ΙΩ. ἐσφιλῆς αἰνεμ' ἀκούσας.
ΞΟ. οὐκ ἄρ' ὀρθ' ἀκούομεν ;
ΙΩ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου ;
ΞΟ. τὸν συναντήσαντά μοι
ΙΩ. τίνα συνάντησιν ; ΞΟ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ θεοῦ
ΙΩ. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι ; ΞΟ. παῖδ' ἐμὸν πεφυκέναι.
ΙΩ. σὸν γεγὼς', ἢ θῶρον ἄλλως ; 537
ΞΟ. θῶρον, ὕντα δ' ἐξ ἐμοῦ.
ΙΩ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν ;
ΞΟ. οὐκ ἄλλῳ, τέκνον.
ΙΩ. ἢ τύχῃ πάθεν ποθ' ἥκει ; ΞΟ. δόμ μίαν θαυμάζομεν.
ΙΩ. ἓα· τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός ; 540
ΞΟ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ΙΩ. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε ;
ΞΟ. τερφθεὶς τοῦτο, κεῖν' οὐκ ἠρόμην.
ΙΩ. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός.
ΞΟ. οὐ πέδον τίκτει τέκνα.
ΙΩ. πῶς ἂν οὖν εἴην σός ;
ΞΟ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' ἐς τὸν θεόν.
ΙΩ. φέρε λόγων αἰψῶμεθ' ἄλλων.
ΞΟ. ταῦτ' ἄμεινον, ὦ τέκνον.
ΙΩ. ἦλθες ἐς νίθον τι λέκτρον ; ΞΟ. μωρία γε τοῦ νέου.
ΙΩ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως ; 546
ΞΟ. οὐ γὰρ ὕστερόν γέ πω.
ΙΩ. ἆρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας ;
ΞΟ. τῷ χρόνῳ γε συντρέχει.
ΙΩ. κᾆτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο ; ΞΟ. ταῦτ' ἀμηχανῶ.
ΙΩ διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου ;
ΞΟ. τοῦτο κἄμ' ἀπαιολᾷ.
ΙΩ. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρίν ; 550
ΞΟ. ἐς φανάς γε Βακχίου.
ΙΩ. προξένων δ' ἔν του κατέσχες ;
ΞΟ. ὅς με Δελφίσιν κόραις
ΙΩ. ἐθιάσευσ', ἢ πῶς τάδ' αὐδᾷς ;
ΞΟ. Μοινάσιν γε Βακχίου
ΙΩ. ὄμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα ; ΞΟ. Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς
ΙΩ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἴν' ἐσπάρημεν.
ΞΟ. ὁ πότμος ἐξηῦρεν, τέκνον.
ΙΩ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς ; ΞΟ. ἔκβολον κόρης ἴσως.

ΙΦ. ἐκπεφεύγαμεν τὸ βούλευμα. 516
ΟΡ. πατέρα νυν δίξον, τέκνον.
ΙΦ. τῷ ἐτῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός.
ΟΡ. εὖ φρονεῖς ἄρα.
ΙΦ. καὶ τί βουλόμεσθά γ' ἄλλο
ΟΡ. νὺν ὥρᾶς ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν.
ΙΦ. ἢ Διὸς παῖδοῦ γενεσθαι παῖς
ΟΡ. ὃ σοὶ γε γίγνεται.
ΙΦ. ἢ θέγω δῆθ' οἵ μ' ἔφυσαν; 160
ΟΡ. πιθόμενός γε τῷ θεῷ.
ΙΦ. χαῖρέ μοι, πάτερ,
ΟΡ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε.
ΙΦ. ἡμέρα θ' ἡ νὺν παρούσα.
ΟΡ. μακάριόν γ' ἔθηκέ με.
ΙΦ. ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νὺν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν, ἤτις εἰ ποτ', εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναίμεθα.
ΧΟ. κοινὰ μὲν ἡμῖν δώμασιν εἰπραξίαι· 560
ὅμως δὲ καὶ διεσπόναν ἐς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐξουλόμην ἂν τούς τ' Ἐρεχθέως δόμους.
ΟΡ. ὦ τέκνον, ἐς μὲν σὴν ἀνείρεσιν θεὸς
ὀρθὸς ἔκμιμε, καὶ συνῆψ' ἐμοί τε σέ, 570
σὺ τ' αὖ τὰ φίλτατ' ηὕρες, οὐκ εἰδὼς πάρος.
ὃ δ' ἦξας ὀρθῶς, τοῦτο κὰμ' ἔχει πόδος.
ὅπως σὺ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὑρήσεις σέθεν,
ἐγὼ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξείφυς.
χρόνῳ δὲ δῶντες ταῦτ' ἴσως εὐρομεν ἄν. 575
ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν
ἐς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινώφρων πατρί,
σὺ σ' ὀλβιον μὲν σκήπτρον ἀναμένει πατρὸς,
πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
δυοῖν κεκλήσει δισγενὴς πένης θ' ἅμα, 580
ἀλλ' εὐγενὴς τε καὶ πολυκτήμων βίου.
σιγᾷς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις,
ἐς φροντίδας τ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
πάλιν μεταστὰς δείμα προσβάλλεις πατρί;
ΙΦ. οὐ ταυτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων 585
πρόσωθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
πατέρα σ' ἀνεύρων· ὧν δὲ γιγνώσκω πέρι
ἄκουσον. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος, 590
ἴν' ἐσπεσοῦσαι δύο νόσω κεκτημένος,
πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὢν νοθαγενής.
καὶ τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος, ἀσθενὴς μὲν ὤν,
ὁ μηδὲν ὢν κἀξ οὐδένων κεκλήσομαι·
ἢν δ' ἐς τὸ πρῶτον πόλεος ὁρμηθεὶς ζυγὸν 595
ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὕπο
μισησόμεσθα· λιπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ
σιγῶσι κοὐ σπεύδουσιν ἐς τὰ πράγματα,
γέλων' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι 600
οἰχ ἡσυχίαν ἐν πόλει φαῦλον πλέα·
τῶν δ' ἐν λόγῳ τε χρωμένων τε τῇ πόλει
εἰς ἀξίωμα βᾶς, πλεῖον φρουρήσομαι
ψήφοισιν. οὕτω γὰρ ταῦ', ὦ πάτερ, φιλεῖ·
οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξίωμά τε 605
τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμώτατοι.
ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυς ὤν,
γυναῖκά θ' ὡς ἄτεκνον, ἡ κοινουμένη
τὰς συμφορὰς σοι πρώτιστον, ἀπολαχοῦσα νῦν
αὐτὴ καθ' αὑτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς, 610

πῶς οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
ὅταν παραστὼ σοὶ μὲν ἐγγυᾶν πόδας,
ἡ δ' οὐσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς,
κἄτ' ἢ προδοὺς σύ μ' ἐς δόμαρτα σὴν βλέπῃς,
ἢ τἀμὰ τιμῶν δῶμα συγχύσᾳς ἔχῃς; 615
[ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμακων τε θανασίμων
γυναῖκες ηὗρον ἀνδράσιν ὑπισθόμᾶς.]
ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτίρω, πάτερ,
ἅπαιδα γημήσκουσαν· οὐ γὰρ ἀξία
πατέρων ἀπ' εὐδλων οὖσ' ἀπαιδία νοσεῖν. 620
τυραννίδος δὲ τῆς μητρὶ αἰνουμένης
τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ
λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχὴς,
ὅστις δεδοικὼς καὶ παραδλέπων βίαν
σίγνα τείνει; δόμωτης δ' ἐν εὐτυχῆς 625
ζῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὤν,
ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φωσὶ μένος.
εἶπον δ' ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾳ τιδε,
πλουτεῖν τε τερπνόν· οὐ φιλῶ ψήγους κλύειν 630
ἐν χερσὶ σῴζων ἄλβον οὐδ' ἔχειν πόνους.
εἴη δ' ἥμιερ μέτρια μὴ λυπουμένῳ.
ἃ δ' ἐνθιδ' εἶχον ἀγιὸ' ἄκουσόν μου, πάτερ·
τὴν φιλτάτην μὲν πρώτον ἀνθρώποις σχολὴν
ὄχλον τε μέτριον· οὐδὲ μ' ἐξεπλῆξ' ὁδοῦ 635
πονηρὸς οὐδείς, κέσνο δ' οὐκ ἀνασχετὸν
εἰκειν ὁδοῦ χαλώντα τοῖς κακίοσιν.
θεῶν δ' ἐν εὐχαις ἢ λόγοισιν ἢ βροτῶν,
ὑπηρετῶν χαίροντων. οὐ γνωμένοις.
καὶ τοὺς μὲν ἐξεπεμπον, οἱ δ' ἧκον ξένοι, 640
ὥσθ' ἡδὺς ἀεὶ κανὸς ὢν κανοίσιν ἦν.
ὃ δ' εἰκτὸν ἀνθρώποισι, κἀν ὀχυροῖσι ᾖ,
δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος ἢ φύσις θ' ἅμα
παρείχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοούμενος
κρείσσω νομίζω τἀνθιδ' ἢ τἀκεῖ, πάτερ. 645
ἓα δ' ἐμαυτῷ ζῆν μ· ἴση γαρ ἡ χαρις,
μεγαλοισι χαίρειν σμικρά θ' ἡδέως ἔχειν.
ΧΟ. καλῶς ἔλεξας, εἶπερ οὖν ἐγὼ φιλῶ
ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.
ΞΟ. παῦσαι λόγων τῶνδ', εἰτυχεῖν δ' ἐπίστασο· 650
θέλω γὰρ οὗπέρ σ' ηὗρον ἀρξασθαι, τέκνον,
κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
θύσαί θ' ἃ σου πρὶν γενεθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
καὶ νῦν μὲν ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον
δείπνοισι τέρψω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς 655
ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὡς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
λυπεῖν ἄτεκνον οὖσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσείξομαι
δώμαρτ' ἐὰν σε σκήπτρα τᾶμ' ἔχειν χθονός. 660
Ἴωνα δ' ὀνομαζω σε, τῇ τύχῃ πρεπον,
ὀθούνεκ' αὐτὸν ἐξώπτι μοι θεοῦ
ἴχνος συνῆψας πρωτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
πλήρωμ' ἀθρίσας βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ
πρόσειπε, μᾶλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν. 665
ἐμὲν δὲ σιγᾶν, ὁμοίδες, λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπόυσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.
ΙΩ. στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῇς τύχης ἄπιστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὑρήσω, πάτερ,
ἀζίωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεὼν, 670
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
ὡς μοι γένηται μητρόθεν παρουσία.

καθαρὸν γὰρ ἦν τὸ τῆς ἐκ πόλιν πάντ' ξένος,
κἀν τοῖς λόγοισιν ἀστὸς ἦ, τὸ γε στόμα

Χο. ὀμῶ ἑκάστῳ καὶ πεπόμενος
ἄλλως γε στείχουσιν ἐσβολῆς.
ὅταν ἐμὰ τέκνων εἰπαίσιμ'
πύσαν ἔχωσι τόξ,
αὐτὴ δ' ἄπαις ἡ καὶ λελειμμένη τέκνων. 680
τὸν', ὦ πᾶς πρόμαντα Λατοῦς ἔλγησας ἱμαφδίαν;
πόθεν ὁ παῖς ὁδ' ἀμφὶ ναοὶς σεῖεν
τρόφιμος ἐξέδα, γενναῖον τύνος;
οἱ γὰρ μὲ σαίνει θέσφατα, 685
μὴ τὶν' ἔχῃ δόλον.

ἐξ' ὃ ποτε βίαται.
ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι,

ἔχει δόλον τίγαν θ' ὁ παῖς
ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων.
τὶς οὐ τάδε ξυνοίσεται;
φίλαι, πότερ' ἐμὰ δεσποίνα ἀντ. 695
ταῦε τορῶς ἐς οὐε γεγωὶηκημεν,
πύσαι, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων
μέτοχος ἢ τλάμων;
νὶν δ' ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὁ δ' εὐτυχεῖ,
πολὺν ἐσπεσοῦσα γῆρας, πύσις δ' ἀτίετας φίλων.
μέλεος, ὃς θεραίος ἐλθὼν δώμους 701
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.

καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι 705
καλλίβοτον πέλαγον ἐπὶ

τυρανν[ίδος φίλα.
ἦρῃ πέλας δείπνων κυρεῖ
παῖς καὶ πατὴρ νέος νέων,
ἵνα τε δειράδες Παρνασσὸ πέτρας
ἵνα Βάκχιος, ἀμφιπύρους ἀνίχων πεύκας 715
λικνῆρά πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.
μή τί ποτ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἔκοιθ' ὁ παῖς,
νέαν δ' ἀγρίαν ἀπολιπὼν θάνα. 720
στενομένα γὰρ ἂν πόλει ἔχοι σκῆψιν
ξενικὸν ἐσβολάν.
ἄλλας ἄλλας ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν
Ἐρεχθεὺς ὤπαβ.

ΚΡ. ὦ πρόσβ[ους παιδαγώγ' Ἐρεχθέως πατρὸς 725
τοίμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,

ὡς μοι συνηθῆς, εἴ τι Λοξίας ὤναξ
θέσπισμα παίδων ἐς γονὰς ἐρθέγξατο·
σὺν τοῖς φίλοισι γὰρ ἥδ' μὲν πρόσεισιν καλῶς, 730
ὁ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακὸν,
εἰς ὄμματ' εἶσιν φωτὸς ἐμπλέφαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμὸν ποτε,
ἐπισπανῶ δόμοις οὓς αὐτοκρατὲς πατρός.

ΠΑ. ὦ θύγατερ, ἧξ' ἀξίων γενητόρων
ἦρῃ φυλάσσεις κοὐ κατωπτεύσω' ἔχεις
τοὺς σοὺς πλανωθεὶς ἐκρύπτοντας αὐτόχθονας.
ἐλᾶ' ἔλκει πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με.
αἰπεινά τοι μαντεῖα τοῦ γέρους τόδ' ἦμαρ

σὺ κεκπανοῦσα κἄλλον ἰατρὸν γεγοῦ. 740
ΧΟ. ἔπου νυν· ἴχνος δ' ἐκφύλασσ' ὅπου τίθῃς.
ΠΑ. ἰδού.
τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.
ΚΡ. βάκτρῳ δ' ἐμεῖσον περιφερῆ στίβον χθονός.
ΠΑ. καὶ τοῦτο τυφλὸν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
ΚΡ. ὑρῶσ ἔλεξις· ἀλλὰ μὴ πάρες κύπῳ. 745
ΠΑ. οὐκοὺν ἐκὼν γε, τοῦ δ' ἀπώντος οὐ κρατῶ.
ΧΟ. γυναῖκες, ἱστῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος

βέσῃκε παίδων ὕπτερ οὐνεχ' ἥκομεν
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε, 750
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαρὰν.
ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.
ΠΑ. τὸ φρούμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εἰτυχές.
ΧΟ. ἰὼ τλάμον.
ΠΑ. ἀλλ' ἦ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; 755
ΧΟ. εἶεν· τί δρῶμεν θύνατος ὧν κείτασι πέρι;
ΚΡ. τίς ἦδε μοῦσα, χὢ φοῖβος τύνων πέρι;
ΧΟ. εἴπωμεν ἢ σιγῶμεν ἢ τί δρώσομεν;
ΚΡ. εὖβ'· ὡς ἔχεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.
ΧΟ. εἰρήσεταί τοι, κεἰ θανεῖν μέλλω δικῆῃ. 760
οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκύλαις λαβεῖν
τέκν', οὐδὲ μαστῷ σῷ προσαρμόσαι ποτέ.
ΚΡ. ὤμοι θύνειμι. ΠΑ. θύγατερ.
ΚΡ. ὦ τάλαν' ἐγὼ.
συμφορὰς ἐλαῖον, ἔπαλον ἄχος ἄβιον, ὦ φίλαι.
ΠΑ. διοιχόμεσθα, τέκνον. 765
ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ.
διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.
ΠΑ. μήπω στενάξῃς, ΚΡ. ἀλλὰ πάρεισι γόοι.
ΠΑ. πρὶν ἂν μάθωμεν ΚΡ. ἀγγελίαν τίνα μοι; 770
ΠΑ. εἰ ταῦτὰ πράσσων δεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνὸς ἔστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.
ΧΟ. κείνῳ μέν, ὦ γεραιέ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα. 775
ΚΡ. τὸδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἑλακες ἑλακες ἔχος ἐμοὶ
ΠΑ. πότερα δὲ φῶνας δεῖ γυναικὸς ἓκ τινος στένειν.
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγὼς' ἐβέσπισεν;
ΧΟ. ἦδη πεφυκὸτ' ἐκτελῆ νεανίαν 780
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρὴν δ' ἐγώ. θρηείς.
ΚΡ. πῶς φῄς; ἄφατον ἄφατον • ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ
ΠΑ. κἄμοιγε. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται 785
σαφέστερόν μοι φράζε, χὤττις ἔστ' ὁ παῖς.
ΧΟ. ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ συθεὶς
πρώτῳ πόσις σους, παιὼ ἐσοκ αὐτῷ θεὸς.
ΚΡ. ὀτοτοτοῖ, τὸ δ' ἐμὸν ἑρμῆᾳ δ' 790
ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν ἔλαβεν ἄρα βίοτον, ἐν
ΠΑ. τίς οὖν ἐχρῄσθη; τῷ συνῆν' ἔχιος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποὺ νιν εἰσιδὼν;
ΧΟ. οἰσθ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναῶν; οὗτός ἐσθ' ὁ παῖς. 795
ΚΡ. ἀν' ἐγχῶν ἀμπταίην
αἰθέρα πόρσω γαίας Ἑλλανίας, ἀστέρας ἐσπέρους,
οἵων οἷων ἄλγος ἔπαλον, φίλαι
ΠΑ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατὴρ 800
οἰσθ', ἢ σιωπῇ τοῖτ' ἀκίρωτον μένει;
ΧΟ. "Ιων', ἐπείπερ πρῶτος ἥντησεν πατρί.
ΠΑ. μητρὸς δὲ ποίας ἐστίν;
ΧΟ. οἷκ ἔχω φράσαι.
φροῖδος δ', ἴν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ, γέρον,

παιδὸς προθέσθαι ξένια καὶ γενέθλια,
σκηνὰς ἐς ὕλας τήνδε λιθραίους πότες,
κοινῇ ξενάφων δαῖτα παιδὶ τῷ νεῳ.
ΙΠ. δέσποινα, πρυδεδίμησθα, σὺν γὰρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς, καὶ μεμηχημένος
ἐκπλαλλόμεσθα. καὶ σὺν οὐ στηγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μίτοι μᾶλλον ἢ κείνον φιλῶν,
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπειτελεῖται πόλιν
καὶ δῶμα, καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος
λάθρα πάφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φρόνω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἔσθετ', οὐκ ἐστέργησ' σοι
ὁμοιος εἶναι τῆς τίχης τ' ἴσον φέρειν.
λαῶν δὲ δοῖλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφυσεν, ἐξενωμένον δέ τῳ
ξελῆφθ' διδωσὶν ἑκτρέφειν· ὁ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος, ὡς λάθοι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ἔμαθεν' ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεὶν σ' ἔπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χά ιν.
κἄθ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο,
παῖδαι τριῶν τὸν παῖδα, κἀπλεκει πλοκὴς
τοιάσδ'· ἄλοὶς μὲν ἀνέφερ' ἐς τὸν δαίμονα,
ἐλθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων,
τιμανιδ' αὖτῷ περιβαλεῖν ἐμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,
Ἴων, ὑπτι δῆθεν ὅτι συνήντετο.
ΧΟ. ὤμοι, κακοῦργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ στιγῶ,
οἳ συντιθέντες τἄδικ' εἶτα μηχαναὶς
κοσμοῦσι. φαίλον χρηστὸν ἂν λαζεῖν φίλον
θ[illegible]
ΙΠ. καὶ τῶνδ' ἀπίπτων ἔσχατον πείσει κακὸν,
ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικὸς, ἐς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγει.
ἁπλοῦν ὦν ἦν γὰρ τὸ κακὸν, εἰ παῖ' εἰγενοῦς
μητρὸς, πιθὼν σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
εἰσῴκισ' οἶκον· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρὸν,
τῶν Λίδον ιιν χρὴν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δῆ γυναικείων τι δρᾶν·
ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλῳ τινί
ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτεῖναι πόσιν
καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν,
δεῖ σ'· εἰ δ' ἐφήσεις τοῖδ', ἀπαλλάξει βίου·
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἐν ἐλθόντοιν στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ ὀνστυξεῖν ἢ θάτερον.
ἐγὼ μὲν οὖν σοι καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμβονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμοις
οὗ δαῖδ' ἁπλίζει, καὶ τροφεῖα δεσπόταις
ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέιγγος εἰσορᾶν.
ἐν γὰρ τι τοῖς δοίλοισιν αἰσχύνην φέρει,
τοὔνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τὼν ἐλευθέρων
οὐδεὶς κακῶν δοίλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.
ΧΟ. [illegible]
κοινουμένη τῆνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.
ΦΑΙ. ὦ ψυχὰ, πῶς σιγήσω;
πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω
εὐνὰς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπέδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθυμεσθ' ἀρετῆς;
οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονεν;
στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων,
φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διεθέσθαι

χρῆζουσα καλῶς οὐκ ἐυνήθην,
[illegible]
σιγῶσα τόκους πολικλαύτους.
ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολίαστρον ἔδος
καὶ τὴν ἐπ' ἐμοὶς σκοπέλοισι θεὰν
λίμνης τ' ἐνδέρου Τριτωνίδος
πότναν ἀκτὰν.
οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων
ἀπουσαμένη βρῶν ἔσομαι.
στάζωσι κόραι διακρίσιον ἐμαὶ,
[illegible]
ἐκ τ' ἀνθρώπων ἐκ τ' ἀθανάτων,
οἷς ἀπώλεξω
[illegible]
ὦ τᾶς ἐπταφθόγγου μέλπων
κιθάρας ἐυσπὰν, ἀπ' ἀγραύλοις
κέρασιν ἐν ὑψόχοις ἀχεῖ
μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους,
σοὶ μομφὰν, ὦ Λατοῦς παῖ,
πρὸς τάνδ' αἰγὰν αἰδόμαι.
ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, εἶτ' ἐς κόλπους
κρόκεα πέπαλα φάρεσιν ἕδμεπον
ἀνθίζειν χρυσανταυγῆ·
λευκοῖς δ' ἐμβὰς καρποῖσιν
χειρῶν εἰς ὕπτιον κοίτας
κραναγὰν ὦ μᾶτέρ μ' αὐδῶσαν
θεὸς ὁμενύεταο ἴεγες ἀναιδείᾳ
Κύπριδι χάριν πράσσων.
τίκτω δ' ἃ δύστανός σοι
κοῦρον, τὸν φρίκα ματρὸς
εἰς εἰνὰν βάλλω τὰν σὰν,
ὅπα με λέχεσι μέλεα μελεος
[illegible]
ὄμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
[illegible]
θοίνα παῖς μοι καὶ σὸς
τλάμων, σὺ δὲ κιθαρᾳ
κλάζεις παιᾶνας μέλπων.
ὦὴ, τὸν Λατοῦς αἰδῶ,
ὃς γ' ὑμᾶν κληροῖς
[illegible]
καὶ γαίας μεσάτρεις ἕδρας,
εἰς οἷς αἰδὰν καρίξω·
ἰὼ,
κακος εἰνατωρ,
ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφείτᾳ
χεῖραν οὐ πρὸσβλεψὰν
παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις·
ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σὸς γ' ἀμαθὴς
οἰωνοῖς ἔρρει
σκλαθεὶς οἰκεία
σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας.
μισεῖ σ' ἁ Δάλος καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνια παρ' ἀζρακόμαν,
[illegible]
Λατὼ Δίωσί σε καρποῖς.
οἵ. οἵ, μέγας ὄφηναρὸς ὡς ἀνοίγνεται
κακὸν, ἐῤ οἵσι τᾶς ἂν ἐκδίλοι δικην.
ΙΠΛ. ὦ θέγατερ, οὔτοι σὺν βλέπων ἐμπίμπλαμαι
πρόσωπον, ἕξω δ' ἐγεύμην γνώμης ἐμῆς.
κακὸν γὰρ ἄρτι κὖμ' ὑπεξαιτλὼν φρενὶ,

πρόμαντιν αἴρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ἔπο.
σὺ δ' ἐκπλαγοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν
τί φῄς; τίνα λόγον λοξίου κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φῄς παῖδα; ποῦ θεσπιᾳ πάλεως
θῆρσὶν φίλοις τιμᾶσθαι; ἀπελθέ μου, πολιν.
ΚΡ. αἰσχύνομαι μὲν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.
ΠΑ. ὡς συστενοῦσιν γ' οἰδὰ γειτνεῦσαι φίλοις.
ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἰσθὰ Κεκροπίας πέτρας
πρόσορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;
ΠΑ. οἶδ', ἔνθα Πανὸς λύεται καὶ Φοιβοῦ πέλας.
ΚΡ. ἐνταῦθ' αἰχμὰ δεινὸν ἠγωνίσμεθα.
ΠΑ. τίν'; ὡς ἀπαιτῶ δίκαιοι μοι τοῖς σοῖς λόγοις.
ΚΡ. Φοίβῳ ξυνῆλθ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.
ΠΑ. ὦ θύγατερ, ἆρ' ἦν ταῦθ' ἃ γ' ἠσθόμην ἐγώ;
ΚΡ. οὐκ αὖθ· ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις φαίνει ὤν.
ΠΑ. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρᾳ;
ΚΡ. τόν' ἦν· ἀνὴρ δὲ φανερὰ σημαίνω κακά.
ΠΑ. κἄτ' ἐξέκλεψας πῶς 'Απόλλωνος γάμους;
ΚΡ. ἔτεκον· ἀνάσσων ταῦτ' ἐμοὶ κλέων, γέρον.
ΠΑ. ποῦ τὸ λοχεῖσ' ὁ; ἢ μοῦν μοχθεῖς τῶδε;
ΚΡ. μοῦν κατ' ἄντρον οἴπερ εἴσιχθην γάμοις.
ΠΑ. ὁ παῖς δὲ ποῦ 'στιν; ἵνα σὺ μηκίτ' ᾖς ἄπαις.
ΚΡ. τέθηπκεν, ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
ΠΑ. τέθηπ'; 'Απόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ', 'Αίδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
ΠΑ. τίς γὰρ νιν ἐξέθρεψε; σοῦ γὰρ δὴ σύ γε.
ΚΡ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.
ΠΑ. οὐδὲ ξυνῆσε σοί τις ἐκθεσὰν τέκνου;
ΚΡ. αἱ ξυμφοραί γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
ΠΑ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
ΚΡ. πῶς δ'; εἰκτὶ μοὶ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.
ΠΑ. φεῦ·
τλῆμον σὺ τόλμης, ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν.
ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
ΠΑ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλας πεσεῖν;
ΚΡ. [illegible] ἐς ἐμέ.
ΠΑ. σοὶ δ' ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
ΚΡ. ὡς τὸν θεὸν σώσοιτα τὸν γ' αὐτοῦ γόνον.
ΠΑ. οἴμοι, δόμων σῶν ὅλβος ὡς χειμλίζεται.
ΚΡ. τὰ κρύτα κρίψας, ὦ γέρον, ὀακπρρρεῖς;
ΠΑ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
ΚΡ. τὰ δυπτὰ τοιαῦτ'· οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.
ΠΑ. μὴ νυν ἔτ' οἴεσων, θύγατερ, ἀντεκόμεθα.
ΚΡ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
ΠΑ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀπιστίνου θεόν.
ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὐσ' ὑπερδράμω;
ΠΑ. πίμπτη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρησπήρια.
ΚΡ. δίδυκα· καὶ νὺν πηιάτων ἄδην ἔχω.
ΠΑ. τὰ δυνατὰ νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
ΚΡ. αἰδοῦμαι· εἶνεκ τῆς τοῦ ἡνικ' ἐσθλὸς ἦν.
ΠΑ. σὺ δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν. ὡς θέλομί γ' ἔν.
ΠΑ. [illegible] ἐν.
ΚΡ. στείξομι· ὧν πλλὰ ποῦ γενήσεται τῶδε;
ΠΑ. ἱμάτιον ἐν σκηνώμασιν. οὐ θανᾶ φίλους.
ΚΡ. ἐπίσταμων ὁ φίλους, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.
ΠΑ. οἴμοι, κακεῖσει. φεῦγε, σύ νυν βουλευέ τι.
ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε βέλτια καὶ δραστήρια.
ΠΑ. ἀμφοῖν ἦν εἶην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· ἀλοᾷα γηγενῆ μάχην·
ΠΑ. οἶδ', ἣν Ὑλέγρα Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργὼν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
ΠΑ. ἢ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον. θεῶν πόνων; 990
ΚΡ. ναί· καὶ νιν ἐκτεὶν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
ΠΑ. ποῖῳ τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας·
ΚΡ. θωρακ' ἐχίδνης περιπλοις ὠπλισμένον.
ΠΑ. ἆρ' οἵτός ἐσθ' ὁ μίσος ὃν κλέω πάλαι;
ΚΡ. ταύτης Ἀθῆναι δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν. 995
ΠΑ. ἦν αἰγιὸς ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
ΚΡ. τόδ' ἴσχεν ὄνομα θεῶν ὅτ' ἤλθεν ἐς βάθος.
ΠΑ. τί δῆτα. θύγατερ, τοῦτο σοὶς ἐχθροῖς βλάβος;
ΚΡ. Ἐριχθόνιον οἴσθας, τί δ' οὐ μελλεις, γέρον;
ΠΑ. ὃν πρώτον ὑμῶν πρίγονον ἐβανῆκε γῆ; 1000
ΚΡ. τοῦτῳ δίδωσι Παλλὰς ὅπτι γεογάνω
ΠΑ. τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφωρεις ἔπος.
ΚΡ. διασσοὶς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
ΠΑ. ἰοχὼν ἔχοιτας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκεσφόρον νόσων. 1005
ΠΑ. ἐν τῷ καθάγασ' ὑμᾶι παιδι σώματος;
ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὁ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
ΠΑ. κεἰνου δὲ κατθανόντος ἐς σ' ἀφίκετα;
ΚΡ. ναί· κἀπὶ καρπῷ γ' αὖτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
ΠΑ. πῶς οὖν κέκραται διπτυχὸν δώρον θεοῦ; 1010
ΚΡ. κοίλης μὲν ὕστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνου
ΠΑ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύναιν ἐκφέρει τινα;
ΚΡ. νόσους ἀπείρατ εκαὶ τροφὰς ἔχει βίου.
ΠΑ. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς ὃν λέγεις τί δρᾷ;
ΚΡ. κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὃν Γοργόνος. 1015
ΠΑ. εἰς ἐν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;
ΚΡ. χωρίς· καιῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται.
ΠΑ. ὦ φιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.
ΚΡ. τοῦτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.
ΠΑ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν. 1020
ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοὐμὸν μόλῃ.
ΠΑ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοὐμὸν ψῄγεις.
ΚΡ. πῶς; ἢρ' ὑπεῖδου τοῖθ' ὁ κἀμ' εἰσέρχεται;
ΠΑ. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεἰ μὴ κτενεῖς.
ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γάρ φασι μητρυιὰς τέκνοις. 1025
ΠΑ. αὐτοὺ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνῆσῃ φόνους.
ΚΡ. προλαίζυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
ΠΑ. καὶ σοὶ γε λῄσεις πόσιν ὃ σε οπεύδει λαθεῖν.
ΚΡ. οὐσ' οὖν ὁ δρῶσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
χρύσωμ' 'Αθήνας τόδε, πυλαὼν ὄργανον, 1030
ἐλθὼν ἴν' ἡμῖν βουθυτεὶ λάφρα πόσις,
δείπνων ὅταν λήγωσι καὶ σπουδὰς θεοῖς
μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε,
καίτοι βαλὼν ἐς πῶμα τῷ νεανία,
ἰδία δὲ, μὴ τι πάσι, χωρίσας ποτὸν 1035
τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόζειν δόμων.
κὤπτερ διελθῇ λαιμόν, οὕτω δ' ἴζεται
κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
ΠΑ. σὺ μὲν νυν εἶσω πρόξενον μίθες τόδε·
ἡμεις δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ' ἑκπονήσομεν. 1040
ἄγ', ὦ γεραιέ ποὺς, νεανίας γεγοῦ
ἔργοισι, κεἰ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
ἐχθρῶν δ' ἐπ' ἀνδρα στείχε διπποῦν μέτα,
καὶ συμπόνευε καὶ συνεξαίρει δόμων.
τὴν δ' εὐσεβοῦσιν εὐτυχεῖν μὲν καλὸν 1045
τιμᾶν, ὅταν δὲ πιλεμίους δρᾶσαι κακῶς
θέλῃ τις. οὐδὲις ἐμπόδων κεῖται νόμος.
ΧΟ. Εὐνοδία θύγατερ Διὸματρος, ἃ τῶν στρ.
νυκτιπόλων ἐφιδῶν ἀνυσσάσει,
καὶ μεθημερινῶν ὄλεσσον δυσθανάτων 1050

κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
πόντια πύτνα' ἐμὰ χθονίας
[illegible]
τῷ τῶν Ἐρεχθείδαν
[illegible]
μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων πόλεως ἀνάσσοι
πλὴν τῶν εἰγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν. 1060
εἰ δ' ἀτελὴς βάνατος σπουδαί τε δεσποί- ἀντ.
ται, ὅ τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας,
ἃ τε νὺν φέρετ' ἐλπίς, ἡ θηκτὸν ξίφος ἢ
λαιμᾶν ἐξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν, 1065
[illegible]
εἰς ἄλλας ἰδιότον κάτεισι μορφάς.
οὐ γὰρ δόμων γ' ἑτέρους
ἅρνυται ἀλλοδαποὺς 1070
ζωσά ποτ' ὀμμάτων ἐν φαεννᾶις ἀνέχοιτ' ἂν αἰγαίς
ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων.
αἰσχίνομαι τὸν πολέμιον στρ.
θεὸν, εἰ περὶ Καλλιχώροισι παγαῖς 1075
λαμπάδα θεῶν εἰκιδῶν
ὄψεται ἐννύχιος ἄπτυος ὤν,
ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
ἀνεχώρευσεν αἴθηρ,
χορεύει δὲ Σελάνα 1080
καὶ πεντήκοντα κόραι
Νηρέος, αἱ κατὰ πόντον
ἀενάων τε ποταμῶν
δίναις χορευόμεναι
τὸν χρυσοστέφανον κόραν 1085
καὶ ματέρα σεμνὸν
Τύ' ἐλπίζει βασιλεύσειν,
[illegible]
ὁ Φοίβειος ἀλάτας.
[illegible] ἀντ. 1090
κατὰ μοῖσαν ἴοντες ἀείδεθ' ὕμνοις
ἁμέτερα λέχεα καὶ γάμους
Κύπριδος ἀθέμιστας ἀνοσίους
ὅσον εὐσεβία κρατοῖμεν
[illegible] 1095
παλίμφαμος ἀοιδὰ
καὶ μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω
δυσκέλαδος ἀμφὶ λεκτρων.
δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
παίδων ἀμνημοσύναν, 1100
οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
[illegible]
δεσποίνᾳ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
ἄλλαν θέμενος χάριν
νέᾳ παιδὸς ἔκειρσεν. 1105

ΘΕ. ξέναι γυναῖκες, ποῦ κόρην Ἐρεχθέως
δέσποιναν εἴρω; παυτακῇ γὰρ ἄστεως
ζητῶν νιν ἐξέπλησα, κοὐκ ἔχω λαβεῖν.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
ποδῶν ἔχει σε, καὶ λέγουσ τίνας φέρεις; 1110

ΘΕ. θηρώμεθ· ἀρχαὶ δ' ἀπίκνοιοι χθονὸς
ζητοῦσιν αἴτην, ὡς θάνη πετρουμένην.

ΧΟ. οἴμοι, τί λέξεις; οὔ τί που λελήμασθα
κρυφαίου ἐς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;

ΘΕ. ἐγνων· μεθέξεις οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ. 1115

ΧΟ. ὤφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;

ΘΕ. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον
ἐξῆρεν ὁ θεὸς, οὐ μανθῆναι θέλων.

ΧΟ. πῶς; αὐτὸς σ' ἰκέτης ἐβεπεῖν τάδε.
πεπυσμένοι γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεών, 1120
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἰδ' ὁρᾶν φάος.

ΘΕ. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ὤχετ' ἐκλιπὼν
πύσει Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν,
πρὸς δεῖπνα θυσίας θ' ἃς θεοῖς ὑπᾴξετο,
Ξοῦθος μὲν ὤχετ' ἔνθα πᾶρ πηγᾶ θεοῦ 1125
Βακχείον, ὡς σφαγαίαις Διονύσου πετρας
δείσειε δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὑπτηρίων,
λέξας, σὺ μὲν νυν, τεκνον, ἀμφήρεις μένων
σκηνᾶς ἀνάτιν τεκτόνων μοχθήμασιν.
θύσας δὲ γενέτας θεοῖσιν ἦν μακρὸν χρόνον 1130
μένω. παροῖσι δαῖτες ἑστωσαν φίλοις.
λαβὼν δὲ μόσχους ὤχεθ'. ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶν ἀποίχους περιδολὰς σκηνωμάτων
[illegible]
καλῶς φιλιάζας, οὔτε πρὸς μίσας θεοῦ
ἀκτίνας οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βολάς, 1135
πλέθρου σταθμήσας μηκος εἰς εὐγωνίαν,
μέτρημ' ἔχουσαν τοὖν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν. 1140
[illegible]
κατεσκίαζε, θαῖμα' ἀνθρώποισι ὁρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιᾴλλει πέπλων.
ἀνάθημα Δίου παιδὸς, οἷς Ἡρακλῆς
Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ. 1145
ἐνὴν δ' ὑφαντᾳ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί-
Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθ.ρος κύκλῳ·
ἵππους μὲν ἥλιον' ἐς τελευταίαν φλόγα
Ἥλιος. ἐφέλκων λαμπρὸν [illegible]
μελάμπεπλος δὲ Νὺξ ἀσείρωτον ζυγοῖς 1150
ὄχημ' ἔπαλλεν· ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.
Πλειὰς μὲν ἥει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
ὅ τε ξιφήρης Ὠρίων ὑπερθε δὲ
Ἄρκτος στρέφουσ' οἰρᾶια χρυσήρει πόλῳ.
κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκύτις" ἄνω 1155
μηνὸς διχήρης, Ὑάδες τε ναυτίλοις
σαφήστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
Ἕως διώκουσ' ἄστρα. τοίχοιτιν δ' ἔπι
ἥμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
εὐρήτμους ναὶς ἀντίας Ἑλληνίσιν, 1160
καὶ μιξέθρας φῶτας ἱππείας τ' ἄγρας,
ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηρίματα.
κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
[illegible]
ἀνάθημα, χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συστοίχῳ 1165
κρατῆρας ἑστηκ· ἐν δ' ἄκροισι βᾶσ πουὶ
κῆρις ἀνείπε τὸν θέλοντ' ἐγχωρίων
ἐς δαῖτα χωρεῖν. ὡς δ' ἐπληρώθη στέγη,
στεφάνοισι κοσμηθέντες, εἰύχεθον βορᾶς
ψυχὴν ἐπλήρουν. ὡς δ' ἀνεῖσαν ἠδονήν, 1170
[illegible]
ἔστη, χελων δ' ἔθηκε συνδεῖπνοις πολεῖν,
πρόθυμα πρώτοσιν· ἓκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
χερῶν ἔπεμπε νάπτρα. κἀξεθυμία
[illegible] 1175
ἦρ', αἴτιος αὐτὸ τόνδε προστάξας πόνον.
ἐπεὶ δ' ἐς αἰλυὸς ἦκον ἐς κρατηρά τε
κοινὸν, γέρων ἐλεᾷ', ἀφαρπάζων χρεὼν
οἰκτρᾷ τεύχη σμικρὰ, μεγάλα δ' ἐσφέρειν,
ὡς θᾶσσον ἐλθοῦσ' οἶδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν. 1180

ἦν δ' ἀγκύλος μὲν ἰχνος ἀγριηλάτους
χαυνώσας τε φαλάγγας· ὁ δὲ λαιὸν ἐξαίρετον,
ὡς τῷ τέρᾳ δὴ δεσπότῃ χάριν φέρων,
ἔβωσε πλῆρες τεῦχος, εἰς οὗπερ βαλὼν
ὁ φασιν ἐνοῦσαι φάρμακον ἐραστῆριον
δέσποινάν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
κοὐδεὶς τὸν' ἔδειν· ἐν χρῷσι ἔχωσι δὲ
σποδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ περιφύτοι
Ἡλασσημίαν τιν οἰκετῶν ἐξεῖς ἔβατο·
ὁ δ', ὡς ἐν ἱρῷ μίντεσίν τ' ἐνθέοις τραφεὶς,
οἰωνὸν ἔθετο, κἀκέλευε' ἄλλον νέον
κραιπνὸν πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σποδὰς θεοῦ
δίδωσι γαίᾳ, πᾶσι τ' ἐκπεπλεῦσαι λέγει.
σιγῇ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπιπλαμένη δρύσου
κρατῆρας ἱρεὺς Βυβλίνου τε πῶματος.
κἀν τῷδε μόχλῳ πηγὰς ἐσπίπτει δόμοις
κῶμος πελειῶν· Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
ἄτρεστα ναίουσ'. ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
εἰς αὐτὸ χεῖλη πῶματος κεχρημένοι
καθῆκαν, εἶλκον δ' εἰσπτέροις εἰς αἰχίνας.
καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνοσος ἦν λοιζὴ θεοῦ·
ἡ δ' ἔζετ' ἄνθ' ὁ καιὼς ἔστεισεν γόνος,
[illegible]
ἔσεισε κἀπέκτεινεν, ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα
ἀξίνεον αὐλίζουσ'· ἐβάμβησεν δὲ πᾶς
[illegible]
θοῦσκει δ' ἀπασαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
κηλὰς παρεῖσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
ὑπὲρ τραπέζης ἦκ' ὁ μαντεῖτὸς γόνος,
βοᾷ δέ, τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτενεῖν,
σήμαινε, πρόσθ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα.
εἶθεν δ' ἐρευνᾷ γραίαν ὠλίγην λαβὼν,
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρίσθυν ὡς ἔχυσθ' ἕλοι.
ἔφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις
τὸλμαν Κρεούσης πῶματος τε μηχανάς.
θεὶ δ' αὐτὸς ἔζω συλλαβὼν θοινάτορας
ὁ πανδύχηστος Λοξίου νεανίας,
κἀν κοιρανοῦσι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει,
ὦ γαῖα σεμνὴ, τῆς Ἐρεχθέως ὑπο
[illegible]
Διὸς [illegible]
θανεὶν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψῆφῳ μιᾷ,
τὸν ἱρὸν ὡς κτείνουσαν ἔν τ' ἀνακτόροις
φόνων τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
τὴν ἀθλίως σπείσασαν ἀθλίαν ὁδὸν
παῖδων γάρ εἶλθοὐσ' εἰς ἕρον φοίβου πάρα,
τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

ΧΟ. οἰκ' ἔστ' οἰκ ἔστιν θανάτου
παμπησία μελέᾳ μοι·
[illegible]
σπονδὰς ἐκ Διονύσου Ἀοτρύων θοὰς
[illegible]
ἐμαίρει δέμιτα νεήνιος ἕρκος,
συμφορᾷ μὲν ἐμῷ βίῳ,
[illegible]
ἔσπασεν. τίνα ἵμερον πτερύσσων ἢ
χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν πορεύθ
θανάτου λειμῶνα ἵπταν
[illegible]
ὠκίστων χαλάν ἐπεβάν',
ἢ πρίμναυς ἐπὶ ναῶν,

οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρῄζων
θεὸς ἐκκλίνοι.
τί ποτ', ὦ μελία δέσποινα, μένει 1245
ψυχῇ σε παθεῖν; ἆρα θλονσαι
δρῆσαί τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταὶ
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;
ΚΡ. [illegible]
[illegible] ἐπὶ σφαγάς.
ΧΟ. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς, ἵν' εἶ τέχνῃ.
ΚΡ. ποῖ φεύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προὔλαβον μόγις πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφῆγμαι διαφυγοῦσα πολεμίους.
ΧΟ. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' ἢ 'πὶ βωμόν; 1255
ΚΡ. καὶ τί μοι πλέον τόδε;
ΧΟ. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν.
ΚΡ. τῷ νόμῳ δέ γ' ὄλλυμαι.
ΧΟ. χειρία γ' ἁλοῦσα.
ΚΡ. καὶ μὴν οἶδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ
δεῖρ' ἐπείγονται ξιφήρεις.
ΧΟ. ἶζε νυν πυρᾶς ἔπι.
κἂν θάνῃς γὰρ εὐθάδ' οὖσα, τοῖς ἀποκτείναισί σε
προστρόπαιον αἷμα θήσεις· οἰστέον δὲ τὴν τύχην.
ΙΩ. ὦ ταυρόμορφον δῆμα Κηφισοῦ πατρὸς, 1261
οἷαν ἔχιδναν τήνδ' ἔβυσσας, ἣ πυρὸς
δρἀκοντ' ἀναπλέπνυτα φοινίαν φλόγα,
ἣ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν, οὐδ' ἥσσων ἔφυ
Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἐμελλε με κτενεῖν. 1265
λάζυσθ', ἵν' αὖτης τοὺς ἀκηράτους πλόκους
κόμης, κατεβρόχθησεν Παρνασσὸν πλάνες,
ὄθεν πετρώοις ἄλλοι ἐστεκεύθησεν.
ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν
μ' ἔλθ' Ἄθηνᾶς γῆπό μητρυιὰν πεσεῖν. 1270
ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας
τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενὴς τ' ἔφυς·
εἶσω γὰρ ἂν με περιβαλοῦσα δωμάτων
ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἅιδου δόμους.
ἀλλ' οὔτε βωμὸς οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος 1275
σώσει σ', ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
καὶ μητρὶ τἠμῇ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
ὄπεστιν αὐτῆς, τοὐνομ' οὐκ ἀπεστί πω.
ὃ δεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην
οἵαν ἐπλεξ', ἣ βωμὸν ἔστηξεν θεοῦ, 1280
ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.
ΚΡ. ἀπενήνεμο σε μὴ κατακτείνειν ἐγὼ
ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ', ὃν ἔσταμεν.
ΙΩ. τί δ' ἐστὶ Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; 1285
ΚΡ. ἱρὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.
ΙΩ. κἆτ' ἔκτανές με φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
ΚΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.
ΙΩ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς ἀποῦσίαν λέγω.
ΚΡ. οἰκοῦν τότ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.
ΙΩ. οὐκ εὐσεβής γε, τἀμὰ δ' εὐσεβῆ τότ' ἦν. 1290
ΚΡ. ἐκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
ΙΩ. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον ἐς τὴν σὴν χθόνα.
ΚΡ. μάλιστα· κἀπίμπρας γ' Ἐρεχθέως δόμους.
ΙΩ. ποίοισι πανοῖς ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
ΚΡ. ἐμελλες οἰκεῖν τᾶμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών. 1295
ΙΩ. πατρὸς γε γῆν διδύατος ἣν ἐκτήσατο.
ΚΡ. τοῖς Λίλλου δὲ πῶς μετὴν τῆς Παλλάδος;
ΙΩ. ὅπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγοις ἐρρύσατο.
ΚΡ. ἐπίκουρος οἰκήτωρ γ' ἂν οὐκ εἶη χθονός.
ΙΩ. κἄπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φίβῳ; 1300
ΚΡ. ὡς μὴ θάνοιμί γ'. εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.

ΙΩ. φίλτατε, ἆπαις οὖσ', εἰ πατὴρ ἐξηῦρέ με;
ΚΡ. σὺ τὸν ἀτέκνων δῆτ' ἀναπτάσεις δόμους;
ΙΩ. ἡμῖν δὲ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος·
ΚΡ. ὦ ἆσπὶς ἔγχος θ'· ἥδε σοι παμπησία. 1305
ΙΩ. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἕδρας.
ΚΡ. τὴν σὴν ἔπου σοι μητέρ'· ἐστὶ νουθέτει.
ΙΩ. [illegible]
ΚΡ. ἣν γ' ἐντὸς αὐτῶν τῶνδέ μ' σφᾷξαι θέλῃς.
ΙΩ. τίς ἦδονὴ σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι; 1310
ΚΡ. λιπήσομέν τιν' ὧν λελιπήμεσθ' ὕπο.
ΙΩ. φεῦ.
δεινὸν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς
ἔθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·
τοῖς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν 1315
θεῶν πονηρὰν χεῖρα, τοῖσι δ' εὐδίκοις
ἱερὰ καθίζειν, ὥστις ἠδικεῖτ', ἐχρῆν,
καὶ μὴ 'πὶ ταὐτὸ τοῖσ' ἰὸν' ἔχειν ἴσον
τὸν τ' εὐθλὸν ὄντα τὸν τε μὴ θεῶν πάρα.
ΠΥ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον 1320
[illegible]
Φοίβου προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.
ΙΩ. χαῖρ', ὦ φίλη μοι, μῆτερ, οὐ τοιοῦσά περ.
ΠΥ. ἀλλ' οὐ λεγόμεθά γ'· ἡ φίτις δ' οὔ μοι πικρά. 1325
ΙΩ. ἤκουσας ὥς μ' ἔκτεινεν ἧδε μηχαναῖς;
ΠΥ. ἤκουσα· καὶ σύ γ' ὠμὸς ὢν ἀμαρτάνεις.
ΙΩ. σὺ μὲν γὰρ τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
ΠΥ. προγόνοις δίμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε.
ΙΩ. ἡμεῖς δὲ μητρυιαῖς γε πάσχοντες κακῶς. 1330
ΠΥ. μὴ ταῦτα· λείπου ἱρὰ καὶ στείχων πάτραν
τὰ δῆ με βασιλεῦσι νουθετοίμενον χρεών;
ΙΩ. καβαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.
ΠΥ. καβαρὸς ἆρας τὸ πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ.
ΠΥ. μὴ σύ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἐκλαβ' οὓς ἔχω λύγους. 1335
ΙΩ. λέγοις ἂν· εὔνους δ' οὖσ' ἐρεῖς ὅσ' ἂν λέγῃς.
ΠΥ. ὅρᾳς τόδ' ἄγγος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
ΙΩ. ὁρῶ παλαιὸν ἀντίτυγ' ἐν στέμμασιν.
ΠΥ. ἐν τῇδέ σ' ἐπελθὸν νέόγονον βρέφος ποτέ.
ΙΩ. τί φῄς; ὁ μῦθος εἰσενύνεκται νέος. 1340
ΠΥ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτὰ, νὺν δὲ δείκνυμεν.
ΙΩ. πῶς οὖν ἔκρυπτες τότε λαβοῦσα' ἡμᾶς πάλαι;
ΠΥ. ὁ θεὸς σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
ΙΩ. νὺν δ' οὐχὶ χρῄζει; τῷ τάδε γνῶναί με χρή;
ΠΥ. πατέρα κατειπὼν τῆσδέ σ' ἐκπέμπει χθονός. 1345
ΙΩ. σὺ δ' ἐκ κελευσμῶν, ἢ πίθει, σῴζεις τάδε;
ΠΥ. ἐνθύμιόν μοι τότε τίθησι λοξίας
ΙΩ. τί χρῆμα δράσαι; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
ΠΥ. σώσαι τόδ' εὕρημ' ἐς τὸν ὄντα νὺν χρόνον.
ΙΩ. ἐκεῖ δέ μοι τί κέρδος ἢ τίνα βλάβην; 1350
ΠΥ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ὑνῆσθα σύ.
ΙΩ. μητρὸς τάδ' ἦμὶν ἐκφέρειν ζητήματα.
ΠΥ. ἐπεί γ' ὁ δαίμων ἐσύλεται, πάροιτε δ' οὔ.
ΙΩ. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἦδ' ἡμέρα.
ΠΥ. λαζῶν νυν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει. 1355
πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους
γνώσει τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἑκατί σε
ἕδρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
ἃ κείνος ἀκέλευστόν μ' ἐδουλήθη λαζεῖν
σῶσαί θ'· ὅτου δ' ἐβούλετ' οὐκ ἔχω λέγειν. 1360
ἥδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
ἄρξαι δ' ὕθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε 1365
ἐς τοῦδε ναοὶς ἐξέθηκε παρθένος,
ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς. ἐξ ἡμῶν δ' ἔκειρ
ἄπαντα Φοίβου θ', ὡς μετέσχε τῆς τύχης.
ΙΩ. φεῦ φεῦ· κατ' ὄσσων ὡς ἰχῶρων βάλλω δίκρυ,
ἐκεῖσε τὸν νοῦν δοὺς ὃθ' ἡ τεκοῦσά με,
[illegible]
καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν· ἀλλ' ἀνώνυμος
ἐν θεοῦ μελιβρόοις εἶχον οἰκέτην βίου.
τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστὰ, τοῦ δὲ δαίμονος 1375
βαρέα· χρόνου γὰρ ὃν μ' ἔχρῃν ἐν ἀγκάλαις
μητρὸς τρυφῆσαι καὶ τι τερφθῆναι βίου,
[illegible]
τλήμων δὲ χὴ τεκοῦσά μ', ὡς ταυτὸν πάθος
πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπτυγ' οἵαν θεῷ 1380
ἀνάθημ', ἵν' εὕρω μηδὲν ὧν οὐ βούλομαι.
εἰ γὰρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὐρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἐάν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς.
καίτοι τί πάσχω, τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ 1385
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὃς γ' ἔσωσέ μοι.
ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον.
τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐδ' ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
ὦ στέμμαθ' ἱρὰ, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σύνδεθ', οἷσι τᾶμ' ἐφρουρήθη φίλα; 1390
ἰδοὺ περίπτυγμ' ἀντίπτυγος εὐκύκλου
ὡς οὐ γεγήρακ' ἕκ τινος θηλάτου,
εὑρὼς τ' ἄπιστα πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασιν.
ΚΡ. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ; 1395
ΙΩ. σίγα σύ· πολλὰ καὶ πάροιθεν οἰσθά μοι.
ΚΡ. οὐκ ἐν σιωπῇ τἀμί· μὴ με νουθέτει.
ὁρῶ γὰρ ἄγγος οὗ 'ξίθης' ἐγὼ ποτε
σέ γ' ὦ τέκνον μοι βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον
Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετρηρεφεῖς. 1400
λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, κεἰ θανεῖν με χρή.
ΙΩ. λάζυσθε τήνδε· θεομανὴς γὰρ ἥλατο
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δείτε δ' ὧλένας.
ΚΡ. σφίζοντες οὖν λίγειτ' ἄν· ὡς ἀνθξομαι
καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τ' ἔσω κεκρυμμένων. 1405
ΙΩ. τάδ' οὐχὶ δεινά; ῥνισάζομαι λόγῳ.
οὐκ, ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εἰρίσκει φίλος.
ΚΡ. ἐγὼ φίλος σοί; κᾆτά μ' ἔκτεινες λάθρα;
ΙΩ. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
ΚΡ. παῦσαι πλέκουσα· λῄσῃ μοί σ' ἐγὼ καλῶς. 1410
ΙΩ. ἐς τοῖδ' ἰκοίμην, τοῖδε τοξεύω, τέκνον.
ΚΡ. κενὸν τόδ' ἄγγος, ἢ στέγει πλήρωμά τι;
ΙΩ. σά γ' ὀνδύθ', οἷσί σ' ἐξέθηκ' ἐθὼ ποτε.
ΚΡ. καὶ τοὐνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς, πρὶν εἰσιδεῖν;
ΙΩ. κἂν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι. 1415
ΚΡ. λέγ'. ὡς ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμη γέ σου.
ΙΩ. σκέψασθ' ὁ παῖς ποτ' οὖσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.
ΚΡ. ποῖόν τι; πολλὰ παρδέναν ὑφάσματα.
ΙΩ. οὐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.
ΚΡ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὡς με μὴ ταὐτὰ λάθῃς. 1420
ΙΩ. Γοργὼ μὲν ἐν μέσοισιν ἠτρίοις πέπλων.
ΚΡ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ τόσμος;
ΙΩ. κεκρασπέδωται δ' ὄφεσιν αἰγίδος τρόπον.
ΙΩ. [illegible]

[illegible]

ΙΩ. τί Φοῖβον αἰδῇς ;
ΚΡ. κρυπτόμενον λεχος ηὐνύσθην.
ΙΩ. λεγ'· ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι. 1485
ΚΡ. δεκάτῳ δὲ σε μηνὸς ἐν κύκλῳ
κρύφιον ὠδῖν' ἔτεκον Φοίβῳ.
ΙΩ. ὦ φίλτατ' εἰπὸς σ', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
ΚΡ. παρθένα δ' ἐμὰς ματέρος
σπάργαν' ἀμφίσολά σοι τάδ' ἀν- 1490
ἦψα, κερκίδος ἐμὰς πλώνους.
γάλακτι δ' οὐκ ἐπίσχον, οὐδὲ μαστῷ
τροφεῖα ματρὸς, οὐδὲ λουτρὰ χειροὶν,
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἰωνῶν
γαμφηλαὶ φόνευμα θοίναμα τ' εἰς 1495
Ἅιδαν ἐκβάλλει.
ΙΩ. ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ.
ΚΡ. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον, τεκνον·
ἕκτεινά σ' ἄκουσ'. 1500
ΙΩ. ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.
ΚΡ. ἰὼ δειναὶ μὲν αἱ τότε τύχαι,
δείλαια δὲ καὶ τάδ'· ἐλισσόμεσθ' ἐκείθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν
εὐτυχίας τε πάλιν. 1505
μείσεται δὲ τεκνωσία.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἅλις κακά· νῦν δ'
ἐγένετό τις σὺρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.
ΧΟ. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώποις ποτὲ 1505
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νύν.
ΙΩ. ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν
καὶ δυστυχῆσαι καίθις αὖ πρᾶξαι καλῶς,
Τύχη, παρ' οἷαν ἦλθομεν σταθμὴν βίου,
μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια. 1515
φεῦ·
ἆρ' ἐν φαενναῖς ἡλίου πεμπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;
φίλον μὲν οὖν σ' εὕρημα, μῆτερ, ηὕρημεν,
καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτὸν ὡς ἡμὶν τόδε·
τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι. 1520
δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω,
καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
ὅρα σὺ, μῆτερ, μὴ σφαλεὶς' ἃ παρθένοις
ἐγγίγνεται νοσήματ' ἐς κρυπτοὺς γάμους,
ἔπειτα τῷ θεῷ προπτίθης τὴν αἰτίαν, 1525
καὶ τοὐμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
Φοίβῳ τεκεῖν με φῇς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ.
ΚΡ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἁρμασίν ποτε
Νίκην Ἀθάναν Ζηνὶ γηγενεῖς ἔπι,
οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατὴρ θνητῶν, τέκνον, 1530
ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψεν Λοξίας ἄναξ.
ΙΩ. πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρὶ,
Ξούθου τέ φησι παιδοῖ μ' ἐκπεφυκέναι ;
ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχὶ, δωρεῖται δέ σε
αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1535
δοίη τὸν αὑτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
ΙΩ. ὁ θεὸς ἀληθὴς, ἢ μάτην μαντεύεται,
ἐμοῦ ταράσσει, μῆτερ, εἰκότως φρένα.
ΚΡ. ἄκουε δὴ νυν ἁμ' ἐσῆλθεν, ὦ τεκνον·
εἰεργετῶν σε Λοξίας εἰς εὐγενῆ 1540
δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος
οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γὰρ, οὗ γ' ἐγὼ γάμους
ἔκρυπτον αὐτὴ καί σ' ἀπεκτεινον λιθάρ ;

ὁ δ' ἀφελὼν σε προστίθησ' Ἕλλῃ πατρί.
ΙΩ. αὐχ ὧδε φαίλως αὖτ' ἐγὼ μετέρχομαι.
ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους
εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς εἴτε Λοξίου.
ἔα· τίς οἶκων θυοδύκων ὑπερπελὴς
ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
ὀρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
ΑΘ. μὴ φεύγετ· οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' ἔν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὖσαν εὐμενῆ.
ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονὸς,
Παλλὰς, δρύμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα,
ὃς ἐς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἠξίου,
μὴ τῶν πάροιθε μέμψις ἐς μέσον μόλῃ,
ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
ὡς ἦδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς,
δίδωσι δ' εἰς ἑδωκεν, οὐ φύσασί σε,
ἀλλ' ὡς κομίζῃ σ' οἶκον εὐγενέστατον.
ἐπεὶ δ' ἀνεφχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
θανεῖν σε δείσασ μητρὸς ἐκ βουλευμάτων
καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρρύσατο.
ἔμελλε δ', αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ,
ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωρίσιν ταύτην τε σὴν
σέ θ', ὡς πέφυκας τήνδε καὶ Φοίβου πατρός.
ἀλλ' ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμοὺς θεῷ,
ἐρ' οἷσιν εἶμι· ἀμμαί, εἰσακουστέα.
λαβοῦσα τόνδε παῖδα Κεκροπίαν χθόνα
χώρει, Κρέουσα, κἀς θρόνους τυραννικοὺς
ἵδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς
δίκαιος ἄρχειν τῆς γ' ἐμῆς ὧδε χθονός.
ἔσται δ' ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς· οἱ τοῦδε γὰρ
παῖδες γενόμενοι τεσσαρες ῥιζης μιας,
ἐπώνυμοι γῆς κἀπιφυλίου χθονὸς
λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἱ ναίουσ' ἐμόν.
Τελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἶτα δεύτερον
Ὁπλητες Ἀργαδῆς τ', ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος
ἐν φύλοι ἕξουσ' Αἰγικορῆς. οἱ τῶνδε δ' αὖ
παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ
Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις
χίρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῆμῇ χθονὶ
δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἠπείροιν δυοῖν
πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
Ἴωνες ὀνομασθέντες ἕξουσιν κλέος.
Ξούθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
Δῶρος μὲν, ὕνδεν Δωρὶς ἰμνηθήσεται
πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὁ δεύτερος
Ἀχαιὸς, ὃς γῆς παραλίας Ὑίου πέλας
κείνου κεκλῄσεται λαὸς ὄνυμ' ἐπώνυμος.
καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μὲν
ὄνοσον λοχεύει σ'. ὥστε μὴ γνῶναι φίλους·
ἔπει δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα κἀπέθου
ἐν σπαργάνοισιν, ἁρπάσαντ' εἰς ἀγκάλας
Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῖσαι βρέφος,
ἵθρεψέ τ' οὐδ' εἴασεν ἐκπεῖσαι βίον.
νῦν οὖν σώπα παῖς οὐ· ὡς πέφυκε σὸς,
ὦ' ἡ δύκησις Ξούθου ἡδεῖαν ἔχῃ,
σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχουσ' ἴῃς, γυναι.
καὶ χαίρετ'· ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων
εἰσόμεθα [illegible]
ΙΩ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστία
σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα· πείθομαι δ' εἶναι πατρὸς
Λοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.
ΚΡ. τᾶμά γνν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν,
οὕνεχ' οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι.
ἀῖδε δ' εὐωποὶ πτίλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστήρια,
δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας
ἥδέως ἐκκρημνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.
ΑΘ. ἦνεσ' οὖνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ'· ἀεί ποτε
χρύνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, ἐς τέλος δ' οὐκ ἀσθενῆ.
ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἶκους.
ΑΘ. στείχεθ', ἕψομαι δ' ἐγώ.
ΙΩ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδουρός.
ΚΡ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.
ΑΘ. ἐς θρόνους δ' ἵζου παλαιούς.
ΙΩ. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι.
ΧΟ. ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἄπολλον, χαῖρ'· ὅτῳ δ' ἐλαύνεται
συμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεών·
ἐς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ὀξέων,
οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφίκασ', οὔποτ' εὖ πράξειαν
ἄν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΛΕΝΗ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΓΡΑΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΟΝΟΗ.
ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.
[ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.]
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ Ἑλένης καὶ φησιν ελθεῖν μὲν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν Ὅμηρον, ποιοῦντα τὴν Ἑλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ λαθικηδὲς φάρμακον, τό οἱ πόρε Πολυδάμνα Θῶνος παρακοιτις, οὐ μὴν δὲ οὕτως. ὡς Εὐριπίδης φησιν οἱ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν μετὰ τοῦ Μενελάου μετὰ τὴν ἁλῶσιν τὴν Ἰλίου πόρθησιν καὶ εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι, κἀκεῖθεν πεπομφθαι τὰ φάρμακα· ὁ δὲ τὴν μὲν ἀληθῶς Ἑλένην φησὶ μηδ' ὅπωσοῦν ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, τὸ εἴδωλον δὲ αὐτῆς. κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς Ἥρας βουλῇ Πρωτεῖ τῷ βασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου φυλάττειν παρέδωκε. τούτου δὲ θανόντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπειμᾶτο γαμεῖν αὐτήν. ἡ δὲ ἱκέτις παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρωτέως μνημείῳ, ὅθεν αἰτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὸς μὲν ναῦς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπολέσας, ὀλίγους δέ τινας τῶν ἑταίρων ἐν ἄντρῳ καθειργμένους σώζων. εἰς λόγους δὲ ἐλθόντες καὶ μηχανορρᾳφήσαντες ἀπατῶσι· μὲν τὸν Θεοκλύμενον, αὐτοὶ δὲ νηὶ ἐμβάντες, ὡς δὴ τῷ Μενέλεῳ θαιόντι κατὰ θάλατταν θύσοντες, εἰς τὴν ἰδίαν διασῴζονται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΕΛΕΝΗ.

Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.
Πρωτεὺς δ', ὅτ' ἔζη, τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
Φάραν μὲν οἴκων νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ,
ὃς τῶν κατ' ὄλβια παρθένων μίαν γαμεῖ,
Ψαμάθην, ἔτεκεν δ' ἀκτῖν', ὀφρύων λύκειον,
τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασι,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅτι θῆ θεσπέσια πάθη
βίον διήνεγκ', εὐγενῆ τε παρθένον
Εἰδώ, τὸ μητρὸς ἰγκλιεῖσμ', ὃν' ἦν βρίφος,
ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίαν γάμων,
καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ,
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
λόγος τις ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπταρ' εἰς ἐμὴν
Δήδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,
ὃς δόλιον εἰνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
Ἑλένη δ' ἐκλήθην· ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
λέγειμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι
Ἰδαῖον ἐς κευθμῶν' Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἥρα Κύπρις τε διογενὴς τε παρθένος,
μερῖδι θέλουσα διαπεραίνειν κρῖσιν.
τοὐμὸν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχὲς,
Κύπρις προτείνας' ὡς Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
νικᾷ· λιπὼν δὲ βούσταθμ' Ἰδαῖος Πάρις
Σπάρτην ἀφίκεθ', ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος.
Ἥρα δὲ μεμφθεῖσ' οὕνεκ' οὐ νικᾷ θεὰς,
ἐξηγέμασε τῷ' Ἀλεξάνδρᾳ λέχη,
δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοίωσασ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἔμπνουν οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ἄπο,
Πριάμου τυράννῳ παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν,
κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
βουλεύματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
πόλεμον γὰρ ἔστησεν Ἑλλήνων χθονὶ
καὶ Φρυξὶ δυστήνοισιν, ὡς ὄχλου βροτῶν
πλῆθος τε κουφίσειε μητέρα χθόνα,
γνωστόν τε θεῖη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος.
Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν προὐτέθην, ἐγὼ μὲν οὖ,
τὸ δ' ὄνομα τοὐμὸν, ἄθλον Ἑλλησιν δορός.
λαζῶν δέ μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
νεφέλη καλύψας, οὐ γὰρ ἠμέλησέ μου
Ζεύς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἱδρύσατο,
πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀκέραιον ὡς σώσαιμι Μενέλεῳ λέχος.
κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ', ὁ δ' ἄθλιος πόσις
στρατεύμ' ἀθρήσας τὰς ἐμὰς ἀναπραγὰς
θεῷ, πεπυσμένος Ἴλιον πεπρωμένα.
ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
ῥοαῖσιν ἔθανον· ἡ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ
κατάρατός εἰμι, καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἑλλησιν μέγαν.
τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
Ἑρμοῦ, τὸ κλεινόν μ' ἔτι κατοικήσειν πέδον
Σπάρτης σὺν ἀνδρὶ, γνόντος ὡς ἐς Ἴλιον
οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί.
ἔως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπε
Πρωτεὺς, ἄσυλος ἦν γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
σκώτῳ κεκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
θηρᾷ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
τιμῶσα, Πρωτέως μνήμη προσπίτνω τόδε
ἑκέτης, ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη,
ὡς, εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
μὴ μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνῃ ὄφλη.
ΤΕ. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
Πλούτου γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι,
βασίλειά τ' ἀμφιβλήματ' εὐθρικοί θ' ἕδραι.
ἔα.
ὦ θεοὶ, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐχθίστην ὁρῶ
γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσε
πάντας τ' Ἀχαιούς. θεοί σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις
Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν. εἰ δὲ μὴ 'ν ξένῃ
γαίᾳ τόδ' εἶχον, τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πτερῷ
ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.
ΕΛ. τί δ', ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ὢν μ' ἀπεστράφης.
καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;
ΤΕ. ἤμαρτον· ὀργὴ δ' εἶξα μᾶλλον ἢ μ' ἐχρῆν'
μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κ'ρην.
σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις. γύναι.
ΕΛ. τίς δ' εἶ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον;
ΤΕ. εἷς τῶν Ἀχαιῶν. ὦ γύναι, τῶν ἀθλίων.
ΕΛ. οὔ τἄρα σ' Ἑλένην εἶ στυγεῖς θαυμαστέον.
ἀτὰρ τίς εἶ, πόθεν, τίνος σ' αἰδὰν χρεών;
ΤΕ. ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὁ δὲ φύσας πατὴρ
Τελαμών, Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ ἐμέγυσά με.
ΕΛ. τί δῆτα Νείλου τοῦσδ' ἐπεστρέψει γύας;
ΤΕ. φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονός.
ΕΛ. τλήμων ἄν εἴης· τίς δὲ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
ΤΕ. Τελαμὼν ὁ φύσας. τὶν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;
ΕΛ. ἐκ τοῦ· τὸ γάρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.

ΗΛ. Ἄδμητ' ἀδελφὸς ἆλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.
ΣΑ. πῶς; οὐ τί που σῷ φασγάνῳ βίον στερεῖς;
ΤΕ. εἰσεῖδεν αὐτὸν ἆλεσ' ἀλλ' ἐπὶ ξίφος.
ΕΛ. μανεὶς ; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
ΤΕ. τῶν Πελίου τιν' ἐστὶ σοφῶν Ἀγαλίαι γόνων;
ΕΛ. μηπτῆρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.
ΤΕ. ἐκεῖνον οὐ ξυλλόγοισιν ἔσθεσ συμποτικοῖς.
ΕΛ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Ἄδμητι γίγνεται κακόν;
ΤΕ. ἄλλους λαβόντος ὑπὸ ἀπρηλιάζη βίου.
ΕΛ. σὺ τοὺς ἐκείνου ξβτα πόμασιν τοσεῖς ;
ΤΕ. ἀβούτευε αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.
ΕΛ. ἦλθες γάρ, ὦ ξεῖ', Ἰλίου κλεινὴν πόλιν ;
ΤΕ. καὶ ξεῖ γε πέρσας αὐτὸς αὐτοπωλούμην.
ΕΛ. ἦδη γὰρ ἦπται καὶ κατείργασται πυρί ;
ΤΕ. ὥστ' οὐδ' ἕρκος γε τειχέων εἶναι σαφές.
ΕΛ. ὦ τλῆμον Ἑλένη, διὰ σ' ἀπόλλυνται Φρύγες.
ΤΕ. καὶ πρὸς γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἴργασται κακά.
ΕΛ. πόσον χρόνον γὰρ διατεπορθήται πόλις ;
ΤΕ. ἑπτὰ σχεδὸν τὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
ΕΛ. χρόνου δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον ;
ΤΕ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.
ΕΛ. ἦ καὶ γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν εἴλετε ;
ΤΕ. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης.
ΕΛ. εἶδες σὺ τὴν ἐύστηνον ; ἦ κλέων λέγεις ;
ΤΕ. ὥσπερ σέ γ', οἶδεν ἡσσον, ὀφθαλμοῖς ὁρῶ.
ΕΛ. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν.
ΤΕ. ἄλλου λόγου μέμηπσο, μὴ κείνης ἔτι.
ΕΛ. οὔτω δοκεῖτε τὴν δύκησιν ἀσφαλῆ ;
ΤΕ. αὐτὸς γὰρ ὅσσοις εἰδόμην καὶ τοῖς ὁρᾷ.
ΕΛ. ἦδη δ' ἐν οἴκοις σὴν δόμαρτ' Μενέλεως ;
ΤΕ. οὔκουν ἐν Ἄργει, γ' οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
ΕΛ. αἰαῖ, κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις.
ΤΕ. ὡς κείνοις ἀφανὴς σὴν δόμαρτ' κλῄζεται.
ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθεῖς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν ;
ΤΕ. ἦν, ἀλλὰ χειμὼν ἆλλοσ' ἄλλον ὥρισεν.
ΕΛ. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποιτίας ἀλὸς ;
ΤΕ. μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
ΕΛ. κἀκ τοῦδε Μενέλεων οὔτις εἶδ' ἀφιγμένον ;
ΤΕ. οὐδεὶς· θανὼν δ' κλῄζεται κἀθ' Ἑλλάδα.
ΕΛ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιὰς δ' ἔστιν κόρη ;
ΤΕ. λήθαν ἔλεξας ; οἴχεται θανοῦσα δή.
ΕΛ. οὗ πού νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσεν κλέος ;
ΤΕ. φησίν. βρόχῳ γ' ἄψασαν εἰγενῆ δέρην.
ΕΛ. οἱ Τενδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι ;
ΤΕ. τεθνᾶσι καὶ τεθνᾶσι· δεῖα δ' ἐστὶν λύγω.
ΕΛ. πότερος ὁ κρείσσων ; ὦ πάλαι' ἐγὼ κακῶν.
ΤΕ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεώ.
ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί ;
ΤΕ. σφαγαῖς ἀξελθῆς οὐκέτ' ἐκπνεύσαι βίον.
ἄλλει δὲ μίβων· οὐ διπλᾶ χρηΐζω στένειν.
ὧν δ' οὔνεκ' ἦλθον τοῖσδε βασιλείους δόμους,
τὴν Θεσπιῴδων Θεονόην χρῄζων ἰδεῖν,
σὺ πρόξενησον, ὡς τύχω μαντευμάτων
ὅτῃ νεῶς στείλαιμι· ἂν οὖριον πτερὸν
ἐς γῆν ἐναλίαν Κύπρου, οὗ μ' ἐβέσπισεν
οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χώρᾳ πάτρας.
ΕΛ. πλοῖς, ὦ ξεῖν', αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε φεῦγε, πρὶν σε παῖδα Πρωτέως
ἰδεῖν, ὃς ἄρκτοι τῷδε γῆς· ἄπεστι δὲ
κυνὶν πεπαιδεῦς ἐν φωναῖς θρηκτώσοις·
κτείνει γὰρ Ἕλλην' ὁστὶν' ἂν λάβῃ ξένον.

ὅτου δ' ἕκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν
ἐγὼ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε ;
καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι. θεοῖ δέ σοι
ἐσθλῶν ὁμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.
Ἑλένῃ δ' ὁμοιον σῶμ' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας
ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολύ.
κἀκεῖ μὲν Ἥρας εἶ' Εὐρώτα χοαῖς
ἔλθοι· σὺ δ' εἶης εὐτυχὴς ἀεὶ, γύναι.
ΕΛ. ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶτον,
ποῖον ἀμιλλᾶσθ' ὕμνον ; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν ;
ἰώ,
πτέρυγμ' ἀμφιτανυσίπτερον. στρ.
παρθένοι, Χθονὸς κόραι,
Ζευξίππου, εἴθ' ἐμοὶς γόοις
μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Λίβυν
λωτὸν ἢ σύριγγας, αἰόλιος κακοῖς
τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα δάκρυα,
παῖδευε πάσσυρ, μέλεσι μέλεα,
μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνῳδὰ
πεμψέοιε Φερσεφόνασσα
φόνια, χάριτας τ' ἐπὶ δάκρυσι
παρ' ἐμέθεν ὑπὸ μελαθρα νύχια
νέκυσιν ὀλομένοις λάθῃ.
ΧΟ. κλαυσεῖσθε ἀμφ' ἔθνησ' ἀντ.
ἔτυχον ἕλικά τ' ἀνὰ χλόαν
φοίνικας ἀλίου πέπλους
αὐγαίσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
ἀμφιθάλπουσ' ἔν τε δόνακος ἔρνεσιν
ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν.
ὠιαῖ· ἐκλυον. ἆλλυμαι ἔλεγον.
ὅ τι ποτ' ἔλακεν αἰόλιμασι στένουσα,
Νύμφα τις οἰὰ Ναΐς
ὄρεσι φιγάδα νόμων ἰείσα
γοερὸν, ὑπὸ δὲ πέτρινα γύαλα
Παυὸς ἀναβοᾷ γάμους.
ΕΛ. ἰὼ ἰώ. στρ.
θόρυμα βορβάρου πλάτας,
Ἑλλανίδες κόραι,
ναὸς Ἀχαιῶν τις ἕμολεν ἕμολε,
δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων,
Ἰλίου κατασκαφὰν
πυρὶ μέλουσαν δαΐῳ
δι' ἐμὲ τὰν πολυκτύπον,
δι' ἐμὸν ὄνομα πολύστονον
Λήδα δ' ἐν ἀγχώναις
θάνατον ἔλαξεν
αἰσχύνας ἐμὰς ὑπ' ἀλγέων.
ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἁλὶ πολυπλανὴς
πόσις ὀλόμενος οἴχεται,
ΧΟ. Κάστορός τε συγγύνου τε ἀντ.
ἀφανὲς ἀφανὲς ἱππόκροτα λέλοιπε δίπεδα
γυμνάσιά τε δονακόεντος
Εὐρώτα, νεανίαν πόνων.
αἰαῖ αἰαῖ. ἀντ.
ὦ δαίμονος πολυστόνου
μοίρας τε σᾶς, γύναι.
αἰῶν δυσαίων τις ἔλαχεν ἔλαχεν,
ὅτε σε τέκετο ματρῴδαν
Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος
χιονόχρως κύκνου πτερῷ·

τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;
τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;
μάτηρ μὲν οἴχεται,
δίδυμά τε Διὸς
οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα φίλα,
χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὁρᾷς,
διὰ δὲ πόλεας ἔρχεται
βάξις, ἃ σε βαρβάροισι
λέγεσι, πότνια, παραδίδωσιν.
ὁ δὲ σὸς ἐν ἀλλ κύμασί τε λίλοιπε βίοτον,
οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα
καὶ τὰν Χαλκίοικον ὀλβιεῖς.

ΕΛ. φεῦ φεῦ, τίς ὦν Φρυγῶν ;
ἢ τὶς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς
ἔτεμε τὰν δακρύοεσσαν Ἰλιὰ
πεύκαν ; ἔνθεν ὀλόμενον
[illegible]
ὁ Πριαμίδας ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτᾳ
τὰν ἐμὰν ἐφ' ἱστίαν,
ἐπὶ τὸ δυστυχὲς
κάλλος, ὡς ἔλοι γάμου ἐμὸν,
ἃ τε δίλιος ἁ πολυκτόνος Κύπρις
Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον Πριαμίδαις τε.
ὦ ταλαινα συμφορᾶς.
ἁ δὲ χρυσέως θρόνοις
Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα
τὸν ὠκύπουν ἔπεμψε Μαιάδος γόνον,
ὅς με χλοερᾷ δρεπομέναν ἔσω πέπλων
ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν
μόλουσ', ἀναρπάσας δι' αἰθέρος
πάνδε γαίαν εἰς ἀνοσίδων
ἔμπ ἔμπ ταλαιναν ἔθετο
Πριαμιδῶσιν Ἑλλάδος.
τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι
μαγέδων ἔγει φάτιν.

ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγεῖν', οἶδα' σύμφορον δέ τοι
ὡς ῥᾶστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛ. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην ;
ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας ;
γυνὴ γὰρ οὔθ' Ἑλληνὶς οὔτε βάρβαρος
τεύχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
ἐν ᾧ με λήθαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.
τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστί μοι,
τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.
εἰθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ', αὖθις πάλιν
αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ λαβόν,
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς, ἃς νὺν ἔχω,
Ἕλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς
ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί μου.
ὅστις μὲν οὖν ἐς μίαν ἀποβλέπων τύχην
πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως·
ὅμως δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.
πρώτον μὲν οὐκ οὐσ' ἀοίκους εἶμι δυσκλεής.
καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν,
ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.
ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς
ἐς βάρβαρ' ἦθη, καὶ φίλων τητωμένη
ἔνλη κατέστηκ', οὐτ' ἐλευθέρων ἄπο·
τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἑνός.
ἄγκυρα δ' ἥ μου τὰς τύχας ὤχει μόνη,
πόσιν ποθ' ἥξειν καί μ' ἀπαλλάξειν κακῶν,
οὗτος τέθνηκεν, οὔτος οἰκέτ' ἔστι δῆ.

μήτηρ δ' ὅλωλε, καὶ φυτεύς αὐτῆς ἐγὼ 280
ἀοίκους μεν, ἀλλα τάλαινα τοιαῦτ' ἐστὶ ἐμοὶ·
ὁ δ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἐφυ,
θυγάτηρ ἀνινδρος πολιὰ παρθενεύεται·
τὸ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένω Διοσκόρω
οὐκ ἐστόν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ 285
τοῖς πρίγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν ἐς πάτραν,
κλήθροις ἂν εἰργοίμεσθα, τὴν ὑπ' Ἰλίῳ
δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεώ μ' ἐλθεῖν μέτα.
εἰ μὲν γὰρ ἓζη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἂν 290
ἐς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερὰ μόνοις ἂν ἦν.
νὺν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ' οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχη;
γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ἀπαλλαγὰς,
μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου, πρὸς πλουσίαν 295
τράπεζαν ἵζουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
ξυνῇ γυναικί, καὶ τὸ σῶν ἴστιν πικρόν.
θανεῖν κράτιστον· πῶς θάνοιμ' ἂν οὐν καλῶς;
ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
κἂν τοῖσι δούλοις δυστρεπὲς νομίζεται, 300
σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν,
σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς κἀρτ' ἀπαλλάξαι βίου.
ἐς γάρ τοσοῦτον ἦλθομεν βάθος κακῶν·
αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
γυναῖκες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν. 305

ΧΟ. Ἑλένη, τὸν ἐλδόν', ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι.

ΕΛ. καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.

ΧΟ. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.

ΕΛ. καὶ τᾶμπαλίν γε τῶνδ' ἀληθείας σαφῆ. 310

ΧΟ. ἐς ξυμφοραν γὰρ αὖτὶ τἀγαθοῦ φέρει.

ΕΛ. φόβος γὰρ ἐς τὸ δεῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει.

ΧΟ. πῶς δ' εὐμενεῖας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις;

ΕΛ. πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.

ΧΟ. οἶσθ' οὖν ὃ δράσον; μνήμασος λιποῦσ' ἑδραν. 315

ΕΛ. ἐς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραίνεσιν;

ΧΟ. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, ἡ τὰ πάντ' ἐπίστασαι,
τῆς πιστὸς Νεμέσις ἐκγένοι κώμης.
πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης εἴτ' ἔστ' ἔτι
εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δ' εὖ, 320
πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
λυπουμένῃ γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμιξον κόμῃ,
ζθεντεp εἴσει πάντα. τἀληθῆ φράσαι 325
ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπεις πρόσω;
θέλω δὲ κἀγὼ σοὶ συνεισελθὼν δόμους,
καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα·
γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.

ΕΛ. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν. 330
βᾶτε βᾶτε δ' ἐς δόμους,
ἀγῶνας ἐντὸς οἴκων
ὡς πίθησθε τοὺς ἐμούς.

ΧΟ. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.

ΕΛ. ὶὼ μέλεος ἀδ' ἀμέρα. 335
τὶν' ἆρα τἀλαινα τίνα λόγον
δακρύεντ' ἀκούσομαι;

ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγέων
προλάμβαν', ὦ φίλα, γόους.

ΕΛ. τι μοι πόσις μέλεος ἔτλα; 340
πότερα δέρκεται φάος

τέθριππά τ' ἄελλον
ἐς κελεύθὰ τ' ἀστέρων,
ἥ 'ν τάκεισι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν·
ΧΟ. ἐκ τῶ φέρτερον τίδει
τὸ μέλλον, ὃ τι γενήσεται.
ΕΛ. σέ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμοσα,
τὸν ἐδρώτει δύναι χλωρὸν
Εὐρώταν, θανόντος ἀνδρὸς εἰ
βάξιν ἔτιμος ἆδε μοι.
ΧΟ. τί τᾶδ' ἀσύετα;
ΕΛ. [illegible]
[illegible]
ἢ βιβοστόνου δίωγμα
[illegible]
αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
[illegible]
τῷ τε σίριγγ' ἀν' Ἴδα σεβί-
ζοντι Πριαμίδᾳ ποτ' ἀμφὶ βουστάθμοις.
ΧΟ. ἄλλοσ' ἀπορποῖ κακῶν
γένοιτο, τὰ δὲ σὺν εὐτυχές.
ΕΛ. ἰὼ Τροία πάλαινα
δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι, μελεά τ' ἔτλας·
τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε
πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ δάκρυον, ἄχεά τ' ἄχεσι,
δάκρυα δάκρυσιν ἔλαβε πάθεα,
ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν,
ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας
[illegible]
ἀμφὶ θρήνῳν οἴδμα.
θοὰν βοὰν δ' Ἑλλὰς
[illegible]
ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
[illegible]
ἐξελάδρασ' ἄγθεα λύτης·
ἂν τέ ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο,
χρυσοκίρατ' ἔλαφον, Μέροπος Τιτανίδα κούραν
καλλοσίνας ἕνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δίημα
[illegible]
ὀλομένους τ' Ἀχαιούς.
ΜΕ. ὦ τὰς τεθρίππους Οἰνομάῳ Πίσαν κάτα
Πέλοψ ἐλάμασε ἑξαμιλληθεὶς ποτε,
εἴθ' ὤφελες τόθ', ηνίκ' ἔρανον ἐς θεοὺς * * *
πεισθεὶς ἑποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον,
πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρέα πατέρα γεννῆσαί ποτε,
ὃς ἐξέθησεν Ἀερόπης λέκτρων ἄπο
Ἀγαμέμνονʼ ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν·
πλείστων γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπῳ λέγω,
στράτευμα κώπῃ διορίσαι Τρώιαν ἐπὶ
τίρσανον, οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
ἑκούσα δ' ἄρξας Ἑλλάδος ναυίαις.
καὶ τοὺς μὲν οἴκοθ' ὄντας ἀμιθμήσαι πάρα,
τοὺς δ' ἐς βαλάσσης ἅλμυρον πεσηνυγάτας,
νεκρῶν ὑμέρωνας ὀνήμασι εἰς οἶκους πάλιν.
ἐγὼ δ' ἐπ' οἰδμα πόντιον γλαυκὴς ἁλὸς
τλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσονπερ Ἰλίου
πύργους ἔπερσα, κὰς πάτραν χρήζων μολεῖν,
οὐκ ἀξιοῦμαι τοῖσδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιδύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς
πέπλευκα πάσας· χὤταν ἐγγὺς ὦ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα, κοὔποτ' οὖριον
εἰσῆλθε λαίφος, ὥστε μ' ἐς πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν τάλας ναναγὸς, ἀπολέσας φίλους,
ἐξέπεσον ἐς γῆν τήνδ' ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
παλλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναναγίων.
τρώπις δ' ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
ᾗ' ἧς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ
Ἑλένη τε, Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω.
ὄνομα δὲ χώρας, ἥτις ἦδε καὶ λεώς,
οὐκ οἶδ'· ὄχλον γὰρ ἔσπεσεἰν ἠσχυνόμην,
ὅσοῖ' ἱστορήσαι τὰς ἐμὰς ἐντυχίαισας.
κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
πράξῃ κακῶς ὑψηλὸς, εἰς ἀηθίαν
πίπτει κακίω τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.
χρεία δὲ τείρει μ'· οὔτε γὰρ σίτος πάρα
οὔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες· αἰτὰ δ' εἰκάσαι
πάρεστι ναὸς ἔκβολ', οἷς ἀμπίσχομαι.
πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρὰ τ' ἀμφιθλήματα
χλιδὰς τε πόντος ἥρπασε· ἐν δ' ἄντρου μυχοῖς
κρύψας γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ
ἄρξασαν ἦκω, τοὺς γε περιλελειμμένους
φίλων φιλάσασειν τῶμ' ἀναγκάσας λέχη.
μόνος δὲ νοστῶ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις
τὰ πρόσφορ' ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω.
ἰδὼν δὲ δόμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινὸς,
προσῆλθον· ἐλπὶς δ' ἓκ γε πλουτίων δόμων
λαβεῖν τι ναύταις, ἐκ δὲ μὴ 'χόντων βίον,
οὐδ' εἰ θέλοιεν, ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν.
ὧδ' τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι.
ὅστις διαγγείλειε τᾷμ' εἴσω κακά;
ΓΡ. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων,
καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις
ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; ἡ κατθανεῖ
Ἕλλην πεφυκὼς. οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί.
ΜΕ. ὦ γραῖα, ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις.
ἔξεστι· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνες λόγων.
ΓΡ. ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰρ τοῖτο πράσκειται. ξένε,
μηδὲν πελίζειν τοισιδ' Ἕλλησιν δόμους.
ΜΕ. ἆ, μὴ προσεῖπε χεῖρα, μηδ' ὦθει βίᾳ.
ΓΡ. πείθει γὰρ οὐδὲν ὧν λέγω· σὺ δ' αἴτιος.
ΜΕ. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι τοῖσι σοῖς.
ΓΡ. πικρὸς ἂν οἶμαι γ' ἀγγελεὶν τοὺς σοὺς λόγους.
ΜΕ. ναναγὸς ἦκω, ξένος, ἀσύμβολον γένος.
ΓΡ. οἶκον πρὸς ἄλλον νὺν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἴθι.
ΜΕ. οὐκ, ἀλλ' ἔσω πάρειμι· καὶ σύ μοι πίθοῦ.
ΓΡ. ὀχληρὸς ἴσθ' ὧν· καὶ τάχ' ὡσθήσει βίᾳ.
ΜΕ. αἰαῖ· τὰ κλεινὰ ποῦ 'στί μοι στρατεύματα;
ΓΡ. οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸν ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.
ΜΕ. ὦ δαίμον, ὡς ἀνάξἰ· ἠτιμώμεθα.
ΓΡ. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τί δ' οἰκτρὸς εἶ;
ΜΕ. πρὸς τὰς πάρωθε συμφορὰς εἰδαίμονας.
ΓΡ. οὐκοῦν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δῶσειςφίλοις;
ΜΕ. τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι;
ΓΡ. Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δῶμα', Αἰγύπτιος δὲ γῆ.
ΜΕ. Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἱ πέπλευσ' ἄρα.
ΓΡ. τί δῆτα Νείλου μεμπτὸν ἐστὶ σοι γάνος;
ΜΕ. οὐ τοῦτ' ἐμίμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.

ΓΡ. πολλοὶ κακῶς πρίσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
ΜΕ. ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις ὕπτιν' ὀνομάζεις ἄναξ;
ΓΡ. τοῦ ἔστιν αὐτοῦ μνῆμα, παῖς δ' ἄρχει χθονός.
ΜΕ. ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ 'ν δόμοις;
ΓΡ. οὐκ ἴνδον' Ἕλλησιν δὲ πολεμιώτατος.
ΜΕ. τίν' αἰτίαν σγὼν ἧς ἐπηρώμην ἐγώ;
ΓΡ. Ἑλένη κατ' οὖκους ἐστὶ τοὐσδ' ἡ τοῦ Διός.
ΜΕ. πῶς φὴς; τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον.
ΓΡ. ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἡ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν.
ΜΕ. πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
ΓΡ. Λακεδαίμονος γῆς δεῖρο νοστήσασ' ἄπο.
ΜΕ. πόσ'; οὐ τί που λελησμεθ' ἐξ ἄστρων λέχος;
ΓΡ. πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς, ὦ ξέν', ἐς Τροίαν μολεῖν.
ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἔστι γάρ τις ἐν δόμοις
τύχη, τέραιτος ἢ παρᾴσσεται δόμος.
καιρὸν γὰρ οὐδὲν' ἦλθες· ἦν δὲ δεσπότης
λάζῃ σε, θὐνατος ξένιά σοι γενήσεται.
εὖνους γὰρ εἰμ' Ἕλλησιν, οὐχ ὅσον πικροὺς
λόγους ἔδωκα δεσπότην φοβουμένη.
ΜΕ. τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
ἐκ τῶν πάροιθε τὰς παρεστώσας κλύω,
εἰ τὴν μὲν αἰρεθεῖσαν ἐκ Τροίας ἄγων
ἦκω δάμαρτα καὶ κατ' ἄντρα σώζεται,
ὄνομα δὲ ταὐτὸν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
ἑστᾶσα πλησίον ἄλλη τοιοῦτον ἔσπασε βρόχον.
Διὸς δ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι.
ἀλλ' ἡ τίς ἐστι Ζηνὸς ὄνομ ἔχων ἀνὴρ
Νείλου παρ' ὄχθας; εἰς γὰρ ὃ γε κατ' οὐρανὸν.
Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστι πλὴν ἵνα ῥοαὶ
τοῦ καλλιδίνακός εἰσιν Εὐρώτα μόνον;
ἁπλοῦν δὲ Τυνδαρεὼν ὄνομα κλήζεται.
Λακεδαίμονος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος
Τροίας τ'; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
πολλοὶ γὰρ, ὡς εἴζασαν, ἐν πολλῇ χθονὶ
ὀνόματα ταὐτ' ἔχουσι, καὶ πόλεις πόλει
γυνή γυναικί τ'· οὐδὲν οὖν θαυμαστέον.
οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπέλον φευξούμεθα.
ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὧδε βάρβαρος φρένας,
ὃς ὄνομ' ἀκούσας τοὐμὸν οὐ δώσει βαρύν.
κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ἐγώ θ', ὃς ἥψά νιν,
Μενέλαος, οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
δόμων ἄνακτα προσμενῶ· δισσὰς δέ μοι
ἔχει φυλάξεις· ἢν μὲν ὠμόφρων τις ᾖ,
κρύψας ἐμαυτὸν εἶμι πρὸς νανάγια,
ἢν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν, τὰ πρόσφορα
τῆς νῦν παροίσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
κακῶν δὲ γ' ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις,
ἄλλοις τυράννοις αὐτὸν ὄντα βασιλέα
βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος,
δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
ΧΟ. ἥκουσα τὰς θεσπιῳδοῦ κόρας,
ἃ χρῄζουσ' ἐβαίνη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλαως οὔπω
μελαμφαὲς οἴσεται
δι' ἔρεβος, χθονὶ κρυφθείς,
ἀλλ' ἔτι κατ' εἶδος ἄλιον
τρυχόμενος οὔπω λιμένων
Ψυττείων πατρίας γᾶς,
ἀλατείᾳ βιότου
ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς

πόνοις χρηματίσμενος εἰναλίῳ
κώπᾳ Τριφάδος ἐκ γᾶς.
ΕΛ. ἦδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἕδρας ἐγὼ πάλιν
στείχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,
ἡ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει
πόσιν τὸν ἀμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλευκότα
ἐκείσε κἀκεῖσ' οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις
ἥξειν, ὅταν δὴ πημάτων λάξῃ τέλος.
ἐν δ' οὐκ ἐλεξέν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπίστην τοῦτ' ἐρωτῶσαι σάφα,
ἠσθεῖσ', ἐπεί νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
ἐγγὺς δὲ νὺν που τῆσδ' ἔβασκε εἶναι χθονὸς,
ναναγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις,
ὅς μοι πόθ' ἥξειν ; ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις.
ἔα, τίς οὗτος ; οὔ τι που κρυπτεύσομαι
Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων·
οὐχ ὡς δρομαῖα πῶλος ἢ βάκχη θεοῦ
τάφῳ ξυνάψω κῶλον· ἄγριος δὲ τὸ
μορφὴν δ' ἐστὶν, ὅς με θηρᾶται λαβεῖν.
ΜΕ. σὲ τὴν ὁρίτμα δεινὸν ἡμίλημένην
τύμβου 'πὶ κρηπῖδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
μεῖναν· τί φεύγεις ; ὡς δέμας δείξεσα σὸν
ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθης.
ΕΛ. ἀδικούμεθ', ὦ γυναῖκες· εἰργόμεσθα γὰρ 550
τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε, καί μ' ἐλὼν θέλει
δοῦναι τυράννοις, ὧν ἐφεύγομεν γάμους.
ΜΕ. οὐ κλῶπές ἐσμεν, οὐδ' ὑπηρέται κακῶν.
ΕΛ. καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.
ΜΕ. στῆσον, φόβου μεθείσα, λαιψηρὸν πόδα. 555
ΕΛ. ἵστημ', ἐπεί γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου.
ΜΕ. τίς εἶ; τιν' ὄψιν σὴν, γύναι, πρασδέρκομαι ;
ΕΛ. σὺ δ' εἶ τίς ; αὐτὸς γὰρ σὲ κἄμ' ἔχει λόγος.
ΜΕ. οὐπώποτ' εἶδον προσφερίστερον δέμας.
ΕΛ. ὦ θεοί. θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιγνώσκειν φίλους. 560
ΜΕ. Ἕλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή ;
ΕΛ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΜΕ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μίλιστ' εἶδον, γύναι.
ΕΛ. ἐγὼ δὲ Μενελεὼ γε σ'· οἰδ' ἔχω τί φῶ.
ΜΕ. ἔγνως γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον. 565
ΕΛ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
ΜΕ. ποίας δάμαρτος ; μὴ θίγγε ἐμῶν πέπλων.
ΕΛ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως, ἐμὸς πατήρ.
ΜΕ. ὦ φασφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εἰμενῆ.
ΕΛ. οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὁρᾶς. 570
ΜΕ. οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἷς δυοῖν ἔφυν πόσει.
ΕΛ. ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυς ;
ΜΕ. ἢ ἄντρα κεύθει κἀκ Φρυγῶν κομίζομαι.
ΕΛ. οὐκ ἔστιν ἄλλη σή τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
ΜΕ. οὔ σου φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ἄμμα μου νοσεῖ ; 575
ΕΛ. οὐ γὰρ με λείσσων σὴν δάμαρθ' ὁρᾶν δοκεῖς ;
ΜΕ. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφὲς μ' ἀποστερεῖ.
ΕΛ. σκέψαι· τὸ δ' ἀληθὲς ἐστι σοὶ σοφώτερος.
ΜΕ. ἔοικας· οὗτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
ΕΛ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα ; 580
ΜΕ. ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
ΕΛ. οὐκ ἦλθον ἐς γῆν Τρῳάδ', ἀλλ' εἴδωλον ἦν.
ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σῶμα τ' ἐξεργάζεται ;
ΕΛ. αἰθὴρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν ; ἄελπτα γὰρ λέγεις. 585
ΕΛ. Ἥρας διάλλαγμ', ὡς Πάρις με μὴ λάβοι.
ΜΕ. πῶς οὖν ἅμ' ἐνθάδ' ἦσθά τ' ἐν Τροίᾳ θ' ἅμα ;

ΜΕ. τοῦτο μὰ γένοιτ' ἂν πυλλαχοῦ. τὸ σῶμα δ' οὔ.
ΜΕ. μισεῖς μ', λίπης ἅπαξ ἔχων ἐλήλυθα.
ΕΛ. λείψω γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κεῖ' ἐξέρεις λέγη ;
ΜΕ. καὶ χαίρε γ' 'Ελένην προσφερὴς ὁθούνεκ' εἶ.
ΕΛ. ἀπωλόμην· λαζοῦσά σ' οὐχ ἕξω πόσιν.
ΜΕ. τοὐκεῖ με μίγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὔ.
ΕΛ. οἱ 'γὼ τίς ἦμὼν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα ;
οἱ φίλτατοι λείποντ' ἐμ' · οὐδ' ἀφίξομαι
Ἕλλησιν οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμὴν ποτε.
ΑΓ. Μενέλαε, μαστεύων σε κιγχάνω μόλις,
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βαρβάρου χθόνα,
πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο.
ΜΕ. τί δ' ἔστιν ; οὐ που βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο ;
ΑΓ. θαῦμ' ἔστ', ἔλασσον τοὔνομ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ἔχον.
ΜΕ. λέγ', ὡς φέρει τι τῆδε τῇ σπουδῇ νέον.
ΑΓ. λέγω πόνους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
ΜΕ. παλαιὰ θρηνεῖς πήμαθ' · ἀγγέλλεις δὲ τί ;
ΑΓ. βέβηκεν ὅλοχρα σὴ πρὸς αἰθέρος πτέρας
ἀρθεὶς' ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρίπτεται,
λαιπᾶσα σειμνὸν ἵπτρον οὗ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ'· ὦ ταλαίπωροι Φρύγες
πάντες τ' Ἀχαιοί, δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
ἀκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε,
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχον τ' ἔχειν Πάριν.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμεινʼ ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πατέρ' ἐς οὐρανὸν
ἄπειμι· φήμας δ' ἡ τάλαινα Τυνδαρὶς
ἄλλως κακὰς ἤνουσεν οὐδὲν αἰτία.
ὦ χαῖρε, Λήδας θύγατερ, ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα ;
ἐγὼ δὲ σ' ἄστρων ὡς βεβηκυῖαν μυχοὺς
ἤγγελλον, εἰδὼς οὐδὲν ὡς ὑπόπτερον
δόμοις φοροῖηε. οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν
ἥμᾶς τόδ' αἰδὼς, ὡς μάτην ἐν Ἰλίῳ
πόνους παρείχες σῷ πόσει καὶ συμμάχοις.
ΜΕ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῇδε' ἀληθεῖς· ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
ἥ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
ΕΛ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος
παλαιὸς, ἡ δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν, φίλαι,
περιπετάσασα χέρα
φίλιον ἐν μακρῷ φλογὶ φαεσφόρῳ.
ΜΕ. καὶγὼ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων
οὐκ οἶδ' ὁπόιου πρῶτον ἅρξωμαι τὰ νῦν.
ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
ἀνεπέρωκα, καὶ δάκρυ στιλλάσσω,
περὶ δὲ γνία χείρας ἔβαλον •
ὦδονᾶν ὡς λάζω.
ΜΕ. οὐκ ἐμέμφθην·
ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Λήδας θ', ἵν' ὀπὶ λαμπάδων
κόραι λεύκειπαι ξυνομαίμονες ὠλβισαν ὠλβισαν
τὸ πρόσθ', ἐν δόμων δ' ὑνόσφισαν θεοί σ' ἐμοῦ.
ΕΛ. πρὸς ἄλλαν δ' ἐλαύνει θεὸς συμφοραν τῶσδε
κρεισσων·
ΕΛ. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε καμὲ συνάγαγεν, πόσι,
χρόνων, ἄλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας.
ΜΕ. ὄναιο δῆτα. ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι·
δυοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ.
ΕΛ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος
πόσιν ἐμὸν ἐμὸν ἔχομεν ἔχομεν, ὧν ἔμεινον
ἔμεινον ἐκ Τροίας πολυετῆ μοῦσαν ἐλένας.
ΜΕ. ἔχεις μ' ἔχω τέ σ' · ηλίους δὲ μυρίους
μόγις διελθὼν ἠσθόμην τὰ τῆς ἑορτῆς.
ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονᾶν πλέον ἔχει
χάριτος ἢ λύπας.
ΕΛ. τί φῶ; τίς ἂν τάδ' ἤλπισεν βροτῶν ποτε;
ἀθύκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις.
ΜΕ. καὶγὼ σὲ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν
μολεῖν Ἰλίου τε μελέους πύργους.
πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης ;
ΕΛ. ἓ ἔ. πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.
ΜΕ. λέγ', ὡς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.
ΕΛ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι.
ΜΕ. ὅμως δὲ λέξον· ἡδὺ τοι μόχθων κλύειν.
ΕΛ. οὐκ ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανία,
πετομένοις κώπαις,
πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων.
ΜΕ. τίς γὰρ σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας ;
ΕΛ. ὁ Διὸς δ' Διὸς, δι πόσι, με παῖς Ἑρμᾶς
ἐπέλασεν Νείλῳ.
ΜΕ. θαυμαστά· τοῦ πέμψαντος ; ὦ δεινοὶ λόγοι.
ΕΛ. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
δάκρυσιν· ἁ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν.
ΜΕ. Ἥρα ; τί νῷν χρῄζουσα προσθεῖνεα κακόν ;
ΕΛ. ὤμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν,
ἵνα θεαὶ μορφὰν
ἐφιλονείκησαν ἐνθεν ἐμολεν κρίσις.
ΜΕ. τί δ' ἐς κρίσιν σοι τήνδ' ἐφῆλ' Ἥρα κακόν ;
ΕΛ. Κύπριν ὡς ἀφίλοιτο ΜΕ. πῶς, αὔδα.
ΕΛ. Πάριν, ᾧ μ' ' πένευσεν, ΜΕ. ὦ τλᾶμον
ΕΛ. τλάμονα τλάμον' ὦδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ.
ΜΕ. εἶτ' ἀντέδωκ' εἴδωλον, ὡς σίθεν κλύω.
ΕΛ. τά τε σὰ κατὰ μέλαθρα πάθεια πάθεα, μᾶτερ, οἳ 'γὼ. ΜΕ. τί φῄς ;
ΕΛ. οὐκ ἔστιν μάτηρ· ἀγχόνιον βρόχον
δι' ἐμὲ κατεδήσατο, δύσγαμον αἰσχύνην.
ΜΕ. ὤμοι· θυγατρὸς δ' 'Ερμιόνης ἔστιν βίος ;
ΕΛ. ἄγαμος, ἄτεκνος. ὦ πόσι, καταστένει
γάμον ἄγαμον ἐμόν.
ΜΕ. ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκείπλων Δαναῶν.
ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο κακόποτμον ἀραίαν
ἔβαλε θεὸς ἀπό τε πύλεος ἀπό τε σέθεν,
ὅτι μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦσ'
ἐπ' αἰσχροὺς γάμοις.
ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
ΑΓ. Μενέλαε, καμοὶ πρόσθοτέ τι τῆς ἡδονῆς,
ἵν μανθάνω μὲν καὶτὸς, οὐ σοῦ δ' ἕκων.
ΜΕ. ἀλλ', ὦ γεραιέ, καὶ σὺ κοινώνει λόγων.
ΑΓ. οὐχ ἥδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς ;
ΜΕ. οὐχ ἥδε, πρὸς θεῶν δ' ἦμεν ἠπατημένοι,
νεφέλης ἀγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λιγῥόν.
ΑΓ. τί φῄς ;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἵχομεν πόνους πέρι ;
ΜΕ. Ἥρας τάδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.
ΑΓ. ἡ δ' οὖσ' ἀληθῶς ἔστιν ἥδε σὴ δάμαρ ;
ΜΕ. αὐτὴ· λόγοις δ' ἐμοῖσι πίστευσον τάδε.
ΑΓ. ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον

καὶ διεστέκαμρτον. εὖ δέ πως ἀναστρέψει,
ἐκείσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων· ὁ μὲν πονεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὖθις ἄλλυται κακῶς.
βέλεων οὐδὲν τῆς ἀεὶ τέχνης ἔχων.
σὺ γὰρ πόσεις τε σοὺς πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ἡ δὲ δεῦρ' ἐπεμπόμην.
σπείσθων δ', ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει
αὐτόματα πρᾶξαι τἀγαθ' εἰτυχέστατα.
σὺν ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρω
ἥσχυνας, οὐδ' ἔδρασας οὐδὲ κλήζεται.
νῦν ἀνεσόμεσθα τῶν σῶν ὑμέναιον πάλιν.
καὶ λαμπαδοῦχ μεμνήμεθ', ἃς τετραώρους
ἵπποις τροχάζων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις
σὴν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον.
κακῶς γὰρ ὄστις μὴ σέβει τὰ δεσπότων
καὶ ξυγγένηθε καὶ ξυνοδῖνες κακοῖς.
ἐγὼ μὲν εἶμι, κεἰ πέφυχ' ὅμως λάτρις,
ἐν τοῖσι γενναίοισι ἠριθμημένος
δούλοισι, τοῖσι τὰς ἐμὰς ἀλόχους.
τὸν νοῦν δέ. κρίσεσιν γὰρ τόδ' ἡ δυοῖν κακοῖν
ἓν ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
ἄλλων τ' ἀκοίτειν δοῦλον ὄντα τὼν πέλας.
ΜΕ. ἆγ', ὦ γεραιέ, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδι
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἐμοί,
καὶ νῦν μετησχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας
ἄγγειλον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
τἀδ' ὡς ἔχουθ' ὑγιήκας οἵ τ' ἐσμὲν τύχης.
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς τούς τ' ἐμοὺς καμαδοκεῖν
ἀγώνας, εἰ μένουσί μ', ὡς ἐλπίζομεν,
κεἰ τήνδε πως δυναίμεθ' ἐκκλεῖσαι χθονός,
φρουρεῖν ὅπως ἂν εἰς ἐν ἐλθοῦντες τύχης
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ὧν δυνώμεθα.
ΑΓ. ἔσται τάδ', ὦναξ. ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων
εἰσείδου ὡς φαιδρ' ἐστὶ καὶ ψευδῶν πλέα.
οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπίπτου φλογὸς
οὔτε πτερωτῶν φθέγματ'· εἴηθες δέ τοι
τὸ καὶ δοκεῖν ὄρνισιν ὠφελεῖν βροτούς.
Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ,
νεφέλης ὕπερ θυήσκοντας εἰσορῶν φίλους,
οὐδ' Ἕλενος, ἀλλὰ πόλιν ἀνηπράσθη μάτην.
εἶπεις ἄν, οὐνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο·
τί δῆτα μαντεύομεθα ; τοῖς θεοῖσι χρὴ
θύοντας αἰτεῖν ἀγαθά, μαντείας δ' ἐᾶν·
βίου γὰρ ἄλλως δύσλεαρ πόρεθη τόδε,
κοὐδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὤν.
γνώμῃ δ' ἀρίστη μὴ τις ἦ τ' εἰβουλία.
ΧΟ. εἰ ταῦτ' ἐκεῖνα θεῖα κἀστὶν ἀληθῆ περὶ
χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
φίλους ὁρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
ΕΛ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ θεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει.
ὅπως δ' ἐσώθης, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο,
κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόδος δέ τις
τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακά.
ΜΕ. ἦ πόλλ' ἀνῆρου μ' ἐνὶ λόγῳ μιᾷ θ' ὁδῷ.
τί σοι λέγωμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς,
τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα,
Κρήτην τε Μηδίης θ' ἃς ἐπεστράφην πόλεις,
σκοπιάς τε Περσέως ; οὐ' ἂν ἐμπλήσαιμί σε
μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κἀς' ἀλγοίην ἔτι,
πάσχων τ' ἔκαμνον· δὶς δὲ λυπηθεῖμεν ἄν.
ΕΛ. κάλλιον εἶτας ἢ σ' ἀνηρώμην ἐγώ.
ἐν δ' εἶπὲ πάντα πυμαλιπὼν, πόσον χρόνον
πόντου 'πὶ νώτοις ἄλιον ἐβλύσμου πλοῖον.
ΜΕ. ἐνιαυσίους πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
ἕπεσι διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.
ΕΛ. φεῦ φεῦ· μακρὸν γ' ἔλεξας. ὦ τάλας, χρόνων.
σωθεὶς δ' ἐκείθεν ἐνθάδ' ἦλθες ἐς σφαγάς.
ΜΕ. πῶς φῄς ; τί λέξεις ; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
[φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός.]
ΕΛ. θανεῖ πρὸς ἀνδρὸς οὗ τάδ' ἐστὶ δώματα. 781
ΜΕ. τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς ;
ΕΛ. ἥκεις ἄελπτος ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις.
ΜΕ. ἢ γὰρ γαμεῖν τις τὴν' ἐβουλήθη λέχη ;
ΕΛ. ὕβριν θ' ὑβρίζειν εἰς ἐμ' ἦν ἕτοιμ' ἐγώ. 785
ΜΕ. ἰδίᾳ σθένων τις ἢ τυραννεύων χθονός ;
ΕΛ. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γάνος.
ΜΕ. τοῦ' ἔστ' ἐκεῖ [illegible]
ΕΛ. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πιλώμασιν ;
ΜΕ. τοῖσδ', ὕνεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην. 790
ΕΛ. οὗ που προσῆτεις βίοτον ; ὦ τάλαιν' ἐγώ.
ΜΕ. τοὔργον μὲν ὧν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἴγων τόδε.
ΕΛ. πάντ' ὦσθ' ἅρ', ὡς ἔοικας, ἁμφ' ἐμὸν γάμον.
ΜΕ. οἰὸν· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τἀδ' οὐκ ἔχω.
ΕΛ. ἄθικτον εἰνῆν ἴσθι σοι σεσωσμένην. 795
ΜΕ. τίς τοῦτ' ἐπείθω ; φίλα γάρ, εἰ σαφῆ, λέγεις.
ΕΛ. ὁρᾷς τάφον τοῦδ' ἀθλίους ἕδρας ἐμάς ;
ΜΕ. ὁρῶ, τάλαινα, στιβάδας, ὧν τί σοὶ μέτα ;
ΕΛ. ἐπαΐθα λέκτρων ἐκτετόμην φυγάς.
ΜΕ. ὦμοῦ σπανίζουσ', ἡ νόμοισι βαρβάροις ; 800
ΕΛ. ἐρρίεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσων νιοῖς θεῶν.
ΜΕ. οἰὸ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν σ' ἔξεστί μοι ;
ΕΛ. ξίφος μένει σε μᾶλλον ἢ τοὐμὸν λέχος.
ΜΕ. οὗτος ἀν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν.
ΕΛ. μὴ νυν καταδοῦ· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός. 805
ΜΕ. λιπὼν σε ; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
ΕΛ. κρείσσων γὰρ ἦ σὲ τῆμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
ΜΕ. ἄναιδρ' ἅρ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.
ΕΛ. οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, ὃ σπεύδεις ἴσως
ΜΕ. οὔτω σιδήρᾳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δόμας ; 810
ΕΛ. εἶσει. τὸ ταλμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
ΜΕ. σιγῇ παρώσῳ δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χέρας ;
ΕΛ. εἰς ἄπορον ἥκεις· δεῖ δέ μηχανῆς τινος.
ΜΕ. δρῶντας γὰρ ἢ μὴ δρῶντας ἥδιον θανεῖν.
ΕΛ. μί' ἐστὶν ἐλπὶς, ἢ μόνη σωθεῖμεν ἄν. 815
ΜΕ. ὠνητὸς ἢ τολμητὸς ἢ λόγων ὕπο ;
ΕΛ. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπέσοιτ' ἀφιγμένον.
ΜΕ. ἐρεῖ δέ τίς μ' ; ; οὐ γνώσεταί γ' ὃς εἰμ' ἐγώ.
ΕΛ. ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῦ ἴσῃ.
ΜΕ. φήμη τις οὖκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη ; 820
ΕΛ. οὐκ, ἀλλ' ἀδελφὴ· Θεονόην καλοῦσ' ἐγώ.
ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοῦνομ' ὃ τι δὲ δρᾷ φράσον.
ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἐρεῖ τε συγγόνῳ παρόντα σέ.
ΜΕ. θυήσκοιμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τέ μοι.
ΕΛ. εἶ πως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν. 825
ΜΕ. τί χρῆμα δράσαι ; τὶν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα ;
ΕΛ. παρώντα γαῖᾳ μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
ΜΕ. πείσαντε δ' ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα ;
ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκείνῃ ῥᾳδίως, λάθρα δ' ἂν οὔ.
ΜΕ. σὺν ἐργοιν, ὡς γυναικὶ πράσσοροι γυνή. 830
ΕΛ. ὡς οὐκ ἄγρωστα γόνατ' ἐμὼν ἕξει χερῶν.
ΜΕ. φέρ', ἦν δὲ δὴ νὼν μαπόεξηται λύγους ;
ΕΛ. θανεῖ· γαμοῦμαι δ' ἢ πάλαιν ἐγὼ βίᾳ.
ΜΕ. προδότις ἂν εἶης· τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις.
ΕΛ. ἀλλ' ἄγνον ὅρκον σὺν κάρᾳ κατώμοσα. 835

ΜΕ. τί φῄς; ἐκπλέοντα καὐθις αὖ λέγειν;
ΕΛ. ταὐτὰ γὰρ ἔχει γε· κεὐτομαι δέ σοὶ πλεῖν.
ΜΕ. ἆρ' ἐκ θεῶν ἔστ' ἐκπλεῖν ἐμοὶ τόδε;
ΕΛ. ἔστ' ἀλλ' ἀπεχθάνεσθαι σοὶ τοῖς τ' ἐκεῖ θεοῖς.
ΜΕ. καὶ δὴ στερηθεὶς σοῦ τελευτήσω βίον.
ΕΛ. πῶς οὖν ἐπαινεῖτ' ἔστε καὶ ἐξῆν λαβεῖν;
ΜΕ. τὰ πάντα τἀπὸ τοῦδε καινὰ ἐμοὶ κτενῶ.
πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγιν' ἀγωνιοῦμεθα
λιστρικὸν ὑπὲρ σῶν· ὃ δ' ἐξ ἐκείνων ἴτω πέλας
τὸ Τρωικὸν γὰρ σὸ κατασχεῖν κλέος,
οὐδ' Ἑλλὰς ἐλεῖν λήψεται πολὺν φόνον,
ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως,
Τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσέλθοι σφαγάς,
τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα· ἐκεῖ δὲ τὴν ἐμὴν
οὐκ ἀξιώσω κατθανεῖν ὕβριστ' ἐγώ·
μάλιστά γ'· εἰ γὰρ εἶσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
εὔξυνον ἀνδρὶ πολεμίων θανούσῃ ὑπο
κακοῖς δ' ἐφ' ἕρμα στερεὸν ἐκβαλοῦσι γῆς.
ΧΟ. ὦ θεοί, γενέσθω ὄψιστ' εἰτυχές γένος
τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτω κακῶν.
ΕΛ. σὺ γ' ὦ τάλαινα. τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω·
ἡ θεσπιῳδὸς Θεονόη. κτυπεῖ δόμος
κληθρων λυθέντων· φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον;
ἀπώσα γάρ σε καὶ παρουσ' ἀφιγμένον
δεῖρ' οἶδεν· ὧ δίστηνος, ὡς ἀπωλόμην.
Τροίας δὲ σωθεὶς κἀπὸ βαρβάρου χθονὸς
ΘΕΟΝ. ἡγοῦ σὺ μὲν φίλοισα λαμπτήρων σέλας.
θεῖου δὲ σειρόθεσμον αἰθέρος μυχόν,
ὡς πνεῦμα καθαρὸν οἰρανοῦ διεξόμεθα·
σὺ δ' οὖ κέκευθον, εἴ τις ἔζλαψεν ποδὶ
στειβὼν ἀνοσίῳ, δόκ καθαρσίῳ φλογί,
κρύσσων τε πτύελν, ἵνα διεξέλθω, πυρός.
νόμων δὲ τῶν ἐμῶν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι, πάλιν
ἐφέστιον φλόγ' ἐς δόμους κομίζετε.
ἥκει πόσις σοι Μενέλεως δῦ' ἐμφανὴς,
νεῶν στερηθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος.
ὃς τλήμον, οἷσπερ διαφθορᾶν ἤλθες πόνους,
οὐδ' αἰσθὰ νώτων οἰκεῖ', εἶτ' αὐτοῦ μενεῖς·
ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς, σίλλογός τε σοῦ πέρι
Ἥρα μέν, ἢ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν,
νῦν ἐστιν εὔνους. κεἰς πάτραν σώσασ' θέλει
ξὺν τῇδ', ὦ 'Ελλὰς τοὺς 'Αλεξάνδρου γάμους.
Κύπρις δὲ νώτων σὼν διωβυθίμοι θέλει,
τὸ κάλλος Ἑλένης οὕνεκ' ἀνοσήτους γάμους.
τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἶθ'. ἃ βούλεται Κύπρις,
εἶτ' οὖ μεθ' Ἥρας στᾶσα σὺν σώοις βίου,
τρίβουσ' ὁμοίως, ὧν με προστάσσει τάδε
τίς εἶσ' ἀδελφῷ τῶνδε σημανῶν ἐμῷ
παρών; ὅπου δὴ τοῦμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ;
ΕΛ. ὃν πρόσπολίζω Σπάρτ' ἐπὶ πύτνων γώνυ.
καὶ προσπολίζω Σπάρτ' ἐπὶ πύτνων γώνυ.
ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦδέ θ', ὃν μόλις ποτὲ
λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ κατθανόντ' ἰδεῖν·
μή μοι κατείπῃς σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας·
σώσων δὲ, λίσσομαί σε· συγγνώμῃ δὲ σῷ
τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν ποτε.
[μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
κτᾶσθαι κελεύει πάντας, οὐκ εἰς ἁρπαγάς.
ἐατέος δ' ὁ πλοῦτος, ἄδικός τις ὤν.
κοινὸς γὰρ ἐστιν οἴρανὸς πᾶσιν βροτοῖς
καὶ γαῖ', ἐν ᾗ χρὴ ὅμαρτ' ἀναπλρουμένους
τἀλλότρια μὴ χεῖν μηδ' ἁρπαίνεσθαι βίᾳ.]
ἡμῖν δὲ μακαρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοὶ.
Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σώζειν σύσσει
πῶς οὖν θανὼν ἂν ἀπολάβοι· κεῖνος δὲ πῶς
τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν ἀποδοὺς ποτ' ἂν·
ἦδη τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
πότερον ὁ δαίμων χὠ θανὼν τὰ τῶν πέλας
βούλοιντ' ἂν ἢ αὖ βούλοιντ' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν.
δοκῶ μέν. σὺκουν χρὴ σε συγγνώμῃ πλέον
νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ἢ χρηστῷ πατρί.
εἰ δ', οὖσα μάντις καὶ τὰ θεῖ' ἠγουμένη,
τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς,
αἰσχρὸν δὲ τοῦ δικαίου συγγνώμῃ δώσεις χάριν,
τά τ' ὄντα καὶ μὴ. τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.
τὴν τ' ἀθλίαν ἐμ', οἵαν ἐγκειμαι κακοῖς,
ῥύσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης·
Ἑλένην γὰρ οἰδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
ἣ κλήζομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς πραδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν Φρυγῶν ὤκιστα πολυχρύσους δόμους.
ἣν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κἀπιβᾷ Σπάρτης πάλιν,
κλύουσες, εἰσιδοῦσες, ὡς τέχναις θεῶν
ὤλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἦμην φίλων,
πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῴζρον αὖθις αὖ,
ἐκδώσομαί τε θυγατέρ', ἣν οὐδεὶς γαμεῖ,
τὴν δ' αὐτὰρ ἐκλιποῦσαν ἀληθείας πικρὰν,
ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι.
κεἰ μὴν θανὼν δῦ' ἐς πυρὰν κατεσφάγη,
πρόσω σφ' ἀπώντα δακρύοις ἂν ἠγάπων.
νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι·
μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλὰ σ' ἱκετεύω τόδε·
δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε, καὶ μιμοῦ τρόπους
πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς
ἐς ταυτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.
ΧΟ. οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντες ἐν μεαῳ λόγοι,
οἰκτρὰ δὲ καὶ σύ. τοῦ δὲ Μενέλεω ποθῶ
λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
ΜΕ. ἐγὼ σὸν οὖν· ἂν προσπεσεῖν πλαίνῃ γόνυ
οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
καίτοι λέγοιμιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εἰγενοῦς
ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε,
αἰρησομάχῳ πρώσθε τῆς εὐψυχίας·
ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σώσαι ξένον,
ἀπώδυς τε καὶ πρὸς σώσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὖ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ χρυῆ κακὴ φανεῖ.
ἃ δ' ἐξ ἡμῶν καὶ δίκαι' ἠγούμεθα

καὶ σῆς μελίστα καμοίας ἀνεύφεται.
λέξω τάδ' ἀμφὶ μνήμα σοῦ πατρὸς πόθῳ·
ὦ γέραν, ὃς οἰκεὶς τόνδε λίϊνον τάφον,
ἀπόδος, ἁπαιτῶ τὴν ἐμὴν διμαρτά σε.
ἦν Ζεὺς ἔπεμψε δεῖρ' σοι σώζειν ἐμοί.
οὐδ' οὔτεχ' ἡμὶν οὔπτ' ἀποδώσεις θανών·
ἀλλ' ἦδε πατέρα νέμβειν ἀνακαλούμενον
οὐκ ἀξιώσει τὸν πρὶν ἐκλελειπότα
κακῶς ἀκοῦσαι· κεμὶμ γὰρ ἔστι νύν.
ὦ νέμτερ' Ἅιδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὡς πολλ' ἐδέξω τῆσδ' ἑκατὶ σωμάτι,
πεσόϊσα τῶμῷ φωτγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχειτ·
ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχος πάλιν,
ἢ τήνδ' ἀναγκασθὸν γε δυσσεβοῦς πατρὸς
κρείσσω φυνεῖσαν τἀμά γ' ἀπυδοῦναι λέχη.
εἰ δέ με γυναῖκα τὴν ἐμὴν συλήσετε,
ἃ σοι παρέλιπεν ὧδε τῶν λόγων, φράσω.
ὅρκοις κεκλῆμεὶ', ὡς μίδης, ὦ παρθένε,
πρῶτον μὲν ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγχύνῳ·
κἀκεῖναν ἢ 'μὲ δεῖ θανεῖν· ἁπλοῦς λόγος.
ἢν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδί,
λιμῷ δὲ θηλῇ τύμβον ἱκετεύοντε νῷ,
κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ, κἄπειτ' ἐμὸν
πρὸς ἦπαρ ὡσαι δίστομον ξίφος τόδε,
τύμβου 'πὶ νώτοις τοῦδ', ἵν' αἵματος ῥοαὶ
τάφου καταστάζωσι· κεισόμεσθα δέ
νεκρῷ δύ' ἑξῆς τῷδ' ἐπὶ ξεστῷ τύφῳ,
ἀθλίαυσ ἄλγος σοὶ, ψόγος δὲ σῷ πατρί.
οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν
οὔτ' ἄλλος οὐδείς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
τί ταῦτα ; δακρύοις ἐς τὸ θῆλυ τρεπόμενος
ἐλεινὸς ἦν ἂν μᾶλλον ἢ δραστήριος.
κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς
μᾶλλὰν γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις,
ἢν δ' ἧς δικαία καὶ δίμαρτ' ἐγὼ λιβᾶω.
ΧΟ. ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ ναΐνι, τοὺς λόγους.
οὕτω δὲ κρίνον ὡς ἅπασιν ἀνδάπτῳ.
ΘΕΟΝ. ἐγὼ πέφυκα τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι·
φιλῶ τ' ἰμαυτὴν, καὶ κλέος τοὐμοῦ πατρὸς
οὐκ ἂν μιάναιμ', οὐδὲ συγχύνῳ χάριν
δοίην ἄν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι.
ἔνεστι δ' ἰρὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μεγα
ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
ἔχουσα σώζειν Μενελεων πειράσομαι·
Ἅιμα δ' ἐπείπερ βούλεται σ' εὐεργετεῖν,
ἐς ταυτὸν οἴσω ψῆφον· ἡ Κύπρις δέ μοι
ἔλεως μὲν εἴη, συμβλέπκε δ' οὐδαμοῦ·
πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν ἀεί.
ἃ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζειτ πατρὶ
ἡμὶν δ' αὐτὸς μέθος. ἀδικοῖημεν ἄν,
εἰ μὰποδώσω· καὶ γὰρ ἂν κείνος βλέπων
ἀπέδωκεν ἂν σοὶ τήνδ' ἔχειν, ταὐτη δὲ σέ.
[καὶ γὰρ τίνεις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις
καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ νικᾶς
τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν οὐ. γνωμην δ' ἔχει
ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.]
ὡς οὖν περαίνω μὴ μακρὰν, σιγήσομαι
ἃ μου καθικετεύσατ'. οὐδὲ μωρία
ξύμβουλος ἔσομαι τῇ κασιγνήτου πυτέ.
εὐεργετῶ γὰρ κεῖνον οὐ δοκοῦσ' ὅμως,
ἐκ δυσσεβείας ὄντων εἰ τίθημί νιν.

αὐτοῦ μὲν οὖν εἰμίκικετ' ἔξῳδύν τινα,
ἐγὼ δ' ἀπωστάτω' ἐκποῶν σιγήσομαι.
ἐκ τῶν θεῶν δ' ἀρχεσθε, χίκετεύετε
τὴν μὲν σ' εἶ τα τατρῴὰ νοστήσαι Κύπριν.
Ἥρᾳ δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταὐτῷ μένειν,
ἣν ἐς σὲ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
σὺ δ', ὦ θανὼν μοι πάτερ, ὅπου γ' ἐγὼ σθένω,
κ[illegible]
ΧΟ. [illegible]
ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
ΕΛ. Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα.
τοὐνδεῦθε δὴ σε τοὺς λόγους φέροντα χρὴ
κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίων.
ΜΕ. ἄκουε δή νυν· χρὴναι σὲ κατὰ στέγας,
καὶ συντέθραψαι πρωτοπόλοισι βασιλέως.
ΕΛ. τί τοῦτ' ἔλεξας ; ἐσθέρεις γὰρ ἐλπίδας,
ὡς δὴ τι δράσων χρηστὸν ἐς κοινὸν γε νῷν.
ΜΕ. πείσειως ἂν τιν' οἴτινες τετρυζύγων
ὄχων ἀνὶσσουσ' ὥστε νῷν δοῦναι δρόμους ;
ΕΛ. πείσαιμ' ἂν· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξούμεθα,
πεδίων ἄπειροι βαρβάρου τ' ὄντες χθονός ;
ΜΕ. ἀδύνατον εἶπας. φέρε, τί δ', εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστύμῳ ξίφει ;
ΕΛ. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιτ' οἰδὲ σιγήσειεν ἂν
μέλλουσ' ἀδελφὴ σύγγυνον κατακτεινεῖν.
ΜΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῒς ἔστιν ἥ σωθείμεν ἂν
φεύγοντες· ἢν γὰρ εἴχομεν θάλασσ' ἔχει.
ΕΛ. ἄκουσον, ἢν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφὸν.
βούλει λεγεσθαι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν ;
ΜΕ. κακὸς μὲν ὤμην· εἰ δὲ κερδανὸς λέγων,
ἑτοιμὸς εἰμι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν.
ΕΛ. καὶ μὴν γυναικείοισι σ' ἂν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
ΜΕ. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῷν ἄκος ;
ΕΛ. παλαιστῆς γὰρ τῷ λίγῳ γ' ἔνεστί τις.
ὡς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῷ τύφῳ
θάψω τεύχνον τῆσδε γῆς αἰτήσαμαι.
ΜΕ. καὶ δὴ παρείκεν· εἶτα πῶς ἄνευ νεῶν
σωθησόμεσθα κνοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας ;
ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πομβμίδ', ἣ καθήσομεν
κώσμον τάφῳ σῷ πελαγίας εἰς ἀγκάλας.
ΜΕ. ὡς εὖ τόδ' εἶπας, πλὴν ἐν· εἰ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι κελεύσει σ', οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει.
ΕΛ. ἀλλ' οὐ νομίζεω φήσομεν καθ' Ἑλλάδα
χέρσῳ κολύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
ΜΕ. τοιτ' αὖ κατορθοῖς· εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει ;
ΕΛ. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μαλιστα τούς τε σοὺς
πλωτῆρας, οἵπερ ἕβγαγον ἐκ ἑαναγίας.
ΜΕ. καὶ μὴν ἑἵυπερ ναῒν ἐπ' ἀγκίρας λάβω,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο καὶ νεὼς δρόμος.
ΜΕ. ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παίσουσί μου.
ἀτὰρ θανύντα τοῦ μ' ἐρεῖς πεπνσμένη ;
ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ, καὶ θανύτθ' ὁμᾶν.
ΜΕ. καὶ μὴν τάδ' ἀμφιβλήστρια σώματος μάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρεπτίων.
ΕΛ. ἐς καιρὸν ἦλθε, τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο.
τὸ δ' ἄθλιον κεἰν' εἰτιχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
ΜΕ. πότερα δ' ἐς οἴκους σοὶ συνειςελθεῖν με χρή·

ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥκουσ' ἐπισκοποῦσα;

ΕΛ. ἀπὸ δ' οἴκων· ἦν γὰρ καὶ τὰ πλησμονέστερα σε δρᾷ, 1085
πάρος σ' ὁδῷ ἂν ῥύσαιτο φαίνασθόν τε σόν.
ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα βαστάγματα τεμῶ,
πάπλων τε λευκὸν μελάναις ἀνταλλάξομαι,
παρδὸς τ' ἄωτα φόνιον ἐμπαλῶ χροΐς.
μεγας γὰρ ἀγὼν, καὶ βλέπω δύο ῥοπάς· 1090
ἢ γὰρ θανεῖν ἐτὶ μ', ἢν ἀλῶ τεχνωμένη,
ἢ πατρίδα τ' ἐλεῖν καὶ σὺν ἐκσῶσαι δέμας.
ὦ πότνι', ἐξ Διοσπάτωρ λέκτρησι πέπνευ,
Ἥρα, τὸν αἰετῶν φῶτ' ἀναίνεσθαι πόνων,

[illegible] 1095

βίοτον θ', ὃν οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
σύ θ', ἡ 'πὶ τῷμῷ κάλλει ἐκτήσω γάμῳ,
κύρη Διώνης Κύπρι, μὴ μ' ἐξεργάσῃ.
ἅλις δὲ λέμης, ἣν μ' ἐλευθέρα πάρος,

[illegible] οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάροις. 1100
θανεῖν δ' ἔσωσέ μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις,
ἐν γῇ πατρῴᾳ. τί ποτ' ἄπλητος εἶ κακῶν.
ἔρωτας, ἀπάτας διὰ τ' ἐξευρήματα
ἀσκοῦσα φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων;
εἰ δ' ἦσθα μετρία, τῶλλα γ' ἡδίστη θεῶν 1105
πάρεκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.

ΧΟ. σὲ τὰν ἐναυλείοις ἐπὶ δενδροκόμοις στρ.
μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθι μελῳδὸν
ἀηδόνα βακχεύσασαν, 1110
ἴαλθ' ὦ διὰ ῥοιθδῶ γενέων ἐλελιζομένα,
θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός,
Ἑλένας μελέας πόνους
τὸν Ἰλιάδων τ' ἀπὸ
δούρατος ἀκρυόεντα πόνον 1115

[illegible]

ὃν ἔμολεν ἔμολε πεδία βαρβάρῳ πλάτᾳ,
ὃς ἔδραμε ῥῖπα μέλεα Πριαμίδαις ἄγων
Λακεδαίμονος ἄπο λέχεα
σέβεν, ὦ Ἑλένα, Πάρις αἰνόγαμος 1120
πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρίναις ἀντ.

[illegible]

τύλλαιναν ὧν ἀλόχων κείρανται ἔθειραν
ὕσπαμα μέλαθρα ἕ κεῖται· 1125
πολλοῖς δὲ πυρσεύσας ἡλιογεῖρον σέλας ἀμφιρύταν
Ἑλλάδ' εἰλ' Ἀχαιῶν
μονόκωπος ἀνὴρ, πάτραις
Καφηρίσιον ἐμβάλων
λιγαίαις τ' ἐνάλιος ἀκταῖς, 1130
ὅλιον ἀστέρα λάμψας.
ἀλίμενα δ' ὄρεα μέλεα βαρβάρου στολᾶς
ὅτ' ἔστο πατρίδος ἄπωθ' χειμῶνι πνοᾷ
πέρσ', οὐ τέμις, ἀλλ' ἔμν
Δαναῶν ἐνθήλαν ἐπὶ ταναὸν ἄγων, 1135
εἴδωλον ἰφθ' Ἥρας.
ὅ τι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέσον, στρ.
τίς φάτις ἐρευνῶσα βροτῶν
μακρότατον πέρας ἤρεν,
ὃς τὰ θεῶν ἐσοφὸν 1140
δείρο καὶ αἰθὶς ἐκεῖσε
καὶ πάλιν αὐτιλώρας

[illegible]

σὺ Διὸς ἕδρας, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ
πτωσὶς γὰρ εἰν κύδεσι σε Δὴ- 1145

δας ἐτέκνωσε πατήρ.
ἐὺν δ' ἰάχησα καθ' Ἑλλανίων
[illegible] ἀδ' ἔχω
τί τὸ σαφὲς, ὃ τι ποτ' ἐν βροτοῖς,
τὸ θεῶν ἔπος ὑλαθὲς ἦρον, 1150
ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ ἀντ.
κτάσθε δορὸς ἀλκαίον τε λόγ-
χαις, καταπαύμενοι πο-
θοὺς θανάτων ἀμαθῶς.
εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ νιν 1155
αἵματος, οὔποτ' ἔρις
λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις·
αἱ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμους.
[illegible]
σὰν ῥῖπ, ὦ Ἑλένα. 1160
νῦν δ' οἱ μὲν Διὸς μέλοισι κάτω,
τείχεα δὲ, φλογμὸς ὥστε Διὸς, ἐπίσυτο φλυξ,
ἐπὶ δὲ πάτραι πάτραι θήρεσι
θέλουσι συμπεσεῖν Ἴλιον.

ΘΕΟΚ. ὦ χαῖρε, πατρὸς μνῆμ'· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ 1165
ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ' ἔνεκ' ἐμῆς προσῤῥήσεως·
ἀεὶ δέ σ' ἐξὼν τε κεἰσιὼν δόμους
Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσενύπτει. πάτερ.
ἰμεῖς μὲν οὖν κίνας τε καὶ θηρῶν βρύχους,
δόμωες, κομίζετ' ἐς δόμους τυρωνικούς· 1170
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλιπλίφησα δὴ·
οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολαζομεν.
καὶ νὺν πέπυσμαι φαιενῶν Ἑλλήνων τινὰ
ἐς γῆν ἀφῖχθαι καὶ λεληθέναι σκοπούς,
ἥτοι κατόπτην ἢ κλεπταῖς θηρώμενον 1175
Ἑλένην· θανεῖται δ', ἢν γε δὴ ληφθῇ μόνον.
ἔα·
ἀλλ', ὡς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα
ῥῆγρηκα· τέμβου γὰρ κενὰς λιποὺς' ἕδρας
ἡ Τυνδαρὶς παῖς ἐκπεπόρθμευται χθονός.
ὤμ, χαλᾶτε κλῆθρα, λύεθ' ἱππικὼς 1180
φύτευς, ὀπαδοί, κἀκκομίζεθ' ἅρματα,
ὡς ἂν πόνου γ' ἕκατι μὴ λάθῃ με γῆς
τῆσδ' ἐκκομισθεῖσ' ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι.
ἐπίσχετ'· εἰσορῶ γὰρ οἷς διώκομεν
παρόντας ἐν δώμασι κοὐ πεφευγότας. 1185
αὖτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὸς
λευκὸν ἀμείψασ', ἓκ τε κρατὸς εἰσγενοῦς
κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας,
χλωρᾶς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα
κλαίουσα; πότερον ἐνούκοις πεπεισμένη 1190
στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν
κλύουσα λίπῃ σὸς δι(ἐ)φθαρσαι φρένας;
ΕΛ. ὦ δέσποτ', ἦδη γὰρ τῶδ' ὀνομάζω σ' ἔτυς,
ὤλωλα· φροῦδα τἀμὰ κοὐδὲν εἰμ' ἔτι.
ΘΕΟΚ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη; 1195
ΕΛ. Μενέλαος, οἰμοι, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
ΘΕΟΚ. οἰδὶν τι χαίρω σοῖς λόγοις, τὰ δ' εὐτυχῶ.
πῶς οὖσθα; μὼν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
ΕΛ. κεῖνη τέ γ' ἦησιν ὅ τε παρὼν, ὅτ' ὤλλυτο.
ΘΕΟΚ. ἦκει γὰρ ὧστις καὶ τάδ' ἀγγελεῖ σαφῆ; 1200
ΕΛ. ἦκει· μόλοι γὰρ, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν.
ΘΕΟΚ. τίς ἐστί; ποῦ 'στιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
ΕΛ. ὅδ', ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ.
ΘΕΟΚ. Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρῳ πρέπει.
ΕΛ. οἶμοι δοκῶ μὲν κεῖνόν ὦδ' ἔχειν τ' σιν. 1205
ΘΕΟΚ. ποδαπὸς δ' ὁ δ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;

ΕΛ. Ἕλλην, Ἀχαιὸν εἶς, ἐμῷ σύμπλους πάτει.
ΘΕΟΚ. Θανάτῳ δὲ πόῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ΕΛ. οἰκτρότατ' ἴγρασιν ἐν κλυδωνίοις ἁλός.
ΘΕΟΚ. ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον;
ΕΛ. Λιβύης ἀλιμένοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
ΘΕΟΚ. καὶ πῶς δὸ' οἷὸς ἄλοκα κοινωνῶν πλάτης;
ΕΛ. ἐσθλῶν κακίονς ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι.
ΘΕΟΚ. λιπὼν δὲ νιὸς ποῦ πάρεστιν ἔκβολα;
ΕΛ. ὕπου κακῶς ὄλοιτο. Μενέλεως δὲ μή.
ΘΕΟΚ. πλαὶ' ἐκείνως· ἦλθε δ' ὃν ποῖμ σκάφει;
ΕΛ. ναῖταί σφ' ἀνείλον ἐντυχόντες, ὡς λέγει.
ΘΕΟΚ. ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν αὖτὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχετο
ΘΕΟΚ. ὦ Πρίαμε καὶ γῆ Τρῳάς, ὡς ἔρρετε μάτην.
ΕΛ. κἀγὼ μετέαχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.
ΘΕΟΚ. πόσιν δ' ἀθαπτον εἶλιπεν ἢ κρυπτει χθονί;
ΕΛ. ἄθαπτον· οἱ γὰρ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
ΘΕΟΚ. τάνδ' οὖνεκ' ἔτεμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;
ΕΛ. φίλως γάρ ἐστιν, ὅς ποτ' ἐστὶν, ἐνθλιὸ' ὤν.
ΘΕΟΚ. ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
ΕΛ. ἐν εἰμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην λαβεῖν.
ΘΕΟΚ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τάνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἐᾷς;
ΘΕΟΚ. πιστὴ γὰρ εἶ σὺ σῷ πόσει φεύγουσά με.
ΕΛ. ἀλλ' οἰκετ'· ἦδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
ΘΕΟΚ. χρονία μὲν ἥλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
ΕΛ. σῖσθ' οὖν ὃ δράσων; τῶν πόρος λαθώμεθα.
ΘΕΟΚ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ αὖτὶ χάριτος ἐλθέτω.
ΕΛ. σπονδὰς τέμωμεν καὶ διαλλάχθητί μοι.
ΘΕΟΚ. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν, ἵτω δ' ὑπόπτερον.
ΕΛ. πρός νὺν σε γονάτων τῶνδ', ἐπείπερ εἶ φίλος.
ΘΕΟΚ. τί χρῆμα θηρῶσ' ἱκέτις ὠρίχθης ἐμοῦ;
ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
ΘΕΟΚ. τίς δ' ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιαν;
ΕΛ. Ἕλληνάν ἐστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ, 1241
ΘΕΟΚ. τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ἐφάσμασιν.
ΘΕΟΚ. κτέριζ'· ἀνίστη τύμβον οὐ χρῄζεις χθονός.
ΕΛ. οὐχ ὧδε ναῦται ὀλομένους τυμβεύομεν. 1245
ΘΕΟΚ. πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων.
ΕΛ. ἐς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξομπίζομεν.
ΘΕΟΚ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
ΕΛ. οἰκ οἶδ· ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχοῦσα πρίν.
ΘΕΟΚ. ὦ ξένε, λόγων μὲν κληδὼν ἥνεγκας φίλην. 1250
ΜΕ. οὔκουν ἐμαυτῷ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
ΘΕΟΚ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτετ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
ΜΕ. ὡς ἂν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ᾖ.
ΘΕΟΚ. πλοίτου λίγ' οὔνεχ', ὃ τι θέλεις ταύτης χάριν.
ΜΕ. προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νεττέμοις. 1255
ΘΕΟΚ. τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
ΜΕ. αἰτὸς σὺ γίγνασκ· ἀρκέσει γὰρ ἂν δίδῳς.
ΘΕΟΚ. ἐν βαρβάροις μὲν ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
ΜΕ. δίδοὶς γε μὲν δὴ, δυσγενές μηδὲν δίδου.
ΘΕΟΚ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ἄβλαβὲς σπανίζομεν. 1260
ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.
ΘΕΟΚ. ἔσταν· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
ΜΕ. χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.
ΘΕΟΚ. ἄξια τάδ' ἔσται Πελοπιδῶν ἃ δώσομεν.
ΜΕ. καὶ τἄλλ' ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1265
ΘΕΟΚ. πῶς οὖν; ἐς οἷδμα τίνι τρίπτῳ καθίετε;
ΜΕ. ναῦν δεῖ παρεῖναι κάρετμῶν ἐπιστάτας.
ΘΕΟΚ. πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;

ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χειρὸς ἀνδρὸς μόλις.
ΘΕΟΚ. τί δὴ τόδ' Ἕλλας νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; 1270
ΜΕ. ὡς μὴ πάλαι γῇ λύματ' ἐκβάλλη κλύδων.
ΘΕΟΚ. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος γενήσεται.
ΜΕ. καλῶς ἂν εἴη, Μενέλεῳ τε πρὸς χάριν.
ΘΕΟΚ. οὔκουν σὺ χωρὶς τῆσδε δρᾶν ἀρκεῖς τάδε;
ΜΕ. μητρὸς τάδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων. 1275
ΘΕΟΚ. ταύτης ὁ μόχθος, ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν.
ΜΕ. ἐν εἰσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
ΘΕΟΚ. ἴτω· πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εἰσεβῆ τρέφειν.
ἐλθὼν δ' ἐς οἶκους ἐξελῶ κόσμον νεκρᾷ,
καὶ σ' οὐ κενᾶσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ, 1280
δράσαντα τῆδε πρὸς χάριν. φήμας δέ μοι
ἐσθλὰς ἑνεγκὼν ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας
ἐσθῆτα λήψει σῖτά θ', ὥστε σ' ἐς πάτραν
ἐλθεῖν, ἐπεὶ νιν γ' ἀθλίως ἔχοντ' ὁρᾶ.
σὺ δ', ὦ τάλαινα, μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις 1285
* * * * *
τρίχυουσα σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον,
κοὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν πόσις.
ΜΕ. σὸν ἔργον, ὦ νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν
στέργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' εὖν-
ᾶρωτα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τιγχάνον. 1290
ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω καὶ τύχω σωτηρίας,
παῖσω ψόγου σε τοῦ πρίν, ἣν γυνὴ γένῃ
οἵαν γενέσθαι χρὴ σε σῷ ξυνευνέτῃ.
ΕΛ. ἔσται τάδ'· οἰδὲ μέμφεται πόσις ποτὲ
ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὢν εἴσει τάδε. 1295
ἀλλ', ὦ τέλας, εἴσελθε καὶ λουτρὸν τύχε
ἐσθῆτά τ' ἐξαλλάξον. οἰκ εἰς ἀμβολὰς
εἰεργετήσω σ'. εὐμενέστερον γὰρ ἂν
τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα
δρᾴης ἄν, ἡμῶν τιγχάνων οἷων σε χρή. 1300
ΧΟ ἀρεία ποτὲ βρομιάδι κώλῳ στρ.
μάτηρ θεῶν ἐσίθη
ἀν' ὑλᾶντα νάπη
ποτάμιόν τε χεῖμ' ὑδάτων
βαρείβρομόν τε κύμ' ἁλιον 1305
πόθῳ τὰς ἀποιχομένας
ἀρρήτου κούρας·
κρύπαλα δὲ Βρόμια διαπρύσιον
ἰέντα κέλαδον ἀνεῤῥόα. 1310
θηρῶν ὅτε ζυγίους
ζεύξασα θεὰ σατίνας
τὰν ἁρπασθεῖσαν κυκλίων
χορῶν ἕῳ παρθενίων
μέτα κούραι ἀελλάπποδες,
ἁ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἁ δ' 1315
ἐγχει καὶ Γοργοῖ πάνοπλος
* * * * Ζεὶς δ' ἐβρόντων
αἰγάγλων ἐξ οὐρανίων
ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
δρομαίων δ' ὄτε πολιπλανήτων ἀντ.
μάτηρ ἔβαινε πόνων, 1320
ματεύουσ' ἀπόρους
θυγατρὸς ἁρπαγὰς δολίους,
χιων[illegible]θεπ-
Ἰδαῖαν Νυμφῶν σκοπιάς·
ῥίπτει δ' ἐν πένθει 1325
πέτρινα κατὰ δρία πολυνιφέα·
βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις

λαῶν ἡθείρει γενειάν·
πούμαις δ' οἴκῳ ἴει θαλερώς
[illegible]
πολίων δ' ἀπέλειπε βίους,
οὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι.
βωμοῖς τ' ἄφθεκτοι πελανοὶ
πηγαί τ' ἀμπαύει δρομερὰς 1335
λευκὸν ἐκβάλλειν ὑδάτων
[illegible]
ἐπεὶ δ' ἔσανε' ἐλλοπίοις στρ. 1337
θεοῖς βροτείῳ τε γένει,
Ζεὺς μειλίσσων στυγίους
ματρὸς ὀργὰς ἀνέπαυ, 1340
Βάτε, σεμναὶ Χάριτες,
ἵνα, τὰ περὶ παρθένῳ
Δηοῖ θυμοκαμόντα
λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλάν,
Μοῖσαί θ' ἑμνοῖσι χορῶν· 1345
χαλκοῦ τ' αὐδὰν χθονίαν
τίπανα λάσετε βυρσοτενῆ.
καλλίστα τότε πρώτα μακάρων
Κύπρις πέλασεν ἐπὶ
δέξατό τ' ἐς χέρας 1350
βαρύξομον αὐλὸν
[illegible]
ἀν οὐ θέμις σ' οὐθ' ὁσία, ἀντ.
ἐπῶρσας ἐν γᾶς θαλάμοις,
μῆνιν δ' ἔσχες μεγάλας 1355
ματρός, ὦ παῖ, θυσίας
[illegible]
μέγα τοι δύναται νεβρῶν
[illegible]
κισσοῦ τε στεφθεῖσα χλόα 1360
νάρθηκας εἰς ἱερούς,
βόμβῳ θ' ἑλισσομένα
[illegible]
καὶ πανυχίδες θεᾶς. 1365
εὖ δ' ἐν ἅρμασιν
[illegible]
ΕΛ. τὰ μὲν κατ' οἶκους εὐτυχοῦμεν, ὦ φίλαι·
ἡ γὰρ συνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη, 1370
πόσιν παρόντα τῶν ἐμῶν ἱστορουμένη,
οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ
οὐ φησιν αὖγὰς εἰσορᾶν ἐμὴν χάριν.
κάλλιστα δῆτ' ἀνῆπτασεν ἐν τύχῃ πόσις·
ἃ γὰρ καθῆσιν ὕπλ' ἐμέλλεν εἰς ἅλα, 1375
[illegible]
αὐτὸς κομίζει, δόρυ τε δεξιὰ λαβών,
ὡς τῷ θανόντι χώρια δὴ συνεκπονῶν.
πρωΐζυρον δ' ἐς ἀλκὴν σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο,
ὡς βαρβάροις τροπαῖα μυρίων χερὶ 1380
[illegible]
πέπλους ἀμείψας, ἀντὶ ναυηβάρμου στολῆς,
ἀγὼ νιν ἐξίσκησα, καὶ λουτροὺς χρόᾳ
ἔδωκα, χρώτα νίπτρα πισαμίσ τόρυσον.
ἀλλ' ἐκπεφ' γὰρ δώμασιν ὁ τοὺς ἐμοὺς 1385
γάμους ἐτοίμους ἐν χερσὶν ἔχειν δοκῶν,
στέγητον μοι· καὶ σὲ πρηστοιοὐμεθα
ἔδνων, κρατεῖν τε στόματος, ἣν δυνώμεθα,
σωθέντες αὖτοὶ καὶ σὲ συσσῶσαι πιτε.

ΘΕΟΚ. χωρεῖτ' ἐφεδρῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος, 1390
[illegible]
Ἑλένη, σὺ δ', ἢν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
πείθου, μέν' αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ παροῦσά τε
πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἢν τε μὴ παρῇς.
δέδοικα γὰρ σε μή τις ἱμπεσὼν πόθος 1395
πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον,
τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάριτι ἐκπεπλεγμένην·
ἴσχε γὰρ αὐτὸν οὐ παρόντ' ὅμως στένειν.
ΕΛ. ὁ καινὸς ἡμῖν πόσις, ἀνωιρκαίως ἔχει, 1400
τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικὰς θ' ὁμίλιας
τιμῶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
καὶ ξυνθάνωμ' ἂν· ἀλλὰ τἰς κεἰνῳ χάρις
ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἓα δέ με
αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ. 1405
θεοῖ δὲ σοί τε δοῖεν οἳ· ἐγὼ θέλω
καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
ἔξεις δέ μ' οἵαν χρὴ σ' ἔχειν ἐν δώμασι
γυναῖκ', ἐπειδὴ Μενέλεων εἰεργετεῖς
κἄμ'· ἔρχεται γὰρ δή τιν' ἐς τύχην τάδε· 1410
ὅστις δὲ δώσει ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν,
πρύσταξον, ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω.
ΘΕΟΚ. χώρει σὺ, καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
Σιδωνίαν δὸς κἀρετμῶν ἐπιστάτας.
ΕΛ. οὔκουν τόδ' ἄρξει ναὸς ὡς κυιμεῖ τάφων;
ΘΕΟΚ. μὴ λιμπ'· ἀκούειν τοῦδε χρὴ ναύτας ἐμούς. 1415
ΕΛ. αὐθὶς κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
ΘΕΟΚ. αὖθίς κελεύσω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
ΕΛ. ὤναιο, κεἰγὼ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
ΘΕΟΚ. μὴ νυν ἄγαν σὸν δἀκρυσιν ἐκτῆξις χρόα.
ΕΛ. ἦδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν. 1420
ΘΕΟΚ. τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν, ἀλλ' ἄλλως πόνος.
ΕΛ. ἐστὶν τι κἀκεῖ κἀνθάδ' ὧν ἐγὼ λέγω.
ΘΕΟΚ. οὐδὲν κακίω Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν.
ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸς· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
ΘΕΟΚ. ἐν σοὶ τόδ', ἢν σὴν εἰς ἐμ' εὔνοιαν διῷς. 1425
ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
ΘΕΟΚ. βούλει ξυνεργὸν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλου;
ΕΛ. ἥκιστα· μὴ δούλευε σαῖς δούλοις, ἄναξ.
ΘΕΟΚ. ἀλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους.
καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δώματ'· οὐ γὰρ ἐνδιάδε 1430
ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
φράσων ὑπάρχειν τοῖς ἐμοῖς φέρειν γάμων
ἀγάλματ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρὴ
γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμφδίαις
ὑμέναιον Ἑλένης κἰμῶν, ὡς ζηλωτὸς ἦ. 1435
σὺ δ', ὦ ξέν', ἐλθών, πελαγίους εἰς ἀγκάλας
τῷ τῆσδε πρὶν ποτ' ὄντι δοὺς πόσει τάδε,
πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦδ', ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ
στέλλῃ πρὸς οἴκους, ἢ μένων εὐδαιμονῇς. 1440
ΜΕ. ὦ Ζεῦ, πατὴρ τε καὶ σοφὸς κλῄζει θεός·
βλέψον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετάστησον κακῶν.
ἕλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λίπας τὰς συμφορὰς
σπουδῇ σύναψαι· κἂν ἄκρᾳ δίγῃς χερί,
ἤξομεν ἐν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης. 1445
ἅλις δὲ μόχθων οὓς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
κέκλησαι δέ μοι, θεοί, πυλλὰ χρήσ' ἐμοὶ τυχεῖν
κἄλυπ'. ὀφείλω δ' οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς,
ὅπου σ' ἔπεμψα πόντι. μιᾶ δ' ἐμοὶ χώρᾳ
δύντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῆ με θήσετε. 1450
ΧΟ. Φοίνισσα Σιδωνιὰς ὦ στρ.

ταχεῖά κώπαι· βοᾶθύοισαι μάτηρ,
εἰρεσίᾳ φίλα,
χορωγὸ τῶν καλλιχόρων
δελφίνων, ὅταν αἴρωσι
πέλαγος νήγεμον ἢ,
γλαυκὰ δὲ Πόντου θυγάτηρ
[illegible]
[illegible]
λεῖποιτες εἰναλίαις,
λίσσετε δ' εἰλατίνας πλάτας,
ἰὼ ναῖται, ἰὼ ναῖται,
πέμποιτες εὐλιμένους
Περσείων οἶκων Ἕλέναν ἐπ' ἀκτάς.
ἢ που κύρας ἂν ποταμοῦ ἀντ. 1465
παρ' οἰδμα Λευκιππίδαι, ἢ πρὸ ναοῦ
Παλλάδος ἂν λάϊδοις
χοιῶφ ξυνελθοῦσα χοροῖς
ἢ κώμοις Ὑακίνθου,
ἁγλαὰν εἴφρουσέναν, 1470
ὢν ἐραμιλληπάμενος
τροχῷ τίρμασι δίσκου
ἔκανε Φοῖβος, ὅθεν Λακαίνᾳ γᾷ
βούθυτον ἀμέραν
ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος, 1475
μόσχον θ', ἂν λιπέτην οἶκος
[illegible]
δι' οὖπω πεῖκαι πρὸ γάμων ἕλαμψαν.
δι' ἄερος εἶδε πετανοὶ ἀντ.
[illegible]
εἰωνοὶ Λίσσες 1480
[illegible]
νίσσοντα πρεσβυτάρα
[illegible]
ποιμένος, ὃς ἄβροκα πεδία καρποφόρα τε γᾶς 1485
ἐπιπετόμενος ἰακχεῖ.
ὦ πεπαι[illegible]μενοι,
σύνοικοι νεφέων δρόμου,
βᾶτε Ἰλιάδας ἐπὶ μέσας
Ὡρίωνά τ' ὑπάγχιον, 1490
καρύξατ' ἄγγελίαν,
Ἑ[illegible]τ[illegible]
Μενέλεως [illegible]
πόλιν ἐλὼν δόμων ἥξει.
μόλοιτέ ποθ' ἱππιον ἅρμα ἀντ. 1495
δι' αἰθέρος ἱέμενοι
[illegible]
λαμπρὸν οἴτ' ἄστροις ὑπ' ἀέλλαισι
ναίετ' οἰράνιοι,
σωτῆρες τᾶς Ἑλένας 1500
γλανκὺν ὑπὲρ οἰδμα κυανόχροά τε κυμάτων
ῥάδια πολιὰ θαλάσσας,
ναίτοις εἰναῖς ἀνάμων
[illegible] 1505
δύσκλειαν δ' ἀπὸ σιγγόνου
βάλετε βαρβάρων λεχέων,
ἂν Ἰδαίων ἐρίδων
ποινᾳδίᾳ' ἐκτήσατο, γᾶν
οἵκ ἐλθοῦσά ποτ' Ἰλίου 1510
[illegible]
ΑΓ. ἄναξ, τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εἰρήκαμεν·
ὡς καὶν' ἀκούσει πᾶμα' ἐξ ἐμοῦ τάχα.
ΘΕΟΚ. τί δ' ἔστιν;

ΑΓ. ἄλλης ἐκπώνει μνηστεύματα
γυναικός· Ἑλένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός. 1515
ΘΕΟΚ. πτεροῖσιν ἀρθεὶς ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;
ΑΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμευται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν
ΘΕΟΚ. ὦ δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληρία
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις. 1520
ΑΓ. ἦν γε ξένῳ δίδωσ σὺ, τοῖς τε σοῖς ἔχων
ναύταις βέβηκεν, ὡς ἂν ἐν πράχει μάθῃς.
ΘΕΟΚ. πῶς, εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων
εἶσω βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα
τοσοῖσδε ναύταις. ὦν ἀπεστάλης μέτα. 1525
ΑΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τοῦσδε βασιλείους δόμους
ἡ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
[illegible]
[illegible]
ὡς δ' ἦλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων, 1530
Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν,
ζυγῶν τε πεντήκοντα κάρτιμόν μέτρα
ἔχουσαν· ἔργου δ' ἔργον εἰξιμείξετο·
ὁ μὲν γὰρ ἵστων, ὁ δὲ πλάτην καθίστατο
ταρσόν τε χειρί, λευκὰ θ' ἱστί' εἱμέν' ἦν, 1535
πηδάλιά τε ζεύγλαισι παρακαθέτο.
κἀν τῷδε μίχθῳ τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι
Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεῳ ξυνέμποροι
προσῆλθον ἀκταῖς. ναυφθόρους ἠσθημένοι
[illegible] 1540
ἴδων δέ νιν παρώτας Ἀτρέως γόνους,
προσεῖπε, δόλιον οἶκτον ἐς μέσον φέρων,
ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεώς ποτε
Ἀχαιῶν θρούσαντες ἥκετε σκάφος;
ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε, 1545
ὃν Τυνδαρὶς παῖς ἠδ' ὑπόντα κευοταφεῖ;
οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ
ἐς ναῦν ἐχώρουν, Μενέλεῳ ποντίσματα
φέροντες. ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἠδ' ὑποψία
λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεσβατῶν 1550
ὡς πλῆθος εἴη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως,
τοὺς σοὺς λόγους σώζοντες· ἄρχειν γὰρ νεὼς
ξένον κελεύσας πάντα συνέχεας τάδε.
καὶ πίλλα μὲν δὴ ῥᾳδίως εἶσω νεὼς
ἐθίμεθα κοιφίζοντα· ταύρειος δὲ πούς 1555
οἴκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
ἀλλ' ἐξεσμγὰς [illegible]
κυρτῶν τε νώτα κἀς κέρας παρεμπλέπων
μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν. ὁ δ' Ἑλένης πόσις
ἐκάλεσεν, ὦ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν, 1560
οἵκ εἴ' ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
[illegible]
ἐς ῥᾴδραν ἐμβαλεῖτε, (φάσγανόν θ' ἅμα
πρίχειρον ὦθει) σφάγια τῷ τεθνηκότι;
οἱ δ' ἐς κέλευσμ' ἐλθόντες ἐξανήρπασαν 1565
ταῦρον φέροντές τ' εἰσέθεντο σέλματα.
μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψῆγον δέρην
μεσσαῖ τ' ἐξεστειλε σπάθαν
τέλος δ' ἐπειδὴ ταῦς τὰ πάντ' ἐξέξεστο,
[illegible] 1570
Ἑλένη, καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
ὅ τ' οἰκέτ' ὢν λόγοισι Μενέλεως πέλας·
ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιοὺς λαιούς τ' ἴσοι
ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζουθ', ὑφ' εἵμασι ξίφη
λαιμᾶ ἔχοντες. [illegible] 1575

ἄνδρ᾽. κελευστοῦ φίλτρ᾽ἁμαθῆ᾽ ὡς ἠκούσαμεν.
ἐπεὶ δὲ γαῖαν ἦμεν οὐδ᾽ ἴχναν πρόσω
ἔτ᾽, ὦ ξεναί, ἐς τὸ πρόσθεν. ἡ καλὸς ἔχει,
πλεύσωμεν; ἐς τὰ μὲν γὰρ νεῶς μέλουσί σοι.
ἃ δ᾽ εἶφ᾽, ἅπαι μου· δεξιᾷ δ᾽ ἑλὼν ξίφος
ἐς πρῷραν εἶρπε, κἀπὶ ταυρείῳ σφυρῷ
σταθεὶς νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
τέμνων δὲ λαιμὸν πέλειτ᾽, ὦ ναίων ἅλα
πόντου Πώσειδον Νηρεως θ᾽ ἁγναὶ κόραι,
σώσατέ μ᾽ ἔπ᾽ ἀκτὰς Ναυπλίας διαπρατὸ τε
ἅσυλον ἐκ γῆς. αἵματος δ᾽ ἀπορραὶ
εἰς οἶδμ᾽ ἰσηρίπτεσαν οἴῳαι ξένῳ.
καί τις τῶν εἶπε, δῶλος ἡ ναυκληρία·
πάλιν πλέωμεν Ναξίαν· κέλευε σύ·
σὺ δὲ στρέφ᾽ οἴακ᾽. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
Ἄτρεως στυθεὶς παῖς ἀνεῤῥόησε συμμίγνους,
τί μέλλετ᾽, ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
σφάζειν, φονεῖειν βαρβάρους, νεὼς τ᾽ ἄπο
ῥίπτειν ἐς οἶδμα; ναυβάται δὲ τοῖσι σοῖς
βοᾷ κελευστὴς τὴν ἐναντίαν ὤπα,
οἷκ εἰ᾽ ὁ μὲν τις λοῖσθον ἀρίτιμα δόρυ.
ὁ δὲ ξίφ᾽ ἄβας, ὁ δ᾽ ἀφελῶν σκαλμοῦ πλίτην,
καθαιματώσει κράτα πολεμίων ξένων·
ὀρθοῖ δ᾽ ἀνῤῥᾶν πάντες, οἱ μὲν ἐν κεσσὶν
κομοῦσ᾽ ἔχοιτες ναυτικούς, οἱ σε ξίφη.
φόνῳ δὲ ναῦς ἐῤῥεῖτο· παρακέλευσμα δ᾽ ἦν
πρὶν μηνθεν Ἕλλησ, ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος;
δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους· σπουδῆς δ᾽ ὕπο
ἔπιπτον, οἱ δ᾽ ὠρθοῦτο, τοὺς δὲ κειμένους
νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ᾽ ἔχων ὅπλα,
ὅπῃ νοσοῦσι ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ᾽ ἐκκυλισθῆν ναῶν· ἠμῖν δὲ σὼν ναυβατῶν ὑμέτᾳ. ἐπ᾽ οὐκων δὲ βὰς
ἄνωμ᾽ ἐς Ἑλλάδ᾽ εἶπεν εὐθέως δόρυ.
οἱ δ᾽ ἴστὼν ῥῦμον, οὖρια δ᾽ ἦκον πνοαί,
θεᾶσαι δ᾽ ἐκ γῆς· διαφυγὼν δ᾽ ἐγὼ φόνων
καθῆκ᾽ ἐμαυτὸν εἰς ἅλ᾽ ἀγκυρᾳαν πάρα.
ἦῃ δὲ κώμυσθ᾽ ὁρμᾶν τείνων μέ τις
ἀνειλετ᾽. ἐς δὲ γαῖαν ἐξιβᾶσά σοι
τάδ᾽ ἀγγελοῦσα. σώφρονος δ᾽ ἀπιστίας
[illegible]

ΧΟ. οὐκ ἂν ποτ᾽ ηὔχουν οὔτε σ᾽ οὔθ᾽ ἡμᾶς λαθεῖν
Μενέλαον, ὦναξ, ὡς ἐλαύθανεν πορῶν.

ΘΕΟΚ. ὦ γυναικείαις τέχναισιν αἴρεθεὶς ἐγὼ τάλας.
ἐκπεφεύγασιν γάμοι με· κεἰ μὲν ἦν ἀλώσιμος
ναῒς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τύχα ξένους·
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεσθα σύγγονον,
ἥτις ἐν δόμοις ὁρᾶσα Μενέλεων οὐκ εἶπέ μοι.

[illegible]

ΧΟ. οἵτινα ᾷ, ποῖ σὺν πόδ᾽ αἴρεις, δέσποτ᾽, ἐς ποῖον φόνον;

ΘΕΟΚ. οὐπερήξειν κέλευε μ᾽. ἀλλ᾽ ἀφίστασ᾽ ἑκποδών.

ΧΟ. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν, μεγάλα γὰρ σπεύδεις κακά.

ΘΕΟΚ. ἀλλὰ δέσποτῶν κρατήσεις δούλος ὤν; ἁρροῦ γὰρ εὖ.

ΧΟ. οἰκ ἴμοιγ᾽, εἰ μή μ᾽ εὔσεις

ΧΟ. οὐ μὲν οὖν σ᾽ εἰάσομεν.

ΘΕΟΚ. σύγγονον κτανεῖν κακίστην.

ΧΟ. εὐσεβεστάτην μὲν οὖν.

ΘΕΟΚ. ἦ με προδῶσειν;

ΧΟ. κοὐκ γε προδοσίαν δίκαια δρᾶν.

ΘΕΟΚ. τἀμὰ λέκτρ᾽ ἀλλοχοδοῦσα; ΧΟ. τοῖς γε κυριωτέροις.

ΘΕΟΚ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς; 1635

ΧΟ. ὃς ἔλαβεν πατρὸς πάρα.

ΘΕΟΚ. ἀλλ᾽ ἔδωκευ᾽ ἡ τίχη μοι. ΧΟ. τὸ δὲ χρεὼν ὠφειλετο.

ΘΕΟΚ. οὐ σὲ τἀμὰ χρὴ δικαίζειν. ΧΟ. ἦ γε βελτίω λέγω.

ΘΕΟΚ. ἀρχόμεσθ᾽ ἄρ᾽, οὐ κρατοῦμεν.

ΧΟ. ὕσια δρῶν, τὰ δ᾽ ἔκδικ᾽ οὔ.

ΘΕΟΚ. κατθανεῖν ἐρᾶν δοκεις.

ΧΟ. κτενεῖν· σύγγονον δὲ σὴν
οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἑκόντων, ἀλλ᾽ ἐμ᾽, ὡς πρὸ δεσποτῶν
τοῖσι γεννήσασι δούλοις εἰκλεέστατον θανεῖν. 1641

ΔΙ. ἐπίσχες ὀργάς, αἴσαν οἷς ὀρθοῖς φέρει,
Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ᾽ ἄναξ· δισσοὶ δέ σε
Διόσκοροι καλοίμεν, οὓς Λήδα ποτὲ
τέκτεν, Ἑλένην θ᾽, ἣ πέφευγε σοὺς δόμους· 1645
οὐ γὰρ πεπρομήνυσιν ὀργίζει γάμοις,
οὐδ᾽ ἡ θεὰς Νηρῆδος ἔκγονος κόρη
ἀδικεῖ σ᾽, ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα πιτρὸς τ᾽ ἐνδίκους ἐπιστολάς.
ἐς μὲν γὰρ ἀεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον 1650
κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρὴν·
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τοὔνομ᾽, οὐκέτι
ἐν τοῖσιν αἰτοῖς δεῖ νιν ἐξεῦχθαι γάμοις,
ἐλθεῖν δ᾽ ἐς οἴκους καὶ συνοικῆσαι πόσει. 1655
ἀλλ᾽ ἴσχε μὲν σῆς συγγένου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ᾽ αὐτὴν σωφρόνως πρωτεῦσαι τάδε.
πάλαι δ᾽ ἀδελφὴν κἂν πρὶν ἐξεσώσαμεν,
ἐπεὶπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεούς·
ἀλλ᾽ ἤσσαν᾽ ἦμεν τοῦ πεπρωμένου θ᾽ ἅμα 1660
καὶ τῶν θεῶν, οἳ ταῖτ᾽ ἔδοξεν ὧδ᾽ ἔχειν.
σοὶ μὲν τάδ᾽ αἰδὼ· συγγόνῳ δ᾽ ἐμῇ λέγω
πλεῖν ξὺν πόσει σῷ. πνεῦμα δ᾽ ἕξετ᾽ οὖριον·
σωτῆρε δ᾽ ἡμεῖς σῶ κασιγνήτω διπλῶ
πάντων παμπλεύστε πεμφθησε[illegible] 1665
ὅταν δὲ κώμῃς καὶ τελευτήσῃς βίον,
θεὸς κεκλήσει, καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις· ἔνιά τ᾽ ἀνθρώποισι πόρα
ἔξεις μεθ᾽ ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ὧδε βούλεται.
οὗ δ᾽ ὄρισέν σε πρώτα Μαιάδος τόκος 16[illegible]
[Σπάρτης ἀπάρας, τῶν κατ᾽ οὐρανὸν δόμων
κλέψας δίμας σὸν, μὴ Πάρις γήμειέ σε]
[illegible] Ἀκτὴν τετιμηκεν, ἵνησον λέγω,
Ἑλένην τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
ἕπει κλοπᾶς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο. 1675
καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον·
τοῖς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαίμονες,
τῶν δ᾽ ἀναριθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι.

ΘΕΟΚ. ὦ παῖδε Λήδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος 1680
νείκη μεθῆσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
ἐγὼ δ᾽ ἀδελφὴν οὐκέτ᾽ ἂν κτάνοιμί᾽ ἐμήν.
κείνη δ᾽ ἴτω πρὸς οἴκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
ὕστον δ᾽ ἀρίστης σωφρονεστάτης θ᾽ ἅμα
γεγὼτ᾽ ἀδελφῆς ὁμογενοῦς ἀφ᾽ αἵματος, 1685
καὶ χαίρεθ᾽, Ἑλένης οὕνεκ᾽ εἰςγυνεστάτης
γνώμης, ὃ παλλαῖς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἔνι.

ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ᾽ ἀέλπτως κραίνουσι θεοί,
καὶ τὰ δοκηθέντ᾽ οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ᾽ ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιαῦτ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΜΟΛΟΣΣΟΣ.
ΠΗΛΕΥΣ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομάχην τὴν Ἕκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μολοττόν· ὕστερον δὲ ἐπήγαγεν Ἑρμιόνην τὴν Μενελάου θυγατέρα. δίκαις δὲ πρότερον ἠτηκὼς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσηται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἡ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον· ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ἐπεξέθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον, καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἀνήγειραν ἐπὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν, Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην [illegible] ἐκδιηγούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀπέκτεινε πείσας, Νεοπτόλεμον δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν καὶ φονεύσειν παρῆν οἱ φέροντες. Πηλεὺς δὲ μελλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἔπεταξε θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσοὺς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ ἀθανασίαν προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς Μακάρων νήσους οἰκήσει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Φθίᾳ κεῖται· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· πρόλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλογος σαφῶς καὶ εἰλόγως εἰρημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει· ῥῆσις Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα· καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος καλῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεύς, τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

[illegible] ἔδεν πεδ' ἔδεων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
Πριάμου τέρνων ἐστὰν ἀριπρεπὴς
δάμαρ, δωθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι,
ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχη χρύψῳ,
νὺν δ', εἴ τις ἄλλη, δυστυχεστάτη γυνή·
[ἐμοῦ πέφυκεν ἡ γενήσεται ποτε.]
ἥτις πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὃν τίκτω πόσει
ῥιφθέντα πέργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον,
αὐτὴ δὲ δουλὴ, τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομισθεῖσ', Ἑλλάδ' εἰσαφίκιμην,
τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δωρὸς γέρας
δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον.
Θθῶς ἔξ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
ξέν᾽ χομστα ναίω πεδί', ὅν' ἡ θαλασσία
Πηλεὶ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
[illegible] λεω.
Θετταλεὺν αὐδᾷ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων.
ἔνθ' οἶκον ἔαχε τῶνδε παὶς Ἀχιλλέως,
Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
ζῶντος γέροντος σκήπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
πλωθεὶσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότῃ δ' ἐμῷ.
καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
ἐλπὶς μ' ἀεὶ πρῶγε σωθέντος τέκνου
ἀλκὴν τιν' εὑρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν·
ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
τοῖμὸν πυρώσας δεσπότης ὠολλυν λέχος,
κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἀλαύομαι·
λέγει γὰρ ὡς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
τίθημι ἄπαιδα καὶ τόσοι μισουμένην,
αὐτὴ δὲ νιὸν οἶκον ὧνπ' αὐτῆς θέλω
τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τικείσης βίᾳ·

νὺν δ' ἐκλιποῦσ' Ἴριος τῶν εἰδίη μέγας,
ὡς οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
ἀλλ' αὖ σφιν παῖδα, βούλεται δέ μ' ἐκνεῖν,
πατρὶ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδῆσ' τάδε.
καὶ νὺν κατ' οἴκους ἔστ' ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο διαπτοούμενὸς ὁ' ἐγὼ
δόμων πάμπαν ἐκτὸς εἰς ἀνάκτορων
θάσσω τῶν' ἐλθοῦσ', ὅν μ' ἐκδοῦναι θανεῖν·
Πηλεύς τε γὰρ νιν ἔκγονά τε Πηλέως

ὃς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
ἄλλοσε ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβούμενη.
ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὔτ' ἐμοὶ πάρα
[illegible] Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα λοξία δίκην
δίδωσι μανίας, ὃς ποτ' ἐς Πυθὼ μολὼν
ἤτησε Φοῖβον πατρὸς οὗ 'κτίνειν δίκην,
εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος
θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ.
ΘΕΡ. δέσποιν', ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπείπερ καὶ κατ' οἶκον ἠξίουν
τὸν σόν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ὠκοίμεν πέδον·
εὖνους δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει,
καὶ νὺν φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους,
φῶτῳ μέν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
οἴστιν δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλεύεται
Μενέλαος ἐς σὲ παῖς θ', ἃ σοι φυλακτέα.
ΑΝ. ὦ φιλτάτη σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
τῇ πρόσθ' ἀνώσῃ τῆδε, νὺν δὲ δυστυχεῖ,
τί δρῶσα; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ,
κτείνει θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
ΘΕΡ. τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.
ΑΝ. οἴμοι· πέπυσθε τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον
πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.
ΘΕΡ. οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ἠσθόμην ἐγὼ τάδε·
φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.
ΑΝ. ἀπωλόμην ἄρ'· ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
δισσοὶ λαβόντες γῖτες. ὁ δὲ κεκλημένος
πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
ΘΕΡ. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς,
κεἰνου παρόντος· νὺν δ' ἔρημος εἶ φίλων.
ΑΝ. οἰδ' ὑμᾶς Ηηλέως ἦλθεν, ὡς ἤξει, φάτις;
ΘΕΡ. γέρων ἐκείνος ὧστε σ' ὠφελεῖν παρών.
ΑΝ. καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.
ΘΕΡ. μὼν οὖν δοκεῖς σοῦ φροντίσαι τιν' ἀγγελων;
ΑΝ. πάσθει; θέλεις οὖν ἀγγελος σὺ μοι μολεῖν;
ΘΕΡ. τί δῆτα φῄσω χρύνους οὓσ' ἐκ δωμάτων;
ΑΝ. πολλὰς ἂν εὕρμοις μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἶ.
ΘΕΡ. κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ.
ΑΝ. ὀρᾷς; ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.
ΘΕΡ. οὐ δῆτα· μηδὲν τοῖτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
ἀλλ' εἰμί, ἐπεί τοι κοὐ περίβλεπτος βίος
δούλης γυναικὸς, ἢν τι καὶ πάθω κακόν.
ΑΝ. χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ

γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
αἰνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.
πάρεστι δ' οὐχ ἵν', ἀλλὰ πολλά μοι στένειν,
πόλιν πατρῴαν, τὸν θανόντα θ' Ἕκτορα,
στερρὸν τε τὸν ἐμὸν δαίμονʼ, ᾧ ξυνεζύγην,
δούλειον ἦμαρ ἐσπεσόν· ἀναξίως.
χρὴ δ' οὔποτ' εἰπεῖν οὐδὲν ἦλπιον βροτῶν,
πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς
ὅπως περάσας ἡέρα ἕξει κάτω.
Ἴλιὸν αἰπεινὰ Πάριδι οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
ἀγαίγεθ' εἰναίαν ἐς θαλάμους Ἑλένην.
ἆ τέκνα, ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιόλωτον
εἶλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης,
καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν περὶ τείχη
εἵλκυσε θιγέρεως παῖς ἁλίας Θέτιδος·
αἰτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσας.
δουλοσύναν στίγεραν ἀμφιβαλοῦσα κάρᾳ.
πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν, ἐν κονίαις·
ὤμοι ἐγὼ μελία, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι,
Ἑρμιόνας δούλαν; ἆς ὕπο τειρομένα
πρὸς τοῦ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις πελὶ χεῖρε βαλοῦσα
τάκομαι, ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς. 116 [στ.].
ΧΟ. ᾧ γυναι, ἃ Θέτιδος δίπεδον καὶ ἀνάκτορα θύσεις
δαρὸν, οὐδὲ λείπεις,
Φθίᾳς ὅμως ἕμολον ποτὶ σὰν Ἀσιάτιδα γένναν,
εἴ τί σοι δυναίμαν
ἔκος τῶν δυσλίτων πόνων τεμεῖν,
σί σε καὶ Ἑρμιόναν ξρίδι στυγερᾷ συνέκλησαν,
τλάμον', ἀμφὶ λέκτρων
εὐδύμων ἐπίκοινον εὖσαν
ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως·
ΑΝ. γῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν, εἰς ὅπερ
δεσποσύνας ἀμιλᾷ.
Ἰλιὰς οὖσα κόρα, Λακεδαίμονος ἐκγενέτωρ,
λεῖπε δεξίμηλον
δόμον τῶς ποντίας θεοῦ. τί σοι
καιρὸς ἀτιζομένᾳ δέμας αἰκελίον καταλείβειν
δεσποτῶν ἀνάγκαις;
τὸ κρατοῦν δέ σ' ἔπεισι τί μύχθον.
οἰδὲν οὖσα μοχθεῖς·
ἀλλ' ἴθι λείπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἕδραν, στρ. 135
χωθι θ' ὑπ' αὐγὰς ἑστίας.
ὄμοις, ὦ ἀλλοτρίας πόλεος,
ἔνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς
σῶν, ὦ δυστυχεστάτα,
ὦ παντᾶλαινα νύμφα. 140 [ἀντ.
εἰκροτάτα γὰρ ἐμοιγ' ἕμολες, γύναι Ἰλιὰς, οἴκους·
δεσποτῶν δ' ἐμὸν φύσῳ
ἰσοχίαν ἄγομεν. τὸ δὲ σὸν
οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω,
μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145
σοί μ' εὖ φρονοῖσαν εἰδῇ.
κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσίας χλιδῆς
στολμὸν τε χρωτὸς τῶνδε ποικίλων πέπλων,
οὐ τὸν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο
δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην,
ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
Μενέλαος ἡμὶν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
ἐμὰς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·
σὺ δ' οὖσα δοῖλη καὶ δορίκτητος γυνὴ

[illegible]
τοιῶσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαμηλικοισι σοῖς,
νηῶν δ' ἀκίμων ἐκὰς σέ μοι ξυλλύται·
ξευνὴ γὰρ Πηνελόπεια τὸ τοιάδε
ψυχῇ γυναικῶν· ὧν ἐπαινήσω σ' ἐγὼ,
[illegible]
οὐ βωμὸς οὐδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανεῖ.
ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σώσαι θέλῃ,
δεῖ σ' αὐτὶ τῶν πρὶν ὑλβίων φρονημάτων
πτῖξαι ταπεινῆν, πρασσετεῖν τ' ἐν ὀλίγῳ γύᾳ,
σαίρειν τε δῶμα ταὶμῶν, ἐκ χρυσηλάτων
τευχέων χερὶ σπείρουσαν Ἀχελῴου δρύσσον,
γνώμαί θ' ὧν εἶ γῆς. οὐ γὰρ εἰσθ' Ἕκτωρ τάδε,
οὐ Πρίαμος, οὐδὲ χρυσὸς, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
ἐς τοῖτο δ' ἥκεις ἀμαθίας, δίστηρε σὺ,
ἡ παιδὶ πατρὸς, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
τυλμᾷς ξυνεῖδεν καὶ τέκν' αἰθύσσου πάρα
τίκτειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
πατὴρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται
κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι
χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς ἔσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
δοῦν γυναικὸν ἄνδρ' ἓν ἡγίας ἔχειν,
ἀλλ' ἐς μίαν βλέπουσιν εἰσαὶαν Κύπριν
στέργοισιν, ὥστις μὴ κακῶς αἰκεῖν θέλει.
ΧΟ. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.
ΑΝ. φεῦ φεῦ.
κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν δὲ τῷ νέῳ
τὸ μὴ δίκαιον ὥστις ἀνθρώπων ἔχει.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
λόγων ἀπώσῃ, πόλλ' ἔχουσαν ἐνδίκα.
ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ 'πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
[illegible] ἧσσον.
ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἀλώσεμαι.
εἶτ', ὦ ἰνάνι, τῷ σ' ἐγεγχύῳ λίγῳ
πεισθεῖσ' ἀπωθῶ γησίων νυμφευμάτων;
ὡς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,
τίχη θ' ὑπερθεὶ κἄμ' ἐλευθέραν ὁρᾷς;
ἡ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
πόλεως τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένη
οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν αὐτὶ σοῦ θέλω;
πότερον ὦν αὐτὴ παῖδας αὐτὶ σοῦ τέκω
δούλους, ἐμαυτῇ γ' ἀβλίαν ἐφολκίδα;
ἢ τοὺς ἐμοὺς τις παῖδας ἐξανύσεται
Φθίας τυράννους ὕστας, ἢν σὺ μὴ τίκῃς;
φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες Ἕκτορός τ' ἄπο,
αὐτή τ' ἀμαρτὰ κοὐ τίρανος ἣν Φρυγῶν.
οἷς ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,
ἀλλ' εἰ ξυνείαν μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς.
φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
ἀλλ' ἀρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
σὺ δ' ἦν τι κνυσθῇς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἰστὶ, τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης.
πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῖσι, Μενέλεως δέ σοι
μείζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις.
χρὴ γὰρ γυναῖκα, κἂν κακῷ ζυθῇ πόσει,
στέργειν, ἁμιλλᾶν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
εἰ δ' ἀμφὶ Θρῄκην χώρᾳ τὴν κατάρρυτον
τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ὃν ἐν μέρει λέχος
δίδωσι πολλοῖς εἰς ἀνὴρ κοινοί μενος.

ἕτεινας ἂν τάδ'; εἶν' ἁπλοστίαν λέγουσ
πάσας γυναῖκ' προστιθεῖσ' ἂν ἡγέθην.
αἰσχρὸν γε. καίτοι λείψαν' ἁρσένων νόσον
[illegible]
ὦ φίλταθ' Ἕκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
σοὶ καὶ ξυνήσων, εἴ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
καὶ μαστὸν ᾧδε πολλάκις νόσοισι σοῖς
ἐπέσχον, ὥστ' ἐσαῦθις ἐνδοῖεν πικρόν.
καὶ ταῦτα ἐρῶσα τιμιτὴ προσηγόρευν
πῶσιν· σὺ δ' οὐδὲ βανὶς ἐπαιθρίαις δρύσου
τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἐμέ.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τὴ φιλανδρίᾳ, γύναι,
ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
ζητοῦσιν τρόπους χρὴ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νοῦς.
ΧΟ. δεσποτν', ὅσων σοι ῥᾴδιως παρίσταται,
τοσοῦδε πείθου τῇδε συμβήναι λόγοις.
ΕΡ. τί σεμνομυθεῖς κεἰς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
ὡς ὃη σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οἰχὶ σώφρονα;
ΑΝ. οὔκουν ἐγ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
ΕΡ. ὁ νοῦς ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι.
ΑΝ. νὴ πέρκνας καὶ λέγειν αἰσχρῶν πέρι.
ΕΡ. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, ὁρᾷς δέ μ' εἰς ὅσον δύνᾳ.
ΑΝ. οὐκ αὖ σιωπᾷ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;
ΕΡ. τί δ' ; οὐ γυναῖξὶ ταῦτα πρώτα πανταχοῦ ;
ΑΝ. [ναί·]
καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ καλά.
ΕΡ. οἱ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
ΑΝ. κἀκεῖ τἀ γ' αἴσχρὰ κἄνθιδ' αἰσχύνην ἔχει.
ΕΡ. σωφρὼ σωφρὼ σὺ· κατθανεῖν δ' ὁμως σε δεῖ.
ΑΝ. ὁρᾷς ἅγαλμα Θέτιδος ἐς σ' ἀποβλέπον ;
ΕΡ. μισοῦν γε πατρίδα σὴν 'Αχιλλέως φύσῳ.
ΑΝ. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγὼ, μήτηρ δὲ σή.
ΕΡ. ἢ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν ;
ΑΝ. ἰδοὺ σιωπῶ κἀπιλάζυμαι στόμα.
ΕΡ. ἐκεῖνο λέξον, οἵπερ οὖσεκ' ἐστάλην.
ΑΝ. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
ΕΡ. λείψεις τόδ' ἀγνὸν τέμενος ἑναλίας θεοῦ ;
ΑΝ. εἰ μὴ θανοῦμαί γ' · εἰ δὲ μὴ, οὐ λείψω ποτέ.
ΕΡ. ὡς τοῦτ' ἄραρε, κοὐ μενῶ πόσιν μολεῖν.
ΑΝ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
ΕΡ. πῦρ σοι προσοίσω, κοὐ τὸ σὸν προσκέψομαι,
ΑΝ. σὺ δ' οὖν κάτειθι, θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.
ΕΡ. καὶ χρωτὶ δεινὸν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
ΑΝ. σφαῖ', αἱμάτου θεᾶς βωμὸν, ἢ μίτεισί σε.
ΕΡ. ὦ βάρβαρον σὺ θρίμμα καὶ σκληρὸν θρίσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον ; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·
τοιόνδ' ἔχω σου δίλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρίνθω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα.
κάθησ' ἑβραία· καὶ γὰρ εἰ πέρᾳ σ' ἔχει
τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν ὦ πέπαιθαι παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
ΑΝ. πέπυσθε δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων
ὅστ' ἐμπεσοῦσι θεῶν καταστᾶσαί τινα,
ἢ ὃ ἐστ' ἰχθύσι καὶ πυρὸς περαιτέρω,
οὗτοι γυναικὸς φαίρμακ' ἐξηνέγκει πω
κακίᾳ· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.
ΧΟ. ἦ μεγάλων ἰάχεων ὦρ' ὑπῆρξεν, ὅτ'
Ἰδαίαν ἐς νάπαν
ἦλθ' ὁ Μάιος τε καὶ Διὸς τόκος,
τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων
[illegible]
ἔριδι στυγερᾷ κεκορυθμένον εἰμορφίας
σταθμοὺς ἐπὶ βούτα 280
βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
ἔρημόν θ' ὑετιβλῆτα πλάτας.
ταὶ δ' ἐπεὶ τλάκομον νάπος ἦλυθον, ἀντ.
οὐρείαν πιδάκων 285
νίφαν αἰγλᾶντα σώματα ῥοαῖς·
ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερ-
βολαῖς λύγων δυσφυρώμαν
παραλλαλλόμεναι. Κύπρις εἶλε λόγοις αἰδῶνας, 290
τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
ταλαίνᾳ περγάμοις τε Τροίας.
εἶδε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν στρ.
ἁ τεκοῦσά νιν μῶρον 295
πρὶν Ἰδαῖων κατοικίσαι λέπας,
ὅτε νιν παρὰ Θεσπεσίῳ βάθρᾳ
βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
μεγίλαν Πριάμου πόλεως λώβαν.
τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσετο 300
δαμογερύντων βρίφος φονεύειν ;
οὔτ' ἂν' ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλυθε ἀντ.
δυΐλιον, σύ τ' ἄν, γύναι,
τυράννων ἔσχεθες δόμων ἔδρας·
παρέλυσε δ' ἀν' Ἑλλάδος ἰάγεινοῦς 305
πόνους, οὓς ἀμφὶ Τρῳάν
δεκέτεις ἀλάλητο νέοι λύγχαις·
λέχη τ' ἔρημ' ἂν οἴπτοτ' ἐξελείπετο,
καὶ τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες.
ΜΕ. ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου. 310
σὲ μὲν γὰρ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σώσειν τόδε,
τοῦτον δὲ τοὺς κρίψαντας· ἀλλ' ἐφηυρέθης
ἥσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.
καὶ μὴ τόδ' ἐκλιποὺς' ἐρημώσεις πέδον,
ὃδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται. 315
ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις,
ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἁμαρτίας ὕπερ,
ἣν εἰς ἐμ' ἐς τε παῖδ' ἐμὴν ἁμάρτανες.
ΑΝ. ὦ δόξα δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὤγκωσας μέγαν. 320
εὐκλεια δ' οἳς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὕπο,
εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχειν
οὐκ ἀξιῶσω πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.
σὺ δὴ στρατηγὼν λογίσαι' Ἑλλήνων ποτὲ
Τροίαν ἀφεῖλον Πρίαμον, ὧδε φαῦλος ὤν ; 325
ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λύγων
τοσοῦδ' ἵπνευσας, καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ
δοὺλη κατέστης εἰς ἀγῶν'· οὐκ ἀξιῶ
οὔτ' οὖν σὲ Τρῳὰς οὔτε σοῦ Τροίαν ζτι.
ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν 330
λαμπροὶ, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.
Μενέλαε, φέρε δὴ διαπερῶμεν λόγους·
τέθνηκα δὴ σῇ θυγατρὶ καί μ' ἀπώλεσε·
μιαιφόνων μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος. 335
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνεῖ
φόνον· τὸ συνδρᾶν γάρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
ἢν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
τὸν παῖδ' μου κτενεῖτε ; κἄτα πῶς πατὴρ
τέκνου θανόντος ῥᾳδίως ἀνέξεται ; 340
οὐχ ὧδ' ἄνανδρον αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖ·

ἀλλ' εἶσιν οἷ χρή· Πηλέως γὰρ ἄξια
πατρὶς τ' Ἀχιλλέως ἥτις δρῶν φαιήσεται.
ὅσοι δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκβάλοις
ἄλλῳ τί λίξεις; πότερον ὡς καλῶν πάσαι
φεύγει τὸ ταύτης σῴζρον; ἀλλ' ἐψεύσεται.
γαμεῖ δέ τίς νιν; ἢ σφ' ἄναυδρον ἐν δόμοις
χήραν καθέξεις πολιόν; ὦ τλήμων ἄνερ,
κακῶν τοσούτων οὐχ ὁρᾷς ἐπιρροάς;
πῶσαι ἂν εἶναι θυγατέρ' ἠδικημένην
βουλοι' ἂν εἰρέειν ἢ παθεῖν ἀγὼ λέγω;
οὐ χρὴ 'πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακά,
οἷδ', εἰ γυναῖκές ἐσμεν ἀπηνὲν κακὸν,
ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.
ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν
καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
ἑκόντες οὐκ ἄκοντες, οὐδὲ βώμιοι
πίπτοντες, αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφίξομεν
ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἵσιν οὐκ ἐλάσσονα
[illegible] μὲν οὖν τοιοῦτον τῆς δ' ἐκ θεῶν φρενῶν
ἔν σου δίδοικα· διὰ γυναικείαν ἔριν
καὶ τὴν τόλμαναν ὅλεσας Φρυγῶν πόλιν.
ΧΟ. ἄγαν ἔλεξας, ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
καί σου τὸ σῴδρον ἐξετίξευσεν· φρενός.
ΜΕ. γύναι, τἀδ' ἐστὶ σμικρὰ καὶ μοναρχίας
οὐκ ἄξι'. ὡς φῄς, τῆς ἐμῆς, οἰδ' Ἑλλάδος.
εὖ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων,
τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε,
λέγουσ' στέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι·
τὸ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερ' ἂν πᾶσιν γυνῆ·
ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίου.
δούλων δ' ἐκείνων τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεὼν,
καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρὸς·
φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οἵτινες φίλοι
[illegible] περισσεύ·, ἀλλὰ κεῖνο γιγνόσκω τάδε.
μένων δὲ τοῦδ' ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
τἄμ' ὡς ἄριστα, φαίλὸς εἰμι κοὐ σοφός.
ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς·
ὡς, ἢν θάνῃ σὺ, παῖς δ' ἐκφεύγει μόρον,
σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν. τόνδε κτενῶ.
δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.
ΑΝ. οἴμοι, πικρὰν κλῆσιν αἴρεσίν τέ μοι
βίου καθίστης, καὶ λαχοῦσά τ' ἀθλία
καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχὴς καθίσταμαι.
ὦ μεγάλα πρίασσων αἰτίας μικρὰς πέρι,
πιθοῦ· τί καίνεις μ' ; ἀντὶ τοῦ ; ποίαν πόλιν
προδόσκω ; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ ;
ποῖον δ' ἔτρησα δῶμ' ; ἐκοιμήθην ζίφ
ξὺν δεσπότῃσιν· κἄτ' ἐμ', οὐ κείνον, κτενεῖς,
τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς
πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὖσαν φέρει ;
οἴμοι κακῶν τῶνδ'· ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρὶς,
ὡς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν,
ἵν' ἐς [illegible] ἀλγεῖ[illegible]
ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά ;
ἦτις σφαγὰς μὲν Ἕκτορος τροχηλάτους
κατεῖδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον,
αὐτὴ δὲ δούλη ναΐς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
κόμης ἐπισπασθεῖσ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φονεῖσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι.
τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ ; πρὸς τί χρὴ θέλειν ;
πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας ;
εἷς ταῖς δ' ἢν μοι λοιπὸς ὑφθαλμὸς βίου·
τοῦτον κτενεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
οὐ δῆτα τοῦμοὶ γ' οὔνεκ' ἀθλίου βίου·
ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται·
ἐμοὶ δ' ὀνείδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
[illegible]
ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
[illegible]
μέμνησο μητρὸς, οἵα πλάσ' ἀπωλόμην,
καὶ πατρὶ τῷ σῷ, διὰ φιλημάτων ἰὼν
δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας,
λέγ' οἷ' ἔπραξα. πᾶσα δ' ἀνθρώποις ἁμ' ἦν
ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὖτ' ἄπειρος ὢν ψέγει,
ἧσσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχὴν δ' εἰδαιμονεῖ.
ΧΟ. ὤκτειρ' ἀκούσασ'· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ
βροτοῖς ἅπασι, κἂν θνητοῖς ὢν κυρῇ.
ἐξ ξύμβασιν δ' ἔρχῃ σε σὴν τε παῖδ' ἄγειν,
Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὡς ἁπαλλαχθῇ πόνων.
ΜΕ. λάβεσθέ μου τήνδ', ἀμφιελίξαντες χέρας,
δῶμες· λίγειε γὰρ οἱ φίλους ἀκούεται.
ἐγὼ δ' ἴν', ἀγὼν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
πρυτέιεια παιδὸς θύνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγοι
ἐς χέρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγήν.
καὶ τἀμφὶ σοὶ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο·
τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
ἣν τε κτανεῖν νιν ἥν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
ἀλλ' ἔρα' ἐς οἶκους τοῦσδ', ὦ· εἰς ἐλπίδος θέρους
δοίλη γεγῶσα μήποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.
ΑΝ. οἴμοι· δόλῳ μ' ὑπῆλθες, ἠπατήμεθα.
ΜΕ. κήρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξυρνοίμεθα.
ΑΝ. ἡ ταῦτ' ἐν ξμὶν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά ;
ΜΕ. καὶ τοῖς γε Τρώᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.
ΑΝ. τὰ θεία δ' οὐ θεῖ, οἰδ' ἔχειν ἡγεῖ δίκην ;
ΜΕ. ὅταν τἀδ' ᾖ, τότ' οἴσομεν. σὲ δὲ κτενῶ.
ΑΝ. ἡ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας ;
ΜΕ. οὐ δῆτ· θυγατρὶ δ', ἣν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.
ΑΝ. οἴμοι· τί δῆτά σ' οὐ κατάστενω, τέκνον ;
ΜΕ. οὔκουν θρασείᾳ γ' αἰτίαν ἐλπὶς ἀναμένει.
ΑΝ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔγθιστοι βροτὸν,
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
ἑλικτὰ κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ
φρονοῦντες, ἀδίκως εἰτυχεῖτ' ἂν' Ἑλλάδα.
τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστιν ; οὐ πλεῖστοι ψόνοι ;
οὐκ αἰσχροκερδεῖς ; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
γλῶσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφιερᾶσκεσθ' ἀεί ;
ὅλοισθ'· ἐμοὶ δὲ θύνατος οὐχ οὕτω βαρὺς
ὡς σοὶ δέδοκται. κεῖνα γὰρ μ' ἀπώλεσεν,
ἓθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλαβὴ Φρυγῶν
πῶσιν θ' ὁ κλεινὸς, ὃς σε πολλάκις βορὶ
ναύτῃν ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
νῦν δ' εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς
κτείνεις μ'. ἀπόκτειν·. ὡς ἀθῴοτεύτ' γέ σε
γλώσσης ἀφῆσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σήν.
ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
μηδὲν τόδ' αὖχει· καὶ σὺ γὰρ πράξειας ἄν.
ΧΟ. [illegible] στρ.
οἰδ' ἀμφιμάτορας κόρους,

ἔρυν μὲν εἴκων, δυσμενεῖς τε λίπας.
μᾶαν μοι στέργετε πῶσις γάμοις
[illegible] 470
οἷδ' εἰ πάλεσι γᾶρ δίπτυχοι τυραννίδες ἀντ.
μᾶς ὁμεύοντες φερειν.
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις. 475
τῶνων θ' ὕμνον συνεργάταν δυοῖν
ἔρυ Μοῖσαν φιλοῖσιν κραίνειν
πνοιᾶ δ' ἔναν φέρωσι ναυτίλοις θοαὶ, στρ.
κατὰ σηδαλέων διδύμα πραπίδων γνώμα 480
σοφῶν τε πλήθυς ἀβρῶν ἀσθενέστερον
φαυλοτέρας φριτεῦς αὐτοκρατοῦς
ἐνὸς. ἃ δείναισι ἀνὰ τε μελαθρα κατά τε πόλιας
ὑπόταν εἰρήν θέλωσι καιρίν. 485
ἔθειξεν ἡ Νίκαινα τοῦ στρατηλάτα ἀντ.
Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρᾳ λέκτρᾳ,
κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κύραν
παῖδά τε δίσφρονος ἔριδος ὕπερ. 490
ἄθεος, ἄνομος, ἄγαρις ὁ φόνος. ἔτι σε, πότνια,
μεταπροπὰ τῶνδ' ἔπειτιν ἔργων.
καὶ μὴν ἐσορῶ τόδε σύγκρατον
ζεύγος πρὸ δόμων, 495
[illegible]
δύστηνε γύναι, τλήμον δὲ σὺ, παῖ,
μητρὸς λεχέων ὑς ὑπερθυμάκεις,
[illegible] 500
οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν.

ΑΝ. ἆδ' ἐγὼ χέρας αἱματη- στρ.
ρὰς βρόχοισι κεκλημένα
πέμπομαι κατὰ γαίας.

ΜΟ. μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾷ
πτέρυγ. συγκαταβαίνω. 505

ΑΝ. θέμα δάϊον, ὦ χθονὸς
Φθίας κράντορες.

ΜΟ. ὦ πάτερ,
μέλε φίλοις ἐπίκουρος.

ΑΝ. κείσει δῆ, τέκνον, ὦ φίλος, 510
μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν τεκρῷ τ'.

ΜΟ. ὤμοι μοι, τί πάθω τάλας
δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ;

ΜΕ. ἰὼ ἐποχθόνιοι καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν 515
[illegible] ἐκ εἰσπιων
θυήσκετ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμᾶ παῖς
τῶνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοία 520
μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
ἐξὸν κτείνειν
καὶ φίλοισιν οἴκων ἀθμελέσθαι.

ΑΝ. ὦ πόσις πόσις, εἴθε σὰν
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
κτησαίμαν, Πριάμου παῖ. 525

ΜΕ. ὀΐστανοις, τί ὄ' ἐγὼ μόρου
παράτροπον τέλος εὕρω;

ΑΝ. λίσσου, γούνασι ξεσπότου
χρίμπτων, ὦ τέκνον. ΜΟ. ὦ φίλος.
φίλοις, ἄνες δύνατόν μοι. 530

ΑΝ. λείξομαι δάκρυσιν κόρας.
[illegible]
λιβάδι ὐνήλιος ἀ τάλαιν'.

ΜΟ. ὤμοι μοι. τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἐξανύσωμαι; 535

ΜΕ. τί με προσπίτνεις ἀλίαν πέτραν
ἢ κύμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;
τοὶς γὰρ ἐμοίσιν γέγων' ὠφελία,
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι 540
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν·
ἣς ἀπολαίων
Ἅιδην χθόνιον καταβήσει.

ΝΟ. καὶ μὴν δίδορκα τύνδε Ἰηλέα πέλας, 545
σπουδῇ τ.δεύτα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

ΠΗ. ὑμᾶς ἐρωτῶ τὸν τ' ἐφεστῶτα σφαγᾶ,
τί ταῦτα ; πῶς τε κἀκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος ; τί πράσσετ' ἄκριτα μηχανώμενοι ;
Μενέλα', ἐπίσχες· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης. 550
ἡγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ ὡς ἔοικε μοι
σκηνὴς τῶν' ἔργων, ἀλλ' ἀναβατηρίων
ῥώμην μ' ἐπαυῶ λαμβάνειν, εἶπερ ποτέ.
πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον, ὥσπερ ἱστίοις,
ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ. τίνι δίκῃ χέρας 555
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἵδ' ἄγουσί σε
καὶ παῖδ' ὑπαρνος γάρ τις ὢς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

ΑΝ. οἴδ', ὦ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανούμενην
ἄγουσί μ' οὔτως ὡς ὁρᾷς. τί σοι λέγω ; 560
οὐ γὰρ μάθ σε κληδόνος προθυμίᾳ
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγελων.
ἔρυν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθά που κλέων
τῆς τοῖδε θυγατρὸς, ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
καὶ νὺν με βωμοῦ Θετίδος, ἣ τὸν εὐγενῆ 565
ἔτικτε σοι παῖδ', ἡ σὺ θαυμαστὴν σεβεις,
ἅρασι ἀποσπάσαντες. οὐτε τῳ δίκῃ
κρίναντες οὔτε τοὶς ἀπόντας ἐκ δόμων
μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
γνόντες τέκνων τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον 570
μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
πίτνουσα γονάτων, χειρὶ δ' οἰκ ἔξεστί μοι
τῆς σῆς λιβαστὸν φλυτίαν γενειάδος.
βύσαι με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μή, θανούμεθα, 575
αἰσχρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοί, γέρον.

ΠΗ. χαλᾶν κελεύω θεσμὰ πρὶν κλαίειν τινά,
καὶ τῆσδε χείρας διπτύχους ανιέναι.

ΜΕ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἥσσων σέθεν,
καὶ τῆσδε πολλῷ κυρώτερος γεγώς. 580

ΠΗ. πῶς ; ἢ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν
δεῦρ' ; οὐχ ἅλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν ;

ΜΕ. εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.

ΠΗ. οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

ΜΕ. οὔκουν ἐκείνου τἀμὰ τἀκείνου τ' ἐμά ; 585

ΠΗ. [ναί·]
δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὖ, μηδ' ἀποκτίνειν βίᾳ.

ΜΕ. ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὖποτ' ἐξ ἐμῆς χερός.

ΜΗ. σκῆπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΜΕ. ψαῦσον δ', ἴν' εἰδῇς, καὶ πέλας πρύσελθέ μου.

ΠΗ. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε κἀκ κακῶν ; 590
σοί που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδρασιν λόγου ;
ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχους,
ἄκλαυτ', ἄθλιος ὢμωμ' ὑστίας λιπὼν,
ὡς δὴ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων,
παῶν κακιστην. οἰδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις 595
σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
αἳ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους

γυμνοῖσι μηροῖ καὶ πέπλοις ἀνειμένοις
δώμασι παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ
κοινὰς ἔχουσι. κάτα θαιμίζειν χρεὼν
εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
Ἑλένην ἐρίσθω χρὴν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
τῶν σῶν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην γθόνα·
κοὐκ ἔστιν οὐ [illegible] ἄλλον
τοσόνδ' ἀθρόαισα ἤγαγες πρὸς Ἴλιον·
ἦν χρὴν σ' ἀποπτίσαντα μὴ κυείν δόρυ,
κακὴν ἐφεύρουσ', ἀλλ' εἶαν αὐτοῦ μένειν,
μισθὸν τε δόντα μήποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
ἀλλ' οὔ τι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐποίμισας·
ψυχὰς δὲ πολλὰς καγαθὰς ἀπώλεσας.
παῖδων τ' ἀπαίδας γραῖάς τ' ἔσηκας ἐν δόμοις,
πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εἰσενεγκ τέκνα.
ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος, αἰθυνταῖ δὲ σέ,
μιάστορ' ὡς τιν', ἐσβέβορα' Ἀχιλλέως.
ὃς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
κἀλλίστα τείχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
ὁμοῦ ἐκείσε θεῖρά τ' ἤγαγες πάλιν·
κἀγὼ μὲν ἡδὺν τῷ γαμοῦντι μήτε σοι
κῆδος ξυνάψαι μήτε δώμασιν λαβεῖν
κακὴν γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
μητρῷ' ὀνείδη. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἳ' ἐφύβρισας,
στρ. ἥτις κελεύσας θνητὸν ἐννέπτισας.
οὔτως ἴδεισας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχοις.
ἐλὼν δὲ Τροίαν, εἶμι γαρ κἀνταῦθά σοι,
οἰκ ἕκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβών·
ἀλλ' ὡς ἐσείδες μαστὸν, ἐκβαλὼν ξίφος
φίλημ' ἐδέξω, προδοῦτον αἰκάλλων κύνα.
ἦσσαν πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ.
κἄπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
πορθεῖς ἀπύντων, καὶ γυναῖκα δυστυχῆ
κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίουτά σε
καὶ τὴν ἐν οἴκοις· σὴν καταστήσει κόρην,
κεἰ τρὶς νόθοι πέφυκε. πολλάκις δὲ τοι
ἔηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά,
νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κὐδιον βροτοῖς
πάντα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον
γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οἰδὲν εἶ.
ΧΟ. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νείκος ἀνθρώποις μέγα
γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοισι τεύχειν ῆριν.
ΜΕ. τί δῆτ' ἂν εἶποις τοῖς γέροντας ὡς σοφοὶ,
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἕλλησίν ποτε;
ὅτ' ὢν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς κλεινοῦ γεγὼς,
[illegible]
κῆδος ξυνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις,
ἡμῖν δ' ὀνειδη διὰ γυναῖκα βάρβαρον,
ἣν χρὴν σ' ἐλαύνειν τὴν ὑπὲρ Νειλου ῥοὰς
ὕπερ τε Φᾶσιν, κἀμὲ παρακαλεῖν ἀεὶ,
οὐσαν μὲν Ἠπειρῶτιν, οὐ πεσήματα
πλείσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῆ νεκρῶν,
τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς ἅματος κοινουμένην·
Πάρις γὰρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,
Ἕκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Ἕκτορος.
καὶ τῇδέ γ' εἰσέρχει σὺ ταὐτὸν ἐς στέγος,
καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐμοὶ;
ἀγὼ προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ, γέρον,
παύειν θέλων τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι.
καίτοι φέρ', ἆψασθαι χερὸς μὴ οὐκ αἰσχρὸν λόγον,
ἣν παῖς μὲν ἡμὴ μὴ τέκῃ, παίτης δ' ἅπο
[illegible]
στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος
Ἕλλησιν ἄρξουσ'; εἰ δ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ,
μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ὄντι νοῦς;
κἀκεῖνό νυν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
δοὺς τῷ πολιτῶν, εἶτ' ἔπαρχε τοιάδε,
στιχῇ κάθησ' ἄν; οὐ δοκῶ. ξένης δ' ὕπερ
τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει
ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὡς δ' αὖτως ἀνὴρ
γυναῖκα μοριάνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
καὶ τῷ μὲν ἐστιν ἐν χεροῦν μέγα σθένος,
τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
οὕκουν δίκαιον τοῦτ γ' ἐμοὶ μ' ἐπωφελεῖν;
γέρων γέρων εἶ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
Ἑλένη δ' ἐμίχθη· οἰχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν,
καὶ τοῦτο πλείστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης δίστορες,
ἔβησαν ἐς τὰνδρεῖον· ἡ δ' ὁμιλία
πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
εἰ δ' ἐς πρύσωπον τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ
γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν.
οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν·
ταὐτ' ἐξ φρονῶν σ' ἐπῄλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν
ἣν δ' ὀξυθυμῇς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία
μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία.
ΧΟ. παύσασθον ἤδη, λῷστα γὰρ μακρῷ τάδε,
λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.
ΗΜ. οἴμοι, καθ' Ἕλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται.
ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς,
οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε,
ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρυνται,
ὃς εἰς μὲτ' ἄλλων μυρίων σταλὰν δόρυ
οἴδεν πλέον δρῶν ἑνὸς ἔχει πλείω λόγον.
σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι κατὰ πτόλιν
φρονοῦσι δήμου μείζον, ὄντες οὐδένες·
οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίᾳ σοφώτεροι,
εἰ τόλμα προσγένοιτο βουλησὶς θ' ἅμα.
ὡς καὶ σὺ σός τ' ἀδελφὸς ἐξωκομώνοι
Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγίᾳ,
μὴχθοισιν ἄλλων καὶ πύνοις ἐπῃρμένοι.
δείξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
ἥσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρὸν ποτε,
εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης
καὶ παῖς ἄτεκνος, ἣν ὁ γ' ἐξ ἡμῶν γεγὼς
ἐλᾷ δι' οἴκων τῶνδ' ἐπισπάσας κόμης,
ἢ στείρος οὖσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
τίκτουσαν ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκια.
ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παῖδων πέρι,
ἅπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων·
φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω
εἴ τίς με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.
ἔπαιρε σαυτήν· ὧν ἐγὼ, καίπερ τρέμων,
[illegible]
ὦδ', ὦ κάκιστε, τῆσδ' ἐλιμψω χέρας;
βοῦν ἢ λέοντ' ἥλπιζες ἐντείνειν βυτίνοις;

ἢ μὴ ξύῃς λιπόντ᾽ ἀμπίθηκτόν σε
ἔκπυστος ; εἶπε δεῖρ᾽ ἐπ᾽ ἀγκάλας, βρίθος,
ξύλλιε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ᾽ ἐγὼ
[illegible]
τοὺς Σπαρτιάτας δοῦλα καὶ μίχης ἀγών, 725
πᾶλλ᾽ ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.
ΧΟ. ἀνειμένοι τι γρῆμα πρεσβυτῶν ἔφυ
καὶ δυσφίλακτον ὀξυθερμίας ὕπο.
ΜΕ. ἄγαν προπετῶς ἐς τὸ λοιδορεῖν φέρει·
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν, ἐς Φθίαν μολὼν, 730
[illegible]
καὶ νῦν μέν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
ἄπειμ᾽ ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
Σπάρτης πόλις τις, ἡ πρὸ τοῦ μὲν ὄν φίλη,
νῦν δ᾽ ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ᾽ ἐπεξελθεῖν θέλω 735
στρατηλατήσασ᾽ χίποξείρων λαβεῖν.
ὅταν δὲ τάκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν,
ἥξω. παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβροῖς διδᾶξω καὶ διδαξόμαι λόγους.
κἂν μὲν κολάζῃ τήνδε, καὶ τὸ λοιπὸν γ᾽ 740
σώφρων καθ᾽ ἡμᾶς. σώφρον᾽ ἀντιλήψεται.
[illegible]
ἔρχοισι δ᾽ ἔργα διὰδοχ᾽ ἀντιλήψεται.
τοὺς σοὺς δὲ μέσους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω·
σκιᾷ γὰρ ἀντίστοιχος ὢν φωνὴν ἔχεις. 745
ἀδύνατος, ἀδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.
ΠΗ. ἰγοῦ, τέκνον, μοι δεῖρ᾽ ἐπ᾽ ἀγκάλαις σταθεὶς,
σύ τ᾽, ὦ τάλαινα· χείματος γὰρ ἀγμὸν
τυχοῦσα λιμένας ἦλθες εἰς εὐημέρους.
ΔΝ. ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς, 750
σώσαντι παῖδα κἀμὲ τὴν δυσδαίμονα.
ὅρα δὲ μὴ νῷν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτήξαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,
γέροντα μὲν σ᾽ ὀρῶντες, ἀσθενῆ δ᾽ ἐμὲ,
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε, 755
μὴ νῦν φυγόντες εἶθ᾽ ἁλῶμεν ὕστερον.
ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ;
χώρει, τίς ἐμῶν ἅψεται ; κλαίων ὅρα
ψαύσει. θεῶν γὰρ οὐνεχ᾽ ἱππικοῦ τ᾽ ὄχλου
πολλῶν θ᾽ ὁπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα· 760
ἡμεῖς δ᾽ ἔτ᾽ ὀρθοὶ, κοὐ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
ἀλλ᾽ ἐς γε τοιόνδ᾽ ἄνδρ᾽ ἀποβλέψας μόνον,
προπαίοι αὐτοῦ στήσομαι, πρέσβυς περ ὤν.
πολλῶν νέων γὰρ κἂν γέρων εὔψυχος ἢ
κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ᾽ εὐσωματεῖν ; 765
ΧΟ. ἢ μὴ γενοίμαν, ἢ πατρῴων ἀγαθῶν εἴην πολυκτήτων
τε δόμων μέτοχος· στρ.
εἴ τι γὰρ πάθοι τις ἀμήχανον, ἀλκᾶς 770
οὐ σπάνις εἰγενέταις·
κηρυσσομένοισι δ᾽ ἀπ᾽ ἐσθλῶν δομάτων
τιμὰν καὶ κλέος οὔτοι
λείψανα τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἀθαμιεῖται χρόνος· ἀ δ᾽ ἀρετὰ 775
καὶ θανοῦσι λάμπει.
κρείσσων δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ἢ ξὺν ψιθύρῳ
σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν· ἀντ. 778
ἀδὺ μὲν γὰρ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
ἐν δὲ χρόνῳ τελεῖται
ξηρὸν καὶ ὑγιὲς ἀεὶ ἐγκείται δόμων.
ταῦτα ζώσας, ταῦταν
καὶ φέρομαι βιοτὰν,
μηδὲν δίκας ἔξω κριτὸς ἐν θαλάμοις
καὶ πόλει δύνασθαι.
ὦ γέρον Αἰακίδα. 790
πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύρων ὀμι-
λῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ,
καὶ ἐπ᾽ Ἀργῷον δορὸς ἆξενον ὕργαν
ἐκπεράσαι πόντιὰν Συμπληγάδων κλειτὰν ἐπὶ ναυ-
στολίαν. 795
Ἰλιάδα τε πύλιν ὅτε πάρος
εἰδόκιμον Διὸς ἵππος
ἀμφέβαλεν φόνῳ,
κοινὰν τὰν ἐλλάνιαν ἔχουτ᾽ 800
Εὐρωπαῖαι ἀφικοῖτ᾽αι.
ΤΡ. ὦ φίλτατα γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῷ
διάδοχον ἐν τῇδ᾽ ἡμέρᾳ πορσύνεται.
δέσποινα γὰρ κατ᾽ οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
πατρός τ᾽ ἐρημωθεῖσα συννοίᾳ θ᾽ ἅμα 805
οἷον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πύσιν τρέμουσα, μάντι τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ᾽ ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῆ,
ἢ κατθάνῃ, κτείνασα τοὺς οὐ χρὴ κτανεῖν. 810
μῦλις δὲ τὴν θελοῦσαν ἀρτίφρα δέμην
ἔρχουσι φύλακες δμῶες, ἓκ τε δεξιᾶς
ξύρῃ καθιππάζουσιν ἐξωτμημένου.
οὗτω μέγ᾽ ἀλγεῖ, καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξας᾽ οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν 815
δίσποιναν εἴργουσ᾽ ἀγχόνης κάμω, φίλαι·
ἡμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἠθάδων
φίλων νόοι μολόντες εὐπειθέστεροι.
ΧΟ. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν 820
βοὴν ἐφ᾽ οἷσιν ἦλθες ἀγγείλουσα σύ.
δείξειν δ᾽ ἔοικεν ἡ τάλαιν᾽ ὅσον στένει
πρᾶξασα δεινὰ· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾷ
φεύγουσα χείρας προσπόλων, πτῶμ᾽ ἀανεῖν.
ΕΡ. ἰὼ μοί μοι. 825
σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε διΐ᾽ ἀ-
μίγματα θήσομαι.
ΤΡ. ὦ παῖ, τί δράσεις ; σῶμα σὸν καταικιεῖ ;
ΕΡ. αἰαῖ αἰαῖ.
ἔρρ᾽ αἰθέριον πλοκάμων ἐμὼν ἅπο, 830
λεπτόμιτων φωνῶν.
ΤΡ. τέκνον, κίθωτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.
ΕΡ. τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα ; δῆλα καὶ
ἀμφιφανῆ καὶ ἄκρυπτα δεδρᾶσαν πόσιν.
ΤΡ. ἀλγεῖς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν ;
ΕΡ. κατὰ μὲν οὖν στένω δαΐαν τύλιαν ἀν ἔρεξ᾽ 835
ἃ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος ἀνδράσιν.
ΤΡ. συγγνώσεταί σοι τήνδ᾽ ἁμαρτίαν πόσις.
ΕΡ. τί μοι ξίφος ἐκ χερὸς ἤγρεύσω ;
ἀπόδος, ὦ φίλος, ἀπόδος, ἀνταίαν
ἐρείσω πλαγὼν· τί με βρίχχων εἴργεις ; 845
ΤΡ. ἀλλ᾽ εἶ σ᾽ ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις.
ΕΡ. οἶμοι πύτμου. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλιάς ;
ποῦ δ᾽ ἐς πέτρας ἐρρῶ
ἢ κατὰ πόντον ἢ καθ᾽ ὕλαν ὀρέων,
ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω ; 850
ΕΡ. τί ταῦτα μοχθεῖς ; συμφοραὶ θέλατοι
πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ᾽ ἦλθον ἢ τότε.
ΕΡ. ἕλιπες ἐλιπες, ὦ πάτερ, ἐπακτίαν
μονὰδ᾽ ἔρημον οὖσαν ἐνάλου κώπας. 855
ὀλεῖ ὀλεῖ με· τᾶδ᾽ οἰκεῖ᾽ ἐνοικήσω

νυμφιδίῳ στέγᾳ.
τίνος ἀγαλμάτων ἐκέτις ὁρμηθῶ,
ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω;
Θέτιδος ἐκ γᾶς
κναυόπτερος ἵρυσε ἀερθείσ᾽,
ἢ πευκᾶεν σκάφος, ἅ
διὰ Κναναίας ἐπέρασεν ἀκτὰς
πρωτόπλοος πλάτα.

ΤΡ. ὦ παῖ, τὸ λίαν οὕτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἐπήνεσα,
οὔτ᾽ αὖ γυναῖκα Τρῳάδ᾽ ἐξημιάρτανες,
οὔτ᾽ αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ᾽ ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται σύσις.
φαίνοις γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις.
οὐ γάρ τί σ᾽ αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ᾽ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα, σὺν πολλοῖς λαβὼν
ἔθνοισι, πόλεως τ᾽ οὐ μέσως εἰδαίμονος.
πατὴρ δέ σ᾽ οὐχ ὧδ᾽, ὡς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,
[illegible]
ἀλλ᾽ [illegible]
[illegible]
πρόσθευ μελάθρων τῶνδ᾽ ὁρμώμενη, τέκνον.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ᾽ ἀλλόχρως τις ἑκδημὸς ξένος
[illegible]

ΟΡ. ξέναι γυναῖκες, ἦ τάδ᾽ ἔστ᾽ Ἀχιλλέως
παῖδος μέλαθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι;

ΧΟ. ἔγνως· ἀτὰρ δὴ πυνθάνει τίς ὢν τάδε;

ΟΡ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος·
ὄνομα δ᾽ Ὀρέστης· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
μαντεῖα Δωδωναῖ. ἐπεὶ δ᾽ ἀφικόμην
Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῖς μαθεῖν πέρι
γυναικός, εἰ ζῇ κεἴτιν᾽οὖσα τυγχάνει
ἢ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη· τηλουρὰ γὰρ
ναίουσ᾽ ἀφ᾽ ἡμῶν πεδί᾽ ὅμως ἐστὶν φίλη.

ΕΡ. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς,
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρός σε τῶνδε γουνάτων,
οἰκτείρον ἡμᾶς, ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας οἷα ἐσ. στερημάτων δ᾽ οὐχ ἥσσονας
σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλέναις ἐμάς.

ΟΡ. ἔα·
τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ᾽ ἢ σαφῶς ὁρῶ
δόμων ἄναασαν τήνδε Μενελεω κόρην;

ΕΡ. ἦπερ μόνην γε Τυνδαρὶς τίκτει κόρη
Ἑλένη κατ᾽ οἶκους πατρί· μηδὲν ἀγνόει.

ΟΡ. ὦ Φοῖβ᾽ ἀκέστορ, πημάτων δοίης λύσιν.
τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;

ΕΡ. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρός, ὅς μ᾽ ἔχει,
τὰ δ᾽ ἐκ θεῶν του. πανταχῇ δ᾽ ὀλώλαμεν.

ΟΡ. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω
παίδων γυναικὶ συμφορᾷ πλὴν ἐς λέχος;

ΕΡ. τοῖν᾽ αὖτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ᾽ ἴσθ᾽ ἡγούμενον.

ΟΡ. ἄλλην τιν᾽ εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;

ΕΡ. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτην.

ΟΡ. κακὸν γ᾽ ἔλεξας, ἀνδρα δίσσ᾽ ἔχειν λέχη.

ΕΡ. τοιαῦτα ταῦτα. κἀγ᾽ ἐγωγ᾽ ἠμυνάμην.

ΟΡ. μῶν ἐς γυναῖκ᾽ ἔρραψας οἷα δὴ γυνή;

ΕΡ. φόνον γ᾽ ἐκείνῃ καὶ τέκνῳ νοθαγενεῖ.

ΟΡ. κἄκτεινας, ἢ τις συμφορᾶ σ᾽ ἀφείλετο;

ΕΡ. γέρων γε Πηλεύς, τοὺς κακίονας σέθεν.

ΟΡ. σοὶ δ᾽ ἦν τις ὅστις τοῦδ᾽ ἐκοινώνει φόνου;

ΕΡ. πατὴρ γ᾽ ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτ᾽ ἀπὸ Σπάρτης μολών.

ΟΡ. κἄπειτα τοῦ γέροντος ἡσσᾶσθ᾽ χερί;

ΕΡ. αἰδοῖ γε· καὶ μ᾽ ἔρημον οἴχεται λιπών.

ΟΡ. ξυνῆκα· ταρβεῖς τοὺς δεδραμένους πάσιν.

ΕΡ. ἔγωγε· ὀλεῖ γάρ μ᾽ ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν;
ἀλλ᾽ ἵκτομαί σε Διὰ καλοῦσ᾽ ὁμόγνιον
πέμψον με χώρας τῆσδ᾽ ὅποι προσωτάτω,
ἢ πρὸς πατρῷον μελαθρον· ὡς δοκοῦσί με
δόμοι τ᾽ ἐλαύειν ῥιβέγμ᾽ ἔχοντες οἵδε γε,
μισεῖ τε γαῖα Φθιάς· εἰ δ᾽ ἧξει πάρος
Φοίβου λιπὼν μαντεῖον ἐς δόμους πόσις,
κτενεῖ μ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῦ· καὶ γὰρ ἐσπίστουσιν, ἢ
νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐδύσπολον πρὸ τοῦ.
πῶς οὖν ἂν εἶποι τις τάδ᾽ ἐξημιάρτανες;
κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ᾽ ἀπώλεσαν.
αἳ μοι λέγουσαι τοὐσδ᾽ ἐκαίνωσαν λόγους·
σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην;
μὰ τὴν ἄνασσαν, οἷκ ἂν ἔν γ᾽ ἐμοῖς δόμοις
βλέπτουσ᾽ ἂν αὐγὰ τᾶμ᾽ ἐκαρπώσ᾽ ἂν λέχη.
καὶ ὧδ᾽ κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους,
σοφῶν, πανοίργων, ποικίλων λαλημάτων,
ἐξηνεμώθην μωρία. τί γάρ μ᾽ ἐχρῆν
πόσιν φυλάσσειν, ᾗ παρῆν ὅσων ἔδει,
πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ᾽ ἡνάσσομεν,
παῖδας δ᾽ ἐγὼ μὲν γνησίους ἐτικτον ὤν,
ἡ δ᾽ ἡμιδούλους τοὺς ἐμοὺς νοθαγενεῖς.
ἀλλ᾽ οὔποτ᾽ οὔποτ᾽, οὐ γάρ ἐσπαπᾷ ἔρῶ,
χρὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας, οὓς ἔστιν γυνή,
πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ἐσφοιτᾶν ἔαν
γυναῖκας· αὗται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
ἡ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθείρει λέχος,
ἡ δ᾽ ἀμπλακοῦσα συννοεῖν αὐτῇ θέλει,
πολλαὶ δὲ μαργότητι. κἀντεῦθεν δόμοι
νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τάδ᾽ εὖ φυλάσσετε
κλῄθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
ὑγιές γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἰσοδοι
δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.

ΧΟ. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν ἐς τὸ σώφρονον.
ξυγγνωστὰ μέν νύν σοι τάδ᾽, ἀλλ᾽ ὅμως χρεὼν
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείους φύσεις.

ΟΡ. σοφὸν τὸ χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοὺς
λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα·
[illegible]
ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος,
φιλακὰς ἔχων ἔμμονον, εἴτ᾽ αὐτοῦ μενεῖς
εἴτ᾽ [illegible]
γυναικὸς οἴκων τῶνδ᾽ ἀπηλλάχθαι θέλεις.
ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
εἰ δ᾽ ἐνδίδοίης, ὥστε ἐνδῖδας, λίγων,
πέμψων σ᾽ ἀπ᾽ οἴκων τῶνδ᾽. ἐμὴ γὰρ οὖσα πρὶν
σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κάκῃ,
ὁς πρὶν τὰ Τροίας ἐσβαλεῖν ὁρίσματα,
γυναῖκ᾽ ἐμοὶ σε δοὺς ὑπέσχεθ᾽ ὕστερον
τῷ νῦν σ᾽ ἔχοντι, Τρῳάδ᾽ εἰ πέρσοι πόλιν.
ἐπεὶ δ᾽ Ἀχιλλέως δεῦρ᾽ ἐνόστησεν γόνος,
σῷ μὲν συνέργων πατρὶ, τὸν δ᾽ ἐλισσόμην
γάμους ἀφεῖναί σοὶς, ἐμὰς λέγων τύχας
καὶ τὸν παρόντα δαίμον᾽, ὡς φίλων μὲν ἂν
γήμαιμ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ᾽ οὐ ῥᾳδίως,
φεύγων ἀπ᾽ οἴκων ἃς ἐγὼ φεύγω φυγάς.
ὁ δ᾽ ἦν ὕβριστὴς ἔς τ᾽ ἐμὴς μητρὸς φόνον
τάς θ᾽ αἱματωπούς θεὰς ἀνειδίζων ἐμοί.
κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις τοῖς οἰκοθεν
ἤλγουν μὲν ἤλγουν, ξυμφορᾶς δ᾽ ἠνειχόμην,

σῶν δὲ στερηθεὶς ὠμόγαμ' ἄκων γάμων.
ἰὼ οἶον, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔγεις τύχας,
καὶ ξυμφοράν τιν' ἐσπεσὼν' ἀμηχανεῖς.
ἆβρυν' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δῶμα χρή.
τὸ σιγηγετὲς γὰρ ξενῶν, ἢν τε τοῖς κακοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρύσσον οἰκείου φίλου.

ΕΥ. ἀναβρόμησον μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμοὶ
[illegible]
ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδε μ' ἐκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με πρόσω δῶμα καὶ μολὼν πόσις,
οἴκοις τε τοῖσδε μ' ἐξερημώσαν μαθὼν
[illegible]

ΟΡ. ἐύρσει γίγοιτος χείρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῇς παῖδ', ὅσ' εἰς ἐμ' ὄβριστε.
τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη
[illegible]
πρὸς τῆσδε χειρὸς, ἣν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
τελουμένων δὲ Δελφίς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἢν δορυξένων ἐμῶν
μείνωσιν ὄρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
δείξει γαμεῖν σφε μηδέν' ὧν ἐχυῆν ἐμέ.
[illegible]
ἄνακτα Φοίβων· οὐδὲ νιν μετάστασις
γνώμης ὑγιὲς, θεῷ διδόντα νὺν δίκας.
ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνου διωξολαὶς τε ταῖς ἐμαῖς
κακῶς ὀλεῖται· γνῶσεται δ' ἑχθραν ἐμήν.
ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοίραν εἴς ἀνιστροφὴν
δαίμων δίδωσι, κοὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα.

ΧΟ. ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον,
καὶ πόντιε κυανέαις στρ. 1010
[illegible]
τίνος οὖσκε' ἄτιμον ὀργάναν χέρ' Ἑνναλίῳ 1015
[illegible]
πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν εὐίππους
ὄχους ἐζεύξατε καὶ φονίους ἀντ.
ἀνδρῶν ἁμίλλας ἕδετ' ἀστεφάνους· 1020
ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν Ἰλιάδαι βασιλῆς,
οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ θεοῖσιν
[illegible] 1025
βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχου παλάμαις· στρ.
αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
πρὸς τεκνων ὑπ' ἀμφὶ
θεοῦ θεοῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη 1030
μανῖσιν, ὅτε νιν
Ἀργίθεν πορευθεὶς
Ἀγαμεμνόνιος κέλωρ
ἀδύτων ἐπὶπᾶς κτάνεν, ματρὸς φονεὺς, 1035
ὦ δαίμων, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
πολλοὶ δ' αὖ' Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς ἀντ.
μέλπουσιν δυστάνων τεκέων ἄλοχοι·
ἐκ δ' ἐλείπον οἴκους 1040
πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'· οὐχὶ σοὶ μόνᾳ
[illegible]
οὐ φίλοισι, λέπαι·
[illegible] 1045
δάΐδα δ' Ἁρινῶν πρὸς εὐκάρπους γίας
σκηπτὸς σταλύσσων τὸν Ἄιδα φόνων.

ΠΗ. Ἀθηναίδες γυναῖκες, ἱστορεῖντέ μοι
σημήνατ'· ἠσθόμην γὰρ οὐ σαφῆ λόγον
ὡς δῶματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
φροιδὴν τάδ'· ἦκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων 1050
εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.

ΧΟ. Πη[illegible] οὐδ' ἐνὶ κακὸν
κρύπτειν ἐν οἴστεσ ὄζσα τυγχάνω κακοῖς·
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἰκετὰι φυγᾶς δόμων. 1055

ΠΗ. τίνος φίβου τυχοῦσα, διαπέρανέ μοι.

ΧΟ. πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.

ΠΗ. μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων

ΧΟ. ναὶ, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.

ΠΗ. ἓν πατρὶ δ' οἶκους, ἢ τίνος λείπει μέτα; 1060

ΧΟ. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.

ΠΗ. ποίαν περαίνων ἐλπίδ' ; ἢ γᾶμαι θέλων;

ΧΟ. καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.

ΠΗ. κρυπτὸς καταστὰς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ;

ΧΟ. ἄγνοὶς ἐν ἱροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα. 1065

ΠΗ. οἰμοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν,
καὶ τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο ;

ΑΓ. ὦ μοί μοι.
οἷας ὑ τλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας 1070
σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.

ΠΗ. αἰαῖ· πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκᾷ.

ΑΓ. οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδὸς, ὡς μάθῃς, γέρον
Πηλεί[illegible]
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου. 1075

ΧΟ. ἆ ἆ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ ; μὴ πέσῃς·
ἔπαιρε σαυτόν.

ΠΗ. [illegible]
φροιδὴν μὲν αὖθη. φροιδὴ δ' ἀφρὰ μοι κάτω.

ΑΓ. ἄκουσον, εἴ τι σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν
χρήζεις, τὸ πραχθὲν, σὸν κατορθώσας δέμας. 1080

ΠΗ. ὦ μοῖρα, γόρμος ἐσχατιὰς πρὸς τέρμασιν
οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις.
πῶς δ' οἰχεταί μοι παῖς μούνου παιδὸς μόνος,
σήμαιν'· ἀκούσαι δ' οὐκ ἀκούσ' ὅμως θέλω.

ΑΓ. ἐπεὶ τὰ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον,
[illegible] 1085
θεᾷ ἀνάστασ' ἐξεπεμπόμην·
καὶ τοῦθ' ὑπόπτου ἦν ἄρ'· ἐς δὲ συστάσεις
κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν 1090
εἰς οὓς ἑκάστῳ δυσμενεῖς ἠδᾶ λόγους,
ὁρᾶτε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ
χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
τὸ δεύτερον παρὼν' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος
δεῦρ' ἦλθε, Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων ; 1095
κἀκ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν,
ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ' ἐς τε βουλευτήρια
ἕδρᾳ θ', ὅπου θεοῦ χρημάτων ἐφεστιοῦσι,
φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.
ἡμεῖς δὲ μῦθα, φυλλάδος Παρνησίας 1100
παιδεύματ', οἰδὲν τῶνδε πω πεπυσμένοι,
λαβόντες ἦμεν, ἐσχάραις τ' ἐφίσταμεν,
ξὺν προξένοισι μάντεσίν τε Πυθικοῖς.
καί τις τόδ' εἶπεν· Ὦ νεανία, τί σοι
θεῷ κατευξόμεσθα; τίνος ἥκεις χάριν; 1105
ὁ δ' εἶπε, Φοίβῳ τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας
[illegible]
κἀντεῦθ' Ὁρέστου μίβος ἰσχύων μέγα
[illegible] ὡς φονέως ἀναστατ[illegible]. 1110

ἥκων ὑπ' αἰσχρῶς. ἔρηται δ' ἀνακτόρων
κρηπῖδος εἴτ' ὡς πάμπυ χρηστηρίων
εὔξωτο Φοίβῳ, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·
τῷ δὲ ξυφήρης ὢν ὑφειστήκει λύκος
διῴρηκ' ἠνεκεσεῖς· ὧν Κλυταιμήστρας τόκος 1115
εἷς ἦν ἁπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
χὠ μὲν κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῷ·
οἱ δ' ὀξυθήκτοις φασγάνοις ὑπλισμένοι
κτείνουσι στέγῃ τοὺς Ἀχιλλέως δόμους.
χωρεῖ δὲ πρίμναν· οὐ γὰρ ἐς καιρὸν τυπεῖς 1120
ἐτύγχαν', ἐξέλκει δὲ, καὶ παραστάδος
[illegible]
ἔστη πὶ βωμοῦ, γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν,
βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας, ἱστορῶν τάδε·
τίνος μ' ἕκατι κτείνετ', εὐσεβεῖς ὁδοὺς 1125
ἥκοντα; ποίας ὅλλυμαι πρὸς αἰτίας;
τῶν δ' οὐδὲν οἱδεὶς μυχὸν ὄντων πέλας
ἐφθέγξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτρους.
[illegible]
προὔτεινε τεύχη κἀφιλλίσσετ' ἐμῴολᾶς, 1130
ἐκείσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερί·
ἀλλ' [illegible] ἔλεγ',
οἰστοῖ, μεσάγκυλ' ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
σφαγὴν ἐχώρουν βουτόμοι ποδῶν πάρος·
δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας ὀρουομένους 1135
θέλεμνα παιδός. ὡς δ' ἐν νιν περισταδὸν
κύκλῳ κατείχον, οὐ διδοῦσιν ἀμπνοάς,
βωμοῦ κενώσας δεξιμηλὸν ἐσχάραν,
[illegible]
χωρεῖ πρὸς αἰτοὺς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες 1140
ἱέρακ' ἰδοῖσαι πρὸς ὑψηγὴν ἐνώτισαν.
πολλοὶ δ' ἔπαιτον μιγάδες ἔκ τε τραυμάτων
αὐτοί θ' ὑπ' αὐτῶν στενοτόμους κατ' ἐξόδους,
κραυγὴ δ' ἐν εἰρήμοισι δίστηρμος δόμοις
πέτρασιν ἀντέκλαγξ'· ἐν εἰδίᾳ δέ πως 1145
ἔστη φαεννὺς δεσπότης στίλβων ὅπλοις,
πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐβόᾳξατο
δεινόν τι καὶ φρικῶδες, ὥρασ δὲ στρατὸν
στρέψας πρὸς ἀλκήν. ἐνθ' Ἀχιλλέως πίτνει
παῖς ἐξυθήκτῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπείς 1150
Δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
πολλῶν μετ' ἄλλων· ὡς δὲ πρὸς γαῖαν πίτνει,
τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; τίς οὐ πέτρον,
βάλλων, ἁράσσων; πᾶν δ' ἀνάλωται δόμας
τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων. 1155
νεκρὸν δὲ δὴ νιν, κείμενον βωμοῦ πέλας,
ἐξεῖβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων.
ἡμεῖς δ' ἀναπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν
κομίζομεν νὺν σοι κατουμῶξαι γόοις
κλαῖσαί τε, πρόσβυ, γῆς τε κοσμῆσαι τάφῳ. 1160
τοιαῖσθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θνητίζων ἀνὴρ,
ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς,
δίκας διδοὺς παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως.
μνημηύνευσε δ', ὥσπερ ἀνθρώποις κακούς,
πάλαι νείκη. πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός; 1165

ΧΟ. καὶ μὴν δὸ' ἄναξ ἥδη φοράδην
Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.
τλήμων ὁ παῖων, τλήμων δέ, γέρον,
καὶ σύ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχίλλειον
σκήμνον ἐς οἴκους, οἰχ ὡς σὺ θέλεις· 1170
αἵτὸς τε κακοῖς πήμασι κύρσας
εἰς ἓν μοίρας συνέκυσσας.

ΠΗ. ὦμοι ἐγὼ, κακὸν οἷον ὁρῶ τόδε, στρ.
καὶ δεχόμαι χερὶ δώμασιν ὁμοῖς.
ἰὼ μοί μοι,
ὦ [illegible]
οὐκιτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
λείπετ' ἐν οἴκοις.
ὦ σχέτλιος παθέων ἄρ' ἐγὼ, φίλων
ἐς τίνα βάλλων τέρψομαι αἰχμὰς; 1180
ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χέρες.
εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων
Σιμοεντίδα παρ' ὄκτας.

ΧΟ. οὕτως τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν, γέρον,
θανών, τὸ σὸν τ' ἦν ὦδ' ἂν εὐτυχέστερον. 1185

ΠΗ. ὦ γάμος ὦ γάμος, ὃς τάδε δώματα ἀντ.
καὶ πόλιν ὤλεσας ὤλεσας αἵμαν,
αἰαῖ. ὦ παῖ,
μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ὄφελ' ἐμὸν γένος ἐς τέκνα καὶ δόμον ἀντ. 1190
[illegible]
Ἑρμιόνας Ἀΐδαν ἐπὶ σοὶ. τέκνον,
ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλίσθαι,
[illegible]
αἷμα τὸ διογενές ποτε Φοίβου 1195
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.

ΧΟ. ὀτοτοῖ ὀτοτοῖ. στρ. α'.
θανοῦσα δεσπόταν γόοις
νόμῳ τῷ νερτέρων καταῤῥῶ.

ΠΗ. ὀτοτοῖ ὀτοτοῖ. ἀντ. α'. 1200
διώδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ
γέρων καὶ δυστυχὴς διακρίω.

ΧΟ. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράν. στρ. β'. 1203

ΠΗ. ὦ φίλος, ἔλειπες ἐν δόμῳ μ' ἔρημον, 1205
γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.

ΧΟ. θανεῖν θυνεῖν σε, πρέσβυ, χρὴν πάρος τέκνων.

ΠΗ. οὐ σπαριξόμαι κόμαν,
οἰκ ἐπιθήσομαι δ' ἐμῷ 1210
κάρᾳ κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλι,
διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος.

ΧΟ. ὦ κακὰ παθὼν ἰδὼν τε δυστυχὲς γέρον, στρ. γ'.
τὶν' αἶσ' ἐς τὸ λοιπὸν ἕξεις; 1215

ΠΗ. ἄτεκνος, ἔρημος, οἷα ἔχων πέρας κακων ἀντ. γ'.
διαντλήσω πόνους ἐς Ἄιδαν.

ΧΟ. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί. ἀντ. β'.

ΠΗ. ἀμπτάμενα φροῖδα ταλᾶ πωτα κεῖται
κἀμαυρ[illegible] 1220

ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.

ΠΗ. οὐκέτ' ἐστί μοι πόλις·
σκῆπτρα τάδ' ἐρρέτω 'πὶ γᾶν,
σύ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρίας κόμη,
πανωλέθρου γᾷ πίτνοντά μ' ὄψει. 1225

ΧΟ. ἰὼ ἰώ.
τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
θείου; κοῦραι, λεύσσετ', ἀθρήσατε·
δαίμων ὧδε τις, λευκὴν αἰθέρα
πορθμεύόμενος, τῶν ἱππομόρων
Φθίας πεδίων ἐπέβαινεν. 1230

ΘΕ. Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφειμάτων
ἥκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μέν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
μηδὲν τι λίαν δυσφορεῖν παρήνεσα·
κἀγὼ γὰρ, ἣν ἄκλαυστ' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα, 1235
ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας

[illegible]
ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον, σημανῶ. σὲ δ' ἐνδίκων.
τὸν μὲν θανόντα τοῦδ' Ἀχιλλέως γόνον
θάψον, πομίσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν,
Δελφοὺς ὀκείδοις, ὡς ἄπαγγέλλῃ τάφος
φῶτον βίαιον τὴν Ὀρεστείας χερός·
γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
Ἑλένῃ ξυναλλαχθεῖσαν εἰναίοις γάμοις,
καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
λελειμμένον δή· βασιλεία δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίας,
εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὧδ' ἀνάσταton
γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἀμόν, γέρον,
Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι τἀκείνης μέλει,
[illegible]
σέ δ', ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
[θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,]
κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
ἀθάνατον ἄθλιόν τε ποιήσω θεόν.
κἄπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεῷ·
ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς
Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
ἀλλ' ἕρπε λελφῶν ἐς θεόδμητον πόλιν,
νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονί,
ἔνθεν παλαιὰς χαμάδις κοίλου μυχὸν
Σηπιάδος ζέων· μίμνε δ', ἕς τ' ἂν ἐξ ἁλὸς
λαζοῦσα πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν
ἔλθω κομιστὴν σὸν· τὸ γὰρ πεπρωμένον
δεῖ σ' ἐκομίζειν· ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
παῖσαι δὲ λίπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ·
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
ψῆφος κέκρανται, κατθανεῖν ὀφείλεται.

ΠΗ. ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
παύσω δὲ λύπης, σοῦ κελευούσης, θεά,
καὶ τόνδε θάψας εἶμι Πηλίου πτύχας,
οὗπερ σὺν εἴλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
κᾆτ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἔκ τε γενναίων χρεών,
δοῦναί τ' ἐς ἐσθλούς, ὅστις εὖ βουλεύεται;
κακῶν δὲ λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν,
μηδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις.
οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.

ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί,
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ. *κωφὸν πρόσωπον.*
ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

* * * * *

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν ὁρίοις τῆς Ἀργείας γῆς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γυναικῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

Ὦ γῆς πελασὶν Ἄργος, Ἰναίχου ῥοαί,
ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
ἐς γῆν ἔπλευσε Τροιάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλίᾳ χθονὶ
Πρίαμον, ἕλων τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ' ἐς τοῦθ' Ἄργος, ὑφηλὸν δ' ἐπὶ
ναῶν τέθεικε σκῦλα πλείστα βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν ηὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
θυήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμήστρας δόλῳ
καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
χὼ μὲν πάλαι σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν
ἔλαυνεν, Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
σῖς δ' ἐν δόμοισιν ἔλαφ', ὥσ' ἐς Τροίαν ἴπλει,
ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκπέλτοι τροφεὺς
μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων ἐς γῆν τρέφειν·
ἥ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρὸς,
ταὐτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ἦσαν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δείσας δὲ μὴ τῳ παῖδ' ἀριστέων τέκοι,
Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθ[illegible]

ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖσ' ἦν φύσου πολλοῦ πλέων,
μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναῖῳ τέκοι,
κτανεῖν σφε βουλεύσαντος ὠμόφρων ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
ἐς μεν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παῖδων δ' ἔδεισε μή φθονησθείη φόνῳ.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιὼδ' ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὡς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἴτ' ὃς ἂν κτάνῃ,
ἡμῖν δὲ δῇ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
ἄμπαρτα, πατέρων μὲν Μικηναίων ἄπο
γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
λαμπροὶ γὰρ ἐς γένος γε. χρημάτων δὲ δὴ
[illegible]
εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ,
εὖδωτ' ἂν ἐξέγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
φόνον, δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
ἣν οὖσαδ' ἀνὴρ ὧδε, σύνοιδε μοι Κύπρις,
ἧσχυνεν εἰσὴλ παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δή.
αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαοῖσιν ἐμβλέπειν, οὐ κατὰξιος γεγώς.
στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολὼν
γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.
ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω.
γνώμης ποιητοῖς κανόσιν ἀναμετροίμενος
τὸ σῴφρον ἴστω, καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.

ΗΛ. ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφὲ,
ἐν ᾗ τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ
φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι,
οὐ δή τι χρείας ἐς τοσοῦδ' ἀφιγμένη,
ἀλλ' ὡς ὑμῖν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς,
γόους τ' ἀφεὶσα αἰθέρ' ἐς μέγαν πατρί.
ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρὶς, μήτηρ ἐμὴ,
ἐξεδιπλε μ' οἴκων, χαμαὶ τεθνᾶσιν ποιητεκοῖσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα
πάρῃ γ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.

ΑΥ. τί γάρ τόδ', ὦ δύστηνε, ἐμὴν μοχθεῖς χάριν,
πόνους ἔχουσα, πρὸσθεν εὖ τεθραμμένη,
καὶ ταὐτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;

ΗΛ. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
μεγὰλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
ἰατρὸν εἰρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
δεῖ δὴ με κἀκείνυστον εἰς ὅσον σθένω
μόχθου 'πικουφίσυσαν, ὡς ῥᾴον φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοὶ πόνους. ἄλις δ' ἔχεις
τὸξευθεν ἔργα· τἀν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
ἐξευτρεπίζειν. εἰσιὼντ δ' ἐργατῇ
θύραθεν ἡδὺ τἀνδον εἰρίσκειν καλῶς.

ΑΥ. εἶ τοι δοκεῖ σοι, στείχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω
πηγαῖ μελιθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἅμ' ἡμέρᾳ
βοῦς εἰς ἀρούρας ἐσβαλὼν σπερῶ γύας.
ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα
βίον δύναιτ' ἂν ἐυλλέγειν ἄπευ πόνου.

ΟΡ. Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
μόνος τ' Ὀρέστου τἀμὰ δυστυχήματα φίλων,
πράσσοντ' ἀ πράσσω δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν,
ὃς μου κατέκτα πατέρα χἠ πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυστηρίων
Ἀργείων οὐδας, οὐδενὸς ξυνειδότος,
φόνον φονεῦσαι πατρὸς ἀλλιξων ἐμοῦ.
νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς
διὰκρυά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπορρῖμμα
πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυράννους οὓς κρατοῦσι τῆσδε γῆς.

καὶ τειχίσας μὲν ἐστὸς οὐ βαίσω πόδα,
δοκῶν δ' ἅμιλλαν ξυνετὸν αἰθικόμην 95
πρὸς τέρμοσιν γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβαλὼ πόδα
ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἰ μέ τις γνοὺς σκοπὸς
ζητοῦντ' ἀδελφὸν, φασὶ γὰρ νιν ἐν γάμοις
ξεινοθέσιον οἴκοις, οὐδὲ παρθένον μένειν,
ὡς σαγγένωμαι καὶ φόνου συνεργάτην 100
λιπὼν τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
νῦν οὖν, Ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
[illegible]
ἢ γάρ τις ἀστῶν ἢ τις οἰκέτις γυνὴ
φανήσεται νῷν, ἤντιν' ἱστορήσομεν 105
εἴ τοῖσδε ναίει σύγγονος τόποις ἐμή.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε πρόσπολόν τινα
πηγαίων ἄγκος ἐν κεκαμένοις κάρα
φέρουσαν· ἐξώμεσθα κἀκπεύσωμεθα
δοίλης γυναικὸς, ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος 110
[illegible]
ΗΛ. σύντειν', ὦμαι, ποδὸς ὁρμὰν στρ.
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰὼ μοί μοι.
ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος 115
καὶ μ' ἔτικτε Κλυταιμήστρα,
στυγνὰ Τυνδάρεω κόρα·
κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
Ἠλέκτραν πολῖται.
φεῦ φεῦ τῶν σχετλίων πόνων 120
καὶ στυγερᾶς ζωᾶς.
ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Ἅιδα δὴ
κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγεὶς
[illegible]
ἴδι τὸν αὐτὸν ἵεμαι γόον, 125
ὄναγε πολίσακρον ἀδονάν.
[illegible] ἀντ.
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰὼ μοί μοι.
τίνα πῶλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ 130
[illegible]
οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν
πατρῴοις ἐπὶ συμφοραῖς
ἀλγίστοισιν ἀδελφῶν;
[illegible] 135
τᾷ μελέᾳ λυτὴρ,
ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων
ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
γει κέλσας ποδ' ἀλύταν.
θὲς τῶδε τείχος, ἐμᾶς ἀπὸ κρατὸς ἑ- στρ. 140
λοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους νυχίους
[illegible]
ἰακχὰν, μέλος Ἄιδα
[illegible]
σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους, 145
οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
δέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
ὄψυχι τεμνομένα δέραν,
χέρα δὲ κρατ' ἐπὶ κοῖμμον
[illegible]
ἔ ἔ, δρύπτε κάρα· 150
οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
ποταμίοις παρὰ χείμασιν
πατέρα φίλτατον ἀγκαλεῖ,
ὀλόμενον δολίοις βρόχοις

ἔρκεσιν, ὡς σὲ τὸν ἄθλιον 155
πατέρ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
λουτρὰ πανίσταθ' ἑδραιάμενον χροΐ,
[illegible] ἀντ.
κοίτᾳ ἐν οἰκηροτάτῳ θανάτου.
ἰὼ μοί μοι
[illegible]
σᾶς, πάτερ, πικρὸς δ' 165
ἐκ Τροΐας ὄδλου βουλᾶς.
οὐ μίτραισι γενὴ σε
[illegible]
ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λιγρὰν
Αἰγίσθου λάβαν θεμένα 165
[illegible]
ΧΟ. Ἀγαμέμνονος ὦ κύρα, στρ.
ἥλιθον, Ἠλέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγρότειραν αἰλάν.
ἐμολέ τις ἐμόλεν γαλακτοπότας ἀνὴρ
Μυκηναίος οἰρηβάτας· 170
ἀγγέλλει δ', ὅτι νὺν τριταί-
αν καρύσσουσιν θυσίαν
Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἥ-
ραν μέλλουσι παρθενικαὶ στείχειν.
ΗΛ. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, 175
θυμὸν, οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
ὄρμοισιν πεπόταμαι
τἀλαιν', οὐδὲ στᾶσα χοροῖς
Ἀργείαις ἅμα νύμφαις
[illegible] 180
δάκρυσι χορεύω, δακρύοις δέ μοι μέλει
δειλαίᾳ τὸ κατ' ἦμαρ.
σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν
καὶ τριῦχη τάδ' ἐμὼν πέπλων,
εἰ πρέπουτ' Ἀγαμέμνονος 185
κούρᾳ τᾷ βασιλείᾳ
Τροΐᾳ θ', ἃ τοὐμοῦ πατέρος
μέναναι ποθ' ἁλοῦσα.
ΧΟ. μεγάλα θεὸς· ἀλλ' ἴθι, ἀντ. 190
καὶ παρ' ἐμοὶ χρῆσαι πολίτῃσι φάρεα δῦναι,
χρύσεά τε χάρισιν προσθέματ' ἀγλαΐας.
δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις,
[illegible]
σεν ἐχθροῖς; οὔτοι στοναχαῖς,
ἀλλ' εἰχαὶς θεοὺς σὺ σεβί-
ζουσ' ἐξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.
ΗΛ. οὐδεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει
τὰς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.
οἰμοι τοῦ τε καπφθιμένου 200
τοῦ τε ζώντος ἁλύτα,
ὅς που γᾶν ἄλλαν κατέχει
μέλεος ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν,
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς. 205
αἰτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις
ναίω ψυχαν τακομένα
δωμάτων πατρῴων φυγᾶς,
οἰρείας ἀν' ἐρύπνας. 210
μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φονίοις
[illegible]
ΧΟ. πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.
ΗΛ. [illegible] 215
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἶδ' ἐφεστῶτες
εἰνὰς ἔχοντες ἐξενίσταντται λόχον·

φυγῆ, σὲ μὲν κατ' οἶκον, ἐς δόμους δ' ἐγὼ,
φῶτας κακοῖργους ἐξαλλέξουσα ποδί.
ΟΡ. μέν', ὦ τάλαινα· μὴ τρίσῃς ἐμὸν γέρα.
ΗΛ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πρασσέτω σε μὴ θανεῖν.
ΟΡ. ἄλλους κτάνωμι· ἀν μάλδον ἐγλέπουσ σέθεν.
ΗΛ. ἄπειλε, μὴ ψαῦ· ὧν σε μὴ ψαύειν χρεών.
ΟΡ. οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγωμι' ἀν ἀνδικώτερον.
ΗΛ. καὶ πῶς ἐμῆρῆμης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμέ; 225
ΟΡ. μείνασ' ἄκουσον, καὶ τύχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
ΗΛ. ἐστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σῆ· κρείσσων γὰρ εἶ.
ΟΡ. ἦκω φάρμακ σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ζῶντος, ὃ τεθνηκότος;
ΟΡ. ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγαθ' ἀγγελλειν θέλω. 230
ΗΛ. τἀμοῦ γε δόντος, ἀμφίβληστρα λύσσης.
ΟΡ. κουφῆ δίδωμι τοῦτο νῶν ἀμῴδιν ἔχειν.
ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ πλίμων πλίμορας φυγὰς ἔχων;
ΟΡ. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.
ΗΛ. οὗ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου; 235
ΟΡ. ἔχει μέν, ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.
ΗΛ. λόγον δὲ δὴ τιν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;
ΟΡ. εἰ ζῇς, ὅπως τε ζῶσα τε συμφορᾶς ἔχεις.
ΗΛ. οἰκοῦν ὁμᾶς μου πρῶτον ὡς ἔρημ' ἐρᾷ δέμας.
ΟΡ. λίπαις γε συντέτηκος, ὥστε μὲ στένειν. 240
ΗΛ. καὶ κράτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
ΟΡ. δίκαιοι σ' ἀδελφὸς ὧ τε θανὼν ἴσως πατήρ;
ΗΛ. οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἐστὶ φίλτερον;
ΟΡ. φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
ΗΛ. ἀπὼν ἐκείνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος. 245
ΟΡ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς;
ΗΛ. ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
ΟΡ. ὦμοῖ· ἀδελφὸν σόν. Μυκηναῖον τινί;
ΗΛ. οὐχ ὧς πατήρ μ' ἤπιξεν ἐκδώσειν ποτέ.
ΟΡ. εἰφ', ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω. 250
ΗΛ. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τληλορὸς ναίω δόμους.
ΟΡ. σκαφεὺς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
ΗΛ. πάντ' ἀνὴρ γενναῖος ἐς τε μ' εὐσεβῆς.
ΟΡ. ἡ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει;
ΗΛ. οὐπώποτ' ἐνὶ τῆς ἐμῆς ἔτλη θεγεῖν. 255
ΟΡ. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον, ἢ σ' ἀπαξίων;
ΗΛ. γονέας ἐβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.
ΟΡ. καὶ πῶς γάμου τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
ΗΛ. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖτ', ξένε.
ΟΡ. ξυνῆκ'· Ὀρέστῃ μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκην. 260
ΗΛ. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων τῷν.
ΟΡ. φεῦ·
γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.
ΗΛ. εἰ δῆτ' ἦξει γ' ἐς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
ΟΡ. μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
ΗΛ. γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξεῖν', οὐ παῖδων, φίλαι. 265
ΟΡ. τίνος δέ σ' οὔνεκ' ἔβρισ' Αἴγισθος τάδε;
ΗΛ. τοῦτ' ἐμ' [illegible] τοῦδε δώμασι.
ΟΡ. ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
ΗΛ. τοιαῦτ' ἐξηύλησ', ὧν ἐμοὶ δοὶη δίκην.
ΟΡ. οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις; 270
ΗΛ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ἑφαιρούμεσθά νιν.
ΟΡ. αὖ· οὐν φίλαι σοι τοίαδ' ἠκούσαν λόγους;
ΗΛ. ὥστε στέγειν γε τῳὶ καὶ σ' ἔτη καλῶς.
ΟΡ. τί δῆτ' Ὀρέστης, πρὸς τοῦ Ἄργος ἦν μολὼν;
ΗΛ. ἥρου τόδ'· αἰσχρὸν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νὺν ἀκμή· 275
ΟΡ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονίας ἂν κτάνοι πατρός;
ΗΛ. τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἳ ἐτολμήθη πατήρ.
ΟΡ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;

ΗΛ. ταὐτῷ γε πελέκει τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
ΟΡ. λέγω τόδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια ταῦτ' σοῦ; 280
ΗΛ. θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς.
ΟΡ. φεῦ·
εἷσ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
ΗΛ. ἀλλ', ὦ ξεῖν', οὐ γνοίην ἂν εἰσιδοῦσά νιν.
ΟΡ. νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέου.
ΗΛ. εἰς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων. 285
ΟΡ. ἆρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
ΗΛ. πατρὸς γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
ΟΡ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
ΗΛ. ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
ΟΡ. οἴμοι, τόδ' οἷον εἶπας. αἴσθησις γὰρ οὖν 290
κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἵν' εἰδῶς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
ἔτειτι δ' οἶκτος, ὡσπὰρ μὲν οὐθαμοῖς,
σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· οὐ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον 295
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.
ΧΟ. καὶγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω·
πηύσω γὰρ ἄστεως οὖσα τὰν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
ΗΛ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή. χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν 300
τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
ἐπεὶ δὲ κινεῖς μέθον, ἱκετεύω, ξένε,
ἄγγελλ' Ὀρέστῃ τἀμὰ κἀκείνου κακά,
πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθ', ὑπὸ στέγαισί τε 305
οἵαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,
αὐτὴ μὲν ἐμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἡ γυμνὸν ἕξω σῶμα καὶ στερήσομαι,
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη,
ἀνόρτος ἱρῶν καὶ χορῶν τηπωμένη, 310
ἀναίνομαι γυναῖκας, οὖσα παρθένος.
ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ᾧ, πρὶν ἐς θεοὺς
ἐλθεῖν, ἐμ' ἐμνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλείμασι
βρύουμ κάθηται, πρὸς δ' ἕδρασ' Ἀσιάτιδες 315
ὁμωαὶ στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
πόρπαισιν. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
μέλαν σίσηπεν· ὃς δ' ἐκείνον ἔκτανεν,
ἐς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ, 320
καὶ σκῆπτρ', ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει,
μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
Ἄγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος,
οὔπω χοαῖς ποτ' οὐδὲ κλώνα μυρσίνης
ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαίσμάτων. 325
μέθη δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
ὁ κλεινὸς, ὡς λέγουσιν, ἐνδρώσκει τάφῳ,
πέτροις τε λεύει μνῆμα λαΐνον πατρὸς,
καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦτος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἀρά σοι τύμβῳ καλῶς 330
παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
ἀλλ', ὦ ξεῖν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε.
πολλοὶ δ' ἐπωτίζλλουσιν, ἐμμενεῖς δ' ἐγὼ.
αἰ χείρες, ἡ γλῶσσ' ἡ ταλαίπωρός τε φρὴν
κἄμα τ' ἐμὸν ξυρῆκες ὦ τ' ἐκείνου τεκών. 335
αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατὴρ μὲν ἐξείλεν Φρύγας,
ὁ δ' ἄνδρ' ἐν' εἷς ὢν οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκὼς κἀξ ἀμείνονος πατρός.
ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,

λῇξαντι μᾶλλον πρὸς δόμους ὠμηστέον. 340
ΑΥ. ἔα· τίνες τοῦσδ' ἐν πέπλοις ὑφὴ ξένους ;
τίνου δ' ἕκατι τάνδ' ἐπ' ἀγραύλους πέλας
προσῆλθον; ἢ 'μοῦ δεύμενοι; γυναικί τοι
αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανίων.
ΗΛ. ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί. 345
τὸν ὄντα δ' εἴσει μᾶλλον· οὖσε γὰρ ξένοι
ἥκουσ'. Ὁρίστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
ἀλλ', ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
ΑΥ. τί φασίν; ἀνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος ;
ΗΛ. ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί. 350
ΑΥ. ἦ καὶ τὸ πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν ;
ΗΛ. ἐν ἐλπίσιν ταῦτ· ἀσθενὴς φείγων ἀνήρ.
ΑΥ. ἦλθον δ' Ὀρίστου τίν' ἀγορεύοντες λόγων ;
ΗΛ. σκοποῖς ἔπεμψε τοὐσδε τῶν ἐμῶν κακῶν·
ΑΥ. οἰκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις. 355
ΗΛ. [illegible]
ΑΥ. [illegible]
[illegible] πέλας
χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσετ', οἷ' ἐμοὺς κεῖθι δόμους.
αἴρεσθ', ὀπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων· 360
καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρίξομαι.
ΟΡ. πρὸς θεῶν, δὸ' ἀνήρ, ὡς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σοὺς, Ὀρίστην οὐ καταισχύνειν θέλων ; 365
ΗΛ. οὗτος κέκληται πῶσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
ΟΡ. φεῦ·
οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἦδη γάρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ τ' ἐκ κακῶν τέκνα, 370
λιμῷ τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρουήματι,
γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
πῶς οὖν τις αὖτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ ;
πλοῦτῳ ; πονηρῷ τἄρα χρήσεται κριτῇ·
ἢ τοῖς ἔχουσι μηδὲν ; ἀλλ' ἔχει τόσον 375
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
ἀλλ' εἰς ἔπλ' ἔλθω ; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός ;
[illegible]
οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὗτ' ἐν Ἀργείοις μέγας 380
οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν, ἄριστος πὴρείθη.
οὐ μὴ φρονήσεσθ', οἱ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἥδεσιν τοὺς εὐγενεῖς ; 385
οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οἱ δὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο καὶ εὐτυχία. 390
ἀλλ' ἄξιος γὰρ ὃ τε παρὼν ὃ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεκ' ἥκομεν,
δεξώμεθ' οἶκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεών,
δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πράδομος πλουσίου μᾶλλον ξένος. 395
αἰνῶ μὲν οὖν τοὶδ' ἀνδρὸς ἑσδοχὰς δόμων·
βουλόμην δ' ἂν, εἰ κασιγνητὸς με σὸς
εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· λοξίου γὰρ ἔμπτεδοι
χρησμοί, Ὀρόστῃ δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ. 400

ΧΟ. νῦν ἡ πάροιθεν μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾷ
θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἔσως γὰρ ἂν
μόλις προσῄσυνσ' ἡ τύχη σταίη καλῶς.
ΗΛ. ὦ πλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν,
τί τοῦσδ' ἐδίξω μείζονας σαυτοῦ ξένους ; 405
ΑΥ. τί δ' ; εἶπερ εἰσίν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
οἷς ἐν τε μικροῖς ἐν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς ;
ΗΛ. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ἄν,
ἕλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλον πατρός·
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Ταναὸν Ἀργείας ὄρους 410
τέμνοντα γαῖαν Σπαρτιάτιδός τε γῆς
ποίμναις ὁμαρτεῖ. πάλεος ἐκ ξεζηλμένος·
κέλευε δ' αὐτὸν ἐς δόμους ἀφιγμένον
ἐλθεῖν ξένων τ' ἐς δαῖτα πομπεύαι τινα.
ἡσθήσεται τοι καὶ προσειξεται θεοῖς, 415
ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ', ὃν ἐκσώζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἂν τι· πικρὰ δ' ἀγγελίαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ' Ὀρίστην ἡ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.
ΑΥ ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τοῦσδ' ἀπαγγελῶ λόγους 420
γέροντι· χώρει δ' ἐς δόμους ὅσον τάχος,
καὶ τἄνδον ἐξάρτυε. πολλὰ τοι ξενὶ
χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.
ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτα τἀν δόμοις ἔτι,
ὥσθ' ἓν γ' ἐπ' ἦμαρ τοῦσδε πλῆρῶσαι βορᾶς. 425
ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσῃ,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
ξένοις τε δοῦναι, σῶμά τ' ἐς νόσον πεσὸν
δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἀφ' ἡμέραν βορᾶς
ἐς σμικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ 430
ὁ πλοῦτός τε χὠ πένης ἴσον φέρει.
ΧΟ. κλεινοὶ νάες, αἱ ποτ' ἔμβατε Τροίαν στρ.
τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς,
πέμπουσαι χορεύς μετὰ Νηρῄδων,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοι-
σιν εἰλισσόμενος,
πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
καίνιον ἄλκαρ πελέων Ἀχιλῆ
σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωικὰς 440
ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς.
Νηρῄδες δ' Ἐξοδίδας ἀκτὰς λιποῦσαι ἀντ.
Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρύ- 445
μνας Ὄσσας ἱερὰς νάπας,
Νυμφαίας σκοπιάς,
κόρας μάτευσ', ἔνθα πατὴρ
ἵππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς,
Θέτιδος εἰνάλιον γόνον, 450
ταχύπορον πόδ' Ἀτρείδαις.
Ἰλιόθεν δ' ἑλνῶν τινος ἐν λιμένσιν στρ.
Ναυπλίοισι βεβῶτος
τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,
κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ 455
[illegible]
Τελχὶν τετιγέως
περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρα
Περσέα λαιμοτόμων ὑπὲρ
ἅλὸς ποτανοῖσι πεδίλοισι φυὰν 460
Γοργόνος ἴσχειν, Διὸς ἀγγελῳ σὺν Ἑρμᾷ.
τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρᾳ·

ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σέλας φλέγων
κύκλος ἠελίου
ἵππους ἁρμοσάμενος,
ἄστρων τ' ἀέριον χορόν,
Πλειάδες, Ὑάδες, Ἕκτορος
ὅμαδοι τιμιώτατοι
ἐπὶ ζεῖ χρυσόστεφ κρίνει
Σφίγγες ὄπιθεν ἀοίδιμοι
ἄγναν φέρουσαι περιπλεύρῳ δὲ κύτει
πέρυσιος ἑσπερίδι ἔρημος λείπεται χαλαζὰ
Περμησσοῦ ῥηθῶσα πάλλιν.
ἐν δὲ δόμοι φωτὸς τετρασήμονες ἵπποι ἔπαλλον,
κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
τοιῶνδ' ἄνακτα δορπτόνων
[illegible]
σὰ λέγεα, κακόφρων κόρα.
τοιγὰρ σέ ποτ' αἰρανίδαι
στέμφουσιν ἐναύτιοισι σὰν δ'
ἔτ' ἔτι φόνων ὑπὸ δέραν
ὄψομ' αἷμα χυθὲν σιδάρῳ.
ΗΡ. ποῦ ποῦ νεάνις πότνι' ἐμὴ δέσποινά τε,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ἣν ποτ' ἐξεθρεψ' ἐγὼ;
ὡς πρώσθασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἶκων ἔχει
[illegible]
ὅμως ἐς πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
δύπλην ἵκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.
ὦ θύγατερ, ἆρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ,
ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
ποίμνης νεογνῶν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε,
στιφάνους τε, τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
παλαιὸν τε θησαύρισμα Δυσέως τόδε
ὀσμῇ κατῆρες, σμικρόν, ἀλλ' ἐπεσβαλεῖν
ἡδὺ σκεῦφον τοῖδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ.
ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' ἐς δόμους·
ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμὸν πέπλων κύρας
ἀκρίσιον τεύξας ἐξορμήσασθαι θέλω.
ΗΛ. τί δ', ὦ γεραιέ, διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
μῶν τύμβ' ἐπὶ χρόνου σ' ἀνέμνησεν κακά;
ἦ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φιτυὰς στένεις
καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν, ὃν πτοᾷ ἐν χερνῖν ἔχων
ἀνύσητ' ἔθρεψας σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
ΗΡ. ἀνύσητ'· ὅμως δ' οὖν τοῖτό γ' οὐκ ἠνεσχόμην.
ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφων, πάρεμ' ὁδοῦ,
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ', ἐρημίας τυχών,
σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα, τύμβῳ δ' ἀμφιθήκα μυρσίνας.
πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πόκῳ
σφίγγουν ἰσείδον αἷμά τ' οὖ πιλεαι χυθὲν
[illegible]
καθαίρασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὰς κασίγνητος λάθρα,
[illegible]
ἔπειτα χαίτης πρὸς συνοίσεται πλόκους·
ὁ μὲν παλαίστρας ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεὶς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς· ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ, γέρον.
ΗΡ. σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.
ΗΛ. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίας ποδῶν ἔκμαγτρον; εἰ δ' ἔστιν τῶδε,
δυοῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρὸς τε καὶ γυναικὸς, ἀλλ' ἄγαν κρατεῖ.
ΗΡ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μόλοι,
κερκίδος ὕπτ' γυναῖκ' ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
ΗΛ. οἰκ οἶσθ', 'Ορέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς,
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν τότ' ὢν παῖς, ταῖτὰ νῦν ἔχοι φάρη,
εἰ μὴ ξυναίξοιεθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἦ τις αὐτοῦ τάφον ἐπικτείρας ξένος
ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκύτος λαβὼν χθονός.
ΗΡ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσίδων
αὐτοὺς ἐρίσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.
ΗΛ. [illegible]
ΗΡ. ἀλλ' εἰ γενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε.
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί·
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεινέτω.
ΟΡ. χαῖρ', ὦ γεραιέ. τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
ΗΛ. οὗτος τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.
ΟΡ. τί φῄς; οὗ δὸς σὸν ἐξεκλεψε σύγγονον;
ΗΛ. οὐ ἔσθ' ὁ σώσας κείνον, εἴπερ ἔστ' ἔτι.
ΟΡ. ἔα·
τί μ' ἐσδέδορκεν, ὥσπερ ἀργίλου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἢ προσεικάζει μέ τῳ·
ΗΛ. ἴσως 'Ορέστου σ' ἦλιξ' ἥδεται βλέπων.
ΟΡ. φίλου γε φωτός· τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
ΗΛ. καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θαυμάζω, ξένε.
ΟΡ. ὦ πότνι', εὔχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς
ΗΛ. τί τῶν ἀπύτων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
ΟΡ. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.
ΗΛ. ἰδοὺ, καλῶ θεούς. ἢ τὴ δὴ λέγεις, γέρον;
ΟΡ. βλέψον νυν ἐς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
ΗΛ. πάλαι δέδοικα, μὴ σὺ γ' οὐκετ' εὖ φρονῇς.
ΟΡ. οὐκ εὖ φρονῶ γὰ σὸν κασίγνητον βλέπων;
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ γεραῖ', ἀνελπιστον λόγον;
ΟΡ. ὁρᾶν 'Ορέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
ΗΛ. ποίου χαρακτῆρ' εἰσίδων, ὦ πείσομαι;
ΟΡ. οὐλὴν παρ' ὀφρῦν, ἣν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων σοῦ μιθ' ἡμάχθη πεσών.
ΗΛ. πῶς φῄς; [illegible] τεκμήριον.
ΟΡ. ἔτειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;
ΗΛ. ἀλλ' οἰκτί', ὦ γεραιέ· συμπόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανεὶς,
ἔχω σ' ἀέλπτως. ΟΡ. κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ.
ΗΛ. οὐδέποτε δόξασ'. ΟΡ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἥλπισα.
ΗΛ. ἐκεῖνος εἶ σύ;
ΟΡ. σύμμαχός γέ σοι μόνος,
ἢν ἐκσπάσωμαί γ' ὧν μετέρχομαι βίλον.
πέποιθα δ'. ἢ χρὴ μηκίθ' ἡγεῖσθαι θεούς,
εἰ τἄδικ' ἴσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
ΧΟ. ἔμολες ἔμολες, ὦ χρόνου ἀμέρα,
[illegible]
πόλει πυρσὸν, ὃς πυλωμᾶ φυγᾶ
πατρῷων ἀπὸ δωμάτων

τάλας ἀλαίνων ἕξω.
θεὸς αὖ θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει
νίκαν, ὦ φίλα.
ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον,
ἴες λατὰς ἐς θεούς
τύχα σοι τύχᾳ κατ' ἴχνος ἐμβατεῖσαι πύλαν.
ΟΡ. εἶεν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὐδίᾳ αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίρια γὰρ ἦλυθες,
λέξον, τί δρῶν ἂν φανοίᾳ τισαίμην πατρὸς
μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων.
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εἰμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥστε μὴ τύχαι;
τῷ συγγένωμαι; νύκτος, ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπόμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
ΠΡ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχεστέρ' ἐσ σοι φίλος.
εὕρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται τόδε,
κοὐδὲ μεταιχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνῄρησαι φίλους
οἷσ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων,
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχειν καὶ τῇ τύχῃ
πατρῷον οἶκον καὶ πύλην λαβεῖν σίδερ.
ΟΡ. τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;
ΠΡ. κτανὼν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.
ΟΡ. ἦκω πρὸ τύνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λέγω;
ΠΡ. τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οἷσ' ἂν εἶ θέλοις.
ΟΡ. φροντεῖς κέλευσιν δεξιᾶς τε δορυφόρων;
ΠΡ. ἔγνωσ· φοβεῖται γάρ σε κοὐχ εὖδει σαφῶς.
ΟΡ. εἶεν· σὺ δὴ τοὐνδεῦθε βούλευσον, γέρον.
ΠΡ. κάμοὶ γ' ἀκουσὸν· ἄρτι γὰρ μ' εἰσῆλθέ τι.
ΟΡ. ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.
ΠΡ. Αἴγισθον ἐκπορευόμενον ἐντὸς αὐλείου θύρας
ΟΡ. προσηκάμην τὸ ῥῆθεν. ἐν ποίοις τόποις;
ΠΡ. ἀγρὸν πέλας τῶνδ' ἱπποβοράν ἔπι.
ΟΡ. τί δῆτα; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.
ΠΡ. Νύμφαις ἐπόρσυν' ἕροντν, ὡς ἔδοξέ μοι.
ΟΡ. τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
ΠΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, βουσφαγεῖν ὠπλίζετο.
ΟΡ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμώων μιτᾶ;
ΠΡ. οἰδεῖς ταρῶν 'Αργείος, οἰκεία δὲ χείρ.
ΟΡ. οὗ πού τις ὥστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν, γέρον;
ΠΡ. δρᾶσες μὲν εἶσιν, οἱ σέ γ' οὐκ εἰδὸν ποτε.
ΟΡ. ἦλθ δ' ἂν εἴσω, εἰ κρατοίμεν, εἰμενείς;
ΠΡ. δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
ΟΡ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
ΠΡ. στείχων ὅθεν σε βοῦθυτῶν εἰσύψεται.
ΟΡ. ὀδὸν παρ' αὐτὴν, ὡς ἔοικ', ἀγροὺς ἔχει.
ΠΡ. ὄφευ γ' ἰδὼν σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
ΟΡ. πικρὸν γε συνθυώτορ', ἢν θεοὺς θέλῃ.
ΠΡ. τοὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει.
ΟΡ. καλῶς ἔλεξας. ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;
ΠΡ. "Ἄργει· παρίστηται δ' ἐν τάχει θοίνῃ ἕπι.
ΟΡ. τί δ' οὐχ ἅμ' ἕξωμαρτ' ἐμὴ μίτηρ πόσει,
ΠΡ. ψύγον τρίμοιρα δημοτῶν ἐλείπετο.
ΟΡ. ξυνῆγ· ὑπόπτοσ οἷσα γιγνώσκει πόλει.
ΠΡ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.
ΟΡ. πῶς οὖν ἐκείνην τύνδε τ' ἐν ταὐτῷ κτενῶ;
ΗΛ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
ΟΡ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
ΗΛ. ὑπηρετεῖτω μὲν δυοῖν ὄντοιν ὧδε.
ΠΡ. ἔσται τάδ'· εἰρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
ΗΛ. [λέγ', ὦ γεραιέ, τάδε Κλυταιμνήστρᾳ μολὼν·

λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' ὀδύναν ὠρσενος τόκου.
ΠΡ. πότερα πάλαι τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δή;
ΗΛ. [illegible]
ΠΡ. καὶ δὴ τί τοὔτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
ΗΛ. [illegible]
ΠΡ. τύδε; τί δ' αὖτῇ σοὶ μέλειμ δοκεῖς, τέκνον;
ΗΛ. ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξιωμ' ἐμὸν τόκον.
ΠΡ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον ἐς καμπὴν ἄγω.
ΗΛ. ἐλθοῖσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.
ΠΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτὰς γ' εἰσίτω δόμων πύλας.
ΗΛ. οἰκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Ἅιδου τύδε.
ΠΡ. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
ΗΛ. πρώτιστα μὲν νυν τῷδ' ὑφίχησαι, γέρον.
ΠΡ. Αἴγισθος ἐνδα νῦν θυηπολεῖ θεούς;
ΗΛ. [illegible]
ΠΡ. ὥστ' αὐτὰ γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.
ΗΛ. [illegible]
ΟΡ. στείχομ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίγνοιτ' ὁδοῦ.
ΗΛ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμπουμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.
ΟΡ. ὦ Ζεῦ πατρῷε καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
αἰσκιερὲ δ' ἡμᾶς, οἰκτρὰ γὰρ πεσόντα μου,
ΗΛ. αἴσκιερε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐκ γένους.
ΟΡ. Ἥρα τε, βωμῶν ἣ Μυκηναίων κρατεῖς,
νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.
ΗΛ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
ΟΡ. σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ,
[καὶ Ἴδη τ' ἄνασσα, χεῖρας ἣ δίδυμ' ἐμὰς]
ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
νὺν πάντα νεκρῶν ἐλθὲ σίμμολον λαβών,
οἴπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνὼλεσαν δορί,
χῶσσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.
ἥκουσας, ὦ δεῖν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών;
ΗΛ. πάτ', οἶδ', ἀκοὺς τάδε πατὴρ· στείχειμ δ' ἀκμή.
καί σοι προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
ὡς, εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσεῖ,
τίθηνκα κἀγὼ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·
παῖσω κάρα γὰρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
[illegible]
ὡς, ἢν μὲν ἔλθῃ πίστις εἰτυχὴς σίδερ,
ὀλολύξεται πᾶν δῶμα. θυήσκοντος δέ σου
τἀναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.
ΟΡ. πάντ' ἐσθλά.
ΗΛ. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίγνεσθαί σε χρή.
ἐμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγώνος τοῖδε. φροντίσω δ' ἐγώ,
πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμὴ·
οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
δίκην ὑφίξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.
ΧΟ. ἀναλὰς ὑπὸ ματρὸς, στρ.
[illegible]
ἐν πολιαῖσι μένει φήμαις
εἰαρώστοις ἐν καλήμοις
Πάνα μοῖσαν ἡδύφωνον
πνέουτ', ἀγρῶν ταμίαν,
[illegible]
πέτρινοις τ' ἐπίστας
κάρυξ ἴάχει βάθροις,
ἀγορᾶν ἀγοράν, Μυκηναῖοι,
στείχετε μακαρίων ὑψόμενοι τυράννων
φάσματα, δείματα.
χοροὶ δ' Ἀτρείδᾶν ἐγέραιρον οἴκους·
[illegible] ἀντ.

χυσόλιπτοι, σελαγείτε δ' ἀν' ἄστυ
πῦρ ἐπισθίωνων Ἀργείων 715
λωτὸς δ' ἐφθόγγων κελάδει
κάλλιστον. Μουσᾶν ἐφιτάται
μολπαὶ δ' ἠξέναι' ἐρατεὶ
κιθαρίσεις ὕμνοις, ὡς ἐστὶ λόγος Θυέστου·
κερυφίαις γὰρ ἐν πέτραις 720
πείσας ἄλοχον φίλαν
Ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
δώματα· νεάνιος δ' εἰς ἀγόρους αὖτει
τὸν κερόεσσαν ἐ-
χειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποίμναν 725
τότε δὴ τότε φαεν- στρ.
νὰς ἄστρων μετέβασ' ὁδοὺς
Ζεὺς καὶ ἥεγγος ἀέλιον
Λευκόν τε πρόσωπον ἀ- 730
οῖς, τὰ δ' ἐσπερα ἰών· ἐλαύ-
νει θερμῷ Φλογὶ θεοπέσιρ,
νεφέλαι δ' ὑπέρροι πρὸς ἄμ-
κτον ξηραί τ' Ὀμμωνίδες ἑ-
. 735
λέγεται, τὰν δὲ πί- ἀντ.
στιν σμικρὰν παρ' ἐμοιγ' ἔχει,
χρυσωπὰν ἔδραν ἀλλά- 740
ξαντα δυστυχίᾳ βροτεί-
ῳ θνατᾶς ἕνεκεν δίκας.
Φοξερυὶ δὲ βροτοῖσι μυ-
θοι κέρδους πρὸς θεῶν θεραπεί-
ας· ὧν οὐ μναθεῖσα πόσιν 745
κτείνεις, κλεινὸν συγγενέτειρ' ἀδελφόν.
ἔα ἔα·
φίλαι, βοᾶς ἠκούσατ', ἢ δοκῶ κενὴ
ἐπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
ἰδοὺ τάδ' οὐκ ἄσημα πνείματ' αἴρεται
δέσποιν', ἀμείψω δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε. 750
ΗΛ. φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγώνος ἥκομεν;
ΧΟ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, φίνιον οἰμωγὴν κλύω.
ΗΛ. . . . . ἀλλ' ὄμως.
ΧΟ. μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρυς, ἐμφανὴς γε μήν.
ΗΛ. Ἀργείος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν; 755
ΧΟ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.
ΗΛ. σφαγὴν αὖτείς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;
ΧΟ. ἔπισχε, τρανῶν ὡς μάθῃ τύχας σέθεν.
ΗΛ. οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
ΧΟ. ἥδυσαν· οὕτοι βασιλεῖα φαίλων κτανεῖν. 760
ΑΓ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
. . . . . φιλαι.
Ἀγαμέμνονος δὲ φονία κείμενον πέδῳ
Αἴγισθον· ἀλλὰ θεῖσιν εὐχεσθαι χρεών.
ΗΛ. τίν' ὅ' εἶ σύ; πῶν μοι πιστὰ σημαίνει τάδε; 765
ΑΓ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;
ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή.
τί φῄς; τέθνηκε πατρὸς ἐμοῦ στυγνὸν φονεύς;
ΑΓ. τέθνηκε· δείς σοι ταῦθ', ἃ γ' οὖν βούλει, λέγω. 770
ΧΟ. ὦ θεοί, δίκη τε πάνθ' ὁρᾶτε, ἦλθές ποτε.
ΗΛ. ποῖῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου
. . . . . .
ΑΓ. ἐπεὶ μελλήθων τῶνδ' ἀπήρομεν πόλιν,
ἐσβάντες ἡμεν δίκροτον εἰς ἁμιλλητὴν 775

ἕνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
κυρεῖ δὲ κήπους ἐν καταρρύτοις βεβώς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους·
ἰδών τ' ἄστει, λαίφεσ', ὦ ξένοι· τίνες;
πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός; 780
ὁ δ' εἶπ' 'Ὀρέστης, Θεσσαλοὶ· πρὸς δ' 'Ἀλφεῷ
θέσοιντες ἐρκύμεσθ' 'Ὀλυμπίῳ Διί.
κλύων δὲ ταῦτ' Λίγισθος ἐννέπει τάδε·
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνῃ γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν 785
Νύμφαισ· ἑῷοι δ' ἐξανασταίτες λέχους
ἐς ταυτὸν ἥξετ'. ἀλλ' ὁμεν ἐς δόμους,
καὶ ταῖθ' ἅμ' ἡγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
. . . . . .
ἔπει δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε· 790
λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
ὡς ἁμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἶπ' 'Ὀρέστης, ἄρτιως ἠγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμῶν ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθέλειν χρεών, 795
Λίγισθ', ἕτοιμοι, κοὐκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
τοῦτον μὲν οὖν μεθείσαν ἐκ μέσου λόγον·
λύγχας δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
δῶμες, πρὸς ἕργον πάντες ἴεσαν χέρας.
οἱ μὲν σφιγείου ἔφερον, οἱ δ' ἥρουν καπᾶ, 800
πέλοπα δὲ πῖρ ἀνῆπτον ὑμῇ τ' ἰσχάρας
λίβηταν ὥρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προκύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
ἔβαλλε βωμοῦς, τοιὰδ' ἐννέπων ἔπη·
Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκεις με βουθυτεῖν 805
καὶ τῶν κατ' οἶκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς·
λέγων 'Ὀρέστην καὶ σέ· δεσπότης δ' ἐμὸς
τἀναντί' ηὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ καινοῦ δ' ἐλὼν 810
Λίγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα
τεμών, ἐφ' ἁγνὰν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
κἄσφαξ', ἐπ' ὦμων μόσχον ὡς ἴδῃ χεροῖν
δῶμές· λέγει δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε·
ἐκ τῶν καλῶν κομπεῦσαι τοῖσι Θεσσαλοὺς 815
εἶναι τάδ', ὥστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς
ἵπποις τ' ὀχμᾶζει. λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένε,
δείξὸν τε φήμην ἔτυμον ἁμῖν Θεσσαλῶν.
ὁ δ' εὐκρότητον Δωρικὸ' ἁρπάσας χεροῖν,
ῥίψας ἀπ' ὦμων εὐπρεπῆ τορμάματα, 820
Πυλιάδην μὲν εἶλεν· ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
δῶμας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
θύσσαν δὲ βέρσαν ἐξέδειρεν ἡ δρομεὺς
. . . . . .
κἀνεῖτο λαγόναι. ἱρὰ δ' ἐς χεῖρας λαβὼν 825
Λίγισθος ἤβει. καὶ λοῦσ μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χαλῆς πύλας
κακοὺς ἔφαινον τῷ σκοπεῦντι προσβολάς.
χὠ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ, 830
τί χρῆμ' ἀθυμεῖς, ὦ ξεῦ'; ὑπρωδῶ τινα
. . . . . .
'Ἀγαμέμνονος παῖς πολεμίους τ' ἐμοὶς δόμους.
ὁ δ' εἶπε, φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως πευστρήμαν 835
. . . . . .
οἶσει τις ἡμῖν κηπίδ' ; ἀπορρήξω χθόνν.

λαβὲν δὲ κάπτει. σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
ἥβηι διωιρῶν. τοῦ δὲ τεύοντος κάτω,
ὄνυχας ἐν' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν
ἐς σφυδοῦλιον ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
ῥῆηξεν ὀρθρια. πᾶν δὲ σῶμ' ὕπω κάτω
[illegible]
δῶμες δ' ἰδύπτες εἰδὺς ἧξιν ἐς δόρυ.
πολλοὶ μίγεσθαι πρὸς δύ'. ἀνθρείας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρῳρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ', οὐχὶ δυσμενὴς
[illegible]
φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
τλήμων Ὀρέστης. ἀλλὰ μή με κτείνετε,
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κἀμακαν· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέῤῥουσι δ' εὐθὺς σοὶ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δέ σοὶ
κάρα 'πιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὧν στυγεῖς Αἴγισθον· αἷμα δ' αἵματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΧΟ. θέα ἐς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνος, στρ.
ὡς νεβρίδι, σὺράνιον
πήδημα κουφιζοῦσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
[illegible]
οἷαν παρ' Ἀλφειοῦ ῥεέθροις τελέσας
[illegible]
καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ.

ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
ὦ γαῖα καὶ νύξ, ἣν ὑδερκὴμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοὐμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλείθεροι
[illegible]
φόβ', οἷα δὴ 'χω καὶ δόμοι κεύθουσί μου
[illegible]
στέψω τ' ἀδελφοῦ κράτα τοῦ νικηφόρου.

ΧΟ. σὺ μὲν νυν ἀγάλμαθ' ἕειρε ἀντ.
κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον.
νῦν οἱ πάρος ἀμέτρητον
γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς,
δικαίως τοὺς ἀδίκους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύναυλος βοᾶ χαρᾶ.

ΗΛ. ὦ καλλίπαις, πατρὸς ἐκ [illegible]
γεγὼς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
[illegible]
ἥκεις γὰρ οἷς ἐπέστειλας· σὺ τἀμὰ
δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· ἀεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

ΟΡ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἀμ' ἐπαίνεσον,
τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
ἦκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις κτανὼν
Αἴγισθον· ὡς δ' ἐγ σάφ' εἰδέναι τάδε
προθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
ὃν, εἴτε χρῄζεις, θρησὶν ἁρπαγὴν πρόβες,
ἢ σκέπαις εἰσπόδισον, ἀθλίως τάφου
πᾶξαι· ἔρευσον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔστι νῦν
[illegible]

ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως. 900
ΟΡ. τί χρῆμα, λέξον, ὡς φθόνου γ' ἔξωθεν εἶ.
ΗΛ. νεκρούς ὑβρίζειν, μὴ μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
ΟΡ. οὐκ ἔστιν οἳ δεῖς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
ΗΛ. δυσμάρεστος ἡμῖν καὶ φιλόψογος πόλις.
ΟΡ. λέγ', εἴ τι χρήζεις, σίγγυνόν· ἀσπιδιώσει γὰρ 905
[illegible]
ΗΛ. εἶεν· τὸν ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξεῖπε κακῶν·
ποίας τελευτᾶς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δὲ ὑβρῆσαι γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
θρυλοῦσ', ἃ γ' εἶπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν, 910
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρίσθε· νῦν οὖν ἐσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν' ἃ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με κἀρρᾴωνᾳ φίλον πατρὸς
καὶ τὸνδ' ἑθνάκας, οὐδὲν ἠδικημένος. 915
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτανες
[illegible]
ἐς τοῦτο δ' ἦλθες ἁμαθίας ὥστ' ἦλπισας
ὡς ἐς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οἷ' χ ἕξεις κακὴν
γήμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἡδίκεις λέχη. 920
ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
κρυπταῖσιν εὐναῖς εἶτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οἷκ ἔχειν. παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ᾠκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς· 925
ᾔδησθα γὰρ δὴτ' αὐσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρὰ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
κεἰνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν.
πᾶσιν δ' ἐν' Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε· 930
ὁ τῆς γυναικὸς. οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή.
καίτοι τόδ' αἰσχρὸν, προστατεῖν γε ὁωμάτων
γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
οὐκ ὠνίμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει. 935
ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη.
τἀνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
ὃ δ' ἥπιτα σε πλείστον οὐκ ἐγνωκότα,
ηὗρεις τις εἶναι, τοῖσι χρήμασι σθένων·
τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον. 940
ἡ γὰρ φύσις βέβαιος. οὐ τὰ χρήματα.
ἢ μὲν γὰρ ἀεὶ παραμένουσ' αἴμει κἀρα·
ὁ δ' ὄλβος ἄδικος καὶ μετὰ σκιᾶν ξυνῶν,
ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν αὐθήσας χρόνου.
ἃ δ' ἐς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν 945
λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι.
ὑβρίζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
κἀλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἐμοιγ' εἴη πόσις
[illegible]
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται 950
τὰ δ' εἰπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροὶς μόνον.
ἔρρ', οὐδὲν εἶδὼς ὧν ἐφευρεῖσὶς χρόνῳ
δίκην δέδωκας, ὧδέ τις κακοῦργος ὤν.
μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
νικᾶν δοκεῖτο τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας 955
γραμμὴς ἵκηται, καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
ΧΟ. ἔπραξε δεινὰ· δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
καὶ τῷδ'. ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
ΟΡ. εἶεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' ἔσω χρεὼν
σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὡς ἔταν μόλῃ 960
μήτηρ,), σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

ΗΛ. ἐπίσχες· ἐκβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
τί δ' : ἐκ Μυκηνῶν μῶν βαδιζόμους ὁρᾷς ;
οὔκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἣ μ' ἐγείνατο.
ΚΛ. καλῶς ἄρ' ἥκειν ἐς μέστην πορεύεται.
ΗΛ. καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
τί δῆτα δρᾶμεν ; μητρὸς ἢ φονεύσομεν ;
μῶν σ' οἰκτος εἷλε, μητρὸς ὡς εἶδες δίμας ;
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἣ μ' ἔθρεψε κἀτέκνευ ;
ΗΛ. ὥστε πατέρα σὸν ἥδε κἀνόν' ὤλεσεν. 970
ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἁμαρτίαν ἐξέπτυσας.
ΗΛ. ἔπου δ' Ἀπολλὼν σκαιὸς ᾗ τίνες σοφοί·
ὅστις μ' ἐχρήσας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
ΗΛ. βλάπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν ;
μητροκτόνους νιν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν. 975
καὶ μὴ γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβὴς ἔσει.
ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
τῷ δαὶ πατρῷαν διαμέλεις τιμωρίαν ;
ἦ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ ;
ἰοὺ καθίζων τρίποδ' ; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ. 980
οὐδ' ἂν πιθοίμην ἔν μεμαντεύσθαι τάδε.
οὐ μὴ κακισθεὶς ἐς ἀνανδρίαν πεσεῖ ;
ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον ;
ὃ καὶ πόσιν καθείλες Ἀίγισθον κτανών.
[illegible] σημανεῖ. 985
καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
[illegible] μαντικὰ γὰρ πάντα πεπλήσμεθα.
Χο. ἰώ,
βασίλεια γένναι χθονὸς Ἀργείας,
παῖ Τυνδάρεω.
καὶ τῶν ἀγαθοῖν ἔρυγγνε κούροιν 990
Διός. οἱ ῥᾳδιοφαν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
ναίουσι, βροτῶν ἐν ἄλοις ῥυόμενοι
τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας. 995
τᾶς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρὸς *, ὦ βασίλεια.
ΚΛ. ἔκβητ' ἀπ' ἕης. Τρῳάδες, χειρὸς δ' ἁμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἕξω τοῦδ' ὄχου στῆσαι πόδα.
σκίλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηται δόμοι 1000
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρῳάδος χθονὸς
ἐξαίρετ', ἀντὶ παίδος ἣν ἀπώλεσα,
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.
ΗΛ. οὔκουν ἐγὼ, δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δώμων πατρῴων δυστυχεῖς οἴκῳ δόμους, 1005
μήτηρ, λαΐφμαι μακρίας τῆς σῆς χερός ;
ΚΛ. δοῦλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.
ΗΛ. τί δ' ; αἰχμαλωτὸν τοὶ μ' ἀπῴκισας δόμων,
ἡμημένων δὲ δωμάτων ἠρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀμμαναὶ λελειμμέναι. 1010
ΚΛ. [illegible]
εἰς οὓς ἐχρῆν ἥκειν· ἐβούλευσεν φίλων.
λέξω δέ, καίτοι δὶς' ὅταν λάβῃ κακὴ
γυναῖκα, γλώσσῃ πικρύτης ἑνεστί τις.
ὡς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς, τὸ πρᾶγμα δὲ 1015
μαθόντας, ἣν μὲν αἴξιως μισεῖν ἔχῃ,
στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν ;
ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,
οὐχ ὥστε θυήσκειν, οὐδ' ἃ γεννᾶμαι ἐγώ.
κείνους δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν, Ἀχιλλέως 1020
λεκτρωτιν πείσας, ὄχεστ' ἐκ δόμων ὄγων
πρυμνοῦχον Αὐλιν ἐνθ' ὑπερτείνοις πυρᾶς
[illegible] ὑμέναιος, ταραγμὸς,
κεἰ μὴν πύλεως ἄλωσιν ἐξεύρισκον,
ἢ ὦμ' ὑπῆσαν τἄλλα τ' ἐκσώζων τέκνα 1025
ἕκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν·
νῦν δ', οὐνεχ' Ἑλένη μάργος ἦν, ὃ τ' αὖ λαβὼν
ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
[illegible]
ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν, καίπερ ἠδικημένη, 1030
οὐκ ἠγρυπώμην, οὐδ' ἂν ἕστανον πόσιν
ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μανιὰδ' ἔνθεον κόρην,
λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε, καὶ νύμφα δύο
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δῶμασιν κατεῖγ' ὁμοῦ.
μόρου μὲν οὖν γυναῖκες. οἱκ ἄλλως λέγω· 1035
ὅταν δ', ὑπώπτου τοῦδ', ἁμαρτάνῃ πόσις,
τὸν δὸν παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
γυνὴ τὸν ἄνδρα χἄτερον κτᾶσθαι φίλον.
κἄπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς. 1040
εἰ δ' ἐς δόμων ἤρπαστο Μενέλεως λιθρα,
κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
Μενέλαον ὡς σώσαιμι ; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ', εἴτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
κτείνοντα χρὴν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν, 1046
ἕκτειν'. ἐτρεῖσθην ζῆτειν ἢν πειθοίμεθα
πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἀν
τίς ἂν πατρὸς σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι ;
λέγ', εἴ τι χρήζεις, κἀντίβαλε παρησίᾳ,
ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως. 1050
ΗΛ. δίκαι' ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει·
γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
ἥτις φρονήρης. ἢ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.
μέμηνσο, μῆτερ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους 1055
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν.
ΚΛ. καὶ νὺν γέ φημι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.
ΗΛ. ἆρ' οὖν κλύουσα. μῆτερ, εἶτ' ἔρξεις κακῶς ;
ΚΛ. οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
ΗΛ. λέγομ' ἄνω ἀρχὴ δ' ἥδε μοι προοιμίου. 1060
εἶθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρειν
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγύνω,
ἄμῳω ματαίω Κάστορός τ' οὐκ ἄξίω.
ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ' ἐκοῦσ' ἀπῴκετο, 1065
σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας.
σκήψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνων πόσιν
ἔκτειναν· οὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ,
ἥτις, θυγατρὸς πρὸς κεκυρῶσθαι σφαγάς,
νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένον, 1070
ξυαῖσιν κατύπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
γυνὴ δ' ἀπώτου ἀνδρὸς ἥτις ἐς δόμων
ἐς κάλλος ἀσκεῖ, διώγραφ' ὡς οὖσαν κακήν.
οὐδεν γὰρ μᾶτερ ἐς θέαν εἰσπεπτεν
φαίνειν πρόσωπον, ἢν τι μὴ ζητῇ κακόν. 1075
μόνην δὲ πιστὸν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχεῖ, κεχαρμένην,
εἰ δ' ἧσσον εἴη, συνιεῖσθαι σμάρτα,
Ἀγαμέμνον' οὐ χρῄζ.υσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχές σοι· 1080
ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἕλλὰς αὐτῆς εἵλετο στρατηλάτην·
Ἑλένης δ' ἀδελφὸς τοῦδ' ἐθεύγνασμένης,

ἐξὴν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
παρηδεσμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἰσυφῆν τ' ἔχει. 1085
εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατήρ,
ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμοὶς τε σύγγονος;
πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρῴοις δόμοις
ἥμὶν πρασσ᾽ψεις, ἀλλ᾽ ἀπηνεστάτην λέχη
ταλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη, 1090
κοὔτ᾽ ἀντιφεύγει παιδὸς αὖτὶ σοῦ πόσιν
οὔτ᾽ αὖτ᾽ ἐμοῦ τεθνῆκε, δίκ τόσως ἐμὲ
κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν· εἰ δ᾽ ἀμείψεται
φόνου δικαίου φόνος, ἀποκτενῶ σ᾽ ἐγὼ
καὶ παῖς Ὀρέστης, πατρὶ τιμωρούμενος· 1095
εἰ γὰρ δίκαι᾽ ἐκεῖνα, καὶ τάδ᾽ ἐνδικα.
ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
γαμεῖ ποιηρὰν, μῶρος ἐστ· μικρὰ γὰρ
μεγάλων ἀμείνω σώφρον᾽ ἐν δόμοις λέχη.
ΧΟ. τίχη γυναικῶν ἐς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ, 1100
τὰ δ᾽ οὐ καλῶς τίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.
ΚΛ. ὦ παῖ, πάφευκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.
ἔστιν δὲ καὶ τόδ᾽· οἱ μὲν εἰσὶν ἀρσένων,
οἱ δ᾽ αὖ φιλοῦσι μητέρα μᾶλλον πατρός.
συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν 1105
χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
σὺ δ᾽ ὦδ᾽ ἄλοιτος καὶ δυσείματος χρόα
λεχὼ νεογνὸν ἐκ τόκων πεπαμένη;
ὁμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ὡς μᾶλλον ἢ χρὴν ἦλασ᾽ εἰς ὀργὴν πόσιν. 1110
ΗΛ. ὀψὲ στενιζεις, ἡνίκ᾽ οὐκ ἔχεις ἀκη
πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ᾽ ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζει παῖδ᾽ ἀλητεύοντα σόν;
ΚΛ. [illegible]
πατρὸς γάρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ. 1115
ΗΛ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
ΚΛ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ᾽ αἰθάδης ἔφυς.
ΗΛ. ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμούμενη.
ΚΛ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ᾽ ἴστασι σοι βαρύς.
ΗΛ. φρονεῖ μέν· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναυεῖ δόμοις. 1120
ΚΛ. ὁρᾷς; ἀν᾽ αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα.
ΗΛ. σιγῶ· δέδοικα γὰρ νιν, ὡς δέδοικ᾽, ἐγώ.
ΚΛ. παῖσαι λόγων τῶνδ᾽· ἀλλὰ τί μ᾽ ἐκάλεις, τέκνον;
ΗΛ. ἥκουσας, εἰμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·
τούτων ὕπερ μοι θῦσον, οὐ γὰρ αἰδ᾽ ἐγὼ, 1125
δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς ὡς νομίζεται·
τρίσσω γὰρ οἰκ εἶμ᾽, ἄτοκος οὖσ᾽ ἐν τῷ πάμσ.
ΚΛ. ἄλλης τοῦ ἔργων, ἢ σ᾽ ἔλυσεν ἐκ τόκων.
ΗΛ. αὐτὴ Λύκειον κἄτεκον μόνη βρέφος.
ΚΛ. οὔτως ἀγείτον᾽ οἶκον ἴδρυσαι φίλων· 1130
ΗΛ. πέντας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
ΚΛ. ἀλλ᾽ [illegible]
θῦσόν θεοῖσι· σοὶ δ᾽ ὅταν πράξῳ χάριν
τήνδ᾽, εἰμὶ ἐπ᾽ ἀγρὸν, οὗ πόσις ὑπηπλεί
Νέμφαισιν· ἀλλὰ τοῖσδ᾽ ὄχοις, ὑμῶνες, 1135
φάνναι ἄγοιτες πρόσθεθ᾽. ἡνίκ᾽ ἂν δὲ μὲ
δοκῇτε θυσίας τῆσδ᾽ ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
ΗΛ. χώρει πέντας ἐς δόμους· φροίρει δέ μοι
μή σ᾽ αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλοις· 1140
θέσεις γὰρ οἷα χρὴ σε δαίμοσιν θέειν.
κανοῦν δ᾽ ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγὶς,
ἥπερ κατέλαβε ταῦρον, ἐν πέπλοις πεπε.
πλησίασ᾽ ἀναβεύσει δὲ κἀν Ἅιδου δόμοις,
ὥπερ ξυνῆδες ἐν φάει· τοσήνδ᾽ ἐγὼ 1145

δῶσω χάριν σοι, οὐ δέ γ᾽ ἐμοὶ δίκην πατρός.
ΧΟ. [illegible] 1146
σὺν αἵμασι δώμων. τότε μὲν ἐν λουτροῖς
ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
ἰάκχησε δὲ στέγα, λαΐνοι 1151
τε θριγκοὶ δώμων, ταῦ᾽ ἐνέποντος· ὦ
σχέτλια. τί με, γύναι, φυτεύεις, φίλαν
πατρίδα δέκεσθαι σποραίσιν ἐλθοῦσ᾽ ἐμάν;
πολίρρους δὲ τάνδ᾽ ὑπαιχεται δίκα ἀντ. 1155
διαδρόμοις λέχους, μέλεων ἃ πόσιν
χρώνων ἐκόμπασεν εἰς οἴκους
Κυκλώπειά τ᾽ οὐράνια τείχε᾽ ὀ-
[illegible]
πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλίμων 1160
πόσις, ὃ τι ποτὲ τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακόν.
ὀρεία τις ὡς λέαν᾽ ὀργιάδων
βρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.
ΚΛ. ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα. 1165
ΧΟ. κλύεις ὑπόφορφον βοάν;
ΚΛ ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. ὦμωξα καὶγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
νέμει τοι δίκαν θεὸς, ὅταν τυχὴ
[illegible] 1170
τάλαιν᾽, εὐνέταν.
ἀλλ᾽ οἵδε μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
[illegible]
οἷς ἔστιν οἰδεῖς οἶκος ἀθλιώτερος 1175
τῶν Τανταλείων οὐδ᾽ ἔθυ ποτ᾽ ἐκγόνων.
ΟΡ ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ, πανδερκέτα
[illegible]
βροτῶν, ἴδετε τάδ᾽ ἔργα φόνι-
α μνησαρ, δίγονα σώματ᾽ ἐ
χθονὶ κείμενα, πλαγᾷ
χερὸς ὑπ᾽ ἐμοῦ, ἄπουν᾽ ἐμῶν πημάτων. 1180
* * *
* * *
ΗΛ. δακρύτ᾽ ἄγαν, ὦ σύγγον᾽, αἰτία δ᾽ ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἐμολον ἃ τάλαι-
να ματρὶ τἀδ᾽, ἃ μ᾽ ἔτικτε κούραν.
ΟΡ. ἰὼ τύχαι, τᾶς σᾶς τύχας, μᾶτερ τεκοῦσ᾽,
ἄλαστα, μέλεα καὶ πέρα 1185
παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαί.
πατρὸς δ᾽ ἔτισας φόνον δικαίως.
ἰὼ Φοῖβ᾽ ἀνύμησας δίκαν, ὦστ᾽ 1190
ἅβατα φανερὰ δ᾽ ἐξέπρα-
ξας ἄχεα, φόνια δ᾽ ὥπασας
λέχε᾽ ἀπὸ γᾶς Ἐλλανίδος.
τίνα δ᾽ ἑτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος,
τίς εἰσεβὴς ἐμὸν κάρα 1195
προσόψεται ματέρα κτανοῦσαν;
ΗΛ. ἰὼ ἰὼ μοι. ποῖ δ᾽ ἐγὼ, τίν᾽ ἐς χορὸν,
τίνα γάμον εἶμι; τίς ποσις
με δέξεται νυμφικὰς ἐς εὐνάς;
ΟΡ. πᾶν πλὰν φρόνημα σὸν μετεστάλην· 1200
φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ᾽ οὐ
φρονοῦσα, δεινὰ δ᾽ εἰργάσω,
φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα.
κατείδες, οἷον ἁ τάλαιν᾽ ἐὼν πέπλων
ἕβαλεν, ἔκειξε μαστὸν ἐν φοναίσιν,
ἰὼ μοι, τῷ πτέρῳ
τιθεῖσα γόνυμα μέλεα; τακόμαν δ᾽ ἐγὼ.
ΗΛ. σωῤ [illegible] 1210

κλέων γόων ματρὸς, ἃ σ' ἔτικτεν.

ΟΡ. Θοᾶν δ' ἕλασκε πῶλε, πρὸς γενὲν ἐμὰν ἀντ.
τεθεῖσα χεῖρα· τεκοε ἐμόν, λιταίνω
παρῇδων τ' ἐξ ἐμᾶν
ἐκρήμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
ΗΛ. ταλαινα. πῶς ἔτλας φόνιον δι' ὀμμάτων
ἰδεῖν σέθεν ματρὸς ἐκπνεούσας ; 1220

ΟΡ. ἐγὼ μὲν ἐπισπάλων φάρη κόραις ἐμαῖ- στρ.
σι φασγάνῳ κατηρξάμαν
ματέρος ἐσω δέμας μεθείς.
ΗΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐπεκελευσά σοι,

ξίφους τ' ἐρηφώμαν ὁμα. 1225

ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ, κάλυπτε μελεα ματέρος ἀντ.
πέπλοις, καθάρμοσον σφαγὰς
φονέας ἕτικτες ἁρὰ σοι.
ΗΛ. ἰδοὺ, φίλαν τε κοὐ φίλαν 1230
φάρεα σέ γ' ἀμφιβαλόμεν,
τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

ΧΟ. ἀλλ' οἵδε δώμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
φαίνουσι τινὲς δαίμονες, ἢ θεῶν
τῶν οὐρανίων· οὐ γὰρ θνητῶν γ' 1235
ἦδε κέλευθος· τί που' ἐς φανερὰν
ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν ;

ΔΙ. Ἀγαμέμνονος παῖ, κλύθι· δίπτυχα δέ σε
κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε. 1240
δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς εἰσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
δίκαια μὲν νυν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οἰχὶ δράς,
φοίβοι τε Φοῖβος, ἀλλ' ἄναξ γὰρ ἐστ' ἐμὸς, 1245
σιγᾷ· σοφὸς δ' ὢν οὐκ ἐχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνίγκη ταῦτα. τἀντεῦθεν δὲ χρὴ
πράσσειν ἁ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδη μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ἐς δόμους.
σὺ δ' Ἄργος ἔκλιν'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν 1250
τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντι σήν.
θεοισὶ δὲ Κῆρές σ' αἱ κυνώπιδες θεαὶ
τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον· εἴρξει γάρ νιν ἐπτομένας 1255
δεινοὺς δράκοντας, ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶπ' ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλον.
ἔστιν δ' Ἄρεως τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
ἔζυνθ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
[illegible] 1260
πόντου κρίνοντες παῖδ', ἵν' εἰσεβεστάτη
ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν ἓκ γε τοῦ θεοῖς.
ὑπαλθὲ καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνιον πέρι.
ἴσαι δὲ σ' ἐκσώσουσι μὴ θανεῖν δίκῃ 1265
[illegible]
εἰς αὖτὸν ὦσει, μητέρα χρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὧδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῷδ' ἦλθ' ἐπηνιγμέναι 1270
πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσοντα χθονός,
[illegible]
σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
[illegible] 1275

σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολίται γῆς καλίψουσιν τάφῳ.
μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρὰν
Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωικὴν εἶλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει· πρωτέως γὰρ ἑκ δόμων 1280
ἥκει Λιποῖσ' Αἰγυπτον, οὐδὲ ἦλθεν Φρύγας.
Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κώμῃ τε καὶ δώμαρτ' ἔχων,
Ἀχαιΐδος γῆς ὑῶκαδ' ἐσπορεύτω, 1285
καὶ τὸν λίγῳ σὸν πευθερὸν κομίζετω
Φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δόσω πλούτου βάρος.
σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου, 1290
εὐθυμοτάτην τῶνδ' ἀπαλλαγὴν εἰς πάντα.

ΧΟ. ὦ παῖδε Διὸς, θέμις ἐς φθογγὰς
τὰς ὑμετέρας ἡμὶν πελάθειν ;

ΔΙ. θέμις, οὐ μυσαροὺς τοῖσδε σφαγίους.

ΟΡ. καμοὶ μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι ; 1295

ΔΙ. καὶ σοὶ· Φοίβῳ τήνδ' ἀνωθῶσαι
πρᾶξιν ἔφασκεν.

ΧΟ. πῶς ὔντε θεὼ τῆσδέ τ' ἀδελφὰ
τὰν κατηφείαν
οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελίβοιος ; 1300

ΔΙ. μοίραν ἀνάγκης ἦγεν τὸ χρεὼν,
φοίβου τ' ἄπιφα γλῶσσα τόδ' ἐπόνατ'.

ΗΛ. τίς δ' ἐμ' Ἀπόλλων, ποῖος χρησμοὶ
φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ;

ΔΙ. κοινὰ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι, 1305
μία δ' ἀμφοτέροις
ἦτη πατέρων διέκναισεν.

ΟΡ. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδὼν,
τῶν σῶν εἰδὼς φίλτρων στέρημαι,
καὶ σ' ἀπολείψω σοὺ λειπόμενος. 1310

ΔΙ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οἰχ ἥδ'
οἰκτρὰ πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.

ΟΡ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους
ἢ γῆς πατρίας ὅρον ἐκλείπειν ; 1315
ἀλλ' ἐγὼ οἶκων ἔξειμι πατρῴς,
καὶ ἐπ' ἀλλοτριαὶς ψήφοισι φόνου
μητρὸς ὑφίξω.

ΔΙ. Θάματ· Παλλάδος
ὁσίαν ἥξεις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου. 1320

ΗΛ. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον,
ὠγγοσε φίλτατε·
διὰ γὰρ ζευγνὺς' ἡμᾶς πατρῴων
μελιθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.

ΟΡ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα· θανόντος δ' 1325
ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταβρήσεσθον.

ΔΙ. φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.
ἐνι γὰρ κἀμοὶ τοῖς τ' οὐρανίδαις
ἀκτοὶ θνητῶν πολυμόχθων. 1330

ΟΡ. οἰκετι σ' ὄψομαι.

ΗΛ. οἰδ' ἐγὼ ἐς σὸν βλέφαρον πελάσω.

ΟΡ. τάδε λοιπὰ μοι πρωσφθέγματά σων.

ΗΛ. ὦ χαῖρε, πόλις,
χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολίτιδες. 1335

ΟΡ. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη ;

ΗΛ. στείχω, βλέψαρον τέγγουσ' ἁπαλόν.

ΟΡ. Πελίδη, χαίρων ἴδι, νυμφείου
δόμων Ἡλέκτρ[α]ς
ΔΙ. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κίνας
τασδ' [illegible] δεῖ νέους
δεινὸν γὰρ ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
χ[illegible] κ[illegible] κ[illegible]
δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·
νῷ δ' ἐπὶ πύστον Σικελὸν σπουδῇ
σώσοντε νεῶν πρῴρας ἐναύλους.
διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς,

τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,
οἵαιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
φίλον ἐν βιότῳ, τοίτονς χαλεπῶν
ἐκλίοντες μίχθων σώζομεν.
οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω.
μηδ' ἐπίορκων μέτα συμπλείτω·
θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.
ΧΟ. χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται
καὶ ξυντυχία μή τινι κάμνει
θνητῶν, εἰδαίμονα πράσσει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
ΜΕΓΑΡΑ.
ΛΥΚΟΣ.
ΙΡΙΣ.
ΛΥΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγενόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς Ἅιδου κατῆλθε. καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὡς εἴη τεθνηκώς· στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγοι • • •

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οἰκ οἶδεν βροτῶν,
Ἀργείου Ἀμφιτρύωνα, ὃν Ἀλκαῖός ποτε
ἔτεκεν' ὁ Περσέως, πατέρα τοῦδ' Ἡρακλέους;
ὃς πάσδε Θήβας ἔσχεν, ἐνθ' ὁ γηγενὴς
σπαρτῶν στάχυς ἐβλάστεν, ὧν γένους Ἄρης
ἔσωσ' ἀριθμὸν ἀλίγον, οἳ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέβη
Κρίων, Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρίων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίγνεται πατήρ,
ἧς πάντες ἐμεναίοισι Καδμεῖοι ποτε
λωτῷ συνηλάκαξαν, ἡνίκ' εἰς ἐμοὺς
δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπὼν δὲ Θήβας, οὗ κατῳκίσθην ἐγὼ,
Μεγάραν τε τὴνδε πενθερούς τε παῖς ἐμὸς,
Ἀργεῖα τείχη καὶ Κυκλωπίαν πόλιν
ὁρίζασ' οἴκειν, ἣν ἐγὼ φείγων, κτανὼν
Ἠλεκτρύωνα· συμφοραῖς δὲ τὰς ἐμὰς
ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
καθῦδον δίδυσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν.
ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἶθ' Ἅιδου ὕπο
κέντροις δαμασθεὶς εἶτε τοῦ χρεὼν μέτα.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους,
τὸ λοίσθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ' ἐς Ἅιδου, τὸν τρισώματον κύνα
ἐς φῶς ἀνάξων, ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν.
γέρων δὲ δὴ τίς ἐστι Καδμείων λόγος
ὡς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνίπτωρ Λύκος.
τὴν ἐπαπειλήσας τήνδε διαπλῶσαι πόλιν
τῷ λευκοπώλῳ πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Ἀμφίων' ἠδὲ Ζήθον, ἐκγόνω Διός.
οὗ ταυτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
Καδμείοις οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολών,
κτείνει Κρέοντα, καὶ κτανὼν ἄρχει χθονός,
ἱστῶσι τοιοῦτον τὸν ἐπεπτεικότα πόλιν.
ἡμῖν δὲ κῆδος ἐς Κρέοντ' ἀνημμένον
κακὸν μέγιστον, ὡς ἔοικε, γίγνεται.
τοιμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς,
ὁ κανὸς οἵτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
κτανὼν δάμαρτά θ', ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
κἄμ', εἴ τι δὴ χρὴ κἄμ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν,
γέροντ' ἀχρεῖον, μὴ ποθ' οἱ δ' ἡνδρωμένοι
μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
ἐγὼ δέ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι
τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἡνίκα χθονὸς
μελαίναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς,
σὺν μητρὶ, τέκνοι μὴ θόνωσ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καθίζων τόνδε σωτῆρος Διός,
ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο
Μενέλεως κρατήσας οὐμὸς εὐγενὴς τόκος.
πάντων δὲ χρείοι τῶνδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
σίτων, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
ὅμιλον καθεμὼ' ἀστοῖσιν ἀστοῦμεν.
φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους,
οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία,
ἧς μὴποθ', ὥστις καὶ μέσως εὔδουσ ἐμοὶ,
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ὑψενδῆ στάτον.

ΜΕ. ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὃς ποτ' ἐξείλες πόλιν,
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,
ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἐκ πατρὸς ἀπηλάθην τύχης,
ὃς οὐνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
ἔχων τυραννίδ', ἧς μακραὶ λύγαι πέρι
πηδῶσ' ῥωτι σώματ' εἰς εἰδαίμονα,
ἔχων τε τέκνα· κἄμ' ἔδωκε παῖδι σῷ,
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νὺν ἐκείνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο·
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον,
οἱ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροὶς
σώζῳ νεοσσοὺς ὄρνις ὡς ἰθμεύμενη.
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων,
ὦ μῆτερ, αὐδᾷ, σοῦ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δρᾷ; πόθ' ἥξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα. θαυμάζω δ', ὅταν
πέλαι ψοφήσῃ, πάς τ' ἀναστήσῃ πέδου,
ὡς πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ.
νὺν οὖν τιν' ἐλπὶδ' ἢ πόρον, σωτηρίας
ἐξευμαρίζει, πρέσβυ; πρὸς σέ γὰρ βλέπω.
ὡς οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαίμεν λάθρα·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἤντιν' οὖν γνώμην ἔχεις
λέγ' ἐς τὸ κοινὸν, μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾗ,
χρόνου δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

ΑΜ. ὦ θύγατερ, οὕτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε
φαίλως περαίνειν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ΜΕ. λύπης τι προσδέεἰς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος;

ΑΜ. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.

ΜΕ. κἀγὼ· δοκεῖν δὲ τἀδόκητ' οὐ χρὴ, γέρον.

ΑΜ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.

ΜΕ. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λιτῆρι ὢν δάκτει χρόνος.
ΑΜ. γενοιτό τἄν, ὦ θέγατερ, αἴριος δρόμος 95
ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοί καὶ σοὶ κακῶν
ἔλεοι τ' ἐπ' ἄν παῖς οἰμώξ, εὐηγέρωρ δέ σύς.
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν καὶ διακριμφίους τέκνων
πηγὰς ὀφαίρει καὶ παρευκρῖνει λίγους,
[illegible] 100
κἀμοιεῖ γάρτοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί,
καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει,
σῖ τ' εὐτυχοῦσι δεῖ τελοῦς οὐκ εὐτυχεῖν·
ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίκα.
οὕτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὥστις ἐλπίσι 105
πέποιθεν ἀεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.
ΧΟ. ἐψάφοσφα μελαθρα στρ.
καὶ γεραιὰ δόμοι, ἀμφὶ βάκτροις
ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην ἰηλέμων
γόων ἀοιδούς, ὥστε πολιὸς ὄρνις, 110
ἔπεα μόνον καὶ δύκημα νυκτερωπῶν
ἐνύγων ὀνείρων,
τρομερὰ μέν, ἀλλ' ὅμως πρόθεμα.
ὦ τέκεα πατρὸς ἀπάτορ', ὦ
γεραιέ, σύ τε, τἀλαινὰ μά- 115
τερ, ἃ τὸν Ἀΐδα δόμοις
πόσιν ἀναστενάζεις.
[illegible] ἀντ.
βαρύ τε κἄλον, ὥστε πρὸς πετραῖον 120
λέπας ξυγηθύρων πῶλον ἀνίστες, ὦ
βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου.
λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
ποδοῦς ἀμαυρὸν ἴχνος· 125
γέρων γέροντα παρακόμιζε,
τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις
ὦ ξίνοπλα δόρατα νέα νέῳ
ξυνὼν ποτ', εὐκλεστάτας·
πατρίδος οὐκ ὀνείδη. 130
ἴδετε, πατρὸς ὡς
γοργῶπες αἵδε προσφερεῖς
ὀμμάτων αἰχαί.
τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἑκ τέκνων,
οἰδ' ἀπολέσαι χάρις. 135
Ἕλλὰς ὦ ξυμμάχους
οἵους οἵους ὀλέσασα
[illegible]
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
Λίκου περάσαντα τῶνδε δωμάτων πέλας.
ΔΥΚ. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνήορον, 140
εἰ χρὴ μ', ἐρωτῶ· χρὴ δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
ὑμῶν καθέστηχ', ἱστορεῖν ἃ βούλομαι.
τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν' ἐλπίδ' ἀλκὴν τ' εἰσοράτε μὴ θανεῖν;
ἢ τὸν παρ' Ἅιδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον 145
πιστεύεθ' ἥξειν; ὡς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών,
σὺ μὲν καθ' Ἑλλὰς ἐκβαλὼν κόμπους κενοὺς
ὡς σίγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον θεὸν,
σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ. 150
τί δῆτα σεμνὸν σῷ κατείργασται πόσει,
ὅταν ἕλεων εἶ δικλίσεις κτανών
ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν
[illegible]
τοῦσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὕνεκα 155
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεών;
ὡς ἔτι ἔτλη ὧδε ἀσεβεῖν εἰ θεοῖς.
θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τἄλλα δ' οἰδὲν ἄλκιμος,
ὃς οὔποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερί,
οὐδ' ἦλθε λόγχῃς ἐγγύς, ἀλλὰ τοξ' ἔχων, 160
κάκιστον ὅπλον, τῇ φυγῇ πρίχειρος ἦν.
ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τοξ' εὐτοξίας,
ἀλλ' ὅς μένων βλέπει τε κἀντιδέρκεται
δορὸς ταχείαν ἄλοκα τἄξιν ἐμβεβώς.
ἔχει δὲ τοὶμὸν οὐκ ἀναίδειαν, γέρον, 165
ἀλλ' εὐλαβείαν· οἶδα γὰρ κατακτανὼν
Κρέοντα, πατέρα τῆσδε, καὶ θρόνους ἔχων.
οὔκουν τραφίστων τῶνδε τιμωρὸς ἐμοὶς
χρῄζω λιπέσθαι τῶν θεδραμόνων δίκην.
ΑΜ. τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει 170
παιδός· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡρικλεες, ἐμοὶ μέλει
λόγοισι τὴν τοῦδ' ὑμαθιαν ὑπὲρ σέθεν
δείξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν.
πρῶτον μὲν οὖν τἄρρητ', ἐν ἀρρήτοισι γὰρ
τὴν σὴν νομίζω θειλίαν, Ἡρικλεες, 175
σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρύμην τέθμιππά τε,
ἐν οἷς βεβηκὼς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
Γίγαντα πλειστοις πτην' ἐνημισαν βελη,
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἑκώμασε· 180
τετρασκελές θ' ὕβρισμα Κενταύρων γένος,
Φολοῦν ἐπελθὼν, ὦ κάκιστε βασιλέων,
ἐροῦ τίν' ἀνδρ' ἄριστον ἐγερίναιεν ἄν,
ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν·
Δίρφυν δ' ἐρωτῶν, ἢ σ' ἔθρεψ', Ἰβαντίδα, 185
οἳκ' ἄν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
ἐσθλόν τι δρᾶσας μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν.
τὸ πάνσοφον δ' εὔρημα, τοξήρη σάγην,
μέμφει· κλύων νὺν τἀπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
ἀνὴρ ὁπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων, 190
καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὐσι μιγαδοῦς
αὐτὸς τίθηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας,
θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον·
ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον, 195
ἐν μὲν τὸ λῷστον. μυρίους οἰστοὺς ἀφεὶς
ἄλλοις τὸ σῶμα ῥίεται μὴ κατθανεῖν,
ἑκὰς δ' ὀφεστὼς πολεμίους ἀμύνεται,
τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξείμασι,
τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις, 200
ἐν εἰφυλάκτῳ δ' ἐστὶ· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς
σῴζειν τὸ σῶμα, μὴ 'κ τύχης ὠρμισμένους.
λόγοι μὲν οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίων
γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστώτων πέρι. 205
παῖδας δὲ δὴ τί τοὺσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
τί σ' οἷδ' ἔδρασαν; ἢν τί σ' ἠγόμαι σοφὸν,
εἰ τῶν ἀρίστων τἄκρον' αὐτὸς ὢν κακὸς
δέδοικας. ἀλλὰ τοῖθ' ὅμως ἡμῖν βαρύ,
εἰ ξειλίας σῆς κατθανούμεθ' οὐσεκα, 210
ὃ χρὴν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
εἰ δ' οὐν ἔχειν γῆς σκήπτρα τησδ' αὐτὸς θέλεις,
ὕπαιθρα ἡμᾶς φεύγειν ἐξελθεῖν χθονὸς·
βίᾳ δὲ δρώσης μηδέν, ἢ πείσει βίαν, 215
ὅταν θεὸς σοι πνεῦμα μεταβιλὼν τύχῃ.
φεῦ·
ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ ἐς σ' ἀφίξομαι

λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,
τοιᾶτ' ὀμόνετ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
ὃς εἷς Μυκήνας πᾶσι διὰ μάχης μολὼν
Ὀφῆσιν ἔβηκεν ὄμμ' ἐλευθέρου βλέπειν.
οἰὸ' Ἑλλάδ' ἦνσ', οἰὸ' ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν, κακίστην λυμβάνων ἐς παῖδ' ἐμόν,
ἣν χρὴν νεοσσοῖς τοῖσδε πῖρ. λίσσας, ὅπλα
χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμίχθησαν χιρὶν.
τὰ δ', ὦ τέκν', ἐμὶν οὔτε Ὀφῆσέων πολις
οὔθ' Ἕλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀσθενῆ φίλον
δεδόρκατ', οὐδεν ὕπτα πλὴν γλώσσης ψόφον.
ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἣν πρὶν εἶχομεν·
γῆρᾳ δὲ τρομερὰ γνία κἀμαυρὸν σθένος.
εἰ δ' ἦν νέος τε κἄτι σώματος κρατῶν,
λαβὼν ἂν ἔγχος τοῖδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
καθῆμάτωσ' ἂν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα
φεύγειν ὄρων ἂν δειλία τοὶμὸν δόρυ.

ΧΟ. ἆρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἄγαθοὶ
θυητῶν ἔχουσι, κἂν ᾖ παδὸς τις ᾖ λέγειν;

ΔΥΚ. σὺ μὲν λέγ· ἡμᾶς οἱ πεπίρωσαι λύγοις,
ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λύγων κακῶν.
ἆγ', οἱ μὲν Ἑλικῶν', οἱ δὲ Παρνασσοῦ πτύχας
τέμενεν ἄνωχθ' ἐλθόντα ὑλουργοὺς ὄρυὸς
κορμοὺς· ἐπειδὰν δ' ἑσκομισθῶσιν πόλει,
ξυνεὶς ἐμοὶ πρόθυμος ἐν κύκλῳ πυρὸς
ἐμπίπρᾳτ' αὐτὸν καὶ πυροῦτε σώματα
πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὔτεκ' οἰὸ κἀθανὼν
κρατεῖ χθυὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
γνὼμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμον
τύχας, ὅταν πάσχῃ τι, μεμνήσεσθε δὲ
δούλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

ΧΟ. ὦ γῆς λοχεύματθ', οἷς "Ἄρης σπείρει ποτὲ
λαῖφος δρακόντος ἐξερημώσας γένυν,
οὐ σκήπτρα, χειρὸς δεξιὰς ἐρείσματα,
ἀρεῖτε, καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνδσιον κάρα
καθαιματώσεθ'; ὅστις οὐ Καδμείοις ὧν
ἄρχει κάκιστος τῶν νέων ἔπηλυς ὤν;
ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ γε δεσπόσειν χαίρων ποτέ,
οὐδ' ἀπόνησα πᾶλλ' ἐγὼ καμὼν χερὶ
ἕξεις, ἀπέρων δ' ἔνδεν ἦλθες ἐνθάδε.
ὕβρις· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
ἔνερθ' ἐκείνος κρύπτεται λιπὼν τέκνα.
ἔπει σὺ μὲν γῆν τῆνδε διολέσας ἔχεις,
ὁ δ' ὠφελήσας ἀξίων οὐ τυγχάνει·
κἀπίκτησα πρόσωπα πολλ' ἐγὼ φίλων ἐν οἷς
θανόντας εὖ δρῶν οὐ φίλων μᾶλιστα δεῖ;
ὦ δεξιὰ χειρ, ὡς πουλεὶς λαβεῖν δόρυ,
ἐν δ' αὐδενεὶς τὸν πόδων δώσλεσας.
ἔπει σ' ἔπανσ' ἂν δοῖλον εἰννέποντα με,
καὶ τἀσδε θήβας εἰκελεύς ᾠκήσαμεν,
ἐν αἷς σὺ χαίρεις. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλεύμασιν·
οὐ γὰρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτήσατο.

ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ· τὼν φίλων γὰρ οὔτεκα
ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεὼν
πάθητε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρύων,
γνωμης ἄκουσον, ἢν τί σοι ἐυκὸ λέγειν.
ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ
ἄτικτον, ὁμὼς θρεσα; καὶ τὸ κατθανεῖν
δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτῶν.
ἥμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεὼν
[illegible]
διδύπας, οἱμοὶ τοῦ θανεῖν μείζον κακὸν·
[illegible]
σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εἰκελὴς ὄρους,
ὥστ' [illegible]
οὐμὸς δ' ἁμαρτήτητος εἰκελὴς πόσις,
ὡς τοῦσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσώσαι θέλοι
δύβαν κακὴν λαζὼντας· οἱ γὰρ εἴγενεὶς
κἀμοιοσοι τοις αἰσχροῖσι τὼν τεκνων ὕπερ,
ἐμοί τε μίμημ' ἄνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἢ λογίζομαι.
[illegible]
καὶ τίς θανὼντων ἦλθεν ἐξ Ἅιδου πάλιν;
ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλδύξαιμεν ἂν
ἥκιστα· φεύγειν σκαιὸν ἀνδρ' ἐχθρῶν χρεών,
σ[illegible]
ῥᾶον γὰρ αἰδοῖς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
ἦδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παραιτησαίμεθα
φυγὰς τεκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄθλιον,
πενία σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις
ἐν ἥμαρ ἡδὺ βλεμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον. ὃς μένει σ' ὄμως,
προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν·
τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὥστις ἐκμοχθεῖν τύχας
[illegible]
ὁ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεὼν πόσει ποτέ.

ΧΟ. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύομαν ἄν·
νὺν δ' οὐδὲν ἐσμεν· σὸν δὲ τοὐντεῦθεν σκοπεῖν
ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων.

ΑΜ. οὔτοι τὸ δεινὸν οἶδ' τοῦ βίου πόδος
θανεῖν ἐρίκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἐυκ ἐρᾶν.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνου ξέρη
κεντεῖν. φονεύσει, ἰέναι πέτρας ἄπο·
μίαν δὲ νῷν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα.
κτεῖνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παῖδων πάρος,
ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
πατρός τε πατέρα· πᾶλλα δ' ᾖ πρὸθυμος εἰ
πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.

ΜΕ. κἀγὼ σ' ἱκνοῦμαι χἀρτι προσθεῖναι χἰριν,
ἡμῖν ὦ ἀμφοῖν εἰς ὑποργησης ὄπλα·
κόσμον ὁρῶν μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
δόμους ἀνοιξας· νὺν γὰρ ἐκκεκλῄμεθα·
ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀποδλίκσασ' οἴκων πατρῴς.

ΔΥΚ. ἔστω τάδ'· οἴγειν κλῄθρα προσπόλοις λέγω.
κοσμεῖσθ' ἔσω πολίντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρᾳ δώσων χθονί.

ΜΕ. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
πατρῷων ἐς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.

ΑΜ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἆρ' ὠμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
μάτην δὲ παίδων γονέ' ἐμῶν ἐκλήζομεν.
σὺ δ' ἦσθ' ἆρ' ἤσσων ἢ δίκειε εἶναι φίλος.

ἀμετῆ σε τεκὼ ἄνητὸς ὢν θεὸν μέγαν.
παῖδας γὰρ οὐ πρόσθεν τοὺς Ἡρακλέους.
σὺ δ' ἐς μὲν εἶνας κρύβου ἡσύτω μολεῖν,
τὰ λλότρια λέκτρα δύστος οὐδενὸς λαβών. 345
σωζειν δ' ἐπ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
ἀμαθὴς τις εἶ θεός, ἢ δίκαιος οὐκ ἴδρις.

ΧΟ. ἀλλιων μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ στρ.
μελπὼ Φοῖβος ἀοιχεῖ,
τὰν καλλίβοογχυν κιθάραν 350
[illegible]
ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνερων τ' ἐς ὄρφναν
μολοῦσα, παῖδ' εἴτε Διὸς νιν εἴπω
εἴτ' Ἀμφιτρύωνος ὄνυ,
ἐμπᾶσαι, στεφάνωμα μό- 355
χθων, ἐὶ εἰλογίας θέλω.
γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων
τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
ἠράμασε λέοιτος. 360
πεισοὺ δ' ἀμφεκαλέσθη
ξανθῶν κρὰν' ἐπιπωτίσας
θεινῷ χάσματι θηρὸς·
τὰν τ' ὀρεινόμαν ἀγρίων ἀντ.
Κενταύρων ποτ' ἐγενναν 365
ἔτρωσεν τόξοις φονίοις,
ἐναίρων πτανοὺς βέλεσιν.
ξύνοιδε Ὑπνειὸς ὁ καλλιδίνας
μακραὶ τ' ἄρουραι πεδίων ἀκαρποι
καὶ Ηηλιάδες θεράπναι 370
σύγχορτοί θ' Ὁμόλας ἔναυ-
[illegible]
τὰν τε χρυσοκάρανον
[illegible]
κτείνας, θηρσφόνων θεὰν
Οἰνωπάτιν ἀγιάλλει·
τεθρίππων τ' ἐπέβα στρ. 380
καὶ ψαλίοις ἐδάμασσε πώλους
Διομήδους, οἳ φονίαισι φάτναις ἀχείλιν' ἐθάλξον
κάθαμα σίτα γένυσι, χαρ-
[illegible] 385
περῶν δ' ἀργιρορρύταν Ἔβρον
[illegible]
Μυκηναίω ποτῶν τυράννῳ,
τὰν τε Ηηλαῖδ' ἀκτὰν
Ἀνθήμου παρὰ πηγάς· 390
Κύκνον τε ξενοδαίκταν
τόξοις ἄλεσεν, Ἀμφιναί-
ας οἰκήτορ' ἄμικτον
ὑμνωδούς τε κόρας ἀντ. [ἀμέρδων,
ἦλυθεν ἐσπερίαν ἐς αὐλάν, 395
χρύσεον πετάλων ἄπο μηλοφόρον χερὶ καρπὸν
ἔρπίκοντα πυρπνόοντων, ὃς σφ'
[illegible]
κταυὼν πουτίας θ' ἁλὸς μυχὸν 400
ἐδατίζανεν, θνατοῖς
γαληνίους τιθεὶς ἐρετμοῖς·
οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μίσανα
[illegible] 405

ἀστηρωτεύς τε κατέσχεν οἴ-
κους εἰναορία θεῶν·
τὸν ἱππευτὰν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν ἀνρ.
Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπότημον
ἔβα δι' Εὐξεινον οἶδμα λίμνας, 410
τίν' οὐκ ἀφ' Ἑλλανίας
ἄγορον ἀλίσας φίλων,
κόρας Ἀρείας πέπλων
χρυσεόστολον φόρος,
ζωστῆρος ὠλεθρίους ἄγρας. 415
τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔβαζε βαρβάρου κύρια
λάφυρα, καὶ σώζετ' ἐν Μυκήναις.
τάν τε μυριόκρανον
πολύφονον κύνα Λέρνας 420
ὕδραν ἐξεπίρωσεν
βέλεσί τ' ἀμφέβαλλε,
τὸν τρισώματον οἰσιν ἔ-
κτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εἰτυχῆ ἀντ. 425
διῆλθε· τόν τε πολυδίκρον
ἔπλευσ' ἐς Ἅιδαν, πόνων τελευτὰν,
ἵν' ἐκπεράνεσ τάλας
βίοτον οἰδ' ἔβα πάλιν.
στεγαὶ δ' ἔμπαλιν φιλων. 430
τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
βίου κέλευθον ἄθεον, ἄδικον· ἐς δὲ σὰς
χάρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος. 435
εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβαν
βόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ,
Καδμείων τε σύνηβοι,
τέκεσιν ἂν παρέσταν
ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀπολείπομαι 440
τὰ εἰδαίμονος ἥβας.
ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τοὐσδε φθιμένων
ἐνδὺτ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
δῆποτε παῖδας τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
ἀλοχόν τε φίλην ὑπὸ σειραίοις 445
ποσὶν ἑλκουσαν τέκνα, καὶ γεραιὸν
πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγὼ,
δακρύων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
γραίας ὄσσων ἔτι πηγάς. 450
ΜΕ. εἶεν· τίς ἰρεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπάτμων,
ἢ τῆς ταλαίνης τῆσδ' ἐμῆς ψυχῆς φονεύς;
ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς Ἅιδου τάδε.
ὦ τέκν', ἀγώμεθα ξείνους οὓς καλὸν νεκρῶν,
ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες. 455
ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε καὶ τέκνων
τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι.
ἔτεκον μὲν ἰμᾶς, πολεμίοις δ' ἐδρεψάμην
ὕβρισμα κἀπίχαρμα καὶ διαφθοράν.
φεῦ·
ἦ πολύ με διέξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες, 460
ἣν πατρὸς ὑμὼν εἶκ λίγων ποτ' ἦλπισα.
σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὁ καθανὼν πατὴρ,
Εὐρυσθέως δ' ἐμελλες οἰκήσειν δόμους,
τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
στολὴν τε θηρὸς ἀμφιβαλλε σῷ κάρᾳ 465
λέοντος, ἧπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
ἔγκλημα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος,
[illegible]

ἐς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον
ξύλον καθίει, Δαιδάλου ψευδῆ δόκιν.
σοὶ δ' ἦν ἕτερσε τοῖς ἑκηβόλοις ποτὲ
τόξοισι δώσειν Οἰχαλίαν ἐπίσχετο.
τρεῖς δ' ὕστας ἱμὰς τριπτύχοις τυγαινίσι
πατὴρ ἐπήγνυ, μέγα φρονῶν εὐανδρίᾳ.
ἐγὼ δὲ νέμφαις ἠκροθινιαζόμην,
κἠδη σνπάνυσα', ἔκ τ' Ἀθηναίων χρονω
Σπάρτης τε Θηβῶν θ', ὡς ἀνημμένοι κάλωσ
καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβιδοῖσα δ' ἡ τέχη
νύμφας μὲν ἡμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρὰ· δύστηνος φρενῶν.
πατὴρ δὲ πατρὸς ἐστιᾷ γάμους ὅδε,
[illegible]
ὦμοι, τὸν' ἡμῶν πρῶτον ἢ τὸν' ὕστατον
πρὸς στέρνα θάμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξυνθύπτερος
μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γούνς,
εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ.
ὦ φίλτατ', εἴ τις φιλίγγων εἰσακούσεται
φθεῖρῶν παρ' Ἅιδῃ, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω,
θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τόκν', ὀλλύμαι δ' ἐγὼ,
ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκλῃζόμην βροτοῖς.
ἄρηξον, ἐλθέ, καὶ σκιὰ φάϊσθί μοι·
[ἅλις γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σύ·
κακοῖ γὰρ ἐς σέ γ', οἱ τέκνα κτείνουσι σά.]

ΑΜ. σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ, γύναι·
ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικῶν,
αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισίδ' ὠφελεῖν
μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οἰδὲν ὀρκίεσι.
καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
θανεῖν γάρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαῖος ἔχει.
ἀλλ', ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
τοῖτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπερᾶσετε,
ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
σώζειν, τὸ δ' αἰτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
ὁρᾶτέ μ', ὥσπερ ἢν περιζλεπτος βροτοῖς,
ὀνομαστὰ πράσσων, καί μ' ἀφελεῖθ' ἡ τύχη
ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιῇ.
ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἢ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ
βέβαιός ἐστι· χαίρετ'. ἦ γὰρ [illegible]
παύστατον νῦν, ἥλικες, δεδόρκατε.

ΜΕ. ἔα.
ὦ πρέσβυ, λείσσω τἀμὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;

ΑΜ. οὐκ οἶσα, θύγατερ· ἀφασία δὲ κἄμ' ἔχει.

ΜΕ. ὦ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν,
εἰ μή γ' ὀνειρον ἐν φάει τι λεισσομεν.
τί φημί; ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ;
οὐκ ἔσθ' ὧδ' ἄλως ἀντὶ σοῦ παιδὸς, γέρον.
δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμασθε πατρῴων πέπλων,
ἴτ' ἐγκοείτε, μὴ μεθῆτ', ἐπεὶ Διὸς
σωτῆρος ὑμὶν οἰδὲν ἐσθ' ὧδ' ὕστερος.

ΗΡ. ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλά θ' ἑστίας ἐμῆς,
ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών.
ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὁρῶ πρὸ δωμάτων
στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα,
ὄχλῳ τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
πατέρα τε δακρίοντα συμφορᾶς τινος.
φεῦ· ἐκπέπλωκα τοῦτ' ἐς πλησίον στάδιον
τί κοινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος.

ΑΜ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολὸν πατρὶ,
ἥκεις, ἐνώδης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις·
ΗΡ. τί φῄς; τίν' ἐς ταραγμὸν ἥκομεν, πάτερ;
ΜΕ. διολλύμεσθα· σὺ δὲ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
εἰ πρόσθεν ἥρπασ' ἀσέ λέγειν πρὸς τὸν' ἐχρῆν· 535
τὸ δ'λλυ γὰρ πως μᾶλλον οἴκτρὸν ἀρπέσων,
καὶ τῶμ' ἔθυησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.
ΗΡ. Ἀπόλλον, οἷσις φροιμίοις ἄρχει λόγου.
ΜΕ. τεθνᾶσ' ἀδελφοὶ καὶ πατὴρ οὑμὸς γέρων.
ΗΡ. πῶς φῄς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχών; 540
ΜΕ. Λύκος σφ' ὁ καινὸς γῆς ἄναξ διώλεσεν.
ΗΡ. ὄπλοις ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;
ΜΕ. στάσει τὸ Κάδμου γ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.
ΗΡ. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φίλους;
ΜΕ. κτείνειν ἐμελλε πατέρα κἀμὲ καὶ τέκνα. 545
ΗΡ. τί φῄς; τί ταρξῶν ὀρφάνευμ' ἐμὸν τέκνων;
ΜΕ. μὴ ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίατο.
ΗΡ. κύσμος δὲ πέπλων τίς ὅδε νεττέροις πρέπων;
ΜΕ. θανάτου τάδ' ἦδη περιβόλαι' ἀνημμεθα.
ΗΡ. καὶ πρὸς βίαν ἐθυήσκετ'; ὦ τλήμων ἐγώ. 550
ΜΕ. φίλων ἔρημοι, σὲ δὲ θανὼν' ἠκούομεν.
ΗΡ. πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
ΜΕ. Εὐρυσθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε.
ΗΡ. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμὴν;
ΜΕ. βίᾳ· πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους. 555
ΗΡ. κοὐκ ἔσχεν αἰδὼ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
ΜΕ. αἰδὼς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.
ΗΡ. οὗτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
ΜΕ. φίλοι γὰρ εἶσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
ΗΡ. μάχας δὲ Μινύων, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560
ΜΕ. ἄφιλοι, ὦ' αὐθίς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.
ΗΡ. οὐ ῥίψεθ' Ἅιδου τάσδε περιζολὰς κόμης,
καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε, τοῦ κἄτω σκότους
φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;
ἐγὼ δὲ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς, 565
πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
καινῶν τυράννων, κράτα δ' ἀνόσιον τεμὼν
βίῳ κυνῶν ἔλκημα· Καδμείων δ' ὅσους
κακοὺς ἐφῆρμον εὖ παβύτας ἐξ ἐμοῦ,
τῷ καλλιτόξῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρωσάμενος, 570
τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφόροις τοξεύμασι.
νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἱμαχθήσεται.
τῷ γὰρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δόμαρτι χρὴ
καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι· 575
μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἶπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρὸς,
θνήσκειν ἀμύνων· ἢ τί φήσομεν καλὸν
ὕδρᾳ μὲν ἐλθεῖν ἐς μάχην λεοντί τε
Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων 580
οὐκ ἐκπονῆσαι θάνατον; οὐκ ἂρ' Ἡρακλῆς
ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθε, λέξομαι.

ΧΟ. δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα
πατέρα τε πρέσβυν τήν τε κοινωνὸν γάμων.

ΑΜ. πρὸς σοῦ μέν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον
τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ 'πείγου λίαν. 585

ΗΡ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον ἢ χρεὼν, πάτερ;

ΑΜ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
δοκοῦντας εἶναι, συμμάχους ἄναξ ἔχει,
οἱ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν 590
ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
δαπάναισι φροῦδα διαφυγόντ' ὑπ' ἀργίας.

ὦφέλης ἐπελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὤφθης, ὦρα
[illegible]

ΗΡ. μέλει μὲν οὐδὲν ἐξ ἐμὲ πάσ' εἶδεν πόλις· 595
ἥκω δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔβραις,
ἔγνων πόνου τιν' ἐς δόμους πεπτωκότα·
ὧστ' ἐκ πρωινῶν κλίνοις εἰσῆλθον χθόνα.

ΑΜ. καλῶς προσελθὼν νῦν πρόσειπέ θ' ἑστίαν 600
καὶ δὸς πατρῴοις δῶμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν.
ἥξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
ἑλθών, φονεύσας, κὠμ' ἐπισφήξων, ἄναξ.
μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται,
τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σὴν 605
μὴ πρὶν ταμίξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον.

ΗΡ. ὁράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἶμ' εἴσω δόμων.
χρέοιφ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀηλίων μυχῶν
Ἅιδου Κέρης τ' ἐνερδεν οὐκ ἀτιμάσω
θεοῖς προσεικὼν πρῶτα τοῖς κατὰ στέγας.

ΑΜ. ἦλθες γὰρ ὄντως δῶμα[τ'] εἰς Ἅιδου, τέκνον; 610

ΗΡ. καὶ θῆρά γ' ἐς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.

ΑΜ. μάχῃ κρατήσας ἢ θεᾶς ἐαρῴμασιν;

ΗΡ. μάχῃ· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' ἠτύχησ' ἰδών.

ΑΜ. ἦ καὶ κατ' οἶκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θήρ;

ΗΡ. Χθονίας νιν ἅλσος Ἑρμιόν τ' ἔχει πόλις. 615

ΑΜ οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθεὺς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;

ΗΡ. οἰκ οἶδ'· ἴν' ἐλθὼν τάνθαδ' εἰδείην πάρος.

ΑΜ. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;

ΗΡ. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ Ἅιδου, πάτερ.

ΑΜ. καὶ ποῦ 'στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; 620

ΗΡ. βέβηκ' Ἀθήνας, νέρθεν ἅρμενος φυγῶν.
ἀλλ' εἶ', ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', ἐς δόμους πατρί.
καλλίονές τἄρ' εἴσοδοι τῶν ἐξόδων
πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανίετε, 625
σύ τ', ὦ γάναι μοι, σίλλογον ψυχῆς λαβὲ
τρόμου τε παύσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·
οὐ γάρ πτερωτὸς οὐδὲ φευξεῖος φίλους.
ἄ.
οἴδ' οὐκ ἀφιᾶσ', ἀλλ' ἀνύπτοισαι πέπλων
τοσῷδε μᾶλλον· ὧδ' ἔζητ' ἐπὶ ξυροῦ· 630
ἄξω λαβὼν γε τοῖσδ' ἑρμλκίδας χεροῖν,
ναῦς δ' ὡς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
θεράπεσμα τέκνων. πάντα τἀνθρώποις ἴσα.
φίλοισι παῖδας οἵ τ' ἀμείνονες βροτῶν
οἵ τ' οὐδὲν ὄντες. χρήμασιν δὲ δώμφοροι· 635
ἔχουσιν, οἱ δ' οὔ· πᾶν δὲ φιλοτέκνων γένος.

ΧΟ. ἀ νεύσας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας ἀεὶ στρ.
βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
ἐπὶ κρατὶ κεῖται,
βλεφάρων σκοτεινὸν
[illegible]
μή μοι μήτ' Ἀσπάτιδος
[illegible]
μὴ χρισοῦ δώματα πλήρη 645
τῶν ἔνδοι κατακλινέν-
ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.
τὸν δ' ἀγρρὸν ῥῴνιν τε γῆ-
ρους μισῶ· κατὰ κυμάτων δ' 650
ἔρροι, μηδέ ποτ' ὤφελεν
θνητῶν δώματα καὶ πόλεις
ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀ-
εἰ πτερυγίσι φορεῖσθαι.

εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις καὶ σοφία κατ' ἄνδρας, 655
δίδυμοι ἂν ἦσαν ἥβαι ἔφερον, ἀντ.
φανερὸν χαρακτῆρ'
ἀρετάς, ὅσοισιν
μέτα, καὶ θανόντες 660
εἰς αἰῶνᾰς πάλιν ἀλίου
δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,
ἀ δυσνεύετα δ' ἁπλᾶν ἂν
εἶχε ζωᾶς βιοτάν,
καὶ τῷδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἂν 665
γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,
ἴσον ἄτ' ἐν νεφέλαισιν ἄ-
στρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
νῦν δ' οἰδεῖς ὅρος ἐκ θεῶν
χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφής, 670
ἀλλ' εἰλισσόμενός τις αἰ-
ὼν πλοῦτον μόνον αὔξει.
οὐ πάσομαι τὰς Χάριτας στρ.
Μούσαις συγκαταμίγνυς,
ἁδύτατον συζυγίαν. 675
μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας,
ἀεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἴην,
ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς
κελαδεῖ Μναμοσύναν
ἔτι τὰν Ἡρακλέους 680
καλλίνικον ἀείδω
παρά τε Βρίμοιν οἰνοδύταν
παρά τε χέλυος ἑπτάτονον
μολπᾶν καὶ Λίβυν αὐλὸν·
οὔπω καταπαύσομεν 685
Μούσας, αἳ μ' ἐχόρευσαν.
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες ἀντ.
ὑμνοῦσ', ἀμφὶ πύλας τὸν
Λατοῦς εὔπαιδα γόνον
εἱλίσσουσαι καλλίχορ-
παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροις 690
κίκνος ὣς γέρων ἀοιδὸς
πολιᾶν ἐκ γενύων
κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
τοῖς ὑμνοισιν ὑπάρχει, 695
Διὸς ὁ παῖς· τὰς δ' εὐγενίας
πλέον ὑπερβάλλων ἀρεταῖς
μοχθήσας τὸν ἄκνιμον
θῆκεν βίοτον βροτοῖς
πέρσας δείματα θηρῶν. 700

ΛΥΚ. ἐς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρίων, ἔξω πέρας·
χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἐξ ὅτου πέπλοις
κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
ἔξω κάλειν πάντας φωτεύειν δόμων. 705
ἔφ' οἷς ὑπέστην' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

ΑΜ. ἄναξ, δώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
ἃ χρὴν σε μετρίως, κεἰ κρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν, 710
στέργειν ἀνάγκη, δραστέον δ' ἃ σοι δοκεῖ.

ΛΥΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;

ΑΜ. δοκῶ μὲν αἰτῆν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι,

ΛΥΚ. τί χρῆμα; δῶξης τῆνδ' ἔχεις τεκμήριον;

ΑΜ. ἐκτεῖνα πρὸς ἀγνοὺς ἑστίας βάσσειν βάθρους. 715

ΛΥΚ. [illegible]

ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ὑνακαλεῖν μάτην πάσιν.

ΛΥΚ. ὁ δ' οὐ πάρεστιν, οὐδέ μὴ μόλῃ ποτέ.
ΑΜ. οὔκ, εἴ γε μὴ τις θεῶν ἀνασπάσειέ νιν.
ΛΥΚ. χώρει πρὸς αὐτὴν καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων. 720
ΑΜ. μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου δρύσας τάδε.
ΛΥΚ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,
οἱ δειμάτων ἐξωθεν, ἐκπορεύσομεν
[illegible]
ὡς ἂν σχολὴν λάβωμεν ἄρμενοι πόνων. 725
ΑΜ. σὺ δ' οὖν τἀ' ἔρχει δ' οἱ χρεών· τὰ δ' ἀλλ' ἴσως
ἄλλῳ μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰ καλὸν
στείχει, βρύχοισι δ' ἀρκύων δεδῆσται
ξυφηφόροισι, τοὺς πέλας δόκει κτενεῖν, 730
ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θυήσκων ἀνὴρ
ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
ΧΟ. μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρῶσθ' ἄναξ στρ. α'. 735
πύλιν ἐποστρέφει βίοτον εἰς Ἄιδαν.
ἰὼ δίκα καὶ θεῶν παλίρροος πότμος.
ἤλθες χρόνῳ μὲν οὐ δίκην δώσειν θανὼν, στρ. β'. 740
ἔβρεις ἐβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
χαρμονὰ δικερῶν ἔδοσαν ἐκβολάς· στρ. γ'. 743
πάλιν ἔμολεν ἃ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς ἐπ- 745
ήλπισεν παθεῖν γᾶς ἄναξ.
ἀλλ', ὦ γεραιέ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω ἀντ. β'.
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω
ΛΥΚ. ὦ μοί μοι.
ΧΟ. τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν ἀντ. α'. 750
φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πρόσω.
βοᾷ φόνιον φροίμιον στενιζὸν ἄναξ. 753
ΛΥΚ. ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ. στρ. δ'.
ΧΟ. καὶ γὰρ διόλλυσ· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων 755
τόλμα, διδοὺς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
τίς ὁ θεοὺς ἀνομίᾳ χραίνων, θνητὸς ὤν, ἀντ. γ'.
ἄφρονα λύγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
ὡς ἄρ' οὐ σθένοναν θεοί·
γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβὴς ἀνήρ. ἀντ. δ'. 760
σιγᾷ μελαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα·
φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὓς ἐγὼ θέλω.
χοροὶ χοροὶ καὶ θαλίαι μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ'
μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων, [ἄστυ. στρ. ε'.
μεταλλαγαὶ συντυχίας 765
[illegible]
βέβακ' ἄναξ ὁ καιὸς,
ὁ δὲ παλαίτερος
κρατεῖ. λιμένα λιπὼν γε τὸν Ἀχερώντιον· 770
δοκημάτων δ' ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.
θεοὶ θεοὶ τὸν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν ὁσίων ἐπῇεν
ὁ χρονὸς ἃ τ' εὐτυχία [ἀντ. ε'.
φρενῶν βροτοῖς ἐξίγεται, 775
δίνισαν [ἄδικον] εἰφέλκων
χρόνου γὰρ οὔτις ἔτλα
τὸ πάλιν εἰσορᾶν,
νόμων παρέμενος, ἀνομίᾳ χάριν διδούς·
ἕβρανσε δ' ὅλβου κελαινὸν ἅρμα. 780
'Ισμήν' ὦ στεφαναφόρει, στρ. ς'.
ξεινίαι θ' ἑπταπύλοι πολεως
ἀναχορεύσατ' ἀγυιαὶ,
Δίρκα θ' ἁ καλλιρρέθρου,
σὺν τ' Ἀσωπιάδες κόραι, 785
πατρὸς ὕδωρ ἅτε λιποῦ-
σαι [illegible]

νύμφαι τὸν Ἡρακλοῦς
καλλίνικον ἀγῶν'· ὦ
Πιεῖον θενδρῶτι πέτρα 790
Μουσῶν θ' Ἑλικωνίδων δώματα,
[illegible]
ἔβατ' ἐς [illegible]
Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐβλάστησ',
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γᾶν 795
[illegible]
Θήβαις ἱερὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς ἀντ. ς'.
εὐναὶ, θνατογενοῦς τε καὶ
Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς 800
Νέμφας τᾶς Περησσίδος· ὡς
παστὸν μοι τὸ παλαιὸν ἡ-
δὴ λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ
ἐπ [illegible]
λαμπραν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος 805
τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν·
ὃς γᾶς ἐξέζα θαλάμων,
Πλούτωνος δῶμα λιπὼν ψίτερον.
κρείσσων μοι τίρανος ἔφυς
ἢ δυσγένεϊ' ἀνίκητον. 810
ἃ νῦν ἐσοράω φαίνει
ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνων
ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
θεοῖς ἔτ' ἀρίσκει.
ἔα ἔα. 815
ἆρ' ἐς τὸν αὐτὸν πίτνλον ἥκομεν φόβου,
γέροντες, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ ;
φυγᾷ φυγᾷ
[illegible]
ἄναξ Παιὼν, 820
ἀπόρροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων.
ΙΡ. θαρσεῖτε, Νυκτὸς τήνδ' ὁρῶντες ἐγγονὸν
Λύσσαν, γέροντες, κἀμὲ τὴν θεῶν λάτριν,
Ἶριν· πάλει γὰρ οἴδεν ἥκομεν Ἅλιβας,
ἐνὸς δ' ἔτ' ἀνδρὸς δώματα στρατεύομεν, 825
ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικροὺς,
τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν, οὐδ' εἶα πατὴρ
Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὐτ' ἐμ' οὔθ' Ἥραν ποτε.
ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως, 830
Ἥρα προσύψαι κοινὸν αἷμ' αἴτῳ θέλει,
παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
ἀλλ' εἶ, ἅτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους 835
φρενῶν ταραγμοὺς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
ἕλαυνε, κίνει, φόνιον εἶσι κἀλων,
ὡς ἂν πορεύσασ δι' Ἀχερουσίου πόρον
τὸν καλλίπαιδα στέφανον αἰθέντῃ φόνῳ
γνῷ μὲν τὸν Ἥρας οἷός ἐστ' αὐτῷ χόλος, 840
μέθη δὲ τὸν ἐμὸν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.
ΔΥΤ. ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἓκ τε μητέρος
πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οἷς ἀγασθῆναι φίλοις, 845
οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φόνους·
παραινέσαι δὲ, πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
Ἥρᾳ θέλω σοί τ', ἢν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις.
ἀνὴρ ὃδ' οὐκ ἄπημος οὔτ' ἐπὶ χθονὶ

οὖ' ἐν θεοῖσιν, εἰ γά μ' ἐστίμπλευ δόμοις·
ἄθλων δὲ χωρὶς καὶ θαλασσίαν ἀγρίαν
ἐξωμόρευσας, θεῶν ἀντέστησεν μόγος
τιμᾶς πίτνοῦσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπ-
ζῶσ' οὐ παγκοῦ μεγάλα βοΐλεσθαι κακά.
ΙΡ. μὴ σὺ νοσοῦσι τὰ θ' Ἥρας κἀμὰ μηχανήματα.
ΑΥΤ. ἐς τὸ λῷστον ἐμβεβίζω σ' ἴγνος ὑπὲ τοῦ κακοῦ.
ΙΡ. ἀλλ' σωθμασίν γ' ἔτεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ.
ΑΥΤ. [illegible]
ἦ δὲ δὴ μ' Ἥρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως
ἔχει 8 9
τάχος ἐπιρρεῖσθην δ' ὁμαρτεῖν κύνας,
εἰμὶ γ' οὔτε πόντιος οὔτω κίμασί στένων λίβρος,
οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ' οἴστρος ὠδίνας
[illegible]
σὶ' ἐγὼ σταδιοδρομοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
καὶ καταρρῆξω μελαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλὼ, 864
τέκν' ἀποκτείνασα πρώτων· ὁ δὲ κανὼν οὐκ εἴσεται
παῖδας οὓς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμῆς λύσσης
[illegible]
ἦμ' ἰδοὺ καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο,
καὶ διαστρόφους ἑλίσσει σίγα γοργωποὺς κόρυς.
ἄμπνοὰς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῖρος ὡς εἰς ἐμβολὴν,
δεινὰ μυκᾶται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου. 870
τάγα σ' ἐγὼ μάλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φίλῳ.
στείχ' ἐς Οὐλυμπον πεδαίρουσ', Ἶρι, γενναῖον
[illegible]
ἐς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαιτοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, στενάξων ἀπωκείρεται 875
σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος.
μέλεος Ἑλλὰς, ἃ τὸν εἰεργάταν
[illegible]
βλέπακεν ἐν δὴ δήοισιν ἁ πολύστονος, 880
ἅρμασι δ' ἐνδίδωσι κύντρον ὡς ἐπὶ λώβᾳ
Νυκτὸς Γοργῶν ἑκατογκεφάλοις
δῆμον ἰαχήμασι. λύσσα μαρμαρωπός.
[illegible]
ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν' ἐκπνεύσεται. 885
ἰὼ μοι μέλεος, ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν
γένος ἄγονον αἰτίκα λυσσάδες ὠμοβρῶ-
[illegible]
ἰὼ στέγαι,
κατάρχεται χορεύματ' ἄτερ τυπάνων,
οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θέρσαρ,
ἰὼ δόμοι, 890
πρὸς αἵματ', οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος
βοτρύων ἐπὶ χείμασι λοιβᾶς.
ἡσυχᾶ, τέκν', ἐξορμᾶτε· δᾶῖον τόδε
δώμων μέλος ἐπαυλεῖται. 895
κτυαγετεῖ [τε] τέκνων διωγμῶν
οὖπτ' οὖπτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει.
αἰαῖ κακῶν
αἰαῖ ζήτα τῶν γεραιῶν ὡς στένω 900
πατέρα τᾶν τε παιδοτρόφων, ἃ μάταν
[illegible]
θέλλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη· 905
ἦ ἦ, τί δρᾷς, ὦ παῖ Διός;
μελάθρων τάριεμα ταρτάρειον,
ὡς ἐπ' Ὑγκελάδῳ ποτὲ Παλλὰς, ἐς δόμους πεμπειε.
ΑΓ. δι λευκὰ γῆμ σώματ'

ΧΟ. ἀνικαλεῖς τίνα με τίνα βοάν; 910
ΑΓ. ἅλασται τὰν δόμοισι.
ΧΟ. μίνυιν οὐχ ἕτερον ἄβραι.
ΑΓ. τεθνᾶσι παῖδες· αἰαῖ
στενάζεθ', ὡς στενακτὰ· δᾶῖοι φόνοι,
δᾶῖοι δὲ τοκέων χέιρες. 915
οὐκ ἂν τις εἶποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.
ΧΟ. πῶς παισὶ στενακτὰν ἅταν ἄταν
πατέρος ἀμφαίνεις;
λέγε λέγε τίνα τρόπον ξυτο θεῶδεν ἐπὶ
μελαθρα κακὰ τάδε 920
τλήμοσις τε παῖδων τύχας.
ΑΓ. ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἑσγάρας Διὸς
καθάρσει οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλῆς·
χορὸς δὲ καλλίμορφος εἱστήκει τέκνων, 925
πατὴρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἦδη κανοῦν
εἴλικτο βωμοῦ, φθέγμα δ' ὅσιον εἶχομεν.
μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
ἐς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος,
ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς, 930
παῖδες προσέιχον ὄμμ'· ὁ δ' οὐκέθ' αὑτὸς ἦν,
ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος,
βίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματῶπας ἐκβαλὼν,
ἀφρὸν κατέστας' εἰτρίχου γενειάδος.
ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπλημμένῳ, 935
πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα
καθάρσιον πῦρ καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω,
ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;
ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρᾶτ' Εὐρυσθέως,
ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνῶ χέρας 940
ἐκχεῖτε πηγᾶς, ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὅπλον χερῦς;
πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι· λίζεσθαι χρεὼν
μοχλοὺς δικέλλας θ', ὡς τὰ Κυκλώπων βάθρα
φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἠρμοσμένα 945
στερεπτὰ [illegible] συστρεπτὰ πόλιν.
ἐκ τοῦδε βαίνων, ἅρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
ἔφασκε, δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
κἄθεινε, κέντρον δ'ῆειν ὡς ἔχων χερί.
δίπλοῦς δ' ὀπαδοὶ ἦν γέλως φόβος θ' ὁμοῦ. 950
καί τις τοῦ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακών·
παῖζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
ὁ δ' εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' ἐσπεσὼν Νίσου πόλιν
ἦκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβώς. 955
κλιθεὶς δ' ἐς οὐδας, ὡς ἔχει, σκευάζεται
θοίνην. διελθὼν δ' ἐς βραχὺν χρόνον μονῆς,
Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
κἀντεῦθα γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων
πρὸς οὐδὲν' ἱμιλλᾶτο, κἀκηρύσσετο 960
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος, οὐδενὸς
ἀκοὴν ὑπειπών. δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρίμων,
ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ. πατὴρ δέ νιν
θεῶν κραταιὰς χειρὸς ἐνίεπεν τάδε·
ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως 965
τῆσδ'; οὐ τί που φόνος σ' ἐβλάκευσεν νεκρῶν,
οὓς ἄρτι καίνεις; ὁ δὲ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβοῦνθ' ἱκέτιον ψαύειν χερὸς,
ὠθεῖ, φαρέτραν δ' εὑρεταῖν σκευάζεται
καὶ τύξ' ἑαυτοῦ παισὶ, τοὺς Εὐρυσθέως 970
δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβω

ὤρουον ἄλλος ἄλλοσ', ἐς πέπλους ὁ μὲν
μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάς,
ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὡς ἵπτηθ' ὕπο.
βοᾷ δὲ μήτηρ, ὦ τεκών, τί δρᾷς; τέκνα
κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς εἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κύκλῳ κύκλῳ,
τύρσευμα δεινὸν ποδὸς, ἐναντίον σταθείς,
βάλλει πρὸς ἦπαρ· ὕπτιος δὲ λαΐνοις
ὀρθοστάταις ἔδευσεν ἐκπνέων βίον.
ὁ δ' ἡλάλαξε κἀπεκύμπασεν τάδε·
εἷς μὲν νεοσσὸς ὧδε θανὼν Ἐρυσθένους
ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
ἄλλῳ δ' ἐπείχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
ἵπτηξε κρηπῖδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν.
φθάνει δ' ὁ τλήμων γώνασι προσπεσὼν πατρὸς
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλών,
ὦ φίλτατ', αὐδᾷ, μή μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
σός εἰμι σὸς παῖς· οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
ὁ δ' ἀγρίωσιν ὄμμα Γοργόνος στρέφων,
ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λιγυρὸν τοξεύματος,
μυδροκτύπου μίμημ', ὑπὲρ κόρα βαλὼν
ξίλον καθῆκε πλεῖος ἐς ξανθὸν κάρα,
ἔρρηξε δ' ὀστᾶ. δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν,
χωρεῖ τρίτον θῆμ' ὡς ἐπισφᾶξων ὀνοῦν.
ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαΐουσα, καὶ κλῄει πύλας.
ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπίοισιν ὦν
σκάπτει, μοχλεύει θέρετρα, κἀκβαλὼν σταθμὰ
δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν δόμοις.
κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεῖοι φόνου·
ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο,
Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κάρ,
κἄρρωσε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
ὃς νιν φόνου μαργώντος ἔσχε κεἰς ὕπνον
καθῆκε· πίπτει δ' ἐς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας, ὃς πεσήμασι στέγης
διῃρημένην ἔσεισε πᾶσαν ἕδραν.
ἔμπλειος ἐκείνου κἀγὼ τοῦ δεδραμένου.
ἐπεὶ δ' ἐλεινὸν εἶδον, ἐς δωμάτων πύλας
ὠθῶ τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου
μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις.
εὖδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εἰδαίμονα,
παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.
ΧΟ. ὁ φόνος ἦν ὃν Ἄργος ἔχει πάτρα
τότε μὲν περισαώτατος καὶ ἄπιστος
Ἑλλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων·
τὰ δ' ὑπερβάλλει, παρέβραμε τὰ τότε κακά.
τάλανι δισσογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Πρόκνης
φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον Μοίσαισι·
σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος, ὦ τάλαν,
λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ.
ἐς τίνα στεναγμὸν
ἢ γόον ἢ φθετῶν ᾠδὰν ἢ τὸν Ἅιδα χορὸν ἀχήσω;
φεῦ φεῦ·
ἔνεστι καὶ κλαυτὰ
κλαυτὰ ἐφετὰ ἔνεστι
ὤμοις.
ἴδεσθε τὰ τέκνα πρὸ πατρὸς
ἄθλια κείμενα δύσποινα,
εὔδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.
περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβρυχ' ὑμάτων

ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον
ὠμῷ δέμας τᾶδε δηλέων
ἀνημμένα κίονιν οἴκων.
ὁ δ', ὡς τις ὄρνις πτέρυγον καταστένων
ὠδίνα τέκνων, πρέσβυν ὑστέρῳ ποδὶ,
πικρῶν διώκων ἤλυσιν, πάρεσθ' ὧδε.
ΑΜ. Καὶμείοι γέροντες, οὐ σίγα σί-
γα τὸν ὕπνῳ παρειμένον εἴασετ' ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν;
ΧΟ. κατὰ σε δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κάρα.
ΑΜ. ἑκαστέρω προβᾶτε, μὴ κτυπεῖτε, μὴ
βοᾶτε, μὴ τὸν εὖ διαύοντα ὑπνώδεα τ'
εἶνάς ἐγείρετε.
ΧΟ. οἴμοι.
φόνος ὅσος δὴ· ΑΜ. ἆ ἆ, διά μ' ὀλεῖτε.
ΧΟ. κεχυ-
μένος ἔπαιρε λέχη.
ΑΜ. οὐκ ἀτρεμαῖα θρήνου αἰΰξετ', ὦ γέροντες;
μὴ δῆτα· ἀνεγειρόμενος χαλάσας ἀπωλεῖ πόλιν.
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρρήξῃ.
ΧΟ. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.
ΑΜ. σίγα, πνοὰς μάθω· φέρε πρὸς οὖς βίλω.
ΧΟ. εὖδει; ΑΜ. ναὶ, εὖδει ὕπνον ὀλόμενον, ὃς ἐ-
κεν' ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα, τοξῆρει
ὃν [illegible]
ΧΟ. στένοιζ' νυν ΑΜ. στενάζω.
ΧΟ. τέκνων ὀλεθρον ΑΜ. ὤμοι.
ΧΟ. σίθεν τε παιδός. ΑΜ. νιαῖ.
ΧΟ. ὦ πρέσβυ
ΑΜ. σίγα σίγα·
πολὺν [illegible] ἐξεγείρεται στόνον φόνε
κἀπ' αὖθις ἐς δόμους τε μολπὴν ἐμὸν φῶς.
ΧΟ. θάρσει· νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ.
ΑΜ. ὁρᾶθ' ὁρᾶτε.
τὸ [μὲν] φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
φεύγω τάλας· ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται,
πρὸς Ἐρινύσι θ' αἷμα σύγγυνον ἕξει.
ΧΟ. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾷ
φόνον ὠμοσπόρων [σας.
ἐμελλες ἐκπράξειν Ταφίων περίκλυστον ἄστυ πέρ-
ΑΜ. φυγᾷ φυγᾷ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμάτων
δώκετε, φείγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.
τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν
ἀνοσιουργήσει κακὸν κακῷ.
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἠνθρήσας ὧδ' ὑπερκότως
τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἤγαγες;
ΗΡ. ἔα.
ἔμπνους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' ἡλίου τάδε·
ὡς δ' ἐν κλίδοισι καὶ φρενῶν ταράγματι
πέπτωκα δεινῷ, καὶ πνοὰς θερμὰς πνέω,
μετάρσι', οὐ βέβαια, πτευμόνων ἄπο.
[illegible]
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα,
πρὸς ἡμιθραύστῳ λαΐνῳ τυκίσματι
ἥμαι νεκρῶσι γείτονας θάκους ἔχων,
πτερωτά τ' ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοὶς βραχίοσιν

ἔσωζε πλειραῖς, ἐξ ὁμοῦ τ' ἐσῴζετο. 1100
οὗ που κατῆλθον αὖτις εἰς Ἅιδου πάλιν
Ἡρακλέους ὄπαλλον εἰς Ἅιδου μολών;
ἀλλ' οὔτι Στενέβοιαν εἰσοπτᾷ πτερόν
Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
ἓκ τοι πέπληκμαι· ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ; 1105
ὦῃ τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δέσποινα· ἔστιν τήν· ἐμὴν ἴασεται·
σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.
ΑΜ. γέροντες, ἕλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας·
ΧΟ. κἄγωγε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς. 1110
ΗΡ. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας,
τοῦ φλιτάτου σοι τηλοῦθεν παιδὸς βεβώς;
ΑΜ. ὦ τέκνον· εἰ γὰρ καὶ κακὼς πράσσων ἐμός.
ΗΡ. πράσσω δ' ἐγὼ τι λυπρὸν, οὐ δακρυρροεῖς;
ΑΜ. ἃ κἂν θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένοι. 1115
ΗΡ μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὔπω λέγεις.
ΑΜ. ὀρᾷς γὰρ αὐτὸς, εἰ φρονῶν ἧδη κυρεῖς.
ΗΡ. εἶπ' εἶ τι καινὸν ἐπογράψει τῷμῷ βίῳ.
ΑΜ. εἰ μηκέθ' Ἅιδου βάκχος εἶ, φράσαιμεν ἄν.
ΗΡ. παπαῖ, τόδ' ὡς ὕποπτον ἠνίξω πάλιν. 1120
ΑΜ. καί σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἧδη σκοπῶ.
ΗΡ οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.
ΑΜ. λέσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρῶ;
ΗΡ καὶ τῶν γε δῆσαντ' εἶπ· αἰνανίσσεσθα γάρ.
ΑΜ. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125
ΗΡ ἀρκεῖ σιωπᾶ γὰρ μαθεῖν ὁ σοὐλομαι·
ΑΜ. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε;
ΗΡ ἀλλ' ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπύσθαμεν·
τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά.
ΗΡ ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα; 1130
ΑΜ. ἰδοὺ θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.
ΗΡ οἴμοι· τὸν ὕψιν τῆνδε δίρκομαι τάλας·
ΑΜ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.
ΗΡ τί πόλεμον εἶπας; τοῦσδε τίς διώλεσεν;
ΑΜ. σὺ καὶ σὰ τέξ καὶ θεῶν ὃς αἴτιος. 1135
ΗΡ τί φῄς; τί δρώσας; ὦ κἀκ' ἀγγέλλων πάτερ.
ΑΜ. μανεὶς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.
ΗΡ ἢ καὶ διήμαρτόν εἰμ' ἐγὼ φωνεὶς ἐμῆς;
ΑΜ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.
ΗΡ. αἰαῖ· στεναγμὸν γὰρ με περιβάλλει νέφος. 1140
ΑΜ. τοὐτων ἔκατι σὰς καταστένω τύχας.
ΗΡ. ἢ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ 'βάκχευσ', ἐμόν;
ΑΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.
ΗΡ. ποῦ δ' οἰστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ δώλεσεν;
ΑΜ. ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χέρας ἠγείζου πυρί. 1145
ΗΡ οἴμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεύς,
κοὐκ εἰμι πατρὸς λυσαδόος πρὸς ἅλματα,
ἢ φάσγανον πρὸς ἦπαρ ἐξακοντίσας
τέκνοις δικαστὴς αἵματος γενήσομαι, 1150
ἢ σάρκα τήνδε τὴν ἐμὴν πρήσας πυρὶ,
ξύσκλειαν, ἢ μένει μ', ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμπεδῶν μοι θυμὸς ἀνοσίων βουλευμάτων
Θησεῖς δόν· ἔρπει, συγγενὴς φίλος τ' ἐμός.
δέμβησόμενθα, καὶ τεκνοκτόνου μύσος 1155
εἰς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτῳ ξύνων ἐμῶν.
εἴρου· τί δρῶσα; ποῖ κακὸν ἐμπίλναι
εἴρω, πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
φέρ', ἐν πέπλοισι κρυπτὸν περιβάλλω σκότος.
αἰσχύνομαι γὰρ τοὺς διόρμενοὺς κακοῖς. 1160
καὶ τῷδε πρωτοτρέπτων αἷμα πρωτβάλλων,
οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
ΘΗ. ἴκω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
μέτοικοι ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῷ παιδὶ, πρίσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ. 1165
κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν
ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
ἐς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
σώσας με νεῤῥέτ, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον, 1170
ἢ χειρὸς ἐμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμίχων.
ἐα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον·
οὗ που λελειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀῤῥίγμαι; τίς ταῦ ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνώροον; 1175
οὐ γὰρ βορὸς γε παῖδες ἵσταντο πέλας,
ἀλλ' ἄλλο τοι που καινὸν εὑρίσκω κακῶν.
ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρων ὄχθον ἔχων ἄναξ.
ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτρὸς ἐκάλεσας προοιμίοις;
ΑΜ. ἰπτάμενοι πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν. 1180
ΘΗ. οἱ παῖδες οὗδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;
ΑΜ. ἔτεκε μὲν νιν οἰμὸς ἐνὶ τάλας,
τεκόμενος δ' ἔκανε, φόνιον αἷμα τλάς.
ΘΗ. ἐπῶν φάσεα.
ΑΜ. Δολομήδου τιν' ἐπαγγέλλει. 1185
ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.
ΑΜ. ὠλόμεθ' οἰζυρὰ πταισμά.
ΘΗ. τί φῄς; τί δράσας;
ΑΜ. μαινομένῳ πυρὸν πλαγχθεὶς
ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας.
ΘΗ. Ἥρας δὸ' ἀγὼν· τίς δ' ὃδ' οὗν νεκροῖς, γέρον;
ΑΜ. ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος· τίς δ' ὁπλοποιος, ὃς ἐπὶ 1190
δόρυ γιγαντοφόνον ἦλθεν σὺν θεοῖ-
σι Φλεγραίοι ἐς πεδίον ἀσπιστάς.
ΘΗ. φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; 1195
ΑΜ. οὐκ ἂν ἴδοις ἕτερον
πολυμοχθώτερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.
ΘΗ. τί γὰρ πέπλοισιν ἅθλιον κρύπτει κάρα;
ΑΜ. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα
καὶ φιλίαν ὁμόφυλον 1200
αἷμά τε παιδοφόνον.
ΘΗ. ἀλλ' ὦ συναλγῶν γ' ἦλθον· ἐκκάλυπτέ νιν.
ΑΜ. ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον, ἀπόδυκε, ῥῖπτε ἀέλιῳ δείξον·
βίαιος ἀντίπαλον δακρύοισιν ἀμιλλᾶται. 1205
ἐκτεύομεν ἀμφὶ σὰν
γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χέρα προσπίτνων,
πολιὸν τε δάκρυον ἐκβαλὼν.
ἰὼ παῖ, κατάσχετε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὡς 1210
ὄμμασι σὰς φόνιον, ἀνόσιον ἐβάλομεν,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.
ΘΗ. εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνοις ἕδραις
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν. 1215
οὐδεὶς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορᾶν κρύψειεν ἂν·
τί μοι προσέζων χείρα σημαίνεις φόνου;
ὡς μὴ μύσος με σῶν βλάβῃ προσφθέγματων·
οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς· 1220
καὶ γὰρ ποτ' ἠτύχησ' ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέωσάς μ' ἐς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ χηρώσκουσαν ἐχθαίρω φίλων,
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ. 1225

ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἅθλιον κάρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὕστις εὐγενὴς βροτῶν,
φίρει τὰ θεῶν γε πτώματ', οὐδ' ἀναίνεται.
ΗΡ. Θησεῦ, δίδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμὸν τέκνων;
ΘΗ. ἥκουσα, καὶ βλέπουτι σημαίνεις κακά. 1230
ΗΡ. τί δῆτά μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;
ΘΗ. τί δ' οὔ; μαίνεις θνητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν;
ΗΡ. φεῦγ', ὦ παλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
ΘΗ. οἰδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
ΗΡ. ἐπῄνεσ'. εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι. 1235
ΘΗ. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τόν' οἰκτείρω σε νῦν.
ΗΡ. οἰκτρὸς γὰρ εἶμι, τᾶμ' ἀποκτείνας τέκνα.
ΘΗ. κλαίω χάριν σὴν ἐξ' ἑτέραιτι συμφοραῖς.
ΗΡ. ἡδρες δὲ γ' ἄλλοις ἐν κακοῖσι μείζοσιν;
ΘΗ. [illegible]
ΗΡ. τοιγὰρ παρεσκεύασμεθ' ὥστε κατθανεῖν. 1240
ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλὰς σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;
ΗΡ. ἀξιάδες ὁ θεός· πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὡς μὴ μεῖζα λέγων μείζω πίθῃς.
ΗΡ. γέμω κακῶν δή. κοὐκέτ' ἔστ' ὅπου τεθῶ. 1245
ΘΗ. δράσειε δὲ δὴ τί; ποῖ φίρει θυμούμενος;
ΗΡ. θανὼν, ὅθεντερ ἦλθον, εἰμι γῆς ὑπο.
ΘΗ. εἶρηκας ἐπιτυγόντος ἀνθρώπου λόγους.
ΗΡ. σὺ δ' ἑκτὸς ὢν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς.
ΘΗ. ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250
ΗΡ. οὔκουν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρῳ μοχθητέον.
ΘΗ. εἰ ργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
ΗΡ. οἱδ' οἰδὲν ὠφελοῦσί μ'. ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ.
ΘΗ. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιθ' Ἕλλὰς ἁμαθία θανεῖν.
ΗΡ. ἄκουε δὴ νυν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις 1255
πρὸς νουθετήσεις σὰς· ἀναπτύξω δέ σοι
ἀζίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὤν.
πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὥστις κτανὼν
μητρὸς γεραιὸν πατέρα, προστρόπαιος ὤν,
ἔγημε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ. 1260
ὅταν δὲ κρητὶς μὴ καταῤῥηθῇ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.
Ζεὺς δ', ὥστις ὁ Ζεύς, πολεμίῳ μ' ἐγείνατο
Ἥρᾳ· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς, γέρον·
πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγώ. 1265
ἔτ' ἐν γαλακτὶ τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
ἐπεισέρῳσε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεδα.
ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβολαί' ἐκτησάμην
ἡβῶντα, μόχθους οἷς ἔτλην τί δεῖ λέγειν; 1270
ποίους ποτ' ἢ λέοντας ἢ τρισωμάτους
Τιτᾶνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
κενταυροσπληθῆ πύλεμον οἷς ἐξήνυσα;
τὴν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῆ κύνα
ὕδραν φονεύσας, μυρίον τ' ἄλλων πόνων 1275
ἐλήλθον ἄγελας, κἀς νεκροὺς ἀφικόμην,
Ἅιδου πυλωρὸν κύνα τρικρανον ἐς φάος
ὅπως πρὸς ἡμᾶς ἐκ δόμων Ἐρμοῦ θεὸς
τὸν λοίσθιον δὴ τόνδ' ἔτλην τάλας πόνον,
παιδοκτονήσας δῶμα θρεγκῶσαι κακοῖς. 1280
ἦκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὔτ' ἐμαῖς φίλαις
Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἢν δὲ καὶ μένω,
ἐς ποῖον ἔρον ἢ πανήγυριν φίλων
εἶμ'; οὐ γὰρ ἅτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτριν; 1285
φεύ· ἀλλ' ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν
[illegible]
γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι,
οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἔκτεινέν ποτε
δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποῤῥιφήσεται; 1290
κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ
αἱ μεταδολαὶ λυπηρὸν ᾧ ὃ ἀεὶ κακῶς
ἔστ', ἐπεὶ ἀληθὲς παγχυ[illegible]
ἐς τοῦτο δ' ἦξεν συμφορᾶς οἰμαί ποτε·
φωνὴν γὰρ ἦσει χθὼν ἀπευνέπουσά με 1295
μὴ θιγγάνειν γῆς. καὶ θάλασσα μὴ περᾶν,
πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἁρματήλατον
[illegible]
καὶ ταῦτ' ἄρωτα, μηδὲν' Ἑλλήνων μ' ὄρᾶν,
ἓν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἡμεν ὤλβιοι. 1300
τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν.
βίον γ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὲ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ,
κρούσουσ' Ὀλέμπου δῶματ' ἀρβύλη ποδός·
ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἣν ἐβούλετο, 1305
ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάροις
ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαῦτ' ἐγὼ θεῷ
τίς ἂν προσεύξαιτ' ; ἢ γυναικὸς οὐσεκα,
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνί. τοὺς εἰεργέτας
Ἑλλάδος πτολιέα' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310
ΘΗ. οἷς ἔστιν ἄλλου δαμόνων ἀγὼν ὅδε
ἢ τῆς Διὸς δίμαρτος· εὖ τοῦ αἰσθάνει.
[illegible]
παρανίσομ' ἀν μᾶλλον ἢ πάσχειν καμῶς.
οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἴπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι. 1315
οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν; οὐ δεσποῖσι δικ πυρανίδας
πατέρας ἐκηλίδωσαν; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
Ὄλυμπον ηνίσχαντό θ' ἱμαρτηκύτες.
καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητῶς γεγὼς 1320
φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας, θεοῖ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔκλειτε τοῦ νόμου χάριν,
ἔπου δ' ἁμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγίσας μιάσματος,
δόμους τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325
ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρους
δὶς ἑπτά, ταῖρον Κνώσιον κατακτανών,
σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη ἔνεστιν. ταῦτ' ἐπανορθώσεται
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται 1330
ζώοντος· θανόντα δ', εὖτ' ἂν εἰς Ἅιδου μόλης,
θυτήμασι [illegible]
τίμιον ἀκλέες πᾶσ' Ἀθηναίων πύλις.
καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὕπο
[illegible] 1335
κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρείος φίλων.
θεοὶ δ' οὐ σέβειν τιμώσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων.
ἅλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.
ΗΡ. οἰμοι· πάρεργά τοι τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν. 1340
ἐγὼ δὲ τοὶς θεοὺς οὔτε λέκτρ' ἃ μὴ θέμις
στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν
οὔτ' ἠξίωσα πώποτ' οὔτε πείσομαι,
[illegible]
δεῖτα γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς, 1345
οἰδενός· ἀοιδῶν οἵδε δύστηνοι λόγοι.
ἐσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν,
μὴ δειλίαν ζῶλον τιν' ἐκλιπὼν φάος.

τὰς συμφορὰς γὰρ ὥστις οὐκ ἐπίσταται
ἔμπτυός πεφυκὼς ὢν τρόπον χρεὼν φέρειν,
οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δέοιτ' ὑποστῆναι βέλος. 1350
ἐγκαρτερήσω θάνατον· εἶμι δ' ἐς πόλιν
τὴν σὴν, χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω.
ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·
ὧν οὔτ' ἀπείπον οὐδέν' οὔτ' ἂν ἀμμάτων
ἔσταξα πηγάς, οὐδ' ἂν φθόγγ' ποτ' 1355
ἐς τοῦθ' ἱκοίσθαι, δάκρυ' ἂπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
τῶν δ', ὡς ἔοικε, τῇ τέχνῃ βουλευτέον.
εἶεν· χεραιὰ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾶς,
ὁρᾶς δὲ παῖδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν.
δύο τοίνυν τύμβω καὶ περίστειλον νεκροὺς 1360
δικαίοισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἐᾷ νόμος·
πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ δοὺς τ' εἰς ἀγκάλας,
κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
ἐκλιπὲς' ἄκων. γῆ δ' ἐπῆν κρύψῃ νεκροὺς,
οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μέν, ἀλλ' ὅμως 1365
ψυχὴν βιάζου τὴμὰ συμφέρειν κακά.
ὦ τέκν', ὁ φύσας χὼ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ
ἀπώλεσ', οὐδ' ὄνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
ἀγὼ παρεσκεύαζον, ἐκμοχθῶν βίᾳ
[illegible] 1370
σέ τ' οἰχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα,
ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἵμοι δ' ἐμοῦ.
ὡς ἀθλίως πέπραγα, κἀπολεύγνυμαι 1375
τέκνων γυναικὸς τ'. ὦ λυγραὶ φιλημάτων
τέρψεις, λυγραὶ δὲ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι.
ἀμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τάδ' ἢ μεθῶ,
ἃ πλευρὰ τάμὰ προσπίπτοντ' ἐρεῖ τάδε·
ἦμὶν τέκν' εἶλες καὶ βάμαρβ'· ἡμᾶς ἔχειε 1380
παιδοκτόνους σούς. εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
οἵσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχρῶς θάνω;
οὐ λειπτέον τάδ', ἀθλίως δὲ σωστέον. 1385
ἓν μοί τι, Θησεῦ, σύγκαμ' ἀθλίῳ· κυνὸς
κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολών,
λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μουσίμενος.
ὦ γαῖα Κύδμου πᾶς τε Θηβαίος λεὼς,
κείρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' ἐς τάφον 1390
παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πεινθήσατε
νεκρούς τε κἀμέ· πάντες ἐξολώλαμεν
Ἥρας μὴ πλησάντες ἀθλίᾳ τύχῃ.
ΘΗ. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἅλις.
ΗΡ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἅρπα γὰρ πέπηγέ μου. 1395
ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
ΗΡ. φεῦ.
αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
ΘΗ. παῖσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ.
ΗΡ. ἀλλ' αἷμα μὴ σοὶ ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
ΘΗ. ἕκαιστος, φεῦσον· μηδὲν· οὐκ ἀναίνομαι. 1400
ΗΡ. παίδων στερηθεὶς παῖδ' ὅπως ἕχω σ' ἐμόν.
ΘΗ. δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
ΗΡ. ζεῦγός γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχής.
ὦ πρέσβυ, τοιῶνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
ΑΜ. ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς εὐτεκνος. 1405
ΗΡ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
ΘΗ. ὡς δὴ τί φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾴων ἔσει;
ΗΡ. πεθῶ, πατρὸς τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
ΑΜ. ἰδοὺ τάδ', ὦ παῖ· τἀμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
ΘΗ. οὔτω πόνων σῶν οὐκέτ' μνήμην ἔχεις; 1410
ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω κεἰσα τῶνδ' ἔτλην κακά.
ΘΗ. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν ὄντ', οἰκ αἰνέσει.
ΗΡ. ζῶ σοὶ ταπεινὸς; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.
ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς πού κεἶνος ὤν;
ΗΡ. σὺ ποίος ἦσθα, νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὤν; 1415
ΘΗ. ὡς ἐς τὸ λῆμα, παντὸς ἦν ἥσσων ἀνήρ.
ΗΡ. πῶς οὖν ἂν εἴποις ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
ΘΗ. πρόβαινε. ΗΡ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ.
ΑΜ. καὶ σύ μοι, τέκνον.
ΗΡ. θἀμφὶ' ὤσπερ εἶπων παίδας.
ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;
ΗΡ. ἐγώ. ΑΜ. πότ' ἐλθών; 1420
ΗΡ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα.
ΑΜ. πῶς;
ΗΡ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θησέως ἅπο.
ἀλλ' εἰσκομίζε τέκνα σύσκιμνστα γῇ.
ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμου,
ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων 1425
ἡγησάθην πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
ΧΟ. στείχομεν οἴκτροι καὶ πολύκλαυτοι,
τὰ μίγιστα φίλων ὀλισάντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΚΑΔΜΟΣ.
ΠΕΝΘΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΓΑΥΗ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσος ἀποθεωθείς, μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ μητρὸς ἀδελφὰς, ἠνάγκασε Πενθία διασπάσαι, ἡ μυθο-
ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς ποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΑΔΑΩΣ.

Διόνυσον οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν. ὁ δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρέπουσαν. ἐμμανεῖς γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας. ὧν αἱ τοῦ Κάδμου θυγατέρες ἀφηγούμεναι τοὺς θιάσους εἰσῆγον ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγαύης παῖς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γενομένοις. καί τινας μὲν τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἔδησεν, ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἑκόντος αὐτοῦ κιμιεύσαντες ἦγον πρὸς τὸν Πενθέα, κἀκεῖνος ἐκέλευσε δῆσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν, οὐ λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου τολμῶν. ὁ δὲ σεισμὸν ποιήσας κατέστρεψε τὰ βασίλεια. ἀγαγὼν δὲ εἰς Κιθαιρῶνα ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι τῶν γυναικῶν, λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα. αἱ δ' αὐτὸν διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαύης καταρξαμένης. Κάδμος δὲ τὸ γεγονὸς καταισθόμενος τὰ διασπασθέντα μέλη συναγαγὼν τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἐφώρασε χερσίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφανεὶς τὰ μὲν πᾶσι παρήγγειλεν. ἑκάστῳ δὲ ἃ συμβήσεται διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις ὑπό τινος τῶν ἐκτὸς ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἥκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη,
Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί·
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
παρὼν ἐπὶ Δίρκης καὶ Ἰσμηνοῦ ὑδωρ.
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆς κεραυνίας
τόδ' ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν Ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἅβατον ὃς πέδον τόδε
τίθησι, θυγατρὸς σηκὸν ἀμπέλου δέ νιν
περιξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρύσους γύας
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας
Βάκτριά τε τείχη τὴν τε δύσχιμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν Ἀραβίαν τ' εὐπετμον
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα
κεῖται, μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις.
ἐς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν,
κἀκεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετὰς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς.
πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς,
θύρσον τε δοὺς ἐς χεῖρα, κίσσινον βέλος,
ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦσαι Διὸς,
Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
ἐς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
Κάδμου σοφίσμασθ', ὧν νιν οὔνεκα κτανεῖν
Ζεὺς' ἐξεκαυχῶντ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγὰρ νιν αἰτὰς ἐκ δόμων ὥστρησ' ἐγὼ
μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι, παράκοποι φρενῶν
σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν,
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων·
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορύφοις ἦνται πέτραις.
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,
ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ,
φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διί.
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι,
ὃς θεομαχεῖ τά κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ὕπο
ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει.
ὧν οὕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν. ἐς δ' ἄλλην χθόνα,
τάνθένδε θέμενος εὖ, μετοστήσω πόδα,
δείκνὺς ἐμαυτόν· ἢν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους βάκχας ἄγειν
ζητῇ, ξυναψω μαινάτ' ἀστραπηλατῶν.
ὧν οὕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
ἀλλ', ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
βίασος ἐμὸς, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοὶ,
αἴρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς ἐμὰ θ' εὑρήματα,
βασίλειά τ' ἀμφὶ δῶματ' ἐλθοῦσαι τάδε
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δὲ βάκχας, ἐς Κιθαιρῶνος πτύχας
ἐλθών, ἵν' εἰσὶ, συμμεταστήσω χορούς.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γαίας στρ. 64
ἱερὸν Τμῶλον ἀμείψασα θοάζω βρομίῳ πόνον ἡδὺν
κάματόν τ' εὐκάματον, Βάκχιον ἅζομένα θεόν.
τίς ὁδῷ τίς ὁδῷ; τίς ἀντ. 70
μελάθροις; ἑκτὸπος ἔστω, στόμα τ' εὔφημον ἅπας
τὰ νομισθέντα γὰρ ἀεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαί- στρ.
μων τελετὰς θεῶν
εἰδὼς βιοτὰν ἁγιστεύει
καὶ θιασεύεται ψυ- 75
χὰν, ἐν ὄρεσσι βακχεύ-
ων ὁσίοις καθαρμοῖσιν·
τά τε ματρὸς μεγάλας ὄργια Κυβέλας θεμιτεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων κισσῷ τε στεφανωθεὶς 80
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε βάκχαι, ἴτε βάκχαι, Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
Διόνυσον κατάγουσαι Φρυγῶν ἐξ ὀρέων 85
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυιὰς τὸν Βρόμιον·
ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδῖ- ἀντ. 88
νων λοχίαις ἀνάγκαι-
σι πταμένας Διὸς βροντᾶς 90
ἠϊόνος ἐκβολαῖσι μί-
τηρ ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰ-
ὦνα κεραυνίῳ πλαγᾷ· [Ζεύς·
λοχίοις δ' αὐτίκα νιν δέξατο θαλάμοις Κρονίδας
κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας χρυσέαισιν συνερείδει
περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας. [θεὸν, 100
ἔτεκεν δ', ἀνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυρόκερων
στεφάνωσέν τε δρακόντων στεφάνοις, ἔνθεν ἀγρίων
θηρατρίδες μαινάδες περιβάλλονται πλοκάμους.

Ὦ Σεμέλας τροφοὶ Οἰ- στρ. 105
βαι στεφανωθεῖσθε κισσῷ·
θάλλετε θάλλετε χλοήρει
[illegible]
καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς
ἢ ἐλάτας κλάδοισι, 110
στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
[illegible]
μαλλοῖς· ἁμβὶ δὲ νάρθηκας ὑβρι-
στὰς ὁσιοῦσθ'· αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει,
Βρόμιος εἴτ' ἂν ἄγῃ θιάσους 115
εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
θηλύγενὴς ὄχλος
ἀφ' ἱστῶν παρὰ κερκίδων τ'
ὠστρηθεὶς Διονύσῳ.
ὦ θαλάμευμα Κουρή- ἀντ. 120
των ζαθέιον τε Κρήτας
Διογενήτορες ἔναυλοι,
τρικόρυθες ἔνθ' ἐν ἄντροις
Ῥηγκάτειον κύκλωμα τόδε
μοι Κορύβαντες ἠύρον· 125
ἀνὰ δὲ βάκχια συντόνῳ
κέρασαν ἀδυβόᾳ θρυγίῳ
αὐλῶν πνεύματι, ματρὸς τε Ῥέας
ἐς χέρα θῆκαν, κτύπον εὐάσμασι βακχᾶν
παρὰ δὲ μαινόμενοι σάτυροι 130
ματέρος ἐξαύσαντο θεᾶς,
ἐς δὲ χορεύματα
[illegible]
οἷς χαίρει Διόνυσος,
ἤδη ἐν οὔρεσιν, ὅταν 135
ἐκ θιάσων δρομαῖον
πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
ἱερὸν ἐνδυτὸν, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
ἵεμενος εἰς ὄρεα Φρυγία, Λύδια. 140
ὁ δ' ἡγεμὼν Βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δὲ γάλακτι πίδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
ὁ βακχεὺς δ' ἔχων 145
πυρσώδη φλόγα πεύκας
ἐκ νάρθηκος αἴσσει,
δρόμῳ, χορεὺς ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀνοπάλων,
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων. 150
ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιόδ'· ὦ ἴτε βάκχαι,
ὦ ἴτε βάκχαι,
Τμώλου χρυσορόου κλιδᾷ,
μέλπετε τὸν Διόνυσον 155
βαρυβρόμοις ὑπὸ τυμπάνοις,
εὖα τὸν εὔιον ἀγαλλόμεναι θεὸν
ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ὑνοπαῖσί τε,
λωτὸς ὅταν εἰκέλαδος ἱερὸς ἱερὰ 160
παίγματα βρέμῃ, σύνοχα φοιτάσιν
εἰς ὄρος εἰς ὄρος· ἡδομένα δ' ἄρα
[illegible]
κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι βάκχα.
ΠΕ. τίς ἐν πύλαισι Κάδμου ἐκκαλεῖ δόμων, 170
Ἀγήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπὼν ἐπύργωσ' ἆστυ Θηβαίων τάδε;
ἴτω τις, εἰσάγγελλε Τειρεσίας ὅτι

ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὧν ἥκω πέμ-
ψας ἃ τῇ ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ, 175
θύρσους ἀναπτεῦν καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις πλοκαμίδασιν.
ΚΑ. ὦ φίλτατ', ὡς σὴν γῆν ἠσθόμην κλύων,
σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὤν.
ἥκω δ' ἑτοίμως, τηνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ. 180
δεῖ γάρ νιν ὕπτια παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
[Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,]
ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν αὔξεσθαι μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
καὶ κρᾶτα σείσαι πολιόν; ἐξηγοῦ σύ μοι 185
γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως
γέροντες ὄντες.
ΤΕ. ταὐτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα.
κἀγὼ γὰρ ἡβῶ κἀπιχειρήσω χορούς. 190
ΚΑ. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.
ΤΕ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.
ΚΑ. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
ΤΕ. ὁ θεὸς ἀμοχθὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται.
ΚΑ. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν; 195
ΤΕ. μόνοι γάρ εὖ φρονοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.
ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἕχου χερός.
ΤΕ. ἰδού, ξύναπτε καὶ ξυνωρίσου χέρα.
ΚΑ. οὐ καταφρονῶ 'γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
ΤΕ. [illegible] 200
πατρίους παραδοχὰς, ἃς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν ηὗρηται φρενῶν.
ἐρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
μέλλων χορεύειν, κρᾶτα κισσώσας ἐμόν. 205
οὐ γὰρ διῄρηχ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν εἴτε τὸν γεραίτερον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινὰς, δὲ ἀριθμὸν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.
ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φῥγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὁρᾷς, 210
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
Πενθεὺς πρὸς οἴκοις ὅδε διὰ σπουδῆς περᾷ,
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
ὡς ἐντόνως τί που' ἐρεῖ νεώτερον;
ΠΕ. ἐκδημος ὢν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονὸς, 215
κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακὰ,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
πλασταῖσι βακχείαισιν, ἐν δὲ βασκίοις
ὄρεσι θοάζειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
[illegible] 220
πλήρεις δὲ θιάσοισι ἐν μέσοισιν ἑστάναι
κρατῆρας, ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
πτώσσουσαν εὐναίς ἁρσένων ὑπηρετεύειν,
[illegible]
τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου. 225
ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίους χέρας
[illegible]
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι,
Ἰνώ τ' Ἀγαύην θ', ἥ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω. 230
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι
παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα.
λέγουσι δ' ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἐπῳδὸς Λυδίας ἀπὸ χθονός,

οἰκοῦσι, δῶσιν κάμπτας Δηλιάδίτης ἔχων,
ὡς ἡμᾶς τε κεὐρῴσας σαγγίγνεται,
τελετὰς τροτέτων εἴσιος νεανίαν.
εἰ δ' αὖτὸν εἶσα τῆσδε λήψομαι στέγης,
παῖσω κτυποῦσα θύρσον ἀναείσιοτά τε

[ἐκεῖσε ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διός,]
ὃς ἐκπυοῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
σὺν μητρὶ, δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐπάξια,
ξένοις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀπὰ τοῦ πλέω θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεφρίσι Τειρεσίαν ὁρᾶ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων,
νάρθηκι βακχεύοντ' ἀναίνομαι, πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νεῦν οὐκ ἔχων.
οὐκ ἀποτινάξειτ κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἔπεισας, Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνδρώποισιν ἱσχῖρὸν νέον,
σκοπεῖν πετρωτοὺς κἀμπτῆρων μισθοὺς φέρειν;
εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερμύκετο,
καθῆσ' ἂν ἐν βάκχαισι δεσμίος μίτσαις,
τελετὰς ποιητὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
ΧΟ. τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
Κάδμον τε, τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν;
Ἐχίονος ὢν ὦν παῖς καταισχύνειῃ γένος.
ΓΕ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μεγ' ἔργον εὖ λέγειν·
σὺ δ' εὐτυχοῦν μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνεισὶ σοι φρένες.
θρασὺς δὲ, δυνατὸς καὶ λέγειν οὗτος τ' ἀνὴρ,
κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔσται· δύο γάρ, ὦ γεραιά,
τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δημήτηρ θεά,
Γῆ δ' ἐστίν· ὄνομα δ' ὁπότερον βούλει κάλει·
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς·
ἐς δ' ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος,
βότρυος ὑγρὸν πῶμ' ἦρε κεἰσηνέγκατο
θνητοῖς, ὁ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
ὕπνον τε, λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν,
[αὐτὸς θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγὼς,
ὥστε δὶὰ τοῦτον τἀγαθ' ἀνθρώποις ἔχειν.
καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνεγκάμῃη Διὸς
μηρῷ· ἀλλ᾽ ἐξὸν σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεύς, ἐς δ' Ὄλυμπον βρίθμος ἀνήγαγεν νέον,
Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεός.
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' ὁμήρου ἐκδίδοὺς
Δυσήνοον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
βροτοὶ τραφῆναὶ φασιν ὑφ μηρῷ Διός,

Ἥρᾳ ποθ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.]
μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ἐς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.
Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ·
στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κἀπὶ τάξεσι
φόβου διεπτόησε, πρὶν λόγχης θιγεῖν·
μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα.
ἔτ' αὖτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικρανῆφιν πλῆκα,
πάλλοντα καὶ σείοντα βακχεῖον κλάδον,
μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοὶ, Πενθεῦ, πιθοῦ,
μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
μηδ', ἢν δοκῇς μὲν, ἢ δὲ δόξα σου νοσεῖ,
φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' ἐς γῆν δέχου,
καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας ἐς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν· ἐν τὰ πάντ' ἀεί.
τοῦτο σκοπεῖν χρὴ· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
πολλοὶ, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις·
κἀκεῖνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
κισσῷ τ' ἐφεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνορίς, ἀλλ' ὅμως κορευτέον,
κοὐ θεομαχήσω, σῶν λόγων πεισθεὶς ὕπο.
μαίνει γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοὔτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἂν οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
ΧΟ. ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς, μέγαν θεόν.
ΚΑ. ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνεσεν·
οἶκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραξε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οἰδὲν φρονεῖς.
κεἰ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῄς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
ὡς ἔστι, Σεμέλη θ' ὡς ἔνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.
ὁρᾷς τὸν Ἀκτέωνος ἆθλιον μόρον;
ὃν ὠμόστοι σκύλακες ἃς ἐθρέψατο
διεσπάσαντο, κρείσσονἐν κυναγίαις
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν.
ὃ μὴ πάθῃς σύ· δεῦρό σου στέψω κάρα
κισσῷ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
ΠΕ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἴὼν,
μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί·
τῆς σῆς δ' ἀνοίας τόνδε τἰν' διδάσκαλον
δίκην μέτειμι. στειχέτω τις ὡς τάχος,
ἐλθὼν δὲ θάκους τοὺς, ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τραπτοὺς κἀνατρέψων ξπαλτὶνιν,
ὡς ἄνω κάτω τἀ πάντα συγχύσω ὁμοῦ,
καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μίθες.
μάλιστα γὰρ νιν δῤῥωμα δράσας τάδε.
οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξιχνείσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς ἐσφέρει νόσον
καινὴν γυναιξὶ καὶ λέχη λυμαίνεται.
κἄντερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε
δεῦρ' αὖτόν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.
ΤΕ. ὦ σχετλί', ὡς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἶ λόγων.

μέμηνας ἦδη, καὶ πρὶν ἐξίστης φρενῶν.
στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἀξαιτώμεθα
ὑπὲρ τε τούτου, καίπερ ὄντος ἀγρίου,
ὑπὲρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον
δρᾶν. ἀλλ' ἕπου μοι κισσίνου βάκτρου μέτα·
πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμὸν, κἀγὼ τὸ σὸν·
γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως.
τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
Πενθεῖ δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικὴ μὲν οὐ λέγω,
τοῖς πράγμασιν δὲ· μῶρα γὰρ μῶροι λέγει.

ΧΟ. Ὀσίᾳ, πότνα θεῶν, στρ. 370
Ὀσίᾳ δ', ἃ κατὰ γᾶν
χρυσέαν πτέρυγα φέρεις,
τάδε Πενθέως αἴτεις,
αἴτεις οὖν ὀσίαν
ὕβριν ἐς τὸν Βρόμιον, 375
τὸν Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρων; ὃς τάδ' ἔχει,
θιασεύειν τε χορούς,
μετά τ' αὐλοῦ γελίσαι
ἀποπαῦσαί τε μερίμνας, ὁπόταν βότρυνος ἔλθῃ γάνος 380
ἐν δαιτὶ θεῶν,
κισσοφόρους δ' ἐν θαλίαις ἀνδράσι κρατήρ ὕπνον
ἀγαλίαν στομάτων ἀντ. 385 [ἀμφιβάλλῃ.
ἀνίμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχία·
ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
βίοτος καὶ τὸ φρονεῖν
ἀσάλευτόν τε μένει 390
καὶ συνέχει δώματα· πόρσω γὰρ ὄμως
αἰθέρα ναίοντες ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία,
τό τε μὴ θνατὰ φρονεῖν.
βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι. 395
μανομένων οἵδε τρόποι καὶ κακοβούλων παρ' ἐμοιγε
ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον, στρ. 400 [φωτῶν.
νᾶσον τὰς Ἀφροδίτας,
ἵν' οἱ θελξίφρονες νόμον-
ται θνατοῖσιν Ἔρωτες,
Πάφον θ', ἂν ἑκατόστομοι
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ 405
καρπίζουσιν ἄνομβροι.
ὅπου καλλιστεύομένα
Πιερία μοίσειος ἕδρα,
σεμνὸν κλεινὸς Ὄλυμπος·
ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε Βρόμιε, 410
προβαχεύουσ' ἐμὸν
ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος·
ἐκεῖ δὲ βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν. 415
ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς ἀντ.
χαίρει μὲν θαλίαισιν,
φίλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
ρήναν, κουροτρόφον θεάν. 420
ἴσαν δ' ἐς τε τὸν ὄλβιον
τόν τε χείρονα δῶκ' ἐχειν
οὖνον τερψιν ἀλυπον·
μισεῖ δ' ᾧ μὴ ταῦτα μέλει,
κατὰ φάος νύκτας τε φίλας 425
εὐαίωνα διαζῆν·
σοφὰν δ' ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε
περισσὰν παρὰ φωτῶν.
τὸ πλῆθος ὃ τι τὸ φαναλίτερον 430
ἐνόμισε χρῆταί τε, τῶδε τοι λέγομ' ἴων.
ΘΕ. [illegible]
εἰ' ἦν ἔπεμψας, οὐδ' ἄκραντ' ὠρμήσαμεν. 435
ὁ θὴρ δ' ὀδ' ἡμῖν πρόσω, οὐδ' ὑπέστασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὤρρισε, οὐδ' ἤλαυξεν οἰνωπὸν γένυν,
γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπαγειν εἰμέτο,
ἕμενέ τε, τοὐμὸν εἰστρεπὲς ποιούμενος. 440
κἀγὼ δὲ· αἰδοῖς εἶπον, ὦ ξέν', οὐχ ἑκών
ἄγω σε, Πενθέως δ', ὃς μ' ἔπεμψ'· ἐπιστολαῖς
ἃς δ' αὖ σὺ βάκχας εἵρξας, ἃς συνήρπασας
κἄδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης,
φροῦδαί γ' ἑκείναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας 445
σκιρτῶσι, Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
κληῖδές τ' ἄνηκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός.
πολλῶν δ' ὁδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἦκει πλέως
ἐς τάσδε Θήβας· σοὶ δὲ τἄλλα χρὴ μέλειν. 450
ΠΕ. μέθεσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὢν
οὐκ ἔστιν οὗτος ὅκῖς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφον εἶ, ξένε,
ὡς ἐς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ ἐς Θῆβας πάρει·
πλόκαμός τε γάρ σου ταναὸς, οὐ πάλης ὕπο, 455
γένυν παρ' αἰτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
λευκὴν τε χροιὰν ἐς παρασκευὴν ἔχεις,
οἴχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος. 460
ΔΙ. οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε·
τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἰσθά που κλίνων.
ΠΕ. οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
ΔΙ. ἐντεῦθέν εἰμι, Λυδία δέ μοι πατρίς.
ΠΕ. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; 465
ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.
ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεούς;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις.
ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμμ' ἠνάγκισεν;
ΔΙ. ὁρῶν ὁρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια. 470
ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
ΔΙ. [illegible]
ΠΕ. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινα;
ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.
ΠΕ. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκούσαι θέλω. 475
ΔΙ. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
ΠΕ. τὸν θεὸν ὁρᾶν γὰρ φῄς σαφῶς· ποῖός τις ἦν;
ΔΙ. ὁποῖός ἤθελ'· οὐκ ἐγὼ τασσον τόδε.
ΠΕ. τοῦτ' αὖ παρῳκέτευσας εὖ, κοὐδὲν λέγων.
ΔΙ. δύξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. 480
ΠΕ. ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ' ἄγων τὸν δαίμονα;
ΔΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων ταῦ' ὄργια.
ΠΕ. φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολύ.
ΔΙ. τάδ' εὖ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
ΠΕ. τὰ δ' ἰρὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485
ΔΙ. νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητ' ἔχει σκότος.
ΠΕ. τοῦτ' ἐς γυναῖκας διόλιν ἐστὶ καὶ σαβρόν.
ΔΙ. καὶ ἥμερα τό γ' αἰσχρὸν ἐξείροι τις ἄν.
ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
ΔΙ. σὲ δ' ἀμαθίας γε κἀσεβοῦντ' ἐς τὸν θεόν. 490
ΠΕ. ὡς θρασὺς ὁ βάκχος κοὐκ ἀγέρναστος λόγων.
ΔΙ. εἴφ' ὅ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;

ΠΕ. πρῶτον μὲν ἀδρὸν βλάστημιν τεμὼ σέθεν.
Δι. ἰοὺ ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
ΠΕ. ἔπειτα δέρσαν τῇδε παρίδος ἐκ χερνίβι.
Δι. αὐτὸς μ' ἀφαιρεῖ· τῷδε Διονύσῳ φορῶ.
ΠΕ. εἰρπετοῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φιλήσομεν.
Δι. λίσσει μ' ὁ δαίμων αὐτὸς, ὅταί γ' ἐγὼ θέλω.
ΠΕ. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ἐν βάκχαις σταθείς.
Δι. καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ πλησίον παρὼν ὀρᾷ.
ΠΕ. καὶ τοῦ 'στιν; οὐ γὰρ φαίνομαι ὄμμασίν γ' ἐμοῖς.
Δι. παῖ ἐμοῦ· σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸς ὢν οὐκ εἰσορᾷς.
ΠΕ. λαζεσθε. καταβροντᾷ με καὶ θῴδας ὕδε.
Δι. αὐδὰ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σώφρονα.
ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυρώτερος σέθεν.
Δι. οὐκ οἶσθ' ὅ τι ζῇς, οὐδ' ὃ δρᾷς, οὐδ' ὅστις εἶ.
ΠΕ. Πενθεὺς, Ἀγαύης παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
Δι. εὐδαιτυτῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
ΠΕ. χώρει· καθειρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότου εἰσορᾷ κνέφας. 510
ἐκεῖ χόρευε· τῶνδε δ' ἃς ἄγων πάρει
κακῶν ξυνεργοὺς ἢ διεμπολήσομεν
ἢ χεῖρα δούσου τοῖδε καὶ βύρσης κτύπου
παύσας, ἐφ' ἱστοὺς ὁμωίδας κικτήσομαι.
Δι. στείχειμ' ἄν· ὃ τι γὰρ μὴ χρεὼν, οὔτοι χρεὼν 515
παθεῖν· ἀτάρ τοι τόνδ' ἄπουν' ἐξρισμένων
μέτεισι Διώνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
ἡμᾶς γὰρ ἀδικᾶν, κεἰνον ἐς δεσμοὺς ἄγειν.
Χο. • • • Ἀγελῶν θίγατερ, στρ.
πότνι', εἰσάρβενε Δίρκα, σὺ γὰρ ἐν σαῖς 520
ποτε παγαῖς τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὁ τεκὼν ἤρασσέ νιν, τάδ' ἀμβοάσας· 525
ἴθι, Διθύραμβ', ἐμὰν ὄρσεναν τόνδε βάθι νηδύν·
ἀναφανῶ σε τόδ', ὦ Βάκχιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
σὺ δὲ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα, στεφανηφόρους ἀπω-
θεῖ 530
θυάσους ἔχουσαν ἐν σοί. τί μ' ἀναίνει; τί με φεύγεις;
ἔτι ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσου χάριν οἶνας ἔτι
τοῦ Βρομίου μελήσει. [σοι 535
σέθεν οἶαν ὀργὰν ἀναφαίνει χθόνιον ἀντ. 538
γένος ἐκθρύσ τε δράκοντός ποτε Πενθεὺς,
ὃν Ἐχίονα ἐβλάστευσε χθόνιος, 540
ἀγρωπὸν τιρας, οὐ φῶτα βρότειον,
φύσιον δ' ὥστε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς, [ψει, 545
ὃς ἐμ' ἐν βρόχοισι τὰν τοῦ Βρομίου τάχα ξυνέ-
τὸν ἐμὸν δ' ἀντὸς ἕξει δώματος ἠδη θιασώταν
σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἰρκταῖς. ἐσορᾷς τάδ', ὦ Διὸς
παι 550
Δώνυσε, σοὺς προφήτας ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε χρυσῶπα τινάσσων ἀνὰ θέρσον κατ' Ὄλυμπον·
ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες. 555 [φονίου δ'
πόθι Νύσας ἅμα τᾶς θηροτρόφου θυρσοφορεῖς
θιάσους, ὦ Διώνυσ', ἢ κορυφαῖς Κωρυκίαις;
τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου 560
σύναγον δένδρεα Μούσαις, σύναγεν θῆρας ἀγρώτας.
μάκαρ ὦ Πιερία,
σεβετταί σ' Ἤβιος, ἦξει τε χορεύσων
ἅμα Βακχείαισι, τὸν τ' ὠκυρὸν
Λυδίαν τε, τὸν εὐδαιμονίαις
βροτοῖς ὀλβοδόταν,
πατέρα τε, τὸν ἔκλυον

εὔιππον χώραν ὕδασιν
καλλίστοισι λιπαίνειν. 575
Δι. ἰώ,
κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' ἀϋτᾶς.
ἰὼ βάκχαι, ἰὼ βάκχαι. [Εὐίου·
ΧΟ. τίς ὧδε, τίς, τῷδεν δ' ὁ κέλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν
Δι. ἰὼ ἰώ, πάλιν αὐδῶ, 580
σὸ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ δέσποτα δέσποτα,
μόλε νυν ἀμέτερον ἐς θίασον, ὦ
Βρόμι' Βρόμιε. πέδον χθονὸς,
ἔνοσι πότνια. 585
ἃ ἃ·
τάχα τὰ Πενθέως
μελαθρα διαπεσεῖται πευκήμιστον.
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα· σέβετέ νιν.
σείομεν ὦ. ἴδετε λάϊνα
κιονῶν ἐρείδια 590
ἄνακτα τάδε·
Βρόμιος ὃς ἀλαλάξεται στέγης ἔσω.
ἄπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα·
σέμβλεγε σέμβλεγε δώματα Πενθέως. 595
ΗΜ. ἆ ἆ·
πῦρ οὐ λείσεισι οἷδ' αἰχμῇσι
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, ἃν
ποτε κεραυνώβολος ἔλιπε φλόγα
δίου βροντᾶς;
ΗΜ. δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερὰ
σώματα, μαινάδες· 600
ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω κάτω τιθεὶς ἔπεισι
μέλαθρα τάδε Διὸς γόνος.
Δι. βάρβαρα γενεάκες, οὓς ἐκτεπληγμένους φῆβω
πρὸς πέδῳ πεπτώκατ· ; ἦσθησθ', ὡς ἔοικε, Βακχίου
διατινάξαντος τὰ Πενθέως δώματ'· ἀλλ' ἀνίστατε
σῶμα, καὶ θαρσεῖτε, σαρκὸς ἐξαμείψασαι τρόμον.
ΧΟ. ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν εὔιου Βακχεύματος,
ὡς ἐσείδον ἀυμένη σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.
Δι. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ηνίκ' εἰσεπεμπόμην, 610
Πενθέως ὡς ἐς σκοτεινὰς ὁρκάνας πεσούμενος ;
ΧΟ. πῶς γὰρ οὔ; τίς μοι φίλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾷ
τύχοις ;
ἀλλὰ πῶς ἠλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;
Δι. αὐτὸς ἐξέσω· ἐμαυτὸν ῥᾳδίως ἄνευ πόνου.
ΧΟ. οὐδὲ σου ξυνῆψε χείρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις ; 615
Δι. ταῦτα καὶ καθύβριν' αὐτὸν, ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν
οὗτ' ἔθιγεν οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο
πρὸς φάτναις δέ ταῦρον εὑρὼν, οὗ καθείρξ' ἡμᾶς
ἄγων,
τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο, 620
χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν
ἥσυχος ὕπασσον ἐλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρύνῳ
ἀνεπίναε' ἔλθὼν ὁ βάκχος δῶμα καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀϊήγ'· ὁ δ', ὡς ἐσείδε, δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν,
βοᾷ· ἔκεισε κἀτ' ἔκεισε, δμωαὶ· Ἀγελῶν φύλακι 625
ἐνύπτων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δούλος ἦν μίτην πονῶν.
διαμεθεὶς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγότος,
ἴεται ξίφος κελαυνὸν ἁρπάσας δώμων ἔσω.
κἀθ' ὁ Ὑρόμιος, ὡς ἔμοιγε φαίνεται, δοξᾳν λέγω,
φάσμ' ἐποίησεν κατ' αὐλὴν· ὁ δ' ἐπὶ τοῖθ' ὡρμη- [μένος
ἦσσε κἀκίνει φαεινὸν αἰθέρ', ὡς σφήλζων ἐμέ. 630

πρὸς δὲ τοῖσδ' αὖτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λιμαίνεται
δώματ' ἔρρηξεν χαμάζε· συντεθρύπωται δ' ἅπαν
πικρυπάτοις ἰδοῦσι δεσμοὺς τοὺς ἐμοὺς· κόπου δ'
ὕπο, 634
διαμελεῖς ξίφος παρεῖται. πρὸς θεῶν γὰρ ὢν ἀνὴρ
ἐς μάγην ἐλθὰν ἐτόλμησ'· ἦσυχος δ' ἐκβὰς ἐγὼ
δωμάτων ἦκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
ὡς δέ μοι δοκεῖ, ψαφεῖ γοῦν ἀρτίζηλ δόμων ἔσω,
ἐς προνοίας αὐτὸν ἥξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκτοῦτων ὁρεῖ;
ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἴσω, κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα. 640
πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σώφρον εὔορ-
ΠΕ. πέτανθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος, [γησίαν.
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα ἔα·
δῦ' ἔστιν ἀνὴρ· τί τάδε; πῶς προνόπιος 645
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
ΔΙ. σῴσαν πόδ', ὀργὴ δ' ὑπόθες ἡσυχον πόδα.
ΠΕ. πόθεν οὐ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾷς;
ΔΙ. οὐκ εἶπον ἢ οἷός ἥκουσας ὅτι λύσει μέ τις;
ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ ἐσφῆρεις καινοὺς ἀεί. 650
ΔΙ. ὃς τὴν πολίσθορυν ἄμπελον φίτει βροτοῖς.
ΠΕ. ἀνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
κλήνειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
ΔΙ. τί δ' ; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τείχη θεοί;
ΠΕ. σοφὸς σοφὸς σύ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 655
ΔΙ ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἐγωγ' ἔφυν σοφός.
κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
ἡμεῖς δέ σου μενοῦμεν, οὐ φευξούμεθα.
ΑΓ. Πενθεῦ, κρατίνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς, 660
ἦκω, Κιθαιρὼν' ἐκλιπών, ἵν' ὀβριστε
λευκὸς χιόνος ἀνείσαν εἰαγίαι βολαί.
ΠΕ. ἦκεις δὲ ποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγου;
ΑΓ. βάκχας ποτνιάδας εἰσιδών, αἳ τῆσδε γῆς
ἦκω, φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρήζων, ἄναξ, 665
ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα.
ἔλω δ' ἀκούσαι, πότερα σοι παρῇσὰ φράσω τὰ κείδεν, ἢ λόγων στειλώμεθα.
τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δίδοικ', ἄναξ, 670
καὶ τοὐξίθυμον καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
ΠΕ. λεγ', ὡς ἀθῷος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσει·
τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.
ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα βακχᾶν πέρι,
τοσῷδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας 675
ΑΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήμαθ' ἅρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξῆκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι θερμαίνων χθόνα.
ὁρῶ δὲ θυάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν, 680
μήτηρ Ἀγαύη σὴ, τρίτου δ' Ἰνὼ χοροῦ.
ἠῢδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης ὑσὶ' ἐρείσασαι φόβην,
αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα 685
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῂς
φίλωμέναι κρατῆρ καὶ λωτὸν ψόφῳ
ἔρῆν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας.
ἢ σὴ δὲ μήτηρ ἀλόλυξεν ἐν μέσαισ
σταθεῖσα βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας, 690
μυκήμαθ' ὡς ἥκουσε κεροφόρων βοῶν.
αἱ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον
ἀν- ... ...
νέαι, παλαιαί, παρθένοι τ' ἐκ' ἄζυγες.
καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας, 695
νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ', ὅσαισιν ἁμμάτων
σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ κατασττικτοὺς δορὰς
αἱ δ' ἀγκάλαισι δυρκάδ' ἢ σκέμνους λέκων
ἀγρίους ἔχουσαι, λευκὸν εἰδίσπαν γάλα, 700
ὅσαις νεοτόκοις μαστοὺς ἦν σπαργῶν ἔτι,
βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
στεφάνους δρυὸς τε μίλακός τ' ἀνθεφώρυσιν.
θύρσον δέ τις λαβοὺς' ἔπιαιεν ἐς πέτραν,
ὕθεν δρισώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς· 705
ἄλλη δὲ νάρθηκ' ἐς πέδον καθῆκε γῆς,
καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός·
ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
γάλακτος ἐσμοὺς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων 710
θύρσων γλυκείαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
ὥστ', εἰ παρῆσθα, τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις,
ξυνῆθμον δὲ βοικόλοι καὶ ποιμένες,
κοινῶν λόγων δωσόντες ἀλλήλοις ἔριν, 715
ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τ' ἐπᾴρια·
καί τις πλάνης καὶ ἄστυ καὶ τρίβον λόγων
ἔλεξεν εἷς ἅπαντας, ὃ σεμνὰς πλάκας
ναίοντες ὀρέων, θέλετε ἐηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαίην μητέρ' ἐκ βακχευμάτων, 720
χάριν τ' ἄνακτι ὄφμεν; εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
κρίψαντες αὐτοὶς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
ὥραν ἐκίνουν θύρσον ἐς βακχείαμα,
Ἴακχον ἀθρύῳ στόματι, τὸν Διὸς γόνον, 725
Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος
καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
κυρεῖ δ' Ἀγαίη πλησίον θρώσκουσά μου·
ἡ δ' ἀνεβόησεν, ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες, 730
ἕπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι.
ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
βακχῶν σπαραγμὸν. αἱ δὲ νεμομέναις χλόῃ
καὶ τὴν μὲν ἄν προσεῖδες εὐθηλον πόρων
μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίχα, 735
ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν.
εἶδες δ' ἂν ἢ πλεῖρ' ἢ δίχηλον ἐμβασιν,
ῥιπτόμεν' ἄνω τε κἀ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
ἔσταζ' ἐπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.
ταῖροι δ' ἰσῤῥιστάι κἀς κέρας ἐνμοίμενοι 740
τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
μυρίαι χειρῶν ἀγώμενοι νεανίδων.
ἦσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
ἢ σε ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωρούσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθέῖσαι δρόμῳ, 745
πεδίων ὑποτάσεις, αἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
εἴκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων στάχυν,
Ὑσίας τ' Ἐρυθρᾶς θ', αἳ Κιθαιρῶνος λέπας
νέρβει κατοικίσασιν, ὥστε πολέμιοι,
ἐπεσπεσοῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 750
διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,

ἀπίσσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔδεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο
προσείγετ', οὐδ' ἔπιπτεν ἐς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βαστράγοις
πῦρ ἐφαίνω, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὀργὰς ὕπο
εἰς ὅπλ' ἐγώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὑπο-
σθέσει τὸ δεινὸν ἢν θεᾶ· ἴδειν, ὦναξ.
τοῖς μὲν γὰρ οὐ γόμασσε λογγωτὸν μέλος,
κέλευε δ' εὐρυσοῦς ἐξανιέναι χερῶν
ἐρημάτιζον κἀπεθώτιζον φίγγη
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πᾶλιν δ' ἐγώρουν ἔνθεν ἐκίνησαν πύδα,
κρήγας ἐπ' αὐτούς, ἃς ἀνῆκ' αὐτὰς θεός.
τίνφαυτο δ' αἷμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηίδων
γλώσσῃ δράκοντες ἐξεφαίσκυνον χροΐς.
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἐστ', ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ', ὡς τά τ' ἀλλ' ἐστὶν μέγας
κἀκεῖνό φασιν αὐτόν, ὡς ἐγὼ κλύω,
τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
οἶνου δ' μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις,
οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

ΧΟ. ταρβῶ μὲν εἰσιέντι τοὺς λόγους ἐλευθέρους
ἐς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρῆσεται·
Διόνυσος ὄσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφυ.

ΠΕ. ἤδη τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται
ὕβρισμα βακχῶν. ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας.
ἀλλ' οἰκ οκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἵππων τ' ἀπαντᾶν ταχυσθόων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερὶ
ψαλλόυσι νευρὰς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
βάκχαισιν. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
εἰ πρὸς γυναῖκ' ἀμυνόμεσθ' ἁ πάσχομεν.

ΔΙ. πέπθει μὲν οἰδὲν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεὺς· κακὼς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
οὔ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
κινοῦντα βάκχας εἰόνας ὀρῶν ἄπο.

ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγὼν
σώσει τόδ' ; ἢ σοι πᾶλιν ἀναστρέψω δίκην.

ΔΙ. θέωμ' ἀν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
πρὸς κέντρα λακτίζομι, θνητὸς ὢν θεῷ.

ΠΕ. ὕσαω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄρεια,
πολὺν παρὰξαι ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.

ΔΙ. φεῦξεσθε πάντες, καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
[illegible] ἐκτραπέντ' ἀπὸ χιλιάλτους.

ΠΕ. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ,
ὃς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγήσεται.

ΔΙ. ὦ ταῦ, ἐτ' ἔστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.
ΠΕ. τί δρῶντα ; δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς ;
ΔΙ. ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίκα.
ΠΕ. οἴμοι· τόδ' ἤδη βόλιον ἐς με μηχανᾷ.
ΔΙ. ποῖόν τι, σὺσσί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς ;
ΠΕ. ἐνείθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἀεί.
ΔΙ. καὶ μὴν ἐνιεθέμην τοιτό γ', ἴσθι, τῷ θεῷ.
ΠΕ. ἐκβήσετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ παῖσαι λέγων.
ΔΙ. ἃ-
βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ;
ΠΕ. μάλιστα, μυρίον γε δι' ὀχυρωτὸ σταθμόν.
ΔΙ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν ;
ΠΕ. λυπρῶς νιν εἰσίδουμ' ἂν ἐξῳνωμένας.
ΔΙ. ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἃ σοι πικρά ;
ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἰλίτεως καθήμενος.

ΔΙ. ἀλλ' ἐξικνεύσουσίν σε, κἂν τλῇς λίθρα.
ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε.
ΔΙ. ἄγωμ μὲν οὖν σε, κἀπιχειρήσεις ὁδῷ ;
ΠΕ. ἦ· ὡς τάχιστα, τοῦ χρόνου δ' οὐ σοι φθονῶ.
ΔΙ. στείλαι νιν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
ΠΕ. τί δῆτα τοῦτ' ἐς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ ;
ΔΙ. μὴ σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
ΠΕ. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ, καὶ τοι σὲ πάλαι σοφὸν.
ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμοῦσασεν τάδε.
ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἄ σύ με νουθετεῖς καλῶς ;
ΔΙ. ἐγὼ στελῶ σε, δωμάτων ἔσω μολών.
ΠΕ. τίνα στολήν ; ἢ θῆλυν ; ἀλλ' αἰδὼς μ' ἔχει.
ΔΙ. οὐκέτι θνατὴς μανιάδων πρόθυμος εἶ.
ΠΕ. στολὴν δὲ τίνα φὴς ἀμφὶ χρῶτ' ἐμὸν βαλεῖν ; 830
ΔΙ. κόμην μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ τανῶν ἐκτενῶ.
ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοὶ κόσμου τί μοι ;
ΔΙ. πίπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρα δ' ἔσται μίτρα.
ΠΕ. ἢ καί τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί,
ΔΙ. θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας. 835
ΠΕ. οἰκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.
ΔΙ. ἀλλ' αἵμα θήσεις, ἐνμβαλὼν βάκχαις μάχην.
ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον ἐς κατασκοπήν.
ΔΙ. σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.
ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών ; 840
ΔΙ. ὁδοὺς ἐρήμους ἡμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
ΠΕ. πᾶν κρεῖσσον ὥστε μὴ 'γγελᾶν βάκχας ἐμοί.
ΔΙ. ἐλθώντ' ἐς οἴκους ἂν δοκῇ βουλεύσομεν.
ΠΕ. ἕξεστι· πάντῃ τό γ' ἐμὸν εἰτρεπὲς πάρα.
στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι, 845
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν.
ΔΙ. γυναῖκες, ἀνὴρ ἐς βόλον καθίσταται·
ἥξει δὲ βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην.
Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἶ πρόσω,
τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἐκστησον φρενῶν, 850
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὡς φρονῶν μὲν εὖ
οὐ μὴ θελήσει θῆλυν ἐνδῦναι στολήν,
ἕξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.
χρῄζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεως 855
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρίν, αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἶμι κόσμον ὕστερ εἰς Ἅιδου λαβὼν
ἥπειρον, μητρὸς ἐκ χερῶν κατασφαγεὶς,
Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς 860
[illegible] ἥπιωτατος.

ΧΟ. ἆρ' ἐν πανυχίοις χοροῖς στρ.
θήσω ποτέ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύουσα δέραν
εἰς αἰθέρα δροσερὸν 865
ῥίπτουσ', ὡς νεβρὸς χλοεραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς
ἡνίκ' ἂν φοβερὸν φύγῃ
θήραμ' ἔξω φυλακὰς
εἰπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων, 870
θωΰσσων δὲ κυναγέτας
συντείνῃ δρόμημα κυνῶν,
μόχθοις τ' ὠκυδρόμοις τ' ἀέλ-
λαις θρῴσκῃ πεδίον
παραπετάμενον, ἡδομένα
βροτῶν ἐρημίαις, 875
σκιαροκόμου τ' ἐν ὕρνεσιν ὕλας.
τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον

παρὰ Θεῶν γίρασ ἐν βροτοῖς
ἢ χεὶρ ὑπὲρ κορυφᾶς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν ; 885
ὃ τι καλὸν φίλον αἰεί.
ἡμᾶται μέλες, ἀλλ' ὅμως ἀντ.
πιστὸν τό γε θεῖον
σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν
τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν 885
τιμώντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
αἰξόντας σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ.
κρυπτεύουσι δὲ τοικίλως
δαρὺν χρόνου πόδα καὶ
θηρῶσιν τὸν ἀσεπτον. οὐ 890
γὰρ κρείσσὸν ποτε τῶν νόμων
γιγνώσκειν χρὴ καὶ μελετᾶν.
κούφα γὰρ δαπάνα νομί-
ζειν ἰσχὺν τὴν ἔχειν.
ὅ τι ποτ' ὖρα τὸ δαιμόνιον, 895
τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
νόμιμον αἰὲι φύσει τε πεφυκός.
τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
ἢ χεὶρ ὑπὲρ κορυφὰς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν ; 900
ὃ τι καλὸν φίλον αἰεί.
εὐδαίμων μὲν ὃς ἐκ θαλίσσας
ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἔκιεν·
εὐδαίμων δ' ὃς ὑπερβὰ μόχθων
ἐγένεθ'· ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον 905
ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν.
μυρίαι δὲ μυρίοισιν
ἔτ' εἰσ' ἐλπίδες· αἱ μὲν
τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέρησαν· 910
τὸ δὲ κατ' ἦμαρ ὅτῳ βίοτος
εὐδαίμων, μακάριος.
σὲ τὸν πρύτανιν ὦθ' ἁ μὴ χρεὼν ὁρᾶν
σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
ἕδεθ παρωδὲ δώματων. ὀρθῆτί μοι, στρ.
σκευὴν γυναικὸς μαινάδος βάκχῃ ἔχων, 915
μητρός τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος·
πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴν μιᾷ.
ΠΕ. καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον·
καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκείς, 920
καὶ σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θήρ ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
ΔΙ. ὁ θεὸς ὑμαρτεῖ, πρόσθεν ὢν οὐκ εὐμενής,
ξυσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὁρᾷς ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν.
ΠΕ. τί φαίνομαι δῆτ' ; οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν, 925
ἢ τὴν Ἀγαύης ἑστάναι, μητρός γ' ἐμῆς ;
ΔΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὁρῶν.
ἀλλ' ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε,
οὐκ ὡς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήμωσα.
ΠΕ. ἔνδον προσείων αὐτὸν ἀνασείων τ' ἐγὼ 930
καὶ βακχιάζων ἐξ ἕδρας μεθώρμισα.
ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεῖειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κάρα.
ΠΕ. ἰδού, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δή.
ΔΙ. ζῶναί τέ σοι χαλῶσι, κοὐχ ἑζῆς πέπλων 935
στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
ΠΕ. κἀμοὶ δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·

τἀνθένδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
ΔΙ. ἦ ποὐ με τῶν σῶν πρώτον ἡγήσει φίλων,
ὅταν παράλογον σώφρονα βάκχας ἴδῃς. 94
ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ,
ἢ τῇδε, βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι ;
ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χρὴ χύμα δεξιῷ ποδὶ
αἴρειν νιν· αὐτὸ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
ΠΕ. ἆρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας 945
αὐταῖσι βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν ;
ΔΙ. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
οὐκ εἶχες ὑγιεῖς, νῦν δ' ἔχεις οἵας σε δεῖ.
ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χερσὶν ἀνασπάσω,
κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ἢ βραχίονα ; 950
ΔΙ. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα
καὶ Πανὸς ἕδρας, ἔνθ' ἔχει συρίγματα.
ΠΕ. καλῶς ἔλεξας. οὐ σθένει νικητέον
γυναῖκας, ἐλάτασιν δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
ΔΙ. κρύψει σὺ κρύψῳ ἦν σε κρυφθῆναι χρεών, 955
ἐλάτασιν ἐλάταις μαινάσιν κατάσκοπον.
ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις ἄρνισιν ὡς
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἔρκεσιν.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ·
λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος. 960
ΠΕ. κώμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·
μόνος γὰρ αὖτὸν εἰμ' ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
ΔΙ. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος·
τοιγὰρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἐχρῆν.
ἕπου δέ· πομπὸς δ' εἶμ' ἐγὼ σωτήριος. 965
κείθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. ΠΕ. ἡ τεκοῦσά γε.
ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. ΠΕ. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι.
ΔΙ. φερόμενος ἤξεις ΠΕ. ἁβρύτην' ἐμὴν λέγεις.
ΔΙ. ἐν χερσὶ μητρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.
ΔΙ. τρυφᾶς γε τοιάσδ'. ΠΕ. ἀξίων μὲν ἅπτομαι. 970
ΔΙ. δεινὸς σὺ δεινὸς κἀπὶ δεῖν' ἔρχει πάθη,
ὥστ' οὐρανῷ στηρίξειν εὐρήσεις κλέος.
ἔκτεινε, Νίκαγε, χείρας, αἳ θ' ὁμόσποροι
Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν· ὁ νικήσων δ' ἐγὼ 975
καὶ Βρόμιος ἔσται· τἄλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
ΧΟ. ἴτε θοαὶ λύσσης κύνες ἰὼ εἰς ὄρος, στρ.
θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κώραι,
ἀνοιστρήσατέ νιν
ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ 980
μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη.
μάτηρ πρώτα νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας ἢ
σκόλοπος ὄψεται
δοκεύουσα· μαινάσιν δ' ἀπύσει,
τίς ὅδε Καδμείων 985
μαστὴρ οὔριον ὄρθιον ἐλθὼν ἐς ὄρος ἐς ὄρος
ζμολεν, ὦ βάκχαι ; τίς ἆρα νιν ἔτεκεν ;
οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφυ,
λεαίνας δέ γ' τινος ἢ Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος. 990
ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος,
φανεὶς ἀνὴρ λαιμὸν ἀμπλακὼν
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον Ἐχίονος
γόνον γηγενῆ,
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ παρανόμῳ τ' ὀργᾷ ἀντ.
περὶ σὰ, Βάκχι', ἔργα ματρός τε σᾶς
μανείσᾳ πραπίδι
παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται, 1000
τὰν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ.
γνώμαν σώφρονα θνατοῖς ἀπροφασίστως

ἐς τὰ θεῶν ἔβαν
πρωτεῖα τ' ἔγειν Ὄλυπος Βίος.
τὸ σοφὸν οὐ φθόνῳ
χαίρω θνητέουσα, τὰ δ' ἔτερα μεγίλα
φανερὰ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἥμαρ εἰς ἕκατα τ' εὐαγοῦσιν' εὐσεβεῖν
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκαις ἐκδιδύντα τιμᾶν θεούς.
ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφήφορος,
φοινέουσα λαιμῶν διαπρὸς
τὸν ἄθεον ἄνομον, ἀδικον Ἐχίονος
φύτευμα γηγενές·
φύτηγὲι ταῦρος ἢ πολίκρανος ἰδεῖν
δράκων ἢ πυριφλέγων ὁρᾶσθαι λέων.
ἴθ', ὦ Βάκχε, τὸν θηραγρέταν βακχᾶν
γελῶντι προσώπῳ περίβαλε βρίχον ἐπὶ θανάσι-
μον ἀγέλαν πεσόντα τὰν μαινάδων.

ΑΓΓ. ὦ ὦμ', ὁ πρὶν ποτ' ἠτύχεις ἀν' Ἑλλάδα,
Σιδωνίου γέμοντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὡς σε στενίζω, δούλιος ὢν μὲν, ἀλλ' ὅμως
χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ βακχῶν τι μηνίεις νέον;

ΑΓΓ. Πενθεὺς ὅλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.

ΧΟ. ὦναξ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.

ΑΓΓ. πῶς φῄς; τί τοὐτ' ἐλεξας; ἦ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς
χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπότοις, γύναι;

ΧΟ. εὐᾶν ξένα μέλεσι βαρβάροις·
οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.

ΑΓΓ. Θήβας δ' ἀνάσσορος ὧδ' ἄγεις * *

ΧΟ. ὁ Διόνυσος ὁ Διώνυσος, οὐ Θῆβαι
κράτος ἔχουσ' ἐμόν.

ΑΓΓ. ξυγγνωστὰ μέν σοι, πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.

ΧΟ. ἔνεπέ μοι, φράσον, τίνι μόρῳ θνήσκει
ἄδικος ἄδικα τ' ἐκπορίζων ἀνήρ.

ΑΓΓ. ἐπεὶ θεράπναις τῆσδε Θηβαΐας χθονὸς
λιπόντες ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοὰς,
Κιθαιρῶνα τ' αὖτις ἐπεβάλλομεν
Πενθεύς τε κἀγὼ, δεσπότῃ γὰρ εἰπόμην,
ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
σκοποῦντες, ὡς ὄμμασιν εἶχ' ὁρᾶσθαι.
ἦν δ' ὄγκος ἀμφίκρημνον, ὕδασι διάβροχον,
πεύκαισι συσκιές, ἔνθα μοιτάζειν
καθῆστ', ἔχουσαι χείρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
κισσῷ κομήτην πάλιν ἐτανύσαντο,
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ
ἔβακχευον ἀπαυλίζουσαι μέλους.
Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν οὐχ ὁρῶν ὄχλον,
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὗ μὲν ἑστάμεν,
ὅπου βάσεις μὲν μανιάσιν ἄπο μάσσων
ἴχθον δ' ἐπεμβὰς ἦ λάτην ὑψαίχενα
ἔβαμ' ἂν ὄμβρος μανιάδων αἰσχρουργίαν.
τοὐντεῦθεν ἦδη τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὁρῶ·
λαοῖσιν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
κατήγεν, ἦγεν, ἦγεν ἐς μέλαν πέδον·
κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
τόρμῳ γραφόμενος περιφορὰν ἑλικοδρόμον·
ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χερῶν ἄγων
ἐκαμπτεν ἐς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.
Πενθεὺς δ' ἰδρύσας ἐλατίνοον ζυγὸν ἔπι
ὄρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
ἀτρέμα, φυλάσσων μάναγιαπίσειέ νιν.
ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
ᾤφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε μαινάδας·
ὅσον γὰρ οὔπω ὄβλος ἦν βάσασιν ἄνω,
καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσαι,
Διώνυσος ἀνεβόησεν, ὦ γυναῖκες,
ἄγω τὸν ὑμᾶς καμὲ τάμὰ τ' ὄργια
γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευεν, καὶ πρὸς οὐρανὸν
καὶ γαῖαν ἐστήριζε φῶς σεμνοῦ πυρός.
σίγησε δ' αἰθὴρ, σίγα δ' ὕλειμος νάπη
φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
αἱ δ' ὠσὶν ἠγὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι
ἔστησαν ὀρθαὶ καὶ διήνεγκαν κόρας.
ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
ἔξαν πεπλευμένῃ ποδῶν ἐν ἴχνεσι
ποδῶν ἐν ἴχνεσι πεπτηνυῖαι ὁμοῦ μιᾶσι
μήτηρ Ἀγαύη ξύγγονοί θ' ἁμόσποροι
πᾶσαί τε βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης
ἀγῶνι τ' ἐπῄδων θεοῦ πνοαίσιν ἐμμανεῖς.
ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν,
ὑλοῦσί τ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο·
ἄλλαι δὲ θύρσους ἔσαν δι' αἰθέρος
Πενθέως, στύγει δ' ἔστηνον· ἀλλ' οὐκ ἦνυον.
κρείσσων γὰρ ἦν τῶν τῆς πρεπούσης ἔχων
καθῆστο τλήμων, ἄπορία λελημένος.
τέλος δὲ δρυΐνους συγκερανυοῦσαι κλάδους
ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήρους μοχλοῖς.
ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρμαθ' οὐκ ἐξήντουν,
ἔλεξ' Ἀγαύη, φῶς περιστᾶσαι κύκλῳ
πτάρβου λάβεσθε, μαινάδες, τὸν ἁμβάτην
θῆρ' ὡς ἕλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
χορούς κρυφαίους. αἱ δὲ μυρίαν χέρα
προσῆνθεναν· ἐλάτη κυβιστᾶται χθονός·
ὑψοῦ δὲ θάσσων ὑψίθεν χαμαιπετὴς
πίπτει πρὸς οὖδας μεγάλας ὑμωγμάσι.
Πενθεὺς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανε.
πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερία φόνου.
καὶ προσπίτνει νιν· ὁ δὲ μίτραν κόμης ἄπο
ῥῖριψεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι
τλήμων Ἀγαύη, καὶ λίγει, παρηίδος
ψαύων, ἐγὼ τοι, μῆτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
Πενθεύς, ὃν τέκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς
ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνῃς·
ἡ δ' ἀφρὸν ἐξιεῖσα καὶ διαστρόφους
κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἃ χρῆν φρονεῖν,
ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἐπειθέ νιν.
λαβοῦσα δ' ὠλένας ἀριστερὸν χέρα,
πλευρᾶσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ἑπὶ σθένει,
ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας, Λἰτυνοὺη τ' ὄγκος τε πᾶς
ἐπείχε βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή.

ὁ μὲν στενάξων, ὅσον ἐτύγχανεν πνέων,
αἱ δ' ἠλάλαξαν. ἔβαρε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
ἡ δ' ἶχνος αἰτιᾶς ἀρσένειος· γυμνοῦντο δὲ
πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη
χεὶρ διεσφαιρώιζε σάρκα Πενθέως.
κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύρηλοις
πάγαις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλωι φύξει,
οὐ ῥᾴδιον ζήτημα· κράτια δ' ἄθλιον,
ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ὡς ὀρνέτρου
φέρει λοίστιος διὰ Κιθαιρώνος μέσου,
[illegible]
χωρεῖ δὲ θῆρα δυσπότμωι γαυρουμένη
τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας
τὸν καλλίνικον, ἡ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν τῆιδ' ἐκπονδὼν τῆι ξυμφορᾶι
ἔπειμι, Ἄγαινα πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν
κάλλιστον αἶμαι ταῦτά καὶ σοφώτατον
θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟ. ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
ἀναβοήσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δρακοντος ἐκγενέτα Πενθέως,
ὃς τᾶν θηλυγενῆ στολὰν
νάρθηκά τε, πιστὸν Ἄιδαν,
ἔλαβεν εὔθυρσον,
ταῖρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
Βάκχαι Καδμεῖαι,
τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
ἐς γόον, ἐς δάκρυα.
καλὸς ἀγὼν, ἐν αἵματι στάζουσαν
χέρα περιβαλεῖν τέκνου.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ ἐς δόμους ὁρμωμένην
Πενθέως Ἀγαύην μητέρ' ἐν διαστρόφοις
ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εἴσιον θεοῦ.

ΑΓΑ. Ἀσιάδες Βάκχαι. ΧΟ. τί μ' ὀροθύνεις ὦ; στρ.
ΑΓΑ. φέρομεν ἐξ ὀρέων
ἑλικα νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
μακαρίαν θήραν.
ΧΟ. ὁρῶ γε καὶ σε δέξομαι σύγκωμον ὦ.
ΑΓΑ. ἐμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων *
* * νέον λίν,
ὡς ὁρᾶν πάρα.
ΧΟ. πόθεν ἐρημίας; ἀντ.
ΑΓΑ. Κιθαιρών. ΧΟ. τί Κιθαιρών;
ΑΓΑ. κατεφώνευσέ νιν.
ΧΟ. τίς ἁ βαλοῦσα πρώτα;
ΑΓΑ. ἐμὺν τὸ γέρας.
μάκαιρ' Ἀγαὶη κληζόμεθ' ἐν θιάσοις.
ΧΟ. τίς ἄλλα; ΑΓΑ. τὰ Κάδμου ΧΟ. τί Κάδμου;
ΑΓΑ. γένεθλα
μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
ἔβλεψε θηρός. ΧΟ. εὐτυχεῖς τᾶδ' ἄγρᾳ.
ΑΓΑ. μετεχέ νυν θοίνας. ΧΟ. τί μετέχω πλάμας; ἀντ.
[illegible]
τι γένυν, ὕπο κόριθ' ἁπαλότριχα
κατάκομον βάλλει.
ΧΟ. πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φύση.
ΑΓΑ. ὁ Βάκχιος κυναγέτας σοφὸς σοφῶς
ἀνέπλεν ἐπὶ θῆρα
τοῖδε μαινάδας.

ΧΟ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.
ΑΓΑ. ἐπαινεῖς; ΧΟ. τί δ'; ἐπαινῶ.
ΑΓΑ. τάχα δὴ Καδμείοι
ΧΟ. καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ' ἐπ. 1195
ΑΓΑ. ἐπανύσεται,
λαβοῦσαν ἄγραν τάνδε λεοντοφόνῳ
ΧΟ. περισσὰν ΑΓΑ. περισσῶς. ΧΟ. ἀγάλλει;
ΑΓΑ. γέγηθα
μεγάλα μεγάλα καὶ
φανερὰ τᾶδε γᾶ κατειργασμένα.
ΧΟ. δείξὶν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον 1200
[illegible]
ΑΓΑ. ὦ καλλίπυργον ἆστυ Θηβαΐας χθονὸς
ναίοντες, ἐλθεθ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν,
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν, 1205
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾆτα κομπάζειν χρεὼν
καὶ λογχοποιῶν ὅργανα κτᾶσθαι μάτην;
ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τῇδε θ' ἑζόμεν
χωρὶς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν. 1210
ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πειθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν
πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλίφοις τόδε
λοίστοις, ὃν πάρειμι θηράσας ἐγώ. 1215
ΚΑ. ἕπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
Πενθέως, ἕπεσθε, πρόσπολοι, δώμων πάρος,
οὗ σῶμα μοχθὼν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' εἰρὰν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς
διασπαρακτόν, κοὐδὲν ἐν ταὐτῷ πέδῳ 1220
λαβών, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσειρέτῳ.
ἤκουσα γάρ τον θυγατέρων τολμήματα,
ᾗδη κατ' ἄστυ τερσοῦ τέσσ βεβῶς
σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ, βακχῶν πάρα·
πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι 1225
τὸν κατθανόντα παῖδα μανιάδων ὑπο.
καὶ τὴν μὲν Ἀκτέων' Ἀριστέα ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην Ἰνώ θ' ἅμα
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλήγας ἀθλίας,
τὴν δ' εἰπέ τίς μοι δεῦρο βακχείῳ ποδὶ 1230
στείχειν Ἀγαίνη, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν οἰκείαν ἐμοί.
ΑΓΑ. πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπείραι μακρῷ
θνητῶν· ἁπάσας εἶπον, ἐξύκως δ' ἐμὲ, 1235
ἣ τὰς παρ' ἑστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας
ἐς μείζον' ἦκω, θῆρας ἀγρεύειν χερόιν.
φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὁρᾶς, τάδε
λαβοῦσα τἀριστεῖα, σοῖσι πρὸς δόμοις
ὡς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δέ, πάτερ, δέξαι χεροῖν· 1240
γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι
κάλει φίλους ἐς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.
ΚΑ. ὦ πένθους οὐ μετρητόν, οὐδ' οἷον τ' ἰδεῖν,
[illegible] 1245
καλὸν τὸ θῆμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα θῆβας τάσδε κἀμὲ παρακαλεῖς.
οἴμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν,
Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' οἰκείους γενώς. 1250
ΑΓΑ. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ

ἓν τ' ὄμμασι σκυθρωπὸν. εἶδε παῖς ἐμὸς
εἴσθρους εἴσ, μητρὸς εἰσασθεὶς τρόπους,
ὅτ' ἐν κεναῖσιν Θησέως θαμὰ
θρῶν ἐμόχθει'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἷός τ' ἐκεῖνος. νουθετητέος, πάτερ,
σοί τ' ὢστὶ κἀμοὶ μὴ σοφιστὰς χαίρειν κακοῖς.
ποῦ ὕστι; τίς αὐτὸν δεῖρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσαιτ', ἵν' ἐξ ἐμοῦ με τὴν εὐδαίμονα;

ΚΑ. φεῦ φεῦ· φρονήσασα μὲν οὖ' ἁβρύσατε
ἀλγήσετ' ἄλγη δεινὰ· εἰ δὲ διὰ τέλους
ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ καθίστατε,
οὐκ εἰτυχοῦσαι δύξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.

ΑΓΑ. τί δ' οὐ καλῶς τωσ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;

ΚΑ. πῶσπον μὲν ἐς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες.

ΑΓΑ. ἰδοὺ· τί μοι τόνδ' ἐξυπείπας εἰσορᾶν;

ΚΑ. ἦ' αὖτός, ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;

ΑΓΑ. λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διπετίστερος.

ΚΑ. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;

ΑΓΑ. οὐκ οἶδα τοῦτος τοῦτο, γίγνομαι δέ πως
ἕτνους, μεταστᾳθείσα τῶν πάρος φρενῶν.

ΚΑ. κλύοις ἂν οὖν τι, κἀποκρίναι' ἂν σαφῶς;

ΑΓΑ. ὡς ἐκλέλησμαί γ' ἃ πάρος εἶπομεν, πάτερ.

ΚΑ. ἐς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;

ΑΓΑ. σπαρτῷ μ' ἔδωκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.

ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;

ΑΓΑ. Πενθεύς, ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ.

ΚΑ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;

ΑΓΑ. λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον οἱ θηρῶμενοι.

ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν. 1280
ΑΓΑ. ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
ΚΑ. ἄθρησον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓΑ. ὀρῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑ. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεικέναι;
ΑΓΑ. οὐκ, ἀλλὰ Πενθέως ἦ τάλαιν' ἔχω κάρα. 1285
ΚΑ. ᾠμωγμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι.
ΑΓΑ. τίς ἐκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' ἐς χέρας:
ΚΑ. δίστην' ἀληθεῖ', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
ΑΓΑ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδίᾳ πήδημ' ἔχει.
ΚΑ. σὺ νιν κατέκτας καὶ κασίγνητοι σέθεν. 1290
ΑΓΑ. ποῦ δ' ὦλετ'; ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
ΚΑ. οὗπερ πρὶν Ἀκτέωνα διέλαχον κύνες.
ΑΓΑ. τί δ' ἐς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὄφι;
ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε βακχείας μολών.
ΑΓΑ. ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τὴν τρύπῳ κατήραμεν; 1295
ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
ΑΓΑ. Διώνυσον ἡμᾶς ὦλεσ'· ἄρτι μανθάνω.
ΚΑ. ὕβριν γ' ὑβρίσθειν. θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεῖσθέ νιν.
ΑΓΑ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδὸς, πάτερ;
ΚΑ. ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνῶσα φέρω. 1300
ΑΓΑ. ἦ πᾶν ἐν ἄρδροις συγκεκλημένον καλῶς;
ΚΑ. * * * *
ΑΓΑ. Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
ΚΑ. ὑμὲν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν.
τοιγὰρ ξυνῆψε πάντας ἐς μίαν βλάβην,
ὑμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους 1305
κἄμ', ὅστις ἄτεκνος ὑρσένων παίδων γεγὼς,
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος
αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανὼν ὁρῶ,
ᾧ ὦμ' ἀνέβλεψ', ὃς συνείχες, ὦ τέκνον,
τὸν μὲν μ[illegible] 1310
πῶλει τε τἀμῷ[illegible]
οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν.
νὺν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
ὁ Κάδμου ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος 1315
ἔσπειρα, κἀξέμησα κἄλλιστον θέρος.
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὢν ὅμως
τῶν φιλτάτων ἔμοιγ' ἀριθμήσει τέκνων,
οὐκέτι γενείου τοῦδε θιγγάνων χερί,
τὸν μητρὸς αὐδὰν πατέρα προσπτίξει, τέκνον, 1320
λέγων, τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον,
τίς σὴν παράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ.
νὺν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι. 1325
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
ἐς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεούς.

ΧΟ. τὸ σὸν μὲν ἄλγος, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.

ΑΓΑ. ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τᾶμ' ὅσῳ μετεστράφθη, 1330
*
ΔΙ.
δράκων γενήσει μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ
ἐκθηριωθεῖσ' ὄφεως ἀλλᾶσι τεύξει,
ἣν Ἄρεος ἔσχες Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λείγει Διὸς,
ἐλᾷς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος, 1335
πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
πύλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον
διαπτάσωσι, νῶστον ἄθλιοι πιόλιν
σχίσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον. 1340
ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγενὼς λέγω
Διώνυσον, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῦτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.

ΑΓΑ. Διώνυσε, λισσόμεσθά σ', ἠδικήκαμεν.

ΔΙ. δῆλ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἤδετε. 1345

ΑΓΑ. ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.

ΔΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς, θεὸς γεγὼς, ὑβριζόμην.

ΑΓΑ. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.

ΔΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς οὑμὸς ἐπένευσεν πατήρ.

ΑΓΑ. αἰαῖ, δέδοκται. πρίσβυ, τλήμονες φυγαί. 1350

ΔΙ. τί δῆτα μέλλετ' ἄπερ ἀναγκαίως ἔχει;

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὡς ἐς δεινὸν ἦλθομεν κακὸν,
σύ θ' ἡ τάλαινα σύγγονοί τε σαὶ *
ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάροισι προσβαλὼν
γέρων μέτοικος· ἔτι δὲ μοι τὸ θέσφατον 1355
εἰς Ἕλλαδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατὸν.
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν,
δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω 'πὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικούς,
ἡγούμενος λόγχαισιν, οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταὶ Στύγα 1360
Ἀχέροντα πλεύσας ἡσυχος γενήσομαι.

ΑΓΑ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.

ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιόχρως κύκνος;

ΑΓΑ. ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδου ἐκβεβλημένη; 1365

ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· σμικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.

ΑΓΑ. χαιρ', ὦ μέλαδρον, χαῖρ', ὦ πατρῷα
πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
φυγᾶς ἐκ θαλάμων.

ΚΑ. στείχ' ννν, ὦ παῖ, τὸν Ἀριστοίου 1370

* * *

ΑΓΑ. στένομαί σε, πάτερ.
ΚΑ. κἀγὼ σέ, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδίκρυσα κασιγνήτας.
ΑΓΑ. δεινῶς γάρτοι τάνδ' αἰκίαν
Διώνασος ἄναξ τοὺς σοὺς • εἰς
οἶκους ἔφερεν. 1375
ΚΑ. καὶ γὰρ ἔπασχεν δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέραστον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
ΑΓΑ. χαῖρε, πάτερ, μοι.
ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα
θύγατερ. χαλεπῶς δ' ἐς τόδ' ἂν ἥκοις. 1380

ΑΓΑ. ἄγετ' ὦ πομποί με, κασιγνήτας
ἵνα συμφυγάδας ληψόμεθ' οἰκτρώς.
τλάθηκα δ' ἅπαν
μήτε Κιθαιρὼν μιαρὸς μ' ἐτέρπε
μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισιν ἐγὼ, 1385
μήθ' ὕθι θύρσου μνῆμ' ἀνάκειται·
βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλουσ'.
ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί,
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη, 1390
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.
ΕΚΑΒΗ.
ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΠΟΛΥΞΕΝΗ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἅπαντες οἱ Ἕλληνες καθορμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρονήσῳ τῆς Θράϊκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν· οὗ δὴ καὶ κενοτάφιον ἔχωσαν Ἀχιλλεῖ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι. διατρίψαντες δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δή τινας, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτῶν εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθέσθαι ἔμελλον, φανὲν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὸν παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγγυηθέσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρός, δι' ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηιφόβου τοξευθεὶς ὤλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν οὖν, ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἔπεμψαν δὲ τὸν Δαέρτου Ὀδυσσέα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς ἂν τὴν τε παρθένον λάβῃ καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων, τοιούτος γὰρ ἦν ὁ ἀνήρ, πείσῃ Ἑκάβην μὴ ὀυσχερῶς σχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἁφαιρέσει. ἐλθὼν οὖν Ὀδυσσεὺς τὴν τε κόρην συναιρομένην εὕρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τελειόξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προαῄρων ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου, Ἑκάβη θερίπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτάς, ἔνθ' ᾧ ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὗρε δὲ Πολυδώρου ἐκεῖ κείμενον· ἀλούσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρῶην Πρίαμος ἔπεμψε λάθρα, ἐπειδὴ ἔῶρα τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον ἦδη χωρῶν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν καὶ ἱκανὸς ὁρθῶσαι καὶ αὖθις τὸ γένος τοῦ Πριάμου. ὡς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη καὶ τῷ πέπλῳ εἰλίξασα κομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην. καὶ ἡ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν, πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον, εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολυδώρου, ἀθλίως τε ἔσχε καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα μηχανᾶται τοιόνδε· κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη περί τινος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. οὗτος μὲν οὖν ἀγνοῶν ὅτι Πολύδωρος εὕρηται παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καὶ τιμὴν ὑποκλαπεὶς μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τούτου χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυρὸν κεκρυμμένου ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον εἰποῦσα ὡς ἂν καὶ ἕτερ' ἄττα αὐτῷ δώσει χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ εἴσω πλείστος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἑκάβη ὀφθαλμῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτοὺς τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο ἑλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν οὐχ ὧν προὔτεινε τὸν παῖδα ἀνεῖλε, σύμψηφον σχοῦσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Θράϊκης Χερρονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων συμμαχησουσῶν τῇ Ἑκάβῃ.

Α Α Α Ω Σ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἰντιπέραν Τρῳάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς σφαγῆναι ἠξίου μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. Ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεύειν ὥρμησε, καὶ φιλίας ὀνστυχοῦς ὠλιγώρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλινδύνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονὸς, ὡς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ· παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπών, ἵν' Ἅιδης χωρὶς ᾠκίσται θεῶν,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως.
Πριάμου τε πατρὸς, ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
[illegible] 5
δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα, Θρηκίου ξένου,
ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν εἰδύνων δορί.
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει πάλαι 10
πατὴρ, ἵν', εἴ ποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν· ὁ καί με γῆς
ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα
οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ἦν νέῳ βραχίονι. 15
ἐπεὶ δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει πάλαι
ἔως μὲν οὖν γῆς ὅρθ' ἑκεῖθ' ὁρίσματα,
[illegible]
Ἕκτορ τ' ἀδελφὸς οἶμὸς ηὐτύχει δορὶ,
καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ, πατρῴῳ ξένῳ,
τροφαῖσιν, ὡς τις πτέρδος, ηὐξόμην τάλας. 20
ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἕκτορός τ' ἀπώλυται
ψυχή, πατρῴα θ' ἑστία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει,
σφαγεὺς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν 25
ξένος πατρῴος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆκ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
κείμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
[illegible]
ἅλαυστος, ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης 30
Ἑκάβης ἄϋσσω, σῶμ' ἑρημώσας ἐμὸν,
[illegible]
ὅσοντπερ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἥσυχοι 35
[illegible]
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς
κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν,
πρὶς αἶαν εἰδύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
αἴτεῖ δ' ἀδελφὸν τὴν ἐμὴν Πολυξένην 40
τύμβῳ φίλων πρόσφαγμα καὶ γάμας λαβεῖν.
καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀθῴωτος φίλων
ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πειρωμένη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἥματι.
δυοῖν δὲ παῖδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται 45
μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
φανήσομαι γὰρ, ὡς τάφου τλήμων τύχω,
δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξητησάμην
τύμβου κυρῆσαι, κἀς χέρας μητρὸς πεσεῖν. 50
τοιῶνδ μὲν οὖν ὅσοντπερ ἤθελον τυχεῖν
ἔσται· γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ· περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
φεῦ·
ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων 55
δούλειον ἦμαρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς,
ὅσοντπερ εὖ ποτ'. ἀντισηκώσας δέ σε
φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

ΕΚ. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ', ὀρθοῦσαι τὴν ὁμώδουλον, 60
Τρῳάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἴωσσαν.
λάβετε, φέρετε, πέμπετ', ἀείρετέ μου
γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι·
κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χερὸς 65
διερεισαμένη, σπεύσω βραδύπουν
ἦλυσιν ἀρῥῆρον προτιθεῖσα.
ὦ στεροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νύξ,
τί ποτ' αἴρομαι ἔννυχος οὐτω
δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθών, 70
μελανοπερίζωμε μᾶτερ ὀνείρων,
ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
ἣν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θρῄκην
ἀμφὶ Πολυδείνης τε φίλης θυγατρὸς δι' ὀνείρων 75
φοβερὰν ὄψιν ἐμαθον, εὐάην.
ὦ χθόνιοι θεοὶ, σώσατε παῖδ' ἐμὸν,
ὃς μόνος οἷκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν, 80
τὴν χειμάδη Ὀρέσκην κατέχει.
ξείνου πατρῴου φυλακαῖσιν.
ἔσται τι νέον,
ἤδει τι μέλος γοερῶν γοεραῖς.
οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος 85
ἐφρίσσει, ταρβεῖ.
ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν
ἢ Κασάνδραν ἐσίδω, Τρῳάδες,
ὥς μοι κρίνουσιν ὀνείρους;
εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλῷ 90

σφιζομένων, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ
οἴκτρως. καὶ τόδε δεῖμα μοι
ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τέμβυν κορυφᾶς
[illegible] 95
ἦτει δὲ γέρας τῶν πολυμόχθων
[illegible]
ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
στέψατε, διάμοιρες, ἱκετεύω.
ΧΟ. Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην, 100
τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσ',
ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
[illegible]
τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ
δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν, 105
[illegible]
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀμείμονος
μέγα, σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλῆρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ 110
[illegible]
οὐσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάψῃ σὺν ὅπλοις,
τὰς ποντοπόρους ὃ' ἔσχε σχεδίας,
[illegible] 115
τοῦ ἐκείνων.
ποῖ δή, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες;
[illegible]
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλήνων
[illegible] 120
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεῦδων ἀγαθὸν
τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων
λέκτρ' Ἀγαμέμνων·
τῷ Θησείδᾳ δ', ὄζῳ Ἀθηνῶν, 125
[illegible]
γνώμη δὲ μιᾷ ξυνεχωρείτην,
τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας 130
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
σπουδαὶ δὲ λόγων κατετείνοντ' ἐμόνων
ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
[illegible]
Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων 135
[illegible]
μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνᾳ
στάντα φθιμένων
ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῦς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
ἦξει δ' Ὀδυσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη,
[illegible] 145
ἐκ τε γεραιᾶς χερὸς ὁρμήσων.
ἀλλ' ἰὼ ναοῦς, ἰὼ πρὸς βωμοῦς,
ἰὼ Ἀγαμέμνονος ἑκέτης γονάτων·
[illegible]
τοὺς θ' ὑπὸ γαῖας.
ἦ γάρ σε λιταὶ διακωλύσουσ' 150
ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελίας,
ἦ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προτετῆ
φοινισσομένην αἵματι παρθένον

ἐκ χρυσοφόρου
[illegible]
ΕΚ. οἵ 'γὼ μέλια, τί ποτ' ἀπύσω; 155
ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;
[illegible]
δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,
τᾶς οὐ φερτᾶς· ὤμοι μοι.
τίς ἀμύνει μοι; ποία γένναι, 160
ποία δὲ πόλις;
φροῦδοι πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.
ποίαν, ἦ ταύταν ἢ κείναν,
στείχω; ποῖ δ' ἦσω; ποῦ τις
θεῶν ἢ δαίμων ἐπαρωγός; 165
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες, ὦ
κάκ' ἐνεγκοῦσαι
πῆμαθ', ἁπωλέσατ', ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι βίος
ἀγαστὸς ἐν φάει.
ὦ τλήμων, ἄγησαί μοι, ποῦς, 170
ἄγησαι τᾷ γηραιᾷ
πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελθ'
ἔξελθ' οἴκων· ἄϊε ματέρος
αὐδάν, ὦ τέκνον, ὡς εἰδῇς 175
οἵαν οἵαν αἰῶ φάμαν
περὶ σᾶς ψυχᾶς.
ΠΟΛΥΞ. ἰώ,
μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον
καρύσσασ' οἶκων μ', ὦστ' ὄρνιν,
θάμβεσι τῷδ' ἐξέπαξας; 180
ΕΚ. ἰὼ μοι, τέκνον.
ΠΟΛΥΞ. τί με δυσφημεῖς; φροιμιά μοι κακά.
ΕΚ. αἰαῖ, σᾶς ψυχᾶς.
ΠΟΛΥΞ. [illegible]
δειμαίνω δειμαίνω, μᾶτερ, 185
τί ποτ' ἀναστένεις.
ΕΚ. τέκνον ὦ, τέκνον μελέας ματρός.
ΠΟΛΥΞ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;
ΕΚ. σφάξει σ' Ἀργείων κοινὰ
ξυντείνει πρὸς τύμβον γνώμα 190
Πηλείδα γένναι.
ΠΟΛΥΞ. οἴμοι, μᾶτερ, πῶς φθέγγει
ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
μάνυσον, μᾶτερ.
ΕΚ. αἰδῶ, παῖ, δυσφήμους φάμας· 195
ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι
ψήφῳ τᾶς σᾶς περί μοι ψυχᾶς.
ΠΟΛΥΞ. ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ ταλαίνων,
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν 200
ἐχθίσταν ἀρρήταν τ'
ὤρσέν τις δαίμων.
οὐκέτι σοι παῖς ἀδ' οὐκέτι δὴ
γήρᾳ δειλαίᾳ δειλαίῳ
ξυνδουλεύσω.
σκύμνον γάρ μ' ὥστ' ὀρειπέτων
μόσχον δειλαίᾳ δειλαίαν 205
εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστὰν
σᾶς ἄπο, λαιμότομόν θ' Ἅιδᾳ
γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα
τάλαινα κείσομαι. 210
σέ μέν, ὦ μᾶτερ δύστανε βίου,
[illegible]

τὸν ἐμὸν δὲ Δίον, λώβαν λίμαν τ',
οἱ μεταλλάσσει, ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν. 215
ΧΟ. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔγγεται σπουδῇ ποδὸς,
Ἑκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.
ΟΔ. γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
ψῆφόν τε τὴν κραινθεῖσαν, ἀλλ' ὅμως φράσω.
[illegible] 220
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν τύμβου Ἀχιλλείου τάφου.
ἥκω δὲ πομπὸς καὶ κομιστῆρας κύρης
τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης
Ἱερεὺς τ' ἐπέστη τοῖδε παῖς Ἀχιλλέως.
εἰσὶ δ' οἳν ὃ δρᾶσον· μὴτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ 225
μήτ' ἐς χεῖρας ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·
γίγνωσκε δ' ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. σοφὸν τοι κἀν κακοῖς ἃ δεῖ φρονεῖν.
ΕΚ. αἰαῖ· παρίστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός. 230
κἄγωγ' ἄρ' οὐκ ἤθελσον οὐ μ' ἐχρῆν θανεῖν,
οἷδ' ὤλεσέν με Ζεύς, τρέφει δ', ὅπως ὁρῶ
κακῶν κἀκ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.
εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
[illegible] 235
ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεὼν,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ΟΔ. ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
ΕΚ. οἶσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινία τ' ἀμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο 240
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
ΟΔ. οἶδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ΕΚ. ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, καὶ μόνη κατεῖπ' ἐμοί;
ΟΔ. μεμήνασ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ΕΚ. ἦλθ δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν; 245
ΟΔ. ὥστ' ἐνδανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ΕΚ. τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
ΟΔ. πολλῶν λόγων εἰρῆμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ΕΚ. ἔσωσα δῆτά σ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
ΟΔ. ὥστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε. 250
ΕΚ. οὔκουν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῄς παθεῖν,
[illegible] κακῶς δ' ὧδ' ἔχει;
ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
ζητοῦτε τροπὰς· μηδὲ γεγνώσκουσιδε μοι. 255
σὺ τοῖς φίλοις βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δῆ σφίσιμα τοῖδ' ἠγούμενοι
ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρὴν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν 260
πρὸς τύμβου, ἵνδα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
ἐς τὴνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασται κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴν τάφῳ προσφάγματα· 265
ἐτίνη γὰρ ὤλεσέν νιν ἐς Τροίαν τ' ἄγει.
εἰ δ' αἰχμάλωτον χρὴ τιν' ἔκκριτον θανεῖν
[illegible]
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
[illegible]
[illegible] 270
τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλᾶσθαι λόγον·
ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπαιτοῦσης ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἦψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῄς, χεροῖς
καὶ τῆς γεμιδὸς πρωσπίτνων παιηδόος·
ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ, 275
χὤμην τ' ἀπαιτὼ τὴν τόθ', ἱκετεύω τέ σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐς χερῶν ἁπουπάσῃς,
μηδὲ κτανοῦσα· τῶν τεθνηκότων ἄλις·
ταύτῃ γέγηθα κἀπελήθομαι κακῶν·
ἦδ' αὖτὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή, 280
[illegible]
οὐ τοὺς κρατοῦντας ψυχὴ κρατεῖν ἀ μὴ χρεὼν,
οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι,
τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἓν μ' ἀφεῖλετο. 285
ἀλλ', ᾧ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
οἰκτειρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαϊκοὺς στρατὸν
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρώτον οὐκ ἐκτείνατε
βωμῶν ἀπουπάσαντες, ἀλλ' ὠκτείρατε. 290
νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃς, τὸ σὸν
πείσει· λόγος γὰρ ἓκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν
κἀκ τῶν δοκούντων αὖτὸς οὐ ταυτὸν σθένει. 295
ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνδρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
ΟΔ. Ἑκάβη, διδάσκων, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν ἐὸ λέγοντα δυσμενῆ τοιοῦ φρενί. 300
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὑφ' οὗπερ ἠτύχουν,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω·
ἃ δ' εἶπον εἶς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σημανὼν ἐξαιτουμένῳ. 305
ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ
μηδὲν φέρηται τῶν κακούντων πλέον.
ἡμὶν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γέναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κἄλλιστ' ἀνήρ. 310
οὔκουν τοῦ αἴσχρον, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ἀπέστη, μὴ χρώμεσθ' ἔτι;
εἶεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ἢν τις αὖ φανῇ
στρατοῦ τ' ἄβροισι πεδασμοῖς τ' ἀγωνία;
πότερα μαχοῦμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν, 315
τὸν κατθανόντ' ὀρώντες οὐ τιμώμενον;
καὶ μὴν ἥμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
κεἰ σμίκρ' ἐχώμεθ', πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
τῶν ἐμὸν ὁράσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις. 320
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ' ἀντίκουε μου·
εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες ἠδὲ πρεσβῦται σέθεν,
νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
ὧν ἥδε κεὐθει σῶμα· ἴδαῖα κόνις. 325
τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ', εἰ κακὸς νομίζομεν
τιμὰν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθιαν ὠφλήκαμεν·
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
ἡγεῖσθε μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
θαυμάζεθ', ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ. 330
ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὁμοια τοῖς βουλεύμασιν.
ΧΟ. αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὡς κακον πεφυκ' ἀεί,
τολμᾷ θ' ἃ μὴ χρή, τῇ βίᾳ κρατούμενον.
ΕΚ. ὦ δύγατερ, οὐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
ἡμοῦδοι μάτην ῥιφθέντες ἀμφὶ σοὶ φόνου· 335
σὺ δ' εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,

φθογγὰς ἰείσα, μὴ στεγηθῇναι βίου.
καὶ παῖδ'. ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποιετίραν τύχην.

ΠΟΛΥΞ. ὦμῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιᾶν ὑφ' εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον ἐμπαλιν

ὡς ἔγωμαί γε, τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν
θανεῖν τε χρῄζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γὰρ με δεῖ ζῆν; ἢ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου·
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίσιν καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι·
δεσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
γυναιξί, παρθένοις ἀτὸ ζηλεπτος μέτα,
ἴαν θεοῖσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μέν με τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν·
ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ' ἄν, ὥστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
τὴν Ἕκτορός τε κἀτέρων πολλῶν κάσιν,
προσθεὶς δ' ἀνάγκην αὐτοπωλὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ὑφεστάναι
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
λέγη δὲ τἀμὰ δούλος ὠνητὸς ποθεν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ'· ἀφίημ' ὁρμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ'. Ἅιδης πρ. τεθεὶς ἐσω δόμος.
ἄγ' οὖν μ', Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὁρῶ
ὅμρασο παρ' ἡμὶν ὡς που' ἐποιετεῖραι τύχη.
μήτερ, σὺ δ' ἡμὶν μηδὲν ἐμποδων γένῃ
λέγουσα μηδὲ δρῶσα· συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μή κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
ὅστις γὰρ οὐκ εἶωθε γεύεσθαι κακῶν,
φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντίδειν ζυγῷ·
θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.

ΧΟ. δεινὸς χαρακτὴρ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μείζον' ἐρχεται
τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.

ΕΚ. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χώραν γενέσθαι παιδί, καὶ φύγον φυγεῖν
ἐμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
κευτεῖτε, μὴ φειδεσθ'· ἐγὼ τεκνον Πάριν,
ὃς παῖδα θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.

ΟΔ. οὐ σ', ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ' Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ', ἠτήσατο.

ΕΚ. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ δὶς τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
γαίᾳ νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.

ΟΔ. ἅλις κόρης σῆς θάνατος· οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τὸν δ' ὀφειλόμεν.

ΕΚ. πολλὴ γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.

ΟΔ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεινότατος κεκτημένος.

ΕΚ ὅποῖα κισσοῦς δρυὸς ὅπως τηδ' ἕξομαι.

ΟΔ. οἵκ, ἢν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.

ΕΚ. ὡς τῆσδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι. 400

ΟΔ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἀπειμ' αὐτοῦ λιπών.

ΠΟΛΥΞ. μῆτερ, πίθου μοι· καὶ σὺ, παῖ Λαερτίου,
χίλια τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,
σὺ τ', ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλει πιεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν 405
γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠδυμένῃ,
ἀσχημονήσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ'; ἃ πείσει· μὴ σύ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χέρα
δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι· 410
ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
[illegible]
τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω.

ΕΚ. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν. 415

ΠΟΛΥΞ. ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ὢν μ' ἐχῦρν τυχεῖν.

ΕΚ. οἰκτρὰ σύ, τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.

ΠΟΛΥΞ. ἐκεῖ δ' ἐν Ἅιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.

ΕΚ. οἴμοι τί δράσω; ποῦ τελευτήσω βίον;

ΠΟΛΥΞ. δούλη θανοῦσαι, πατρὸς οὐσ' ἐλευθέρου. 420

ΕΚ. ἡμεῖς δὲ πευτήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.

ΠΟΛΥΞ. τί σοι πρὸς Ἕκτορ' ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;

ΕΚ. ἄγγελλε πασὼν ἀθλιωτάτην ἐμέ.

ΠΟΛΥΞ. ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.

ΕΚ. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλία τύχης. 425

ΠΟΛΥΞ. χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τέ μοι

ΕΚ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.

ΠΟΛΥΞ. ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολίδωρος κάσις.

ΕΚ. εἰ ζῇ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὧδε πάντα δυστυχῶ.

ΠΟΛΥΞ. ζῇ καὶ θανοῦσης ὅμμα συγκλήσει τὸ σόν. 430

ΕΚ. τέθηπ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.

ΠΟΛΥΞ. κομεῖ. Ὀδυσσεῦ, μ' παρθένῳ κόμα πέπλοις·
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι μητρὸς, τήνδε τ' ἐκτῆκω γόοις.
ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἐξεστί μοι, 435
μέτεστε δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.

ΕΚ. οἰ 'γὼ· προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἄγαι μητρὸς, ἕκτεινον χέρα,
δός· μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ', ἀπωλόμην, φίλαι. 440
[δι τὴν Λάκαιναν ξίγνυσον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμ· διὰ καλὸν γὰρ ὀμμάτων
ιἀπεῖπτε Τ. ἦν εἶδε τὴν εὐδαίμονα.]

ΧΟ. αὖρα, ποντωὶς αὖρα, στρ. ά.
ἅτε ποντοπόρους κομίζεις 445
θοὰν ἀκάτου ἐπ' οἰδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τῷ δουλοσύνιος πρὸς οἶκον
κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὄρμον αἴας, 450
ἢ Φθιάδος, ἵνα καλλίστων ὑδάτων πατέρα 451, 2
φασὶν Ἀπιδανὸν γύας λιπαίνειν; 453, 4
ἢ νάσων, ἁλιήρει ἀντ. ά. 455
κώπᾳ πεμπομέναν τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἵνα πρωτόγονός τε φοίνιξ
διάφνα θ' ἱεροὺς ἀνέσχε
πτόρθους Λατοῖ φίλᾳ 460
ὦθι ἁγνὰν δῶις·
σὺν Δηλιάσιν τε κούραις Ἀρτέμιδός τε θεᾶς 462, 3

[illegible] ; 464.5
ἢ Παλλὰς ἐν πύλαι
στρ. β'.
τᾶς καλλιδρόμου Ἀθαναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξασα παῖδοιν πώλους, 469
[illegible]
ἢ Τυνδάρεω γενέθλαι, 472
τὰν Διὸς ἀκμήτορα
σπεύσασ' ἀδελφὰν Κυπρίδαις ;
ὦμοι τεκέων ἐμῶν, ἀντ. β'. 475
ὦμοι πατέρων, χθονὸς ὅ', ἃ καπνῷ κατερείπεται
[illegible] 478
πρὸς Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐκ εἰλίᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι 481
δούλα, Λιτυὸς Ἀσίαι
Εὐρώτα θερμάναν,
ἀλλάξασ' Ἀιδα θαλάμους.

ΤΑ. ποῦ τὴν ἄνασσαν δῆτα σ' οἶσαν Ἰλίου
Ἑκάβην ἂν ἐξείρομεν, Τρωάδες κόραι ; 485

ΧΟ. αὐτη πέλας σου, κὼν ἔχνος' ἐπὶ χθονί,
[illegible]

ΤΑ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω ; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν ;
ἢ δύξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην
ψευδῆ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναί γένος, 490
τἄχρη δὲ πάντα τὸν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν ;
οὐχ ἥδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν ;
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί,
αὐτὴ δὲ δαΐλῃ, γηραΐ, ὦπαις, ἐπὶ χθονὶ 495
κεῖται, κόνει φέρουσα δύστηνον κάρα.
φεῦ φεῦ, γέρων μέν εἰμ' ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη, πρὶν αἰχρᾷ περιπεσεῖν τέχλῃ τινί.
ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἕπαιρε καὶ τὸ πάλλευκον κάρα. 500

ΕΚ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷς
κεῖσθαι ; τί κινεῖς μ', ὅστις εἶ, λυπουμένην ;

ΤΑ. Ταλθύβιος ἥκω, Δαναΐδων ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.

ΕΚ. ὦ φίλτατ', ἆρα κἀμὲ ἐπισφάξει τάφῳ 505
δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἥδε ; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν, ἡγοῦ μοι, γέρον.

ΤΑ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς ᾄφῃης, γύναι,
ἧκω μετασταίχων σε· πέμπουσιν δέ με
ὁσσοι τ' Ἀτρείδαι καὶ λεὼς Ἀχαϊκός. 510

ΗΕ. οἴμοι, τί λίξεις ; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά ;
ὤλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀμπαυθεὶς ἄπο·
ἡμεῖς δ' ἀτέκνοι τοῦτό σ' ὦ τάλαιν' ἐγὼ.
πῶς καὶ νιν ἐξεπρᾴξατ' ; ἢ ἀ' αἰδοίμενοι 515
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὡς ἐχθρὸν, γέρον,
κτείνοντες ; εἰπέ, καίπερ οὖ λεξέμεν φίλα.

ΤΑ. ἐπεὶ μὲ χρῄζεις δίκρυσι κερδᾶναι, γύναι,
σῆς παῖδος εἶσον· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὶς τάφῳ θ', ὅτ' ἄλλυτο. 520
παρὴν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς·
λοιπὸν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χρὸς
ἔστηθ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγὼ
λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔγκριτοι νεανίαι, 525
σκέπτρῳ μὲν ἀρχὴν σῆς καθέζοντες χερὸς,
ἔσσωτο· πλῆτο δ' ἐν χερῶν λαβὰς δέπας
[illegible]
χοὰς θανοῦσι πατρὶ· σημαίνει δέ μοι
530

καὶ νῦν παραστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
σιγᾶτ', Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ὅστις λεώς·
[illegible]
ὁ δ' εἶπεν, ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ὁμὸς,
δέξαι χοὰς μοι τάνδε κληητηρίους, 535
νεκρῶν ἀγωγοὺς· ἐλθὲ δ', ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὃ σοι θωρηκεῖμεθι
στρατὸς τε κἀγὼ· πρευμενὴς δ' ἡμῖν γενοῦ,
λύσαί τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
νεῶν δύς ἡμῖν, πρευμενοῦς τ' ἀπ' Ἰλίου 540
νόστου τυχόντας πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπῄνεσεν στρατός.
εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν
ἐξεῖλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνεσσε παρθένον λαβεῖν. 545
ἡ δ', ὡς ἐφράσθη, τοὺδ' ἐσήμηνεν λύγον·
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργείοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνῄσκω· μή τις ἅψηται χροὸς
τοὐμοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω, 550
πρὸς θεῶν μεθεῖτε κτείνατ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
[illegible]
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
[οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα, 555
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μένιστον ἦν κρίτος.]
κἄπει τόδ' εἰσήκουσε δειπτοσὼν ἔτος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἑπωμίδος
ῥῆρῆξε λαγόνος ἐς μέσον παρ' ὠμφαλὸν,
μαστούς τ' ἔδειξε στέρν' θ', ὡς ἀγάλματος, 560
κάλλιστα· καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·
ἴδοὺ τόδ', εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
παίειν προθυμεῖ, παίσον, εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
[illegible] 565
ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων, οἰκτῳ κάρης,
[illegible]
κρουνοὶ δ' ἐχώρουν· ἡ δὲ καὶ θυήσκουσ' ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν.
κρύπτουσα' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών. 570
ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφιγχῷ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον,
ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θαυμάσιον ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληρώσαν πυρὰν,
κορμοὺς φέροντες πευκίνους, ὁ δ' οὖ φέρων 575
πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακά·
ἑστήκεις, ὦ κάκιστε, τὴ νεὼνιδι
οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων ;
οὐκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίᾳ
ψυχήν τ' ἀρίστῃ ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω 580
[illegible]
πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ' ὁρῶ.

ΧΟ. θεοῦσι τἀμὰ πάντα καὶ πόλει τε τὴμῇ· θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.

ΕΚ. ὦ δύστερον, οὐκ αἰδ' εἰς ὅ τι βλέψω κακῶν, 585
πολλῶν παρόντων· ἢν γὰρ ἄψωμαί τινος,
τόδ' οὐκ ἐᾷ με, παρακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη διὰδοχος κακῶν κακῶς.
καὶ νὺν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθοι
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός· 590
τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
γενναῖος. οὔκουν δεινὸν, εἰ γῇ μὲν κακὴ

τυχοῦσα καμοῦ θεὸν εὖ σπάσειν ἐμέ,
χρηστὴ δ' ἀμαρτοῦσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν
κακῶν δίδωσι καμπάς, ἄνθρωπος δ' ἀεὶ
ὁ μὲν πανηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός.
ὁ δ' εὐσέβὴς εὐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο
φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστὸς ἐστ' ἀεί.
ὅῃ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἡ τροφαί;
ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ ἐμφερῆθναι καλῶς
δίδαξιν εὐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθῃ.
οἶδεν τό γ' αἰσχρὸν, κανόνα τοῦ καλοῦ μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτώσευσεν μάτην·
σὺ δ' ἐλθὲ καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θεγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' ἕξηνεν ὄχλον
τῆς παιδός. ἐν τοι μυρίῳ στρατεύματι
ἀκόλαστον ὄχλος ναυτικὴ τ' ἀναρχία
κρείσσων πυρὸς, κακοὺς δ' ὁ μὴ τι δρῶν κακόν.
σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαῖα λίτρι,
βάνασ' ἔνεγκε δεῦρο πωνίας ἁλός,
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς παιτστάτοις ἐμὴν
νύμφην τ' ἄπιμφον παρθένον τ' ἀπάρθενον
λούσω προθῶμαί θ'· ὡς μὲν ἀξία, πόθεν·
οἱκ ἂν δυναίμην· ὡς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
κόσμον γ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
αἳ μοι πάρουσι τῶνδ' ἕνω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις ταῖς γνωστὶ δεσπότας
λιδαῖσ' ἔχει τι κλέιμα τῶν αὐτῆς δόμων.
ὦ σχῆμα' οἶκων, ὦ πο' εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖστ' ἔχων κἀλλιστὰ τ' εὐτεκνώτατε
Πρίαμε, γεραιὲ θ' ἡδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
[illegible]
τοῦ πρὶν στερέντες. εἶτα δὴτ' ὀγκούμεθα
μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.
τὰ δ' οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλεύματα,
γλώσσης τε κόμποι. κεῖνος ἀλβιώτατος,
ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

ΧΟ. ἐμοὶ χρὴν συμφορᾶν, στρ.
ἐμοὶ χρὴν πημονᾶν γενέσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
ἐτάμεθ', ἅλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων 633, 4
Ἑλένας ἕπι λέκτρα, τὰν καλλίστων ὁ χρυσοφαὴς
Ἅλιος αἰγλίζει. 637
πόνοι γὰρ καὶ πόνων ἀντ.
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας 640
κακὸν τᾷ Διονυσίδι γᾷ
δλεθμιον ἔμιλε, συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων. 642, 3
ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἴδᾳ κρίνει τρισσοὺς μα- κάρων 644, 5
παῖδας ἀνὴρ βούτας.
ἔπι δορὶ καὶ φυτῷ καὶ ἐμῶν μελάθμων λῴβᾳ· ἐπῳδ
στείνει δέ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὔρυον Εὐρώταν 649, 50
Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόμα, 651, 2
πολιόν τ' ἐπὶ κμάτι μάτηρ
τέκνων θανόντων τίσεται χέρα,
δρῖπτεταί τε παρειάν.
δαίμων δύνχα τιθεμένα σπαραγμοὺς. [illegible] 7

ΘΕ. γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ' ἡ παιαθλία,
ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράν
κακοῖσιν ; οἰδεῖς στέφανον ἀνθαιρήσεται. 660

ΧΟ. τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακοηλώσου βοῆς;
ὡς οὔτοθ' εἶδιε λιπρὰ σου κηρύγματα.

ΘΕ. Ἑκάβη φέρω τῶδ' ἄλγος' ἐν κακοῖσι δὲ
οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὑρημεῖν στόμα.

ΧΟ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὕπο 665
ἥδ', ἐς δὲ καμὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.

ΘΕ. ὦ παντάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποιν', ἄλωλας, οὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς,
[illegible]

ΕΚ. οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὠκείδιτας. 670
ἀτὰρ τί νεκρὸν τῶνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κ[illegible]
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;

ΘΕ. ἦδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται. 675

ΕΚ. οἰ 'γὼ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
τῆς θεσπιῳδοῦ δεῦρο Κασσάνδρας φέρεις;

ΘΕ. ζῶσαν πέλλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'. ἀλλ' ἄβρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα καὶ παρ' ἐλπίδας. 680

ΕΚ. οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολιδώρον. ὦν μοι θηλῆς ἔσωσ' οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δή.
ὦ τέκνον,
αἰαῖ, κατάρχομαι νόμων 685
βακχείων, ἐξ ἀλιάστορος
ἀρτιμαθὴς κακῶν. 687

ΘΕ. ἔγνως γὰρ ἀτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ; 688

ΕΚ. ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρκομαι.
ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ· 690
οὐδέποτ' ἀστένακτος, ἀθάκρυτος ἁμέρα ἐπισχή- σει. 691, 2

ΧΟ. δεῖν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά. 693

ΕΚ. ὦ τέκνον, τέκνον ταλαίνας ματρός, 694, 5
τίνι μόρῳ θνήσκεις, τίνι πότμῳ κεῖσαι; πρὸς τίνος ἀνθρώπων; 696, 7

ΘΕ. οὐκ οἶδ'. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρᾷ θαλασσίαις. 698

ΕΚ. ἐκβλήτον, ἢ πέσημα φοινίου δορὸς,
ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ· 700

ΘΕ. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.

ΕΚ. ὤμοι, αἰαῖ, ἐμαδὸν ἔνυπνον ὀμμάτων 702, 3
ἐμῶν ὄψιν, οὐδὲ παρέδα με φάσμα μελανύπ- τερον 704, 5
ἂν ἐσείδον ἀμφί σ', ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς
ἐν φάει. 706, 7

ΧΟ. τίς γάρ νιν ἔκτειν'; οἷσθ' ὀνειρόφρων φράσαι; 708

ΕΚ. ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θρήικιος ἱππότας, 709, 10
ὃν' ὁ γέρων πατὴρ ἑδετό νιν κρύψας. 711, 2

ΧΟ. ὤμοι, τί λέξεις ; χρυσὸν ὡς ἔχῃ κτανών;

ΕΚ. ἄρῃτ', ἀνωμοσατα, θαυμάτων πέρα,
οὐχ ὅσ', οὐδ' ἀεκτά. ποῦ δίκα ξένων; 715, 6
ὦ κατά,πατ' ἀνδρῶν, ὡς διεμοιρίσω 717, 8
χρύσ, σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ
μέλεα τοῦδε παιδός, οὐδ' ᾠκτισας. 720

ΧΟ. ὦ τλῆμον. ὡς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
δαίμων ἔθηκεν, ὥστις ἐστί σοι βαρύς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῖδε δεσπότου δόμας
Ἀγαμέμνονος, τοὺνθένδε σιγῶμεν, φίλαι. 725

ΑΓ. Ἑκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρίπτειν τάφῳ
ἑλθοῦσ', ἐφ' οἷσπερ Ταλθύβιος ἥγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν' Ἀργείων κύρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἔσμεν. οὐδὲ ψαύομεν·
σὺ δὲ σχολάζει, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 730

ἥκω δ' ἀποστελῶν σε· τἀκεῖθεν γὰρ εἰ
πεπραγμέν' ἐστίν, εἶ τι τοῦδ' ἐστὶν καλῶς.
ἐπ' τὸν ἄνδρα τοῦδ' ἐπὶ σκηνὴν ὁρῶ
βαίνοντα Τρῳῶν· οὐ γὰρ Ἀργείων, πέπλοι
δέμας περιπτύσσοντες ἀγγελλουσί μοι.
ΘΕ. δέσποτ', ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
Ἑκάβη, τί δράσω· πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμεμνονίοις τοῖδ', ἢ φεύγω σιγὴ κακά;
ΑΓ. τί μοι προσάπτω νῶτον ἐγκλίνουσα σὸν
δέρει, τὸ πρωΐζθν δ' οὐ λέγεις. τίς ἔσθ' ὅδε.
ΘΕ. ἀλλ' εἶ με δούλην πολεμίαν θ' ἡγοίμενος
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾴδιον γάρ ἐστί σοι.
ΑΓ. οὗτοι τέφρᾳ μάτηις, ὥστε μὴ κλύων
ΘΕ. ἀρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φιλίας τοῖδ', ὥντος οἰχὶ δυσμενοῦς;
ΑΓ. εἰ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
ἐς ταὐτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
ΕΚ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε;
τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω κἂν μὴ τύχω.
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων
καὶ σοῦ γενείου δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.
ΑΓ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἶσαν θέσθαι; ῥᾴδιον γάρ ἐστί σοι.
ΕΚ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη.
αὐδᾶσα τὸν ξίμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
ΑΓ. καὶ δὴ τί' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεσιν καλεῖς;
ΕΚ. οἰδὲν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὗ καταστᾶζω δάκρυ;
ΑΓ. ὁρῶ· τὸ μέτοι μέλλον οὐκ ἴσα μαθεῖν.
ΕΚ. τοιτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὕπο.
ΑΓ. ἔστιν δὲ τίς σῶν οὕτος, ὦ τλῆμον, τέκνων;
ΕΚ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
ΑΓ. ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι;
ΕΚ. ἀνώμτᾳ γ', ὡς ἔοικε, τοῦδ' ὑν εἰσορᾷς.
ΑΓ. ποῦ δ' ὢν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις;
ΕΚ. [illegible]
ΑΓ. ποῖ τῶν τύ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
ΕΚ. ἐς τὴνδε χώραν, οὖπερ πύριξθη θανών.
ΑΓ. πρὸς ἄνδρ', ὡς ἄρκει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
ΕΚ. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη σικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
ΑΓ. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;
ΕΚ. τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; Θρῃξὶ νιν ὤλεσε ξένος.
ΑΓ. ὦ τλῆμον, ἦ που χρυσὸν ἡράσθη λαβεῖν;
ΕΚ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ ξυμφοραὶν ἔγνω Φρυγῶν.
ΑΓ. ἦρες δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἤγεγκεν νεκρόν;
ΕΚ. ἦ', ἐντυχοῦσα ποντίαις ἀκτῆς ἔπι.
ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ', ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
ΕΚ. λούτρ' ὄρεστ' αἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ.
ΑΓ. κτανὼν νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
ΕΚ. θαλασσόπλαγκτόν γ', ὦδε διατεμὼν χρόα.
ΑΓ. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
ΕΚ. [illegible]
ΑΓ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δύστυχὴς ἔφυ γυνή;
ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
ἀλλ' ἔνθεμ' οὐκέτ' ἀμφὶ σοὶ πίπτων γόνυ,
ἄκουσον. εἰ μὲν ὄντα σοι παῖδὲν ὀυκῶ,
στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοξοπάλιν, σὺ μοι γενοῦ
τιμωρὸς ἀνδρὶ ἀνοσιωτάτῳ ξένου,
ὅς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ὕπω.
δείσας ἐθέρμαινε ἴγηγον ἀνοσιώτατον,

κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
[ξένιας τ' ἀμείβῳ πρῶτα τῶν ἐμὼν ξείνων'
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβὼν προμηθίαν, 705
ἔκτεινε, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πάντιον.]
ἡμεῖς μὲν οὖν δούλοι τε κἀσθενεῖς ἴσως·
ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χὠ κείνων κρατῶν
νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα, 800
καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὁρισμένοι·
ὃς ἐς σ' ἀνελθὼν εἶ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
κτείνουσιν ἢ θεῶν ἱρὰ τολμῶσιν φέρειν,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον. 805
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος αἰδέσθητί με,
οἰκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς
ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἵ' ἔχω κακά.
τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
εὔπαις ποτ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς ἄπαις θ' ἅμα, 810
ἄπολις, ζρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν' ὧν τάλαιν' ἐγώ.
τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα
μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν, 815
πειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
οἰδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν
μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ὧ' ἦν ποτε
πείθειν ἃ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; 8.
οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες οὐκέτ' εἰσί μοι,
αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πᾶλεως τόνδ' ὑπερθρώσκουθ' ὁρῶ.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται· 82
πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
ᾗ φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν' ἕξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ; 830
[ἐκ τοῦ σκότου γὰρ τῶν τε νυκτέρων πάνυ
φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.]
ἄκουε δῆ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς δρῶν ὕστα κηδεστὴν σέθεν
δράσεις. ἑνὸς μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι. 835
εἶ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι
καὶ χεροῖ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει,
ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινος,
ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γοννάτων
κλαίουσ', ἐπισκήπτοντα παιτοίους λόγους· 840
ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος,
πιθοῦ, παράσχες χέρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρὸν, εἰ καὶ μηδὲν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.
ἐσθλοὺ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί. 84
ΧΟ. δεινὸν γε, θνητοὶς ὡς ἅπαντα συμπίτνει,
καὶ τὰς ἀναγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
φίλους τιθέντες τοὺς τε πολεμιωτάτους,
ἐχθροὺς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.
ΑΓ. ἐγὼ σὲ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν, 850
Ἑκάβη, δι' οἶκτου χείρᾳ θ' ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὕνεκ' ἀνόσιον ξένον
καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
εἴ πως φανείη γ' ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς.

στ᾽ πατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν 855
Θρήκης ἄνακτι τῶνδε βουλεῦσαι φόνων.
ἔστιν γὰρ ἥ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατὸς,
τὸν καπνίσαντα δ᾽ ἐξέρημ᾽· εἰ δὲ σοὶ φίλος
δ᾽ ἐστὶ, χωρὶς τοῦτο κοὐ κοινὸν στρατῷ. 860
πρὸς ταῦτα φρόντιζ᾽· ὡς θέλοντα μὲν μ᾽ ἔχειν
σοὶ ξυμποῦσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
βραδὺν δ᾽, Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.
ΗΚ. φεῦ·
[illegible] ἐλεύθερος·
ἡ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἡ τύχης, 865
ἢ πλήθος αὐτὸν πόλεως ἢ νόμων γραφαὶ
εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόπους.
ἐπεὶ δὲ ταρσεῖς τῷ τ᾽ ὄγλῳ πλέον νέμεις,
ἐγὼ σε θῶμαι τοῦδ᾽ ἐλεύθερον φίβου.
ξύνισθι μὲν γὰρ, ἢν τι βουλεύσω κακὸν 870
τῷ τόνδ᾽ ἀποκτείναντι, συνδράσης δὲ μή.
ἢν δ᾽ ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ ʼπικουρία
πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς οἷα πείσεται
φανῇ τις, εἴργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
τὰ δ᾽ ἄλλα θάρσει· πάντ᾽ ἐγὼ θῶμαι καλῶς. 875
ΑΓ. πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ
λαῢσσα γραῖα φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ ʼπικουρίᾳ τίνι;
τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσει φίλους;
ΕΚ. στέγαι κεκεύθασ᾽ αἵδε Τρῳάδων ὄχλον. 880
ΑΓ. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;
ΕΚ. ξὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.
ΑΓ. καὶ πῶς γυναῖξιν ἀρσένων ἔσται κράτος;
ΕΚ. δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
ΑΓ. δεινὸν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος. 885
ΕΚ. τί δ᾽; οὐ γυναῖκες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα,
καὶ λήμνιον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;
ἀλλ᾽ ὡς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον,
πέμψον δέ μοι τηνδ᾽ ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναῖκα. καὶ σὺ, Θρῃκὶ πλαθεῖσα ξένῳ, 890
λέξον, καλεῖ σ᾽ ἄνασσα δῆποτ᾽ Ἰλίου
Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν᾽ εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
[illegible] Ἀχιλλείου τάφου, 895
ὡς τῶδ᾽ ἀδελφῷ πλησίον μὰ φλογὶ,
δισσὴ μέριμνα μητρὶ, κρυφθῆτον χθονί.
ΑΓ. ξένται τάδ᾽ οὖτος· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν στρατῷ
πλοῦς, οἷς ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν· 900
νῦν δ᾽, οὐ γὰρ ἴῳσ᾽ οἰρίους πνοὰς θεὸς,
[illegible] ἐστιν
γένοιτο δ᾽ εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
ἴδιᾳ θ᾽ ἑκάστῳ καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.
ΧΟ. σὺ μέν, ὦ πατρὶς Ἰλιὰς, στρ. α'. 905
τῶν ἀπορρήτων πόλις οἰκέτι λέξει·
τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρίπτει 907, 8
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναι κέκαρσαι
πύργων, κατὰ δ᾽ αἰθάλου
κηλὶδ᾽ οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
τάλαιν᾽, οἰκέτι σ᾽ ἐμβατεύσω.
[illegible] ἀντ. α'.
ἥμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ᾽ ὄσσοις 915
κίδναται, μολπᾶν δ᾽ ἄπο καὶ γοροπειῶν 916. 7
[illegible]
πάσαι ἐν θιλάμοις ἔκειτο,
ξυστὸν δ᾽ ἐπὶ πασσάλῳ, 920
ναύταν οἰκέτ᾽ ὁρῶν ὅμιλον
[illegible]
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις στρ. β'.
χρυσέων ἐνώπτρων 925
λεύσσουσ᾽ ἀτέρμονας εἰς αἰγὰς,
ἐπιδέμιος ὡς πέσοιμ᾽ εἰς εὐνάν.
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
κέλευσμα δ᾽ ἦν κατ᾽ ἴστυ Τροίας τόδ᾽· ὦ
παῖδες Ἕλλανων, πότε δὴ πότε τὰν 930
Ἰλιάδα σκοπιὰν πέρσαντες ἥξετ᾽ οἴκους; 931. 2
λέχη δὲ φίλια μονύπεπλος ἀντ. β'. 933
λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
σεμνὰν προσίζουσ᾽ 935
οὐκ ἦνυσ᾽ Ἄρτεμιν ἁ τλάμων·
ἄγομαι δὲ θανοῦσ᾽ ἰδοῦσ᾽ ἀκοίταν
τὸν οἴων ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ᾽ ἀποσκοποῦσ᾽, ἐπεὶ νύστιμον
ναῦς ἐκίνησεν πόδα καί μ᾽ ἀπὸ γᾶς 940
ὥρισεν Ἰλιάδος· τάλαιν᾽, ἀπείπον ἄλγεσ᾽· 941. 2
τὰν τοῦ Διοσκόροιν Ἑλέναν κάσιν, Ἰδαῖόν τε βουστὰν αἰνόπαρίν κατάρᾳ ἐπῳδ. 943-5
διδοῦσ᾽, ἐπεί με γᾶς
ἐκ πατρίας ἀπώλεσεν
ἐξώκισέν τ᾽ οἴκων γάμος, οὐ γάμος, ἀλλ᾽ ἀλάστορός τις οἰζύς· 948-50
ἂν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρῷων ἵκοιτ᾽ ἐς οἴκους.
ΠΟΛΥΜ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σύ,
Ἑκάβη, δακρύω σ᾽ εἰσορῶν πόλιν τε σὴν,
τὴν τ᾽ ἀρτίως θανοῦσαν ἔγγονον σέθεν. 955
φεῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν οὔτ᾽ εὐδοξία
οὔτ᾽ αὖ καλῶς πράσσουσα μὴ πράξειν κακῶς.
φίρουσι δ᾽ αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
σέβωμεν αὐτούς, ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ 960
θρηνεῖν, προκόπτοντ᾽ οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν;
σὺ δ᾽ εἶ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῃκῆς ὅροις
ἀπὼν, ὅτ᾽ ἦλθες δεῦρ᾽· ἐπεὶ δ᾽ ἀφικόμην,
ἤδη πόδ᾽ ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι 965
ἐς ταυτὸν ἦδε συμπίτνει δῴμὼς σέθεν,
λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμην.
ΕΚ. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
[illegible]
ὕτῳ γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσ᾽, αἰδὼς μ᾽ ἔχει, 970
ἐν τῷδε πάτρῳ τυγχάνουσ᾽, ὧν εἰμὶ νῦν,
κοὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ᾽ ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ᾽ αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν,
Πολυμήστορ᾽· ἄλλως δ᾽ αἰτιῶν τι καὶ νόμος,
γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον. 975
ΠΟΛΥΜ. καὶ δαίμα γ᾽ οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ᾽ ἐμοῦ;
τί χρῆμ᾽ ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
ΕΚ. ἴδιον ἐμαυτῆς δῆτα πρὸς σὲ βούλομαι
καὶ παῖδας εἰπεῖν σοὺς· ὅπως δὲ μοι
χωρὶς κέλευσον τοὺς ἀπαντῶντας ἑκάστους. 980
ΠΟΛΥΜ. χωρεῖτ᾽· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ᾽ ἑρημία.
φίλη μὲν εἶ σὺ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε

σημάτεια' Ἀχαιῶν. ἀλλά σημάνειν σε χρὴ
τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πρόσαντα τῷ
φίλους ἐπαρκεῖν· ὡς ἕτοιμος εἶμ' ἐγώ. 985
ΕΚ. πρῶτον μὲν εἰπὲ παῖδ' ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πελίδαρον ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις.
εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δείξεταν σ' ἐγὼ στομα.
ΠΟΛΥΜ. μάλιστα· τοῖκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.
ΕΚ. ὦ φίλτατ', ὡς εὖ κἀξίως σεβεν λέγεις. 990
ΠΟΛΥΜ. τί δῆτα βούλει δείξεται μαθεῖν ἐμοῦ;
ΕΚ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου.
ΠΟΛΥΜ. καὶ δεῖμ' γ' ὡς σὲ κμήσιος εἶζῆτει μολεῖν.
ΕΚ. χρυσοῦ δὲ σῶν, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων·
ΠΟΛΥΜ. σῶν, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φραυρούμενος.
ΕΚ. σῶσόν νιν αὐτὸν, μηδ' ἔρα τῶν πλησίον. 996
ΠΟΛΥΜ. ἥκιστ'· ἀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.
ΕΚ. εἰσὸ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;
ΠΟΛΥΜ. οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
ΕΚ. ἔστ', ὦ φιλῆσαι ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ, 1000
ΠΟΛΥΜ. τί χρῆμ', ὁ κἀμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
ΕΚ. χρυσοῦ παλαιὰ Πριαμιδῶν κατόρυκες.
ΠΟΛΥΜ. ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέβεν;
ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἰ γὰρ εἰσελθὼν ἀνὴρ
ΠΟΛΥΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; 1005
ΕΚ. ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς. τοῦσδ' εἰδέναι.
ΠΟΛΥΜ. καλῶς ἔλεξας τῇδε καὶ σοφώτερον.
ΕΚ. οἶσθ' οὖν Ἀθήνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;
ΠΟΛΥΜ. ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ἐστι; σημεῖον δέ τι;
ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερῄκλουσ' ἄνω. 1010
ΠΟΛΥΜ. ἔρ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ θριζῖεν ἐμοί;
ΕΚ. σῶσαί σε χρήμασθ' οἷς συνεξῆλθον θέλω.
ΠΟΛΥΜ. ποῦ δῆτα, πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψασ' ἔχεις;
ΕΚ. σκέλεων ὑφ' ὅλας ταῖσδε σώζεται στέγαις.
ΠΟΛΥΜ. ποῦ δ'; αἰδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί.
ΕΚ. ἴδιαι γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι. 1016
ΠΟΛΥΜ. τἀνδον δὲ πιστὰ, κἀρσένων ἐρημία;
ΕΚ. οἰδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργείοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἶκαδ' ἐκ Τροίας πόδα· 1020
ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ στείχῃς πάλιν
ἔξω παισὶν οὗπερ τὸν ἐμὸν ὄκνισας γόνον.
ΧΟ. οὔπω δίδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
ἀλίμενόν τις τὸ ὡς εἰς ἄντλον πεσὼν 1024. 5
λέχριος ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας, 1026. 7
ἀμέρσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον 1028. 9
δίκα καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπίτνει, ὀλέθριον κακόν. 1030. 1
[illegible]
[illegible]
ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.
ΠΟΛΥΜ. ὤμοι, τυφλωθεῖμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
ΧΟ. ἠκούσατ' ἀνδρὸς Ὀρηκῴου οἰμωγήν, φίλαι; 1036
ΠΟΛΥΜ. ὤμοι μάλ' αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
ΧΟ. φίλαι, πέπρωται καὶν' ἔσω δόμων κακά.
ΠΟΛΥΜ. ἀλλ' ὦτε μὴ φθῆγγτε λαυθηρᾷ ποδὶ·
βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μοχλούς. 1040
ΧΟ. ἰδού, βαρεῖς χεῖρὸς ὀρμῶται βέλος.
βοήλατ' ἐπεσπίσωμεν· ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Ἕκάβῃ παρεῖναι Τρῳάσιν τε συμμάχους.
ΕΚ. ἄρασαι, φιλίου μηδεὶς, ἐκβάλλων πύλας·
οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν εὐθήσεις κόραις, 1045
οὐ παῖδας ἥβει ζῶντας, οὓς ἔκτεινʼ ἐγώ.
ΧΟ. ἦ γὰρ καθεῖλες ὕμνῳ καὶ κιθαρεῖ ξυνὸν,
δύσποινα, καὶ δίδυμαος οὐπερ λίγεις;

ΕΚ. ὦφει νιν αὐτίς' ὕπτα δωμάτων πάρος
τὸν [illegible] τὸν σὸν παῖδα, τὸν σὸν, ὦ σοφέ. 1050
παῖδων τε δισσῶν σῴμαθ', οὓς ἔκτεινʼ ἐγὼ
ξὺν ταῖς ἀρίστοις Τρῳάσιν· δίκην δέ μοι
δέδωκε· χωρεῖ δ', ὡς ὁρᾷς, δι' ἐκ δόμων.
ἀλλ' [illegible]
θυμῷ ζώοντι Θρηκὶ δυσμαχώτατῳ. 1054
ΠΟΛΥΜ. ὦμοι ἐγὼ, πᾶ βῶ, πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω; 1056. 7
τετράποδος βίσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χέιρα κατ' ἴχνος· ποίαν, ἢ ταύταν ἢ
τάνδ', 1059. 60
ἐξαλλάξω τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι
χρίζων Ἰλιάδας, αἳ με διώλεσαν·
πάλαινα κόραι πάλαινα Φρυγῶν,
ὦ κατάρατοι, ποῖ καὶ με φυγᾷ
πτώσσουσι μυχῶν· 1063
εἶδε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσασαί· ἀκέσασαί, Ἄλιε, τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξαι. 1067. 8
ἰώ.
[illegible]
τάνδε γυναικῶν. πᾶ πόδ' ἐπ[illegible]ξας 1070
[illegible]
θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος
ἀρνύμενος λώβαν, λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς· ὦ τάλας
ποῖ, πᾶ φεύγωμαι τέκν' ἔρημα λιπὼν 1075
βάκχαις Ἄιδυν διαμοιρᾶσαι,
σφακτὰ κυσὶν τε δαΐ' ὀρείαν τ' ἐκβολάν; 1077. 8
πᾶ βῶ, πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω,
ναὺς ὅπως ποντίοις πείσμασι λινόκυκλον 1080
φάρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συθείς 1081. 2
τέκνων ἐμῶν φύλαξ ὀλεθρίου κοίταν. 1083, 4
ΧΟ. ὦ τλήμον, ὦς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά·
δρᾶσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τἀπίτιμα
δαίμων ἔδωκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
ΠΟΛΥΜ. αἰαῖ, ὦ Ὀρήκης 1088
λοχυσφόρων, ἔνοπλον, εὔπτερον Ἄρηι κάτοχον γένος.
ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεΐδαι, 1091
βοᾶν αὔτ', βοᾶν·
ἴτ' ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
κλύει τις, ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
γυναῖκες ὠλεσάν με, 1095
γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.
δεινὰ δεινὰ πεπύσθημεν· ὤμοι ἐμᾶς λώβας. 1097, 8
ποῖ τρίπωλαι, ποῖ πορευθῶ; 1099
ἀμπτάμενος οὐράνιον ὑψιπετὲς ἐς μέλαθρον, Ὠρίωνος
ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας 1102
ἀφίησιν ὄσσων αἰγὰς, ἢ τὸν Ἄιδα 1103, 4
μελάγχρωτα πορθμὸν ἄξω τάλας; 1105, 6
ΧΟ. ξυγγνώσθ', ὅταν τις κρείσσων' ἢ φέρειν κακὰ
[illegible]
ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσυχος
πέτμος ὑμείας παῖς λέλακε' ἀνὰ στρατόν 1110
Ἴλιον, διδοῦσα θώρηβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
πύργους πεσόντας ἤγαμεν Ἑλλήνων δορὶ,
φόβῳ παγέα ἂν οὐ μέσως ὄδε κτύπος.
ΠΟΛΥΜ. ὦ φίλτατ', ἠσθόμην γάρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
φωνῆς ἀκούσας, εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν· 1115
ΑΓ. ἔα·
[illegible]
τίς ὧμ' ἔθηκε τυφλὸν, αἰμάξας κόρας;
παῖδών τε τοὐσὸ' ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χθόνα

σοὶ καὶ τέκνοισιν ἔζευκ', ὥστε ἦν ὕμα.
ΠΟΛΥΜ. Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν 1130
ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.
ΑΓ. τί φῄς; σὺ ταῦγων εἴργασαι τάδ', ὡς λέγει;
σὺ τλᾶσαν, Ἑκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;
ΠΟΛΥΜ. ὦμοι, τί λέξετε; ἢ γὰρ ἐγγὺς εἶσθ' ἐμοῦ;
σήμηνον, εἰπὲ ποῦ 'σθ', ἵν' ἀρπάσας χεροῖν 1135
διασπάσωμαι καὶ καλαμᾶβ χρόα.
ΑΓ. οὗτος, τί πάσχεις;
ΠΟΛΥΜ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαγῶσαν χέρα.
ΑΓ. ἴσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
λέγ', ὡς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει 1140
κρίνω δικαίως, ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
ΠΟΛΥΜ. λέγω μάν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολίδωρος. Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὕποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἁλώσεως. 1145
τοῦτον κατέκτειν' ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
ἄκουσον, ὡς εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
ἴδεισα μὴ σοὶ πολέμιος λιμφθεὶς ὁ παῖς
Τρωὰν ἀθρόαν καὶ ξυνοικίαν πάλιν,
γνώστης δ' Ἀχαιοὶ ζῶσα Πριαμιδῶν τινα 1150
φυτῶν ἐς αἶαν αἶσιν ἄρσαν στόλον,
κἄπειτα Θρῄκης πεδία τρίσοιον τάδε
λεηλατοῦντες, γείτονα δ' εἴη κακὸν
Τρῳσίν, ἐν ὥρᾳ νῦν, ἄναξ, ἐκώμουμεν.
Ἑκάβη δὲ παῖδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον, 1155
λόγῳ με τοιῷδ' ἦγαγ', ὡς κεκρυμμένας
ὀῆκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ
χρυσοῦ· μόνου δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδῇ τάδε.
ζῶ δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κώμῃας γώνυ· 1160
πολλοὶ δὲ χεῖρες αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
αἱ δ' ἐντεῦθεν, ὡς δὴ παὰ φίλῳ. Τρῴων κόραι
θάκουν, ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερός,
ἥνον θ', ὑπ' αἰχμὰ τοῖσδε λείσσουσαι πέπλους·
ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι 1165
[illegible]
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι
τέκν' ἐν χερῶν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιτο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χερῶν.
κἀγ' ἐκ γαληνῶν πῶς δοκεῖς προσφθεγμάτων 1170
[illegible]
κευτοῦσι παῖδας, αἱ δὲ πολεμίων δίκην
ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
εἰ μὲν πρόσωπον ἐξεπιστατῶν ἐμόν, 1175
κώμης κατείγων, εἰ δὲ κινοῖην χέρας,
πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἦνυον τάλας.
τὸ λοίσθιον δέ, πῆμα πήματος πλέον,
ἐξειργάσαντο δεῖν' ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
πῶρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαπώρους κόρας 1180
κευτοῦσιν, αἱμάσσουσιν· εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
θὴρ ὡς δίωκω τὰς μιαιφόνους κύνας,
ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον, ὡς κυνηγέτης,
βάλλων, ἁρίσκων. τοιάδε σπευδὼν χάριν 1185
πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιός τε σὸν κτανών,
Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους,
εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς,
ἢ νῦν λέγων τίς ἐστιν, ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συνελὼν ἐγὼ φράσω· 1
γένος γὰρ οὔτε πόντου οὔτε γῆ τρέφει
τοιόνδ'· ὁ δ' ἀεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται.
ΧΟ. μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
τὸ θεῖον συτέειν ὧδε πᾶν μίμνῃ γένος·
[πολλοὶ γὰρ ἡμῶν αἱ μὲν εἶσ' ἐπίφθονοι, 1185
αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.]
ΕΚ. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἔχρῃν ποτε
τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον.
ἀλλ' εἶτε χρῄσῃ ὕδρασε, χρῄσῃ' εἶδε λέγειν,
εἶτ' αὖ ποιῇ, τοὺς λόγους εἶναι σαθρούς, 1190
καὶ μὴ δύνασθαι πᾶδε' εὖ λέγειν ποτέ.
σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες,
ἀλλ' οὐ δέναυτ' ἂν διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ,
κακῶς δ' ἀπώλοντ'· οὔτις ἐξῆλυξέ πω.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδε φρονίμοις ἔχει· 1195
πρὸς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι,
ὃς φῄς Ἀχαιῶν πάνυ ἀπαλλάσσων διπλοῦν
Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν.
ἀλλ', ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔτοσ' ἀν φίλου
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος, 1200
οἷδ' ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πράθθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινά,
ἢ ξυγγενὴς ὢν, ἢ τιν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σὴν ἐμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὐθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; 1205
ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τιλῄσῃ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα καὶ κέρδη τὰ σά.
ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς, ὅτ' ἠτύχει
Τροία. πέρῃ δὲ πύργος ἐξῆν ἔτι πτόλιν,
εἶχ' τε Πρίαμος, Ἕκτορός τ' ἤνθει δόρυ, 1210
τί δ' οὐ τότ', εἶπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα κἀν δόμοις ἔχων
ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἤλθες Ἀργείοις ἄγων;
ἀλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οἴκεῖ' ἤμεν ἐν φίλοι,
καπνῷ δ' ἐσήμην' ἦστυ πολεμίων ὕπο, 1215
ξένων κατέκτας σὴν μολὼν' ἐφ' ἑστίαν.
πρὸς ταῖσδέ νυν ἄκουσον ὡς φανεῖ κακώς.
χρῆν σ', εἶπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
τὸν χρυσὸν ὃν φῂς οὐ σὸν, ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
δοῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον 1220
[illegible]
σὺ δ' οὐδὲ νὺν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
καὶ μὴν τρέφων μὲν ὡς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν
σώσας τε τὸν ἐμὸν εἶχες ἂν καλὸν κλέος· 1225
ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκασ' ἔχει φίλους.
εἰ δ' ἐσπανίσες χρημάτων, ὁ δ' ἠὐτύχει,
θησαυρὸς ἦν σοι παῖς ὑπῆρχ' οἷμοι μέγας·
νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον, 1230
χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τέ σοι.
αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
Ἀγάμεμνον, εἰ τᾷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ·
οὔτ' εὐσεβὴ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον ἔβασκεις ξένον· 1235
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
τοιοῦτον ὄντα· δεσπότας δ' οὐ λοιδορῶ.
ΧΟ. φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πρᾴγματα
χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.
ΑΓ. ἀγθεινὰ μέν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακά· 1240
ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει

πολῖτα· ἐς χέρας λαβὼν' ἀπώσασθαι τόδε.
ἐμοὶ δ', ὦ εἰδῆς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
σὲν' οὐν Ἀχαιῶν ἄνδ' ἀποστεῖλαι ξένον,
ἀλλ' ὡς ἔλῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς. 1245
λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὤν.
τὰν' οὖν πασ' ἐμὸν μήδεον ξενοκτονεῖν·
ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησιν τόδε.
πῶς οὖν σε κρίνας μὴ δίκειν φύγω ψόγον;
οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ 1250
πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
ΠΟΛΥΜ. οἴμοι, γυναικός, ὡς ἔοικ', ἡσσώμενος
δοίλῃς, ὑφίξω τοῖς κακίοσιν δίκην.
ΕΚ. σέκουν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά; 1254
ΠΟΛΥΜ. οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.
ΕΚ. ἀλγεῖς· τί δ' ἡμᾶς; παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
ΠΟΛΥΜ. χαίρειν ἐφίζουσ' εἰς ἔμ', ὦ πανοῦργε σύ.
ΕΚ. οὐ γάρ με χαίρειν χρὴ σε τιμωρουμένην;
ΠΟΛΥΜ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντία νοτὶς 1260
ΕΚ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλληνίδους;
ΠΟΛΥΜ. κρύφῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καμπηλίων.
ΕΚ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων·
ΠΟΛΥΜ. αἰτῇ πρὸς ἵστὸν ναὸς ἀμβῆσαι ποδί.
ΕΚ. ὑποπτέρους νώτισιν, ἢ ποῖῳ τρόπῳ; 1265
ΠΟΛΥΜ. κύων γενήσει πῦρ σ' ἔχουσα δεύγματα.
ΕΚ. πῶς δ' οἶσθα μορφὴν τὴν ἐμὴν μετάστασιν;
ΠΟΛΥΜ. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
ΕΚ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις κακῶν;
ΠΟΛΥΜ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ.
ΕΚ. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω πότμον; 1270
ΠΟΛΥΜ. θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῷ κεκλήσεται
ΕΚ. μορφῆς ἐπῳδόν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
ΠΟΛΥΜ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
ΕΚ. οὐδὲν μέλει μοι, σοῦ γέ μοι δύντος δίκην.
ΠΟΛΥΜ. καὶ σήν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
ΕΚ. ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν. 1276
ΠΟΛΥΜ. κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλεχος, οἰκουρὸς πικρά.
ΕΚ. μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.
ΠΟΛΥΜ. καὶ ταῦτ' ἐπὶ τούτοις, πελεκὺν ἐξύρασ' ἄνω.
ΑΓ. οὗτος σύ, μαίνει, καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; 1280
ΠΟΛΥΜ. κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀμμένει.
ΑΓ. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν, δμῶες, ἐκποδὼν βίᾳ;
ΠΟΛΥΜ. ἀλγεῖς ἀκούων; ΑΓ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;
ΠΟΛΥΜ. ἐγκλήετ'· εἴρηται γάρ.
ΑΓ. οὐχ ὅσον τάχος
ιήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι, 1285
ἐπεὶπερ οὔτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;
Ἑκάβη, σὺ δ', ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροὺς
στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεὼν
σκηναῖς πελάζειν, Τρῳάδες· καὶ γὰρ πνοὰς
πρὸς οἶκον ἥδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ. 1290
εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, εὖ δὲ τἀν δόμοις
ἔχοντ' ἴδοιμεν, τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.
ΧΟ. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε, φίλαι,
τῶν δεσποσύνων πειρασόμενοι
μόχθων· στερρὰ γὰρ ἀνάγκη. 1295

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαθὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνείκην. φυγὰς δ' ἐκεῖνος εἰς Ἄργος παραγενόμενος ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἄδράστου. κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερόν, συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκάστη ἔπεισεν αὐτὸν ὑποσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη τὰ τέκνα εἰς φιλίαν συναγαγεῖν οὐκ ἠδύνατο· Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πολεμιον παρασκευάμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νικήσειν τοὺς ἐκ τῆς πόλεως, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο, καὶ τοῦ παιρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπ:σφαξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὑροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς κατέσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλυβε τὴν δυναστείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι τῇ μάχῃ ἡττηθέντες ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφὴν, Πολυνείκην δὲ ἀκηδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν μεν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

ΛΑΙΩΣ.

Ἁρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς γενομένου ταύρου, καὶ μεταχωρισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ θαλάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἔπεμψε τὸν υἱὸν Κάδμον ἐπὶ ζήτησιν τῆς κόρης, εἰπὼν, εἰ μὴ ταύτην εὑρὼν ἥξοι, μηδ' ἂν αὐτὸν ἐπανελθεῖν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ τι καὶ δράσειε, μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω κἀκ τούτου γνῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἐλθὼν οὖν εἰς Δελφοὺς ἤρετο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὃς χρᾷ μὲν οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὡς ἐξελθόντα ἐκείθεν, ἀκολουθήσαντα βοῒ, οἳ ἂν αὐτη γε πέσῃ, κἀκεῖ κτίζειν πόλιν. ὁ δὲ πειισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἴασε, βοῦν δὲ κατὰ τύχην εὑρὼν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἑστήκασι τόπῳ αἱ Θῆβαι, κἀκεῖ παρα-

χρησμὸς πεσσεύσης, ἔγημε τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελεσφόρον, καὶ πόλιν ἑπτάπυλον κτίζει τὰς Θήβας ὁμωνύμους τῶν ἑκατοντατέλων Αἰγυπτίων Θηβῶν, χρησάμενος ἐπιστήμαι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργάτῃ Ἀμφίονι τῷ μουσικῷ· τούτου γὰρ φασιν ἀνακρουόμενον μέλος θέλγειν τε τὰ μέλει τοῖς λίθοις, καὶ ἀλλεπαλλήλως αὐτῶν τιθεμένων ἁπαδεῖξαι τὰ τείχη· πέλας δὲ ἔχειν τὴν πύλιν ἑπτά, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας τόνοι ἑπτά εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέπλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἠρωϊσθαι τὰ τείχη προσάλληλα. ἡ γὰρ ἁρμονία μουσικὴ

Κάδμος οὖν γήμας τῆς Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως παῖδα Ἁρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὁ δὲ Λάβδακον, ὁ δὲ Λάϊον. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἦλιν καὶ τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον ἰδών, ὃς ἦν ἐξ ἄλλης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἰνομάου Ἱπποδαμείας καὶ ἅλοιτε τούτου κατακρας τῷ ἔρωτι, ἁρπάσας εἰς Θῆβας ἤγαγε. καὶ συνὴν αὐτῷ τὰ ἐρωτικὰ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν εὑρών, καθὼς δή καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὁ δὲ Πέλοψ μαθὼν τοῦτο κατηράσατο Λαΐῳ μηδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη, ὑπ' αὐτοῦ τοῦτον ἀναιρεθῆσεσθαι, δεῖ ταῦτα πολὺν ἤδη χρόνον ὁ Λάϊος ἅπαις ὢν παραγίνεται εἰς Πυθίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει

> Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
> τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται,
> παιδὸς ἑοῦ χειρσὶ λιπεῖν βίον· ὡς γὰρ ἔνευσε
> Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀρὰισι πιθήσας,
> οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠξέτασ σοι τάδε πάντα.

ὑιτιῶν θεστησιάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπιθυμίᾳ καὶ ἡδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Λάϊος, ἢ ὡς τινές φασι μιᾷ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ συνελθὼν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Οἰδίποδα σπείρει. καὶ μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐτὸν ἀνατεμπάσας τοὺς χρησμοὺς καὶ φίλτρον λαβών, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος μίπτει διὰ τῶν οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος τὸν Κιθαιρῶνα, ὡς ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθησόμενον. ἔτυχε δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νομέας βασιλέως Κορίνθου βόσκειν ἐκεῖ· οἱ καὶ τὸ βρέφος εὑρώτες καὶ ἀνελόμενοι φέροντι πρὸς τὴν Πολύβου γυναῖκα Μερόπην. ἣν γὰρ ἀπαίδιᾳ δυστυχοῦσα· καὶ πως πείθει τὸν ἄνδρα Πόλυβον αὐτὴ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ παῖς καὶ τινι τῶν ἐκεῖ συνελθὼν εἰς ἔριν, οἷα δὴ γίνεται, ὡς οὐκ εἴη Πολυβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ' αὐτοῦ. ὕθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω πευσόμενος περὶ τούτου. καὶ ὡς ἔσται φονεὺς τοῦ πατρὸς μανθάνει καὶ ὡς τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ μόνα τίνες ἦ εἶεν αὐτῷ οἱ γονεῖς σαφῶς οὐ μανθάνει. ἐπανιὼν δὲ ἐκείθεν ὑπήντησε Λαΐῳ, ἀβικνουμένῳ καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω, ἐφ' ᾧ περὶ τοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς γνῶναι, εἰ τέθνηκε. καὶ ὁ τοῦ Λαΐου θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρῆσαι τῷ βασιλεῖ. Οἰδίποὺς δὲ ὑπερφυᾶ κρατοῦμενος καὶ τοῦτο μηδὲν ἐνεγκὼν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐτῷ τὸν δεσπότην, οὐκ εἰδὼς ὡς πατροκτόνος γέγονεν, ἅτις μόνον τὸν συνεπομένων Λαΐῳ διαφυγόντος. ὃς δὴ καὶ τὸν φόνον ὕστερον διεσάθησεν. ὡς ἔφησι Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράννῳ. τότε οὖν Οἰδίπους τοὺς τοῦ Λαΐου ἵππους λαβὼν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἐπαλαυλίζει τὴν Κόρινθον, καὶ διδοὺς ταῦτα πάντα Πολύβῳ τροφεῖς ἐκείθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατροκτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμὸν διδιὼς· ὥστε γὰρ πατέρας αὐτοῦ τῷ ὄντι Πόλυβον καὶ τὴν ἐκείνου γυναῖκα εἶναι. καὶ ἀφικνεῖται πρὸς Θήβας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἐχειμάζοντο τότε, χρησμοὺς τε ψαψιδούσης καὶ ὄντινα βούλοιτο τῶν πολιτῶν ὑρπαζούσης καὶ διαφθειρούσης, διὰ τὸ μὴ συνιέναι σφᾶς τὸν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν. ἐπήγαγε δὲ ταύτην ὁ Ἄρης Θηβαίοις, ἀμυνόμενος αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνον, ὃν ὁ Κάδμος ἀνεῖλε καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἔσπειρεν, ἐξ ὧν ἀνεφάνησαν οἱ Γηγενεῖς. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφιγξ πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στῆθος δὲ καὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, οὐραίαν δὲ δράκοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ὧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἰνίγμα, ὡς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει·

> Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή,
> καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
> ἕρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
> ἀλλ' ὁπόταν πλεύεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
> ἔνθα μόνος γυίοισιν ἀφαυρότερον πέλει αὐτοῦ·

οὔπερ ἀγνοουμένου ἐκκρέμβε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκάστης τῆς βασιλίσσης, ὡς, ὅστις εὕροι τὸ αἴνιγμα, τούτῳ συνάψειν τὴν ἀδελφήν. Οἰδίπ υς δὲ, ὡς ἔζημεν, ὀλίγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λύει τε τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδὼς εἰς γυναῖκα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὡς φασι·

> Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
> φωνῆς ἡμετέρης, σὸν τέλος ἀμπλακίης.
> ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἠνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
> πρῶτον ἓξὺ τετράποσιν νήπιος ἐκ λαγόνων·
> γηραλέος δὲ πέλων τρίταπον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
> αἰ χέρα φωτίζων, γήμαι κειμπτίμενος.

ἀκούσασα δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφιγξ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ παραχρῆμα βίψασα τοῦ ἄερος. Οἰδίπους δὲ συνὼν τῇ μητρὶ καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύσας τέσσαρας, ἄρρενας μὲν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην, ὡς ἔγνω τὸ μίασμα ὕστερον, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές ποτε ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν οἰκίσκῳ, ἵν' ὑπὸ μηδενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην ἔχοι τὸ κατ' ἐκείνου. καὶ ὃς τοῦτο ὑπεραλγήσας ἀρᾶται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδηρῷ μερίσαι. οἱ δὲ τὰς τοῦ πατρὸς ἀρὰς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἐχειθαι τῆς ἀρχῆς ἑνα παρ' ἑνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν θατέρῳ θάτερον. ὁ τοίνυν Ἐτεοκλῆς ὥτε πρῶτος ὢν τῶν ἀδελφῶν καὶ πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἦρατο, Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε, καὶ τελεσθέντως ἑνιαυτοῦ ἀφίκετο πρὸς τὸν ἀδελφὸν, αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἄρξειν ἐνιαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ οὔτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ἄτιμον τὸν ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενος ἦλθεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀδράστου Λαδώνι θυγατερα πείθει τὸν κηδεστὴν συναμασθαι τούτῳ πρὸς τὴν τῆς βασιλείας ἀπαίλησιν. καὶ πλείστην ὕστερ πομπὴν ὧν στρατιῶν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ ἡ μήτηρ ἐθέλουσα πρὸ τῆς συμπλοκῆς διαλλάξαι τοὺς παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὡς ἔχρησε Τειρεσίας, εἰ ὁ Κρέοντος υἱὸς Μενοικεὺς ἀνέλοι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν τοῦ δράκοντος φωλεὸν, κρατήσειν Ἀργείων Θηβαίους, καὶ ὡς γέγονε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες πεπτώκασι πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὡς μονομαχήσαντες

πρὸς ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι ἀγηρέσηαν, καὶ ὡς ἐλθοῦσα πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ τεθνηκότας εὑροῦσα συναπέσφαξεν ἑαυτὴν, καὶ ὡς Κρέων ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς Ἐτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ ἄταφον εἶασε, καὶ Οἰδίπουν τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα ταῦτα Εὐριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγεῖται. ἔστι δὲ τὸ παρὸν δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐξαιρέτων, διανοίαις καὶ γνώμαις πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἀνθοῦν καὶ μεταχειρίσει ἀρίστῃ, καὶ διὰ πάντων ἀκμάζον, εἰ καὶ ἀπίδανον ἔχει τὴν εἰς Οἰδίπους Πολυνείκους εἴσοδον. ἐπεγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι παρ' ἀντιδιαστολὴν τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Αἰσχύλου. ταύτῃ γὰρ τῇ ὑποθέσει κἀκεῖνος χρῆται ἐν τῷ δευτέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθένους ἐκ Φοινίκης Ἀγηνορίδαι θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἐπεμψαν, αἵτινες καὶ πρὸς Δελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Οἰδίπου διὰ τὸ καὶ τὸν Κάδμον, ὡς ἔφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι. καὶ καταλαβόντος τοῦ πολέμου ἠναγκάσθησαν μεῖναι αὐτόθι, μεχρὶς ἂν ἡ μάχη λωφήσῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμενων ἕδραν
καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις
Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα,
ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλέ γὴν
τὴνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἁρμονίαν ποτὲ
Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῖδε Λάϊον.
ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλῄζομαι Μενοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ.
καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοὔτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λάϊός μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
ἦν, χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
ὁ δ' εἶπεν, ὦ θήσαισιν εὐίπποις ἄναξ,
μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
ὁ δ' ἠδονῇ δοὺς ἕς τε βακχεῖον πεσὼν
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρίφος,
γνοὺς τἀμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
λειπὼν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος,
σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον.
[ὅθεν νιν Ἕλλας ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.]
Πολύβου δὲ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι
φέρουσ' ἐς οἴκους ἕς τε δεσπούνης χέρας
ἔθηκαν. ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδῖνων πόνων
μαστοῖς ὑφεῖτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
ἦδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
παῖς οὐμὸς ἦ γνοὺς ἢ τινος μαθὼν πάρα
[illegible]
πρὸς δῶμα Φοίβου, Λάϊός θ' οὑμὸς πόσις,
[illegible]
εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
ἐς ταυτὸν ἥμπλω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
καὶ νιν κελεύει Λαΐου τροχηλάτης,
ὦ ξένε, τυράννοις ἐκπαθὼν μισθήσασθ.
ὁ δ' εἶρ' ἀναυδος, μεγα φρονῶν. πῶλοι δέ νιν
χηλαῖς τίνυσταις ἐξεμόλυσσον ποδῶν.
ὄθεν, τί τἀκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;
παῖς πατέρα καίνει, καὶ λαβὼν ὀχήματα
Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὡς δ' ἐπεζάρει
Σφίγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν, ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις,
Κρέων ἀδελφὸς τἀμὰ κηρύσσει λέχη,
ὕστις σοφῆς αἴνιγμα παρθένου μάθοι,
τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὼς μαθών,
ἔλεγεν τίνα τὸν ἐν γῇ κυδιάνειραν,
[καὶ σκῆπτρ', ἐπαρθὲν τῆσδε λαμβάνει χθονός.]
γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν οὐκ εἰδὼς τάλας,
οὐδ' ἡ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
τίκτει δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας,
Ἐτεοκλέα κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν,
κόρας δὲ δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητρῴων γάμων
ὁ πάντ' ἀιατλὰς Οἰδίπους πάθήματα
εἰς ὄμμαθ' αὑτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
κλῄθροις ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχῃ
γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
τὼ δ' ἐς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
εἰχὰς θεοῦ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ,
ξυμβᾶντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
ἡκέμεν ἐκ γῆς τῆσδε Πολυνείκη χθόνα.
Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
ἐναυτὸν ἄλλως σπουδ'. ἐπεὶ δ' ἔπι ξυγὰς
καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων,
φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκη χθονός.
ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει
ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἑπτάπυλα τείχη τάδε,
πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός.
ἐγὼ δ' ἔριν λύσουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
ἔπεισα παιδὶ πάϊδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
ἥξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
ἀλλ' ὦ φαεννὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας
Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις.
χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἐὰν βροτῶν
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.

ΠΑ. ὦ κλεινὸν οἶκοις Ἀντιγόνη Φίλος πατρὶ,
ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
μεθῆκε μελλήθρων ἐν δίηρες ἴσχατον,
στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργείων, ἱκεσίαισι σαῖς,
ἐπίσχες, ὡς ἂν προὐχερωνήσω στίβον,
μή τις πολιτῶν ἐν τριβῇ φαντάζεται,
κἄμοὶ μὲν ἔλθῃ φαῦλος, ὡς δούλῳ, ψόγος,
σοὶ δ' ὡς ἀνάσσῃ· πάντα δ' ἐξειδὼς φρόνισα,
ἃ τ' εἶδον εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
σπουδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων
ἐνθεσδ' ἐκεῖσε δεῦρό τ' αὖ κείνου πάρα.
ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
κέδρου παλαιὸν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ·
σκάπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς
Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στράτευμ' ὅσον.
ΑΝ. ὄμεγέ νιν ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων,
ποδῶς ἴχνος ἐπαντέλλων.
ΠΑ. ἰδοὺ, ξύναψον, παρδέν· ἐς καιρὸν δ' ἔβης·
κινοῦμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
ΑΝ. ἰὼ πάτρια παῖ Λατοῦς
Ἔκάτα, κατάγαλκον ἄπαν
πεδίον ἀστράπτει.
ΠΑ. οὐ γὰρ τι φαῦλος ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.
ΑΝ. ἆρα πύλαι κλήθροις χαλκόδετ' ἐμβολά τε
λαΐνεοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις τείχεος ἥρμοσται;
ΠΑ. θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.
ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφας,
πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ
πάγχαλκον ἀσπὶς ἀμφὶ βραχίονα κοιφίζων;
ΠΑ. λοχαγός, ὦ δέσποινα.
ΑΝ. τίς, πάθεν γεγώς,
αὐδᾶσον, ὦ γεραιέ, τὸν ὀνομάζεται.
ΠΑ. οὗτος Μυκηναίος μὲν αὐδᾶται γένος,
Λερναία δ' οἰκεῖ γάμαθ', Ἱππομέδων ἄναξ.
ΑΝ. ἔ ἔ, ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν,
γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος,
ἀστρωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οἷχλ πρόσφορος
ἀμερίῳ γένυᾳ.
ΠΑ. τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾶς Δίρκης ὕδωρ
λοχαγόν;
ΑΝ. ἄλλος ἄλλου ὅδε τευχέων τρόπος.
τίς δ' ἐστὶν οὗτος;
ΠΑ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφυ
Τυδεύς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.
ΑΝ. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὦ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ;
ὡς ἀλλάχρως ὅπλοισι, μιξοβάρβαρος.
ΠΑ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντιστῆρες εἰστοχώτατοι.
ΑΝ. σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;
ΠΑ. σημεῖ' ἰδὼν τόδ' ἀσπίδων ἐγνώρισα
[illegible]
ἃ προσδέδορκὼς οἶδα τοὺς ὁπλισμένους.
ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνῆμα τὸ Ζήθου περᾷ
καταζόστρυχος ὅμαιμος γοργὸς εἰσιδεῖν
λοχαγός; ὡς ὄχλος νιν ἑστήρῳ ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει.
ΠΑ. δῦ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος.

ΑΝ. ἀλλά νιν ἁ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος
Ἄρτεμις ἰεμένα τόξοις δαμάσασ' ἀλέσειεν
ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρασιν.
ΠΑ. εἴη τάδ', ὦ παῖ· σὺν δίκῃ δ' ἥκουσι γᾶν· 154
ὁ καὶ δίδυκα μὴ σκοπᾶσ' ὀμθὸς θεοί.
ΑΝ. ποῦ δ' ὃς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς πολυπόνῳ
μοίρᾳ; 156, 7
ὦ φίλτατ', εἰπέ, ποῦ 'στι Πολυνείκης, γέρον.
ΠΑ. ἐκεῖνος ἑπτὰ παρθένων ταῖφον πέλας
Νιόβης Ἀδρήστῳ πλησίον παρατατεῖ. 160
ὁρᾷς;
ΑΝ. ὁρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὁρῶ δέ πως
μορφὴν τύπωμα στέρνα τ' ἐξηκασμένα.
[illegible]
ποσὶν ἐξαύσαιμι δ' αἰδέμνοις 164
πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας
δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλοιμι χρόνῳ φυγάδι μέλεον. ὡς
ὅπλοισι χρυσέοισιν ἐκπρεπὴς, γέρον 168
ἑφοῖος ὁμοῖα φλεγέθων βαλαῖς ἁλίου.
ΠΑ. ἦξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλῆσαι χαρᾶς, 170
[illegible]
ΑΝ. οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς;
ΠΑ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὕδε·
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαιμάτου χοαί. 174
ΑΝ. ὦ λιπαροξώνου θύγατερ Ἀλίου
Σελαναίᾳ, χρυσεόκυκλον φέγγος,
ὡς ἀτρεμαία κεῖτρα πώλοις σώφρονα 177, 8
μεταφέρων ἰδοίμει.
ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει 180
Καπανεύς;
ΠΑ. [illegible]
πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.
ΑΝ. ἰὼ,
Νέμεσι καὶ Διὸς βαρίβρομοι βρονταὶ,
κεραύνιόν τε πῦρ αἰδαλόεν, σύ τοι
μεγ[illegible] 185
δδ' ἐστὶν, αἰχμαλωτίδας ὃς δορὶ Θηβαίας
Μυκήναισιν εὔχεται Λερναίᾳ τε δώσειν τὰ
αἶσα.
Ποσειδωνίοις Ἀμυμωνίοις
ὕδασι, δουλείαν περιβαλών·
μήποτε μήποτε τάδ', ὦ πότνια, 190
χρυσεοζόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι,
[illegible]
ΠΑ. ὦ τέκνον, ἔσβα δόμα, καὶ κατὰ στέγας
ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πάθου
ἐς τέρψιν ἦλθες ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν. 195
ὄχλος γὰρ, ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
φιλόψογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
σμικρᾷ τ' ἀφορμᾶς ἢν λάβωσι τῶν λόγων,
πλείους ἐπεσφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις 200
γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλας λέγειν.
ΧΟ. Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν στρ. α'.
[illegible]
Φοιτίσσας ἀπὸ νάσου
[illegible] 205
ὦ ὑπὸ δειρᾶσι νιφοβόλοις
Παρνασσοῦ κατενάσθη,
Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
τᾳ πλεύσασα περιρρύτων

ὑπὲρ ἀκαμπίστων πεδίων
[illegible]
ἱππευσάντος, ἐν σφυρὰ
[illegible]
[illegible] ἀντ. α'.
Καδμείων δ' ἐμολὼν γᾶν,
[illegible]
ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐου
[illegible]
ἵσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεί-
κτοις Φοίβῳ λάτρις γενόμαν.
ἔτι δὲ Κασταλίας ἴδωρ
ἐπιμίσει με κόμας ἐμὰς
[illegible]
Φοιβείαισι λατρείαις. 225
ὦ λάμπουσα πέτρα πυρὸς μεσῳδός.
[illegible]
Βακχείων, Διονύσου
οὖνα θ', ἁ καθαιμάτιον
στάζεις τὸν πολύκαρπον 230
[illegible]
ζᾶδέ τ' ἄντρα δρύκαντος, οὗ-
ρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν,
ῥηβδόλων τ' ὄρος ἱρὸν, εἰ-
λίσσων ἀδανάτου θεοῦ 235
χορὸς γενοίμαν ἄβροσος
παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-
βου Δίρκαν προλιποῦσα.
νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων στρ. β'.
θοΰμος μολὼν Ἄρης 240
αἷμα διΐων φλέγει
τῶν, ὁ μὴ τύχοι, πῶλει·
κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη·
κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται
ἑπτάπυργος ἅδε γᾶ, 245
Φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ.
κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκεα
τὰς κερασφόρου πέρυκεν Ἰοῦς
ὧν μετιστὶ μοι πόνων.
ἁμφὶ δὲ πτόλιν νέφος ἀντ. β'. 250
[illegible]
[illegible]
ἂν Ἄρης τύχ' εἴσεται,
παισὶν Οἰδίπου φέρων
[illegible] 255
Ἄργος ὦ Πελασγικὸν,
δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν
καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ,
ὃς μετέρχεται δόμους. 260
ΠΟ. τὰ μὲν πυλωρῶν κλῆθρά μ' εἰσεδέξατο
δι' εἰπετείας, τειχέων ἔσω μολεῖν.
ὃ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω
λαθόντες οὐκ ἐκβρῶσ' ἀναίμακτον χρόα.
ὧν οὕνεκ' ὄμμα παντοχῇ διωστέων, 265
κἀκείσε καὶ τὸ δεῖμα, μὴ δόλος τις ᾖ.
ὤπλισμένους δ' χείρα τῇδε φασγάνῳ
τὰ πιστ' ἐμαυτῷ τοῦ ὁμίσσους παρέξομαι.
ὦ τίς οὗτος; ἢ κτύπου φοβεῦμεθα;
ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται, 270
ὅταν δ' ἐχθρὰς πούς ἀμείληται χθονός.

[illegible]
[illegible]
ἥτις μ' ἔπειπε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκὴ· βώμιοι γὰρ ἑσχάραι
πέλας πάρεισι, κοὐκ ἔρημα δώματα. 275
φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος,
καὶ τάσδ' ἕρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις.
ξένοι γυναῖκες, εἶπατ' ἐκ ποίας πάτρας
Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε.
ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς ἡ θρέψασά με, 280
Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν τεκέσιν ἀκροθίνιον.
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστρώτευσαν Ἀργείοι πύλαν. 285
σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὢν ἐλήλυθας
ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.
ΠΟ. πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαΐου,
ἔτεκτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως·
καλεῖ δὲ Πολυ είκη με Θηβαῖος λεώς. 290
ΧΟ. ὦ ξυγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὕπο,
γονυπετεῖς ἕδρας προσπίτνω σ',
ἄναξ, τὸν οἶκον νόμον σέβουσα.
ἔβας δ' χρόνῳ γᾶν πατρῴαν. 295
ὦ πότνια, μῶλε πρόδρομος, ἀμπέτασον πύλας·
κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ, 298
τί μέλλεις ὑπόροφα μέλαθρα περᾶν,
θυγεῖν τ' ὀλέναισι σαῖσιν τέκνου; 300
ΙΟ. Φοίνισσαν, ὦ νεᾶνιδες, βοᾶν ἔσω προφδ.
δόμων κλύουσα τῶνδε γήρᾳ τρομερὰν ἔλκω παιδὶ
ποδὸς βάσιν.
ὶὼ ὶὼ τέκνον τέκνον, στρ. 304
χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαις ἐν ἁμέραις 305
προσείδον· ἀμφιβαλλὲ μαστὸν ὠλέναισι ματέρος,
παρηίδων τ' ὄργημα βοστρύχων τε κυανίχρωτα
χαί- 308
ταισι πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἐμάν. 309
ὶὼ ὶώ, μόλις φανεὶς ἀντ. 310
ἄελπτα καὶδόκητα μητρὸς ὠλέναις.
τί φῶ τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα χερσὶ καὶ λόγοισι
πολυ-
ελικτον ἀδυνὰν ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύ-
ουσα τέρψω παλαιᾶν λάβα χαρμονᾶν; 315
ὶὼ τέκος ἐμὸν τέκος,
ἔρημον πατρῷων ἔλιπες δόμον
φυγὰν ἀποστείλει ὁμαίμου λώβᾳ,
ἢ ποθεινὸς φίλοις, ἢ ποθεινὸς Θήβαις.
ὄβεν ἐμὰν τε λευκόχροα κείρομαι 320
διακνίσεισ' ἀνίσυ πεπθει κόμαν,
ἄπεπλος φαρίων λευκῶν. ὦ τέκνον, 324
διαπρύσιόν τ' ἀμφὶ τριχὶ τίθε σκιτὸ' ἀμείβομαι.
ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὀμματοστερὴς
ἀπήνας ὁμοπτέρου τὰς ἀποζυγίσας δόμων
πόδων ἀμφιδάκρυτον ἀεὶ κατέχων 330
ἀνῆξε μὲν ξίφους
ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγὰν, ὑπὲρ τέρεμνά τ' ἀγχύλας
στειλίβων ἀμὰ τέκνους,
σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων σκότια κρύπτε-
ται. 335
σέ δ', ὦ τέκνον, καὶ
γάμοισι δὴ κλῦσ ζυγέντα παιδοποιὸν ἀδυνὰν

ξείνοισιν ἐν δόμοις ἔχειν, ξείνον τε κηδος ἱμερ-
πειν, 339. 40
πᾶσσατα ματρὶ τᾶδε λαΐῳ τε τῷ παλαισγενεῖ.
γάμων ἐπακτὸν ἄταν. [344 5
ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς αἰθῆγα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις,
ὡς πρέπει μητέρι μακαρίᾳ·
ἀναγέναια δ' Ἰοκάστῃ ἐκηδεΐζη
λουτροφόρον χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ θηβαίαν
[illegible]
βλοιτο τάδ', εἴτε σίδηρος 350
εἴτ' ἴρις εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος,
εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε
[illegible]
πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἅμαλε τῶνδ' ἄχη.
ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ. 355
καὶ φιλοτέκνων πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
ΙΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ κοὐ φρονῶν ἀρικόμην
ἐγθρούς τ' ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὡς δ' ἄλλως λέγει
λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 360
οὗτω δὲ τάρβος ἐς φόβον τ' ἀφικόμην,
μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνῃ,
ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ὄστεος
κνεῦμ' πρόσωπον ἦλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ.
σπουδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἣ μ' εἰσήγαγε 365
[illegible]
χρόνιος ἰὼν μιλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν
γυμνάσιά θ', οἷσιν ἐντρίφην, Δίρκης θ' ὕδωρ·
ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς ξείνην πόλιν
νοῶ, δι' ὕπνων νᾶμ' ἔχων δακρυρροῦν. 370
ἀλλ' ἐκ γὰρ πλόγους πλογος αὖ σὲ δέρκομαι
κἀμὰ ξέρκες καὶ πέπλους μελαγχίμους
ἔχουσαν, οἵμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
ὦς δεινὸν ἔγθρα, μῆτερ, οἰκείου φίλων
καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς. 375
τί γὰρ πατὴρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνητοι δύο;
ἢ που στένουσι τλήμονα φυγὰς ἐμάς.
ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
οὗτω γὰρ ἥρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ, 380
κακὼς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναί τε σέ.
ἀτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
ὅπως δ' ἐρωμαι, μῆτ' τι σὴν δάκω φρένα,
δέδοιχ', ἀ χρῄζω. διὰ πέδου δ' ἑλήλυθα.
ΠΟ. ἀλλ' [illegible] 385
ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοὶ, μῆτερ, φίλα.
ΙΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον ὧν χρῄζω τυχεῖν.
τί τὸ στέρεσθαι παιρίδος; ἢ κακὸν μέγα;
ΠΟ. μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μεῖζον ἢ λόγῳ.
ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγᾶσιν τὸ δυσχερές; 390
ΠΟ. ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
ΙΟ. δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.
ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεών.
ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρὸν, ξυνασπελεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
ΠΟ. ἀλλ' ἐς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον. 395
ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.
ΠΟ. καλοὶς βλέπουσί γ' ὄμμασιν, μελλουσι δέ.
ΙΟ. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφηνε' οὖσας κενάς;
ΠΟ. ἔχουσιν Ἀδρραστόν τιν' ἡδείαν κακῶν.
ΙΟ. πόθεν δ' ἐδόκησον, πρὶν γάμοις εἰρεῖν βιον; 400
ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶγον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἴν.
ΙΟ. φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
ΠΟ. εὖ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδὲν, ἢν τις δυστυχῇ.
ΙΟ. οὐδ' ηὐγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
ΠΟ. κακῶν τὸ μὴ 'χειν· τὸ γένος οὐκ ἔζοσκέ με. 405
ΙΟ. ἦ πατρὶς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.
ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον.
ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες "Αργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεβες;
ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστῳ λοξίας χρησμὸν τινα.
ΙΟ. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔγω μαθὼν. 410
ΠΟ. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παῖδων γάμους.
ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
ΠΟ. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
ΠΟ. νυξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας. 415
ΙΟ. κοίτας ματεύων, ἢ φυγᾶς πλανώμενος;
ΠΟ. ἦν ταῦτα· κἄτὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγᾶς.
ΙΟ. τίς οὗτος; ὡς ἀρ' ἄθλιος κἀκείνος ἦν.
ΠΟ. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκβῦσαι πατρός.
ΙΟ. τί θηρσὶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστος ἤγασεν; 420
ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὐνεκ' ἦλθομεν πέρι.
ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς ξυνῆκε θέσφατα;
ΠΟ. κἄδωκεν ἡμῖν δίκα δυοῖν νεανίαις.
ΙΟ. ἀρ' εὐτυχεῖς οὖν σοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;
ΠΟ. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος ἐς τὸδ' ἡμέραι. 425
ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπίσθαι στρατόν;
ΠΟ. δισσοῖς Ἄδρραστος ὤμοσεν γαμβροῖς τάδε.
[Τυδεῖ τε κἀμοὶ· σύγγαμος γὰρ ἐστ' ἐμοῖς.]
ἅμῆρ κατάξειν ἐς πάτραν, πρὸσθεν δ' ἐμέ.
πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι 430
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίων δ', ἐμοὶ
διδύντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πᾶλιν. θεοὺς δ' ἑπώμοσ' ὡς ἀκουσίως
τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ηρᾶμην δόρυ.
ἀλλ' ἐς σὲ τείνει τῶνδε διαλύσεις κακῶν, 435
μῆτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πᾶλιν.
πᾶλαι μὲν οὖν ὑμηθὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει. 440
ἀγὼ μεθήκω, δεῦρο μυρίαν ἄγων
λόγχην· πάντ' γὰρ οὐδὲν εἴγεντ' ἀνήρ.
ΧΟ. καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς ἐς διαλλαγὰς ὧδε
χωρεῖ· [illegible] λεγειν
τοιοῦσδε μέβουσ οἷς διαλλάξειν τέκνα. 445
ΕΤ. μῆτερ, πάρειμι· τὴν χάριν δέ σοι διδοὺς
ἦλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δή τις λόγου·
ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
[illegible]
κοινὰς βραβείας, αἷς ὑπύσπονδον μολεῖν
τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων δίκτειναι δέ. 450
ΙΟ. ἐπεσγες· [illegible]
[illegible]
σχύσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
σὺ γὰρ τὸ λαιμόσμητον εἰσορᾷς κάρα
Ὀργύιους, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἥκοντα σόν. 455
σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε
Πολύνεικες· ἐς γὰρ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων
λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους.
παρανέσεσι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφὸν· 460
ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμοθεὶς φίλῳ,
εἰς ἓν ξυνελθὼν, ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ,
ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνου σκοπεῖν,
κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.

λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε. Πολιτεικὲς τέκνον· 465
σὺ γὰρ στρατεύσας Δαναΐδων ἥκεις ἄγων,
ἄδικα πεισθεὶς, ὡς σὺ φῄς· κριτὴς δὲ τὶς
θεῶν γέγονε καὶ διαλλακτὴς κακῶν.

ΠΟ. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. 470
σοὶ πικτὸν δεῖ τἄνδρ' ἐφαρμοσμάτων·
ἔχει γὰρ αὖτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
ἰσόσθεν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δείται σοφῶν.
ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προὶ σκεύεσμαι
τοὐμοῦ τε καὶ τοὐδ', ἐκρυγεὶς χρῄζων ἄρας, 475
ἃς Οἰδίπους ἐφέζησεν εἰς ἡμᾶς ποτε,
ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
[ὡς μὴ πολίταις τοῖσδε τὴν ἐμὴν πόλιν
ὦσ]τ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβὼν,
καὶ μὴ δι' ἕνα μὲν τῷδε καὶ φόνου μολὼν 480
κακόν τε δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἅ γίγνεται.
ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ' ὁρκίοις τε δοὺς θεοὺς
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννὶς αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.
καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι ταὐτοῦ λαβὼν 485
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀπωστεῖλαι χθονὸς,
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον αὖτὰ μέρος λαβὼν,
καὶ τῷδ' ἀφεῖναι τὸν ἴσον αὖθις αὖ χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτὸν κλιμάκων προσαμβάσεις, 490
ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομα
δῶν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὡς πάντα πράσσων σὺν δίκῃ δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὖθ' ἑκάστα, μῆτερ, οὐχὶ πεπτολακὼς 495
λόγων ἀθμίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοὶς
καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδιχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΟ. ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυντετὶ μοι δοκεῖς λέγειν.

ΕΤ. εἰ πᾶσι ταυτὸν καλὸν ἔφυ σοφὸν θ' ἅμα, 500
οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις·
νῦν δ' οὔθ' ὁμοίων οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
πλὴν ὀνομάσαι, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ·
ἄστρων ἂν ἐλθοῦμ' αἰθέρος πρὸς ἄντολὰς 505
καὶ γῆς ἐερδε, δυνατὸς ὢν δρᾶσαι τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
τοῖν' οὖν τὸ χρηστὸν, μῆτερ, οὐχὶ βούλομαι
ἄλλῳ παρεῖναι μᾶλλον ἢ σώζειν ἐμοί·
[ὅστις γὰρ ἐν τοῖς πολλοῖσιν ἐσθλὸς ἐκφανεὶς
τοὖλασσον ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι 510
ἐλθοῦντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
τυχεῖν ἃ χρῄζεσ' ταῖς γὰρ ἐν Θήβαις τόδε
γίγνοτ' ὀνείδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
φόβῳ παρεῖην σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν.
χρὴν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς, 515
μῆτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἐξαιρεῖ λόγοις
ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
ἀλλ' εἰ μὲν ἦλλως τῆσδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
ἔξεστ' ἐκείνου δ' οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι,
ἄρχειν παρὼν μοι, τῷδε δουλεῦσαί ποτε. 520
πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα,
ξειγνύσθω δ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἁρμάτων,
ὡς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
ἔπτηρ γὰρ ἀλκεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι
κάλλιστον ἀλκεῖν, τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών. 525

ΧΟ. οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις κυλοῖς,
οὐ γὰρ καλὸν τόδ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακά,
Ἑτεοκλεες, πολλοστον, ἀλλ' ὑπουρία
ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. 530
τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσα
φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἄδικος ἡ θεός·
πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
εἰσῆλθε κἀξέλυσ' ἐκ πολλῶν τῶν κλυσμῶν·
ἐφ' ᾗ σὺ μαίνει, κεῖνο κἀλλιον, τέκνον, 535
ἰσότητα τιμᾶν, ἣ φίλους ἀεὶ φίλοις
πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμίχοις
ξυνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ,
τῷ πλέονι δ' ἀεὶ πολέμων καθίσταται
τοὖλασσον, ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται. 540
καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
ἰσότης ἔταξε κἀριθμὼν διώρισε,
νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
ἴσον βαδίζει τὸν ἐναύσιον κύκλον·
κοὐδέτερον αὐτοῖν ᾠφύνων ἔχει νικώμενον. 545
εἶθ' ἥλιος μὲν νὺξ τε δουλεύετ βροτοῖς,
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον,
καὶ τῷδ' ἀπομεμίξ· κἄτα ποῦ 'στιν ἡ δίκη;
τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
τιμᾷς ὑπέρφευ, καὶ μιᾷ 'γὼ ἡσσῶν τόδε, 550
περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
ἡ πολλὰ μοχθεῖν πολλὰ' ἔχων ἐν δόμοισι
βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον·
ἐπεὶ τά γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηται βροτοί, 555
τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
ὅταν δὲ χρῄζωσ', αὖτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
[ὁ δ' ὅλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.]
ἄγ', ἦν σ' ἔρωμαι δύο λόγω προθεῖσ' ἅμα,
πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σώσαι θέλεις; 560
ἐρεῖς τυραννεῖν· ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὄδε,
Ἀργεῖα τ' ἔγχη δῖρ τὸ Καδμείων ἕλῃ,
ὄψει τὰμαυτῆσ ὅπου θησαυρὸν τόδε.
ὄψει δὲ πυλλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας. 565
[δδυνηρὸν ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
γενήσεται σοὶ δαίμονος φιλοτίμως δε σε.]
σοὶ μὲν τάδ' αἰδὼ· σοὶ δέ, Πολυνείκεις, λέγω,
ἀμοιβὴν Ἄδραστον χάριτας ἐς σ' ἀνήψατο·
ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
φεῦ, ὡς ἕλοις γὴν τήνδ', ἢ μὴ τί γένοιτο ποτε,
πρὸς θεῶν, τρυπαῖα πῶς ἄρα στήσεις δορός;
πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἐλὼν πάτραν,
κἀς σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς,
Θήβας πυρώσας τἀσδε Πολυνείκης θεοῖς 575
ἀσπίδας ἕθηκε· μὴ πυσ', ὦ τέκνον. κλέος
τοιῦνδε σοι γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
ἦν δ' αὖ κρατηθῇς καὶ τὰ τοῦδ' ἐπιρράμῃ,
πῶς Ἄργος ἥξεις, μυρίους λιπὼν νεκρούς;
ἐρεῖ δὲ δή τις, ὦ κακὰ μηνυτεύματα 580
Ἄδραστε πρωτεῦσ', ἐκ μιᾶς ἐγερθεὶς γυιου
ἀπωλόμεσθα. δύο κακὼ σπείδεις, τέκνον,
κεἰνων στίρασθαι, τῶνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
μίσθετιν τὸ λίαν, μίσθετον· ἀμαθὶα δυοῖν,
ἐς ταὐθ' ὅταν μόλητον, αἴσχιστον κακόν. 585

ΧΟ. ὦ θεοὶ, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν,
καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.

ΕΤ. μῆτερ, οὐ λόγων τῶ' ἀγὼν, ἀλλ' ἀνιλυται χρόνοι

οὐν μεῖσῳ μάτην, περιμένει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία·
οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμεν ἄλλως ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημένοις,
ὥστ' ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἄναικτ' εἶναι χθονός·
τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσα νοιθετημάτων μ' ἐᾷ.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων, ἢ κατθανεῖ.
ΠΟ. πρὸς τίνος; τίς δὸ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μόρον;
ΕΤ. ἐγγύς, οὐ πρῶσω βεβηκώς· ἐς χέρας λεύσσεις ἐμάς·
ΠΟ. εἰσορῶ· δεινὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.
ΕΤ. κἄτα σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην;
ΠΟ. ἀσφαλὴς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἡ θρασὺς στρατηλάτης.
ΕΤ. κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιδώς, αἳ σε σώζουσιν θανεῖν.
ΠΟ. καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός.
ΕΤ. οὐκ ἀπαιτύμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.
ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον;
ΕΤ. φήμ'· ἀπαλλάσσου δὲ γῆς.
ΠΟ. ὃ θεῶν βωμοὶ πατρῴων,
ΕΤ. οὓς σὺ πορθήσων πάρει.
ΠΟ. κλύετέ μου.
ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπεστρατευμένου;
ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ',
ΕΤ. οἳ στυγοῦσί σε.
ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατοίδος. ΕΤ. καὶγὰρἦλθες ἐξελῶν.
ΠΟ. ἀδικίᾳ γ', ὦ θεοί.
ΕΤ. Μυκήναις, μὴ 'νθάδ' ἀνακάλει θεούς.
ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας,
ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὡς σὺ, πολέμιος.
ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. καὶ κατακτενῶ γε πρός.
ΕΤ. ὦ πάτερ, κλύεις ἃ πάσχω·
ΕΤ. καὶ σὺ, μῆτερ;
ΕΤ. οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομάζειν κάρα.
ΠΟ. ὦ ⁓ λης.
ΕΤ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει λέρνης ὕδωρ.
ΠΟ. εἶμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μῆτερ. ΕΤ. ἓξιδι χθονός.
ΠΟ. ἔξιμεν· πατέρα δὲ μοιδὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκἀντύχοις.
ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οὐδὲτάσδ' ὄψει ποτέ.
ΠΟ. ὦ κασίγνητοι.
ΕΤ. τί ταῦτας ἀνακαλεῖς, ἔχθιστος ὤν;
ΠΟ. μῆτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε.
ΕΤ. χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον.
ΠΟ. οἰκεῖ' εἰμὶ παῖς σός. ΙΟ. ἐς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.
ΠΟ. ὦδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.
ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων; ΕΤ. ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;
ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. ΕΤ. κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει.
ΠΟ. ὦ τἄλαιν' ἐγὼ. τί δράσετ', ὦ τέκν';
ΕΤ. αὐτὸ σημανεῖ.
ΠΟ. πατρός οὐ φεύξεσθ' Ἐρινῦς;
ΕΤ. ἐρρέτω πρόπας δόμος.
ΠΟ. ὡς τάχ' οὐκέθ' αἱματηρὸν τοὐμὸν ἀργήσει ξίφος.
τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύρομαι
ὡς ἄτιμος, οἰκτρὰ πάσχων, ἐξελαύνομαι χθονός,
δούλος ὡς, ἀλλ' οὐχὶ ταὐτοῦ πατρὸς Οἰδίπου γεγώς.
κἂν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ 'μὲ, τόνδε δ' αἰτιῶ·
[οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός.]
καὶ σὺ, Φοῖβ' ἄναξ Ἀγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἡλικές θ' οἱμοὶ θεῶν τε δεξίμηλ' ἀγάλματα. 632
οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσεπεῖν αὖθις ἔστ' ὑμᾶς ποτε·
ἐλπίδες δ' οὔπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν θεοῖς
[illegible]
ΕΤ. ἔξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκη πατὴρ
ἔθετό σοι θεία προνοίᾳ νεικέων ἐπώνυμον.
ΧΟ. [illegible] στρ.
Τύριος, ᾧ τετρασκελὴς
μάσχοις ἁδμάτων πέσημα 640
δίκε τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμόν, οὗ κατοικίσαι
πεδία μὲν τὸ θέσφατον
χρῆσε πυροφόρ' Ἀόνων,
καλλιπότναμος ὕδατος ἵνα τε 645
νοτὶς ἐπέρχεται ῥυτὰς
Δίρκας χλοηφόρους βαθυσπόρους γύας· 647 8
Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ
• • • Διὸς γάμοις, 650
κισσοὺς ὅτ' περιστεφὴς
ἑλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος
[illegible]
κατασκίοισιν ὀλίσαις ἐνώτισεν,
Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαΐαις
καὶ γυναίῳ εὐίοις.
ἔνθα φόνιος ἡν δράκων ἀντ.
[illegible]
νάμαθ' ὑνδρα καὶ ῥίεθρα
χλορὰ δεργμάτων κόραισι 660
πολυπλάνοις ἐπισκοπὼν·
ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολὼν
Κάδμος ὧλεσε μαρμάρῳ,
κρᾶτα φόνιον ὀλεσίθροος
ὠλέναις δικὼν βολαῖς, 665
[illegible] 666, 7
γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας
ἐς βαθυσπόρους γύας·
ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ 670
πάνοπλον ὄβριν ὑπὲρ ἄκρων
ὄρων χθονός· σιδαρόφρων
δὲ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γῇ φίλα.
αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἃ νιν εὐαλίοις
δείξεν αἰθέρος πνοαῖς. 675
καὶ σὲ, τὸν προμήτορος ἐπωδ.
Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον,
Ἔπαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,
ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ,
ἰὼ, βαρβάροις λιταῖς, 680
βᾶδι βᾶδι τάνδε γᾶν·
σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,
ἂν διώνυμοι θεαὶ,
Περσέφασσα καὶ φίλα
Δαμάτηρ θεά, 685
πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφὸς
[illegible]
θεαὶ, ἄμυνε τῷδε γῷ·
πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς.
ΕΤ. χώρει σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως 690
Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
λέγων τάδ', ὡς οἰκεία καὶ κοινὰ χθονὸς
[illegible]
πρὶν ἐς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.
[illegible] 695

ὡσὰ γὰρ εἰσὶν πρὸς δόμοις στείχειν' ἐμοί.
ΕΤ. ἢ πολλ' ἐπῆλθε, εἰσιδεῖν χρῄζων σ', ἄναξ
φίλακός τ' ἐπῆλθον, σὸν δόμας θεηλάσιον.
ΕΤ. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔγρηγον εἰσιδεῖν, Κρέον· 7—
πολλῷ γὰρ ἥδιον εἰσεῖν διαλλαγάς,
ἢ τὸν ἐς λόγους ξυιέντα Πολυνείκει μολών.
ΚΡ. ἔκουσα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν.
εἶδες τ' 'Αδραστον καὶ στρατῷ πεποιθότα.
ἀλλ' ἐς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν· 705
ἃ δ' ἐμπόδων μάλιστα, ταῦθ' ἥκω φράσων.
ΕΤ. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον χαρὰ ἀγγοῦ.
ΚΡ. ἥκει τις αἰχμάλωτος 'Αργείων πάρα.
ΕΤ. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
ΚΡ. μέλλειν περιξ πυκνοῖσι Καδμείων πύλαι 710
ὅπλοις ἑλίξειν αὐτὸς 'Αργείων στρατόν.
ΕΤ. ἐξοιστέον τἄρ' ὅπλα Καδμείων πύλει.
ΚΡ. ποῖ; μῶν νεάζων οἰχ ὁρᾷς ἃ χρή σ' ὁρᾶν;
ΕΤ. ἐκτὸς πύργων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
ΚΡ. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἄφθονοι. 715
ΕΤ. ἐγᾷδα κεἰνους τοῖς λόγοις ὅπερ φρασείς.
ΚΡ. ἔλεγε τιν' ὄγκον 'Αργος Ἑλλήνων πάρα.
ΕΤ. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνων.
ΚΡ. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῖσ' ὀρῶ πολλοὺ πόνου,
ΕΤ. ὡς οὐ καθέξω τειχίων ἔσω στρατόν. 720
ΚΡ. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστι πᾶν εὐβουλία.
ΕΤ. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
ΚΡ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
ΕΤ. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
ΚΡ. εἶπερ σφαλεὶς γε δεῦρο σωθήσει πάλιν. 725
ΕΤ. ἴσον φέρει τιξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
ΚΡ. [illegible] κέαρας.
ΕΤ. [illegible] προσβάλω δόμοι;
ΚΡ. ἔκπληξις ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
ΕΤ. βαθεῖς γέ τοι Δίρκαῖος ἀναγωρεῖν πόρος. 730
ΚΡ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
ΕΤ. τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν 'Αργείων στρατόν;
ΚΡ. κἀκεῖ πέφαρκται λαὸς ἅρμασιν πέριξ.
ΕΤ. τί δῆτα δρῶμεν; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλεύου δ', ἐπείπερ εἰ σοφός. 735
ΕΤ. τίς οὖν πρὸνοια γίγνεται σοφωτέρα;
ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοὺς φασιν, ὡς ἥκουσ' ἐγώ,
ΕΤ. τί προστετάχθαι δράν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
ΚΡ. λόχων ἄνακτας, ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις.
ΕΤ. τί δῆτα δρώμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ. 740
ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοὺς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἑλοῦ.
ΕΤ. λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;
ΚΡ. λόχων. προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
ΕΤ. ἔυνῆς' ἀμύνειν τειχίων προσαμβάσεσι.
ΚΡ. καὶ ξυστρατηγοῖς· εἰς δ' ἀνὴρ οὐ πάντ' ὁρᾷ. 745
ΕΤ. θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλία;
ΚΡ. ἀμφότερον· ἀπολεῖσθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
ΕΤ. ἴστω τάδ'· ἑπτὰπυργον ἐς πόλιν μολὼν
τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,
[illegible] 750
ἕκαστα δ' ἐκ τύπου διατριβὴ πολλὴ λέγειν.
ἐγὼ δὲ τοῦτον τειχέων καθημένων.
ἀλλ' εἶμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
καὶ μοι, γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντίπρῳ λαβεῖν,
καὶ ξυσταθέντα δεξιᾷ μάχης ἑλεῖν δορί. 755
[κτανεῖν δ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.]
γεγωσ δ' ἀδελφῆς Αἰτιγόνης παῖδες τε σοὶ

Λίμονος, εἴν τι τῆς τέχνης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χρὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐγέγνων
τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς. 760
μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἰ· τί δεῖ μακρηγορεῖν;
τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν ἁμαθίαν ὠφλισκάνει,
ὄφλιν τιφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα'
ἡμᾶς τ' ἀράσειν, ἢν τυχῃ, κατακτενεῖ. 765
ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργία, εἰ τι θέσφατον
οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπεθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,
λαβοῦσα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον· 770
σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται·
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
ἥδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω, Κρέον·
ὅστις κρατήσῃ τῆσδε Θηβαίᾳ χθονί· 775
μήποτε ταφῆναι τῆδε Θηβαίᾳ χθονί·
θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,
ἐκφέρειτε τεύχη πάνοπλα τ' ἀμφιξιλήματα,
ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς 780
[illegible]
τῇ δ' εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῳ θεῶν,
[illegible]
ΧΟ. ὦ πολύμοχθος Ἄρης, στρ.
τί ποθ' αἱμάτι καὶ θανάτῳ κατέχει, 784 α
Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς;
οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας
βόστρυχον ἀμπετάσας λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει
μούσαν, ἐν ἃ χάριτες χοροποιοί,
ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
αἵματι Θήβας 790
κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις. 790 α
οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις, ἀλλ'
ἅρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον
Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
ἵππειαισι θυέλλαις.
Ἀργείοις ἐπιπνεύσας 795
Σπαρτῶν γένναν, 795 α
[illegible]
ἀντίπαλον κατὰ λᾶϊνα τείχεα.
ἢ δεινά τις Ἔρις θεὸς, ἃ τάδε
μητρὸς πάσατο γᾶς, Ἐπικλείσας,
λοξοβακεύσαντων πολιτῶν βας. 800
ὦ ζαθέων πετάλων ἀντ.
πολυθρόητον νάπος, Ἀρτέμιδος
[illegible]
μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχευμ' Ἰοκάστας,
ὦφελες Οἰδιπόδαν θρέψαι βρέφος ἔκβολον οἴκων,
[illegible] 805
μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
πένθεα γαίας, 807
Σφιγγὸς, ἀμουσοτάτοισι σὺν ᾠδαῖς, 807 α
ἃ ποτε Καδμογενῆ τετραβάμοσι χαλαΐς·
τείχεσι χριμπτομένα φέρεν αἰθέρος εἴς ἄβατον φῶς
γένναν, τὰν ὁ κατὶ χθονὸς Ἅιδας 810
[illegible]
δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα 812
θἀλλει παίδων 812 α
Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.

οὐ γὰρ ἢ μὴ καλὸν οὔπυτ' ἦν καλόν,
οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι ποτε παῖδες
matrì λάγεμα, μάσμα τε πατρὸς,
ἦτε σύναιμον λέχος ἦλθεν.
ἔτεκες, ὦ γά, ἔτεκές ποτε, ἐπαρ
βάβαρον ὡς ἀκοὰν ὀδύμ ἐδάην πορ' ἐν οἴκοις,
τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικοφόιτο δρύκοντος
γάνναν ὐδυτοφυῆ. Θήβᾳ κάλλιστον ὄνειδος
Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ἱμεναίους
ἦλυθον αἰγανίδαι, φύρτιγγί τε τείχεα Θήβας
τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπὸ πύργοι ἀνέσταν
διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον
Δίρκας, χλοεροτρόφων ἁ πεδίον
πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει·
Ἰὼ θ', ἁ κερόεσσα προμάτωρ,
Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο·
[illegible]
ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα
[illegible]
ἔστασ' Ἄρεως στεφάνοισιν.

ΤΕ. ἦγουδ πάροιθε, θύγατερ· ὡς τυφλῶ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἶ σύ, ναυτίλοισιν ἄστρον ὡς·
δεῦρ' ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν
πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ·
κλήρους τε μοι φύλασσε παρθένῳ χερὶ,
οἷς ἔλαβον, οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν
δύκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὓς μαντεύομαι.
τέκνον Μενοικεύς, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
πόσῃ τίς ἢ πίλοιπος ἄστεως ὁδὸς
πρὸς πατέρα τὸν σόν· ὡς ἐμὸν κάμνει γόνυ,
πυκνὴν δὲ βαίνων ἦλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσίᾳ, φίλοισι σοῖς
ἐξώρμισαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὖτοῦ, τέκνον·
ὡς πᾶσ' ἀπήνη ποὺς τε πρεσβύτου φίλει
χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κονφίσματα.

ΤΕ. εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῇ, Κρέον;
ΚΡ. [illegible] ἀλλὰ σιγήλειμι σέθεν
καὶ πνεῦμ' ἄβροισον, ἅπερ ἐκβαλὼν ὁδοῦ.
ΤΕ [illegible]
δεῦρ' ἐκκομισθεὶς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
κακεῖ γὰρ ἦν τις πύλεμος Εἰμάλπου δορὸς,
οὗ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔβην' ἐγὼ·
καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὁρᾷς, ἔχω,
λαζὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.
ΚΡ. οἰωνὸν ἐθήμην καλλίνικα σὰ στέφη·
ἐν γὰρ κλυδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἰσθα σὺ
δορὸς Δαναΐδων, καὶ μέγας θήβαις ἀγών.
βασιλεῖς μὲν οὖν βέζηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις
ἦδη πρὸς αἰχμὴν Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
[illegible]
τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
ΤΕ. Ἐτεοκλέους μὲν οὔνεκ' ἂν κλῄσας στόμα
χρησμοὺς ἐπέσχον, σοὶ δ', ἐπεὶ χωΐζεις μαθεῖν,
λέξω· νοσεῖ γὰρ ῥᾴδε γῆ πάλαι, Κρέον,
ἐξ οὗ 'τεκνώθη Λαΐου βίᾳ θεῶν,
πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·
οἳ δ' αἱματωπὸ δεργμάτων διαφθορᾷ
[illegible]
ἄ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
χρῄζοντες, ὡς δὴ θεοῖς ἐπεκδραμούμενο .
ἥμαρτον ἁμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ
οὔτ' ἔξοδον διδόντες, ἄνδρα δυστυχῆ

ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπινυτ' αὐτοῖς ἀρὰς
θεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμασμένος.
ἀγὼ τί δρῶν οὖ, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔτη,
ἐς ἕβδομ' ἦλθον πιισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880
πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες,
Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξωτες βέλη,
πικροὺς γόους δώσουσι Θησαίᾳ χθονί.
σύ τ' ὦ πάλαινα συγκατασκάπτει πόλει,
εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται. 885
ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τὼν Οἰδίπου
μηδένα πολίτην μηδ' ἄνωκτ' εἶναι χθονὸς,
ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέψωντας πόλιν.
ἐπεὶ δὲ κρείσσον τὸ κακὸν ἐστι τἀγαθοῦ,
μὶ' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. 890
ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς
πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις,
πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας,
ἄπειμι, χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; 895

ΚΡ. ἐπίσχες αὐτοῦ, πρίσβυ. ΤΕ. μὴ 'πίλαμβάνου.
ΚΡ. μεῖον, τί φεύγεις μ'; ΤΕ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
ΚΡ. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
ΤΕ. βούλει σὺ μὐντοι, κοὐχὶ βουλήσει τάχα.
ΚΡ. καὶ πῶς παρφὰν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω; 900
ΤΕ. θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;
ΚΡ. ἐς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
ΤΕ. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφὼς μαθεῖν,
ποῦ 'στιν Μενοικεύς, ὃς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; 905
ΚΡ. δδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
ΤΕ. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς.
ΚΡ. ἐμὸς πεφυκὼς παῖς ἁ δεῖ σιγήσεται.
ΤΕ. βούλει παρόντος δῆτα σοι τούτου φράσω;
ΚΡ. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας. 910
ΤΕ. ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὀδὸν,
ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.
σφᾷξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς κλείεις.
ΚΡ. τί φῄς; τίν' εἶπας τόνδε μέθον, ὦ γέρον; 915
ΤΕ. ἅπερ πέφηνε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
ΚΡ. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρέῳ κακά.
ΤΕ. σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.
ΚΡ. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαιρέτω πόλις.
ΤΕ. ἀνὴρ δὲ δὴ σὺ κἀδ' αὐτὸς, ἐκνέμει πάλιν. 920
ΚΡ. χαίρων γ' ἴθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.
ΤΕ. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς·
ΚΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχὸς,
τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἰνεῖ κακά.
ΤΕ. σίγα· πόλει δὲ τοὐσδε μὴ λέξῃς λόγους. 925
ΚΡ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σωπήσαιμεν ἄν.
ΤΕ. τί δὴ με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;
ΚΡ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
ΤΕ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν;
ΚΡ. ὁρᾷς μ' ἐρωτᾷς, κεἰς ἀγὼν' ἔρχει λόγων. 930
δεῖ τόνδε θαλάμαις, οὗ δράκων ὁ γηγενὴς
ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοὰς
Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνμάτων,
ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον. 935
καὶ ταῦτα δρῶντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.
χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντὶ σθ' αἵματος

ἀλλ' ἦν λάθῃ Θρᾴσειον, ἕξει· εἰμενῆ
γῆν, ἢ ποσ' ἰὼν κρησσοπλήκτοις στείχειν
σπαρτῶν ἀυδρεν· ἐς γένους δὲ δεῖ θανεῖν τοῦδ', ὡς δράκοντος γένεος ἐκπέφυκε παῖς.
σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους
ἀνέρμιος, τὲ τε μητρὸς ὀρφάνευσ τ' ἄπο,
σοί τε παῖδες. Λίμνοις μὲν οὖν γάμοι
σφαγὰς ἀπείρανσ'· οὐ γὰρ ἔστιν ἥθεος [καὶ μὴ γάρ εἰσῆς ἦθατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.]
[illegible]
ὧνπερ πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
πιερὸν δ' Ἄδρᾶστῳ νύστον Ἀργείοισί τε
[illegible]
κλεινάς τε Θήβας. τοῦδ' ἕλοῦ δυοῖν πότμοιν
τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σῶσαν ἢ πόλιν.
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν παντ' ἔχεισ', ἡγοῦ, τεκνον,
πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπίτνῳ χρῄζει τέκνῳ,
μάταιος· ἢν μὲν ἐχθρὰ σημήνασ τύχη,
πικρὸς καθέστηχ'· οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ·
ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων
ἀθλιεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποισι μὴν
χρῆν θεσπιῳδεῖν, ὃς δεδοικιεν οὐδέν᾽.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρυν ἀβάσγνων σχάσας; ΧΟ. καμοὶ γὰρ οὐδὲν ἦσσον ἕκπληξις πάρα.

ΚΡ. τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι.
ἐγὼ γὰρ οὔποτ' ἐς τάδ' εἶμι συμφορᾶς,
ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος,
οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδα τις δοίη κτανεῖν.
μὴ μ' εὐλογείτω τἀμὰ τις κτείνων τέκνα.
αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἕσταμεν βίῳ,
θνήσκειν ἑτοιμος, πατρίδος ἐκλυτήριον.
ἀλλ' εἰα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
ἀκίλαστ' ἐᾶσα μάντεων θεοπίσματα,
φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·
λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολών·
κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία·
ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

ΜΕ. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πύλιν; τίνα ξένων;
ΚΡ. ὅσον χθονὸς τῆσδ' ἑκποδὼν μάλιστ' ἔσει.
ΜΕ. οἶκουσ' σέ φράζειν εἰκός, ἐκποναῖν δ' ἐμέ.
ΚΡ. Δελφοὺς περᾶσα
ΜΕ. ποῖ με χρῆ, πάτερ, μολεῖν;
ΚΡ. Αἰτωλίδ' ἐς γῆν. ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περᾶ;
ΚΡ. [illegible] ΜΕ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
ΚΡ. ἔγνως. ΜΕ. τί δῆτα τῶδ' ἑρεμᾷ μοι γενήσεται;
ΚΡ. πόμπιμος ὁ βαίμων. ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;
ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ.
χώρει νυν· ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολὼν,
ἣ πρῶτα μαστῶν εἶλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,
μητρὸς στερηθεὶς ὀρφανὸς τ' ἀποζευχεὶς
προσηγορήσων εἶμι καὶ σώσω βίον.
ἀλλ' εἶα, χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλυέτω.
γυναῖκες, ὡς εὐ πατρὶς ἐξεῖλον φόβου,
[illegible]
ὃς μ' ἐκομίζει, πόλιν ἀποστείμω τύχης,
καὶ δεινὰ δίδωσι, καὶ συγγνωστὰ μὲν
γέρουσι, τοῖμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,
πημάδιτην γενέσθαι πατρίδος, ἣ μ' ἐγείνατο.
ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ', εἶμι καὶ σώσω πόλιν.

ψυχὴν τε δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.
αἰσχρὸν γὰρ, οἳ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,
κοὐκ εἰς ἀνίγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
στῶμεν παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὠκνήσουσιν θανεῖν
πύργων πάροιδε μαχόμενοι πάτρας ὑπερ·
ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς
πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὡς ἕξω χθονὸς
ἄπειμ· ὄπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν' Ἄρη τε φοίνιον,
ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο.
ἀλλ' εἶμι, καὶ στὰς ἐξ ἐπιλήξεων ἄκρων
σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
ἐλευθερώσω γαῖαν. εἴρηται λόγος.
στείχω δὲ, θανάτῳ δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
δώσων, νύσσου δὲ τὴνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύνατό τις
χρηστὸν διελθοι τοὐτο, καὶ κοινὸν φέροι
πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
πειρῶμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

ΧΟ. ἔβας ἔβας, ὦ πτεροῦσα, τᾶς λόχευμα στρ.
νερτέρου τ' Ἐχίδνας
Καδμείων ἁρπαγὰ,
πολύστονον πολύφθορον,
μιξοπάρθενον
διΐων τέρας, ἀντ. α
φοιτάσι πτεροῖς
χαλαΐσι τ' ὠμοσίτοις·
Δίρκαίων ἅ ποτ' ἐκ
τόπων νέους πεδαίρουσ'
ἅλυρον ἀμφὶ μοῦσαν
ὁλομέναν τ' Ἐρινὺν
ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι
φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν
ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
ἰάλεμοι δὲ παρθένων
ἐστένοντο οἴκοις· ἀντ. α
ἰήιον βοὰν,
ἰήιον μέλος μέλος
ἦλλοε ἄλλ' ἐπωτότυζε
διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
βροντᾷ δὲ στεναγμὸς στρ. β
ἀχά τ' ἦν ὁμοιος,
ὁπότε πόλεος ἀφανίσει
ἀ πτεροῦσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις ἀποστολαῖσιν ἀντ.
Οἰδίπους ὁ πλάμων
Θησαίαν τάνδε γᾶν
τόν' ἀσμένοις, πάλιν δ' ἄχη'
ματρὶ γὰρ γάμους
δυσγάμους τάλας
καλλίνικος ὢν
αἰνιγμάτων ξυνάπτει,
μαίσιε ἐκ πόλιν
δὲ' αἱμάτων δ' ἀμείβει
μυσαρῶν εἰς ἀγῶνα
καταβαλὼν ἀραῖσι
τέκνα μέλεος' ἀγίμεθ' ἀγάμεθ',
ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται
γᾶς ὑπὲρ πατρῴας,

Κρίσιστι μὲν λιπὼν γάους,
τὰ δ' ἐπτάπυργα κλῆθρα γᾶς
καλλίνικα θήσων.
γενοίμεθ' ὧδε ματέρες
γενοίμεθ' εὔτεκνοι, φίλα
Παλλάς, ἁ δράκοντος αἷμα
λιθόξολον κατειργάσω,
Καδμείαν μέριμναν
ἁρμήσασ' ἐπ' ἔργον,
[ὦν ἐπάντων τάνδε γᾶν
ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἅτα.

ΑΓ. ὠή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
ἀνοίγετ', ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων.
ὠὴ μάλ' αὖθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
ἔξελθ', ἤκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
λήξασ' ὀδυρμῶν πευθίμων τε δακρύων.

ΙΟ. ὦ φίλτατ', ἦ ποῦ ξυμφοραὶν ἥκεις φέρων,
Ἐτεοκλέους θανάτου, οὗ παρ' ἀσπίδα
βέβηκας ἀεί, πολεμίων εἴργων βέλη ;
τί μοι ποθ' ἥκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος ;
τέθνηκεν ἢ ζῇ παῖς ἐμός ; σήμαινέ μοι.

ΑΓ. ζῇ, μὴ τρέσῃς τόδ', ὡς σ' ἀπαλλάξω φρόζου.
ΙΟ. τί δ', ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί ;
ΑΓ. [ἔστασ' ἀκλονήτως ἀσάλευτοί τε πύλαι.
ΙΟ. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός ;
ΑΓ. ἀκμὴν γ' ἐπ' αὐτῷ· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
ΙΟ. ἐν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
οἶσθ' · ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
ΑΓ. ζῇ σοι ξυνῳδὸς ἐς τόδ' ἡμέρας τέκνων.
ΙΟ. εἰδαιμονοίης· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρουμενοι ;
λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ στέγας
ἐλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωμένης.
ΑΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν
πύργων ἔπ' ἄκραν στὰς μελανδετον ξίφος
λαιμῶν διῆκε τῆδε γῇ σωτῆριον,
λόχους ἐνειμε ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φίλακας Ἀργείου δορὸς,
σὸς παῖς, ἐφεδρους θ' ἱππότας μὲν ἱππότais
ἑπτὰ[, ὁπλίτας δ' ὁπλιτάρχαις ἴσι,
ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
ἀλκὴ δ' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
λεύκασσιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας
δρόμῳ ξυηῆχεν ἅστυ Καδμείας χθονός.
παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
ἐκείθεν ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νῆισταις πύλαις
λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα
ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔγγονος,
ἐπίσημ' ἔχων οἰκείων ἐν μέσῳ σάκει,
ἑκπτβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
χειρουμένην Λίτωλόν. ἐς δὲ Προιτίδας
πύλας ἐχώρει σφάγ' ἔχων ἐφ' ἅρμασιν
ὁ μάντις Ἀμφιάρεως οὐ σημεῖ' ἔχων
ἠδρισμέν', ἀλλα σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
Ὀγύγια δ' ἐς πυλώμαθ' Ἱππομέδων ἄναξ
ἔστειχ', ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει
στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα,
[τὰ μὲν σὺν ἄστροις ἑπιτολαῖσι ὄμματα
Ἐλθόντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα.
ὡς ὕστερον θανόντος εἰσορᾷν παρῆν.]
Ὁμολωίσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
Τυδεύς, λέοντος δέρμ' ἔχων ἐπ' ἀσπίδι 1120
[illegible]
Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν.
ὁ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
Ἄρη προσῆγε· Ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φλόγῳ, 1125
εὖ πως στρόβιγξιν ὑδοδεν κυκλούμενοι
πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος ἐς μάχην φρονῶν
Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπὴν 1130
γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν
[illegible]
ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
ταῖς δ' ἑβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῇ, 1135
ὕβρας ἔχων λαιόσιον ἐν βραχίοσιν
Ἀργεῖον αὐχημ' · ἐκ δὲ τειχέων μέσων
δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
παρὴν δ' ἑκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα
ξυνθημα παραφέρονται ποιμένων λεύκων, 1140
καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
[illegible]
πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
ἔκλαγξε Τυδεὺς καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος,
ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξιάνθαι βολαῖς, 1145
τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
γυμνῆτες, ἱππῆς, ἁρμάτων τ' ἐπιστάται ;
ἠχῆς δ' ὅπως ἥκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
πολλοὶ δ' ἔπιπτον κράτας αἱματοῦντες,
ἡμῶν τ' ἐς οὖδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων 1150
πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκνενευκότας,
ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
ὁ δ' Ἄρκὰς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,
τυφὼς πύλαισιν ὡς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
πῦρ καὶ δίκελλαν, ὡς κατασκάψων πόλιν· 1155
ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
[illegible]
ἁμαξυπληθῆ, γεῖσ' ἐπάλξεων ἄπο·
ξανθὸν δὲ κράτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
ἔρρηξεν ὀστέων, ἅρτι δ' οἰνωπὸν γένυν 1160
καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται· βίον
τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρῃ.
ἐπεὶ δὲ τάσθ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
ἅλλας ἐπῆρε παῖς σὸς, εἰσόμην δ' ἐγώ.
ὁρῶ δὲ Τυδέα καὶ παρασπιστὰς πυκνοὺς 1165
Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
λιπεῖν ἑρίπνας φυγάδας· ἀλλά νιν πάλιν,
κυναγὸς ὡσεί, παῖς σὸς ἐξαβροῖζεται,
πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐθις. ἐς δ' ἅλλας πύλας 1170
[illegible]
Καπανεὺς δὲ πῶς εἴπομ' ἂν ὡς ἐμαίνετο ;
[illegible]
ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς 1175
τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετροίμενος
ἀνεῖρφ', ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
κλίμακος ἀμείβων ἑξσ' ἐνηλίτων βάθρα.

γὰρ δ' ὑπερβάλουσα γείσα τειχέων 1180
βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
γᾶν, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
ἐσῳδεσάτην χωρὶς ἀλλήλων μολη.
κωμαὶ μὲν εἰς Ὄλυμπον, αἷμα δ' ἐς χθόνα,
χεῖρες δὲ καὶ κάρ· ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος
εἵλισσετ'· ἐς γὰρ δ' ἅμπυρος πᾶσιν νεκρός. 1185
ὡς δ' εἶδ' Ἄδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
ἔξω τάφρου καθῖσεν Ἀργείων στρατόν.
οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
ἴδοντες ἐβήλωσαν ὁρμᾶτων ὄχους 1190
ἵππῃς, ὁπλίταί τ' εἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα
ξυνῆψαν ἐγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·
ἔθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντίγωμ ἅπο,
τροχοὶ τ' ἐπῆσαν ἅξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,
νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύοντ' ὁμοῦ. 1195
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
ἔστω τὸ λοιπὸν ἡμέρα, θεοὶ θέλει.
[καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαιμόνων ἔσωσέ τις.]
ΧΟ. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνων' οἱ θεοὶ 1200
γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχῆς εἶην ἐγώ.
ΙΟ. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
παῖδές τε γὰρ μοι ζῶσι κἀκπέφευγε γῆ.
Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων
τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπαλλαῖσαι κακῶν, 1205
παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν,
τί ταῦτ' τούτοις παῖδ' ἐμῷ δρασείετον.
ΑΓ. ἔα τὰ λοιπά· δεῖρ' ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.
ΙΟ. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· εὖκ ἑατέον. 1210
ΑΓ. μείζὼν τι χρῄζεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;
ΙΟ. καὶ τἀπίλοιπά γ' εἰ καλῶς πρόσσω κλέιεν.
ΑΓ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.
ΙΟ. κακὸν τι κείθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.
ΑΓ. οὐκ ὦν γε λίξιμαί γ' ἐπ' ἀγαθοῖσι αὖθις κακά. 1215
ΙΟ. ἢν μή με φείγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
ΑΓ. αἰαῖ· τί μ' οὐκ εἴασας ἐξ εὐαγγέλου
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηῖσαι κακά;
τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον, τολμήματα
αἴσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220
λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισί τε
ἐς καινὸν οἶον μῆποτ' ὤφελον λόγον.
Ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς
πύργου, κελεύσας σίγα κηρῦξαι στρατῷ.
ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται 1225
Δαναῶν τ' ἀριστῆς, ὕπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,
Κάδμου τε λαὸς, μήτε Πολυνείκους χάριν
ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε μήθ' ἡμῶν ὕπερ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεὶς
μόνος συνίσχω συγχύγω τῷδε μάχην· 1230
κἂν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
ἢπσάμενος δὲ τῷδε παραδώσω πόλιν.
ὑμεῖς δ' ἀγὼν' ὠφίντες Ἀργείων χθόνα
νίσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
[σπαρτῶν τε λαὸ, ἅλις, ὅσος κέἶται θανών] 1235
τοσαῦτ' ἔλεξ' αὖς δὲ Πολυνείκης γόνος
ἐς τ[illegible]
πάντες δ' ἐπερρόθησαν Ἀργείοι τάδε
Κάδμου τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἠγ[illegible]
ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο, κἂν μεταιχμίοις 1240
ὅσ[illegible]

ἤδη δ' ἔκριπτον σῶμα παγχάλκοις ὅπλοις
διασσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι·
φίλοι δ' ἑκόσμουν, τῆσδε μὲν πρύμου χθονὸς
σπαρτῶν ἀριστῆς, τὸν δὲ Δαναϊδῶν ἄκροι. 1245
ἔσταν δὲ λαμπρῷ, χρώμα τ' οὐκ ἠλλαξάτην,
μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.
παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοσθεν φίλων,
λόγοις ἐθάρσυνον τε κἀξήϊσαν τάδε·
Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὁρθῶσαι βρέτας 1250
τρόπαιον, Ἄργει τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·
Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πάλεως ὑπερμαχείς,
νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κρατεῖς.
τάδ' ἠγόρευον, παρακαλοῦντες ἐς μάχην.
μάντεις δὲ μηλ' ἔσφαζον, ἐμπύρουτ' ἀκμὰς 1255
ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν,
ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρουτ ἔχει,
νίκης τε σῆμα καὶ τὰ τῶν ἡσσαμένων.
ἀλλ', εἴ τιν' ἀλκὴν ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους,
ἢ φίλτρ', ἐφῳδὰν, στείχ', ἐπείτουν τεκνε 1260
δεινῆς ἀμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας.
[καὶ τἀδέλα δεινὰ δάκρυά σοι γενήσεται,
δισσοῖν στερείσῃ τῷδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.]
ΙΟ. ὦ τέκνον, ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος·
οὐκ ἐν χορείαις οἶδε παρθενεύμασι 1265
νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις.
ἀλλ' ἀνδρ' ἀρίστου καὶ κασιγνήτω σέθεν
ἐς θάνατον ἐκνείοντε κωλίσαι σε δεῖ
ξὺν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν
ΑΝ. τίν', ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἐκπλήξειν νέον 1270
φίλοις αὐτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;
ΙΟ. ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
ΑΝ. πῶς εἶπας; ΙΟ. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.
ΑΝ. οἰ γ', τί λέξεις, μῆτερ; ΙΟ. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου.
ΑΝ. ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦσ'; ΙΟ. ἀνὰ στρατόν. 1275
ΑΝ. αἰδούμεθ' ὄχλον. ΙΟ. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τά σά.
ΑΝ. δράσω δὲ δὴ τί; ΙΟ. συγγύνων λύσεις ἔριν.
ΑΝ. τί δρῶσα, μῆτερ; ΙΟ. προσπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.
ΑΝ. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐμὸς ἐν φίλει βίος,
θανοῦσα δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ· στρ.
τρομερᾶν φρίκα τρομερᾶν φρέν' ἔχω· 1285
διὰ σάρκα δ' ἐμὰν
ἕλεος ἕλεος ἐμόλε ματέρος δειλαίας.
δίδυμα τέκεα πότερον ἄρα πότερον αἱμάξει,
ἰὼ μοι πόνων,
ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γᾶ, 1290
ὁμογενῆ δέραν, ὁμογενῆ ψυχὰν
δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα,
πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἀχέψω; 1294. 5
φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ, ἀντ.
δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ,
δορὶ βαλλόμεναι
πέσετα πέσετα διᾶ' αὐτίχ' αἱμάξετον. [1300
τάλαινες, ὃ τι ποτέ μονομάχων ἐπὶ φρέν' ἠλθέτην,
βοᾷ βαρβάρῳ
ἰακχὰν στενακτὰν
μελομένων τεκνοῖς δύκρυσι ἐμπνέοσα.
οχεῦον τέκνα πέλας ἰδόντ'
κρινεῖ φόος τὸ μέλλον. 1305

πότμος ἅποτμος ὁ φίνους ἕτεκ' Ἐρινύων. 1206, 7
ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσων τόνδε δείμ᾽ ἐνυπεφῆ
[illegible]
γ᾽ ἐν.
ΚΡ. οἶμοι, τί δράσω; πότερ᾽ ἐμαυτὸν ἢ πόλιν 1310
[illegible]
τοσοῦτον ὥστε δι᾽ Ἀχέροντος ἴέναι;
ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλων᾽ ὑπερθανών,
τοῦνομα λαῷδν γενναῖον, ἀνταρὸν δ᾽ ἐμοί·
δν ἥμπι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἑλὼν 1315
αὐτοσφαγὴ δύστηνος ἐκόμισα᾽ ἐν χεροῖν,
βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ᾽ ἧκω μέτα
γέρων ἀδελφὸν γραίαν Ἰοκάστην, ὅπως
λούσῃ προθῆταί τ᾽ οὐκέτ᾽ ὄντα παῖδ᾽ ἐμόν.
τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα 1320
τιμᾶς διδόντα χθόνιον εὖ σέβειν θεόν.
ΧΟ. βλέπε᾽ ἀδελφὸ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
κύρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ πολί.
ΚΡ. ποῖ κἀπὶ ποίαν συμφορᾶν. σημαινέ μοι.
ΧΟ. ἥκουσ᾽ τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ 1325
εἰς ἀσπὶδ᾽ ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.
ΚΡ. πῶς φῄς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπᾷζων ἐμοῦ
οὐκ ἐς τόδ᾽ ἦλθον ὥστε καὶ τάδ᾽ εἰδέναι.
ΧΟ. ἀλλ᾽ οἴκεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι
δοκῶ δ᾽ ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον, 1330
ἤδη πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
ΚΡ. οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰτορῶ τόδε,
σκιᾶρωὸν ὄμμα καὶ πρόσοψιν ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
ΑΓ. ὦ τάλας ἐγὼ, τίν᾽ εἶπο μῦθον ἢ τίνας λόγους; 1335
ΚΡ. οἰχόμεσθ᾽· οὐκ εἰπροσόποις φροιμίοις ἥρκει λόγου.
ΑΓ. ὦ τάλας, δισσῶν αὖτῶ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
ΚΡ. [illegible] ἄλλοις πάσαις; λέγεις
δὲ τί;
ΑΓ. οὐκέτ᾽ εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.
ΚΡ. αἰαῖ· 1340
μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει.
ΑΓ. ὦ δόματ᾽ εἰσηκούσατ᾽ Οἰδίπου τάδε,
παῖδων ὁμοίως συμφοραῖς ὀλωλότων·
ΧΟ. ὤστ᾽ ἐκδακρῦσαί γ᾽, εἰ φρονοῦντ᾽ ἐτύγχανεν.
ΚΡ. [illegible]
οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγώ. 1345
ΑΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ᾽ εἰδείης κακά.
ΚΡ. καὶ πῶς γένοιτ᾽ ἂν τῶνδε δυσπομώτερα;
ΑΓ. τέθνηκ᾽ ἀδελφὴ σὴ διὰ δυοῖν παίδοιν μέτα.
ΧΟ. ἀνάγετ᾽ ἀνάγετε κακυτὸν, 1350
ἐπὶ κάρα τε λευκοπήγεις κτύπους χεροῖν.
ΚΡ. ὦ τλήμον, οἷον τέρμον᾽, Ἰοκάστη, βίου
γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοὶς ἔτλης.
πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος
ἁρὰς τ᾽ ἀγώνισμ᾽ Οἰδίπου, σήμαινέ μοι. 1355
ΑΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυγήματα χθονὸς
οἶσθ᾽· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαὶ
ὦστ᾽ οὐχ ἁπαρτὰ σ᾽ εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ γαῖαν σὴν ἐκατέσχεν [illegible] ὄλεος
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι, 1360
ἔστησαν ἐλθόντ᾽ ἐς μέσον μεταίχμιον,
[δισσὸν στρατηγὼ καὶ διπλὸ στρατηλάτα.]
ὡς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ᾽ ἀλκὴν δορός.
βλέψας δ᾽ ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀρὰς.
ὦ πότνι᾽ Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ᾽, ἐπεὶ γάμοις 1365
ἔζευξ᾽ Ἀδράστου παῖδα καὶ ναίω χθόνα.
δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν, ἀντήσῃ δ᾽ ἐμὴν
[illegible] 1368
[αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον, ὁμογενῆ κτανεῖν.
πολλοῖς δ᾽ ἐπῆκε δίκρια τῆς τύχης ὅση,
καθ[illegible]
Ἐτεοκλέης δὲ Παλλάδος χρυσαίσπιδος
βλέψας πρὸς οἶκον ηὔξατ᾽, ὦ Διὸς κόρη,
δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χερὸς
ἐς στέρν᾽ ἀδελφοῦ τῆσδ᾽ ἀπ᾽ ὠλένης βαλεῖν, 1375
[κτανεῖν θ᾽, ὡς ἦλθε πατρῖδα πορθήσων ἐμήν.]
ἐπεὶ δ᾽ ἀφείθη πυρσὸς ὡς Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος ἠχῇ, σῆμα φοινίου μάχης,
[illegible]
κάπροι δ᾽ ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν
[illegible]
ἦσσον δὲ λόγχαις· ἀλλ᾽ ἐφίζανον κύκλοις,
[illegible]
εἰ δ᾽ ὅμῳ᾽ ὑπερσχὼν ἴτυος ἄτερος μάθοι,
λόγχην ἑνώμα στόματι, προφθῆναι θέλων. 1385
ἀλλ᾽ εἰ [illegible]
ὀβριθαλμὸν, ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.
πλείων δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἑστάλασσ᾽ ἱδρὼς
ἢ τοῖσι θώραξ διὰ φίλων ἀμφώτων.
Ἐτεοκλέης δὲ ποδὶ μεταβαίνων πέτρου 1390
ἴχνους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
τίθησι· Πολυνείκης δ᾽ ἀπήντησεν δορὶ,
[illegible]
κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργείου δόρυ·
στρατὸς δ᾽ ἀνηλάλαξε Δαναΐδων ἅπας. 1395
κἀν τῷδε μόνῳ γνώμη ὅπως εἰσπίπτων
ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνείκους βίᾳ
δύῃκε λόγχην, κἀπέβωκεν ἡδονᾷ
Κάδμου πολίτais, ἀπὸ δ᾽ ἔθρανε᾽ ἄκρον δόρυ.
ἐς δ᾽ ἄπρον ἦκεν δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν 1400
χωρεῖ, λαβὼν δ᾽ ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
μέσον τ᾽ ἄκυντ᾽ ἔθρυπτεν· ἐξ ἴσου δ᾽ Ἄρης
ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ᾽ ἀπεστερημένοιν.
ἐνθένδε κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων
ἐς ταυτὸν ἦκον, συμβαλόντε δ᾽ ἀσπίδας 1405
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιδάιν᾽ εἶχον μάχης.
καὶ πως νοήσας Ἐτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
[illegible]
ἀπαλλαγεὶς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
λαιὸν μὲν ἐς τοξπαστὲν ἀμφέρει πόδα, 1410
[illegible]
προβὰς δὲ κόλον δεξιὸν δι᾽ ὁμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλους τ᾽ ἐνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
ξὺν αἱματηρᾷς σταγόσι Πολυνείκης πίτνει. 1415
ὁ δ᾽, ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
ξίφος δικῶν ἐς γαῖαν ἐσκιλεύέ νιν.
τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ,
ὃ καὶ νιν ἔσφηλ᾽· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
σῴζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι, 1420
μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ᾽ εἰς ἦπαρ ξίφος
Ἐτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
γαῖαν δ᾽ ὀδᾷξ ἑλόντες ἀλλήλοιν τέλας
πίπτουσιν ἄμφω, κοὐ διώρισαν κράτος.
ΧΟ. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, ὅσον στένω· 1425
τὰς σὰς δ᾽ ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλῆσαι θεός.
ΑΓ. ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
ὡς γὰρ πεσόντε παῖδ᾽ ἐλειπέτην βίον,

ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα προσπίτνει,
[σὸν παρεῖναι τε καὶ προθυμεῖσθαι σοῦδε.]
τί [illegible]
ὤμωξεν, ὦ τέκν', ἱστέρια βοηδρόμου
πάρεισι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνοις,
ἔκλαι', ἐξῆρεν τὸν πολὺν μαστῶν πόνον
στένουσ', ἀδελφή θ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμοῦ,
ὦ γηραιὸ σκεῦ μητρός, ὦ γάμους ἐμοὺς
πρώδιστ' ἀδελφῶν φιλτάτων· στέργων δ' ἄπο
φέστημ' ἀνεῖς δύστλητον Ἐτεοκλῆς ἄναξ
ἤκουσε μητρός, κἀπιβὰς ὑγρὰν χέρα
φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
ὁ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὶν κασιγνήτην δ' ἰδὼν
γραῖάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε·
ἀπωλόμεσθα, μῆτερ· οἰκτείρω δέ σέ
καὶ τήνδ' ἀδελφὴν καὶ κασίγνητον νεκρόν.
φίλος γὰρ ἐξῆρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
θάψον δέ μ', ὦ τεκοῦσα καὶ σύ, σύγγονε,
ἐν γῇ πατρῴᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον, ὡς τοσόνδε γοῦν τύχω
χθονὸς πατρῴας, κεἰ δόμους ἀπώλεσα.
ξυνάμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερί,
μῆτερ, τίσῃσι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἕπι,
καὶ χαίρετ'· ἤδη γὰρ με περιβάλλει σκότος.
ἅμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
μήτηρ δ', ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφοράν,
ὑπερπαθήσασ' ἤρασ' ἐκ νεκρῶν ξίφος,
[illegible]
ὠθεῖ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων,
ἡμεῖς μὲν ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
οἱ δ' ὡς ἐκεῖνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν πατᾶσαι πρόσθε Πολυνείκη δορί,
οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλει.
[κἀν τῷδ' ἐτεθρήθη Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.]
οἱ δ' εἰς ὅπλ' ἤσσον· εὖ δέ πως προμηθίᾳ
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι·
κἄβρεμεν οὔπω τεύχεσιν πεφαργμένον
Ἀργεῖον ἐσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
κοὐδεὶς ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες, ἔρρει δ' αἷμα μυρίον νεκρῶν,
λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵσταισαν βρέτας,
οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν
σκυλεύμασ' εἷσω τειχέων ἐπήμομεν.
ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγώνης μέτα
νεκροὺς φέροντες ἐκβολὴ κτενίσμε φίλους.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

ΧΟ. οἴκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία
δόματος ἥκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
πτώματα νεκρῶν τρισσὸν ἤδη
τάδε πρὸς μελάθροις κοινῷ θανάτῳ
σκοτίαν αἴωνα λαχόντων.
οὐ προκαλυπτομένα βοτρυχώδεος
ἀζυξ παρηίδος.
οἰδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις
[illegible]
αἱδομένα φίλτροισι βάκχα νεκύων,
κράδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς.

[illegible]
ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰαῖ, ἰὼ μοι. 1492, 3
ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος, ὦμοι, Θῆβαι, 1494, 5
σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόϊῳ φόνος
Οἰδιπόδα δόμων
ὤλεσε κραιθεὶς αἵματι λυγρῷ.
τίνα δὲ προσῳδὸν
ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ 1500
δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμος,
ἀνακαλέσωμεν,
τρισσὰ φέρουσα τάδ' αἵματα σύγγονα,
ματέρα καὶ τέκνα, χάρματ' Ἐρινύος;
ἀ δόμων Οἰδιπόδα πρύτας ὤλεσε, 1505
τᾶς ἀγρίας ὅτε
δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω
Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φωτείσας.
ἰὼ μοι,
τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος, ἢ τῶν πρόπαρ εἰγενεστάτων 1510
ἕτερος ἕτλα κακῶν τοσῶνδ' αἵματος ἀμερίου 1511, 2
τοιάδ' ἄχεα φανερά; * *
τάλαινα,
τίς ποτ' ἄρ' ὄρεις ἐλελίζει δρυὸς ἢ ἐλάτας 1515
ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα μονομά- 1516, 7
τωρ ἐμοῖς ἄχεσι συνῳδός;
αἰΐνεον αἰώγμασιν ἃ τοῖσδε προκλαίω μονάδ' αἰ- 1519, 20
ὦνα διάξουσα τὸν ἀεὶ χρόνον ἐν λειδομένοισιν
δακρύοισιν. 1521, 2
τὶν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς
βάλω, 1523, 4
ματρὸς ἐμᾶς διδύμοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς, 1525, 6
ἢ πρὸς ἀδελφῶν οὐλόμεν' αἰκίσματα δισσῶν; 1527, 8
ὀτοτοῖ ὀτοτοῖ,
λείπε σοὺς δόμους, 1530
ἀλαὸν ὄμμα φέρων
πάτερ γεραιέ, δεῖξον,
Οἰδιπόδα, σὸν αἴωνα μέλεον, ὃς ἐπὶ
δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ἕλκεις
μακρόπνουν ζόαν. 1534, 5
κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων γεραιὸν πόδα
δεμνίοις 1536, 7
δύστανον ἰαύων;
ΟΙ. τί δ', ὦ παρθένε, βακτρευμασι τυφλοῦ ποδὸς
ἐξάγαγες ἐς 1539, 40
φῶς με λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων οἰκτροτατοῖσιν δακρύοισιν, 1541, 2
πολιὸν αἰθέριον ἀφανὲς εἴδωλον, ἢ νέκυν ἐνερθεν, ἢ 1543, 4
ποτανὸν ὄνειρον; 1545
ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἷσει,
ὦ πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
φάος, οὐδ' ἅλοχος, παραβάκτροις
ἁ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμύχθει,
ὦ πάτερ, ὦμοι. 1550
ΟΙ. ὤμοι ἐμῶν παίδων· πάρα γὰρ στενάχειν τάδ', ἀὐτεῖν. 1551, 2
τρισσαὶ ψυχαὶ ποίᾳ μοίρᾳ,

πῶς ἔλιπον φάος. ὦ τέκνον, αὖθα.
ΑΝ. οἰκ ἐπ' ὠκείδεσιν οὐδ' ἐπιχώμασιν, 1555
[illegible]
ξίφεσιν βριθὲν φονίοισι
καὶ πυρὶ καὶ σκετλίαισι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἕβα σούς,
ὦ πάτερ, ὤμοι.
ΟΙ. αἰαῖ. ΑΝ. τί τάδε καταστένεις; 1560
ΟΙ. ὦ τέκνα. ΑΝ. δὺ' οὐδέτερ ἕβας,
εἰ τὰ τέθριπτ' εἰς ἄρματα λείσσων
ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
σώματος αἰχαῖς σαῖς ἐπενώμας.
ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερὸν κακόν· 1565
ἁ δὲ τάλαιν' ὄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοῖρα;
ΑΝ. δάκρυα δάκρυα γοερὰ γοερά 1567
φανερὰ πᾶσι τιθεμένα. 1567 a.
πέκεσι μαστὸν ἔφερεν ἔφερεν
ἑκέτας ἱκέταν ὀρνίνεα.
πέρι δ' ἐν Ἠλεκτραισι πύλαις τέκνα 1570
λωτοτρόφων κατὰ λείμακα λόγχαις
κεινὸν ἐνάλιον
μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναίλους,
μαραμαίνους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος,
ἦδη ψυχρὰν λειβὰν, φονίαν. 1575
ἀν' ἔλαχ' Ἄιδας, ὥπασε δ' Ἄρης. 1575 a.
χηλικόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φύσγανον
ἔσω
σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοισιν.
πάντα δ' ἐν ἄματι τῷδε συνάγαγεν.
ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς, ὅστις
τόδε τελευτᾷ. 1580
ΧΟ. [illegible]
τόδ' ἦμαρ· εἴη δ' ἐπτυχέστερος βίος.
ΚΡ. οἴκτων μὲν ἦδη λήγεθ', ὡς ὧρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1585
ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἑβδομὲ μοι
Ἐτεοκλέης παῖς σὸς, γάμων φερνὰς διδοὺς
Ἄιμονι, κώρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
σέκνων σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·
σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μή ποτε 1590
σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν·
ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ σὺ δ' ὦ τύραν λέγω,
σὺν ἐχθρὸς ὢν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
τοὺς σοὺς δεδοικὼς μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
ΟΙ. ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὣς μ' ἔφυσας ἄθλιον 1595
[καὶ τλήμον', εἰ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ]·
ὃν καὶ πρὶν ἐς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
ἄγιον Ἀπόλλων Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε
φονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τλᾶς ἐγώ.
ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αἴδιε, ὁ σπείρας πατὴρ 1600
κτείνει με, νομίσας πολέμιον πεφυκέναι·
χρῆν γὰρ ἐκθανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δέ με
μαστὸν ποδοῦτα θηρσὶν ἀδλίαν βορὰν·
εὖ σωζώμεσθα. Τορτάρου γὰρ ὤφελεν
ἐλθεῖν Κιθαιρὼν εἰς ἄδυσσα χάσματα, 1605
[ὅς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δοιλεύσαί τέ με
[illegible]
κτανὼν δ' ἐμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
ἐς μητρὸς ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,
παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον οὓς ἀπώλεσα. 1610
[ἀρὰς παραλαδὼν Λαΐου καὶ παισὶ δοὺς.]
οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυν' ἐγὼ
ὥστ' εἰς ἓμ' ὤμιατ' ἓς τ' ἐμὼν παίδων βίον
ἄνευ θεῶν τον ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
εἶεν· τί δρώσα δῆθ' ἁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615
τίς ἡγεμὼν μοι πόδὸς ὑμαρτήσει τυφλοῦ;
ἦ' ἡ θανοῦσα; ζώσα γ' ἂν σάφ' οὐδ' ὅτι.
ἀλλ' εὐτεκνος ξυναρίς· ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸν εὔρεμ' ἂν βίον·
πάδεν· τί μ' ἄρδηρ ὧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
ἀποκτενεῖς γὰρ, εἰ μὲ γῆς ἔξω βαλεῖς.
οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
κακὸν φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' εἰγενές
οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέτερ πράσσων κακῶς.
ΚΡ. σοὶ τ' εὖ λέγεται, γύναι μὴ χρῆζειν ἐμὲ, 1625
ἐγὼ τε νικεῖν σ' οὐκ εἰσταιμ' ἂν χθόνα.
νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν ἐς δόμους χρεὼν
ἦδη κομίζειν, τὸν δὲ [ὃ', ὃς πέρσαν πόλιν
πατρίδα σὴν ἄλλοις ἦλθε.] Πολυνείκους νέκυν
ἐκβαλὲτ' ἄθαπτον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονός. 1630
κηρύξεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
ὡς ἄν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφῃ ἀλὼ
ἢ γῆ καλύπτων, θάνατον ὑπταλλάξεται.
[ἐὰν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς βοράν.]
σὺ δ', ἐκλιποῦσα τριπτύνων θοήνους νεκρῶν, 1635
κόμιζε σαυτὴν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω.
[καὶ παρθενεύου τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
μένουσ', ἐν ᾗ σε λέκτρον Δίμονος μένει.]
ΑΝ. ὦ πάτερ, ἐν οἵοις κείμεθ' ἄθλιοι κακοῖς. 1640
ὦς σε στενάζω τῶν τεθνηκότων πλέον·
οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακὸν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,
ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς, πάτερ.
ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίραιον,
[τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός;]
τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ παλαιτώρῳ νεκρῷ; 1645
ΚΡ. Ἐτεοκλέους βουλεύματ', οὐχ ἡμῶν, τάδε.
ΑΝ. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος, ὃς ἐπίδοια τάδε.
ΚΡ. πῶς; τίνα τελεῖ μὲν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
ΑΝ. οὐκ, ἦν ποιηρὰ γ' ᾖ κακὸς τ' εἰρημένα.
ΚΡ. τί δ'; οὐ δικαῖως ὧδε κυσὶν δοθήσεται; 1650
ΑΝ. οὐκ ὄνομον γὰρ τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν.
ΚΡ. εἶπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὤν.
ΑΝ. οὐκοῦν δίκαιον τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.
ΚΡ. καὶ τῷ τάφῳ νιν τὴν δίκην παρασχέτω.
ΑΝ. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς; 1655
ΚΡ. ἄταφος ὃδ' ἀνὴρ, ὡς μάθῃς, γενήσεται.
ΑΝ. ἐγὼ σᾷ θέλουσ, κἂν ἀπεννέπῃ πόλις.
ΚΡ. σαυτὴν ὕρ' ἐγγὺς τῶδε συνθάψεις νεκρῷ.
ΑΝ. ἀλλ' εἰκολεῖς τοι δῖο φίλω κεῖσθαι πέλας.
ΚΡ. λάζεσθε τήνδε κἀς δόμους κομίζετε. 1660
ΑΝ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῖδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.
ΚΡ. ἔκρυ' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἃ σοὶ δοκεῖ.
ΑΝ. κἀκεῖνα κέκριται, μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρούς.
ΚΡ. ὡς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θῄσει κόνιν.
ΑΝ. ναὶ πρός σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665
ΚΡ. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
ΑΝ. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιδαλεῖν μ' ἔα.
ΚΡ. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.
ΑΝ. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαῦσας βαλεῖν.
ΚΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670
ΑΝ. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν πρωστπέξομαι.
ΚΡ. οὐκ ἐς γάμους σοὺς ξυμφοράν κτήσει γόοις.
ΑΝ. ἦ γὰρ γαμοῖμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτε;
ΚΡ. πολλὴ 'στ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;

ΑΝ. τίς δῆτ' ἐκεῖθ' Ἁμαξίδων μ' ἔξει μίαν. 1675
εἶδες τὸ τόλμημ' οὗτον ἐξωκείδισεν;
ΑΝ. ὅστις σίδηρος ὄρεκιόν τέ μοι ξίφος
τί δ' ἐκπροθεμεῖ τῶνδ' ἀπηλλάγην γάμων,
ΑΝ. ξυμβεῖξομαι τῷδ' ἀδελφοτάτῳ πατρί.
γενναιότης σοι, μοῖρα δ' ἔνεστί τις. 1680
ΑΝ. καὶ ξυστέωμαί γ', ὡς μάθῃς περαιτέρω.
Ἐτ', οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν, λείπε χθόνα.
Ὦ δέσποτερ, αὐτῷ μὲν σε τῆς προθυμίας.
ΑΝ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ.
μὴν εὐτυχοῦσα, τλὰν ἐγὼ στέρξω κακά. 1685
ΑΝ. καὶ τίς σε τιμῶν ὄντα θεραπείσει, πάτερ;
σεσῶν ὄπου μοι μοῖρα κείσομαι πέδῳ.
ΑΝ. ὁ δ' Οἰδίπους σοῦ καὶ τὰ κλεὶν' αἰνίγματα;
ὄλωλ' ἐν ἡμαρ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. οἰκοῦν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν. 1690
[illegible]
ΑΝ. σὺ σωφρονοῦσαν γ', ἀλλὰ γενναίαν, πάτερ.
ΟΙ. προσάγαγέ νὺν με, μητρὸς ὡς ψαύσω σέθεν.
ΑΝ. ἰδοὺ, γεραιὰς φιλτάτης ψαῦσον χερί.
ΟΙ. ὦ μῆτερ, ὦ σύνδομ' ἀδελφοτάτη. 1695
ΑΝ. οἰκτρὰ πρύκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
ΟΙ. Ἐτεοκλέους δὲ πτῶμα Πολυνείκους τε ποῦ;
ΑΝ. τῶδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
ΟΙ. πρόσθες τιφλὴν χέρ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ.
ΑΝ. ἰδοὺ, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί. 1700
ΟΙ. ὦ φίλα πεσήματ' ἀδελ' ἀθλίου πατρός.
ΑΝ. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
ΟΙ. νὺν χρησμός, ὦ παῖ, λοξίου περαίνεται.
ΑΝ. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἔρεις κακά;
ΟΙ. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον. 1705
ΑΝ. ποῦ, τίς σε πύργος Ἀτθίδος πρασδέξεται;
ΟΙ. ἱρὸς Κολωνὸς, δῶμά θ' ἱππίου θεοῦ.
ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ πρυθυμεῖ τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
ΑΝ. τῷ' ἐς φυγὰν τἀλαιναν' ὄρεγε χέρα φίλαν, 1710, 11
πάτερ γεραιέ, πομπίμαν
ἔχων ἕμ', ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
ΟΙ. ἰδοὺ, πορεύομαι, τέκνον,
σὺ μοι πολαγὸς ἀθλία γενοῦ. 1715
ΑΝ. γενώμεθα γενόμεθ' ἄθλιοι
Θησαῖδαι μάλιστα παρθένων.
ΟΙ. τόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.
ΑΝ. τῇδε τῇδε βαῖ μοι, 1720
τῇδε πόδα τίθει, πάτερ,
ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν.
ΟΙ. ἰὼ ἰώ, δυστυχεστάτας φυγᾶς
ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰώ, δεινὰ δεῖν' ἐγὼ τλάς. 1725
ΑΝ. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς,
οἳδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
ΟΙ. ὦδ' εἰμὶ μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλλίνικον οὐράνιον
ἔβαν 1728, 9
παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρών. 1730, 1
ΑΝ. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος·
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αἰδῶν.
τάδε σ' ἔτεκεν μελεα πάθεα
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον, 1735
ὦ πάτερ, θανεῖν που.
ποθεινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις
λιποῦσ' ἄπειμι πατρίδος ἀπορρὸ γαίας 1738, 9
ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα. 1740
φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν
ἐς πατρός γε συμφορὰς
εἰκλεᾶ με θήσει·
τἀλαιν' ἐγὼ σοῦ συγγόνου θ' ὑβρισμάτων,
ὃς ἐκ δόμων ἄβαπτος οἴχεται νέκυς, 1745
μέλεος, ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεὼν,
σκοπεῖ γᾷ καλύψω.
ΟΙ. πρὸς ἥλικιας φαίνῃ σάς.
ΑΝ. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.
ΟΙ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς. 1750
ΑΝ. κόρου ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.
ΟΙ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε σηκὸς ἄβατος ὄρεσι
μαινάδων.
ΑΝ. Καδμείαν ᾗ
νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ
Σεμέλας ἱερὸν 1755
θίασον ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,
χάριν ἀχάριτον ἐς θεοὺς διδοῦσα;
ΟΙ. ὦ πάτρας κλεινῆς πολῖται, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
[ὃς τὰ κλεὶν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ,]
ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μιαιφόνου κράτη,
νὺν ἅτιμος αὐτὸς, οἰκτρὸς, ἐξελαύνομαι χθονός. 1761
ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;
τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.
[ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις 176
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΕΛΕΝΗ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΦΡΥΞ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν, ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀμηχημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον Ἀργεῖοι κοινὴν ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ' Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντέλεγε τοῖς ἄλλοις βέλτιον γιγνώσκειν λέγουσιν ἢ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηρέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτεῖναι Ὀρέστην. * συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες ἀπέκτειναν τὴν ἑταίραν. θεὸν τὴν Ἑλένην ὑπολαμβάνοντων· Ἠλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον· ἐπιφανεὶς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπείλησαν. ἐπιφανεὶς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὀρέστῃ δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδῃ δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἄργους ἄρχειν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιωτίδων Ἠλέκτρας, αἳ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ δράματός ἐστι τοιαύτη. πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δῆποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω δὲ μᾶλλον ἔδοκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαίτερου προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέρθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης, ἅρτι καὶ μόγις καταβραθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ,

Σίγα σίγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης· (v. 140.)

παθαὶ· εἰσὶ γάρ τινες ἐν τραγῳδίαις τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εἰδέναι τῶν χειριστον δὲ τοῖς ἤθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν.

ΑΛΛΩΣ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὥρμησεν, Ἀγαμέμνων στρατηγὸς ᾑρέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε τῶν ἄλλων προέχειν δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει νεῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν εἰσέφερε. καὶ δὴ μέλλων ἀνάγεσθαι καταλείπει τῶν οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην Αἴγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἠνύετο χρόνος καὶ Ἀγαμέμνων οἴκαδ' ἐπανῆει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνῆλθεν ἀδέσμως Αἴγισθος

Κλυταιμήστρᾳ τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμήστρα καὶ Αἴγισθος τὴν τε Τροίαν ἁλοῦσαν καὶ Ἀγαμέμνονα μετὰ τῶν ἄλλων οἴκαδε πλέοντα, βουλεύονται τοῦτον τῆς εἰκίας ἐπειλημμένον ἀποκτεῖναι, ἵνα μὴ τοῦτο γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδόξως ἔωσιν· ὃ δὴ καὶ ἔπεισαν. καὶ ἐπικελεύονται τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποκτεῖνουσι· χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους ἐσφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδιδύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φονεύουσι. μεταξὺ γοῦν τοῦ Ἀγαμεμνονείου φόνου Ἠλέκτρα τὸν ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθείη, κλέψασα καί τινι δούσα παιδαγωγῷ εἰς Φωκίδα παρὰ Στρόφιον πέμπει, φίλον καὶ συγγενῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἥκων, παραλαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στροφίου, ἐφ' ᾧ μετ' αὐτοῦ Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν τιμωρήσαιτο, καταλαμβάνει λάθρα τὸ Ἄργος. καὶ χρησμὸν παρὰ τοῦ Πυθίου δεξάμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἔρχεται πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἶτά τι μηχανᾶται τοιόνδε· τὸν γὰρ παιδαγωγόν, ᾧ παρὰ τῆς Ἠλέκτρας πάλαι πιστευθεὶς ἦκεν, ὡς ἔφημεν, εἰς τὴν Φωκίδα, τοῦτον προπέμπει εἰς Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν λέγοντα ὡς Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἆθλοις ἀπῃρέθη καὶ νὺν ἄνδρες τὰ τούτου ὄστᾶ ἐν κιβωτίῳ κομίζουσιν, ἵνα πατρῴων γοῦν τάφων τύχῃ. ὑπακηκόασι δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμήστρα καὶ Αἴγισθος. τὰ μὲν μακρολογῶ, ἀναιροῦνται ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Πυλάδου, πρώτη μὲν Κλυταιμήστρα, ὕστερος δὲ Αἴγισθος. [illegible] Ὀρέστης παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείς. Μενέλαος δὲ ἐκ Τροίας ἐλθών, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπανῆκε, καὶ τῷ Ναυπλίῳ λαμένι προσσχών, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσπέμπει πρὸς Μενέλαον, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς εἰσῆει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμηνότα εἶρων, παρικυλίεται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας σῶσαι αὐτούς. ὁ γὰρ της Κλυταιμήστρας πατὴρ Τυνδάρεως πάντας Ἀργείους κατ' αὐτῶν ἐκίνησεν, ἵνα τοὺτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν. ὡς δὲ τὸν Τιτδάρεω ἀντιλέγοντα εὗρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολογιζόμενος ὡς εἰ Ὀρέστης ἀναιρεθείη, βασιλεὺς αὐτὸς ἔσται τοῦ Ἄργους, οὐκ ἤθελεν Ὀρέστῃ τε καὶ τῇ ἀδελφῇ συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος ἔλεγεν εἰλαζεύεσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν ὡς οὐ δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμήστραν δεινός, Ὀρέστης δὲ ὡς καὶ μάλα δικαίως, εἶ καὶ μυριάκις αὐτὴν ἔδει τεθνάναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυκηνῶν γενομένης καὶ συνιόντων τῶν προϊχόντων ἐν Ἄργει, Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φοράδην ἐκείσε κομίζεται. λύων δὲ πολλῶν γνωμέων, καὶ τῶν μὲν βοηθούντων Ὀρέστῃ, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνίκησαν οἱ κακοί. καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτὸς τε καὶ ἡ ἀδελφὴ λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ ἐπιγγείλατο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρίᾳ ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀποσφάξαι. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος ἐμεινε καὶ κοινωνὸν αὐτῷ τῆς τελευτῆς ἠξίωσε πρυθυμότατα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτο παθεῖν προὔκειτο, συμβουλεύει Πυλάδης, Μενέλεω πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὧδεν εἰσελθόντες εἴσω τῶν βασιλείων Ἑλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περίλθη σφᾶς ἀλλιμένοις, ἀλλὰ χείρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεων καὶ ἄκοντα πρὸς σωτηρίαν κτείνει, ἐπεὶ ταῦτα φασὶν ἐμελλον τινὲς μὴ ἔσεσθαι, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρπασθείσης κελεύσει Διὸς, Ἑρμιόνην δὲ συλλαμβάνουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμήστρας τάφου ἐπαγήκουσαν· πρὸην γὰρ αὐτὴν Ἑλένη πεπόμφει, τῇ ἀδελφῇ θύσουσαν. λαβόντες δὲ Ἑρμιόνην καὶ ἔνδοθεν τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλισάντες πύλας, ἀνῆλθον ἐπὶ μετεώρου τῶν βασιλέων ἐχοντές τε τὴν Ἑρμιόνην καὶ ξίφος πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς, καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν ταύτης διαχείρισιν, ἂν μὴ σφᾶς Μενέλεως σώσῃ, καὶ τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τούτων Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κἂν σώσῃ τὴν παῖδα ἑλλῶν, ἤρτατο πορθεῖν τὰ βασίλεια, ἐπιφανεὶς δὲ Ἀπόλλων διαλλαττει τουτους. Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανὸν ἥρπασε ἀνακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἑτέραν λαβεῖν κελεύσας γυναῖκα Ὀρέστῃ δὲ Ἑρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν τοῦ φόνου κάθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε, μετὰ Ἐρινύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθείς, ὅτε καὶ καταδικασθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηνᾶ ψήφῳ ἐλυσίτελει τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὀρέστης ὕστερον Ἑρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θέσπισμα, καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδη δὲ Ἠλέκτραν δίδωσι, τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγγυηθεῖσαν τούτῳ. ἐστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγῳδία σύμφωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δρᾶμα ἐστιν ἐκ τραγικοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλλαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηντηκός· ἢ λέ κωμῳδία γέλωτι καὶ εὐφροσύνῃ ἐκβαίνει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν θεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
[illegible] πάθεα, οὐκ συμφορὰ θεήλατος,
ἣν οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχαις,
Διὸς πεφυκὼς, ὡς λέγουσι, Ταντάλου,
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
ἀέρι πυτάται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος ὢν
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.
οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφυ,
ᾧ στέμματα ξῆνας' ἐπέκλωσεν θεὰ
ἔριν, Θυέστῃ πίλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσθαι. τί τἄρρητ' ἀνιατρήσασθαί με δεῖ;
ἔδωσε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς'
Ἀτρέως δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ εἶγὼ τύχας,
ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων ἔφυ
Μενέλεως τε Κρῆσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
Μενέλαος Ἑλένην, ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος
ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Ἀγαμέμνων ἄναξ·
ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
Χρυσόθεμις Ἰφιγένειά τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγὼ,
ἄρσην τ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
ἡ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι
ἔκτεινεν· ὦ δ' ἕκατι παιδένῳ λέγειν
οὐ καλόν· ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
Φοῖβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ', ἡ σφ' ἐγείνατο,
κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαυτας εὔκλειαν φέρον.
ὅμως δ' ἀπέκτεινεν, οὐκ ἀπειθήσας θεῷ·
κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου,
Πυλάδης θ', ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.
ἐντεῦθεν ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ δέμας
τλήμων Ὀρέστης ὧδε πεσὼν ἐν δεμνίοις
κεῖται· τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
μαινάσιν ὠμωμιγμένον γὰρ αἰδοῖ ἔκτα
Εὐμενίδας, αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φίλῳ.
ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας,
ὧν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο,
οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί· χλανιδίων δ' ἔσω
κρυφθεὶς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
ἔμφρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.
ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις
μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἥδ' ἡμέρα,
ἐν ᾗ δικάσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
εἰ χρὴ θανεῖν νὼ λευσίμῳ πετρώματι,
ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
ἐλπὶδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
ἥκει γὰρ ἐς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
λιμένα δὲ Ναυπλίειον ἐκπλήρων πλάτῃ
ἑκατὸν ὁρμεῖ, ἁρῶν ἐκ Τροίας χρόνῳ
Ἕλαισι πλαγχθείς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
Ἑλένην, φιλάξις νύκτα, μὴ τις εἰσιδὼν
μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὧν ὑπ' Ἰλίῳ
παῖδες τεθνᾶσιν, ἐς πέτρων ἑλθὴ βολάς,
προὔπεμψεν ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω
κλαίουσ' ἀδελφὴν ξυμφορᾶς τε δωμάτων.
ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχήν·
ἦν γὰρ κατ' οἶκους ἐλπίς, ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
ταύτην γαμεῖν κατεπτέρωτο κάκων.
βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὀδὸν, πότ' ὄψομαι
Μενέλαον ἥκοντ'· ὡς τί γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
ῥώμης ὑχούμεθ', ἢν τι μὴ κείνου πάρα
σωθῶμεν. ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν ὄμος.

ΕΛ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε κἀγαμέμνονος,
παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος, Ἠλέκτρα, χρόνου,
πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγνητός τε σοὺ
τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὧδε φονεὺς ἔφυ;
προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μαίνομαι σέθεν,
ἐς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν.
καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον,
ἐμῆς ἀδελφῆς, ἥν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
ἔπλευσ' ἄπαις ἔπλευσε θανοῦσ' ἐπ' πάτρᾳ,
οὐκ εἰδὸν, ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάζω τύχας.

ΗΛ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἢ γε παροῦσ' ὁρᾷς,
ἐν ξυμφωραίοισ τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
ἐγὼ μὲν ἄῦπνος, πάρεδρος ἀέλιῳ νεκρῷ,
νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐδὲν ἀμείρας πνοῆς,
θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά·
σὺ δ' ἡ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις
[illegible]

ΦΑ. πόσον χρόνον δὲ δεινὰς πέπτωχ' ὅδε;
ΗΛ. ἐξ οὗπερ αἷμα γενέθλιον κασήνευσεν.
ΦΑ. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά σ', ὡς διώλετο.
ΗΛ. οὕτως ἔγει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.
ΦΑ. πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;
ΗΛ. ὡς ἁγνολιᾷ γε σιγηλὸν προσεδρᾷ.
ΦΑ. θοίνει τάφων μοι πρὸς καστιγνήτης μολεῖν;
ΗΛ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;
ΦΑ. κώμῳ ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.
ΗΛ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;
ΦΑ. δείδια γάρ· Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.
ΗΛ. ὄφει γε φροντὶς εἶ, τότε λιποῦσ' αἰσχρὸς δόμους.
ΦΑ. ἀρᾷδε ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις.
ΗΛ. αἰδοῦ δὲ δῆ τὸ σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;
ΦΑ. δίδωκα πατέρας τῶν ἐπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.
ΗΛ. δεινὸν γάρ "Αργει τ' ἀναβαῖν' διὰ στόμα.
ΦΑ. σὺ νιν κάμιν μοι, τὸν φόβον λύσασα, δός.
ΗΛ. οὐκ ἂν ἐνειάμην μητρὸς ἐσβλέψαι τάφον.
ΦΑ. αἰσχρὸν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.
ΗΛ. τί δ' οὐχὶ θεγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δόμας;
ΦΑ. εἰς ὄχλον ἔμπειν παρθενοισιν οὐ καλόν.
ΗΛ. καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφάς.
ΦΑ. καλῶς ἔλεξας, πείθομαί τέ σοι, κόρη.
[καὶ πέμψωμὶν γε θυγατέρ'· εὖ γάρ τοι λέγεις.]
ὦ τέκνον, ἔξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος,
καὶ λαβὲ χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν κώμας τ' ἐμάς·
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμήστρας τάφον
μελίκρατ' ἔρρε γάλακτος οἰνωπόν τ' ἄχνην,
καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε·
Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοάς,
φάσ' ὠ προσελθεῖν μνῆμα σόν, ταρξοῦσά τε
Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενῆ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν
τοῦν τ' ἀθλίοιν τοῦδ', οὓς ἀπώλεσεν θεός.
ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἑκπονεῖν ἐμέ,
ὕπαυθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἰδοὺ ὦ τέκνον μοι, σπεῖδε, καὶ χοὰς τάφῳ
ζοῦσ' ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνης' ὁδοῦ.
ΗΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνδρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακόν,
σωτῆρών τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
εἶδετε παρ' ἄπρας ὡς ἀπέρισεν τρίχας,
σῴζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
θεοί σε μισήσειαν, ὡς μ' ἀπώλεσας
καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
αὐδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι
[illegible] τάλαι μεταστένουσ' ἄπιτον
τόνδ' ἡσυχάζουσ', ὄμμα δ' ἑκτήρουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀθλαθρὸν ὅταν ὁρᾷ μεμηνότα.
ὦ φίλτατοι γυναῖκες, ἡσύχῳ ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
φιλία γὰρ ἡ σὴ πρευμενὴς μέν, ἀλλ' ἐμοὶ
τόνδ' ἐξεγείρασ' ξυμφορᾷ γενήσεται.
σίγα σίγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης στρ. α'.
τίθετε, μὴ ψοφεῖτε, μὴ 'στω κτύπος.
ἀπόπαρ βᾶτ' ἐκεῖσ' ἀπωπρὸ μοι κοίτας.
ΧΟ. [illegible]
ΗΛ. ἰώ, σύριγγος ὅπως πνοὰ
λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλαι, ᾠδίνει μοι. 145, 6
ΧΟ. Ὦ, ἀτρεμαίων ὡς ὑπύμφων φέρω βοήν. ΗΛ. ναὶ
αὖτω. 147, 8
κάτωγε κάτωγε, πρώπαι' ἀτρίμως, ἀτρίμως ἴδε
λόγων ἀπίδοις [illegible] 149, 50
χρίος ἐμόλετέ ποτε. χρόνια γὰρ πεσὼν ὦδ' εἰ-
νάζεται. 151, 2
ΧΟ. πῶς ἔγει; λύγου μετάδος, ὦ φίλα. ἀντ. α'.
ΗΛ. τίνα τύχαν εἴπω; τίνα δὲ συμφοράν;
ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει. 155
ΧΟ. τί φῂς; ὦ τάλας.
ΗΛ. ὀλεῖς, εἰ βλέψαρα κινήσεις
[illegible] γλαυκώπου θηρὸς ὡς γάμαι. 158. 9
ΧΟ. μέλεος ἐγθίστων θεόθεν ἐργμάτων. τάλας, φεῦ μόχθων. 160, 1
ΗΛ. ἄδικος ἄδικα τὸν' ἦρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπόφονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι. 162, 3
Θέμιδος ἰὼ' ἐδίκασε φόνων ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέ-
ρος. 164, 5
ΧΟ. ὁρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. στρ. β'.
ΗΛ. σὺ γάρ νιν, ὦ τάλαινα,
θωΰξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
ΧΟ. εἶεν· μὴ σὺ γ' ἐν [illegible].
ΗΛ. οὐκ ἀΐ· ἠμῖν, οὐκ ἀπ' οἴκων 170
παλαιὰν ἀπ' ἀκόνων εἰλίξεις. μεθιεῖσα κτύπου; 171, 2
ΧΟ. ἰσπίσασεν. ΗΛ. λέγεις εὖ.
ΧΟ. πάντια πόντια νύξ, ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων
βροτῶν, 174, 5
ἐρεῖσθέν τ' ἐμὲ μόλε μόλε κατάπτερος 176, 7
τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δῶμον. 178, 9
ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπό τε συμφορᾶς 180
διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. ΗΛ. κτύπον ἠγάγετ' οὐχὶ
σίγα 181, 2
σίγα φυλασσομένα
στόματος ἀνακελάδων ἄπο λέχεος 184, 5
ἤσυχον ὕπνου χάριν παρίξεις, φίλα;
ΧΟ. θρόει τὶς κακῶν τελευτὰ μένει ἀντ. β'
ΗΛ. θανεῖν θανεῖν' τί δ' ἄλλο;
οὐδὲ γὰρ πόθου ἔχει βορᾶς.
ΧΟ. πράδηλος ἀρ' ὁ πότμος. 190
ΗΛ. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἷμα δοὺς πατροφόνου ματ-
ρός. 192, 3
ΧΟ. δίκᾳ μέν, καλῶς δ' οὔ.
ΗΛ. ἔθανες ἔθανες, ὦ τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ'
ὤλεσας 195, 6
πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος· 197, 8
ὀλόμεθ' ἰσονέκυ ὀλόμεθα. 199, 200
σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἶχεται
βίου τὸ πλέον μέρος ἐν στοναχαίσί τε καὶ
γόοισι 202, 3
δύκρυσί τ' ἐννυχίοις·
ἄγαμος, ἔπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοτον 205, 6
ἀ μέλεος ἐς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.
ΧΟ. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἠλέκτρα, πέλας,
μή κατθανὼν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·
οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει τὸ λίαν παρεμπεσεῖν. 210
ΟΡ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε.
ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφή,
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.
πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην; 215
ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.
ΗΛ. ὦ φίλταθ', ὡς μ' ἠδέρανας εἰς ὕπνον πεσόν.
βούλει δίγωα σου κἀνακουφίσω δέμας;
ΟΡ. λαῖδυ λαῖδυ δῆτ', ἐκ δ' ὀμορξον ἀθλίου
στόματος [illegible] τακόντων ὀμμάτων τ' ἐμῶν. 220

ΗΛ. ἰδοὺ τὸ βούλευμ' ἡδύ, κοὐκ ἀναίνομαι.
[illegible]
ΟΡ. ὑπόσταλε πλευρὸς πλευρά, καὐχηθὴν κόμην
ἄβλητε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόρας.
ΗΛ. ὦ βοστρύχων πτυχᾶδες ἄθλιον κάρα, 225
ὡς ἠγλάϊσαι δὴ μακρὰς ἀλωσύλας.
ΟΡ. κλύων μ' ἐς εὐνὴν αἰθὶς ὅταν αὖῃ νόσος
μανίας, ἀπαρθρώς εἰμι κἀσθενῶ μέλη.
ΗΛ. ἰδοὺ, φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
ἀναρρὸν ὧν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως. 230
ΟΡ. αἰθὶς μ' ἐς ὄρθον στῆσον, ἀνακύκλει δόμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίᾳς ὕπο.
ΗΛ. ἢ καπὶ γαίας ἁρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἴχνος θείς ; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
ΟΡ. ἀαλιστα. δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιεῖας ἔχει· 235
κρείσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ.
ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν, ὦ κασίγνητον κάρα,
ὡς ὠσσὶ σ' εὖ φρονεῖν Ἐρινύες.
ΟΡ. λέξεις τι καινόν ; κεἰ μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' ἐς βλάβην τιν', ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν. 240
ΗΛ. Μενέλαος ἥκει, σοῦ κασίγνητος πατρὸς,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν.
ΟΡ. πῶς εἶπας ; ἥκει φῶς ἐμοὶς καὶ σοῖς κακοῖς,
ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός ;
ΗΛ. ἥκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, 245
Ἑλλὴν ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχέων.
ΟΡ. εἰ μόνος ἐσᾴθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἥκει μέγα.
ΗΛ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψεύγον
γένος θυγατέρων δυσκλεές τ' ἀν' Ἑλλάδα. 250
ΟΡ. σὺ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
ΗΛ. οἶμοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέδου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.
ΟΡ. ὦ μήτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι 255
τὰς αἱματώπωλεῖς καὶ δρακοντώδεις κόρας
αἵτας γὰρ αἵτας πλησίον θρώσκουσί μου.
ΗΛ. μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες
γοργῶπες, ἐνέρων ἱερίαι, δεινὰι θεαί.
ΗΛ. οὗτοι μεθῆσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν
σχῆσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα.
ΟΡ. μέδες· μί' οὖσα τῶν ἐμὼν Ἐρινύων,
μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς ἐς Τάρταρον. 265
ΗΛ. οἰ 'γὼ τάλαινα ; τίν' ἐπικουρίαν λάβω,
ἔτει τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμενα ;
ΟΡ. δὸς τόξα μοι κερουλκὰ, δῶρα Λοξίου,
οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνασθαι θεὰς,
εἰ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασιν. 270
βλεπόντεσσαί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί,
εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ' ; οὐχ ὁρᾶθ' ἑκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλαφίδας ἐξορμωμένας ;
ἀὰ ἀ·
τί δῆτα μέλλετ' ; ἐξακρίζετ' αἰθέρα 275
[illegible] τὰ Φοίβου θεσπίσματα.
ἔα·
τί χρῆμ' ἀλύω, πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων ;
ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δεμνίων ἄπο ;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ.
ξύγγοιτε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' ἔσω πέπλων ; 280
αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν,
ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νύσσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·
σὺ μὲν γὰρ ἐπέμενσας τάδ', εἰργασται δ' ἐμοὶ
μητρῷον αἷμα· λοξία δὲ μέμφομαι, 285
ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον
τοῖς μὲν λόγοις πᾶφαιε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν, εἰ κατ' ὄμματα
ἐξιστόρουν τιν, μητέρ' εἰ κτείναι με χρὴ,
πολλὰς γενείου τοῦδ' ἂν ἐκτείναι λιτὰς 290
μὴ τῆς τεκούσης ἐς σφαγὰς ὦσαι ξίφος,
εἰ μήτ' ἐκείνος ἀναλαβεῖν ἐμελλε φῶς,
ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
καὶ νῦν ἀνακλύνατ', ὦ κασίγνητον κάρα,
ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, κεἰ μάλ' ἀθλίως 295
ἔχομεν· ὅταν δὲ τᾶμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς,
σὺ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
ὄψαιντε παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένῃς,
ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νουθετεῖν φίλα·
ἐπικουρίαι γὰρ αἵδε τοῖς φίλοις καλαί. 300
ἀλλ', ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
ὕπνῳ τ' ἄϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός,
σίτων τ' ὄψεσθαι, λυτρὰ τ' ἐπὶ χροὸς βάλε.
εἰ γὰρ προλείψεις μ', ἢ προσεδρία νόσου
κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην 305
ἐπίκουρον, ἄλλων, ὡς ὁρᾷς, ἔρημος ὤν.
ΗΛ. οὐκ ἔστ' σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἱρήσομαι
καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἢν σὺ κατθάνῃς,
γυνὴ τί δράσω ; πῶς μόνη σωθήσομαι,
ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος ; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, 310
δρὰν χρὴ τάδ'· ἀλλὰ κλίνον εἰς εὐνὴν δόμας,
καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἀκβοᾷοῦν σ' ἐν δεμνίοις
ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
κἂν μὴ νοσῇς γάρ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν,
κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται. 315
ΧΟ. αἰαῖ, στρ.
δρομάδες ὦ πτεροφόροι ποτνιάδες θεαὶ, 317, 8
ἀβλήχευτον αἳ θιασον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσι καὶ
γόοις, 319, 20
μελάγχρωτες Εὐμενίδες, αἵ τε τὸν
ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλευσθ', αἵματος
τιτ[illegible]μενοι ὄκνων, τα[illegible]ντες ὦ τα,
καθικετεύει σε καθικετεύ μοι,
τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἐάσατ' ἐκλαβέσθαι λύσ-
σας 325, 6
μανιάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων,
οἷων, ὦ τάλας, ὀρεχθεὶς ἔρρεις,
τρίποδος ἄπο φάτιν, ἄν ὁ Φοῖβος
ἔλακεν ἔλακε, δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον 330
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.
ὦ Ζεῦ, ἀντ.
τίς ἔλεος, τίς δ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται, 333, 4
θοάζων σε τὸν μέλεον, ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμ-
βάλλει 335, 6
πορεύων τις ἐς δόμον ἀλαστόρων
ματέρος αἷμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει ;
[illegible]
ὁ μέγας ὅλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς· 340
ἀνὰ δὲ λαῖφος ὣς τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαί-
μων 341, 2
κατέκλυσεν δεινὸν πόνων, ὡς πόντον
λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασιν.

[illegible] 345
ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ Θεογόνων γάμων
τῶν ἀπὸ Ταντάλου, στείχουσί με χρή·
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει,
Μενέλαος ἄναξ, πολλῇ ἀβροσύνῃ
δόμοις ὁρώσδων 350
τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν.
ὦ χλιόνασιν στρατὸν ὁρμήσας
ἐς γῆν Ἀσίαν,
χαῦ, εὐτυχὴς δ' αὖτὸς ὁμίλεῖς,
θεόθεν πράξας ἄπερ ἠθέλου. 355
ΜΕ. ὦ δῶμα, τῇ μέν σ' ἥδεως προσδέρκομαι
[illegible]
κύκλῳ γὰρ εἰλιγθέισαν ἀθλίοις κακοῖς
οἰκτώσατ' ἄλληρ μᾶλλον εἶδον ἐστίαν.
[illegible] 360
[καὶ θάκους, ὅσ' ἦσαν δόμοις τοῖς ἄλλοις.]
Μαλίᾳ προσίσχων πρῷραν' ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεὸς,
ὃς μοι τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παρασταθείς· 365
"Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν πανυστάτοις·"
δακρύων δ' ἐπλησεν εἰμί τε καὶ ναύτας ἐμοὺς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψανὼ χθονὸς,
ἦδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης, 370
δοκῶν 'Ορέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
[illegible]
ἀλλ' οὐκ ἐν αὐτῶν χαιρόντ' ἐν εὐτυχίαις.
ΟΡ. ἐγὼ γὰρ, Μενέλαε, δυστυχὴς ἐγὼ κακῶν. 375
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΜΕ. ἆ, τί δέδρακας; τίνα δυσέρωτα νεοτέραν; 380
ΟΡ. εἰ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς· θράσει δ' ἁρῶ.
ΜΕ. ὦ δυσμενὲς πλοκαμοις αἰχμηρὸν, πλοῦτε.
ΟΡ. κἀγὼ γ' ὁμοίως μ', ἀλλὰ τὸν γ' αἰσχίστα.
ΜΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; μὴ τὸν ἐν δόμοις ξυρὸν κόμης.
ΟΡ. τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μ'. 385
ΜΕ. ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία.
ΟΡ. [illegible]
ΜΕ. [illegible]
ΟΡ. [illegible]
ΜΕ. τί γὰρ, ὅταν τις τὰ παλαιὰ δυστυχῆ.
ΟΡ. [illegible]
ΜΕ. ὦ δυσμενὲς θεῶν γένος, τὸν σ' ἀπόλλυσιν τάδε; 390
ΟΡ. τί δ' οὐκ, ὅτ' ἐς σὲ πᾶσα Δεὼ στρατηλατεῖ;
ΜΕ. τοῦ γάμου, φεύγω τὸ σώφρει, οὗ τὸ μὴ σα-
φὲς.
ΟΡ. λύπη μᾶλιστά γ' ἡ διαβιβέρουσά με·
ΜΕ. δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἴάσιμος.
ΟΡ. μανίαι τε, μητρὸς αἵματος τιμωρίαι. 400
ΜΕ. ἥβρυε δὲ λύσασης πότε; τίς ἡμέρα τόθ' ἦν;
ΟΡ. ἐν ᾗ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.
ΜΕ. πότερα κατ' οἴκους, ἢ προτεθρύλων πυρᾷ;
ΟΡ. νυκτὸς φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν.

ΜΕ. [illegible] ἄλλας, ἃς σὺ δ' οὐκ ἔκτας δόμοις; 405
ΟΡ. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνων.
ΜΕ. φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο;
ΟΡ. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς ἐννύτ' ἐπισσεύειν κύρας.
ΜΕ. οἶδ' ἃς ἔλεξας, ὠνομάσας δ' οὐ βούλομαι.
ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρόπει λέγειν. 410
ΜΕ. αὗται σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ;
ΟΡ. οἷμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
ΜΕ. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
ΟΡ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς
ΜΕ. μὴ θάνατον εἴπῃς· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφὸν. 415
ΟΡ. Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπράξαι φόνον.
ΜΕ. διαβλῆστεροὶς γ' ὧν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
ΜΕ. κἄτ' οὐκ ἀμύνει λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἑστὶ τοιοῦτον φύσει. 420
ΜΕ. πῶσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται ποινάς;
ΟΡ. ἕκτον τόδ' ἦμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
ΜΕ. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἵματα μητέρος θεαί.
ΟΡ. οὐ σοφὸς, ἀλλ' ἠθῆς δ' ἐς φίλους ἔφυν φίλος.
ΜΕ. πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425
ΟΡ. οὔπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχει, δράσας τάδε;
ΟΡ. μισούμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.
ΜΕ. οὐδ' ἡγνισται σὸν αἷμα κατὰ νόμους χεροῖν;
ΟΡ. ἐκκλήσιαι γὰρ δωμάτων ὑπῆν μόλω. 430
ΜΕ. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;
ΟΡ. Ὀλαῆ, τὸ Τροίᾳ μῖσος ἀναφέρων πατρί.
ΜΕ. ξυνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνος.
ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετ' ἐμὲ· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν δ' ἀπόλλυται. 434
ΜΕ. τίς δ' ἄλλος ; ἢ σὺν τῶν ἀπ' Λίγυπτον φίλων ;
ΟΡ. εἷς τοι γ' ἐβρίζουσι, δυ πόλις ταυτὶ κλέει.
ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἃ σ' ἔχειν πάλει ;
ΟΡ. πῶς, οὕτινες ζῇ οὐκ ἐὼν· ἡμῖν ἔτι ;
ΜΕ. τί δρῶντες ὑ τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί ;
ΟΡ. ψῆφος καθ' ἡμῶν οὖσεται τῇδ' ἡμέρᾳ. 443
ΜΕ. φεύγειν πόλιν τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
ΟΡ. θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευτίμῳ πετρώματι.
ΜΕ. κἄτ' οὐκ φείγειν γῆς ἐπεπάλλομεν ὅρους ;
ΟΡ. κύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκους ὅπλους.
ΜΕ. ἰόμᾳ πρὸς εὐβρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χερός ; 445
ΟΡ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς ὅλῳ βραχὺς λόγος.
ΜΕ. ὦ μέλεος, ἥκεις ξυμφορᾶς πρὸς τοῖς κακοῖς.
ΟΡ. ἐς σ' ἐλπὶς ἢ μὴ κατιφθορᾶς ἔχει κακῶν.
ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχῆ μοῖραν
μετόντες φίλοισι· σοῦσι σῆς εὐπραξίας, 450
καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀσπάζῃ δόμοις ἔχε,
ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
χάριτας πατρῴας ἐκτίνων εἰς οὓς σε δεῖ.
ἄνομα γάρ, ὅταν δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
οἱ μὴ 'πὶ τοῖσι συμφοραῖς οὖσιν φίλοι. 455
ΧΟ. καὶ μὴν γάμοισι δεῦρ' ἰμιλλᾶται ποδὶ
ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
κυρῶ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὗ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει 460
εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῦτο ξεσυργασμένους.
καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα θ' ἅμα,
τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἧσσον ἢ Διοσκόρω. 465
οἵς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχή τ' ἐμή,

ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς· τίνα σκότον
λάζῃ προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φείγων κύρας;
ΤΥ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν, 470
Μενέλαον; ἐπὶ γαῖ' ἦλθε τῇ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
χοὰς χεύμενος ἐκλυτον ὡς ἐς Ναυπλίαν
[illegible]
ἥγετ' ἐμ' πρὸς γάρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
στὰς ὀσπάσασθαι, χρόνου εἰσιδὼν φίλον. 475
ΜΕ. ὦ πρέσβυ, χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.
ΓΥ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, Μενέλεως, κἄζευγ' ἐμόν.
ἐὺ· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
ὁ μητροφόντης ὧδε πρὸ δωμάτων δράκων
στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς, στύγημ' ἐμόν. 480
Μενέλαε, προσφθέγγει νιν, ἀνύσιον κάρα;
ΜΕ. τί γάρ; φίλου μοι πατρὸς ἐστιν ἔκγονος.
ΓΥ. κείνου γὰρ ὦδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
ΜΕ. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
ΤΥ. Θεβαΐβαρσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις. 485
ΜΕ. Ἑλλησικὸν τοι τὸν ὁμίλεν τιμᾶν ἀεί.
ΤΥ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
ΜΕ. πᾶν τοὐξ ἀνίγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.
ΓΥ. κέκτησό νιν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.
ΜΕ. ὀργὴ γὰρ ἄμα σου καὶ τὸ γήρας οὐ σαφόν. 490
ΓΥ πρὸς τύνδε σοφίας τις ἂν ἀγὼν ἥκοι πέρι;
εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ καὶ τὰ μὴ καλά,
τοὐτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο,
οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον; 495
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
πλησγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
αἰσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτε,
χρὴν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην 500
ὅσίαν διώκοντ', ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς,
καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἶχετ' εἰσεβῆς τ' ἂν ἦν.
νῦν δ' ἐς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητέρι.
κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος, 505
αὐτὸς κακῶν μητέρ' ἐγένετο κτανών.
ἐρήσομαι δέ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
εἰ τὸν δ' ἀποκτείναντα ὁμόλεκτρος γυνὴ,
χῷ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
κἄπειθ' ὁ κείνου γειόμενος φόνῳ φόνον 510
λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι·
εἷς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν
οὐδ' εἰς ἀπάντῃ', ὅστις αἷμ' ἔχων κυρεῖ,
φονεύσαντ' ἐν [illegible] κτείνειν δὲ μή. 515
ἀεὶ γὰρ εἰς ἔμελλ' ἐνίξεσθαι φόνῳ,
τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους,
πωὴν δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
Ἕλλην τε τὴν σὴν ἦλοχον οὖσαν· αἰνέσω, 520
οὐδ' ἂν προσείποιμ'· οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς
γυναικὸς ἐλδόντ' οὖσεκ' ἐς Τροίας πέδον.
ἀμυνῶ δ', ὅσοντερ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,
τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μιαιφόνον
παύων, ὃ καὶ γὴν καὶ πόλεις ὅλλυσ' ἀεί. 525
ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε
μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἴδὼν τἀκεῖ κακὰ.
δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας

ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ· 530
μισεῖ τε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
μανίαις ἀλαίνων καὶ φάζοις. τί μαρτύρων
ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἃ γ' εἰσορᾶν πάρα;
ὡς οὐν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοὐτον θέλων· 535
ἐὰ δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις,
ἢ μὴ 'πίσαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἔπραξεν ἔνδικα·
ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἶκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, 540
πλὴν ἐς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εἰδαιμονῶ
ΧΟ. ζηλωτὸς ὥστις ηὐτύχησεν ἐς τέκνα,
καὶ μὴ 'πισήμους ξυμφορὰς ἐκτήσατο.
ΟΡ. ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα. 545
ἐγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι, μητέρα κτανών,
[illegible]
ἀπελθόντω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὅ μ' ἐκπλήσσει λέγειν,
καὶ καθ' ὕδὼν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα. 550
τί χρὴν με δρᾶσαι; δύο γὰρ αὐτίβες δυοῖν·
πατὴρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε πάις,
τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα·
ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνων οὐκ εἴη ποτ' ἄν.
ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ 555
μᾶλλόν μ' [illegible]
ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
[illegible]
εἰς ἀνδρὸς ἧει λέκτρ'· ἐμαυτὸν, ἢν λέγω
κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ· λέξω δ' ὅμως. 560
Αἰγισθέου δὴ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἑδυσα μητέρα,
ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
ἐῷ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρὴ
ἄκουσον ὡς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ· 565
εἰ γὰρ γυναῖκες ἐς τόδ' ἤξουσιν θράσους,
[illegible]
ἐς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρῶμεναι,
παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις
ἐπίκλημ' ἐχούσαιο ὅ τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ 570
δεῖν', ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
ἧτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
προῦδωκε, κοὐκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος. 575
ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦσ' ἤσθετ', οὐχ αὐτῇ δίκην
ἐπέδηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.
πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμήσθην θεῶν,
φόνον δικαίων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος 580
σιγῶν ἐπῄνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
οὐκ ἄν με μισὸν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
ἡ μητρὸς μεν [illegible]
τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἠδικημένῳ;
σὺ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν 585
ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
πατοῦς στερηθείς, ἐγεύσω μὴ μητροκτονεῖν.
[ὁρᾷς; Ὀδυσσέως ἦλοχον οὐ κατέκτανε
Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν,
μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐναστήριον.] 590
ὁρᾷς; Ἀπόλλων ὅς μεσομφάλους ἕδρας

[illegible]
ὦ πεπθημένοι πάντ' ὄν' ἂν κέρδος λέγῃ,
[illegible]
ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἄνοιον καὶ κτείνετε'
ἐκεῖνος ἥμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρῆν με δρᾶν;
ἢ οὐκ ἀξιώσεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
μάταια λέσαι; ποῖ τις οὖν τ' ἂν φίγοι,
εἰ μὴ κελεύσας ῥήσεταί με μὴ θανεῖν;
ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἰργασται τάδε,
ἡμῖν ἐπ' τοῖς ὁρίσασιν οὐκ εἰδαιμόνως.
γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριοι σῶν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἐνδον εἰσι τά τε θέραξε δυστυχέστερον.
ΧΟ. ἰὼ γυναῖκες ἱμποδὼν ταῖς ξυμφοραῖς
ὄφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
ΙΥ. ἐπεὶ θρασύνει κοὐχ ὑποστέλλει λόγῳ,
οὕτω δ' ἀμείσει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
μᾶλλον δ' ἀνίψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων
ὧν οὕνεκ' ἦλθον, θυγατρὸς κοσμήσων τάφον.
μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον
ἐκοῦσαν οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν
σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ λεύσιμον δοῦναι δίκην.
μᾶλλον δ' ἐκεῖνη σοῦ θανεῖν ἑταξία,
ἣ τῇ τεκούσῃ σ' ἰγρίσασ', εἶς οὐδ' ἀεὶ
[illegible]
ἐκεῖνα τ' ἀγχέλουσα τἀγαπώμενα,
καὶ τοῦδ' ὁ μισήσειαν Λιγύαθου λέχος
οἱ τέτρεφοι θεοί, καὶ γὰρ εὐδαῖ' ἦν πικρὸν,
ὡς ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δρίσω τε πρὸς·
εἰ τοὐμὸν ἔχθος ἐναρίμφειε κῆδός τ' ἐμὸν,
μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·
ἃ δ' ὑπ' ἀστῶν καταφανευθῆνα πέτροις,
ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
ἔλῃ παρώσας εἰσεβεστέρους φίλους·
ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἴσθι θαπτεύσειν τάνδε, πρόσπολοι.
ΟΡ. στεῖχ', ὡς ἀθορῄζωσ οὐπίων ἡμῖν λόγοις
πρὸς τοὺς δ' ἐκηται, γῆρας ἀποφεύγων τὸ σόν.
Μενέλαε, σοὶ σὸν τοῦδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
δίπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;
ΜΕ. ἔασον· ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος,
ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηνανῶ.
ΟΡ. μὴ νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς
λόγους ἀκούσας πρόσσβε, βουλεύου τότε.
ΜΕ. λέγ'· σὺ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὖ σιγῆ λόγου
κρείσσων γένοιτ' ἄν, ἔστι δ' οὖ σιγῆς λόγος.
ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
[illegible]
ἀδικεῖν σὺ τῶν σῶν, Μενέλαος, μηδὲν δίδου,
ἃ δ' ἔλαβες ἀπίδοις, πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἢν ψυχὴν ἐμὴν
σώσῃς, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν.
ἀλλὰς λαβεῖν χρὴ μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
ἀδίκων τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
ἀδικεῖσθ' ἀθρήσασ' Ἑλλὰδ' ἦλθ' εἰς Ἴλιον,
οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς, ἀλλ' ἁμαρτίαν
τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος.
ἓν μὲν τοῦ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναί σε χρή.
ἀπέδοτο δ', ὡς χρὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἑκπονῶν,
ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνώνορον.
ἀπότισον οὖν μοι ταὐτὸ τοῦτ' ἐκεῖ λαβὼν,
μίαν ποιήσας ἡμέραν ἡμῶν ὑπερ
σωτῆρος στὰς, μὴ δὲκ' ἐπτὰ πλάσας ἔτη.
ἃ δ' Λύλις ἔλαβε σφάγι' ἐμὴς ὁμοσπόρου,
ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ''· Ἑρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
δεῖ γὰρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω ταυῦν ὑφ'
πλέον φέρεσθαι, κἀμὲ συγγνώμην ἔχειν.
ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ
κἀμῇ ἀδελφῇ, παρθένον μακρὸν χρόνον
θανὼν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
ἐρεῖς, ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους
ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοὺς φίλους ὠφελεῖν·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων;
ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἕλλησιν δοκεῖς·
κοὐχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεύᾳ λέγω·
ταύτης ἱκνοῦμαί σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
εἰς οἷον ἦκω. τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
ὑπὲρ γὰρ οὗκον παντὸς ἱκετεύω τάδε.
ὦ πατρὸς ὄμμαμ ὄμμαμ θέλε, τὸν κατὰ χθονὸς
θανοντ' ἀκοῦσαι τάδε δίκαι, ποτιμέλεμ·
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λιγεμ ἀγὼ λέγω.
ταῦτ' ἓς τε δάκρυα καὶ γοους καὶ ξυμφορὰς
εἴμηκα, κάπήτηκα τὴν σωτηρίαν,
θρῆνόν θ πάντες κοὐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.
ΧΟ. κἀγὼ σ' ἱκνοῦμαι καὶ γυνὴ περ οὖσ' ὅμως
τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.
ΜΕ. Ὀρέστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδοῦμαι κάρα,
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
καὶ χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
ξυνεκκομίζειν, δύναμιν ἢν δίδῳ θεὸς,
θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους.
τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρῆζω τυχεῖν·
ἦκω γὰρ ἀνδρῶν ξυμμάχων κενὸν δόρυ
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλῶμενος,
σμικρᾷ ξὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων.
μακρὰ μὲν οὖν ἂν αἰ χ' ὑπερβαλοιμεθα
Πελασγῶν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
ἐντυίμεθ', ἐντυὲθ' ἑλπίσω πρωτήκοιμεν.
σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
πύνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε.
ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος, εἰς ὀργὴν πεσών,
ὁμοιον ὥστε πῦρ καταβέσαι λάβρον·
εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν
χαλᾶν ὑπείκοι, καιρὸν εὐλαβούμενος,
ἴσως ἂν ἐκπνεύσειε· ὅταν δ' ἀνῇ πνοὰς,
τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥᾳδίως ὅσον θέλεις.
ἔνεστι δ' οἴκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.
ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεών τέ σοι πειράσομαι
πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῄσθαι καλῶς.
καὶ ναῦς γὰρ ἐνταῦθ'εσα πρὸς βίαιμ ποδὶ
ἔβαψεν, ἔστη δ' αὐθις, ἣν χαλᾷ πόδα.
μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν πραθυμίας,
μισοῦσι δ' ἀστοί· δεῖ δὲ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
σώζειν σε σοφίᾳ, μὴ βίᾳ τὸν κρεισσόνων.
ἀλκὴ δὲ σ' οὐκ ἂν, ἢ σὺ δυβάζεις ἴσως,
σώσαιμ' ἄν· οὐ γὰρ ῥᾴδιον λύγχῃ μιᾷ
στῆναι τροπαῖα τῶν κακῶν, ἃ σοι πάρα.
οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαίαν ἐς τὸ μαλθακὸν
πρωσηγώμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει

δαίδεσσιν εἶσι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
ΟΡ. ὦ πλὴν γυναικὸς οὐ τεκοῦσα στρατηλατεῖν
[illegible]
φείγειν ἀποστρεφεῖς με· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος 720
φωνεῖ· ἄφιλος ἡσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πρώτοισι σοῖσι, προδέδομαι, κοὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες, [κακῶν.
ὅπου τηκόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
αὐτὸς γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶν γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν, 725
Πυλάδην, ὀρώμαι στείγοντα Φωκέων ἄπο,
ἡδέως ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνήρ
[illegible]
ΠΥ. θύσσων ἦ μ' ἐχρῆν προβαίνων ἱκόμην δι' ἄστεως,
ξίλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς 730
σαφῶς,
ἐπὶ σὲ σίγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας
αὐτίκα.
τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πρώσσεις, φίλταθ' ἡλί-
κων ἐμοὶ
καὶ φίλων καὶ ξυγγενείας; πάντα γὰρ τἀδ' εἰ
σύ μοι.
ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακά.
ΠΥ. ξυγκατασκάπτοιτο ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
φίλων. 735
ΟΡ. Μενέλεως κἀκίστου ἕς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
ΠΥ. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.
ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ἥμειρε ταυτὸν ἀπέδωκεν μολών.
ΠΥ. ἦ γὰρ ἔστιν ὡς ἀληθὼς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;
ΟΡ. [illegible]
φίλοις. 740
ΠΥ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;
ΟΡ. οὐκ ἐκείνῳ, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἠγάγετο.
ΠΥ. ποῦ 'στιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;
ΟΡ. ἐν δόμοις ἐμοίσιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἐμοὺς καλεῖν χρεών.
ΠΥ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πα-
τρός; 745
ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόντ' ὑπ' ἀστῶν καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
ΠΥ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι
θέλω.
ΟΡ. ηἰλαδεῖν, ὁ τοὺς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.
ΠΥ. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω
[illegible]
ΟΡ. [illegible] ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρων
[illegible] 750
ΠΥ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.
ΟΡ. [illegible]
ΠΥ. κοὐκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών;
ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
ΠΥ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἶ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θα-
νεῖν. 755
ΟΡ. ᾿Ψῆφον ἀμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεών.
ΠΥ. ἦ κρινεῖ τί χοῦμα, λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.
ΟΡ. ἢ ὄανεῖν, ἢ ζῆν. ὁ μέσος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
ΠΥ. φεῦγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.
ΟΡ. οἰχώρᾶς; φυλασσόμεσθα φραυρίοισι πανταχῆ. 760
ΠΥ. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας.
ΟΡ. [illegible]
ΠΥ. καλῶ νιν ἔστιν τὸ πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς εἶχομαι.
ΟΡ. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἐν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.
ΠΥ. Στρόφιος ἥλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμοθελῆ
πατήρ. 765

ΟΡ. ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιβέμιον ἐγκεκλημά τι;
ΠΥ. ὅτι συνηράμην φόνῳ σοι μητρός, ἀνδάνειν λέγων.
ΟΡ. ὦ τάλας, τοιᾶτ' καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακά.
ΠΥ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· [illegible]
ΟΡ. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ κἄμ' ἀποκτείναι
θέλῃ; 770
ΠΥ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῦσδε, Φωκέων δὲ γῆ.
ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοί, κακοῦργους ὅταν ἔχωσι προστάτας.
ΠΥ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὶ λάβωσι, χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεί.
ΟΡ. εἶεν. ἐς κοινὸν λέγειν χρή.
ΠΥ. τίνος ἀναγκαίου πέρι;
ΟΡ. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ΠΥ. ὡς ἔδρασας ἔνδικα;
ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ; 776
ΠΥ. μὴ λάβῃσί σ' ἄσμενοι.
ΟΡ. ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ καθάνω; ΠΥ. δεινὸν τόδε.
ΟΡ. πῶς ἂν οὖν δρῴην;
ΠΥ. ἔχεις τιν', ἢν μέλῃς, σωτηρίαν;
ΟΡ. οὐκ ἔχω.
ΠΥ. μολόντα δ' ἐλπὶς ἐστι σωθῆναι κακῶν;
ΟΡ. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν. 780
ΠΥ. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον ἢ μένειν.
ΟΡ. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω.
ΠΥ. θανὼν γοῦν ὧδε κάλλιον θανεῖ
ΟΡ. εἰ λέγεις· φεύγω τὸ δεινὸν τῇδε.
ΠΥ. μᾶλλον ἢ μένων.
ΟΡ. καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδικον μοι.
ΠΥ. τῷ δοκεῖν εὖχου μόνον.
ΟΡ. καί τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε
ΠΥ. μέγα γὰρ ηγένειά σου.
ΟΡ. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον. 785
ΠΥ. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν
ΟΡ. ἰτέον, ὡς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν. ΠΥ. αἰνῶ τάδε.
ΟΡ. ἢ λέγωμεν οὐνάδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΥ. μὴ πρὸς θεῶν.
ΟΡ. δύκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν.
ΠΥ. [illegible]
ΟΡ. δηλαδὴ σιγὰν ἥμεινον. ΠΥ. τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς.
ΟΡ. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, 790
ΠΥ. τί τόδε καινὸν αὖ λέγεις;
ΟΡ. μὴ θεαί μ' οἵστρῳ κατάσχωσ'.
ΠΥ. ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγώ.
ΟΡ. δυσχερὲς ᾿ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.
ΠΥ. οὐκ ἔμοιγε σοῦ.
ΟΡ. εἰλασ[illegible] μεταπτὰς τὰς [illegible].
ΠΥ. τόδ' οὖν ἴτω.
ΟΡ. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις;
ΠΥ. ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.
ΟΡ. ἕρπε νυν, οἷαξ ποδὸς μοι. 795
ΠΥ. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα.
ΟΡ. καί με πρὸς τύμβου πόρευσον πατρός.
ΠΥ. ὡς τί δὴ τόδε;
ΟΡ. ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.
ΠΥ. τό γε δίκαιον ὦδ' ἔχει.
ΟΡ. [illegible]
ΠΥ. [illegible]
ΟΡ. [illegible] πολεμία γὰρ ἦν.
ἀλλ' ἕπειγ', ὡς μή σε πράσθε ᾿ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ.
περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ ῥωκελῇ τόσῳ,
ὡς ἐγὼ δὲ ἄστεώς σε σμικρὰ ῥῳωτίζων ὄλυον δοι
οὐδὲν αἰσχυνθείς ὀχήσω. πυῦ γὰρ ὧν δεῖξω φίλος,
εἰ σε μὴ ᾿ν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω·
ΟΡ. τοῦτ' ἐκείνο, κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς
[illegible]
ὡς ἀνήρ, ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὤν, 805

[illegible] κεκτῆσθαι φίλην.

ΧΟ. ὁ μέγας ὅλβος ἆ τ' ἀμετά στρ.
μεγα φρονεῖν ἂν' Ἑλλάδα καὶ
παρὰ Σιμοεντίωι ὀγετοῖς
πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις 810
πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς
ἦλυθε Ταυταλίδαις,
αἰσχρότατα θυέσματα καὶ σφαγία γενναίων τεκέ-
ων· 814, 5
ἕβεν φόνῳ φόνος ἐξαμείβων
δι' ἁμάτων ὁδὸν προλείπει
[illegible] Ἀρτεμιν·
τὸ καλὸν οὐ καλόν, τοκέων ἀντ.
πυρίγενές τ' ἔμνειν παλαμᾶ 820
χρόα, μελάνδετον δὲ φόνῳ
ξίφος ἐς αἰῶνας ἀελίου δείξαι·
τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσεβεῖα μαινόλις
κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
θανάτου δ' ἀμφὶ φόβῳ 825
Τυνδαρὶς ἰάκχησε τάλαινα· τέκνον, οὐ τολμᾷς
ὅσια. 826, 7
κτείνων δὲ ματέρα μὴ πατρῴαν
τιμῶν χάριν ἐξανάψῃ
δύσκλειαν ἐσαεί. 830
τίς νόσος ἢ τίνα δίκρανα καὶ ἐπῳδ.
τίς ἕλεος μείζων κατὰ γᾶν
ἢ ματροκτόνου αἷμα χειρὶ θέσθαι;
οἷον δ' γ' ἔργον τελέσας
βιᾴξεκυεται μανίαις, 835
Εὐμενίσιν θέραμα φόνῳ
[illegible] θλεμῶσις
Ἀγαμεμνονίοις παῖς.
ὦ μέλεος, ματέρος ὅτε
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν 840
χρυσεοπηγήτων φαρέων
σφάγιον ἕδετο ματέρα, πατρῴων παθέων ἀμοι-
βάν. 842, 3
ΗΛ. γυναῖκες, ἦ που τῶνδ' ἀφώρηται δόμων
πλῆμων Ὀρέστης θεομανεὶς ὑπὸ ξαμεὶς; 845
ΧΟ. ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεών,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.
ΗΛ. οἴμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἐπεισέ νιν;
ΧΟ. Πυλάδης, ἑοικε δ' οὐ μακρὰν ὁδ' ἄγγελος 850
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.
ΑΓ. Ὦ τλῆμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἥκω φέρων.
ΗΛ. αἰαῖ· δοιαχόμεσθα· ὄλλος εἰ λόγῳ. 855
κακῶν γὰρ ἥκεις. ὡς ἔοικεν, ἄγγελος.
ΑΓ. ψῆφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΗΛ. οἴμοι· προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετησάμην γόοις 860
ἀπ' ἀρ τίς ἀγὼν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
[illegible] φωνεῖ.
λέγ', ὦ γέρασι, πότερα λευσίμωι χερὶ
ἢ δολ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῷ συμφορᾶς κεκτημένην. 865
ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθόσθαι δεύμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῷ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ
ἀεί ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος
πέντε μὲν, χρῄσθαι δὲ γενναίοις φίλοις. 870
ὡς δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θόασσον' ἄκραν,
οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν λέγὑπτιφ δίκας
διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἕδρας.
ἀστῶν δὲ δὴ τιν' ἡρόμην ἀθρόισμ' ἰδὼν,
"Τί καινὸν Ἄργει; μὼν τι πολεμίων πάρα 875
ἄγγελμ' ἀνεπέρωκε Δαναΐδων πόλιν;"
ὁ δ' εἶπ', "Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας
στείχοντ', ἀνῶνα θανάτιμον δραμούμενον;"
ὡς δ' ἄελπτον φάσμ', ὁ μήποτ' ὤφελον,
Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχοντ' ὁμοῦ, 880
τὸν μὲν κατηφῆ καὶ παρειμένον νόσῳ,
τὸν δ' ὦστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
[illegible]
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε, "Τίς χρῄζει λέγειν, 885
πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεὼν
μητροκτονοῦντα;" κἄπ' αὖθ' ἀνίστατο
Ταλθύβιος, ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
ἔλεξε δ', ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν ἀεί,
διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαλυόμενος, 890
σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοὶς κακοὺς
λόγοις ἐλίσσων, ὅτι καθίσταιἠ νόμους
ἐς τοὺς τεκόντας οὐ καλοὺς, τὸ δ' ὅμμ' ἀεὶ
φιλοῦντα [illegible] Λέγοντος φίλους.
τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ 895
πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες· ὧδε δ' αὐτοῖς φίλος,
ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἦν τ' ἀρχαίσιν ᾖ.
ἐπὶ τῷδε δ' ἤγήρευε Διομήδης ἄναξ,
οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
εἴα, φυγῇ δὲ ζημιοῦνταιἐσεβεῖν. 900
ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι,
οἱ δ' οὐκ ἐπῄνουν. κἄπ' αὖθ' ἀνίστατο
ἀνὴρ τις ἀθυμόγλωσσος, ἰσχνὸν θράσει,
Ἀργείος οὐκ Ἀργείος, ἠναγκασμένος,
θορύβῳ τε πίσυνος κἀμαθεῖ παρρησίᾳ, 905
πιθανὸς ἦ· αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,
πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεὶ,
κἂν μὴ παραυτίκ, αὖθίς εἰσι χρήσιμοι 910
πόλει. θεῶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
ἰδὼν θ'· ὁμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
ὃς εἶπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτροις
βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἕτεινε Τυνδάρεως λόγους 915
τῷ σῷ κατακτεῖνοντι τοιούτους λέγειν.
ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷδ' ἐναντία.
μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρίοις δ' ἀνὴρ,
ὀλιγώκις ἦστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον,
αὐτουργὸς, οἷπερ καὶ μόνοι σώζουσι γῆν, 920
ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον·
ὃς εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
στεφανοῦν, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ,
κακὴν γυναῖκα κἄδεον κατακτανών, 925
ἣ κεῖν' ἀφῆμει, μήθ' ὁπλίζεσθαι χέρα
μήτε στρατεύειν ενλαιτάται δυνατοι,
εἰ τύνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
ἥβειρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι.

καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο, 930
κοὐδεὶς ἔτ' εἶπε. σὺς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
[illegible]
[πάλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δὲ δεύτερον,]
ἰμὶν ἀμύνων οὐδὲν ἧσσον ἢ πατρὶ
ἕκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθόνιαι' ἔτ' ἂν
θυήσκοντες, ἢ γυναιξὶ βουλεύειν χρεών·
τοὐναντίον δὲ δρώσετ' ἢ δρῶσαι χρεών.
νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ μι, 940
ὁ νόμος ἀνεῖται, κοὐ φθίνει θυήσκων τις ὤν,
ὡς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν.
νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
ὃς ἡγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945
μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρῷμενος θανεῖν
τλήμων Ὀρεστης· αὐτὸχειρι δὲ σφαγῇ
ὑπεῖσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
κλαίοντες, οἰκτείροντες· ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἀθλία.
ἀλλ' εἰτρέπιζε φάσγαν' ἢ βρύχων δέρῃ,
ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἡγέμενα δὲ
οὐδὲν σ' ἐπωφελήσειν, οὐδ' ὁ Πείθιος 955
πρίσπα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
ΧΟ. ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεφὲς
πρόσωπον ἐς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἄφθογγος εἶ,
ὡς ἐς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
ΗΛ. κατάρχομαι στεναγμὸν, ὦ Πελασγία, στρ. 960
τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηίδων,
αἱματηρὸν ἄταν,
κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἕλιχ' ἁ κατὰ χθονὸς
νερτέρων καλλίπαις θεά.
ἰαχεῖτ' ἤδη δὲ γᾶ Κυκλωπία, 965
σίδηρον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα κούριμον,
πήματ' οἴκων.
ἕλεος ἕλεος ὦδ' ἔρχεται
τῶν θανουμένων ὕπερ
στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων. 970
βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων ἀντ.
πρόπασα γένεα Πέλοπος, ὅ τ' ἐπὶ μακαρίοις
ζῆλος ἦν ποτ' οἴκοις·
φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, ἃ τε δυσμενὴς
φοινία ψῆφος ἐν πόλει. 975
ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφαμέρων
ἕβην πολύτονα, λεύσσετ', ὡς παρ' ἐλπίδας
μοῖρα βαίνει.
ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται
πῆμα' ἐν χρόνῳ μακρῷ· 980
βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών.
[illegible]
μέσον χθονός τε τεταμέναν 982 a
αἰωρήμασι πέτραν
[illegible] 983 a
δίνασιν βῶλον ἐξ Ὀλύμπου, 98.
ἣν ἐν θρήνοισιν ἀμβοᾶσω 98.
πατρὶ γέροντι Ταντάλῳ 98.
ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμίεθεν δόμων,
οἱ κατείδον ἄτας,
ποταυὸν μὲν δίωγμα πώλων

τελεσπαθῆ[illegible]
Πέλοψ ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε, Μυρτίλου 990
φόνον
δικῶν ἐς οἶδμα πόντου, 991
λευκοκίμοσιν 991 a
πρὸς Γεραιστίαις
ποντίων σάλων
ἡδύσαν ἁρματεύσας.
[illegible] 995
ἦλθ' ἁρὰ πολύστονος,
λόχευμα ποιμηλίοισι Μαίάδος τόκου,
τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπύτ'
ἐγένετο τέρας ὅλοὸν ὅλοὸν
Ἀτρέος ἱπποβώτα· 1000
ὅθεν Ἔριν τό τε πρεσβεῖον
ἁλίου μετέβαλεν ἅρμα,
τὰν πρὸς ἑσπέραν κέλευθον 1003
οὐρανοῦ προσαρμόσασα 1003 a
μονόπωλον ἐς Ἀΐδ,
ἑπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος 1005
εἰς ὀδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,
τῶνδέ τ' ἀμείβει θανάτους θανάτων,
τά τ' ἐπώνυμα δείπνα Θυέστου
λέκτρα τε Κρήσσας Ἀερόπης δολί-
ας δολίοισι γάμοις. τὰ πανύστατα δ' 1010
εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλθε δόμων
πολυπόνοις ἀνάγκαις.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδε σὸς ξύγγονος ἕρπει
ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς,
ὃ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης
ἰσάδελφος ἀνὴρ, * ἰδῦνων
νοσερὸν κῶλον
πόδι κυδοσύνῳ παράσειρος.
ΗΛ. οἰ 'γὼ. πρὸ τύμβου γάρ σ' ὁρῶ' ἀνιστένω,
ἀδελφὲ, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς.
οἰ 'γὼ μάλ' ἀθέως. ὦ σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι 1020
πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.
ΟΡ. οὐ σῦ' ἀφεῖσα τοὺς γνωσικεῖους γόους
στέρξεις τὰ κραθθέν'; οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ'
φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας. [ὅμως
ΗΛ. καὶ πῶς σιωπᾷ; φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ 1025
τόδ' οἰκεῖ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα.
ΟΡ. σὺ μή μ' ἀπόκτειν'· ἅλις ὑπ' Ἀργείων χερὸς
τέθνηχ' ὁ πλήμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.
ΗΛ. ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου
θανάτου τ' ἀώρου. ζῇν ἐχρῆν σ', ὅτ' οἰκεῖ' εἶ 1030
ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλῃς ἀναιδρίαν,
ἐς δάκρυα πορῥμεύουσ' ὑπόμπτιον κακῶν.
ΗΛ. θανούμεθ'· οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.
ΟΡ. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους 1035
ἄπτειν κρεμαστοὺς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.
ΗΛ. σύ νὺν μ', ἀδελφὲ, μή τις Ἀργείων κτάνῃ,
ὕβριαμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.
ΟΡ. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω· σὲ δ' οὐ κτενῶ.
ἀλλ' αὐτόχειρι θιγὼν ὅτῳ βούλει τρόπῳ. 1040
ΗΛ. ἴσται τάδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελείψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.
ΟΡ. τέρτου κενὴν δίνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.
ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ πιθεινὸν ἠδιστόν τ' ἔχον 1045
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

δὲ τοί με τῆξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
φίλοῦσ' ἐμοῦν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τἀλης ;
ὦ στέγη' ἀθλοφόρ, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμὸν,
τάδ' ἀπτὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
προσφέγγμα' ἀμφὶ τοῦδε ταλαιπώρως πάρα.
φεῦ·
πῶς ἂν ξίφος γῷ ταυτὸν, εἰ θέμις, κτάνοι,
καὶ μητρὸς δέξαιτ' ἐν, κείρων τεγκτόνημα.
ΟΡ. ἦσπτ' ἂν εἴη ταῦθ'· ἀρᾶς δὲ δὴ φίλων
ὡς ἐπτανίσπεσθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου
οὐδ' εἰσ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων,
Μενέλαος ὁ κακὸς, ὁ προδοὺς τοίμοῦ πατρὸς,
τὴν ἐλπίδ', ἠλκάζετο μὴ σώζειν φίλους.
ἀλλ' εἶ', ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος
κἀγὼ μὲν εἰγένειαν ἀποδείξω πόλει,
παίσας πρὸς ἦπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεὼν
ὁμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
Πελάδη, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεὺς,
καὶ κατθανόντων εὖ περίστειλον δέμας,
ἐύφρον τε κοιτῇ πρὸς πατρὸς τέμβον φέρων.
καὶ χαῖρ' ἐπ' ἔργον δ', ὡς ἀρᾷς, πορεύσομαι.
ΠΥ. ἐπίσχες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῇς μὲ χρῄζειν σοῦ θανάτου ἠλπισας.
ΟΡ. τί γὰρ προσήκες κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα ;
ΠΥ. ἦσυ ; τί δὲ ζῇν σῆς ἐταιρίας ἄτερ ;
ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τἄλας.
ΠΥ. ἓν σοὶ γε κοινῇ· ταὐτὰ καὶ πάσχειν με δεῖ.
ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ ξύνθηνσκέ μοι.
σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δὴ
καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλουτου λιμὴν.
γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
ἥν σοι κατηγγύησ', ἑταιρίαν σέβων·
σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβὼν,
κἄδος δὲ τοὐμὸν καὶ σὸν οἰκέτ' ἐστὶ δή.
χαῖρ'· ὡ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μήν'
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμενα.
ΠΥ. ἦ πολὺ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθὴρ, εἴ σ' ἐγὼ πρόδους ποτε
ἐλειθερώσας τοὺμὸν ἀπολίπτιμί σε.
καὶ ξυγκατέκτανον γὰρ. οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας·
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ οἰκὴν, ἣς λέχος γ' ἐπῆνεσα,
κρίνω δίμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
τὴν Δελφίδ' ἐλθὼν Ὑμκίων ἀκρόπτολιν,
ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλους παρὴν,
νῦν δ' οἰκετ' εἶμι δυστυχοῦντ' σοι φίλος ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοὶ μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανεῖν μ', ἐς κοινοὺς λόγους
ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῇ.
ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθύνοιμ' ἰδών.
ΠΥ. πεθοῦ νυν, ἀπάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
ΠΥ. σίγα νυν· ὡς γνησίᾳ πιστεύω βραχύ.
ΟΡ. [illegible]
ΠΥ. [illegible]
ΟΡ. πῶς ; τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν, εἴ γ' ἔστι καλῶς.
ΠΥ. σφάξαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.

ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
ΠΥ. ἀλλ' οὐκέθ', Ἀιδην νυμφίον κεκτημένη.
ΟΡ. καὶ πῶς ; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας. 1110
ΠΥ. τίνας ; Φρυγῶν γὰρ οὐδὲν ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
ΟΡ. οἵους ἐνὀπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
ΠΥ. τρηφᾶς γὰρ ἥκει δεῦρ' ἑκοῦσα Τρωικὰς ;
ΟΡ. [illegible] Ἑλλὰς, αὐτὴ ἡμᾶς ἀποστέλλουσα.
ΠΥ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115
ΟΡ. καὶ μὴν τάδ' ἔρξας δὶς θανεῖν οὐκ ἄξιμαι.
ΠΥ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοί γε τιμωρούμενος.
ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δῆλου καὶ πέραν', ὅπως λέγεις.
ΠΥ. εἶσιμεν ἐς οἶκους δῆθεν, ὡς θανούμενοι.
ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, ταπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120
ΠΥ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἃ πάσχομεν.
ΟΡ. ὦστ' ἐκκαλεῖται γ' ἐκ δόμων κεκλημένην.
ΠΥ. καὶ νῷν παρέσται ταῦθ' ἅπερ κείνῃ τότε.
ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα ;
ΠΥ. κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισίδ' ἑξομεν ξίφη. 1125
ΟΡ. πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται ;
ΠΥ. ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.
ΟΡ. καὶ τὸν γε μὴ σεγῶντ' ἀποκτείνειν χρεών.
ΠΥ. εἶ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον ἢ τείνειν χρεών.
ΟΡ. Ἑλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον. 1130
ΠΥ. ἔγνως· ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.
εἰ μὲν γὰρ ἐς γυναῖκα σωφρονεστέραν
ξίφος μετέσπε, δοκνηλεῖν ἂν ἦν φόνου·
νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσεν τέκνα 1135
νύμφας τ' ἐθηκεν ὀρφανὰς ξυνάρσων.
ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνιέψουσιν θεοῖς
σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κεῖν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
κακῆς γυναικὸς οὕνεκ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ, ταύτην κτανὼν, 1140
ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλαον μὲν εὐτυχεῖν,
τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κἀδελφὴν θανεῖν
μητέρα τ', ἐῶ τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145
δόμους τ' ἔχειν σοὺς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῴην ἔτι,
εἰ μὴ π' ἐκείνῃ φάσγανον σπάσω μέλαν.
ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
πρήσαντες οἴκους τοὺσδε κατθανούμεθα. 1150
ἑνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἕξομεν κλέος,
καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσωσμένοι.
ΧΟ. πάσαις γυναιξὶν αἰδία στυγεῖν ἔφυ
ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατήσχυνεν γένος.
Ο'. φεῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφὴς, 1155
οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς· ἀλόγιστον δέ τι
τὸ πλῆθος ἀτιάλλαμα γεννᾶιον φίλων.
σὺ γὰρ τά τ' εἰς Λίγιστον ἐξῄρες κακὰ
καὶ πλησίον πυρῆσιν κειδύνων ἐμοὶ,
νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν, 1160
κοὐκ ἐκπονδὲν εἶ. παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
βάρος τι κἀν τῷδ' ἐστὶν, ἀνίεσθαι λίαν.
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
δράσας τι χρῄζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
ἵν' ἀνταναλώσωμεν οἷ με προὔδοσαν, 1165
στένωσι δ' ὕπερ κἀμ' ἐθηκαν ἄθλιον.
Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὃς Ἑλλάδος
ἦρξ' ἀξιωθεὶς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως

ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'· ὃν οὐ καταισχυνῶ
δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
ἐνὸς γὰρ εἵ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
εἰ πολὺν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
κτανοῦσι. μὴ θανοῦσιν· εὔχομαι τάδε.
ὁ βούλομαι γὰρ ἡδὺ καὶ διὰ στόμα
[illegible]

ΗΛ. ἐγώ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ τῷδέ τ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.
ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ σοῦ τόδε·
ἐπεὶ τὸ σὸν στνετὸν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν.
ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ σὺ δεῖρο νοῦν ἔχε.
ΟΡ. λέγ' ὡς τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.
ΗΛ. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδοῦ' ἡρόμην.
ΟΡ. [illegible]
ΗΛ. αὕτη δέδηχε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.
ΟΡ. τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτίθης τὴν ἐλπίδα;
ΗΛ. χοὰς κατασπείσουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφου.
ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;
ΗΛ. ξυλλάζεθ' ὅμηρον τήνδ', ὅταν στείχῃ πάλιν.
ΟΡ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;
ΗΛ. Ἑλένης δανοίσμιον, ἣν τι Μενέλεως σε δρᾷ,
ἢ τόνδε κἀμέ, πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε,
λεύ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρὴ
δέμν πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
κἂν μὲν σε σώζῃ μὴ θανεῖν χρῄζων κόρην
Μενέλαος, Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
[illegible]
ἢν δ' ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
καὶ τὸν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἢν πολὺς παρῇ,
χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον. οὕτε γὰρ θρασὺς
[illegible]
ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, τοιαύτης ὢν' ἁμαρτήσει τάλας
γυναικός, ἥ ζῶν μακάριος κτήσει λέχος.
ΠΥ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν,
[illegible]
ΟΡ. ἥξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνου;
ὡς τάλλα γ' εἶπας, εἶπερ εὐτυχήσομεν,
[illegible]
ΗΛ. καὶ δὴ πάλαι νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ·
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νυν, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
φύλασσε δ', ἤν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξίμμαχός τις ἢ κασίγνητος πατρὸς
ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνέ τ' ἐς δόμους,
ἢ σανίδα παίσασ' ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω.
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγὼν' ὁπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας,
Πυλάδη· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
τοῖς θεομένοισι. διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας
[illegible]
δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἑλὼν
κτείνας· σὺ δ' ἡμῖν τοῖδε συλλήπτωρ γενοῦ.

ΗΛ. ὦ πάτερ, ἰκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἳ σεθεν θνήσκουσ' ὑπερ.
ΠΥ. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, κἀμὲ λιτάς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἐκσωσον τέκνα.
ΟΡ. ἕκτεινα μητέρ', ΠΥ. ἠνύμην δ' ἐγὼ ξίφους.
ΗΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνου.
ΟΡ. σοί, πάτερ, ἀρήγων. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προῦδωκά σε.
ΗΥ. οἰκοῦν ὀνείδη τάδε κλύων βῦσαι τέκνα.
ΟΡ. δακρύοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἰκτοισί γε.
ΠΥ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα
εἶπερ γὰρ εἶσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀρωὶ,
κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ Δίκης σέβας,
[illegible]
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγὼν, δίκη μία,
ἢ ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται.
ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλιαι, στρ.
τὰ πρῶτα κατὰ Πέλασγον ἔδος Ἀργείων.
ΧΟ. τίνα θροεῖς αἰδαν, πότνια; παραμένει γὰρ ἔτι
σοι τόδ' ἐν Δανοῖδῶν πόλει. 1248-50
ΗΛ. στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἱ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουρὰν δόμων.
ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπτίεις, ἔνεπέ μοι, φίλα. 1253, 4
ΗΛ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι 1255
σταθεὶς ἐπὶ φοίνιον αἷμα πήματα πήμασιν ἐξ-
εύρῃ. 1256, 7
ΗΜ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.
ΗΛ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὃς πρὸς ἑσπέραν φέρει. 1260
ΗΛ. δόχμιά νυν κόρας διάφερ' ὀμμάτων 1261, 2
ἐκείσθεν ἐνθάδ', εἶτα παλινσκοπῶν. 1263, 4
ΗΜ. ἔχομεν ὡς θροεῖς. 1265
ΗΛ. ἐλίσσετέ νυν βλέφαρον, ἀντ.
κόρας διάδοτε διὰ βοτρύχων παντᾶ.
ΗΜ. ὦδε τίς ἐν τρίβῳ; * * τίς ὧδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον
πολεῖ σὺν ἀγρότας ἀνήρ; 1268-70
ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλαι· κεκρυμμένους
[illegible]
ΗΜ. ἄφοβος ἔχε· κενὸς, ὦ φίλα, στίβος, ὃν οὐ δο-
κεῖς. 1273, 4
ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275
δὸς ἀγγελίαν ἀγαθὰν τιν', εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ'
αὐλᾶς. 1276, 7
ΗΜ. καλῶς τά γ' ἐνθένδ'· ἀλλὰ τἀπὶ σοῦ σκόπει·
ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναΐδῶν πελάζεται.
ΗΜ. ἐς ταυτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οἰδὲ τῇδ' ὅχλος. 1280
ΗΛ. φέρε νυν ἐν τίδαισιν ἀκοὰν βάλω· 1281, 2
τί μέλλετ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ 1283, 4
σφάγια φοινίσσειν; 1285
οὐκ εἰσακούσατ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ἀρ' ἐς τὸ κάλλος ἐκκεκώφηται ξίφη;
τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας 1288, 9
ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει. 1290, 1
σκέψασθέ νυν ἀμείνον· οὐχ ἕδρας ἀγὼν'
ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε.
ΧΟ. ἀμείξω κέλευθον σκοπεῦσα παντᾶ. 1294, 5
ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ἄλλυμαι κακῶς.
ΗΜ. ἠκούσαθ'; ἀίδρις χεὶρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
ΗΜ. Ἑλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπεικάσαι.
ΗΛ. ὦ Διός, ὦ Διὸς ἄϊαντον κράτος,
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως. 1305

ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρὼν μ' οὐκ ὠφελεῖς.
ΗΛ. κάϊστε, κάϊστε, θάϊστε, θάϊστε.
δάπτυγα, δίστομα φάσγανα πέμπετε
ἐς χερὸς ἶέμενοι
τὰν λιποπάτορα λιπάγαμόν θ', ἁ πλείστοις ἔκανεν
Ἑλλήνων 1305, 6
δορὶ ποτὰν ποταμὸν ὁλομένους,
ἕθ' ὅδε κρατὶ δάκρυσι
[illegible]
[illegible] Σκαμάνδρου δόμους. 1310
ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ' ἠσθόμην κτύπον τινὸς
κέλευθον ὀσσεούστου ἀμφὶ δώματα.
ΗΛ. ὦ φίλτατα γυναῖκες, ἐς μέσον φόνου
ἦθ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
στείχει γὰρ ὀσσεοῦσα δικτύων βρόχους. 1315
καλὸν τὸ θῆραμ', ἢν ἁλῷ, γενήσεται.
πάλιν κατάστηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
χρόᾳ τ' ἀδήλῳ τῶν ἐκβραμένων πέρι·
κἀγὼ σκιεθραπεύσ' ὀμμάτων ἔξω κύρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα. 1320
ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμήστρας τάφον
στείψασα καὶ σπείσασα νεττέροις χοάς.
ΕΡ. ἦκω, λαβοῦσα πρεσμύτειαν. ἀλλά μ' ἐς
φίλους τις εἰσελήλυθ', ἡνίκ' ἐν δόμοις
[illegible] 1325
ΗΛ. τί δ' ; ἆξ' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.
ΕΡ. εὔφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις ;
ΗΛ. θανεῖν Ὀρέστην κἀμὲ ἔδοξε τῇδε γῇ.
ΕΡ. μὴ δῆτ', ἐμοὺς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
ΗΛ. ἆραρ' ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν. 1330
ΕΡ. ἢ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοὴ κατὰ στέγας ;
ΗΛ. ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ
ΕΡ. τίς ; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἢν αὐ μὴ λέγῃς.
ΗΛ. τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
ΕΡ. ἐπ' ἀξίοισί γ' ἦρ' ἀνεσφηκεῖ δόμος. 1335
ΗΛ. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἢ φθέγξαιτό τις ;
ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετάσχες ἱκεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανάτῳ εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς, 1340
[illegible]
ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῖρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·
σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχειν ἡμῖν μόνη.
ΕΡ. ἰδοὺ, δίωκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.
σώθητ' ὅσον γε τοὐπ' ἐμ'. 1345
ΗΛ. ὦ κατὰ στέγας
φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν ;
ΕΡ. οὐ γὰ· τίνας τοὐσδ' εἰσορῶ ;
ΟΡ. σιγᾶν χρεών·
ἡμῖν γὰρ ἥκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.
ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρῃ
βαλόντες ἡσυχάζετ', ὡς εἰδῇ τάδε 1350
Μενέλαος, οὔτε' ἄνδρας, οὓς Φρύγας κακοὺς,
εὐρὼν ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακούς.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ
[illegible]
πρὸς μελλάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
μὴ δεινὸν ἀργὸν ἐμβάλῃ φόβον, 1355
[illegible]
πρὶν ἑτέρωσε θοᾶ τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμάκτου ἐν δόμοις κείμενον.
ἦ καὶ λέγον τον προσπόλων πυθώμεθα·
τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1360
διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ἐς Ἑλέναν. 1361, 2
δακρύοισι γὰρ Ἑλλὰδ' ἅπασαν ἔπλησε,
διὰ τὸν ὁλόμενον ὁλόμενον Ἰδαῖον
Πάριν, ὃς ἄγαγ' Ἑλλὰδ' εἰς Ἴλιον. 1365
ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖδα βασιλείων δόμων,
σιγήσατ'· ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
οὗ πευσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.
ΦΡ. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα 1370
βαρβάροις ἐυμάρισιν,
κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα
Δωρικὰς τε τριγλύφους,
[illegible]
βαρβάροισι δρασμοῖς.
ὦαὶ· πᾶ φύγω, ξένοι, 1375
πολιῶν αἰθὲρ ἀμπτάμενος ἢ πόντον, Ὠκεανὸν
ὃν 1376, 7
ταυρόκρανος ἀγκάλαις
ἑλίσσων κυκλοῖ χθόνα ;
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κάρα ; 1380
ΦΡ. "Ἴλιον "Ἴλιον, ὤμοι,
Φρυγῶν ἄπιστ' καλὰ δώμασι.
Ἴδας ὄρος ἱερὸν, ὦς σ' ὁλόμενον στένω,
ἁρμάτειον ἁρμάτειον 1385
μέλος βαρβάρῳ βοᾷ,
δι' [illegible] κεκοπτόμενον
καλλοσσύνας Δήδας σκύμνου δυσελίνας,
ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίων
ἐμοῦν' ἀτοτοῖ· 1390
[illegible] ἰαλέμων
Δυρδανία τλάμων Γανυμήδεος
ἱππόσυτας Διὸς εὐνέτα.
ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τἀν δόμοις
τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.
ΦΡ. αἰαῖαι αἰαῖαι ἀρχαῖ' ἐφαστὸν 1395
βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,
[illegible]
ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν ξίφεσιν
σιδαρόεσσιν Ἄιδα.
ἦλθον ἐς δόμους, ὦ αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400
λέοντες Ἕλλανες δύο διδύμω.
τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήζετο·
ὁ δὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,
οἷος Ὀδυσσεύς, σιγᾷ δόλιος,
πιστὸς δὲ φίλοισι, φρασὼς εἰς ἄλκαρ, 1405
ξυνετὸς πολέμου, φθονερὸς τε δράκων.
ἔρροι τᾶς ἡσύχου προνοίας,
κακοῦργος ὤν, οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω
μολόντες ἄς ἔγημ' ὁ ταξιοῦτας Πάρις
γυναικὸς, ὕμμα δακρύοις 1410
[illegible]
ἕζοντ', ὁ μὲν τὸ κείθεν, ὁ δὲ
τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἀλλοῖσιν πεφαμμένοι.
περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
ἔβαλον ἔβαλον Ἕλενος ἀμφω.
ἀνὰ δὲ δρομάδες ἕβδομον ἕβδομον 1415
ἀμφίπολοι Φρύγες·
προσείπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσὼν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλιος. κἀδύκει
τοῖς μὲν οὐ, τοῖς δ' ἐς ἁρκυστάταν 1420

μηταιὰν ἐμπλέκειν παῖδα τὰν 1421, 2
Τυνδαρίδ' ὁ μητροφώντας δράκων. 1423, 4
ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ', ἡ πάλαι φεύγεις φάβῳ; 1425
ΦΡ. Φρυγίοις ἔτευχον Φρυγίοισι νόμοις
παρὰ βάστρυχον αὔραν αὔραν
Ἑλένας Ἑλένας εὐπάγῳ κύκλῳ
πτερίνῳ πρὸ παρηΐδος ἄσσων
[⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –] 1430
ἁ δὲ λίνον ἠλακάτα
δακτύλοις ἕλκυσε,
κἄμ' ὁ' ἔετο πέδῳ,
σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-
ματα συστολίσαι χρῄζουσα λίνῳ, 1435
φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.
προσείπε δ' ὦδ' Ὀρέστας Λάκαιναν κόραν·
ὦ Διὸς παῖ, θὲς ἴχνος πέδῳ
δεῖρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ, Πέλοπος
ἐπὶ προπάτορος παλαιᾶς ἕδραν 1440
ἑστίας, ἵν' εἶδῃς λόγους ἐμούς.
ἦγει δ' ἄγει νιν· ἁ δ' ἐφεί-
πετ', οὐ πρόμαντις ὢν ἔμελ-
λεν· ὁ δὲ συνεργὸς ἀλλ' ἔπρασσ'
ἰὼν κακὸν Φωκεύς, 1445
οὐκ ἐκποδὼν ἴσ', ἀλλ' ἀεὶ κακοὶ Φρύγες;
ἐκλῦσε δ' ἄλλον ἄλλοσε στίγης·
τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖς,
τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκείθεν,
ὅλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνας. 1450
ΧΟ. τί τοῖσι τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;
ΦΡ. ἰὼ μᾶτερ, μᾶτερ,
ὀβρίμα ὀβρίμα, αἰαῖ.
φονίων παθέων, ἰνόλων τε κακῶν
ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον 1455
ἐν δόμοις τυράννων.
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν,
ἄλλος ἄλλοσε
δίναισεν ὅμμα, μή τις παρὼν τύχοι. 1460
ὡς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυ-
ναικὸς ἀντίοι σταθέντες
ἐνένοησυν, κατθανεῖ
κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτενεῖ πόσις,
τὸν κασιγνήτου προδοὺς ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον. 1465
ἁ δ' ἴαχεν ἴαχεν, ὦμοι μοι·
λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις,
κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν·
φεύγᾳ δὲ ποδὶ τὸ χρυσοσάνδαλον
ἴχνος ἔρεχεν ἔξεμεν·
ἐς κόμας δὲ δακτύλους δικὼν Ὀρέστας, 1470
Μυκηνίδ' ἁρβύλαν προβὰς,
ὦμοις ἁριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
παίειν λαιμῶν
ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος. 1472
ΧΟ. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
ΦΡ. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμίμνομεν,
[⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –] 1475
ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,
ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων. 1478
ἔναντα δ' ἦλθεν 1478 a
Πυλάδης ἀλίαστος, οἷος οἷος
Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος, ἡ τρικόρυθος Λίας, 1480 c
οὐ εἶδον εἶδον ἐν πίλαισι Πριαμίσιν·
φασγάνων δ' ἀκμὰς ξυνήψαμεν.
τότε δὲ τότε διαπρεπεῖς ἐγίνοντο Φρίγες
ὅσον "Αρεος ἀλκάν
ἥσσονες Ἕλλαδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς. 1485
ὁ μὲν οἰχόμενος φυγᾷ, ὁ δὲ νέκυς ὤν,
ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος, 1487
θανάτου προβολάν· 1487 a
ὑπὸ σκότου δ' ἐφεύγομεν·
νεκροὶ δ' ἔπιπτον, οἱ δ' ἔμελλον, οἱ δ' ἔκειντ'.
ἔμολε δ' ἁ τάλαν' Ἑρμιόνα δόμους 1490
ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς, ἁ νιν ἔτεκεν τλά-
μων.
ἄθυρσοι δ' οὐά νυ δραμόντε βάκχαι
σκύμνων ἐν χεροῖν ὀρείαν 1493
ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν 1493 a
ἐπὶ σφαγὰν ἔτευον·
ἁ δ' ἐκ θαλάμων
ἐγένετο διαπρὸ δωμάτων ἄφαντος, 1496
ὦ Ζεῦ καὶ γᾶ καὶ φῶς καὶ νύξ, 1496 a
ἡ φαρμάκοισιν ἢ μάγων 1497
τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς. 1497 a
τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-
πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα 1500
Μενελαος ἀνασχόμενος ἀνόνητον ἀπὸ
Τροίας ἔλαξ' ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·
ξιφηφόρων γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμάτων
βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί. 1505
ΟΡ. ποῦ 'στιν οὗτος ὁς πέφευγε τοὐμὸν ἐκ δόμων ξίφος;
ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προστίπτων.
ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
ΦΡ. πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν.
ΟΡ. οὗτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομείν; 1510
ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ.
ΟΡ. ἐνδίκως ἡ Τυνδάρειος ἆρα παῖς διώλετο;
ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἴ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.
ΟΡ. δεινὰ γλώσσῃ γαυλίζει, τἄνδικ' οὐχ οὕτω φρονῶν.
ΟΡ. οὐ γὰρ, ἤτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμή-
νατο; 1515
ΟΡ. ὅμοσον, εἰ δὲ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.
ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῦμ' ἐγώ.
ΟΡ. ὦδε κἀν Τροίᾳ σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος;
ΦΡ. ἅπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀντανγεῖ φόνον.
ΟΡ. μὴ πέτρος γένῃ δίδοικας, ὥστε Γοργὼν εἰσιδών; 1520
ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρὸς· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ
κάρα.
ΟΡ. δοῦλος ὢν φοβεῖ τὸν Ἅιδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν.
ΟΡ. εὖ λέγεις· σώζει σε σύνεσις. ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δόμων.
ΦΡ οὐκ ἆρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφείσαι. 1525
ΦΡ. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.
ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα.
ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς λέγεις.
ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην·
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ.
τοῦ δέ μ' στῆσαι σε κραυγὴν οὔνεκ' ἐξῆλθον δόμων·
ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῖσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. 1530
Μενέλεων δ' οὐ πάρεσθ' ἡμῖν ἀναλαξῆσ' εἴσω ξίφους·
ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος·
εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπᾶξει τοῖσδε δώμασιν λαβών.

τὸν Ἠλέκτρας φόνον δικῶν, κἀμοὶ μὴ σώζειν θέλει
σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὼν τάδε ξυνδρώντα μοι,
πασσάλευσε τε καὶ δάμαρτα δεῖν νεκρὼ κατώρυξεται.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τίχα, ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ δόμοις ἀντ.
φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρείδας πίτνει.
ΗΜ. τί δράσομεν; ἀγγείλωμεν εἰς πόλιν τάδε;
ἢ σὺν' ἔχωμεν; ΗΜ. ἀσφαλέστερον, φίλαι. 1540
ΗΜ. ἴδε πρὸ δωμάτων ἴδε προκηρύσσει
θοάζων δῆ' ἀφέρος ἄνω καπνός.
ΗΜ. ἄπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οἷδ' ἀφίστανται φόνου.
ΧΟ. τέλος ἔχει βαίμαν βροτοῖς τέλος ὅπα θέλει. 1545
μεγάλα δέ τις ἁ δύναμις· δὶ ἀλαστόρων
ἐπεὶ ἔστετ μελαίνα τάδε δι' αἱματῶν
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας
δέξυπον, ἡσθημένον που τὴν τύχην ἣ νῦν πάρα. 1550
οὐκέτ' ἂν φθάνοντε κλῆθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς.
ὦ κατὰ στέγας Ἀτρείδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακοὺς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυστυχεῖς.
ΜΕ. ἦκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῦ λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὼ καλῶ. 1555
ἦκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κεὐὴν ἀκούσας βᾶξιν, ἣν φόβῳ σφαλεὶς
ἤγγειλέ μοί τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως. 1560
ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ξυσάμενθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων,
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
λάβωμεν, ἣ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμῇ χερὶ 1565
τοὺς διολίσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.
ΟΡ. οὗτος σὺ, κλῆθρον τῶνδε μὴ ψαύσῃς χερὶ,
Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύρωσαι θράσει·
ἢ τῶνδε θριγκὸν κράτα συνθραύσω σέθεν,
ῥῆξας παλαιὰ γέῖσα, τεκτόνων πόνον. 1570
μοχλοῖς δ' ἄραρε κλῆθρα, σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς ἃ σ' εἶρξεν, μὴ δόμων ἔσω περᾶν.
ΜΕ. ἔα, τί χρῆμα ἐσαιτιᾷ; λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τοῦσδε πυργηρομένους,
βοῦς δ' εἰμι θ' ἑτοίμας ἐπέφραγμαν δέρῃ. 1575
ΟΡ. πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
ΜΕ. οὐδέτερ'· ἀνάγκη δ' ὡς ἔοικέ σου κλύειν.
ΟΡ. μέλλω κτενεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.
ΜΕ. Ἑλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
ΟΡ. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὕπο. 1580
ΜΕ. ἀρνεῖ κατακτὰς κἀφ' ὑβρει λέγειν τάδε;
ΟΡ. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὤφελον
ΜΕ. τί χρῆμα δράσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἐς φόβον.
ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἅιδου βαλεῖν.
ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ. 1585
ΟΡ. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.
ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
ΟΡ. ὁ πατρὸς ἀμύνταρ, ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν.
ΜΕ. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;
ΟΡ. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεί. 1590
ΜΕ. ἦ καὶ σύ, Πυλάδη, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου
ΟΡ. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
ΜΕ. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.
ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.
ΜΕ. ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις τάδε; 1595
ΟΡ. ὡς μή γ' ἔχῃς σὺ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρί.
ΟΡ. κτεῖν'· ὡς κτανὼν γε τῶνδέ μοι δώσεις δίκην.
ΟΡ. ἕσται τάδ'. ΜΕ. ἃ ἁ, μηδαμῶς δράσῃς τάδε.
ΟΡ. σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.
ΜΕ. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ΟΡ. καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600
ΜΕ. ποίας; ΟΡ. ἐν Ἄργει τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
ΜΕ. εὖ γοῦν θύγοις ἂν χερνίβων. ΟΡ. τί δὴ γὰρ οὔ;
ΜΕ. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβλήτοι.
ΟΡ. σὺ δ' ἂν καλῶς;
ΜΕ. ἀγνὼς γάρ εἰμι χεῖρας. ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
ΜΕ. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; 1605
ΟΡ. ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.
ΜΕ. ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; ΟΡ. εὐδαίμων ἔφυ.
ΜΕ. οὐκουν σύ γ'. ΟΡ. οὐ γάρ μ' ἀνδάνουσιν αἱ κακαί
ΜΕ. ἆπαιρε θυγατρὸς φάσγανον. ΟΡ. ψευδῆς ἔφυ.
ΜΕ. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ'; ΟΡ. οὐ ψευδῆς ἔτ' εἶ.
ΜΕ. οἴμοι, τί δράσω; 1610
ΟΡ. πεῖθ' ἐς Ἀργείους μολὼν
ΜΕ. πειθὼ τίν'; ΟΡ. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
ΜΕ. ἢ παῖδά μου φονεύσεθ'; ΟΡ. δοῦ' ἔχει τάδε.
ΜΕ. ὦ τλῆμον Ἑλένη. ΟΡ. τἀμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα
ΜΕ. σὲ σφάγιον ἑκόμισ' ἐκ Φρυγῶν. ΟΡ. εἰ γάρ τόδ' ἦν
ΜΕ. πόνους πονήσας μυρίους. ΟΡ. πλὴν γ' εἰς ἐμέ. 1615
ΜΕ. πέπονθα δεινά. ΟΡ. τότε γαρ ἦσθ ἀνωφελής.
ΜΕ. ἔχεις με.
ΟΡ. σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
ἀλλ' εἶ', ὕφαντε δόματ', Ἠλέκτρα, τάδε·
σύ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
Πυλάδη, κάταιθε γέῖσα τειχέων τάδε. 1620
ΜΕ. ὦ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
οὐκ εἶ' ἐνύπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
ζῆν, αἷμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.
ΑΠ. Μενέλαε, παῦσαι λήμ' ἔχων τεθηγμένον. 1625
Φοίβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς δδ' ἐγγύς ὢν καλῶ,
σύ θ', ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ,
Ὀρέσθ', ὧν εἰσῆς οὐς φέρων ἥκω λόγους·
Ἑλένης μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν
ἥμαρτες, ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος, 1630
ἣδ' ἐστίν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἴθερος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε καὶ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
ἐγὼ νιν ἐξέσωσα κἀπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν ζῆν νιν ἄβρυτον χρεών, 1635
Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
ξύνθακος ἕστασι, ναυτίλοις σωτῆριος.
ἄλλην δὲ νύμφην ἐς δόμους κτῆσαι λαβὼν,
ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
Ἕλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον, 1640
θανάτους τ' ἔδηκαν, ὡς ἀπαντλοίεν χθονὸς
ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πλησθέντες.
τὰ μὲν καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεών,
Ὀρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὅρους
Παρράσιον οἰκεῖν δίπτεδον ἑνιαυτοῦ κύκλον. 1645
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον καλεῖν.
ἐνθένδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν

δίκην ἐπαγαγεῖν ἀναγκαίαν μητρὸς φόνου.
Εὐμενίσι τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραχῆς πάγουσιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην ψῆφον διοίσουσ', ἥνδα νικήσαί σε χρή.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρῃ, γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ὃς δ' οἴεται Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε.
θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει, δίκαι Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντί με.
Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ᾧ ποτ' ἤνεσας, δός· ὁ δ' ἐπὶων νιν βίοτος εὐδαίμων μένει.
Ἄργους δ' Ὀρέστην, Μενέλεως, ἃ κρατεῖν, ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός, φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις πώνοις διδοῦσα δεῖρ' ἀεὶ διήνυσε.
τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς, ἅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα.

ΟΡ. ὦ λῷστα μαντεῖ', ὡς θεοπτατ[illegible]
οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
καίτοι μ' ἐσῄει δεῖμα μή τινος κλύων ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα.
ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.
ἰδοὺ μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ἡνίκ' ἂν δίδῳ πατήρ.

ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ἐγὼ δέ σε θεῶν κατ[illegible]
Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
Φοίβου λέγοντος· εὐγενὴς δ' ἀπ' εὐγενοῦς γήμας ὄναιο καὶ σὺ χὠ δίδους ἐγώ.

ΑΠ. χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἱ προστάσσομεν, νείκους τε διαλύεσθε. ΜΕ. πείθεσθαι χρεών.

ΟΡ. κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δέ συμφοραῖς, Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.

ΑΠ. ἴτε νυν καθ' ὁδόν, τὴν καλλίστην θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω, λαμπρῶν ἄστρων πῶλον ἐξανύσας, ἥνδα παρ' Ἥρα τῇ θ' Ἡρακλέους Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις ἔσται, σπουδαῖς ἔντιμος ἀεί, σὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς, ναύταις μεθ[illegible]

[ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
ΘΟΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προῃρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεὼς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν πάτριον αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ ἁφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνίστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὔριπος πυκνοῖς
αὔραις ἑλίσσων κναίναν ἄλα στρίφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὕνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ
Ἀρτέμιδι κλεινοῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στεφανοῦν Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης ἀπεστάλησαν, Μενέλεῳ χάριν φέρων.
δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων
εἰς ἅμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
ὃ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονὸς,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
καλλιστεύει, τῇδε φαιδρύνει θύειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμήστρα δάμαρ
τίκτει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἐμ' ἀναφέρων,
ἣν χρὴ σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
ἐλθοῦσα δ' Αὐλὶς' ἡ πάλαι' ὑπὲρ πυρᾶς
μεταμπέχ λεφθεῖσ' ἐκαινώμην ξυρεῖ·
ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ' ἐς τῆνδ' ᾤκισεν Ταύρων χθόνα,
οὗ τὴν ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς ὠκὺν πῶλα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς
ἐς τοῦνομ' ἦλθε τῶδε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τιθησί με,
ἣν νόμισται τοιαῦτ' ἔρεσσε θεᾷ.
Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον·
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
θύω γὰρ ὅντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ.
κατάρχομαι μέν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ἃ καινὰ δ' ἦκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τοῦ ἐστ' ἀκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
εὕδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
φεύγειν δὲ κἄξω στῦσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐριέψιμον στέγος
βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
μόνος δ' ἐλείφθη στύλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πατρῴων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
κἀγὼ τέχνην τήνδ' ἣν ἔχω ξενοκτόνων
τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν, ὡς θανούμενον,
κλαίουσα. τοῦναρ δ' ὧδέ συμβάλλω τόδε·
τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγὼ,
στύλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ὄρσενες·
θνήσκουσι δ' οἷς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
οἰὸ' αὖ συνάψαι τοῦναρ ἐς φίλους ἔχω·
Στροφίῳ γὰρ οἰκ ἦν παῖς, ὅτ' ἀλλύμην ἐγώ.
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς
παροῦσ' ἀπώντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν,
σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
οὔπω τίνος πάρεισιν· εἶμ' εἴσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω, τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡ. ὅρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
ΠΥ. ὁρῶ, σκοποῦμαι δ' ὅμμα πανταχοῦ στρέφων.
ΟΡ. Πυλάδη, δοκεῖ σοὶ μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν;
ΠΥ. ἐμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεών.
ΟΡ. καὶ βωμὸς, Ἕλλην οὐ καταστάζει φόνος;
ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὁρᾷς ἡρτημένα
ΠΥ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων.
ΟΡ. ἀλλ' ἐγκελεύετ' ἐρέσσειν εἰ σκοπεῖ χρεών.
Ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τῆνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
χρήσας, ἐπεὶ πατρὸς φόνου στυγοῦμαι
μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
ἠλαυνόμεσθ' ἀφ' ἑστίας ἐγὼ τε κἀδελφὸς,
δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
ἐλθὼν δὲ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τελος πόνων τ' ἐμῶν,
[οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.]
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὅρους χθονὸς,
ἔνθ' Ἄρτεμις σὴ σύγγονος ᾗομοὺς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν οὐρανοῦ
ἐς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἀπο-
λιβόντα δ' ἡ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινὶ,
κἀνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων
ἦκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε

ἵησωσιν ἐς γῆν, ἄξιον. σὲ δ' ἱστορῶ,
Παλλάδ', σὺ γάρ μοι τοῦδε σκλλήπτωρ πόνου,
τί δῆθεν: ἀμφίζληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾶς
ἐψηλά, πύργοι δωμάτων προσαμβάσεσι
ἐκσπώμεσθα: πῶς ἂν οὖν μάθοιμεν ἂν
[ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λίσαιτες μοχλοῖς]
ὧν οὐδὲν ἴσμεν; ἢν δ' ἀνοίγωσιν πύλας
λήθοῦσιν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
φεύγωμεν, ὅπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
ΠΥ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν, οὐδ' εἰώθαμεν
τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ καιστέον.
ταοῦ δ' ἀπαλλαγέντε κρίνωμεν δόμας
κατ' ἄπρ', ἢ πύντος τοῦδε διακλίζει μέλας,
νεὼς ἄπωθεν, μὴ τις εἰσιδὼν σκάφος
βασιλείσιν εἴπῃ, κἄτα λῃφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λιγαίας μόλῃ,
τολμητέον νὼ ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἅγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
ὄρα δὲ γείσα τριγλύφων ὅπου κενὸν
δόμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἀγαθοὶ
τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οἰδαμοῦ.
οὗτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐς τερμάτων δὲ νύστον ἀρούρων πάλιν;
ΟΡ. ἀλλ' εὖ γάρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεὼν
ὅποι χθονὸς κρίψαντε λήσομεν δόμας.
οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον
μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκήψιν φέρει.
ΧΟ. εὐθαμείτ', ὦ πύντου
δισσὰς συγχωρούσας πέτρας
Εὐξείνου ναίοντες. 125
ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
Δίκτυνν' οἰρεία,
πρὸς σὰν αὐλὰν, εὐστύλων
ναῶν χρυσήρεις θριγκούς, 130
πόδα παρθένιον ὅσιον ὁσίας
κληδοῦχον δοῖλα πέμπω.
Ἰ[illegible]
καὶ τείχη χώρτων τ' εἰδένδρων 135
ἐξαλλάξασ' Ἐρώπαν,
πατρῴων οἴκων ἔδρας.
ἐμολὸν· τί νέον; τίνα φρουτὶδ' ἔχεις;
τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους 140
ἑλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
χιλιονάντα μυριοτευχεῖ,
γίνος Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.
ΙΦ. ὦ δμωαὶ, δυσθρηνήτοις
ὡς θρήνοις ἐγκειμαι, 145
τᾶς οὐκ εἰμούσου μολπᾶς [βοᾶν]
ἀλύροις ἐλίγοις, ἐ ἐ,
ἐν κηδείοις ὀίκτοις,
αἷ μοι συμβαίνους' ἄται,
σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα
[ζωᾶς], οἷαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων 150
ντκτὸς, τὰν ἐξηλθ' ὁρφνα.
ὀλόμαν ὀλόμαν·
οὐκ εἶσ' οἶκοι πατρῷοι
οἶμοι, φροῦδος γέννα.
φεῦ φεῦ τῶν Ἀργει μόχθων. 155
ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν
μοῖνόν με κασίγνητον συλᾷς
Ἄιδα πέμψας, ὦ τάσδε χοὰς
μέλλω κρατηρὰ τε τὸν φθιμένων 160
ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις
πηγάς τ' οἰρείων ἐν μόσχων
Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβάς,
ξυσθὰν τε πύνημα μελισσᾶν,
ἃ νεκροῖς θέλκτηρια κεῖται. 165
ἀλλ' ἔνδοσ μοι πάγχρυσον
τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἄιδα.
ὦ κατὰ γαίας Ἀγαμεμνόνιον 170
θάλος, ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·
δίξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι
ξανθὰν χαίταν, οὐ βάκρυ' οἴσω.
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενώσθην 175
πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνδα δοκήμασι
κείμαι σφαχθεῖσ' ἁ τλάμων.
ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'
Ἀσιήταν σοι, βάρβαρον ἰαχὰν, 180
δεσποίνα Ἐαυδάσω,
τὰν ἐν θρήνοις μούσαν
νέκυσι μελομέλαν, τὰν ἐν μολπαῖς
Ἄιδας ὑμνεῖ δίχα παιάνων. 185
οἶμοι, τὸν Ἀτρειδᾶν οἶκων
ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἶμοι.
οἶμοι πατρῴων οἴκων.
τίς ἔτ' ἐκ τῶν εὐδλβων
Ἄργει βασιλέων ἀρχά; 190
μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει
δινευόσσας ἵπποις
πταναῖς· ἀλλάξας δ' ἐξ ἕδρας
ἱερὸν • • ὄμμ' αὐγὰς
ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα 195
χρυσέας ἁρνὸς μελάθροις ὀδύνα,
φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' ἄχεσιν·
ἔνθεν τῶν πρώσθεν δμαθέντων
Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει
ποινὰ ἐς οἴκους· στεύδει δ' 200
ἀπ[illegible]ἐπὶ σοὶ δαίμων.
ΙΦ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
δαίμων τᾶς ματρὸς ζόνας,
καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ ἃς 205
λοχίαν στερρᾶν παιδείαν
Μοῖραι συντείνυσιν θεαί·
ἃ μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,
• • •
ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
Λήδας ἁ τλάμων κούρα 210
σφάγιον πατρῴα λώβᾳ
καὶ θεμ' οἰκ εὐγάθητον
τέκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν
ἱππείοις ἐν δίφροις
ψαμάθων Αὐλίδος ἐπιβᾶσαν 215
νύμφαν, οἶμοι, δύσνυμφον
τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ.
νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
δυσχόρτους οἴκους ναίω
ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος, 220
οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν,
οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
κερκίδι Παλλάδος Ἀθηνᾶς εἰκὼ
καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'

αἱμορρῴτων δυσφήμιγγα
ξείνων αἱμάσσουσ' ἴταν' [βωμοῖς],
οἰκτρὼν τ' αἰαζώτων αὐδάν,
οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων διάρινον.
καὶ νῦν κείνων μέν μοι λάθα,
τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαίω
σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοις τ'
Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁ ἄκτας εὐλογεῖ ποντίας πλάτας
βουφορβὸς ἥκει, σημανῶν τί σοι νέον.
ΒΟ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καυῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου;
ΒΟ. ἥκουσιν ἐς γῆν κναυίαν Σιμπληγάδα
πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾷ φίλοι πράσσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιούμενη.
ΙΦ. ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
ΒΟ. Ἕλληνες, ἐν τοῦτ' οἶδα κοὐ περαιτέρω.
ΙΦ. οἰδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
ΒΟ. Πυλάδης ἐκλῄζεθ' ἁτέρος πρὸς πατέρου.
ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοὔνομ' ἦν;
ΒΟ. οὐδεὶς τόθ' οἷδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
ΙΦ. πῶς δ' εἶδετ' αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἵλετε;
ΒΟ. ἄκραισ ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.
ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
ΒΟ. βοῦς ἦλθομεν νίψωστες ἁναλὶᾳ δρόσῳ.
ΙΦ. ἐκεῖσε δ' ἁπέλθε, πῶς νιν εἵλετε
τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἥκουσ' οἱδ', ἐπεὶ βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαίσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
ΒΟ. ἐπεὶ τὸν ἑσρέοντα διὰ Συμπληγάδων
βοῦς ὑλοφορβοὺς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρρὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
κοιλωτὸς ἀγμὸς, πορφυρευτικαὶ στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
βουφορβοὺς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν
ἄκροισι δακτίλοισι πορῤῥωτέρω ἴχνος.
ἔλεξε δ', οὐχ ὁρᾶτε; δαίμονές τινες
θάσσουσιν οἷδε. θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ὢν
ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσηύξατ' εἰσιδὼν,
ὦ ποντίαι παῖ Λευκοθέας, νεῶν φίλαξ,
δίσποτα Παλαίμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγίλιμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρῄδων χορόν.
ἄλλος δ' ἐς τὰς μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
ἐγέλασεν εἰχαίς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνδίδε ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
θηρᾶν τε τῇ θεᾷ σφάγια τἀπιχώρια.
κἀν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπὼν ξένοιν
ἔστη, κἀρα τε διετέιναξ' ἄνω κάτω
κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὡς,
Πυλάδη, ἐκλείπεις τήνδε, τήνδε μ' οἷα φυὴ
Λίδου δράκαιναι, ὦς με βούλεται κτανεῖν
δειναῖς ἐγίδναις εἰς ἐμ' ἑστομωμέναι;
ἡ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνου
πτεροῖς ὁρίσασει, μητρὸ' ἀγκάλαις ἐμὴν
ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβλὴν. 290
οἰμοι· κτενεί με. ποῖ φίγω; παρὴν δ' ὁρᾶν
οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἡλλάσσετο
φθοργάς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
ἃ φασ' Ἐρινὺς ἴέναι μιμήματα.
ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι, 295
σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
μόσχους ὁρούσας ἐς μέσας λέων ὅπως,
παίει σιδήρῳ λαγύνας ἐς πλευρὰς θ' ἱείς,
δοκῶν Ἐρινὺς θεὸς ἀμύνεσθαι τάδε,
ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλός. 300
κἀν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὁρᾷ βουφόρβια
πίπτοντα καὶ πορδοῦμεν', ἐξωπλίζετο,
κύκλους τε φυτῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
πρὸς εἰτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
φαίλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγούμεθα. 305
πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτνλον ὁ ξένος μεθείς,
στάζων ἁβρῷ γένειον· ὡς δ' εἰσείδομεν
[illegible] πεπωτα. τὰ δ' ἐν ἑστιγεν πόνῳ
βάλλων, ἀράσσων· ἄτερος δὲ τῶν ξένοιν 310
ἁβρὸν τ' ἀπέψη σῶματός τ' ἑτημέλει
πέπλων τε προὐκαλύπτετ' εἰσήνους ὑφὰς,
καραδοκῶν μὲν ταπίσματα τραύματα,
φίλου δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εἰεργετῶν.
ἔμῤῥωρ δ' ἀνᾴξας ὁ ξένος πεσήματος 315
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αἰτοῦν πέλας,
ᾤμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οἷα ἀνίεμεν πέτροις
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἦκούσαμεν, 320
Πυλάδη, θανοῦμαι· ἀλλ' ὅπως θανοῦμεθα
κάλλιστ'· ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί.
ὡς δ' εἴδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
ἀλλ' εἰ φίγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325
ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοὐσδ' ὑσαίατο,
αἴθις τὸ νὺν ὑπείκον ῥᾳσσον πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἄπιστον μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θέματ' ηὐτύχει βαλών.
μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ τοιμῇ μόνῳ, 330
κύκλῳ δὲ πεμβάλλοντες ἐξεκαίνομεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
καμάτῳ καθείσαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
κομίζομέν νιν. ὁ δ' ἐσιόντι ὅσον τάχος
ἐς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι. 335
εὖχου δὲ τοιᾶδ', ὦ νεᾶνι, σοὶ ξένων
σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκῃς ξένους
τοιούσδε, τὸν σὸν Ἕλλὰς ἀποτίσει φόνον,
δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
ΧΟ. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν φανέντ', ὥστις ποτὲ 340
Ἕλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.
εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολών'
τὰ δ' ἐνδίδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους
γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεὶ, 345
ἐς θοίμῴριλον ἀναμετρουμένη δάκρυ,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
νῦν δ' ἐξ ἀνείρων οἷσιν ἠγριώμεθα.
δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἡλιον βλέπειν,

Μέσσων με λήψεσθ', εἴτιν' ἂν πεθ' ἥκετε.
καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἄληκτε. γ]ενόμεσθ', φίλαι,
εἰ δυστυχείς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
αὖτοὶ καλῶς πράξαντες οἱ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διὸς ἦλθε πώποτε,
οὐ πομπίμ[ο]ις ἥκεις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
Ἑλλήνω ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἡ μ' ἀπώλεσε,
[illegible]
οὗ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειροήθευσαν
ἔσφαξον, ἡνίκ' ἦν ὁ γενν[ή]σας πατήρ.
σῖμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ,
ὅσας γενείου χέρας ἐξηκόντισα,
γονάτων τε τοὺ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφείομαι
νυμφεί[μα]τ' αἰσχμὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὴ,
σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργείαι τέ νιν
ἐμ[ν]οῦσιν ὑμεναίοισιν, αὐλείταισ δὲ πᾶν
[illegible] σέθεν.
Ἅιδης Ἀχιλλείς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
ὃν μοι προεῖπας πόσιν· ἐν ἁρμάτων δ' ὄχοις
εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπ[ρ]θμευσας δόλῳ.
ἐγὼ δὲ λεπτὸν ὦμα διὰ κ[α]λυμμάτων
ἔχουσ', ἀδελφὸν οὗτ' ἀνειλύμην χεροῖν,
ὃς νῦν ὀλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰοὺς' ἐς Πηλέως
μελαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθ[ή]μην ἀσπάσματα
εἰσαΐδις, ὡς ἥξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
ὦ πλ[ή]μον, εἰ τεθνήκας, ἐξ οἵων καλῶν
ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.
τὰ τῆς θεοῦ δὲ μ[ε]μφομαι σοφίσματα,
ἥτις, βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψητα φόνου,
ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγη χεροῖν,
βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη,
αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.
οὐκ ἴσθ' ὅπως ποτ' ἔτεκεν ἡ Διὸς δάμαρ
Λητὼ τοσαύτην ἁμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστ[ι]ώματα
ἅπ[ι]στα κρίνω, παιδὸς ἡσθ[ε]ὶσ[α] βορᾷ,
τοῖς δ' ἀνθ[ρ]ώποις, αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
ἐς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ·
οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟ. κυάνεαι κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας, στρ.
ἵν' οἵστροις ὁ ποτώμενος Ἀργῶδην
Εὔξεινον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Ἰούς,
Ἀσιάτιδα γαῖαν
Εὐρώπας διαμείψας.
τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὔυδρον
ὀνακόχλοα λιπώντες Εὐρώταν
ἢ ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας
ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἔνθα κούρα
[illegible]
[illegible]
νεῶν αἷμα βρότειον·
ἢ βοΐοις ἐλατίνοις δικρότοισι κώπαις ἀντ.
ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
νεῶν ὄχημα λυσπόρ[ο]ισιν αὔραις,
[illegible]
αἴξοντες μελλάθρ[ο]ισιν;
φίλαι γὰρ ἐλπὶς ἐγίνετ' ἐπὶ
[illegible]
ὤλβ[ο]υ βώρος οἱ φέρ[ο]ντα[ι]

πλ[ή]κτητες ἐπ' οἴδμα πώλ[ε]ις τε βαρβάρους περῶντες
κεινῷ δόξᾳ.
γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὅλ-
βου, τοῖς δ' ἐς μέσον ἥκει. 420
πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας, στρ.
πῶς Φινείδας
αὐτ[ό]νους ἀκτὰς ἐπέρα-
σαν, παρ' ἅλιον ἀϊάλων 425
ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθί[ῳ δ]ραμώντες;
ὕπου πεντήκοντα κοράν
τῶν Νηρήδων χοροὶ
μελπ[ο]υσιν ἐγκέλιοι·
καὶ πλησιστίοισι πνοαῖς, 430
συριζ[ού]σαν κατὰ πρύ-
μνην εἰναίων πηδαλίων,
αὔραις ἐν νοτίαις
ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435
λευκὰν ἀκτὰν, Ἀχιλ[λ]η-
ος δρόμους καλλισταδίους,
Εὔξεινον κατὰ πόντον.
εἶθ' εὐ[χ]αῖσι θεσπεσίοις ἀντ.
Δήδας Ἑλένα 440
φίλα παῖς ἐλδοῦσα τύχοι
τὰν Τρωϊκὸν λιπ[ο]ῦσα πόλιν,
ἵν' ἀμφὶ χαίταν δρύσον αἱματηρὰν
ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
δεσπ[ο]ίνας χερὶ θάνοι 445
ποινὰς θοΐσ' ἀντιπάλους.
ἀδίσταν δ' ἂν ἀγγελίαν
δεξαίμεθ', Ἑλλάδος ἐκ
γᾶς πλοτήρων εἴ τις ἔβα,
δουλείας ἐμέθεν 450
διελ[ύ]σας πανσ[ί]ποτος·
καὶ γὰρ ἀνείροις ἐπιβαίην
δόμοις πόλει τε πατρῴ-
ᾳ τερπνὸν ὕμνων ἀπολαύ-
ειν, κοινὰν χάριν ὀλβ[ί]ῳ.
ἀλλ' οἷδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι 455
συνερισθέντες χωροῦσι, νέον
πρωτ[ό]φαγμα θεῶν· σιγᾶτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει· 460
οὐδ' ἀγγελίας ψευδὲς ἔλακεν
[illegible]
ὦ πότνι', εἰ σοι τάδ' ἀρεσκόντων
πώλοις ἥδε τελεῖ, δέξαι θυτίας,
ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίας 465
Ἕλλησι δώμ[α]σι ἀναβαίνει.

ΙΦ. εἶεν·
τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ
φρονιστίσον μοι. μίθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱροὶ μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε 470
ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
ἵκου·
τίς ἆρα μήτηρ ἡ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
πατήρ τ' ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
οἵων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὕτῳ 475
τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
εἰς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακῶν·

ἡ γὰρ τέκνη παρήγαγ' ἐς τὸ δυσμαθές.
πόθεν ποθ' ἥκετ', ὦ παλαίπαροι ξένοι;
ὡς δὴ μακρὸν μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρῆναν ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω.
ΟΡ. τί ταῦτ' ἀθύρει, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷ
κακοῖσι λυπεῖς, ἤτις εἶ ποτ', ὦ γύναι;
οὔτοι νομίζω σοφὸν, ὅς ἂν μέλλων κτανεῖν
εἶκτω τὸ δείμα τοὐλεθρίου νικᾶν θέλῳ.
οἰδ' ὅστις Ἀιδην ἐγγὺς ὢπ' οἰκτίζεται,
σωτηρίας ἀνέλπιτ· ὡς δὺ ἐξ ἑνὸς
κακῶ συνάπτει, μαρίαν τ' ὀφλισκάνει
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τιχὴν δ' εἴαν χρεών.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.
ΙΦ. πότερος ἆρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
ΟΡ. δδ', εἴ τε δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς;
ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;
ΙΦ. πότερον ἀδελφὸς μητρὸς ἐστον ἐκ μιᾶς;
ΟΡ. φιλόπτη γ', ἐσμὲν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθετ' ὁ γεννήσας πατήρ;
ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἄν.
ΙΦ. εὐ τοὔτ' ἐρωτᾷς· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελῴμεθ' ἄν.
ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ', ἤ φρονεῖς οὕτω μέγα;
ΟΡ. τὸ σῶμα θέσεις τοὶμὸν, οὐχὶ τοὔνομα.
ΙΦ. οἰδ' ἀν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστὶ σοι;
ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οἴδεν κέρδος, ὡς ἀνουμένῳ.
[illegible]
ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρὶδ' ἐμὴν ἐπείχομαι.
ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῆς, ὦ ξέν', εἰ κεῖθεν γεγώς;
ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἳ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. 510
ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποίᾳ τύχῃ;
ΟΡ. φεύγω πρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν ἑκών.
ΙΦ. ἆρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;
ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών. 515
ΟΡ. οὐκοὖν ἐμαυτῷ γ', εἰ δὲ σοὶ, σὺ τοῦδ' ἔρα.
ΙΦ. Τροίαν ἴσως εἶσθ', ἣν ἀπαντχοῦ λόγος.
ΟΡ. ὡς μήποτ' ὤφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὕναρ.
ΙΦ. φασὶν νιν οἰκέτ' οὖσαν οἰχεσθαι δορί.
ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄρκαντ' ἠκούσατε. 520
ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
ΟΡ. ἥκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; κάμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακόν.
ΟΡ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
ΙΦ. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οἷκ ἐμοὶ μόνῃ. 525
ΟΡ. ἀπέλαυσα κἀγὼ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
ΙΦ. νόστοι δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρίσσεται;
ΟΡ. ὧν πάνθ' ἁπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρίσθαι θέλω.
ΟΡ. ἐλαγχ[illegible] 530
ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
ΟΡ. ὃ πόντ', ὡς εὖ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
ΙΦ. οὗτος νενόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
ΟΡ. ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχών. 535
ΙΦ. μηδὲν κατείλυε· πάντα τἀκείνου νοσεῖ.
ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρῇδος ἔστι παῖς ἔτι;
[illegible]
ΙΦ. δῆλα γὰρ, ὧν γέ φασιν οἱ πεπονθότες.

ΟΡ. τίς εἶ ποθ' ; ὡς εὖ πυνθάνει τάδ'· Ἑλλάδος. 540
ΙΦ. ἐκείθεν εἶμι· ποῖς δ' ἔτ' οὖσ' ἀπωλόμην.
ΟΡ. ὀρφὼς πόθεῖς ἆρ' εἰδέναι τἀκεῖ, γύναι.
ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγὸς, ὃν λέγουσ' εἰδαίμονεῖν;
ΟΡ. τίς ; οὐ γὰρ ὄν γ' ἐγᾦδα τῶν εὐδαιμόνων.
ΙΦ. Ἀτρέως ἐλεγτο δῆ τις Ἀγαμέμνων ἄναξ. 545
ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοὺ λόγου τούτου, γύναι.
ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἰδ', ἵν' εἴφραινθῶ. λέγε.
ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
ΙΦ. τέθνηκε ; ποιᾳ συμφορᾷ ; πάλαιν' ἐγώ.
ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο ; μὰν προσῆκέ σοι ; 550
ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
ΟΡ. δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἰχεται σφαγείς.
ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἡ κταιοῦσα χὠ θανών.
ΟΡ. παῦσαί νυν ᾠδῆ, μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα.
ΙΦ. τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τοῦ παλαιπάρου δάμαρ. 555
ΟΡ. οἰκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεκε, σῴζει, οὔτος ὤλεσεν.
ΙΦ. ὦ συντραχθεὶς οἶκος. ὡς τί δὴ θέλων;
ΟΡ. πατρὸς θανόντος αἷμα τιμωροῦμενος.
ΙΦ. φεῦ·
ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσπράξατο.
ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὤν. 560
ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον ;
ΟΡ. λέλοιπεν Ἡλέκτραν γε παρθένον μίαν.
ΙΦ. τί δέ, σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος ;
ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οἰχ ὁρᾶν φάος.
ΙΦ. πάλαιν' ἐκείνη χὠ κταιὼν αὐτὴν πατήρ. 565
ΟΡ. κοὐ[illegible]
ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός ;
ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κοἰδαμοῦ καὶ παιτχοῦ.
ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οἰδὲν ἦτ' ἄρα.
ΟΡ. οἰδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι
πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι. 570
πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θείοις ἔνι
κἀν τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λυπέίσθαι μόνον,
ὅ τ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πειισθεὶς λόγοις
ὄλωλεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἳ τ' ἐμοὶ γεννήτορες ; 575
ἆρ' εἰσὶν ; ἆρ' οἰκ εἰσί ; τίς φράσειεν ἄν ;
ΙΦ. ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δὴ τιν' ἥκομεν λόγον,
ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπείδοντ' ἁμα
κἀμοί. τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' οὗτο γίγνεται,
εἰ πᾶσι ταυτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόιτως ἔχει. 580
θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγείλαί τί μοι
πρὸς Ἄργους ἐλθὼν τοὺς ἐμοὺς ἐκεῖ φίλοις,
δίλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἣν τις οἰκείρας ἐμὲ
[illegible] 585
φονέα νομίζων χείρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο
θνήσκειν σφε, τὴν θεοῦ τάδε δίκαια' ἠγουμένης ;
[οἰδόνα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγείλαι μολὼν
εἰς Ἄργος αὖθις, τὸς τ' ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.] 590
σὺ δ', εἰ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε ὑσαγενὴς
καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα χοἷς καὶὼ θέλω,
πείσθητι καὶ σύ, μισθὸν οἰκ αἰσχρὸν λαβὼν
κοίφων ἑκατ γραμμάτων σωτηρίαν.
οἵτος δ', ἐπείπερ πόλιν ἀναγκάζει τάδε, 595
θεᾷ γενέσθω θῦμα, χωριασθεὶς σέθεν.
ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τἄλλα, πλὴν ἓν, ὦ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς ξυμφορὰς·
εἶτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμὼν μόχθων χάριν. 600

οἴκουν δίκαιον ἐν· ἀλλ' ἔρχ' ἐφ' οὕτω τοῦδ' ἐμὲ
γάμων τέλεσθαι, καὶ τὸν ἐκδῆσαι κακῶν·
ἀλλ' ὡς γενέσθαι· τῶδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτενιτω. τὰ τῶν φίλων
ἀξιοῦτον ὥστε καταβαλὼν ἐς ξυμφορὰς
αὖτὸς σέσωστον· τιγχάνει δ' ὁδ' ὢν φίλος,
ὦ νέαν ἥκουσ' ἢ 'μὲ φὼς ὁρᾶν θέλω.

ΗΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εἰγενοῦς τινος
μίζης πέφυκας, τοῖς φίλοισι τ' ὀρθῶς φίλος.
τοιοῦτος εἴη τὼν ἐμὼν ὁμοσπόρων
ἔμπας, λέλειπται. καὶ γὰρ οἰδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάελφὸς εἰμι, πλὴν ὅσ' αἰχ ὁρῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βοῖλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
θέσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ πλήσεται;
ἐγὼ· θεᾶς γὰρ τῆνδε προστροπὴν ἔχω.
ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοὐκ εἰδαίμονα.
ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φιλακτέον.
αὐτὴ ἔφρει θέουσα θᾶλυς ἅρσενας;
οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίνομαι.
ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρή.
ἔσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἳ μέλει τάδε.
τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;
πῦρ ἱρὸν ἔνδον χάσμα τ' εἰρωπὸν πέτρας.
φεῦ·
πῶς ἄν μ' ἀδελφὴς χεὶρ περιστείλειεν ἄν.
μάταιον εἰχήν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
πῖξον· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
οὐ μήν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὤν,
ἀλλ' ὧν γε δυνατὸν οἰδ' ἐγὼ· λλεῖω χάριν·
πολὺν τε γὰρ σοι κύσμον εὐθήσω τάφῳ,
ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν καταβρίσω,
καὶ τῆς ὀρείας ἀιθεμόρρυτον γάνος
ξυνθῆς μέλισσης ἐς πυρὼν βαλὼ σίδεν.
ἀλλ' εἰμι, δέλτον τ' ὀκ θεᾶς ἀνακτόρων
σῶσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μή μου λάβῃς.
φιλλίσσετ' αὐτοὺς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἔλπεται τὼν ἐμὼν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὧν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
[illegible]
καὶ δέλτος αὐτῷ ζώντας οἷς δοκεῖ θανεῖν
[illegible]
ΧΟ. κατολοφύρομαι σὲ τὸν χερνίβων
βανίσι • μελόμενον αἰμακταῖς.
ΟΡ. οἵκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξένοι.
ΧΟ. σὲ δ' ἔτ τίχας μάκαρος, ἰὼ νεανία,
στείβομεθ' ἐς πάτραν ὅτι ποῦ' ἐπεμβάσει.
ΠΥ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων.
ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαί.
φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
αἰαῖ αἰαῖ.
πότερον ὁ μέλλων ;
[illegible]
σέ τύμπ᾽ ἢ σ᾽ ὑναστενάξω γόοις.
ΟΡ. Πυλάδη, πέπουθας ταῦτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
ΠΥ. οὐκ οἶδ· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
ΟΡ. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικὼς
ἀνέμηθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους
νώστων τ' Ἀχαιῶν τὸν τ' ἐν οἴωσὶς σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνυμα, καὶ τὸν ἄβλιον
Ἀγαμέμνονα ὡς ᾤκτειρ', ἀνηρώτα τέ με
γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκείθεν Ἀργεία τις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
δέλτον τ' ἔπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.
ΠΥ. ἔφθης με μικρὸν· ταῖτα δὲ φράσαι λέγεις,
πλὴν ἓν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα
ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφὴ τις ἦν.
ἀτὰρ διῆλθε χρόνος τινὶ τύπου λύγου τινί.
ΟΡ. τίν' ; ἐς τὸ κοινὸν ἐοὶς ἄμεινον ἂν μάθοις.
ΠΥ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φίλος·
κοινῇ δὲ πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
καὶ θειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι
Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ,
δίξῳ δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
προδοὺς σὲ σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος,
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι
βᾶσαι μόρου σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
[ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν].
ταῦτ' οὐν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι
καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας,
φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.
ΟΡ. εἴθμηα φώνει· τάμὰ δεῖ φέρειν ἐμέ·
ἁπλᾶς δὲ λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦστ' ἐμοὶ
κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἐμ' οὐ κακῶς ἔχει
πράσσονθ' ἃ πράσσω πρὸς θεῶν λύειν βίον.
σὺ δ' ὀλβιός τ' εἶ, καθαρὰ τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυστυχῆ.
σωθεὶς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἢν ἔδωκά σοι δώμαρ' ἔχειν.
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οἰδ' ἅπαις δόμος
πατρῷος οὐμὸς ἐξαλειφθεὶς ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἕρπε καὶ ζῇ καὶ δόμους οἶκει πατρός.
ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἔμπιθν σ' Ἄργος μόλῃ,
[illegible]
τύμβου τε χῶσον κἀπίδες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὡς ὤλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ.
καὶ μὴ προδῷς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
ἕρημα κἠθη καὶ δόμους ὁρῶν πατρός.
καὶ χαῖρ· ἐμὸν γὰρ φίλτατόν σ' ηὗρον φίλων.
ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκπαφεῖς ἐμοὶ,
ὦ πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὤν, ἐψεύσατο·
τέκνην δὲ θέμενος ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλασ' αἰδοῦ τῶν πάρος μαντευμάτων.
ᾧ πάντ' ἐγὼ δοὺς τἀμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
[illegible]
ΠΥ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
οἷς ἂν προδοῦην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἕξω φίλον.
ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέβροφόν σέ πω
μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἑστήκας φόνου.
ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία
λάβι διδοῦσα μεταβόλας, ὅταν τύχῃ.
ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω πρῴ.
ΗΦ. ἀπέλθετ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε
τἄνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῆ.

δέλτον μὲν αἵδε πολίζυροι διαπτυχαὶ
ξύνεις πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πύλαις ἀνὴρ
ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
ἐγὼ δὲ ταρσῶ μᾶπονοστήσας χθονὸς
θήτᾳ παρ' οὐδὲν τάς ἐμὰς ἐπιστολὰς
ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς "Αργους φέρειν.
ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
ΙΦ. ὅρκον δόντα μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς 735
πρὸς "Αργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
ΟΡ. ἢ κἀπιδιώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
ΙΦ. τί χρῆμα δρώσειν ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.
ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφῄσειν μὴ ξανόντα βαρβάρου.
ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειν ὤν; 740
ΟΡ. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
ΙΦ. [ναί·]
πείσω σφε, καὶτὴ ναὸς ἐσῤῥήσω σκάφος.
ΟΡ. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκου ὅστις εἰσεῤῥήξ.
ΙΦ. ὄμνυ, λέγειν χρή, τήνδε τοῖσι σοῖς φίλοις.
ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμμαθ' ἁποδώσω τάδε. 745
ΙΦ. κἀγὼ σὲ σώσω Κυναναίας ἕξων πέτρας.
ΠΥ. τὸν οὖν ἑπόμενος τοισιδ' ὅρκιον θεὸν;
ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἣν ἵσπαρ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
ΠΥ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; 750
ΠΥ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σύ, μὴ σώσασά με;
ΙΦ. μήποτε κατ' "Αργους ζῶσ' ἴχνος θείην ποδός
ΠΥ. ἄκουε δ' ἡν ὦν παρῄθομεν λόγον.
ΙΦ. ἀλλ' αἴθεις ἴσται καιρὸς, ἢν τι καλῶς ἔχῃ.
ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἢν τι ναῦς πάθῃ, 755
χῇ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
ἁβανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἐμπέδον.
ΙΦ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
τάνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγείλαι φίλοις·
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ· ἢν μὲν ἐκσώσῃς γραφὴν,
αὐτὴ φανεῖται σημάντωρ τῆς γῆς·
ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὰ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765
ΠΥ. καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ δ' ὑπερ.
σήμαινε δ' ᾧ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς "Αργους, ὅ τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
ΙΦ. ἄγγελλ' Ὀρέστῃ, παιδὶ τἀμῷ πατρὶ
ἢ ν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε 770
ζωὴ Ἰφιγένεια· ταῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
ΟΡ. ποῦ δ' ζστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν;
ΙΦ. ἦδ' ἣν ὁρᾷς σύ· μὴ λόγων ἔκπλησσέ με.
κόμισαί μ' ἐς "Αργος, ὦ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς 775
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.
ΟΡ. Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὦσθ' ἡρήμεθα;
ΙΦ. ἢ σοῖς ἁραῖα δῶμασιν γενήσομαι,
Ὀρέσθ', ἵν' αὖθις ὄνομα δὶς κλύων μάθῃς.
ΟΡ. ὦ θεοί. 780
ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ΟΡ. οὐδέν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἀλλοσε.
[τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.]
ΙΦ. λεῖ' οὐκεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεά
"Αρτεμις ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατὴρ,
δοκῶν ἑς ἡμᾶς ὄξυ φάσγανον βαλεῖν, 785
ἐς τήνδε δ' ὦκισ' αἶαν. αἵδ' ἐπιστολαὶ,
ταῦθ' ἑστὶ τῶν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
ΠΥ. ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με,
κάλλιστα δ' ὁμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
τὸν δ' ὅρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790
ἰδοὺ, φέρω σοι δέλτον ἀποδιδοὺς τε,
Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πύρα.
ΟΡ. δέχομαι· παρεὶς δὲ γραμμάτων διαπτυχὰς,
τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
ὦ φίλτατη μοι σύγγον', ἐκπεπλημένοι 795
ὄμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάσ' ἐμοί.
ΧΟ. ἔειν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
χραίειν ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε κἀκ ταὐτοῦ πατρὸς 800
Ἀγαμέμνονος γεγῶσα. μὴ μ' ἀποστρέφου,
ἔχουσ' ἀδελφὸν, οὐ δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν; οὐ πιθήσει λέγων·
τὸ δ' "Αργος αὐτοῦ μεστὸν ἢ τε Ναυπλία.
ΟΡ. οἵα ἔστ' ἐκεῖ σὸς, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
ΙΦ. ἀλλ' ἢ Λάκαινα Τυνδαρὶς σ' ἐγείνατο;
ΟΡ. Πέλοπός γε παῖδι παῖδὸς, οὐ 'κπέφυκ' ἐγώ.
ΙΦ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶνδε μοι τεκμήριον;
ΟΡ. ἔχω· πατρῷων ἐκ δόμων τι συνθήσου.
ΙΦ. οἰκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σὲ, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810
ΟΡ. λέγουμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἡλέκτρας τάδε·
Ἀτρέως Θυέστου τ' οἵσπα γενομένην ἔριν;
ΙΦ. ἤκουσα, χρυσᾶν ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέρι.
ΟΡ. ταὐτ' οὖν ὑφήνασ' οἶσθ' ἐν εἰπήροις ὑφαίς;
ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κἀμπτεὶς φρενῶν. 815
ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἱστοῖς, ἡλίου μετάστασιν;
ΙΦ. ὕφηνα καὶ τόδ' εἶδος εἰμίτοις πλοκαῖς.
ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνθεῖξω πάρα;
ΙΦ. οἴδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὧν μ' ἀφείλετο.
ΟΡ. τί γάρ; κύμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν; 820
ΙΦ. μνημεῖά γ' αὐτὶ σώματος τοὐμοῦ τάφῳ.
ΟΡ. ἃ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια·
Πέλοπος παλαιὸν ἐν δόμοις λόγχην πατρὸς,
ἣν χρυσὸς ἔλλων παρέσπασε Πισσατᾶ
ἐκτήσαθ' Ἱπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανὼν, 825
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος.
Ἀργεῖθεν, ὦ φίλος. 830
ΟΡ. κοὐχ ὧδε τὴν Θυέστειον, ὡς ἔοικεν,
κατὰ δὲ δάκρυα κατὰ δὲ γόοι ἅμα χαρᾷ
τὸ συν[illegible]
ΙΦ. τότε σε τόν' ἔτι βρίφος
ἔλιπον ἀγκάλαισι νεαρὸν τροφοῦ 835
νεαρὸν ἐν δόμοις.
ὦ κρείσσων ἢ λόγοισιν εἰτυχὼν [ἐμοῦ] τύχαι·
τί φὼ; θαυμάτων πέρα καὶ λόγου
πρόσω τάδ' ἐπέβα. 840
ΟΡ. τὸ λοιπὸν εἰτυχοῦμεν ἀλλήλων μέτα.
ΙΦ. ἄτοπον ἀδοὺν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὺς αἰθέρα
ἁμπτάμενος φύγῃ·
ὦ Κυκλωπίδες ἑστίαι, ὦ πατρὶς, 845
Μυκήνα φίλα.
χάριν ἔχω ζόας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
ἐξεθρέψω φόος.
ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συυφορᾶς· 850

ὦ σύγγον', ἡμῶν δεινὰ τῆς ὄφιν βίου.
ΑΓ. ἐγὼ δ' ἃ μέλιστ' οἶδ', ὅτε φάσγανον
ξίφη ὤθεις μοι μελεόφρων πατήρ.
ΟΡ. εἶμι. δεκὰ γὰρ οὐ παρὼν σ' ὁρᾶν ἐκεῖ. 855
ΗΛ. ἀτιμάσειας, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
ἐς κλιτὺν λέκτρων
δόλιον ὅτ' ἀγόμαν·
παρὰ δὲ δώμασι ἦν διέρνα, καὶ γόσι. 860
φεῦ φεῦ χερείοσιν τῶν ἐκεῖ.
ΟΡ. ὤμωξα καὶγὼ τύλμαν ἣν ἔτλη πατήρ.
ΗΛ. ἀπάτορ', ἀπότροπα πότμων ἔλαχον.
ἄλλα δ' ἐς ἄλλων κυρεῖ.
ΟΡ. εἰ σὺν γ' ἀδελφὼν, ὦ τάλαν', ἀπώλεσας 865
δαίμονος τίνα τυχάς.
ΗΛ. ὦ μελέα δεινὰ τόλμας. δεῖν' ἔτλαν
δεῖν' ἔτλαν, ὦμοι σίγγονε.
παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέβημες ἄλεθρον ἀνόσιον 870
ἐὲ ἐμᾶν δαΐχθεὶς χειρῶν.
ἁ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγκυρήσει;
τίνα σοι πόρον εὑρομένα 875
πάλιν ἀπὸ πύλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ' ἐς Ἄργείαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ 880
πελάσσαι; τόδε σόν, ὦ μελέα ψυχά.
χρέος ἀνευράκεον,
πύτερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναΐ,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ 885
θανάτῳ πελάσσεις ἀνὰ βάρβαρα φίλτα
καὶ ἐπ' ὄδοὺς ἀνόδους στείχων; διὰ κυανέας μὴν
στενοπόρου πέτρας 890
μακρὰ κέλευθα ναΐοισιν δρασμοῦς.
τάλαινα τάλαινα.
τίς ἀν οὖν τάδ' ἄν ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἤ 895
τι τῶν ἀδοκήτων
δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν φανεῖ
κακῶν ἔκλυταν;
ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μίσθων πέρα 900
τάδ' εἶδον αὐτὴ κοὐ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.
ΠΥ. τὸν μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβόλοις εἴκοις λαβεῖν·
λήβαντα δ' οἴκτων κἀπ' ἐκείν' ἐλθεῖν χρεών,
ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905
λαβόντες ἐκ γῆς βρσόμεσθα βαρβάρου.
σοφὸν γὰρ ἀνδρὸς ταῦτα, μὴ 'κβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἅλλας λαβεῖν.
ΟΡ. καλῶς ἔλιξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῖσδε ξὺν ἡμῖν· ἢν δέ τις πρόθυμος ᾖ, 910
ΗΛ. οὐδὲν μ' ἐπισχήσει οὐδ' ἀποστήσει λόγου
πρὶν πτθέσθαι τίνα πορ' Ἠλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πᾶντ' ἐμοί.
ΟΡ. 915
ΗΛ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σε πολλαπλοῦς, καὶ τίνος πέμψω παῖς;
ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῖδε κλῄζεται πατήρ.
ΗΛ. ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρέως θυμητρὸς, ὁμογενὴς ἐμός;
ΟΡ. ἀνεψιὸς γε, μῶνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.
ΗΛ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με. 920
ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνων γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
ΗΛ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
ΟΡ. κἀμοὶς γε σωτὴρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνων.
ΗΛ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
ΟΡ. [illegible] 925
ΗΛ. ἡ δ' αἰτία τίς αὐθ' ὑπὸ στείνει πόσιν;
ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.
ΗΛ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νὺν ἀποβλέπει;
ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
ΗΛ. οὗ πον νοσοῦντας θεῖος ὑβρισεν δόμους; 930
ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινὺν δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
ΗΛ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μαιέσι.
ΟΡ. ὤφθημεν οὐ νὺν πρῶτον οὔτες ἄθλιοι.
ΗΛ. ἔγνωκα, μητρὸς σ' οὖνεκ' ἠλάστρουν θεαί.
ΟΡ. [illegible] 935
ΗΛ. τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρμευσας πόδα;
ΟΡ. [illegible]
ΗΛ. τί χρῆμα δρῶσαι; ῥᾴτὸν ἢ σιγώμενον;
ΟΡ. λέγομ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἁ σιγῶμεν κακὰ 940
ἐς χείρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες, ἐνθ' ἐμὸν πόδα
ἐς γῆν Ἀθηναίων ἔπεμπε Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
ἐστὶν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ 945
Ζεὺς εἵσατ' ἐκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
[illegible]
ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον·
οἱ δ' ἴσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζί μοι
παρίσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταὐτῷ στέγει, 950
[illegible]
ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἄπασι βακχίου
μέτρημα πληρῶσαντες εἶχον ἡδονήν.
κἀγὼ 'ξελύγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν,
ἦλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι, 955
μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἦν μητρὸς φονεύς.
κλύω δ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ
τελετήν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
[illegible] 960
[illegible]
νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
ὅσαι μὲν οὖν ζῶντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
ψῆφον παρ' αὐτὴν ἴρὺν ὡρίσαντ' ἔχειν·
ὅσαι δ' Ἐρινὺν οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ, 970
δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεί,
ἕως ἐς ἀγῶν' ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον,
καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἑκταθεὶς, νήστις βορᾶς,
[illegible]
εἰ μή με σώσει Φοῖβος, ὃς μ' ἀπώλεσεν. 975
ὑπτεύσθην αἰδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
Φοίβὸς μ' ἐπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι· χθονί.
ἀλλ' ἦπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας, 980
μανίων τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
[illegible]
ἀλλ', ὦ φιλῆθέσ', ὦ κασίγνητον κάρα,
σῶσον πατρῷον οἶκον, ἐκσωσον δ' ἐμέ·
ὡς τἄμ' ὅλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπίδῶν, 98

οἰρύσιον εἰ μὴ ληΐσ̣ομεσθα θεᾶς βρέτας.
ΧΟ. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε
τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.
ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν ἔχω
Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, στέργον', εἰσιδεῖν. 940
θέλω δ' ἅπερ σὺ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
νοσούντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι μ̣ε
[illegible]
σῴσῃς τε γὰρ στὸν χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν
σώσαιμί τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω 945
δέδοικα καὶ τύραννον, ἡνίκ' ἂν κενὰς
κρηπῖδας εὕρῃ λαΐνας ἀγάλματος.
πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
ἀλλ' εἰ μὲν ἓν τι ταὐθ' ὁμοῦ γενήσεται,
ἄγαλμά τ' οἴσεις κἀμὲ ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς 1000
ἴξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
τοὐτου δὲ χωρισθεῖσ' ἐγὼ μὲν ἄλλυμαι,
σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέρεος εὖ νόστου τύχοις.
οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεὼν,
σώσασα σ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
θανὼν πολειτῶν, τὰ δὲ γυναικῶν ἀσθενῆ.
ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεὺς,
ἢλιε τὸ κείνης αἷμα, κοινόφρων δὲ σοὶ
καὶ ζῆν θέλομ' ἂν καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον.
[ἦξω δέ γ', ἤπτερ μαίτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.]
γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρὸσαιτες ἣν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐδέσπισε
κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλάδος
καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015
συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ
νόστος πρὸς οἶκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.
ΟΡ. ἆρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν; 1020
ΙΦ. δεινὸν τὸ [illegible] ἐπιλῦσαι.
ΟΡ. ἀλλ' εἰ σὺ σώσει κἀμέ, κινδυνεύσον.
ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἥνεσα.
ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῦ τᾶδε κρύψειας λάθρα;
ΙΦ. ὡς δὴ σκότον λαζώντες ἐκσωθείμεν ἄν; 1025
ΟΡ. κλεπτὸν γὰρ ἡ νὺξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
ΙΦ. εἶσ' ἔνδον ἱροφύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
ΟΡ. οἶμοι· διεφθάρμεσθα· πῶς σωθείμεν ἄν;
ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
ΟΡ. ποῖόν τι; δᾶρς μετάδος, ὡς κἀγὼ μάθω. 1030
ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
ΟΡ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.
ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
ΟΡ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
ΙΦ. ὡς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾷ, 1035
ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι,
ΟΡ. ἐτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. 1040
ΙΦ. κἀκεῖνο νίψαι, σοῦ θιγόντος ὡς, ἐρῶ.
ΟΡ. ποῖ δῆτα πόντου νοτερὸν εἶ παρ' ἑκβολον;
ΙΦ. οὐ ναῖς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.
ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας; 1045
ΙΦ. ἐγὼ· θεγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ.
ΟΡ. Πυλάδης δ' ὁδ' ἡμῖν ποῦ τεταξεται πόνου;
ΙΦ. ταυτὸν χροῦν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχων.

ΟΡ. λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδώτος δρύσεις τάδε;
ΙΦ. πείσασα μέθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
ΟΡ. καὶ μὴν νεὼς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. 1050
ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ πίλλ' ὅπως ἕξει καλῶς.
ΟΡ. ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.
ἀλλ' αὐτίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
εὕρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἴκτον γυνή.
τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαίη καλῶς. 1055
ΙΦ. ὦ φίλτατοι γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τὴμ' ἐν ὑμῖν ἐστιν ἢ καλὸν ἔχειν
ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλτατης τε συγγόνου.
καὶ πρὸτα μὲν μοι τοῦ λιγυροῦ τάδ' ἀρχέτω 1060
γλῶσσα κόσμ[illegible]
σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
φυγάς. καλὸν τοι γλῶσσα' ὅτῳ πιστὴ παρῇ.
ὁράτε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους 1065
ἢ γῆς πατρῴας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιὰς,
σὲ καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος
γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων. 1070
[μητρὸς πατρὸς τε καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.]
τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν, ἢ τίς οὐ θέλει,
φθέγξασθε, ταῦτα. μὴ χρὰ αἰνουσῶν λόγους
ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.
ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον· 1075
ὡς ἓκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκήπτεις πέρι.
ΙΦ. ἄναισθε μίθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
σὺν ἔργον ἦδη καὶ σὺν ἐσβαίνειν δόμους·
ὡς αὐτίχ' ἥξει τῆσδε κοίρανος χθονὸς, 1080
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται, ξένων
ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αἰλίδος κατὰ πτύχας
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερός,
σῶσόν με καὶ νῦν τοὐσδε τ'· ἢ τὸ Λοξίου
σὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085
ἀλλ' εἰμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ εὐθὺδ' οὐ πρέπει
ναίειν, παρὸν σοι πόλιν ἔχειν εἰδώλοισα.
ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας [illegible] 1090
πόντου [illegible]
ἔλεγον οἰκτρὸν ἀείδεις,
εὐδύνετον ξυνετοῖσι βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς,
ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἅπτερος ὄρνις, 1095
[illegible]
ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχίαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄγθον οἰκεῖ
φοίνικά θ' ἁβροκόμαν
δάφναν τ' εὐερνέα καὶ 1100
γλαυκὰς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαί-
ας, Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν.
Λυκίαν θ' ἑλικοστρόφον [illegible]
κύκλον, ἔνθα κίκνος μελῳ-
δὸς Μούσας θεραπεύει. 1105
ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες, ἀπ.
αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον. ἀνίκα πύργων
ἐλλιμένων ἐπὶ ναυσὶν ἔβαν

πολεμίων ἐρεσχοῖσι καὶ λύγαις. 1110
ζυγηλάτου δὲ τὸ ἐμπολᾶς
νόστου βαρβάρου ἦλθον,
θεᾶι τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω 1115
Δωρικῆς τε μηλοσέτας.
ζηλοῦσα· ἄταν δὰ παν-
τὸς δυσδαίμων· ἐν γὰρ ἀνίγ-
καισι οὐ κάμπει σύντριφος ὤν.
μεταβάλλει δ' εὐδαιμονία 1120
τὸ δὲ μετ' εἰτυχίας κακοῖ-
σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών.
καὶ σὲ μέν, πότνι', Ἀργεία
πειτηκόντορος οἶκον ἄξει·
συρίζων θ' ὁ κηροδέτας 1125
κάλαμος οἰρίοιο Παυὸς
. . . . . ι.
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
κέλαδον ἑπτατόνου λίρας
. 1130
εὖ σ' Ἀθηναῖων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ' αὖτοῦ προλιποῦ-
σα βᾶσει βαθέως πλάταις·
ἄειρι δὲ πρότονοι κατὰ πρῷραν ὑπὲρ στύλον ἐκ-
πετάσουσι πόδα 1135
ναὸς ὠκυπόμπου.
λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην, ἀντ.
ἔνθ' εἰλίλαι ἔρχεται πῶγ·
οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς 1140
. . . . . ι
χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
παρὰ πῶδ' εἰλίσσουσα φίλας 1145
ματρὸς ἡλίκων θιάσους
ἐς ἁμίλλας χαρίτων,
. . . . . ι
ὁρμαμένα, ποικιλοείκελα φάρεα καὶ πλοκάμους περι-
χύσουσιν ἰσκίαζον. [βαλλομένα 1150
ΘΟ. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
Ἑλληνίς; ἦδη τῶν ξένων κατήρξατο,
ἀδύτοις τ' ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;
ΧΟ. ἥδ' ἐστὶν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
ΘΟ. ἔα·
τί τῶδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;
ΙΦ. ἄναξ, ἐχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.
ΘΟ. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις; 1160
ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὑσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
ΘΟ. ἦ γ . . . . . ι
ΙΦ. οὐ καθαρά μοι τὰ δύματ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.
ΘΟ. τί τοὐκείθεν τοῦτό σ'; ἦ δύβαν λέγεις;
ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη. 1165
ΘΟ. αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
ΙΦ. αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
ΘΟ. ἦ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;
ΙΦ. ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
ΘΟ. ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι; 1170
ΙΦ. οἰκείων ἦλθον τῶν σφῶν κεκτημένοι.
ΘΟ. τίν' ; εἰς ἔρωτ γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.

ΘΟ. Ἄπολλον, εὖδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἦλπισ' ἄν.
ΙΦ. πάσης διωγμοὶς ἠλάσησαν Ἑλλάδος. 1175
ΘΟ. ἦ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔζω φέρεις;
ΙΦ. σεμνὸν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
ΘΟ. μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ᾗσθου καλῶς. 1180
ΙΦ. καὶ νὺν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδὺ μοι φρενῶν.
ΘΟ. τῶν Ἀργάβεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
ΘΟ. ὡς δή σφε σώσαις ἡδυβαΐς ἀγγελμάτων;
ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 1185
ΘΟ. σὺ δ' ἐν τῷ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἣ μ' ἀπώλεσεν.
ΘΟ. τί δῆτα δρῶμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;
ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
ΘΟ. οὔκουν ἐν ἔργῳ χέρνιβσες ἔψιος τε σόν; 1190
ΙΦ. ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσαίᾳ δρόσῳ;
ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.
ΘΟ. ὡσώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
ΙΦ. καὶ ταμὶ γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
ΘΟ. οὔκουν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
ΘΟ. ἀγ' ἔνθα χρῄζεις· οὐ φιλῶ τἄρρητ' ὁρᾶν.
ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ τιν μητροκτόνος. 1200
ΙΦ. οὐ γὰρ ποτ' ἂν νιν ἡράμην βάθρων ἄπο.
ΘΟ. δίκαιος ηὐσέβεια καὶ προμηθία.
[ὡς εἰκότως σε πᾶσα θυτιμάζει πόλις.]
ΙΦ. οἰσθά νυν ἃ μοι γενέσθω;
ΘΟ. σὸν τὺ σημαίνειν τόδε.
ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοιιν πρόσθεν.
ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν;
ΙΦ. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οἰδέν. 1205
ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ, πρόσπολοι.
ΙΦ. κἀκομιζόντων γε δεῦρο τοὺς ξένους ΘΟ. ἕσται τάδε.
ΙΦ. κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν.
ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν φλογός.
ΙΦ. σῶν τέ μοι σίμπεμπ' ὀπαδῶν.
ΘΟ. οἵδ' ὁμαρτήσουσί σοι.
ΙΦ. καὶ πῶλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ
ΘΟ. ποίας τύχας;
ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας.
ΘΟ. μὴ συναντῷεν φόνῳ;
ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἑστί. 1210
ΘΟ. στείχε καὶ σήμαινε σὺ
ΙΦ. μηδὲν' εἰς ὄψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις πόλιν.
ΙΦ. καὶ φίλων γε δεῖ μάλιστα.
ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ 1215
ΘΟ. τί χρῆμα δρῶ;
ΙΦ. ἀγγειῶν πυμτῷ μελαίνων.
ΘΟ. καθαρὸν ὡς μάλιστ' ἐμέ.
ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι,
ΘΟ. τί χρὴ με δρᾶν;
ΙΦ. πέπλων ὑμμάτων περιθέσθαι.
ΘΟ. μὴ παλαμναῖον λάβω;
ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν ὄκνῳ χρονίζειν,
ΘΟ. τοῦδ' ὅρος τίς ἐστί μοι;
ΙΦ. θαυμάσῃς μηδέν. 1220
ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρῶσσ' ἐπὶ σχολῆς καλῶς.

ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὅδε πίσει. συνείχομαι.
ΘΟ.
ΙΦ. τοῦσδ' ἆρ' ἐκλείοντας ἦδη θωμάτων ὄρῳ ξένους
καὶ θεᾶς κώσμους νεογνοὺς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φόνων
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τά τ' ἄλλ' ὅσα προϊσθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225
ἐκποδὼν δ' αὐδὼ πολίταις τοῖδ' ἔχειν μάσματος,
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χείρας ἀγνεύει θεοῖς,
ἢ γάμου στείχει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
φείγετ', ἐξίστασθε, μὴ τῳ προσπίσῃ μύσος τόδε.
ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἣν νίψω φόνον 1230
τῶνδε καὶ θύσωμεν οὗ χρὴ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τἄλλα δ' οὐ λέγουσ' ὅμως
τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω, θεά.
ΧΟ. εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος, στρ.
ὃν ποτε Δηλιάσιν 1235
καρποφόροις ἐγκάλεσε
Φοῖβὸν τε χρυσοκόμαν
ἐν κιθάρᾳ σοφὸν, ἃ τ' ἐπὶ τύξον
εὐστοχίᾳ γάνυται,
φίρεν ἴνιν ἀπὸ δειρά̃δος εἰναλίας, 1240
λοχεία κλεινὰ λιποῦσ'
ἀστάκτων μίτηρ ὑδάτων,
τὰν βακχεύουσαν Διονύ-
σῳ Παρνάσιον κορυφάν,
ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων 1245
σκιερᾷ κατάγλυκος εὐφίλλῳ δάφνᾳ,
γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφιπε •
• μαντείον χθόνιον.
ἔτι νιν ἔτι βρίφος, ἔτι φίλας 1250
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκον
ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαντεῖων δ' ἐπέβας ζαθέων,
τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ θάσσεις, ἐν ἀψενδεῖ θρόνῳ
μαντείας βροτοῖς 1255
θεσφάτων νέμων
ἀδύτων ὕπο Κασταλίας ῥείθρων
γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν ἀντ.
παῖδ' ἀπενάσσατο • 1260
• • ἀπὸ ζαθέων
χρηστηρίων, νίκια
χεῖν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὀνείρων,
οἱ πολέσιν μερόπων
τά τε πρῶτα τά τ' ἔπειθ' ἃ τ' ἐμελλε τυχεῖν
ὕπνου κατὰ δνοφερὰς 1265
εἰνὰς γᾶς ἔφραζον ἄνω·
μαντεῖον δ' ἀφελέτο τι-
μᾶν Φοίβου φθόνῳ θυγατρός·
ταχύτους δ' ἐς Ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἅναξ
χέρα παιδνὸν ἕλιξεν ἐς Ζηνὸς θρόνων 1270
Πυθίων δόμων χθονίαν ἀφελεὶν
θεᾶς μῆνιν ιυγίους τ' ἐνοσίας.
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἐξα
πολίχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν· 1275
ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν, παύσε νιχίους ὀνείρους,
ἀπὸ δὲ μαντοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
καὶ τιμὰς πάλιν 1280
θῆκε Λοξίᾳ,
πολυύμνοις δ' ἐν ξενίοισι θρόνοις
θάρση βροτοὺς θεσφάτων ὠνῆσαι.
ΑΓ. ὦ ναοφύλακες βωμοί τ' ἐπιστάται,
θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς; 1285
κιλεῖτ' ἀναπτύξαντες εἰγώμβους πύλας
ἔξω μελλόβρων τῶνδε κώρανον χθονός.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθέντας λέγειν;
ΑΓ. βεβᾶσι φροῖδοι δίπτυχοι ναυίαι
Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων 1290
φείγουσες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρότας
λαβοῦσες ἐν κώλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὧν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῖδος ἐκ ναοῦ σταθείς.
ΑΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στείχε καὶ δίωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
ΑΓ. ὀμᾶ', ἄπιστον ὡς γυναικείων γένος,
μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πετραγμένων μέρος.
ΧΟ. μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα; 1300
οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάγος;
ΑΓ. οὐ πρὶν γ' ἂν εἶπῃ τοῦπος ἑρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦῃ, χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότῃ σημήναθ' οὕνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ φόβου πέμψας ἔσω;
ΑΓ. ψευδῶς ἆρ' αἰδὲ καὶ μ' ἀπῆλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς εἶης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
ΑΓ. αἴθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεᾶνις, ἡ 'νθάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει' ἔξω χθονὸς
σὴν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
ΘΟ. πῶς φῄς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
ΑΓ. σάζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.
ΘΟ. τὸν ποῖον; ἆρ' ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
ΑΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο. 1320
ΘΟ. ὦ θαῦμα. πῶς σε μείζον ὑνομάσας τίχω;
ΑΓ. μὴ 'ναῖβα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἀκουέ μου·
σαφὼς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
ΘΟ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον 1325
φείγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῖμὸν δόρυ.
ΑΓ. ἐπεὶ πρὸς ἄκταῖς ἦλθομεν θαλασσίαις,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἴν ὁρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οἷς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξέυευσ' ἀποστῆναι πρόσω 1330
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλύγα
θύσουσα καὶ καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο.
αὐτὴ δ' ὅπισθεν δέσμ' ἔχουσα τοὶν ξένοιν
ἔστειχε χερσί· καὶ τάδ' ἦν ὕποπτα μέν,
ἥρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ. 1335
χρόνῳ δ', ἐν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῆβε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνων νίζουσα δῆ.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἡμένοι χρόνον,
εἰσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι 1340
κτάνοιεν αὐτὴν δραπέτας τ' οἰχοίατο.
φόβῳ δ' ἃ μὴ χρὴν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῇ, τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,

στείχειν ὦ· ἦναν, κείπερ οἰκ ἐωμένοις.
κἀπταῦθ' ὅμιλον Ἑλλάδος νεὸς σκάφος 1345
ταρσοῖ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον.
ναῦται τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἧκειτας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
[illegible]
κοινοῖς δὲ πρόφραν εἶχον. οἱ δ' ἐπωτίδων 1350
ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
σπείσοντες ἦγον διὰ χερῶν πρεμητόσια,
πώτῳ δὲ δύοντες τὸν ξένιον κελεύσαν.
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς εἰσείδομεν
τὴν τεκνήμασ', εἰλόμεσθα τῆς ξένης 1355
πρεμητσίων τε, καὶ δι' εὐβουτηρίας
οἴακας ἐζῃροῦμεν εἰπρίμνου νεώς.
λιγυρὸ δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμεύετε
κλέπτοντες ἐκ γῆς ξύαινα καὶ θεηπόλους;
τίνος τις ὢν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; 1360
ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστης. τῆσδ' ὅμαιμος, ὡς μάθῃς,
[illegible]
λαῶν ἀδελφήν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
[illegible]
καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεψιζίμεσθά νιν· 1365
δέδεν τὰ δεινὰ πλίγματ' ἠν γενειάδων.
κείνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
ἡμεῖς τε· πιγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο, 1370
ὅστ ξίν τ' ἀπειπεῖν καὶ ξυναποκαμεῖν μέλη.
[illegible]
ἐξαίγομεν πρὸς κρημνόν, οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
κάθαιμ' ἔχοντες τραίνασθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν· 1375
ἔχθοις δ' ἐπισταθέντες ἐλαβεστέρως
ἐμαρνάμασθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
ἀλλ' εἴργον ἡμᾶς τοξόται πρίμνης ἔπι
σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρύσω.
κἀν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὦκειλε ναῦν 1380
πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ὥστε μὴ τέγξαι πόδα,
λαβὼν Ὀρέστης δόμον εἰς ἀριστερὸν,
βᾶς ἐς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακος θορὼν,
ἕζῃς' ἀδελφὴν ἐντὸς εἰσελθὼν νεώς,
τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κύρης 1385
ἄγαλμα. νηὸς δ' ἐκ μέσης ἐβέζγαιτο
βοή τις, ὦ τῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
λάβεσθε κώπης ῥᾴδιά τ' ἐκλευκαίνετε·
ἔχομεν γὰρ ὕνπερ οὖνεκ' Ἐξξενον πόρον
[illegible]
οἱ δὲ στεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρυχώμενοι 1390
ἔπαισαν ἅλμην. ναῦς δ', ὡς μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει, στόμια διαπερῶσα δὲ
[illegible]
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεὼς
ἔβαι πάλιν πρυμνῆσι·· οἱ δ' ἐκαρτέρουν 1395
πρὸς κῦμα κακτίζοντες· ἐς γῆν δ' ἔμπαλιν
[illegible]
Ἀγαμέμνονος παῖς ηὔξατ', ὦ Λητοῦς κόρη,
σώσὸν με, τὴν σὴν ἰσίμαν, πρὸς Ἑλλάδα
ἐκ βαρβάρου γᾶς, καὶ κλοπαῖς σὺ γργωθ' ἑμαῖς. 1400
ἄμιλις δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
ἄμλεν δὲ κἀμὲ τοὺς ἄμαίμονας δόκει.
[illegible]
κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος. 1405

μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
χὼ μὲν τις ἐς θάλασσαν ὠρμᾐθη ποσὶν,
ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.
κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας. 1410
ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
εἰ μὴ γὰρ αἶσμα νήγεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἶλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος. 1415
καὶ νῦν παρέρει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
λαβεῖν ἀδελφὴν θ', ἣ φόνου τὸν Αἰθίδι
[illegible]
ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἰφιγένεια, συγγύνου μέτα 1420
θανεῖ πᾶλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
ΘΟ. ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς,
οἳκ εἶα πῶλοις ἐμβαλοῦντες ἡνίας
παράκτιου δρομίσδε, κἀκβολὰς νεὼς
Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425
[illegible]
οἱ δ' ὠκιπόμπους ἔλξετ' ἐς πόντου πλάτας·
ὡς ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ἐπεύμασι
λαῖλαπες αὐτοὺς ἢ κατὰ στίφλου πέτρας
ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῖξωμεν δέμας. 1430
ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορᾶς βουλευμάτων
γυναῖκας, αἰδεῖς, ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασάμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἡσυχοι.
ΑΘ. ποῖ ποῖ δωμῶν τῶνδε πορβμεύεις, ἄναξ 1435
Θόας; ἄκουσον τηνδ' Ἀθηναίας λόγους.
παῦσαι διώκων βεῖμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ.
πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τὸν τ' Ἐρινύων χόλον
φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐσπέμψων δόμας 1440
ἄγαλμά θ' ἱρὸν εἰς ἐμὴν ἵδρυν χθόνα,
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναπνοάς.
πρὸς μὲν σ' ὀδ' ὑμὶν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
δεκεῖ, Ὀρέστην, πεστὸν λαβὼν σαλῳ,
ἦδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα 1445
πόντου τίθησι νῶτα πορβμεύων πλάτῃ.
μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς,
κλίνες χάρ αἰδὼς, καίπερ οὐ παρὼν, θεᾶς,
χώρει λαβὼν ἄγαλμα σὺγγονόν τε σὴν.
ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς, 1450
χώρὸς τίς ἐστιν Ἀτθίδος πρὸς ἑσχάτοις
ὄρουσι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
ἱερὸς, Ἁλὶς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεώς·
ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἵδρυσαι βρέτας,
ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν, 1455
οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα
οἰστροις Ἐρινύν. Ἄρτεμιν δ' ἐν νηβροτοὶ
τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν.
νόμον τε θὲς τῶνδ'· ὅταν ἑορτάζῃ λεὼς
τῆς σῆς σφαγῆς ἴπουν', ὑπισχέτω ξίφος 1460
δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἷμά τ' ἐξανιέτω
ὁσίας ἕκατι θεᾶ δ' ὅπως τιμᾶς ἔχῃ.
σὲ δ' ὑμφίδ' σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
οὗ καὶ τεθνᾶψει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπήνους ὑφάς, 1465
ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς

λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάνδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
γνώμης δικαίας οὕνεκ', ἐκσώσασά σε
καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνασ'. Ὀρέστα, καὶ νόμισμ' ἐς ταὐτό γε,
νικᾶν, ἰσήρεις ὥστις ἂν ψήφους λάβῃ.
ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.
ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ' Ὀρέστῃ τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
ἴτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾷ ἀγάλματι
γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥσπερ σὺν κέλευσμ' ἐφίεται.
παύσω δὲ λίγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νεῶν τ' ἐρετμῶ, σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ. θεά.
ΑΘ. αἰνῶ· τὸ γὰρ χρὴν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ·
ἴτ', ὦ πναοί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμεμνονος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
σώζουσ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν σεμνὸν βρέτας.
ΧΟ. ἴτ' εἶπ' εὐτυχία τῆς σωζομένης
μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
ἀλλ', ὦ σεμνὴ παρὰ τ' ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς Παλλὰς Ἀθάνα,
δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπτὴν κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι διέδεγμαι.
[ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΘΕΡΑΠΩΝ
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝ.

Ὦ πρέσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στείχε.
ΟΕ. στείχω. τί δὲ καινοργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ΑΓ. πείσει.
ΟΕ. σπεύδω.
μάλα τοι γῆρας τοὐμὸν ἄϋπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν.
ΑΓΑ. τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὧδε πορθμεύει;
ΟΕ. Σείριος, ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου
[illegible] ἀγκῶνα ἑτέ μεσονυχίς.
ΑΓΑ. ὦκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν.
ΟΕ. τί δὲ αὐ σκηνῆς ἑκτὸς ἄᾶσσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
[illegible] τέκνων κατ' ἄλσεα,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων.
στείχωμεν ἔσω.
ΑΓΑ. ζηλῶ σέ, γέρον,
ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
βίον ἐξεπίρασ' ἀγνῶς, ἀκλεὴς·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσον ζηλῶ.
ΟΕ. καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου.
ΑΓΑ. τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
[καὶ τὸ φιλότιμον]
γλυκὺ μέν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
ἀνέτρεψε βίου, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
γνῶμαι πολλαὶ
καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.
ΟΕ. σὺκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως·
οἰκ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφίτευσ' ἀγαθοῖς,
Ἀγάμεμνον, Ἀτρεΐς.
δεῖ δὲ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι
θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.
σὺ δὲ λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας
δέλτον τε γραφεῖς
τήνδ', ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις,
καὶ ταῦτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς,
καὶ σφραγίζεις λίνεις τ' ὀπίσω.
[illegible] πέπλων, θάλαμον
κατὰ δάκρυ χέων,
καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεὴς
μὴ σὺ μαίνεσθαι. τί πονεῖς τί πονεῖς;
τί νέον τί νέον περί σοι, Βασιλεῦ;
φέρε κοίνωσον μέθον ἐς ἡμᾶς.
πρὸς δ' ἀνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·
σῇ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
πειρᾶται φερνὴν
συννυμφοκόμων τε δίκαιον.
[ΑΓΑ. ἐγένοντο Λήδᾳ Θεστιάδι τρεῖς παρθένοι,
Φοίβη Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ ξυνάορος,
Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ἀλβισμένοι
μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.
δεινὰ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεῳ πατρὶ,
δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
ἄψαιτ' ἄριστα, καί νιν εἰσῆλθεν τάδε,
ὅρκους συνάψαι δεξιάς τε συμβαλεῖν
μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δὲ ἐμπύρων
σπουδὰς καθεῖναι καταμάτασθαι τάδε,
ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη.
τούτῳ συναμυνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
οἴχοιτο τὸν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λέχους,
κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν
Ἕλλην' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὅπλων μέτα.
ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν, εὖ δὲ πως γέρων
ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ,
δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
ὅτου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
ἡ δ' εἵλεθ', ὡς γε μήποτ' ὤφελεν λαβεῖν,
Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
κρίνας ὅδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώποις ἔχει,
Δακεδαίμονι, ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ,
χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῳ χλιδήματι
ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας
Ἑλένην· πρὸς Ἴδης διάπτυχα, ἔνθ[illegible] λαβὼν
Μενέλαον· ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' αἰστρήσας δρόμῳ
ὅρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις.
τοὐντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἄβαντες δορὶ,
τεύχη λαβόντες, στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
ἔκναυσ[illegible] τότε, ταυτὶν ἀσπίτιν θ' ὑπὸ
ἵπποις τε πολλοῖς ἅρμασίν τ' ἠσκημένοι.
κἀμὲ στρατοῦ γ' ἄνακτα Μενέλαο χάριν
εἶλοιτο, σύγγονόν γε. τἀξίωμα δὲ
ἄλλοι τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
ἠθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ
ἡμεσθ' ἁπλοίᾳ χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένοις

ἀνέδην Ἰφιγένειαν ἣν ἔτεκεν; ἐγὼ
Ἀτρεῖ δ' ἔδωκα τῷ τόδ' οἰκοίην πεδαν,
καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν
θέσασι, μὴ θέσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε.
κλέον δ' ἐγὼ ταῦτ' ὠφέλῳ κηρύγματι
Τυνδάρεων εἶσαν πᾶσι· ὠφέλουν στρατὸν,
ὡς οὕσπερ ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμὴν.
σὲ δ', ὦ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
ἔπεισε πλῆναι δεινά, κἀν δέλτοι πτυχαῖς
γράψας ἔπεμψα πρὸς δόμαρτα τὴν ἐμὴν
πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ', ὡς γαμουμένην,
τό τ' ἀξίωμα παιδῶν ἐκγαιούμενος,
συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὕνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἶσιν ἐς Φθίαν λέχος·
πειθὼ γὰρ εἶχεν τήνδε πρὸς δόμαρτ' ἐμήν,
ψευδῆ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον.
μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε
Κάλχας, Ὀδυσσεύς, Μενέλεως θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφῳ καλῶς πάλιν
ἐς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εἰφρώνης σκιὰν
λίνοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσείδες, γέρον.
ἀλλ' εἶα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν
πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κἀκεῖθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα·
πιστὸς γὰρ ἁλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.
λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλῶσσαν
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αἴδῃ.]
ΑΓΑ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν
δέλτοις, ὦ Λήδᾳ ἔρως,
μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἴνιν
[illegible] πτυχαῖς δέλτοισιν.
Ἀλλὰ κἀκεῖνα
εἰς Ἴλλαν ὥρας γάρ δὴ
παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
ΟΘ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἁπλακὼν
σὺ μέγα φανῶν θυμὸν ἐπαρεῖ
σοί σῇ τ' ἀλόχῳ ;
τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ τι φῄς.
ΑΓΑ. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Ἀχιλεῖ·
οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν,
[illegible] ἐπιστάμενος
νυμφίους εἰς ἀγκώνων
εἰνὰς ἐκδώσειν λέκτρους.
ΟΘ. δεινά γε τολμᾷς, Ἀγάμεμνόν ἄναξ,
ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἅλοχον
φατίσας ἄγγει σφάγιον Δαναοῖς.
ΑΓΑ. οἴμοι, γνώμας ἐξέσταν,
αἰαῖ, πίστ᾽ ὃ' εἰς ἅπαν.
ἀλλ' ἰὼ ἐρέσσων σὸν πόδα, γήρᾳ
[illegible]
ΟΘ. σπεύδω, Βασιλεῦ.
ΑΓΑ. μή νιν μήτ' ἀλαώδεις ἴζων
κρήνας μήθ' ὑπνῳ θελχθῇς.
ΟΘ. εὔφημα θρεῖ.
ΑΓΑ. πάντη δὲ πέρων σχιστὸν ὠμείβων
λείπτης, φιλιάσων μή τίς σε λάθῃ
τροχαλίσιστον ὄχνις πυραμειψαμένη
πάλῃ κωμίζουσ' ἐνδίῳ· ἀπὴνη
Δαναῶν πρὸς ναῦς.
ΟΘ. ἔσται τάδε
ΑΓΑ. κλήθρων δ' ἐρέμνα.
ἦν γάρ νιν πομπαῖς ἀστήρικτος

πάλιν ἔρεσσε, σεῖε γαλαυοῦς.
ἐπὶ Κυκλώπων ἰεῖς θυμέλας.
ΟΘ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι,
λέγε, παιδὶ σέθεν τῇ σῇ τ' ἁλοχῳ.
ΑΓΑ. σφραγῖδα φύλασσ' ἣν ἐπὶ δέλτῳ
τῇδε κομίζεις. ἰδὶ. λευκαίνει
τόδε φῶς ἤδη λίμπουσ' ἠὼς
πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου
σελάνᾳ μοχθῶν.
θνητῶν δ' ὄλβιος ἐς τέλος οὐδεὶς
εὐδαίμων·
οὔπω γὰρ ἔβην τις ἅλυσσε.
ΧΟ. ἕμολον ἀμφὶ παρακτίαν στγ.
ψαμάθων Αἰλάδων ἑναλίτις,
Εὐρίπου διὰ χειμάτων
κέλσασα, στενόπορβμον
Αὐλίδα, πόλιν ἐμὰν, προλιποῦσ',
ἀγχιάλων ὕδατων τριφὼν
τὰς κλεινὰς Ἀφροδίτας.
[Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς κατιδοῦσαν
Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσσόρους
ἡμιθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-
αν ἐλίταιο χιλιόναυσιν
τὸν ξανθὸν Μενέλαον ἀμέτεροι πόσεις
ἐνέπεσνον· Ἀγαμεμνονά τ' εἰπατρίδαν
στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν,
ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου
Πάριν ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβεν, ἀντ.
δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,
ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοισι
Ἥρᾳ Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
μορφᾶς ἁ Κύπρις ἔσχεν.]
πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ- ἀντ.
τέμιδος ἠλάσθαν ὁρμένα,
φασὶν ἀστακτοπαγῆ ἐμὰν
αἰσχύνᾳ νεοβαλεῖ,
ἀσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας
ὁπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ'
ἵππων τ' ὄχλον ἰδέσθαι.
[κατείδον δὲ δὴ Αἴαντε συνέδρω
τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνω,
τοὺς Σαλαμῖνος στέφαυον.
Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις
πεσσῶν ἡδομένους μορ-
φώσει πολυλόκους,
Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
δάνος, Διομήδεά θ' ἡ-
δυναίς δίσκου κεχαρημένον,
παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος
ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι,
τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νε-
ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν
τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
λαιψηροβρόμον Ἀχίλῆα,
τὸν ἃ Θέτις τέκε καὶ
Χείρων ἐξεπύναισεν,
ἔθνων ἀγυιάτιν
παρὰ τε κροκάλαις δρύμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις·
ἅμιλλαν δ' ἐπόνει παῖδιν
πρὸς ἅρμα τέτρωρον

ἑλίσσων περὶ γύαις. 215
ἁ δὲ διφρηλάτας ἐβοᾶτ'
Εὐρηλος Φερητιάδας,
ὦ καλλίστους ἰδόμαν
[illegible]
πώλους κέντρῳ θεινομένους, 220
τοὺς μὲν μέσους ζυγίους,
[illegible]
πυρπάμμιγας, μονύχαλα, δ' ὑπὸ σφυρὰ 225
ποικιλοδέρμονας οἷς παρεπάλλετο
Ηλείδας σὺν ὄπλοισι παρ' ἄντυγα
καὶ σίριγγας ἁρματείους. 230
ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλασον στρ.
καὶ θέαν ἀθέατον,
τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὀμμάτων
ὡς πλήσαιμι, μειλιτον ἀδονάν.
καὶ κέρας μὲν ἦν δεξιὸν πλάτας ἔχον 235
Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης
πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
χρυσέαις δ' εἰκόνι
κατ' ἄκρα Νηρῆδες ἔστασαν θεαί, 240
πρέμναις σᾶμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.
Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήρετμοι ἀντ.
νᾶες ἔστασαν πέλας
ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρίφει πετήρ 245
Καπανέως τε παῖς Σθένελος· Ἀτρέιδος δ' ἄναξ
ἐξῆκοντα ναῒς ὁ Θησέως
παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει θεὰν
Παλλάδ' ἐν μονίχοις 250
ἔχων πτερωτοῖσιν ἅρμασιν θετὸν
ἑξσπῶν τε φάσμα ναυβάταν.
τῶν Βοιωτῶν δ' ὁπλίσμα, ποντίας στρ.
πεντήκοντα τήνας εἰδόμαν
σημείοισιν ἐστολισμένας· 255
τοῖς δὲ Κάδμος ἦν χρύσεον δρύκιον' ἔχων
ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα·
Λήιτος δ' ὁ γηγενὴς
ἄρχε ναίου στρατοῦ· 260
Φωκίδος τ' ἀπὸ χθονὸς·
Δοκρῶν δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
ναῦς ἦλθ' Οἰλέως τόκος κλυτὼν
Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
ἐκ Μυκήνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας ἀντ. 265
παῖς Ἀτρέως ἔπεμπε ναυβίτας
ναῶν ἑκατὸν ἠρμισμένους.
σὺν δ' ἀδελφὸς ἦν ταγὸς, ὡς φίλος φίλῳ,
τᾶς φυγούσας μελαθρα 270
βαρβάροων χάριν γάμων
πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος
Γερηνίου κατειδόμαν
πρύμνας σᾶμα ταυσόπυνον ὁρᾶν, 275
τὸν πόροικον Ἀλφειόν.
Αἰνιᾶνων δὲ δώδεκα στόλοι στρ.
ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς
ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας
Ἥλιδος δυνάστορες. 280
οἷς Ἐπειὸς ὠνόμαζε πᾶς λεώς·
Εὔρυτος δ' ἄτασσε τῶνδε·

λευκήρετμων δ' Ἄρη
Τάφιον ἦγεν, ὧν Μέγης
ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα, 285
τὰς Ἐχινάδας λιπὼν
[illegible]
Λᾶς δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος ἀντ.
λαιῷ ξύναγε δεξιὸν κέρας 290
[illegible]
ἅπαν καὶ ναυβάταν
εἰδόμαν λεών· 295
ᾧ τις εἰ προσαρμόσει
βαρβάρους βαρίδας,
νύστον οὐκ ἀπούσεται.
ἐνθάδ' οἷον εἰδόμαν
νᾶϊον πόρευμα, 300
τὰ δὲ κατ' οἶκους κλύουσα συλλόγου
μνήμην σώζομαι στρατεύματος.]

ΘΕ. Μενέλαε, τολμᾷς δεῖν', ἃ σ' οὐ τολμᾶν χρεών.
ΜΕ. ἄπελθε· λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ.
ΘΕ. καλὸν γέ μοι τοῦτ' εἰς ἐξωνείδισας. 305
ΜΕ. κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἃ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
ΘΕ. οὐ χρῆν σε λύσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ 'φερον.
ΜΕ. οὐδὲ σὲ φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακά.
ΘΕ. ἄλλοις ἁμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.
ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΘΕ. οἰδ' ἐγὼ' ἀφήσομαι. 310
ΜΕ. σκῆπτρῳ τάχ' ἆρα σὸν καθαιμάξω κάρα.
ΘΕ. ἀλλ' εἰκελές τοι δεσποτῶν θυήσκειν ὑπερ.
ΜΕ. μέθες· μακρὸς δὲ δούλοις ὢν λέγεις λόγους.
ΘΕ. ὦ δέσποτ', ἀδικοῦμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
ἐξαρπάσας ἑδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ, 315
Ἀγάμεμνον, οὐξὶν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.
ΑΓΑ. ἔα·
τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;
ΜΕ. οὗμοι, οὐχ ὁ τοῦδε μῖσθος κνιφθερος λέγειν.
ΑΓΑ. σὺ δὲ τί τῷδ' εἰς ἔριν ἀφῖξαι, Μενέλεως, βίᾳ τ' ἄγεις;
ΜΕ. βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταίτας λάβω. 320
ΑΓΑ. μὼν τρίσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως γεγὼς;
ΜΕ. τήνδ' ὁρᾷς δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν;
ΑΓΑ. εἰσορῶ. καὶ πρώτα ταίτην σῶν ἀπάλλαξον χερῶν.
ΜΕ. οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τἀγγεγραμμένα.
ΑΓΑ. ἦ γὰρ οἶσθ' ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρ' ἀνεί; 325
ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγῆναί γ', ἀνοίξας, ἃ σὺ κἀκ' εἰργάσω λάθρα.
ΑΓΑ. ποῦ δὲ κἄλαβίς νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου φρενός.
ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους, εἶ στράτευμ' ἀφῖξεται.
ΑΓΑ. τί δ' σε τἀμὰ δεῖ φιλάσσειν; οὐκ ἀναισχίντου τόδε;
ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε, σὸς δὲ δοῦλος οὐκ ἔφην. 330
ΑΓΑ. οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;
ΜΕ. πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αἰτίκα.
ΑΓΑ. εὖ κεκόμψευσαι· ποιητὴν γλῶσσ' ἐπὶ φθόνον σοφῆ.

ΜΕ. ἐπεὶ δέ γ' οὐ βέλτιστος εἶ τῶν ἐμοὶ φίλων. 334
βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μήτ' ὀργὴν ὑπὸ
ἀποστυγοῦν τοὐμοῦ τρόπου, σὸν κατατεινὸν λίαν ἐγώ.
εἰσὶ γὰρ ὅτ' ἐσπεύδομέν ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴ-
λιον,
τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῷ δὲ βουλεσθαι θέλων,
ὡς ταπεινὸς ἦσθα πάσης ἐξοὺς προστεγγάνων,
καὶ θέρμας ἔχων ἀκλησίστους τῷ θέλουτι δημοτῶν. 340
καὶ διδοὺς πρόσημον ἐξὸς πᾶσι, κεἰ μή τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ
κεῖ' ἐπεὶ κατίσχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρό-
πους
τοῖς φίλοισιν οἰκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὡς πρόσθεν
φίλος.
ἄνσπρωτος, ἕως τε κλῄρων σπάνις. ἄνδρα δ'
οὐ χρεὼν
σπάνει
ἀλλὰ καὶ βέλτιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶτ' εὕρον
ὡς δ' ἐς Δίλιν ἦλθες αἶθις, χὰ Πανελλήνων
στρατός, 350
οἰρίας πομπὰς σπανίζων, Δαναΐδαι δ' ἀφίνεα
ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Λιλίδι,
οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν
θεῶν.
[ὧς δ' ἄνολθον εἶχες ὅμμα σύγχυσίν τε, μὴ νεῶν
χιλίων ἄρχων Πριάμου τε πεδίον ἐμπλήσας δορός.]
κἀμὲ παρεκάλεις, τὰ δρώσαο; τίνα δὲ πόρον εὕρω
πέθεν; 356
ὥστε μὴ στερίντα σ' ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος.
κεῖ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἰροῖς εἶπε σὴν θύσαι κόρην
Ἀρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἡσθεὶς
φρένας 359
ἄσμενος θύσειν ἐπίστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκών,
οὐ βίᾳ, μὴ τοῦτο λέξῃς, σῇ δάμαρτι. παῖδα σὴν
ἐείρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμου-
[ὡς φονεὺς οἰκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει μιλιστά γε.]
οὗτος αὐτὸς ἦσθ' ἐν αἰθὶρ ὡς τὰν' ἦκουσεν σέθεν. 365
μυρίοι δὲ τοι πεπύνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πρίγματα·
ἐκπονοῦσα' ἐκώντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης παλιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-
δίκως.
δόξαντοι γεγῶτες αὐτοὶ ἐλαφυλίξασθαι πόλιν.
Ἑλλάδων μαλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω. 370
ἡ θέλουσα ἐμὲν τι κεδνὸν βαρβάρους τοὺς οἰδένας
καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σὲ καὶ τὴν σὴν κύρην.
μηδὲν' ἐν χρόνοις ἔκοτι πρωτάτην θείμην χθονός,
μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην
ἔχειν· 374
σοφὸς ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἢν ἔχων τύχῃ.
ΧΟ. ἐκεῖνον κατεργάτισαι γέγωνεθαι λόγοις
μάχιμ θ', ὅταν που' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.
ΑΓΑ. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄνω
βλέψαντα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν, ἀλλὰ σωφρο-
νεστέρως.
ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι
φιλεῖ. 380
εἰπέ μοι, τί δεινὰ φυσᾷς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρήστ' ἔρᾳς
[illegible]
οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι παρασχεῖν ὧν γὰρ ἐκτήσω,
κακῶς
ἤρχες. εἶτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὁ μὴ σφαλεὶς;
ἢ δίκνει σε τὸ φιλότιμον τοὐμόν; ἀλλ' ἐν ἀγ-
καίλαις 384
εἰ παρεπῇ γυναῖκα χρῄζεις, τὸ λελογισμένον παρεὶς
καὶ τὸ καλὸν, ἔχειν; ποιηροῦ φωτὸς ἡδονὰ κακαί.
εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετίθην εὐ-
βουλίᾳ,
μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις, ἀπολίσας κακὸν
λέγοις,
ἀναλαβεῖν θέλεις. θεοῦ σοι τὴν τίχην διδύντος εὖ.
ὄμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον οἱ κακόφρονες 391
φιλούγαμοι μνηστῆρες. ἦ δὲ γ' ἐλπὶς, οἷμαι μέν,
καξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὓς λαβὼν στράτευ' ἕτοιμοι δ' εἰσὶ μορίᾳ
φρενῶν·
οὐ γὰρ ἀνίσταντο τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔγει συνίσανι
τοὺς κακῶς παγίσταις ὅρκους καὶ συνηναγκασμέ-
νους. 395
τἀμὰ δ' οὐκ ἀποκτεῖν' ὑγ' τέκνα· καὶ τὸ σὸν
μὲν εὖ
παρὰ δίκης ἔσται, κακίστης ὕνιδος τιμωρία,
ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις,
ἄνομα ὁρῶντα κοὐ δίκαια παῖδας οὓς ἐγεννώμην.
ταυτὰ σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῆ καὶ βάδια· 400
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τῷ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
ΧΟ. οἴδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φείδεσθαι τέκνων.
ΜΕ. αἰαῖ, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.
ΑΓΑ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύσαι, 405
ΜΕ. δείξεις δὲ ποῦ σοι πατρὸς ἐκ ταὐτοῦ γεγώς;
ΑΓΑ. συσσωφρονεῖν γάρ, οὐχὶ συννοσεῖν ἔφυν.
ΜΕ. ἐς κοινὸν ιλνγίαν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.
ΑΓΑ. εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.
ΜΕ. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἕλλάδι; 410
ΑΓΑ. Ἕλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νυσεῖ τινα.
ΜΕ. σκήπτρῳ νυν αὔχει, σὸν κασίγνητον προδοὺς·
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανὰς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους
[ΑΡΓ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀγάμεμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμαξας ἐν δόμοις.
μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθεὶης ἰδὼν,
χρύσεον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημος ὤν.
ἀλλ' ὡς μακρὰν ἕτεινον, εὖρυτον παρὰ 420
κρήνην ἀναφύσχουσι θηλίτπον βάσιν.
αὐταὶ τε πᾶλοι τ'· ἐς δὲ λειμῶνον χλοὴν
καθεῖμεν αὐτὰς, ὡς βορᾶς γευσαίατο.
ἐγὼ δὲ πρὸδρομος σὸς παρασκευῆς χάριν
ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατὸς, ταχεῖα γὰρ 425
δὴξὲ φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
πᾶς δ' ἐς θέαν ὁμιλος ἔρχεται δρόμῳ.

σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εἰδαίμονες
ἐν τοῖσι κλεινοῖ καὶ περιβλέπτοι βροτοῖς.
λέγουσι δ', ὑμέναιός τις, ἢ τί πράσσεται;
ἢ πόδον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ
ἑκάμπτει παῖδα; τῶν δ' ὧν ἥκουσας τάδε·
Ἀρτέμιδι προτέλεια δρᾶν νεάνιδα,
Αὐλίδος ἄνασσαν. τίς νιν αἴρεται ποτε;
ἀλλ' εἶα, τἀπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ,
στεφανοῦσᾶ κράτα. καὶ σύ, Μενέλεως ἄναξ,
ὑμέναιον εἰτ' ἐπεύξῃ, καὶ κατὰ στέγας
λωτὸν βοήσεθ· ὡς καὶ ποδὸν ἵστω κτύπος·
φῶς γὰρ τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ.]

ΑΓΑ. [ἐπίγνες'. ἀλλὰ στείχε δωμάτων ἔσω·
τὰ δ' ἄλλ' ἰόντων τὴν τύχης ἔσται καλῶς.]
οἶμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' εἰμπεπτώκαμεν.
[τὸ δὲ πρᾶγμα, ὅπερ τὸν σὸν πόσιν ἔσω
πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.
ἢ δυσγένεια δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον.
καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥᾷδίως αὐτοὺς ἔχει,
ἅπαντά τ' εἰπεῖν, τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
ἄνολπα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
τὸν ὄγκον ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δυνλεύομεν.
ἐγὼ γὰρ ἐκπαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖθις αἰδοῦμαι τυλας,
ἐς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
πῶς δείξομαί νιν; ποίον ὄμμα συμβαλῶ;
καὶ γὰρ μ' ἀπῶλες' ἐπὶ κακοῖς ἁ μοι πάρα
ἐλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
θυγατρὶ νυμφεύουσα, καὶ τὰ φίλτατα
δώσουσ', ὧν ἡμῖν ὄντας εὑρῆσει κακούς.
τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθενον;
Ἄιδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει τάχα,
ὡς ᾥκτισ'· οἰμαι γάρ νιν ἱκετεύσειν τάδε·
δι πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
γήμειας αὐτὸς χᾶστις ἐστί σοι φίλος.
παρὼν δ' Ὁρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται
[οὐ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.]
αἰαῖ, τὸν Ἑλένης ὦ μ' ἀπώλεσεν γάμον
γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὃς εἵργασται τάδε.

ΧΟ. κἀγὼ κατώκτειρ', ὡς γυναῖκα δεῖ ξένην
ὑπερ πυρώνων συμφορᾶς καταστένειν.

ΜΕ. ἀδελφέ, δύο μοι δοξάσ' τῆς σῆς θυγατρ.

ΑΓΑ. δίδωμι· σὺν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοὐμοῦ πατρὸς
τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρέα,
ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τἀπὸ καρδίας σαφῶς,
καὶ μὴ 'πίτηδες μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
ἐγὼ σ' ἀπ' ὄσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
ὤκτειρα, καὶ τὸν ἀνταφῆκά σοι πάλιν,
καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαβίστασαι λόγων,
οὐκ ἐς σὲ δεινός· εἰμὶ δ' οἴτερ ἐξ σὺ νῦν·
καί σοι παραινῶ μήτ' ἀποκτείναι τέκνον
μήτ' ἀνθελίσθαι τοὐμόν. οὐ γὰρ ἴνδικον
σὲ μὲν στενάξειν, τάμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,
θεᾶσκειν τε τοὺς σοὺς, τοὺς δ' ἐμοὺς ὁρᾶν φάος.
τί δοῖλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους
ἄλλους λάβοιμ' ἄν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;
ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὃν μ' ἤκιστ' ἐχρῆν,
Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ;
ἄφρων νιος τ' ἦν. πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγίθεν
σκοπῶν ἐσείδον οἷον ἦν κτείνειν τέκνα.
ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
[illegible]
ἥ τῶν ἐμῶν ἑκατὶ θύεσθαι γάμων
μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
ἴσω στρατεία διαλυθεῖσ' ἐξ Αἰλίδος.
σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὸν,
ἀδελφέ, κἀμὲ παρακαλῶν ἐς δάκρυα.
εἰ δὲ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί μοι,
μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοἰμὸν μέρος.
[ἀλλ' ἐς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων.
εἰκὸς πέπονθα· τῶν ὁμοίων στρατεύματα
στέργουν μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόπου
τοιοῖδε, χρῄσθαι τοῖσι βελτίστοισι ἀεί.]

ΧΟ. γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλου τε τῷ Διὸς
πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν.

ΑΓΑ. αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
ὑπέῤῥηξας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.
[ΜΕ. ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται
πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα
τοὺς [illegible] πλείονα πεφυκότας.] 510
ΑΓΑ.] ἀλλ' ἥκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.
ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;
ΑΓΑ. ἅπας Ἀχαιῶν στόλος στρατεύματος.
ΜΕ. οὐκ, εἰ νιν εἷς Ἄργους γ' ἀποστελεῖς πάλιν. 515
ΑΓΑ. λίθοιμι τοῦτ' ἄν· ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.
ΜΕ. τὸ ποῖον; οὗτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.
ΑΓΑ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύμαθ' Ἀργείων στρατῷ.
ΜΕ. οὐκ, ἢν θάνῃ γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.
ΑΓΑ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλτίμων κακῶν. 520
ΜΕ. κοὐδὲν γε χρηστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.
ΑΓΑ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας ὅ τι μ' εἰσέρχεται;
ΜΕ. ὦν μὴ σὺ φράζεις, πάσ' ἀπολλύοιμ' ἄν λόγον·
ΑΓΑ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.
ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὅ τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ. 525
ΑΓΑ. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.
ΜΕ. φιλοτιμίᾳ μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.
[ΑΓΑ. οὐκοῦν δίκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις
λέξειν ἃ Κάλχας θέσπισ' ἐξηγήσατο,
κἄμ' ὡς ὑπέστην θύμα, κἄτα ψεύδομαι,
Ἀρτέμιδι θύσειν· ὃς ξυναρπάσας στρατὸν,
σὲ κἄμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην
σφιᾶσι κελεύσει. κἄν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,
ἐλεύσεται [illegible] ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. 535
τοιαῦτα τἀμὰ πήματ'. ὦ τάλας ἐγώ,
ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
ἴν μοι φίλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
ἑλθών, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε
μάθῃ, πρὶν Ἅιδη παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών, 540
ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πράσσω κακῶς.
ὑμεῖς τε σιγήν, ὦ ξέναι, φυλάσσετε.]

ΧΟ. μάκαρες οἱ μετρίας θεοῦ στρ.
μετὰ τε σωφροσύνας μετέ- 545
σχον λεκτρων Ἀφροδίτας,
γαλανείᾳ χρησάμενοι
μανιομένων οἴστρων, ἵθι δὴ
δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας
τόξ' ἐντείνεται χαρίτων, 550
τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ,
τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.

ἀπεύπω νιν ἀμετέρων,
[illegible]
εἴη δέ μοι μετρία μὲν 555
χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι,
καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδί-
τας, πολλὰν δ' ἀπωθείμαν.
διαφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, ἀντ.
διάτροποι δὲ τρόποι, τὸ δ' ὀρ- 560
θῶς ἐσθλὸν σαφὲς ἀεί.
τροφαὶ θ' αἱ παιδευόμεναι
μέγα φέρουσιν εἰς ἀρετάν,
τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
τάν τ' ἐξιλλάσσουσαν ἔχει 565
χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν
τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
κλέος ἀγήρατον βιοτᾷ.
μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
γυναῖξιν μὲν κατὰ Κύπριν 570
κρυπτὰν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
κόσμος ἐνὼν ὁ μυριοπλη-
θὴς μείζω πολιν αὔξει.
[ἅμολες, ὦ Πάρις, ἴτε σύ γε
βουκόλος ἀργεννᾶς ἑτράφης 575
[illegible]
βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
[illegible] καλλίμους
μετ' ἐπτὰ πέκτους.
εὐθηλοι δὲ τρέφοντο βόες, 580
ὅτε σε κρίσις ἔμαινε θεᾶν,
ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
[illegible]
θεν δόμων, οὗ τᾶς Ἑλένα
ἐν ἀντωποῖς βλεφάρυσιν 585
ἔρωτα δέδωκας,
ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοήθης.
ὄθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει
ἐς πέργαμα Τροίας.
ἰὼ ἰώ. 590
μεγάλων μεγάλων εὐδαιμονίαι.
τὴν τοῦ βασιλέως
[illegible]
τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμήστραν,
ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ' 595
ἐπί τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.
θεοί γ' οἱ κρείσσους οἵ τ' ὀλβοφύρτοι
τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.
[illegible] κακοῖσιν ἔκγονα θήλυμματα,
τὴν βασίλειαν δεξάμεθ' ὄχων 600
ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαίαν,
ἀγανὸς δὲ χερὸν μαλακῇ γνώμῃ,
μὴ ταρβήσῃ νεωστὶ μολὸν
τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
μηδὲ θόρυβον μηδ' ἔκπληξιν
ταῖς Ἀργείαις 605
ξείναι ξείνοις παρέχωμεν.
ΚΛ. ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα,
τὸ σὸν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·
ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
[illegible] ἀλλ' ἀγημίτων 610
ἔξω πορεύεθ' ἁς φέρω φρενὰς κύρῃ,
καὶ πίμπετ' ἐς μέλαθρον εὐλιβούμενοι.
σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λείπε πωλικοὺς ὄχους,

ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα.
ὑμεῖς δέ, νεάνιδες, νιν ἀγκάλαις ἕπτι 615
δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὠχημάτων.
καί μοι χερὸς τις ἐνδότω στηρίγματα,
βάκους ἀπήγης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικὸν ζυγῶν,
φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν· 620
καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος γόνυν,
λάζυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἐστι νήπιος.
τέκνον, καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ;
ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·
ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν 625
λήψει, τὸ τῆς Νηρῇδος ἰσόθεον γένος,
ἐξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδὸς, τέκνον,
πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δὸς,
καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε σὸν φίλον.] 630
ΚΛ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ, 633
ἥκομεν, εἰ φέτμαις οὐκ ἀπιστοῦσαι σεθεν. 634
[ΙΦ. ὦ μῆτερ, ὑποδραμοῦσά γ', ὀργισθῆς δέ μή, 631
πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τἀμὰ προσβαλῶ. 632
ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ, 635
ὑποδραμοῦσα περιβαλεῖν διὰ χρόνου.
ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.
ΚΛ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χρῶ· φιλοπάτωρ δ' ἀεί ποτ' εἶ
μάλιστα παίδων τῶνδ' ὅσους ἐγὼ 'τεκον.]
ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσείδόν σ' ἀσμένῃ πολλῷ χρόνῳ. 640
ΑΓΑ. καὶ γὰρ πατὴρ σέ· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν
λέγεις.
ΙΦ. χαῖρ'· εὖ δέ μ' ἀγιγὼν πρὸς σ' ἐπυίησας, πάτερ.
ΑΓΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.
ΙΦ. ἔα·
ὡς οὐ βλέπεις ἔκηλον, ἄσμενός μ' ἰδών.
ΑΓΑ. πῶλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645
ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπου.
ΑΓΑ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νὺν ἄπας, κοὐκ ἀλλοθι.
ΙΦ. μέθες νυν ὀφρὺν, ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.
ΑΓΑ. ἰδοὺ γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὁρῶν, τέκνον.
ΙΦ. κἄπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650
ΑΓΑ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία.
ΙΦ. οὐκ οἶδ' ὃ φῄς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.
ΑΓΑ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις.
ΙΦ. ἀσύνετά νυν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὑφρανῶ.
ΑΓΑ. παπαῖ, τὸ σιγᾶν οὐ σθένω· σὲ δ' ἥνεσα. 655
ΙΦ. μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
ΑΓΑ. θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.
ΙΦ. ὄλοιντο λόγχαι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
ΑΓΑ. ἄλλους ὀλεῖ πρύσθ' ἁμὲ διολέσαντ' ἔχει.
ΙΦ. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς. 660
ΑΓΑ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δή τι μὴ στέλλειν στρατόν.
ΙΦ. ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ᾠκίσθαι, πάτερ;
ΑΓΑ. οὗ μήποτ' οἰκεῖν ὤφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
ΙΦ. μακρὰν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ.
ΑΓΑ. ἐς ταυτὸν, ὦ θύγατερ, * ἥκεις σᾷ πατρί. 665
ΙΦ. φεῦ.
εἴθ' ἦν καλόν μοι σοί τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
ΑΓΑ. ἔτ' ἐστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσει πατρός.
ΙΦ. σὺν μητρὶ πλεύσασ' ἢ μόνη πορεύσομαι;
ΑΓΑ. μόνη, μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
ΙΦ. οὔ που μ' ἐς ἄλλα δῶμαθ' οἰκίζεις, πάτερ;
ΑΓΑ. ἔα τάδ'· οὐ χρὴ τοιάδ' εἰδέναι κόρας.
ΙΦ. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τἀκεῖ, πάτερ.

ΑΓΑ. θῦσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
ΙΦ. ἀλλὰ ξὺν ἱροῖς χρὴ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
ΑΓΑ. εἶσει σύ· χερνίβων γὰρ ἑστήξεις πέλας.
ΙΦ. στήσομεν ὦρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;
ΑΓΑ. ζηλῶ σέ μᾶλλον ἢ 'μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
χώρει δὲ μελάθρων ἐντός, ὀφθῆναι κόραις,
πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἐμοί,
μέλλουσα διαρὼν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον.
ὦ στέρνα καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
ὡς ἦχθος ὑμῖν ἐγενέθ' ἡ Φρυγῶν πόλις
Ἑλένη τε· παύω τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ
νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων ψαύσαντά σου.
ἴθ' ἐς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε,
λήδας γένεθλον, εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν,
μέλλων 'Αχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.
ἀποστολαὶ γὰρ μακράιαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
παῖδας παιδὶ τῷ πολλὰ μοχθ[illegible] πατήρ.
ΚΛ. οὐχ ὧδ' ἀσύνετός εἰμι, πείσεσθαι δέ με
καὐτὴν δόκει τάδ', ὥστε μή σε νουθετεῖν,
ὅταν ξυ[illegible]
ἀλλ' ὁ νόμος αἰτὰ τῷ χρόνῳ συνισχνανεῖ.
τοὔνομα μὲν οὖν παῖδ' οἷδ' ὅτῳ κατῆνεσας,
γένους δὲ ποίου χὠπόθεν μαθεῖν θέλω.
ΑΓΑ. Αἰγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
ΚΛ. ταύτην δὲ θνητῶν ἦ θεῶν ἔζευξε τίς;
ΑΓΑ. Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνώνης πρόμον.
ΚΛ. τὰ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα;
ΑΓΑ. Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
ΚΛ. θεοῦ διδύντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβών;
ΑΓΑ. Ζεὺς ἠγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
ΚΛ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πώντιον;
ΑΓΑ. Χείρων ἵν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βάθρα.
ΚΛ. οὗ φασι Κενταύρειον ᾠκίσθαι γένος;
ΑΓΑ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.
ΚΛ. Θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;
ΑΓΑ. Χείρων, ἵν' ἦδη μὴ μάθοι βροτῶν κακῶν βροτῶν.
ΚΛ. φεῦ·
σοφός γ' ὁ θρίψας χὠ διδοὺς σοφωτέροις.
ΑΓΑ. τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις
ΚΛ. οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
ΑΓΑ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὅροις.
ΚΛ. ἐκεῖσ' ἀπάξεις σὴν ἐμήν τε παρθένον;
ΑΓΑ. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ.
ΚΛ. ἀλλ' εὐτυχοίην, τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
ΑΓΑ. ὅταν σελήνης εὐτυχὴς ἔλθῃ κύκλος.
ΚΛ. προτέλεια δ' ἦδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;
ΑΓΑ. μελλω· 'πὶ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.
ΚΛ. κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους εἰς ὕστερον;
ΑΓΑ. θύσας γε θύμαθ' ἁμὲ χρὴ θῦσαι θεοῖς.
ΚΛ. ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θῆσομεν;
ΑΓΑ. ἐνθάδε παρ' εὐπρύμοισιν Ἀργείων πλάταις.
ΚΛ. καλῶς, ἀναγκαίως τε· συνενέγκαι δ' ὅμως.
ΑΓΑ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι.
ΚΛ. τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν.
ΑΓΑ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπέρ ἐσθ' ὁ νυμφίος
ΚΛ. μητρὸς τί χωρὶς δράσετ', ἀμὲ δρᾶν χρεών;
ΑΓΑ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναΐδων μέτα.
ΚΛ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν;
ΑΓΑ. χώρει πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τημέλει.
ΚΛ. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
ΑΓΑ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὁ νυμφίος πρέπει.

ΚΛ. οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σὺ δ' ἄρα φαῦλ' ἡγεῖ τάδε.
ΑΓΑ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ.
ΚΛ. καλὸν τεκοῦσαν τἀμά μ' ἐκδοῦναι τέκνα.
ΑΓΑ. καὶ τάς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κύρας.
ΚΛ. ἀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
ΑΓΑ. πιθοῦ.
ΚΛ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεάν.
ἑλθὼν σὺ τἄξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγὼ,
ἃ χρὴ παρεῖναι νυμφίοις καὶ παρθένοις.
ΑΓΑ. οἴμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,
ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.
σοφίζομαι δὲ κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις
τέχνας πορίζω, πανταχῆ νικώμενος.
ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυπτόλῳ
τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ'. ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,
ἐξιστορήσων εἶμι, μόχθον Ἑλλάδος.
χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
γυναῖκα χρηστὴν κἀγαθήν, ἢ μὴ τρέφειν.
ΧΟ. ἦξει δὴ Σιμόεντα καὶ στρ.
δίνας ἀργυροειδεῖς
ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς
ἀνά τε ναυσὶ καὶ σὺν ὅπλοις
Ἴλιον ἐς τὸ Τροίας
Φοι[illegible]βαστεων.
Κασάνδραν ἵν' ἀκούω
μίτραις ξανθαῖς πλοκάμους
χλωροκόμῳ στεφήσω ταφνας
κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ ἀντ.
μαντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.
στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων
Τροίας ἀμφί τε τείχη
Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
πόντιος εὐπρῴροισι πλαταις
εἰρεσίᾳ πελάζῃ
Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
τὰν τῶν αἰθέρι δισσῶν
Διοσκόρων Ἑλέναν
ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων
ἐς γᾶν Ἑλλάδα δοριπόνοις
ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
[Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν
λαΐνους περὶ πύργους
κ[illegible]κλῶσις Ἄ[illegible]ει φοίβῳ.
λαιμοτόμους κεφαλὰς
σπάσας πολισμα Τρωας.
πέρσας κατάκρας πόλιν,
θήσει κόρας πολυκλαύτους
δάμαρτά τε Πριάμου.
ἁ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
πολύκλαυτος ἐσείται
πόσιν προλιποῦσα. μήτ' ἐμοὶ
μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
ἐλπὶς ἄδε ποτ' ἔλθοι,
οἵαν αἱ πολύχρυσοι
Λυδαὶ καὶ Φρυγῶν ἅλοχοι
στρωσουσι παν[illegible]ιστοῖς
μυθεῦσαι τάδ' ἐς ἀλλήλας·
τίς ἅρα μ' εὐπλοκάμου κόμας
ἔρυμα δακρυόεν ἀνύσας
πατρίδος ὀλλυμένας ἀπολωτιεῖ;
διὰ σὲ, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
εἴθ' ἡ φάτις ἔτυμος,

ὡς σ' ἔτεκεν Λήδα
[illegible]
Διὸς ὅτ' ἀλλάξᾳ θέμις, εἴτ'
ἐν ἑλίκτυσι Πιερίδων
μέθυσι τάδ' ἐς ἀκρώσους
ἔμεγκεν παρὰ καιρὸν ἄλλων.] 820

ΧΟ. ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνέδρᾳ δ' στρατηλάτης;
τίς ἂν φράσειε πρεσπόλων τὸν Πηλέως
ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πέλαις Ἀχιλλέα;
οἰκ ἐξ ἴσου γὰρ μέτοιμον Ἑλλήνων πέλας.
οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἀζυγες γάμων 825
οἴκοις ἑρήμοις ἐκλιπόντες ἐνθάδε
δύσεσθ' ἐπ' ἄκτας, οἱ δ' ἔχοντες εὐνιδας
καὶ παῖδας· οὕτω δεινὸς ἱμπέπτωκ' ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοίμοι μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεών· 830
ἄλλος δ' ὁ χρήζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φθιάσιδα ἠδὲ Πηλέα
μέθυ ἐπὶ λευπαῖς ταισίδ' Εὐρίπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἴσχων, οὓ μ' ἀεὶ προσκείμενοι
λέγουσ', Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον 835
ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἰλίου στόλον;
δρᾶ γ', εἰ τι δράσεις, ἡ ἄπιμ' οἶκαδε στρατὸν
τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.

ΑΧ. ὦ παῖ θεᾶς Νηρῆδος, ἔνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμάτων. 840

ΑΝ. ὦ πότνι' αἰδώς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναῖκα, μορφὴν εἰσπρεπῆ κεκτημένην;

ΚΛ. οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οὓς μὴ πάρος
κατείδες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

ΑΧ. τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναΐδων ἐς σύλλογον, 845
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφαργμένους;

ΚΛ. λήδας μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμήστρα δέ μοι
ὄνομα, πόσις δὲ μοὐστὶν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΑΧ. καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.
αἰσχρὸν δὲ μοι γυναῖχ' συμβάλλειν λόγους. 850

ΚΛ. μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιάν τ' ἐμὴ χερὶ
σύναψον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.

ΑΧ. τί φῄς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοῦμαί γ' ἀν'
Ἀγαμέμνονα, εἰ φανοίμεν δι' ἐμὲ θέμις.

ΚΛ. θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς 855
παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηΐδος.

ΑΧ. ποῖους γάμους φῄς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
εἰ μὴ τι παρανοοῖσα καινουργεῖς λόγον.

ΚΛ. [illegible] καινὸς ἐστιν εἰκάζειν τάδε·
καινὼς ὁρῶσι καὶ γάμου μεμνημένους. 860

ΑΧ. οὐπάποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γύναι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἤλθέ μοι λόγος γάμων.

ΚΛ. τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλαι αὖ λόγους ἐμοὶς
[illegible] ἐμοὶ γὰρ θυίματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.

ΑΧ. ἐκκλῆ· κοινὸν ἐστιν εἰκάζειν τάδε· 865
ἥμαρ γὰρ οὐκ ψευδόμενα τοῖς λόγοις ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' ἢ πέπυσθε δεινά; μηνστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὡς εἴξασιν· αἰδοῦμαι τάδε.

ΑΧ. ἴσως ἐκεκτόμησε κἀμὲ καὶ σὲ τις.
ἀλλ' ὁμελία δὸς αὐτὰ καὶ φαίνλως φέρε. 870

ΚΛ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ἀρθοῦς ὕμνοισίν σ' ἐτ' εἰσορῶν,
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.

ΑΧ. καὶ σοὶ τῶδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
στείχω μητέρων τῶνδε δωμάτων ἔσω.

ΟΔ. ὦ ξύν', Ἀδικοῦ γένεθλον, μέτιον, ὦ σέ τοι λέγω,
τὸν Θεῖος γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ, τὴν Δήδας κόρην.

ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παρώίξας; ὡς τεταρβήκως καλεῖ.

ΟΔ. δοῖλος, οὐχ ἁβρύνομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἐᾷ.

ΑΧ. τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος.

ΟΔ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δύντος πατρός.

ΑΧ. ἔστασαν· φράζ', εἴ τι χρῄζεις, ὧν μ' ἐπέσχες
οὕνεκα. 861

ΟΔ. ἦ μόνω παρύντε δῆτα ταῖσδ' ἐφάστασον πύλαις;

ΚΛ. ὡς μύνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλικῶν δόμων.

ΟΔ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμῖ, σῶσον οἷς ἐγὼ θέλω.

ΑΧ. ὁ λόγος ἐς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄγκον
τινά. 865

ΚΛ. δεξιᾶς ἔκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χρῄζεις λέγειν.

ΟΔ. οἰσθα δῆτά μ' ὄστις ὢν σοὶ καὶ τέκνοις εὔνους ἔφυν.

ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ πάλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.

ΑΧ. χώτι μ' ἐν τοῖς σαῖσι φερυᾶς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων
ἄναξ. 870

ΚΛ. ἦλθες εἰς "Αργος μεθ' ἡμῶν, κἀμὸς ἦσθ' ἀεὶ ποτε.

ΟΔ. ὧδ' ἔχει· καὶ σοὶ μὲν εὔνους εἰμί, σῷ δ' ἦσσον
πύσει.

ΚΛ. ἐκκαλυπτέ νὺν ποθ' ἡμῖν οὕστινας λέγειν λόγους.

ΟΔ. παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φίσσας αὐτόχειρ μέλλει κτενεῖν.

ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μέθαν· οὐ γὰρ εὖ
φρονεῖς.

ΟΔ. φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέρην.

ΚΛ. ὦ τάλαιν' ἐγώ. μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πύσις; 876

ΟΔ. ἀρτίφρων, πλὴν ἐς σέ καὶ σὺν παῖδα· τοῦτο δ' οὐ
φρονεῖ.

ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστορων;

ΟΔ. θεσφατ', ὡς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορεύηται
στρατιάν.

ΚΛ. ποῖ; τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα δ' ἦν πατὴρ μέλλει
κτενεῖν. 880

ΟΔ. Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβῃ.

ΚΛ. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστου ἦν πεπρωμένος;

ΟΔ. πάντ' ἴσχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει
πατήρ.

ΚΛ. ὁ δὲ γάμος τίν' εἶχε πράφασιν, ᾗ μ' ἐκόμισεν ἐκ
δόμων;

ΟΔ. ἵν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύουσα
σήν. 885

ΚΛ. ὦ θέγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλίθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ
σέθεν.

ΟΔ. οἰκτρὰ πάσχετον δύ' οὖσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνον
ἔτλη.

ΚΛ. οἰχομαι τάλαινα, δάκρυόν τ' ὄμματ' οὐκέτι στέγει.

ΟΔ. εἶπερ ἀλγεινὸν τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.

ΚΛ. σὺ δὲ τάδ', ὦ γέρον, πόθεν φῄς εἰδέναι πεπυ-
σμένος; 890

ΟΔ. δέλτων ᾠχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-
μένα.

ΚΛ. οὐκ ἔων ἦ ξυγκλεῖσαν παῖδ' ἄγειν θυουμένην;

ΟΔ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονὼν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
τότ' εὖ.

ΚΛ. κἄτα πῶς φρονῶν γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδωσ λαβεῖν;

ΟΔ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὡς κακῶν τῶνδ' αἴτιος.

ΚΛ. ὦ τέκνον Νηρῄδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

ΑΧ. ἔκλυον οὐδαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως
φέρω.

ΚΛ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧ. μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κοὐχ ἁπλῶς οὕτω φέρω

ΚΛ. οὐκ ἐπαιδεσθήσομαί γε πρυσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ, φοο

θυητὸς ἐκ θεῶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύομαι;
ἢ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι;
ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεὸς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ
τῇ τε λεχθείσῃ δόμαρτι σῇ· μίτην μὲν, ἀλλ' ὅμως
σοὶ καταστένω σ' ἐγὼ νιν ἡγον ὡς γαμουμένην, 905
νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὀνείδος ἕξεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνα· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν εἶζύγης,
[illegible]
πρὸς γενείδος σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·
ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ᾧ σ' ἀμυναθεὶν
χρεών. 910
οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ.
οὐδὲ φίλους οὐδεὶς γελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
[illegible]
ὠμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμα δ', ὥσπερ εἰσορᾷς,
γυνὴ
νηπίκων στράτευμ' ἄναρχον κἀπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ,
χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμήσῃς σύ
μου 915
χεῖρ' ὑπερτείναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μή, οὐ σεσώ-
[illegible]
ΧΟ. δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα
πᾶσίν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.
ΑΧ. ἰὼ πλόφορον μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω,
ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν 920
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.
λελογισμένοισι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν
ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.
ἔστιν μὲν οὖν ἐν ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν.
ἔστιν δὲ χὤπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν. 925
ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς
Χείρωνος, ἅμαδον τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν.
καὶ τοῖς Ἀτρείδαις, ἢν μὲν ἠγὼνται καλῶς,
πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.
ἀλλ' ἐνθὰδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φίσιν 930
παρέχων, "Ἀρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.
σὲ δ', ὦ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλτάτων,
Δὸς κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν,
τοσοῦτον οἷκτον περιβαλὼν καταστελῶ,
κοὔποτε κάρη σὴ πρὸς πατρὸς σφαγήσεται, 935
ἐμὴ φοτιφθεῖσ'· οὐ γὰρ ἐμπλέκει πλοκὰς
ἐγὼ πάρεξω σῷ πόσει τοιμὸν δέμας.
τοῦνομα γὰρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἥρατο,
τοῖμὸν φονεύσει παῖδα σήν. τὸ δ' αἴτιον
πόσις σός· ἀγνὸν δ' οὐκετ' ἐστὶ σῶμ' ἐμὸν, 940
εἰ δὶ ἐμ' ὀλεῖται διά τε τοὺς ἐμοὺς γάμους.
[ἡ δεινὰ πλᾶσα κοὐκ ἀνεκτὰ παρδίνος,
θαυμαστὰ δ' ὡς ἀνᾶξ' ἠτιμασμένη.
ἐγὼ κάκιστος ἢν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
ἐγὼ τὸ μηδὲν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς,
εἶπερ φονεύσει τοῖμὸν ὄνομα σῷ πόσει.
μὰ τὸν δι' ἐγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
Νηρέα, φυτευργὸν Θετίδος, ἥ μ' ἐγείνατο,
οἴχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ, 950
οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
ἢ Σίπυλος ἴσται πόλις, ὁρισμα βαρβάρων,
ὕδευ πεφίκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
Φθία δὲ τοἰμὸν τ' οἰδαμοῦ κεκλήσεται.
πικροὺς δὲ προχίτας χέρνιβάς τ' ἐνάρξεται 955
Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνὴρ,
ὃς ὀλί' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
τυχὼν, ὅταν δὲ μὴ τύχῃ, διοίχεται;
οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυρίαι κόραι
θηρῶσι λέκτρον τοὐμὸν, εἴρηται τόδε· 960
ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισ' Ἀγαμέμνων ἄναξ·
χρῆν δ' αὐτὸν αὐτεῖν τοὐμὸν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
θῆλυμα παιδίου· ἡ κλυταιμήστρα δὲ μοι
[illegible]
ἑδωκά τὼν Ἕλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965
ἐν τῷδ' ἔκιμνε νόστου· οὐκ ἠμνόμεθ' ἂν
τὸ κοινὸν αὐξειν ὧν μέτ' ἐστρατεύομην.
νῦν δ' οὐδὲν εἰμι πλὴν γε τοῖς στρατηλάταις,
ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.
τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὅν πρὶν ἐς Φρύγας 970
[illegible]
εἰ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
ἀλλ' ἡσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.
ΧΟ. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοὶ τ' ἄξια 975
καὶ τῆς ἐναλίας θαύμιονος, σεμνὴς θεοῦ.
ΚΛ. φεῦ·
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μηδ' ἐνδεὴς τοῦδ' ἱπόλεσαιμι τὴν χάριν;
αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ
μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἢν αἰνῶσ' ἄγαν. 980
αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκετοὺς λόγους,
ἰδιᾷ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν γ' ἐμῶν.
ἀλλ' οὖν ἔχει τι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ᾖ,
ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
οἰκτείρε δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν, 985
ἡ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν,
κενὴν κατέχων ἐλπίδ'· εἶτά σοι τάχα
ὅρμις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
θανοῦσα' ἐμὴ πυῖς, ὁ σὸς φυλάξασθαι χρεών.
ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη· 990
σοὶ γὰρ θέλοιτος παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
βούλει νιν ἐκτὸς σὸν περιπτῖξαι χόνυ;
ἀπαρθένευτα μὲν τόδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
ἥξει, δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεέθερον.
[ἢ μὴ παρούσης ταῦτα τεύξομαι σέθεν.] 995
ΑΧ. μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.
ΚΛ. ὅμως δ' ὅσον γε δυνατὸν αἰδεῖσθαι χρεών.
ΑΧ. σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν,
μήτ' εἰς ὀνειδος ἁμαδὲς ἐλθωμεν, γύναι·
στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὺς ὢν τῶν οἴκοθεν 1000
λέοντας ποιηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
πάντως δὲ μ' ἱκετεύοιτες ἥξετ' εἰς ἴσον
ἦν τ' ἀνικέτευτος ἦς· ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἀγὼν
μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
ὡς ἔν γ' ἀκούσασ' ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· 1005
ψευδῆ λέγων δὲ καὶ μάτην σε κερτομῶν
θάνοιμι, μὴ θάνοιμι δ', ἢν σώσω κόρην.
ΚΛ. ἄναισ συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
ΑΧ. ἄκουε δῆ νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς.
ΚΛ. τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου. 1010
ΑΧ. πείθωμεν αὐδὶς πατέρα θέλτιον φρονεῖν.
ΚΛ. κακὸς τὶς ἐστι καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
ΑΧ. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλοίσουιν λόγους.
ΚΛ. ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ τι δὲ χρὴ με δρᾶν φράσον.
ΑΧ. ἱκέτευ ἱκεύσου πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015
ἦν δ' ἀντιβαίνῃ, πρὸς ἐμὲ σοι πορευτέον.
[εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοιμὸν χρεὼν
χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

εἰγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
στρατός τ' ἂν οὐ μεμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
λελογισμένως πράσσομεν μᾶλλον ἢ σθένει. 1021
σοὶ τ' ἂν γένοιτο κἀν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.]
ΑΓ. ὡς σώφρον' εἶπας. δρωστέον δ' ἃ σοι δοκεῖ.
ἦν δ' αὐτὸ μὴ πράσσωμεν ὡς ἐγὼ θέλω. 1025
σοῦ σ' αἴδεις ὀφθαλμός; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εἰρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν;
ΛΑ. ἡμεῖς σε φίλαισι οἳ χρεὼν φιλούμεθα,
μὴ τίς σ' ἴδῃ στείλουσαν ἐπτομμένην
. 1030
αἴσχυν'· ὁ γάμοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
κακῶς ἀκοῦσαι· ἐν γὰρ Ἕλλησιν μέγας.
ΚΛ. ἔσται τάδ'. ἄρχε· σοι μὲ βουλεύειν χρεών.
εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε
ἐσθλῶν κυήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ ποιεῖν; 1035
ΧΟ. τίς ἆρ' ἐμέλασεν διὰ λωτοῦ λίζους στρ.
μετά τε φιλοκρύπτου κιθάρας
σὰν ἔστασεν ἰακχάν,
ὅτ' ἀνὰ Πιμλιον αἰ κιλλιπλόκαμοι 1040
Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἶχνος
ἐν χῷ κροίουσαι
Πηλέως ἐς γάμον ἦλθον,
μελῳδοῦς Θέτιν ἀγχίμασι τὸν τ' Αἰακίδαν 1045
κενταύρων ἀν' ὄρνις κλέουσαι
. . . . . .
ὁ ἐς Διρβανίδας, Διὸς
λέκτρων τριέμπα φίλον, 1050
. . . . . .
ἐν κρατῆρων γυάλοις,
ὁ Φρίγιος Γανυμήδης,
παρὰ δὲ λευκοθρὼ
. 1055
κέκλια πεντήκοντα κόραι
Νηρέως γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάτειαι στεφανώδει τε χλιὰ ἀντ.
θάσσος ζμολεν ἱπποβότας
Κενταύρων εἰς ἑαῖτα τὰν 1060
Θέων κρατῆρά τε Βάκχου.
μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ Νηρῆ κόρα,
παῖδες Θασσαλαί, μέγα φῶς
μύντεις ὁ Θούδιος ὁ Μουσᾶν τ'
εἰδὼς γεννήσεις, 1065
. . . . . .
ὃς ἦξε χθόνα λιγυχῆρεσι σὺν Μυρμιδόνων
ἀσπισταῖς Ἰριάμοιο κλεινὰν
γαῖαν ἑκπαρώσων, 1070
περὶ σώματι χρυσέων
. . . . . .
κεκορυθμένος ἐνδύτ' ἐς θεᾶς
ματρὸς δωμήματ' ἔχων
Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε 1075
μακάρων. τότε δαί-
μονες τῶν εὐπατριδῶν
γάμων Νηρῆος τ' ἴθεαν
πρῶτας Πηλέως θ' ὑμεναίους.
σὲ δ' ἐπὶ κύρι στέψωσαι κιλλικώμαν 1080
πλόκαμον Ἀργεῖοι, [γ' ἀλιῶν]
ὅστε πετρώδων ὑπ' ὄστρων
ἐλθοῦσαν [ὀρέων] μόσχον ἀκήρατον,
βρύτειον αἱμάσσοντες λιμῶν·
οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' 1085
ἐν ποικίλοισεσι βουκόλων,
παρὰ δὲ μητέρι νυμφοκόμον
Ἰναχίδαις γάμον.
ποῦ τὸ τὰς αἰδοῦς ἢ τὸ τὰς
ἀρετὰς δύναιν ἔχει 1090
σθένειν τι πρόσωπον;
ὅπωτε τὸ μὲν ὕστερον ἦλθεν
δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι-
σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,
ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, 1095
καὶ μὴ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.
ΚΛ. ἐξῆλθον οἴκων προσκοπουμένη πόσιν,
χρόνον ἄπωτα κἀκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρύοισι δ' ἢ πάλαινα παῖς ἐμή, 1100
πολλαῖς εἶσαι μετεσταλεῖς ὀνύμασιν,
θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατὴρ βουλεύεται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὡς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσων αὐτίχ' εὑρεθήσεται. 1105
ΑΓΑ. Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
ἤμπηχ', ὃν εἶπω παρθένου χωρὶς λόγους
οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.
ΚΛ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται;
ΑΓΑ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μετα· 1110
ὡς χερνιβεῖς πάρεισιν ἡτρεπισμένοι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν,
μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἃς θεᾷ πεσεῖν χρεὼν
. . . . . μελαίνης αἵματος ῥανίσματα.
ΚΛ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δέ, θύγατερ, ἐκτός, οἷσθα γὰρ πατρὸς
πάντως ἃ μέλλει, χὐπὸ σοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστης, σὸν κασίγνητον, τέκνον
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάμυντῆς φράσω.
ΑΓΑ. τέκνον, τί κλαίεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως μ' ὁρᾷς,
ἐς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;
ΚΛ. φεῦ·
τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν ;
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα, 1125
κἀν ὑστάτοισι, κἀν μέσοισι πανταχοῦ.
ΑΓΑ. τί δ' ἔστιν ; ὦ μοι πάντες εἰς ἐν ἥκετε,
σίγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων.
ΚΛ. εἰρ' ἀν ἐρωτήσω σε γενναίως, πότε.
ΑΓΑ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ γ', ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130
ΚΛ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτενεῖν ;
ΑΓΑ. ἰώ·
πλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μὴ σε χρή.
ΚΛ. ἐχ' ἥσυχος,
κἀκεῖνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.
ΑΓΑ. σὺ δ' ἦ γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις. 1135
ΚΛ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι.
ΑΓΑ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.
ΚΛ. κἀμοὶ γε καὶ τῇσδ', εἰς τριῶν δυσδαιμόνων.
ΑΓΑ. τί δ' ἠδίκησαι ;
ΚΛ. τοῦσ' ἐμοῦ πείθει πάρα ;
ὁ νοῦς δ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.
ΑΓΑ. ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. 1140

ΚΛ. πάντ' οἶδα καὶ πεπίσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις με δρᾶν,
αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστί σου
καὶ τὸ στενάζειν πολλά. μὴ κάμῃς λέγων.
ΑΓΑ. ἴδού σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀνωίστωντον τί δεῖ
ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ;
ΚΛ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλέσθω γὰρ λόγους,
[illegible]
πρῶτον μέν, ὦνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὐνειδίσω,
ἔγημας ἄκουσαν με κἀλλαξες βίᾳ,
τὸν πρίσθεν ὦβρα Ταντάλου κατακτανὼν.
βρίφος τε τοὐμὸν ζῶν προσοὐδισας πέδῳ,
μιστῶν βωλίοις τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
καὶ τῶ Διὸς σε παῖδ' ἐμὼ δὲ συγγόνω,
[illegible]
πατῆρ δὲ πρίν[illegible] Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο
[illegible]
οὗ σοι κατηλλαγθεῖσα περὶ σὲ καὶ δόμους
συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή,
ἐς τ' Ἄφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν
μέλαθρον αἴξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε
γαίρειν θύραζέ τ' ἐξιόντ' εὐθαιμονεῖν.
[σπάνιον δὲ θῆρευμ' ἀνδρὶ τοιαίτην λαβεῖν
δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν.]
τίκτω δ' ἐπὶ τμισι παρθένοισι παῖδά σοι
τάνθ', ὧν μάις σὺ πλημόνως μ' ἀποστερεῖς.
κἂν γὰς σ' ἔρηται τίνος ἕκατί νιν κτενεῖς,
λέξον τί φήσεις, ἢ 'μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
Ἑλένην Μενέλεως ἴσα λάζῃ. καλὸν γ' ἔθος
κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα.
τἀγθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα.
ἄγ', εἰ στρατεύσει καταλιπὼν μ' ἐν δώμασι,
κἀκεῖ γενήσει διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
τὸν ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς,
ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενούς,
κενοὺς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ δακρύοις
[illegible]
ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φιτύσας πατήρ.
[αὐτὸς κτανών, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλη χερί,
[illegible]
ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον,
ἐξὸν γ' ὃ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναι
δρξόμεθα δέξιν ἦν σε δέξασθαι χρεών.
μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ
κακὴν γενέσθαι περὶ σὲ μήτ' αὐτὸς γένῃ.
εἶεν·
θέσεις δὲ τὴν παῖδ· ἔνθα τύνας εὐχὰς ἐρεῖς;
τί σοι κατεύξει τἀγαθὸν, σφάζων τέκνον,
νύστου πονηρὸν οἶκοδὲν γ' αἰσχρῶς ἰὼν;
ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαί τί σοι·
ἢ τἄρ' ἀπνεύστους τοὺς θεοὺς ἠγαίμεθ' ἄν,
εἰ [illegible]
ἦκων δ' ἐς Ἄργος προσπέσῃς τέκνοισι σοῖς;
ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτώμῃ τινά;
ταὐτ' ἦλθον ἦδη διὰ λόγων. ἢ σκῆπτρά σοι
μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ,
ὧν χρὴν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν,
βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
κλῆρον τίθεισθε, παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεών,
ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
[illegible]
ἥγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν,
ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
οἵπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἡ τὸ σὸν
σώζουσα λέκτρον παιδὸς ὑστερήσομαι,
ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπότρωθον νεάνιδα
Σπάρτῃ κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται.
τούτων ἄρεισθαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω·
εἰ δ' εὖ λελεκται νῶϊ, μὴ δὴ γε κτάνῃς
τὴν σὴν τε κἀμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.]
ΧΟ. πιθοῦ. τὸ γάρτοι τέκνα συσσώζειν καλὸν,
Ἀγάμεμνον· οἰδεὶς πρὸς τάδ' ἀντερεῖ βροτῶν.
ΑΓ. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λύγον,
πείθειν ἐπᾴδουσ', ὥσθ' ὑμαρτεῖν μοι πέτρας,
κηλεῖν τε τοὺς λύγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον, νῦν δὲ τἀπ' ἐμοῦ σωφᾶ,
δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν.
ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
τὸ σῶμα τοὐμόν, ὅπερ ἐτικτεν ἥδε σοι,
μὴ μ' ἀπολέσῃς ἄωρον· ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς.
πρώτη σ' ἐκύλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ·
[illegible]
φίλαι χάριτες ἔδωκι κἀντεδξάμην.
λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν οὐ· ἁρά σ', ὦ τέκνον,
εἰδαίμον' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
ζῶσάν τε καὶ βλάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ;
οὐμὸς δ' οὐ· ἦν ἀλ, περὶ σὸν εὐρητωμένης
γένειον. οὗ νῦν ἀντιλάζεται χερί·
τί δ' ἄρ' ἐγὼ σὲ, πρέσβυν ἄρ' ἐσδέξομαι
[illegible]
πόνων τιθηνὸς ἀπυδιδοῦσά σοι τροφάς;
τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λύγων μνήμην ἔχω,
σὺ δ' ἐπιλέλησαι, καί μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρέως πατρὸς
καὶ τῆσδε μητρὸς, ἣ πρὶν ὠδίνυσ' ἐμέ
νῦν δειτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει.
τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
Ἑλένης τε, πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῷ, πάτερ;
βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὄμμα δὸς φίλημά τε,
ἵν' ὄλλᾳ τοῦτο κατθανοῦσ' ἔχω σέθεν
μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθει λόγοις.
ἀδελφὲ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἱκέτευσον πατρὸς
τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τι
κἀν ἠπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεταί σ' οὐ, ὦ πάτερ.
ἀλλ' αἰδεσαί με καὶ κατοίκτειρον βίον.
ναὶ, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα δὸς φίλῳ·
ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἡ δ' ἡξημένη.
ἓν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
τὸ ζῶν τόδ' ἀνθρώποισιν ἡδιστον βλέπειν,
τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὃς εὔχεται
θανεῖν. κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ θανεῖν καλῶς.
ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἑλένη, διὰ σὲ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
ἀγὼν Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἥκει μέγας.
ΑΓΑ. ἐγὼ τά τ' οἰκτρὰ συνετὸς εἶμι καὶ τὰ μή.
φιλῶ τ' ἐμαυτοῦ τέκνα· μαινόμην γὰρ ἄν.
δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
δεινῶς δὲ καὶ μὴ· τοῦτο γὰρ πρᾶξαί με δεῖ.
ὁρᾶθ' ὅσον στράτευμα ναύφαρκτον τόδε,
χαλκέων θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι,
οἷς νύστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἑπτὰ,
εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,
οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλιτὺν βάθρον.

[μώμητε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ
πλεὶν ὡς ταγισταν βαρβάροις ἐπὶ χθόνα,
παῖσαί τε λεκτρων ὑμεναίους Ἑλληνικοὺς
οἵ τ' ἐν Ἄργει παιδέσιν κτεινοῦσί μου
ὑμᾶς τε κἀμέ, θεόσφατ' εἰ λέγω θεᾶς.
οὐ Μενέλεώς με κατιδεσδέλωται, τέκνον,
οὐδ' ἐπὶ τῷ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα.
ἀλλ' Ἕλλας, ἥ δεῖ, κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω,
θέσαί σε τοῦτον δ' ἥσσονες καθέσταμεν.
ἔλευθέραν γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
κἀμοί, γενέσθαι, μηδὲ βαρβάροις ὕπο
Ἕλλησιν ὄντας λίκτρα σιλᾶσθαι βίᾳ.]

ΚΛ. ὦ τέκνον, ὦ ξένοι,
οἵ 'γ' ὠνίσιν τοῦ σοῦ μελέᾳ.
φεύγει σε πατὴρ Διὸς παραδοὺς.
ΙΦ. οἵ 'γὼ, μᾶτερ, μᾶτερ. ταυτὸν
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τέγης,
κοὐκέτι μοι φῶς,
οὐδ' ἀέλιος τᾶς φέγγος.
ἰὼ ἰώ.
ἐκβάλλουσιν Φρυγῶν νάπος
Ἴδας τ' ὄρεα, Πρίαμος δὲ ποτὲ βρίθος
ἀπειλῶν ἔβαλε ματρὸς ἀπορῷ νοσφίσας,
ἐπὶ μόρῳ θανατώντι,
Πάριν, ὃς Ἰδαῖος Ἰδαῖος ἐλέγετ'
ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πόλει.
μή ποτ' ὤφελεν τὸν ἀμφὶ
βουσὶ βοικόλον τραφῆτ'
Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
ἀμφὶ τὸ λευκὸν τέωρ, ὅθι κρῆναι
Νυμφᾶν κέκυται
[illegible]
καὶ ῥοδόεντ' αὖθι' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρίπειν·
ἔνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε
καὶ δολιόφρων Κύπρις Ἥρα θ'
Ἑρμᾶς θ', ὁ Διὸς ἄγγελος,
ἡ μὲν ἐπὶ πόθῳ τριφῶσα Κύπρις,
ἡ δὲ δορὶ Παλλάς, Ἥρα τε Διὸς ἄ-
νακτος εἰναίσιν βασιλίσι,
κρίσιν ἐπὶ στυγνὼν ἔριν τε καλλονᾶς,
ἐμὸν ἐμὸν δὲ θάνατον, ὄνομα
μὲν φέροντα Δαναΐδασιν,
ὦ κύραι, προθέματ' ἔλαβεν
Ἄρτεμις πρὸς Ἴλιον.
ἡ δὲ τεκὼν με τὰν τάλαιναν,
ὦ μᾶτερ, ὦ μᾶτερ,
οἴχεται προδοὶς ἔρημον.
ὀ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὸν
[illegible]
ὁμοτόνημα, διδύμαν
σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀυσσίου πατρός.
μή μοι ναῶν χαλκεμβόλων
[illegible]
τοῦσδ' εἰς ὄρμους ἐς Τροίαν
ὄφελεν ἐλίταν πομπαίαν
μηδ' ἀπταίαν
[illegible]
Ζεὺς μελίσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνητῶν λαίβεσε χαίρειν.
τοῖσι δὲ λίπαν, τοῖσι δ' ἀνώγειν,
τοῖς δ' ἐβρομῶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.

ἢ πολίμοιχθον ἄμ' ἦν γάνος, 1330
ἢ πολίμοιχθαν ἀμφίαν
χρεῶν δέ τι δύσποτμον αὐδράσιν ἀνειρεῖν.
ὦ τέκνα,
μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα
Δαναΐδαις τιθέισα Τυνδαρὶς κόρα. 1335
ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῆς
τυχοῦσαν, οἵας μήτηρ' ὤφελες τυχεῖν.
ΗΦ. ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
ΚΛ. τὸν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ σὺ δεῖρ' ἐλή-
λιθας. 1339
ΗΦ. διαχαλάτ' μοι μελαθρα, δῶμες, ὡς κρύψω δόμας.
ΚΛ. τί δέ, τέκνον, φεύγεις;
ΗΦ. Ἀχιλλεα τοῦδ' ὀδεῖν αἰσχύνομαι.
ΚΛ. ὡς τί δή;
ΗΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει.
ΚΛ. οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκύτα.
ἀλλὰ μίμν· οὐ σεμνότητος ἔργον ἦν δυνώμεθα.
ΧΟ. ὦ γύναι τάλαινα, λήδας θύγατερ. 1345
ΚΛ. οὐ ψευδῆ θροεῖς.
ΑΧ. δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται.
ΚΛ. τίνα βοὴν, σήμαινέ μοι.
ΑΧ. ἀμφὶ σῆς παιδός. ΚΛ. ποινηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγων.
ΑΧ. ὡς χρεὼν σφάξαι νιν.
ΚΛ. οὐδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει;
ΑΧ. ἐς θόριβον ἐγὼ τι καὐτὸς ἦλθον.
ΚΛ. ἐς τίν', ὦ ξένε;
ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. 1350
ΚΛ. μῶν κόρην σώζων ἐμήν;
ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο.
ΚΛ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν;
ΑΧ. πάντες Ἕλληνες.
ΚΛ. στρατὸς δὲ Μυρμιδὼν οὔ σοι παρῆν;
ΑΧ. πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρός.
ΚΛ. δι' ἃρ' ὀλώλαμεν, τέκνον.
ΑΧ. οἵ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσονα.
ΚΛ. ἀπεκρίνω δὲ τί;
ΑΧ. τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εἰνὴν μὴ κτανεῖν. 1355
ΚΛ. δίκαια γάρ.
ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι.
ΚΛ. καίτοιγέ γ' ἐπέμφατο.
ΑΧ. ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγυοῦ.
ΚΛ. τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν.
ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι.
ΚΛ. καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν εἷς;
ΑΧ. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τοῦσδ';
ΚΛ. ὄναιο τῶν φρενῶν.
ΑΧ. ἀλλ' ἀπιστεῖ σε μᾶτερ. 1360
ΚΛ. παῖς ἃρ' οὐκέτι σφαγήσεται;
ΑΧ. οὐκ ἐμοῦ γ' ἐκόντος.
ΚΛ. ἦξει δ' ὅστις ἅψεται κόρης;
ΑΧ. μυρίοι γ'· ἅξει δ' Ὀδυσσεύς.
ΚΛ. ἃρ' ὁ Σισύφου γόνος;
ΑΧ. αὐτὸς οὗτος.
ΚΛ. ἴδια πράσσων, ἢ στρατοῦ ταχθεὶς ὕπο;
ΑΧ. αἱρεθεὶς ἑκών.
ΚΛ. ποινηρὸν γ' αἵρεσιν, μιαιφονεῖν.
ΑΧ. ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν. 1365
ΚΛ. ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας;
ΑΧ. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης.
ΚΛ. ἐμὲ δὲ χρὴ τί ὁρῶν τότε;
ΑΧ. ἀντέχου θυγατρός.

ΚΛ. ὡς τοῦδ' οὕνεκ' οὐ σφωγήσεται.

ΑΧ. ἀλλὰ μήν ἐς τοῦτό γ' ἥξει.

ΙΦ. [illegible]
τῶν ἐμῶν λόγων· μήτην γὰρ σ' εἰσπρὸς θυμοῦμένην
σῷ πόσει· τὰ δ' ἀδύνατ' ἡμῖν καμπτέρεια οὐ βέλτιον.

τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σέ τοῖσ' ὁρᾶν χρή, μὴ διαπληθῆς στρατῷ,
καὶ πλέον πράξωμεν οἴδεν. ὦδε δὲ συμφοράς τύχη.
οἶα δ' εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον, μήτερ, ἐννοουμένην·
κατθανεῖν μὲν μοι δίδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βούλομαι
εὐκλεῶς πράξαι, παρεῖσα γ' ἐκποδὼν τὸ δυσγενές.
δεῖρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μήτερ, ὡς καλῶς λέγω·
εἰς ἐμὲ Ἕλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κἀν ἐμοὶ πορθμὸς τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατασκαφαὶ,
τάς τε μελλούσας γυναῖκας ἥν τι δρῶσι βάρβαροι,
μηκέτ' ἁρπάζειν εἴαν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
τὸν Ἑλένης τίσασταν ἄλλεθρον, ἥντιν' ἥρπασεν
Πάμις. 1382

ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι, καὶ μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
καὶ γὰρ οἰδέ τοί τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεών·
πᾶσι γὰρ μ' Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφαργμένοι,
μυρίοι δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἠδικημένης,
δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροῖς χέρπε Ἑλλάδος
θανεῖν·
ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὖσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390
τί τὸ δίκαιον τοῦτό γ'; ἀρά γ' ἔχομεν ἀντειπεῖν
ἔπος;
κἄπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης μολεῖν
πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς οὕνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.
εἷς γ' ἀνὴρ ἡγέσασθαι γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φίλος.
εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τοὐμὸν Ἄρτεμις λαβεῖν,
ἐμποδὼν γενήσομαί γε θνητὸς οὖσα τῇ θεῷ. 1396
ἀλλ' ἀφεῖμαι τ' ἐθέλω σῶμα τοὐμὸν Ἑλλάδι.
θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ' ἐμή.
βαρβάρων δ' Ἑλλήνας ἄρχειν εἰκὸς, ἀλλ' οὐ βαρβάρους. 1400

μήτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι.

ΧΟ. τὸ μὲν σὸν, ὦ νεᾶνι, γενναῖος ἔχει·
τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μ' τις τῶν θεῶν 1405
ἤμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σὸν γάμων.
ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
[εὖ γὰρ τόδ' εἶπας· ἀξίως τε πατρίδος·
τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῖσ', ὃ σου κρατεῖ,
ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ πανταχαῖά τε. 1410
μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται
ἐς τὴν φίσιν βλέψαντα· γενναία γὰρ εἶ.
ὄρα δ' ὡς ἐγὼ γὰρ βούλομαί σ' εὐεργετεῖν
λαβεῖν τ' ἐς οἶκους· ἄχθομαί τ', ἴστω Θέτις,
εἰ μή σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης 1415
ἐλθὼν ἄδρηστον, ὁ δύνατος δεινὸν κακόν.

ΙΦ. λέγω τἀδ', οὐδὲν οὐδὲν' εἰλαβουμένη.
ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μίχας
ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένε,
μὴ θνῄσκε δι' ἐμέ, μηδ' ἀποκτείνῃς τινά. 1420
ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα.

ΑΧ. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
λέγειν, ἐπεί σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
φρονεῖς· τί γὰμ τἀληθὲς οὐκ εἶποι τις ἄν;
ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε. 1425
ὡς οὖν ἂν εἴδῃς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
[illegible]
ὡς οὐκ εἴασων σ', ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς. 1430
οὔκουν ἐάσω σ' ἀβρυσύνῃ τῇ σῇ θανεῖν·
ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῦσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.

ΙΦ. πῆμ', τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;

ΚΛ. ἔχω τἀλαινὰ πρὸσμισὲν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435
[illegible]

ΚΛ. λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οἰδὲν ἀδικήσει, τέκνον.

ΙΦ. [μὴτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχὸς]
μητ' ἀμφὶ σώμα μέλαιναν πέπλων

ΚΛ. τί δῆτα τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσπασά σε 1440

ΙΦ. οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εἰκλεῖς ἔσει.

ΚΛ. πῶς εἶπας; οὐ πειθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών;

ΙΦ. ἥκιστ', ἐπεί μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.

ΚΛ. τί δαί, τὸ θνήσκειν οὐ τάφου νομίζεται;

ΙΦ. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα τῆς Διὸς κόρης. 1445

ΚΛ. ἀλλ', ὦ τέκνον, σοι πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.

ΙΦ. ὡς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.

ΚΛ. τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σιθεν;

ΙΦ. μὴ ἄμφι κείναν μέλαιναν ἐξάψῃς πέπλων.

ΚΛ. εἶπω δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένοις; 1450

ΙΦ. χαίρειν γ'. Ὀρέστην τ' ἑκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.

ΚΛ. προσέγκνυσαί νιν ὕστατον θεωμένη.

ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.

ΚΛ. ἓαθ' ὅ τι κατ' Ἄργος δρῶσά σοι χάριν φέρῳ·

ΙΦ. πιτέρα τὸν ἐμὸν μὴ στίγει, πόσιν γε σόν. 1455

ΚΛ. δεινοὺς ἀγῶνας διὰ σέ δεῖ κεῖνον διαμεῖν.

ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.

ΚΛ. δόλῳ δ' ἀγεννῶς Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.

ΙΦ. τίς μ' εἶσιν ἄξων, πρὶν σπαράξασθαι κόμας;

ΚΛ. ἔγωγε μετὰ σοῦ. 1460

ΙΦ. μὴ σύ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.

ΚΛ. πέπλων ἐχομένη σῶν.

ΙΦ. ἐμοὶ, μήτερ, πιθοῦ,
μέν'· ὡς ἐμοί τε σοί τε κἀλλίων τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδέ τίς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος ἐς λειμῶν', ὅπου σφωγήσομαι.

ΚΛ. ὦ τέκνον, οἵχει· 1465

ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω.

ΚΛ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὡς ὁρᾷς γ', οὐκ ἀξίως.

ΚΛ. σχές, μὴ με προλίπῃς.

ΙΦ. οὐκ ἐῶ στάζειν δάκρυ.
ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
[illegible]
Ἄρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐζημία. 1470
καιὰ δ' ἀναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
προχύταις καθαρσίοισι· καὶ πατὴρ ἐμὸς
ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὦ σωτηρίαν
Ἕλλησι βώσατ' ἐγκομεῖν πεδίον μέγα.
ἄγετέ με τὰν Ἰλίου 1475
καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.
στέγεα περίβολα δίδοτε, φέρετε,
πλόκαμος ὦδε καταστέφειν·
χερίβδων τε παγάς.
ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν 1480

ἀμφὶ βωμὸν Ἄρτεμιν,
τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,
τὰν μάκαιραν ὡς ἐμοῖσιν, εἰ χρεών,
αἵμασι θέλουσί τε
[illegible]
ὦ πότνια πότνια μᾶτερ, ὡς
δάκρυά γ' σοι δύσορμον ἀμέτερα
παρ' ἱερὸς γὰρ οὐ σε πρέπει.
ὦ τεκοῦσες,
συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν
Χαλκίδος ἀντίπορον.
ἴυγα τε δόρατα μέμονε δᾶα
[illegible]
στεινοπόροισιν ὁμοῖς.
ἰὼ γᾶ μᾶτερ ὦ Πελασγία,
Μυκηναίαι τ' ἐμαὶ θεράπναι,

ΧΟ. καλεῖς πόλισμα Περσέως,
Κυκλωπίων πύνων χερῶν·

ΙΦ. ἔθρεψας Ἑλλάδι με φίλος·
θανοῦσα δ' οὐκ ἀνώνυμοι.

ΧΟ. κλέος γὰρ οὐ σε μὴ λίπῃ.

ΙΦ. ἰὼ ἰώ.
[illegible]
Διός τε φίγγος, ἕτερον ἕτερον αἰ-
ὼνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι, φίλον φάος.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ.
[illegible]
καὶ Φρυγῶν ἑλίπτολιν
στείχουσαν, ἐπὶ κάρα στέφη βαλημέναν
χερνίβων τε παγίς,
βωμῶν αἵμονος θεᾶς,
[illegible]
εὐφυᾶ τε σώματος δέρην σφαγείσαν.
εὐθρόσοι παγαὶ πατρῷαι
μένουσι χέρνιβές τέ σε
στρατός τ' Ἀχαιῶν θέλων
Ἰλίου πλάνι μολεῖν.
ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
κλήσαμεν Ἄρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
ὦ πότνα, θέλμασι
βροτησίοις χαρείσα, πέμψον ἐς Φρυγῶν
γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν
καὶ δολόεντα Τροίας ἕδη,
Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις
Ἑλλάδι κλεινότατον στέφανον
δὸς ἀμφὶ κρᾶτ' ἰὸν
κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

ΑΓΓ. Ὦ Τυνδαρεία παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὡς κλύῃς ἐμὸν λόγων.

ΚΛ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
[illegible]
μὴ ποῖ τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἥκῃς φέρων
πρὸς τῇ παρούσῃ.

ΑΓΓ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι
θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημήνai θέλω.

ΚΛ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅτου τύχοις.

ΑΓΓ. ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς.

λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἥν τι μὴ σφαλεῖσά μου
γνώμη ταρίξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
ἐπεὶ γὰρ ἐκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
Ἄρτεμιδος θείου λειμακὸς τ' ἀνθεσφόρους,
ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος,
σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
ἠθροίζετ'. ὡς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ
ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν εἰς αἴλσος κόρης,
ἀνεστέναξε, κώμπαλιν στρέψας κάρα
δάκρυα προῆκεν, ὑμμάτων πέπλον προθείς.
ἡ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον,
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
τοίμὸν δὲ σῶμα τὴν ἐμὴν ὑπὲρ πάτρας
καὶ τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος γαίας ὕπερ
θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς
ἄγοντας, εἴπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε,
καὶ τοῖν' ἔμ' εὐτυχοῦτε, καὶ νικηφόρου
δωμῶν τέτυκτε, πατρίδα τ' ἐξίκεσθε γῆν.
πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ.
σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθαμβήσεν κλύων
εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παιδίου.
στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τοῦ ἦν μέλον,
εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ·
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον
ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπάσας
κολεῶν ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔστεψεν κόμης.
ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμῶν θεᾶς
λαῒδν κανοῦν ἔβρεξε χέρνιβάς θ' ὁμοῦ.
ἔλεξε δ', Ὦ Διὸς Ἄρτεμις θηροκτόνε,
τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
δέξαι τὸ θῦμα τόδ' ὅ γέ σοι θωρύσσεθα
στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
ἄχραντον αἷμα καλλιπαρθένου δέρης,
καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα,
Τροίας τε Περγαμ' ἑξελεῖν ἡμᾶς δορί.
ἐς γῆν δ' Ἀτρέϊδαι πᾶς στρατὸς τ' ἔστη βλέπων.
ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπήῖξατο,
λαμών τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν·
ἐμοὶ δέ τ' ὄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆλει φρενί,
κᾶστην νενευκώς· θαῦμα δ' ἦν αἴθηρ ὁρᾶν·
πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς,
τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν οὐ γῆς εἰσέβη.
βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατὸς,
ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος
φάσμ', οὗ γε μηδ' ὁρωμένου πίστις παρῆν·
ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπὴς τε τὴν θέαν,
ἧς αἵματι βωμοὺς ἐραίνετ' ἄρδην τῆς θεοῦ.
κἀν τῷδε Κάλχας πᾶς δοκεῖς χαίρων ἔφη,
Ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
προὔθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
ταύτην μᾶλλον τῆς κόρης ἀσπιζεται,
ὡς μὴ μιάνῃ βωμὸν εἰγενὲς φύτευμ.
ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὔριον
δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἷρε ναυβάτης,
χώρει τε πρὸς ναῦν· ὡς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ
λιπόντας ἡμᾶς Λύκιδος κοίλους μυχοὺς
Λίγυων οἷβμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
κιτηνθρικώσθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλυγί,

τὰ πρίσφορ' ἠξιωθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.
πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι τάδε,
λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ
καὶ δόξαν ἔχει δράσαντι καλ' Ἑλλάδι.
ἐγὼ πυρῶν δὲ καὶ τῶ πρῶτα ὀρῶν λέγω·
ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πύσει πάρες χύλον·
ἀπροσδόκητα δ' ἔρροντίς τὰ τῶν θεῶν,
σῴζουσι δ' οὓς φιλοῦσιν. ἦμαρ γὰρ τόδε
θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σήν.
ΧΟ. ὡς ἡδυμαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου
ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.
ΚΛ. ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; πῶς δέ σε προσείπω; πῶς δὲ φῶ;

πωμ[illegible]
ὡς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν;
ΧΟ. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει,
τοῖσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φρίζειν μύθους.
ΑΓ. γύναι, θυγατρὸς ἕνεκ' ὀλβίοι γενούμεθ' ἂν·
ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον ναγενῆ
στείχειν πρὸς οἶκους· ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὁρᾷ,
καὶ χαίρ· χρόνιά γε τἀμά σοι προσφθέγματα
Τροιζῆθεν ἔσται, καὶ γένοιτό σοι κιλλῶς.
ΧΟ. χαίρων, Ἀτρείδη, γὴν ἱκοῦ Φρυγίαν,
χαίρων δ' ἐπέπνευσε,
κἀλλιστά μοι σκίλ' ἀπὸ Τροίας ἑλών.]

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.	ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.	ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἴλιου εἰς Σικελίαν ἀπεχρίφη παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν ἕως δὲ ὁ Πολύφημος εἶρχεν ἐν βουλευόμενος ἐνεὶ τοὺς τῆς τῶν ἰδίων ἐκφυγήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τὸν ξένον Σατύρους, οἶνον δοὺς ἄρνας ἡμέλλε λαμβάνειν καὶ γάλα ληστεύοντα καταλαβεῖν φησι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

Ὦ Βρόμι, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
νίν χὠ' ἐν ἥβῃ τοἰμὸν ηὐσθένει δέμας·
πρῶτον μὲν ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ᾠχου τροφούς·
ἔπειτα δ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς
ἔστεψα σῷ πατρὶ παμπαιπάιτης γεγὼς
Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσην θενὼν δορί
ἕστευνα. φίρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω ;
οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκύλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνων·
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
λησταῖν ἐπῶρσεν, ὡς ὀδηθείης μακράν,
ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
αὐτὸς λαβὼν ηὔδυνον ἀμφήρες δόρυ,
παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἤμενοι, γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτουν σ', ἄναξ.
ἦλθ δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
ἄπνοιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
ἵν' οἱ μονῶπες ποιτίον παῖδες θεοῦ
Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τοίτων ἑνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἰν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
Πολύφημον. ἀντ. δ' εἰόων βακχευμάτων
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα, νεανίαι πεφυκότες,
ἐγὼ δὲ πληροῖν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
μόνων τέταγμαι τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δεῖπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδε μ' ἁρπάγῃ δόμους,
ὡς τὸν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεξώμεθα.
ἦδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα ; μῶν κρότος σικινίδων
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χὤτε Βακχίῳ
κώμῳ συναυλοῦσιν ἀλθαίαν ὀδοῦσι
προσῆλ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σανλοήμενοι ;
ΧΟ. πᾶ δῆ μοι γενναίων μὲν πατέρων,
γενναίων δ' ἐκ τοκάδων,
πᾶ δῆ μοι νίσεσι σκοπελους ;
οὐ ταῦ' ὑπήνεμος αὔρα
καὶ ποιηρὰ βοτάνα,
δυιάζει θ' ὕδωρ ποταμῶν.
ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
τρων, οὗ σοι βλιαχαὶ τεκέων.
ψίττ', οὐ ταῦ' οὖν οὐ τάδε νεμεῖ,
σὺδ αὖ κλιτῦν δροσεραν ;
ὢη, ῥῦψω πέτρον τάχα σου,
ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κεράστα
μηλοβάτα στασίωρον *
Κύκλωπος ἀγροβότα.
σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον ἀντ.
δεῦμα θελαίτε σταφυλῆς,
ἃς λείπεις ἁρνῶν θαλάμοις.
πεθοῖσί σ' ἀμερόκοιτοι
βλιαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
εἰς αὐλάν ποτ', ἀμφιαλεῖς
ποιηροὺς λιποῦσα νομάς,
Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων ;
οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
οὐ τυμπάνων ἁλαλαγμοὶ
κρήναισι παρ' ὑδροχίτοις,
οὐκ οἶνον χλωραὶ σταγόνες,
οὐ Νύσα μετὰ Νυμφᾶν.
Ἴακχον Ἴακχον ᾠδὰν
μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
ἂν θηρεύων πετόμαν
Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
ὦ φίλος ὦ φίλε Βάκχε,
ποῖ οἰσπτλεῖς
ξανθὰν χαίταν σείων ;
ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόσπολος
θηρεύω Κύκλωπι
τῷ μονοδέρκτῳ,
δούλιος ἁλαίνων σὺν τῷδε
τράγου χλαίνα μελέᾳ
σὰς χωρὶς φιλίας.
ΣΕ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ
πεσόντες ἀσφαλῶς προσπόλοις κελεύσατε.
ΧΟ. χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις ;
ΣΕ. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος,
κώπῃς τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινί
στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι
τεύχη φέρουσι κενά, βοράς κεχρημένοι,
κομιστὰς τῷ ξένοισιν. ὦ ταλαίπωροι βέλτε.
τίνες ποτ' εἰσίν ; οὐκ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον οἵδε ἔντιν, ἤδενον στέγην
τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τὸν [illegible]

ἀλλ' ἤ τιγνι γίγνεσθ', ὦ 'κπεθέμεθα
σεθεν παρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
ΟΔ. ξένοι, φράσατ' ἄν νῶιν ποτίμων πόθεν
δράψῃς ἄκρας λάζωμεν; εἴτε τις ἐλει
βορᾶν ὄζῃσαι νυκτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆσαι; ὑρωμοὶ πᾶιν ὑγίμεν ὑσβαλεῖν·
Σατύροων πρὸς ἄντρος τόνδ' ὁμίλον εἰσορῶ.
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
ΣΕ. χαῖρ', ὦ ξεῖ', ὅστις δ' εἶ φράσον, πάτραν τε σήν.
ΟΔ. Ἴθακος Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
ΣΕ. οἶδ' ἀνδρὰ κρύπαλον, δρυμὸ Σισύφου γένος.
ΟΔ. ἐκεῖνος οὐτός εἰμι· λοιδόρει δέ μή.
ΣΕ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε κἀπὸ Τρωικῶν πόνων.
ΣΕ. πῶς; πορθμὸν οἱκ ἤδειστα πατρῴας χθονός;
ΟΔ. ἀνέμων θέελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βίᾳ.
ΣΕ. πανταὶ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπέστάλης;
ΣΕ. λησταὶ διώκων, οἱ βρόμιον ἁνῆπασαν.
ΟΔ. τίς δ' ἦθε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;
ΣΕ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
ΟΔ. τείχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
ΣΕ. οὐκ εἰσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;
ΣΕ. Κύκλωπες ὑπτρ' ἴχνιττες, οὐ στέγας δόμων.
ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμειται κράτος;
ΣΕ. νομάδες· ἀκαίει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
ΟΔ. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;
ΣΕ. γάλακτι καὶ τυρόισι καὶ μήλων βορᾷ.
ΟΔ. ὑρωμοὶ δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;
ΣΕ. ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
ΟΔ. φιλοξένοις δὲ κῶσιοι περὶ ξένους;
ΣΕ. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
ΟΔ. τὰ φῆς; ὑροᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
ΣΕ. οὐδεὶς μολὼν δεῖρ' ὅστις οὐ κατεσθίγη.
ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;
ΣΕ. φροῦδος πρὸς Αἴτνῃ, θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
ΟΔ. οἰσθ' οὖν ὁ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
ΣΕ. οἰκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρῴημεν ἄν.
ΟΔ. ὄδησον ἡμῖν σίτον, οὗ σπανίζομεν.
ΣΕ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
ΟΔ. ἀλλ' ἡδὺ [illegible] καὶ τῶν ἀγρίων.
ΣΕ. καὶ τυρὸς ὑπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
ΟΔ. [illegible] φαῦλ' ἂν ἐπιστήμοσιν πρᾶττει.
ΣΕ. σὺ δ' αὐτὸδωσεῖς, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
ΟΔ. οὐ χρυσὸν, ἀλλὰ πῶμα Διόνυσον φέρω.
ΣΕ. ὦ φιλτατ' εἰπὼν, οὐ σπανίζομεν πάλαι.
ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
ΣΕ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ πατὴρ ἀγκὼλαις;
ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.
ΣΕ. ἐν σὺ ἡμαισιν νεῶς ἐστιν, ἢ ῥίζωσι σύ νιν;
ΟΔ. οὐ' ἀσκὸς, ὃς κεῖθει νιν, ὡς ὁρᾷς, γέγον.
ΣΕ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθου πλήσειέ μου.
ΟΔ. ναὶ δὶς τόσων πῶμ' ὅσαν ἂν ἓξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
ΣΕ. καλὴν γε κἠδὴν εἶπας, ἡδέως δ' ἐμοὶ.
ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατου μέθυ;
ΣΕ. εἶκαιον· ἢ γὰρ γείμα τὴν ὠὴν κιλεῖ.
ΟΔ. καὶ μὴν ὑβελκὼ καὶ πιεῖν' ἀσκοῦ μέτα.
ΣΕ. [illegible] πάντων.
ΟΔ. ἴδου. ΣΕ. παπαῖ, ὡς καλὴν ὕσμὴν ἔχει.
ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
ΟΔ. γεῖσαι νυν, ὡς ἂν μὴ λίχῃρ' ἐπαινῇς μόνον.

ΣΕ. βαβαῖ· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
ΟΔ. ἆ ἆ.
ΟΔ. μὸν τὸν λάριγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
ΣΕ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὐνυχας ἀφίκετο.
ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
ΣΕ. χάλα τὸν ἀσκὸν μὐναν· ἔα τὸ χρυσίον.
ΟΔ. ἐκφέρετέ νυν τυρείματ' ἢ μήλων τύκον.
ΣΕ. δράσω ταῦ', ὁλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κἰλικα βουλοίμην μίαν.
πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα.
ῥίψαι τ' ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὑφρῦς.
ὡς δ' ὃε γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
ὃν ἔστι τουτὶ τοὐρθὸν ἐξανιστάναι,
μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ παρεσκευασμένου
ψαῦσαι χεροὶν λειμῶνος, ὀρχηστύς θ' ἅμα,
κακῶν τε λήστις. εἶτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
τοιοῦδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλιλήσωμέν τί σοι.
ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
ΧΟ. ἐλιάζετε Τροίαν τὴν' Ἑλένην τε χειρίαν·
ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν.
ΧΟ. οὖκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε,
ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
ἐπεί γε πολλοῖς ἤδεται γαμουμένη;
τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον
κλωὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
ἐξεπτοήθη. Μενέλεων ἀνθρώποισιν
λῴστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένοσ ποτὲ
φίλναι γυναικῶν ὦφελ', εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
ΣΕ. ἰδοὺ ταῦ' ἰμὶς πωμεῖνον βοσκήματος.
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαὶ,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
φίρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βώτρους ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδώτες εὐῖον.
ΟΔ. οἴμοι· Κύκλωψ δ' ἐρχεται· τί δράσομεν;
ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῦ χρὴ φυγεῖν;
ΣΕ. εἶσω πέτρας τῆσδ', ὥσπερ ἂν λάβοιτέ γε.
ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
ΣΕ. οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
ΟΔ. οὐ δῆτ'· ἐπεί τἂν μεγίλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ ψευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, καθανούμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.
ΚΥ. ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἡ ῥμθυμία;
τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρύπαλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεάγονα βλαστήματα;
ἢ πρὶς τε μαστοὶς εἰσι χὐπὸ μητέρων
πλευρὰς τρίχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύξεσι
πλήρωμα τυρῶν ὅστιν ἐξημελγμένον;
τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
ΧΟ. ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκίφαμεν,
καὶ τάστρα καὶ τὸν Ὑάδων δέρκομαι.
ΚΥ. ἄριστόν ὅστιν εὖ παρεσκευασμένον·
ΝΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
ΚΥ. ἦ καὶ γάλακτός εἰμι κρατῆρες πλέῳ;
ΝΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.

ΚΥ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον ;
ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.
ΚΥ. ἡμιστ· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
ἀλλ' τὸν ὄλλον τοῦτ' ὄρᾶ πρὸς αὐλιόν ;
ἦσταί τινες κατέσχου ἢ κλῶπες χθόνα.
ὁρᾷ γέ τοι τοῦσδ' ἄρπαξ ἐξ ἄντρων ἐμὸν
στρεπταῖς λίγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους.
τείχη τε τυρῶν συμμιγῆ. γέροντά τε
[illegible]
ὄμοι, πυρίσσω σιγκεκομμένος τἀλας.
ΣΕ. ὑπὸ τοῦ· τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπέκτεινεν, γέρον ;
ΣΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οἰκεῖων φέρειν.
ΚΥ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεὸν μὲ καὶ θεῶν ἄπο ;
ΣΙ. ἔλιγον ἐγὼ τἀδ'· οἱ δ' ἐφύλοσν τὰ χρήματα,
καὶ τὸν γε τυρῶν οὐκ ἐῶντος ἤσθιον.
τοὶς τ' ἄρνας ἐξεφόρευτον· δῆσαντες δέ σε
κλωῷ τριπλοῖ κατὰ τὸν ὠμφαλὸν μέσον
τὸ σπλάγχν' ἕφασκον ἐξαμῆσεσθαι βίᾳ,
μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψειν σέθεν,
κἄπειτα συνδήσαντες ἐς θἀδώλια
τῆς ὑηὸς ἐμβαλοῦντες ἀποδῶσειν τινὶ
πέτρους μοχλεύειν, ἢ ἐς μυλῶνα καταβαλεῖν.
ΚΥ. ἄλησθες ; οὕκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
ἐπίσβεις ἀνάψεις ; ὡς σφαγιάσεις αἰτίκα
πλῆσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
θερμὴν ἕλωτος δαΐτ' ἄπερ κρεανόμου.
τὰ δ' ἐκ λίβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα·
ὡς ἕκπλεώς γε δαιτὸς εἰμ' ὀρεσκόου·
ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
ΣΥ. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα, ξεν
ἤδιον' ἐστίν. οὐ γὰρ οἶν νεωστί γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῖτ' ἀφίκοντο ξένοι.
ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρῄζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
σῶν ἄντρων ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
τοὺς δ' ἄρας ἡμῖν οἶνος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἄπημπολᾶτο τε κἀδίδοτο πιεῖν λαβὼν
ἑκὼν ἑκοῦσι, κοὐδὲν ἦν τούτων βίᾳ.
ἀλλ' οἶνος ἡγεῖ οὐδὲν ὧν φησιν λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τᾷ σά.
ΣΕ. ἐγώ ; κακὼς γὰρ ἐξόλοι'. ΟΔ. εἰ ψεύδομαι.
ΣΕ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
μά θ' ἁλὸς κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον,
ὦ θεοποίασε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οἴτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλοιντ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
ΧΟ. αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
ἀπόλοιτ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μαδίκει.
ΚΥ. [illegible]
πλείω πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἐρίσθαι· πῶθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι ;
ποῖ δὴ ποτ', τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις ;
ΟΔ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
[illegible]
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.

ΚΥ. ἦ τῆς κακίστης οἱ μετῆλθεθ' ἁρπαγὰς
Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν ;
ΟΔ. οἵτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντλήκοτες.
ΚΥ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδὲν αἰτιῶ βροτόν.
ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθεροῦν.
μὴ τλῇς πρὸς ἄντρα σοῖς ἀφιγμένους φίλοις
κτανεῖν, βορᾶν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
οἱ τὸν σὸν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
ἐρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
ἱρὸς τ' ἀθρανστος Ταινάρου μένει λιμήν,
Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες, ἥ τε Σουνίου
δῖας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα.
Γεραίστιοί τε καταφυγαί, τά θ' Ἑλλάδος
δύσορά γ' ὀνεῖδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
ὧν καὶ σὺ κοινὸς γῆς γαρ Ἑλλάδος μυχοὶς
οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
νόμοις δὲ θεηγοὶς ἐς λόγους ἀποστρέφου,
[illegible]
ξένιά τε δοῦναί τ' πέπλους ἐπαρκέσαι,
οἷκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὀδελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθου πλῆσαι σέθεν.
ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχίρωσ' Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιοῖσα δορυπετῆ φόνον.
ἀλάχνος τ' ἀνάνδρους γραῖς τ' ἄπαιδας ὤλεσε
πολιούς τε πατέρας. εἰ δέ τοὺς λελειμμένους
σὺ συμπυρώσας δαΐτ' ἀναλώσεις πικράν,
[illegible]
πάρες τὸ μόργυν σὴς γνάθου, τὸ δ' εἰσεδὲς
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη ποτηρὰ ξημίαν ἠμείψατο.
ΣΕ. παραινέσαι σοι βούλομαι· τοῖς μὲν κρεῶν
μηδὲν λίπῃς τοῖδ'· ἢν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
[illegible]
ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεὸς·
τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εἰμορφίαι.
ἥκρας δ' ἑναλίας ἃς καθέδρυται πατὴρ
χαίρειν κελεύσω τἱ τἀδε πρὸ στήθων λόγῳ ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
οὗ μοι μέλει τὸ λοιπόν. ὡς δ' οὗ μοι μέλει
ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὀμβρῶν ἐκχυθῇ,
ἐν τῷδε πέτρᾳ στέγ' ἔχω σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
[illegible]
κροίῳ. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα θρῄκιος χέῃ,
δορᾶσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδὲν μοι μέλει.
ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
[illegible]
ἀγὼ οἵτινι θῶμ πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων
ὡς τοιμιτεῖν γε καὶ φαγεῖν τοῖφ' ἡμέραν,
Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτὸν· οἳ δὲ τὼς νόμους
ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπου βίον,
κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
οὐ παίσομαι δρῶν εὖ κατεσθίων τε σέ.

ξεῖνά τε λέξει τοιάδ', ὡς ἡμεμπτος ὤ.
πῦρ καὶ πατρῷον τέδε λελῆπεν θ', ὃς ζώσας
σὴν σῶμα διασῴσηται ἀμφιέξει καλῶς.
ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὖλιον θεῷ
ὧν ἀμφὶ δωμῶν σπάπτες εὐωχήτε με.
ὦ παῖδ' ἐμόν, πόνους μὲν Τρωικοὺς ἐπεξιὼν
ἐλλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀγοσίου
γνώμην κατέσχου πλίμενον τε καρδίαν.
ὦ Παλλὰς, ὦ θεότιμοι Διογενὲς θεοῦ,
τὴν νῦν ἄρξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἴκων ἔδρας,
Ζεῦ ξένε, ὅρα ταῦ· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζει. Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὄν, θεός.
εἰρεῖας φάριγγος, ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χείλος· ὡς ἑτοιμά σοι
ἐβδὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο χναίειν,
βρύκειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
θοαυμάλλῳ ἐν αἰγιδὶ κλινομένῳ.
μὴ μοι μὴ πηδείδων
χαιρέτω μὲν αἰλιες ἥδε,
ἀποσῶμαι ἂν ἔχει θυσίαν
κρᾶν κεχαρμένος βορᾷ·
ἰηλῆς ὁ τλήμων, ὅστις
δώμᾶτων ἐφεστίους ξένους
κόπτων, ἑβδά τε δαινύμενος μναρωΐσιν ὀδοῖσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' αἰθρίκων κρέα.
ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρωπ' ἔσω,
κοὐ πιστά, μᾶλλον εἰκότ' οἷδ' ἔργοις βροτῶν ;
ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεύ ; μῶν τεθοίνατ' εἴδεα
φίλουσ ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ ;
ΟΔ. ἔστοιτ' γ' ἀθρήσας κἀπεδαστάσας χεροῖν,
οἱ σαρκὸς εἶχον εἰτραφέστατον πάχος.
ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε ;
ΟΔ. [illegible]
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑφηλῆς δρυὸς
κορμοὺς πλατείας ἐσχάρᾳ βαλὼν ἔπι,
πρισσῶν ἅμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φίλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ὄσγτεν εἰνὴν πλησίον πυρὸς ἥλογί.
κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἀμέλγας, λευκὸν ἐσχίας γάλα.
σκέφας τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εἶρος τριῶν
πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
καὶ χάλκειον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
ὀβελοὺς τ' ἤκρυτ' μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ,
ἑστῶτ' ἐὰ ὀμπάλῳ γ', ἀλλὰ παλιόῤῥου κλάδῳ,
λίτναίᾳ τε σφηγείᾳ πτελέκεων γνάθοι.
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
Λιδόυ μαγείρῳ, ἥδε συμμάρψας δύο
τῶν μὲν λέξητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, τέκνοιτος ὀμπάσας ἄκρον ποδός,
παίων πρὸς ἕδεν ὀβελὸν ἐπῆκτο πετρίνου λίθου.
ἐγκεῖθεν ἐξέρπυσε, καὶ σκόμπασας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξέπτα πυρί.
τὰ δ' ἐς λέξητ' ἐφῆκεν ἔφεσθαι μέλη.

ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δίκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
ἐκρυπτόμην Κύκλωπι κἀβιακόουν·
ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοὶς πέτρας
πτῆξαντες εἶχον, αἵμα δ' οἷς ἐνὴν χροΐ.
ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
ἀνέπεσε, φάριγγος αὐθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκάφος
Μάρωνος αὐτῷ τοῖδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
σκεῦαι τόδ' οἷον Ἕλλὰς ἀμπέλων ἄπο
θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
ὁ δ' ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
ἔκαστ' ἐπαινεῖ τ' ἀμαστεῖ ἐλκύσας,
κἀπήνεσ' ἅρας χείρα, φίλτατε ξένων,
καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
ἠσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγὼ,
ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
καὶ δὴ πρὸς ὠδὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
ἄλλην ἀπ' ἄλλη σπαιρὴν ἐθεσπιῳδουν ποτῷ.
ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
ὅμοσ', ἐπῆκει δ' ἄυτρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
σιγῇ, σὰ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἶπατ' εἴτε χρῄζετ' εἴτ' οὐ χρῄζετε
φείγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
ναίειν μέλαθρα Ναΐδων νεμῆρ μέτα.
ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἥνεσεν.
ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κἀποκειρβαίνων ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἰξῷ τῇ κύλικι λεληριμένος
πτέρυγα σαλεύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διώνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι πρωσφερῆ.
ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τῆνδ' ἰδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χηρεύομεν, τὸν' οὐκ ἔχοιτες καταφυγεῖν.
ΟΔ. ἄκουε δ' νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.
ΧΟ. λέγ'· ὡς 'ἀσιδὸς οὐκ ἂν ἥδιον ψόφου
κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.
ΧΟ. ξυνῆκ', ἕρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
σφάξαι μενοινᾷς ἢ πετρῶν ὄσαι κάτω.
ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον, δίλιτος ἡ 'πιθυμία.
ΧΟ. πῶς δαί ; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
ΟΔ. κῶμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μοῦνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
ὃν φλογμὸν τῷδ' ἐξαποβύνας ἄκρον
ἐς πῦρ καθήσω· κἀθ' ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ὅρας θερμὸν ἐς μίσην βυλὸν
Κύκλωπος ὄψιν ὅμματ' ἐκτῄξω πυρί.
νωνπηγίαν δ' ὅπτεί τις ἁρμὸξων αὐηρ
ἔχοιτων χαλκῆν τριπλοῦν κατηρτισμένοι,
οὗτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαισφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναναὸς κύρας.
ΧΟ. ἰοὺ ἰού.
γίγνθα, μανιόμεσθα τοῖς εὑρήμασιν.
ΟΔ. κὤπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε

νέως μελαίνης κοίλον ἐμβήσας σκάφος
δεῦλαι κάπειτ' ἀπαστελῶ γέλωτα.
ΧΟ. ἴστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα 470
δαλοῦ; φύσει γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτέον.
ΧΟ. ὡς κἂν ὁμαῖσιν ἑκατὸν ἁράμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
σφθαλμὸν ὑπὸν σπάσας ἐκτρίψαιμι. 475
ΟΔ. σιγᾶτέ νυν· δίδλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χώραν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἁπολιτῶν φίλους
τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι
κἀτοι φύγοιμ' ἄν, κἀκβλέψῃ' ὑπτρου μυχῶν· 480
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἁπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἵπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.
ΗΜ. ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας 485
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
ΗΜ. σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἀγρίως κελαινὸν μοναυχίζοντος
σκαιὸς ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων. 490
φέρε νυν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
ΧΟ. μακάριοι δὲ εὐιάζει
θοηγῶν φίλοιαιι πηγαῖ
ἐπὶ κώμον ἐκπεπασθεῖς,
φίλον ἄνδρ' ἰσπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοισί τ' ἄνθος
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας 500
μυρόχριστος λιπαρὸν βύ-
στριχον, αὐδᾷ δὲ, θύραν τίς οἶξει μοι;
ΚΥ. ποπαπᾶ, πλέως μὲν οἴνου,
γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥδῃ,
σκάφος ὁλκὰς ὡς γεμισθεὶς 505
ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρὸν
ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν ἔνδος μοι. 510
ΚΟ. καλὸν ὄμμασιν δεσποτικὸς
καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων.
* * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λέγνα δ' ἡμεὶν ἀμμέναι σὸν
χρό', ἄγ' ὦ τέρεινα νύμφα 515
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
στερφώνων δ' οὐ μία χροιὰ
περὶ σὸν κράτα τάχ' ἐξομιλήσει.
ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τοίτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἑδωκά σοι. 520
ΚΥ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
ΚΥ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
ΟΔ. τοιοσδ' ὁ δαίμων· οἰδέναι βλάπτει βροτῶν.
ΚΥ. θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκοις ἔχων; 525
ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εἰπετής.
ΚΥ. οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ δῶμ' ἔχειν ἐν ἑρμασιν.
ΟΔ. τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
ΚΥ. μισῶ τὸν ἀσκὸν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεἰθύμει, Κύκλωψ. 530
ΚΥ. οὐ χρή μ' ἀδελφοὺς τοὺδε προυδοῦναι ποτοῦ;
ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.
ΚΥ. δίδοῦς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
ΟΔ. πυγμᾶς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
ΚΥ. μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὗτις ἂν ψαύσειέ μου. 535
ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκὼς ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
ΚΥ. ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων κῶμον φιλεῖ.
ΟΔ. ὃς δ' ἂν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
ΚΥ. τί δρῶμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
ΣΕ. δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; 540
καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὖδας ἀνθημᾶς χλόης.
ΣΕ. καὶ πρὸς γε θἅλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
κλίθητί νὺν μοι πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
ΚΥ. ἰοὺ
τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθέ μου τίδης; 545
ΣΕ. ὡς μὴ παρὼν τις καταλάβοι.
ΚΥ. πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλει· κἀτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοὔνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
ΟΔ. Οὖτιν· χάρμ' ἐν τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
ΚΥ. πάντων σ' ἑταῖρων ὕστερον θυνόσομαι. 550
ΟΔ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
ΚΥ. οὕτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
ΣΕ. οὐκ, ἀλλ' ἐμ' οὖτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
ΚΥ. κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
ΣΕ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μού φησ' ἐρᾶν ὕντος καλοῦ. 555
ΚΥ. ἔγχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
ΣΕ. πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
ΚΥ. ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.
ΣΕ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν σέ γε
στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τ' ἔτι.
ΚΥ. ὠνοχόος ἀδικος. 560
ΣΕ. ναὶ μὰ Δί' ἀλλ' ὦνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψει πιεῖν.
ΚΥ. ἰδοὺ, καθαρὸν τὸ χείλος αἱ τρίχες τέ μου.
ΣΕ. θές νυν τὸν ἀγκῶν' εἰρύθμως, κἄτ' ἔκπιε,
ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα χὤσπερ οὐκ ἐμέ. 565
ΚΥ. ἃ ἃ, τί δράσεις; ΣΕ. ἡδέως ἡμύστικα.
ΚΥ. λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μου γενοῦ.
ΟΔ. γιγνώσκεται γοῦν ἄμπελος τὴμὴ χερί.
ΚΥ. φέρ' ἔγχεόν νυν. ΟΔ. ἐγχέω, σίγα μόνον.
ΚΥ. χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν. 570
ΟΔ. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπῃς.
συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
ΚΥ. παπαῖ, σοφὼν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπελου.
ΟΔ. κἂν μὲν σπάσῃς γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέγξας ἄδιψον ινδῦν, εἰς ὕπνον βαλεῖ· 575
ἢν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
ΚΥ. ἰοὺ ἰού,
ὡς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις·
ὁ δ' οὐρανὸς μοι συμμιγνυμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὸ πᾶν τε διαμόνων ἀγυὸν σέβας. 580
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἅλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κἀλλίστα νὴ τὰς Χάριτας. ἥδομαι δέ που
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
ΣΕ. ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμὶ Γανυμήδης, Κύκλωψ; 585
ΚΥ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
ΣΕ. ἀπολωλα, παῖες, σχετλία πεπονθὼς κακά.
ΧΟ. μέμφει τὸν ἔραστὴν κἀντρυφᾷς πεπωκότι·

ΣΙ. ὦμοι· πεφρόντικας εἴδων ὕβριμα τάχα.
ΟΔ. ἄγε δή, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
ἕπεσθε μετ' ἀνδρῶν τῷ δ' ἵππῳ παρεισάμενοι
τοὺς ἐξ ἀκμαίου φάσγανος ὠθήσει κρᾶτα.
[illegible]
παρεπρέσβευται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυρὸν
Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει.
ΧΟ. πέπρακ' τὸ λῆμα κἀδάμαστος ἕξομαι.
χρυσὸν δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τῶν πατρῴα παθεῖν
ἀπαλλαγῶν, ὦ σοὶ τἀδελφ' ἐστὶν εἰσπεπτῶ.
ΟΔ. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
λαμπὰς περῶσα δῶμ' ἀπαλλάξῃ θ' ἅπας,
τό τ'. ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε,
ἄκριτος ἐλεύθερμί τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πύνοις
αὐτὸν τε ναύτας τ' ἀπόλεσητ' Ὀδυσσέα
ἰὼ ἀκρῖαι, ὦ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,
τὸ δαιμόνιον δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.
ΧΟ. λήθεται τῶν πραγήλων
ἑτύπων ὁ κακεύνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάλα
φασσόμενος ὀλεῖ κόμας·
ξέσ βαλὼς ἠνεγκακομένος·
καίπτεται ἐς σποδιὰν ὀρειὸς ἄσπετον ἔρνος.
ἀλλ' ἴτω Μάρων·
πρασσέτω μαινόμενος·
ἐξελίτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς πιν κακῶς.
κἀγὼ τὸν βλοκισσοσφόρον Βρόμιον
πεθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιτὸν ἑρημίαν.
ἆρ' ἐς τοσοῦτ' ὠφέλημα;
ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῦν ἐῶ,
οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρίμπτεσθαί τινα,
[illegible]
θῆμι Κύκλωπος ἐξαμιλλᾶσθῆ πυρί.
[illegible]
ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ βαλοῦ χερῶν
ἕσω μολύντες· διάκτορος δ' ἐστὶν καλῶς.
ΧΟ. οὐκοῦν σὺ ταξεις οὐστινας πρώτους χρεὼν
καστόν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἴσμεν μακρίτερον πρὸ τῶν θυρῶν
ἑστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
ΗΜ. ταυτὸν πεπόνθατ' ἀρ' ἐμοί. τοὺς γὰρ πόδας
ἑστῶτες ἰσπάσθημεν οὐκ οὖσ' ἐξ ὅτου.
ΗΜ. ἑστῶτες ἰσπάσθητε; ΗΜ. καὶ τά γ' ὄμματα
μέσ' ἑστὶν ἡμῶν κἀνεοι ἢ τέφρας ποθέν.
ΟΔ. ἄνδρες ποιημὶ κοὐκέτ' οὖσε σύμμαχοι.
ΧΟ. ἰοὺ τὸ νῶτον τὴν μάχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς δόλιστα ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενοι, αὐτῇ γίγνεται πουηρία·
ἀλλ' οἶδ' ἐφορῶν Ὀρθίους ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτομάτων τὸν βαλὸν ἐς τὸ κρανίον
[illegible]
ΟΔ. πᾶλαι μὲν ᾔδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
νῦν δ' οὐδ' ἀμεινον. τοῦσε δ' οἰκείοις φίλοις
χαίρεθ' ἁμᾶς ἀνύτερη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' οὖν ἐπιτρελλεῖ γ', ὡς εἴγνυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτηρώμεθα.
ΧΟ. δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφλόσθω Κύκλωψ. 655
ἰὼ ἰώ.
[illegible]
ἐκκαίετε τὴν ὀβρίν
θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
τέφιετ' ὦ, καίετ' ὦ
τὸν Αἴτνας μηλονόμον. 660
τύμπυ', ἕλκε, μὴ σ' ἐξοδυνηθεὶς
δράσῃ τι μίταιον.
ΚΥ. ὦμοι, κατηρθακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
ΧΟ. καλὸς γ' ὁ παιὼν μέλπε μοι τύπθ', ὦ Κύκλωψ.
ΚΥ. ὤμοι μάλ', ὡς ἐβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν. 665
ἀλλ' οὐτι μὴ φίγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πιδλαισι γὰρ
σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναμύσω χέρας.
ΧΟ. τί χρῆμ' ἀύτεις, ὦ Κύκλωψ; ΚΥ. ἀπωλύμην.
ΧΟ. αἰσχρὸς γε φαίνει. ΚΥ. κἀπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος. 670
ΧΟ. μελίων κατεπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
ΚΥ. Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδείς σ' ἠδίκει.
ΚΥ. Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.
ΚΥ. ὡς δὴ σύ. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείη τυφλόν;
ΚΥ. σκώπτειν· ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν; 675
ΧΟ. οὐθαμοῦ, Κύκλωψ.
ΚΥ. ὁ ξένος, ὃν ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μιαρός, ὃς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλασεν.
ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.
ΚΥ. πρὸς θεῶν πεφεύγασ' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;
ΧΟ. οὗτοι σιωπᾷ τὴν πετραν ἐπηλυγα 680
λαβόντες ἑστήκασι. ΚΥ. ποτέρας τῆς χερός;
ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΥ. ποῦ;
ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
ἔχεις; ΚΥ. κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
παίσας κατέαγα.
ΧΟ. καί σε διαφεύγουσί γε.
ΚΥ. οὐ τῆδ', ἐπεὶ τῆδ' ἔβαιν. ΧΟ. οὐ ταῦτ' λέγω. 685
ΚΥ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγουσίν σε πρὸς τὸ πρωτερά.
ΚΥ. ὤμοι· γελῶμαι κερτομεῖτε μ' εἰ κακῶς.
ΧΟ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πράσθεν οὗτός ἐστί σου.
ΚΥ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;
ΟΔ. τηλοῦ σίθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σφῶ' Ὀδυσσέως τόδε. 690
ΚΥ. πῶς εἶπας; οὔνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ΟΔ. ὅπερ γ' ὁ φύσας μ' ὀνόμαζ' Ὀδυσσέα.
δώσειν δ' ἐμέλλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἀν Τροίαν γε διεπυρσεύσαμην,
εἰ μή σ' ἑταίρου φόνον ἐτιμωρησάμην. 695
ΚΥ. αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καί σε τοι
δίκας ἰφίξειν αὐτὶ τῶνδ' ἰδίσπαστ',
πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναυρομένους. 700
ΟΔ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δίβραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὼς σκάφος
ἵξω 'πὶ πόντου Σικελὸν ἐς τ' ἐμὴν πάτραν.
ΚΥ. οὐ δῆτ', ἐπεί σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
[illegible] συντείνας βιαίως. 705
ἄνω δ' ἐπ' ἄχθη εἶμι, καίπερ ὢν τυφλὸς,
δι' ἀμεμπτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συννᾶται γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
[illegible] ἐκλείπομεν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Δ[illegible] Πο[illegible] ΙΣ.
ΚΗΡΥΞ Α.
[illegible]Σ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ Βασιλέως ἥκοντες
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.
ΘΕΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.
ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.
ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.
ΘΕΡΑΠΩΝ Εὐριπίδου.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΔΑΜΑΧΟΣ.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.
ΚΟΡΑ θυγατέρα τοῦ Μεγαρέως.
ΣΤΚΦΑΝΤΗΣ.
ΒΟΙΩΤΟΣ.
ΝΙΚΑΡΧΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.
ΚΗΡΥΞ Β.
ΓΕΩΡΓΟΣ.
ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ
ΚΗΡΥΞ Γ.
ΑΓΓΕΛΟΙ Α. καὶ Β.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

[illegible] πολιτῶν ἀγαπῶντας, καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὴν μὲν πρώτην Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀναπεπλεμένος εἰς τὴν ἀγοράν, οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συνεφάντων συλλαβόμενος τινὰ ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀληνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Νοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἱπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται· τρίτος Εὐπολις Νουμηνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονταί τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον·
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς ᾔκοντες, οὐκ Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἶναι, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς ψησι, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακώνων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογίγραφα.
φίρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγᾷδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κίαρ εἰφράνθην ἰδών,
τοὺς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ κεχὴνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ' ἀνεῖπεν εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ἀσάμενος Βοιώτιον.
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥίψτομαι
οὕτως ἐδήχθη ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν, ὁπότ' οὖσης κυρίας ἐκκλησίας
ἐωθινῆς ἕρμος ἢ πνὺξ αὐτηί·
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἀνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἅθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώκστος εἰς ἐκκλησίαν
ἥκω κἀθήμαι· κἄτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στεῦμ, κεχηνὼ, σκομβιῶσμαι, περιθρομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἔρων,
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἠδὴν πρίω,
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
νὺν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὗτοι μεσημβρινοί.
οἷκ ἠγάρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

ΚΗΡ. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
ΑΜ. ἦδη τις εἶπε; ΚΗΡ. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΑΜ. ἐγώ. ΚΗΡ. τίς ὤν; ΑΜ. Ἀμφίθεος.
ΚΗΡ. οὐκ ἄνθρωπος·
ΑΜ. οὔ,
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
ἐξ ἧς Δυκίνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
ἁπάντας ποιεῖσθαι πᾶσι Δικαιοπολιστὰς μακρ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὤν, ὦνδρες, ἐφόδῳ οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις.
ΚΗΡ. οἱ τοξόται.
ΑΜ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεέ, περιόψεσθέ με;
ΔΙ. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
ΚΗΡ. κάθησο σίγα.
ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
ΚΗΡ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ Βασιλέως.
ΔΙ. ποίου Βασιλέως; ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι
καὶ τοῖς ταῦσι τοῖς τ' ἀλαζονείμασιν.
ΚΗΡ. σίγα. ΔΙ. βαβαιάξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.
ΠΡ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἑπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος·
ΔΙ. οὗμοι τῶν δραχμῶν.
ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καΰστριον
πεδίον ἀπαλλαττόμενοι ἐπισκηνοῦντες,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι.
ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἅπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος;
ΠΡ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν.
ΔΙ. ὦ Κραναὶ πόλις,
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρίσβεων;
ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους

τοὺς πλείστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
ΔΙ. ἡμεῖς δὲ λιπαινοῦντ' ἥκετε καὶ κατατρίψετε.
ΠΡ. ὅτε τοίνυν ἀφ' ὧν τὰ βασίλει' ἠλθομεν
ἐκεῖσε πρῶτον ἥκετε, στρατιὰν λαβόν,
κἄπειτ' ἐπ' αὐτοπάτων ἥκετε, στρατιὰν λαβών,
κἄπειτα δεῦρ' ἐπὶ τὰς ἀκάνθας ὡρμήσατε;
ΔΙ. πόθεν δὲ τὸν πρωτῶνα χρῶνον ξυνήγαγεν;
ΠΡ. τὴ παντελήνῳ· κἆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
ΔΙ. ἐκ κριθίνου δοῦς.
ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
δοῦς κριθαντήρας ; τῶν ἀλαζονευμάτων.
ΠΡ. καὶ ταῦ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὦνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
ΔΙ. ταῦτ' ἄρ' ἐβούλεσθε σύ, δὶς δραγμὰς φέρων.
ΠΡ. καὶ νὴν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν.
ΔΙ. ἐκσὺεις γε
κἀμὲ πατάξας τὸν γε σὸν τοῦ πρίσβεως.
ΚΗΡ. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός.
ΔΙ. ὦναξ 'Ηράκλεις·
πρὸς τῶν θεῶν, ἀπέρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις,
ἢ περὶ πέρων κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς ;
ὥσκωλ' ἔγγυς που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
ΠΡ. ἄγε δὴ σύ, βασιλεῦ ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξωσι' 'Αθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.
ΨΕ. ἰαστανὶν ἕξαρᾷ· ἀναπισσύνει σάτρα.
ΠΡ. ξυνῆκεθ' ὃ λέγει ; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΠΡ. πέμψειν βασιλεὺς φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λεγε δὴ σὺ μείζον καὶ σαφὲς τὸ χρυσίον.
ΨΕ. οὐ λῆμι χρῖσο, χανύπρικτ' 'Ιαονιῦ.
ΔΙ. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς.
ΠΡ. τί δαὶ λέγει ;
ΔΙ. ὅ τι ; χανυσπρώκτους τοὺς 'Ιάονας λέγει,
εἰ πρισδοκᾶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
ΠΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὧδε γε χρυσίου λέγει.
ΔΙ. ποίας ἀχάνας ; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μάνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν·
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀπεπέμψει χρυσίον ;—
ἄλλως ἀρ' ἐξαπατᾷμεθ' ὑπὸ τῶν πρίσβεων ;—
Ἕλληνικὸν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι,
. . . . . θεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνοίχοιν τὼν ἕτερον τουτονί
ἐγὼ 'ς ὅσ' ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμιδόπολον πρωκτὸν εὐυρημένε·
ταυτουσὶ δ', ὦ πίθηκε, τὼν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος ;
ἰδὲ δὲ τίς ποτ' ἐστίν ; οὐ δῆπου Στράτων.
ΚΗΡ. σίγα, κάθιζε.
τῶν βασιλέως ὀφθαλμῶν ἡ βουλὴ καλεῖ
εἰς τὸ πρυτανεῖον.
ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχύνη ;
πάπαι· ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι ;
τοὺς δ' ξενίζειν ἐμελλέποτέ γ' ἴσχει θύρα.
ἀλλ' ἐρημίσομαί τε δεινὼν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφιθέους μοι πού 'στιν ;
ΑΜ. οὑτοσὶ πάρα.
ΔΙ. ἰμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὑκτὼ δραχμὰς
σπονδὰς ποιήσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλίνθῳ·
ἐμοὶς δὲ πρεσβεύσαι καὶ κεχήνατε.
ΚΗΡ. πρωσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. ΘΕΩ. ὁδί·
ΔΙ. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
ΘΕΩ. χρώνου μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν,
ΔΙ. μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθὸν γε μὴ 'φερες πολύν.
ΘΕΩ. εἰ μὴ κατέντυψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς.
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῆς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', 'Αθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱὸς, ὃν 'Αθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἦρα φαγεῖν ἀλλάνταs ἐξ 'Απατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὦμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἐχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' 'Αθηναίους ἐρεῖν,
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείσομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθί· σὺν τῷ σῷ τῶν παρνόπων.
ΘΕΩ. καὶ νὴν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν.
ΔΙ. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.
ΚΗΡ. οἱ Θρᾷκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν.
ΔΙ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν ; ΘΕΩ. 'Οδομάντων στρατός.
ΔΙ. ποίων 'Οδομάντων ; εἶπέ μοι, τουτὶ τί ἦν ;
τίς τῶν 'Οδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν ;
ΘΕΩ. τουτοὶς ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσουσαι τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
ΔΙ. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις ;
ὑποστένοι μέντἂν ὁ θρανίτης λεώς,
ὁ σωσίπολις. οἶμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν 'Οδομάντων τὰ σκόροδα πορδούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ' ;
ΘΕΩ. ὦ μοχθηρέ σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἑσκορυδισμένοις ;
ΔΙ. ταυτὶ περιειδεῖ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων ;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ἰμῖν ὅτι
διοσημία 'στὶ καὶ βαιὸς βέβληκέ με.
ΚΗΡ. τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρέναι δ' εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙ. οἶμοι τάλας, μυττωῦν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ 'Αμφίθεος ὁδί.
χαῖρ', 'Αμφιθεες.
ΑΜ. μήπω, πρὶν ἂν γε στῶ τρίχων'
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν 'Αχαρνέας.
ΔΙ. τί δ' ἔστιν ;
ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὥαφροντο πρεσβῦταί τινες
'Αχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτερῄμινες, Μαραθωνομάχαι, σφενδἀμνινοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις, τὸν ἀμπέλων τετμημένων ;
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τὼν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.
ΔΙ. οἱ δ' οὐ βοῶντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις ;
ΑΜ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γείματα.
αὗται μὲν εἰσι πεντέτειες. γεῖσαι λαβών.
ΔΙ. αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἔστιν ;
ΔΙ. οἰκ ἀρίσκουσίν μ', ὅτι
ζῶσαι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜ. σὺ δ' ἀλλὰ ταισδι τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
ΔΙ. ἆζουσι χαῦται πρέσβεσιν ὡς τὰς πόλεις
ἀξίστατον, ὥσπερ διατριβὴν τῶν ξυμμάχων.
ΑΜ. ἀλλ' αὖταί γάρ σοι τριακοντούτιδες
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ὦ Διονύσια, 195
ΔΙ.
αὖται μὲν ἆζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτρῖψῃ σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἂν τῷ στόματι λέγουσι, βαῦ' ὅπου θέλεις
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας· 200
ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
ΑΜ. ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς 'Αχαρνέας.
ΧΟ. τῆδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου στρ.
τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύσατε,
εἴ τις οἶδ' ὅπου τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
ἐκπέφευγ'. οἴχεται φροῦδος. οἶμοι τάλας τῶν ἐτῶν
τῶν ἐμῶν· 210
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
ἀνθράκων φορτῖον
ἠκολούθουν Φαῦλλαν τρέχων, ὧδε φαίλως ἂν ὁ 215
ἀντ. φόρτος αὖτος ἐπ' ἐμοὶ τότε διακινούμενος
ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.
νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον ἀντ.
καὶ παλαιῷ λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ
μηδὲ περ γέροντας ὄντας ἐκδυνᾶν 'Αχαρνέας.
ὦττις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν
ἐσπείσατο, 225
οἵσι παρ' ἐμοὶ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὖξεται τῶν
ἐμῶν χωρίων·
κοὐκ ἀνῄσω πρὶν ἂν σχοίνους αὐτοῖσιν ἀντεπαγῶ
ὀξύς, ὀδυνηρός, * * * ἐπίκωπος, ἵνα 231
μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν βαλλήνδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ· 235
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνου οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.
ΔΙ. εἰ ἁμαρτεῖτε, εἰ φράσετε.
ΧΟ. σίγα πᾶς. ἠκούσατ', ἄνδρες, ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς.
ἑκποδὼν' ὑπὸν γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. 240
ΔΙ. εἰ ἁμαρτεῖτε, εἰ φράσετε.
προύτὰς τὸ πρόσθεν ἀλίγον ἡ καινφδρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
ΜΗ. κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.
ΘΥ. ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἑτνήρυσιν, 245
ἵν' ἕτνος καταχὰς τοὐλατῆρος τουτονί.
ΔΙ. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένος σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια, 250
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ΜΗ. ἆγ', ὦ θύγατερ, ὥσπερ τὸν κανοῦν καλὴ καλῶς
ἔστω, θέασαι θαυμάσ' ὡς μακάριος
ἔσει θ' ἁπάντων κἀκπεπιεσμένη γαλεώς 255
σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρίβαινε, κἀν τῷκλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μὴ τις λαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ΔΙ. ὦ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὄρθὸς ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς καινῆμήνου· 260
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἅσομαι τὸ φαλλικὸν
σύ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
ξέκωμε, νυκτοπερίπλανε
τε, μοιχέ, παιδεραστά, 265
ἔκτω σ' ἔτει προσέπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἅσμενος
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς. 270
πολλῷ γάρ ἐσθ' ἡδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόντ' ὠρικὴν ὑληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσην λαβόντ', ἅραντα, κατα-
βαλόντα καταγιαρτίσαι, 275
Φαλῆς Φαλῆς.
ἀλλ' μεθ' ἡμῶν ξυπέπιες, ὦ κωμαστά,
ἐκδὲν εἰμέσης μισθήτει τὴν ἔλυτρον·
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
ΧΟ. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος. 280
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
παῖε πᾶς τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;
ΔΙ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.
ΧΟ. σὲ μὲν οὖν καταλύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή. 285
ΔΙ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὀχαριέων γεραίτατοι;
ΧΟ. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἰ καὶ βδελυρὸς,
ὃ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἐμ' ἀποβλέπειν.
ΔΙ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἶδας; ἀλλ' ἀκούσατε.
ΧΟ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν, ἀπολεῖ κατά σε χώσομεν
τοῖς λίθοις. 295
ΔΙ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ· ἀλλ' ἀνάσχεσθ'
ὠγαθοί.
ΧΟ. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν 300
κατατεύσω τοῦτον ἐσπεσὼν κατὰ μύστια.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
ΔΙ. ὦγαθοὶ, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν εἶσατε, 305
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
ΧΟ. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἶπερ ἐσπείσω γ'
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;
ΔΙ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οὓς ἅγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. 310
ΧΟ. οὐχ ἁπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἧδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγὼ σοῦ φείσομαι;
ΔΙ. οὐχ ἁπάντων οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων δίδι
πόλλ' ἂν ἀποφήνειμ' ἐκείνους ἔσθ' ὰ κἀδικουμένους.
ΧΟ. τοῦτο τοῦτος δεινὸν ἧδη καὶ παραξικάδιον, 315
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
ΔΙ. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν δέρην ἔχων λέγειν.
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημότα,
μὴ οὐ καταβαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
ΔΙ. οἷον αὖ μέλας τις ἐμῖν θυμαλκὼν ἐπέζεσεν. 321
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεόν, ὠχαρηίδαι;
ΧΟ. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα πείσομαι.
ΧΟ. ἐξολοίμην, ἦν ἀκούσω. ΔΙ. μηδαμῶς, ὠχαρνικοί.
ΧΟ ὡς τεθνήξομ ἴσθι νυνί. 325

ΔΙ. [illegible]
ἀνταποστεῖλαι γὰρ ἐμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·
ὡς ἔγω γ' ὑμῶν ἀμήμονες, οὓς ἀποσφῆξω λαβών.

ΧΟ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῖσδε, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει τιν' παιδιὸν 329
τῶν παρόντων ἔνδον εἴμβας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;

ΔΙ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἰσομαι δ' ἐμῶν τιν' ὕστις ἀνδράποδα τι κήδεται.

ΧΟ. ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λύκος δημότης οὗ ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΔΙ. ὡς ἀποτεισῶ, κίκεραυ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσο-
μαι. ἀντ.

ΧΟ. ἀπελεῖς ῥα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα; 336
ΔΙ. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
ΧΟ. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν τε Λακε-
δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρύπῳ σοὔστι φίλος·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδῶσω ποτέ. 340
ΔΙ. τοὺς λίθους νὴν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξερήσατε.
ΧΟ. οὐτοῖ, σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάβου πάλιν τὸ ξίφος.
ΔΙ. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ντοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηταί που λίθοι.
ΧΟ. ἐκσίσιστα χαμᾶζ'. οἰχ ὁρᾷς σεὐμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάβου τὸ βέλος.
ὡς ὦδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται. 346
ΔΙ. ἐμελλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοήν.
ὀλίγου τ' ἀπέδωκεν ἀνθρακεὺς Παρνήθιος,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀποπίαν τὸν δημοτῶν.
ἐπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν 350
ὁ λύρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὖτος ὀμβακίαν πεφυκέναι
τὴν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐδέλεατ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἧσσον ἢ φίλον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν 355
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπαντ' ὦ' ἂν λέγω·
καὶτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟ. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ' στρ.
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῖτ' ἔχεις; 360
πάνυ γὰρ ἐμὲ γε τῶνδε ὦ τι ἡμυνεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἦπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θὲς δεῦρο τοὐπίξηνον ἐγχείρει λέγειν. 365

ΔΙ. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὗτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους 370
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
ἐάν τις αὐτοὺς εἰλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀπαΐθα λανθάνουσ' ἀπεπολῳμένοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι 375
οἰδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτός τ' ἐμυυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἅπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γὰρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδὴ κατεγλώττιζέ μου 380
κάκεκλοκοβόρει κἀπλύνειν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνσπραγμονούμενος.
νὴν οὖν με πρώτον πρὶν λέγειν εἰάσατε
ἐνσεισάσασθαί μ' οὖν ἀθλιώτατον. [ἀντ.

ΧΟ. τί ταῦτα στρέφει τεχνίζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς·
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παῦ' Ἱερωνύμου
σκοπαδιαπτικνεύτριαγά τιν' Λίδος κυνῆν· 390
εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.

ΔΙ. ὦρα 'στὶν ἤρα μοι καρτερὼν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
ποῖ ποῖ. 395

ΘΕΡ. τίς οὗτος;

ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
ΘΕΡ. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙ. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον;
ΘΕΡ. ὀρθῶς, ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. 400
ΔΙ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν.
ΘΕΡ. ἀλλ' ἀδύνατον.
ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί· 405
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χυλλείδης, ἐγώ.
ΕΥ. ἀλλ' οὐ σχολή.
ΔΙ. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀδύνατον.
ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
ΕΥ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ΔΙ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί λέλακας; 410
ΔΙ. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς γωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθὴν' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δός μοι μάκιθ τι τοῦ παλαιοῦ δράματος. 415
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὖτη δὲ δύνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
ΕΥ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδὶ
ὁ δύσπτοπος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
ΔΙ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου. 420
ΕΥ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος;
ΔΙ. οὐ Φοίνικος, οὔ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
ΕΥ. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 425
ΕΥ. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
ἃ Βελλεροφώντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
ΔΙ. οὐ Βελλεροφώντης· ἀλλὰ κἀκείνος μὲν ἦν
χωλός, πρωσιτών, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΥ. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. 430
ΔΙ. ναί, Τήλεφον·
τοῦτον δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
ΕΥ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς.
ΘΕΡ. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
ΔΙ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ. 435
[ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.]
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
δεῖ γάρ με δίξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον, 440
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δέ μὴ·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὃς εἶμ' ἐγὼ,

τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλίθιους περιστάνται,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
ΠΥ. δώσω· πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανὴ φρενί. 445
ΔΙ. εἰδαιμονοίης. Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρουῶ.
εὖ γ' οἷον ἤδη ῥήματίων ἐμπίπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτοχικοῦ βακτηρίου.
ΠΥ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
ΔΙ. ὦ θεμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων, 450
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
ΠΥ. τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;
ΔΙ. χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455
ΠΥ. λυτηρύς ἐσθ' ὁν κἀποχώρησον δόμων.
ΔΙ. φεῦ·
εἰδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
ΠΥ. ἄπελθε νὴν μοι.
ΔΙ. μὰλλά μοι δὸς ἐν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χείλος ἀποκεκρομμένον.
ΠΥ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις. 460
ΔΙ. οὔπω μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,
δὸς μοι χυτρίδιον σφογγύᾳ βεβυσμένον.
ΠΥ. ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. 465
ΔΙ. ἀπέρχομαι.
καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνὸς, οὗ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοὐ πρόσειμ' ἔτι·
εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεία δός.
ΠΥ. ἀπολεῖς μ'. ἰδοὺ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470
ΔΙ. ἀλλ' οἰκεῖ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην
ἐν ὑπέρῳ ἑστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ' ἀπολούμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τοιτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκιώδικά μοι δὸς, μεμηδὲν δεδεγμένους.
ΠΥ. ἀνὴρ ἐβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
ΔΙ. ὦ θεμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορεντία. 480
ἀρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγὼν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Δακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν ;
πρόβαινε νὺν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ·
ἑστήκασ· οὐκ εἰ καταπιὼν Εὐριπίδην·
ἐπῄνεσ'· ἄγε νυν, ὦ τἀλαινα καρδία, 485
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἄτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχεις, εἰπὸν· ἄπ' ἀν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τὸλμητὸν, ἰὼ, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
ΧΟ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν 490
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τἀναντία.
ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἰά νυν, 495
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.
ΔΙ. μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τριγῳδία. 500
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νὺν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν οἷποὶ λῃσταὶ τ' ἀγὼν,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόρου 505
ἥκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νὺν γε περιττισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Δακεδαιμονίους σφόδρα,
καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὗπὶ Ταινάρῳ θεὸς, 510
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λίγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα ;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω, 515
μέμηνσθε τοῖθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
ἀλλ' [illegible]
ἅτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἰ που σίκινον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον 520
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αἰθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀτιχώρια,
πόρην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
ἐνανίαι κλέπτουσι μεθυσοκώτταβοι· 525
κἄθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
εἰτεῖθεν ὀργὴ Περικλέης ἐξέλιπεν 530
ἥστραπτ', ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
εἰτεῖθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάθη, 535
Λακεδαιμονίων ἔδεοντο τὼ ψηφίσμ', ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
κοὐκ ἠθέλομεν· ἐμείς δεόμενοι πολλάκις.
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἶπατε. 540
φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
ἀπέδοτο φῆγας κυνίδιον Σεριφίων,
καθῄσθ' ἂν ἐν δόμοισιν ; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
καὶ κάρτα μέντἂν εἰθέως καθείλκετε
τριακοντίας ναῦς, ἵν' ὃ' ἂν ἡ πόλις πλέα 545
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου. Παλλαδίων χρυσουμένων,
στοιᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀπκῶν, τροπωτήρων, κάλων ἀποτεινομένων,
σκαλμῶν, ἐλαιῶν, κριθῶν ἐν σκυτίνοις, 550
στεφάνων, τριήρων, αὐλητρίδων, ὑποπίων,
τὸ νεᾶριον δ' αὖ κοπέων πλατουμένων,
τίλων φορτίων, ἐλαμάτων τροπουμένων,
αὐλῶν κελευστῶν, τριηράρχων σπαμένων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον 555
οὐκ οἰόμεσθα ; νοῦς ἆρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.
ΗΜ. ἄληθες, ὠπίτριπτε καὶ μιαρότατε ;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
καὶ συκοφάντης εἶ τις ἦν, ὠνείδισας ;
ΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει 560
δίκαια πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
ΗΜ. εἶτ' εἶ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν ;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
ΗΜ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς ; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα. 565

ΗΜ. ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπάς,
βαθήσων, ὦ γοργωλόφα, φαιδίμη,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ ῥιφᾶ', ὦ φιλέταιρ'
εἶτε τις ἐστὶ ταξιμαχὸς τις ἢ
. . . . . .
τις ἀνίσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.
ΑΛ. πεύκην Ζεὺς ἥκουσα πολεμιστηρίας ;
ποῖ χρὴ δυηδεῖν ; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν ;
τίς Γοργὼν' ἐξίγγειλεν ἐς τοῦ σάγματος ;
ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
ΝΟ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἀνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἰλὴν τὴν πόλιν κακοργοδεῖ ;
ΑΛ. οὗτος σὺ ταλμᾷς πτοχὸς ὢν λέγειν τάδε ;
ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην.
ΑΛ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς ; οὐκ ἐρεῖς ;
ΔΙ. οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων εἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
ΑΛ. ἰδού. ΔΙ. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
ΑΛ. κεῖται. ΔΙ. φέρεννυ ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
ΑΛ. τουτὶ πτίλον σοι.
ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ὦ' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
ΑΛ. οὗτος, τί δράσεις ; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν ;
ΔΙ. πτίλον γάρ ἐστιν ; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν ; ἆρα κομπολακύθου ;
ΑΛ. οἰμ' ὡς τεθνήξεις. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε'
ΔΙ. οὐ γὰρ κατ' ἰσχὺν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας ; ἐξοπλὸς γάρ εἶ.
ΑΛ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὤν ;
ΔΙ. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός ; ΑΛ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ ;
ΔΙ. ὅστις ; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.
ΑΛ. ἐχειροτόνησαν γάρ με
ΔΙ. κόκκινός γε τρεῖς.
. . . . . .
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἷος σὺ διαδεδρακότας
τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχ-
. . . . . .
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι
. . . . . .
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ.
ΑΛ. ἐχειροτονήθημεν γάρ.
ΔΙ. πῖτιον δὲ τί
ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
τοὺνδὶ δὲ μηδέν' ; ἐτεόν, ὦ Μαριλάδη,
ἦδη πεπρίσθευκας σὺ πολιὸς ὤν ; ἐνί,
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος κεὐθορίδης ἢ Ἰρινίδης ;
οἰδὲν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας ;
οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑστίρας,
ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.
ΛΑ. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά ;
ΔΙ. οὐ δῆτ', ἢν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
ΛΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πάσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταμᾷμ' ἅπαντ' ἀγρὸν,
καὶ ταυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή. 625
ΧΟ. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαί-
στοις ἐπίωμεν. [σκαλοσ ἡμῶν,
Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδά-
οὗπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός
ἐστιν·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
ταχυβόλοις, 630
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον κα-
θυβρίζει, [βούλους.
ἀποκρίνεσθαι δείται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
μήθ' ᾑδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαυνοπλίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
ἐξαπατῶντες 637
πρῶτον μὲν ὑποστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτο
τίς εἶπου,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πνυγίδων
ἐκάθηστε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
Ἀθήνας,
εὖρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν
περιάψας. 640
ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημο-
κρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τῶν φόρον ὑμῖν
ἀπάγοντες
ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἅμιστον,
ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
οὗτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἦδη πόρρω κλέος
ἦκει, 646
ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
βασιανίζων,
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ
κρατοῦσιν· [πολλαὶ·
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
γεγενῆσθαι 650
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προ-
καλοῦνται, [ἐκείνης
καὶ τὴν Λῆμναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέ-
λωνται. [δίκαια· 655
ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆθ'· ὡς κωμῳδήσει τὰ
φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαί-
μονας εἶναι, [τύλλων,
οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπα-
οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα
διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκτανέσθω. 660
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἕσται, κοὐ μὴ ποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὧν ὥσπερ ἐκείνος

δειλὸς καὶ λακιταπτύγων.
δεῖρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυμὸς ἔχουσα μένος,
ἔντονος Ἀχαρνικὴ.
σέον ἐξ ἀνθρώπων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐρε-
θιζόμενος οὐρία ῥιπίδι.
ἡνίκ' ἂν ἐπαυξηκίδες ὦσι παρακείμεναι, 670
οἱ δὲ Θησέαν ἀνακικλῶσι λιταμάμπακα,
οἱ δὲ μάττωσιν, οὗτοι σοβαροὶ ἐλθὲ μέλος εὔτονον,
ὡς ἡμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην. [ἀγροικότερον.
οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμῴμεσθα τῇ πόλει. 676
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν
γηρῳβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν.
οἵτινες γέροντα ἄνδρα ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἑᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων, 680
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεῤῥυηλημένους,
οἷς Ποσειδὼν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δὲ νεανίαν ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν 685
ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
κἄπ' ἀκελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν,
ἄνδρα Τεθνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρίζει, κἄπ' ὀφλὼν ἀπέρχεται·
εἶτα λίζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς 690
φίλους,
οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῖτ' ὀφλὼν ἀπέρ-
χομαι.
ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὸν ἄνδρα,
περὶ ἀλεῖμμα,
πολλὰ δὴ ξυπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξά-
μενον ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολύν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὄντ' ἡμεν, ἐδιώκομεν·
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν ποιητῶν σφόδρα διωκόμεθα, κἄτα
πρὸς ἀλισκόμεθα. 700
πρὸς ταῦτ' οὖν τί ἀντερεῖ Μαρῴας;
τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἠλίκον Θουκυδίδην,
ἑξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
τῶδε τῷ Κηφισοδῆμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ; 705
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα κἀπεμορξάμην ἰδὼν
ἄνδρα πρεσβεύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
σὺδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους
δέκα, 710
κατεῤῥύηκε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τριακοσίους,
περιετάξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
γενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾷθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος, 715
τοῖς νέοισι δ' εἰρύπωκτος καὶ λάλος χὠ Κλεινίου.
κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἂν φύγῃ τις, ζημιοῦν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
ΔΙ. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις 720
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖσι
ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τοὐσδ' ἰμάντας ἐκ Λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω
μήτ' ἄλλος ὁστισοῦν πανοῦργος ἐντ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐπεισάμην
μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τάγυρᾷ.
ΜΕ. ἀγορᾷ 'ν 'Αθάναις χαῖρε, Μεγαρεῖσιν φίλα.
ἐπῴδευν τυ ναὶ τὼν φίλιων ἄπερ ματέρα. 730
ἀλλ', ὦ ποτνῖα κώρα· ἀθλίω πατρὸς,
ἄμβατε ποττὰν μάδδαν, αἴ χ' εὕρητ' πα.
ἀκούετον δή, ποτέγετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπράσθαι χρῄδετ', ἢ πευῆν κακῶς;
ΚΟ. πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι. 735
ΜΕ. ἐγώνγα καὐτὸς φαμὶ. τίς δ' οὗτος ἄνους
ὃς ὑμὲ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μιχανά.
χοίρως γὰρ γᾶ σκευάσας φασῶ φέρειν.
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων. 740
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπερ ἰξεῖτ' οἰκαδὶς,
τὰ πρᾶτα πειρασείσθε τὰς λιμῶ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥύγχια,
κἄπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὦδ' ἐσζαίνετε. 745
ὅπως δὲ γρυλιξεῖτε καὶ κοίξετε
χἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅπα.
Δικαιόπολι, ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία; 749
ΔΙ. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσοντες ἵκομεν.
ΔΙ. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.
ΔΙ. ἀλλ' ἠδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττετ' οἱ Μεγαρῆς νύν;
ΜΕ. οἷα δή.
ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
ἄνδρες πρόβουλοι τοὺς ἐπρασσον τᾷ πόλει, 755
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
ΔΙ. αὐτὰς ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μάν;
ΔΙ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος·
ΜΕ. παρ' ἁμὶ πολυτίματος ἄπερ τοὶ θεοί. 759
ΔΙ. ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
ΔΙ. οὐδὲ σκόροδα;
ΜΕ. ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς τῶν ἀεὶ,
πάππαπαι πὰς ἀγλαεῖας ἐξωμόσατε.
ΔΙ. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρως ἐγώνγα μυστικάς.
ΔΙ. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. 765
ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
ἄντεινον, αἰ λῇς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
ΔΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χοίρος ναὶ Δία.
ΔΙ. τί λέγεις σύ; ποδαπῆ χοίρος ἦδε;
ΜΕ. Μεγαρικά.
ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἁδ'; ΔΙ. οὐκ ἐμοιγε φαίνεται.
ΜΕ. οὐ δεινά; θάσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας· 770
οὗ φατι τάνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν,
αἰ λῇς, περίδου μοι περὶ θυματιδᾶν ἀλῶν,
αἰ μὴ 'στιν οὗτος χοῖρος Ἐλλάνων νόμῳ.
ΔΙ. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.
ΜΕ. ναὶ τὸν Διηκλέα,
ἐμά γα. τὺ δέ νιν εἶμεναι τίνος δοκεῖς; 775
ἢ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας;
ΔΙ. νὴ τοὺς θεούς
ἔγωγε.
ΜΕ. φώνει δὴ τὺ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῇσθα; συγῇς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
πάλιν τ' ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδις.
ΚΟ. κοὶ κοί. 780
ΜΕ. αὖτα 'στὶ χοῖρος;

ΔΙ. τῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀνὴρ ἐστραφείς γε κἀσέσμε ἴσται.
ΜΕ. πέπτ' ἐτῶν,
σάφ' ἴσθι, πεττὰν ματέ,' εἰκαιοθήσεται.
ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.
ΜΕ. σά μὰν ;
τᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι ; 785
ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει.
ΜΕ. τέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἐξεί μεγάλαν τε καὶ παχείαν κηνιθρᾶν.
ἀλλ' αἰ τράφειν λῆι, ἄδε τοι χοῖρος καλά.
ΔΙ. ὡς ξυγγενὴς ὁ κίσσος αὐτῆς ἐστέρξα.
ΜΕ. ὁμοματρία γάρ ἐστι κἠς τωὐτῶ πατρός. 790
ἀλλ' ἂν παχυσθῆ κἀναγκαισθῆ τριχί,
κἀλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.
ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτᾳ θύεται.
ΜΕ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ ; μῶν γα δαιμόνων.
καὶ γίγνεταί γα τἄνδε τἂν χοίρων τὸ κρῆς 795
ἄθιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.
ΔΙ. ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίουσιν ἄν ;
ΜΕ. καὶ τὸν Ποτειδᾶ, κἂν ἄνις γα τῶ πατρός.
ΔΙ. τί δ' ἐσθίει μάλιστα ;
ΜΕ. πάνθ' ἃ κἀ διδῷς.
αἰτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. κοὶ κοῖ.
ΔΙ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους ; ΚΟ. κοὶ κοὶ κοῖ. 801
ΔΙ. τί δαί ; φιλίλεως ἰσχάδας ; ΚΟ. κοὶ κοῖ.
ΔΙ. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τὼν ἰσχάδων 805
τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται ; βαβαῖ,
[illegible]
ποδαπὰ τὰ χοιρί' ; ὡς τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὗτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ΜΕ. ἐγὼν γὰρ αὐτὰν πάνδε μίαν ἀνειλόμαν. 810
ΔΙ. νὴ τὸν Δί' ἀστεῖο γε τὼ βοσκήματε·
πύσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια ; λέγε.
ΜΕ. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκορῴδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἕτερον, αἰ λῇς, κοίνικος μύνας ἀλῶν.
ΔΙ. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. 815
ΜΕ. ταῦτα δῆ.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυνοῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τὰν τ' ἐμαυτὸ ματέρα.
ΣΥ. ὦνθρωπε, ποδαπός ; ΜΕ. χοιροπῶλας Μεγαρικός.
ΣΥ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φαιὼ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. 820
ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἤκει πάλιν
ὄθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
ΣΥ. κλᾶν μεγαρεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον ;
ΜΕ. Δικαιόπολι Δικαιόπολι, φαντάδδομαι
ὑπό του.
ΔΙ. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν ; ἀγοραναίμοι,
τοὶς σκευφάπαις οὐ θίραζ' ἐξειόρξετε ; 825
τί δῆ μαθὼν φαίνεις ἀνευ θρυαλλίδος ;
ΣΥ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους ;
ΔΙ. κλᾶον γε σὺ,
εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρίχων.
ΜΕ. οὖον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθήναις τοὔτ' ἔνι.
ΔΙ. θάρρει, Μεγαρίς· ἀλλ' ἢς τὰ χοιρίδι' ἀπέδην 830
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόμβρια καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πάλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
ΔΙ. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
ΜΕ. ὦ χοιρίδιον, περιῄσθε κἄνευ τὸ πατρὸς
παίειν ἰὸ' ἀλλ' ἴτον μάδδαν, αἳ κά τις διδῷ. 835

ΧΟ. εἰδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προ-
βαίνει στρ.
τὸ πρᾶγμα τοῦ βοιλεύματος ; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσὶν τις Κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἱ- 840
μώζων καθεδεῖται·
οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι·
οὐδ' ἐξομόρσεται Πράτις τὴν εἰρυπρωκτίαν σοι,
[illegible]
χλαῦναν δ' ἕχων φανὴν δίει· 845
κοὐ ξυντυχὼν σ' Ὑπέρβολος
[illegible]
οὐδ' ὑντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων ἀντ.
Κρατίνος αὖ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, 850
ὁ ταχὺς ἄγων τὴν μουσικήν,
ὄζων κακὼν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς τραγυσαίου·
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος, 855
ὁ περιαλυργὼς τοῖς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκοντ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.
ΒΟ. ἴτω Ἡρακλῆς, ἐκαμὼν γα τὰν τύλαν κακῶς, 860 κατ.
κατάθου τὺ τὰν γλάγκων' ἀτρέμας, Ἰσμήνιχε·
[illegible]
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὼν πρωκτὼν κυνός.
ΔΙ. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν ;
πόθεν προσείπανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι 865
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδὴς βοηβαύλιος ;
ΒΟ. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαίρτνος γ', ὦ ξένε·
Θείβαθι γὰρ φυσάντες ἐξόπισθέ μου
τἄνδεια τὰς γλάγκωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω, 870
τῶν ὀρναλίχων, ἢ τὼν τετραπτερυλλίδων.
ΔΙ. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις ;
ΒΟ. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
[illegible]
νάσσας, κολοιώς, ἰτταγᾶς, φαλαρίδας, 875
τροχίλους, κολύμβους. ΔΙ. ὥσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὄρνιθίας εἰς τὴν ἀγορᾶν ἐλήλυθας.
ΒΟ. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
σκιάλοπας, ἐχίνους, αἰθυρίωνας, πικτίλους,
ἰκτῖδας, ἐνέττους, ἐγχέλεις Κωπαΐδας. 880
ΔΙ. ὃ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δὸς μοι προσειπεῖν, εἶ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
ΒΟ. πρίσβειρα πεντήκοντα Κωπᾴδων κορῶν,
ἐκβαῖσι τῷδε κἠπικρύφιτσι τῷ ξένῳ.
ΔΙ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη, 885
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δῶμες, ἐξενίσωμέν
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
ἀνάφυσσε, παῖδες, τὴν ἀφύσσην ἐγχέλυν,
ὡς οὐκ ἔστ' ἄλλος ἰχθὺς ὅτει ποθουμένην 890
προσείπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρίξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' εἶσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
ΒΟ. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τἄσδε πᾶ γενήσεται ; 895

ΔΙ. ἀγαθῶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
ἀλλ' εἶ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
ΒΟ. ἰὼγα ταῦτα πάντα.
ΔΙ. φέρε, πόσου λέγεις;
[illegible]
ΒΟ. ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθήναις, ἐν βοωτοῖσιν δὲ μή. 900
ΔΙ. ἀφύας ὦ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικάς
ἢ κέραμον.
ΒΟ. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔστ' ἐκεῖ·
ἀλλ' ὃ τι παρ' ἡμῖν μὴ 'στι, τῶνδε δ' αὖ πολύ.
ΔΙ. [illegible]
ὥσπερ [illegible] 905
ΒΟ. νεί τω σιω.
λάβοιμι μέντἂν κίρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ,
ἅπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλῆς πλέων.
ΔΙ. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φαινῶν.
ΒΟ. μικρὸς γα μἄκος οὗτος. ΔΙ. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
ΝΙ. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; 910
ΒΟ. τῶδ' ἐμὰ
Θείῃαθεν, ἴττω Δεύς.
ΝΙ. [illegible]
φαίνω πολέμια ταυταγί.
ΒΟ. τί δαὶ παθὼν
ὀρνιπετοίοισι πάλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
ΝΙ. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοίσδε. ΒΟ. τί ἀδικειμένος;
ΝΙ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιστώτων χάριν. 915
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδα.
ΔΙ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ θρυαλλίδα;
ΝΙ. αὐτῃ γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙ. νεώριον θρυαλλίς; οἴμοι, τίνι τρόπῳ;
ΝΙ. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ βοιώτιος 920
ἄψας ἂν εἰσπλεύσειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδρορρύας, βορέων ἐπιπρήσας μέγαν.
κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῦντ' ἂν εἰθύς. 925
Δ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῦντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
ΝΙ. μαρτύρομαι.
ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δὸς μοι φορυτὸν, ὡ' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.
[ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.]
ΧΟ. ἐνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ στρ.
ξένῳ κιλλὸς τὴν ἐμπολὴν 930
οὕτως ὅπως
ἂν μὴ ῥιφὲν κατάξῃ.
ΔΙ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί
τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
πυρρόραγες
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
ΧΟ. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ; 935
ΔΙ. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατῆρ κακῶν, τριπτῆρ δικῶν,
φαίνειν ὑπειθύνους λυχνοῦ-
χος, καὶ κἰλιξ
τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
ΧΟ. πῶς δ' ἂν πεποιθὼς τις ἀγ- ἀντ' 940
[illegible]
κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
ΔΙ. ἰσχυρὸν ἐστιν, ὠγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγεὶη ποτ', εἰ-
περ ἐκ ποδῶν 945
κάτω κάρα κρεμαιτο.
ΧΟ. ἡδὴ καλῶς ἔχει σοι. ΒΟ. μέλλω γέ τοι θερίδδειν.
ΧΟ. ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, καὶ
τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' ὅπου
βούλει φέρων 950
[illegible]
ΔΙ. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ βοιώτιε.
ΒΟ. ὑπόκυπτε τὼν τύλαν ἰὼν, Ἰσμήνιχε.
ΔΙ. χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος. 955
[illegible]
κἂν τοῦτο κερδἰνῃς ἄγαν τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐκετα.
ΘΕΡ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστι; τί με βωστρεῖς;
ΘΕΡ. ὅ τι;
ἐκέλευε Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς 960
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
[illegible]
ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
ΔΙ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
ΘΕΡ, ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
παλλει. κινεῖσιαν τρεις κατασκιὰς λόφους. 965
ΔΙ. οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχεσι τοὺς λύφους κραβαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγοραν̓όμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τῶδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἰσειμ' ὑπαὶ πρερύγων κιχλῶν καὶ κοφίνων. 970
ΧΟ. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα,
[illegible]
οἳ' ἔχει σπεισόμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει
χλιαρὰ κατεσθίειν. 975
αὐτοματα πᾶσ' ἀφαλῶς τῶδε γε πωλεῖται.
οὐδεπω' ἐγὼ πολεμον οἶκαδ' εἰσενεγκαμι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ᾄσεται 980
ξυγκαταικλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτρεπε καἰξέχει,
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
πίνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν, 985
τὰς χάρακας ἥπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρὶ,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
• • • • ται τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ
φρονεῖ, ἀντ'
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πρὸ
τῶν θυρῶν.
ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύν-
[illegible]
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες. 990
πῶς ἂν μὲ φιλεῖ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γεροντίοισι ἴσως νενόμικἰς με σύ;
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων, 996
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὀδὶ,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἑλᾶδας κἰκκυω,
ὥστ' ἀλεἰφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.
ΚΗΡ. ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας 1000
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
[illegible]
ΔΙ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δράτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;

ἀναβράττετ', ἐξωπτάτε, τριπτέτ', ἀφίλκετε 1005
τὰ λαγῷα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ὦ ἀπαπεῖρα τὰς κίχλας.
ΧΟ. ἐγὼ σε τῆς εὐβοουλίας, στρ.
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ὦ θεῶν τε καὶ βροτῶν, τῆς παρούσης. 1010
ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ἀπτωμένας ἴδητε;
ΧΟ. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
ΔΙ. τὸ πῦρ ὑποσκάλλετε.
ΧΟ. ἥκουσας ὡς μαγειρικῶς 1015
κομῳῦσ' τε καὶ δειπνητικῶς
αὖτῷ διακονεῖται;
ΓΕ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Πράκλεις, τίς οὗτος;
ΓΕ. ἄνηρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρίπου.
ΓΕ. ὦ φίλτατε, σπουδαῖ γάρ εἰσι σοὶ μύῳ, 1020
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.
ΔΙ. τί δ' ἐπαδες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὸν βόε.
ΔΙ. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἐλαῦσον οἱ Βοιώτιοι.
ΔΙ. ὦ τρισκακόδαιμον, εἶτα λευκὸν ἄμπεχε;
ΓΕ. καὶ ταῦτα μέντοι ἐπὶ Δί' ὅπερ μ' ἐτρεφέτην 1025
ἐν πάσι βουλίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δέες;
ΓΕ. ἀπώλωλα τὼφθαλμὼ δακρύων τὸ βόε.
ἀλλ' εἴ τι κηδεῖ Δερκέτου Φυλασίου,
ἐπάλειψον εἰρήνῃ με τὼφθαλμὼ ταχύ.
ΔΙ. ἀλλ', ὦ ποιητά, οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. 1030
ΓΕ. ἰὼ ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τὸν βόε.
ΔΙ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
ΓΕ. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ὑποτάλαξον τουτονί.
ΔΙ. οὐδ' ἂν στριβλικτιγξ' ἀλλ' ἅπιον οἰμῳξέ που. 1035
ΓΕ. οἴμοι κακοδαίμων τοὺν γεωργοῦν βοιδίοιν.
ΧΟ. ἄνηρ ἐνειρηκέν τι ταῖς ἀντ'
σπονδαῖσιν ἡδύ, κοὐκ ἴσι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
ΔΙ. κατόχεε σὺ τὴν χορδὴν τὸ μέλι· 1040
τὰς σπρίας στάβευε·
ΧΟ. ἥκουσας ὠρίασμάτων; ΔΙ. ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
ΧΟ. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γειτονας κνίσῃ τε καὶ 1045
[illegible]
ΔΙ. ὀπτᾶτε ταυτί καὶ καλῶς ξανθίζετε.
ΠΑ. Διακαύπαλε, Δικαυόπαλι. ΔΙ. τίς οὗτος;
ΠΑ. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. 1050
ΔΙ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
ΠΑ. ἐκέλευε δ' ἐγκεῖαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἕνα μὴ στρατεύσῃ, ἀλλὰ βινοίῃ μένων,
ἐς τὸν ἀλαζᾶσατον κύαθον εἰρήνης ἕνα.
ΔΙ. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχείμοι χιλιὼν βραχμᾶν. 1055
ἀλλ' αὐτὴ τίς ἐστίν;
ΠΑ. ἡ νυμφεύτρια
δεῦτε παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξει μύῳ.
ΔΙ. φέρε δῆ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὰ πέος τοῦ νυμφίου. 1060
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μύκη,
ὅτιή γυνὴ 'στι τοῦ πολίμου τ' οὐκ ἀξία.
ἴπεχ' ὦδε δεῦρο τοὐξέλικτρον, ὦ γύναι.
οἰσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τὴ νύμφη φράσον,
ὅταν στρατεύσας καταλέγωσι, τουτῳὶ 1065
νὴκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήμ[illegible]
ὦ οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς
ὥσπερ τι δεινὸν ὀγγελῶν ἐπείγεται. 1070
ΚΗΡ. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λιμαγοί.
ΛΑ. τίς ἀμφὶ χαλκοφίλαρα δώματα κτυπεί;
ΚΗΡ. ἔνασ σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβοῦτα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους'
κἄπειτα τηρεῖν νυφόμενον τὰς εἰσβολάς. 1075
ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Κύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
ΛΑ. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἐορτάσαι;
ΔΙ. ἰὼ στρἀτευμα πολεμολαμαχαϊκόν. 1080
ΛΑ. οἶμοι κακοδαίμων, καταγελᾶς ἤδη σύ μου.
ΔΙ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
ΛΑ. αἰαῖ,
οἷαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
ΔΙ. αἰαῖ, τύνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
ΑΓΓ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστιν; 1085
ΑΓΓ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.
ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει· δεῖπνόν κατακολύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090
στέφανοι, μύρον, τραγήματ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλτατ' Ἀρμοδίου, καλαί.
ΔΙ. ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΔΑ. κακοδαίμων ἐγώ,
καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα. 1095
σύγκλεια, δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
ΔΑ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
ΔΙ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
ΔΑ. ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι. 1100
ΔΑ. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
ΔΙ. κἀμοὶ σὺ δημοῦ θρῖον' ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
ΔΑ. ἐνεγκε δεῦρο τῶ πτερῶ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
ΔΑ. καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στροιθοῦ πτερόν. 1105
ΔΙ. καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
ΔΑ. ὦνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶ ὄπλων.
ΔΙ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
ΔΑ. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
ΔΙ. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν. 1110
ΔΑ. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
ΔΑ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χὦ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδόσθαι, κἀπιτρέψαι Λαμάχῃ, 1115
πότερον ἀκρίδες ἡδύὸν ἐστιν, ἢ κίχλαι;
ΔΑ. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
ΔΑ. παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
ΔΙ. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
ΔΑ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὐλυτρον. 1120
ἐχ', αὐτέχου, παῖ. ΔΙ. καὶ σύ, πᾶ, τοῦδ' ἀντέχου.
ΔΑ. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
ΔΙ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
ΔΑ. φέρε δεῦρο γοργώνωτον ἀσπίδος κύκλον.
ΔΙ. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρώνωτον δὸς κύκλον. 1125

ΔΙ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς ;

ΛΑ. κατάιχει σύ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
ἐνορῶ γέροντα δειλίας ἐξελθοίμενον.

ΔΙ. κατάιχει σὺ τὸ μέλι. κἀνδιὰ' εὔσπλοκ γίρων 1130
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.

ΛΑ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

ΔΙ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χία.

ΛΑ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

ΔΙ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι. 1135

ΛΑ. τὰ στρῶματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐς τὴν ἀσπίδος.

ΔΙ. τὸ δείπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐς τὴν κιστίδος.

ΛΑ. ἐγὼ δ' ἱματιῶ τὸν γύλιον οἷσω λαβών.

ΔΙ. ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

ΛΑ. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών. 1140
νίφει. βαβαιάξ' χειμερια τὰ πράγματα.

ΔΙ. αἶρου τὸ δεῖπνον' συμποτικὰ τὰ πράγματα.

ΧΟ. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ἑδὼν·
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ, 1145
σοὶ δὲ μύγδαλα καὶ προφυλλίττειν,
τῷ δὲ καθεύδειν
[illegible]
ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῦμα. [ποιητὴν, στρ. 1150
Ἀντίμαχον τὸν Ψακιάδος τὸν μέλεον τῶν μελέων
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κακῶς ἐξολόσειεν ὁ Ζεύς·
ὃς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα λήμαια χορηγῶν ἀπέλυσ'
ἀδύπνουν. 1155
δὺ ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἢ δ' ὠπτημένη
[illegible]
δκέλλοι· κἄτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κίων 1160
ἁρπάσασα φεύγοι. [γένοιτο. ἀντ. 1162
τοῦτο μὲν αὖτῷ κακὸν ἐν· κἄθ' ἕτερον νυκτερινὸν
ἵππαλον γὰρ οἶκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων, 1165
εἶτα πατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν
[illegible]
μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170
ἐπᾴξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρ-
τὼν βάλοι Κρατίνον.

ΑΓΓ. ὦ δμῶες οἱ κατ' οἶκον ἐστε Λαμάχου,
ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε· 1175
σθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἑρί· οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρυον ἐξεκόκκισε.
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών, 1180
καὶ Γοργύθ' ἑξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλων δὲ τὸ μεγα κομπολακίθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐξηῦδα μέλος·
ὦ κλεινὸν ὄμμα, τὸν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος ○—○, οἰκέτ' εἰμ' ἐγώ. 1185
τοσαῦτα δεῖμα εἰς ἑδρορράφα πεσὼν
ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
λῃστῶν ἐλαύνων καὶ καταπέρχων δορί.
ὑδὶ δὲ καὶτὸς· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ 1190
στιγερμὶ τάδε κριερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διώλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι, 1195
Δικαιόπολις ἂν μ' ἴδοι τετρωμένον,
κἄτ' ἐγχανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΔΙ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ
τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
φιλῆσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, 1200
τὸ περιπεστὸν κἀπιμανδαλωτόν.
τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΛΑ. ὦ συμφορᾶ τἀλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. 1205

ΔΙ. ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον. ΛΑ. στιγερὸς ἐγώ.

ΔΙ. μογερὸς ἐγώ. ΛΑ. τί με σὺ κυνεῖς ;

ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις ;

ΛΑ. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας. 1210

ΔΙ. τοῖς Σουσὶ γὰρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο ;

ΛΑ. ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.

ΔΙ. ἀλλ' [illegible] Παιάνει.

ΛΑ. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι. 1215

ΔΙ. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πόους ἅμφω μέσου
προσλάβεσθ', ὦ φίλαι.

ΛΑ. [illegible]
καὶ σκοτοδινιῶ.

ΔΙ. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στίομαι 1220
καὶ σκοτοδινιῶ.

ΛΑ. θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
παωνίαισι χερσίν.

ΔΙ. ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς ;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν. 1225

ΛΑ. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυπτά.

ΔΙ. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟ. τήνελλα δῆτ'. [illegible]

ΔΙ. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχίας ἅμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟ. τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.

ΔΙ. ἔπεσθέ νυν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικοι. 1231

ΧΟ. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντες σέ καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
ΝΙΚΙΑΣ.
ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὗ ὄνομα ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.
ΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.
ΔΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἱππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατά τινα λόγια πονηρὰ διάσημον ἀλλαντοπῶλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντων, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι Ἱππεῖς συλλαβόντες ἐν χορῷ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανὸς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομοκύτας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἴεται· διωξάντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφίλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντεψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων, εἶκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξαυτῆς εἰς τοὔμφανὲς γεγονότα προίγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἁλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκμάτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως [illegible] Ἀθηναίοις πολὺς Πόλυς, λεγομένην Σφηκτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Ἑλλάνικος ὁ [illegible] ἐπῆγεν θεμιστοκλείως φιρειν τοὺς ἐπεναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἑστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐγεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεί τῶν σκευοποιῶν οὐδείς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανείς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλον πολιορκίαν, ἀφηρημένη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοὺς Ἀθηναίους παμαστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὁ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ πλείστα τῆς ἀλώσεως προπεποιῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑληφόροις.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παρίγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κἄτι βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα·
κἀν παραλογισμοῖς διαφέρουτ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην, εἰθέως τε σκατοφάγον,
πεπαιδευτα τ' ἐπιτετεῦθαι σὺν ἄσσοις τισι,
τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προιδρίας καλῆς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ἰατταταῖξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεωστὶ κακὸν
αἰτεῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πλησμὸν ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.
ΝΙ. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αἰτεῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;
ΝΙ. κακῶς καθάπερ σύ.
ΔΗ. δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
ΔΗ. καὶ ΝΙ. μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ.
ΔΗ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρὴν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλαίειν ἔτι;
ΝΙ. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ.
ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι.
ΝΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγὼ σοι φράσω.
ΔΗ. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἁμὲ χρὴ λέγειν;
ΝΙ. ἀλλ' οὐκ ἐνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;
ΔΗ. μή μοί γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
ΝΙ. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὠδὶ ξυλλαβῶν.
ΔΗ. καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν.
ΝΙ. ἐξόπισθέ νὺν
αὐτὸ φαῖ τοί μ' λαμπτ. ΔΗ. αὐτό.
ΝΙ. πάνυ καλῶς.
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρίμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὖτό, κατεπίγων πυκνόν.
ΔΗ. μολωμεν αὖτι μολωμεν αὐτομολωμεν.
ΝΙ. ἦν,
οὐχ ἡδύ;
ΔΗ. νὴ Δί· πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
δεῖσθαι τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙ. τί δαί;
ΔΗ. ὁτιὴ τὸ δέρμα δεφομένων ἀπέρχεται.
ΝΙ. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν τοῦ πρὸς βρέτας.
ΔΗ. ποῖον βρέτας πρὸς; ἑτέρου γὰρ θεοῦς;
ΝΙ. ἕγωγε. ΔΗ. ποῖφ χρώμενος τεκμηρίῳ;
ΝΙ. ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρὸς εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
ΔΗ. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον.
ΔΗ. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
ΝΙ. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοῦς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
ΔΗ. λέγομ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγριοικος ὀργήν, κναμοτρῳδ̣ς, ἀκράχολος,
Δήμων πυκνίτης, δύσκολος γεροντίων
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδεψὴν Παφλαγόνα,
πανουργώτατον καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρύπους,
ὁ βυρσοπαφλαγὼν ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ἠκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξεπάτα
κυσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·
ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθοῦ, ῥάφησον, ἔντραγ', ἔχε τριῶβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόμπον; εἶτ' ἀναπάσας
ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέδηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοὺντος ἑστὼς ἀπασοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοηκότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἅπτικρυς
ψευλῆ διαβάλλει· κἄπα μαστιγοίμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιδέων τοὺς οἰκέτας
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί·
ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἶ δὲ μή, πατουμένοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.
νῦν οὖν αὐσάντε φροντίσωμεν, ὄγαθέ,
ποίαν ὁδὸν νὼ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
ΝΙ. κριτέστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὄγαθε.
ΔΗ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἑῴορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇκελησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
ὁ πρωκτὸς ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόνι,
τῷ χεῖρ' ἐν Λιτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

ΝΙ. κράτιστον οὖν νῷν ἀποβαίνειν. ἀλλὰ σκέπει, 80
ὅπως ἂν ἀποδάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
ΔΗ. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
ΝΙ. βέλτιστον ἡμῖν ἅμα ταὐτὸν πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
ΔΗ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. 85
ἴσως γὰρ ἂν χρηστὸν τι βουλευσαίμεθα.
ΝΙ. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστὶ σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστὸν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
ΔΗ. πλῆθες, οἵτινες· κρουνοχυτροπρολήραιος εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἀπύονων λοιδορεῖν 90
οἶνον γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς; ὅταν πίωσιν ἄνθρωποι, τότε
[illegible]
εἰδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξίενσκέ μοι ταχέως οἶνου χόα, 95
τὸν νοῦν ἵν' ἁρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
ΝΙ. οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;
ΔΗ. ἀγαθ'· ἀλλ' ἐνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταντὶ καταπάσω
βοιλευμάτων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. 100
ΝΙ. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον.
ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρᾷ·
ΝΙ. ἐπίπαστα λείβας δημιόπρατ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
ΔΗ. ἴδι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν 105
[illegible]
ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τὴν δαμόνιον.
ΔΗ. ὦ δαίμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
ΝΙ. εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι;
ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἐνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
ἕως καθεύδει.
ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοικ' ὅπως μὴ τεῖξομαι κακοδαίμονος.
ΔΗ. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χόα,
[τὸν νοῦν ἵν' ἁρδω καὶ λέγω τι δεξιόν].
ΝΙ. ὦς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται, 115
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὑπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν.
ΔΗ. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
αὐτίκα τι. φέρ' ἴδω τί ἀρ' ἐνεστιν αὐτοῖ.
ὦ λόγια. δὸς μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ. 120
ΝΙ. ἰδοὺ τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐτέραν ἔγχεον.
ΝΙ. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
ΔΗ. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἐστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
ΝΙ. πολλὰ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ. 124
ΔΗ. ὦ μιαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; ΝΙ. τεή;
ΔΗ. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
ΝΙ. καὶ πῶς;
ΔΗ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στιππεισοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130
ΝΙ. εἶς οὗτος οὐ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.
ΔΗ. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
ΝΙ. δεῦρο τάδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
ΔΗ. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ, ἑνοῦτ· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
ΝΙ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεών
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νὴ Δί'.
ΝΙ. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος; 140
ΔΗ. ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑτερφυᾶ τέχνην ἔχων.
ΝΙ. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΗ. εἶπω; ΝΙ. νὴ Δία.
ΔΗ. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.
ΝΙ. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
ΔΗ. ζητῶμεν αὐτόν.
ΝΙ. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται
ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγορᾶν.
ΔΗ. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε.
ἀνάβαινε τωντῷ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
ΑΛ. τί ἔστι; τί με καλεῖτε; 150
ΔΗ. δεῦρ' ἐλθ', ἵνα πίθῃ
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
ΝΙ. ἴθι δή, καθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
ΔΗ. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί· 155
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
ΑΛ. ἰδού· τί ἔστιν;
ΔΗ. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὖριον δ' ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγέ τῶν εὐδαιμόνων.
ΑΛ. τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας 160
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;
ΔΗ. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὁρῶ.
ΔΗ. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός· 165
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δῆσεις, φυλἀξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
ΑΛ. ἐγώ;
ΔΗ. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνυ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπαναβᾶθι κἀπὶ τοὐλεὸν τοδὶ
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ. 170
ΑΛ. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τἀμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;
ΑΛ. ἔγωγε.
ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εἰδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράξαλλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καλχηδόνα.
ΑΛ. εἰδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; 175
ΔΗ. οἰκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γάρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος.
ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν ἀνὴρ γενήσομαι;
ΔΗ. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας, 180
ὅτιὴ ποιπρὸς κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
ΑΛ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχίειν ἔγω.
ΔΗ. οἶμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῇς ἄξιον;
ξυνειδέναι τι μοι δοκεῖς σαυτῷ κακὸν.
μῶν ἐκ κακῶν εἶ κἀγαθῶν; 185
ΑΛ. μὰ τοὺς θεούς,
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'.
ΔΗ. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΔΙ. ἀλλ', ὠγαθέ, οὐδὲ μουσικὴν ἐπίστασαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
ΔΙΚ. τοῦτ' μῶν σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
ἢ δημιτικὴν γὰρ οὐ πρὸς μουσικοὺς
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ γνηστοὺ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀκοὰς καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἃ σοι θεδύλαι' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
ΑΛ. πῶς δῆτά φησ' ὁ σοφώτ; 195
ΔΙΚ. εὖ νὴ τοὺς θεούς
καὶ ποικίλως γε καὶ σοφῶς ὑγιγμένος.
'Ἀλλ' ὑπόπαν μὴρῄκῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
ἢ κοχλίαν ἢ καρίδιον,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπάλυται ἡ σκοροδάλμη,
κοιλιοπωλήσιν δὲ θεὸς μέγα κέδος ὀπάζει, 200
αὖ κἀμὲ πωλεῖν ἀλλάντας μᾶλλον ἢ λωιτάς.
ΑΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.
ΔΙΚ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἐσθ' οὗτοσί.
ΑΛ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν;
ΔΙΚ. αὐτὸ που λέγει,
ὅτι ἀγκέλαις ταῖς χερσὶν ὡπίζων φέρει. 205
ΑΛ. ὁ δρᾶκων δὲ πρὸς τί;
ΔΙΚ. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν·
εἶθ' αἱματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς χὠ δράκων.
τὸν οὖν δρήκοντ' φησι τὸν βυρσαίετον
ᾗδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θαλφθῇ λύγοις. 210
ΑΛ. τὰ μὲν λύγ' αἰκίλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οὕτω τ' ἐπιτροπεύειν εἶμ' ἐγώ.
ΔΙΚ. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει·
ταραττε καὶ χώρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ 215
ὑποτυλκαίνειν ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρύσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακὸς, ἀγύρραιος εἰ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πυλιτεῖαν ἃ δεῖ·
χρησμοὶ τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. 220
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.
ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλοῦσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδίλλει λεώς.
ΔΙΚ. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι 225
μισοῦντες αὐτόν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γὰρ ἐστιν ἐξηκασμένος. 230
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἠθέλε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
ΑΛ. οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.
ΚΛ. οὗ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον, 235
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνὼμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί ὁρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφῄρηται.
ἀπολέσθων, ἀποθανέτωσαν, ὦ μιαρωτάτω.
ΔΙΚ. οὗτος, τί φείγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γενναῖε 240
ἀλλαντοπῶλα, μὴ πρόδῳς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς, παραγίνεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι, οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγχύες· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπανιστρίφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. 245
ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αἴ σοῦ ποιοῦ.
ΧΟ. παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππύστρατον
καὶ τελώνην καὶ φαμαγγα καὶ Χαρυβδιν ὑμαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὖτ'
ἐγὼ·
καὶ γὰρ οἵτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα 251
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βάα'
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἅσπερ Εὐκράτης ἐφευγεν εὐδὺ τὸν κυρηβίων.
ΚΛ. ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου, 255
οἷς ἐγὼ βύσσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἀδίκα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
ΧΟ. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίειν,
κἀποσυκώζειν πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
κἂν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἠγκύπισας,
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας· 264
καὶ σκοπεὶς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὸ πράγματα.
ΚΛ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὦνδρες, δι' ὑμᾶς τύ-
πτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἤμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἱστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν. 269
ΧΟ. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται
ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς κἀκκοβαλικεύεται·
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῇ πεπλήξεται·
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
ΚΛ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἷων θηρίων ναστρίζομαι.
ΧΟ. καὶ κέρραγε, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρῴφει· 275
ΑΛ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τἠνελλος εἶ·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΚΛ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι, καὶ φὴμ' ἐξάγειν
τοὺς Πελοποννησίων τριηρεῖς ἐμπλεῖσθαι.
ΑΛ. ναὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ 280
εἰσδραμὼν εἰς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκβεὶ πλέᾳ.
ΔΗ. νὴ Δί', ἐξάγων γε τἀπόρρητ', ἅμ' ἄρτυν καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
ΚΛ. ἀποθανέσθων αὐτίκα μάλα.
ΑΛ. τριπλάσιον κεκρῖβομαί σου. 285
ΚΛ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
ΑΛ. κατακεκρίβομαί σε κράζων.
ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῇς.
ΑΛ. κυνοκοπῶσω σου τὸ νώτον.
ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις. 290
ΑΛ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὀδούς σου.
ΚΛ. βλέψων ἐς μ' ἀσκωρδιάμκτος.
ΑΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
ΚΛ. διαφορήσω σ', εἰ τι γρῖξει.
ΑΛ. κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις. 295
ΚΛ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
ΑΛ. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
ΚΛ. ἀλλοτρια τοιαῦτ' ἀφεῖμεν,
καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν, 300
ἀδικαστεύοντα τῶν θεῶν ἱ-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας. [θράσους στρ.
ΧΟ. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ
πᾶσα μὲν γῆ πλία, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη 305
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστῆρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ

τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακῶς,
ὥστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ὑπωθὲν τοὺς φίλους θυννισκοπῶν.

ΚΛ. οὐδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅδε πάλαι κατέτεται.

ΑΛ. εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἰσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὥστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μυχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανοῦργος, ὥστε φαίνεσθαι παχύ·
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μείζον ἢν ὑνοῦν δοχμαῖν.

ΔΗ. νὴ Δί κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε τωὐτόν, ὥστε καὶ γέλων
πάμπολιν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοισι παρασχεδεῖν'
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ ἂν ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥτερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων·
ἣ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρώτους ὦν· ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεόμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γάρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μαρώτερος, ὥστε μὲ χαίρειν,
ὃς σε παύσει καὶ πάρεισι, δηλὸς ἐστιν αὐτόθεν,
παιουργίᾳ τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικείμασιν.
ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὀθενπερ εἶσιν ἄνδρες οὖπερ εἰσί,
νῦν δείξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

ΑΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.

ΚΛ. οὐκ οἶμ' ἐάσεις ;

ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ ποιητὴς εἰμι.

ΧΟ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ ποιητῶν.

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις ; ΑΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία.

ΑΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,
[ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοίμαν.]

ΚΛ. εἶμοι, διαρραγήσομαι.

ΑΛ. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.

ΧΟ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.

ΚΛ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα ;

ΑΛ. ὅτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ κορυκοποιεῖν.

ΚΛ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν
σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μετασκευάσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ μοι πεποίθεναι δοκεῖς; ὅτερ τὸ πλῆ-
εἶ που δικάζειν εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου, [θος.
τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνών,
ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.

ΑΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μοιωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν ;

ΚΛ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν' ; ὅστις εὐθὺς
θύνεια θερμὰ καταφαγών, κἄτ' ἐπιπλὼν ἀκράτου
οἴνου χόα κασαλβάσας τοὺς ἐν Πίλῳ στρατηγούς.

ΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταῤῥοχθίσας, κἄτ' ἐπιπλὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόυπτος
λαριγγίῳ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω. [με

ΧΟ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἥρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεταί
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μύτος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.

ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακα καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.

ΑΛ. ἀλλὰ τηλείοις ἐν τῇ γαστρὶ κατέβαλε. [ἐγὼ

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βία κυκήσω.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν αὐτὶ φύσκης.

ΚΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραξε κὐδᾶ.

ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ γάρ, ἥπτερ γε τοὔτον ἔλεγχε.

ΚΛ. οἶσν σε δῆτα τῷ ξύλῳ. ΑΛ. διώξομαί σε δειλίας.

ΚΛ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς. 370

ΚΛ. διαπαστλαεύθησει χαμαί.

ΑΛ. περικόμμαT' ἐκ σου σκευάσω.

ΚΛ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΛ. τὸν πρηγορῶνά σοὐκτερῶ.

ΔΗ. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλώτες ἀν-
τῷ πάτταλον μαγειρικῷς 375
ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εἰ κἀνθρικῶς
κεχηνότος 380
τῶν πρωκτῶν, εἰ χαλαζᾷ. [πόλει ἀντ.

ΧΟ. ἦν ἄρα πυρὸς γ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λύγων ἐν
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστερα· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ
φαῦλον ὧδ'. • • • ἀλλ' ἐπιβὰ καὶ στράβει, 386
μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἑκτὸς μέσος·
ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ, 389
δεινὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

ΑΛ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κἄτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμὸν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στύκνους ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δῆσας ἀφωνεῖ κἀποδύσεσθαι βούλεται.

ΚΛ. οὐ δεῖσοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον 395
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρύσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

ΧΟ. ὦ νέ, πρὸς σὲ ἀναπέπτεται καὶ μετὶ-
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
ἀωροδόκοισιν ἐπ' ἀνθεσιν ἴζων,
ὡς τάχιστα, πάντα τὰ κακὰ τὴν εὐβοσιν.
ἆραι γὰρ τόν' ἂν μόνον' 405
πινε πιν' ἐπὶ συμφοραῖς
τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οὖμαι, γέροντα πυροπίτην,
ὃσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βακχεβάκχον᾽ ἆσαι.

ΚΛ. οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μήπ ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλήγχνοισι παραγενοίμην. 410

ΑΛ. ἴγωγε νὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ πὶ πολλοῖς
ἤνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οὖμαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλιὰς σιτοῦμεσ τοσοῦτος ἐκτραφείην. 415

ΚΛ. ἀπομαγδαλιὰς ὥσπερ κύων ; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ ;

ΑΛ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κἀβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί'
σκέψασθε, παῖδες· οἷχ ὁρᾶθ' ; ὅρα νέα, χελιδών.
οἱ δ' ἔζλεπον, κἀγὼ ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἐκλεπτον.

ΧΟ. ὃ ξεῦωτατον κρέας, σοφῶς γε προὐνόησω· 421
ὥσπερ ἀκτλήρας ἐπέσπα τοὺς χελεώνας ἑκλεπτες.

ΑΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ' ἐὶ δ' οὖν ἴδοι τις
αὖτάς·
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν'
ὥστ' εἴη' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο
δρῶντα· 425
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.

ΧΟ. εὖ γε ἐνυέβαλεν αὖτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὁτιὴ 'πώρκεις σ' ἤρτακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.

ΚΛ. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δ' μάλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς, 430
ὁμοῦ παράτων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

ΑΛ. ἐγὼ δέ συστείλας γε τοὺς ἀλλάντας εἶτ' ἀφύσω

ἐατὰ κἀμ' ἐμαυτὸν οἴμοιν κλαίειν σε μακρὰ κελεύσας.
ΔΗ. εἴφυγ', ἐὰν τι παραιτηθῇ, τὴν ἀπτελίαν φιλάξω.
ΚΛ. σοῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροΐξει τάλαντα πολλὰ
ελέφας Λεῴτιχος.
ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίες'
ὡς οἵτος ἤδη κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
ΑΛ. σὲ δ' ἐκ Πατιδαίας ἕγοντ' οὐ οἶδα δεκὰ τάλαντα.
ΚΛ. τί δῆτα; βοΐλει τῶν ταλάντων ἐν λαβὼν σιωπᾶν;
ΧΟ. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερβίνους πορίει.
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
ΚΛ. φείδεις γραφὰς ἑκατοντα λάντους τέτταρας.
ΑΛ. σὺ δ' ἀστρατείας εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
ΚΛ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σὲ ψη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
ΑΛ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δωριφόρων. ΚΛ. ποίων; φράσον.
ΑΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
ΚΛ. κόβαλος εἶ. ΑΛ. πανοῦργος εἶ.
ΧΟ. παῖ' ἀνδρικῶς.
ΚΛ. ἰοὺ ἰού,
τίπτοτσί μ' οἱ ξυνωμῶται.
ΧΟ. παῖ' αὐτὸν ἀνδρειότατα. καὶ
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις.
χῶπως κυλᾷ τὸν ἄνδρα.
ὦ γενικώτατον κρίας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποιεῖλως τ' ἐπῄνεσ ἐν λόγοισιν.
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι οὕτως ὥσπερ ἠδόμεσθα;
ΚΛ. ταυτί μα τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γνωφεύμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
ΧΟ. εἶμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;
ΑΛ. σὺκουν ἐν Ἄργει μ' οἷα πράττει λανθάνει;
πρῴραισιν μὲν 'Αργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἐστι συμφυσώμενα
ἐγφδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
ΧΟ. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' αὐτὶ τῶν κολλωμένων.
ΑΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἁ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνώμυντε,
καὶ τὰς βοιωτῶν ταῦτα συντιρούμενα.
ΑΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν βοιωτοῖς ὦνος;
ΚΛ. ἐγὼ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
ΧΟ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νῦν διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω ποτὲ
εἰς τὰ κοχῶνα τὴ κρίας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
θεῖσει γὰρ ἆρας εἰς τὸ βουλευτήριον,
ὡς [illegible]
ἅμα ἅπαντας καὶ κραγὼν κεκράξεται.
ΑΛ. ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
ΧΟ. ἔχε νυν, ἀλεύρου τῶν τριῴχλων τουτουί,
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
ΑΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
ΧΟ. ἴγε νυν, ἐπίγκαψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;
ΧΟ. ἵν' ἄμεινον, ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῖδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. 495
ΧΟ. μεμηνὸς νυν
δίκειν, διαβάλλειν, τοὺς λύφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλα' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.
ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φιλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας 500
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὦ ἡμῖν
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρῦσχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίως ἤδη μούσης 505
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος
ἡμῖν
ἠνίκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν ᾐμῶλος ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἀξιὼς ἐσθ' ὁ
ποιητὴς,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ
δίκαια, 510
καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφὼ χωρεῖ καὶ τὴν ἐρώδιον.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσ-
ιόντας,
καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πίλαι χορὸν αἰτοίη καθ'
ἑαυτὸν,
ἡμῖν ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι πρὸς ταῦτα. φησὶ
γὰρ ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεποθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ
νομίζων 515
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον
ἁπάντων·
πολλῶν χάριν δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρί-
σασθαι·
ὑμᾶς τε πίλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν
ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ
προϊόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς
κατιούσαις, 520
ὃς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τροπαῖα·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰείς καὶ ψίαλλων καὶ πτε-
ρυγίζων
καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατρα-
χείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ
ἐφ' ἥβης,
ξεπλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπε-
λείφθη· 525
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
ἐπὶ τῶν ἀθηνᾶν πεδίων ἅρμα, καὶ τῆς στάσεως
παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθρους
πανταχόθεν
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν, Δωροῖ συκο-
πέδιλε,
καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἠνθησεν
ἐκεῖνος. 530
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,

ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τώνυ οὐκ ἐπ᾽
ἐνίοντος,
τῶν θ᾽ ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν
περίρρει,
ὥσπερ Κονιᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ᾽
ἀπολωλώς,
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυ-
τανείῳ, 535
καὶ μὴ λῃρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ
Διονύσῳ.
οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυ-
φελιγμοὺς
ὑφ᾽ ἁπάντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων θεατῶν ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας
ἁμαξοπηγούς
χοὔτος μέντοι μόνος αὐτήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων,
τοτὲ δ᾽ οὐχί. 540
ταῦτ᾽ ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τοὐτοισιν
ἐπιτήδειος
ἐρίτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις
ἐπιχειρεῖν,
κἄτ᾽ ἐπιτίθεσθαι πρῳρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους δια-
βρῆσαι,
κἄτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα
πάντων, 544
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐβλυάρει,
αἴρεσθ᾽ αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ᾽ ἐφ᾽
ἑνδεκα κώπαις
θάλπιζον χρηστὸν ληναίτην,
ἵν᾽ ὁ ποιητὴς ἀπὶῃ χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ. 550
ἵππ᾽ ἄναξ Πόσειδον, ᾧ στω-
χαλκοκρότων ἵππων κτῆσ
καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις, 555
μειρακίων θ᾽ ἁμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν
καὶ βαρυδαιμονούντων,
δεῦρ᾽ ἐλθ᾽ ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν᾽, ὦ
δελφίνων μέτοικ᾽, Ἑστιατορίδᾳ τε, 560
ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ᾽, ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Λήθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.
εἰλογήσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οὔτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
παντοχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ᾽ ἐκύσμησαν πόλιν·
οὐ γὰρ οἰδεὶς πώποτ᾽ αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠλέμησεν, ἀλλ᾽ ὁ θυμὸς εἰδὲς ἦν ἀμυνίας· 570
εἰ δὲ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμὸν ἐν μάχῃ τινί,
τοὺν᾽ ἀπεψήσαντ᾽ ἂν, εἰ᾽ ἠνιόντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπύλαιον αἰδεῖς. καὶ στρατηγὸς οἷδ᾽ ἂν εἷς
τῶν πρῶ τοῦ σίτησιν ᾔτησ᾽ ἐρώμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ᾽ ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
οἱ μαχείσθαι φασιν. ἡμεῖς δ᾽ ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οἷς αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσοντονὶ μόνον·
ἦν πατ᾽ εἰρήνη γίνηται καὶ πόνων πανσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ᾽ ἡμῖν κομῶσι μηδ᾽ ἀπεστλεγγισμένοις.
ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ στ. 581
τῶν ἀνοσιουργῶν ἀπ-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυσμεῖ θ᾽ ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας, 585
δεῦρ᾽ ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἐπιστήμονα ἔριν
Νίκην, ἡ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα,
τοῖς τ᾽ ἐγχρίοισι μεθ᾽ ἡμῶν στασιάζει. 590
νῦν οὖν δεῦρο φίλτατ᾽· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν. 594
ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις. βουλώμεσθ᾽ ἐπιστῆσαι
ἄξιοι δ᾽ εἶσ᾽ εἰλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πρήγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ᾽ ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ᾽ εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰστεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώδωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμ-
μυα· 600
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
ἐμβαλώτες ἀνεῤῥύκασαν, ἱππαταί. τίς ἐμβαλεῖ;
ληστέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;
ἐξεπήδων τ᾽ ἐς Κόρινθον· εἶτα δ᾽ οἱ νεώται 604
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῄσαν στρώματα·
ἤσθιον δὲ τοὺς παγοίρους ἀπτὶ ποίας Μηδικῆς,
εἶ τις ἐξέρτοι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ᾽ ἔβη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνου Κορίνθιον·
θεινά γ᾽, ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ᾽ ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
μήτε γῇ μήτ᾽ ἐν θαλάττῃ, διαφυγεῖν τοὺς ἵππεις. 610
ΧΟ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμὶν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ᾽ ἠγωνίσω.
ΑΛ. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ εἰ μὴ νικόβουλος ἐγένομην; 615
ΧΟ. νῦν ἦρ᾽ ἀξιῶν γε πᾶσιν ἐστιν ἐπολολύξαι. στρ.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ᾽ ἀμείνων᾽ ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν᾽, εἴθ᾽ ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ 620
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὧσπ᾽ ἀκούσαι. πρὸς τἀδ᾽, ὦ βέλ-
τιστε, θαῤῥήσας λέγ᾽, ὡς ἅ-
παντες ἠδόμεσθά σοι.
ΑΛ. καὶ μὴν ἀκούσαι γ᾽ ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εἰθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ᾽ ἴεμην· 625
ὁ δ᾽ ἦρ᾽ ἔνδον ἐλασίβροτ᾽ ἀναρρηγνὺς ἕπη
τερατευόμενος ῥηιδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείπων καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανότατ᾽· ἡ βουλὴ δ᾽ ἅπασ᾽ ἀκροωμένη
ἐγένετ᾽ ἴπ᾽ αὐτοῦ ψευδατραφάξεως πλέα, 630
κἀβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ᾽ ἀνέσπασεν.
κἄγωγ᾽ ὅτε δὴ ᾔνων ἀνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ᾽ ἐγὼ,
Βερέσκεθοί τε καὶ Κόζαλοι καὶ Μόθων, 635
ἀγορά τ᾽, ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεσθην ἐγὼ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
φωνήν τ᾽ ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε κατατρύχων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα· κᾆτα τῷ πρωκτῷ θεὼν 640

[illegible]
ἀνέκειτον· ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
[illegible]
ἓξ οἱ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεργάζη.

οἱ δ' εὐθὺς τὰ πρῶτα διεγελάσαντα
εἶτ' ἐντεθράμμεν μ' εἰαγγελία· καγὼ 'φρασα
αὐτοὶς ἀπόρρητον ποιησάμενος πατίδα,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῦτο πολλὰς τοὐβολοῦ,
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τριβλία.
οἱ δ' ἀνερώτησαν καὶ πρὸς ἐμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ἐπιτονήσας, ὁ Παφλαγών, εἶδώς τ' ἄρα
οἷς ἥδετ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
[illegible]
εἰαγγελίαι θεῖαι ἑκατὸν βοῦς τῇ θεᾷ.
ἐπέψευσεν εἰς ἐκείνους ἡ βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοὺς βολίτους ἡττημένους,
[illegible]
τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίας παρήνεσα
[illegible]
αἱ τριηκόσιαι εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ.
ἐκαμδιώκησεν εἰς ἐμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνύφα.
κἄθ' εἶδκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύδουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες·
ὁ δ' ἠπειλήλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον,
ἕν' ἅπθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
πἄθησθ'· ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
ἦνιά περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
ἥσθητο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας ;
οὐ δεύρεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
ἐκκεκίγεσθαι τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερπῖδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῆ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπραίμην ὑποδραμών
ἅπαντα τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν ταγορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κἀχαριζόμην.
οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύπαζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
[illegible]

ΧΟ. πάντα τοι πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα· ἀντ.
ἕρπε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
[illegible]
καὶ δόλοισι ποικίλοις,
[illegible]
ἀλλ' ὅπως ἀγωνεῖ φρὶν-
τιζε τἀπίλοιπ' ἄριστα·
σκμμίχνυς δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.

ΑΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται,
ὦθὰν κολίκεια καὶ ταρίττων καὶ κυκῶν.
ὡς δὴ καταπύσμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.
ΑΛ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμί, εἴ τι τῶν αὖτῶν ἐμοὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΚΛ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρί γ', εἰ μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τήσδε τῆς γῆς, αὐδέποτε βιώσομαι.
ΑΛ. εἰ μὴ 'κφἀγῃς; ἐγὼ δέ γ', εἰ μή σ' ἐκπίω,
κἀγ' ἐκρυφήσας αὐτὸς ἐπιλιμπρυγῶ.

ΚΛ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐν Πύλοι.
ΑΛ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄγκομαί σ' ἐγὼ
[illegible]
ΚΛ. ἐν τῷ ξίλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν. 705
ΑΛ. ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἂν ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ ;
ΚΛ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
ΑΛ. ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανεῖῳ στιάν.
ΚΛ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην. 710
ΑΛ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
ΚΛ. ἀλλ', ὦ πονηρέ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
ΑΛ. ὡς σφῷδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
ΚΛ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. 715
ΑΛ. κἄθ' ὥσπερ αἱ τιτθαί γε στιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
ΚΛ. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιώτητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν. 720
ΑΛ. χὢ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
ΚΛ. οὐκ, ὠγάθ', ἐν βουλῇ με δύξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον.
ΑΛ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδοί, βαδίζε. μηδὲν ἡμεῖς ἐγκετον.
ΚΛ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. 725
ΑΛ. νὴ Δί', ὦ πάτερ,
ἐξελθὲ δὴτ'.
ΚΛ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,
ἔξελθ', ὦ' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.
ΔΗΜΟΣ. τίνες οἱ βοῶντες ; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας ;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς, Παφλαγὼν, ἀδικεῖ σε ; 730
ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν ἑταίρων. ΔΗΜΟΣ. τί ;
ΚΛ. ὅτιἡ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
ΔΗΜΟΣ. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν;
ΑΛ. ἀντεραστὴς τουτουὶ,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἅλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί. 735
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν δὶὰ τοῦτο. σοὶ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λιχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. 740
ΚΛ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν ;
ΚΛ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἔψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745
ΚΛ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ὦ' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστὶ σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοὔτον φιλῇς.
ΑΛ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
ΔΗΜΟΣ. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ· 750
ἀλλ' ἐς τὸ πρῶσθε χῶρ' παρεῖν' ἐς τὴν πύνκα.
ΑΛ. ὦμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
[illegible]
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. 755
ΧΟ. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κἀλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, στρ.
καὶ λῆμα θοῦριον φορεῖν καὶ λόγους ἀβύκτους,
ὅτοισι τοὺδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ

κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εἱμηχάνους πορίζων.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἕξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐν τῷ-
τοῖς δικηλίταις μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παρα-
μίλλου.
ΚΛ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τῶν δήμων τῶν Ἀθηναίων
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύναν καὶ
Σαλαβακχώ,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δρίσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος
ἀντιξεζηκώς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέ-
παδνα.
ΑΛ. κἄγαγ', ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέ-
ποιθας,
ἐπὶ ταυτηνὶ κατακηησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
καὶ τῇ κμείρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κερα-
μεικόν.
ΚΛ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο
πολίτης;
ὃς πρῶτα μέν, ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ'
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων,
τοὺς δὲ μεταιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.
ΑΛ. τοῦτο μέν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό
σε δρώμαν.
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους
ὡς δ' οἰκεῖ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῖτ' αὐτό σε
ἀλλ' ἢ διὰ τοῖτ' αὖθ' ὑτίᾳ σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπο-
λαίει.
σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέ-
δωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε κα-
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ βαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
ἐπαναίρου,
κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν
Σαλαμῖνι.
ΔΗΜΟΣ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου
τις ἐκείνων;
τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ
ΚΛ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
ΑΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσ-
ΚΛ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφᾶνη τῷ δήμῳ μᾶλλον
ἀμύνων
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς
ΑΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῖτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς
καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεπτολέμου δε
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προ-
καλοῦνται.
ΚΛ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Λιμνοδίᾳ πεντωβόλου ἡλιά-
σασθαι,
ἣν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θήσω 'γὼ καὶ
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὀπώθεν τὸ τριώβολον ἕξει.
ΑΛ. οὐχ ἵνα γ' ἄρχῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος,
ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων·
ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἁ πανουργεῖς μὴ
καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός
σε κεχήνῃ.
εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
καὶ χίβρα φαγὼν ἀναβαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ εἰς
λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου,
εἰδ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον
ἰχνεύων.
ἃ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς
περὶ σαυτοῦ.
ΚΛ. οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ
διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποικότα πλείονα
χρηστὰ
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν
πόλιν ἤδη;
ΑΛ. ὦ πῶλις Ἄργους, κλίεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ
ἀντιφέρῃς;
ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εἰρῶν ἐπι-
χειλῶν.
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστόσῃ τὸν Πειραιᾶ πρυσέμαξεν,
ἀφελὼν τ' οἰδέν τῶν ἀρχαίων ἐχθὺς καινοὺς παρέ-
θηκε.
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
κἀκείνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπο-
μάττει.
ΚΛ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ
τούτου,
ὅτιή σε φιλῶ;
ΔΗΜΟΣ. παῦ παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολὺν μὲ χρόνον καὶ νὺν ἐλελήθεις ἐγ-
ΑΛ. μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλείστα πανοῦργα
ὑπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εἰδυνῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν

μυστηλάτων τῶν δημοσίων.

ΚΛ. οὐ χαίρεις, ἀλλὰ σε κλέπτουσ᾽
ἀμείνω γὰ τρεῖς μεμηδώς.

ΑΛ. τί ἐλαττοκοπεῖς καὶ πλαττιγγίζεις, 830
μαχόμενος ὧν περὶ τῶν ὅλων
τῶν Ἀθηναίων; καὶ σ᾽ ἐτεόν ἐσ
τὴν πόλιν Δήμητρ᾽, ἢ μὴ ζῷην,
ἐκφυσόκαπτον ἐκ Μιτυλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα. [ἀντ. 835

ΧΟ. ὦ σοφὸν αὖθρώπου φωνεῖς μέγιστον ἄφελμα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ᾽ ἐτοίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις [ναν,
τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ᾽ ἀρχεῖς ἔχων τρίαι-
ῃ πολλὰ χρήματ᾽ ἐργάσει σεῖων τε καὶ παράπτων. 840
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ᾽, ἐπειδὴ σοι λαχὴν δέδωκεν·
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

ΚΛ. οὐκ, ὠγαθοί, ταῦτ᾽ ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γὰρ ἐστ᾽ εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὶς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν. 845
ἐγὼ γὰρ ἐν τῶν ἱππέων τὸν ἐκ Πύλου τι λοιπὸν.

ΑΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαζὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γὰρ σ᾽ ἐχρῆν, εἶτερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προ-
ταίτας εἶν αἰτοῦσι τοὺς πόρτας ἀνατεθῆναι. [νοίας
ἀλλ᾽ ἐστί τοῦτ᾽, ὦ Δῆμε, μηχάνημ᾽, ὦ, ἵν᾽ οἱ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ ᾽κγένηται.
ὦρᾶς γὰρ αὐτὸ στίφος οἷὸν ἐστι ῥηγισπωλῶν 852
ναυτῶν· τοῦτος δ᾽ περιοικοῖσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ᾽ εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.
ὥστ᾽ εἰ σὺ βρμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα, 855
νὴκτωρ καταπτάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοιντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣ. οἰμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πύρπακας· ὢ πονηρέ,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΚΛ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοὺ λέγοντος ἴσθι, μηδ᾽ οἰηθῇς 860
ἐμοῦ ποθ᾽ εἰρήσειν φίλον βελτίων᾽· ὅστις εἶς ὧν
ἐπάνσα τοὺς ξυνωμότας, καὶ μ᾽ οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ᾽ εἰθέως κίκραγα.

ΑΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρῶμενοι πέπονθα.
ὅταν μέν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· 865
ἐὰν δ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἐν δ᾽ εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
ἔδωκας ἦδη τουτοῖ κἀττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; 870

ΔΗΜΟΣ. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.

ΑΛ. ἔγωγε οὖν δῆτ᾽ αὐτὸν οὕς ἐστιν; ἀλλ᾽ ἐγὼ σοι
[illegible]

ΔΗΜΟΣ. κρίνω σ᾽ ὅσων ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ᾽
ἥματτον
εἰνοϊστάτων τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

ΚΛ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ᾽ ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι, 875
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἐπάνσα τοὺς βυνομένους, τὸν Γριττὸν ἐξαλείψας.

ΑΛ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστι πρωκτοπρηγεῖν,
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ἐκείνους
οἷχ᾽ ἥδιόν᾽ ἐπάνσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιντο. 880
τουδὶ δ᾽ ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
[illegible]
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ᾽ ἐγὼ σοι τοντονὶ δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ. [illegible] καίτοι σοφὸν κἀκεῖν᾽ ὁ Πειραιεύς· ὁμοιγε μέντοι 885
οὐ μείζων εἶναι φαίνετ᾽ ἐξείρημα τοῦ χιτῶνος.

ΚΛ. οἴμοι τάλας, οἷσιν πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΛ. οὔκ, ἀλλ᾽ ὅπερ πίνων ἀνὴρ πεπονθ᾽, ὅταν χεσείῃ,
τοῖσιν τρύποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ ἀλκυτίοισι χρῶμαι.

ΚΛ. ἀλλ᾽ οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γάρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ᾽ οἶμωξ᾽, ὦ πονηρ᾽. 891

ΔΗΜΟΣ. ἰαιβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βίρσης κάκιστον ζῷον;

ΑΛ. καὶ τοῦτό γ᾽ ἐπίτηδές σε περιήμεσχεν, ἵν᾽ ἀποπνίξῃ.
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσές σοι. τὸν καυλὸν οἰσθ᾽
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; [ἐκεῖνον

ΔΗΜΟΣ. οἶδα μέντοι. 895

ΑΛ. ἐπὶτηδὲς οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ᾽ ἄξιον γενέσθαι,
ἵν᾽ ἐσθίοιτ᾽ ὠνούμενοι, κἄπειτ᾽ ἐν Ἠλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλοιν ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗΜΟΣ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ᾽ εἶπ᾽ ἀνὴρ
κύπριος. 899

ΑΛ. οὐ γὰρ τόθ᾽ ἡμεῖς βδεόμενοι δῆπου ᾽γένεσθε πυρροί·

ΔΗΜΟΣ. καὶ νὴ Δί᾽ ἦν γε τοὔτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.

ΚΛ. οἴοσί μ᾽, ὦ πανοῦργε, βωμολοχεύσασιν ταράττει.

ΑΛ. ἢ γὰρ θεός μ᾽ ἐκέλευσε νικῆσαί σ᾽ ἀλαζονείᾳ.

ΚΛ. ἀλλ᾽ οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρίξειν,
ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τριβλίον ῥοφῆσαι.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φίρμακον δίδωμι 906
ταὐτοματὶ ἀτεκνίαιος ἐλαίου παμπλεῖστον.

ΚΛ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κἀλέγων νέου ποιήσω.

ΑΛ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τῷφθαλμιδίῳ περιῴην.

ΚΛ. ἀπομυξίμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.

ΑΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν. 911

ΚΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν.
ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ᾽,
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ- 915
ξεις οὐδὲ ναυτηγοῦντος᾽
διαρηχανήσομαί θ᾽ ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΧΟ. ἀνὴρ παῤλάζει, παῖε παῦ,
ἐπειγέτων ἐφελκτῶν 920
τῶν δαδῶν, ἀπαρυστέων
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛ. ὥστε γ᾽ ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἱππεύμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους 925
σπεύσω σ᾽ ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.

ΑΛ. ἐγὼ δ᾽ ἀπειλῶν μὲν τὸ δεῖν, εὔχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ 930
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἢν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ᾽ εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει- 935
τα πρὶν φρυγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἐπαποπνιγείης.

ΧΟ. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

ΔΗΜΟΣ. κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τἄλλα γ᾽ εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ. 943

σὺ δ', ὦ Παφλαγὼν, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορδισας.
καὶ νὴ Δία γε τῶν δακτύλιον, ὡς οἰκ ἔτι
ἐμοὶ πιστεύσεις.

Κα. ἔχε' τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. 950

ΔΗΜΟΣ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὗτοσὶ
οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἡ οὐ καθορᾶ.

ΑΛ. φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν:

ΔΗΜΟΣ. δημοῦ βοείου ῥῖνον ἐξωπτημένον. 954

ΑΛ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΗΜΟΣ. οὐ τὸ ῥῖνον; ἀλλὰ τί;

ΑΛ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗΜΟΣ. αἰσοὶ τάλας. ΑΛ. τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣ. ἀπόφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.

ΚΛ. μὴ δῆτά πω γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ, 960
πρὶν ἂν γε τὼν χρησμὼν ἀκούσῃς τὼν ἐμῶν.

ΑΛ. καὶ τὼν ἐμὼν νυν.

ΚΛ. ἀλλ' ἐὰν τοὐτῳ πίθῃ,
μολγὼν γενέσθαι δεῖ σε.

ΑΛ. κἂν γε τοιῳδί,
ψωλὼν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

ΚΛ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ 965
χώρας ἁπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

ΑΛ. οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦν διώξει Σμικίθην καὶ κίρνον.

ΔΗΜΟΣ. καὶ μὴν ἐγεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὗτοσὶ 970
αὐτὼν ἀκούσῃ. ΑΛ. πάνυ γε.

ΔΗΜΟΣ. καὶ σύ νυν φέρε.

ΚΛ. ἰδού. ΑΛ. ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.

ΧΟ. ἤδιστον φίλοι ἡμέρας στρ.
ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-
σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις, 975
ἢν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἥκουσ' ἀντιλεγόντων, 980
ὡς εἰ μὴ 'γένετ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,
δοῖεις οἷσι τριταν.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- ἀντ. 985
μάζω τὴν ὁμονοίας
αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἱ ξυνεφοίτων
τὴν Δωριστὶ μοῦσην ἐναρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν. 990
ἀλλὴν δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν·
κἄτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν 995
ἣν μὴ Δωροδοκηστί.

ΚΛ. ἰδού, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛ. οἶμ' ὡς χεσεῖσθ, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗΜΟΣ. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. λόγια.

ΔΗΜΟΣ. πάνυ';

ΚΛ. ἐθαύμασας:

καὶ νὴ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000

ΑΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῴων καὶ ξυνωικίας δύο.

ΔΗΜΟΣ. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε:

ΚΛ. οὐμοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος. ΔΗΜΟΣ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;

ΑΛ. Γλαύκιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗΜΟΣ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; 1005

ΚΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.

ΔΗΜΟΣ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ;

ΑΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκάμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πίος οὗτοσὶ δάκοι. 1010

ΔΗΜΟΣ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὼν περὶ ἐμοῦ κἀνον ᾠῇμ' ἤδομαι,
ὡς ἐν ψεφελαισιν ἀετὸς γενήσομαι.

ΚΛ. ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί. 1014
Φράξευ, Ἐρεχθεῖδη, λογίων ὁδὸν, ἣν σοι Ἀπόλλων
ἔαχεν ἐξ ἀδύτου διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
σοὶ μισθὸν πορεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μάτην εἰσὶ σφε κατακρῶζουσι κολοιοί. 1020

ΔΗΜΟΣ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοὶς καὶ κυνί;

ΚΛ. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἅπὼ·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὼν κύνα.

ΑΛ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὀδὶ 1025
ὥσπερ ἀθλητὴς σοὶ τῶν λογίων παρεσκεύ-
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθὸς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗΜΟΣ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ. 1029

ΑΛ. Φράζευ, Ἐρεχθεῖδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν,
ἐξίεταί σου τοὖψον, ὅταν σὺ που ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐαφοιτῶν τ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείψων.

ΔΗΜΟΣ. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἤμεινον, ὦ Γλάνι. 1035

ΚΛ. ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνὴ, τέξει δὲ λέοντ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκιμνιοισι βεβηκὼς· τὸν σὸν φύλασσε,
τεῖχος ποιῆσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;

ΔΗΜΟΣ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

ΚΛ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.

ΔΗΜΟΣ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;

ΑΛ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών 1045
μόνον, ὃ σιδηροῦν ἐστι τεῖχος καὶ ξύλοι,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜΟΣ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;
τουτονὶ
ΑΛ.
δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

ΔΗΜΟΣ. ταυτὶ τελείσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050

ΚΛ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρῶζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὅς σοι
ἤγαγε συνθῆσας Δακεδαιμονίων κορακίνους. 1052

ΑΛ. τοῦτο γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῖδ' ἦγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθεῖν'
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.

ΚΛ. ἀλλὰ τάδε φράσασα, πρὸ Πίλου Πίλον ἦν σοι
[illegible]
ΔΗΜΟΣ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλου;
ΑΛ. τὰς πτέρυγας φησὶν καταλήψεσθ' ἐν Θαλαττέᾳ. 1060
ΔΗΜΟΣ. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πτέρυγας ἀφῄρηται.
ΑΛ. ἀλλ' οὗτος γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
ΔΗΜΟΣ. πρόσεχε· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀπουδήσεται. [μου 1065
ΑΛ. Αἰγυπίδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
[illegible]
οἶσθ' ὅ τί ἐστιν τοῦτο;
ΔΗΜΟΣ. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὑτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδῶναι σ' ὁ λοξίας.
ΔΗΜΟΣ. πῶς δῆτα τρίηρης ἐστὶ κυναλώπηξ;
ΑΛ. ὅπως·
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ.
ΔΗΜΟΣ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
ΑΛ. ἀλωπεκίσαι τοὺς στρατιώτας ἦκασεν, 1076
ὁτιὴ βύτρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
ΔΗΜΟΣ. εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίσαι ποῦ;
ΑΛ. ἐγὼ πορῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν. 1079
ἀλλ' ἔστι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι,
χρησμὸν Λητοΐδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
ΔΗΜΟΣ. ποίαν Κυλλήνην;
ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
[illegible]
ΚΛ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
εἰς τὴν χεῖρ' ὥρθωε ἡνίξατο τὴν Διοπείθους. 1085
ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτεριγωτός,
αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
ΑΛ. καὶ γὰρ ἐμοί, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ 1090
τοῦ δήμου κατακρίνειν ἀρπαϊὴν πλουθυγίειαν.
ΑΛ. νὴ Δία καὶ γάρ ἐγὼ· καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.
ΔΗΜΟΣ. ἰοὺ ἰού. 1096
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλαύκου σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονί
[illegible]
μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ 1100
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
ΔΗΜΟΣ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξπαπᾴθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
ΚΛ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι πορῶ 'σκευασμένα.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας 1105
καὶ τοῦφον ὀπτόν· μηδὲν ἀλλ' εἰ μὴ 'σθιε.
ΔΗΜΟΣ. ἀνὔσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγὼ,
ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ μὲν μάλλον αὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. 1109
ΚΛ. τρίχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.
ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις στρ.
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἀν-
[illegible]
τερ ὕμβρα τύραννον.

ἀλλ' εἰπαράγωγος εἶ, 1115
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις καῖπατώμενος,
πρὸς τὸν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀπόδημος. 1120
ΔΗΜΟΣ. νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἠνάμωσ·
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι 1125
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα. 1130
ΧΟ. χοὔτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, ἀντ.
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τοῦσδ' ἐπίτηδες ὧσ- 1135
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνὶ, κἀθ' ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὂν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας, ἐπέσθιεσθαι. 1140
ΔΗΜΟΣ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κἄμ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ- 1145
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅπτ' ἂν κεκλοφῶσί μου,
κημὸν καταμηλῶν. 1150
ΚΛ. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ΑΛ. σύ γ', ὦ φθόρε.
ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κἀθήμαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρώπαλαι πάλαι πάλαι. 1155
ΔΗΜΟΣ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύτροματ σφῶ, καὶ πρώπαλαι πάλαι πάλαι.
ΑΛ. οἶσθ' οὖν ὃ δράσον;
ΔΗΜΟΣ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.
ΑΛ. ἆφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμὲ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. 1160
ΔΗΜΟΣ. δρᾶν ταῦτα χρή.
ἅπιτον. ΚΛ. ἰδού.
ΔΗΜΟΣ. θέοιτ' ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
ΔΗΜΟΣ. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί' ἢ 'γὼ θρύψομαι.
ΚΛ. ὁρᾷς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
ΑΛ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος. 1165
ΚΛ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὅλων τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τηλεφαντίνῃ.
ΔΗΜΟΣ. ὡς μέγαν ἆρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν· 1171
ἑτέρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
ΑΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,

καὶ νῦν ὑπερίχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
ΔΗΜΟΣ. εἶει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερίχε τὴν χύτραν·
ΚΛ. τοιτὶ τέμαχός σοὔδωκεν ἡ Φυλεισιτριήτη.
ΑΛ. ἡ δ' Ὀσμιοπίτρα γ' ἐβδὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χθιλικος ἠψύστριον τε καὶ γαστρὸς τόμον.
ΔΗΜΟΣ. καλῶς γ' ἐποίησ· τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180
ΚΛ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἑλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
ΑΛ. λαβὲ καὶ ταδὶ νυν.
ΔΗΜΟΣ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις;
ΑΛ. ἐπίτηδες αὖτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός· 1185
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ΔΗΜΟΣ. ὦ ἥδιε, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ΑΛ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὖτὸν ἐνετριτώνασεν.
ΚΛ. λαβὲ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον. 1190
ΑΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ λαγῷ ἔξεις ὁπόθεν ὄψ· ἀλλ' ἐγώ.
ΑΛ. οἴμοι· πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;
ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἕξευρέ τι.
ΚΛ. ὁρᾷς τὰδ', ὦ κακόδαιμον; 1195
ΑΛ. ὀλίγων μοι μέλει·
ἐκεινοὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται. ΚΛ. τίνες;
ΑΛ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
ΚΛ. ποῦ ποῦ;
ΑΛ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἃ σοι φέρω;
ΚΛ. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἀμ' ὑφήρπασας. 1200
ΑΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γάρ τοὺς ἐκ Πύλου.
ΔΗΜΟΣ. εἶπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
ΑΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. ΑΛ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
ΔΗΜΟΣ. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
ΚΛ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπερανιδισθήσομαι. 1206
ΑΛ. τί οὖ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
ΔΗΜΟΣ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δῴξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφώς; 1210
ΑΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον αὖτ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· καμέλει κρινεῖς καλῶς.
ΔΗΜΟΣ. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν;
ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν. 1215
ΔΗΜΟΣ. αὕτη μέν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
ΑΛ. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς τάδ';
ΔΗΜΟΣ. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί. 1220
ΑΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὢν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
ΔΗΜΟΣ. ὦ μιαρέ, κλέπτων δῆ με ταυτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα καὐωυπήσάμην. 1225
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ΔΗΜΟΣ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἐν' ἐγὼ τοιτῳὶ
αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατάθου ταχέως, μαστιγία.
ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φρᾴζων ὑφ' οὗ με χρὴ 'στιν ἡττᾶσθαι μόνου. 1230
ΑΛ. τοὶμὲν γε φρᾴζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
ΚΛ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπιράσομαι·
παῖς ὢν ἐφοίτας εἴς τινος διδασκάλου; 1235
ΑΛ. ἐν ταῖσιν εὐστραις κονδύλοις ἠμροττόμην.
ΚΛ. πῶς εἶπας; ὦς μοὐ χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
ΑΛ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.
ΚΛ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; 1240
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
ΑΛ. ἠλλαντοπώλουν καί τι καὶ βινεσκόμην.
ΚΛ. οἶμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οἰδὲν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπὶς ἔστ' ἐφ' ἧς ἀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ 1245
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
ΑΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
ΚΛ. οἶμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδει' εἶσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ 1250
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
ΑΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
ΧΟ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ, 1255
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
ΔΗΜΟΣ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ';
ΑΛ. Ἀγοράκριτος·
ἐν τἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην
ΔΗΜΟΣ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί. 1260
ΑΛ. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδὲν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἡδέως ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.
ΧΟ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν στρ.
ἢ καταπαυομένοισιν
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν μηδὲν ἐς Λυ-
σίστρατον, 1265
μηδὲ Θουΐμαντιν τὸν ἀνύστων αὖ λιπεῖν ἐκοίσῃ
καρδίᾳ·
καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἄπολλον, ἀεὶ πεινῇ, θα-
λερὸς δακρύοισιν 1270
σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακὸς
πένεσθαι.
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οἰδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ
κακά.
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμιήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οἰδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγ-
γενής. 1280
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἐστὶ δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οἶδ' ἂν ᾐσθύμην,
οἰδὲ πυμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξευρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχρᾶις ἡδοναῖς λυ-
μαίνεται,
ἐν κασωρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον ὀρδὸν, 1285
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,

καὶ Πυθμυήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
[illegible]
οὗ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
ἢ πολλαὶς ἐννυχίαισι ἀντ. 1290
[illegible]
καὶ διεζύτησ' ὑπόδεν ποτὲ φαίλως ἐσθίει Κλεώνυμος.
φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐμπτόμενον τὰ τῶν ἐχύντων ἀνέρων 1295
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ὧν θιμοίως
ἔθ' ὧ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα· 1301
οὐδὲ πνεῦμ' ἐσθ' ἕως ταύτ', ὦ παρθένοι, τὴν τῇ πόλει·
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Καλχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνῃ Ὑπερβόλων· 1304
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετὸν,
καὶ τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει·
ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐὰν
με χρῇ.
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
εἶπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. 1310
ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
εἰς τὸ Θησεῖον πλευσάσας ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κύρκασ, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς λύχνους, καθελ-
κύσας. 1315
ΑΓ. εἰσῄμειν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυρίων
[illegible]
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε
γεγήθει,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εἰτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
ΧΟ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φίγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις
ἐπίκουρε,
τὴν ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν
ἀγυιάς;
ΑΓ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσασ ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
ΧΟ. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων
ἐπινοίας;
ΑΓ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν
Ἀθήναις.
ΧΟ. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος
γεγένηται;
ΑΓ. οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδη ξυ-
εσίτει. 1325
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη
τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν
Ἀθήναις,
καὶ θαυμάσατε καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς
[illegible]
ΧΟ. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι
Ἀθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον. 1330
ΑΓ. δδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι
[illegible]
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμίλῃ κα-
τῃλειπτος.
ΧΟ. χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαί-
ρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαρα-
θῶνι τροπαίου.
ΔΗΜΟΣ. ὦ φίλταt' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
ὅσα μὲ δέδρακας ἀγαθ' ἀφεψήσας. 1336
ΑΓ. ἐγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οἷός τ' ἐσῆρας· ἐμὲ γὰρ νομίζεις ἂν θεόν.
ΔΗΜΟΣ. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦ;
ΑΓ. πρῶτον μέν, ὁπόθ' εἶπόι τις ἐν τηκελησίᾳ, 1340
ὦ Δῆμ', ἐραστὴς εἶμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κηδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνορτάλιξες κἀκεροντίας. ΔΗΜΟΣ. ἐγώ;
ΑΓ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾠχετο. 1345
ΔΗΜΟΣ. τί φῄς;
ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ᾐσθόμην;
ΑΓ. τὰ δ' ὦπά γ' ἂν σου νὴ Δί' ἐξεπετάνυστο
ὥσπερ σκιᾶδιον καὶ πάλιν ξυνήγετο.
ΔΗΜΟΣ. οὔτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
ΑΓ. καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε, 1350
ὁ μὲν ποιῆσαι ναῦς μακράς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦδ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τῶς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾠχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
ΔΗΜΟΣ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. 1355
ΑΓ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνηγορος·
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην· 1360
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;
ΔΗΜΟΣ. ἆρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
ΑΓ. τουτὶ μὲν ὀρῶς καὶ φρονίμως ἥδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον. 1365
ΔΗΜΟΣ. πρῶτον μὲν ὑπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'πτελῆ.
ΑΓ. πολλοὺς γ' ὑπολίσφοις συγιδίοισιν ἐχαρίσω.
ΔΗΜΟΣ. ἔπειθ' ὁπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται, 1370
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγραμμένοι.
ΑΓ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
ΔΗΜΟΣ. οὐδ' ἀγοράσαγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ΑΓ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
ΔΗΜΟΣ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ, 1375
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
σοφώς γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
συνετρικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. 1380
ΑΓ. οὔκουν καταδακτικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
ΔΗΜΟΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, πυυσαμένους ψηφισμάτων.
ΑΓ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἑνόρχην, ὥσπερ οἵσει τόνδε σοι· 1385
κἂν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
ΔΗΜΟΣ. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
ΑΓ. φῄσειs γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας

σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
ΔΗΜΟΣ. ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ὡς καλαὶ πρὸς τῶν θεῶν,
ἐξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτισαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν;
ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις;
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα.
ΔΗΜΟΣ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἶφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
ΑΓ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
ΔΗΜΟΣ. εὖ γ' ἐπενόησας οὑπέρ ἐστιν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
καί σ' αὖτὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακύς.
ἵπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.
ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.
ΑΜΥΝΙΑΣ, δανειστής.
ΜΑΡΤΥΣ.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὥς τινες, δι' Ἀρχέλαον τῶν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προέκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους. ὁ χορὸς δὲ ὁ κωμικὸς εἰσήρχετο ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τῷ νῦν λεγομένῳ λογίῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκρι-
τὰς διελέγετο, εἰς τὴν σκηνὴν ἑώρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων
τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξῄει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ ἰαμβεῖα τετράμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, πάλιν τετράμετρον ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἦν δὲ περὶ τὸ πλεῖστον ις'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσιν,

ἣν μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος, ὃς ἡμᾶς
ἠνάγκαζε λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

ΑΛΛΩΣ.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψαιντο ποῖοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἠλαβοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἑραστάς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἱ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικήσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἁρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γήμοιτι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, τεθριπποτρόφος ἦν, καὶ πολλὰς ἀνῃρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

ΑΛΛΩΣ.

Ἡ μὲν οὖν τοῦ Στρεψιάδου [illegible] ἐπὶ ἀγροικίαν κατατεινομένου διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδός, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς [illegible] καὶ τῶν δικαστικῶν μηδὲν ἀποτίνειν. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης εἰσὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεούς.

Ἄέρα, προσέτι δὲ καὶ Ἀϊθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι γυναικῶν καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστάσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλεγόμενοι. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται ἅγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει· τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτὸ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεσουμένων ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς καταρρωκῶς, εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοᾷ ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων, κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

ΑΛΛΩΣ.

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβῆ
ἱκανῇ, λόγων ἀπύοια πρὸς τοὐναντίον.
χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιών·
ἅλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς . . κατηγορίαι πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἷς πατραλοίας ἐκτόπως.
εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.

Τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο τῆς ὕλης ποιήσεως κάλλιστον εἶναί φησι καὶ τεχνικώτατον.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. δύπερ Ἀριστοφάνης διαρριφθεὶς παραλόγως φήφῳ δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οἰκέτει τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

Τοῦτο ταυτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οἰκέτι δὲ τοῦτο δι' ἥν πυτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διώρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιῄρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὀλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἡ παράβασις τοῦ χοροῦ ἤμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

Τὴν μὲν κωμῳδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. δὶττα δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ἄνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βασκήναντες καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι ἀργύριον ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσηται. καὶ ὃς πεισθεὶς γέροντά τινα Στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀηλῶκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἱπποτροφίαν. οὗτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρός, προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη. ἀποτυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας οὐδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄπορος ὑπῆρξεν ἀνὴρ ἐπὶ γέροντος ἤδη κακῷ καθάπερ κομῳδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφεωρακὼς μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσειμι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφήψθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αἴθεις πολλαῖς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ Νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἀέρα καὶ Νεφέλας καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΛΛΛΩΣ.

Περιπίπτει τῷ Στρεψιάδῃ ὑπὸ δανειστῶν καταπονούμενος διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου φοιτήσαντος εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἄδικον λόγον, ὅπως μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδῶσῃ. μὴ βουλομένου δὲ τοῦ παιδὸς εἰσέρχεται αὐτός. καὶ μὴ δυνάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας δὲ καὶ τῷ υἱῷ πείσας ἦγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὃς καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἄδικον καὶ αἱρεσιν τῷ νέῳ δοὺς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκεῖνον τὸν ἄδικον λόγον. μαθὼν δὲ ὁ υἱὸς ὅπερ ἐβούλετο ὁ πατὴρ καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου καταγνοὺς τύπτει τὸν πατέρα αὐτὸν ἐστιῶντα. ὁ δὲ ἀλγήσας διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀσέβειαν ἀπελθὼν κατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκράτην αἴτιον τῆς ἀσεβείας τοῦ παιδὸς εἶναι. κατηγορεῖ δὲ ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσεβοῦς καὶ ξένους θεοὺς ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς συνήθεις. ἐπιγράφεται δὲ Νεφέλαι. διότι παρεισάγεται χορὸς Νεφελῶν ὁμιλῶν Σωκράτει, ἃς ἐνόμιζε θεὰς, ὡς Ἀριστοφάνης κατηγορεῖ. ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἢ φανερῶς κατηγορῆσαι μεγάλου ὄντος, ἱκανὸν ἀργύριον δεδώκασιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν κωμῳδίαν κατ' ἐκείνου γράψαι. τὰ δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητὴς Σωκράτους, Σωκράτης, χορὸς Νεφελῶν, δίκαιος λόγος, ἄδικος λόγος, Πασίας δανειστής, μάρτυς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοὺ ἰού·
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέπαθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνες ἠκούσ' ἐγώ·
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὕνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολὰσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οἶδ' ὁ χρηστὸς οὗτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς διαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κώμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωμικεύεται
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἀγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
τοὺς δὲ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαζῶν
ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λεγίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοὺ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
ἐξὸν ἐξελάσαι πρόσιππον τὸν Μέλητος Κῶιον.
ΦΙ. Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
ΣΤ. τοῦτ' ἔστι τοῦτ' ἐκεῖνο τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
ΦΙ. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;
ΣΤ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
τρεῖς μναῖ διῴρισκον καὶ τροχοῖν 'Αμυνίᾳ.
ΦΙ. ἅπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
ΣΤ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας εἰμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα χἄτεροι τόκου
ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
ΦΙ. ἐτεὸν, ὦ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
ΣΤ. δάκνει με δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρομάτων.
ΦΙ. ἴασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
ΣΤ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
ΦΙ. εὖ.
εἰθ' ὠφελ' ἡ προμήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
ἐν τοῖσιν ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
βρύων μελίττωις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως,
σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τραγῶν, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας, 50
ἡ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων.
[illegible]
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ὧν αὐτῇ θυλιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς. 55
ΘΕ. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
ΣΤ. οἴμοι· τί γὰρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάῃς. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
ΣΤ. ὅτι τὰς [illegible]
μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὗτοσὶ, 60
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην. 65
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέθημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην, 70
ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατὴρ σου, διφθέραν ἐνημένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπίσταο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λύγοις,
ἀλλ' ἱππερῶν μου κατέχειν τῶν χρημάτων
νὺν οὖν ὅλην τὴν νύκτα ῥροιτίζων, ὀδοῦ 75
[illegible]
ἢν ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.
ἀλλ' ἐξεγείρει πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐτεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ; 80
ΣΤ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
ΦΕ. ἰδού. τί ἔστιν; ΣΤ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
ΦΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
ΣΤ. μὴ μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·

οὗτος γάρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἶτες ἐς τὴν καλλίπυγα μ' ὄντως φιλεῖς.
ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι ;
ΣΤ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρύπους,
καὶ μὴ 'σλαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
ΦΕ. λέγε δῆ, τί κελεύεις ; ΣΤ. καὶ τι πείσει ; 90
ΦΕ. πείσομαι,
ἢ τῶν Διώνυσον.
ΣΤ. δεῖρό νυν ἀπόβλεπε.
ὁρᾷς τὸ θύραιον τοῦτο καὶ τρίκιδιον ;
ΦΕ. ὁρῶ. τί οἶν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ ;
ΣΤ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἀνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν 95
λέγοντες ἀνιπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὶς
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ὧν τις δίδῳ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
ΦΕ. εἰσὶν δ' τίνες ; 100
ΣΤ. [illegible]
μεριτοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ΦΕ. αἰδοῖ, ποιητοῦ γ', οἷδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις·
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
ΣΤ. ἰὴ, σιώπα· μηδὲν εἶπῃς ἡνίκαν. 105
ἀλλ' εἴ τι κἄβλει τῶν πατρῴων ἀφίλτων,
τούτων γένοι μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
ΦΕ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διώνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
ΣΤ. ἴσ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ, 110
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι :
ΣΤ. εἶναι παρ' αὐτοὺς φασιν ἥμῳω τὼ λόγω,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τὸν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοιτά φασι τἀδικώτερα. 115
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀπωδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὑδενί.
ΦΕ. εἰκὸν πιθοῦμαν· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους. 120
ΣΤ. οὐκ ἦρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἑδει,
οὔτ' αὖτὸς οὔθ' ὁ ζυγιος οὔθ' ὁ σαμβόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
ΦΕ. ἀλλ' οὐ περιφύσεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. 125
ΣΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι·
ἀλλ' εἰξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπίλήσων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριτῶν σχιδακλάμους μαθήσομαι ; 130
ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι.
ἀλλ' οἰχὶ κόπτω τὴν θύραν ; παῖ, παιδίον.
ΜΑΘ. βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν ;
ΣΤ. Φειδωνίδου τοῦ Στρεψιάδης Κικυννοῦθεν.
ΜΑΘ. ὦμαθὲς γε νὴ Δί', ὅστις οὕτως σφόδρα 135
ἀπερμερίμνως τὴν θύραν λελίκτηκας
καὶ φροντὶδ' ἐξῄπλωκας ἐξευρημένην.
ΣΤ. συγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τυὐξημᾶλωμένον.
ΜΑΘ. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν. 140
ΣΤ. λέγε νυν ἐμοὶ θαῤῥῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ
ἧκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
ΜΑΘ. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας· 145
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφῆλατο.
ΣΤ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε ;
ΜΑΘ. ὑφάσμενα
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε. 150
κἄπα ψυχείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ἐπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
ΣΤ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
ΜΑΘ. τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα ; ΣΤ. ποῖον ; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι. 155
ΜΑΘ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφὼν ὁ Σφήττιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος ;
ΜΑΘ. ἔφασκεν εἶναι τοὐντερον τῆς ἐμπίδος 160
στενὸν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εἰθὺ τοὐρροπυγίου·
ἔπειτα κοίλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
ΣΤ. σκάπτειχ' ὁ πρωκτὸς ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165
ὦ [illegible]
ἢ ῥᾳδίως φείγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὥστις δίοιδε τοὐντερον τῆς ἐμπίδος.
ΜΑΘ. πρώην δέ γ' γνώμην μεγάλην ἀφῄρεθη
ὑπ' ἀσκαλαβώνου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κἀτειπέ μοι.
ΜΑΘ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς 171
καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
ΣΤ. ἡσθην γαλεώτῃ κατέχσανεν Σωκράτους'
ΜΑΘ. ἐγθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑστίρας. 175
ΣΤ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμᾶτο ;
ΜΑΘ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κἄμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφεἰλετο.
ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνο τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν ; 180
ἄνοες· ἄνοες· ἀνύσας τὸ φροντιστήριον.
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητὰς γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ πυδαπᾶ τὰ θηρία ;
ΜΑΘ. τί ἐθαύμασας ; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι; 185
ΣΤ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοσί ;
ΜΑΘ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.
ΣΤ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μὴ νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί. 190
τί γὰρ οἴδε δρῶσιν οἱ σφῶδρ' ἐγκεκυφότες ;
ΜΑΘ. οὗτοι δ' ἐρεῖσθαίσθιον ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
ΣΤ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει ;
ΜΑΘ. αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' ἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ. 195
ΣΤ. μήπω γε μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάτων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οὕτω τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
ΣΤ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν ; εἰπέ μοι. 200
ΜΑΘ. ἀστρονομία μὲν αὕτηί. ΣΤ. τουτὶ δὲ τί ;
ΜΑΘ. γεωμετρία. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον ;
ΜΑΘ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικὴν ;

ΜΑΘ. οἷκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
ΣΤ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σώφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
ΜΑΘ. αὐτὴ δέ' ἐσι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αὕδε μὲν Ἀθῆναι.
ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείδομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
ΜΑΘ. ὡς τοῖτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
ΣΤ. καὶ ποῦ Κυκνυνῆς εἰσιν οἱμοὶ δημόται;
ΜΑΘ. ἐνταῦθ' ἐνεισιν. ἡ δέ γ' Εὐβοία, ὡς ὁρᾷς,
ἥδι παρατέταται μακρὰ πώρω πάνυ.
ΣΤ. οἴδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρτάθη καὶ Περικλέους.
ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν;
ΜΑΘ. ὔπου 'στίν; αὐτή.
ΣΤ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῖτο πάνυ φρονιτίζετε,
ταίτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πώρῳ πάνυ.
ΜΑΘ. ἀλλ' οἷς οἴων τε νὴ Δί'.
ΣΤ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε τίς γὰρ οἵτος οὗπὶ τῆς κρεμαθρας ἀνήρ;
ΜΑΘ. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑΘ. Σωκράτης.
ΣΤ. ὦ Σώκρατες.
ἰὼ' οἵτος, ἀναβόησον αὐτὸν μοι μέγα.
ΜΑΘ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.
ΣΤ. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον. ΣΩ. τί με καλεῖς, ὠφήμερε;
ΣΤ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιζολῶ, κάτειτέ μοι.
ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΤ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ.
ΣΩ. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν ποθ' εὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βία
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ΣΤ. τί φῄς; 235
ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατάθηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,
ἵνα με διδάξῃς ὥσπερ ἕνεκ' ἐλήλυθα.
ΣΩ. ἠλθες δὲ κατὰ τί;
ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων 240
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
ΣΤ. ὑόσος μ' ἐπέτριψεν ἵππικὸς, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδύτα. μισθὸν δ' ὁτιν' ἂν 245
πράττῃ μ' ὁμοίαι σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
ΣΩ. ποίοις θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.
ΣΤ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βιζαντίῳ;
ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250
ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤ. νὴ Δί', εἶπερ ἔστι γε.
ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. μάλιστά γε.
ΣΩ. καθίζε τοίνυν ἐπὶ τῶν ἱερῶν σκίμποδα.
ΣΤ. ἰδοὺ κάθημαι.
ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. 255
ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; εἶμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. εἶτα δὴ τί κεφδανῶ;
ΣΩ. λέγειν γενήσει τρίμμα, κρύταλον, παππάλη. 260
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
κατεπαττόμενος γὰρ παππάλη γενήσομαι.
ΣΩ. εὐξημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακοίειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετεωρον,
λαμπρὸς τ' Αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι, 265
ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετεωρον.
ΣΤ. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτίξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἶκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
ΣΩ. ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπακουσ-
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε, 270
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νυμφῶν,
εἴτ' ἅρα Νείλου προχοὰς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρίχοισιν,
ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρίσασαι.
ΧΟ. ἀέναοι Νεφέλαι, στρ. 275
ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυναχέος
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
δενδροκόμους, ἵνα 280
τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285
μαρμαρέαις ἐν αἰγαῖς.
ἀλλ' [illegible]
αἰθυσσόμεναι [illegible]
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν. 290
ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
ᾄσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
ΣΤ. καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι
προὺς τὰς βροντάς· οὗτος αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
κεἰ θέμις ἐστὶν, νυνί γ' ἦδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστί,
χεσείω. 295
ΣΩ. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαί-
ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος
ΧΟ. παρθένοι ὀμβροφόροι, ἀντ.
ἐλθώμεν λιπαρᾶν χθόνα Παλλάδος, εὐανδρονῶν 300
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·

οὐ σέβεσθε ἀγαθῶν ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος ὄμμιν
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οἰρανίους τε θεοὺς ἐκμήματα,
ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώτατοι,
εὐστεφανοι τε χορῶν ἐμείσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἶσ', ὦ Σώκρατες, αὗται
αἱ φθεγξόμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠφρυάί τινές εἰσιν;

ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς
αὖτε μ' γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κα-

ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ κωπιδ στε-
νολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νίβασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντι-
λογῆσαι
ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.

ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ
ἠσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον.

ΣΩ. χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ,
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν βασέων, αὗται πλάγιαι.

ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;

ὡς οὐ καθορᾷ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον.

ΣΤ. ἤδη νυνὶ μόλις οὖτως.

ΣΩ. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κο-

ΣΤ. ἰὴ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.

ΣΩ. ταῦτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδησ οὐδ' ἐνό-
μιζες;

ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην
καὶ κοπιὸν εἶναι. 330

ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι

θαυμασιοτέχνας, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργυρο-
κομήτας,
κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας με-

ὅτι ταύτας μισθοπο-
πωλοῦσιν.

ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ἴγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν
ζώων ὄρμᾶν, 335

Τυφῶν, πραμιὰν οὖσαν
τε θεέλλας,
εἶτ' ἀερίας, ἐιερᾶς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ὑμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἶτ' ἄντ'
αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια

ΣΩ. διὰ μέντοι τάδ' οὐχὶ δικαίως; 340

ΣΤ. λέξω δῆ μοι, τί παθοῦσαι,
εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θυηταῖς εἴξασι γυ-
ναιξίν·
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.

ΣΩ. φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;

ΣΤ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπτα-
μένοισι,
κοὐχὶ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ
ῥῖνας ἔχουσιν.

ΣΩ. ἀποκρίναί νυν ἅτ' ἂν ἔρωμαι. 345

ΣΤ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.

ΣΩ. ἦδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταυρο-
ειδῆ ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;

ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κἄτ' ἢν μὲν ἴδωσι
κομήτην,
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οὐσπερ τὸν
Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἤκασαν
αὐτάς. 350

ΣΤ. τί γάρ, ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα,
τί δρῶσιν;

ΣΩ. ἀποφαίνουσι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκαι ἐξαίφνης
ἐγένοντο.

ΣΤ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν
χθὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο.

ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο γυναῖκες. 355

ΣΤ. χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ
κἄλλῳ,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν, ὦ παμβασίλειαι.

ΧΟ. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων
ἡδυεπῶν·
σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς
ὅ τι χαίζεις·
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν με-
τεωροσοφιστῶν 360
πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα,
σοὶ δέ,
ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷφθαλμὼ
παραβάλλειις,
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σε-
μνοπρωσωπεῖς.

ΣΤ. ὦ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ
τερατῶδες.

ΣΩ. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ'
ἐστὶ φλύαρος. 365

ΣΤ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Ὑῆς, οὐλύμπιος οὐ
θεός ἐστιν;

ΣΩ. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ λῃρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς.

ΣΤ. τί λέγεις σύ;

ἀλλὰ τίς ὗει; τοῦτ' γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶ-
τον ἁπάντων.

ΣΩ. αὗται δῆ που· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ
δείξω.
φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὗσντ' ἦδη
τεθέασαι; 370
καίτοι χρὴν αἰθρίας ὗειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀπο-
δημεῖν.

ΣΤ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ
εὖ προσέῤῥυσας·

καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με [illegible]
ΣΩ. εἶεν βροντᾶσι κυλινδούμεναι. 375
ΣΤ. τῷ τρύπῳ, ὦ πόπαι σὺ τόλμων;
ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακεμπκάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
ΣΤ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστί τις αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;
ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. 380
ΣΤ. Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὄτι φημὶ
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
ΣΤ. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; 385
ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ γὼ σε διδάξω.
ἦδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορυβάντησεν; [τεταρακται
ΣΩ. μὰ τὸ [illegible], καὶ δεινὰ πάσχ γ' εὐθὺς μοι, κἀ-
χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κατ[illegible]
ἀτρίμας πρᾶτον παππᾶς παππᾶς, κἄπειτ' ἐπάγε παπαππᾶς, 390
χὤταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππᾶς, ὥσπερ ἐκεῖναι.
ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας·
τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὅντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ΣΤ. ταὐτ' ἄρα καὶ τὼνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδή, ὁμοῖω.
ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον, 395
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει,
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι· 400
ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγίλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
ΣΤ. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν, δῆθ' ὁ κεραυνός; [τακλεισθῇ,
ΣΩ. ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κα-
ἔνδυθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσῇ, κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης 405
ῥήξας αὐτὰς ἐξω φέρεται σοβαρὸς οἰὰ τὴν πυ-
[illegible]
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.
ΣΤ. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν.
ὤππων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κἄτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας
ἠ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ 410
τῷθθαλμῶ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
ΧΟ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἑστὼς μήτε βαδίζων, 415
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἄπεχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων;
ΣΤ. ἀλλ' ἐνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκίονός τε μερίμνης, 420
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμ[illegible]
ἀμέλει θαρρῶν, οὔνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχομ' ἀν.
ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομεῖς ἦδη θεὸν οὐδὲν πλὴν ἄπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
ΣΤ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν 425
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
ΧΟ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,
ἡμὰς τιμῶ[illegible] καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν ἑταῖρος εἶναι.
ΣΤ. ὦ δέσποινα, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. 430
ΧΟ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
ΣΤ. μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγίλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
ΧΟ. τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς. 435
ἀλλὰ σαυτὸν παρλίδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προσβόλοισι.
ΣΤ. δράσω τοῖθ' ὑμὶν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀναγκη με πιέζει

δεῖ τοὺς ἔπαινοὺς τοὺς κωμαστὰς καὶ τὸν χόμον, ὃς
μ' ἐπέστραφεν.
νῦν οὖν χρησέσθων ὅ τι βούλονται.
τυττὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρεχω τίπτειν, πειπτειν, δέχθην,
αἴκιειν, ῥάχθειν, ἀσκὸν δάρειν,
εἴπερ τι χρὰ ἀναρεκζοΐμαι,
τοῖς ἀνθρώποισι τ' εἶναι δόξω
θρασύς, ἐξλωτοπος, τολμηρός, ἴτης,
κέρδιός, κρώταλον, κίναιδος, τμήμη,
κέπτων, μιαρός, στρῴφις, ἀργαλέος,
ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαιτοῦντες,
ὀρώντων ὀτεγεῶς ὅ τι χρήζουσιν·
κεἰ βούλονται,
τὴ τὴν Δήμητρ' ἐκ μου χωδὸν
τοῖς ζωσιστριαῖς παραθέντων.
ΧΟ. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
ΣΤ. τί πείσομαι ;
ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ἀεὶ καθ' ἑσπέραν ἐπαινέσει.
ΣΤ. ἀρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ πεπ'
ὄψομαι ;
ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις
ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ες λόγον ἐλθεῖν
πράγματα κἀπιγραβὰς πολλῶν ταλάντων,
ἅξια σῇ βρενθυομένου καὶ μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγκείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀπο-
ΣΩ. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ὦν αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
ἥδη πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
ΣΤ. τί δέ ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν ;
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ βραγέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ.
ΣΤ. οὐ τρόπω γ' ἐν τὸν Δία·
ἣν μέν γ' ὀφελήσῃ τί μοι, μνήμων πάνυ,
ἐὰν δ' ὀφελῷ, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
ΣΩ. ἐνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει ;
ΣΤ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν ; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
ΣΩ. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι πραβίλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εἰθέως ὑφαρπάσει.
ΣΤ. τί δαί ; κυτρῷν τὴν σοφίαν σεσήτομαι ;
ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς αὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,
ξυλοκόπ σ', ὡς πραξίτελα, μὴ πλῆγὸν δέῃ.
ἡμὲν ὄζω, τί ὄρῃς, ἢν τίς σε τύπτῃ ;
ΣΤ. τάττε μοι.
εἰτ' αὖθις ἀναρῇ ἐκαλινδῶν ἐκκίζομαι.
ΣΩ. ἴθι νυν, κατάθου θολιάτων. ΣΤ. ἠδέσκηά τι ;
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ γαμικὸς εἰσιέναι νομίζεται.
ΣΤ. ἀλλ' οὐχὶ ψαφῶσαν ἔγωγ' εἰσέρχομαι.

ΣΩ. κατάθου. τί λῃρεῖς ; 500
ΣΤ. εἰπὲ δῆ νύν μοι τηδί·
ἦν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι ;
ΣΩ.
ΣΤ.
ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις. ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505
ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον ;
ΣΤ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δεδοικ' ἐγὼ
εἶσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.
ΣΩ. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν ;
ΧΟ. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
οὕνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τὰν-
ΣΤ. ὦ Ζεῦ, τί ποτ' ἔστιν
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
νεωτέρους τὴν φύσιν αὖ- 515
τοῦ πρᾶγμασιν χρωτίζεται
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
ταληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὔτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομίζοιμην σοφὸς, 520
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἡ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν
φορτικῶν 524
ἠττηθείς, οὐκ ἄξιος ὤν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγμα-
τευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὺ καὶ λέγειν,
ὁ σώφρων τε χὠ καταπίγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
καὶν, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοὐκ ἐξὴν πώ μοι
τεκεῖν, 530
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατ' ἐννεαῖος κἀπαιδεύσατ'
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
νῦν οὖν Ἡλίκτραν κατ' ἐκείνην ᾖδ' ἡ κωμῳδία 534
ζητοῦσ' ἦλθ', ἣν που πιτύχῃ θεατοὺς οὕτω σοφοὺς·
γνώσεται γάρ, ἤνπερ ἴδῃ, ταδελφοὺς τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶ-
τα μὲν
οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον,
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως·
οὐδ' ἐπεκρέμασε φαλλοὺς, ἵνα κομψὴ εἶλ-
κυσεν, 540
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λίχνων τύπτη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πομπὴν σκώμματα,
οὐδ' εἰσῆξε δᾷδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ, 545
οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὐτ' εἰσάγων,
ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφιζόμαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
κἀκ τούτου μὲν αὐτὸν ἐπεπτηχὸς αὖθις κεισενῶ. 550
οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρῖδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολιν μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
ἐκατρίψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,

προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κάρβακος οἰ-
νεχ', ἣν
Φήνεκτος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
εἰ· Ἔρμαπτος αὖθις ἐπώησεν εἰς Ὑπερῴαλον,
ἄλλοι τ' ἦδη πάντες ἐρεῖσθουσιν εἰς Ὑπερῴαλον,
τὰς εἰκοὺς τὰν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμουμένοι.
ἄστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εἰρη-
μασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.
Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν στρ.
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τὸν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θυλάσσης ἄγμιον μοχλευτῆν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
Λάτε, τ[ὸν] τερπνότατον [ἐν] ὀρείοις [θεὸν]
τὸν θ' ἱπποτώμαν, ὃς ὑπερ-
λίμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πεδον, μεγαῖ ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.
ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε. 575
ἡδικημένοι γὰρ ἡμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίων·
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελοῦσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακιζόμεν. 580
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἡνίχ' ὑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνηγομεν
κἀποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρραγη δι' ἀστραπῆς·
ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος
τὴν ὀγκαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εἰθέως ξυνελκύσας 585
οὐ φανεὶν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλεων.
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥᾳδίως διδάξομεν. 590
ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δῶρων ἐλώντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα φιμώσητε τοῦτον τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς ταρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πράγμα τῇ πόλει συνοίσεται.
ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ ἀντ. 595
Δῆλιε, Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν·
ἢ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
οἶκον, ἔν ᾧ κύραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν· 600
ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
σὲ[ν ὃν ἱππόκρ]ατες Πελοπ[ί]δ[ας Ἀθήνα·
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
πέτρας σὺν πεύκαις σελαγεῖ
Βάκχαις Δελφῶν ἐμπρέπων, 605
κωμαστὰς Δι[ονύσου
ἐκεῖ· ἐμοὶς δεῦ', ἀγαλλόμενος παρακέκλησαι
ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπιστείλειν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι, 610
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς ὀβδὸ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
μὴ πρῖγ, παῖ, ὀβδὸ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίας καλόν.
ἄλλα τ' ἐὰ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν· 616

ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε
[illegible]
τῆς ἑωρτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κἀθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε· 620
πολλάκεις δ' ἡμῶν ἀγοίντων τῶν θεῶν ἀπαντίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρ-
βολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν 624
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὗτος εἵσεται
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπωὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἀνδρ' ἀγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπίλησμονα·
ὥστις σκαλαιθρωμάτι' ἅττα μικρὰ μανθάνων, 630
ταῦτ' ἐπιδεδῆσται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἔῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κύριες. 634
ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδού.
ΣΩ. ἄγε δή, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὧν οὐκ ἐδίδαχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;
ΣΤ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἐναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιτοπώλιδοῦ παρικόπην δεξοινίκῳ. 640
ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὃ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
ΣΤ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὠθρῳπε.
ΣΤ. περίδυο νυν ἐμοὶ,
εἰ μὴ τετραμετρον ἐστιν ἡμιεκτε[illegible]. 645
ΣΩ. ἐς κόρακας, ὡς ἀγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχὺ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
ΣΤ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἀλφιτα;
ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαΐων θ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν ὑμνος 650
κατ' ἐνόπλιον, χώποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
ΣΤ. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή.
ΣΤ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὑτοσί.
ΣΩ. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. 655
ΣΤ. οὐ γάρ, ᾧζυρέ,
τούτων ἐπιθυμῶ [illegible] Σω. τι δ' ;
ΣΤ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
ΣΩ. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἅρρενα.
ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μή μαίνομαι· 660
κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
ΣΩ. ὁρᾷς ὃ πύσχεις; τὴν τε θἠλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.
ΣΤ. πῶς δή; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
ΣΤ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν; 665
ΣΩ. ἀλεκτρίαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
ΣΤ. ἀλεκτρίαιναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἀέρα·
ὥστ' αὖτὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
ΣΩ. ἰδοὺ μὰλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον 670
ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν.
ΣΤ. τῷ τρύπῃ
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον;
ΣΩ. [illegible]
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤ. πῶς δή; φράσον.

ΣΩ. ταυτὸν δέ ταυτί σου κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
ΣΤ. ἀλλ', ὦγαθέ, οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ στρογγύλη 'κεμάτιστο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;
ΣΩ. ὅπως ;
[illegible]
ΣΤ. τὴν καρδόπην θἠλειαν ; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
ΣΤ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδίαν, Κλεωνύμῳ.
ΣΩ. ἴθ' ἐν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὖτῶν θήλεα.
ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἐγω' ἃ θῆλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπὲ δή.
ΣΤ. Λύσιλλα. Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
ΣΩ. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων ; 685
ΣΤ. μυρία.
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
ΣΩ. ἀλλ', ὦ ποσπρέ, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
ΣΤ. οὐκ ἄρρεν' ἐμὶν ἐστίν ;
ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ ;
ΣΤ. ὅπως ἂν ; ὠδί, δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία. 690
ΣΩ. ὁρᾷς ; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
ΣΤ. οἴκοιν δικαίως ἤτις οὐ στρατεύεται ;
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω ;
ΣΩ. οὐδέν· μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ;
ΣΩ. ἐκβρύτιστον τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. 695
ΣΤ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθαδὶ ἀλλ' εἶπερ γε χρή,
[illegible]
ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
ΣΤ. κακοδαίμον ἐγὼ,
οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δῶσω τήμερον. [στρ. 699
ΧΟ. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σαυτὸν
στρῴβει πυκνώσας.
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα [μάτων. 705
νόημα φρενός· ὅπνος δ' ἀπίστω γλυκίζεται ὀμ-
ΣΤ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ. 707
ΧΟ. τί πάσχεις ; τί κάμνεις ;
ΣΤ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, 710
καὶ τὰς πλευρὰς βαρβάπτουσιν
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καί μ' ἀπολοῦσιν. 715
ΧΟ. μή νυν βαρίσῃς ἄλγει λίαν.
ΣΤ. καὶ πῶς ; ὅτε μου
φρενῶδα τὰ χρήματα, φροῦδη χροιὰ,
ὠχοῦδη ψυχή, φροῦδη δ' ἐμβάς·
καὶ πρὸς τοὐτοισὶ τὶς τοῖσι κακοῖς 720
φρουρᾶς ἄδων
[illegible]
ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ; οὐχὶ φροντίζεις ;
ΣΤ. ἐγώ ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφρύττισας ;
ΣΤ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται. 725
ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὦγάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.
ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἐξευρετέος γάρ νοῦς ἀποστρεπτικὸς
καπαιόλης'.
ΣΤ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρκαδικῶν γνώμην ἀποστρεπτικὴν ; 730
ΣΩ. φάμε νυν, ἀθρήσω πρώτον, ὃ τι δρᾷ, τουτοσί.
οὗτος, καθεύδεις ; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΣΩ. ἔχεις τι ; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.
ΣΩ. οὐδὲν πάνυ ;
ΣΤ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πίος ἐν τῇ δεξιᾷ.
ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς ; 735
ΣΤ. περὶ τοῦ ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
ΣΤ. [illegible]
περὶ τῶν τύκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
ΣΩ. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα 740
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφόρησε τὰ πράγματα.
ὀρθῶς διαρρᾶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
ΣΩ. ἐχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε· κἄπα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθριζον.
ΣΤ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον ;
ΣΤ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστρεπτικήν.
ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν.
ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί·
γυναῖκα φαρμακὶς εἰ πριάμενος θετταλὴν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὲ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥστε μ' κατοπτρικὸν κἄτα τηρεῖν' ἔχων,
ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ' ;
ΣΤ. ὅ τι ;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.
ΣΩ. ὑπὸ τί δή ;
ΣΤ. ὑπὸ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
ΣΩ. εὖ γ' ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιὸν,
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας τὴν δίκην.
ΣΤ. ὅπως ; ὅπως ; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.
ΣΩ. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ' ἀποχίλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἀέρα,
λεπτὸν ὥσπερ ἄμμα μηλολόνθης τοὺς πόδας.
ΣΤ. εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. ποίαν τινά ;
ΣΤ. ἦβη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ὠνοῦμαι. τὴν ταχίστη, τὴν ὠκιστη.
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι ; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις ;
ΣΤ. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης ;
ΣΩ. σοφὸς γε νὴ τὰς Χάριτας.
ΣΤ. οἶμ' ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγράμματαί μοι δίκη.
ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνίμπασον. ΣΤ. τὸ τί ; 775
ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
ΣΤ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. ΣΩ. εἰπὲ δή.
ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρίχων. 780
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις.
ΣΤ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσώξει δίκην.
ΣΩ. ἐθέλεις ἅπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ΣΤ. ὑτιὴ τί ; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅτ' ἂν καὶ μάθῃς· 785
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης ; λέγε.

ΣΤ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν· τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ἢ ματτύμελα μέντου τἄλφιτα;
οἰμοι, τίς ἦν;

ΣΩ. οὐκ ἐς κύρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον; 790

ΣΤ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοΐμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστὸν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟ. ἡμεῖς μέν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
εἴ σοι τις υἱὸς ἔστιν ἐκτεθραμμένος, 795
πέμπειν ἐκεῖνον αὐτὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

ΣΤ. ἀλλ' ἔστ' ἐμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;

ΧΟ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις;

ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
ἰτὼρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
«κἂν ξυθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟ. ἀλλ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγαθ' αὐτίχ' ἕξων [ἀντ.
μόνας θεῶν· ὡς
ἕτοιμος ἔσ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
ὅσ' ἂν κελεύῃς.
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπλημμένου καὶ φανερῶς ἐπηρ-
μένου 810
γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γὰρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρίπεσθαι.

ΣΤ. οὕτοι μὰ τὴν Ὁμήχλην ἐγ' ἐντανθὶ μενεῖς·
ἀλλ' ἴσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας. 815

ΦΕ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤ. ἰδοὺ γ' ἰδού Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας·
τὸ Δία νομίζειν, ὕστα τηλικουτονί.

ΦΕ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; 820

ΣΤ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πράσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
καὶ σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕ. ἰδοὺ· τί ἔστιν; ΣΤ. ὤμοσας νυνὶ Δία. 825

ΦΕ. ἐγωγ'.

ΣΤ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;

ΦΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;

ΣΤ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΦΕ. αἰβοῖ, τί λῃρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕ. τίς φησι ταῦτα; 830

ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τἀ ψυλλῶν ἴχνη.

ΦΕ. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;

ΣΤ. εἰστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας 835
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τελωνῶτος καταλύει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

ΦΕ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστὸν τις ἄν; 840

ΣΤ. ἆληθες; ὥσπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνῶσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐντανθὶ χρόνον.

ΦΕ. οἴμοι, τί δράσω πραιφονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω. 845
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

ΣΤ. φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.

ΦΕ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. καλῶς γε. ταντηνὶ δέ τί;

ΦΕ. ἀλεκτρυών.

ΣΤ. ὦμβμ ταῖτό; καταγέλαστος εἶ.
μή νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν 850
ἀλεκτρύαιναν. τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.

ΦΕ. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ὦρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;

ΣΤ. χἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
ἐπειλαθεμόμην ἂν εἰθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν. 855

ΦΕ. διὰ ταῦτα δῆ καὶ θοἰματίων ἀπώλεσας;

ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρύντικα.
τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὠνῆτε σύ;

ΣΤ. ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴδι, βάδιζ', ὦμεν· εἶτα τῷ πατρὶ 860
πειθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε
οἰδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἱλιαστικὸν
τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

ΦΕ. ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀγθέσει. 865

ΣΤ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκουτ' ἀναπείσας.

ΣΩ. ψηπίτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίζων τῶν ἐνθάδε.

ΦΕ. αὐτὸς τρίζων εἶης ὦν, εἰ κρεμαὸ γε. 870

ΣΤ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;

ΣΩ. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο
καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυκώσιν.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης
ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; 875
καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἐμαθεν Ὑπέρβολος.

ΣΤ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
εἰθύς γέ τοι παιδάριον ὢν τυττοντονὶ
ἔπλαττεν ἤδη σκυτίνας εἰργάζετο, 880
ἀμαξίδας τε σκυτίνας ἁρμάτιά τε
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρίττονʼ, ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,
ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα· 885
ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πᾶσῃ τέχνῃ.

ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῦ τοὺς λόγους,
ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. ΣΤ. τοῦτο δ' οὐκ ἐμεμνῆσ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΔΙ. χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν. 890

ΑΔ. ἰὼ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἁπολῶ.

ΔΙ. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; ΑΔ. λόγος.

ΔΙ. ἦττον γ' ὤν.

ΑΔ. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν; 895

ΑΔ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔ. εἰπέ, τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων. 900

ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω 'γαὖτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.

ΔΙ. οὐκ εἶναι φῄς; ΑΔ. φέρε γὰρ, ποῦ 'στιν;

ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ 925
δήτας ;
ΔΙ. αἰδοῖ, τοιτὶ καὶ δή
χωρεῖ τὸ κακόν· δύτε μοι λεκάνην.
ΑΔ. τυφογέρων εἰ καὶ μάσπορος.
ΔΙ. κατατίλγων εἰ καὶ ψιλός.
ΑΔ. μάθε μ' εἰρηκε. ΔΙ. καὶ βωμολόχος. 930
ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ παλραλοίας
ΑΔ. χρισῷ πάντων μ' οὐ γιγνώσκεις.
ΔΙ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ.
ΑΔ. εἶν δέ γε κίσμας τοῖτ' ἐστὶν ἐμοί.
ΔΙ. ἐμασὶς εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος. 935
ΔΙ. σὺ δὲ σὺ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει πορ' Ἀθηναίοις
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
ΑΔ. αἰτχεῖς αἰσχρῶς. 940
ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες.
[illegible]
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Παυδελετείους.
ΑΔ. ὦμοι σοφίας ἧς ἐμήσθης. 945
ΔΙ. ὦμοι μανίας τῆς σῆς, πόλεως θ',
ἥτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν.
ΔΙ. εἶπερ γ' αὖτὸν σωθῆναι χρὴ 950
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἐα μαίνεσθαι.
ΔΙ. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς.
ΧΟ. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι 955
σὺ τε τοῖς προτέροις ἅτ' ἐδίδασκες,
σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγώντοιν κρίνας φοιτᾷ.
ΔΙ. ῥᾴων ταῦτ' ἐθέλω.
ΑΔ. κἄγωγ' ἐθέλω.
ΧΟ. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος ; 960
ΑΔ. τοῦτῳ δῶσω'
κἀτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
ῥηματίοισιν καινοῖς αὖτὸν
καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ', ἢν ἀναρρίζῃ, 965
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὼφθαλμὼ
κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.
ΧΟ. νῦν δείξεταν τὼ παίννω τοῖς περιδεξιοῖσι στρ. 949
λόγοιστ καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
νὺν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, 955
ἢ περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤδεσι χρησ-
τοῖς στεφανώσας, 959
βῆθον φωνὴν ἧτιν χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν
ΔΙ. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν μηδέν' ἀκοῦσαι
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθα-
[illegible]
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κα-
ταιγίσοι. 965
εἴτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ
ξυνέχοντας,
ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὴν, ἢ Τηλέπορόν τι
βόημα,
ὀρθιαμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες πα-
[illegible]
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τι α
καμπήν,
οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκο-
[illegible]
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας
[illegible]
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὼν μηρὼν ἔδει προ-
[illegible]
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν
ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖδις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ
προνοεῖσθαι 975
εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἕδρης μὴ καταλείπειν.
ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν
τότ' ἄν, ὥστε
[illegible]
οὐδ' ἂν μαλακὴν ἠμφιεσμένος τὴν ψυχὴν πρὸς
τὸν ἐραστὴν
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβά-
διζεν, 980
οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξὸν κεφάλαιον τῆς
[illegible]
οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ
σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, αἰσχὲ κιχλίζειν, οὐδ' ὄγκειν τὼ
πόδ' ἑναλλάξ.
ΑΔ. ἀρχαιά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνήμεστα,
καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. 985
ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὶν παίδευσις
ἔθρεψεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐν-
[illegible]
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις
δέον αὐτοὺς
[illegible]
τὴν ἀσπίδ' ἐκ τῆς κολῆς πρόσχων ἀμελῇ τῆς Τιτυ-
γενείας.
πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω
λόγον αἱροῦ· 990
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανεῖων ἀπέ-
χεσθαι
καὶ τοὺς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε,
[illegible]
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προ-
σιόντων,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο
τε μηδέν·
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις πᾶγαλμ'
ἀναπλάττειν· 995

μηδ' εἰς ὁρχηστρίδος εἰσῄττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς,
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐλλείας ἀποῤῥήσας
μηδ' ἀντιπέσῃ τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησιακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τοὐτῳ, νὴ τὸν Διό-
[illegible]
τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι
[illegible]
ΔΙ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις
[illegible]
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ',
οἷαπερ οἱ νῦν,
[illegible]
γεξεετιρίπτου·
ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις
ἀποθρίξει
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος
[illegible]
μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λείκης φυλλοβολούσης,
ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ
[illegible]
ἢν ταῦτα ποιῇς ἀγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρὸν,
χροιὰν λευκὴν, ὤμους μεγάλους,
γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
[illegible]
ἢν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύῃς,
πρῶτα μὲν ἕξεις χροιὰν ὠχρὰν,
[illegible]
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικρὰν,
[illegible]
καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
[illegible]
ΧΟ. ὃ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, ἀντ.
ὡς ἡδὺ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εἰδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν
[illegible]
δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινὸν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὖτὸν,
εἶπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλων' ὀφλήσεις.
ΑΔ. καὶ μὴν ἐγωγ' ἐπινοήμην τὰ σπλιγχνα, κἀπεδύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
[illegible]
καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
εἰρώμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἕπεσθαι νικῶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω·
[illegible]
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
ΔΙ. ὅτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα. 1046
ΑΔ. ἐπίσχες· εἰθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους ποιῆσαι;
ΔΙ. ἐγὼ μὲν οἶδ' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
ΑΔ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;
ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα.
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλήρης τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔ. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ,
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν οὐδὲ μὲν οὖ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἧδη
ἀγαθὸν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
ΛΔ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δία μάχαιραν.
ΔΙ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
ΑΔ. κἄτ' ἀπολοῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ' οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
οἷὸ' ἠδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα πανυκλίειν·
γυνὴ δὲ σιναμοργουμένη χαίρει· σὺ δ' εἶ κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα ἄνεστιν, ἡδονὰν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς; 1074
εἶεν. πάρεμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἤπαρτες. τρῶσθης. ἐμπίχνησαί τι. κἄτ' ἀλήθεσ'
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμῖλον,
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχῃς ἁλοὺς, ταῦ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν, 1079
ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
κἀκείνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο;
ΔΙ. τί δ' ἢν ῥαφωιδῶσῇ πιεθμενὸς σοι τέρμα τε τιελεθῇ;
ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
ΑΔ. ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακὸν; 1085
ΔΙ. μὴ μὲν οὖν ἀν ἔτι μείζον παίθοι τούτου ποτέ;
ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
ΔΙ. σιγήσομαι. τι δ' ἄλλο;
ΑΔ. φέρε δή μοι φράσον·
συνηγοροῖσιν ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων. 1090
ΑΔ. πείθομαι.
τί δαί; τραγῳδοῖσ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων.
ΑΔ. εὖ λέγεις.
δημηγοροῖσι δ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων.
ΑΔ. ἆρα δῆτ'

ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις; 1095
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
πλείους σκῶπτει. Δι. καὶ δὴ σκοπῶ.
Αὐ. τί δῆτ' ὀρᾷς;
Δι. πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,
τοὺς εἰρηπρωκτους τουτουΐ
γοῦν οὖθ' ὑμᾶς κἀκεινοι 1100
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
Αὐ. τί δῆτ' ἐρεῖς;
Δι. ἡττήμεθ', ὦ βινούμενοι.
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
ΣΩ. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν,
ΣΤ. διδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἷαν δικαίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὖτοῦ γνάθον
στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. 1110
ΣΩ. ἀμέλει, κομεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
ΣΤ. ἄχρὶν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κακοδαίμονα.
ΧΟ. χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν. 1114
τοὺς κριτὰς ὁ κερδανοῦσιν, ἢν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γάρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς
ἀγροὺς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μὴτ' αἰχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν. 1120
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεὰς,
προσσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά.
λαμβάνων οὐτ' οἶνον οὔτ' ἀλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χορίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται· τοιαῦτα σφενδόνας παιήσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύσῃ ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοὺ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συν-
τρίψομεν. 1127
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τὸν ἐγγενῆν ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν λίγνπτῳ τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
ΣΤ. πέμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα, 1131
εἶτ' ἦν ἐγὼ μαθητὰς πανδοκεῖ ἐμισθ-
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βελεύτομαι,
εἰ θὶς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὕμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω. 1135
θεὶς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κἀξελεῖν,
ἐμοῦ μέτρι' ἅττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
'' ὦ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάᾳης,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἆφες,'' οὗ φασίν ποτε
οὗτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με 1140
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι κύφας τὰ ῥηντιστήρια. 1144
παῖ, ἠμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
ΣΤ. κἄγωγ' ἐσ' ἀλλὰ τουτοῖ πρῶτων λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καὶ μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εὖρ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΣΩ. μεμάθηκεν. ΣΤ. εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
ΣΩ. ὥστ' ἀποφήγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην. 1151
ΣΤ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην·

ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
ΣΤ. βούλεσθαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοὴν, ἰὼ, κλάειν' ὠζολοστάται, 1155
αὐτοὶ τε καὶ ταῖρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἂν μὲ φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·
οἷος ἐμοὶ τρίφεται
τοιοῦτ' ἐπ' ἐκκλησίαι πᾶσι,
ἀμήχανι γλώττη λάμπων, 1160
πρόσολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·
ὧν κἀλεσαν τρέχων ὕνδοθεν ὡς ἐμέ.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἕξελθ' οἴκων, 1165
ἄϊε σοῦ πατρός.
ΣΩ. ὧδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.
ΣΩ. ὦναξ λαμπὼ τῶν τέκνων.
ΣΤ. ἰὼ ἰὼ τέκνον.
ἰὼν ἰών. 1170
ὡς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
νὴν μέν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαργυντικὸς
κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐτιεχώριον
ἀτεχνῶς ἐπωιθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἰδ' ὅτι. 1175
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὼν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φε. φοβεῖ δὲ δῆ τί; Στ. τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
Φε. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στ. εἰς ἣν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι. 1180
Φε. ἀπολοῦσ' ἂρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
Στ. οὐκ ἂν γένοιτο;
Φε. πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Στ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. 1185
Φε. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. Στ. νοεῖ δὲ τί;
ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Στ. τουτὶ μὲν οὐδὲν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
Φε. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δὺ' ἡμέρας
ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν, 1190
ὧν αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν;
Φε. ἴν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοιντ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,
ζῶθεν ὑπανῳῶντο τῇ νουμηνίᾳ. 1195
Στ. πῶς οὖ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ;
Φε. ὅπερ οἱ πρότερθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ἴν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφηλοίατο,
διὰ τοῦτο προὐτέθευσαν ἡμέρα μιᾷ. 1200
Στ. εὖ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀζέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
ἀμαθῶν, πρόσωπ' ἄλλων, ἀμέλγοντες νενημένοι,
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ὑστέρων μοὐγκώμιον. 1205
μάκαρ ὦ Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
χοἱὸν τὸν υἱὸν τρέφεις,
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι
χοἱ δημόται 1210
ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.

ΠΑ. εἶτ' ἄνδρα τῶν αὖτοῦ τι χρὴ πρᾶξίναι ;
οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρίττων εὐθὺς ἦν τότε 1215
ἀπερυθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐγθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρῴδα καταισχυνῶ 1220
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην ΣΤ. τίς οὗτος ;
ΠΑ. ἐς τὴν ἴσην τε καὶ νέαν.
ΣΤ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος ;
ΠΑ. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν [illegible] ἵππον. 1225
ΣΤ. ἵππον ; οὐκ ἀκούετε,
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦντ' ἱππικήν.
ΠΑ. καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τόθ' ἑξηπίστατο
Φειδιππίδης μου τὸν ἀκατάξηλον λόγον.
ΠΑ. νῦν δὲ δὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ ; 1230
ΣΤ. τί γὰρ ἀλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος ;
ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μου τοὺς θεούς ;
ΣΤ. ποίους θεούς ;
ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
ΣΤ. νὴ Δία,
κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον.
ΠΑ. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι. 1236
ΣΤ. ἀλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὗτοσί.
ΠΑ. οἴμ' ὡς καταγλᾷς. ΣΤ. ἐξ χόας χωρήσεται.
ΠΑ. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ καταπροΐξει. 1240
ΣΤ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς.
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
ΠΑ. ἢ μὴν σὺ τούτων τῶ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἶτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
ΣΤ. ἔχε νυν ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς. 1245
ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν ; ΜΑ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
ΣΤ. ποῦ 'σθ' οὗτος ἅπαντῶν με ταργύριον ; λέγε,
τουτὶ τί ἐστι ; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί ; κάρδοπος.
ΣΤ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς ταργύριον τοιοῦτος ὤν ;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί, 1250
[illegible]
ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις ;
ΣΤ. οὔχυ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὕκουν ἀνύσας τι ἔωττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας ;
ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοὖτ' ἴσθ', ὅτι,
θἠσῳ πριτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ. 1255
ΣΤ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς ὠδεκα.
καίτοι σε συμβαλεῖν οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
ΑΜ. ὦ μοί μοι.
ΣΤ. ἔα.
τίς οὗτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν ; οὔ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο ;
ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' αἰδέναι ;
ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρίπου.
ΑΜ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὥ τύχαι θρασσάνταιγες
ἵππων ἐμῶν ὦ Παλλάς, ὡς μ' ἀπώλεσας. 1265
ΣΤ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' ἐργάσατ' ἀκούν ;

ΑΜ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὰ τῶν ἵππων ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλλοθεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
ΣΤ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήματ' ; ΑΜ. ἀδανείσατο. 1270
ΣΤ. κακῶς ἄρ' ὦντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον ἐν τοὺς θεούς.
ΣΤ. τί δῆτα λῃρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών ;
ΑΜ. λῃρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι ;
ΣΤ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. τί δαί ;
ΣΤ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. 1276
ΑΜ. σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλῆσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ ποδώσεις τραγέμιον.
ΣΤ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν εἶναι τὸν Δία
ἢ εἶναι ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον 1280
ἔλκειν κἀπαθεν ταῦτὸ τοῖθ' ὕδωρ πάλιν ;
ΑΜ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
ΣΤ. πῶς οὖν ἀπολαξεῖν ταργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἰσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων ;
ΑΜ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, ταργυρίου μοι τὸν τόκον 1285
ἀπόδοτε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον ;
ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον ταργύριον ἀεὶ γίγνεται,
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου ;
ΣΤ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα ; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ ;
ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον' εἶναι.
ΣΤ. «ἆτα πῶς
αὖτη μὲν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι ταργύριον πλεῖον τὸ σόν ; 1295
οἴκ ἀποδώσει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας ;
φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΣΤ. ὕπαγε, τί μέλλεις ; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμψώρα ;
ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν ;
ΣΤ. ἄβρεις ; ἐπιαλῶ στρ.
κεντῶν ὑπὸ τῶν πρωκτῶν σε τὼν σειραφόρων. 1300
φεύγεις ; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνορίσειν.
ΧΟ. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαῦρων· ὁ γάρ στρ.
γέρων ὃδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται 1305
τὰ [illegible] ἀδανείσατο·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
λήψεταί τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ-
τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως
ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης κακὸν λαβεῖν τι.
οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν ὅπερ ἀντ. 1311
πάλαι ποτ' ἐπέζει,
εἶναι τὸν νῦν δεινὸν οἱ
γνώμας ἐναντίας λέγειν
τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νι- 1315
κᾶν ἅπαντας οἱστιν ἂν
ξυγγένηται, κἂν λέγῃ πομπώνῃ·.
ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κὤφωνον αὐτὸν εἶναι. 1320
ΣΤ. ἰοὺ ἰού.
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημῶται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πᾶσῃ τέχνῃ.
οἰμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου. 1324
ὦ μιαρέ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', ὦ πάτερ.

Σ. ὦμοῖ' ἀκούω, ὑπό τοι τί πεπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
ΣΤ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοία καὶ τοιχωρύχε.
ΦΕ. οὐδὲν με ταῦτά ταῦτα καὶ πλεῖω λέγε.
ἀλλ' εἶσ' ὅτι γαίμα πολλὰ' ἀκούων καὶ κακά· 1329
ΣΤ. ὦ λακκόπυρκατε. ΦΕ. πάντε πολλοὶ τοῖς ῥόδοις.
ΣΤ. τὸν πατέρα τίπτειτε ;
ΦΕ. κἀποφαυῶ γε νὴ Δία
ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον.
ΣΤ. ὦ μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ ;
ΦΕ. ἐγωγ' ἀπιδεῖξω, καί σε νικήσω λέγων.
ΣΤ. τοιτὶ σὺ νικήσεις ; 1335
ΦΕ. πολύ γε καὶ μᾶλλον.
ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
ΣΤ. ποίοιν λόγοιν ; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα ;
ΣΤ. ἐβιβαξόμην μέντοι σε νὴ Δί', ὦ μέλε,
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν 1340
τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
ΦΕ. ἀλλ' οἶμαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε

ΣΤ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξειτ ἀκούσαι βούλομαι.
ΧΟ. σὺν ἔργῳ, ὦ πρεσβῦτα, φυαντίζειν ὅπῃ στρ. 1345
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος, εἰ μή τῳ πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
οὔτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ φρασύνεται·
δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου. 1350
ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἥμμεθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἧδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο
δράσεις.
ΣΤ. καὶ μὴν ὄβελ γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λέπαν λαβὼν' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κρῖον, ὡς ἐπίεχθ. 1356
ὁ δ' εὐθέως ἀγχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ἄξιον τε πίνειν', ὥσπερεὶ κάχρις γναθὶς ἀλοῦσαν.
ΦΕ. οὐ γὰρ τόν' εἶθεν χρῆν σ' ἀρίττεσθαί τε καὶ
πατεῖσθαι,
ἄξιον κελεύσνθ', ὥσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶντα ; 1360
ΣΤ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τόν' ἔλεγεν ἔνδον, οὑπτερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκε εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Λισχύλου λέξαι τί μοι· κἀθ' οὗτος εἰθὺς εἶπεν. 1366
ἐγὼ γὰρ Λισχύλῳ νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
ῥῆσίν πλέων, ἀξίστατον, στόμῤμακα, κρημνοποιόν·
κἀπαΐδευ πῶς εἶεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν ;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔσῃγ, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἄτ' ἐστὶ τἀ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Ἐλμπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐβδίνει 1371

κἀγὼ οὐκέτ' ἐξημεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαρύττω
πολλοῖς κἀκοῖς κρεμίσας· κἀπ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
ἅπας πρὸς ἅπας ἠρείδομεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπανεπηῴ-
κᾶπειτ' ἔβλα με κἀπεπόνει κἀπνιγε κἀπέτριβεν. 1376
ΧΟ. οὕτων δικαίως, ὅστις οὐκ Ἐξμπιδίζῃ ἐπαινέῖς,
σοφώτατον ;
ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκείνον, ὦ τί σ' εἶπω ;
ἀλλ' αὖθις αὖ τιτήτωμαι.
ΦΕ. νὴ τὸν Δί', ἐν δίκῃ γ' ἄν. 1379
ΣΤ. καὶ πῶς δικαίως ; ὅστις ἀναίσχυντά σ' ἐξέῤμεψα.
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοῖης,
εἰ μὲν γε βῆτ' εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέκυρσ.
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἠνὼν σοι φέρων ἂν ἦπτον'
κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν ἔθραζε
ἐξέθερσον ἂν καὶ προὐσχώμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν
βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι [ἀπάγχων 1385
χεῖπτιῴην, οὐκ ἔτλης
ἔξω 'ξενεγκεῖν, ὦ μιαρὲ,
θέραζέ μ', ἀλλὰ πικτόμενος
αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν. 1390
ΧΟ. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας ἀντ.
πηδᾶν, ὃ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λᾴδοιμεν ἂν 1395
ἀλλ' οὐδ' ἐρεῖσθον.
σὺν ἔργῳ, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά,
τειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δᾴδεις λέγειν δίκαια.
ΦΕ. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν, 1399
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικὴ τὴν νοῦν μόνον προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥῆμα θ' οἷός τ' ἦ πρὶν ἐξα-
μαρτεῖν·
ἀνὴ δ' ἐπειδή μ' οὗτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις.
οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν. 1405
ΣΤ. ἴππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἐμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τἄβριπτον ἢ τυπτόμενον ἐπιῤῥβῆναι.
ΦΕ. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τοντί· παῖδά μ' ὄντ'
ἔτυπτες ;
ΣΤ. ἐγωγέ σ', εἰνοῦν τε καὶ κηδόμενος. 1410
ΦΕ. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμὲ σοι δίκαιόν ἐστιν εἰνοεῖν ὁμοίως,
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοὔτ' ἴσ' εἰνοεῖν, τὸ
τύπτειν ;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή ; καὶ μὴν ἔβιν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλαύσουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλαύσει δοκεῖς ; 1415
ῥήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδοῖς τοῦτο τοῖγαρ εἶναι ;
ἐγὼ δέ γ' ἀντείσομαι ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες,
εἰκὼς τε μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτοῦς. 1419
ΣΤ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
ΦΕ. οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς ;
ἦττον τί δῆτ' ἔξεστι καμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν ;
ὅσαι δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι, 1425
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς πρόϊκα συγκεκύφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τἀ βοτὰ
ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τι διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν ;
ΣΤ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ, 1430
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ᾠὸν καθεύδεις ;
ΦΕ. οὐ ταυτόν, ὦ τᾶν, ἐστιν, οὐδ' ὡς Σωκράτει δοκοῖη.
ΣΤ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' · εἰ δὲ μή, σαυτὸν ποτ
αἰτιάσει.
ΦΕ. καὶ πῶς ;
ΣΤ. ἐπεὶ σέ μὲν δίκαιόν εἰμ' ἐγὼ κολάζειν.
σὺ δ', ἢν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. 1435

ἐγὼ δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται. σὺ δ' ἐγγενὼν τεθνήξεις.
ΣΤ. ἐμοὶ μέν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
[illegible]
κλαίειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΔΙ. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. 1440
ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
ΔΙ. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
ΣΤ. πῶς δή; διδάξον γάρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
ΔΙ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω.
ΣΤ. τί φῄς; τί φῃς σύ;
τοῖθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
ΔΙ. τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἥττω 1445
λόγον σὲ νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
ΣΤ. τί δ' ἄλλο γ'; ἢν ταυτὶ ποιῇς,
αὐδεὶν σε κωλύσει σεαυ-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον 1450
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δ' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
ΧΟ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα. 1455
ΣΤ. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπῄρετε;
ΧΟ. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτ' ὅτιν' ἂν
γνῶμεν ποιηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν. 1460
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
ΣΤ. οἴμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήματ' ἀδανεισάμην
ἀποστερεῖν. νὴν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη 1465
ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', οἳ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.
ΦΕ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
ΣΤ. ναὶ ναί, καταδέσθητι πατρῴου Δία
ΦΕ. ἰδοὺ γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἰ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤ. ἔστιν.
ΦΕ. οὐκ ἔστ' οὖν, ἐπεὶ 1470
Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξελήλακός.
ΣΤ. οὐκ ἐξελήλας', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' [illegible]

διὰ τουτουὶ τὸν Δῖνον. οἰμοι δείλαιος,
[ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.]
ΔΙ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραβρήνει καὶ φλήναφα. 1475
ΣΤ. οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα.
ὦ τἀξέλαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκρᾶτη.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
[illegible] 1480
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραπτὴν
δυοκάθω γναφόμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
[illegible]
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπίπρανα τὴν οἰκίαν
τὴν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία, 1485
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φρουτιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃ τὴν οἰκίαν·
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην. 1490
κἀγὼ τιν' αὐτῶν τἡμερὸν δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ' εἰσ' ἀλαζόνες.
ΜΑΘ. Λ. ἰοὺ ἰού.
ΣΤ. σὸν ἔργον, ὦ δᾷς, ἰέναι πολλὴν φλόγα.
ΜΑΘ. Α. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; 1495
ΣΤ. ὅ τι ποιῶ· τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
ΜΑΘ. Β. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
ΣΤ. ἐκεῖνος οὗπερ βοἰμάτιον εἰλήφατε.
ΜΑΘ. Γ. ἀπολεῖς ἀπολεῖς.
ΣΤ. τοῖτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας, 1500
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτρυχηλιασθῶ πεσών.
ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ἕτερον, οὐπὶ τοῦ τέγους;
ΣΤ. ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩ. [illegible]
ΧΑ. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι. 1505
ΣΤ. τί γάρ μαθὼν' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβριζέτην,
καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεύσθου τὴν ὁδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
ΧΟ. ἡγεῖσθ' ἕξω· κεχύρευται γὰρ μετρίως τό γε τἠ-
μερον ἡμῖν. 1510

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκέται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }
ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΥΝΩΝ.
ΑΡΙΟΠΟΛΙΣ.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦνυον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειράτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νίος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφῄρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου [ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι]. β' ἦν, εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρώτος Φιλωνίδης Προάγωνι, Λεύκων Πρίσβεσι τρίτος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα εἷρξας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἕνδον οἰκέτας θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἰδ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφῷδρα
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνεῖναι τισί·
φρονοῦντες ἱκανῶν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
[illegible] καὶ Ἰωνῶν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κἀκμικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΧΟΡΟΥ

Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Παφλία;

ΞΑ. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προῤῥέιλεις μέγα.
ἀρ' οἰσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑ. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.

ΣΩ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευε, ἐπεὶ καὐτοῦ γέ μου
κατὰ ταὶν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑ. ἀλλ' ἢ παραφρανεῖς ἑτέον ἢ κορυβαντιᾷς;

ΣΩ. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·
καὶ δὴτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

ΣΩ. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος.

ΞΑ. ἐδόκουν ἀετὸν
καταπτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν,
κἄπειτα ταύτην ἀπεβάλετ' Κλεώνυμον.

ΣΩ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.

ΞΑ. πῶς δή; ΣΩ. προτενεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
τί ταυτὶν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

ΞΑ. οἰμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;

ΣΩ. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.

ΞΑ. δεινὸν γέ τοὔστ' ἀνθρώπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον.

ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.

ΞΑ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.

ΣΩ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
ἐκκλησιᾷειν πράγματα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κἄπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μοὐδόκει
δημηγορεῖν ῥήτορα παῖ Κεκέτου,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὑός.

ΞΑ. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἔστι;

ΞΑ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ὡς κάκιστον πολίτευμ' ἔφηνας σαφῶς.

ΣΩ. εἰθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
ἵστη βύλειον δημιόν.

ΞΑ. οἶμοι δείλαιος.
τῶν δήμων ἡμῶν βούλεται ἐπιστῆναι.

ΣΩ. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὖτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
ἆλᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

ΞΑ. ὀρθῶς γε τοὔτ' Ἀλκιβιάδης ἐτερμάτισεν.

ΣΩ. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γεγωνύμενος; ΞΑ. ἥκιστ', ἀλλ' ἄπιστον. ΣΩ. πῶς;

ΞΑ. ὅπως;
ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;

ΣΩ. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δί' ὀβολὼ μιπτώσιμα
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα;

ΞΑ. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλῳ διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖτε ἀνασκολοπιζόμενος Εὐριπίδης·
οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φυρτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὗπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἕνδον καθειρξας, ἵνα θύραξε μὴ ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οἱδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οἱδ' ἂν ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμυνίας μέν ὁ Προνάπους φῄσ' οὗτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
οὐκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὖτη γε χρηστὸν ἐστὶν ἀνδρὸν ἡ νόσος.

Σ. ... ἐστιν φιλοδέσποτον Σ. ... ἐστιν
εἶναι φιλοδέσποτον αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
ΣΩ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ κατατίλων ἐστὶν οὑ γε φιλόξενος.
ΣΤΡ. ἄλλως φλυαρεῖς· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 85
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν τύχην τοῦ δεσπότου.
φιλήλιαστής ἐστιν· ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
ἐρᾷ τε τοὐτου τοῦ δικαίζειν, καὶ στενει,
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου. 90
ὕπνου δ' ὑρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπίλην.
ἢν δ' οὖν καταμίσῃ κἂν ἄλγηρ, ὅμως ἐκεῖ
ὁ ποῦς πέπεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ἔπο τοῦ δὲ τὴν ψῆφὸν γ' ἔχειν εἰωθέναι
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δικτύλων ἀνίσταται, 95
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
νῷν Πυριλάμπους ἐν θέρᾳ Δῆμον καλὸν,
ἢν παρέχωσ' ἡνεμόνες πλησίον "κημὸν καλόν."
τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἦδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔβη 100
ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ἐπευδόντων ἔχοντα χρήματα.
εἰθὲς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κίκκαγον ἐμβάδας,
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάνυ,
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσἰρχεται,
ὕπο τοῖς ὠσὶ κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
ψήφῳν δὲ δείσας μὴ δεηθεὶη ποτέ,
ἐν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ὕδου τρίβει. 110
τοιαῦτ' ἀνίεσ· νοιθετοῦμεινος δ' ἀεὶ
μᾶλλον δικάζει. τοῖτον οὖν φιλλάττομεν
μοχλοῖσιν ὑνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παμμεμυθεύμεινος 115
ἀνίτειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλουν κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἄξας ἐδίεζεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσών. 120
ὥτε δὴ δὲ ταῦτασι ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
ὁ δ' ἀνεφίνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. 125
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε δεὶ τε τῶν ὑδρορρόων
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὡσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν·
ὁ δ' ὥσπερεὶ κολοιὸς αὖτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξῆλλετο. 130
ἡμεῖς δὲ τὴν αὖλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδι Βδελυκλέων,
ζῶον τρόπους ῥᾳυγμοσεμνάκους τινάς. 135
ΒΔ. ὦ Σανθία καὶ Σωσία, καλεῖσθε τε.
ΞΑ. οἴμοι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
ΒΔ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἵππον εἰσελήλυθεν
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει, 140
κατὰ τῆς πυλῶν τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑ. ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔ. ... Π. ... τι ... δ' ... ψ ... θει;
οἶσθ', τίς εἰ σύ; ΦΙ. κἀπὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
ΒΔ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.
ΒΔ. νὴ τὸν Δί' ὥσπερ γ' ἐστὶ δημιήτατος καπνῶν. 146
ἀτάρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δοῦ πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἀθλιώς γ' εἰμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ, 150
ὅστις παρῶς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.
• • τὴν θύραν ὦθει· πλεῖζ' ἐνι σφῶδρα
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ
φύλαττ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
ΦΙ. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφέρεσθαι Δρακοντίδης;
ΒΔ. σὺ δὲ τοῖτο βαρέως ἂν φέροις;
ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
ὅταν τις ἐκφέρῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε. 160
ΒΔ. "Ἀπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ΦΙ. ἴθ', ὑπιτιολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
ΒΔ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.
ΦΙ. διατρῴξομαι τοίνυν ὀδὼξ τὸ δίκτυον.
ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. 165
ΦΙ. οἶμοι δείλαιος·
πῶς ὦν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἡ πινικίων τιμητικόν.
ΒΔ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείειε κακόν.
ΦΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδώσει βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις' 170
νουμηνία γὰρ ἔστιν.
ΒΔ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΞΑ. οἷαν πρόφασιν καθήκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. 175
ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἠσθύμην τεγωμένον.
ἀλλ' εἰσιὼν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κἀνθωι, τί κλάεις; ὅτι πετράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 180
Ὀδυσσέα τιν';
ΞΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
κάτω γε τυντονί τιν' ὑπὸ τενδυκότα.
ΒΔ. ποῖον; φίρ' ἴδω. ΞΑ. ναί, τουτονί.
ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
τίς εἶ ποτ', ὦνθρωπ', ἐτεόν; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δία.
ΒΔ. Οὖτις σύ; ποδαπός; 185
ΦΙ. Ἰθακος Ἀποδρασιππίδων.
ΒΔ. Οὖτις μὰ τὸν Δί' οὔ τι χαιρήσων γε σύ.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος,
ἵν' ὑποδύδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδιάλλεται
ὁμοιότατον κρητῆρος εἶναι πωλίῳ.
ΦΙ. εἰ μὴ μ' ἐάσετ' ἡσυχον, μαχούμεδα. 190
ΒΔ. τερὶ τοῦ μαχεῖ ὑφ' ὑμῶν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σκιᾶς
ΒΔ. πωνηρὸς εἶ πύρρω τέχνης καὶ παράβολος.
ΦΙ. ἐγὼ ποιηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νὺν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἠλιαστικοῦ. 195
ΒΔ. ὦδει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
ΦΙ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΔ. ἔνδων κέκραγεν τῆι Θέμει κεκλεισμένης.
ὦθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλὲ πάλιν ἐς τὸν μοχλόν, 200
καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνέσασ τι προσκύλιε γ'.

ΞΑ. [illegible]

πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;

ΒΔ. ἴσως ἄνωθεν μὲν ἐνέβαλέ σοί ποθεν.

ΞΑ. μῆς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐτοσὶ 205
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἠλιαστὴς ὑφῃρέας.

ΒΔ. οἰμοι κακοδαίμων, στρογθὺς ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210

ΞΑ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσῴζηκαμεν,
κοὐκ ἐνθ' ὅπως διαδὺς ἀν ἡμᾶς ἐτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήζημεν ὅσον ὅσον στίλην;

ΒΔ. ἀλλ', ὦ ποσηρέ, ῥᾳδυσὶν ὀλίγων ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντές τουτονὶ 215
τον πατέρα. ΞΑ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

ΒΔ. νὴ τὸν Δί', οὐκ νῦν ἀνεστήκασι γάρ.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεί,
λύχνους ἔχοντες καὶ μυνῃζοντες μέλη
ἀρχαῖα· [illegible] 220
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον.

ΞΑ. οὐκοῦν, ἦν δέη,
ᾄδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΔ. ἀλλ', ὦ ποσηρέ, τὸ γένος ἦν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἐσθ' ὁμοῦ σφηκιά. 225
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φίψαλοι.

ΞΑ. μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
[illegible] 230

ΧΟ. χώρει, πρᾶσσ' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἡμᾶς
κίνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάρης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ', ὁ δὴ λοιπὸν γ' ἓτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ
παπαιάξ. 235
ἦδης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
[illegible]
τὸν ἀποπολεῖ[illegible] ἐκλέψαμεν τῶν ὄλμων.
κᾆθ' ἥψομεν τοῦ κορκύρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Λιξηται νυνί· 240
σύμβολον δέ φασι χρημάτων ἕξειν ἅπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν ποιηρὰν
ἐς αὐτόν, ὡς κολωνέους ὢν ἠδίκησεν. ἀλλὰ 244
σπεύδωμεν, ὦνδρες ἡλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,
μή που λαθὼν τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακὸν τι δρήσῃ.

ΠΑ. τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτοσὶ φίλαλσαι.

ΧΟ. κἀγὼ σχαμᾶδὲν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόρυσσον.

ΠΑ. οὐκ, ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προδύσειν. 250

ΧΟ. τί δῆ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν ὀφιαλλιᾶ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦνδρες;
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

ΠΑ. εἰ νὴ Δί' αὐθις κονδύλοις ἐνεθετήσατ' ἡμῖς, 255
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἅπαμεν οἴκαδ' αὖτοι·
κἄπειτ' ὕσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟ. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζονας κολιζω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι βάρβαρος φαίνεται πατοὺντι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλέιστον 260
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοσὶ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μὴ 'στι πρᾶμα
ὕδωρ γενέσθαι κἀπιπτεύσαι βάρειων αἰτοῖς. 265
τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπυυσθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἑβδομὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ᾠδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
[illegible]
ᾠδουτας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἢν τί πως ἀκούσας 271
[illegible]
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οἰδ'
[illegible] [ὑπακοίει; ἀντ.
ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν 275
τῷ σκότῳ τὸν δίκτυλον που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βοιῴωνᾳ.
ἢ μὴν πολὺ ὀμιλητιτὸς γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ',
ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη
τις, κἀτω κύπτων ἂν οὗτος,
λίθον ἕψεις, ἐλέγεν. 280
τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς
ἐξαπατῶν λέγων ὡς [ἐιεδίετ' ἀντ.
καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ
τὰν Σάμιο πρῶτος κατείποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς
εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ. 285
ἀλλ', ὀργαθ', ἀνίστασο μηδ' οὕτως σεαυτὸν
[illegible]
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει
τῶν Ῥοδίων τὰπὶ Θρᾴκης·
ὧν ὅπως ἐγκυτρίεις.
ὑπαγ', ὦ παι, ὑπαγε. 290

ΠΑ. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ στρ.
πάτερ, ἣν σού τι δεηθῶ;

ΧΟ. πάνυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
πὲ τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ- 295
στραγαλοῦν δῆπουθεν, ὦ παῖ.

ΠΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰαχᾶδας, ὦ παπ-
πία· ᾖδιον γάρ.

ΧΟ. οὐκ ἂν
μὰ Δί', εἰ κρέμαισθέ γ' ἐμεῖς.
μὰ Δί' οὔ τᾶρα προτέμψω σε τὸ λοιπόν.

ΧΟ. ἀπὸ γὰρ τοὐδε με τοῦ μισθαρίου 300
τρίτον αὐτὸν ἐγειν ἐλ-
φιτα δεῖ καὶ ξύλα κᾆψον·
σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.

ΠΑ. ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ ἀντ.
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πύθευ ὠνη- 305

σώμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα τῶν ἢ
πόρων Ἕλλας ἰὼν εἶπειν;
ΧΟ. ἀπαπαῖ. φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ,
μὰ Δί' οὐκ ἐγωγε ἰών οἶδ'
οὐδὲν γε δεῖπνον ἔσται.
ΠΑ. τί με δῆτ', ὦ μελία μήτερ, ἔτικτες,
τὸ ἐμοὶ πράγματα δύσκιον παρέξηις;
ΧΟ. ἀνύσητον ἦρ' ὧν θε-
λάκειόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
ΠΑ. ἔ ἔ.
πάρα νῶν στενάζειν.
ΦΙ. [illegible]
πάλαι διὰ τῆς ὑπῆς
ὑμῶν ἵπακοΐων.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὕς τ' ἔτ' εἶμ'
ἀδειν. τί ποιῆσω ;
τηρεῖμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
[illegible] πάλαι μ' ἐ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακὸν τι ποιῆσαι.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἢ με ποίησον κατνὸν ἐξαίφνης,
ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξιν.
τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,
[illegible]
ἢ με κεραυνῷ διατινθιλίῳ
σπίδισον ταχέως·
κἄπειτ' ἀνελὼν μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμὴν
ἢ δῆτα λίθων με ποίησον ἑβ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.
ΧΟ. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων στυ.
κἀποκλείων τὰς θύρας ; λέ-
ξον· πρὸς εὖνους γὰρ φράσεις.
ΦΙ. οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τύνου·
ΧΟ. τοῦ δ' ἕφεξιν, ὦ μάτιαε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται ;
τίνα πρύφασιν ἔχων ; [κακόν.
ΦΙ. οὐκ ἐᾷ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν
ἀλλά μ' ὑφυκεῖν ἑτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
ΧΟ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογικλέων ὅδ',
ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε-
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἂν ποθ'
οὗτος ἀνὴρ τοὺτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τονδὶ καταξήναι δεῖρο
ποιήσει.
ΦΙ. τίς ἂν οὖν εἴη ; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἐγωγε
[illegible]
οὕτω κιττὸ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης πε-
[illegible]
ΧΟ. ἔστιν ὑπὴ ὀῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδυθεν οὕς τ' εἰης
ἀωρύξαι,
εἶτ' ἐκδῦναι μάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις
'Οδυσσεύς ;
ΦΙ. πάντα πέφυρκται κοὐκ ἔστιν ὑπῆς οὐδ' εἰ σίρφῳ
[illegible]
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίων δ' οὐκ ἔστι
[illegible]
ΧΟ. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψεις ποτὲ τοὺς
[illegible]
ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος
ἐάλω ;
ΦΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ' ; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ
προσόμοιον.
ἦλθον γὰρ καδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς
[illegible]
κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξὴν μοι
φιέγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλὴν κρία κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀξελίσκους.
ΧΟ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπύριζε ἀντ.
μηχανῶν ὅπως τελεσθῇ· ζ-
ωος γάρ, ὦ μελίττιον.
ΦΙ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
ἢ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἄνουτος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἕπαγε τὴν γνάθον.
ΦΙ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ βδελυκλέων αἰσθήσεται.
ΧΟ. μηδέν, ὦ τᾶν, δέδιθι, μηδέν·
ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', εἰὰν γρύ-
ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ
μὴ πατεῖν τὰ
ταὶν θεοῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἐξίφιαε διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα
καθῆμαι
δῆσαι σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος διο-
πετεύσας.
ΦΙ. ἄγε νυν, ἦν αἰσθομένω τούτω ζητήτον μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κἀνεπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε ; φράζετε
νυνί.
ΧΟ. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέ-
σαντες,
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιή-
σομεν ἡμεῖς.
ΦΙ. δράσω τοίνυν ὑμὶν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'· ἦν τι
πάθω 'γώ,
ἀνελοῦντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι
[illegible]
ΧΟ. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ βέλτιστε,
καθίει
σαυτὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι
θεοῖσιν.
ΦΙ. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ
ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλο-
φυρμοῖς·
ὥκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
ἀκροᾶσθ.
καὶ βουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάυντα
καθῆσθαι.

ἐλείπομεν καὶ σῶσον ἐννὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
κοὐ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κύρνας οὐρήσω μηδ'

ΒΔ. οἶτος, ἐγείρου. ΞΑ. τί τὸ πρᾶγμα'; 395
ΒΔ. ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκίκλωται.
ΞΑ. μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται αὖ;
ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ αὐτὸν δήσας.
ΞΑ. ὦ μαρύτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;
ΒΔ. ἀνάϊταν' ἀνέσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φιλλάσι παῖε,
ἢν πως πρίμην ἀνακρούσηται πλησὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
ΦΙ. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι, 400
ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερίδειπτε;
πότε δ', εἰ μὴ νύν, ἐπαρῆξέτ' μοι, πρὶν μ' εἶσω μᾶλλον ἄγεσθαι;
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
ἤνπερ, ἡνίκ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν; στρ. 405
νὴν ἐκεινο νὴν ἐκεῖνο
τοὶξέϑνμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
ἀλλὰ ϑαὶμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
ϑεῖτε καὶ ϑοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταὐτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν 410
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισοπόλιν
ὄντα κἀπολοίμενον, ὅτι
τὸνδε λόγον εἰσφέρει,
μὴ δικάζειν δίκας.
ΒΔ. ὀγαϑοῖ, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ΧΟ. νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ' ὡς τοῖδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. 416
ταῦτα δῆτ' οὐ ϑεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφαν' ς;
ὦ πόλις καὶ Θεώρου ϑεοισεχϑρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κύλαξ.
ΞΑ. Ηράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾶς, ὦ δέσποτα; 420
ΒΔ. οἵς γ' ἀπόλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
ΧΟ. καὶ σέ γ' αὖϑις ἐξολοῦμεν· ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε
δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
ἐνσταλείς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμήνος οἷον ὠργισεν. 425
ΞΑ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νή Δί', εἰ μαχοίμεϑα'
ὦ ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δεδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
ΧΟ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μή, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέσματος. 430
ΦΙ. εἰὰ ννν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπτεσϑ' ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τὼφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
ΒΔ. ὦ Μῖϑα καὶ Φῖτζ βοηθεῖ δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λαϊσεσϑε τουτονὶ καὶ μὴ μεθῆσϑε μηδενί· 435
εἰ δὲ μή, 'ν τέδιαι παχείαις οὐδὲν ἀμαιτήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα ὀρίων τὼ ψῆφον.
ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσειν, ἴτ' ἐπὶ σοι παγήσεται.
ΦΙ. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιοργᾷ οὗτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειριόμενον,
οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλαυσίοικα τέτταρ' ἐς τὴν κοίνικα; 440
ΧΟ. εἶτα δῆτ' οὐ πάλαι' ἦν ϑεινὰ τὼ γῆρᾳ κακά;
δηλαδὴ· καὶ νὴν γε τοῦτο τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διῴϑερῶν καξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα, 444
καὶ κυνῆς, καὶ τοὺς πώδας χειμῶνος ὄντος ἀμβλέκει.
ὥστε μὴ μέγαν ἐκάστοτ' ἀλλὰ τοῦτοις γ' οὐκ ἔτι σὲδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμπέδου.
ΦΙ. οὐκ ἀβρήσεις οὐδὲ ννν μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
οὐδ' ἀνυμνησθεὶς ϑᾶ' ἐρῶν τοῖς βύτρυς κλέποντά σε 449
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλίαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσϑ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν νὶὸν ἐκδραμεῖν.
ΧΟ. ἀλλὰ τοῦτων μὲν ταύ' ἡμῖν ὧδ' ἔχοντα καλὴν δίκην,
οὐκετ' ἐς μακρὰν, ἴν' εἰδῇϑ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος ἐξυϑέμεν καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κἀρδαμα. 455
ΒΔ. παῖε παῖ', ὦ Σπιϑία, τοὶς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
ΞΑ. ἀλλὰ ὁρᾷ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τέϑε πολλῷ τῷ καπνῷ.
ΒΔ. οὐχὶ σοῦσϑ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ. 458
ΞΑ. καὶ σὺ προσϑεὶς λίσχίνην ἔντιφε τὸν Σελλαρτίου.
ἆρ' ἐμελλομὲν ποϑ' ὑμᾶς ἀπουσδήσειν τῷ χρώμῳ.
ΒΔ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὗτως ὦν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τὼμελῶν τὼν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτόδηλα ἀντ' τοῖς πείσασιν, ἢ τυραννὶς ὡς λάθρα γ' ἐλάνϑαν' ὑποῦσά με; 465
εἰ σύ γ', ὦ πύνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔϑηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εἰσπάπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος. 470
ΒΔ. ἔσϑ' ὕπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλϑομεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγείς;
ΧΟ. σοὶς λόγοις, ὦ μισόϑεε καὶ μοναρχὰς ἐρῶν,
καὶ ξυῶν Βρασίδᾳ, καὶ Φορμίωνι καὶ Κράτητι; 475
στεμμάτων, τὴν ϑ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
ΒΔ. νὴ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις παυμαχεῖν ὀσημέραι. 479
ΧΟ. οἰδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σκλίνῳ σοὶσὶν οἰδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τὸν τριχονίκων ἑτῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οἰδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυήγορος ταὐτὰ ταῦτά σου καταιτιλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.
ΒΔ. ἆρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν ϑεῶν, ἡμεῖς ἀπαλλαχϑεῖτέ μου;
ἢ δεδοκταί μοι δέρεσϑαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485
ΧΟ. οἰδέποτέ γ', οὐχ, ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ᾖ, ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἑστάληκ.
ΒΔ. ὡς ἀπαϑῆ' ἡμῖν τυραννὶς ἐστι καὶ ξυνωφύται, ἢν τε μείζων ἢν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις καταγορῇ, ἢν ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἔτων· νὺν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα· 491
ὥστε καὶ δὶ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ ϑέλῃ, εἰϑέως εἰρηχ' ὁ πλησίον τὰς μεμβράδας· οὗτος ὑγωνεῖν ἔοικ' ἀνϑρωπος ἐπὶ τυραννίδι. 495
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀβρίαις ῥὐσμᾷ τι, ἢ λαχανόπωλις παραδλέψασά φησι ϑατέρᾳ· εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι; ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
ΞΑ. κἀμέ γ' ἡ πύρνη χϑὲς εἰσελϑοῦσα τῆς μεσημβρίας, ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυϑεμμηϑεισά μοι 501
ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καϑίσαμαι τυραννίδα.
ΒΔ. ταῦτα γάρ τοὐτοὺς ἀκούειν ἠϑέ', εἰ καὶ νὺν ἐγὼ τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχϑέντα τῶν ὀρϑροφοιτοσκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων 505

ζῆν βίον γεγηθῶς ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνομότης ὢν καὶ φίλορνις τυραννικά.
ΦΙ. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀπὸ τοῦ βίου λιπόμην ἂν οὐ μὲ νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσαι οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν 510
δικάζων σμικρὸν φύσιγγι· ἂν ἐν λοπάδι πεπτημένον.
ΒΔ. νὴ Δί' εἰδέσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνίσχῃ καὶ μάθῃς ἀγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἶμαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
ΦΙ. ἐξαμαρτάνω δικαίως; 516
ΒΔ. καταγελῶμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐναίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσ-
ἀλλὰ δουλεύων λελήθεις. [κυνεῖς.
ΦΙ. παῖε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων.
ΒΔ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμὴ 'στί σοι καμπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα. 520
ΦΙ. πάνυ γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρίψαι ἐθέλω.
ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἆψετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι
[illegible]
ἢν γὰρ ἥττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
ΒΔ. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μιέπης;
ΦΙ. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθεῖ δαίμονος.
ΧΟ. νὺν δὴ τὸν ἐκ θεμέτερον στρ. 526
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινὸν, ὅπως φανήσει
ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ἀτὰρ φανεῖ ποιὸς τις ὢν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ; 530
ΧΟ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τονοῦ λέγειν, ὁρᾶς γὰρ ὡς
σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὐ-
[illegible] 535
ΒΔ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψω.
ΦΙ. τί γάρ φαθ' ὑμεῖς, ἢν ὀδὶ μὲ τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
ΧΟ. οὐκέτι πρεσβύταν ὄχλος 540
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ·
σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
τωμοσίων κελεύθῃ. [λογήσειν 545
ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντι-
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πάσαν γλῶτταν βασάνιζε.
ΦΙ. καὶ μὴν εἰσθύς γ' ἀπὸ βαλβῖδων περὶ τῆς ἀρχῆς
ἀποδείξω
τῆς ἡμετερας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλειας.
τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νὺν ἐστὶ
δικαστοῦ, 550
ἢ τριπερώτερον, ἢ δεινότερον ζῷον, καὶ ταῦτα
γέροντος;
ὃν πρῶτα μὲν ἕρπον' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι
[illegible]
ἄνδρες μεγίλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς
προσιόντι
[illegible]
ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρο-
χοοῦντες· 555
οἰκτειρῶν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὶτὸς πω-
ποθ' ὑφείλου
ἀρχὴν ἅρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-
ράζων·
ὡς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν
ἀπόφευξιν.
ΒΔ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυ-
νόν μοι.
ΦΙ. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπο-
μορξθεὶς, 560
ἔνδον τούτων ὢν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίκα,
ἀλλ' ἀκροᾶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφευξιν.
φἄρ' ἴδω, τί γὰρ οἰκ ἔστιν ἀκοῦσαι θὤπευμ' ἐν-
ταῦθα δικαστῆ;
οἱ μέν γ' ἀπυκλάονται πενίαν αἰτῶν καὶ προστι-
θέασιν·
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ὡς ἀνιῶν ἂν ἰσάσῃ τοῖσιν
ἐμοῖσιν· 565
οἱ δὲ λέγουσιν μῦθον ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι
γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν
καταθῶμαι.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εἰθὺς
[illegible]
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς. τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ'
[illegible]
τὰ δὲ σιγνέπτοιθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πα-
τὴρ ἐπέρι αὐτῶν 570
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εἰθύνης
ἀπολῦσαι·
εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με
πιθέσθαι.
χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'
ἀνείμεν.
ἀρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου
κατοχήνη; 575
ΒΔ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου
κατοχήνην·
καὶ ταχαβά μοι μέμνησ' ἄχρις φάσκων τῆς Ἑλ-
λάδος ἄρξειν.
ΦΙ. παῖδων τοίνυν ἐκμειλισσόμενοι αἰδοῖα πάμπαν
θεῖσθαι.
κἂν Οἰάγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν
ἂν ἡμῖν 579
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
κἂν αὐληταὶ γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίκειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὗλησ' ἀπι-
όντων.
κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῷ δῷ καταλείπων παῖδ'
ἀκέκλημον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ δια-
θήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνοῖς τοῖς σημείοισιν
ἐπούσῃ. 585
ἕδομεν ταύτην ὥστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνα-
πείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐ-
[illegible] ἀρχή.
ΒΔ. τουτὶ γάρ τοί σε μόνον τούτων ὧν εἴρηκας μακρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυ-
λιάζων.
ΦΙ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ'
ἀπορήσῃ, 590c

ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παρα-
[illegible]
εἶτ' Εὐθύδικος χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπι-
[illegible]
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλήθους
δὲ μαχεῖσθαι.
κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οἱδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν,
ἂν μὴ
εἴπῃ τἀ δικαστῆρι· ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικά-
σαντας· 595
αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ
[illegible]
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μνίας
[illegible]
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οἰδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ
πώποτ' ἐθρασας.
ἀλλὰ [illegible] [illegible]
ἐλάττων,
τὸν σφήγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδ' ἡμῶν
[illegible] 600
σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλείεις κἀ-
[illegible]
[illegible]
ΒΔ. ἐμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ
[illegible]
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
[illegible]
Φι. ὁ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ
[illegible] 605
ὅταν εἰκαῖ' ἰὼ τὸν μισθὸν ἔχων, κἄτ' εἰσελθὼν
ἅμα πάντες
ἀσπάζωνται διὰ ταχυῆριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγά-
τηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὸ πόδ' ἁλείφῃ καὶ προσκύψασα
[illegible]
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκ-
καλωσάται,
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυσῆν μᾶζαν
προσενέγκῃ, 610
κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, φάγε
τουτί,
ἔτραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κεἰ μή με
ἐθέλεις
ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπύτ' ἄριστον παρα-
θῇσει
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἦν μή μοι
ταχὺ μᾶξῃ,
τάδε κεκτήσει πρόβλημα κακῶν. σκεύην βελέων
ἀλεκρῶν. 615
κἂν οἰνύν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'
ἐσκεκόμισμαι
οἶνον μεστὸν, κἄτ' ἐγχίομαι κλίνας· οὗτος δὲ
κεχηνὼς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον
κατέπραττεν.
ἆρ' οὐ μεγίλην ἀρχὴν ἄρχω
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οἷδὲν ἐλάττω, 620
ὕστις ἀκούω ταῦθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἦν γοῦν ἡμεῖς θοριβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. 625

κἀν ἀστράψω, ποππύζουσιν.
κἀγκεχύδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. 630
ΧΟ. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς ἀ-
[illegible]
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾠδεθ' οὗτος ῥᾳδίως τριγήσειν·
καλῶς γὰρ ᾄδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι. 635
ΧΟ. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἐγωγ'
ἠξιανόμην ἀκούων,
κἀν μακίρων δικαίζειν
αὐτὸν [illegible] 640
ἡδόμενος λέγοντι.
ΦΙ. ὡς οὗτος ᾖδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αἰτοῦ.
ἢ μὴν ἐγὼ σε τημερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.
ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπύφυξιν παλάμας. 645
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν • • • •
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μέλλην ἀγαθὴν ὧρα ζητεῖν σοι καὶ νεό-
κοπτον,
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατε-
ρείξει.
ΒΔ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ
τριγῳδοῖς, 650
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερ Κρονίδη
Φι. παῦσαι καὶ μὴ πατίριζε.
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ, τοντὶ ταχέως με
[illegible]
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῇ σπλάγ-
χνων μ' ἀπέχεσθαι.
ΒΔ. ἀκρόσασί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον· 655
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαῦλος, μὴ ψήφοις,
ἀλλ' ἀπὸ χειρός,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν
[illegible]
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκα-
τοστάς,
πρυτανεῖα, μεταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς καὶ
[illegible]
τούτων πλήρωμα τἄλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται
ἡμῖν. 660
ἀπὸ τοίτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
[illegible]
ἐξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένα-
σθεν.
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τά-
λαντα.
ΦΙ. οἰδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιώντων ἡμῖν ἆρ' ἐγίγνεθ'
ὁ μισθός.
ΒΔ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. ΦΙ. καὶ ποῖ τρίπεται δὴ 'πειτα
τὰ χρήματα τἄλλα; 665
ΒΔ. ἐς τουτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν 'Αθηναίων
κολοσυρτὸν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. σὺ γὰρ, ὦ

πάτερ, αἰτοῖς
ἄρχειν αὖτοῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περι-
κἄδ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα
τἀλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀνα-
φοβοῦντες, 670
δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους
περιτρώγων.
οἱ δὲ ξέμμαχοι ὡς ᾔσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν
ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κύπνου ψῆφον, τούτοισι δὲ
δωροφοροῦσιν 675
ἅρπας, οἶνον, δᾶπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα,
φιάλας, λλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα,
σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ'
ΦΙ. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Ἐλχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' 680
ἁρπίδας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων
ἀποκναίεις.
ΒΔ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτοις μὲν ἅπαν-
τας ἐν ἀρχαῖς
αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων
μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἦν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς.
οἷς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ
πονήσας. 685
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιπατοῦμένος φοιτᾷς, ὁ μάλιστά
μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπύγον, Χαιρέου
υἱός,
ὠδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφε-
ῆκειν εἶπῃ πρῲ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ', ὡς ὕστις ἂν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κο-
μιεῖται· 690
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, βαρχμὴν, κἂν
ὕστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τὼν μισθ'
ἑαυτοῦ,
ἢν τίς τι διδῷ τῶν φενγόντων, ξυνθέντε τὸ
πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κἀθ' ὡς πρίοισθ' ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ'
σὺ δὲ χασκίζεις τὸν κωλαγρίτην· τὸ δὲ πραττό-
μενόν σε λέληθεν. 695
ΦΙ. ταυτί με ποιοῦσ'· ὦμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν
ὄπνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι
χρῆμά με ποιεῖς. [ἅπασιν,
ΒΔ. σκέψαι τοίνυν ὡς ἔξὸν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκυ-
κλησται·
ὕστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου
μέχρι Σαρδοῦς, 700
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῖθ' ὁ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ
τοῦτ' ἐρῶ σοι
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἕνεχ', ὥσπερ
ἐλαιον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῖθ' ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κἀθ' ὅταν οἶτός γ'
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρίψας, ἀγρίως αὐτοῖς
εἰ γὰρ ἐξοίλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον
ἦν ἄν.
εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νὺν τὸν φόρον ἡμῖν
ἀπάγουσιν·
τούτων εἰκοσὶν ἄνδρας βύσκειν εἴ τις προσέταξεν
ἑκάστῃ,
δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἕζων ἐν πᾶσι λα-
γῴοις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῷ καὶ
πυριάτῃ, 710
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τῶν
μυστῶν ὄχλῳ.
ΦΙ. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς
καταχεῖται, [μαλλακός εἰμι.
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ῆδη
ΒΔ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσω' αὐτοὶ, τὴν Ἐῢβοιαν
διδόασιν 715
ἡμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα με-
τρίμνους·
πορεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην
πέντε μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοί-
νικα κριθῶν.
ὧν οὕνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
βύσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νὺν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν.
ΧΟ. ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἁμφοῖν
μῦθον ἀκούσῃς, 725
οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ
ὥσ' ῆδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας κα-
ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶται,
πάλαι πάλαι λώμενοι, μηδ' ἀθρήσω γέλῳ, στρ.
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ. 730
εἰδ' ὠφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ἐγγυήνης
εἶναι τις ὕστις τοιαυτ' ἐνοῦθέτει.
σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
παρὼν ἐμπαθὴς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δηλός ἐστιν εὖ ποιῶν· 735
σὺ δὲ παρὼν δέχου.
ΒΔ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων

ὅσα πρεσβύτην ξύμφορα, χὠθρῶν
λείχειν, χλαίναν μαλακὴν, σισύραν,
πώμην, ἤτις τὸ πόσι τρίψει,
καὶ τὴν ἀσφᾶλ.
ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν χρῄζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσιδέσθαι.

ΧΟ. νεοωθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματ', οἷς ἀντ.
τὸν' ἐπεμαίνετ' ἔγνωκε γὰρ ὠρτίως,
λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁμαρτίας
ἃ πρὸ κελεύστου σὺν ἐπείθετο.
νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς
λόγοις πείθεται.
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μελι-
στάτ' ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
πειθήμενός τέ σοι.

ΦΙ. ἰὼ μοί μοι.

ΒΔ. οὗτος, τί μοι βοᾷς;

ΦΙ. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κεἰσὶν ὅρκοι, κεἰσὶ γεγραμμ-
ἴν' ὁ κῆρυξ φησὶ, τίς ἀψήφι-
στος· ἀνιστάσθω.
κἀπιστεῖν ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.

ΒΔ. ἰὼ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.

ΦΙ. τί σοι πιθόμενος; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.

ΒΔ. ποίου; φέρ' ἴδω.

ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Λιθῆν διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.

ΒΔ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκείσε μὴν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙ. περὶ τοῦ; τί λήρεις;

ΒΔ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταῦτην ἐπεσκόπουν ψηφίσει μακρᾷ μοι·
πάντως γε κἀκεῖ ταῦτ' ἔοραs ἑκάστοτε.
καὶ ταῦτα μὲν νυν εἰλόγως, ἵν' ἐξέιχη
εἶλη κατ' ἄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὕοντος, εἶσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς,
οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

ΦΙ. τουτί μ' ἀρίσκει.

ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙ. πῶς οὖν ἐγὼ ταῦτ' ἐκεῖσε μεταστήσομαι
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ', ἔτι μασώμενος; 780

ΒΔ. πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τοὐτογὶ,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙ. ἀνὰ τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. 785

ΦΙ. καλῶς,
ὁτὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Δυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν διεκρεμάτιζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων· 790
κἀγὼ 'νέκαψ'· ἀβέλτερός γὰρ ὠόμην λαβεῖν·
κάτα βδελυχθεὶς ὑσφρόμενος ἐξέπτυσα·
κἀβ' εἶλκον αὐτόν. ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶπ';

ΦΙ. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
ταχὺ γοῦν καταπέψεις τἀγγύριον, ἢ ὃ' ὃς γελῶν.

ΒΔ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοὐτο δῆτα κερδανεῖς;

ΦΙ. οὐ πάνυ τι μικρὸν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.

ΒΔ. ἀνάμενε νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.

ΦΙ. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λύγι' ὡς περαίνεται.
ἠεικὴς γάρ ὡς 'Αθηναίοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἂν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
[illegible]
ὥσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔ. ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
ἀμὶς μὲν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὐτηὶ
παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

ΦΙ. σοφόν γε τοὐντὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

ΒΔ. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσίστηκεν φακῇ,
βοφεῖν ἐὰν δέῃ τι.

ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεξιόν·
κἀν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν βοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρυιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;

ΒΔ. ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,
ᾄδων ἀνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὐτοσί.

ΦΙ. ἔν' ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;

ΦΙ. θἠβῶον εἴ ποθ' ἕκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

ΒΔ. πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἄναξ οὑτοσί.

ΦΙ. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἆρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
οὐκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὧν ὅπλα.

ΒΔ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.

ΒΔ. φέρε νυν, τὶν' αὖτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τὸν ἐν οἰκίᾳ;
ἢ θράττα προσκαύσασα τρώγν τὴν χύτραν

ΦΙ. ἐπίσχες οὕτως· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν.

ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. ΦΙ. ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραντίς' ἔνδοθεν.

ΒΔ. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.

ΞΑ. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.

ΒΔ. τί δ' ἔστιν ἑτέον;

ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάξης ἀρτίως
ὁ κύων παράξας ἐς τὸν ἰπνὸν ἀναπτάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδῄδοκεν;

ΒΔ. τοῦτ' ἄρα πρώτον ταδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.

ΞΑ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγορεῖναι, ἢν τις εἰσάγῃ γραφήν.

ΒΔ. ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὸ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

ΒΔ. τουτὶ τί ἐστι; ΦΙ. χοιροκομεῖον 'Εστίας.

ΒΔ. εἰθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;

ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' 'Εστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ἀλλ' εἶσαγ' αὐτὸν· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

ΒΔ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

ΚΥ. αὖ δᾶ.

ΒΔ. πάρεστιν. ΦΙ. ἕτερος οὗτος αὖ λάθῃς,
ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλέγειν τὰς χύτρας.
ΒΔ. σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει. 925
ΦΙ. φέρε νυν, ἁμα τηνδ' ἐγκεἰμενος καὶῶ ῥοφῶ.
ΞΑ. τῆς μὲν γραφῆς ἤκουσαθ' ἣν ἐγραψάμην.
ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ βυππαπαῖ.
ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκύτῳ.
ΦΙ. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἐμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ὠρτύκου ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος.
ΞΑ. κοὐ μετέδωκ' αἰτοὐντί μοι.
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
ἢν μὴ τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑ. οὐδὲ τῷ κοινῷ γέ μοι.
ΦΙ. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
ΒΔ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. 920
ΦΙ. ἀλλ', ὦγαθέ,
τὸ πρᾶγμα φανερὸν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΒΔ. μὴ νυν ἀφῇτέ γ' αὐτόν, ὡς ὅντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θνείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρον ἐξεδήδοκεν. 925
ΦΙ. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΞΑ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἂν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λάκμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγῃ διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγεται. 930
ΦΙ. ἰοὺ ἰού.
ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ὦλεκτρυών; νὴ τὸν Δί', ἐπιμὲν γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμῖδα μοι δότω.
ΒΔ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ. 936
Λᾶ ἤνεγκε μάρτυρας παμπειναι, τριηβλιων,
δοῖδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω; 940
ΦΙ. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χρεστέσθαι τἡμερον.
ΒΔ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἐοικεν ὅ τι λέγῃ. 945
ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
χαλεπὸν μὲν, ὦνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένοις 950
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸν γὰρ ἐστι καὶ δίκαιον τοὺς λύκους.
ΦΙ. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἵς τε πολλοὶς προβατίοις ἐφεστάναι. 955
ΦΙ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
ΒΔ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ΦΙ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ΦΙ. οἴμοι, διατριβεῖς κἀπολεῖς τριψήμερον·
ἐγὼ δ' ἀλκυόνων ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850
ΒΔ. ἰδού. ΦΙ. κἀκει νυν. ΒΔ. ταῦτα δῆ.
ΦΙ. τίς οὗτος;
ὁ πρῶτός ἐστιν;
ΒΔ. ἐκ κόρακας, ὡς ἄχθομαι,
ΦΙ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκους.
ΦΙ. μαμμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τοὐσδε τοὺς ἀρυστίχους. 855
ΞΑ. κἄλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν
ὅσων δεόμεθα, πλὴν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
ΦΙ. ἦὖ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
ΒΔ. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κἀπιχωρίως.
ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω 860
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν, 865
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
ΒΔ. εὐφημία μὲν πρῶτα νὼν ὑπαρχέτω.
ΧΟ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ στρ.
τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται 870
ἵμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἄπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
παυσαμένοις πλάνων.
Ἴἰὴ Παιάν.
ΒΔ. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γείτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου
προπύλαιε, 875
δέξαι τελετὴν καινὴν, ἄναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινο-
τομοῦμεν·
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ
πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἤπιον αὐτόν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον 880
τῶν γραψαμένων
κἀπιδικαίων ἀπτιβαλλόντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαιρότητα ἀφελέσθαι.
ΧΟ. ξυνευχόμεσθά ταῦτά σοι κἀπάδομεν ἀντ. 885
νέαισιν ἀρχαῖς, ἕνεκα τῶν προλελεγμένων.
εἶδον γὰρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ἡσθόμεσθά σον
φιλοπτωχοῦντα καὶ τὰ μὲν
τῶν γε νεοτέρων. 890
ΒΔ. εἶ τις Θήραιτον ἐλαστὴς, εἰπάτω·
ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ ἐσφρήσομεν.
ΦΙ. τίς ἀν' ὁ φεύγων; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. ὅσον ἀλώσεται.
ΒΔ. ἀκούετ' ἦδη τῆς γραφῆς. ἐγκέκλωπται
οὗτος σὺ τοῖς ὀμόσασι. λέξατ' Λιξονέα, 895
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικὸν. τίμημα κλωὸς σύκινος.
ΦΙ. ὄνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
ΒΔ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτοσὶ λάβης πάρα.
ΦΙ. δι μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει, 900
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
ΒΔ. ποῦ μοῦ διώκων, ὁ δυοδηπταιεὺς κύων;

ΒΔ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιε μὴ τῶν μαρτύρων.
ἀνάσχηθι, τυρίκνηστι, καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοὺς στρατιώτας ἀλαζόνες. 965
φησὶ κατακνῆσαι.
ΦΙ. νὴ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
ΒΔ. ὦ δαιμόνι' ἐλέει τἀληθὲς περιπεπτωκότα·
οὗτος γὰρ ὁ λάζης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οὑὸς ἐστιν οἰκονὺς μόνον. 970
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄπτ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μετιστὶ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
ΦΙ. αἰσθοῖ, τί κακὸν ποτ' ἔσθ' ὕτῳ μαλάττομαι;
κακὸν τι περιβαίνει με κἀναπείθουαι.
ΒΔ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ, 975
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ', ὦ πυτηρὰ, καὶ κνυζούμενα
αὐτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
ΦΙ. κατάδα κατάδα κατάδα κατάδα.
ΒΔ. κατοκνεῖτε κατοκνεῖτε.
καίτοι τὸ κατάδα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταδήσομαι.
ΦΙ. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἐπεδάκρυσα νὴν γνώμην ἐμὴν
οὐδὲν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
ΒΔ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; 985
ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι.
ΒΔ. ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μῦσας παράξου κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
ΦΙ. οὐ δῆτα· κἀποκτενεῖ γάρ· οὐκ ἐπιτήδεια.
ΒΔ. φέρε νὺν σε τηδὶ τὴν ταγίστην περιάγω. 990
ΦΙ. ὀδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. οὗτος.
ΦΙ. αὖτη 'ντεῦθενί.
ΒΔ. ἐξηπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἠγνόησέμεθα;
ΒΔ. δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάζης.
πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; οἶμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ; 995
ἔπαιρε σαυτόν.
ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
ὕντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νὴ Δί'·
ΦΙ. οὐδὲν εἰμ ἄρα.
ΒΔ. μὴ φροντίσῃς, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνάστασο.
ΦΙ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὖτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
ΒΔ. καὶ μηδεὶν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
θρέψω καλῶς, ἅγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν. ΦΙ. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
ἡμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες 1010
ἀναρίθμητοι,
νὺν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγε-
σθαι μὴ πέσῃ φαῦλος χαμάζ'
εὐλαβούμεθα.
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστὶ πάσχειν, κοὐ πρὸς ἡμῶν.
νῦν αὖτε λεῳ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καί τι ὦν τι φιλείτε. 1015
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νὺν ἐπιθυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πᾶλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκὼς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐπιτηδεύμασιν·
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χἀσθαι· 1020
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἑλκόμενος·
ἀρδεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὠκῶσαι τὸ φρόνημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς 1025
κωμῳδεῖθαι παιδὶ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔπεισε ποιεῖν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ.
ἵνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ·
οὐδ' ὅτε πρώτου γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρωπίσκοις ἐπιθέσθαι,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν. 1030
ῥᾳσεῖως ξυστας εἰθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινότατα μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἅλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλειμώδτο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ἔλεθρον τετοκυίας,
φῶκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλίτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου. 1035
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτὸν
τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἤγχον νέκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπεπνίγοντ'.
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπριγμοσιν ὑμῶν 1040
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιοῦτ' εἰρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
πέρυσιν καταπροΐδοτε καινοτάτας σπείρασιν αὐτὸν διανοίας,
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς· [Διώνυσον 1045
καίτοι σπένδων πᾶλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὕμνησιν τὸν

μὴ πώποτ' ἀμείνων' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδὲν ἀκούσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῖσιν παρακρῆναι,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς τενθυμεῖται.
εἰ παλαιάνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέ-
τεμεν. 1050
ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὃ [illegible] τοῖς ξυγκριταῖς
καινὸν τι λέγειν καὶ ξυρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σῴζεσθ' αὐτῶν· 1055
ἐσμάλλετέ τ' εἰς τὰς κιθωτοὺς
μετὰ τῶν μηλων.
κἂν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δὲ ἔτους
τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος. [στρ. 1060
ὃ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικώτατοι,
πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
εἰγετai κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
αἰῶ' ἐπαθοῦσιν τρίχες. 1065
ἀλλὰ κἂκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
νανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοὺμὸν νομίζω
γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
λῶν κικίννουs νανῶν καὶ
σχ[illegible] 1070
εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον·
ἥμ' ὑμῖν ἐστιν ἡ πίνοια τῆς ἐγκειτρίδος,
ῥᾴδιος ἐγὼ διδάξω, κἂν ἀμουσος ᾖ τὸ πρίν. 1074
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πράσσεται τοῦτο τοὐρροπτύγιον,
Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφεληκοῦσιν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν·
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια. 1080
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στυγνῷ ὀνηρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργης την χελώνην ἐσθίων·
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν.
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν
διέπτατο. 1086
εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννίζοντες εἰς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
ὥστε πᾶσι τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
[illegible] Ἀττικοὶ κεκλῆσθαι σφηκῶν ἀνδρικώτεροι.
ἆρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ διδοκιμάειν,
καὶ κατεστρεφάμην [ἀντ. 1091
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥᾴσιν εὖ λέξειν ἐμελλομεν τότ', οὐδὲ 1095
συκοφαντήσειν τινά
ῥῆντις, ἀλλ' ὅστις ἐρίτης ἦσιτ' ἄριστος.
τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἑλόντες,
αἰτιώτατοι γένεσθαι
τὸν φόρον δεῖν' ἐσμὲν, ὃν κλέ-
πτουσιν οἱ νεώτεροι. 1100
πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπαντ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῴων ἠρεῖσμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105
εἶτα τἄλλ' ἔσται πάντα σφηξὶ μαγειρικῶς.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς, ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὗτερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι, πτυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι. 1112
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι 1116
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἢν τις ἀστρατεύτος ὢν
ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τήσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ 1120
ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.
ΦΙ. οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
ΒΔ. ἀγαθὸν ἔοικεν ἐπιθυμεῖν πανεῖν. 1125
ΦΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακῶδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφεῖλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
ΒΔ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εἰ ποιεῖν. 1130
ΦΙ. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με;
ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφες·
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριῶνικῶς.
ΦΙ. ἐπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὑτοσί με νὺν ἀποπνίξαι βούλεται;
ΒΔ. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβών, καὶ μὴ λίλει. 1135
ΦΙ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
ΒΔ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύραν ὠόμην Θυμαιτίδα.
ΒΔ. κοὐ θαῦμά γ' ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγωμε γὰρ ἂν' νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. 1140
ΦΙ. ἐγώ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σίγματι.
ΒΔ. οὔκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κράκης χόλιξ;
ΒΔ. πύθεν, ὦγάθ' ; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὖτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον κατατέπωκε ῥᾳδίως.
ΦΙ. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην;
ΒΔ. ἔχ', ὦγαθέ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχύμενος. ἄμοι δείλαιος· 1150
ΦΙ. ὡς θερμὸν ἡ μιαρὰ τί μου κατήρυγεν.
ΒΔ. οὐκ ἀναβαλεῖ;
ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὦγαθέ,
εἶπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
ΒΔ. φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
ΦΙ. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. τιὴ τί δή ;
ΦΙ. ἵν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι. 1156
ΒΔ. ἄγε νυν, ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰκ Λακωνικάς.
ΦΙ. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαί ποτε

ἐγθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττίματα; 1160
ΒΔ. ἔνθες πόδ', ὦ τᾶν, κἀπόβαυ' ἐρρωμένος
ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
ΒΔ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον.
ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
ΒΔ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. 1166
ΦΙ. κακοδαίμων ἐγὼ,
ὅστις ἐπὶ γῆρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
ΒΔ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
ὠδὶ πραΰδη τρυφερῶς τι διαπαλακτιεῖσθον.
ΦΙ. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ 1170
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
ΒΔ. ὅτῳ ; δοθήνι σκόρδοθ' ἡμφιεσμένῳ.
ΦΙ. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
ΒΔ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 117
ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις ;
ΒΔ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
ΒΔ. μὴ μοί γε μέθυσ, ἀλλὰ τὸν ἀνθρωπικῶν,
οἵους λέγομεν μᾶλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν. 1180
ΦΙ. ἐγὼδα τοίνυν τὸν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς οὗτοπο' ἦν μῦς καὶ γαλῆ
ΒΔ. ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θευγένης ἔφη
τῷ κοπρολογῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μὺς καὶ γαλᾶς μέλλειν λέγειν ἐν ἀνδράσιν ; 1185
ΦΙ. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν ;
ΒΔ. μεγαλοπρεπῆς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οἰδαμοῦ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
ΒΔ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αἰτίκα 1190
Ἡφυσίδων παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,
ἤδη γέρων ὢν καὶ σοφιστής, ἔχων δὲ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λαγύνας τε καὶ
θώρακ' ἄριστον.
ΦΙ. παῖε παῦ', οἰδὲν λέγεις.
πῶς δ' ἂν μαχεσαίτο παγκρατιαστὴς θώρακ' ἔχων ;
ΒΔ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί. 1196
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον ;
ΦΙ. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200
ὅτ' [illegible]
ΒΔ. [illegible]
ἀπολεῖς γε. ποίας χαρικλοῦς ; ἀλλ' ὡς ἡ κάπμον
ἐδιδάχθης ποτ', ἡ λαγῶν, ἡ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνεῦρον ὅ τι νεανικώτατον.
ΦΙ. ἐγὼδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον· 1205
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὃν βοῦπαις ἔτι,
εἶλον διώκων λοιδορίας ψῆφον δυοῖν.
ΒΔ. παῦ'· ἀλλὰ δεινοὶ κατακλινεῖς προσμάσθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνοισαστικός.
ΦΙ. πῶς οὖν κατακλινῶ ; φράζ' ἀνύσας. 1210
ΒΔ. εὐσχημόνως.
ΦΙ. ὠδὶ κελεύεις κατακλιῆναι ; ΒΔ. μηδαμῶς.
ΦΙ. πῶς δαί ;
ΒΔ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων'
ὁραᾖν θέασαι, κρικάδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215
ὕδωρ κατὰ χειρὸς τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
δειπνοῦμεν· ἀπυνεύμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.
ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα ;
ΒΔ. αὐληταὶς ἐνεφύσησεν· οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανώς, Κλέων, 1220
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τοῦτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δεῖχει καλῶς.
ΦΙ. ἤδηκες; ὡς οἰδεὶς Διακρίων δέξεται.
ΒΔ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ἤδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίον· δέξει δὲ σύ. 1225
[illegible]
ΦΙ. οὐ γοῦν γε πανοῦργος οὐδὲ κλέπτης
ΒΔ. τοντὶ σὺ δράσεις ; παραπολεῖ βούμενος·
φῄσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. 1230
ΦΙ. ἐγὼ δέ γε,
ἢν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἑτέραν ἄσομαι.
ὠνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψειε ἔτι τὰν πόλιν' ἃ δ' ἔχεται ῥοπᾶς. 1235
ΒΔ. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ᾄδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὥταιρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τοῦτ' τι λέξεις σκόλιον ; 1240
ΦΙ. ᾠδικῶς ἐγὼ,
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.
ΒΔ. μετὰ τοῦτον Λίσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κᾆτ' ἄσεται·
χρήματα καὶ βίον 1245
Κλειταγόρα τε καὶ-
μοὶ μετὰ Θετταλῶν
ΦΙ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κἀγώ.
ΒΔ. τοντὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἴμεν.. 1250
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκεύαζε νῦν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου.
ΦΙ. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κοπτάλης. 1255
ΒΔ. οὐκ, ἢν ξυνῇς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κᾆτ' ἐς γέλων 1260
τὸ [illegible]
ΦΙ. [illegible]
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἢ τι δρῶ κακόν.
ἄγε νυν ὄμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
ΧΟ. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου,
οὗτος ὧν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
πεινῇ γὰρ ἦπερ Ἀντιφῶν. 1270
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ'· εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις
τοῖς πενέσταισι ξυνὴν τοῖς
Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἑλάττων οἰδενός.
ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν, στρ

παῖδας ἐφίτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους. 1276
πρῶτα μὲν ἄπαισι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κισσαραυλότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ἐποκεπτὴν ἕτερον, ἀγχαλέον ὡς σοφόν·
εἶτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον, 1280
ὑπτιαὶ ποτ' ὦδινες μαθύτα παρὰ μηδενός,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν ἐς τὰ σορνεῖ· εἰσιόντ' ἐκάστοτε.
* * * * *
εἰσί τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδηλλάγην, ἀντ.
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετράττετ' ἐπικείμενος 1285
καὶ με κακίαις ἔκνισε· κἀθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
εἰ κτῆς ἐγελων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἦρ' ἐμοὶ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἰπτοτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιδηκισα· 1290
εἶτα νὴν ἔξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ὀμπελον.
ΞΑ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ὡς εὖ κατηρίψασθε καὶ νοιθυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. 1295
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
ΞΑ. οὐ γάρ ὁ γέρων ἀτηρύτατον ἦρ' ἦν κακὸν
καὶ τὼν ξυνύντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
καίτοι παρῆν Ἵππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Ἀνσίτρατος, Θούφραστος, οἳ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εἰθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλησ' ἀπολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεσόρδει, κατεγέλα. 1305
[illegible]
κἄπυστ' δή με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἥκασεν Ἀνσίτρατος·
ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τριηλ
κληπῆρί τ' ἐπὶ ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι. 1310
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀπτήκασ' αὐτὸν πάρυσι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκεύη διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρύπτησαν, πλὴν γε Θουφράστου μύνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαι[illegible], ὡς δὴ δεξιός. 1315
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ᾖρετ', εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομῆς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολοιχὸν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;
τοιαῦτα περιὀβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320
ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πρίγματι.
[illegible]
τύπτων ἅπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
ὧδι δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325
ΔΙ. ἄνεχε, πάρεχε·
[illegible]
ἐπακολουθοὐντων ἐμοί·
οἶον, εἰ μὴ 'ρρῆσθ', ὑμᾶς,
ὦ ποιηροί, ταυτηῖ τῇ 1330
[illegible]
ΧΟ. ἦ μὴν σὺ δώσεις ἀξιον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφῷδρ' εἶ νεανίας.
ἀθρόοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.
ΔΙ. ἰὴ ἰοῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ἐμῶν· ἰαμὶ γ' ἴσθ'.

ὡς οἰδ' ἀκοίων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιδοῖ αἰδοῖ.
τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπει σύ; • • ποῦ 'στιν 1340
[illegible]
ἀνάξουσε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τονδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου' φιλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ἔμως γε μέντοι τριῶμενον οὐκ ἄγθεται.
ὁρᾷς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην 1345
μέλλουσαν ἥδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
ὧν οὔνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδὶ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιλεῖς, οἶδ' ὅτι,
ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τοὔτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὖτ' εἰργάσω. 1350
ἐὰν γέηῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γνώμη,
ἐγὼ σ', ἐπειδὰν οἰμῴξ νίος ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἕξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ πω τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφῷδρα. 1355
τὸ γὰρ νῦδιον τηρεῖ με, κᾆστι δύσκολον
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλίφον.
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
ὅδι δὲ καὶτὸς ἐπὶ σὲ κἆμ' ἔοικε θεῖν. 1360
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
ΒΔ. ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὁραίας σορσύ. 1365
οὔ τοι καταπροΐξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δυῶν.
ΦΙ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄρρου δίκην.
ΒΔ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;
ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα λῃρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών; 1370
ΒΔ. νὴ τὸν Δί', αὖτη ποὐ 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κἀεταί.
ΒΔ. δᾷς ἦδε; ΦΙ. δᾷς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἑστιγμένην;
ΒΔ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὺν μέσῳ;
ΦΙ. ἡ πίττα δῆπου καομένη ἐξέρχεται. 1375
ΒΔ. ὁ δ' ὄπισθεν οὐχὶ πρωκτὸς ἐστιν οὑτοσί;
ΦΙ. ὄζος μὲν οὖν τῆς ὀρθῆς οὗτος ἐξέρχεται.
ΒΔ. τί λέγεις σύ; ποῦς ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
ΦΙ. ἄ ἄ, τί μέλλεις ὁρᾶν;
ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν 1380
κοὐδὲν δύνασθαι ὁρᾶν.
ΦΙ. ἀκουσάν νυν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἦδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θεὺν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λύζῃς ὑπώπια.
ΒΔ. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
ΑΡ. ἴδι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γὰρ ἀνὴρ ἐστιν ὃς μ' ἀπώλεσεν
τῇ ὁαδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ 1390
ἄρτους δέκ' ὀβολὸν κἀπιβῆκην τέτταρας.
ΒΔ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.
ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

λίγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιά·
ὥστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαγθήσομαι. 1395
ΑΡ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροΐξει Μυρτιᾶς
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὗτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
ΦΙ. ἄκουσον, ὦ γύναι· λίγον σου βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὦ μέλε. 1400
ΦΙ. Λῦσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἐσπέρας
θρασείᾳ καὶ μεθύσῃ τις ὑλάκτει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον κύον,
εἰ νὴ Δί' αὐτὴ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς. 1405
ΑΡ. καὶ καταγελᾶς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἢν τί σοι δόξῳ λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης· 1410
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
ΑΡ. ἀλιηθές, οὗτος·
ΦΙ. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
γενναῖος κλητεύειν ἐ ἐσεῖ βαφῶν·
ἵνοῦ κρεμαμένη πρὸς πόδῶν Εὐριπίδου.
ΒΔ. ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.
ΚΛ. οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
ὕβρεως.
ΒΔ. ὕβρεως; μὴ, μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν.
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἢν ἄν σὺ ταξῇς, καὶ χαμαὶ πρὸς εἴσομαι. 1420
ΦΙ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθέ δευρί· πότερον ἐπιτρέψεις ἐμοὶ,
ὅ τι χρὴ μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425
ΚΛ. σὺ λέγε· δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
ΦΙ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πως κατείγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτίγχανεν γὰρ οὐ τρίχων ὢν ἱππικῆς.
κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος· 1430
ἔρδοι τις ἥν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.
οὗτοι δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιτθᾶλον.
ΒΔ. ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΛ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμηνσ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
ΦΙ. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
κατέαξ' ἐχῖνον. ΚΛ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙ. οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἰὼ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔδασε ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. 1440
ΚΛ. ὕβριζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
ΒΔ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς,
ἀλλ' ἁρμένος ἐγώ σε ΦΙ. τί ποιεῖς;
ΒΔ. ὅ τι ποιῶ;
εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445
ΦΙ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει
ΦΙ. φιλὴν ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
ΒΔ. οὐμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
ΧΟ. ζηλῶ γε τὴν εὐτυχίαν στρ. 1450
τὸν πρέσβυν, οἳ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἕτερμα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἢ μέγα πείσεταί τι
ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακ[illegible] 1455
τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπ[illegible]
φύσεως, ἣν ἔχοι τις ἀεί.
καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
ξυνώντες γνώμαις ἑτέρων 1460
[illegible]
πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ ἀντ.
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
τυχὼν ἄπεισιν δὶὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγαθῷ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπαινῶ[illegible] 1470
τί γὰρ ἐκείνοις ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τῶν φύσεως σεμνοτέρων
κατακοσμῆσαι πράγμασι;
ΞΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἅπορά γ' ἡμῖν πράγματα 1475
βαίμων τις εἰσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἥδυσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο· 1480
καὶ τοὺς τραγῳδοὺς ᾄσιν ἀποδείξειν κρόνους
τοὺς [illegible]
ΦΙ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΞΑ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙ. κλῄθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ 1485
ΞΑ. μάλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ· ΞΑ. πῖθ' ἑλλέβορον.
ΦΙ. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ, 1490
ΞΑ. τάχα βαλλήσεις.
ΦΙ. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει. ΞΑ. κατὰ σαντὸν ὅρα.
ΦΙ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495
ΞΑ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
ΦΙ. φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διαγωνίσασθαι ἐνθαδ' ἐστίν.
φησὶν τις, ἢ οὐδείς; 1500
ΞΑ. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
ΦΙ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;
ΞΑ. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέσατος.
ΦΙ. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
ἀπειλὰ γὰρ αὐτῶν ἐμμελὴς καὶ τέλεια.
ἐν τῷ ῥύθμῳ γὰρ οὐδέν ἐστ'.
ΞΑ. ἀλλ'. φῖξῃ,
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται, 1505
ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
ΞΑ. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο πλὴν γε καρκίνους.
πρωτόκλειται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
ΦΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὄξιε, ἢ φάλαγξ;
ΞΑ. ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους, 1510

ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τριγωδίαν ποιεῖ.
ΦΙ. Ὦ Καρκίν', ὦ μακάρμε τῆς εὐπαιδίας·
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μ', ὦχυρέ.
ἄλμην κέκα τοίτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ. 1515
ΧΟ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν
ἅπαντες,
ὦ' ὐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.
ὦγ', ὦ μεγαλώνυμα τέκνα στρ.
τοῦ θαλασσίοιο,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον 1520
καὶ θὶν' ἀλὸς ἀτρυγέτου
καριδῶν ἀδελφοί·
ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε, ἀντ.
καὶ τὸ Φρυνίχειον
ἑλακτισάτω τις, ὅπως 1525
ἰδόντες ἄνω σκέλος ὠ-
ζωσιν οἱ θεαταί.
στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν,
βῖττε σκέλος οὐράνιον· βεμβικες ἐγγενέσθων. 1530
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἥσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχοις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε 1535
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὕστις ἀπῆλλαξεν χορὸν τριγῳδῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ *Τριγαίου.*
ΤΡΥΓΑΙΟΣ
ΚΟΡΑΙ, *θυγατέρες Τριγαίου.*
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ, *μάντις.*
ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.
ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.
ΔΟΡΥΞΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.
ΕΙΡΗΝΗ, ΟΠΩΡΑ, ΘΕΩΡΙΑ } *κωφὰ πρόσωπα.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἤδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανὸς γὰρ διαπεπείκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὑτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχερας ἑλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρίφωντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ συτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν φησιν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, ἡνίκα ἐμεῖν λοιοκρύτης (ἡνίκα ἔτ' ἦν ὑποκριτὴς ?).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΑΙ Α.

Αἔρ' ἀῖρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθήρῳ.
ΟΙ. Β. ἰδού. δὸς αἰτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ·
καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδὺ φάγοι.
ΟΙ. Α. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ οὐίδων πεπλασμένην.
ΟΙ. Β. ἰδοὺ μάλ' αὖθις. ποῦ γάρ ἦν νὴ δῆ 'φερες;
οὐ κατέφαγεν;
ΟΙ. Α. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
ΟΙ. Β. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν.
ΟΙ. Α. ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἠναιρκότος·
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιδυμεῖν.
ΟΙ. Β. ἰδού.
ἑνὸς μέν, ἄνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
ΟΙ. Α. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' εὖ· ἑτέρας.
ΟΙ. Β. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτὴν ἄρ' οὖσα συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
ΟΙ. Α. νὴ τὸν Δί' ἐς κύρακας γε, καὶ σαυτὸν γε πρός.
ΟΙ. Β. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω
πόθεν ἂν πριαίμην ῥίνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρίχειν ἐσθίειν.
ὃς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἡ κύων,
φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παμπόλυ τρίψωσι τὰ ἱμείρια ὥσπερ, γυναικὸς γναχτήθρα μεμιημένην.
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τηδὶ παροῖξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
τέως ἕως σαυτὸν λάβοις διαρραγείς.
οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ πάλαιστὴς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὠδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκωσμον καὶ βορόν,
χὠτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ
οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙ. Α. τοῦ γάρ ἐστ';
ΟΙ. Β. οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
ναυσίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικὸς τὶς ἦσεν παγκακεθήμενος·
δοκέω μέν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδέως σπατίλην ἐσθίει.
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
ΟΙ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσι
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὠδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Δεί,
καί φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν 'Ελλάδα.
ΤΡ. ἔα ἔα.
ΟΙ. Α. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
ΤΡ. ὦ Ζεῦ, τί δρασείειε ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσειεν σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκίσας.
ΟΙ. Α. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὖθ' οὑγὼ 'λεγον.
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἦρχεθ' ἡ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
πῶς ἂν ποτ' -φικοίμην ἂν εὐδὺ τοῦ Διός;
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι
εἰσήγαγ' Λἰτναίων μέγιστων κινθάμων,
κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,
καὐτὸς καταῦων αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
ὦ Πηγάσιόν μοί φησι, γενναῖον πτερὸν,
ὅπως πετήσει μ' εὐδὺ τοῦ Διὸς λαβών.
ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες·
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡ. ἥσυχος ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων'
μὴ μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εἰθὲς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδῇς καὶ διαλύσῃς
ἄρρωμ' ἵνας πτερύγων ῥίμῃ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἶκους
αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙ. Α. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.

ΤΡ. σίγα σίγα.

ΟΙ. Α. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

ΟΙ. Α. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ἡγαίνεις;

ΤΡ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρίζειν, ἀλλ' ὁλολίζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀποικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

ΟΙ. Α. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς
ὅπου πετήσεται θαλαττ.

ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' εἰς τὸν οὐρανὸν;

ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι
ἅπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΟΙ. Α. ἐὰν δὲ μὴ σοι καταγορεύσῃ;

ΤΡ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ. Α. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτ' ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙ. Α. ἰοὺ ἰοὺ ἰού·
ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ἵμας ἑρίμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
ἀλλ' ἀντιβολείτε τὸν πατέρ', ὦ καὶ κακοδαίμονα.

ΚΟ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἰπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

ΤΡ. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἂν αἰτίζῃς ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ νανσθλώσομαι.

ΚΟ. τίς δ' ἡνίοιά σοι στὸν ὥστε κάνθαρον
ζεύξασ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ παππία;

ΤΡ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.

ΚΟ. ἅπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῷον ἦλθεν ἐς θεούς.

ΤΡ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτέ,
ᾧ ἐκκυλίνδων κάντετιμωρούμενος.

ΚΟ. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

ΙΡ. ἀλλ' ὃ μὲλ' ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νὺν δ' ἅτ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία.
τούτοισι τοῖς αἰτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

ΚΟ. τί δ', ἢν ἐς ἐγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;

ΤΡ. πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;

ΚΟ. ἐπίπηδες εἴχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.

ΚΟ. λιμὴν δέ τίς σε δέξεται φορεύμενον;

ΤΡ. ἐν Πειραεῖ δῆτον 'στὶ Κανθάρου λιμήν.

ΚΟ. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ
λύγων παράσχῃς καὶ τραγῳδίᾳ γέγη.

ΤΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
ἐμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βᾶθέτε μηδὲ χίζεθ' ἡμερῶν τριῶν
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὑσφῴρήσεται,
κἄτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
ἐκτείνεται φαιδρὸν ὠτίον.
τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἴει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κἄτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἄνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
ἐν Πειραεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν,
κἀπιφυτεύσεις ἐρπύλλον ἄνω,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου
πέντε τάλαντ' ἢ πόλις ἢ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·
ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν,
κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡ. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὄναξ Ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἔστι τὸ κακόν; ΤΡ. ἱπποκάνθαρος.

ΕΡ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κανναίσχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμιαρὲ καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρὸν μιαρώτατε;
τί σοὶ ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μιαρώτατος.

ΕΡ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μιαρώτατος.

ΕΡ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μιαρώτατος.

ΕΡ. οὔ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.

ΤΡ. Τριγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

ΕΡ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡ. ὦ δειλακρίνων, πῶς ἦλθες;

ΤΡ. ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος;
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.

ΕΡ. ὢ ὢ ὢ.
ὅτ' οὐδὲ μέλλει ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθὲς εἰσὶν ἐξοικισμένοι.

ΤΡ. ποῖ γῆς; ΕΡ. ἰδοὺ γῆς. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ;

ΕΡ. πόρρω πάνυ.
ἰσ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοίραντοῦ τὸν κύτταρον.
ΤΡ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἀνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200
ΕΡ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκεύαρια τὰ τῶν θεῶν,
χτηρίδια καὶ σανίδια κἀμῴρείδια.
ΤΡ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;
ΕΡ. Ἕλλησιν ὠργισθέντες. εἶτ' ἀνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πῶλεμον κατῴκισαν, 205
ἱμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ἡμᾶς ἔτι
μηδὲν ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ποιοῦντας.
ΤΡ. τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι. 210
ΕΡ. ὅτιὴ πολεμεῖν ᾐρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἤλεγον ἂν ταδί·
ναὶ τὼ σιὼ, νὴν Ἀττικίων δώσει δίκην.
εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν Ἀττικωνικοὶ 215
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· ἐξαπατώμεθα
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ πιστέον'
ἤδουσι καἴδειε, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
ΤΡ. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων. 220
ΕΡ. ὧν οὔτεκ οἰκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ χρὴ οἴχεται;
ΕΡ. ὁ Πῶλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
ΤΡ. εἰς ποῖον;
ΕΡ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, 225
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν.
ΤΡ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
ΕΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, ὅτι θυείαν ἑστήρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
ΤΡ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται; 230
ΕΡ. τρῖψαι ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν,
μόλις θεασθαι τοὺς ἐμοὺς ἐνθένδε.
ΤΡ. οἴμοι δείλαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἠσθόμην
καὶτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας. 235
ΠΟ. ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πλυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡ. ὄναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλίμματος.
ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκείνος ὃν καὶ φείγομεν, 240
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοὺν σκελοῦν;
ΠΟ. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκιες, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
ΤΡ. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοὔτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς. 245
ΠΟ. ὦ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ὑπ' ἀλεκτρυόνων καὶ μυῶν καταπυγιστί.
ΤΡ. βαβαὶ βαβαιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τὰ τοῦ Μεγαρέως ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟ. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπώλυσαι. 250
ΤΡ. οἷα πόλεις τἀλαινα διακναισθήσεται.
ΠΟ. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
ΤΡ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι τέρᾳ.
τετρωβόλου τοῦτ' ἐστὶ· φιλοῦσι τἀττικοῦ.
ΠΟ. παῖ παῖ Κυδωμέ. ΚΥ. τί με καλεῖς; 255
ΠΟ κλαύσει μακρά.
ἐστηκὼς ἀργός· οὐτοσί σοι κώδυλος.
ΤΡ. ὡς δριμύς. ΚΥ. οἴμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.
ΤΡ. μῶν τῶν σκορῴδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κώδυλον;
ΠΟ. οἴσεις ἀλετριβάνον τρίχων·
ΚΥ. ἀλλ', ὦ μέλε,
ἰὼ ἰὼ τῶν ἐγὼ κακῶν ἐγὼ κακοδαίμων. 260
ΠΟ. οὔκουν παρ' Ἀθηναίων γε μεταβήσει ταχύ;
ΚΥ. ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαυσομαι.
ΤΡ. ἄγε δή, τί δρῶμεν, ὦ πονηρ' ἀνθρώπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετριβανον φέρων, 265
τοὐτω ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ Ἀθοι φέρων.
ΠΟ. οὗτος. ΚΥ. τί ἔστιν; ΠΟ. οὐ φέρεις;
ΚΥ. τὸ δεῖνα γάρ,
ἀπώλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 270
ΤΡ. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπώλωλ' ἐκείνος κἀν δέοντι τῇ πόλει.
[ἢ πρὶν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.]
ΠΟ. οὔκουν ἑτερὸν γέ τιν' ἐκ Δακεδαίμονος μέτει
ἀνδρα τι; 275
ΚΥ. ταῦτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟ. ἦκέ νυν ταχύ.
ΤΡ. ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νὺν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
μεμνημένος, νὺν ἔστιν εὔξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετώπου τὸ πόδε.
ΚΥ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα. 280
ΠΟ. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;
ΚΥ. ἀπώλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Δακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
ΠΟ. πῶς, ὦ πανοῦργ';
ΚΥ. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀπώλεσαν.
ΤΡ. εὖ γ' εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω. 285
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
ΠΟ. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δυοῖνιν εἰσιὼν πιήσομαι.
ΤΡ. νὺν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας, 290
ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεὐθραίνομαι.
νὺν ἔστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἁπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα. 295
ἀλλ', ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῳ,
ὡς τάχιστ· ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νὺν γὰρ ἡμὶνἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος. 300
ΧΟ. δεῦρο πᾶς χωρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἰπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
ἥμερα γὰρ ἐξελαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
πρὸς τἀδ' ἡμὶν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχι-
τεκτόνει, 305
οὐ γὰρ ἔτ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοὺς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελ-
κύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
ΤΡ. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν Πῶλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες; 310

ΧΟ. ἀλλ' [illegible]
οὐ γὰρ ἦν ἔγωνγε ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
ΤΡ. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκείνων τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μή παβλάξωσι καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
ΧΟ. οὗτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὥστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἡμέτερας. ἰοὺ ἰού.
ΤΡ. ἐξολεῖτέ μ', ὦ θεοῖσιν, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐκβραμοῦν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοὺν πόδοῖν.
ΧΟ. ὡς κυκᾶτ' καὶ πατεῖτ' πάντα καὶ παραττέτ', ὦ
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον πανσαίμεθ' ἄν.
ΤΡ. τί τὸ κακὸν; τί πάσχετ', ὦνδρες; μηδαμῶς, πρὸς
τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κἀλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
ΧΟ. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
οὐκ ἐμαυτοῦ κυοῦντος αὐτὸ τὸ σκέλη χορεύετον.
ΤΡ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
ΧΟ. ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι.
ΤΡ. φῆς γε, παῖε δ' οὐδέπω.
ΧΟ. ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
ΤΡ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
ΧΟ. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
ΤΡ. ἀλλ' ὁρᾶτ', οὗπω πέπαυσθε.
ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
ΤΡ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
ΧΟ. ἀλλὰ καὶ τἀριστερὸν τοί μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἤδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
ΤΡ. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ' · ἤδη γὰρ ἐξέστα τόθ' ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, βωείν, καθεύδειν,
ἐς παυηγύρεις θεωρεῖν,
[illegible]
συρβιάζειν,
ἰοὺ ἰοῦ κεκραγέναι.
ΧΟ. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν. [στρ.
πολλὰ γὰρ ἀνεσχύμην
πρᾴγματά τε καὶ στιβάδας,
ἃς ἔλαχε Φορμίων'
κοὐκέτ' ἂν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δῆπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ
πρὶν τοῦ,
ἀλλ' ἁπαλὸν ἄν μ' ἴδοις
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλίμεθα καὶ κατατε-
τρίμμεθα πλανώμενοι
ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαρι-
οίμεθα ποιοῦντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
εἵλετ' ἀγαθῇ τις ἡμῖν τύχῃ.
ΤΡ. φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφελξόμεν.
ΧΟ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
ΤΡ. οὐδὲν ποιηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κλλικλῶν.
ΧΟ. ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον.
ΤΡ. οὐκοῦν, ἦν λάχω.
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλῆρῳ ποιήσεις οἷ' ὅτι. 765

ΕΡ. [illegible]
ΕΡ. εἰς αὐτίκα μάλ'.
ΕΡ. ἀλλ' οἰδὲν ἡμπόληκά πω,
οὗτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀποδοίμεσον.
ΕΡ. καὶ μὴν ἐπιτέρψαί γε.
ΤΡ. κἄτα τῷ τρόπῳ
οὐκ ἠσθόμην ἀγαθὸν τοσοῦτον λαξὼν; 370
ΕΡ. ἀρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὁτῷ
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ;
ΤΡ. νὴ ἀλλ' ἔγωγε
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν· ΕΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΤΡ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δύνεισον τρεῖς δραχμὰς·
δεῖ γὰρ μισθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι. 375
ΕΡ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρότα.
ΠΑ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
ΕΡ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.
ΤΡ. ναί, πρὸς τῶν κρεῶν
ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
ΕΡ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, 380
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
ΤΡ. μή νυν λακήσῃς, λίσσομαί σ', ὠρμῆδιον. [γμένοι.
εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦνδρες; ἑστατ' ἐκπεπλη-
ὦ πονηροὶ, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.
ΧΟ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς, [ἀντ. 386
εἴ τι κεχαρισμένον
χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐ-
μοὶ γε κατεδηδοκὼς,
τοῦτο μὴ φαίνλον νόμιῃς' ἐν τουτῳὶ τῷ πράγματι.
ΤΡ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὠναξ δέσποτα;
ΧΟ. μὴ γένῃ παλίγκοτος 390
ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,
ὥστε τῆνδε μὴ λαξεῖν·
ἀλλὰ χάρισ', ὦ φίλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων, [ζάφρ̃ς. 395
εἴ τι Ποσειδῶνου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
καί σε θυσίαισιν ἰε-
ρᾶσι προσάδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντὸς, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
ΤΡ. τἆ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄσπα, 400
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
ΕΡ. κλέπτει τε γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσὶν ἢ πρὸ τοῦ.
ΤΡ. καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
ΕΡ. ἕθι δή, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. 405
ΤΡ. ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
ΕΡ. ἵνα τί δὲ τοῦτο δράτον;
ΤΡ. ὅτιὴ νὴ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ 410
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
[illegible]
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αἵτοὶ τῶν θεῶν.
ΕΡ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας. 415
ΤΡ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τῆνδε καὶ ξυνανέλκυσον.
καί σοι τὰ μεγὰλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν.

[illegible] 420
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῳ θέσουσιν Ἑρμῇ παντοῖ.
χἄτερ' ἔτι πᾶλλ' ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τηνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
ΕΡ. οἶμ' ὡς ἐλεῴμων εἶμ' ἀεὶ τῶν χρυσίων. 425
ἡμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ἄνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
ΧΟ. ταῦτα δρώσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
πᾶλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργῶν ὅσπερ ἡμᾶς οὐ κακούς.
ΤΡ. ἄγε δή, σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως 431
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εἰξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
[illegible]
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν 435
[illegible]
χὥστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
ΧΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
ἔχοντ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας. 440
ΤΡ. ὥστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
[illegible]
ΧΟ. κεί τις ἐπιθυμᾷν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
ἢ φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις 445
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.
ΤΡ. κεἴ τις δορυξόος ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ὃν ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
[illegible]
ΧΟ. κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ, 450
ἢ δοίλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ παιών, ἰή.
ΤΡ. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
ΧΟ. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.
ΤΡ. Ἑρμῆ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πάθῳ.
ΧΟ. Ἄρει δὲ μή; ΤΡ. μή.
ΧΟ. μηδ' Ἐνυαλίῳ γε; ΤΡ. μή.
ΧΟ. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.
ΕΡ. ὦ εἶα. στρ.
ΧΟ. εἶα μάλα. 460
ΕΡ. ὦ εἶα.
ΧΟ. ἔτι μάλα.
ΕΡ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
ΤΡ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οὗ ὀγκύλλεσθ'· 465
οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
ΕΡ. εἶν νῦν.
ΤΡ. εἶα ὦ.
ΧΟ. ἀλλ' ἄγεθ' ἕλκετον • • καὶ σφώ.
ΤΡ. οὕκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι
κἀπερλίπτω καὶ σπουδάζω;
ΧΟ. πῶς οὖν οὐ χωρὶ τοὔργον;
ΤΡ. ὦ λάμαχ', ἀθικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεύμεθ', ἄνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος. ΕΡ.
ΕΡ. οὐδ' οἶδε γ' εἶλκον οὐδὲν ἀργείοι πάλαι
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τὼν παλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα δικρόθεν μασθωφοροῦντες ἅλφιτα.
ΤΡ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ἀγάθ', ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
ΧΟ. ἆρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχουται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ. 480
ΕΡ. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρύτατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐξολωλότες.
ΤΡ. οὐδὲν προαιρεῖ, ἄνδρες, ἀλλ' ὀμωμόκατε
ἅπαντα ἡμῖν εὖ[illegible] ἀντιληπτέον. 485
ΕΡ. ὦ εἶα. ἀντ.
ΤΡ. εἶα μάλα.
ΕΡ. ὦ εἶα.
ΤΡ. νὴ Δία.
ΕΡ. μικρὸν γε κινοῦμεν.
ΤΡ. οὔκουν δεινὸν • • • •
τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πλὴν ἀλλ' ἤδη ψεύσεσθ', ὠργικοί.
ΕΡ. εἶα νῦν.
ΤΡ. εἶα ὦ. 495
ΧΟ. ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
ΤΡ. ἡμεῖς μέν γ' οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπάτ' ἀνδρείως.
ΧΟ. ἀλλ' εἶσ' οἱ κωλύουσιν.
ΕΡ. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; 500
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμηνότας·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορδοῖς ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὄζειν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε. 505
ἀλλ' εἶπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
ΧΟ. ἄγ', ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
ΕΡ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πᾶλλῳ μᾶλλον, ἄνδρες, ὑμῖν.
ΧΟ. χωρεῖν τὸ πρᾶγμ' ἤφησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
ΤΡ. οἵ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
ΧΟ. ἄγε νυν, ἄγε πᾶς· 512
καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
μή νυν ἀνῶμεν. ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον. 515
ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.
ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα.
ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα πᾶς.
ΤΡ. ὦ πότνια βοτρυάθωρε, τί προσείπω σ' ἔπος; 520
πόθεν ἀν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σύ γ', ὦ Θεωρία.
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία'
οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας, 525
γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστραπείας καὶ μύρου.
ΕΡ. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίον στρατιωτικοῦ;
ΤΡ. ἀπέπτυν' ἐγὼ φωτὸς ἐχθιστον πλέκο
τοῦ μὲν γὰρ ζῆλ ἔρεμνοὐρεργμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ἱποδοκῆς, Διονυσίων, 530
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου,
κλαύσαρα σὺ
ΕΡ. ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη πικρῇ ῥήματίων δικαιικῶν.
ΤΡ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων, 535
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,
δικλεῖς μεθειώτης, ἀποτετριμμένου χοὸς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.
ΕΡ. ἴθι νυν, ἄθρει
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγείσαι καὶ γελῶσιν ἀσμέναι, 540

καὶ ταῦτα δαιμονίως ἐπωπιασμένα
ἀπαξάπασα καὶ κνάδοις προσκείμενα.
ΤΡ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωπ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας.
ΕΡ. αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς 545
τίλλοντ' ἑαυτόν; ὁ δὲ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφοργοῦ 'κεινονί.
ΤΡ. ὁ δὲ δρεπανοιργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται
καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμπλίσιεν;
ΕΡ. ἴθι νυν, ἄνειτε τοὺς γεωργοὺς ἀπίεναι. 550
ΤΡ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπίεναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κακοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ ταὐθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει προς ἔργον εἰς ἀγρὸν παωνίσας.
ΧΟ. ὦ πολυιὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα, 556
ἆσμενός σ' ἰδὼν προσεπίειν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμός μ' ἴσθι πολλοστῷ χρόνῳ.
ΤΡ. νὴν μὲν οὖν, ἄνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεᾷ,
ἥτερ ἡμῶν τοὺς λύφους ἀφεῖκε καὶ τὰς Ὀργόνας·
εἶθ' ὅπως λιαργιοῦμεν οἶκαδ' εἰς τὰ χωρία. 562
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
ΕΡ. ὦ Ποσείδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
ΤΡ. νὴ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον. 567
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετάρχιον.
ὦσπ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τριαυοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
ἀλλ' ἀναμησθέντες, ὦνδρες, 571
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὖτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, 575
τῆς τριγύς τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
ὧν ποθοῦμεν,
αὖτ' τούτων τήνδε νυνὶ 580
τὴν δεῦρ' προσείπατε.
ΧΟ. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἥλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλτάτη.
σῷ γὰρ ἐδάμην πόθῳ,
δαιμόνια βουλόμενος 585
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη.
• • • • • • • • • μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
• • • • • • • • •
πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐ-
τρίβομεν γεωργικόν. 590
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα
καθάπανα καὶ φίλα.
τοῖς ἀργόκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία. 595
ὥστε σέ τἀ τ' ἀμπέλια
καὶ τὰ νέα συκίδια
τἄλλα θ' ὅσσ' ἐστὶ φίλτα
προσγλυκέα καὶ λαλαῖτ' ἄρμενα. 600
ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν α἖' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε τοῖθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.
ΕΡ. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἅπας Θειδίαι πρᾶξις κακῶς· 605
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδᾷ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέβλεξε τὴν πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικὸν ψηφίσματος,
καξεβύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ κοπιῷ 610
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθάδε.
ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος
καὶ πίθοι πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφανίζετο.
ΙΡ. ταῦτα ποῦνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ πεπύσμην οὐδενός,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκει Φειδίας ἠκηκόη. 616
ΧΟ. οὐδ' ἐγωγε, πλὴν γε νυνί. ταὐτ' ἄρ' εἰπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
ΕΡ. κἄτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἦρχετε
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνίσειδον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ' ἄρ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνεύμενοι
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
κἄτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά· 625
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμούμεναι
οὐδὲν αἰτίαν ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
ΤΡ. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι καὶ κορώνεών γ' μου
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ 'φύτευσα καξεῤῥιψάμην.
ΧΟ. νὴ Δί', ὦ μελ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κἀμοὶ λίθον
ἐμβαλόντες ἐξέδυμον κυφὴν ἦν ἀπώλεσαν. 631
ΕΡ. κἄτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργιάντης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ' ἀτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἐξλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πέντητας ἰσθεωνοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων, 637
τήνδε μὲν δικροῦς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
πολλάκις φανέσθαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖτ' ἀ Βρασίδου. 640
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη
ἅττα διαβάλλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἤδιστ' ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἐτυπτοινθ', οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα. 645
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν βεμποπωλης.
ΤΡ. παῦε παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὕπερ ἔστ' εἶναι κάτω.
οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός.
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον, 651
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἦζη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ 655
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κἀτείπέ μοι.
ΕΡ. ἀλλ' οἶκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
ΤΡ. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660
ΕΡ. εἴρ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἐμέ, ὦ φιλτάτη.
ἰδοὺ ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.

εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
ἀκούσασθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τῶν Πέλοπ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇκκλησίᾳ.
ΤΡ. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε'
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
ΕΡ. ἴθι νυν, ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο· 670
ὅστις κακόνους αὐτῷ μάλιστ' ἦν ἐν θάδε,
χ[illegible]στις φίλος κἀσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
ΤΡ. εἰ [illegible] μετὰ τῶν μακρὰ Κλεωνυμον.
ΕΡ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος; 675
ΤΡ. ψυχὴν ἄριστος, πλὴν γ' ὅτι
οἰκ ἦν ἄρ' οὐτὸρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εἰθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
ΕΡ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. 680
ΤΡ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὖτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν τοί περιάγεις;
ΕΡ. ἀποστρίφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
ΤΡ. ἀλλ' οἰκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν 685
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν
τούτου τίως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
ΕΡ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;
ΕΡ. εὐβουλότερον γενησόμεσθα. ΕΡ. τίνι τρόπῳ;
ΤΡ. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
ΕΡ. ὦ ὦ,
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί;
ΕΡ. πάμπολλα, καὶ τάρχαί' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνήρετο. 695
ΤΡ. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡ. τὸ τί;
ΤΡ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
ΕΡ. Σιμωνίδης; πῶς;
ΤΡ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥητὸν πλέοι.
ΕΡ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; 700
ΤΡ. ἀπέθανεν,
ὦθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡ. τί παθών;
ΤΡ. ὅ τι;
ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγύμενον οἶνον πλέων.
χἄτερα πόσ' ἄττ' οἶει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποτ', ἀφησόμεσθά σου. 705
ΕΡ. ἴθι νυν, ἐπὶ τοὐτοισι τὴν Ὑπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κἄτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
ΤΡ. ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθέ καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ' ἂν βλαβείην διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ; 710
ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὑπώρας κατελάσας;
ΕΡ. οὐκ, εἴ γε κυκεῶν ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἥσπερ ποτ' ἦν.
ΤΡ. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας, 715
ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατίδει χύλικας ἐβδὰς καὶ κρία.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά.
ΕΡ. καὶ σύ γε,
ὠνθρωπε, χαίρων ἁπιὼν καὶ μέμνησό μου.
ΤΡ. ὦ κἰνὸθαρ, οἰκαδ' οἰκαδ' ἀποπετώμεθα. 720
ΕΡ. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἔστι. ΤΡ. ποῦ γὰρ οἴχεται;
ἐφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
ΤΡ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;
ΕΡ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἁμβροσίαν σιτήσεται.
ΤΡ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; 725
ΕΡ. θἄρρει, καλῶς·
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.
ΤΡ. δεῦρ', ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ὑστυκότες.
ΧΟ. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
περὶ τὰς σκηνὰς πλείστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν. 731
ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
ἢν ἔχωμεν ὀδὸν λόγων εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει·
Χρὴν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὖτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις. 735
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώποις καὶ κλεινότατος γεγένηται,
εἶμι εἶναί φησ' εὐλογίας μεγίλης ὁ διδάσκαλος ἡμῖν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
εἰς τὰ βάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας· 740
τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πειῶντας ἐκείνους,
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὔνεκα τουδί,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο, 745
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχίς εἰσιβαλὼν σοι
εἰς τὰς πλευρᾶς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νώτου;
τοιαῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ,
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κὐπέργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις, 750
οὐκ ὠθώσας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,
διαβὰς βυρσῶν ὁσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθέσεις.
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρομῦστι,

οὐ δεινόν ἐστιν μὲν ἀπ' ὑφειλμῶν Κύπρης ἀκτῖνες
ἑλκηθῆναι, 755
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων
[illegible]
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαλκᾶρας ὀλε-
θρίου τετοκυίας.
φύσκης δ' ὑδρηπ, Λαμίας ὄρχεις ἁπλῆτοις, πρω-
κτῶν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ἐπὶρ ἐμῶν
[illegible]
ἀπτέσθαι ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν οὔτεκα
νυνί 760
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας
εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐκὶ πυλαί-
[illegible]
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀρίμενος τὴν σκευὴν εἰθὺς
ἐχώρουν,
[illegible]
τὰ δέοντα.
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ 765
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γὰρ τις ἐρεῖ νικώντος ἐμοῦ
κἄπι τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις, 770
φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τραγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
[illegible]
λαμπρὸν τὸ μέτωπον ἔχοντος. [στρ.
Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ 775
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν 781
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεύσαι,
μηθ' ὑπάκουε μήτ' ἐλ- 785
θὼν συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς 789
[illegible]
καὶ γὰρ ἔφασκ' ὁ πατὴρ ὁ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα γαλὴν τῆς 795
[illegible]
[illegible]
ὑμνεῖν, ὅταν ᾄρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν 800
ἐζομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος
[illegible]
πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἤκουσ', 805
[illegible]
τὸν χορὸν εἶχον ἀβλα-
φὸς τε καὶ αὐτός, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι, 810
γρασσόβαι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολᾶμαι·
ὧν καταχρεμψάμενόν μέγα καὶ πλατὺ 815
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμ-
[illegible]
ΤΡ. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐπὶ θεῶν. 820
ἐγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἐμοιγέ τοι
ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἑστεῶτε δὲ πολὺ τι κακοηθέστερου.
ΟΙ. ὦ δέσποθ', ἥκεις ; ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'πεθύμην τινός.
ΟΙ. τί δ' ἔπαθες ; 825
ΤΡ. ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. ΟΙ. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι, ΤΡ. τὸ τί;
ΟΙ. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν;
ΤΡ. οὐκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδάσκαλον.
ΟΙ. τί δ' ἔδρων ; 830
ΤΡ ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιατρυχηρυηχείτους τινάς.
ΟΙ. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ ;
ΤΡ. μάλιστα. ΟΙ. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἑλεῖ ;
ΤΡ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι 835
ἐνθάδε τὸν 'Λοῖον πυθ'· ὡς δ' ἤλθ', εὐθέως
'Λοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
ΟΙ. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρίχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν ;
ΤΡ. ἀπὸ δεῖπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οἵτοι βαδίζουσ' ἀστέρων, 840
ἱππεῖς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱππεῖσι πῦρ,
ἀλλ' εἶσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πίελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῦδε κουρίδιον λίχνος.
καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν· 845
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τῆνδε τῇ βουλῇ τέως.
ΟΙ. πῶθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ ;
ΤΡ. πόθεν ; ἐκ τοὐρανοῦ.
ΟΙ. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριῴβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
ΤΡ. οὔκ, ἀλλὰ κάκει ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές. 850
ΟΙ. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτῃ τι ;
ΤΡ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
ΟΙ. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον. 855
ΧΟ. εἰδαιμονικὸς γ' ὁ πρεσ- στρ.
βύτης, ὅσα γ' ὠδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
ΤΡ. τί δῆτ', ἐπειδὰν νιφμῶν μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα ;
ΧΟ. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον, 860
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μέρῳ κατάλειπτος.
ΤΡ. οἰμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι ;
ΧΟ. εὐδαιμονίστερος φανεῖ τὸν Καρκίνου στροβίλων.
ΤΡ. οὔκουν δικαίως ; ὅστις εἰς 865
ὄχλημα καυθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
βυνεῖν τε καὶ καθεύδειν.
ΟΙ. ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῇ ξυμπλάττεται,
καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ. 870
ΤΡ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηί.
ΟΙ. τί φῄς ;
αὕτη Θεωρία 'στίν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες ;

ΠΡ. σάφ' ἴσθι, καληφίδη γε μόλις. 875
ΘΕ. ὦ δέσποτα.
[illegible]
ΠΡ. εἶεν. τίς εἰσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφελαύει τήνδε τὴ βουλῇ λαβών;
οὗτος, τί περιγράφεις;
ΘΕ. τὸ δεῖν', εἰς Ἰσθμια
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πάτει καταλαμβάνω. 880
ΠΡ. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φελλᾶσων; δεῖρο σύ·
καταθήσουσι γὰρ αὐτοὺς εἰς μέσους ἄγων.
ΘΕ. ἐκεινοσὶ νεῖτει. ΠΡ. τίς;
ΘΕ. ὅστις; Ἀριφράδης,
ἄγιε [illegible] ἀπτεσθ' λάκκ.
ΠΡ. ἀλλ', ὦ μέλε,
[illegible] ἐλαύνεται. 885
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εἰθέως ἅραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν. 890
τοντὶ δ' ὅρα τοὐπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν.
ΟΙ. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ὑντεῦθεν γὰρ ἦν
πρὸ τοῦ πολίτου τὰ λάσανα τὴ βουλῇ ποτέ.
ΠΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εἰθὺς ἐξίστα ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὖριον καλὸν πάνυ, 895
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένους νεανικῶς
παίειν, ὀρύττειν, πύξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε, 900
ἵνα δὴ κελης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν. 905
θῦσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν, εἰ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
ἀλλ' εἶρον ἅν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
ΧΟ. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- ἀντ.
ταις ἐστὶν ἅπασιν ὅσ- 910
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
ΠΡ. ὅταν τρυγᾶτ', εἰσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
ΧΟ. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι. 915
ΠΡ. φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνου νέου λεπαστήν.
ΧΟ. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
ΠΡ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τριγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων 920
τῶν δημώτην
καὶ τῶν γεωργικῶν λεῶν,
Ὑπέρβολόν τε παύσας. 921
ΧΟ. ἄγε δή, τί νῶν ὑντευθενὶ ποιητέον;
ΠΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;
ΧΟ. [illegible]
ΠΡ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ; 925
ΧΟ. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ.
ΠΡ. ἀλλ' εἰ πιχείᾳ καὶ μεγίλῃ; ΧΟ. μὴ μή. ΠΡ. τιή;
ΧΟ. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.
ΠΡ. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. ὅδ'.

ΠΡ. οὗ; ΧΟ. ναὶ μὰ Δί'. 930
ΠΡ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστ' Ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμ'.
ΧΟ. ἐπίτηδες οὖν, ἵν' ἐν τηκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγων τις οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς οἱ.
ΠΡ. εὖ τοι λέγεις.
ΧΟ. καὶ τἆλλα γ' ὅσιν ἡμῖοι.
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἡμεῖς τοὺς τρόπους 935
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πράγτεροι πολύ.
ΠΡ. ἴθι νυν, εἴγ' ὡς τάχιστα τὸ πρᾶτατον λαβών·
ἐγὼ δὲ πορῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
ΧΟ. ὡς πάντ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χὴ τύχη κατορθοῖ, στρ.
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ 940
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
ΠΡ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἐσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ
ΧΟ. ἐπείγετε νὺν ἐν ὅσῳ [δή.
σοβαρὰ θεῖσθαι κατέχει
πολέμου μετάρροπος αὔρα. 945
νὺν γὰρ δαίμων φαινερῶς
ἐς ἀγαθὰ μεταβάζει. [μάχαιραν,
ΠΡ. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ
καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον
ΧΟ. οὔκουν ἀμιλλήσεσθον ; ὡς 950 [ἡμᾶς.
ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ.
πρόσεστιν αὐλῶν ἀκλη-
τος, κᾆτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσᾶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δῆπου. 955
ΠΡ. ἄγε δή, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τῶν βωμῶν ταχέως ὑπιδέξια.
ΟΙ. ἰδοὺ· λέγοις ἂν ἅλλο· περιελήλυθα.
ΠΡ. φέρε δή, τὸ βαλίον τοῦ ἐμβάψω λαβών.
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ἀλῶν, 960
καὐτός τε χερνίπτου, παριδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν. ΟΙ. ἰδού.
ΠΡ. ἑδωκας ἤδη ;
ΟΙ. νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὁσοιπερ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθῖν ἔχει. 965
ΠΡ. οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβαν.
ΟΙ. ἀλλ' εἰς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες.
ΠΡ. ἀλλ' εἰ γόμεθα.
τίς τῆδε ; ποῦ ποτ' εἶσ' πολλοὶ καγαθοί ;
ΟΙ. τοιοῦσ' ἔφεμ ἐῶ· πολλοὶ γὰρ εἰσι καγαθοί.
ΠΡ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνάμισας ; 970
ΟΙ. οὐ γάρ, οἵτινες
ἡμῶν καταχεύντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἐς ταὐτὸ τοῖθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χορίον ;
ΠΡ. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεά,
πότνι' Εἰρήνη, 975
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θύσιον τὴν ἐμετέρων.
ΟΙ. δέξαι δῆτ', ὦ παλυτιμήτη,
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχεύσασαι σφῶν ἄνδρες γυναῖκες. 980
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κἂν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αἰταῖς,
ἀναχωροῦσιν·

κἄτ' ἦν ἀπίῃ, παρακίπτουσιν. 985
τούτων σὺ ποίει μηδὲν τῶ' ἡμᾶς.
ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀσπόφυρον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἥμῖν, οἳ σου τρυχῶμεθ' ἡδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη. 990
λέσσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
ἵνα Δυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους· 995
μίξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκορδῶν, 1000
σικύων πρώων, μήλων, ῥοιῶν,
δοὺλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας, 1005
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἁβρύνους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κἄτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν, 1010
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μοιμῶειν ἐκ Μηδείας,
ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
τὰς ἐν τευτλοισι λοχευομένας·
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. 1015
ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εἰχομένοις ἡμῖν δίδου.
ΟΙ. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΤΡ. τιὴ τί δή;
ΤΡ. οὐχ ἥδεται δἠποιθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἶσω φέρων 1020
θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
χοὔτω τὸ πράγματον τῷ χορηγῷ σώζεται.
ΧΟ. σέ τοι θύρασι χρὴ * * μένοντα τοίνυν ἀντ.
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρύσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις. 1025
ΤΡ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
ΧΟ. πῶς δ' οὐχί; τί γὰρ σε πέφευγ'
ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς, ὁπόσα χρεὼν τὸν
σοφῇ * * δόκιμον 1030
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;
ΤΡ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν πράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
ΧΟ. τίς οὖν ἂν οἰκ ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις πολλ' ἀναπλὰς ἔσω- 1035
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν
ξυλωτὸς ἅπασιν.
ΟΙ. ταυτὶ δέδεκται. τίθεισο τὼ μ' ἀλαζών.
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα. 1040
ΓΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
ΟΙ. ἰδοὺ, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
ΓΡ. ὅπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὕτοσὶ
πεπεῖσται δίψης τις ἐστεφανωμένος.

τίς ἅρα ποτ' ἐστίν; 1045
ΟΙ. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
μάντις τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς.
ΟΙ. οὗτός γέ που 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὑξ Ἀρεοῦ.
τί ποτ' ἄρα λέξει;
ΤΡ. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ΟΙ. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν. 1050
ΤΡ. μὴ νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΟΙ. εὖ λέγεις.
ΙΕ. τίς ἡ θυσία που' αὕτη καὶ τῷ θεῶν;
ΤΡ. ὕπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
ΙΕ. ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ';
ΤΡ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
ΙΕ. ἄγε νυν ἀπάρχου, κἄτα δὸς τἀπάργματα. 1056
ΤΡ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον.
ΙΕ. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά.
ΤΡ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
ΙΕ. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. 1060
ΤΡ. μεμνήμεθα.
ἀλλ οἶσθ' ὁ δρᾶσον; ΙΕ. ἦν φρίαξης.
ΤΡ. μὴ διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.
ΙΕ. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι, ΤΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
ΙΕ. οἵτινες ἀφραδίῃσι ἑῇσιν νόον οὐκ ἀΐοντες 1064
συνθήκας πεποίησθ' ἀνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
αἰβοῖ βοῖ. ΙΕ. τί γελᾷς;
ΤΡ. ἤσθην χαροποῖσι πιθήκοις.
ΙΕ. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωσικεδεῦσι πεπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.
ΤΡ. εἶδε σου εἶναι
ὦφελεν, ὠλαζὼν, οὕτωσὶ θρύπτε ὁ πλεύμων.
ΙΕ. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτησεν, 1070
μηδὲ Βάκις θνητοὺς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν,
ΤΡ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
ΙΕ. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δεσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόδε πρότερον
ΤΡ. τοῖς ἀλσὶ γε παστέα ταυτί.
ΙΕ. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν, 1075
φυλόσιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἰν ἐμεναιοῖ.
ΤΡ. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἰν ἐμεναιοῖ;
ΙΕ. ὡς ἡ σφυδύλη φεύγουσα πουηρότατον βδεῖ,
χἠ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρὴν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι. 1080
ΤΡ. ἀλλὰ τί χρὴν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακωνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μείζον,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
ΙΕ. οὔπωτε ποιήσεις τὸν κορκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
ΤΡ. οὔπωτε δειτηήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
οἰδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οἰδέν. 1085
ΙΕ. οἰδέποτ' ἂν θεῖης λείον τὸν τραχὺν ἐγὼν.
ΤΡ. ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
ΙΕ. ποίον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μήρα θεοῖσιν;
ΤΡ. ὕνηερ κἀλλιστον δῆπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
ὡς εἰ μὲν νῦν τις ἐγὼ τὰ παύσασθαι ἐπέλεγεν 1090
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερεῖᾳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἕκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἠγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οἰδεὶς ἐδίδου κώδωνα φαεινόν.
ΙΕ. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡ. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοιητὴ Δι' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν· 1096
[illegible]
ὃς πολέμων ἔριπται ἐπιδήμιος ἀκριάντοτος.
ΙΕ. ὄρᾶζε δῆ, μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἰκτῖνος μάρψῃ 1100
ΤΡ τοιτὶ μέντοι σὺ φιλάττου.
ὡς οὗτος φισθεύδει τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἴγγιε δὴ σπανδὴν καὶ τὸν σπλάγχνων φέρε δευρί.
ΙΕ. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, καίγὼ μαιτῶ βαλαντείοω.
ΤΡ. σπονδὴ σπονδή.
ΙΕ. ἴγγιε δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον. 1105
ΤΡ. ἀλλ' οἶσθα τοῖν· ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν'
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι' Εἰρήνη, παρὰ μείνον τὸν βίον ἡμῖν.
ΙΕ. πρόσφερε τὴν γλῶτταν.
ΤΡ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.
ΙΕ. σπονδή. 1110
ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπουδῆς λαβὲ βάττον.
ΙΕ. οἰδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων ;
ΤΡ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν προσδιδοναι, πρὶν κεν λύκος οἶν ἐμεναιοῖ.
ΙΕ. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.
ΤΡ. ἄλλους, ὦ τᾶν, ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχίνον.
ἄγε δῆ, θεαταὶ, δεῖρο συσπλαγχνίετε 1115
μετὰ τῶν. ΙΕ. τί γὰ δέ; ΤΡ. τὴν Σικελλαν ἔσθιε.
ΙΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω.
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
ΤΡ. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. ΙΕ. μαρτύρομαι.
ΤΡ. κἄγωγ', ὅτι τέθηκ εἴ σὺ καλαζὼν ἀνήρ. 1120
σαὶ αὖτὸν ἐπέχων τῶ ξύλω τὸν ἀλαζόνα.
ΟΙ. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
ἁλάμψαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκζωλεύσω.
οὐ καταξαλεῖς τὰ κῶδι', ὦ θυηπόλε ;
ἤκουσας ; ὁ κώμᾳ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ· 1125
οἰκ ἀποπετήσει βάττον εἰς Ἐλίμνιον ;
ΧΟ. ἥδομαί γ', ἥδομαι στρ.
κράνους ἀπηλλαγμένος
τιροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληθῶ μάχαις, 1130
ἀλλὰ πρὸς πῖρ διελ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἑταί-
ρων φίλων, ἐκκίας
τῶν ξύλων ἄτ' ὢν ἢ
δανύσατα τοῦ θέρους
ἐκπετρισμένα. 1135
[illegible]
τήν τε ἡφηγὼν ἐμπυρεύων,
χύμα τὴν Ὀρήττων ῥυνῶν,
τῆς γυναικὸς λευμένης. 1140
οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἥδη 'σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιμακαζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα.
εἶπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη ;
ἐμπιεῖν ἐμοιγ' ἀμέσκει, τοῦ θεοῦ δρώντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφιεε τὸν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς κοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἕξελε, 1145
τὸν τε Μανὴν ἢ Σίρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον
[illegible]
κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίγλην καὶ τὸ σπίνω·
ἦν δὲ καὶ πνὺς τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα, 1150
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλὴ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οἷα εἰὸ' ἅττα κἀνεδιδοῦπα·
ὧν ἕνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἵν δὲ δοῦναι τῷ πατρί·
μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχυνάδου τῶν κερσιμων·
χἤμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαριπάδην τις βωσάτω, 1155
ὡς ἂν ἐμπὶρ μεθ' ἡμῶν,
[illegible]
τοῦ θεοῦ τἀρώματα.
ἡνίκ' ἂν δ' ἀγέτας ἀντ-
ᾷδῃ τὸν ἡδὺν νόμον, 1160
[illegible]
τὰς Δηνιάας ἀμπέλους,
εἶτ' ἐπεπαύσαν ἡ-
δὴ· τὸ γὰρ φίτυ πρῷ-
ον φύει· τὸν τε φή- 1165
λην' ὁρῶν οἰδάνοντ'·
εἰθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω,
χἤμα φήμ', Ὧραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κἄτα γίγνομαι παχὺς 1170
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
τρεῖς λύφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξέιαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἣν δέ που δεῖ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 1175
τηνικαῦτ' αὐτὸς βεβαπτα βάμμα Κυζικηνικόν·
κἄτα φείγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λύφους σείων· ἐγὼ δ' ἑστηκα λινοπτώμενος.
ἡνίκ' ἂν δ' οἶκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
τοὺς μὲν ἐγγράβοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κἀτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. αὖριον δ' ἅδ' ἡ ξυδὸς·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ᾖδειν ἐξιών· 1182
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Παυδίονος,
εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως 1185
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὦν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες. 1190
ΤΡ. ἰοὺ ἰού.
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπείσθην τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας 1195
καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλίβους.
ΔΡ. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν ; ΤΡ. ἀναβράττω κίχλας.
ΔΡ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ, δοῦ ἡμᾶς ταγαθὰ
δείδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐτρίαζ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, 1200
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολὰ·
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει πρόικα· καὶ ταυτὶ δέχου.
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδώμεσθα κἀκερδάναμεν 1205
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
ΤΡ. ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταὐτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὗτοσὶ
ὄπλων κἀπηλος ἀχθόμενος πιμπιρκτεται.
ΛΟ. οἴμ' ὡς προβιβλιμνῶν μ', ὦ Τρυγαῖ, ἀπώλεσας. 1210
ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ κακόδαιμον ; οὔ τί που λοφᾷς ;

ΔΟ. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξόου 'κεινουί.
ΤΡ. τί δῆτα τουτουνὶ καταῦδ σοι τοῖν λύφοιν;
ΔΟ. αὐτὸς σὺ τί δίδως;
ΤΡ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πάνυ πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τριῆς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τριπέζαν τουτῳί.
ΔΟ. ἔνεγκε τοίνυν εἰσὼν τὰς ἰσχάδας·
κρείττον γὰρ, ὦ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
ΤΡ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυείτου, οὐδὲν ἐστον τὼ λόφω.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
ΟΩ. τί δαὶ δεκάμυος τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημένῳ κἀλλίστα χρήσομαι τάλας;
ΤΡ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἰρέ μοι τοὐτὸν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐσθ' ἑπιτήδειος πάνυ.
ΟΩ. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
ΤΡ. ὦδι, παραθέτει τρεῖς λίβους. οὐ δεξιὸς;
ΟΩ. ποῖα δ' ἀποψήσει ποτ', ὠμαθέστατε,
ΤΡ. τηδί, δεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιάς
καὶ τηδ'. ΘΩ. ἆμ' ἀμφοῖν δῆτ';
ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δία,
ἵνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τὴς νεώς.
ΘΩ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμυος χεσεῖ καθήμενος;
ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δί', ἀπίτριπτ'. οἴει γὰρ ἂν
τὼν πρωκτὼν ἀποδόσθαι μ' χιλιῶν δραχμῶν;
ΘΩ. ἴθι δή, ἑτέρωσε τἀργύριον.
ΤΡ. ἀλλ', ὤγαθε,
θλίβει τὼν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
ΣΛ. τί δ' ἄρα τῇ σαλπιγγὶ τῇδε χρήσομαι, 1240
ἣν ἐπρίμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
ΤΡ. μᾶλλόν γε τοντὶ τὸ κοῖλον ἐγγέας.
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
ΣΛ. οἴμοι καταγελᾶς. 1245
ΤΡ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντεῦθεν δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάσιγγα πρόσθες, καὐτὸ σοι γενήσεται
τὰ πρὸς ἐν ἀγὼν τοὺς ἀνέσταντας ἑταίρας.
ΚΡ. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας, 1250
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ'
καὶ νὴν τί δράσω; τίς γὰρ αὖτ' ὠνήσεται;
ΤΡ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδειοι συμπαίειν μεσημέρι.
ΔΟ. οἰμ', ὦ κρανοποί', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν. 1255
ΤΡ. οὗτος μὲν οὖ πέπονθεν οὐδέν.
ΔΟ. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κρίνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
ΤΡ. ἐὰν τοιαυτασὶ μέδη λαβὰς ποιεῖν,
ἅμεινον ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.
ΚΡ. ἀπώμην, ὦ δορυξέ'. 1260
ΤΡ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
τοὐτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταὐτ' ὠνήσομαι.
ΔΟ. πόσων δίδως δῆτ';
ΤΡ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὖτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
ΔΟ. ἰὼβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐκποδών.
ΤΡ. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται 1265
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἄττ' ἄρεται προαναβλήτηί μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὦ τι περ ἄδειν ἐπιστὰν πρύτερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
ΠΛ. Λ. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα 1270
ΤΡ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδον, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθὲς γ' εἰ καὶ κατάρατον.
ΠΛ. Λ. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰώντες,
σὺν ῥ' ἔβαλον μώνυς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
ΤΡ. ἀσπίδας· οὐ παύσει μεμηνέτου ἀσπίδος ἡμῖν; 1275
ΠΛ. Λ. Ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν·
ΤΡ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ᾄδον, καὶ ταύτας ὀμβαλοέσσας.
ΠΛ. Λ. ἀλλά τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἱστισι χαίρεις.
ΤΡ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
ΤΡ. εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κἄτ' ἤσθιον.
ταῦτ' ᾄδε, ταῦθ', ὡς ἥσθιον κεκορημένοι. 1285
ΠΛ. Λ. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι,
ΤΡ. ἄσμενοι, οἶμαι.
ΠΛ. Λ. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ΤΡ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδειε πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;
ΠΛ. Λ. ἐγώ; ΤΡ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. ΠΛ. Λ. υἱὸς Λαμάχου.
ΤΡ. αἰβοῖ 1291
ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἶης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλανσιμάχου τυὸς υἱός.
ἅπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾄδ' ἰών.
ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον; 1295
ἆσον πρὸν εἰσίεναί τι· σὺ γὰρ εἶ οἷδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ἄρεις· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
ΠΛ. Κ. Ἀστεῖόν μοι δοκεῖ σοι τὸν ἀγαθὸν ἀνδρ' ἐπαινεῖν, ἢν παλὰ θώμιγ
ἔντος ἀμῶμητον κάλλιτρον οἷκ ἐθέλων.
ΤΡ. εἶπέ μοι, ὦ πύσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδειες;
ΠΛ. Κ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα, 1301
ΤΡ. κατῄσχυνας δὲ τοκῆας.
ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῖθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὧν ἐκείνου τοῦ πατρός. 1304
ἀλλὰ τὸ λοιπὸν ἔγωγε βίᾳ ἐπαίσθε τὼν ἀνθρώπων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρελ-
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον, [κειν.
καὶ σμάχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν· οὐδὲν γάρ. ὦ
πονηροί, 1309
λευκὸν βλέπουσ' ἔγωγε ἔτ', ἢν μή τι καὶ μαπέσηται.
ΧΟ. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
ΤΡ. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἑστιᾶν πλανωμένοις ἑρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν ἥμι μεταμελήσειν.
ΧΟ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο
κομίζειν, 1316
ᾗδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγχαίρειν κάπι-
χορεύειν.
καὶ τὰ σκεῦη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα
κομίζειν
ὁρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ 'Υπέρβολον ἐξε-
λάσαντας,
κἄπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν 1320
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν.

κριθάς τε πυρεῖν ἡμᾶς πολλάς,
πάντας ὁμοίως οἰνόν τε πωλεῖν,
σῦκά τε τρώγειν,
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ ταγαθὰ πάλιθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
λῆξαί τ' αἴθωνα σίδηρον.
ΤΡ. δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρούν,
χώπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
κοὐ κακοπαθεῖτε.
ΧΟ. ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
ως τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ.
τί δράσομεν αὐτήν;
τί δράσομεν αὐτήν;
τρυγήσομεν αὐτήν,
τρυγήσομεν αὐτήν.
ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
μεν οἱ προτεταγμένοι
τὸν νυμφίον, ὦνδρες.
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ.
ΤΡ. οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
λὰ συκολογοῦντες.
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ.
ΧΟ. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
ΤΡ. φήσεις γ', ὅταν ἐσθίῃς
οὐνὸν τε πίῃς πολύν.
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμήν, Ὑμέναι' ὦ.
ΧΟ. ὦ χαίρετε χαίρετ', ἄν-
δρες, κἂν ξυνέπησθέ μοι,
πλακοῦντας ἕδεσθε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἔποπος.
ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.
ΚΗΡΥΚΕΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῇ ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνίοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρξεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἴσχυν δυνατῶν πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Σαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λε. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκελειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περικάθητο τὴν Ἀττικήν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρύνει καὶ ἐκκλησίαζον συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραὶ, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθονοι γενέσθαι, καὶ αὐτὴ φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστήσαι, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων ποιηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, ποιηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γίγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦτῳ ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιάρθρωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὑπαινεῖ στηχειωμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαῖος βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπόστασις αὕτη. τὰ δὲ [illegible] ἐπιτηδεύματα ἐπιτηδεύοντες ἀφικνοῦνται. καὶτοι γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στίχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων

τα κωμῳδ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιτυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγήναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ἱποτίθεται γὰρ περὶ τῶν ἄρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ἀρτίθυσι, τοῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γνωνοῦ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπροονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιηται, ὡς εἰ πεποιθυίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν Ἅλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριστομήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μεθ' αἱμῶν
ἡμῖν παρὰ θίλατταν, ἣν ἀνακόψεται
κλητὴρ' ἄγουσ' ὥωθεν ἡ Σαλαμινία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ξρνίθων ἀπημαγμοτα πόλιν.
εἶς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν ἐγίνετο, τὸ γένος ὠκυάδων γένος,
καὶ πῶς, ἐὰν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρώντες γενομένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

'Ορθὴν κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται ;

ΠΙΣ. διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥ. τί, ὦ πονηρ', ἄνω κάτω πλανύτομεν ;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορυμένω.

ΠΙΣ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥ. τὸ δ' ἐμὲ κόλαξ πειθόμενον τὸν ἐκτόπως
ἀποσοβῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΙΣ. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥ. ἐντεῦθεν τὴν πατρῖδ' ἂν ἐξεύροις σύ που ;

ΠΙΣ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.

ΕΥ. οἴμοι. ΠΕ. σὺ μέν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

ΕΥ. ἢ δεινὰ γὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τὼδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποπ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέβοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἂρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας ; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἐτ' ἄξεις ; οὐ γὰρ ἐσθ' ἑνταῦθά τις
ὁδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἑνταῦθά γ' ἀτραπὸς οἰδαμοῦ.

ΕΥ. ἢ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι ;

ΠΙΣ. οὐ ταῦτά κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥ. τί δῆτ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ ;

ΠΙΣ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρύχους' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους ;

ΕΥ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἑλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν ;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νύσσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς ἐσβαίζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβούντου οὐδενὸς
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρῖδος ἀμφοῖν ποδοῖν.
αὐτὴν μὲν οὖ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κειδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μὴν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ', Ἀθηναίοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τύνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τύπον ἀπρώγμονα,
ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
ὁ δὲ στάλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην «ἴδε πόλιν ᾗ πέπτατο.

ΠΕ. οὗτος. ΕΥ. τί ἔστιν ;

ΠΕ. ἡ κωρώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει.

ΕΥ. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ
ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.

ΠΕ. ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον ; τῷ σκέλει θὲν τὴν πέτραν.

ΕΥ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.

ΠΕ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.

ΕΥ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.

ΠΕ. παῖ παῖ.

ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος ; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς ;

ΕΥ. ἐποποῖ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὖθις αὖ ;
ἐποποῖ.

ΤΡΟ. τίνες οὗτοι ; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην ;

ΕΥ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟ. οἰμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτοί.

ΕΥ. οὗτος τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν ;

ΤΡΟ. ἀπολεῖσθον. ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.

ΤΡΟ. τί δαί ;

ΕΥ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.

ΤΡΟ. οὐδὲν λέγεις. ΕΥ. καὶ μὴν ἑροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟ. ὀδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις ; οὐκ ἐρεῖς ;

ΠΕ. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.

ΕΥ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν ;

ΤΡΟ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.

ΕΥ. ἠττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος ;

ΤΡΟ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγείρετο, τότε γενέσθαι μ' ἠξίωτο
ὄρνιν, ἵν' ἀκολουθοῦν διάκονόν τ' ἔχῃ.

ΕΥ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός ;

ΤΡΟ. οὗτός γ', ἄν', οἶμαι, πρότερον ἀνθρωπός ποτ' ὤν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τριβλίον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·

τρεχω· τὶ τορέτην.

ΒΥ. τροχίλος ὅρνις εἰτοσί.

οἰσθ' οὖν ὁ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80

[illegible]

ΠΟ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία

εἶδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΒΥ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν.

[illegible]

ΠΟ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι, ὦς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85

ΒΥ. οὗοι κακοδαίμων, χὰ κολούδς μ' οἴχεται

ὑπὸ τοῦ δέους.

ΠΟ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,

δείσας ἀφῆκας τὸν κολούδν;

ΕΥ. εἶπέ μοι,

σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΕ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥ. ποῦ γάρ ἐστιν; 90

ΠΕ. ἀπέπτατο.

ΕΥ. οἴκ ἄρ' ἀφῆκας· ὤγαθ', ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠΟΨ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;

τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας· 95

ΕΠΟΨ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;

ΕΥ. οἱ δώδεκα θεοὶ

εἶξασιν ἐπιτρῖψαί σε.

ΕΠΟΨ. μῶν με σκώπτετον

ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἢ γάρ, ὦ ξένοι,

ἄνθρωποι. ΕΥ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

ΕΠΟΨ. ἀλλὰ τοῦ·

ΠΕ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠΟΨ. τοιαῦτα μίστοι Σοφοκλῆς λυμαίνεται 100

ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΥ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταώς;

ΕΠΟΨ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥ. κἄτά σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠΟΨ. ἐξερρίγησε. ΕΥ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠΟΨ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105

πτερορρυεῖ τε κἀζθεῖ ἕτερα φύομεν.

ἀλλ' εἶπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν;

ΕΥ. νώ; βροτώ.

ΕΠΟΨ. ποδαπὼ τὸ γένος δ';

ΕΥ. ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ΕΠΟΨ. μῶν ἡλιαστά;

ΕΥ. μᾶλλα θατέρου τρόπου,

ἀπηλιαστά. 110

ΕΠΟΨ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ

τὸ σπέρμ';

ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

ΕΠΟΨ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἠλθέτην;

ΕΥ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠΟΨ. τίνος πέρι;

ΕΥ. ὅτι πρῶτα μὲν ἠσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νὼ, ποτέ, 115

κἀργύριον ὠφειλησας, ὥσπερ νὼ, ποτέ,

κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔγκαιρος, ὥσπερ νὼ, ποτέ·

εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,

καὶ γῆν ὑπελθὼν καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,

καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὄσα τ' ὄρνις φρονεῖς· 120

ταῦτ' οὖν ἐκεῖνα νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφιγμένα,

εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,

[illegible]

ΕΠΟΨ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

ΕΥ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφηρωτέραν δὲ νῷν.

ΕΠΟΨ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. 125

ΕΥ. ἐγώ;

ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

ΕΠΟΨ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκεῖτ' ἂν πόλιν;

ΕΥ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·

ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων

λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοιλιμπίου, 130

ὅπως παρίσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία

λουσάμενα πρῳ· μελλων γὰρ ἑστιᾶν γαμους·

καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς· εἰ δὲ μή,

μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πρίττω κακῶς.

ΕΠΟΨ. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς. 135

τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιοῦτων ἐρῶ κἀγώ.

ΕΠΟΨ. τίνων;

ΠΕ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται

ὥσπερ ἀπεκρέκες παῖον πατὴρ·

καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν, ὦ Στιλβωνίδη,

εἰρὼν ἀπιὼν' ἀπὸ γυμνασίου λελοιμένον 140

οὐκ ἔκυσας, οὐ προσείπας, οὐ προσηγάγου,

οὐκ ὠρχιπέδισας, ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

ΕΠΟΨ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἷων ἐρᾷς.

ἀτὰρ ἔστι γ' ὑποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. 145

ΕΥ. οἴμοι, μηδαμῶς

ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται

κλητὴρ' ἄγουσ' ἐωθεν ἡ Σαλαμινία.

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχειε ἡμῖν φράσαι;

ΕΠΟΨ. τί δ' οὐ τὸν Ἰλιέων λέπρεον οἰκίζετον

ἐλθόνθ'; 150

ΕΥ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς, ὃς οὐκ ἴδων

βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΕΠΟΨ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,

ἵνα χρὴ κατοικεῖν.

ΕΥ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος

οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.

οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος; 155

σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

ΕΠΟΨ. οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τριβήν·

οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

ΕΥ. πολλὴν γ' ἀφελῆς τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠΟΨ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα

καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. 160

ΕΥ. ἐμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίου βίον.

ΠΕ. φεῦ φεῦ·

ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,

καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.

ΕΠΟΨ. τί σοι πιθώμεσθ';

ΠΕ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν 165

μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες·

ὡς τοιτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα

ἐκεί παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,

τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·

ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος, 170

ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.

ΕΠΟΨ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοιμᾶ ταυταγί.

τί ἂν οὖν ποιοίμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.

ΕΠΟΨ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

ΠΕ. ἆληθες, ὦ σκαιώτατον εἰρηκὼς ἔπος,

βλέψον κάτω. ΕΠΟΨ. καὶ δὴ βλέπω. 175

ΠΕ. βλέπτε νῦν ἄνω.

ΕΠΟΨ. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τρυχηλον.

ΕΠΟΨ. νὴ Δία,

ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.

ΠΕ. εἰδές τι;

ΕΠΟΨ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὼν οὐρανών.
ΠΕ. οἷχ οὗτος οὖν δῆπου 'στὶν ὀρνίθων πύλος;
ΕΠΟΨ. πόλος; τίνα τρόπον;
ΠΕ. ὥσπερ εἶπον τις τόπος.
ὁτιὴ δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτ' ἐγὼ καλεῖται τὼν πύλος·
ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φήμῃ σθ' ἅπας,
ἐς τοῦ πάλου τοίτου κεκλήσεται πύλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώποισι μὲν ὥσπερ παρνόπων,
[illegible]
ΕΠΟΨ. πῶς;
ΠΕ. ἐν μέσῳ δὴπουθεν ἀὴρ ἐστὶ γῆς.
[illegible]
Πηλεύς. [illegible]
οὗτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἦν μὴ φῶρον φέρωσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ,
διὰ τῆς πύλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τὼν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφήσετε.
ΕΠΟΨ. ἰοὺ ἰού·
μὰ γᾶν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νύμφα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξύλλογόν τιν' [illegible]
ΠΕ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο;
ΕΠΟΨ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάροις ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
ΠΕ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας;
ΕΠΟΨ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μιᾶλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτοὺς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
[illegible]
ΠΕ. ὦ Ἑρμᾶ' [illegible] σὺ, μὴ τὸ ἔπτασθαι·
ἀλλ' ἀπτιβολῶ σ', ὦ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
ΕΠΟΨ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οἷς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολίβακρυν Ἴτυν
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γέννος ξουθῆς·
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
[illegible]
ἴν' ὁ γυρτοκόμας Φοῖβος ἀκούων.
τοῖς σοῖς ἐλέγοιτ ἀντεψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ὕμνησι χορούς·
διὰ δ' ὀβανίτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ἐλελιγή.
(ἀδεῖ.)
ΠΕ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατειμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
ΕΥ. οὗτος. ΠΕ. τί ἔστιν; ΕΥ. οὐ σιωπήσει;
ΠΕ. τί δαί;
ΕΥ. ὕπνῳ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΕΠΟΨ. ἐποποποποποποποποποποῖ,
ἰὼ ἰώ, ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εἰσπόρους ἀγροίκων γύας
τεμεύδε, φίλια μερόπ κρεΐ τ μγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλκοι θαμὰ
βώλον ἀμφιτιτυβίζεθ' ὧδε λεπτὴν
ἠδομένᾳ φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ·
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαρο-
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν ἀοιδάν· [φάγα,
τριοτὸ τριοτὸ τοτοῖριξ·
οἳ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδράσους γῆς τύπους
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρίεντα Μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θιλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἦκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς,
καινὸς γνώμην,
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
τοροτοροτοροτοροτίξ.
κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
τιριτιριτιριτιριλιλιλίξ.
ΠΕ. ὁρᾶς τιν' ὄρνιν;
ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ'
καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
ΠΕ. ἄλλως ἄρ' οὐπτῶ, ὡς ἔοικ, ἐς τὴν λόχμην
ἐμβὰς ἐτώξας, χαραδρὸν μιμούμενος.
ΦΟ. τοροτίξ τοροτίξ.
ΠΕ. ὄγαθ', ἀλλὰ χοὐτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
ΕΥ. νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;
ΠΕ. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
ΕΠΟΨ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὧν ὁρᾷ' ὑμεῖς ἀεί,
ἀλλὰ λιμναῖος.
ΠΕ. βαβαῖ, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
ΕΠΟΨ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινι-
κόπτερος.
ΕΥ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕ. τί βωστρεῖς;
ΕΥ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕ. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χοὔτος ἑξέδρων χώραν ἔχων.
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἅτοπος ὄρνις ὀρεσβάτης;
ΕΠΟΨ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι.
ΠΕ. Μῆδος; ὤναξ Ἡράκλεις·
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο;
ΕΥ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφὼς τις ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕ. τί τὸ τέρας τουτὶ ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἆρ' ἦσθ'
ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος; [ἔποψ. 280
ΕΠΟΨ. ἀλλ' οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππώνικος Καλλίου καὶ Ἱππονίκου Καλλίας.
ΠΕ. Καλλίας ἆρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.
ΕΠΟΨ. ἄτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τιλ-
λεται, 285
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος;

ΕΠΟΨ. οὐτοιπὶ κατωφερής.
ΠΕ. ἔστι γὰρ κατωφερὴς τις ἄλλος ἡ Κλεώνυμος;
ΕΥ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οἰκ ἀπεβαλε τὸν λόφον;
ΠΕ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λύφωσις ἡ τῶν ὀρνέων; 291
ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον;
ΕΠΟΨ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
. . . . . .
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, οἷ' ὀρᾷς ὅσον συνειλέκται κακὸν
ὀρνέων; 295
ΕΥ. ὤναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού·
οἷδ' ἰδεῖν ἔτ' ἐγὼ ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
ΠΕ. οὐτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηρεΐλοψ, ἐκεινοσὶ δὲ γ' ἀλκυών.
ΕΥ. τίς γάρ ἐσθ' οὑπισθεν αὐτῆς; 300
ΠΕ. ὅστις ἐστί; κειρίλος.
ΕΥ. κειρίλος γάρ ἐστιν ὄρνις; οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
χαίτης γε γλαῦξ.
ΕΥ. τί φῄς; τίς γλαῦξ Ἀθήνας ἦγαγε;
ΠΕ. κίττα, τριγών, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμίς, περιστερά,
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλή-
. . . . . .
πορφυρίς, κερχνῆς, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήνη,
ΕΥ. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων, 305 [ὄρνυθ'.
ἰοὺ ἰοὺ τῶν καφίχων·
οἷα πιππίζουσι καὶ τρίχουσι διακεκραγότες.
ἀρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἶμοι, κεκήνασίν γ' οἱ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ.
ΠΕ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.
ΧΟ. ποσποποποποποῦ μ' ἀρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
ἆρα νέμεται; 310
ΕΠΟΨ. οὐτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
ΧΟ. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἆρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον
ἔχων; 315
ΕΠΟΨ. κοινῶν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὸ λογιστὰ δεῖτ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
ΧΟ. ποῦ; πᾶ; πῶς φῄς; [δεῦ· 320
ΕΠΟΨ. φήμ' ἀπ' ἀνδρῶπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα
ἥκετον ὃ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
ΧΟ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; ΕΠΟΨ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον.
ΧΟ. τί μ' εἰργάσω;
ΕΠΟΨ. ἄνδρ' ἐξεᾴμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
ΧΟ. καὶ δεδράκασε τοῦτο τοὔργον; 325
ΕΠΟΨ. καὶ δεδρακὼς γ' ἥδομαι.
ΧΟ. κἀστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν;
ΕΠΟΨ. εἰ παρ' ὑμῖν εἶμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἔα ἔα, στρ.
προὐτεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὑμότροφὰ θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν 330
παρέζη μὲν θεσμοῖς ἀρχαίους,
παρέζη δ' ὄρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅτεμ ἐξὸν' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη. 335
ἀλλὰ πρὸς τοὔτου μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
. . . . . τ' ἐσιν τ' ἐμ' ἐκεῖν-
ἐπαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν.
ΠΕ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
ΕΥ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες; 340
ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
ΕΥ. ἴνα μὲν οὖν κλάυσομαι μεγάλα.
ΠΕ. τοῦτο μὲν λῃτεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαίσει γάρ, ἣν ἅπαξ γε τἀφθαλμὼ
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, ἀντ. [ᾐκοπῆς;
. . . . . ἐπεῖ, ἐπεῖ, ... λιων
ὁρμὰν φυσίαν, πτέρυγά τε παντὸ 345
περίβαλε περὶ τε κύκλωσαι·
. . . . . ται πάντ' ἄκρων
καὶ δοῦναι ῥίγος φορβάν.
οὔτε γὰρ ὅρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολίων πέλαγος ἔστιν ὦ τι δίεξεται 350
τῶδ' ἀποφυγόντε μ.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῶδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος· ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ΕΥ. τοὺς' ἐκεῖνο· ποῖ φεύγω δύστηνος;
ΠΕ. οὗτος, οὐ μενεῖς; 355
ΕΥ. ὦ ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;
ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν; ΕΥ. οἰκ οἶδ' ὅπως ἄν.
ΠΕ. ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
ΕΥ. τί δὲ χύτρα νὼ γ' ὠφελήσει;
ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὐ πρύσειοι νῷν.
ΕΥ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί;
ΠΕ. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας
εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. 360
ΕΥ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
ΠΕ. ὀξύβαφον ἐντεθεὶς πρόσθου λαβὼν ἡ τρύβλιον.
ΕΥ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῖρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
ΧΟ. ἐλελελεῦ, χώρει, κἀδες τὸ μύςχος· οὐ μέλλειν ἐχρὴν·
ἔλκε, τίλλε, παῖε, δέῤῥε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
ΕΠΟΨ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδέν, ἄνδρ' καὶ διασπάσαι 367
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;
ΧΟ. φεισόμεσθα γάρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; 370
ΕΠΟΨ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσι . . . .
. . . . . .
καὶ διδάξοντές τι δεῖρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
ΧΟ. πῶς δ' ἂν οἷδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἥ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
ΕΠΟΨ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ
σοφοί. 376
ἢ γὰρ εὐλάβεια σῴζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εἰθὺς ἐξηυρήκασεν.
αὐτὶχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἐμαθον ἐχθρῶν
κοὐ φίλων 378
ἐκπονεῖν θ' ἑψηλὰ τείχη ταῖς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σῴζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
ΧΟ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶνἐχθρῶν σοφῶν.
ΠΕ. οἶδε τὴς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
ΕΠΟΨ. καὶ δικαίων γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ἰμᾶς χάριν.
ΧΟ. ἀλλὰ μὴν οἰδ' ἄλλο σοί τι πρῖγμ' ἐνητιώμεθα. 385
ΠΕ. μᾶλλον εἰρήκην ἅγυσιν ἢ πρίν· ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθεὶς
καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παῤ αὐτὴν 390
τὴν χύτραν ἄκραν ὀρώντας

ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
ΕΥ. ἐτεῦν, ἦν δ' ἐγώ· ἀποθλίψωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποὺ γῆς ;
ΠΕ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ. 395
δημόσια γὰρ ἵνα ταφώμεν,
[illegible]
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανέν ἐν Ὀρνεαῖς.
ΧΟ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν, 400
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπεθώμεθα τοὐσθε, τίνες ποτέ,
καὶ πόθεν ἑμολον,
ἐπὶ τίνα τ' ἐπίοιαν. 405
ἰὼ ἔπομαι, σέ τοι καλῶ.
ΕΠΟΨ. καλεῖς δὲ τοῦ κλέους θέλων ;
ΧΟ. τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν ;
ΕΠΟΨ. ξένω σοφῆς αὖ· Ἑλλάδος.
ΧΟ. τύχη δὲ ποία κομί- 410
ζει ποτ' αὐτὸ πρὸς ὄρ-
νιθας ἐλθεῖν ;
ΕΠΟΨ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
ΧΟ. τί φῄς ;
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους ; 415
ΕΠΟΨ. ἅπιστα καὶ πέρα κλύειν.
ΧΟ. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἆξιον μονῆς,
ὅταν πέπυσθέ μοι ξυνὼν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν ; 420
ΕΠΟΨ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὗ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν, ὡς
σὰ ταῦτα πάντα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβλᾷ λέγων. 425
ΧΟ. πότερα μαινόμενος ;
ΕΠΟΨ. ἅβατον ὡς φρύαμος.
ΧΟ. ἐν σοφὸν τι φρενί ;
ΕΠΟΨ. πυκνότατον κίναδος,
σάφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον. 430
ΧΟ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
ΕΠΟΨ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχαγαθῇ 435
εἰς τὸν ἰτυὸν εἴσω, πλησίον τουπιστάτου·
σὺ δὲ τοὐσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνελεξ' ἐγὼ.
[illegible]
ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βύσκειν
σε τὸ λοιπόν·
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ
δρυοκλάπτῃ. 480
ΠΕ. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιὸν,
ἀλλ' [illegible], κἀβασίλευσεν, πολλὰ ἐστὶ τεκμήρια
τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυών, ὡς
ἐτυράννει
ἦρχέ τε Περσῶν πρώτων πάντων, Δαρείου καὶ
Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ
ἐκείνης. 485

ἀνελομένους Θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν πραγμάθωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. 450
ΧΟ. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον στρ.
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.
ὁ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην
ἀναπείσας, 460
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπουδὰς οὐ μὴ πρότερον
[illegible]
ΠΕ. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος
εἰς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον·
καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.
ΕΥ. δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί ;
ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ λεγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ
λαρινὸν ἔπος τι, 465
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν
ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς
ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς ; τίνος ;
ΠΕ. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τυδί, καὶ τοῦ
Διὸς αὐτοῦ, [ἐγένεσθε
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων
καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς ; ΠΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. 470
ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Λίσωπον
πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα
γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατερ' αὐτῆς
ἀπιθέσθαι·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν
δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
κατορύξαι. 475
ΕΥ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς
Κεφαλλήνης.
ΕΠΟΨ. οὔκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ
βασιλεία ;

ΕΥ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ τὴν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαδόσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀμβρῶν.

ΠΕ. οὕτω δ' ἰσχνός τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τοῦ' ἐκείνης, ὑπόταν μόνον ὄμβριον ᾖσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
σκυτῆς, βαλανῆς, ἁλφιταμοιβοί, τορνευτολυρα-
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νἰκτωρ.

ΕΥ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
γλαῦναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων ἐμὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθεύδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἀφ' ἥσε,
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλιμουσιάδε, κἄρτι
ἕξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου.

ΠΕ. ἐκτίνοι δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν τότε κἀβασίλευε.

ΕΠΟΨ. τῶν Ἑλλήνων ;

ΠΕ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων προκυλινδεῖσθαι τοὺς ἐκτίνοις.

ΕΥ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν ἐκυλινδούμην ἐκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀνασχάσκων
ὀδολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἰκαδ' ἀφεῖλκον.

ΠΕ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χωπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

ΕΥ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦτος ἀληθῶς· κύκκυ, ψωλοί

ΠΕ. ἦρχον δ' οὗτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

ΕΥ. τοιγὶ τοίνυν οὐκ ᾖδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε
ἀπὸν' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι
ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη.

ΠΕ. ὁ δὲ ξυνιστάτου γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ
ἀετὸν ὄρνιν ἑστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·
ἡ δ' αὖ θυμήτρη γλαυξ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἵπρακα.

ΕΥ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν ;

ΠΕ. ἵν' ὅταν θέων τις ἔπειτ' αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστί,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὸ σπλάγχνα λάβωσιν.
ὦμὸν τ' οὐδεὶς τοὐ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.

ΛΙμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι·
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγίλους ἁγίους τ'
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανὰς. [ἐνόμιζον,
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς
ἴστησι βρύκους, παγίδας, ῥάβδους,
ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἶπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἱ
τἀσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν
ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτῆρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τά τε νοττιὰ κἀμαυτὸν οἰκετεύσω.
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μιαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,

κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τοῦτ' τὸ

ΕΠΟΨ. ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ

ΠΕ. κἄπειτ' ἦν τοὺν' ἐπαναστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί'
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱεροὺν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἑστυκόσι μὴ διαὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βιῶσ' ἔτ' ἐκείνας.

τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θέειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ
πρεσβύτερος
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμάζῃ καθ'
ἑκάστην
ἦμ' Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδανί τις οὖν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν· 566
ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃσι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεῖς ἐστ' ὀρχίλος
ὄρνις,
ᾧ πρωτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σίρφον ἐνόρχην
σφαγιάζειν.
ΕΥ. ἦσθην σίρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ
μεγας Ζεύς. 570
ΕΠΟΨ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ
κλαύσε-
οἱ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν·
ΠΕ. ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς
πέτεται θεὺς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ
πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ
Δί' Ἔρως γε·
Ἶρίν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι
πελείῃ. 575
ΕΠΟΨ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα
κεραυνὸν ; [μηδέν,
ΠΕ. ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
τοὺτοις δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
ἀπολωφᾶν·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω. 580
ΕΥ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν
παρέχουσαν.
ΠΕ. οἱ δ' αὖ κύρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταρῶσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἰατρὸς γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
ΕΥ. μὴ, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼμὼ πρώτιστ'
ἀποδῶμαι. 585
ΠΕ. ἢν δ' ἴγὼ σε θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Ὕβριν, σὲ
Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγαθὰ πάντ' ἐστὶν παρεσται.
ΕΠΟΨ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
ΠΕ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ
κατέδονται.
ΕΠ. ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχνῆδων
ἐπιπτήσεται.
ΠΕ. εἶθ' οἱ κνῆπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται, 590
ἀλλ' ἀναλίξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιχλῶν.
ΕΠΟΨ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς ; καὶ γὰρ
τούτου σφόδρ' ἐρῶσι. [χρηστὰ
ΠΕ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατερυῶσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. 595
ΕΠΟΨ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται ;
ΠΕ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ
τοῦ πλοῦ·
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος
ἔνεστιν.
ΕΥ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι
παρ' ὑμῖν.
ΠΕ. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότερον
κατέθεντο
τῶν ἀσυρίων· οὗτοι γὰρ ἴασσι· λέγουσι δέ τοι
ταῦτα πάντες, 600
οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἀρ'
ὀρύσσει.
ΕΥ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑβρίας
ἀνιοῦττω.
ΕΠΟΨ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ
τοῖσι θεοῖσιν ;
ΠΕ. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί ;
σπανίστατον
ὡς ἀνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς
ὑγιαίνει. 605
ΕΠΟΨ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται ; καὶ γὰρ
τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ.
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ ;
ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακοσί' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἕτη.
ΕΠΟΨ. παρὰ τοῦ ;
ΠΕ. παρὰ τοῦ ; παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα
κορώνη ;
ΕΠ. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν. 610
ΠΕ. οὐ γὰρ πολλῷ . . . . . .
καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιβίνους αὐτοῖς,
οὐδ' ἁρμᾶται χαλκᾶσι θέμις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις 615
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ εἰς Δελφοὺς
οὐδ' εἰς Ἄμμωνʼ ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις 620
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθάς, πυροὺς, εἰξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὁλίγους προβαλοῦσιν. 625
ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταστάντες,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης
ἐν' ἀφείμην.
ἐπαινῶ δὲ σε καὶ σοὺς λόγους
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος 630
ἐπὶ θεοὺς ἔῃς,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ

πωλεῖν χρώων θεοῖς ἔτι 635
σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥῴᾳ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
[illegible]
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
[illegible]
ΕΠΟΨ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικίαν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε 640
εἰσελθετ' ἐς νεοττιὰν τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κἀρᾶν καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοῦτον' ἡμῖν φρίσατον.
ΠΕ. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἰμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠΟΨ. τῳδεδί;
ΠΕ. Εὐελπίδης Κρὼβεν. 645
ΕΠΟΨ. [illegible]
ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα.
ΕΠΟΨ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕ. ὦμεν' εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠΟΨ. ἴθι.
ΠΕ. ἀτὰρ τὸ δεινὸ δεῦρ' ἐπαιάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγὼ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ἡμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; 650
ΕΠΟΨ. καλῶς.
ΠΕ. ὁρα νυν ὡς ἐν Λίσῳπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
ῥᾳλεῖρας ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
ΕΠΟΨ. μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι μῆζιον,
ὃ διαπραγώντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένο. 655
ΠΕ. οὗτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δή, Ξανθία
καὶ Μανθῶρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
ΧΟ. οὗτος, σὲ καλῶ σε καλῶ. ΕΠΟΨ. τί καλεῖς;
ΧΟ. τοὐτονὶ μὲν ἄγωμεν μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἠδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ'
ἐκείνης. 660
ΠΕ. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον,
ΕΥ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠΟΨ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ
Πρόκνη 665
ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕ. ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ' ἁπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν.
ΕΥ. ἁρά γ' οἷσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζομ' ἂν αὐτὴ ἡ ἔως;
ΠΕ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος. 670
ΕΥ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαί μοι δοκῶ.
ΠΕ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΕΥ. ἀλλ' ὥσπερ ὦὸν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα καθ' οὕτω φιλεῖν.
ΕΠΟΨ. ἴωμεν. ΠΕ. ἴγουδὴ σὺ νῷν τύχ' ἀγαθῇ. 675
ΧΟ. ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ,
ὦ φίλτατον ὀρνέων,
[illegible]
ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῦ,
ἦλθες ἦλθες, ἄφθης,
[illegible]
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρίκουσ'
αὐλὸν ῥᾳθύμησιν ἡρινοῦς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ
προσόμοιοι, 685
[illegible]
ἀκτιπετάντες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδὲς φῦλ'
ἀμενηνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκε-
λόνειροι,
πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν
ἐοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρῳς, τοῖς ἄφθιτα μη-
δεμέλουσιν.
ἴν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν 690
μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους
τε Χάους τε
εἰδῆτες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάϊν εἶπητε τὸ
λευκὸν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν
ἀπείροις κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἠ μελανόπτερος
ᾠόν, 695
ἐξ οὗ περιτελλομένας ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ
ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνε-
μώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρ-
ταρον εὐρὺν
ἐνεύτευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν
ἐς φῶς. [ξυνέμιξεν ἄπαντα· 700
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέραν ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς
ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
ὧδε μὲν ἔσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς
ἐσμὲν Ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι
σύνεσμεν· 705
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωκύτας παῖδας πρὸς
τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ
δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ
μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
ὀπώρας·
σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην
μεταχωρῇ, 710
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φρῦξαι κρεμάσαντι
καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὠρίστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν. ἵνα μὴ μιγῶν
ἀπαύλῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν
ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα
χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἠδὴ καὶ ληδαρίῳν τι
πρίασθαι. 715 [Ἀπόλλων.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἅμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος

ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὗτοι πρὸς ἅπαντα
τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς
γάμον αὖ ὄρνις·
ὄρνιν τε νομίζετε πάντ' ὅσαπερ περὶ μαντείας
διακρίνει· 719
φήμη γ' ἡμῖν ὄρνις ἐστί, παρημὸν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ἐξημμένον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, ἑκάπουτ' ὄρνιν, ὄνυ
[illegible]
ἀρ' οὐ φαεσφόρος ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντέσι Ἀπόλλων;
ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
[illegible]
ἀέρας, ὥρας, χειμῶνα, θέρος, 725
μετρίῳ πνέοντ' αὐτοῖς ἀποδώσετε
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ τοῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες ὑμῖν σωμεν ὑμῖν,
αἴτοις, παισίν, παίδων παισίν, 730
πλουτηγενίαν,
εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας,
γάλα τ' ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοπίδιν ἡμῖν
[illegible] 735
οὔτω πλουτήσετε πάντες.
Μοῦσα λοχμαία, στρ.
τὸ τιὺ τιὺ τιὺ τιὺ τιὺ τιοτιγξ,
[illegible]
νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις, 740
τὸ τιὺ τιὺ τιοτιγξ.
[illegible]
τὸ τιὺ τιὺ τιοτιγξ.
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
Παὶ νόμους ἱεροὺς ἀναβαίνω 745
σεμνὰ τε μητρὶ χορείαμ' ὀρείᾳ,
τοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ,
[illegible]
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεθίσκετο καρπὸν,
ἀεὶ φέ- 750
ρων γλυκείαν ᾠδάν.
τὸ τιὺ τιὸ τιοτιγξ.
εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸν λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω. 754
ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν
νόμῳ,
τοῖσ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἢν τις τῷ πατρὶ
προσδράμων εἴπῃ πατάξας, αἶρε πλήκτρον, εἰ μάχει.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν ὀρπακτὴς ὀστιγμένος, 760
ἅπαγας οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρῦξ μηδὲν ἧττον Σπιτθάρου,
ὀρνίθιος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ βούλοῖς ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστῖδης,
ψυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται
φράτερες. 765
εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.
τοιαῦτ, κἄνεσι, ἀντ.
τιὺ τιὺ τιὺ τιὺ τιὺ τιὺ τιοτιγξ. 770
συμμιγὴ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἆχον Ἀπόλλω,
τιὺ τιὺ τιὺ τιοτιγξ. 773
ἄγαλμ' ἐφιζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμὸν,
τιὺ τιὺ τιὺ τιοτιγξ.
ἐκὰ δ' αἰόλιον νέφος ἦλθε βοᾶ·
πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλα τε θηρῶν,
κίματά τ' ἐσβεσε νήνεμος αὔρη,
τοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ·
πᾶς δ' ἐπεκτίπτη' Ὄλυμπος· 780
εἶλε δὲ θάμβος ἄναντας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος
Χάριτες Μοῦ-
σαί τ' ἐκωλόλυξαν.
τὸ τιὺ τιὺ τιοτιγξ.
οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον οἰὸ' ἧδιον ἢ φῦσαι πτερά. 785
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πειθὼν τοῖς χοροῖσι τῶν τρυγῳδῶν ἦγβετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἡρίττησεν ἑλθὼν οἴκαδε.
κἄν' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει κεζητῶν, 790
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτατο·
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
κἄθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο.
εἶτα βινῆσας ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο. 796
ἀρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
ᾠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἱππάρχος. εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.
ΠΕ. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πράγμά πω 801
[illegible]
ΕΥ. ἐπὶ τῷ γελᾶς;
ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκιπτέροις.
οἶσθ' ὦ μέλιστ' ἑοικας ἐπτερωμένος;
εἰς ευτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. 805
ΕΥ. σὺ δὲ κωφίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
ΠΕ. ταυτὶ μὲν γκάσμεσθα κατὰ τὸν Λίσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροις.
ΕΠΟΨ. ἄγε δὴ τί χρὴ ᾄδειν;
ΠΕ. [illegible]
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θεοῖς 810
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
ΕΠΟΨ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;
ΠΕ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;
ΕΥ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τὴμῇ πόλει; 815
οἰὸ' ἂν χαμεύοι πάνυ γε κειρίαν ἔχων.
ΠΕ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ';
ΕΥ. ἐντειθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαὐνὸν τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
ΕΠΟΨ. ἰοὺ ἰού·
καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα. 820
ΕΥ. ἀρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου 'σθ' ἅπαντα;
ΠΕ. [illegible] καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν. 825
ΕΥ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῖμεν τὸν πέπλον;

ΠΕ. τί δ' οἱ ᾽Αθηναῖοι ἔφασαν πολιάδαι;
ΕΥ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γνώ γεγωνὼς πανοπλίαν
ἔστηχ' ἑχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
ΠΕ. τίς δαὶ καθεῖρε τὴν πόλεως τὸ Πελαργικόν;
ΕΠΟΨ. ὅρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὦστερ, λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
᾽Αρεως νεοττός.
ΕΥ. ὦ νεοττὲ δέσποτα·
ὡς δ' ὦ θεὸς ἐπαῖθεος οἰκεῖον ἐπὶ πετρῶν.
ΠΕ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειτίζουσι παραδιακόνει,
χἀλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἐγκρυπτ' ἀεί,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ καθευδ' ἐκεῖ·
κἤρυκε δὲ πέμψουσι τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκείθεν αὖθις παρ' ἐμέ.
ΕΥ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωξε παρ' ἔμ'.
ΠΕ. ἰὼ, ὠγαθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ' ἴνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψυσνα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ παῖ, τὸ καινοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
ΧΟ. ὁμορροθῶ, συνθέλω, στρ.
συμπαραινέσας ἔχω
προσῴδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν'
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
πρῳδιάτων τι θέειν.
ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ·
συνᾳδέτω δὲ Χαίρει ᾠδάν.
ΠΕ. παῖσαι σὺ φυσῶν. 'Ηράκλεις, τοντὶ τί ἦν;
τοντὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν,
αὐτὸν κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
ἱερεῦ, σὺν ἔργον, θὲς τοῖς καινοῖς θεοῖς.
ΙΕ. ὁρᾶσα τᾶδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὑρνιθείῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ
τῷ ἐστιούχῳ, καὶ δρνισιν' Ὀλυμπίοις καὶ 'Ολυμπίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσιν,
ΠΕ. ὦ Σουνιάρακες, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.
ΙΕ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ 'Ορτυγομήτρᾳ, καὶ 'Αρτέμιδι 'Ακαλανθίδι,
ΠΕ. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' 'Ακαλανθὶς ᾽Αρτεμις.
ΙΕ. καταφερέσβῳ Σωτείρᾳ, καὶ στρατείᾳ μεγάλῃ μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
ΠΕ. δέσποινα Κυβέλη, στρουθέ, μῆτερ Κλεοκρίτου.
ΙΕ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι.
ΠΕ. Χίοισιν ἥσθην παντοῦ προσκειμένοις.
ΙΕ. καὶ ἄρχουσι, καὶ ἄρχουσι, καὶ ἄρχουσι παιοὶ, παιφαρίοις, καὶ πελεκῶσι, καὶ πελεκίνοις, καὶ φλεξίοις, καὶ τέτραξι, καὶ ταὼσι, καὶ ἐλεᾷ, καὶ βασκᾷ, καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ. καὶ καταρράκτῃ, καὶ μελαγκορίφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ,
ΠΕ. παῦ' ἐς κόρακας· παίσαι καλῶν ἰοὺ ἰού.
ἀπὸ ποίων, ὦ κακόδαιμον, ἱερίων καλεῖς
ἀλλοιοτιοὺς καὶ γῆπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' ὠχυιθ' ἁρπάσας·
ἅπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.
ΧΟ. εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι ἀντ. 895
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβί θεοσεβὲς
ὕσιον ἐπιῴδαν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἶπερ
ἱκανὸν ἕξειν ὄψον. 900
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειὼν ἐστι καὶ κέρατα.
ΠΕ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῆσον, ὦ Μοῦσα, 905
τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
ΠΕ. τοντὶ τὸ πρᾶγμα πυδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱείς ἀοιδὰν,
Μουσάων θεράπων ὑτρηρός,
κατὰ τὸν Ὅμηρον. 910
ΠΕ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κύμην ἔχεις ;
ΠΟΙ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὑτρηροὶ,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕ. οὐκ ἔτὸς ὑτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις. 915
ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφάρης ;
ΠΟΙ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κυκλιό τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
ΠΕ. ταυτὶ σὺ πῶτ' ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου ; 920
ΠΟΙ. πάλαι πάλαι δὴ τῆνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
ΠΕ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νὺν δὴ 'θέμην ;
ΠΟΙ. ἀλλά τις ὠκεῖς Μουσάων φάτις
οὖπερ ἵππων ἀμαρυγά. 925
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὀρώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὃ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις
πρύφρων δόμεν ἐμὶν τεῖν. 930
ΠΕ. τουτὶ παρέρει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δώντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολαδᾶ καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπάδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι μηγῶν δοκεῖς. 935
ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·
ΠΕ. ἄνθρωπος ἡμῖν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940
ΠΟΙ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδύνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔζα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ἕυνες ὕ τοι λέγω. 945
ΠΕ. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τοντονὶ λαβών.
ΠΟΙ. ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πύλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
κλῆσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν 950
τρομερὰν, κρυερὰν'
νιφοβόλα πεδία πολύσπορά τ'
ἤλυθον ἀλαλάν.
ΠΕ. νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας τανταγὶ

τὰ κριφὰ τοιδὶ τῶν χιτωνίσκων λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οἰδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῖτον πεπίσθαι τὴν πόλιν.
ἀέθλει σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία 'στω. ΧΡ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.
ΠΡ. σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. 960
ΠΕ. οἰμωξεῖ νυν
ΧΡ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.
ΠΡ. κἄπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐνεπίδιζέ με. 965
ΠΡ. ἀλλ' οἰδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῖσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λίκοι πολιαὶ τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,
ΠΡ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
ΧΡ. ἡνίξατ' ὦ Διὸς τοῖτο πρὸς τὸν ἀέρα. 970
πρῶτον Πανδώρᾳ θύσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δ' ἂν [illegible]
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
ΠΡ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα ;
ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
ΠΡ. καὶ σπλάγχνα διδύν' ἔνεστι ; 976
ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
κἂν μὲν, θέσται κοῦρε, ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸν ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τριγῶν οὐδ' αἰετός, οὐ δρυκολάπτης.
ΠΕ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα ; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
ΠΕ. οὐδὲν ἄρ' ὁμοιὸς ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτοῖ, 981
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην·
Λύτάρ ἐπὴν ἅλκητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λιπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρὸν τὸ μεταξύ. 985
ΧΡ. σὺ δὲ, ἐγὼ γὰρ εἶμι σε.
ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ· ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν λάμπων ᾖ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης.
ΧΡ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα ;
ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας ; ΧΡ. οἶμοι δείλαιος. 990
ΠΕ. οὐκοῦν ἕτέρωσε χρησμολογήσεις ἑκτρέχων ;
ΜΕ. ἦκω παρ' ὑμᾶς
ΠΕ. ἕτερον αὖ τοιοῦτι κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων ; τίς ἰδέα βουλήματος ;
τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ ;
ΜΕ. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα 995
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας.
ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν ;
ΜΕ. ὅστις εἰμ' ἐγώ ; Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός.
ΠΕ. εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι ;
ΜΕ. κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀὴρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος 1000
κατὰ πυγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανὸν' ἄνωθεν τουτοῖ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην — μανθάνεις ; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
ΜΕ. ὑφὴ μετρήσω κανόνι προστιθεὶς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ 1005
ἀγορᾷ, φέρουσαι ὅ' ὥσιν εἰς αὐτὴν εὐθεῖ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ ὁ' ἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῆ
ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν.
ΠΕ. ἄνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων, ΜΕ. τί ἔστιν ; 1010
ΠΕ. οἶσθ' ὅτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ ;
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕ. τί δ' ἐστὶ δεινόν ;
ΠΕ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηται τινες
πλῆναί σοι χυλαὶ κατ' ἄστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε;
ΠΕ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕ. ἀλλὰ πῶς ; 1015
ΠΕ. [illegible]
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕ. ὑπάγομαί τἄρ' ἄν.
ΠΕ. νὴ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκειυται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.
ΜΕ. οἶμοι κακοδαίμων.
ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι ;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπὶὼν ἀλλαχῆ ; 1020
ΕΠΙ. ποῦ πρόξενοι ;
ΠΕ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὗτοσί ;
ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.
ΠΕ. ἐπίσκοπος ;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο ;
ΕΠΙ. [illegible]
Τελέου. 1025
ΠΕ. τί ; βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι ;
ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς.
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἁ δι' ἐμοὶ πέπρακται Φαρνάκῃ.
ΠΕ. ἄπιθι λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030
ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕ. οὐκ ἀποσοβῇ σεαυτὸν ; οὐκ ἐς τὸν κάδα ;
οὐ δεινά ; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.
ΨΗ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον 1035
[illegible]
ΠΕ. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον ;
ΨΗ. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί,
ΨΗ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο- 1041
φύξεσι.
ΠΕ. σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξει χρήσει τάχα.
ΨΗ. οὗτος, τί πάσχεις ;
ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους ;
πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους. 1045
ΕΠΙ. καλοῖμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
χιῶνα μῆνα.
ΠΕ. ἤληθες, οὗτος ; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ ;
ΨΗ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ 1050
δέχηται κατὰ τὴν στήλην,
ΠΕ. οἶμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι ;
ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράψω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
ΕΠΙ. μέμηνα· ὅτε τῆς στήλης κατεῖλας ἐσπέρας ;
ΠΕ. αὖ[illegible] λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς ; 1055

εὐσοιτες εἶσω τοῖς θεοῖσι τὼν πρίγον.

ΧΟ. ἥδη μοι τῷ παιτόπτᾳ στρ.
καὶ παιτάλᾳ ἐκητοῖ πάϊτες
ἐξόσιοι· ἐνεττάιαις εἰ ταῖς. 1060
πᾶσαν μὲν γᾶν ὑπεύω,
σῴζω δ' εἰσελεὶς κερποὺς,
κτείνων παιφίλων γένναν
θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλλεος αὐξανόμενον γένεσι παμφίγοις. 1065

κτείνω δ' οἱ κήπους εἰσόδεις
ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάντ' ὄσαπερ
ἔστιν ἐπ' ἰμᾶς πτέρυγος ἐκ φοιτὰς ἄλλυται. 1070

ἦν ἀποκτείν τις ἡμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, 1072
λαμπάδιον τίλλαιτον, ἦν τε τῶν τυμάνων τὶς τινι
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμπάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χρῄσεις ἐνθάδε·
ἦν ἀποκτείνῃ τις ἡμῶν Φιλοκράτη τὸν Στροτόβιλον,
λήψεται τάλαντον· ἦν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ, τέτταρα. 1075
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καὶ' ἑπτὰ τοῦ-
βολοῖ, 1079
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίγοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ,
τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἴρξας ἔχει,

ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεῖ τις ὄρνιθας τρέφει
ἐρημίνοις ἡμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθίεναι. 1085
ἢν δὲ μὴ πίθηταί, σιαλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνίθων
αὐθὶς ἡμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

οἰωνῶν, οἱ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται· 1090
οὐδ' αὖ θερῶν πύγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' αὐθηρῶν λειμώνων
φίλλων ἐν κάλποις ναΐω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας 1095
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
χειμᾶζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,

ἠρινά τε βοσκήματα παρθένια
λευκότροφα μήρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100
τοῖς κριταὶς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης
πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἣν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-

ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου
λαβεῖν. 1104
πρῶτα μὲν γὰρ οὐ μίλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ἡμᾶς οἷπερ ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί·
ἀλλ' ἐννεκησουσιν ἔνδον, ἢν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
τοὺς γὰρ ἡμῶν οἰκίας ὁρέψομεν πρὸς ἀετόν· 1110
κἂν λαχώστες ἀρχίδιον εἶδ' ἀμπάσαι βούλησθέ τι,
ἐξὸν ἱερακίσκων ἐς τὰς χεῖρας ἡμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που διεπτῆτε, πρηγορήσας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκείοσθι μηνίσκους ῥωμεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μὴν' ἔχῃ,

ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μίλιστ' οὐκ ὀ-
δήσει θ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι. 1116
ΠΕ. τὰ μὲν ἱερ' ἡμῖν ἐστιν, ὠνιθες, καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα. 1120
ἀλλ' οὗτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειῶν πνέων.
ΑΓ. Α. ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ
'στι, ποῦ
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕ. οὑτοσί.
ΑΓ. Α. ἐξωκοδόμηταί σοι τὸ τείχος. ΠΕ. εὖ λέγεις.
ΑΓ. Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κωμπασεὺς
καὶ Θεογένης ἀναπτὸς δι' ἄρματος,
ἵππων ὑπὸ τῶν μέγεθος ὄσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕ. Ἡράκλεις.
ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὖτ' ἐγὼ, 1131
ἑκατοντορύγιον.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικοῦτοι;
ΑΓ. Α. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οἷκ Λίγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρὴν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 1135

γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκτευν οἱ κρίκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μίριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάνοθεν ἐν τὼν ἄερα 1140
οἱ χαραδριοὶ καὶ τίλλα ποτάμ' ὀρνεα.
ΠΕ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες;
ΑΓ. Α. ἐρωδιοὶ
λεκάναισι. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβίλλοντο πῶς;
ΑΓ. Α. τοῦτ', ὠγάθ', ἐξεῖρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ἰποτίπτοντες ὥσπερ ταῖς ἅμαις 1145
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
ΠΕ. τί δῆτα πόδες ὧν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
ΑΓ. Α. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία, 1150
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῦτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοὺ τείχους τίνες
ἀπειργάσανθ';
ΑΓ. Α. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν 1155
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νὺν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,

φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρουτορίαι 1160
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπουίσομαι· σὺ δ' αὖτὸς ἤδη τἄλλα θρᾶ.
ΧΟ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχιστας ταχύ; 1165
ΠΕ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγωγε· καὶ γὰρ ἐξαὖν'
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὦδε φίλαξ γάρ τὸν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυροίγην βλέπων.
ΑΓ. Β. ἰοὺ ἰού, ἰού ἰού, ἰού ἰού. 1170
ΠΕ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί;
ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόνθαμεν.

τῶν γὰρ θεῶν τις ἵμπτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
[illegible]
ΠΙΣ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος. 1175
τίς τῶν θεῶν ;
ΑΥ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
τοῦτ' ἴσμεν.
ΠΕ. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς ;
ΑΥ. Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
[illegible]
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος, 1180
κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κέμυνδις, ἀετός·
ῥίψαι τε καὶ πτεροῦτι καὶ βριζῆμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κοὔστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἦδη 'στίν. 1185
ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τάξευε, παῖς, σφενδόνην τίς μοι δότω.
ΧΟ. πᾶλαι πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς στρ.
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φίλαττε πᾶς 1190
ἀέρα περιτρέμων, ὡς Ἔρεβος ἑτίνετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταῖτῃ περῶν· 1195
ἄθρει δὲ πᾶς κίκλῳ σκοπὸν * *,
ὅμμα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ τηνίδε τις·
Ἶρις ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία ;
τί δὲ τοῦτο ; 1205
ταυτηνὶ τις οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτάμενος τρίορχος ;
ἐμὲ σκέλλήψεται ;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν ; ΠΕ. οἰμώξει μακρά.
ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα.
[illegible]
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη ;
οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210
ἦκουσας αἰτὴς οὐκ εἰρανεύεται ;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες ; οὐ λέγεις ;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν ;
τί τὸ κακόν ;
ἐλάβετε ; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν ;
[illegible]
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών ; 1215
μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.
κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους ;
ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς ;
οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὔ. 1220
ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἴσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιώτατ' ἂν ληφθείσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες ;
ΙΡ. ἀλλ' ἀδύνατός εἰμ'.
ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, 1225
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοί μοι, τῷ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς ;
ΙΡ. ἐγώ ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς 1231
μηλόσφαγεῖν τε βουθύτους ἐπ' ἐσχάρας
κνισᾶν τ' ἀγυιάς.
τί σὺ λέγεις ; ποίοις θεοῖς ;
ΙΡ. ποίοισιν ; ἦμὶν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
ΠΕ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς ; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός ; 1235
ΠΕ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν ἀντὶ θεῶν θεοὶ,
οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί.
ΙΡ. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος παύσλεθρον
Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, 1240
λιγυρὸς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
ΠΕ. ἄκουσον αὖτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἓχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς ; 1245
ἀρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἶ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταθαλώσω πυρὶ καὶ κεραυνῷ,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους, 1250
πλεῖν ἐξακοσίους τὸν ἀριθμὸν· καὶ δὴ ποτε
εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρίσχε πρᾶγματα.
σὺ δ' εἰ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη διαμῃρὸ
τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως 1255
οὐ τὰ γέρων ὢν στόμαι τρίμβολον.
ΙΡ. διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν
ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήσεις ; οὐ ταχέως ; εὐρὰξ πατάξ.
ΙΡ. ἢ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὗμὸς πατήρ.
ΠΕ. οἰμοι τάλας. οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη 1260
καταβαλώσεις τῶν νεοτέρων τινά ;
ΧΟ. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς ἀντ.
[illegible]
μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἴτω 1265
τῆδε βροτὸν θύσιν πέμπειν καπνόν.
ΠΕ. δεινὸν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον. εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
ΚΗ. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακλέυσον. ΠΕ. τί σὺ λέγεις ;
ΚΗ. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ. 1275
ΠΕ. δέχομαι. τί δ' οὗτος οἱ λεῴ τιμῶσί με ;
ΚΗ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν.
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν, 1280
ἑλακωμόμουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
σκυτάλαι ἐφόρουν· νῦν δ' ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμουσόμενοι. 1285
πρῶτον μὲν εἰθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἑωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόμαθ' ἵν κείμενα.

πάντες μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
[illegible]
Ὀποιοτιῶν δ' ὀβελιαλῶν οὐκ ἴχνη κόραξ,
[illegible]
Σεμνοκομῶ δὲ κἀττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὅστις ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκεν ὄψιτα
ἱπτὸ στυφοκάλιον τὴν κεφαλὴν πεπληγμένο.
ᾄδων δ' ὑπὸ φλοριαΐδιας πάντες μελη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνελοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
ἢ πέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκείθεν. ἐν δὲ σοὶ λέγω'
ἤδεισ' ἐκείθεν δεῖρο πλεῖν ἡ μύριοι
πτερῶν δεύμενοι καὶ τρύπων γαμψωνύχων'
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ πολλῶν.

ΠΕ. οὐκ ἆρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν·
ΜΑ. Μαυῆς δέ φερέτω μοι θύραξε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟ. ταχὺ δ' ἂν πολυΐνοφα τὰν πῦλιν
καλοῦ τις ἀνθρώπων.

ΠΕ. τίχη μόνον προσείη.

ΧΟ. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἁμᾶς πόλεως.

ΠΕ. ἕλκυε φέρων κάλαμον.

ΧΟ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγαυόφρονος Ἴσυγίας
εὐάμερον πρόσωπον.

ΠΕ. ὦς βλακικῶς διακονεῖς'
οὐ θᾶττον ἐγκοίησεις;

ΧΟ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν, ἀντ.
σὺ δ' αἰθέρι ἐξάρμα,
τίπτων γε τοῦτον ὠθῶ.
πάνυ χάρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.

ΠΙ. Μαυῆς γὰρ ἐστι δειλός.

ΧΟ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
[illegible]
τά τε μυσιχ' ὁμοῦ τά τε μαιτικὰ καὶ
τὰ βαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνεμ' ὀρῶν πτερώσεις.

ΠΕ. οὗ τοι μὰ τὰς κερκυηδας ἔτι σοῦ σχήσομαι, ἀντ.
οὔτως ὀρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑ. γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ὧν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

ΠΕ. ἴσικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἰσ' ἄγγελος.

ᾄδων γὰρ ὧδε τὸν ἀετοὺς προσέρχεται.

ΠΑ. αἰδοῖ
οἷον ἐστιν οἰζὺν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὁρνιθομαδὸν γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.

ΠΑ. πάντων μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοὺς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΕ. καὶ νὴ Δί' ἀνδρῶν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεφλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

ΠΑ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.

ΠΕ. ἀλλ' ἔστω [illegible]
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κυρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμοις 1355
ἀπέλασῃ τὰν, ἂν νὴ Δί' ἐλθῶν ἐνθαδὶ,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕ. οὐδὲν γ'. ἐπειδὴπερ γὰρ ἠλθες, ὦ μέλε, 1360
εἶτουν, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανῶν.
σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οὐάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τίπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον ἐλάτιρα, 1365
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τοιδὶ λόφον,
[illegible]
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.

ΠΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.

ΚΙ. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις'
πέτομαι δ' οὐκ ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων

ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίον δεῖται πτερῶν. 1375

ΚΙ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐρέτᾳ
[illegible]
τί δεῖρο πόδα σὸ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙ. ὦμοι γεγέθομαι [illegible] 1380
λαγί' ὑπέρτερα δέμας.

ΠΕ. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙ. ἐπὶ σοὶ πτερὰ δεῖ [illegible]
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νεφοβόλους ἀναδολάς. 1385

ΠΕ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναδολὰς λάβοι;

ΚΙ. κρίματα μὲν οὖν ὑντεῖσθον ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυρώμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια τινα καὶ σκώτια καὶ κναναυγέα
καὶ πτεροδύνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα. 1390

ΠΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγε.

ΚΙ. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ διεμοί σοι τὸν ἀέρα
[illegible]
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΕ. ὤμπ. 1395

ΚΙ. τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
ἁμ' ἀετῷ [illegible]

ΠΕ. νὴ τὸν Δί' ἢ 'γὼ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὀδὸν,
τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἁλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων. 1400
χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

ΠΕ. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

ΚΙ. ταυτὶ πεποίηκας τὼν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί;

ΠΕ. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων 1405
Λεωτροφῆδη χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν;

ΚΙ. [illegible] καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἴγωγ' οὐ παύσομαι, τοὖτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥ. ὄρνιθές τινες οἷδ' οὐδὲν ἧττες πτεροποίκιλοι, 1411
ταινιοπίτερε ποικίλα χελιδοΐ'

ΠΕ. τοντὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεργήγορεν.

ὃδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
[illegible]
ΣΥ. [illegible] 1415
ΠΕ. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ἆδειν μοι δοκεῖ.
[illegible]
ΣΥ. τίς ὁ πτερῶν δεῖν' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
ΠΕ. ὀδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
ΣΥ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πέθῃ τὸ δεύτερον. 1420
ΠΕ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
ΣΥ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης, ΠΕ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
ΣΥ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δῆσαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
ΠΕ. ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον;
ΣΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' οἱ λυσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἑρμάτος πολλὰς καταπεσὼκὼς δίκας.
ΠΕ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἶπέ μοι, 1430
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΥ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴν τοσουτονί
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
ΣΥ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε.
ΣΥ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ;
ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. ΣΥ. πάντες;
ΠΕ. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε 1440
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
διεῖσθ' γέ μου τὸ μειράκιον Διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποῆσθαι τὰς φρένας. 1445
ΣΥ. λόγοισί τἄρα καὶ πτεροῦνται;
ΠΕ. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τ' ἀνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. 1450
ΣΥ. ἀλλ' οἱ βαλλόμενοι.
ΠΕ. τί δαὶ ποιήσεις;
ΣΥ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κοίφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κἄτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί, 1455
κἄτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.
ΠΕ. μανθάνω.
ὧδι λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὸς ἄκων ὁ ξένος.
ΣΥ. [illegible] μανθάνεις.
ΠΕ. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. 1460
ΣΥ. πάντ' ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.
ΠΕ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κἀλλίστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΥ. οἶμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις.
ΠΕ. πτερὸν μὲν οὖν,

οὗτί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν. 1465
ΣΥ. οἴμοι τάλας.
ΠΕ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
[illegible]
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
ΧΟ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ- στρ. 1470
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
[illegible]
ἔστι γὰρ δένδρων πεφυκὼς
ἕκατόπτ τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεώνυμος, 1475
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δεινὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἥρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς 1480 ἀντ.
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πύρρω τις ἐν
τῇ λύκων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω- 1485
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι, πλὴν τίς ἐσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ὑτύχοι τις ἥρῳ 1490
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὁρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα ταπιδέξια.
ΠΡ. οἶμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πεισθέταιρος ἐστιν; 1495
ΠΕ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
τίς οὐγκαλυμμός;
ΠΡ. τῶν θεῶν ὁρᾶς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;
ΠΕ. μὰ Δί' ἔγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕ. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. βουλυτός, ἢ περαιτέρω;
ΠΕ. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. 1501
ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ΠΕ. ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕ. οἴμωξε μεγάλ'. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
ΠΕ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
ΠΕ. τί γὰρ ἔστι; 1505
ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γὰρ οἷσθ' μ', εἶ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
ΠΕ. ἰοὺ ἰού. 1510
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δή, κἄτα θαρρήσας λέγε.
ΠΡ. ἄκουε δή νυν. ΠΕ. ὡς ἀκούοιντος λέγε.
ΠΡ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕ. πηνίκ' ἄτ' ἀπώλετο;
ΠΡ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα. 1515
[illegible]
θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσα μηρῶν ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ 1520

πτεινῶντες ὥσπερ Ἕλληνοί κεκμηκότες
ἐπιστρατεύσειν φὴς' ἄνωθεν τῷ Διΐ,
εἰ μὴ παρίξει ταμπόρι' ἀτεφγμένα,
[illegible]

ΠΕ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες 1525
ἄνωθεν ὑμῶν·

ΠΡ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδη·

ΠΕ. ὄνομα δὲ τοὐτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν; ΠΡ. ὁ τι ἐστίν; Τριβαλλοί.

ΠΕ. μανθάνω.
ἐιτεῦθεν ἄρα τοὶπιτριβείης ἐγένετο. 1530

ΠΡ. μάλιστα πάντων. ἐν δὲ σοι λέγω σαφές·
[illegible]
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ἡμεῖς δέ μη σπεύδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν, 1535
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διῷ.

ΠΕ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια;

ΠΡ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ πᾶλλ' ἅπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ κεῶρια, 1540
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα.

ΠΕ. ἅπαντά τοὶ αὐτῷ ταμιεύει.

ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
ἢν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
τοὐτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φρίσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἰμ' ἐγώ. 1545

ΠΡ. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.

ΠΡ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.

ΠΕ. νὴ τὸν Δί' οἶδ' ὅτα θεομισὴς ἔφυς.

ΠΡ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ὑπὸ 1550
[illegible]
ΠΕ. καὶ τὼν δίφρον γε διφροφόρει τονοῖ λαβών.

ΧΟ. πρὸς δὲ τοὶς Σκιάποσιν λί- στρ.
μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὔ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης· 1555
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεύμενος ψυχῆν ἰδεῖν, ἢ
ζώντ' ἐκεῖνον πρῶλιπε,
σφάγ' ἔχων κάμηλον ἀ-
μνῶν τιν', ἧς λαιμοὶς τεμὼν, 1560
[illegible]
πρὸς τὸ λαῖγμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣ. τὼ μὲν πάλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας 1565
ὧδὲν τοῦτι πάμεστιν, οἱ πρεσβεύομεν.
οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀμοτέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβιδιεῖς θἠμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιάν;
τί, ὦ κακόδαιμον; Δαισπόδιας εἰ τὴν φύσιν.
ὦ δημοκρατία, ποῦ πρωβιβᾷς ἡμᾶς ποτε, 1570
εἰ τουτονὶ γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

ΤΡΙ. ἔξεις ἀτρέμας·

ΠΟΣ. οἰμωζε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρώμεν, Ἡράκλεις;

ΗΡ. ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, 1575
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

ΠΟΣ. ἀλλ', ὦγαθ', [illegible] ἀλλαγ' ἐ
πρέσβεις.

ΗΡ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.

ΠΕ. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἀνθρακας. 1580

ΗΡ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

ΗΡ. τὰ δὲ κρία τοῦ ταὼ ἐστίν; ΠΕ. ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὠρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. 1585

ΗΡ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν;

ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις.
τι ἔστι;

ΗΡ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

ΠΕ. ἕλαιον οἷς ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπὰρ' εἶναι πρέπει. 1590

ΗΡ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τελμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν. 1595

ΠΕ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν εὐδέηται δρᾶν,
σπονδὰς ποιῆσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1600
τὸν Διὸς ἀποδοῦναι· κἀν διαλλατώμεθα.
[illegible]
ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυρανίδος; 1605

ΠΕ. ἰλλῆσθες· οὐ γὰρ μείζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω·
νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους, 1610
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὶπιορκοῦντος λάθρα
προσπτάμενος ἐκκύψει τὸν ὀφθαλμὸν θεῶν.

ΠΟΣ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά τοι καλὸς λέγεις.

ΗΡ. κἀμοὶ δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὶ σύ φῄς; 1615

ΤΡΙ. ναβαισατρεῦ

ΠΕ. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὖτος. ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσασθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῳ θεῶν
εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
μενετοὶ θεοὶ, καὶ μὰποδιῶ μισητίαν, 1620
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα.

ΠΟΣ. φὴρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ·

ΠΕ. ὅταν διαριβμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λοίμενος,
καταπτάμενος ἰκτῖνος, ἁρπάσας λάθρα,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ὠνοῖτ' τῷ θεῷ. 1625

ΗΡ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τουτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὼν Τριβαλλὸν νυν ἐροῦ.

ΗΡ. ὁ Τριβαλλὸς, οἰμῶξαι δοκεῖ σοι;

ΤΡΙ. σανυάκα
βακταρικρούσα. ΗΡ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.

ΠΟΣ. εἰ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ. 1630

ΗΡ. οὗτος, δοκεῖ δρὰν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

ΠΕ. καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διΐ,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν.
ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ΠΕ. ὀλίγον μοι μέλει.
ΗΡ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα. 1640
ΠΟΣ. τί, φῄζῃς; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτειs δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς, τὰ πάντ' ἐν τοῖσι τοῦ τυράννου.
πέμψ ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅστ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
ΠΕ. οἶμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται. 1646
δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχωρήσων, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος. 1650
ΗΡ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;
ΠΕ. σὺ μέντοι νὴ Δία,
ὧν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἂν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡ. τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα 1655
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων;
ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον· 1660
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων
γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς 1665
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.
ΗΡ. ἐμοὶ δ' ἆρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν;
ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἦλθ σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;
ΗΡ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι. 1670
ΠΕ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἧς, καταστῶσα σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
ΗΡ. δίκαι' ἐμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι. 1675
ΠΕ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΠΟΣ. τἀναντία ψηφίζομαι.
ΠΕ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
ΤΡΙ. καλάνδ κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλινὰ
ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
ΠΟΣ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει, 1680
εἰ μὴ βατίζει γ' ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
ΠΕ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
ΠΟΣ. σφῶ νὺν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
ΗΡ. ἡμῖν δ' λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
ΠΕ. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι
ἐς τοὺς γάμους.
ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὑπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.

ΠΟΣ. ὑπτᾶς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθεῖαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.
ΠΕ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δύτω τις δεῦρό μοι.
ΧΟ. ἔστι δ' ἐν Φανιάσι πρὸς τῇ ἀντ.
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ- 1695
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, 1700
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς 'Αττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται. 1705
ΑΓ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πρήττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτῆνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμβαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἕλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, 1710
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ ῥᾴτὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωμώμαστος ἐς βάθος κύκλου 1715
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαφέρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ἀδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.
ΧΟ. ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε, 1720
περιπέτεσθε
μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμου τῆδε πόλει γήμας. 1725
μεγάλα μεγάλα κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ἐπαείδειν
καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν. 1730
"Ηρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ στρ.
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοις μέγαν
Μοῦσαι ξυνέκλωσαν
τυῶν' ὑμέναιον. 1735
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως ἀντ.
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους.
Ζηνὸς πάροχος γάμων 1740
κεὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ἐγκαινίσατε ἐγκαινίσατε
ἄγαμαι δὸ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χρονίας κλήσατε βροντὰς, 1745
τὰς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνὸν.
ΧΟ. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον, 1750
ὦ χρόνιαι βαρυαχέες
ὀμβροφόροι θ' ἅμα βροντᾶι,
αἷς ὄβε νῦν χθόνα σείει.
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,

καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἕξει Διός.
Ὑμὴν ὦ. Ὑμέναι' ὦ.
ΠΕ. ἕπεσθε νὺν γάμοισιν, ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἴτ' ἐπὶ πέδον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
[illegible]

χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
ΧΟ. ἰάλαλαί, ἰὴ παιήων,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ἐπειγόμενε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
ΚΑΛΟΝΙΚΗ.
ΜΥΡΡΙΝΗ.
ΛΑΜΠΙΤΩ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ΠΑΙΣ.
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.
ΤΟΞΟΤΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπρὶλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα διδράκασι, τὸ μὲν πρῶτον φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μίλα γελοίως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἁλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Δυσιστράτης ἱκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγίνεται· ἡ δὲ χντροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς πρεσβείας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταὐτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Δυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἑκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσήκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Δυσιστράτη παρὰ τὸ λύσαι τὸν στρατόν.

ΑΛΛΩΣ.

Δυσιστράτη καλέσασα τὰς πολιτίδας
ἐπέθετο φείγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
ὅπως, γενομένης νὺν στάσεως ἐμφυλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λύγῳ
μένωσί τ' οἶκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τιὲς δ' ἀπεχώρουν. εἶ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμοιοίας γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέρρησαν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

'Αλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς Πανὸς, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
οἰδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐντανθὶ γυνή,
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ Καλονίκη.

ΚΑ. καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ'. ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ΛΥ. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὅτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι.

ΚΑ. καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.

ΛΥ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἁπαντἂν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν.

ΚΑ. ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
ἥξουσι· χιλεπὴ τοι γυναικὸς ἐξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.

ΛΥ. ἀλλ' ἦν γὰρ ἕτερα τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς.

ΚΑ. τί δ' ἐστὶν, ὦ φίλη Δυσιστοάτη,
ἐφ' ᾧ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΛΥ. μέγα.

ΚΑ. μῶν καὶ παχύ;

ΛΥ. καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΑ. κἄτα πῶς οὐχ ἥκομεν;

ΛΥ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.

ΚΑ. ἦ που τι λεπτὸν ἐστι τοὐρριπτασμένον.

ΛΥ. οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἔστιν ἡ σωτηρία.

ΚΑ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἵξετο.

ΛΥ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους
βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.

ΛΥ. Βοιωτίους τε πάντα ἐξολωλέναι.

ΚΑ. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄβαλε τὰς ἐγχέλεις.

ΛΥ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπεγλωττήσομαι
τοιούτων οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Πελοποννησίων
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.

ΚΑ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρύνιμον ἐργασαίατο
ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
καὶ Κιμβερικ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;

ΛΥ. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
χἠ 'γχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.

ΚΛ. τίνα δὴ τρόπον ποθ';

ΛΥ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ,
κροκωτὸν ἅρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.

ΛΥ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν ΚΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.

ΛΥ. μήτε ξιφίδιον. ΚΛ. κτήσομαι περιβαρίδας.

ΛΥ. ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;

ΚΛ. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.

ΛΥ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὄψει τοι σφῷδρ' αὐτὰς 'Αττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.

ΚΛ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἵδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαξεῦγκασ' ὄρθριαι.

ΛΥ. οὐδ' ἂς προσεδόκων καλυγιζόμην ἐγὼ
πρώτιστ' ἐπιπτεσθαι δέουσ' ταῖς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν.

ΚΛ. ἡ γοῦν Θεογένους
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοὐκάτειον ἥρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δὴ σοι προσέρχονταί τινες·
αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν; ΛΥ. 'Αναγυρουντόθεν.

ΚΛ. νὴ τὸν Δία·
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

ΜΥ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς;

ΛΥ. οὐκ ἐπαινῶ, Μυρρίνη,
ἥκουσαν ἄμτι περὶ τοιούτων πραγμάτων.

ΜΥ. μάλιστα γὰρ εὕρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἶ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὐνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τὰς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἑλθεῖν.

ΜΥ. πολὺ σὺ κἄλλιον λέγεις.

ἡδὺ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.
ΛΥ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σου φαίνεται.
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. 80
κἂν ταῦρον ἄγχοις.
ΛΑ. μάλα γ' οἷὼ καὶ τὼ σιώ·
γυμνάδδομαί γα καὶ ποτὶ πιγὰν ἅλλομαι.
ΛΥ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθὸν ἔχεις.
ΛΑ. ἆπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑπωμαλώσσετε.
ΛΥ ἠδὶ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεᾶνις ἀτέρα;
ΛΑ. πρᾶσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία 85
ἵκει ποθ' ἡμέ.
ΛΥ. νὴ Δί', ὦ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
ΚΛ. καὶ νὴ Δία
κομψάτατα τὴν βληχὼ γε παρατετιλμένη.
ΛΥ. τίς δ' ἀτέρα παῖς; 90
ΛΑ. χαῖα ναὶ τὼ σιώ,
Κορινθία δ' αὖ.
ΛΥ. χαῖα νὴ τὸν Δία
δῆλη 'στὶν οὖσα τανταγὶ τἀντεῦθενί.
ΛΑ. τίς δ' αὖ συναλιᾶξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τὰν γυναικῶν; ΛΥ. ἦδ' ἐγώ.
ΛΑ. μύσιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ. ΜΥ. νὴ Δί', ὦ φίλη γύναι, 95
λέγε ὅῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.
ΛΥ. λέγοιμ' ἂν ἥδη. πρὸς λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΥ. ὅ τι βούλει γε σύ.
ΛΥ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας ; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι 100
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
ΚΛ. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τᾶλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτη.
ΛΥ. ὁ δ' ἐμὸς γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΛΑ. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ πόκα, 105
πορπακισάμενος ἁρροῖσος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΛΥ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ἤλειψ' ἂν ὑπερφυᾶ πλινθίον,
δι' ἣν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία. 110
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγὼ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον ;
ΜΥ. . νὴ τὸ θεώ·
ἐγὼ μὲν ἂν κἂν εἷ με χρείη τοὖγκυκλον
τουτὶ καταδῦσαν ἐκπιεῖν αἰθημερόν.
ΚΛ. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὑσπερεῖ ψῆτταν δοκῶ 115
δοῦναι ἑαυτῆς παγκαλοῦσα θἠμιεσν.
ΛΑ. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
ἕλσοιμ', ὅτα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
ΛΥ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γάρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γάρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν 120
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ ΜΥ. τοῦ ; φράσον.
ΛΥ. ποιήσετ' οὖν ;
ΜΥ. ποιήσομεν, κἂν ἀποκαίεσθ' ἡμᾶς δέον.
ΛΥ. ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πόσυ.
τί μοι μεταστρέφεσθε ; ποῖ βαδίζετε ; 125
αὖται ; τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε ;
τί χρὼς τέτραπται ; τί δάκρυον κατείβεται ;
ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ' ; ἢ τί μέλλετε ;
ΜΥ. οἷκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ΚΛ. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω. 130
ΛΥ. ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα ; καὶ μὴν ἄρτι γε
[illegible]
ΚΛ. ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κἂν μὲ χρῇ, διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν· τοὔτο μᾶλλον τοῦ πίους
οὐδὲν γάρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη. 135
ΛΥ. τί δαὶ σύ ; ΜΥ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
ΛΥ. ὦ παγκατάπτυστ' ὀθνέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἔτὸς ἀφ' ἡμῶν εἶσιν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ', ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γάρ ἐὰν γένῃ 140
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
[illegible]
ΛΑ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ
γυναῖκας ἐσθ' ὑπτᾶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ὅμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
ΛΥ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τοιῶν γυνή. 145
ΚΛ. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχούμεθ' ἡδ' οὐ δὴ λέγεις,
ὁ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
γένοιτ' ἂν εἰρήνη ;
ΛΥ. πολὺ γε νὴ τὼ θεώ.
εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι
κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις 150
γαμαὶ παφιοίμεν, βελτα παρατετιλμέναι,
στύοιντ' ἂν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπλεκοῦν.
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εἰ οἷδ' ὅτι.
ΛΑ. ὁ γὰν Μενέλαος τᾶς 'Ελένας τὰ μάλα πα 155
γυμνᾶς παρενιδὼν ἐξέβαλ', οἶῶ, τὸ ξίφος.
ΚΛ. τί δ', ἦν ἀφῇσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε ;
ΛΥ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
ΚΛ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ 160
ἕλκωσιν ἡμᾶς ; ΛΥ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
ΚΛ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί ;
ΛΥ. παρέχειν χρὴ κακῶς.
οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οἰδέποτ' εἰφρανθήσεται 165
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
ΚΛ. εἶ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χὡμῖν ξυνδοκεῖ.
ΛΑ. καὶ τὼς μὲν ἁμὼν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες
παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὼν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυίᾳχετον 170
πᾶ καί τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδῆν ;
ΛΥ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
ΛΑ. οὐχ ἁς πόδας γ' ἔχωντι ταὶ τριήρεις
καὶ τὼργύριον τὼβυσσον ἢ παρὰ τᾷ σιῷ.
ΛΥ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον· 175
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
ΛΑ. παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, καλῶς. 180
ΛΥ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
ξυνομόσαμεν, ὅπως ἂν ἀκριβέστερον ἔχῃ ;
ΛΑ. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμώμεθα.
ΛΥ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκίθαινα ; ποῖ βλέπεις ;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ἵππιαν τὴν ἀσπίδα, 185
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις.
ΚΛ. [illegible]
τὶν' ὅρκον ὁρκώσειε ποθ' ἡμᾶς ;
ΛΥ. ὄντινα ;

εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ, φασίν, Αἰσχύλος ποτέ, 190
μηλοσφαγούσιν.

ΚΑ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
εἰς ἀσπίδ' ὁμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.

ΛΥ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος;

ΚΑ. εἰ λευκὸν ποθεν
ἵππον λαζοῖσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.

ΛΥ. ποῖ λευκὸν ἵππον;

ΚΑ. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς;

ΛΥ. ἐγὼ σοι νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖναι κελεύουσ' κλεισὶ μεγάλην ἵστασαι 195
μηλοσφαγοῦσαι θάσιον οἶνου σταμνίον,
ὑπὲρ δὲ τοῦτον ἐν τῇ κλεισὶ μὴ πιεῖν ὕδωρ.

ΛΑ. φεῦ δᾶ, τὸν ὅρκον ἅβατον ὡς ἐπαινῶ.

ΛΥ. φερέτω κύλικά τις ὑνδοθεν καὶ σταμνίον.

ΚΑ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμὸν ὅσος. 200
ταύτην μὲν ἄν τις εἰθὲς ἡσυχίη λαζῶν.

ΛΥ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τὸν κάπρον.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοπησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εἰμενής.

ΚΑ. εὖ γε σὺ καὶ κατ' ἐμὲ κυρεῖς κύλιξ. 205

ΛΑ. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.

ΛΥ. ἐᾶτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.

ΚΑ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.

ΛΥ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ'
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω· 210
ὑμεῖς δ' ἀποκείσθε ταὐτὰ κἀμεδώσετε.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ

ΚΑ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
ΛΥ. ἔστιν, ὅπως ἂν πράττεται τἀντεῦθεν. λέγε.
ΚΑ. ἔστιν πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἑστυκώς. παπαῖ. 215
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.

ΛΥ. οἶκοι δ' ἀταιρώτη διάξω τὸν βίον

ΚΑ. οἶκοι δ' ἀταιρώτη διάξω τὸν βίον
ΛΥ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
ΚΑ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, 220
ΛΥ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
ΚΑ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
ΛΥ. κοὐδέποτ' ἐκεῖνα ταῦτα ποιῶν πεισόμαι.
ΚΑ. κοὐδέποτ' ἐκεῖνα ταῦτα ποιῶν πεισόμαι.
ΛΥ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία, 225
ΚΑ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία,
ΛΥ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΚΑ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΛΥ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά.
ΚΑ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά. 230
ΛΥ. οὐ στήσομαι λίαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΚΑ. οὐ στήσομαι λίαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΛΥ. ταὐτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίομ' ἐντευδενί·
ΚΑ. ταὐτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίομ' ἐντευδενί·
ΛΥ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ. 235
ΚΑ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
ΛΥ. ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥ. νὴ Δία.
ΛΥ. ὑμῖν' ἐγὼ καθαίρω τῆνδε.
ΚΑ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εἴδοις ἀλλήλων φίλαι.

ΛΑ. τίς ὀλολυγά; 240

ΛΥ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον'
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῖν εὖ τίθει.

τοὺς δ' ἄλλους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.

ΚΑ. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηδήσειν οἴει
τοὺς ἀνδρας εἰθύς;

ΛΥ. ἀλλ'ον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.

ΚΑ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτ' γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἅμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν. [ἀλγεῖς

ΧΟ. ΓΕ. χώρει, Δράκης, ἴγουν βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον
κορμοῦ τοσοντονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας. 255
ἢ πόλλ' ἀλαπτ' ἔνεστιν ἔν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ, στμ.
ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἦλπισ', ὦ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν 260
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρίτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισιν
τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φι-
λοιτάγε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,
ὅσαι τὸ πράγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθαν,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες 269
πᾶσαι ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνταί· ἀντ.
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρώτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' 275
ὅμως Λακωνικὼν πνέων
ᾠγετο θώπλα παραδοὺς ἐμοὶ,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πίνων, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἐξ ἐτῶν ἑπτουτος. 280
οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις κα-
θεζόμενον.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ὄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπτόλεις τοὐμὸν τροπαῖον εἴη. 285
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ στρ.
λοιπὸν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἱ σπονδὴν ἔχω·
χώπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290
ὡς ἐμοὶ γε τὼ ξύλω τὼν ὦμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φιλ. φεῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. 295
ὡς δεινόν, ὄναξ Ἡράκλεις, ἰαντ.
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττῶσα τῷβλεμὶ δάκνει·
κἄστιν γε λῆμινον τὸ πῦρ
τοὔτο πᾶσῃ μηχανῇ. 300
οὐ γάρ ἂν ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἕβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,
καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.

ἰνὼ ἰού τοῦ καπνοῦ.
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὕκουν ἄν, εἰ τὸ μὲν ξύλον θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
ἄφαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
ὠμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιΐᾳ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
σὺν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτως ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη ἐγγυεποῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

ΧΟ. ΓΥ. λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.
πέτου πέτου, Νικοδίκη, στρ. 321
πολὺ ἐμπεπρησθαι Κελεύκην
τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσητῶ
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων
ὑπό τε γερόντων ὀλίθρων. 325
ἀλλὰ φυσᾶτε τοῦτο. μῶν ὑστερήσατε βοηθῶ;
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ
πατάγου κυτρέιον,
δυεῖλαιτ' ὠπτερύγωσεν 330
• • •
στιγματίαις θ', ἁρπαλέως
ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομένοις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
ἤκουσα γὰρ τυφογέρον- ἀντ. 335
τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
ἐς πόλιν, ὡς τριτἄλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπ᾽ὠν, 339
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν.
ἄε, ὦ θεα, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν βυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
πολίτας,
ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας. 345
καί σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
Τριτογένει', ἵν' τις ἐκεί-
νας ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ΣΤ. ἔασον ὦ. 350

ΧΟ. ΓΥ. τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνῳ ποιηροί·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.

ΧΟ. ΓΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
ἔοικε γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟ. ΓΥ. τί βάλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;

καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὖπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟ. ΓΕ. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν εἰάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατάξει τὸ ξύλον τύπτουτ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;

ΧΟ. ΓΥ. ὠμεσθα δὴ τὰς κἀλπίδας χήμεῖς χαμᾶζ' ὅπως ἂν,
ἵν' προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

ΧΟ. ΓΕ. εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τοὐτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωιὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

ΧΟ. ΓΥ. καὶ μὴν ἴδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τὰς ὄρχεων λάβῃται.

ΧΟ. ΓΕ. εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν σου 'κκοκκιῶ τὰ γήρα.

ΧΟ. ΓΥ. ἄπτου μόνου Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.

ΧΟ. ΓΕ. τί δ', ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;

ΧΟ. ΓΥ. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.

ΧΟ. ΓΕ. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
οὐδὲν γὰρ ὧδὶ θρέμμ' ἀναιδὲς ἔστιν ὡς γυναῖκες.

ΧΟ. ΓΥ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὐδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥοδίππη.

ΧΟ. ΓΕ. τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;

ΧΟ. ΓΥ. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;

ΧΟ. ΓΕ. ἐγὼ μέν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ἐφλέψω.

ΧΟ. ΓΥ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.

ΧΟ. ΓΕ. τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; 375

ΧΟ. ΓΥ. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.

ΧΟ. ΓΕ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.

ΧΟ. ΓΥ. εἰ ῥύμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ
ΧΟ. ΓΕ. ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ὦ σαπρά; [παρέξω.
ΧΟ. ΓΥ. καὶ ταῦτα νυμφικὸν γε.
ΧΟ. ΓΕ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους·
ΧΟ. ΓΥ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
ΧΟ. ΓΕ. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. 380
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλίᾳει.
ΧΟ. ΓΕ. ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
ΧΟ. ΓΥ. σὺν ἔργον, ὀχελῶε.
ΧΟ. ΓΕ. οἴμοι τάλας. ΧΟ. ΓΥ. μῶν θερμὸν ἦν;
ΧΟ. ΓΕ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
ΧΟ. ΓΥ. ἅρδω σ', ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
ΧΟ. ΓΕ. ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τρέμων.
ΧΟ. ΓΥ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

ΠΡΟ. ἀρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χὠ τυμπανισμὸς χοἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γὼ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τηκλησίᾳ; 390
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὦρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
αἰαῖ "Ἀδωνιν, ἔφησιν, ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους, 395
κόπτεσθ' "Ἀδωνιν, ἔφησίν· ὁ δ' ἐβάδιζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἐπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκούσασθαι.

ΧΟ. ΓΕ. τί δῆτ' ἂν, εἰ πίδοιτο καὶ τὴν τῶν Ἐβρις;
αἱ τἆλλα θ' ὑβρίκασι κἀκ τῶν καλπίδων 400

[illegible]

ΠΡΟ. τῇ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἵλικὸν, δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὖτοὶ ξυμποιῆσεν μεθ᾽
ταῦσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
ΧΟ. ΓΕ. ὦ πόλλ᾽ ἀναλώσασ᾽ ἔπη, πρὸβουλε τῇσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις ;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ᾽ ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ᾽ ἄνευ κονίας ;
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ᾽, ὦ μέλ᾽, οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοι-
σιν εἰκῆ
τὴν χεῖρ᾽· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κινλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θέλω ᾽γὼ σωφρόνως ὥσπερ κύρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν᾽ ἑνθαδὶ, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεβίζῃ.
ΧΟ. ΓΕ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδά-
λοις ; στρ.
οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀνεκτέα τάδ᾽, ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ᾽ ἐμοῦ
ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
Κραναὰν κατέλαβον,
ἐφ᾽ ὅ τι τε μεγαλύτερον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
ἱερὸν τεμενος. [ἐλεγχους.
ἀλλ᾽ ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάντας
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐὰν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα
μεθέντας. [πυθέσθαι,
ΠΡΟ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ᾽ ἐπιδρωῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι
μοχλοῦσιν.
ΛΥ. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε
δι᾽ αὐτό.
ΠΡΟ. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ ;
ΛΥ. καὶ τἄλλα γε πάντ᾽ ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς
ἐπέχοντες, 490
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ᾽ οὖν τοῦδ᾽ οὕνεκα
δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ᾽ οὐκέτι μὴ
καθέλωσιν.
ΠΡΟ. ἀλλὰ τί δράσεις ;
ΛΥ. τοῦτό μ᾽ ἐρωτᾷς ; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
ΠΡΟ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον;
ΛΥ. τί δὲ θεινὸν τοῦτο νομίζεις ;
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντων ἡμεῖς ταμιεύομεν
ὑμῖν ; 495
ΠΡΟ. ἀλλ᾽ οὐ ταυτόν. ΛΥ. πῶς οὐ ταυτόν ;
ΠΡΟ. πολεμητέον ἔστ᾽ ἀπὸ τούτου.
ΛΥ. ἀλλ᾽ οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
ΠΡΟ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ᾽ ἄλλως ;
ΛΥ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡΟ. ὑμεῖς ;
ΛΥ. ἡμεῖς μέντοι. ΠΡΟ. σχέτλιόν γε.
ΛΥ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ.
ΠΡΟ. δεινόν γε λέγεις. ΛΥ. ἀγανακτεῖς᾽
ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ᾽ ἐστὶν ὅμως. 500
ΠΡΟ. νὴ τὴν Δήμητρ᾽ ἀδικὼν γε.
ΛΥ. σωστέον, ὦ τᾶν. ΠΡΟ. κεἰ μὴ δίομαι ;
ΛΥ. τοῖδ᾽ οὖνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
ΠΡΟ. ὑμῖν δὲ πάθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ᾽ εἰρήνης
ἐμέλησεν ;
ΛΥ. ἡμεῖς φράσομεν.

ΠΡΟ. ἰὼ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἵλικὸν, δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὖτοὶ ξυμποιῆσεν μεθ᾽
ταῦσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
ταῖσιν γυναιξὶ ἀπ᾽ αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί᾽
ὦ χρυσαγὸς, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ᾽ ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
σὺ δ᾽ ἦν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἁρμοσον.
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμων ταδὶ λέγει
γναίων· καὶ πέος ἔγωντ᾽ οὐ παιδικόν·
ὦ σκυτοτόμε, τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς
τοῦ τῆς γυναικὸς μου πιέζει τὸ ζυγόν,
ἀθ᾽ ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ᾽ οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.
τοιαῦτ᾽ ἀπήντηκ᾽ εἰς τοιαυτὶ πράγματα,
ὅτε γ᾽ ὧν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται, ταργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ᾽ ἀνοίγετε ταχέως, φησὶ τοῖς μοχλοῖς
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
τί κέχρηται, ὦ δύστηνε; ποῖ δ᾽ αὖ σὺ βλέπεις,
οἷδὲν ποιῶν ἀλλ᾽ ἢ κατηλεῖον σκοπῶν;
οἱ γ᾽ ὑποβαλόντες τοῖς μοχλοῖς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἑλκυσλείουσι· ; ἐνθενδὶ δ᾽ ἐγὼ
ξυνεκμοχλεύσω.
ΛΥ. μηδὲν ἑκμοχλεύετε·
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν ;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
ΠΡΟ. ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ ; ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ τοξότης ;
ξυλλάμβαν᾽ αὐτὴν κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
ΛΥ. εἶ τᾶρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν κλαύσεται.
ΠΡΟ. ἐδειμασ, οὗτος ; οὐ ξυναρπάσει μέσην
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον ;
ΓΥ. Α. εἶ τᾶρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ᾽ ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
ΠΡΟ. ἰδοὺ γ᾽ ἐπιχεσεῖ. ποῦ ᾽στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὑτιὴ καὶ λαλεῖ.
ΓΥ. Β. εἶ τᾶρα νὴ τὴν Φωσφ ρον τὴν γεῖρ᾽ ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κὐδαλὸν αἰτήσεις τάχα.
ΠΡΟ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν᾽ ὑμῶν τῆσδ᾽ ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
ΓΥ. Γ. εἶ τᾶρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ΠΡΟ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλελοιφ᾽ ὁ τοξότης.
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέπο᾽ ἴσθ᾽ ἥττητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι.
ΛΥ. νὴ τὸ θεὸ γνώσεσθ᾽ ἄρα
ὅτι καὶ παρ᾽ ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μακρᾶς γυναικὸς ἐκ Θεσμοθετιδίων.
ΠΡΟ. ἀποστρέψατε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.
ΛΥ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ᾽ ἐνθοδών,
ὦ στερμαγοραιολεικθυλαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ᾽, οὐ παίσετ᾽, οὐκ ἀράξετε ;
οὐ λοιδορήσετ᾽, οὐκ ἀναισχυντήσετε ;
παύεσθ᾽, ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
ΠΡΟ. οἴμ᾽ ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
ΛΥ. ἀλλά τί γὰρ ᾧου ; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναῖξιν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι ; 465
ΠΡΟ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ᾽, εἰμπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

ΠΡΟ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς.
ΛΥ. ἀκροῶ δῆ,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.
ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὖτας ὠγκῶ.
ΓΥ. Α. κλαίσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
ΠΡΟ. τοῦτο μέν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξεις· σὺ δέ μοι λέγε.
ΛΥ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον
[illegible]
ὑπὸ σωφρονίσνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅτ'
ἐποιεῖτε,
οὐ γὰρ γοᾶζειν εἰᾶ' ἡμᾶς. κἄτ' οὐκ ἠρίσκετέ
γ' ἡμᾶς.
ἀλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις
ἔνδον ἂν οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα
πρᾶγμα·
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
λάσασαι,
τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ δ'
ὅς ἂν ἀνῇρ,
οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. 515
ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
ΠΡΟ. κἀν ὦμωξάς γ', εἰ μὴ 'σίγας.
ΛΥ. τοιγὰρ ἐγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
ἕτερόν τι ποιητέρον δῆπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ'
ἂν ὑμῶν· [ὧδ' ἀνοήτως;
εἶτ' ἠρίμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ', ὤνερ, διαπράττεσθ'
ὁ δὲ μ' εἰθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν
[illegible]
ὀποτίσεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ'
ἄνδρεσσι μελήσει. 520
ΠΡΟ. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος.
ΛΥ. πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέ-
σθαι;
ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φαινερῶς ἠκούομεν
ᾄδη,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἰφ'
ἑτ-ρος τις·
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εἰθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα
[illegible] 525
ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρὴν
ἀναμεῖναι;
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀνται-
[illegible]
κἀντισωπᾶν ὥσπερ χθιζοῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν
ἡμᾶς.
ΠΡΟ. ἐμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἐμοιγε.
ΛΥ. σιώπα.
ΠΡΟ. σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπᾶ 'γώ, καὶ ταῦτα κά-
λυμμα φορούσῃ 530
περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζώην.
ΛΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίδυ περὶ τὴν κεφαλήν,
κἄτα σιώπα,
καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον· 535
κἄτα ξαίνειν σιζωσάμενος.
κνήμους τρώγων·
[illegible]
καὶ τἄλλα μὴ μέλ[illegible]σει.
ΧΟ. ΓΥ. ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλαβώμεν.
ἐγὼ γάρ • οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη, ἀντ. 541
οὐδὲ γόνατ' ἂν κόπος ἕλοι με κωμητρὺς ἄν.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ' αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, 545
ἔνι θράσος, ἔνι δὲ τὸ σοφὸν, ἔνι φιλόπολις
[illegible]
ἀλλ', ὦ τηθῶν ἀνθρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκα-
ληθῶν,
χωρεῖτ' ὀργῆ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὖρια
θεῖτε. 550
ΛΥ. ἀλλ' ἤπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἔρως χὴ Κυπρο-
γένει 'Αφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν
κατεπτέτην,
κἄτ' ἐντέξη τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ
[illegible]
οἷμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι κα-
λεῖσθαι.
ΠΡΟ. τί ποιησάσας; 555
ΛΥ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.
ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν 'Αφροδίτην.
ΛΥ. νῦν μὲν γὰρ δὴ κἀν ταῖσι κύτραις κἀν τοῖς λα-
κάνοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ
Κορυβάντες.
ΠΡΟ. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.
ΛΥ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κἄτ' ὠνῆται
κορακίνους. 560
ΓΥ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ'
εἶδον ἐφ' ἵππου
ἐν τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον λέκιθον παρὰ
γραός·
ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ
ὁ Τηρεύς,
ἐβεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς ὀρυπετεῖς
κατέπινε.
ΠΡΟ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα
πράγματα πολλά 565
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΛΥ. φαύλως πάνυ.
ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.
ΛΥ. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε
λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ
δ' ἐκεῖσε,
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἢν τις
ἐᾷ[illegible].
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ'
ἐκεῖσε. 570
ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πρά-
γματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι;
ΛΥ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν
ἅπαντα.
ΠΡΟ. πῶς δή; φέρ' ἴδω.

ΛΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πύκον ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας τὴν αἰσχύνην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ
κλίνης
ἐκραδδῖναι τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπελέξαι,
καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτοις καὶ τοὺς πι-
λοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·
εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας.
καταμιγέντας τοίνυν τε μετοίκους καὶ τις ξένος ἢ
ψίλος ἡμῖν,
κεῖ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκα-
ταπῖξαι·
καὶ τὴν Διὰ τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι.
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κἄτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
ταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα
ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην, κἄτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαί-
ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταῖσι μαβδίζειν καὶ τολυ-
τευτῆναι
αἷς οἰδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολ'μου;

ΛΥ. καὶ μήν, ὦ παγκατάρατε,
πλεῖν ἢδὲ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρῶτιστον μὲν
γε τεκοῦσαν
κἀκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

ΠΡΟ. σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.

ΛΥ. εἶθ' ἡνίκ' ἐχρῆν εἰφραθῆναί καὶ τῆς ἥβης ἀπυ-
λαῖσαι,
μονοκιτοῖμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἠμέτερον
μὲν ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
ἀνιῶμαι.

ΠΡΟ. οὔκουν χἄνδρες γηράσκουσιν;

ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ εἴπας ὅμοιον.
ὁ μὲν ἥκων γάρ, κἂν ᾖ πολιὸς, ταχὺ παῖδα κόρην
γεγάμηκεν·
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τοῦτον μὴ
τις ἁρπάσῃ,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

ΠΡΟ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός

ΛΥ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
χωρίον ἔσται σορὸν ὠνήσει· ἐγὼ
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω·
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

ΓΥ. Α. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

ΓΥ. Β. καὶ τουτουσὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

ΛΥ. τοῦ δεῖ; τί πυθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν· ὁ Χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

ΠΡΟ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοὺς πρυτάνεις ἅπτεκρυς
ἐμαντὸν ἐπιδεῖξαι βαδίζων ὡς ἔχω.

ΛΥ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῳ πάνυ
ἤξει παρ' ἡμῶν τἀτρίτ' ἐπισκευασμένα. [θέρμις· στρ.

ΧΟ. ΓΕ. οὐκ ἔτ' ἔγρην ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἦπ' ἐλευ-
ἀλλ' ἐπαποδυόμενθ', ἄνδρες, τουτογὶ τῷ πράγματι.
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλεύσων καὶ μειζόνων 616
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μᾶλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς 'Ιππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς 620
δεῦρο συνελθόντες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήματ'·ἡμῶν τὸν τε μισθὸν,
ἔνθεν ἔζων ἐγώ. 625
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἵσι πιστὸν οἰδὲν, εἰ μὴ πεφ λύκῳ κεχηνότι.
ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι. 630
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φιλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὁπλίοις ἑξῆς 'Αριστογείτονι, 633
ὃδε θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
ΧΟ. ΓΥ. οὐκ ἂρ' εἰσιόντα σ' οἰκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώ-
σεται. ἀντ.
ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί·
ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες αὖτοι, λόγων κατάρχομεν
τῆ πόλει γνησίων·
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640
ἐπεὶ μὲ ἔτη γεγον' εἴκοσ' ἐννέ' ἀμφοῖν πρόσθεν·
εἶτ' ὀλετρὶς ἡ δεκέτις οὖσα τἀρχηγέτι·
κἄτ' ἔχουσα τῶν κροκωτῶν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις·
κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα παῖς καλὴ, 'χουσ' 646
ἀγαθὰ μὲν ἀγαθῶν·
ἅρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι:
εἰ δ' ἐγὼ γννὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἣν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων. 650 [φέρω,
τούράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρα εἰσ-
τοὺς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῴων ἐκ τῶν Μη-
δικῶν
εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφορὰς,
ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἐναπόκειται πρωτέτι κἀπέτειμεν.
ἆρα γρυτὸν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσειε τί με, 656
τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
ΧΟ. ΓΕ. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
πολλή; κἀπειδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' 661
ἀνήρ.
ἀλλὰ τὴν ἐξομίδ' ἐκδυόμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εἰδέναι, ἀλλ' οὐκ ἐτείθρωσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε, λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Δευκόβριον
ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι, 665
νῦν δεῖ, νῦν ἀνηῒσθαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε. 670
εἰ γὰρ ἐνδῶσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ 'Αρτεμισία'
ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράψω τοὺς ἱππέας.
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή. 677
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
ἐκπεσεῖν,
ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς
ἀνδράσιν.

ἀλλὰ τούτων χρὴν ἀπαυδᾶν ἐς τετημένον ξύλον
ἐγκαθημώμενα λαβόντας τοὐντοῦθεν τῶν αὐχένα.
ΧΟ. ΓΥ. εἰ νὴ τὼ θεὼ με ζωπυρήσεις,
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ἢν ἐγὼ δῷ. καὶ ποιησω
τἡμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χἠμεῖς, ὦ γαναῖκες, ὕμμιν ἐκδυόμεθα, 686
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδιᾷ ὠγριαμένων.
τὴν πρὸς ἑμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγῃ σκόροδα,
μηδὲ κνάμους μέλαγας. 690
ὡς εἰ καὶ μόνον κακὼς μ' ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
ἀετὸν τίκτουσα κἀνθαρὸς σε μαιεύσομαι. 695
οὐ γὰρ ἐμὸν φρονήσασα' ἂν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ
ἢ τε Ὀηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γάρ ἔστ' ὄνειρος οὐδέ μοι δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὥστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς θηκίτη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ 700
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκίλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν'
οἱ δὲ πιόμενον οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους ἡμᾶς λαβὼν τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων. 705
ΧΟ. ΓΥ. ἄνασσα πράγους τοῖδε καὶ βουλεύματος, 706
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
ΛΥ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρήν
ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
ΧΟ. ΓΥ. τί φῄς; τί φῄς; 710
ΛΥ. [illegible]
ΧΟ. ΓΥ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
ΧΟ. ΓΥ. μὴ νῦν με κρίνῃς ὧ τι πεπόηκαμεν κακόν.
ΛΥ. βιαιότατον. ἢ βραχίστων τοῦ λόγου. 715
ΧΟ. ΓΥ. ὦ Ζεῦ.
ΛΥ. τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν 720
κατέλαβον ᾗ τοῦ Πανὸς ἐστι ταὐλιόν,
τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην,
τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαι
ᾗδὴ πέτεσθαι διανυομένην κάτω
εἰς Ὠραιλόχου χρὴς τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725
πάσας τε προφάσεις ὧστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἔλκουσιν. ἦδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὖτη σὺ ποῖ θεῖς;
ΓΥ. Α. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
οἶκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια
ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. 730
ΛΥ. ποίων σέων;
οὐκ εἶ πάλιν;
ΓΥ Α. ἀλλ' ἤξω ταχέως νὴ τὼ θεώ,
ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
ΓΥ. [illegible]
ΓΥ. Α. ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι πᾶρι'· ΛΥ. ἢν τοίτου δέῃ.
ΓΥ Β. ταλαιν' ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἀμόργιδος, 735
ἣν ἔλοπον οἶκοι καταλέλοιφ'.
ΛΥ. αὖτη 'τέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἔλοπον ἐξέρχεται.
[illegible]
ΓΥ. Β. ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον
ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
ΛΥ. μὴ μαπόδειμης. ἢν γὰρ ἄρξῃ τοιοῦτ', 740
ἑτέρα γυνὴ ταντὸν ποιεῖν βουλήσεται.
ΓΥ. Γ. ὦ πάτερ Ἐλεΐθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου.
ὡς ἂν εἰς ὅσον μόλω 'γὼ χωρίον.
ΧΟ. τί ταῦτα λῃρεῖς; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
ΧΟ. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖσε σύ γ' ἐλθεῖς. 745
ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τἠμερον.
ΛΥ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῖτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἅρρεν παιδίον.
ΛΥ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίνη
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶσομαι δ' ἐγώ. 750
ἃ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κλεῖν ἔζωσκες. ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
ΛΥ. τί δῆτα ταύτην εἶχες;
ΓΥ. Γ. ἵνα μ' ἐκ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
ἐσζῶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί. 755
ΛΥ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πρήγματα.
οὐ ταμβιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρὸν ποτε.
ΓΥ. Β. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν τἀλαὶν' ἀπόλλυμαι 760
ταῖς ἀγρυπνίαισι κικκαβάζουσῶν ἀεί.
ΛΥ. ὦ δαιμόνιοι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί, 765
καὶ προσταλαιπωρῆσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
ΓΥ. Γ. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.
ΛΥ. [illegible]
ἀλλ' ὁπόταν πτῆξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον, 770
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀτὸσχωνταί τε φαλήνων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρπεα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.
ΓΥ. Β. ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
ΛΥ. ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
ΓΥ. Γ. σαφὴς γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. ΛΥ. ὃ πάντες θεοί,
μὴ νὺν ἀπείπωμεν ταλαιπωροῦντεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
ὦ φίλτατοι, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν. 780
ΧΟ. ΓΕ. μέδων στρ.
βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν,
οὕτως.
ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς 785
φεύγων γάμον ἀβίκετ' ἐς ἐρημίαν,
κἂν τοῖς ὄρεσιν ὤκει·
[illegible]
πλεῖστ' ἐνέμετο ἄρκυς, 790
καὶ κίνα τιν' εἶχεν.
[illegible]
οὗτω
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος, ἡμεῖς τ' οἰδὲν ἧττον 795
τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
ΓΕ. βούλομαί σε, γραῦ, κύσαι.
ΓΥ. κρόμμυόν τἄρ' οὐκ ἔδει.
ΓΕ. κἀνατείνας λακτίσαι.

ΓΥ. τὴν λύμην πολλὴν φυμεῖς. 800
ΓΕ. καὶ Μιρωνίδης γάρ ἦν
τραγῳδὸς ὑστέρων μελάμπυ-
γός τε τοῖς εὐρῶσὶ ἄπασιν,
ὡς δὲ καὶ Φορμίων.
ΓΥ. κἀγὼ αντ. 805
βούλομαι μὲν γὰρ τὸν ἐμὸν ἀνταλεῖξαι
τὸν Τίμωνα
Τίμων
ἦν τις ἀῦθρωπος ἀδύτοισιν ἐν
σκόλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος, 810
οὗτος ὦ, ὁ Τίμων
ᾧχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ κατάρασάμενος ἀνδράσι ποιηροῖς.
οὗτω
κεἴνος ἐμῶν ἀντεμίσει
τοὺς ποιηροὺς ἄνδρας ἀεί,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος. 820
ΓΥ. τὴν γνάθων βούλει θένω;
ΓΕ. μηδαμῶς· ἔδεισά γε.
ΓΥ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
ΓΕ. τὸν σάκκαβον ἐκφανεῖς.
ΓΥ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις 825
καίπερ οὖσης γραὸς ὅτ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.
ΑΥ. ἰοὺ ἰού, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. 830
ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;
ΑΥ. ἄνδρ' ἀνδρ', ὀρῶ προσιόντα παραπεπλεγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μαίνομαι . . . . . ὑπὸ τῶν ἐμῶν τὴν ὀσμήν.
ΓΥ. Α. ποῦ δ' ἐστὶν, ὅστις ἐστί; 835
ΑΥ. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
ΓΥ. Α. ὦ νὴ Δί' ἐστὶ δῆτα. τίς κἀστὶν ποτε;
ΑΥ. ὁρᾶτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν;
ΜΥ. νὴ Δία,
ἔγωγε· κἀστὶν οἰμῶς ἀνὴρ Κυησίας.
ΑΥ. σὺν ἔργοι ἦδη τοῦτον ὄπταν καὶ στρέφειν,
κἀξῃρεπρεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν, 840
καὶ ταῦθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
ΜΥ. ἀμέλει, ποιῶσαν ταῦτ' ἐγώ.
ΑΥ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
ΚΙ. οἶμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει 845
χὐ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
ΑΥ. τίς οὗτος οὑτὸς τῶν φυλάκων ἐστώς; ΚΙ. ἐγώ.
ΑΥ. ἀνήρ; ΚΙ. ἀνὴρ δῆτ'.
ΑΥ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
ΚΙ. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'; ΑΥ. ἡμεροσκόπος.
ΚΙ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850
ΑΥ. ἰδού, καλέσω τὴν Μυρρίνην σοι· σὺ δὲ τίς εἶ;
ΚΙ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κυησίας.
ΑΥ. ὦ χαῖρε φίλτατ' οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα. 855
κἂν ἄλλο ἡ μήλον λάβῃ, Κυησία
τουτί γένοιτο, φησίν. ΚΙ. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
ΑΥ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπίσῃ
λόγος τις, εἶῃσ' εἰθέως ἡ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κυησίαν. 860
ΚΙ. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν.
ΑΥ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
ΚΙ. ἔγωγέ σοι νὴ τὸν Δί', ἢν βούλῃ γε σύ'
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
ΑΥ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.
ΚΙ. ταχύ νυν πάνυ.
ὡς οἰδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν, 865
ἐξ οὗπερ αὐτὴ 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας'
ἀλλ' ἴχθοπα μὲν εἰσιόν, ἔρτια δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
γλαυκὸν ὀξύμωρον ὄν ἐστιν· ἔπτικεν γάρ.
ΜΥ. φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται 870
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τοῦτο μὴ κάλει.
ΚΙ. ὦ γλυκύτατον Μυρρινδίνιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάξηθι δεῦρο. ΜΥ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὖτόσ' οὔ.
ΚΙ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταξήσει, Μυρρίνη;
ΜΥ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875
ΚΙ. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
ΜΥ. ἄπειμι.
ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
ὑπάκουσον' οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
ΠΑ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.
ΚΙ. αὖτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον 880
ἅλουτον ὧν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;
ΜΥ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
ἔστιν. ΚΙ. κατάξηθ', ὦ βαιμονία, τῷ παιδίῳ.
ΜΥ. οἷον τὸ τεκεῖν· καταξάτεον. τί γὰρ πάθω;
ΚΙ. ἐμοὶ γὰρ αὖτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ 885
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγαυώτερον βλέπειν·
χἆ ὑγκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταὖτ' αὐτὰ δῆ 'σθ' ἃ κἀμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
ΜΥ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ. 890
ΚΙ. τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς χἀτέραις
πείθει γυναιξὶ, κἀμὲ τ' ἀγθεσθαι ποιεῖς
αὐτὴ τε λυπεῖς; ΜΥ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
ΚΙ. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. ΜΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
ΚΙ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης 895
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; ΜΥ. ἐμοιγε νὴ Δία.
ΚΙ. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
ΜΥ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῇτέ γε 900
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
ΚΙ. τοιγὰρ, ἢν δοκῇ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
ΜΥ. τοιγὰρ, ἢν δοκῇ,
κἄγωγ' ἅπειμ' ἐκεῖσε· νὺν δ' ἀπομώμοκα.
ΚΙ. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
ΜΥ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς σὸ φιλῶ. 905
ΚΙ. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύρριον;
ΜΥ. ὃ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;
ΚΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
ἰδού, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδὼν·
σὺ δ' οὐ κατακλίνει; 910
ΜΥ. ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ, τάλαν,
δράσειε τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς, καλόν.
ΜΥ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
ΚΙ. κἀλλίστα δῆπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
ΜΥ. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;

ΚΙ. εἰς ἐμὲ τρέπειτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσῃς. 915
ΜΥ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν.
ΚΙ. μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν.
ΜΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ,
καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.
ΚΙ. ἦ του γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη 'στὶν καλῶς.
ΜΥ. ἰδού, κατάκεισ' ἀνύσας τι· καὶγὼ 'κδύσομαι 920
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστία.
ΚΙ. ποία ψίαθος ; μή μοι γε.
ΜΥ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. δὸς μοι νυν κύσαι.
ΜΥ. ἰδού. ΚΙ. παπαιάξ. ἡκέ νυν ταχέως πάνυ.
ΜΥ. ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι. 925
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
ΚΙ. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. ΜΥ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
ΚΙ. ἀλλ' ἢ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
ΜΥ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ΚΙ. ἤδη πάντ' ἔχω.
ΜΥ. ἅπαιτα δῆτα; ΚΙ. δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον. 930
ΜΥ. τὸ στρῴδιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
ΚΙ. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. ΜΥ. σισύραν οὐκ ἔχεις.
ΚΙ. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
ΜΥ. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι. 935
ΚΙ. ἄνθρωπος ἐμιτρίβει με διὰ τὰ στρώματα.
ΜΥ. ἔπαρε σαυτόν. ΚΙ. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
ΜΥ. βούλει μυρίσω σε ; ΚΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή με γε.
ΜΥ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.
ΚΙ. εἰθ' ἐκγυθεὶς τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940
ΜΥ. πρύτεινέ νυν τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
ΚΙ. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
ἀπὶ μὲν διατριπτικὸν γε, κοὐκ ὄζον γλυκύ.
ΜΥ. τἄλαν' ἐγὼ, τὸ Ῥόδιον ἡνεγκον μύρον.
ΚΙ. ἀγαθὸν ἔοσον, ὦ δαιμόνιε. ΜΥ. λοιπὸν ἔχων. 946
ΚΙ. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.
ΜΥ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
ΚΙ. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ὦ ζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
κρίσεις.
ΜΥ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε, 950
ἐπαινέσεις ποιεῖσθαι ψηφίσει.
ΚΙ. βουλεύσομαι.
ἀπολῶλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή,
τά τ' ἄλλα πάντα κἀποδείρασ' οἰκεται.
οἶμοι τί πάθω ; τίνα βινήσω,
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεὶς ; 955
πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω ;
ἀπολοῦμαι μὰ τὸν Διόνυσον
ἀποθανὼν μὲν τὴν τετάρτην.
ΧΟ. ΓΕ. ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς. 960
κἄγωγ' οἰκτείρω σ', αἰαῖ.
ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι,
ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις,
ποία δ' ὀσφύς ; ποῖος ἂν ὄρρος
κατατεινόμενος, 965
καὶ μὴ βιῶν τοὺς ὄρθρους.
ΚΙ. ὦ Ζεῦ, δεινὸν ἀντισπασῶν.
ΧΟ. ΓΕ. ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμνυσαρά.
ΧΟ. ΓΥ. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά. 970

ΧΟ. ΓΕ. ποία γλυκερά ;
μιαρὰ μιαρὰ δῆτ'. ὦ Ζεῦ Ζεῦ,
εἰθ' αὐτὴν, ὥσπερ τοὺς θωμοὺς,
μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας 975
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
ἡ δὲ φέρηισ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
κἄτ' ἐπιπτᾶσα
ἐκεῖ τὸ ψωλὸν πατάξαι.
ΚΗ. πᾶ τῶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἡ γερωία 980
ἣ τοὶ πρυτάνεις ; λῶ τι μνησῖξαι νέον.
ΚΙ. σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κονίσαλος ;
ΚΗ. κἄρυξ ἐγών, ὦ κυρσάνιε, νυὶ τῶ σιῶ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
ΚΙ. κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων ; 985
ΚΗ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα.
ΚΙ. ποῖ μεταστρέψει ;
τί δὴ πρυβάλλει τὴν χλαμύδ' ; ἡ βουζωιᾶς
ὑπὸ τῆς ὀδοῦ ;
ΚΗ. παλεύσ γα ναὶ τὸν Κάστορα
ὥνθρωπον. ΚΙ. ἀλλ' ἔστυκας, ὦ μιαρώτατε
ΚΗ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίᾳ. 990
ΚΙ. τί δ' ἐστί σοι τοδί ; ΚΗ. σκυτάλα Λακωνικά.
ΚΙ. εἴπερ γε ναὖτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδὸς' ἐμὲ σὺ τἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγματ' ὑμῖν ἐστι τἀν Λακεδαίμονι ;
ΚΗ. ὁρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι 995
ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
ΚΙ. ἀπὸ τοῦ δὲ τοντὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν ;
ἀπὸ Πανός ;
ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχεν, οἰῶ, Λαμπιτώ,
ἔπειτα τἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ἱσπλαγίδος 1000
ἀπήλααν τὼν ἄνδρας ἀπὸ τὼν ὑσσάκων.
ΚΙ. πῶς οὖν ἔχετε ;
ΚΗ. μογίομες. ὧν γὰρ τὰν πόλιν
ἅπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεύθαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τὼ μύρτω σιγῆν
ἐὤωτι, πρὶν χ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λύγω 1005
σποιδὰς ποιησωμεσθα πυστὰν Ἀττικᾶι.
ΚΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα παντοῦθεν ξυνωμόσται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι γοῦν μανθάνω.
ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρίσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. 1010
ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἐλεσθαι, τὸ πεως ἐπ' εἴρας τοδί.
ΚΗ. πωάομαι· κράτιστα χἀρ παντᾶ λέγεις.
ΧΟ. ΓΕ. οἰδὲν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδ' πῦρ, οὐδ' ὡς ἀπαγὲς νόημα πορδαλῆς. 1015
ΧΟ. ΓΥ. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνεὶς εἶτα πολεμεῖς ἐμοὶ,
ἐξὸν, ὦ ποσπρέ, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην ;
ΧΟ. ΓΕ. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ' οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν δι' οὖτως. ὅρα γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξομίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ. 1021
ΧΟ. ΓΕ. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ ποιήσω ἐποίησάτε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ ποιητὰς καὶ τόν' ἀπέδυν ἐγώ.
ΧΟ. ΓΥ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ· εἶτ' οὐ καταγέλα-
στος εἶ. 1024
κεἶ με μὴ 'λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξείλον ἄν, ὃ νὴν Ἔνι.
ΧΟ. ΓΕ. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρίβον, δακτύλιος οὑτοσί·

ὑποκλέψαντα σὲ[illegible]
ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου τὴ τὸν Διὰ πάλαι δάκνει.
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλὰ δρᾶσαι ταῦτα· καίτοι δίσκολος ἔφυς
ἀνήρ.
ἢ μεγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἡμέρας ἥκεταί σοι.
εἰ γὰρὰς ; οὐκ ἐμοῖς ἔστιν ἥδε Τρικορυσία ;
ΧΟ. ΓΥ. τὴ Δί' ὥσπερ γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφημορύκει.
ὥστ' ἐπειδὴ ξυμέδη, ῥέι μου τὸ δάκρυον πολύ.
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' ἀπόφηναι σ' ἐγὼ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
καὶ φιλόσοφ. ΧΟ. ΡΕ. μὴ φλήναμε. 1030
ΧΟ. ΓΥ. ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.
ΧΟ. ΡΕ. ἀλλὰ μὴ ὦρασ' ἵκοιτό· ὡς ἐστὲ θωπικὸ
φύσει.
κἄστ' ἐκεῖνο τοῖπος ὀρθῶς καὶ κακῶς εἰρημένον,
σέτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν εἰκέτι 1040
οὔτε δρώσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πεί-
[illegible]
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
ΧΟ. ΓΥ. οὐ παρασκευαζόμεσθα στρ.
τῶν πολιτῶν οὐδέν', ἄνδρες,
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδέν'
[illegible]
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν 1045
καὶ δρᾶν· ἴσα γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050
εἴ τις ἀγγαρήιον δεῖ-
ται λαζεῖν, μιᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
πύλλ' ἔσω 'στὶ κἀγοομεν βαλλάντια.
κἄν ποτ' εἰρήτη φανῇ, 1055
ὥστις ἂν νυνὶ δανείσ-
ται παρ' ἡμῶν,
ἀν λάξῃ μηκέτ' ἀποδῷ.
ἐστίαν δὲ μέλλομεν ξέ-
νοις τινὰς Καρυστίοις, ἄν-
δρας καλοὺς τε κἀγαθούς. 1060
κἄστιν ἔτ' ἔτνος τι, καὶ
δελφάκιον ἢν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυκ', ὥστε κρὶ' ἕ-
δεστ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ
τήμερον· πρῳὶ δὲ χρὴ 1065
τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐ-
τοὺς τε καὶ τὰ παιδί', εἶτ' εἶ-
σω βαδίζειν,
[illegible]
ἀλλὰ χωρὶς ἄντικρυς,
ὥσπερ οἰκαδ' εἰς ἑαυτῶν, 1070
γεννικῶς, ὡς
ἢ θύρα κεκλείσεται.
ΧΟ. ΓΕ. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδὶ πρίσβεις ἔλκον-
τες ὑπήνας
χαρῦδ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηρίοισιν
ἔχοντες.
ΧΟ. ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἴτ' εἰπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε. 1075
ΛΑ. τί δεῖ πολ' ἡμᾶ πύλλὰ μυσίζειν ἔτη ;
δρᾶν γὰρ ἕξεσθ' ὡς ἔχοντες ἥκομες.
ΧΟ. ΓΕ. βαβαῖ· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖνον φαίνεται.
ΛΑ. ἄφατα. τί καὶ λέγοι τις ; ἀλλ' ὅπα αἴλει 1080
παντὰ τις ἐλαύνων ἀμὶν εἰρήναν σέτω.
ΧΟ. ΡΕ. καὶ μὴν ὁρῶ γε τούσδε τοὺς αὐτόγνθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γναστήρων
θαίμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος. 1085
ΑΘ. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη ;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοῖ τοιοντοί.
ΧΟ. ΡΕ. χαῖτη ξυνᾴδει χἀτέρα ταύτῃ νώσος.
ἢ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει ;
ΑΘ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ ὄρθιττες ἐπετρίμμεθα. 1090
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βαδιοῦμεν.
ΧΟ. ΡΕ. εἰ σωφρονεῖτε, θαίμάτια λήψεσθ', ὅπως
τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
ΑΘ. νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. 1095
ΛΑ. ναὶ τὼ σιὼ
παντᾶ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμπαλώμεθα.
ΑΘ. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
ΛΑ. ὦ πουδυναρίδια, δεινά τἂν ἐπεπόνθεμες.
αἴ κ' εἶδον ἁμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένους.
ΑΘ. ἄγε δῆ, Λάκωνες, αὖθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν. 1100
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο ;
ΛΑ. περὶ διαλλαγᾶν
πρεσβεῖες.
ΑΘ. καλῶς δῆ λέγετε· χἠμεῖς τοιοῦτον.
τί οὖ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη ;
ΛΑ. ναὶ τὼ σιὼ, κἂν λῆτε, τὸν Λυσίστρατον. 1105
ΑΘ. ἀλλ' οἰδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γὰρ, ὡς ἥκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται.
ΧΟ. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γε-
νέσθαι
δεινήν, ἀγαθήν, φαίδραν, σεμνὴν, ἀγαπᾶν, • •
[illegible]
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν. 1111
ΛΥ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργώντας ἀλλήλων τε μὴ 'πειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι γὰρ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή ;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς, 1115
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αἰθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοὺτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς, οἰκείως πάνυ.
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τὴς σάθης ἄγε.
ἴδι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε· 1120
οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε θ' ἑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· 1125
τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμοῦσαμαι κακῶς.
[illegible]
κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς ἐκ χέρνιβος
βωμούς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς, 1130
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ—πόσους
εἰπομ' ἂν ἄλλους, εἰ με μηκύνειν δέοι ;—
ἐχθρῶν παρώντων βαρβάροις στρατεύμασιν
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπώλλυτε.

εἰς μὲν λόγος μοι δεῖρ' ἀεὶ περαίνεται. 1135
ΛΑ. ἐγω δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
ΛΥ. εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρίψομαι,
οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
ὁ Λάκων 'Αθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, 1140
στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο, χὠ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν 'Αθηναίων ὕπο 1145
δηοῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
ΑΘ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΑ. ἀδικέομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἅπαντ' ὡς καλός.
ΛΥ. ἐμὰς δ' ἀφήσειν τοὺς 'Αθηναίους μ' οἴει ;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αἰζηοὶ αὖ 1150
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους 'Ιππίου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
καἰνευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης 1155
τὴν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπίσχον πάλιν ;
ΛΑ. οὕτω γυναῖκ' ὄπωπα χἠτέραν.
ΑΘ. ἐγὼ δὲ κύσθου γ' οὐδέπω καλλίονα.
ΛΥ. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας ; 1160
τί δ' οὐ διηλλάγητε ; φέρε, τί τοὐμποδών ;
ΛΑ. ἡμεῖς γε λώμες, αἳ τις ἡμῖν τοὐγκύκλον
λῇ τοὔτ' ἀποδόμεν. ΛΥ. ποῖον, ὦ τᾶν ;
ΛΑ. τὰν Πύλον,
[illegible]
ΑΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε. 1165
ΛΥ. ἄφετ', ὠγάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κᾆτα τίνα κινήσομεν ;
ΛΥ. ἕτερὸν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
ΑΘ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτουὶ
πρώτιστα τὸν 'Εγινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
κἄπτον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη. 1170
ΛΑ. οὐ τὸ σιὼ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λισσάμενε.
ΛΥ. ἴᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῦν.
ΑΘ. [illegible]
ΛΑ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγὴν γα πρῷ ναὶ τὼ σιώ.
ΛΥ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. 1175
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
τοὺς ξυμμάχους ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ΛΟ. ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις ; ἐστύκαμεν.
οὐ ταῦτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν,
βυεῖν ἅπασιν ; 1180
ΛΑ. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιὼ
ἁμοῖσι. ΑΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
ΛΥ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὄψεσθε δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε. 1185
κἄπειτα τὴν αὖτοῦ γυναῖχ' ἑκάστου λαβὼν
ἴτω σ' ἕκαστος. ἀλλ' ὡμεν ὡς τάχιστά γε.
ΛΑ. ἆγ' ὦπα τυ λῆς. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
ΧΟ. ΓΥ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ ἀντ.
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι, 1190
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
[illegible]
τοῖς παισὶν, ὁπόταν τε θυγά-
[illegible]
πᾶσιν ὑμῖν λέγω 1195
λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νὺν ἔνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχὶ
τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι, 1200
χἄτ' ἂν ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὅψεται δ' οὐδεὶς σκοπῶν, εἰ
μή τις ὑμῶν
ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν
ἔστι, βώσκει δ' οἰκέτας καὶ
[illegible] 1205
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
[illegible]
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰ-
δεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται
τῶν πενήτων ἴτω 1210
εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ
κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
ρούς· ὁ Μαιῆς δ'
οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν
τὴν ἐμὴν, ἀλλ'
εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215
ΑΓ. ἄνοιγε τὴν θύραν.
ΘΕ. παραχωρεῖν οὐ θέλεις ;
ὑμεῖς τί κάθησθε ; μὼν ἐγὼ τὴ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω ; φορτικὸν τὸ χρῆμα.
ΑΓ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'.
ΘΕ. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν. 1220
ΧΟ. ΓΕ. χἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
ΘΕ. οὐκ ἄπιτε ; κακόσεσθε τὼς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐκαιρήμενοι ;
ΑΘ. οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ. 1225
ἢ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
ΧΟ. ΓΕ. ὀρθῶς γ', ὁτὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἢν τοὺς 'Αθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μενέτωσι δὲι σπονδὰς ποιεῖσθαι μεν. 1230
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εἰθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὤωθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονοήκαμεν.
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι. 1235
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μήν γέ τις
ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
ΘΕ. ἀλλ' οὐτωὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσετ', ὦ μαστιγίαι ; 1240
ΑΓ. νὴ τὸν Δί', ὡς ἥδη γε χωρεῖσ' ἔνδοθεν.
ΛΑ. ὦ πουλυχαρίδα, λαζέ τἀ φυσατήρια,
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γα κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς 'Ασαναίως τε κἠς ἡμᾶς ἅμα.
ΑΘ. λαζὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, 1245
ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.
ΧΟ. ΛΑ. ὅρμαον

τως κυρσανίως. ὦ Μυκιλίνη,
τὴν τ' ἐμὴν μόλιν. ἆτις
σέθεν ἁμὲ τὼς τ' Ἀσταναίως,
ὄκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρόσχημον ἐείκελοι
ποττὰ κῖλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων,
ἁμὲ δ' αὖ Λεωτίδας
ἄγεν ὤπερ τὼς κάπρως
θέλοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα·
πολὲς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσει,
πολὲς δ' ἄμα καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἴετο.
ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
τᾶς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.
ἀγρότερ' Ἄρταμι σηροκτόνε
μόλε θεῦρο, παρσένε σιὰ,
ποττὰς σπονδάς.
ὡς συνέχης πολὶν ἁμὲ χρόνον.
νῦν δ' αὖ
φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς συνθέκαις
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
παυσαίμεθ'· ὦ
[illegible]
κυναγέ παρσένε.

ΛΥ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδί
ἐμείς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα, κἄτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφορμίαις
[illegible]
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟ. ΑΘ. πρόσαγε χορὸν, ἔπαγε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·
ἐπὶ δὲ δίδυμον [ἀγέχορον] ἰήιον
[illegible]
ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὕμμασι
δύεται.
Δία τε πυρὶ φλεγύμενον,

ἔπι τε πότνιαν ἅλοχον ἀλβίαν,
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
[illegible]
Ἴσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαὶ ἰὴ παιῆον·
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί,
ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί.
εὐοῖ εὐοῖ, εἰαί εἰαί.
Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
ἐπὶ νεᾶ νεαν.

ΧΟ. ΛΑ. Ταύγετον αὖτ' ἐρανὼν ἐκλιπῶσα,
Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἁμὶν
κλέωα τὸν Ἀμύκλαις [Ἀπόλλω] σὺν
καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν·
Τυνδαρίδας τ' ἀγασὼς,
τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη,
ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
τᾷ σιὰν χοροὶ μέλοντι
καὶ ποδῶν κτύπος,
ἃ δὲ πῶλοι ταὶ κόραι
παρ' τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἀγκονίωαι,
ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἅπερ Βακχᾶν
θυρσαδδοᾶν καὶ παδοᾶν.
ἀγῆται δ' ἁ Λήδας παῖς ἀγνὰ
χοριαγὸς εὐπρεπής.
ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερὶ ποδοῖν τε
πάδῃ
ᾗ τις ἔλαφος, κρότον δ' ἁμᾶ ποίη χορωφελήταν,
καὶ τὰν σιᾶν δ' αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον
ὕμνη
[τὰν παμμάχον].

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ. Εὐριπίδου κηδεστής.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.
ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἁμά ποτε φαινήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοὸν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ.
οἴμ' τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῆ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, Εὐριπίδη;
ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρόντα.
ΜΝ. πῶς λέγεις; αὐθὶς φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;
ΕΥ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.
ΜΝ. οἰδ' ἃ ὁρᾶν δεῖ μ';
ΕΥ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
ΜΝ. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν.
ΕΥ. χωρὶς γὰρ αὐτῶν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
τοῦ μὴ ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΜΝ. πῶς χωρίς;
ΕΥ. οὔτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀτενιεῖν ἡλίαν τριχῇ,
δίεφ δὲ χοάνης ὦτα διετερήνατο,
ΜΝ. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἶσν τί που 'στὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
ΕΥ. πάλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.
ΜΝ πῶς ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τοῦτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;
ΕΥ. βάδιζε δεινὰ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδού.
ΕΥ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο;
ΜΝ. νὴ τὸν Ἡρακλῆ
οἶμαί γε. ΕΥ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥ. ἄκουε. ΜΝ. ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥ. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝ. ποῖος οὗτος ἀγάθων;
ΕΥ. ἔστιν τις Ἀγάθων ΜΝ. μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
ΕΥ. οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑώρακας πώποτε;
ΜΝ. μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΥ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
ΜΝ. μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
ΕΥ. καὶ μὴν βεβίωκας σύ γ', ἀλλ' οἷς οἶσθ' ἴσως.
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας
παρασκευάσουσ' ὥσπερ τὴν ποιήτριαν.
ΘΕ. εὔφημος πᾶς ἕστω λαός,
στόμα συγκλείσας· ἐπίδημεῖ γὰρ
Θιάσοις Μουσῶν εὐίοις μελιπάρ-
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
γλαυκόν· ΜΝ. βομβᾷ. ΕΥ. σίγα. τί λέγεις;
ΘΕ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. ΜΝ. βομβαλοβομβᾷ.
ΘΕ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιπὴς Ἀγλαΐσθων,
πρόμος ἡμέτερος. ΜΝ. μῶν βινεῖσθαι;
ΘΕ. τίς ὁ φωνήσας; ΜΝ. νήνεμος αἰθήρ.
ΘΕ. βρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἀγλίδας ἐπῶν.
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοαυεύει. ΜΝ. καὶ λαικάζει.
ΘΕ. τίς ἀγροίωτας πελάδει βριγκυΐς;
ΜΝ. ὃς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεπτοῦ, κατὰ τοῦ θριγκοῦ,
συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.
ΘΕ. ἦ που νέος γ' ἂν ἦσθ' ὑβριστὴς, ὦ γέρον.
ΕΥ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
ΘΕ. μηδὲν ἰκέτευ· αὐτὸς γὰρ ἐξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
ΜΝ. τί οὖν ἐγὼ δρῶ;
ΕΥ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
ΜΝ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τι στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρὴν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
ΕΥ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
ΜΝ. ποῖόν τι;
ΕΥ. τὸν θέσμιόν μοι κρεῖττονα
εἶτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἶτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. καὶ πῶς; ἐπεὶ νὴν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλὴν ἐσθ' ἕδρα,

ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση. 80
ΓΥ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιξεσθοκλείκασί μοι,
καὶν Θεσμοφόρια μέλλωσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ἀλεθρῳ. ΜΝ. τιὴ τί δή;
ΓΥ. ὅτιὴ γραγγάδ' καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85
ΜΝ. ἦ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ τοίτων σὺ μηχανὴν ἔχεις ;
ΓΥ. Ἀγάθωνα πείσασ τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφῴρους ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δρήσοντ' ; εἰπέ μοι.
ΓΥ ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξί, κἂν δέῃ, 90
λέξοντ' ὀρθὴ ἡμῶ. ΜΝ. ΜΟ. πότερα φανερὸν, ἢ λάθρα;
ΓΥ. λάθρα. στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.
ΜΝ τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σοφόν· ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου
τοῦ γὰρ τεχνίζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; ΓΥ. Ἀγάθων ἐξέρχεται. 95
ΜΝ. καὶ ποῦς ἐστιν; ΓΥ. οὗτος οἰκεκυκλεῖμενος. 96
ΜΝ. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἶμ' ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ΓΥ. σίγα· μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΜΝ. μὴ μῆνυκος ἀτραποῖς, ἢ τί διαμινύρεται; 100
ΑΓ. ἱερῶν χθονίασ δεξάμεναι
ΜΟ. τίνι δὲ διαμῦσαι ὁ κόμος ;
λέγε νυν. εἰσίστασ δὲ τοὶμὸν διαμοσας ἔχει σεβίσαι. 105
ΑΓ. ἄγε νυν ἐλθὶζε Μοῖσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γᾶαλα Δουνιτεῖά γᾶ. 110
ΧΟ. χαῖρε καλλίστασ ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εἰμολίοισι τιμαῖς
γέρας ἱρὸν πραφέρων.
ΑΓ. τὰν τ' ἐν ὄρεσι ὀρνογόνοισι
κόραν ἀείσασ' "Αρτεμιν ἰὼ ἰὼ πρυτέραν. 115
ΧΟ. ἐ
γόνον ὀλπίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓ. Λατὼ τε, κροίματά τ' Ἀσιάδος 120
ΧΟ. σέβομαι Λατὼ τ' ἄνασσαν
κἰθαρίτ' τε ματέρ' ὕμνων
ὄρσειν βοᾷ δοκίμῳ 125
τᾶ φῶς ἔσαντο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε λ' αἰθνιδίου ὑπός.
ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον,
χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
ΜΝ. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, 130
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μαγδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρίσθαι βούλομαι, 135
ποδαπὸς ὁ γόνυς· τίς πάτρα· τίς ἡ στολή·
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου· τί βάρβιτος
λαλεῖ κρεκωτός· τί δὲ λύρα κεκριμμένη·
τί λήκυθος καὶ στρίμνον· ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατάπτερος καὶ ξίφους κοινωνία; 140
τίς δ' αὖτός, ὦ παῖ· πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει·
καὶ ποῦ πέσ· ποῦ χλαῖνα· ποῦ λακωνικαί·
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς· τί σιγᾷς· ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι. 145
ΑΓ. ὦ πρίσβυ πρίσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τῶν ψίγων
ἥκουσα. τὴν δ' ἀλογησιν οὐ παρεσχάμην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρίτων τὸ σῶμ' ἔχειν.
ΜΝ. οἰκοῦν κεληπίζειες, ὅταν Φαίδραν ποιῇς ;
ΑΓ. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, 155
μίμησιν ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
ΜΝ. ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἑστυκὼς ἐγώ.
ΑΓ. ἀλλως τ' ὀμουσὼν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ βασύν· σκέψαι δ' ὅτι 160
Ἴξιονος ἐκεῖνος κἀνακρίων ὁ Τήιος
κἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχώμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς,
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὐν ἀκήκοας,
αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο· 165
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματ' ἦν καλά·
ὁμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
ΜΝ. ταὐτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλείης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
ὁ δὲ Ξευοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Οἰογυνὶς ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ. 170
ΑΓ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμανὺν ἐθεράπευσα. ΜΝ. πῶς πρὸς τῶν θεῶν ;
ΕΥ. παῦσαι βαΐζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὡς τὰληκιστος, κοὐ πλαγιαρχῶ ποιητ.
ΜΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175
ΕΥ. ἀλλ' ὕστερ οὖνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓ. λέγε.
ΕΥ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὥστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἶδ' τε συντέμειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπλεγμένος 179
ἰόντος ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔχων ;
ΕΥ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι ;
ΕΥ. ἢ πᾶσ' · ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή, 185
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών :
ΕΥ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι
ἔπειτα πολιὸς εἰμι καὶ πώγων' ἔχω, 190
σὺ δ' εἰπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
γυναικώδωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί ἔστιν ;
ΑΓ. ἐποιησάς ποτε,
χαίρεις ὀρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς ;
ΕΥ. ἔγωγε. 195
ΑΓ. μὴ νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα.
ἀλλ' αὐτὸς ὦ γε σὸν ἐστιν οἰκεῖος φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνίσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΜΝ. καὶ μὴν σύ γ', ὦ καταῦγον, εὐρύπρωκτος εἶ 200
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΕΥ. τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε ;

ΑΓ. κἄκιων ἀποκλείμην ἄν ἡ σύ. ΕΥ. πῶς ;
ΑΓ. ὅπως ;
δικῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια
κλεπτειν ὑφαρπάζειν τε θἠλειαν Κύπριν.
ΜΝ. ἐδού γε κλέπτειν· νὴ Δί ξυνίεσθαι μὲν οὖν.
ἀτἀρ τί πρόθυμοἰς γε νὴ Δί εἰκότως ἔχει.
ΕΥ. τί οὖν ; ποιήσεις ταῦτα ; ΑΓ. μὴ δόκει γε σύ.
ΕΥ. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'.
ΜΝ. Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδῷς. 210
ΕΥ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα ;
ΜΝ. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλἰνων κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
ΕΥ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀποδὐνθι τουτὶ θολμάτιον.
ΜΝ. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτἀρ τί μέλλεις δρᾶν μ' ; 215
ΕΥ. [illegible]
τὰ κάτω δ' ἀφεύρειν.
ΜΝ. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ·
ἢ μὴ πιδιδῶ' ἐμαυτὸν ὦφελόν ποτε.
ΕΥ. [illegible]
χρῄσὠν τι νὖν ἡμῖν ξυρόν. 220
ΑΓ. [illegible]
ἐιτεῖθεν ἐκ τῆς ξειροδύκης. γεναῖος εἶ·
φἠλιζε· φὐσα τὴν γνἰθον τὴν δεξιάν.
ΜΝ. οἶμοι.
ΕΥ. τί κέκραγας ; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς. ΜΝ. ἀτταταῖ ἰαττατταῖ.
ΕΥ. οὗτος σὺ ποῖ θεὶς ;
ΜΝ. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενῶ 225
[illegible]
ΕΥ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμέραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων ;
ΜΝ. ὀλίγον μέλει μοι.
ΕΥ. [illegible] τῶν θεῶν.
προδῷς με. χώρει δεῦρο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΕΥ. ἐξ ἀτρέμα σαυτὸν κανάκυπτε. ποῖ στρέφει ; 230
ΜΝ. μὴ μὦ. ΕΥ. τί μύζεις ; πάντα πεποίηται καλῶς.
ΜΝ. οἶμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
ΕΥ. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν ; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΥ. ὁρᾷς σεαυτόν ; ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη.
ΕΥ. ἀνίστασ', ὦ' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε. 236
ΜΝ. οἶμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
ΕΥ. ἐιεγκάτω τις ἔνδοθεν ξὸδ' ἡ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.
ΜΝ. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δὶ, πλὴν γ' ὅτι κάομαι. 240
οἶμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
πρὶν ἀντιλαβέσθαι τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα.
ΕΥ. ἐἰρρει. ΜΝ. τί θαρρῶ καταπεπρωλημένος ;
ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οἰδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλείστα γὰρ
ἀποπεπώνηκας. 245
ΜΝ. φῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὺς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
ΕΥ. μὴ φροντίσῃς· ἔτερος γὰρ αὐτὰ σφογγιεῖ.
ΜΝ. οἰμώξεταῖ εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
ΕΥ. ἀγαθὼν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδόναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοὖν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ 250
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

ΑΓ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ ῥἰθονῶ.
ΜΝ. [illegible]
ΜΝ. τί οὖν λάβω ;
ΑΓ. [illegible]
ΜΝ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
σἰζωσον ὐνσας. αἰρέ νυν στρὠβιον. ΕΥ. [illegible]
ΜΝ. ἴδι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη. 256
ΕΥ. κεκρυφἰλου δεῖ καὶ μἰτρας.
ΑΓ. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περἰθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ΕΥ. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
ΜΝ. ἄρ' ἁρμὸσει μοι ; ΑΓ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
ΕΥ. φἐρ' ἔγκυκλον. 261
ΑΓ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
ΕΥ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. τἰμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝ. ἄρ' ἁρμὸσει μοι ; ΕΥ. χαλαρὰ γοῦν χαίρει φορῶν.
ΑΓ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ' ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.
εἶσω τις ὡς τἀχιστά μ' εἰσκυκλησάτω. 265
ΕΥ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὗτοσὶ καὶ δὴ γυνή
τό γ' εἶδος· ἦν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθἰγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. πειράσομαι.
ΕΥ. [illegible]
ΜΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοὶ ΕΥ. τί χρῆμα ; 270
ΜΝ. [illegible]
πάσιις τέχνιις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακὸν.
ΕΥ. [illegible]
ΜΝ. τί μἀλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν ;
ΕΥ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
ΜΝ. μέμνι σο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἢ φρὴν ὤμοσεν, 275
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὠμὸσκ'· οὐδ' ὤρκωσ' ἐγώ.
ΕΥ. ἐκσπευδε ταχἰως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
[illegible]
ἐγὼ δ' ἄπειμι.
ΜΝ. δεῦρό νυν, ὦ Θρᾷτθ', ἕπου.
ὦ Θρᾷττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπἀδων 280
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνὐος.
ἀλλ', ὦ περικαλλὴ Θεσμοφὸρω, δἐξασθέ μοι
ἀγαλῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πἀλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾷττα, τὴν κίστην κἀβελε, κἄτ' ἐξελε
πὀπανον, ὅπως λαβοῦσα θἰσω ταῖν θεαῖν. 285
δἐσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φἰλη
καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θἐειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μᾶλλα νὖν λαβεῖν.
καὶ τὴν θυγατέρα χοίρων ἀνδρὸς μοι τυχεῖν
πλουτοὐντος, ἄλλως δ' ἠλιθίου κἀβελτέρου, 290
καὶ ποσθαλίσκων ὧν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
πού ποὺ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ὧν ἐξακοὐω· σὺ δ' ἀπιθ', ὦ Θρᾷττ', ἐκποδὼν·
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
ΚΗ. εὐφημἰα' στω, εὐφημἰα' στω. εὔχεσθε ταῖν Θεσ- 295
μοφὸροιν, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κὐρῃ, καὶ τῷ
Πλούτωνι καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κογροτρό-
φῳ [τῇ Γῇ] καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χἀρισιν, ἐκκλη- 300
σίαν τἠνδε καὶ σὐνοδον τὴν νὖν καλλιστα καὶ
ἄμιστα ποιῆσαι, πολιωφελῶς μέν πὀλει τῇ Ἀθη-
ναίων, τυχηρῶς δ' ἡμἰν αὐταῖς. καὶ τὴν δρῶ- 305
σαν τἠν τ' ἀγορεὐουσαν τἀ βἐλτιστα περὶ τὸν
δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
ταὐτην νικἀν. ταῦτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμἰν αὐταῖς 310
τἀγαθἀ. ἰὴ παἰων, ἰὴ παἰων. χαίρωμεν.
ΧΟ. δεχὀμεθα καὶ θεῶν γένος
[illegible]

φανείτασ ἐπισχήμει.
Ζεῦ μεγαλώνυμε χαιτοφόρε τε,
Δῆλον ὃς ἔχεισ ἱερὰν,
καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
εἰσοῖσα περιπλήτουν, ἐλαϊὰ δεῖρο.
καὶ πολιοῦχον, θρασφόιτα παῖ,
Δατοῦς χρυσάπιδος ἔρεισ.
σύ τε πόντιε σεμνὲ Ποσείδον,
Νηρείοσ εἰναλίου τε κόραι,
Νίμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἀγήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ' ἐκ-
κλησιάσαιμεν Ἀθηνῶν
εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗ. εὐγενεῖσ τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,
εἴ τισ ἐπιδεικνύεται τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ ἀκικρινεῖεται
Εὐριπίδῃ Μήδειε τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον σιγκατάγειν, ἢ παιδίον
[illegible]
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τισ ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τισ δίδωσι μοιχῷ γραῢς γυνή,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
κεί τισ κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦσ
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶσ ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κρώκιαν
ὁρᾶσθε, ταῖσ δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺσ θεοὺσ
[illegible]

ΧΟ. [illegible]
πόλει, τέλεα δὲ δῆμῳ
τάδ' εὔγματ' ἐκγενέσθαι.
τὰ δ' ἄριστ' ὄσαις προσήκει
μικῶν λεγούσαι. ὑπόσαι δ'
ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
[illegible]
κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
[illegible]
τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖσι τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
ἢ Μήδουσ ἐπάγουσι τῇς
χώρας [οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ],
ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.
ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ, ταῦτα κυρῶσειαϲ, ὦσθ'
[illegible]
ἐπὶ τοῖσι τοῖσδε.

ΚΗ. ἴακε πᾶσ. ἴδωμεν τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλεισ ἐπεστάτει·
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ἣ μάλιστ' ἡμῖν σχολὴ,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαισ. τὶς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥ. Α. ἐγώ. 380

ΚΗ. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.

ΧΟ. σίγα, στώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρίμπτεται γὰρ ἤδη,
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορεσ· μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΥ. Α. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκεσ· ἀλλὰ γὰρ
βαρέωσ φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον 385
προσπηλακιζομένασ ὀρῶσ' ὑμᾶσ ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίασ
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσασ κακά.
τί γὰρ οὔτοσ ἡμᾶσ οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκ', ὁπουπερ ἐμβραχὺ 390
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,
τὰσ μοιχοτρόποσσ, τὰσ ἀνδρερασταρίασ καλῶν,
τὰσ οἰνοποτίσασ, τὰσ προδότισασ, τἀλ λάλουσ,
τὰσ οὐδὲν ὑγιεῖσ, τὰσ μεγ' ἀνδράσιν κακόν.
ὥστ' εὐθὺσ εἰσιόντεσ ἀπὸ τῶν ἱκρίων 395
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶσ, σκοποῦνταί τ' εὐθέωσ,
μὴ μοιχὸσ ἔνδον ᾖ τισ ἀποκεκρυμμένοσ.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἁμῖν οὐδὲν ὄντερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεστι· τοιαῖθ' οὗτοσ ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺσ ἄνδρασ ἡμῶν· ὥστ', ἐάν τισ που πλέκῃ 400
γνώμ στέφανον, ἐραν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦόσ τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέχεν ἢ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπωσ οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
κάμιει κόρη τισ, εὐθὺσ ἀδελφὸσ λέγει, 405
τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆσ κόρησ.
ἰλιν, γυνή τισ ὑποβαλέσθαι βούλεται.
ἀλαμπέσ παῖδεσ, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ἄνδρεσ γὰρ ἤδη παρακαθήνται πλησίον
πρὸσ τοὺσ γέροντασ θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰσ μείρακασ 410
ἤγουν·, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶσ γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτοσ τοδί·
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
εἶτα διὰ τοῦτον ταῖσ γυναικωνίτισιν
σφραγῖδασ ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺσ 415
τηροῦντεσ ἡμᾶσ, καὶ προσέτι Μολοττικοὺσ
τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖσ μοιχοῖσ κύνασ.
καὶ ταῦτα μὲν ἐγγγνώσθ'· ἃ δ' ἡμῖν πρὸ τοῦ,
αὐτὰσ ταμιεῖσαι καὶ προαιρούσασ λαβεῖν
ἅλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρεσ ἤδη κλειδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖσ ἔχοντα γομφίουσ.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
[illegible] 425
νῦν δ' οὗτοσ αὐτοὺσ ᾠκότριψ Εὐριπίδησ
ἐπέσπακε θρηττικὰσ ἔχειν σφηνίσκουσ
ἐξαγαμέσους. νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ
ἔλεθρόν τιν' ἡμᾶσ κυρκανὰν ἀμισγέπωσ,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μᾶ γέ τω τέχνῃ, 430
ὅπωσ ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶσ λέγω·
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέωσ συγγράψομαι.

ΧΟ. οὕπω ταύτησ ἤκουσα στρ.
[illegible] 435
οὐδὲ δεινότερα λεγούσησ.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια,

πάσας δ' εἰδέας ἐξήτασεν,
πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
εὖ διεζητημένους.
ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παῤ αὐτὴν 440
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτὸν, ὡς ἐγῷμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἀντικρυς μηδὲν λέγειν. 442

ΓΥ. Β. ἀλλ'ων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445
ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
παιδίμια πέντε καταλιπὼν, ἀγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔζωσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
νῦν δ' οὔτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν 450
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οἰκεῖ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.
νὴν οὖν ἀπίσαισιν παραυτὼ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ, 455
ἂν' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἥκειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλεῖσι στεφάνους συνθηματαίους εἰκοσιν.

ΧΟ. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν. 460
οἷα κἀστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
καὶ πολυπλόκων νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.

ΜΝ. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἀξιοῦν μ' εἰσιέναι 466
[illegible] ταῦτ' ἀκούσαι κακὰ,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζῆν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἐγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γὰρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ κύδους.
τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὺ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρῶσας μυρία; 475
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μάλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δεῖν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν· ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
ὥσπερ με διεκόρευσεν οὗσαν ἑπτέτιν. 480
οὕτος πόθῳ μου 'κνιεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κἄν' εἰθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
στρῴφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὄνερ, κοὐδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. — βάδιζέ νυν· 485
κἀθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταγέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μικρὸν· εἶτ' ἠρεμοῦμην
παρὰ τὸν 'Αγνιᾶ, κὐδὲ' ἐχομένη τῆς διάφυης.
[illegible] ἐφ', ἔφην. ἐπηκολούθει· 490
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κωρεωκόμων
σποδούμεθ', ἦν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλιστ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν 495
μηδὲν κακὸν δρῶν ὑποτοπήσαι. ταῦθ', ἁμᾶς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λυιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἰρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὐγκυκλον
ὑπ' ὄρθρου οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον 500
τῶν μοιχῶν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἰρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγῷδ' ἡ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
[illegible]
ὁ δ' ἀνὴρ περιβρέχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον, 505
ἵνα μὴ βοᾷη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εἰθὺς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθ', ἤδη γὰρ ὤνῤρ μοι δοκῶ
τέξειν· τὸ γὰρ ἧτορ τῆς χύτρας ἐλίκτισεν.
χὼ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξίσπασεν 510
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἡ μαρᾷ γραῦς, ἡ 'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σὸν,
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν "Αρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κἄτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟ. τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν, ἀντ. 520
ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα,
χῆτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασείαν οὖτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς 525
οὐκ ἂν ᾤμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἄπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιὰν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δᾶκρ ῥῆτωρ ἀθρεῖν. 530
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἶς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἡ γυναῖκες.

ΓΥ. Γ. οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρο-
νεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακὸν τι μέγα πεπόνθατ' 535
ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή,
ἡμεῖς
αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοίρου, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝ. μὴ δῆτα τόν γε χοίρου, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ 540
οὕσης
παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταὶ,
εἰς εἶσιν ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
ὑμῶν;

ΓΥ. Γ. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην· ἤτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ
δέδρακεν 545
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ ποιηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Ἡιπελά-
πην δὲ
οἱπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

ΜΝ. ἐγὼ γάρ εἶδα παῖδιον. μᾶλλ γάρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νεῶν γυναικῶν Ἡμπελούπην, Φαιδρᾶς δ' ἀπαξ-
απασῶν. 550
ΓΥ. Γ. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἱ εἰρηκὼν ἡ πανοῦργος
ὡσὲ ἁπάσας αὖθις αὖ.
ΜΝ. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἶρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείω' εἶπω;
ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐκ τοῦ ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤδειs ἐξέρεας
ἅπαντα. 554
ΜΝ. μὰ Δί' οὐδέν πω τὴν μυμοστὴν μοῦραν ὧν ποιοῦμεν.
ἐπεὶ τοῦ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾶς, ὡς στλεγγίδας λαζοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζουσιν τὸν οἶνον. ΓΥ. Γ. ἐπιτριβεῖης.
ΜΝ. ὧς τ' αὖ τὰ κρί' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς
[illegible]
ΓΥ. Γ. τἄλαν' ἐγὼ, φίλαρεῖς. 559
ΜΝ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελίκει γοινὶ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον' οἷὸ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἐκμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ'
ΓΥ. Γ. ἐξόλοιο.
ΜΝ. Ἀχαρικὴ τὸν πατέρα.
ΓΥ. Γ. ταυτὶ ὀῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
ΜΝ. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
ΓΥ. Γ. οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροΐξει λέγουσα ταυτί,
ἀλλ' ἐκποιεῖ σου τὰς ποκάδας. 567
ΜΝ. οὐ δῆτα μὰ Δία σύ γ' ἄψει.
ΓΥ. Γ. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδού.
ΓΥ. Γ. λαβὲ θοὐμάτιον, Φιλίστη.
ΜΝ. πρόσθες μόνον, καγὼ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ΓΥ. Γ. τί δράσεις;
ΜΝ. τὸν σησαμοῦτθ' ὃν κατέφαγες, τοὐτον χεσεῖν
ποιήσω. 570
ΧΟ. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνὴ τις ἡμῖν
ἐσπουδακνία προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
ΛΑ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλοις εἰμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοισι. 575
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσασ πράγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἦκω φράσων τοῖσ' ἀγγέλων θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ
ὑμῖν ἀθρόκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
ΛΑ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστὴν τινα
αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀνατέμψαι τήμερον. 585
ΧΟ. πρὸς πόδιν ἔργων, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
ΛΑ. ἵν' ἅττα βουλεύσισθε καὶ μέλλοντε ὁρᾶν,
ἐκείνοις εἰπῇ τῶν λόγων κατάσκοπος.
ΧΟ. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
ΛΑ. ἥμασεν αὐτὸν κἀπέτλη· Εὐριπίδης 590
καὶ τἄλλ' ἄπαυθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
ΜΝ. πεῖθεσθε ταῦτα ταῦτα; τίς δ' οὗτος ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ὑπείκετ' ἄν;
οὐκ οὖμπι 'γαγ', ὦ πολυτειμήτω θεώ.
ΛΑ. λεπτὸς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἠλθον ἀγγελῶν, 595
εἰ μὴ πεπίσμην ταῦτα τῶν σαφῆ εἰδότων.
ΧΟ. τὸ πρᾶγμα ταυτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλευθέρα ἐχώρᾳ,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
[illegible] 600
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χλόην
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
ΚΛ. φέρ' ἴδω· τίς εἶ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
ΚΛ. ζητητέα γάρ ἐστε. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΓΥ. Δ. ἔμ' ἦτις εἶμ' ἥρου; ΚΛ. κλεινόμου γυνῆ. 605
ΚΛ. γιγνώσκεθ' ἡμεῖς ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή;
ΧΟ. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τἀς ἄλλας ἅθρει.
ΚΛ. ἦδι δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα; ΓΥ. Δ. τιτθὴ νὴ Δί' ἐμή. ΜΝ. διοίχομαι.
ΚΛ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
ΜΝ. ἔασον οὐρῆσαί μ'. 611
ΚΛ. ἀναίσχυντός τις εἶ.
σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.
ΧΟ. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γιγνώσκομεν.
ΚΛ. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. 615
ΜΝ. νὴ Δί', ὦ μέλε·
στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
ΚΛ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
ΜΝ. τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν;
ΚΛ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνὴρ σοι;
ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
ΚΛ. τὸν δεῖνα; ποῖον;
ΜΝ. ἔσθ' ὁ δεῖν', ὃς καί ποτε
τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα
ΚΛ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
ΜΝ. ἀνήλθες ἦδη δεῦρο πρότερον;
νὴ Δία,
ὀσέτη γε. ΚΛ. καὶ τίς σοὶ στὶ συσκηνήτρια;
ΜΝ. ἡ δεῖν' ἐμοιγ'. οἰμοι τάλας.
ΚΛ. οὐδὲν λέγεις
ΓΥ. Ε. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὧν ἀνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι
ὅ τι ποιοῦσι τῶν ἱερῶν ἐνέκειντο.
ΜΝ. φέρ' ἴδω, τί μέιστοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. 630
ΓΥ. Ε. τί δὲ μετὰ τοῦτο δείτερον; ΜΝ. προὐπίνομεν.
ΓΥ. Ε. ταυτὶ μὲν ἥκουσάς τινος· τί δαὶ τρίτον;
ΜΝ. σκάμμων Ξάνυλλ' ἤρησεν· σὺ γὰρ ἦν ἀμίς.
ΓΥ. Ε. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ', ὦ Κλεισθενες·
σὸ γ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. ΚΛ. τί οὖν ποιῶ; 635
ΓΥ. Ε. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ἴγιές γάρ λέγει.
ΜΝ. κἄπειτ' ἀποδύσει· ἐνύα πιδὼν μητέρα;
ΚΛ. χάλα ταχέως τὸ στρῴδιον, ὠναίσχυντε σύ.
ΓΥ. Ε. ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νὴ Δὶ τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. 640
ΜΝ. στεριφὴ γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
ΓΥ. Ε. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐνύεα.
ΚΛ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
ΓΥ. Ε. τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εὔχρων, ὦ τάλαν.
ΚΛ. καὶ ποῦ 'στιν; 645
ΓΥ. Ε. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
ΚΛ. οὐκ ἐνγατανθῖ. ΓΥ. Ε. μᾶλλά δεῦρ' ἥκει πάλιν.
ΚΛ. ἰσθμὸν τιν' ἔχεις, ὦνθρωπ' ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πόος διέλκειs πυκνότερον Κορινθίων.
ΓΥ. Ε. ὦ μαρύν οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλωιδορεῖτο. 650
ΜΝ. [illegible] ἐγὼ,
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσκύλισα πράγματα.

ΓΥ. Ε. ἄγε δὴ τί δρῶμεν ;
ΚΛ. τοῦτονὶ φυλάττετε
[illegible]
ἐγὼ δὲ τἄλλα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
ΧΟ. ἡμῖν τοίνυν μετὰ ταῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψαμένας χρὴ 655
ξυζωσαμένας εὐ κανδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποξηρεῖν, εἴ που κάλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ
τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διάδους
[illegible]
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ 660
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴν ὡς τάχιστ' ἤδη
κύκλῳ.
εἰεί νυν ἴγνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ διάρχων ὄμμα, 665
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἢν γὰρ μὴ λάθῃ δράσας ἀνόσια,
δῶσει τε δίκην, καὶ πρὸς τοῦτο
[illegible]
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, 670
ἀθλων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
δικαίως τ' ἐρέποντας 675
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν λῃφθῇ τις ὕσια δρῶν,
μανίαις φλέγων, 680
[illegible]
εἴ τι δρᾷῃ, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,
ὅτι τὰ πράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται, 685
παραχρῆμά τε τίνεται.
ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδὲν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥ. Ζ.

ἆ, ποῖ σὺ φεύγεις ; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς ;
τάλαν' ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον 690
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
ΜΝ. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῇς· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πλὴν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλιβας
καθαιματώσει βωμόν. 695
ΓΥ. Ζ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ' ; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην ;
ΧΟ. ἔα ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί τόδε δέρκομαι 700
νεοχμὸν αὖ τέρας ;
ὡς ἅπαν' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀνασχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι, τόδε.
ΜΝ. οἷον ὑμῶν ἐξάρπασ' ἣν ἄγαν αὐθαδίαν.
ΧΟ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω ;
ΓΥ. Ζ. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον. 706
ΧΟ. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν δὸ' ἀναισχυντεῖ ;
ΜΝ. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
ΓΥ. Ζ. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὄβελον ἥκεις, 710
φαύλως τ' ἀπολεῖ· οὐ λέξεις
οἷον δρᾶσας δεῖδες ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.
ΜΝ. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
ΧΟ. τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν 715
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις ;
ΜΝ. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
ΧΟ. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυπρεῖς,
λύγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720
ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-
ψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέγει τις τύχη. 725
ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρὴν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
ΓΥ. Ζ. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
ΜΝ. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν 730
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστιν ; ἀσκὸς ἐγένετ' ἡ κόρη
οὐνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται, 735
κἀκ πάντ[illegible]
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρύκῃ.
ΓΥ. Ζ. παράξαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία. 740
ΜΝ. παράξαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῄς ;
ΓΥ. Ζ. καὶ δέκα μῆναε αὖτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. ΜΝ. ἤνεγκας σύ ;
ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ΜΝ. τρικότυλον, ἦ πῶς ; εἰπέ μοι.
ΓΥ. Ζ. τί μ' εἰργάσω ;
ἀπέδυσας ὠναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. τυννοῦτο ; 745
ΓΥ. Ζ. μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝ. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε ; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας ;
ΧΟ. σχεδὸν τοσοῦτον χῶσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.
ΜΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
ΓΥ. Ζ. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.
ΜΝ. πάνυ γ' ἐμπίπρατε·
αὖτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα. 750
ΓΥ. Ζ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χρῄζεις
[illegible]
ὑπέρ γε τούτου.
ΜΝ. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἢδ' ἀποσφαγήσεται.
ΓΥ. Ζ. οἴμοι τέκνον. δὸς μοι σφαγεῖον, Μανία,
ἵν' οὗν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω. 755
ΜΝ. ὕπεχ' αὐτὸ. χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῖτό σοι.

ΙΥ. Ζ. κακὸς ἀπόλλυ· ὡς φιλόκερδές εἶ καὶ δυσμενής.
ΜΝ. τοιτὶ τὸ δίρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
ΙΥ. Ζ. τίς τῆς ἱερείας γίγνεται; ΜΝ. τοιτὶ λαβέ.
ΙΥ. Η. ταλαντάτῳ Μίνως τάς ἐξενόησάς σε; 760
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδα σοὶ ξυμήρατο;
ΙΥ. Ζ. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φίλαξον αὐτόν, ἵνα λαζοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πριτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.
ΜΝ. ἄγε δή τὰς ὥσπερ μηλανὶ σωτηρίας; 765
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοια· τί μὲν γὰρ αἴτιος
κἀμ' ἐσκεπάσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνετ' οὖσα. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οὐδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐς τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκείνος. τὰς πλάτας 770
βίψω γράβδων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν μοι πλάτας λαβεῖν; πόθεν;
τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ' αὐτὶ τῶν πλατῶν
γράψαν διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξύλον. 775
ὦ χεῖρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν χρὴν ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πυάκων ξεστῶν δέλτοι,
[illegible]
κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἶμοι, 780
τοιτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὔλακα ;
[illegible]
κείνη, ταῖτη· ταχέως χρή. 784
ΧΟ. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξομεν παραβᾶσαι.
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ'
ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστὶν
ἅπαντα,
ἔριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος.
φέρε δῆ νυν
εἰ κακὸν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἶπερ ἀληθῶς
κακὸν ἐσμεν,
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν
ἁλῶναι,
ἀλλ' οὐτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε
φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κἄθ' εὕρητ' αὐτὸ
δύρασιν,
μανίας μαίνεσθ', οὓς χρὴν σπένδειν καὶ χαίρειν,
εἶπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
[illegible]
κἂν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ
κοπιῶσαι, 795
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας
[illegible]
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν
τεθεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
ἐπιθυμεῖ
αὖθις τὸ κακὸν παρακῦψαι ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς
ἐπιζήλωτοι
ἐσμὲν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν
ἰδίσασθαι. 800
βάσανον δῶμεν, πίτεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ
φαμεν ἡμᾶς, [ἕκαστον.
ἡμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς ταὐτὰ
ἕκαστον.
Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ
τἄργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δῆπου
Σαλαβακχοῦς. 805
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πο-
λεμεῖσαι·
ἀλλ' Εὐβοΐλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν
ἀμείνων,
παραδοὺς ἑτέρᾳ τὴν βουλείαν· οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φήσει.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εἰ χἠμεῖ'
εἶναι. 810
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγιστ'
ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ' αὐθήμερον αὖτ'
ἀπεώσει.
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας. 815
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὴν δῆπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν. 820
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκο .
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τοῦτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν 825
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόχᾳ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἕρριπται τὸ σκιάδειον. 829
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.
χρὴν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἥγομεν· 835
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστεμιαῖ αὐτὴν καθῆσθαι, σκιάδειον ἀποκεκιμένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἴκειν, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡμβλεσμένην 840
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρῆμα θ', ἢ χρὴν, εἰ δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδὲν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βία τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
ἀξία γοῦν εἰ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον. 845
ΜΝ. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἴσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμῆδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται ;
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι ;
ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850
πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
ΓΥ. Η. τί αὖ σὺ κυκανᾷς, ἢ τί κοικίλλεις ἔχων ;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως

ἔξεις, ἕως ἂν τῶν πριτάνεών τις φανῇ.
ΜΝ. ὦ Ἕλλην.
Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί, 855
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος λιγύπτου πεδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσπορμαῖον λεών.
ΓΥ. Η. πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
ΜΝ. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. 860
ΓΥ. Η. σοί γ', ὦλεθρε,
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.
ΜΝ. Ἕλενη δ' ἐκλῄζην.
ΓΥ. Η. αἰθὶς αὖ γίγνει γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικισσας δίκην·
ΜΝ. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις 865
ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. Η. ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
ΜΝ. κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἶμ'· ὁ δ' ἅθλιος πύσις
οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσήρτεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ; ΓΥ. Η. τῶν κοράκων πονηρία.
ΜΝ. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν, 870
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
ΕΥ. ὡς Μενέλαος.
τίς τῶνδ' ἐρημῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναναγίαις;
ΜΝ. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μελαῖβρα. ΕΥ. ποίου Πρωτέως;
ΓΥ. Η. ὦ τριακακόδαιμον, ψεύδεταί νή τὸν θεὸν, 875
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
ΕΥ. ποῖαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
ΜΝ. Αἴγυπτον. ΕΥ. ὦ δύστηνος, οἱ πεπλεύκαμεν.
ΓΥ. Η. πείθει τι τῷδε τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
λῃροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί. 880
ΕΥ. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπισε;
ΓΥ. Η. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπισε.
ΕΥ. αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885
ΜΝ. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
ΓΥ. Η. κακῶς ἅρ' ἐξέλοιο καβολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
ΕΥ. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη; 890
ΜΝ. βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
ΓΥ. Η. τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
ΜΝ. βάϊζε, τοὶμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895
ΕΥ. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;
ΜΝ. αὕτη Θεονόη Πρωτέως.
ΓΥ. Η. μὰ τὸ θεὸ,
εἰ μὴ Κρίτιλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος.
ΜΝ. ὑπόσα του βούλει, λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῖμαι σῷ καισιγήτῳ ποτέ, 900
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πύσιν.
ΕΥ. γύναι, τί εἶπας; στρέψων ἀνταγγείς κόρας.
ΜΝ. αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥ. τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
ὦ θεοί, τὸν ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι; 905
ΜΝ. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κἀμ' ἔχει λόγος.
ΕΥ. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;
ΜΝ. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΕΥ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΜΝ. ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰθύων. 910
ΕΥ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΜΝ. ὦ χρίνοις ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαζέ με, λαβέ με, πόσι·
περίβαλε δὲ χέρας.
φίρε, σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
λαζῶν ταχὺ πάνυ. 916
ΓΥ. Η. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
[illegible]
ΕΥ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρεων παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
ΓΥ. Η. οἶμ' ὡς πανοῦργος καὶτὸς εἶναί μοι δοκεῖς 920
καὶ τοῖδε τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγνοπιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὼ τοξότης.
ΕΥ. τουτὶ ποιητρόν· ἀλλ' ὑπαπόκιμητέον.
ΜΝ. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί ὀρῶ; 925
ΕΥ. μέν' ἡσυχος.
οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτέ σ', ἤπτερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
ΜΝ. αὗτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.
ΠΡ. ὦδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης.
οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν, εἰσάγων, 930
ὡ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἀνδαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσίνεια μηδένα
ἐα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ', ἢν προσίῃ τις.
ΓΥ. Η. νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος. 935
ΜΝ. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἤντερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἢν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.
ΠΡ. τί σοι χαρίσωμαι;
ΜΝ. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην. 940
ἵ' ἃ μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κύραξιν ἑστῶσιν.
ΠΡ. ἔχοντα ταὐτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
ΜΝ. ἰαττατταῖξ' ὦ κροκώθ', οἵ' εἴργασαι· 945
κοὐκ ἔστ' ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας. [ναῖχ',
ΧΟ. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυ-
ὧναν ὄργια σεμνὰ θεῶν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ
Παύσων σέβεται, καὶ ἰηστεύει, [καὶ
πολλάκις αὐταῖν ἐν τῶν ὡρῶν 950
ἑς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
ὄρμα, χόρει
κοῦφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χείρα, 955
ῥυθμὸν χορείαι ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε
[illegible]
ἐπισκοπεῖν δὲ
πανταχῆ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ
γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960
μέλπε κελ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἀλλὰ χρὴ 966

ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν
πρῶτον εἰκέλιον χορείας εἰφιᾶ στῆσαι βάσιν.
[illegible]
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970
Ἄρτεμιν, ἄυασσαν ἀγυιάς.
χαῖρ', ὦ Ἑκάεργε,
ὅπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν τε τὴν τελείαν
μεθ' ὑψωμεν ὥσπερ εἰκός,
ἡ πᾶσα τοῖς χορεύσιν ἐμπαίζει τε καὶ 975
[illegible]
Ἑρμῆν τε Νόμιον ὕπτιοι
καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι 980
χαρίτα χορείαις.
ἕξαιρε δὴ προθύμως
ἐπλὴν χάριν χορείας. 982
παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·
νηστεύομεν δὲ πάντως.
ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ, 985
τύρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἦγού δέ γ' ὦδ' αὖτός
σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
[illegible]
Εὔιον, ὦ Διόνυσε, 990
Βρόμε καὶ Σεμέλας παῖ,
χορεῖς τερπόμενος
• • κατ' ὄρεα Νυμφῶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
[illegible]
• • ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται 995
Κιλαιρώνιος ἠχώ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη
δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις • • βρέμονται·
κίνκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
[illegible] θάλλει. 1000

ΤΟ. ἐνταῦτα νὴν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
ΜΝ. ὃ τοξόβ', ἱκετεύω σε. ΤΟ. μή μ' ἱκετεῦσι σύ.
ΜΝ. χάλασον τὸν ἦλον. ΤΟ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.
ΜΝ. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
ΤΟ. ἔτι μᾶλλο βοίλιες; ΜΝ. ἀτταταῖ ἰαττατταῖ 1005
[illegible] ἀπόλωμαι. ΤΟ. σίγα, κακόδαιμον γέρον.
πέρ' ἐγὼ 'ξενίκει πορμὸς, ἵνα πυλάῃ σοι.
ΜΝ. ταυτὶ τὰ βλέτισθ' ἁπαλελαυκ' Εὐριπίδου.
ἐα· θεοί, Ζεὺ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν ὁ προδώσειν, ἀλλά μοι 1010
[illegible] Περιτεὶς ἐκβαμῶν.
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τόδ' ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρίπτατο.
ΕΥ. ὡς Περσεύς.
φίλαι παρθένοι, φίλαι, 1015
πῶς ἂν ἐπέλθοιμι καὶ
τὸν Σκίζης λάθοιμι;
κλύετε δ̓
πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ὕπτιον ὡς 1020
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
ΜΝ. ἄνοιπτος ὅς μ' ἴδησε τὸν
[illegible]

μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως. 1025
ὧδε γὰρ ὁ Σκύθης φίλαξ
πάλαι ἐφίστηκ', ὁλοὸν,
ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι
δεῖπνον· ὀρῶ; οὐ χορεῖσιν,
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων ψανίδων 1030
[illegible] κἀμοὶ εὐτυχ' ἔχυσε',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμ-
πεπλεγμένη κἄτει βορὰ
[illegible]
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίοι δὲ, 1035
γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μελεαι μὲν πέποιθα, μελεος,
ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἀν'
ἄτιμα παῖδα φῶτα λιτομένων. 1040
πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φλέγουσαν,
αἰαῖ, αἰαῖ,
ὃς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκύεντ' ἐνέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδε τῶδ' ἀνέπεμψεν 1045
ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰὼ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγὼ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ 1050
τὸν δύσμορον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων φιλίγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην.
λαμπάσιμητ' ἀχῃ θαιμόνων, αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν. 1055
ΕΥ. ὡς Ἠχώ.
χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφία,
ὃς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ΜΝ. ὡς Ἀνδρομέδα.
σὺ δ' εἴ τίς, ἤτις τοὐμὸν ᾠκτειρας πάθος ;
ΕΥ. Ἠχὼ, λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἦπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ 1060
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν,
κλαίειν ἐλεινῶς. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.
ΕΥ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
ΜΝ. ὦ Νὺξ ἱερὰ, 1065
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδία νώτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἰμάς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' 'Ολύμπου.
ΕΥ. δι' 'Ολύμπου.
ΜΝ. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν 1070
μέρος ἐξέλαχον ; ΕΥ. μέρος ἐξέλαχον ;
ΜΝ. θανάτου τλήμων. ΕΥ. θανάτου τλήμων.
ΜΝ. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.
ΕΥ. στωμυλλομένη.
ΜΝ. νὴ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας 1075
λίαν. ΕΥ. λίαν.
ΜΝ. ἀγάθ', ἐασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ΕΥ. παῦσαι.
ΜΝ. βάλλ' ἐς κόρακας. ΕΥ. βάλλ' ἐς κόρακας.
ΜΝ. τί κακόν ; ΕΥ. τί κακόν, ΜΝ. λῃρεῖς. 1080
ΕΥ. λῃρεῖς.

ΜΝ. [illegible]. ΕΥ. εἶμι[illegible]. ΜΝ. ἐπεύχ[illegible]. ΕΥ. [illegible].

ΤΟ. οὗτος, σί λαλῇς; ΕΥ. οὗτος, σὺ λαλῇς;

ΤΟ. πρυτάνεις καλέσω. ΕΥ. πρυτάνεις καλέσω.

ΤΟ. σί κακόν; ΕΥ. σί κακόν;

ΤΟ. πῶτε τὸ πωΐ; ΕΥ. πῶτε τὸ πωΐ;

ΤΟ. σὺ λαλῇς; ΕΥ. σὺ λαλῇς;

ΤΟ. κλαύσει. ΕΥ. κλαύσει.

ΤΟ. κακκάσκει μοι; ΕΥ. κακκάσκει μοι;

ΜΝ. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.

ΕΥ. [illegible] αὕτη.

ΤΟ. ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
ποῖ ποῖ φεύγεις; ΕΥ. ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΤΟ. οὐ καιρήσεις; ΕΥ. οὐ καιρήσεις;

ΤΟ. ἔτι γὰρ γρύζεις; ΕΥ. ἔτι γὰρ γρύζεις;

ΤΟ. λαβὲ τὴ μιαρά. ΕΥ. λαβὲ τὴ μιαρά.

ΤΟ. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.
ΕΥ. ὡς Περσεύς.

ΕΥ. ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
Περσεὺς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων.

ΤΟ. τί λέγε; τὴ Γόργος πέρις
τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; ΕΥ. τὴν Γόργονος
ἔγωγε φημί. ΤΟ. Γύργο τοι κἀγὼ λέγι.

ΕΥ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ, καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναΐν ὅπως ὁρμισμένην;

ΜΝ. ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·
λύσσν με δεσμῶν.

ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλῇσι σύ.
κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλᾶς;

ΕΥ. ὦ παρθέν', οἰκτίρῳ σὲ κρεμαμένην ὁρῶν.

ΤΟ. οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο.

ΕΥ. λῃρεῖς, ὦ Σκίθα.
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟ. σκέψαι τὸ πύστο· μὴ τι μικτὸν παίνεται;

ΕΥ. φέρε δεῦρά μοι τὴν χεῖρ', ὦ ἄψωμαι κόρης· 1115
φέρε, Σκίθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ὅπασιν ἐστὶν· ἐμὲ δὲ καὶτον τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν.

ΤΟ. οὐ ζηλῶ σι σέ·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόησά σ' αὐτὸ πυγίζεις ἄγων. 1120

ΕΥ. τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν, ὦ Σκίθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμῆλιον λέχος;

ΤΟ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πύγιστο,
τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτιστον.

ΕΥ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. 1126

ΤΟ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιτομάκαιραν ἀποκεκόψο τουτοί.

ΕΥ. αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδίξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῦσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ 1130
μάτην ἀναλίσκοις ἄν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟ. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκεζέ μοι.

ΜΝ. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟ. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγαν ἐπιτιμεῖς λαβεῖν. 1135

ΧΟ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον, ἄζυγα κούρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει, 1140
καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται,
φάνηθ', ὦ τυράννους
στυγοῦσα', ὥσπερ εἰκός.
δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι- 1145
κῶν' ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἔχετ' [illegible]
πόνηαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον'
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν 1150
ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ 1155 [ὄψιν.
[illegible]
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.

ΕΥ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
σπουδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικρυκεύομαι.

ΧΟ. χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;

ΕΥ. δοῦ ἐστὶν, οὐν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός. 1165
ἣν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
κακῶς ἀκούσητ'· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παρούσιν ὑμῖν διαβαλῶ.

ΧΟ. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.
ΕΥ. ὡς γραῦς.
ἐμὸν ἔργον ἐστὶν· καὶ σὺν, ὦλάφιον, ἄ σοι
καὶ' ὅδον ἔφραζον. ταῦτα μεμνημένοι πείθε.
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον.
σὺ δ', ὦ Τερψιδὸν, ἐπαναφύσα Περσικόν. 1175

ΤΟ. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρί μοι.

ΕΥ. ἡ παῖς ἐμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟ. ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο. 1180

ΕΥ. φέρε θοίμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τῶ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.

ΤΟ. ναῖκι, ναὶ
κάτησο, κάτησο, ναῖκι, ναὶ, τυγάτριον.
οὶμ' ὡς στέριπτο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη. 1185

ΕΥ. αὖλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκίθην;

ΤΟ. καλό γε τὸ πυγή· κλαῖσί γ', ἢν μὴ 'νδον μέσῃς.
εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΥ. καλὸν ἔχει. λαβὲ θοίμάτιον· ἄρα 'στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν. ΤΟ. οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με; 1190

ΕΥ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν.

ΤΟ. [illegible]
ὡς γλυκερὸ το γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεῖδει παρ' ἐμέ;

ΕΥ. χαῖρε, τοξότα·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

ΤΟ. ναὶ ναὶ, γρᾶδιον, 1194
ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΥ. δῶσειν οὖν δραχμήν;

ΤΟ. ναὶ, ναίκι, δῶσι. ΕΥ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟ. ἀλλ' οὐκ ἔκωδεν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.

ΕΥ. ἔπεστι κἀμοῖσιν αὐτοῖς.

ΤΟ. ἀκολοίτει, τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τίμει τὴν γρᾶτταν γρήδιον.
ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ΕΥ. Ἀρτεμισία. 1200
ΤΡ. μεμαῆτε τοίνυν ταύτης· Ἀρταμοιξία.
ΑΓ. Ἐρρῇ δῆλα, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
στι μὲν οὖν ἀπύτρεχε, παιδάριον, ταυτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς.
ὅταν λυθῇς ταχίστα, φεύξει, καὶ τετεῖς 1205
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.
ΑΓ. λύετσο. σὺν ζῆγον, φεῖγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. ΜΝ. ἐγὼ δῆ τοῦτο δρῶ.
ΤΡ. ὦ γρᾶδι', ὡς καρίεστό σοι τὸ τιγάτριον, 1210
κοὐ ξέσκυλ', ἀλλὰ πρᾶον. — ποῦ τὸ γρᾶδιον;
εἶμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτεεῖ;
ὦ γρᾶδι', ὦ γρᾶ'. οὐκ ἐπαινῶ, γρήδιο.
Ἀρταμοιξία.
διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπύτρεκ' ὡς τάχιστα σύ·
ὀρθῶς δὲ συβύνη 'στί· καταβιᾶσαι γάρ. 1215
οἴμοι, τί δρᾶσι; ποῦ τὸ γρήδιο;

Ἀρταμοιξία.
τὴν γραῦν ἐρωτᾶς, ἢ 'φερεν τὰς πηκτίδας;
ΧΟ. ναί, ναίκι. εἶδες αὐτό;
ΧΟ. ταύτῃ γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο.
ΤΡ. κροκῶτ' ἔκοιτο τὴ γέροντο; 1220
ΧΟ. φόβῳ ἐγώ.
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
ΤΡ. ὦ μιαρὸ γρᾶ· πότερα τρίζει τὴν ὁδό;
Ἀρταμοιξία.
ὀρθὴν ἅνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὶ διώξει; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
ΤΡ. κακόδαιμον· ἀλλὰ τρίζει Ἀρταμοιξία. 1225
ΧΟ. τρίχε νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κώμικας ἐπουρίσας.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν
ὥσθ' ὥρα δὴ' ἐστὶ βαδίζειν
οἴκαδ' ἐκάστην.
τὸν Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν 1230
τοίτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΝΕΚΡΟΣ.
ΧΑΡΩΝ.
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ ΔΥΟ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω.
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

ΑΛΛΩΣ.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδούς, ἢ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾖρχετο, καὶ ὁλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθείς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξάνθιας, διὰ τὸ μὴ συννενανμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινουσίας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὁδολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Ἅιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ ὁ ἀ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἀγροικίαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζοιται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξεισάσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χατέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν λίσχύλον παρὰ τῷ Ἅιδῃ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακοῦειν ἑκάτερος αὐτοῦ λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὗτω δὲ εὐαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος. οὐ δεδίλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
ΔΙ. ἢ τὸν Δί' ὃ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φίλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἠδὺ χολή.
ΞΑ. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι;
ΔΙ. πλὴν γ', ὡς θλίβομαι.
ΞΑ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω;
ΔΙ. νὴ Δία
θαρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς, τὸ τί·
ΔΙ. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς.
ΞΑ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαρῇσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
ΔΙ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
ΞΑ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὑπτερ Φρύτιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας;
[σκεῦη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.]
ΔΙ. μὴ νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'ναυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
ΞΑ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὗτος,
ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
ΔΙ. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ,
ὃς ἐγὼ μέν ὢν Διώνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωρῇτο μηδ' ἄχθος φέροι;
ΞΑ. οὐ γὰρ φέρω 'γώ;
ΔΙ. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
ΞΑ. φέρων γε ταντί. ΔΙ. τίνα τρόπον;
ΞΑ. βαρίως πάνυ.
ΔΙ. οὔκουν τὸ βάρος τοῖθ', ὃ σὺ φέρεις, οὗτος φέρει;
ΞΑ. οὐ δῆθ' ὃ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
ΔΙ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
ΞΑ. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὄμος οὑτοσὶ πιέζεται.
ΔΙ. σὺ δ' οὐν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐφῇς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀρίμενος φέρε.
ΞΑ. οἷμαι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναμάχουν;
ἢ τὼν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
ΔΙ. κατάσα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἦδη βαδίζων εἶμι τἠνδ', οὗ πρώτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμί, παῖ.
ΗΡ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
ΔΙ. ὁ παῖς. ΞΑ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης;
ΞΑ. τὸ τί;
ΔΙ. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑ. νὴ Δί, μὴ μαίνοιό γε.
ΗΡ. οὗ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.
ΔΙ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
ΗΡ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς ἐπὶ κακοκακῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόβορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ 'γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
ΗΡ. κἀναυμάχησας;
ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἡ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.
ΗΡ. σφῷ; ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω.
ΗΡ. κἄτ' ἐγωγ' ἐξηγγείλην.
ΔΙ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναιγυνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα;
ΗΡ. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλίκος Μῶλων.
ΗΡ. γυναικός; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός;
ΔΙ. οὐδαμῶς.
ΗΡ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀτταταῖ.
ΗΡ. ξυνεγένου Κλεισθένει;
ΔΙ. μὴ σκῶπτέ μ', ὠδέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
ΗΡ. ποῖός τις, ὦδελφίδιον;
ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι διʼ αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἦδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ΗΡ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
ΔΙ. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ 'τέρα φράσω;
ΗΡ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
ΔΙ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος,
κοὐδεὶς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνδρῶπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;
ΔΙ. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
ΗΡ. τί βουλόμενος;
ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
ΗΡ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ;
ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
τὸ τ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα

οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
ΗΡ. εἶτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μελλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
ΔΙ. οὔ, πρίν γ' ἂν 'Ιοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἅπερ Σοφοκλέους ὢ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ὤν,
κἂν ξυναποβρᾶναι δεινὸ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.
ΗΡ. 'Αγάθων δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙ. ἀπολιπὼν μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ΗΡ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
ΗΡ. ὁ δὲ Ξενοκλῆς; ΔΙ. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
ΗΡ. Πυθάγγελος δέ;
ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.
ΗΡ. ἐξὸν δ' ἐτέρᾳ ἵστ' ἐπταέδᾳ μεμηκέλλᾳ
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;
ΔΙ. ἐπιφιλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβητὰ τέχνης,
ἃ φροῦδα θἄττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
ΗΡ. πῶς γόνιμον;
ΔΙ. ὠδί γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρύνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐδέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἁδίᾳ τῆς φρενός.
ΗΡ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μᾶλλά πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΗΡ. ἢ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
ΔΙ. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει τοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
ΗΡ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
ΔΙ. θεὶπτεῖν με δίδασκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
ΔΙ. ἀλλ' ὥσπερ ἑνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἵσι σὺ
ἔχρω τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τοὐντεῦθεν φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἑκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
πλεις, βιάτας, παιδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
ΗΡ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι;
ΔΙ. καὶ σύ γε
μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
ΗΡ. φέρε δῆ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παῦε, πνιγηράν λέγεις.
ΗΡ. ἄλλ' ἔστιν ἁπαπτὸς ξύντομος τετραμμένη,
ἡ διὰ θυείας. ΔΙ. ἆρα κώνειον λέγεις;
ΗΡ. μάλιστά γε.
ΔΙ. ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον·
εἰθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι ταντικνήμια.
ΗΡ. βούλει ταχείαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
ΔΙ. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
ΗΡ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙ. εἶτα τί;
ΗΡ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙ. τί δρῶ;
ΗΡ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῖθεν θεῶ,
κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν.
ΔΙ. ποῖ; ΗΡ. κάτω.
ΔΙ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίμα δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡ. τί δαί;
ΔΙ. ἦπερ σὺ τότε κατῆλθες.
ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εἰθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄῤῥυσσον. ΔΙ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
ΗΡ. ἐν πλοιαρίῳ γυννοτυγί σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
ΔΙ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθ'ἐγὼ κἀκεῖσε;
ΗΡ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότατα.
ΔΙ. μή μ' ἐκπλήττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις.
ΗΡ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείωρ' ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα βιῶν ταμιεῖον ἐφυλάκει,
ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὄρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρὴν γε πρὸς τούτοισι κεὶ
τὴν πυρρίχην τις ἐμαθε τὴν Κιννησίου.
ΗΡ. ἐντεῦθεν αὖλῶν τίς σε περίεισιν πνοή,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
ΔΙ. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡ. οἱ μεμυημένοι,
ΞΑ. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλεῖω χρόνον.
ΗΡ. οἵ σοι φράσουσ' ἀπαξάπαντ' ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ.
ΔΙ. νὴ Δὶ καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρῶματ' αὖθις λάμβανε.
ΞΑ. πρὶν καὶ καταβῆσαι; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
ΞΑ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερόντων ὥστις ἐπὶ ταῦτ' ἔρχεται.
ΔΙ. ἐὰν δὲ μὴ 'χω; ΞΑ. τότε μ' ἄγειν.
ΔΙ. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τιν' ἐκφέροντα τουτονὶ νεκρόν.
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;
ΝΕ. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί.
ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
ΔΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἕλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τὴν ὁδόν.
ΔΙ. ἀναμενοῦμεν, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ἐγμῶσί τί σοι.
ΝΕ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.
ΔΙ. λάβ' ἐὐνέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβαίνῃ νυν πάλιν.
ΞΑ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμᾶξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι.
ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γενήσεαι.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑ. ὠὴ, παραβαλοῦ.
ΞΑ. τουτὶ τί ἐστι;
ΔΙ. τοῦτο λίμνη νὴ Δία
αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.
ΞΑ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.
ΔΙ. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ΧΑ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων ; 185
τίς εἰς τὸ λήξῃς πέδιον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,
ἢ 'ς Κεκρόπιους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ πὶ Ταίναρον ;
ΔΙ. ἐγω. ΧΑ. ταγέως ἔμβαινε.
ΔΙ. ποῖ σχήσειν δοκεῖς ;
ἐς κόρακας ὄντως ;
ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὕνεκα.
ἔμβαινε δῆ. ΔΙ. παῖ, δεῦρο. 190
ΧΑ. δοῖλον οὐκ ἴγω.
εἰ μὴ ξυναμάξηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
ΞΑ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὑφθαλμιῶν.
ΧΑ. οὔκουν περιθρέξει ὅῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ ;
ΞΑ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ ;
ΧΑ. παρὰ τὸν λιθίνου λίθον,
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μανθάνεις ; 195
ΞΑ. πάνυ μανθάνω.
οἶμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιόν ;
ΧΑ. καθίζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς ;
ΔΙ. ὅ τι ποιῶ ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην, οἵπερ ἐκέλευσάς με σύ ;
ΧΑ. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων ; ΔΙ. ἰδού.
ΧΑ. οὔκουν προβαλεῖ τὸ χεῖρε κἀκτενεῖς ; ΔΙ. ἰδού.
ΧΑ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς 202
ἐλậς προθύμως ;
ΔΙ. κἄτα πῶς δυνήσομαι,
[illegible]
ὧν, εἰ' ἐλαύνειν ; 205
ΧΑ. ῥᾴστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κἄλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπας. ΔΙ. τίνων ;
ΧΑ. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δῆ.
ΧΑ. ὠὸπ ὺπ ὠὸπ ὅπ.
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 210
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων ὄχημα βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
κοὰξ κοάξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήιον 215
Διὸς Διώνυσον ἐν
λίμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
[illegible]
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 220
ΔΙ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ κοάξ·
ἐμὲν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 225
ΔΙ. ἀλλ' ἐξιλοισθ' αὖτῷ κοάξ·
οὐδὲν γὰρ ἴστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.
ΒΑ. εἰκότως γ', ὃ πολλὰ πράττων· ἐμὲ γὰρ ἵστερξαν εὐλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πὰν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων· 230
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικὰς Ἀπόλλων,
ὅτεκα δόνακος, ὃν ἱπολλίριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὲξ κοάξ. 235
ΔΙ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίαι πάλαι,
κἄτ' αὐτὲ ἐγκυψας ἐμοὶ
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἀλλ', ὦ φιλῳδὸν γένος, 240
[illegible]
ΒΑ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἡμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
ἐν πολυκολύμβοισι μέλεσιν. 245
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ὕνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
[illegible]
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 250
ΔΙ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω
ΒΑ. δεινά τἄρα πεισόμεσθα.
ΔΙ. δεινότερα δ' ἴγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι. 255
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. οἰμώξετ'· οὐ γὰρ μοι μέλει.
ΒΑ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὑπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας 260
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. τοὔτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
ΒΑ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
ΔΙ. οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ, 265
κἂν με δῇ δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοᾶξ.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἐμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
ΧΑ. ὦ παῖε παῖε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἐκβαίν', ἀπόδος τὸν ναύλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τῳβολό.
ΔΙ. ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας ; ἢ Ξανθίας ; 271
ΞΑ. ἰού. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. τί ἐστι τἀνταυθί ; ΞΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
ΔΙ. κατέϊδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν ; ΞΑ. σὺ δ' οὔ;
ΔΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ. 276
ἄγε δὴ, τί βρῶμεν ;
ΞΑ. [illegible] προῖ̈ναι βέλτιστα ἡῶν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δεῖν' ζῴασκ' ἐκεῖνος.
ΔΙ. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθεὶην ἐγὼ, 280
εἰδὼς μὲ μίκιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ΞΑ. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285
ΔΙ. ποῦ ποῦ 'στιν ; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἴθι.
ΞΑ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἴθι.
ΞΑ. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
ΔΙ. ποῖον τι ;
ΞΑ. [illegible] ἐκεινον· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται·
ποτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δ' αὖ γυνὴ 290
ὡραιοτάτη τις. ΔΙ. ποῦ 'στι ; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
ΞΑ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
ΔΙ. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί.
ΞΑ. [illegible] πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
ΞΑ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον, 295
σάφ' ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην ;

ΞΑ. ποῦ δ' ἐγώ;
ΔΙ. ἱερεῦ, διαφίλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
ΞΑ. ἀπολοίμεθ', ὄναξ Ἡράκλεις.
ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
ὠνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
ΞΑ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔθ' ἧττον θατέρου. 300
ΞΑ. ἴθ' ἥπερ ἦρχεν. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. τί δῆτα;
ΞΑ. θάρρει· πᾶσ' ἀγαθὰ περιήγαμεν,
ἕξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλεως ἡμῖν λέγειν·
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλὴν' ὁρῶ.
ἡμπουσα φροῦδη. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία.
ΔΙ. καὶδὴ κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δί'. 306
ΔΙ. ὄμοσον. ΞΑ. νὴ Δία.
ΔΙ. ὄμοι τάλας, ὡς ὠχρίας· αὐτὴν ἰδών·
ΞΑ. δδὶ δὲ δείσας ὑπερπεπρίαισέ μου.
ΔΙ. ὄμοι, πύθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τὶν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρύσεον πόδα;
ΞΑ. οὔτοσ. ΔΙ. τί ἐστιν; ΞΑ. οὐ κατήκουσας; ΔΙ. τίνος;
ΞΑ. [illegible]
ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὖρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ' [illegible] 315
ΧΟ. Ἴακχ', ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε.
ΞΑ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖ', ὦ δεσποθ', οἱ μεμνημένοι
ἐνταῦθά που παῖζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον ὄντερ Δικαιόπολις. 320
ΔΙ. καμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
ΧΟ. Ἴακχ', ὦ πολυτίμητ' ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων, στρ.
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε, 325
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ἁσίοις ἐς θιασώτας,
[illegible]
περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων 330
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλείστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνὰν, ἱεραν 335
ὁσίοις μύσταις χορείαν.
ΞΑ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδὺ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
ΔΙ. οὔκουν ἁρπᾷ· ἔξεις, ἢν τι καὶ χοροῖς λάθῃς;
ΧΟ. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων, ἀντ.
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε, [340
[illegible]
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμὼν
γόνυ πάλλεται γερόντων· 345
ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς,
[illegible]
σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων 350
[illegible]
χοροποιὸν, μάκαρ, ἥβαν. [ροῖσιν
εὐφημεῖν χρὴ καξίστασθαι τοῖς ἠμετέροισι χο-
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ κα-
θαρεύει, 355
ἢ γενναίων ὀργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐγό-
[illegible]
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεί-
ᾗ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο
ποιοῦσιν,
ἢ στάσιν ἐχθὼν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκολίς ἐστι
πολίτοις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπι-
θυμῶν, 360
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδο-
[illegible]
ἢ πρoδιδοὺς φρυγίοισιν ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀπο-
πέμπει
ἐξ Λίγυος Ωορνικῶν ὤν, εἰκοστολόγος κακο-
δαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπί-
[illegible]
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
τινὰ πείθει, 365
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν
ὑπάδων
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀπο-
τρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
[illegible]
τούτοις αὐδῶ καὶδὴ καὶδὴς καὶδὴς τὸ τρίτον μὰλ'
[illegible]
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
μολπήν 370
καὶ πανυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν
ἑορτῇ.
χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως στρ. α'.
ἐς τοὺς εἰαν[illegible]ς κυάπους
[illegible]
καπισκώπτων 375
καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
[illegible]
ἀλλ' ἔμπα χὤπως ἀρεῖς ἀντ. α. 377
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἡ τὴν χώραν 380
σώζειν φησ' ἐς τὰς ὥρας,
κἀν Ωορνικῶν μὴ βούληται. 381
ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον
[illegible]
Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς
[illegible]
Δήμητερ, ἀγνῶν ὀργίων στρ. β'.
ἄνασσα, συμπαραστάτει, 385
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορὸν·
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ- ἀντ. β'.
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
[illegible]
ἀλλ' εἶα 394
νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο 395
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῇδε τῆς χορείας.
Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
[illegible]
πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῦρον ὡς 400
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρά[illegible]μπέ μοι.

σὺ γὰρ κατεγίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ τῶν τε σανδαλίσκων
καὶ τῶ ῥάκει. καξεῖρες ὥστ'
ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραλλάγων τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατείδον, καὶ μιλ' εὐπροσώπου,
συμπαιστρίας χιτωνίου
παραρραγνύτου τιτθίον προκῆψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
ΔΙ. ἐγὼ δ' ἀεί τοι φιλακολουθοῦς εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑ. κἄγωγε πρός.
ΧΟ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἐπέτης ἂν οὐκ ἐφυσε φράτερας,
πανὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
[illegible]
[illegible]
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναβλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἱππονίκου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
ΔΙ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν
Πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
ΧΟ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανίρῃ με,
ἀλλ' ἐσθ' ὅπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
ΔΙ. πῦρπι' ἂν αὖθις, ὦ παῖ.
ΞΑ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
ΧΟ. χωρεῖτε
νῦν ἰρὺν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ὄλσος
παίζοντες εὖ μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν,
οὗ πανυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἰρὸν οἴσων.
ΧΟ. χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους στρ. 448
[illegible]
τὸν ἡμέτερον τρόπον,
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὧν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος ἀντ.
καὶ φέγγος ἱλαρὸν ἔστιν,
ὅσοι μεμύημέθ' εὐ-
σεβῆ τε ξύγγυμεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.
ΔΙ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἆρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;
ΞΑ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γενόμενος τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
ΔΙ. παῖ παῖ. ΑΙΑ. τίς οὗτος;
ΔΙ. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
ΑΙΑ. ὦ βδελυρέ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξες ὕχυον κἀπαδρᾷς ᾠχου λαβών,
ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος
τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιοι πέτρα
Ἀχερούσιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσαι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἡ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθέψεται
Ταρτησία μύραινα· τῶ νεφρῶ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
[illegible]
ἐφ' ἁς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήτω πόδα.
ΞΑ. οἴτος, τί δέδρακας; ΔΙ. ἐγκέχυδα· κίλιοι θεόν.
ΞΑ. ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;
ΔΙ. ἀλλ' ὡρακιῶ.
ἀλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν.
ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. προσθοῦ.
ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῦ θεοὶ
ὑπαὶδ' ἔχεις τὴν καρδίαν;
ΔΙ. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν. 485
ΞΑ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων.
ΔΙ. ἐγώ;
πῶς δειλόν, ὅστις ἀφυσγίαν ἥγηταί σε;
οὔκουν ἕτερός γ' αὖτ' εἰργάσατ' ἀνήρ.
ΞΑ. ἀλλὰ τί;
ΔΙ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἶπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. 490
ΞΑ. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πύσειδον.
ΔΙ. οἶμαι νὴ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς. ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐρρύτισα.
ΔΙ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ λημᾶτις κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γώ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν 495
καὶ τὴν λεοντῆν, εἶπερ ἀφοβοῦσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
ΞΑ. φέρε δὴ ταχέως αὖτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων. 500
ΔΙ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.
ΘΕ. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἰσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἐπέττεν ἄρτους, ἤψε κατερικτῶν χύτρας 505
ἕτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἰσιθι.
ΞΑ. κἄλλιστ', ἐπαινῶ.
ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιὼμοπεπλεῦσ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα 510
ἔφριγε, κὠνὸν ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἰσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς.
ΘΕ. ληρεῖς ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἥδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. 515
ΞΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
ΘΕ. ἡ βλακίστη κἄρτι παπαπεπταμένη.
ἀλλ' εἰσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἐμελλ' ἁφαιρεῖν χἠ τράπεζ' εἰσῄρτο.
ΞΑ. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὖσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι. 520

ὦ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ΔΙ. ἐπίσχες οἵτος. οὔ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὅτιὴ σε παίζων Ἡρακλέα τεκεσκάσα·
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἁρμάτειος οἵσεις πάλιν τὰ στρώματα· 525
ΞΑ. τί δ' ἔστιν; οὐ δῆ ποὺ μ' ἀφελεσθαι διανοεῖ
ἅδωκας αὐτός;
ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἧδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέρμα.
ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω.
ΔΙ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οἵτε ἀνώγτων καὶ κενὼν 530
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔπει;
ΞΑ. ἐμέλει, καλῶς' ἔχ' αὖτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστι στρ. 534
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὖτὸν ἀεὶ
πρὸς τὸν ἐς γειτονα τεχνην
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκὼ' ἑστάναι, λαζῶθ' ἐν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι 540
καὶ φύσει Θηραμένους.
ΔΙ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ', εἶτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῖτον βλέπων
τοῖρεβίνθου 'δρατόμην' οὐ- 545
τος δ' ἂτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος
εἶδε, κἄτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὶξ πατάξας μοὶξέκοψε
τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους· 548 [οἵτοσί,
ΠΑΝ. Α. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος
δς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελυθὼν ποτε 550
ἐκαιδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.
ΠΑΝ. Β. νὴ Δία,
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἥκει τινί.
ΠΑΝ. Α. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἂν' ἡμωβολιεία. ΞΑ. δώσει τις δίκην.
ΠΑΝ. Α. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. 555
ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὃ τι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὅτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ' ἔτι;
τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἰρηκά πω.
ΠΑΝ. Β. μὰ Δί', οἶδε τὸν τυρὸν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν. 560
[illegible]
ἐβλεψεν εἰς με δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
ΞΑ. τοῦτου πάνυ τοίργον, οἵτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
ΠΑΝ. Β. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
ΠΑΝ. Α. νὴ Δία, τἀλαίνα. 565
ΠΑΝ. Β. νὼ δὲ δεισάσα γέ που
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εἰθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ' ὦχετ' ἐξάξας γε τοὺς ψιλήθους λαζῶν.
ΞΑ. καὶ τοῖτο τοῦτου τοῖργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
ΠΑΝ. Α. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προσπάτην Κλεώνυμόν μοι.
ΠΑΝ. Β. σὺ δ' ἴθυνε, εἰάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. 571
ΠΑΝ. Α. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἂν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
ΠΑΝ. Β. ἐγὼ δ' ἂν ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
ΠΑΝ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λύμυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, 575
δρέπανον λαβοῦσ', ὡ τὰς χύλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
ΔΙ. κἀκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ΞΑ. οἶδ' οἷδα τὸν νοῦν' παῖε παῖε τοῦ λύγου. 580
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν.
ΔΙ. [illegible]
ὦ Ξανθίδιον.
ΞΑ. καὶ πῶς ἄν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
ΔΙ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἶ μὲ τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντειποιμί σοι. 585
ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία,
κἀκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχεδήμος ὁ γλάμων.
ΞΑ. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
ΧΟ. νῦν σὸν ἔργον ἐστ', ἐπειδὴ ἀντ. 590
[illegible]
εἶχες ἐξ ἀρχῆς. πάλιν
ἀναπνεῦσαι • •
καὶ βλέπειν αἴθις τὸ δεινὸν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἀλώσει
καὶ βαλεῖς τι μαλθακὸν, 595
αὖθις αἰρεσθαί σ' ἀνάγκη
'στὶν πάλιν τὰ στρώματα.
ΞΑ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτε μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ᾖ τι, 600
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεταί μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρίξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέπουτ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφου.
ΑΙΑ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον, 605
ἵνα δῷ δίκην' ἀνύτεον. ΔΙ. ἥκει τῷ κακόν.
ΞΑ. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον;
ΑΙΑ. εἶεν, μαχεῖ;
ὁ Διτύλας χὼ Σκεβλύας χὼ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτοῖ.
ΔΙ. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τίττειον τουτονὶ 610
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ΞΑ. μἀλλ' ὑπερφυᾶ.
ΑΙΑ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά.
ΞΑ. καὶ μὴν νὴ Δία,
εἰ πῶστ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἀξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ· 615
βασανίζε γάρ τὸν παῖδα τοντονὶ λαζῶν,
κἂν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
ΑΙΑ. καὶ πῶς βασανίσω;

ΣΑ. πάσα τρόπον, ἐν κλίναις
ἥβας κεκμάσας, ἐστηγιᾶσι μαστιγῶν, δήμων,
σεμνεῖλῶν, ἐτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄζον ἐγχέων. 620
πλεῖθες ἐπιτιθεῖς, πάσαι τάλλα, πλὴν πράσῳ
μή, τοῦτ' ἐκεῖνο μηδὲ γρῆεῖω γέφ.

ΑΙΛ. δίκαιος ὁ λόγος· κἀν τι πρῳσσω γέ σοι
τῶν παίδα τέπτων, ταχέμιόν σοι κείσεται.

ΣΑ. μηδὲν ἐμοιγ'. οὗτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625

ΑΙΛ. αὐτοῦ μὲν εἶν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὸ σκεῖη ταχέως, χῶπως ἐρεῖς

ΔΙ. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀδύνατον ὄντ· εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙΛ. λέγεις δὲ τί; 630

ΔΙ. ἀδύνατος εἶναί φημι Διώνυσος Διός,
τεῖτον δὲ δοῦλον. ΑΙΛ. ταῦτ' ἀκούεις;

ΣΑ. φήμ' ἐγώ.
καὶ πολύ γε μᾶλλον ἐστι μαστιγωτέος'
εἶπερ θεὸς γὰρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῄς εἶναι θεός, 635
οὐκ καὶ σὺ τίπτειτ τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΣΑ. δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερον ἂν νῷν ὧδης
κλαίσανται πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τιπτούμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΛ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ· 640
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀπωδύσατ' ὦῆ.

ΣΑ. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως;

ΑΙΛ. [illegible]
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον.

ΣΑ. καλῶς λέγεις.

ΑΙ. ἰδού. ΣΑ. σκόπει νυν ὦν μ' ἐπικωψήσαντ' ἴδῃς.
ΑΙ. ἤδη 'πάταξά σ'. ΣΑ. οὐ μὰ Δί'. 645

ΑΙΛ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τοιδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. πηνίκα;

ΑΙΛ. καὶ δὴ 'πάταξα. ΔΙ. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

ΑΙΛ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

ΣΑ. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ.

ΑΙΛ. τί τάττασαι;
μῶν ὠδυνήθης; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρύντισα

[illegible]

ΑΙΛ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. ἰοὺ ἰού. ΑΙΛ. τί ἐστιν; ΔΙ. ἱππίας ὁρῶ.
ΑΙΛ. τί δῆτα κλαίεις; ΔΙ. κρημνῶν ὀσφῄναομαι.
ΑΙΛ. ἐπὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδὲν μοι μέλει.
ΑΙΛ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τουδὶ πάλιν.
ΣΑ. οἴμοι. ΑΙΛ. τί ἐστι; ΣΑ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
ΑΙΛ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. Ἀπόλλων, ὃς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.
ΣΑ. ἤκουσεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ὑμῖν Ἰπποάνακτος ἀνεμμιπσκόμην.
ΣΑ. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
ΑΙΛ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἦῃ πάρεχε τὴν γαστέρα.
ΔΙ. Ποσείδων, ΣΑ. ἤκουσέν τις.
ΔΙ. ὦ Λιγαίου πρῶνος ἡ γλαυκᾶς μέδεις
ἄλσός τ' ἐν βένθεσιν.
ΑΙΛ. οὖ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἰσιτὸν
ὃ ξυσπάτερ ὑμῶν αὖτὸς ἐμὲ γνώσεται
χῇ Ἀερσέφασθ', ἀτ' ὄντε κἀκεῖνο θεώ.
ΔΙ. ὀρθῶς λέγεις· ἐξουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε

πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν
ἀοιδᾶς ἐμᾶς, στρ. 675
τὸν πολὺν ὑψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαι κάθηνται, [ἁμιλλάμεναι
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ κείλεσιν
δεινὸν ἐπιζόμενται 680
Θρηκίᾳ κελαδοῦσαι,
ἐπὶ βάρβαρον ἰζομένη πεταλον'
μέζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται. 685
τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀβελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 690
αἰτίαν ἐκθεῖσι λύσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἰ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδὲν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας
μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εἰθὺς εἶναι κἀντὶ δοίλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταὐτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν
ἔχειν, 695
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοἱ πατέρες ἀναμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
[illegible]
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φύσει, 700
πάντας ἀνθρώπους ἐκύντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυναμαχῇ.
εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα 703
τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἐχούσας κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὐθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
εἰ δ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν βίον ἄνεροσ ἢ τρόπον ὅστις
ἔτ' οἰμώξεται. ἀντ.
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
Κλειγένης ὁ μικρός, [σιτέφορου 710
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκη-
ψευδολίτρου κονίας
καὶ Κιμωλίας γῆς,
χρόνων ἐνδιατρίψει· ἴδὼν δὲ τάδ' οἰκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἅ- 715
νευ ξύλου βαδίζων.
πολλάκιες γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεποιθέναι
ταυτὸν ἔς τε τοὺς πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κἀγαθούς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ κανοῦν χρυσίον. 720
οὔτε γὰρ τοὐτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθὲς τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κύμματι,
τῶν πολιτῶν θ' οἳ μὲν ἴσμεν εἰγενεῖς καὶ σώ-
φρονας 727
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγαθούς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ
μουσικῇ, [πυρρίαις 730
πρυσελούμενον, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἵσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὠνήητοι, μεταβαλοῦντες τοὺς τρόπους,

χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθῶσαι γὰρ εὐλογῶν· κἂν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου, ἢν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ΔΙΑ. τὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γενάδας ἀνήρ 738
ὁ δεσπότης σου.

ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γενάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740

ΔΙΑ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθεὶς' ἀντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.

ΞΑ. ῥᾴωμξε μέντἂν.

ΔΙΑ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εἰδὲς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑ. χαίρεις, ἱκετεύω; 745

ΔΙΑ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταρύσωμαι λάθρᾳ τὴ δεσπότῃ.

ΞΑ. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαᾷν
πολλὰς ἀπύῃς θύμιξ; ΔΙΑ. καὶ τόθ' ἥδομαι.

ΞΑ. τί δὲ πολλὰ πράττων; 750

ΔΙΑ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἷδ' ἐγώ.

ΞΑ. ὀμόγνις Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἄττ' ἂν λαλῶσι; ΔΙΑ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΞΑ. τί δὲ τοῖς θέρμαξε ταῦτα καταλαλῶν;

ΔΙΑ. ἐγώ;

μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμαίνομαι.

ΞΑ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
καὶ δὸς κύσαι καὶτὸς κύσον, καί μοι φράσον, 755
[illegible] Διὸς, ὃς ἦμεν ὅταν [illegible]
τίς οὗτος οὕνδον ἐστὶ θόρυβος χὴ βοὴ
χὼ λοιδορησμός; ΔΙΑ. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.

ΞΑ. ἆ.

ΔΙΑ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ. 760

ΞΑ. ἐκ τοῦ;

ΔΙΑ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς. ΞΑ. μανθάν ω. 765

ΔΙΑ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑ. τί δῆτα τοῦτ' ἐτεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

ΔΙΑ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς; 770

ΔΙΑ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος, οἱ δ' ὑπερκύπτοντες
τῶν ἀντλοχώρων καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
ὑπερεμάησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἕως Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑ. κοὐκ ἐβάλλετο;

ΔΙΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780

ΞΑ. ὁ τῶν πανούργων; ΔΙΑ. νὴ Δί', οὐράνιόν γ' ὄσον.

ΞΑ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

ΔΙΑ. ὀλίγον τὸ χρηστὸν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.

ΞΑ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

ΔΙΑ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.

ΞΑ. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΔΙΑ. μὰ Δί' οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὕστε ἐᾐ κατῆλθε. κἀνέβαλε τὴν δεξιὰν,
κἀκείνης ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου· 790
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἐᾐ Κλειδημίδης,
ἕδρας καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.

ΞΑ. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἑστᾶσι; 795

ΔΙΑ. νὴ Δί', ὀλίγον ὕστερον.
κἀντεῦθεν δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

ΞΑ. τί δέ; μειωγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;

ΔΙΑ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλάτισα ξύμπτυκτα πλινθεύσουσί γε 800
καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.

ΞΑ. ἢ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΔΙΑ. ἔβλεψε δ' οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; 805

ΔΙΑ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφὸν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
ΞΑ. πολλοὺς ὕσως ἑνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
ΔΙΑ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι περὶ
φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ 810
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἐμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
[illegible] κλαυσμαὶ ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλου περ ἴδῃ θήγοντος ὀδόντας 815
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων.
φωτὸς δαυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς 820
ῥῆμαθ' ἱπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκίμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων ὀρυχώμενος ἤσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πυνακηδὸν ἀποσπὼν
γηγενεῖ φυσήματι· 825
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίστη
γλώσσα', ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς,
ῥήματα δαιομένη κατιλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νυνθέτει. 830
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙ. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.

ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε. 835

ΕΥ. ἐγῷδα τοῦτον καὶ διέκμειμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΔΙΣ. ἴδῃτες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840
σὺ δή με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσιλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσῤῥαπτάδη;
ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὖτ' ἐρεῖς.

ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.

ΔΙΣ. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς 845
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν ᾄσαύτεται.

ΔΙ. ἆρ' ἄγνα μέλλαναν παῖδες ἐξενέγκατε·

τυφὼς γὰρ ἐκδαίεται παρασκευάζεται.
ΔΙ. ὦ Κρητικαὶ μὲν στελλέων μυσοδίαι,
γράμμι δ' ἀνοσίους εἰσπρέμων εἰς τὴν τέχνην, 850
ΔΙ. [illegible] οὗτος, ὦ πανύστατ' Αἰσχύλε.
[illegible] τὸν χαλιᾶν δ', ὃ σοφὴ' Εἰρηπίδη,
ἅπαγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρίταφόν σου ῥήματι
θεὼν ὑπ' ὀργῆς ἐκγέγη τὸν Τήλεφον· 855
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου· λοιδορήσεται δ' οὐ θέμις
[illegible]
σὺ δ' εἰδὲς ὥσπερ πρίνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
ΕΥ. ἐτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι, 860
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τοῦτ' δοκεῖ,
τάξιν, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,
καὶ νὴ Δὶ' τὸν Ηηλέα γε καὶ τὸν Αἶολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κἂν μάλα τὸν Τήλεφον.
ΔΙ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε. 865
ΑΙΣ. [illegible]
οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἐστὶν ἀγὼν ἡμῖν. ΔΙ. τί δαί;
ΑΙΣ. ὅτι ἢ ποίησιν οἰκεῖ συντεθεῖσ' μοι,
τοῦτο δὲ συντέθωκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή. 870
ΔΙ. ἴθι νυν λιπαρῶν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὖ ὦμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρίναι τόνδε μουσικώτατα·
ἡμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
ΧΟ. ὦ Διὸς εὐνία παρθένοι ἁγναὶ 875
Μοῦσαι, λεπτολόγους ἐυνετὰς φρένας αἱ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἅμιν ἀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐπορῴμεναι δύναμιν
δεινοτάτου στομάτων πορίσασθαι 880
ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν. [ἤδη.
τὴν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον
ΔΙ. εὔχεσθε δὴ καὶ σφὼ τι, πρὶν τἄπη λέγειν. 885
ΑΙΣ. [illegible]
εἰναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
ΔΙ. ἴθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.
ΕΥ. καλῶς·
[illegible]
ἰδιοῖ τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΥ. καὶ μάλα 890
ΔΙ. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
ΕΥ. [illegible] καὶ γλώττῃ πιτρέμῃς,
καὶ ξύνεσι καὶ μνεστῆρς ὀναβραυτόμοι,
ὄρθως μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν στρ. 895
παρὰ σοφοῦν ἀνδροῦν ἀκοῦσαι τίνα λόγων
[illegible]
γλῶττα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
[illegible]
πρόσθοκλον οὖν εἰκὸς ἐστι 90
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
καὶ κατερριμμένον,
τὸν δ' ἀναστῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα σισκελοῦν πολ-
λὰς ἀλυσιβήμας ἐπῶν. 904
ΔΙ. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μὴ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
ΕΥ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ἱστάτοις φρίσω, τοῖτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φένας. οἷοις τε τοὺς θεατὰς 909
ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ θρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἀν καθίσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρίζοντας οἰδὲ τοντί·
ΔΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'.
ΕΥ. ὁ δὲ χορὸς γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἑφεξῆς τέτταρας ξυνεχὼς ἂν· οἱ δ' ἐσίγων.
ΔΙ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοὺτ' ἔτερπεν 916
οὐχ ἧττον ἢ νὺν οἱ λαλοῦντες.
ΕΥ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
σάφ' ἴσθι.
ΔΙ. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
ΕΥ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῦτο,
ἀπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῆει.
ΔΙ. ὦ παμπόνηρος, οἵ' ἄρ' ἐφεικαιζόμην ὑπ' αὐτοῦ. 921
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;
ΕΥ. [illegible] ἐν αὐτῷν ἐξελέγχω.
κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα λῃδήσεις καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοῖη, ῥῆμα' ἂν βύειν δῴδεκ' εἶπεν,
ὀφρὺς ἕχοντα καὶ λάφους, δεῖν' ἅττα μορμορωπά,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙΣ. οἰμοι τάλας. 926
ΔΙ. σιώπα.
ΕΥ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οἰδεὶς ΔΙ. μὴ πρὸς τοὺς ὀδόντας.
ΕΥ. ἀλλ' ἡ Σκαμάνδρους, ἡ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων
ἑπόντας
γοργαιτόνες χαλκηλάτους, καὶ ῥῆμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδ' ἦν. 930
ΔΙ. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ῥᾶθυμ' ἐπαλλάττοντα ζητῶν, τί ὑπτιν ὦμος.
ΑΙΣ. σημεῖον ἐν ταῖς ραυσῖν, ὠμαθέστατ', ἐνεγγραπτο.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὦμην Ἔρυξιν εἶναι.
ΕΥ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν καλεκτρυόνα ποιῆσαι; 935
ΑΙΣ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἅττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις;
ΕΥ. [illegible] ἐπαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τριγλυφικάς.
ἄπερ σύ.
ἀν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γρί-
φουσιν·
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ
πρῶτον εὐθύς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχναινα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος
ἀφεῖλον 941
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
γνώμας ἀφεὶς στομυλματους, ἐμβάλλων ἀπηθὲς
ἐπ' ἀκτερμόνι μουσοδίας. κυμασμάτων μαγεί-
ας εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν
ἔθρυπτον, 945
ἀλλ' οὐρέων πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ ἂν
ἐγώ,
τοῦ δράματος.
ΑΙΣ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
ΕΥ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν
ἀργόν,
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τί μοι χὰ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
χὰ δεσπότης χὴ παρθένος χὴ γραῦς ἄν. 950
ΑΙΣ. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα;
ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω
δημοκρατικὸν γὰρ αὖτ' ἔδρων.

ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν.
οὐ σοὶ γὰρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
ΕΥ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα
ΑΙΣ. φημὶ κἀγώ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὦφελες μέσους διαρραγῆναι. 955
ΕΥ. λεπτῶν τε κανόνων ἐκβολὰς ἐπῶν τε γωνισμοὺς,
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κἀν' ὑποτοπέσθαι, περινοεῖν ἅπαντα
ΑΙΣ. φημὶ κἀγώ.
ΕΥ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξυνιέμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι 960
ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπωλοὺς.
γνόντες δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς. 964
τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης,
σκαλιγγοκομμυγγιστί, παμπαίστατι κεκαμμένοι,
οἱμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
ΔΙ. Θηραμένης; σοφὸς γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα.
ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παρατρῖ,
πέπτωκεν ἕξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κεῖος. 971
ΕΥ. τοιαῦτα μέντοι τὼ φρονεῖν
τετέτατ' ἐστηγμένα.
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἠῶ νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι· 975
τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἅμεινον ἢ πρὸ τοῦ.
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;
ΔΙ. ἰὴ τοὺς θεούς, νῦν γοῦν 'Λθη- 980
ναίων ἅπας τις εἰσὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας·
ζητεῖ τε, ποῦ 'στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον 985
τὸ περσικὸν τέθηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβέλτερώτατοι,
κεχηνότες Μαμμάκυθοι, 990
Μελητίδαι καθήμτο.
ΧΟ. τάδε μὲν λεύσσειν, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ ἀντ.
σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνων ὅπως
μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν· 995
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως, ὦ γενναῖε,
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ τετειλεσμένος, ἄκρατα
χρώμενος τοῖς ἰστίοις, 1000
εἶτα μάλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φιλάξεις,
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς. [σεμνὰ
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, βαρβάρων τὸν κρουνὸν
ἀφίει. 1005
ΑΙΣ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' [κραίνει·
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ ὁ' ἀπορεῖν με,
ἀπύκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν·
ΕΥ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίονς τε ποιοῖμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. 1010
ΑΙΣ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους [ἐργάσω,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι;
ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
ΑΙΣ. σκέψαι τοίνυν οἵους αὖτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο [πόλις,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαβρασπολίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους, 1015
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἐπταβοείους.
ΕΥ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακὸν· κρανοποιῶν αὖ μ' [ἐπιστήσει.
ΔΙ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αἰθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε. 1020
ΑΙΣ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙ. ποίον;
ΑΙΣ. τοὺς ἑπτ' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη βάϊος εἶναι.
ΔΙ. τοντὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνθρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὕνεκα τίνττον.
ΑΙΣ. ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' [ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεπίεσθαι
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
ΔΙ. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τελευτῶντος,
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὠδὶ συγκροίσας εἶπεν ἰανοῖ.
ΑΙΣ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς,
Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήσθ' ἐδίδαξε, 1035
τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν·
ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παυτακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἐπεσπᾶτο
τὸ κρήνιος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λάφυρ' ἥμελλ' [μαχος ἥρως·
ἐπιδήσειν.
ΑΙΣ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λά-

ἐποίησεν. 1040

ἀπεκτόνεισαν αὐτὸν τούτοις, ὑπόναν σιλπίγγος ἀκούσαν.
ἀλλ' ἐς μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ
γυναῖκα. 1044

ΥΥ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδὲν σοι.
μηδὲ γ' ἐπείη.
ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ
ὥστε γε καὶτὸν σε κατ' οὖν ἔβαλεν.

ΔΙ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.
ἁ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τοιοῦτοισιν
ἐπλήγης.

ΕΥ. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλ' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
ἁμαὶ ξένοισιοαι;

ΑΙΣ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας 1050
κώπια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.

ΕΥ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;

ΑΙΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅτ' ἀλλ' ἀποκρίπτειν χρὴ τὸ ποιηρὸν τἀν γε ποιητῇν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαριώσιν [ποιηταί. 1055
ἔστι διδασκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ πάνυ δῆ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.

ΕΥ. ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνήθων ἡμῖν μεγίθη, τοὺτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ
ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως;

ΑΙΣ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι· 1060
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροις.
ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ.

ΥΥ τί δράσας;

ΑΙΣ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥᾴκ' ἀμπισχών, ἵν' τοὺς ἀνθρώπους φαίνοιντ' εἶναι. [ἐλεινοί·

ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δράσας;

ΑΙΣ. οἷκουν εἰθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, 1065
ἀλλὰ ῥακίοις περιειλλόμενος κλάει καὶ φησὶ πέ-

ΔΙ. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὖλον ἐρίων

κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς

ΑΙΣ. εἶτ' αὖ λαλῶν ἐπιτηδεῖσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἥ 'ξενίωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε 1070
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν

ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τάτε γ', ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ξυστασιάσαι ἐνεκεῖν.

ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' εἰς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβὰς τινὰ λωποδυτῆσαι· 1075
νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἐλαύνειν,
καὶ πλεῖν δευρὶ καὶδεῖς ἐκεῖσε.

ΑΙΣ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οἴτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν·
κἄτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων 1085
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οὔς τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανίνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
βραδὺς ἀνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος,
καὶ δεινὰ ποιῶν· κἄδ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευρὰς, λαγόναις, πυγήν· 1095
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.

ΧΟ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμος
χαλεπῶν οὐκ ἔργων διαιρεῖν, 1100 [ἔρχεται. στρ.
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερίδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ καθῆσθον·
εἰσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὃ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν, 1105
λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέμεσθον,
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ 1110 [ἀντ.
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγώντων,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔδ' οὗτοι ταὐτ'
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται, 1115
νῦν δὲ καὶ παρηκόηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον, θεατὼν γ' οὔνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.

ΕΥ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς πρωλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τριτωβδίας μέρος 1120
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

ΔΙ. καὶ ποίον αὐτοῦ βασανιεῖς;

ΕΥ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ 'Ορεστείας λέγε.

ΔΙ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε. 1125

ΑΙΣ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αὐτομνέμῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

ΔΙ. τούτων ἔχεις ψέγειν τι ; ΕΥ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἐστ' ἀλλ' ἡ τρία.
ΕΥ. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσὶν γ' ἀμαρτίας.
ΔΙ. Λίσχυλε, παραινῶ σοι σωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
ΑΙΣ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ' ; ΔΙ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. εἰθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐρίνιόν γ' ὄσον. 1135
ΑΙΣ. ὁρᾷς ὅτι λῃρεῖς ; ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
ΑΙΣ. πῶς φῂς μ' ἁμαρτεῖν ; ΕΥ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
ΑΙΣ. [illegible] πατρὸς ἐπιστένων κλαυτμῷ.
ΕΥ. οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος ; 1140
ΑΙΣ. οὐκ ἄλλως λέγω.
ΕΥ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη ;
ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδίκλου λέγων 1145
ὁτιὴ πατρῴων τοῦτο κέκτηται γέρας.
ΕΥ. ἔτι μείζον' ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ Βουπλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷων τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
ΔΙ. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
ΑΙΣ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθρωσμίαν. 1150
ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
ΑΙΣ. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΕΥ. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Λίσχυλος.
ΔΙ. πᾶς δίς ; 1155
ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
ἥκω δὲ ταυτὸν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
ΔΙ. νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἶποι γείτονι,
χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
ΑΙΣ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κατεστωμυλμένε 1160
ἄνθρωπε, ταὐτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
ΔΙ. πῶς δή ; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
ΑΙΣ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται. 1165
ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη ;
ΕΥ. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
ΕΥ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. 1170
ΔΙ. ἴθι πέραινε σύ,
Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
ΑΙΣ. τέμμου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι.
ΕΥ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
ΔΙ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σύ, 1175
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
ΑΙΣ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους ;
ΕΥ. ἐγὼ φράσω·
κἂν που δὶς εἶπω ταυτόν, ἢ στοιβὴν ἰδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μοὖστὶν ἀλλ' ἀκουστέα 1180
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
ΕΥ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ,
ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὁπότε γε, πρὶν φῦναι μέν, ἀπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι, 1185
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ ;
ΕΥ. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μέν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμὼνος ὄντος ἐξέθεσαν ὑν ὑστρίκου, 1190
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ' ὡς Πόλιβον ᾖρησαν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος,
καὶ πρὸς γε τοὐτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. 1195
ΔΙ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
ΕΥ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
ΑΙΣ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γε σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαῤῥεῖν. 1200
ΔΙ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμοὺς ;
ΑΙΣ. ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
ΕΥ. ἰδοὺ, σὺ δείξεις ; 1205
ΑΙΣ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
ΕΥ. Αἰγυπτος, ὡς ὁ πλείστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΕΥ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκίθιον ; οὐ κλαύσεταί ;
ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῷ πάλιν.
ΕΥ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς 1211
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων, ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
ΕΥ. ἀλλ' οὐδὲν ἧσται πράγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ 1215
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀεὶ ἐξεπίτηδες
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί ἔστιν ; 1220
ὑφέσθαι μοι δοκεῖ.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσείται πολύ.
ΕΥ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχον τῆς ληκύθου.
ΕΥ. Σισυφίων ποτ' ἦστυ Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
Ἀγήνορος παῖς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν.
ΕΥ. τὸ τί ;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ' ; ΔΙ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν 1230
ἴν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ', ὠγαθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ· 1235
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.
ΕΥ. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΑ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν, 1240
θύων ἀπαρχὰς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. μεταξὺ θύων· καὶ τίς αὖθ' ὑφείλετο ;

ΨΥ. ἄκουε, ὦ τᾶν· πρὸς τυὶ γὰρ εἰπατω.
Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
ΔΙ. ἀπολεῖ σ'· ἐπεὶ γὰρ, λημέλειον ἀπώλεσεν.
τὸ λημέλειον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὖτοῦ τραποῦ.
ΨΥ. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί.
ΧΟ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
ῥῳστιζέων γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἆρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλείστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νυνί.
θαυμάζω γάρ ἔγωγ' ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοικ' ὑπὲρ αὐτοῦ. δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
ΔΙ. καὶ μὴν λοιοῖμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.
ΨΥ. Φθῶν' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἕρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ΔΙ. δῦο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τουτω. [παῖ
ΨΥ. πίδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν. 1271
ΔΙ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος. [οἴγειν.
ΨΥ. εἰφαμείτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀτρέμιδος πέλας
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν. 1275
κύριός εἰμι θυρέων ὀδὼν κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ΔΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τὸν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βλαισνέον βούλομαι'
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ. 1280
ΕΥ. μὴ, πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
ΔΙ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
ΕΥ. ὅπως Ἀχαιῶν διθρόνων κράτος, Ἑλλάδος ἥβας,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ, 1286
Σφίγγα δυσαμερίᾱν πρύτανιν κύνα πέμπει,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ, 1290
κυρεῖν παρασχὼν ἱταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τ[illegible]
τὸ συγχλινὲς ἐπ' Λῖμνει,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1295
ΔΙ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
σὺ δὲν συνέλεξας ἰμονιοστρόφον μέλη;
ΑΙΣ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἥνεγκον αὖθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν ὑφνικῷ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὠφθεὶς δρέπων' 1300
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
[illegible]
θρήνων, χοιρίων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὼ λίρινω. καίτοι τί δεῖ 1304
λίμνας ἐπὶ τούτοις; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κρηνοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
[illegible]
ΔΙ. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, ὦ.

ΔΙΣ. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
[illegible] 1310
τέγγουσαι νοτίαις πτερῶν
βαιαῖσι, χρόᾳ δροσιζόμεναι·
αἳ θ' ὑπορρόμοις κατὰ γωνίας
[illegible]
ἱστότονα πηνίσματα, 1315
[illegible]
ὦ Νυκτὸς καλλιπάρθενοι
ἀηδόνες, αἳ μέλεται,
ὦ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρᾴραις κυανεμβόλοις
μαντεία καὶ σταδίους.
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου, 1320
βότρυος ἑλικα πανσίπονον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙΣ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙΣ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325
τολμᾷς ταμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα βούλομαι δ' ἔτ
τῶν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον. 1330
ὦ Νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι
δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
Ἅιδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
μελαίνας Νυκτὸς παῖδα, 1335
[illegible]
μελανονεκυείμονα,
[illegible]
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε [ὕδωρ,
κἀπτισάτω τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἅρατε, θέρμετε δ'
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
ἰὼ πότνιε δαίμον,
τοῦτ' ἐκεῖν' ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρατα θεάσασθε.
τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
[illegible]
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι,
ὦ Μοῦσαι, φίλαυλοι, 1345
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοισι,
λίνου μεστὸν ἄρακτον
εἰειειειειλίσσουσα χεροῖν,
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως
κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν 1350
φέρουσ' ἀποδοίμαν·
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
[illegible]
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλήμων. 1355
ἀλλ', ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυ-
κλοῦμενοι τὴν αἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς
Ἄρτεμις κυδρὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω 1360

διὰ δόμων πανταχῆ.
σὺ δ', ὦ Διόςˎ διπίρουσ ἀνέχουσα
λαμπάδασ ὀξυτάταισ χει-
ροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπωσ ἂν
εἰσελθοῦσα φωρἀσω.
ΔΙ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.
ΑΙΣ. κὰμοιγ' ἅλιεσ.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι, 1365
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον·
τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
ΔΙ. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τιρτσωλῆσαι τέχνην.
ΧΟ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. 1370
τῶδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμόν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τὶς ἂν ἐπενόησεν ἄλλοσ;
μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἷ τισ
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, 1375
ἐπιθύμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
ΔΙ. ἰὼ νυν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ',
ΑΙΣ. καὶ σύ. ἰδού·
ΔΙ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἶπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω. 1380
ΑΙΣ. καὶ ΕΥ. ἑτοίμεθα.
ΔΙ. τοῦπος νῦν λέγετον εἰσ τὸν σταθμόν.
ΕΥ. εἷσ' ἄφελ' Ἀργοῦσ μὴ διαπτάσθαι σκάφοσ.
ΑΙΣ. Σπερχειὸ ποταμὲ βουνόμου τ' ἐπιστροφαί.
ΔΙ. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῦτον ;
ΔΙ. ὅτι εἰσέδηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶσ 1386
ὑγρὸν ποιήσασ τοῦποσ ὥσπερ τἄρια,
σὺ δ' εἰσέθηκασ τοῦποσ ἐπτερομένου.
ΕΥ. ἀλλ' ἕτερον εἶπάτω τι κἀντιστησάτω.
ΔΙ. λάβεσθε τοίνυν αὖθισ. 1390
ΑΙΣ. καὶ ΕΥ. ἠν ἰδού. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. [ὡς ἔστι Πειθοῦς ἕτι ἄλλον πλὴν λόγου.
ΑΙΣ. μόνοσ θεῶν γὰρ θάνατοσ οὐ δῶρον ἐρᾷ.
ΔΙ. μεθεῖτε μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδε γ' αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
ΕΥ. ἐγὼ δὲ πειθὼ γ', ἅπερ ἄριστ' εἰρημένον. 1395
ΔΙ. πειθὼ δὲ κοὔφων ἐστὶ καὶ νοὺν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, κἀτερὸν τε καὶ μέγα.
ΕΥ. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μοὐστί; ποῦ;
ΔΙ. φράσω·
βίβλησ' Ἀχιλλεὺσ δύο κύβω καὶ τέτταρα. 1400
ΕΥ. λέγοισ', ὦ, ὡσ αὖτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσισ.
ΕΥ. σιδηροβριθὲσ τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
ΑΙΣ. ἐφ' ἅρματοσ γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρόσ.
ΔΙ. ἐξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νύν. ΕΥ. τῷ τρόπῳ ;
ΔΙ. δυ' ἅρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρὼ δύο, 1405
οὓς οὐκ ἂν ἅρωτ' οὐδ' ἑκατὸν λίγιττιοι.
ΑΙΣ. καὶ μηκέτ' ἴμοιγε κατ' ἔποσ, ἀλλ' ἐσ τὸν σταθμὸν
αὐτὸσ, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰσ καθησθω συλλαζῶν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δὺ' ἕτη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον. 1410
ΔΙ. ἄνδρεσ φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοῦσ οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δ' ἔχθρασ οἰδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.
ΠΛ. οἶδεν ἄρα πράξεισ ὅωπερ ἦλθεσ οὔνεκα ;
ΔΙ. ἓαν δὲ κρίνω ; 1415
ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἴπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃσ, ἵν' ἔλθῃσ μὴ μίτην.
ΔΙ. εὐδιαμοινοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΥ. τοῦ χάριν;
ΔΙ. ἵν' ἡ πόλισ σωθεῖσα τοὺσ χοροὺσ ἄγῃ.
ὁπότεροσ οὖν ἂν τῇ πόλει παρανίσειν 1420
μέλλῃ τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ 'Αλκιβιάδου τἰν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτεροσ ; ἡ πόλισ γὰρ δυστοκεῖ.
ΕΥ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τἰνα γνώμην ;
ΔΙ. τἰνα ;
ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν. 1425
ἀλλ' ὅ τι νοείτον, εἶπατον τοὔτου πέρι.
ΕΥ. μισῶ πολίτην, ὅστισ ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺσ φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύσ,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙ. εὖ γ', ὦ Ποσείδων· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεισ ; 1430
ΑΙΣ. [οὗ χρὴ λέοντοσ σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.]
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,
ἢν δ' ἐκτρέφῃ τισ, τοῖσ τρόποισ ἐπηρετεῖν.
ΔΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτουσ γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶσ γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτεροσ σαφῶσ.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτεροσ εἰπάτον 1435
περὶ τῆσ πόλεωσ ἡντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
ΕΥ. [εἴ τισ πτερῶσασ Κλεόκριτον Κιννησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα ;
ΕΥ. εἰ ναυμαχοίεν, κἂν' ἔχοντεσ ὁξίδασ 1440
βάνοιεν ἐσ τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. ὅταν τὰ νῦν ἁπιστα πίστ' ἠγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα.
ΔΙ. πῶσ ; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πωσ εἶπε καὶ σαφέστερον. 1445
ΕΥ. εἰ τῶν πολιτῶν οἵσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοισι ἀπιστήσαιμεν, οἷσ δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθεῖμεν ἄν.
[εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶσ
τἀναντία πράξαντεσ οὐ σωζοίμεθ' ἄν ; 1450
ΔΙ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδεσ, ὦ σοφωτάτη φύσισ.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸσ εὗρεσ ἡ Κηφισοφῶν ;
ΕΥ. ἐγὼ μόνοσ· τὰσ δ' ὁξίδασ Κηφισοφῶν.]
ΔΙ. τί δαὶ λέγεισ σύ ;
ΑΙΣ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖσ χρηστοῖσ ; 1455
ΔΙ. πύθευ ;
μισεῖ κάκιστα. ΑΙΣ. τοῖσ πονηροῖσ δ' ἥδεται ;
ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸσ βίαν.
ΑΙΣ. πῶσ οὖν τισ ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει ;
ΔΙ. εὑρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
ΑΙΣ. ἐκεῖ φρἀσαιμ' ἂν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
ΑΙΣ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰσ ναῦσ, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον, 1465
ΔΙ. εὖ, πλὴν γ' ὁ δίκαστησ αὐτὰ κατατίνει μόνοσ.
ΠΛ. κρίνοισ ἄν.
ΔΙ. αὖτη σφῷν κρίσισ γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ ὅωπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥ. μεμνημένοσ νυν τῶν θεῶν, οὓσ ὤμοσασ,

ἢ μὴν ἀπίξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
ΔΙ. ἢ γλίττ' ἀκούσας', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
ΕΥ. τί δέδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων;
ΔΙ. ἐγώ;
ἔκρινα τἀκεῖν' Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
ΕΥ. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙ. τί δ' αἴσχιον, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;
ΕΥ. ὦ σχετλίως, περιῦψε με δῆ τεθνηκότα;
ΔΙ. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;
ΠΛ. χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙ. τί δαί;
ΠΛ. ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν.
ΔΙ. εὖ τοι λέγεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄγθομαι τῷ πράγματι.
ΧΟ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἕξων
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ἔδει γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.
χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ [illegible]
διατριβὴν ἀργὴν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.
ΠΛ. ἄγε δῆ, [illegible]
καὶ σῶζε πᾶλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτὶ τοῖσι πορισταῖς,
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ' Ἀρχεστράτῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ
νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
ΑΙΣ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
κἀμοὶ σώζειν, ἢν ἆρ' ἐγὼ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
ΠΛ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τοὔτῳ
λαμπάδας ἱρὰς, χἆμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
ΧΟ. πρῶτα μὲν εὐδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ἀριγνώτῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας. 1530
[illegible]
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ
μαχέσθω
κἄλλους ὁ [illegible] τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ.
ΧΡΕΜΗΣ.
Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.
Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΝΕΑΝΙΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολὴν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὴ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ὦ λαμπρὸν ὄμμα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων πρωκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,
περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβοῦσαι τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ·
ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα
τὰ χρήματ' ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
γοναί τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς μύμης ἄπο
μικτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πεπειραμένος πολλὰ παρατέτριπται,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὀφθαλμὸν οἶδεἰς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπαυθοῦσαν τρίχα·
στοὰς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
πάσασι, ἐπεὶ μόνοισι σπεισθῆναι σπουδαστόν·
καὶ ταῦτα συνδρᾶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οἰδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν· ἡ δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλabεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
ἃς Φυρδμαχὸς ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαβεῖν.
τί δῆτ' ἂν εἴη ; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν ;
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαβεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς ; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥ. Λ. ὦρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκάκυκεν.

ΠΡ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
τὴν θ' ἑκαλίσωμαι, τρυγοπώλαιναν τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαβεῖν.

ΓΥ. Β. ἥκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἄτ' οὐ καταβρθύσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὦ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ὠ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἠλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΓΥ. Λ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
παρουσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΠΡ. οὔκουν ἐπείξεσθ' ; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἶνου τρεῖς χοὰς
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρβήλιθον χοίνικα.

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾶς Μελιστίχην
σπεὐδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν ; καὶ μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

ΓΥ. Β. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾶς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου ;

ΠΡ. ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναίκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥ. Γ. καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ Φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐβήττε. τμιεῖσθαι ἐπῄρκει ἐμπλίμενος.

ΠΡ. κἄθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.

ΓΥ. Δ. ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ' ὑπόθ' ἡνίκ' εἰς ἀγορὰν οἰχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐλαιοπωλῶν ἑστῶσα τἀμὸν τὸν ἄνδρα.

ΓΥ. Ε. κἄγωγ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρρηξα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.

ΠΡ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσασιν ἡμῖν, ὑπόπε συλλεγοίμεθα ;

ΓΥ. Δ. νὴ τὴν Ἑκάτην, καλὸν γ' ἔγωγε τουτονί.

ΓΥ. Ε. κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.

ΠΡ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ ; ΓΥ. Δ. φασί· κατανεύουσι γάρ.

ΠΡ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὀρῶ πεπραγμένα.
Δακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.

ΓΥ. Ζ. ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

ΠΡ. τοῦτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.

ΓΥ. Ζ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος
εἶπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸ δῆμον.

ΠΡ. ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ ταῦτ' οὐτίνος δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανὸν
ἠκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ὃ γενήσεται.

ΓΥ. Α. νὴ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλabεῖν ἕδρας

ὑπὸ τῇ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταπτερύ.
ΓΥ. Π. ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐβεμόμην, ἵνα
πλησμονιμεῖς ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
ΠΡ. πλησμονιμεῖς, τάλαινα ; 90
ΓΥ. Π. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρας ἀφορμὴν ἄλλα
ξαίνουσα ; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
ΠΡ. ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδεὶς παραδῇναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
οἰκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι 95
ὁ δῆμος ὤν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὧν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ, 100
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν ;
Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
τοῦτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν 105
τάλαινα τολμῶμεν τοσοῦτον οὐσεκᾶ,
ἢν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νὴν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
ΓΥ. Π. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία 110
δημηγορήσει ;
ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
λέγουσι γάρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
ΓΥ. Π. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία. 115
ΠΡ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που ;
ΓΥ. Θ. τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται ; 120
ΠΡ. ἴδι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν.
ΓΥ. Β. δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται. 125
ΠΡ. πῶς καταγέλαστον ;
ΓΥ. Β. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
[illegible]
ΠΡ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,
πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀριφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κἀθίζε παρ' ἐμέ. τίς ἀγορεύειν βούλεται ; 130
ΓΥ. Θ. ἐγώ. ΠΡ. περίδου δὴ τὸν στέφανον τύχαγαθῇ.
ΓΥ. Θ. ἰδού. ΠΡ. λέγοις ἄν.
ΓΥ. Θ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω ;
ΠΡ. ἰδοὺ πιεῖν.
ΓΥ. Θ. τί γὰρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην ;
ΠΡ. ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεί. 135
ΓΥ. Θ. τί δ' ; οὐ πίνουσι κἀν τῇ κκλησίᾳ ;
ΠΡ. ἰδοὺ γέ σοι πίνουσι.
ΓΥ. Θ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν ξυνειλήματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθρωμυλοῦντες
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπλεγμένα.
καὶ νὴ Δία σπενδοισί γ' ἡ τίνος χάριν 140
τοσαῦτ' ἂν εὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῇν ;
καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παρινοῦντ' ἐκφέρουσ' οὐ ταξύτα.
ΠΡ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥ. Θ. νὴ τὸν Δί', ἢ μοι μὴ γενεῖῳ κρεῖττον ἦν· 145
δίψη γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφαναυθήσομαι.
ΠΡ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν ; ΓΥ. Ι. ἐγώ.
ΠΡ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδραπτὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150
ΓΥ. Ι. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡδάδων
λέγειν τὰ βέλτιστ', ὦ ἐκάθημαι ἡσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὖ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ. 155
ΠΡ. μὰ τὼ θεώ ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις ;
ΓΥ. Ι. τί δ' ἔστιν ; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.
ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὧν τὼ θεὼ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
ΓΥ. Ι. ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω. 160
ΠΡ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν πραξαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
ΓΥ. Ι. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἰμοὶ γάρ, ὡς γυναῖκες αἱ καθήμεναι, 165
ΠΡ. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις ;
ΓΥ. Ι. δῆ 'Επίγονόν γ' ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
ΠΡ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἐνεκά μοι λέξειν δοκῶ, 170
τονδὶ λαβοῦσα· τοὶς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ὅσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσοντερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάτασι χρωμένην
ἀεὶ πανηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, [illegible] γίγνεται.
ἑπέτρεψας ἑτέρῳ· πλεῖον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν, 180
οἳ τοὺς φιλοῦντας μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
ἐκκλησιάσειν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον
ποιηρὸν ἠγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων 185
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φὴς' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ κκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε τανταλ λέγεις.
ΠΡ. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν 190
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ κκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.
ΠΡ. μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοποῦμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἠχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων 195
ὁ τοῦτ' εἰναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πείσῃτι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἠλθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι
νῦν δ' εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ. 200
Ἀργείοις ἀμαθῆς, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφώς·

σωτηρία παρίκευψει, ἀλλ' ὁρίζεται·
* * * *
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥ. Α. ὦς ἔγνετὸς ἄνθρ.

ΠΡ. νὴν καλῶς ἐπήνεσας.
ὑμεῖς γὰρ ἐστ', ὦ δῆμε, τοὐτων αἴτιοι.
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδία σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ λίσιμος κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμῶν παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥ. Β. εὖ γ', εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε· λέγε, λέγ', ὠγαθέ.

ΠΡ. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀπαξἀπασαι, κοὐχὶ μεταπειραμέναι
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἢ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστὸν εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο;
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὐταὶς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ·
διψοῦμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν, ὦνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περισκοπεῖτε, μηδὲ πυνθάνεσθε τί·
τί ποτ' ἆρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῶ τρόπῳ
ὦμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπρόπτατον γυνῇ,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖή ποτέ.
αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰδισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτα δ' ἢν πείθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

ΓΥ. Α. εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιὰ πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡ. ἐν ταῖς ψυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ὤκησ' ἐν πυκνί, ἐκεῖ τ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥ. Α. οἰκ ἐτὸς ἆρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή· καὶ σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ' ἁπλοῦς κατεργάσῃ. ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται πρασφἀρεῖς, πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τἠκκλησίᾳ;

ΠΡ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε ἴσασι πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ' ἴσασιν.

ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρίβλια κακῶς κεραμεῖσιν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥ. Α. τί δ', ἢν Ξενοκλείδης ὁ γλίμων σε λοιδορῇ;

ΠΡ. τοῦτ' μὲν εἶπον εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.

ΓΥ. Α. τί δ', ἢν ὑποκρούσαισί σε;

ΠΡ. προσκινήσομαι, ἢν' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κοινωνίτων.

ΓΥ. Α. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἢν σ' οἱ τοξόται ἐλκωσιν, ὃ τι δράσεις ποτ'.

ΠΡ. ἐξιγκωτιῶ ὠδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥ. Α. ἡμεῖς δέ γ', ὦν αἴρωσ', ἐὰν κελεύσωμεν.

ΓΥ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς, ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρύπῳ τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε. εἰδισμένοι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὸν σκέλη.

ΠΡ. χαλεπον τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα. ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια· ὑποδῦσθε δ' ὡς τἀχιστα τὰς Λακωνικὰς, ὥσπερ τὸν ἄνδρα θεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν μέλλει βαδίζειν ἡ θύρας' ἑκάστοτε. ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς, περιθέσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δὲ γε τούτους ἀκριβῶσητε περιηρμισμένει, καὶ θαλἀματα τανδρεϊά γ' ἅπερ ἐκλέψατε ἐπαναβάλεσθε, κἄτα ταῖς βακτηρίαις ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἄδυσται μέλος πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι τὸν τῶν ἀγροίκων.

ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε προίωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἥξειν ἂυτικρυς γυναικας.

ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα ὑπαποτρέχειν ἔχουσα μηδὲ πάτταλον.

ΧΟ. ὥρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἑστ' τοῦτο γὰρ χρὴ μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ, ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἢν ἀλῶμεν ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τὸλμημα τηλικοῦτον. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν [στρ.
μὴ πρῳ πάνυ τοῦ κνέφους ἥκῃ κεκονιμένος, στέμμασι σκιαμαχήμενος. βλέπων ὑπότριμμα, μὴ δῶσειν τὸ τριώβολον. ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης, ἕπου κατεπείγων, σαυτῷ προσέχων ὅπως μηδεὶ παμπυρεῖτις ὦν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι· ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἕπειτα πλησίον καθεδούμεθ', ὡς ἂν χειροτονῶμεν ἅπανθ' ὑπὸσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας. καίτοι τί λέγω; φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν. [320
ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοὺσδε τοὺς ἐξ ἄστεως ἀντ. ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν ἐλθόντ' ὄβολον μισυν, καθήστο λαλοῦντες ἐν τοῖς στεφανώμασιν· νυνὶ δ' ἑνοχλοῦσ' ἄγαν.

ἀλλ' οὐχί, Μυρρινίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως δεισ-
κεῖν ἀργύριον λαζῶν·
νῦν δ' [illegible]
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον ἂν
καὶ πρὸς δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλιάς.
νυνὶ δὲ τριῴβολον
ζητοῦσι λαζεῖν ὕταν
πράττωσί τι κοινὸν ὠσ-
περ πληοφοροῦντες.
ΒΑ. τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρυοῦδη 'στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἑω νὺν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
[illegible]
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαζεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ βοὶμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ εὐνώμην εἰρέιν, ὁ δ' ἦδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιπλοίδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφελκομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; 320
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἔστιν ἐν καλῷ;
οὐ γὰρ με νὺν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
[illegible]
γυναῖχ' ὅσας εἶμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γὰρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν 325
δρώσουσ'. ὅρμοδ' οὖν ἔστιν ἀποπαρτητέον.
ΑΝ. τίς ἔστιν; οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν
νὴ τὸν Δί' αὖτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἶπέ μοι,
τί τοὐτό σοι τὸ πυρρὸν ἔστιν; οὔ τί που
Κυηησίας σου κατατετιληκὲν ποθεν; 330
ΒΑ. οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.
ΑΝ. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν;
ΒΑ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὖτ' οὐχ εὕρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΑΝ. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκελευσάς σοι φράσαι; 335
ΒΑ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν'
ὁ καὶ δεδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄυτικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ 340
φρυοῦδη 'στ', ἔχουσα βοὶμάτιον οὐγὼ 'φόρουν.
κοὐ τοῖτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οἴκοιν λαζεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
ΒΑ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, 345
ἐς τὸ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνδεὶς ἔεμαι,
ἵνα μὴ 'γχέσαμ' ἐς τὴν σιαύραν· φανὴ γὰρ ἦν.
ΑΝ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;
ΒΑ. γνώμην γ' ἐμήν.
οἴκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κἄμ' εἰδέναι. 350
ΑΝ. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἥπτερ λάβω βοὶμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
ΒΑ. κἄγωγ', ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δὲ μου
ἀχρᾶς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία. 355
ΑΝ. μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

ΒΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυπεῖν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅπου βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κύπρος. 360
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβιδιάνωκε τὴν θύραν,
ὥστις ποτ' ἐστ' ἄνθρωπος, ἀγχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἰατρὸν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν καταπρᾴκτων δεινὸς ἐστι τὴν τέχνην;
ἆρ' οἷδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιΐδῃς
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, 370
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
ΧΡ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὔ τί που χέζεις;
ΒΑ. ἐγώ;
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι·
ΧΡ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;
ΒΑ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών. 375
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; ΧΡ. ἐξ ἐκκλησίας.
ΒΑ. ἦδη λέλυται γάρ;
ΧΡ. νὴ Δί', ὄρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
ΒΑ. τὸ τριῴβολον δῆτ' ἔλοβες; 380
ΧΡ. εἰ γὰρ ὤφελον.
ἀλλ' ὕστερος νὺν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θόλακον.
ΒΑ. τὸ δ' αἴτιον τί;
ΧΡ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα. 385
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμους ἡκάζομεν
ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφῦσ
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἠκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΑ. οὐδ' ἆρ' ἂν ἐγὼ λάζοιμι νὺν ἐλθών;
ΧΡ. πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον 390
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'.
ΒΑ. εἶμι δείλαιος.
Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριῳβόλου
τὸν ζῶντα μάλλον. τἀμὰ γὰρ διοίκεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὗτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; 395
ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γενέσθαι καθέδραν τῆς πόλεως; κἀτ' εὐθὺς
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλίμαν παρείρυτνσεν.
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν, 400
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
τί δαί μ' ἐχρῆν ὀρᾶν;
ΒΑ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ 405
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνὸς, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτὸς γε μέντοἰ ἐφασκεν ἱμάτιον ἔχειν, 410

εἶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὁρᾶτε μὲν με δεδιέναι σωτηρίας
τετραστάτηρον καὶτόν· ἀλλ' ὅμως ἐγὼ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρίγωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναψῆς
[illegible]
πλειρῖτες ἡμῶν οὐδεὶς ἂν λιᾷοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,
ἴδιαι καθευδήσονται ἀποτετνιμμένοις
ἐς τὸν σκυλοδερψὸν· ἢν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ
χειμάσος ὕπτος, τρεῖς σιστίρας ὀφειλέτω.

ΒΛ. ἰὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφιταμοιδοὺς τοὺς ἀπόρους τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλαίειν μακρᾷ.

ΧΡ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐτρεπὴς νεανίας
λευκὸς τις ἀνεπῄδησ', ὅμοιος Νικίᾳ,
δημηγορῶν ἅπασιν, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορδόρυβαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον ἠνίκα.

ΧΡ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πάλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. ΒΛ. καὶ τί εἶπε ;

ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. ΒΛ. καὶ σέ ;

ΧΡ. μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον ;

ΧΡ. καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον ;

ΧΡ. καὶ νὴ Δία
τοωδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει ;

ΧΡ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη τοὐβυστικόν
καὶ χρηματοπωλὸν· κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη
[illegible]
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.

ΒΛ. καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.

ΧΡ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀπωθρέψειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.

ΒΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ δικᾶειν. οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά,
ἕτερά τε πλείστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

ΒΛ. τί δῆτ' ἔδοξεν ;

ΧΡ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι. ΒΛ. καὶ δέδοκται ;

ΧΡ. φήμ' ἐγώ.

ΒΛ. ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀνδράσ' ἦμελεν ; ΧΡ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή ;

ΧΡ. οὐδ' ἔτι σὺ θρίψεις οὐδ' ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἁρά μοι ;

ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταὖτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἶκοι μενεῖς.

ΒΛ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡ. τί δρᾶν ;

ΒΛ. βινεῖν ἑαυτάς. ΧΡ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα ;

ΒΛ. ἅμιστον οὐ δώσουσι.

ΧΡ. σὺ δέ γε νὴ Δία
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ βινῇς ἅμα.

ΒΛ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.

ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
λόγους γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ' ἂν ἀνὴρ ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
καὶ ξυμφέροι γ', ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί·
ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ἕπαιρε.

ΒΛ. καὶ σύ γ', ὦ Χρέμης.

ΧΟ. ζῦμβα, χώρει.
ἀρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ ;
στρέφου, σκόπει, 480
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πα-
νοῦργοι,
μή ποὺ τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυ-
λάξῃ·
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε. στρ.
ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοὔτ' ἐλεγ-
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ- [χθέν. 485
τὴν, καὶ περισκοπουμένη
• • τἀκείσε καὶ
τἀκ δεξιᾶς, μή ξυμφορᾷ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὥρμωμέθ', ἡνίκ' ἦμεν· 490
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐναμενοῦσας,
πώγωνας ἐξηρτημένας, [ἄντ.
μὴ καί τις ἡμᾶς ὄψεται χἠμᾶς ἴσως κατείπῃ. 495
ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
παμπλέπουσα διατέμω.
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἧπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
ἡμῶν 500
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μισεῖ σάκον πρὸς ταῦν γνάθοιν ἔχουσα·
χαῦναι γὰρ ἠκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοὔτ' ἔχουσαι.

ΠΡ. ταυτὶ μέν, ὦ γυναῖκες, ἡμῖν εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαντα. 505
ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
κἀλλ' ἀναπτύσσεσθε τὰς Λακωνικάς,
βακτηρίας ἁρεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρίπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510
εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθεῖσα θαμίστον αὐτοῦ πάλιν
ὅθενπερ ἐλήλυθ' αὖθις ἐγκεκυμμένη.

ΧΟ. • κεἶται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὺν δ' ἔργον τἄλλα
διὰπάσσειν,
ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δᾴδομεν ὀρθῶς
ὑπακοῦσαι. 515
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

ΠΡ. περιμεινάτε νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχει-
ροτόνημαι, [ἐκεῖ μοι
ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ

ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειότατα γε-
γενημένη.
ΒΛ. αὖτη, πάσων ἥκεις, Πραξαγόρα;
ΠΡ. τί δ', ὦ μέλε,
σοὶ τοῦθ'; ΒΛ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εἰηθικῶς.
ΠΡ. οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις.
ΒΛ. οὐκ ἴσως
ἐνώς γε.
ΠΡ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ξέστι. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.
τί δ'; οὐχὶ βυθέται γυνὴ κἄνευ μύρου;
ΒΛ. ἀλλ' ὦ θαλαττ' ἔγωγε.
ΒΛ. πῶς οὖν ὕρθριον
ὤζουσ' ἀπῆλθ' θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;
ΠΡ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.
ΒΛ. κἆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἴέναι;
ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι,
οὕτως ἐχούσης, ὄνερ;
ΒΛ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν.
ΠΡ. μὰ τὼ θεώ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάση τέχνῃ.
ΒΛ. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν;
ἀλλ' ὦ [illegible]
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
ΠΡ. ψεύσει γὰρ ἤν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενὴς·
ἐπειθ' ὧν ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην·
σὲ δ' ἐν ἀλιᾷ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὄνερ.
ΒΛ. αἰ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾖχουτο μετὰ σοῦ κατὰ τί χὴ βακτηρία;
ΠΡ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τὸν πυθοῦν
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ΒΛ. οἴσθ' οὖν ἀπολακεύια πυρῶν ἑκτέα,
[illegible]
ΠΡ. μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
ΒΛ. ἡκελημία;
ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἡν ἐγφχόμην.
ἀτὰρ γεγένηται;
ΒΛ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ᾖδησθά με
φράσαντά σοι χθές;
ΠΡ. ἄρτι γ' ἀνεμιμνήσκομαι.
ΒΛ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;
ΠΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ἡμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
ΠΡ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.
ΠΡ. [illegible]τινων;
ΒΛ. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
ΠΡ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τῶρ' ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛ. κατὰ τί; [illegible]κα.
ΠΡ. οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν.
ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.

ΧΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
ΠΡ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεγκραζόμενον φέρειν.
ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
ΠΡ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γε μοι μαρτυρεῖν,
καὶ τοῦτον αὖτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570
ΧΟ. νῦν δὴ δέῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόδημον
[illegible]
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην
ὄμμον ἐπαγλαΐσα
μυρίαισιν ὠφελήσασι βίου. δη-
λοῖ δ' ὅ τι περ δύναται, καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον· μισοῦσι γὰρ ἥν τὰ παλαιὰ
πολλάκις θεώνται. [διανοίαις,
ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλείστον παρὰ τοῖσι θεωταῖς.
ΠΡ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδᾷω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ᾐδέσι λίαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίξειν, τοῦτ' ἔσθ' ὁ μάλιστο δέδοικα. 585 [γὰρ ἡμῖν
ΒΛ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
ΠΡ. μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας, 590
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ [illegible]
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' [illegible]
ἀλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὑμῖν.
ΒΛ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; 595
ΠΡ. κατέδει πέλεθον πρότερός μου.
ΒΛ. καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν;
ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα [illegible]
κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἐκτητὰ.
εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ἴσως
ταμιευόμενοι καὶ φειδόμενοι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι. 600
ΒΛ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ καὶ Δαρεικοὺς, ἀφαιῇ πλοῦτον;
ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει.

καὶ μὴ καταδεὶς ψευδορκήσει.
ΒΔ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
ΠΡ. ἀλλ' οὐδὲν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.
ΒΔ. κατὰ δὴ τί;
ΠΡ. οὐδεὶς οὐδὲν πενία δρᾶσαι· πάντα γὰρ ἔξεισιν ἀπαιτες. 605
ἄρτους, τεμάχη, μᾶζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταδεῖναι; σὺ γὰρ ἐξεγρὼν ἀπαιτεῖς.
ΒΔ. οἶσειν καὶ τἄν οἵτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα πάρεστι·
ΠΡ. πρότερόν γ', ὠταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν·
νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταδεῖναι; 610
ΒΔ. ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκα-
ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ
ΠΡ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταβαρθεῖν.
καὶ ταῦτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. 615 [κεῖσθαι
ΒΔ. πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρίδειν;
ΠΡ. αἱ φαυλότεραι καὶ σμῶτεραι παρὰ τὰς σεμνὰς
κἄπ' ἴην ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ'
ΒΔ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς ἀφικέσθαι; 620
ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΔ. περὶ τοῦ;
ΠΡ. μαχοῦν[illegible] μὴ ἔνεσμεν, εἰ μὴ μαχοῦνται.
ΒΔ. περὶ τοῦ;
ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκαταβαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ἐσόμενον.
ΒΔ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
μηδεμίας ᾖ τρίσπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦσται. 625
ΠΡ. ἀλλὰ φυλάξονσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπώντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρησουσ ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν
[οἱ φαυλότεροι]· κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταβαρθεῖν
ταῖσι γνναιξίν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
ΒΔ. ἡ Δυσικράτους ἆρα γυνὴ ῥἰς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει. 630
ΠΡ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη καὶ
τῶν [illegible] καὶ τῶν ὑφ' ἑαυτῆς ἐχόντων.
ὅταν ἐπιβδῷ ἔχων εἴπῃ, πρότερος παραχώρει, κἄτ'
ὅταν ᾖδῃ γ' ὁ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτερίαζειν.
ΒΔ. πῶς οὖν οὗτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αἰτοῦ παῖδας ἕκαστος 635
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;
ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
ΒΔ. οὐκ ἐπιγνώσ[illegible] καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα
ἐπὶ τὴν ἴρηκα, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται; 640
ΠΡ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρίψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἐμελ' οὐδὲν
τῶν [illegible] ὅτε τύπτουσ' ἀπ' ἀλλήλων, ὅτε δ' ἐν πλήγεσσιν ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιώς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
ΒΔ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος,
ἢ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι. 645
ΠΡ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι
ΒΔ. τὸ ποῖον;
ΠΡ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀριστύλλιος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
ΒΔ. οἰμώξοι γ' ἂν καὶ κακύοι.
ΠΡ. σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γίγονεν, πρὶν τὸ ψῆφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. 650
ΒΔ. δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;
ΠΡ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
ΒΔ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐπιτέλλειν.
ΠΡ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίπ' ἡμεῖς ὑφαινοῦμεν.
ΒΔ. ἐν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ, 655
πόθεν ἐκείσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
ΠΡ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται.
ΒΔ. τοιτὶ δὲ πόσσους ἐπιτρίψει;
ΠΡ. κἀγὼ ταύτῃ γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὕνεκ' ἔσονται;
ΒΔ. πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς οὕνεκα δίκπου,
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. 660
ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δῆπου 'στ' ἐπίδηλος.
ΒΔ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τοντὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἰμαί σ' ἀπορήσειν.
ΠΡ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, 665 [κολασθείς.
οὐχ ὑβριεῖται φαίλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρί

ΒΛ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται ;
ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ ;
ΒΛ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν ;
ΠΡ. οὐκ, ἢν οἶκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἢν γε θέρᾳς', ὥσπερ πρώτερον. βίοτος γὰρ
ἡν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ
πρᾶγμα μάχεσθαι ; 670
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρείττον ἐκείνου
κομιεῖται.
ΒΛ. οὐδὲ κυδεύσουσ' ἂρ' ἄνθρωποι ;
ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει ;
ΒΛ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις ;
ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἆστυ
μίαν οἰκησὶν ἅπασι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλων. 675
τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις ;
ΠΡ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα
ΒΛ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται ; [ποιήσω.
ΠΡ. τοῖς κριταῖσιν κατακεί-
καὶ τὰς ἑδρίας, καὶ βαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδα-
γωγοῖσιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγέ-
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. [νηται, 680
ΒΛ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις ;
ΠΡ. εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
κἄπα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν
ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
παρὰ ταύτην, 685
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν
ΒΛ. ἵνα κάπτωσιν ; [ἀλφιτόπωλιν.
ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.
ΒΛ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν
ΠΡ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν. [ἅπαντες.
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν· 690
ὥστε μηδενὶς αὐτῷ στενάξαι
πᾶς τις ἅπεισιν τὴν δᾶδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
ἐνθάδε μείρᾳξ ἐσθ' ὡραῖα.
παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα
φήσει τις ἅπωθ' ἐξ ὑπερῴου,
καὶ κιθαρίστρη καὶ λευκοτάτη·
πρώτερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 700
αὐτῆς παρ' ἐμοί.
τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιαῦθ' ἑρεῖσιν· ποῖ θεῖς οὗτος ;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
ὑμᾶς δὲ τῶν θριᾶ λαζόντας
διῴξουσι συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέρεσθαι.
φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σοῦμ' ; 710
ΒΛ. πάνυ.
ΠΡ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί.
ἴθ' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαζοῦσα κηρύκειον εὐφώνων τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἠρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυνοίσαντα, 715
ὅπως ἂν εὐωχῶσθε πρῶτον τἠμίερον.
ΒΛ. ἤδη γάρ εὐωχησόμεσθα ;
ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἀπαξαπάσας. ΒΛ. ἵνα τί ;
ΠΡ. δῆλον τουτογί'
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς. 720
καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑβριπράζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κἀποκναν τὸν γ' ἀγοράσαντ' ἀεί.
ΒΛ. φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον, 725
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί'
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε ;

(ΧΟΡΟΥ.)

ΑΝ. Α. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω,
πρωτιστομίσθιος καίπερ ὢν πάνυ.
χώρει σὺ δεῦρο κιναύρα καλὴ καλῶς 730
τῶν κωμῳδῶν θέμασι πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη καυηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος ; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μελαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον 735
ἔψουσ' ἔτυχες ᾧ Δυσικράτης μελαίνεται.
ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἰδ' ἡ κομμώτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑβρίαν, ὑβριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740
ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω, τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς βαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκιθον·
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. 745
ΑΝ. Β. ἐγὼ καταθήσω ταμά ; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ τοῦ λόγου κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτ' γ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν 750
οἶδεν πρὸς ἔπος οὔτως ἀνόητως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι πάν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται ;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὖτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θρόνων ; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.
ΑΝ. Β. τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὗτος ; οὐ τι μὴ 756
Ἰόρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε ;
ΑΝ. Α. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδιγμένους νόμους.
ΑΝ. Β. μέλλεις ἀποφέρειν ; ΑΝ. Α. πάνυ γε. 760
ΑΝ. Β. κακοδαίμων ἄρ' εἰ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. ΑΝ. Α. πῶς ;
ΑΝ. Β. πῶς ; ῥᾳδίως.
ΑΝ. Α. τί δ' ; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ ;
ΑΝ. Β. ποίοισιν, ὦ δύστηνε ; ΑΝ. Α. τοῖς δεδογμένοις.
ΑΝ. Β. δεδογμένοισιν ; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
ΑΝ. Α. ἀνόητος ; 765

ΑΝ. Β. αἰ γὰρ ἠλιάσαιτό μέν οὖν
ἀπαξαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
ΑΝ. Β. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;
ΑΝ. Α. μάλιστα πάντων. ΑΝ. Β. τὼν μὲν οὖν ἀξέλκετον.
ΑΝ. Α. σὺ δ' οὐ καταθεῖται διανοεῖ;
ΑΝ. Β. φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται. 770
ΑΝ. Α. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; ΑΝ. Β. ἀλλ' ἴδων ἐπειθόμην.
ΑΝ. Α. λέγουσι γοῦν ἐντὰς ὁδοῦς. ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.
ΑΝ. Α. καὶ φασιν ὄϊσειν ὡρμῆσαι.
ΑΝ. Β. φήσουσι γάρ.
ΑΝ. Α. ἀποδεῖς ἀπιστῶν πάντ'. 775
ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι γάρ.
ΑΝ. Α. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.
ΑΝ. Β. ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἥμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί' 780
ὁρῶσι δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων.
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἔστασιν ἔκτεινοντες τὰς χεῖρ' ὑπτίας.
οὐχ ὧς τι δώσουσ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
ΑΝ. Α. ὦ διαμονὴ ἀνδρῶν, ἃ μὲ τῶν προῦργου τι δρᾶν.
ταυτὶ γὰρ ἐστι συνδετία. ποῦ μοῦσᾶ' ἰμάς; 785
ΑΝ. Β. ὅντως γὰρ οἴσεις;
ΑΝ. Α. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε.
ΑΝ. Β. τῆς μωρίας.
τὸ μηδὲ περιμεῖναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη ΑΝ. Α. τί δρᾶν, 790
ΑΝ. Β. ἐπαναμένειν, ἕπειτα διατρίβειν ἔτι.
ΑΝ. Α. ἴνα δὴ τί;
ΑΝ. Β. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παίσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὠμῷρώντες σύ.
ΑΝ. Α. χαίροντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χρῃ' ὅποι
ταῦτα καταθείην. 795
ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάρρει, καταβήσεις, κἂν ἔνης ἑλθῇς. ΑΝ. Α. τιή;
ΑΝ. Β. ἐγᾦδα τοὐτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
ἂτ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
ΑΝ. Α. οἴσουσιν, ὦ τᾶν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. Α. ἀμέλει κομοῦσιν. 800
ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. Α. μαχοῦμεθ' αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ΑΝ. Α. ἆπεμ' ἐώσας. ΑΝ. Β. ἢν δὲ πολλῶ' αὐτὰ, τί;
ΑΝ. Α. διαρραγήσῃς. ΑΝ. Β. ἢν διαρραγῶ δέ, τί;
ΑΝ. Α. καλῶς ποιήσεις.
ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ΑΝ. Α. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοῖς ἐμαυτοῦ γείτοναι 805
ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
αὖτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρώτερον χίσαι πλεῖν ἢ τριάκοσθ' ἡμέρας.
ΑΝ. Α. ὦμωξε.
ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσαίσει τί; ΑΝ. Α. πλεῖο Καλλίου.
ΑΝ. Β. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν. 811
ΑΝ. Α. δεινά γ' λέγεις.
ΑΝ. Β. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
ἀεί τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὕδοξε, τὸ περὶ τῶν ἄλλων;
ΑΝ. Α. ἔγωγε. 815
ΑΝ. Β. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;
ΑΝ. Α. καὶ κακὸν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγίνετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γναθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐγὼ μὲν ἠγόραζον εἰς ἅλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοιντος ἅρτι μου τὸν θύλακον, 820
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἀργύριόν γάρ χρώμεθα.
ΑΝ. Β. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὄμνυμεν
τἀλαν' ἕσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπῴκισ' Εὐριπίδης; 825
κεἰθὺς κατεχρίσαμεν πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ', οὐκ ἤρκεσεν,
πλὴν κατεστύπουν πᾶν ἀνὴρ Εὐριπίδην.
ΑΝ. Α. οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, 830
νῦν δ' αἱ γυναῖκες.
ΑΝ. Β. ἀς ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
ΑΝ. Α. οἰκ οἶδ' ὃ τι λέγεις. ὁρῶ δὲ, μᾶρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.
ΚΗ. ὦ πάντες ἀστοὶ, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εἰθὺ τῆς στρατηγίδος, 835
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπῃνεσμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε στιγρὼν καὶ δαπίδων νενασμέναι. 840
κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες,
ἑστᾶσ' ἐφεδρῆς· τὰ τεμάχη βριθέσαι,
λαγῷ' ὑναπηγύασαι, πύπανα πέττεται,
ἀτεμαῖσι πλεκτοῖσι, φρῦγες τηγήματα,
χύτρας ἕτνους ἕψουσιν αἱ νεώκαται· 845
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱπτικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακναίρει τριβλία.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρρωμένος. 850
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ὑστέρησεν· ἀλλὰ τὰν γναθοῦν διοίγετε.
ΑΝ. Β. οὐδοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
ΑΝ. Α. καὶ τοῦ βαδιεῖ σὺ μὴ καταβεῖς τὴν οὐσίαν; 855
ΑΝ. Β. ἐπὶ δείπνοι.
ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἢν γ' ἐκείνοις νοῦς ἐνῇ,
πρὶν γ' ἂν ἀπενέγκῃς. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἀποίσω.
ΑΝ. Α. πηνίκα;
ΑΝ. Β. οὐ τοὐμὸν, ὦ τᾶν, ἐμποδὼν ἔσται.
ΑΝ. Α. τί δῆ;
ΑΝ. Β. ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
ΑΝ. Α. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; 860
ΑΝ. Β. τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας. ΑΝ. Α. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
ΑΝ. Β. ὁμόσ' εἰμι κύψας. ΑΝ. Α. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
ΑΝ. Β. καλούμεθ' αὖτάς. ΑΝ. Α. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
ΑΝ. Β. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς 865
ΑΝ. Α. τί δράσεις; εἰπέ μοι.
ΑΝ. Β. τῶν ἐσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
ΑΝ. Α. βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων

καὶ Παμφίων. αἰμασσέ την κωμῳδίαν.
ΑΝ. Β. φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω.
ΑΝ. Α. μὴ, μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι, 870
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
ΑΝ. Β. νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήματ' ἔξω, τοῖσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
[illegible] 875
[illegible]
ΓΡ. Α. τί ποῦ' ἄνδρες οὗ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πύλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἑστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργὺς, μυνροιμένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, 880
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβωμι' αὐτῶν τινά
παρινύτα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελῴδμον εἰροῖσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
ΝΕΑΝΙΣ. νῦν μέν με παρακύψασα προῦφθης, ὦ σαπρά. 885
ὧδον δ' ἑρήμας οὐ παρώνσης ἐνθάδε
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ πρυσιξεσθαί τινα
ᾠδουν·· ἐγὼ δ', ἣν τοῦτο δρᾷς, ἀντᾴσομαι.
κεἰ γὰρ δι' ὄγλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν. 890
ΓΡ. Α. τοῦτῳ διαλέγου κἀποχώρησον· σὺ δέ,
φιλοτττάριον αὐλητά, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα·
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθέυδειν. 895
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον
[illegible]
ἀλλ' εἰ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.
ΝΕ. μὴ φθόνει ταῖς νέαισι. στρ. α'. 900
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖσι μηροῖς,
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπαν-
θεῖ· σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα. 905
ΓΡ. Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα, ἀντ. α'.
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποζάλοιο,
βουλομένη σπουδείσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄβριν
εὖροις καὶ προσελκύσαιο 910
[illegible]
ΝΕ. αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι; στρ. β'.
οὐχ ἥκει μοίταίρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἡ
γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε
καὶ τἄλλ' οὐδὲν με ταῦτα δεῖ λέγειν. 915
ἀλλ', ὦ μαῖ', ἱκετεύομαι,
κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.
ΓΡ. Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας ἀντ. β'.
τρόπον τἄλαινα κνησιᾷς·
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάζδα κατὰ τοὺς Λεσβίους. 920
ἀλλ' οὐκ ἂν σ' ἐφαλόμαν
τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.
ΝΕ. ἆρ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ. 925
ΓΡ. Α. οὔκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε.
ΝΕ. καινὸν γ', ὦ σαπρά.
ΓΡ. Α. οὐ δῆτα. ΝΕ. τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις λέγοι;
ΓΡ. Α. οὐ τοίμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας.
ΝΕ. Α. ἀλλά τί;
ἥγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον·
ΓΡ. Α. τί μοι διαλέγει; ΝΕ. οὐ δέ τί διακύπτεις; 930
ΓΡ. Α. ἐγώ;
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν 'Επιγένει τῶμῷ φίλῳ.
ΝΕ. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;
ΓΡ. Α. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
οὐ γὰρ αὐτὸς ἔστιν.
ΝΕ. οὐ σοῦ γ', ἄλιεθρε,
δεύμενος οὐδέν. ΓΡ. Α. νὴ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ.
ΝΕ. δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι. 936
ΓΡ. Α. κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολὺ σοῦ μείζον φρονῶ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. εἶθ' ἑξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν, στρ. α'.
καὶ μὴ 'δει πρότερον διασπουδῆσαι
ἀνύσιμον ἢ πρεσβυτέραν 941
οὖ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
ΓΡ. Α. οἰμῶζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις. ἀντ. α'.
οὐ γὰρ τάπὶ Χαιρέωνης τὰδ' ἐστίν.
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα. 945
ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.
ΝΕΑ. εἰθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἐρχομαι πάλαι ποθῶν.
ΝΕ. ἐξεπάτησα τὸ κατάρατον γρᾴδιον·
φροῦδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν 950
ΓΡ. Α. ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα.
δεῦρο δὴ δεῦρο δή, στρ. β'.
φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξένευνος
τὴν ἐνφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν ὠῶν βατιχων. 955
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος,
ὃς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως,
καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἰέσθαι.
ΝΕΑ. δεῦρο δὴ δεῦρο δή, ἀντ. β'. 960
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
[illegible]
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; 965
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως,
καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἰέσθαι. [ἀνάγκην στρ. γ'.
ΓΡ. Α. καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω,
[illegible] ἀσπάζου με· 971
διά τοι σὲ πόνους ἔχω. [ἔρνος, ἀντ. γ'.
ΝΕΑ. ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρό-
[illegible]
ἄνυιξον, ἀσπάζου με· 975
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.
ΓΡ. Α. οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς;

ΝΕΑ. πάθειν ;
ΓΡ. Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. ΝΕΑ. ἀποδίνυμαι ἄρα.
ΓΡ. Α. τοῦ δαί θεόμενος ὀβολ' ἕνων ἐλήλυθες ;
ΝΕ. Ἀπαθλίστιον ζητῶν τιν' ἄνδρωπον. ΓΡ. Α. τίνα ;
ΝΕΑ. οὐ τὸν Σεσῶντ', ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως. 980
ΓΡ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλη γ' ἢν τε μή.
ΝΕΑ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ἐπιερήκοιτέτειες
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδεκάζομεν.
ΓΡ. Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀμιᾶς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ. 986
ΝΕΑ. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐδὲ διαπτεὶς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΝΕΑ. οὐκ οἶδ' ὁ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον.
ΓΡ. Α. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990
ΝΕΑ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
ΓΡ. Α. οἶδ' ὅτι φιλοῖμαι· νῦν δὲ διωμάζειν ὅτι
θύρασί μ' εἶρες· ἀλλὰ πρύσαγε τὸ στόμα.
ΝΕΑ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου.
ΓΡ. Α. τίνα ;
ΝΕΑ. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. 995
ΓΡ. Α. οὗτος δ' ἔστι τίς ;
ΝΕΑ. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκίθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύρασιν ὄψεται.
ΓΡ. Α. οἶδ' οἶδ' ὃ τι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νὴ Δία.
ΓΡ. Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ 'γὼ σ' ἀφήσω. ΝΕΑ. παραφρονεῖς, ὦ γράδιον.
ΓΡ. Α. λῃδεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα. 1001
ΝΕΑ. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθεῖτα γράβδον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν ῥιπιστῶν τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν
ΓΡ. Α. μὴ σκῶπτε μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἵπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστίν, εἰ μὴ τῶν ἑτῶν 1006
τὴν πεντακοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
ΓΡ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
[illegible]
ΝΕΑ. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι, 1010
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'.
ΓΡ. Α. ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τοντί σε. ΝΕΑ. τοῦτο δ' ἔστι τί ;
ΓΡ. Α. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι.
ΓΡ. Β. καὶ δὴ σοι λέγω.
ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἣν ἀνὴρ νέος 1015
ἐνῇ ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
πρύτερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γναιξὶν ἔστω τῶν νέων
ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου. 1020
ΝΕΑ. οὔμοι· προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡ. Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
ΝΕΑ. τί δ', ἤν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις ;
ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέλιμνῶν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. 1025
ΝΕΑ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν ;
ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
ΝΕΑ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Β. κλάων γε σύ.
ΝΕΑ. τί δῆτα χρὴ ῥᾴδιν. ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί ; ΓΡ. Α. Διομήδειά γε.
ΝΕΑ. ὑποστόμωσαι νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου, 1030
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκίθους,
ὅπως τε κατάδου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
ΓΡ. Α. ἢ μὴν ἔτ' ὠνῇσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
ΝΕΑ. νὴ τὸν Δί', ἤπερ γ' ἔ γε που τῶν κηρίνων. 1035
οἴμοι γὰρ ἐνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
ΝΕ. ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ ; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
ΝΕ. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή. 1040
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ΓΡ. Α. ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξεῖρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.
ΝΕΑ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, κεχάρισαί γέ μοι, 1045
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχείαν σοι χάριν.
ΓΡ. Β. αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τὸν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
πρύτερον καθεύδειν αὐτόν ;
ΝΕΑ. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη ;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡ. Β. βάδιζε δεῦρο.
ΝΕΑ. μηδαμῶς με περιΐδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. 1055
ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ'.
ΝΕΑ. οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύτειαν ἡμφιεσμένη.
ΓΡ. Β. ἕπου, μαλακίων, δεῦρ' ἄνυσας καὶ μὴ λάλει.
ΝΕΑ. ἰὼ νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα βαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή, 1060
αὐτοῦ τι ῥῶσα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.
ΝΕΑ. ἐέδοικα καὶῶ μὴ πλέον ἢπερ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγχρήσει σοι καταστῆσαι δέη
ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι καθίστη. 1065
ΓΡ. Γ. ποῖ σύ, ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης ;
ΝΕΑ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.
ἀτὰρ ἤτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Πράκλειες,
ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τοὐτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε ;
πύτερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τὼν πλειόνων ;
ΓΡ. Γ. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου.
ΓΡ. Β. δευρὶ μὲν οὖν.
ΓΡ. Γ. ὡς οὐκ ἀφήσω οὐδέποτέ σ'. 1075
ΓΡ. Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑ. διασπάσεσθέ μ', ὦ κακῶς ἀπολούμενοι.
ΓΡ. Β. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
ΓΡ. Γ. οὐκ, ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
ΝΕΑ. ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρώτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι ; 1080
ΓΡ. Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
ΝΕΑ. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλαγῶ ;
ΓΡ. Β. οὐκ οἶσθα ; βαδιεῖ δεῦρ'.
ΝΕΑ. ἀφέτω νύν μ' αὐτή.
ΓΡ. Γ. δευρὶ μὲν οὖν τί' ὡς ἔμ'. ΝΕΑ. ἢν ἤδέ μ' ἀφῇ.

ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑ. χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι συρβηταί. ΓΡ. Β. τοῦ
ΝΕΑ. ἐλκώσετ' αὐτὸ πλωτῆρας ὑπ' ἀπεκναίετε. 1085
ΓΡ. Β. σιγή βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. τουτί τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Κανθάρου σαφῶς
ψήφισμα. βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090
πῶς οὖν δικαιῶ ἀμφοτέρας δυνήσομαι ;
ΓΡ. Β. καλῶς, ἐπειδὰν καταβήτ' ἐγὼ βολῶν χύτραν.
ΝΕΑ. οἰμαι κακοδαίμων, ἐγχυτὸς ἤδη τῆς θύρας
ἔσεσθαι ἐγώ.
ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἔσται σοι πλέον.
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. 1095
ΝΕΑ. μὴ πρὸς θεῶν.
ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
ΓΡ. Γ. ἰὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἢν τε μή.
ΝΕΑ. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σπαρᾶν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
[illegible] 1100
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί ; βαρυθαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνηῤῥωσα.
ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων,
θύψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς'
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντας, εἶτα τῷ πόδε
μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ, 1110
[illegible]
ΘΕ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εἰδαίμων δ' ἐγὼ,
αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς θ' ὅσαι παρίστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημῶται, 1115
ἐγὼ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμῦρμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμέμελε πολὺν χρόνον· 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἀπαιθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφραναῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
ΧΟ. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΘΕ. μάλιστ'· ὀδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε. 1130
ΔΕ. ἐγώ ;
ΘΕ. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὃς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
[illegible]
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος ;

ΧΟ. εὐδαιμονικὸν γ' ἄνθρωπον εἰρηκας σαφῶς.
ΘΕ. ποῖ ποῖ βαδίζεις ; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
ΘΕ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πολύ γ' ἀπίστων ὑστατος. 1136
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ ταυδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οὗτος δὲ Χίῶς ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, 1140
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὖ νους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
ΔΕ. οἴκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον ; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
ἅπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἐγὼ δὲ ποῦς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείρομαι,
ἵν' ὡς δέ τοι καὶ δῶδα ταυτηνὶ καλῶς. 1150
ΧΟ. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οἴκ ἄγεις
ταυδὶ λαβών ; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σκαιὸς δ' ὑποβόλιμα τῶν κριτῶν βαλοῦμαι·
τοῖς σοφοῖς μέν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν
ἐμέ· 1155
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σγεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι πρωϊαίην· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους 1159
μὴ 'πορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χορευτὰς ὀρθῶς ἀεί,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
ΗΜ. ὦ ὦ ὥρα δή,
ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει. ΗΜ. τοῦτο δρῶ. 1165
ΗΜ. καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῦν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμὸν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λεπτὰ τεμαχοσελαχώματα-
κρασιλεσβιακὰ μιμεσπορμαματα- 1170
σελφιστιμασκελιτακεχυτεσ-
κεχλεπεκεπαπαπαπαπαπαπτερυγα-
λεκτρυωνοπτερκεφαλοκεκλοπε-
λειολαγωοσιραιοβαβῆτραγανοπτερύγων.
σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος 1175
ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρυβλίον.
εἶτα κόνισαι λαβὼν
λέκιθον, ὦ' ἐπιδειπνῆς.
ΗΜ. ἀλλὰ λαμάττουσί που.
ΧΟ. αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ, εὐαί.
ἐπάνω μέν, εὐοῖ, εὐαί. 1180
εἰαί, ὡς ἐπὶ νίκῃ·
εὐαὶ εὐαὶ εὐαὶ εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΕΡΜΗΣ.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικείας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειλήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὴς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχοι, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἣν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μάλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἠσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρωσιν. καὶ ἕως τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα [δι' αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Λιλοσίκωνα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
ἄνθρωπον γενέσθαι παντάπασιν εὐσεβῆ.
ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξαι τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωσημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατὰ τὸν ἀνθρώπου τρόπον,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσδιαίρεται.
καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενος τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς.
ΚΛ. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί·
εὖνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
ΧΡ. ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΛ. οἶδά τοι.
ΧΡ. ἕτεροι δ' ἄπλουτοι, ἱερόσυλοι, ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ ποιηροί. ΚΛ. πείθομαι.
ΧΡ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
οὐ πώποτε ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' ὑὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἓν,
ὡς τῷ βίῳ τοὺν αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
ΚΛ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
ΧΡ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαμι πρῶτον ἐξιών,
ἐκέλευσε τοῦτον μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἑπὶ τῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
ΚΛ. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; ΧΡ. τουτῳί.
ΚΛ. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν ὡ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν νοῦν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
ΧΡ. τῷ τοῦτο κρίνεις;
ΚΛ. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
ΧΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μείζον. ἦν δ' ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ τῷν ἐνθαδί,
πυθούμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῖν ὃ τι νοεῖ.
ΚΛ. ἄγε δῆ, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον,
ἢ ταῖσι τούτοις δρῶ, λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
ΠΛ. ἐγὼ μὲν οἰμώξειν λέγω σοι.
ΚΛ. μαθήσει
ὅς φησιν εἶναι;
ΧΡ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐρήκου τρόπους,
ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κλάειν ἐγωγέ σοι λέγω.
ΚΛ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
ΧΡ. οὗ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
ΚΛ. εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς. 65
ΠΛ. ὦ τᾶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. πῶμαλα.
ΚΛ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἑπὶ χρημόνῳ τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
ἅπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών. 70
ΧΡ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς.
ΧΡ. οὔκουν ἐρεῖς;
ΠΛ. ἀλλ' ἦν πίθῃσθέ μ' ὅστις εἶμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.
ΧΡ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
ΠΛ. μέθεσθε νὺν μου πρώτον. ΧΡ. ἦν, μεθίεμεν. 75
ΠΛ. ἀκούετον δῆ. δεῖ γὰρ ὡς ἐοικέ με
λέγειν ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος.
ΧΡ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
ΚΛ. σὺ Πλοῦτος, οὗτως ἀθλίως διακείμενος; 80
ΧΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες

καὶ Ζεῦ. τί φῄς; ἐκεῖνος ὕπτιος εἶ σύ; ΠΛ. ναί.
ΧΡ. ἐκεῖνος αὖτός; ΠΛ. αὐτότατος.
ΧΡ. πόθεν οὖν, φράσον,
αἰχμὴν βαδίζεις;
ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλεΐσατ' ἐξ ὁτουτιᾖ ἐγένετο. 85
ΧΡ. τοιοῦτ' δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
ΠΛ. ὁ Ζεὺς με τοῖν' ἔδρασεν ἀνεῤῥωπὸς φθονῶν.
ἐγὼ γὰρ ὢν μειρᾰκίων ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοῦμαι· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν, 90
ἵνα μὴ διαγιγνώσκωμι τοὺτων μηδένα.
οὗτος ἐκείνοις τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
ΧΡ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι.
ΧΡ. φέρε, τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὧσπερ καὶ πρὸ τοὺ, 95
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς; ΠΛ. φημ' ἐγώ.
ΧΡ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις;
ΠΛ. πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὖτοὺς οὐχ ἑώρακ' ἐπὶ πολὺ χρόνου.
ΧΡ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
ΠΛ. ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἀρχοῦ. 100
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.
ΠΛ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πρᾶγματα
ἐμέλλετόν μοι;
ΧΡ. καὶ σύ γ'. ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα· 105
μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλως πλὴν ἐγώ.
ΠΛ. ταυτὶ λέγουσι πάντες' ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
ΧΡ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110
ΠΛ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΛ. οἰμῶξει μακρά.
ΧΡ. σοὶ δ' ὡς ἂν εἴδῃς ὕσα, παρ' ἡμῖν ἦν μέσῃ,
γενήσετ' ἀγαθά, πρῶσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πίθῃ.
οἰμαι γάρ, οἶμαι. σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταῦτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115
[illegible]
ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡ. τί φῄς;
ΚΛ. ἄνθρωπος αὖτὸς ἐστιν ἄθλιος φύσει.
ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οὐ· ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἔμ' εἰ
πίθοιτ' ἂν ἐπιτρέψειε. 120
ΧΡ. νὴν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περιωστεῖν ἐᾷ·
ΠΛ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκείνου ὀρρωδῶ πάνυ.
ΧΡ. ἄληθες, ὦ διαλύσατε πάντων δαιμόνων·
οὔτε γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου, 125
ἢν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνου·
ΠΛ. ἃ. μὴ λέγ', ὦ πονηρέ, ταῦτ'.
ΧΡ. ἔχ' ἡσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀπόδειξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μείζω δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ;
ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ ἄρχει δὴ τῶ' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν· 130
ΚΛ. διὰ ταῖγρίνον· πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ.
ΧΡ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρίκων ἐστὶν αὖτῷ τοῖθ'; ΚΛ. ὀβί.
θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ δῆτα τουτονί;

ΚΛ. καὶ νὴ Δί' εἴκοσιταί γε πλουτεῖν ἵππικῳ.
ΧΡ. οὔκουν δῆ ἐστὶν αἴτιος, καὶ βαδίως 135
παύσει ἄν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ'; ΠΛ. ὁτιὴ τί δή;
ΧΡ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θέσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἀλλ' οὐδείν,
μὴ βουλομένου σοῦ. ΠΛ. πῶς;
ΧΡ. ὅπως; οὐκ εἶσθ' ὅπως
ὠνήσεται δῆπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρῶν 140
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
ΠΛ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;
φήμ' ἐγώ.
ΧΡ. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται. 145
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.
ΚΛ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δούλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
ΧΡ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένυης πειρῶν τύχῃ, 150
οὐδὲ προσίχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτῷ καὶ τὰ σκέλη τοῦτον τρέπειν.
ΚΛ. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τὼν ἐραστὼν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
ΧΡ. οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 155
αὐτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΛ. τί δαί;
ΧΡ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
ΚΛ. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ἀνόμασι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
ΧΡ. τέγναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα, 160
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ' εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,
ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκτταίνεται.
ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών,
ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νῃ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, 165
ὁ δὲ γναφεύει γ', ὁ δὲ γε πλύνει κώδια,
ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυα,
ὁ δ' ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σὲ που παρατίλλεται.
ΠΛ. οἰμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
ΚΛ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
ἐκκλησιάζ δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον καλύσεται;
ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175
Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πάρδεται;
Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Λίγυπτίοις;
ἑρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
ὁ Ἰτωμοθέου δὲ πύργος 180
ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἐὰν θῇ' ὅτι.
ΚΛ. κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον. 185
ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
ΧΡ. καὶ ναὶ μὰ Δία τοὐτων γε πολλῷ πλείονα·
ὥστ' αὖθις μαστὸς σοὶ γένοι' ἂν οὐδεὶς ποιητὴς
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονὴ
ῥᾳστος ΚΛ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΛ. τραγημάτων
ΧΡ. τιμῆς ΚΛ. πλακούντων 191
ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΛ. ἰσχάδων

ΧΡ. φιλοτιμίας ΚΛ. μάζης ΧΡ. στρατηγίας
ΚΛ. φακῆς.
ΧΡ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
[illegible] 195
κἀν ταῦτ' ἀνίσηται, τετραπλάσιτα βούλεται,
ἢ φησὶν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἐν μόνον δίδοικα. ΧΡ. φράζε τὸν πέρι.
ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατὲ 200
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
ΧΡ. νὴ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
διελκάτιόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος.
ΠΛ. ἤκιστ', ἀλλά με
τοιχορύχους τις διέβαλ'. ἐσδὺς γὰρ ποτε
οἴκι εἶχεν ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν διελίαν.
ΧΡ. μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν' ὡς, ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρίθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
βλέπειν' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210
ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
ΧΡ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
ΠΛ. κἀκεῖνός ἐστ' οὖν σύνοιδε ταῦτα; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
ΠΛ. ὁρᾶτε. 215
ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦγαθέ.
ἐγὼ γὰρ, εὖ σοῦτ' ἴσθι, κἀν δῇ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΛ. κἀν βούλῃ γ', ἐγώ.
ΧΡ. πολλοὶ δ' ἔσονται χάτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οἷς ἦν ἐλπίτα.
ΠΛ. παπαῖ, πονηροῖς γ' εἶπας ἡμῖν συμμίγνυς. 220
ΧΡ. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δρομῶν ΚΛ. τί δρῶ; λέγε.
ΧΡ. τοὺς ἐυγγενῶργους κἄλεσον, εὑρῆσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐντανθὶ παρὼν 225
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
ΚΛ. καὶ δὴ Βαδίζω· τουτοδὶ κρεᾶδιον
τῶν ἐνδοθὲν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
ΧΡ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνῆσαι τρέχε.
σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων, 230
εἶπον μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσιθί· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
[illegible]
ΠΛ. ἀλλ' ἄγθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ· 235
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἦν μὲν γὰρ ὡς ῥᾳδιωλόν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἂν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνδρωπος φίλος
αὐτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240
ἐξαινὸς ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνδρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πώμασιτ καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
γαμοῦς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
ΧΡ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οἷς ἐπέτυχες πώποτε. 245
ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον πῶς εἰμ' ἀεί.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
πάλιν τ' ἀναλῶ, ἡνίκ' ἂν τοῦτον δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον. 250
ὃν ἐγὼ φιλῶ μᾶλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. πείθομαι.
ΧΡ. τί γὰρ ἂν τις οἰκὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
ΚΛ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὶν ὑμῖν φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἥρασται,
ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δεῖ παρὼν'
ἀμύνειν. 256
ΧΟ. [illegible]
ὡς εἰκὸς ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἧδη·
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ
φράσαι μοι
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260
ΚΛ. οὐκοῦν πάλαι δῆπου λέγω· σὺ δ' αὖτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
ΧΟ. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ
φησιν;
ΚΛ. ἔχων ἀφίκεται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πονηροί, 265
[illegible]
οἶμαι δέ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
ΧΟ. ὦ χρυσὸν ἀγγεῖλας ἐπῶν, πῶς φῄς; πάλιν φράσον
μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
ΚΛ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
ΧΟ. μῶν ἀξιοῖς φιτακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι 271
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
ΚΛ. πάντως γὰρ ἄνδρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑμεῖς εἰπεῖν;
ΧΟ. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἰ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ ἰού, τὰς γοίνεας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι. 276
ΚΛ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον
[illegible]
ΧΟ. διαρραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος, 279
[illegible]
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὖσης σχολῆς, πρω-
[illegible]
ΚΛ. ἀλλ' οἰκέτ' ἂν κρίψαιμι. τὸν Πλοῦτον γάρ, ὦν-
δρες, ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὡς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει; 285
ΧΟ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἡμῖν ἄπεσιν εἶναι;
ΚΛ. νὴ τοὺς θεούς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' οὖσι λάβητε.
ΧΟ. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βουλόμαι χορεῖσαι
ἐφ' ἡδονῇ, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
ΚΛ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸν τὸν Κύκλωπα
μιμούμενος καὶ τοὺν ποδοῦν ὧδὶ παραλακίζοντες 291
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμὶν' ἐπαυβοῶντες
βλεπόμενοί τε προβατίων
αἰῶνα τε κυαβρώντων μέλη,
ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιέσθε. 295
ΧΟ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸν τὸν Κύκλωπα
βλέποντες, σὲ τουτονὶ πινώντα καταλαζόνες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραι-
[illegible]
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἶτ' ἐκεῖ δὲ καταβαρβώντα που, 300
μέγαν λαζόντες ἠμμένον σφηκίσκον ἐστιφλῶσαι.
ΚΛ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυ-
κεῶσαν.
ἢ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ

ἵππειον ὡς ὕπτιος καπρεῖς
ἀφαρπάσασα σκῶρ ἐνθένδε, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μειξοπώλει πάντας τριῶπιν.' 305
ἐκεῖσε μητρὶ χώρει.
[κινᾶσαν
ΧΟ. εἰκάζω σέ τὴν Κύρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνα-
καὶ μαγγανεύουσαν μολίνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαθόντες ὑπὸ φιλοῦσα 311
τὸν Ἀπόστροφ μαοῖ μενεῖ τῶν ὄρχεων κρεμώμεν,
μηθ' ὁμοσόμεθ' ὅσπερ τράγου
τὴν βᾶιν· σὺ δ' Ἀριστύλλου ὑποχάσκων ὁρεῖς·
ἔπεσθε μητρὶ χώρει. 315
ΦΑ. ἀλλ' εἶα νὴν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγείτετε ἤδη
ὑμεῖς ἐκ' ἀλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἰὼν ἥδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ θεσπότου
λαζῶν τιν' ἄρτον καὶ κρέας 320
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ἐντεῖναι.
ΧΡ. χωρεῖν μὲν ἡμᾶς ἐστιν, ὦνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἦθη πρωσαγωγεῖων καὶ σαπρὰν
ἀσπίδ' ὁμοῦ δ', ὁτιὴ προθέμους ἥκετε
καὶ συντεταμένους κοὐ κατεζηλακεμένους. 325
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὑμεῖς τοῦ θεοῦ.
ΦΑ. θάρρει· βλάπτειν γὰρ ἄπτικρες δίβεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γάρ, εἰ τριῳβόλου μὲν οὕνεκα
. 330
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῷ λαβεῖν.
ΧΡ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέ τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ΒΛ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πάθεν καὶ τίνι τρόπῳ 335
Χρεμύλος παπλοΐστης· ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λίζρος γ' ἦν ἡ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δὲ μὴ τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως 340
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχωρῶν γε πράγμ' ἐργάζεται.
ΧΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψει ἐρῶ νὴ τοὺς θεούς.
ὃν Βλεψίδημ', ἥμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων. 345
ΒΛ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
ΧΡ. ἴσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἴσι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
ΒΛ. πόθεν τις; ΧΡ. οἷος.
ΒΛ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῄς ποτε.
ΧΡ. ἢν μὲν καταρθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί· 350
ἢν δ' σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν.
ΒΛ. τοιτί ποιητῶν φαίνεται τῶ φορτίον.
καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερβολωτέον τὸ τ' οὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑμεῖς ἐστ' εἰρηκασμένον. 355
ΧΡ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ.
εἰ τι κεκλοφῶς νὴ Δία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ὕπως σοι μεταμέλει.
ΧΡ. Ἄπολλον ἀπστρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛ. παῦσαι φλυαρῶν, ὀρρῶδ'· ἄλλα γὰρ σαφῶς. 360
σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτον.
ΒΛ. φεῦ·
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός.
ἀλλ' εἰσὶ τοὶ κρῶσσ' ἅπαντες ἵππιοι.
ΧΡ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΒΛ. ὡς πολὺ μεθύστηχ' ὧν πρύτερον εἶχεν τρόπων. 365
ΧΡ. μελαγχολᾷς, ὠνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπῳδηλῶν τι πεπαιωγηκότ.
ΧΡ. σὺ μὲν οὖν ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλυφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
ΧΡ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἕτερόμ ἔχον. 371
ΒΛ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡ. κακοδαιμονᾷς.
ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπευτέρκάς γ' οὐδένα;
ΧΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'.
ΒΛ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι. 375
ΧΡ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
ΒΛ. ὦ τᾶν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ' ἐπιχρίσασ κέρμασιν τῶν ζητόρων.
ΧΡ. καὶ μὴν φίλους γ' ἂν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς 380
τρεῖς μοῖς ἀναλῶσας λογίσασθαι διδδεκα.
ΒΛ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, κοὐ διοίσουτ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου. 385
ΧΡ. οὗτος, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
. . . . . πάντας.
ΒΛ. τί σὺ λέγεις;
οὗτοι πάνυ πολλὰ κέκλοφας;
ΧΡ. οἶμοι τῶν κακῶν,
ἀπολεῖς. ΒΛ. σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὦ γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΧΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σύ, 391
ἔχω. ΒΛ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.
ΒΛ. καὶ ποῦ 'στιν; ΧΡ. ἔνδον. ΒΛ. ποῦ;
ΧΡ. παρ' ἐμοί. ΒΛ. παρὰ σοί; ΧΡ. πάνυ
ΒΛ. οἰκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί;
ΧΡ. νὴ τοὺς θεούς.
ΒΛ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. φημί. ΒΛ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
ΧΡ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛ. τὸν θαλάττιον λέγεις; 396
ΧΡ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
ΒΛ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
ΧΡ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.
ΒΛ. τί φῄς;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; 400
ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα ΒΛ. τί;
ΧΡ. βλέψαι ποιῆσαι νὼ ΒΛ. τίνα βλέψαι; φρίσσω.
ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ πρύτερον ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.
ΒΛ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛ. οἰκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἐμ' ἤλδεν οὐδετώποτε.
ΧΡ. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405
ΒΛ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
ΧΡ. τίς δῆτ' ἰατρὸς ἔστι νὺν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
ΒΛ. σκοπῶμεν. ΧΡ. ἀλλ' οἰκ ἔστιν. ΒΛ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην 410
ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
κοιτῶνα· ἔστι.
ΒΛ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἅνυε πράττειν ἓν γέ τι.
ΧΡ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛ. σπεῦδέ νυν.
ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
ΠΕ. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνύσιον καὶ παράνομον 415

ποῦ ποτ᾽; τί φεύγετ᾽; οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡράκλεις
ΗΕ. ἐγὼ γὰρ ὑμῖς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
τὸ μὴμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετὸν,
ἀλλ᾽ οἷον οἰδεὶς ἄλλος οἰδεπώποτε
οὔτε θεὸς οὔτ᾽ ἀνθρωπος· ὥστ᾽ ἀπολώλατον.
ΧΡ. σὺ δ᾽ εἶ τίς; ὡχμὶ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
ΒΛ. ἴσως Ἑρμῆς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικῶν τι καὶ τραγῳδικόν.
ΧΡ. ἀλλ᾽ οἰκ ἔχει γὰρ δᾴδας. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται.
ΗΕ. οὔεσθε δ᾽ εἶναι τίνι με; 426
ΧΡ. [illegible]
ἢ λεκιθύπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτονὶ
[illegible]
ΗΕ. βλῆτες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντε· ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν; 430
ΧΡ. οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ᾽ ἤτις εἶ λέγειν σ᾽ ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
ΗΕ. ἢ σφὼ ποιῆσω τῆμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ᾽ ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ᾽ ἀφανίσαι.
ΒΛ. ἀρ᾽ ἐστὶν ἢ κατηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων, 435
ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
ΗΕ. Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῷν ξυνοικῶ πύλλ᾽ ἔτη.
ΒΛ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ;
ΧΡ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θρῆίον,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛ. ἥκιστα πάντων. 440
ΧΡ. οὐ μενεῖς;
ἀλλ᾽ ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
ΒΛ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πονῆρ᾽, ἣς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξοικτότερον.
ΧΡ. στῆθ᾽, ἀντιβολῶ σε, στῆθι.
ΒΛ. μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.
ΧΡ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ 445
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ᾽, εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε πιει φευξοι[illegible]
τηνδὶ δεδότε, μηδὲ δικαιωσόμεθα.
ΒΛ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ᾽ ἀσπίδα 450
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαρώτατη;
ΧΡ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἷδ᾽ ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
ΗΕ. γρίζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ᾽ εἰλημμένω; 455
ΧΡ. σὺ δ᾽, ὦ κάκιστ᾽ ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ᾽ οὐδ᾽ ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
ΗΕ. οἰδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; 460
ΧΡ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
[illegible] ΗΕ. τί δ᾽ ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ᾽;
ΧΡ. ὅ τι;
[illegible]
ΗΕ. ἐμὲ ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους; 465
ΧΡ. ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
ΗΕ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθὸν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμέ
ὑμῖν δ᾽ ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, 470
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ᾽ ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

ΧΡ. ταυτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
ΗΕ. καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ σῷμαι ῥᾳδίως
ἅπαντ᾽ ἀμαρτάνοντά σ᾽ ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους. 475
ΒΛ. ὦ τίμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
ΗΕ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βιᾶν πρὶν ἂν μάθῃ.
ΒΛ. καὶ τίς δύναιτ᾽ ἂν μὴ βιᾶν ἰοὺ ἰού
τοιαῦτ᾽ ἀκούων; ΗΕ. ὥστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
ΧΡ. τί δῆτά σοι τίμημ᾽ ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, 480
ἐὰν ἁλῷς; ΗΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ.
ΧΡ. καλῶς λέγεις.
ΗΕ. τὸ γὰρ αὖτ᾽, ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.
ΧΡ. ἱκαιοὺς νομίζεις δῆτα δικάτους εἴκοσιν;
ΒΛ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δῦ᾽ ἀποχρησουσιν μόνω.
ΗΕ. οὐκ ἂν φθίνοιτον τοῦτο πράττοντ᾽· ἢ τί γὰρ 485
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι; [τηνδι
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἦδη χρὴν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὼν ᾧ νικήσετε
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὼν δ᾽ ἐνθωσετε μηδέν.
ΧΡ. φανερὼν μὲν ἔγωγ᾽ οἶμαι γνῶναι τοῦτ᾽ εἶναι
πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν 490
ἐστὶ δίκαιον,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τοὐτων τἀναντία δρῆπον.
τοῦτ᾽ οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μᾶλις εὕρομεν ὥστε γενεσθαι
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς
ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς
ὢν περ·νοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται καὶ οὐκ
ἀπολείψει, 495
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·
κἄτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δῆπου τά τε
θεῖα σεβοντας.
καίτοι τοῦτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ᾽
ἄμεινον;
ΒΛ. οὗτις· ἐγὼ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτῃ
γ᾽ ἀνερῶτα.
ΧΡ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις
διάκειται, 500
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ᾽ εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν
τ᾽ ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι
πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ᾽ ὄντες πάνυ
χρηστοὶ
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλείστα σύνεισιν.
οἰκοῦν εἶναί φημ᾽, εἰ παῦσαι ταῦτην βλέψας ποθ᾽
ὁ Πλοῦτος, 505
δῦὸν ἥτιν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ᾽ ἂν μείζω
[illegible]
ΗΕ. ἀλλ᾽ ὦ πάντων ῥᾷστ᾽ ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ᾽
οὐχ ὑγιαίνει
δῦο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ πα-
[illegible]
εἰ τοῦτο γένοιθ᾽ ὁ ποθεῖθ᾽ ἡμεῖς, οὗ φημ᾽ ἂν
λυσιτελεῖν σφῷν. [ἴσον αὖτον. 510
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ᾽

οὔτε τεχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὐτ' ἂν σοφίαν μελετῶν
σὺ δεῖς' ἀφρῶν δ' ἐμὲ τούτων ἀφανισθέντων ἐθέλοις
τίς χαλκεῖον ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχο-
ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυ-
λοδεψεῖν
ἢ γῆς ἀρότροις μῆδας διάπεδον καρπὸν Δηοῦς
ἐκμισασθαι, 515
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ἐμὲ τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
ΧΑ. λέγων λήρεις. ταῦτα γὰρ ἡμὶν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ
κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.
ΠΙ. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
ΧΡ. ὠησάμεθ' ἀργυρίου δῆπου.
ΠΙ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; 520
ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀν-
ΠΕ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ'
κατὰ τῶν λόγων ὧν σὺ λέγεις δῆπου. τίς γὰρ
πλουτῶν ἐθελήσει
κυδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ τοῦτο
ποιῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
τἄλλα τε μοχθεῖν 525
ὑδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.
ΧΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
ΠΙ. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ
ἔσονται
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυ-
σίον ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσει στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην
ἀγάγῃ σαυτῷ·
οὔθ' ἡσεῖται βιαπτὸν ἐπάνωθι κοιτῶνος ποικι-
λομόρφων. 530
καίτοι τί πλοῦτον πλουτεῖν ἐστιν πάντων τούτων
ἀποροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὕπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν
ἐπίσθων· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δίσπους ἐπαναγκάζουσα
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον
ἕξει.
ΧΡ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων
ἐκ βαλανείου 535
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραῢδίων κο-
λοσυρτῶν;
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν
οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν
ἐπεγεροῦσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπα-
πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἕξειν ῥάκος·
ἀντὶ δὲ κλίνης 540
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἣ τοὺς εὐδοντας
καὶ φορμὸν ἕξειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν· ἀντὶ δὲ
λίθου εἰμεγεθῆ πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ
μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν
ἀντὶ δὲ θρίνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ
δὲ μάκτρας 545
φιδάκνης πλευράν ἐρρωγυῖαν καὶ τιτύην. ἁρά γε
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον
οὖσαν;
ΠΕ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν
δ' ἐπεκρούσω.
ΧΡ. οὐκοῦν δῆπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι
ἀδελφήν.
ΠΕ. ἐμοῖς γ' οἶπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι
ὅμοιον. 550
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί',
οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν
μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα,
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ'
ἐπιλείπειν.
ΧΡ. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
λεξας, 555
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ
ταφῆναι.
ΠΕ. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν
ἄνδρας
ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
πολυχρυσοῦντες
καὶ γαστρῳδεῖς καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν
ἀνελγεῖς, 560
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς
ἐχθροῖς ἀναιροί.
ΧΡ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ
τοιοῦτοι.
ΠΕ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν κα-
τακούσω
ὅτι κοσμιώτης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ'
ἐστὶν ὑβριζέν.
ΧΡ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοί-
χους διορύττειν. 565
ΒΛ. νὴ τὸν Δί' εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν
ἐστιν;]
ΠΕ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς
ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι
γεγένηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
μοῦσιν. 570
ΧΡ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα
βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἥττον γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε
κερδανεῖς,
ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν
ἀμείνων
πενία πλούτου.

ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,
ἀλλὰ φλναρεῖς καὶ πτερυγίζεις. 575
ΧΡ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
ΠΕ. ὅτι βελτίονς αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μαλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοὺς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
ΧΡ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
κἀκείνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. 580
ΒΛ. ταύτην δ' ἡμὶν ἀποπέμπει.
ΠΕ. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖε λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
ὁ Ζεὺς δῆπου πέπεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν 'Ολυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκρήτττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας 585
κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
ΧΡ. οὐκοῦν τοῦτῳ δῆπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι, [παρ' ἑαυτῷ.
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἔχ
ΠΕ. πολὺ τὸ πεσεῖν πρᾶγμ' αὖ γιων ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, 590
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὗτοσὶ καὶ φιλοκερδής.
ΧΡ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.
ΠΕ. τὸ γὰρ ἀτελέγειν τολμᾶν ἡμῖς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγαθ' ὑμῖν
διὰ τὴν Πενίαν.
ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι.
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πενῆν βέλτιον, φησὶ γὰρ αὖτη 595
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς. 600
ΠΕ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.
ΧΡ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
ΠΕ. τί πάθω τλήμων;
ΧΡ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
ΠΕ. εἶμι δὲ ποῖ γῆς; 605
ΧΡ. ἐς τὸν κέφαλον· ἀλλ' οὐ μέλλειν χρή σ', ἀλλ' ἀνίεναι.
ΠΕ. ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνανθὴ μεταπέμψεσθον.
ΧΡ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου. 610
κρείττον γὰρ μοι πλουτεῖν ἐστὶν,
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.

ΒΛ. νὴ Δί' ἔγωγ' οὐν ἐθέλω πλουτῶν εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος λιπαρὸς χορῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν. 615
ΧΡ. αὐτη μὲν ἡμῖν ἠπίρριπτος εἶχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν ἐγκαπακλινοῦντ' ἴωμεν εἰς 'Ασκληπιοῦ.
ΒΛ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προῤῥηγορεύ ποιεῖν. 620
ΧΡ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ ταλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.
ΒΛ. ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι γέροντες ἄνδρες ἐν' ὀλιγίστοις ἀλθήτοις, 625
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἅλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοὺ χρηστοῦ τρόπου.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
ΚΑ. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα, 630
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀπτὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξομμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
'Ασκληπιοῦ παίωνος εὐμενοῦς τυχών.
ΧΟ. λέγειε μοι χαρὰν, λέγειε μοι βοάν.
ΚΑ. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή. 635
ΧΟ. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος 'Ασκληπιόν.
ΓΥ. τίς ἡ βοὴ ποτ' ἐστὶν; ἆρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί. 640
ΚΑ. ταιγε ταιγε φεῦ, οἴμοι, ὦ δέσποινα, ἵνα
καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
ΓΥ. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἶσει τάχα.
ΓΥ. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις αὐόσας ποτέ. 645
ΚΑ. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν πυθῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.
ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν.
ΚΑ. μὴ ταγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα. 650
ΚΑ. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. 655
ΓΥ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἆρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
ΚΑ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθυσιώσθη, πέλανος 'Ηφαίστου φλογὶ, 660
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
ΓΥ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεδμενοι τοῦ θεοῦ;
ΚΑ. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὃς ἐστι μὲν τυφλὸς, 665
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀπεσβέσας
ἡμῖν παρῄγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἤν τις αἴσθηται ψόφου, 670
σιγᾶν, ἅπαντες κοιμᾶσθ κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με

ἀδάμης χίτμα τις ἐξέπληπτε κειμήν
ὅλλυον ἀπωθὲν τὴς κεφαλῆς του γηβόϊου,
. 675
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς ζῶθι ἀρίμπαζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἶ που πῶπαιον εἴη τι καταλελειμμένον· 680
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν ἐς σίκτων τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὑσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χίτραν τὴν τῆς ἀθάμης ἀνίσταμαι.
ΓΥ. ταλαίπατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐβέδοικες τὸν θεόν;
ΚΛ. τὴ τοὺς θεοὺς ἐγωγε μὴ ᾴθάσειε με 685
ἐπὶ τὴν χίτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προϊδιδάξατο.
τὸ γραβίον δ' ὡς ᾐσθάνετό μου τὸν ᾠφόν,
τὴν χεῖρ' ὑφῆμεν· κάτα συριξας ἐγὼ
ὁδὰξ ἐλασόμην, ὡς παρείας ὧν ὄφις. 690
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
. . . . . .
ἐπὺ τοῦ δέους βούνοσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ᾐδη τὴς ἀθάμης πολλὴν ζέβλων·
. 695
ΓΥ. ὁ δὲ θεὸς ἐμὲν οὐ πρυσήκεν;
ΚΛ. . . . . .
μετὰ τοῦτο δ' ᾐδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιὼν γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεῴκησπό μου.
ΓΥ. ᾖ που σε διὰ ταῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. 700
ΚΛ. οὐκ, ἀλλ' ἴασ' ὡς τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα
ὑπηνεμίσασε χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν μὴν ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
ΓΥ. αὐτὸν δ' ἐκεῖνος; ΚΛ. οὐ μὰ Δί' οἰδ' ἐφώρτισεν.
ΓΥ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705
ΚΛ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.
ΓΥ. . . . . αἰ τάλαν.
ΚΛ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψόμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
. . . . . .
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείλιον 710
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
ΓΥ. λίθινον;
ΚΛ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον
ΓΥ. σὺ δὲ πῶς ἐῶρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς;
ΚΛ. . . . . τοὺς τριάκοντα.
ὁπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδη φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Ἠνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνὺς ὀπὸν
καὶ σχίνου· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ, 720
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλίφαρ' ἑκτρέψας, ἵνα
ἄδυνᾶτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
"ἔμεν᾽ ἀνόξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
"ἐπαΐδα νὺν κάθηται καταπεπλασμένος,
ἵν' ὑπομιμέσωμαι ποίασ' σε τῆς ἐκκλησίας. 725
ΓΥ. ὡς φιλόπολις τὶς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
ΚΛ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐψήφατο,
. . . . . .
τὰ βλέφαρα περιέφηνεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730

κατέπεσε· αὖτις τὴν κεφαλὴν φοβούμενος
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπτευεν.
ἐξηξύτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ
ὑπερφυεὶς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
ΚΛ. τοὐτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδὺν' ἡσυχῇ 735
τὰ βλέφαρα περιελείχον, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740
ἠφάνισεν αὐτὸν οἳ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δυκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα. 745
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
ΓΥ. ὅστῃ ἔχεις τὴν δύναμιν, ὠναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος;
ΚΛ. . . . . ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος. 750
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
"ἐξεῴκεθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ᾐδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755
ὑφρῖς συνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἴ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου 760
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ
ὡς ἅλφιτ' οὐκ ἐνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
ΓΥ. νὴ τὴν Ἑκάτην, κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εἰαγγελιὰ σε κριβανωτὸν ὁρμαθῷ, 765
τωιωτ' ἀπαγγελιωτια.
ΚΛ. μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
ΓΥ. φέρε νυν ἰοὺσ' εἶσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὠφθαλμοῖς ἐγώ.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770
ΗΛ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἴλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἢ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλανθανον, 775
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὖτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔζων·
ἀλλ' αὖτά πάντα πῦλιν ἀνεστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι 780
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
ΧΡ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαυλόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύτροισι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα. 785
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. 790

ΠΛ. . . . . .
ἐμοῦ γὰρ εἰσὶν ὄντος εἰς τὴν εἰρέαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οἰδὲν ἐκφήνειν
προπαθδὲς ἔσται, κἄλλα μᾶλλον εἰσφήνειν.
ΓΥ. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταγύσματα;
ΠΛ. ἔνδυν γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος· 795
ἔπειτα καὶ τὸν φῶρτον ἐκφέγγιμεν ἴν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχνίδια καὶ τραγήλια τοῖς θεσμίνοις
πραπωδόντ', ἐπὶ τοὐτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
ΓΥ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικος οὑτοσὶ 800
ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.
ΚΛ. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εἰδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξεργασθ' οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
[illegible] 805
[οὗτος τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα δή.]
ἢ μὴν σιτῶν μεστὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οὖνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργύριου καὶ χρυσίου
τὰ σκενάρια πλῆρη 'στίν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι 810
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
ἀξίς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἰπνὸς γέγων' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος. 815
στατῆρσι δ' οἱ θεμάποντες ἀρτιάζουσιν
χρυσοῦς, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τριφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουδυτεῖ
ἵν' καὶ τράγον καὶ κριὸν ἑστεφανωμένος, 820
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ κάπυός. οὐχ οὕς τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
ΔΙ. ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. ΚΑ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;
ΔΙ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 825
ΚΛ. δῆλον ὅτι τὸν χρηστὸν τις, ὡς ἔοικεν, εἶτα.
ΔΙ. μάλιστ'. ΚΛ. ἔπειτα τοῦ δέει;
ΔΙ. [illegible]
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἰκανὸν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαζὼν ἐπήρκευν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 830
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
ΚΛ. ἦ πού σε τακεῖν ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν.
ΚΛ. [illegible]
ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ὥρμην οὐς τέως
ἐληργέτησα δεομένους ἔξειν φίλους 835
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρίποντο κοὐκ ἐδύκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
ΚΛ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι.
ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ΚΛ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. 840
ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἦκω δικαίως εὐθάδε.
ΚΛ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὁ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φρίσσω.
ΔΙ. καὶ τοῦτ' ἀνάθημα ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
ΚΛ. μῶν ἐνευηδῆς δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' [illegible]

ΚΛ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
ΚΛ. καὶ ταῦτ' ἀνεθήσων ἔφερες οὖν; ΔΙ. νὴ τὸν Δία.
ΚΛ. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
ΣΥ. οἰμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλλυλα δείλαιος, 850
καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ὶὼ ἰού.
[illegible]
ΚΛ. Ἀπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὃ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν; 855
ΣΥ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐτσίμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἥνπερ μὴ λλίπσαιν αἱ δίκαι;
ΚΛ. ἐγὼ σχεδὸν τὰ πρῶγμα γιγνώσκειν δοκῶ. 860
προσέρχεται γὰρ τἰς κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
ΔΙ. ἰὴ Δία, καλὸς τοίνυν ποιῶν ἀπώλλυται.
ΣΥ. ποῦ ποῦ 'στ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐδέως, 865
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πάλι μάλλον [illegible]
ΚΛ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΥ. ἐμέ τουτονί;
ΔΙ. ἢ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
ΣΥ. μὰ Δί', οὐ μέν οὖν ἔστ' ὀργίς ὑμῖν οἰδενὸς, 870
κοὐκ ἔστ' ὅπως οὐκ ἐχετέ μου τὰ χρήματα.
ΚΛ. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. ΔΙ. δῆλον ὅτι βουλιμᾷ.
ΣΥ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις;
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλοῦμενον 875
εἰπεῖν ἃ πεπανουργηκας. ΚΛ. οἰμῳζᾶρα σύ.
ΔΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
ΣΥ. οἶμοι τάλας· μὰν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς; 880
ἐπεὶ πῶθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐγθεῖς δ' ἔχουτ' εἶδὼν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
ΔΙ. οἰδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εἰδήμου δραχμῆς.
ΚΛ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος. 885
ΣΥ. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ ποιλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ ἐληκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
ΚΛ. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
ΣΥ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον. 890
ΔΙ. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
ξεναγεῖς. [illegible]
ΣΥ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὦ μιαρώτατω.
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ. 895
ΚΛ. κακόδαιμον, ὑσθραίνει τι;
ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
ΣΥ. ταῦτ' οὖν ἀνασχεῖ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
τούτοις ἐβρίζειν εἰς ἐμ'; οἰμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900
ΔΙ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
ΔΙ. καὶ μὴν ἐτερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, ΣΥ. τὸ τί;
ΔΙ. γεωργὸς εἶ; ΣΥ. μελαγχολᾶν μ' οὔτως οἴει;
ΔΙ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
ΔΙ. τί δαί; τεχίτην τὴν ἐμαθες; ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δία.
ΔΙ. πῶς οὖν διεζῆς ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν; 905
ΣΥ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων

καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΔΙ. σύ; τί μαθών;
ΣΥ. βούλομαι.
ΔΙ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἰδ' ἀπεχθάνει;
ΣΥ. οὐ γὰρ προσῆκεν τὴν ἐμαυτοῦ μοι πῶλιν
εἰεργνύειν, ὦ κέπφε, καθ' ὅσον σθένω;
ΔΙ. εἰεργνύειν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
ΣΥ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐὰν τις ἐξαμαρτάνῃ.
ΔΙ. οὔκουν δικαστὰς ἐξετίνθης ἐν πόλει
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΥ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
ΔΙ. ὁ βουλόμενος.
ΣΥ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἐμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ΔΙ. νὴ Δία, ποιηρὸν τῦρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός;
ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
ΔΙ. οἰδ' ἂν μεταμάθοις;
ΣΥ. οἰδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
ΚΑ. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. ΔΙ. οὐτος, σοὶ λέγει.
ΚΑ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. ΔΙ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
ΣΥ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ΟΙ. οὐμοὶ τἄλας, ἀποδόλυσαι μεθ' ἡμέραν.
ΚΑ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
ΣΥ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΚΑ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἥγες μάρτυρα.
ΣΥ. οὐμοὶ περιειλημμαι μόνος. ΚΑ. νυνὶ βοᾷς;
ΣΥ. οὐμοὶ μάλ' αὖθις.
ΚΑ. δὸς σὺ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τοντονί.
ΔΙ. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
ΚΑ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
ἢ περὶ ποιηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
ΔΙ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
ΚΑ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μίτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπαταλεύσω τοντωί.
ΣΥ. ἄπειμ' ὑγιαίνοντας γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σίζυγον λάβω τινὰ
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτιἡ καταλύει περιφανῶς εἰς ὦν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὐτε τὴν βουλὴν πιθῶν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
ΚΑ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἴδιον γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ ποιηροῦ κόμματος.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τῶν θεῶν.
ΓΡ. ὦρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὥστ ους τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ἰδιοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθ' ἔτ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.
ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τὸν ἔνδυθεν καλέσω τινά.

ΧΡ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα. 905
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα λέγειν σ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.
ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ' ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἦρξατο βλέπειν,
ἀζήμιον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
ΧΡ. τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ σὺ συκοφάντρια 970
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκινσμαι δειλάκρα.
ΧΡ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
ΓΡ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, 975
πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ τον δεηθείην ἐγὼ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταὐτὰ πάντ' ὑπηρέτουν.
ΧΡ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε; 980
ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἤτησ' εἰκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρὶ θ' ἱματίδιον· 985
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
ΧΡ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἠσχύνετο.
ΓΡ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὔνεκα, 990
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμηδῷ μου.
ΧΡ. λέγεις ἐρώντ' ἄνθρωπον ἐνομωτατα.
ΓΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τοντονὶ 995
καὶ τἄλλα ταπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπύστα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξουμι, ΧΡ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπε μοι.
ΓΡ. ἅμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τοντονί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκείσε μηδέποτ' μ' ἐλθεῖν ἔτι, 1000
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποσέμπτων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
ΧΡ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν. 1005
ΓΡ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὀσημέραι νὴ τὼ θεὼ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
ΧΡ. ἐπ' ἐκφοράν;
ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ΓΡ. καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην αἴσθοιτό μ', 1010
νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
ΧΡ. ἔπειτ' ἕως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
ΓΡ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχυμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσεζήλεψέν με τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. 1015
οὔτων σφώδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
ΧΡ. μόνος γὰρ ἦθεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
ΓΡ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.
ΧΡ. ὑπότε προτείνοιέν γε δαρχμὰς εἴκοσιν.
ΓΡ. ζῆειν τε τὴν χρόας ἔφασκεν ἥδὺ μᾶ. 1020
ΧΡ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γ' νὴ Δία.
ΓΡ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
ΧΡ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ὦ φίλ' ἀνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
ΓΡ. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἀνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,

φίλτκων βωηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
ΧΡ. τί γὰρ ποιῆσ᾽; φράζε, καὶ πειράσεται.
ΓΡ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι τὴν Δία
τὸν εὖ παδόντ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ πάλιν μ᾽ ἀντευποιεῖν᾽
ἢ μηδ᾽ ὁτιοῦν ἀγαδὸν δίκαιός ἐστ᾽ ἔχειν.
ΧΡ. οὔκουν καθ᾽ ἑκάστην ἀποδίδου τὴν νύκτα σοι;
ΓΡ. ἀλλ᾽ οὐδέποτέ μ᾽ ἐῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
ΧΡ. ὀρθῶς γε· γυνδί σ᾽ οὐκέτι ζῆν οἴεται.
ΓΡ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ᾽, ὦ φίλτατε.
ΧΡ. οὐκ, ἀλλὰ κατασίτησας, ὡς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
ΓΡ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ᾽ ἂν διελκύσαις.
ΧΡ. εἰ τυγχάνοι γ᾽ ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
ΓΡ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ᾽ ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.
ΧΡ. φαίνεται.
στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ᾽ ἔχον πορεύεται.
ΝΕΑ. ἀσπίζομαι. ΓΡ. τί φησιν;
ΝΕΑ. ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
ΓΡ. πάλαι· ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
ΧΡ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ᾽ ἑορακέναι.
ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλαίνα᾽; ὃς παρ᾽ ἐμοὶ χθὲς ἦν;
ΧΡ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα᾽
μεδὼν γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀξύτερον βλέπει.
ΓΡ. οὖκ, ἀλλ᾽ ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
ΝΕΑ. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.
ΓΡ. ἄ ἄ,
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ᾽.
ΧΡ. εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπιυθῆρ λάβῃ,
ὥσπερ πάλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται. 1054
ΝΕΑ. βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
ΝΕΑ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα;
ΝΕΑ. πόσους ἔχεις ὀδόντας.
ΧΡ. ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ᾽· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
ΝΕΑ. ἀπόπτισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
ΓΡ. ταλάντατ᾽ ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, 1060
πλυνὸν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν
ΝΕΑ. ὄναιο μέντἂν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
ΧΡ. οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη. 1065
ΓΡ. γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΝΕΑ. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
ΓΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ᾽, ὦ βδελυρὲ σύ.
ΧΡ. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μανοίμην γὰρ ἄν. 1070
ἀλλ᾽, ὦ νεανίσκ᾽, οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΑ. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὑπερφιλῶ.
ΧΡ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕΑ. τί κατηγορεῖ;
ΧΡ. εἶναί σ᾽ ὑβριστὴν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
ΝΕΑ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. ΧΡ. τὸ τί;
ΝΕΑ. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἂν ποτ᾽ ἄλλῳ τοῦτό γ᾽ ἐπέτρεπον ποιεῖν·
νῦν δ᾽ ἅπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
ΧΡ. οἶδ᾽ οἷδα τὸν νοῦν· οἰκέτ᾽ ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ᾽ αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ᾽ ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
ΝΕΑ. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.
ΧΡ. ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, ξυνεκποτέ᾽ ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085
ΝΕΑ. ἀλλ᾽ ἔστι κομιδῇ τρὶξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
ΧΡ. οὐκοῦν τρύγοιτος ταῦτα πάντ᾽ ἰάσεται.
ΝΕΑ. ἀλλ᾽ εἰσὶθ᾽ εἷσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τουσδί· οὓς ἔχω.
ΓΡ. ἐγὼ δέ γ᾽ αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
ΝΕΑ. ἐγὼ δέ γ᾽ οὐκ εἰσειμι.
ΧΡ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται.
ΝΕΑ. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίτνουν χρόνον.
ΓΡ. βάδιζ᾽· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
ΧΡ. ὡς εὐτύχως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.
ΚΛ. τίς ἔσθ᾽ ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλανσιᾷ.
ΕΡ. σέ τοι λέγω,
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. 1100
ΚΛ. οὗτος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὐτωσὶ σφόδρα;
ΕΡ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἔμελλον· εἶτ᾽ ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ᾽ ἐκάλει τὸν δεσπότην τρίχας ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα, 1105
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν.
ΚΛ. εἰπέ μοι,
τί δ᾽ ἔστιν;
ΕΡ. ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρὲ, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρυβλίον
ἅπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
ΚΛ. ἡ γλῶττα τῷ κλήρῳ τοῦτων γίγνεται. 1110
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ᾽ ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς;
ΕΡ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασό᾽. ἀφ᾽ οὗ γὰρ ἤρξατ᾽ ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ᾽ οὐδεέν 1115
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς.
ΚΛ. μὰ Δί᾽, οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ᾽ ἡμῶν τότε.
ΕΡ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,
ἐγὼ δ᾽ ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. ΚΛ. παφρικείς.
ΕΡ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν 1120
πάντ᾽ ἀγαθ᾽ ἐσθίειν εἰθίς. εἰνοσίτατε μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ᾽ εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀπαπύομαι.
ΚΛ. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ᾽ ἀγάθ᾽ ἔχων; 1125
ΕΡ. οἰμοι τάλας,
οἶμοι πλακοῦντος τοῦ ᾽ν τετράδι πεπεμμένου.
ΚΛ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
ΕΡ. οἶμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον·
ΚΛ. ἀσκωλίας᾽ ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
ΕΡ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον. 1130
ΚΛ. ὀδύρη σε περὶ τὰ σπλάγχν᾽ ἔοικε τις στρέφειν.
ΕΡ. οἶμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
ΚΛ. ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
ΕΡ. ἆρ᾽ ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
ΚΛ. εἴ του δέει γ᾽ ὧν δυνατός εἰμί σ᾽ ὠφελεῖν. 1135

ΕΡ. εἴ μοι περίσας ἅρπον τιν' εἰ πεπεμμένον
δοὺης καταφαγεῖν καὶ κρέας ἑαυικὸν
ὧν θύεθ' ἑπεῖς ἔνδον. ΚΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
ΕΡ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκεύιριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγὼ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
ΚΛ. φῦ· ᾧ τε μετέχειν καὶτὸς, ὦ τοικωρύχε.
ἥκειν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
ΕΡ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
ΚΛ. οἱ γὰρ μετεῖγες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὁπότε τι ληΐθειην παιουργήσας ἐγώ.
ΕΡ. μὴ μησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαζες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δίξασθέ με.
ΚΛ. ἔπειτ' ἀπολιτῶν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
ΕΡ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἴστι βελτίω πολύ.
ΚΛ. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀντεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
ΕΡ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἐν ἂν πράττῃ τις εὖ.
ΚΛ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
ΕΡ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρύσασθέ με.
ΚΛ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οἰδὲν στροφῶν.
ΕΡ. ἀλλ' ἐμπολαῖον.
ΚΛ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
ΕΡ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν.
ΚΛ. δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ΕΡ. ἀλλ' ἠγεμόνιον.
ΚΛ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
ΕΡ. ἐναγώνιος τοίνυν ἴσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
τοιεῖν ἀνῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
ΚΛ. ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐνωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.
οὐκ ἔτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπείδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
ΕΡ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω;
ΚΛ. καὶ πλεῖνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας.
ἵν' εἰθέως διακοινικὸς εἶναι δοκῇς.
ΙΕ. τίς ἂν φράσειε τοῦ'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
ΧΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε;
ΙΕ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός. 1175
ΧΡ. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
ΙΕ. θύειν ἔτ' οἰδεὶς ἀξιοῖ. ΧΡ. τίνος οὕνεκα;
ΙΕ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οἰδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὁ δέ τις ἂν 1180
δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
κἀμὲ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οἰδὲ εἷς
θύει τι τημέτερα εἴθεν, οὐδ' ἐστέγνται.
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
ΧΡ. οὕκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις; 1185
ΙΕ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὶτὸς μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
ΧΡ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις. 1191
ΧΡ. ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον, οὗτερ πρώτιστον ἦν ἱδρυτέος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φιλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
ὡ' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. 1195
ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ἕξω τις κάλει.
ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;
ΧΡ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα. λαβοῦσ' ἕπου τὴς κεφαλῆς ἧκε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
ΓΡ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον; 1200
ΧΡ. πάντα σοι πεπράξεται.
ἧξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἑσπέραν.
ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ', οἷσω τὰς χύτρας.
ΧΡ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις 1205
ἡ γραῦς ἕπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νὺν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἕπεισιν αἱ χύτραι.
ΧΟ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ'
ἀναχωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας
ἕπεσθαι.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΘΑΜΑΣ.

1. Athenæus II. p. 37 f. et Eustathius p. 740, 10. Ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπύδων ἦσαν, οἱ καὶ λέσηρες.—Αἰσχύλος

Τὸν μὲν τρίπους εἶδ᾽ξαν᾽ οἰκείος λέσης
ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

Athenæus VII. p. 316 b. Καὶ *τρίπουν* δὲ λέσηρα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἁπλοῦ τοῦ ποῦς. Quæ repetit Eustathius p. 1541, 29.

2. Hesychius, Ἀήτους: μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Codex *ἀθάμασταις*.

3. Hesychius, Ἀπαρτί: ἁπηρτισμένως, ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Codex *ἀπαρτιᾶ*.

4. Idem, Βρυαζούσης λεαίνης: ἐν Ἀθάμαντι (Æschyli an Sophoclis?) ἀκμαζούσης, ἢ ἐγκύμονος.

ΑΙΤΝΑΙΑΙ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. VII. p. 315.

5. Macrobius Saturnal. V, 19. *Æschyli tragœdia est, quæ inscribitur Ætna. In hac, quum de Paliciis loqueretur, sic ait:*

Τί δῆθεν αὐτοὺς ὄνομα θήσονται βροτοί;
σεμνοὺς Παλικοὺς Θεοὺς ἐφιστὰς καλεῖν.
ἢ καὶ Παλικῶν εἰλύγως μένει φάτις·
πάλιν γὰρ ἵκουσ᾽ ἐκ σκότους τόδ᾽ εἰς φάος.

Stephanus Byzant. Παλική: πόλις Σικελίας.—πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἵ εἰσι δαίμονές τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἴτνᾳ γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου'—κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Παλικοὺς διὰ τὸ ἀποθανόντες πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἰκέσθαι. Conf. Hesych. h. v.

6. Scholiasta Homeri Iliad. π, 183. Τὸν κάλαμον τῶν βελῶν φασι καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις τοὺς ποταμοὺς παλυβλακάτους φησί.

7. Hesychius, Κρείττονας: τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσι. δοκοῦσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ παρύοντες τὰ ἡρῷα σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δέ. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Codex *αἰτναίας*.

8. Hesychius, Αἰμοί: δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις (codex *αἰτναίας*). Corrupte Eustathius p. 1851, 27. Αἶμους τοὺς δρόμους Αἰσχύλος λέγει. et Suidas Αἶμους τὰς δρύσους φησὶν ὁ Αἰσχύλος. Emendate grammaticus Bekkeri I. p. 360, 30.

9. Hesychius, Ἀναξίαν: βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Codex *λιανοίαις*.

10. Lydus de mensibus p. 274. ed. Hasii, Καὶ βασιλεῖσαι δὲ αὐτὸν (τὸν Κρόνον) ἡ ἱστορία παραδίδωσι —*κατά τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν*, ***** που (οἰκίσαι τε τοὺς τόπους Hasius) καὶ πόλιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τὴν τότε μὲν λεγομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱεράν πόλιν, ὡς Ἰσίγονος περὶ Ἑλληνικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (codex *ετνη*) παραδιδόασιν.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

11. Ammonius in *γῆμαι* p. 37. Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ

Σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ᾽ ἐμοί.

Vulgo *γαμεῖν* δὲ μή. Emendatum ex Bachmanni Anecd. II. p. 375, 9. Apud Herodianum MS. περὶ ἀκυρολογίας est *ἐμοὶ δὲ γαμεῖν*.

12. Athenæus XV. p. 690 c. Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ

Κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

13. Hesychius, Θρώσκων· κινούμενα: ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

14. Harpocratio, Κλῆδος:—Αἰσχύλος Ἀργείοις (ἀργίαις codex Vratisl.)

Καὶ ταλτὰ κάγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.

15. Etymolog. M. p. 341, 5. Ἐνηλύσια: εἰκίνητα. καὶ ἦλυσιν τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις "Κατανεύς μου καταλείπεται λοιπὸς ἀκέραντος ἀρότρων ἐπηλυσίων (ἐνηλυσίων Stanleius) ἀπέλιπεν." οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα. Hesychius, Ἐνηλύσια: τὰ κατασκηφθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγεται. ἔνιοι δὲ εἰκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν V. Herm. Opusc. vol. VII. p. 209.

16. Hesychius, Ἀπόσκημμα: ἀπέρεισμα. Αἰσχύλος Ἀργείοις. Codex *ἀργίας*.

17. Hesychius, Ἐμμέλεια: εἶδος ὀρχήσεως. καὶ Πλάτων ἐπαινεῖ τὴν ὄρχησιν καὶ φησιν (exciderunt Platonis verba de Leg. VII. p. 816 b.) ἡ ἀπὸ τοῦ μέλους ὠνομάσθη ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι. τραγικὴ δέ ἡ ὄρχησις. Ἀργείοις (codex *ἀργυρίοις*) δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρικῆ, ἤ ἐστι σίκινις (codex *σικιννις*).

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

Fuit tetralogiæ Lycurgeæ: vide infra ad Lycurgum.

Eratosthenes catast. c. 24. Ὁ δὲ (Orpheus) τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευεν· ἐπεχειρήθη τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον, προσέμενε τὰς ἀνατολάς,

ἵνα ἴδῃ τὸν Ἴλιον πρῶτον. ἔδεν ὁ Διόνυσος ὀργισθείς· αὐτὸς ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησιν Αἰσχύλος ὁ Θωμαΐτης, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν, καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἑκαστος· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λειβήθροις. De quo loco dixerunt Valckenarius ad Callimachi fragm. p. 186. et Gaisfordus ad Hephaestion. p. 71.

18. Hesychius, Εἰλλόμενον: εἱργόμενον. Αἰσχύλος Βασσαρίσι. Codex *Βάσσαρες*.

19. Schol. ad Nicandri Theriaca v. 288. Ψόλον —καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι

Σκύμνος ὑπογρὺς ἐν σπιδνοῖς κεῖται δικτύοις ψόλος.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

De Glaucis dissertatio Hermanni in Opusculis vol. II. p. 59.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

20. Pausanias IX. 22, 6. Τοίνυν τε δὴ ἐστι τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἁλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἐψαγε, δαίμονα ἐν θαλάσσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προμηνύειν οἵ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγηνται καὶ οἱ τὴν ἐλλησπον πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ τὸς ἑκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ συνθυωμένοις παρὰ Ἀνθηδονίων τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ὥσια τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν ὁρμώτατος ἐξήρκεσε.

21. Phrynichus Bekkeri I. p. 5, 21. Ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν: ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀνα-

[illegible] Νηρεΐδες.

22. Athenaeus III. p. 87 a. Ἀρσενικῶς (κόγχοι) δ' Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ

Κόγχοι, μίες κῶστρεια.

23. Vita Arati in Petavii Uranologio p. 269 a. (apud Buhlium vol. II. p. 430.) Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ Ποντίῳ Αἰσχύλος

Κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερᾶν.

24. Strabo X. p. 447. Ὑπὸ τοιοῖδε πάθους (σεισμοῦ) καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ (Εὐβοίᾳ) πόλις κατα-πεθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ

Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

25. Scholiasta Pindari Pyth. I, 152. Ἱμέρας ποταμὸς Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ

Καλοῖσι λουτροῖς ἐκλέλουται δέμας
εἰς ὑφηγημένου Ἱμέραν δ' ἀφικόμην.

Hevnius ἐκλελουμένους, delcto δ'.

26. Schol. Theocr. IV, 62. Τοὺς Σατύρους (ἀκριτέως ex scholio inferiore addidit Casaubonus de satyr. poesi I, 5.) οἱ πλείονές φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνούς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ Ἀνθρωμίᾳ.

27. Etymol. M. p. 250, 1. Δαυλίς: πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη. μέδος δὲ ἐκεῖ γέγονε τὰ κατὰ τὸν Τηρέα καὶ τὰς ἀδελφὰς Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν. εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος ἔχειν. δαῖλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος

Δαῖλος ὑπῆρη καὶ γενειάδος πυθμήν.

Scribe Δαῖλος δ' ex Eustathio p. 274, 24. Δαῖλον γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον προπερισπωμένως, ὡς δηλοῖ Παυσανίας, εἰπὼν δαῖλον τὸ δασύ. ἡ πρότερα περισπᾶται. Αἰσχύλος "Δαῖλος δ' ὑπῆρη." Pausanias X. 4, 7. Τοῖς δὲ ἐστιν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον, ἐνῦλα ἡ πόλις ᾠκίσθη, παρείχετο συνεχῆ δένδρα, καλείσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένειαν ὑπήρην ὠνομακέναι λέγουσιν.

28. Grammaticus Bekkeri I. p. 347, 22.—Καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀείζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποντίῳ

Ὁ τὴν ἀείζων ἄβρότον πόαν φαγών.

—— ζωὸς —— ἧς ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπὼν

Καὶ γεώμαί πως τῆς ἀειζόου πόας.

De herba illa Iacobsius Athenaei locos memorat XV. p. 679 a. VII. p. 296 f.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

Phinens, Persae, Glaucus Potniensis, Promcthcus (συρφόρος) una tetralogia comprehensae: vide argumentum Persarum.

29. Schol. Euripidis Phoenis. 1194. Matth. Ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι: καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ

Ἐβᾶ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς,
ἵπποι δ' ἐβᾶ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

Priorem versum affert Aristophanes in Ranis v. 1403. (1447.) ubi scholiasta, τὸ δέ, ἐβᾶ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, ἐκ Γλαύκου Ποτνιεῶς τοῦ Αἰσχύλου.

30. Scholiasta Homeri Iliad. ν, 198. (Eustathius p. 927, 39.) Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου

Εἶλκον δ' ἄνω λυκηδὸν, ὥστε δικλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

δ' addidit Hermannus p. 63.

31. Scholiasta Aristoph. Ran. v. 1576. Ἐξοδίαν: εἰκολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου "Ἐξοδίαν μὲν πρῶτα (πρῶτον Butlerus) ἀπὸ στόματος χέομεν."

32. Hesychius, Ἀμφίσωπον: περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ.

33. Hesychius, Ἐυφήμοις γόοις: δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ.

34. Hesychius, Ἴτηλον: τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. Photius p. 118, 3. Ἴτηλον: τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος.

35. Hesychius, Ξιφίρρυτα λιμήν: Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (Ποντίῳ Hermannus p. 69). ὁ παρθμός. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὡρεῖαν. τῶν περὶ Ῥήγιον ὡρίων γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὡρεῖαν. Ξιφωνίου Alberti. Ξιφωνίου Bernhardyus. V. Thes. Steph. vol. V. p. 1671. ed. Par.

36. Schol. Platonis p. 16. (370 Bekk.) Ἀγὼν πρόθυμιον οὐκ ἀναμένει.— Δ. δέ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ

Ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμένους.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. II. p. 319.

37. Scholiasta Pindari Pyth. III, 27. Τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφημεῖσθαι λέγειν σὺν κόροις τε καὶ κώμοις. Αἰσχύλος Δαναΐσι·

Κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὥως ἐγείρω πρεσμενεῖς τοὺς ἐνθάδε
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κώμοις.

38. Athenæus XIII. p. 600 a. Καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν

Ἔρᾳ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαίαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἀπ' εἰνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
μῆλον τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτιζόντος γάμου
τέλειός ἐστι. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

39. Hesychius, Καθαίρομαι γῆρας: ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δαναΐσι. Codex δαΐσι.

ΔΙΚΤΥΟΥΛΚΟΙ.

40. Ælianus N. A. VII, 47. Τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔγγονα ὄβρια καλεῖται. καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (143.) καὶ Δικτυουλκοῖς. Photius p. 314, 23. Ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα: τὰ τῶν λεύτων καὶ λύκων σκύμνα. Ὕβριδες, Δικτυουλκοῖς. Cobet. pr. m. ut videtur δικτυουλκοῖς.

41. Hesychius, Θῶσσθαι: δαίνσθαι (codex δίνασθαι). θωάσθαι (θωρᾶσθαι ex Etymolog. Parisino Bastius ad Gregor. p. 358.), εἰωκείσθαι. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς.

42. Pollux VII, 35. Ὑφασμα δέ ἐστι λεπτὸν, εὐυφές, ἰσχυὸν, εὐήρτυον, εὔπλοκον. τὸ δὲ εὐήρτυον ἐν Δικτυουλκοῖς Αἰσχύλος εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἱστῶντος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε "Δικτύου δ' εὐήρτυα." Vulgo δικτυιεργικοῖς. Correctum ex codice Falckenburgii. Δικτυουργοὶ scribitur in Catalogo.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

43. Schol. Aristoph. Equit. v. 1318. Ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφοὺς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνασπάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. Scriptor argumenti Medeæ Euripidis, Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεποίησε.

44. Hesychius, Δίκρα ὄψις: ἡ διπλῆ. Αἰσχύλος Τροφοῖς.

45. Hesychius, Πεδοίκου χελιδόνος: συνοίκου. Αἰσχύλος Τροφοῖς.

46. Photius p. 47, 10. Ἐψιοῦσα: τροφὰς διδοῦσα χήνδρου καὶ τὰ ὄψιτά. Αἰσχύλος Τροφοῖς "Βιοτὴν αὐξίουσ' ἐψιοῦσα." Ἱππώναξ.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

47. Hesychius, Ἀοζήσω (codex ἀοξήσω): διωκονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις.

48. Plutarchus in Theseo c. 29. p. 14 a. Συνέπραξε δὲ (Θησεὺς) καὶ Ἡράκλεσι τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ πεσόντων, οὐχ, ὡς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγῳδίᾳ, μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλεῖστοι λέγουσι· Φιλόχορος δὲ καὶ σποδοῦς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρώτας ἐκείνας. ὅτι δὲ Ἡρακλῆς πρώτους ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείους γέγραπται. ταῦτα δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δέδεικνται, τῶν δὲ ἡγεμόνων περὶ Ἐλευσῖνα, καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῳ χαρισαμένου. καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἱκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποίηται.

ΙΠΠΟΝΟΟΣ.

49. Scholiasta Pindari Isthm. VI, 10. Τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτῆρος ἔλεγον.—τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου ἐκάλουν, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρῶων καὶ Ἡρακλέους, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος. καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις·

Λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου
Ἥρας τε.
εἶτα
τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω.
εἶτα
τρίτην Διὸς σωτῆρος, εὐπάτου λόχου.

50. Hesychius, Τιμαλφῆς: ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη.—Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐκὶ τοῦ ἐντίμου.

51. Apud Athenæum XIII. p. 584 d. Andronicus histrio versum ex Epigonis recitasse memoratur

Ὀλόμενε παῖδων, ποῖον εἰρηκας λόγον;

Dubitatur utrum Æschyli an Sophoclis Epigonos dicat. Andronicus autem Demosthenis oratoris ætate vixit.

ΕΥΡΩΠΗ Η ΚΑΡΕΣ.

52. Stobæus LI, 26. Αἰσχύλου Καρῶν

Ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ
ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ.

Erfurdtius ad Sophoclis Philoct. 437. p. 223 *παντὸς ἀνατρέπων*. Poterat hoc facilius *πάντ' ἀνατρέπων*. Similia de Marte dicta poetarum collegit Valckenarius Diatrib. Eurip. p. 225.

53. Stephanus Byz., Μύλασα: πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου—λέγεται καὶ Μίλας, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρᾶσιν ἢ Εὐρώπῃ. Hæc nominis forma fortasse restituenda Machoni apud Athenæum VIII. p. 336 c. ubi nunc Ægyptiæ urbis nomen Μίλωνα in fine trimetri legitur: nisi aut elisionem admisit, aut Μίλων scripsit. Μίλασσα male scribitur ibid. p. 348 d. Corrige Μίλασα.

ΗΔΩΝΟΙ.

Fuit tetralogiae Lycurgeae: vide infra ad Lycurgum.

54. Strabo X. p. 470. Τοῖτοις δ' ἔοικε καὶ τὰ παρὰ τοῖς Θρᾳξὶ τά τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδίδεια, παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχε. τῆς μὲν οὖν Κότυος τῆν ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργίων. εἶπων γάρ

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς,

ὄρεια δ' ὄργαν' ἔχοιτας (Aeschyli igitur verba fuerunt ὄρει' ὄργαν' ἔχοντες) τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον, εἰθέως ἐπιφέρει

Ὁ μὲν ἐν χερσὶν
βόμβυκας ἔχων, τόρευυ κάματον,
δακτυλόθεικτον πίμπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν·
ὁ δὲ χαλκοδίτοις κοτύλαις ὑτοβεῖ.

καὶ πάλιν

Ἐνθεν δ' ἀκλαὲς·
ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
ποθὲν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι,
τυπάνου δ' εἰκὼν ὦσῦ ὑπογείου
βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

Scholiasta Venetus Iliad. ψ, 34. Καθόλου δὲ κοτύλας ἐκάλουν πάντα τὰ κοῖλα. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς τὰ κύμβαλα "Ὁ δὲ χαλκοδίτοις κοτύλαις στοβεῖ." Corrige ὑτοβεῖ ex Eustathio p. 1282, 16. qui nomen fabulae omisit. Attulit hunc versum Athenaeus XI. p. 479 b.

55. Scholiasta Aristophanis Thesmophor. v. 135. Λέγει δὲ (Λυκοῦργος) ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον "Ποδαπὸς ὁ γίννις;"

56. Aristophanes in Avibus v. 277.

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης; ubi scholiasta, Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν, οὐδὲν πρὸς τὸ προσκείμενον. παρὰ τὸ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου "Τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἅλλος ἀβρατεὺς ὢν σθένει." Suidas, Μουσόμαντις: κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί. παρὰ τὸ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου "Τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλος ἀβρατεύς."

57. Erotianus p. 190. Ἴκταρ: ἔγγυς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἐν Εἰρμενισι φησί —. μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἠδωνοῖς.

58. Hesychius, Ἄδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (codex ἠδωνῇ). Photius p. 8, 4. Ἄδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος.

59. Hesychius et Suidas, Αἰγίζειν: διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι ἀπὸ τῶν αἰγῶν. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς (ἠδωνῇ codex Hesychii) καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει. Haec partim repetuntur infra apud Suidam, Ἠδωνὶς Ἠδωνίδος: χώρα οὕτω λέγεται. καὶ Ἠδωνὸ ὄνομα ἔθνους. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖσι καὶ τὰς νεβρίδας οὕτως καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰγίζειν.

60. Hesychius, Ἀμφιδρόμοις: Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ Ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγες τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἑξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγούμενον, ἢ ὁρμῶν δυνάμενον. ὡς Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (codex ἠδωνές).

61. Hesychius, Ἄσσιστα: ἴσχυστα. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (codex ἠδωνῶν).

62. Scholiasta Homeri Iliad. ι, 535. Ξενοφῶντα δὲ γίνος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἠδωνοῖς

Μακροσκελὴς μὲν ἅρμα χλούνης τις εἶ.

Vocabulum χλούνης ex Æschylo memorat Eustathius p. 772, 53. Ὅτι δὲ καὶ ὑτομᾶν ὁ χλούνης δηλοῖ οὐ μόνον Αἰσχύλος δῆλωσι χρῆσιν—. χλοῦνις legitur in Eumen. v. 188.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. III. p. 130.

63. Grammaticus Bekkeri I. p. 346, 9. Ἀδριαναὶ γυναῖκες: Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν

Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων.

Ἀδριγναὶ Hermannus p. 138.

64. Athenaeus XI. p. 469 f. Ὅτι ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν—φησὶν—Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν "Ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτευχὴς δέπας ἐν τῷ διαβάλλει πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οἷδ' εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν." Quae Hermannus p. 137. ita corrigit

Ἔνθ'
ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ
πατρὸς Ἡφαιστοτυχὲς
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
πολὺν οἰδματόεντ' ὠμφιδρόμων
πόρον, εἰς μελανίππου
προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

65. Athenaeus X. p. 424 d. Τούτῳ ὁμοιόν ἐστι τὸ ἀνιηρίστερον καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου "Ἀφθονέστερα λίβα." Epitome ἀφθονεστέραν λίβα. Recte Casaubonus ἀφθονεστέραν λίβα. Sic εὐκταίαν λίβα fragm. 49.

66. Scholiasta Sophoclis Œd. Col. v. 1248. Ἀπὸ ῥιπᾶν: τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι τῶν προσαγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὗτω καλοῦσι Ῥίπαια ὄρη.—μέμνηται καὶ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλος "Ῥίπαι μὲν δὴ πατρός."

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

67. Stobæus CXXII, 2. Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν

Οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοὔδε πείσομαι.

68. Hesychius, Ἀμφιμήτορες: οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Suidas, Ἀμφιμήτωρ: ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.

69. Hesychius, Ἐπιγλωσσῶ: ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

70. Pollux VII, 122. Καὶ Λίσβιον δὲ καὶ ἐκφατιωμένα καὶ κιμμερίζοντα ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς

Ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον
κῦμ' ἐν τριγλονοις ἐκπεραινέτω ῥιθμοῖς·

τάγα δὲ καὶ οἱ θαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. Delevi quod post Λέσβιον legebatur φύτευμά τι. temere in verba poetæ illatum, ut φασγάνῳ in versum Euripidis X, 145.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

71. Athenæus XIV. p. 629 f. Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς

Καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων.

Hesychius, Σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπεύντων. Photius p. 527. 6. Σκώπευμα· σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκοπός. οὕτως Αἰσχύλος. Hesychius, Ὑπόσκοπον χέρα· Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα. κάθηται τῶν Πάνες πεποῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός.

72. Hesychius, Ἰαμβίς· Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῆει, καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρῳδίαι ἐλεγοντο σαμβῦκαι.

73. Hesychius, Ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς (codex Ἰσθιάσταις) καὶ Ἀλκμήνῃ.

74. Photius p. 655, 12.— Πλέω γράσου γε καὶ ῥοδοίου καὶ ῥίπου. Αἰσχύλος Θεωροῖς. Ita hic versus emendandus videtur, de quo dixi ad Aristophanis fragm. 706.

ΘΡΗΙΣΣΑΙ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. VII. p. 372.

75. Hesychius, Ἄγαις· ζηλώσεσιν. Α. Θ.

76. Scholiasta Sophoclis Ajac. v. 134. Τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μέν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον.

77. Aristophanes Ranar. v. 1329. Τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι. ubi scholiasta, Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἑνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ Θρῃσσῶν αὐτὸ εἶναι.

78. Scholiasta Sophoclis Ajac. v. 815. Μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἔνθα ὁ Αἴας εὑρεπίσας τὸ ξίφος ῥῆσίν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπετεῖν τῷ ξίφει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον; φθόνει Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγέλλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος (ὁ Σοφοκλῆς) καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέρου τινὸς ἴπ' ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον· ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος· εἰκὸς γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ οὐχ ὅσιον. Idem ad v. 833. Παραδεδομένου δὲ καθ' ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτὸς, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον εἶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ καὶ τὸ χρῶς ἐκπαττόμενον οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ· τόξον ὡς τις ἐντείνων, πρὶν δῆ τις, φησὶ, παρσῖσα δαίμων ἔθειξεν αὐτῷ κατὰ ποίον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

79. Macrobius Saturnal. V, 22. *In tertio Æleidos libro cursim legitur, neque unde translatum sit quæritur "Quæ Phœbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo Prædixit." —— Sed affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Æschylum eminentissimum tragœdiarum scriptorem seculum, qui in fabula quæ Latina lingua* SACERDOTES *inscribitur sic ait*

Στέλλειν ὅπως τάγιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λυξίᾳ θεσπίσματα.

Attulit eliam scholiasta Sophoclis Œdip. Col. v. 793. omisso θεσπίσματα.

80. Hesychius, Κασωλάβα· οἱ μὲν πόλεις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις.

81. Aristoteles Ethic. Nicom. III, 2. Ὃ δὲ πράττει ἀγνοήσειεν ὧν τις, οἷον λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῦς, ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικὰ. μὴ Eustratius p. 40 a. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξότισι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων περιεργότερον ἅπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὁμήρου ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν. cet. Æliauus V. H V, 19. Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπί τινι δράματι. ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρὸς ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρώτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. Clemens Alexandr. Strom. II. p. 387. Ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξειπὼν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς οὕτως ἀφείθη, ἐπιδείξας αὐτὸν μὴ μεμνημένον. Vide Lobecki Aglaoph. p. 77.

81. b. Vid. fragm. 317.

ΙΞΙΩΝ.

82. Stobæus CXXI, 16. Αἰσχύλου Ἰξίονος

Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

83. Hesychius, Ἱερίτιν· καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτιν. Αἰσχύλος Ἰξίονι. Codex Ἱερίτην.

84. Scholiasta Pindari Pyth. II, 39. Τὸν Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίοπος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος.

85. Athenæus IV. p. 182 c. Οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους (αὐλοὺς) καλουμένους. — εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι

Τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

καὶ τὸν ἐλάσσω Porsonus. Hæc verba delet Bothius. ἡμίοπον αὐλὸν ex Æschylo memorat Pollux VI, 161.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

De profanatis mysteriis fragm. 81.

86. Scholiasta Sophoclis Ajac. v. 722. Κυδάζεται: λοιδορείται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων.—καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ

Οὔ τοι γυναῖξι δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Exscripsit haec Suidas, apud quem οὔτοι γυναῖξι κυδάζεται tantum legitur.

87. Aristophanes Ranar. v. 1302.

[illegible] πολικοίρανε μάνθανέ μοι παῖ.

ubi scholiasta, Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί· Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

88. Athenæus IX. p. 373 d. Ὄρνιθα ἐπὶ τοῦ [illegible]

Ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

89. Scholiasta Pindari Pyth. IV. 303. Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνίαι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶον εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος Καβείροις. Libri κιβήραις.

90. Athenæus X. p. 428 f. Καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκείνος καὶ οὐχ, ὡς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας.

91. Pollux VI. 23. Οἰνηρὸς—καὶ Αἰσχύλος

[illegible]

ὡς [illegible]

[illegible]

Phrynichus Bekkeri I. p. 115, 3. Ὑδρηρούς· πίδους καὶ οἰνηρούς: Αἰσχύλος καιείροις. Plutarchus Moral. p. 632 f. Εἶ τις ἀντιτρέψας αἰτιῶτο τοὺς [illegible], ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπείλησαν. Vide Lobeck. Aglaoph. p. 1207.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

92. Hesychius, Πανίας βήσσας: ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ. Codex ὡς ἐπὶ τοῦ. Photius p. 377, 17. Πανὶας αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός.

ΚΕΡΚΥΟΝ.

93. Hesychius, Ἄμβωνες: αἱ προσαναβάσεις τῶν ὄρων. Αἰσχύλος Κερκίονι (codex κερκίοντι) καὶ Σισύφῳ. Erotianus p. 86. καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ὄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος.

94. Pollux X, 175. Εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκεύων—εἰπόντος—ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου

Ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἑνωτίοις πέλας.

95. Hesychius, Ἀπεψύχη: ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκίονι σατυρικῷ. Codex κερκυόνη σατυμικῷ.

96. Hesychius, Ἀτίσεις: ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκίοντι.

97. Hesychius, Εὐλυματεῖ: λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύονι (codex κερκυόνῃ) σατυ[illegible]

98. Harpocratio, Ὄρον: σκεῦός τι γεωργικόν—μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύονι (codices κεραυνῶνι) καὶ παρὰ Μενάνδρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Fabulæ nomen omiserunt Suidas, apud quem ὄρον scriptum, et Photius p. 349, 18.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

99. Pollux IX, 136. Φαῦλον τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. De hoc vocabulo dixi ad Aristophanis fragm. 641. p. 223. Photius p. 228, 22. Λογγάσω: στραγγεύσομαι· ὁ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν. Αἰσχύλος. Quibus quæ adduntur δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λαγγάσια alius glossæ fragmentum sunt, qua de vocabulo λογγῶνες explicatum fuit.

100. Pollux X, 68. Μήπυτ' οὖν βίλτιον στενίστομον αὐτὸ καλεῖν. εἴρηται δὲ τοὔνομα ἐπὶ ἀμφορέως ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου "Στενόστομον τὸ τεῦχος."

101. Pollux X, 186. Φαίης δ' ἂν καὶ σισύρναν, Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος

Καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας.

Alii codices κατὰ pro καὶ et λεοντίας. δορᾶς addebat Toupius Emend. vol. II. p. 166. comparatis Hesychii et Suidæ glossis Λεόντειος δορά et Λεοντεία δορά.

102. Antiatticista Bekkeri I. p. 102, 14. Κακοποιεῖν: Αἰσχύλος Κήρυξιν.

103. Antiatticista Bekkeri I. p. 109, 22. Νοσσόν: χωρὶς τοῦ ε Αἰσχύλος Κήρυξιν.

104. Photius p. 477, 11. Πυρσοκόρσου λέοντος: Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι σατύροις. Hesychius, Πυρσοκόρσου λέοντος: Πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου.

ΚΙΡΚΗ.

105. Hesychius, Αὐτόφορβος: αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκῃ.

106. Hesychius, Ζυγώσω: δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκῃ σατυρικῇ. Photius p. 55, 8. Ζυγώσω: καθέξω, δαμάσω.

ΚΡΙΣΣΑΙ.

107. Athenæus II. p. 51 d. Μόρα—ἐν δὲ Κρήσσαις (Αἰσχύλου) καὶ τὰ τῆς βάτου

Λευκούς τε γὰρ μύρωσι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλτοπρίπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρύνου.

Negligentius hæc repetit Eustathius p. 1254, 24. Pollux VI, 46. Συκάμινα. ταῦτα δὲ καὶ μύρα Αἰσχύλος ὀνόμακε, τὸ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου.

108. Hesychius, Ἀτύπαστον: ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν. καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι δὲ εὐθύνδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

109. Hesychius, Ἐπιξενοῦσθαι: μαρτίμεσθαι, [illegible].

110. Hesychius, Λυτρέγμονος πότμου: ὃν ἐαυτῷ ἔρεζε.—Αἰσχύλος κρή. Corrige Κρήσσαις.

111. Photius p. 430. 21. Πισσοκωνῆτᾳ πυρί: τῷ εἰκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσῃ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesychius, Κωνῆσαι: πισσοκοπῆσαι, καὶ κέλλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον μόνον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποδύνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. Codex αἰσχίλος καὶ κρατίνος κρήσαις.

ΛΑΙΟΣ.

Prima hæc fuit fabula tetralogiæ ex hac tragœdia, Œdipode, Septem et Sphinge satyrica compositæ, olymp. 78, 1. V. supra p. 14.

112. Hesychius, Ἀράκνου: ἀπὸ εἰθείας ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαΐῳ.

113. Scholiasta Aristophanis Vesp. v. 288. in codice Veneto, Ἐχχυτρεῖς: ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτείναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ καὶ Αἰσχύλος Λαΐῳ (codex λάξῳ) καὶ Φερεκράτης.

ΛΕΩΝ.

114. Stephanus Byzant. Χώρα: ὅθεν τὸ χωρίτης—καὶ Αἰσχύλος ἐν Λέοντι σατυρι ᾧ Ὀδοιπόρων δῆλημα χωρίτης δράκων.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

115. Aristophanes Thesmophor. v. 135.

Καί σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργίας ἐρήσθαι βούλομαι.

ubi scholiasta Ravennas, τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν, Ἡδωνοὺς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον "Πωδαπός ὁ γύννις;" Ex his apparet nullam ab Æschylo editam esse tragœdiam Lycurgi nomine inscriptam, sed Λυκούργειαν veteres dixisse tres illas, quas scholiasta nominat, tragœdias, ut Agamemno Choephoræ et Eumenides Ὀρέστεια appellantur. V. Herm. Opusc. vol. V. p. 3.

116. Athenæus X. p. 447 c. Τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν.—μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ

Κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίων χρύνῳ,
κἀσεμνοκόμπει τοῖτ' ἐν ἀνδρεία στέργῃ.

117. Schol. Aristoph. Equitum v. 1147. Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλλαγμικῶς τινὸς ἐστιασθέντος εἶρηκε διὰ τούτων

Καὶ τοῦσδε κημοὶς στόματος.

118. Schol. Sophoclis Œd. Colon. v. 674. Ἀνέχουσα: ἀνω ἔχουσα. ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος "Ἄκουε δ' ἀν' οὖς ἔχων." Suidas, Ἀν' οὖς ἔχων: ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Aut in fine versus positum fuit Ἄκουε δέ, aut cum Butlero Ἄκου' ἀν' οὖς ἔχων scribendum.

119. Hesychius, Ἀνούτατος: ἄτρωτος ἐκ χειρός. [illegible].

120. Longinus περὶ ὕψους XV, 6. Καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδέξομαι τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ [illegible]

Ἐνδυσιᾷ δὴ δῶμα, βιακρεῖσι στέγη.

121. Scholiasta Theocriti X, 18. Ἀρίσταρχος γάρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου ἀλίκοτα ἐκδοτικὰ φησὶ ταύτην (μώντιν), εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακὸν γενέσθαι.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. V. p. 136.

122. Harpocratio. Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται.—ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

[illegible]

οἷς * * εἶσω κλισίας.

Primum versum attulit Aristophanes Ranar. v. 1023. ubi scholiasta, Ἔστι δὲ ἀρχὴ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. V. 3. οὐ πειθεῖται supplet Blomfildus in præfatione ad Persas p. XIV. Ad hanc fabulam Aristophanis locum in Ranis v. 1042. male retulit schol. cujus verba ad Phryges apponentur.

123. Aristophanes Avium v. 808.

Ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
τἀδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ubi scholiasta, Αἰσχύλον ἐκεῖνος γὰρ Μιθυστικὴν αἰτὴν καλεῖ παροιμίαν,

Ὡς δ' ἐστὶ μῦθον τῶν Μιθυστικῶν λόγος
πλεηγένη· ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἶπεν [illegible]
τἀδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ἄλωτον [illegible].

πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἀετὸν τρωννύμενον καὶ λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς: ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Scholiastam excerpsit Suidas in ταυτὶ μὲν, ubi v. 1. ὁ δὲ pro ὡς δ' scriptum, et in οὐχ ὑπ' ἄλλων, ubi prima poetæ verba omisit. Postrema verba Ταὐ'—πτεροῖς in proverbium abierunt, quo plures scriptores utuntur, quorum locos Casaubonus ad Athen. XI. p. 494 b. et Porsonus ad Euripidis Medeam 139. VIII. indicarunt. Aristidem II. p. 15, 16. Iebb. memoravit Stanleius.

124. Grammaticus Bekkeri I. p. 321, 19. Suidas, Ἀβδέλυκτα: ἀμύσακτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μιαίνοντα, ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθείη καὶ δυσχερήνειε. τραγικώτερα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόσι (Μυρμιδόσι om. grammaticus Bekkeri)

Καὶ μήν φιλῶ γε κἀβδέλυκτά μοι τάδε.

Codicis sui et Suidæ scripturam γἀρ ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ correxit Bekkerus.

125. Aristophanes Ranar. v. 1295.

[illegible] ἤκουσον οὐ πελάζεις ἐπ' ἀρωγάν;

ubi scholiasta, Τοῦτο μὲν ἀπὸ τῶν πρόσθεν πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. παυφήμει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγαγών. διὸ καὶ ἀσαφὴς μᾶλλον ἁρμονίαν οὐκ ἔχωτα. εἰκὸς δὲ τὰ μὴ ἔχοντα ζητητέον. Et ad v. 1297. πεποίηκεν δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἕτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ ἐπιλείψει τὸ ἤκουσον, κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὄν, τοῦ "Φθίῶν' Ἀχιλεῦ."

126. Aristophanes Ranar. v. 1447.

Βεβληκ' Ἀχιλλεὺς δέο κἀβω καὶ τέτταρα.

ubi scholiasta, Ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας. ἔδος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν· β', ὄ', γ', ε'. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε. Ex alius scholiastæ annotatione intelligitur alios hunc versum ex Euripidis Telepho, alios aliunde sumptum credidisse.

127. Aristophanes Ecclesiaz. v. 392.

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζώντα μᾶλλον· τἀμὰ γὰρ διοίχεται.

ubi scholiasta et Suidas in ἀποίμωξον, Παρὰ τὰ ἐξ Μυρμιδόνων.

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζώντα μᾶλλον.

"Verba esse Achillis respondentis Antilocho, qui primus ei Patrocli interfecti nuncium attulerat, ut etiam ap. Homer. Il. σ, 18. monuit Porson. ad Med. Eurip. v. 750." Butler.

128. Athenæus XIII. p. 602 e. Παρὰ δὲ Σπαρτιάταις—πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένοις ὡς παιδικοῖς νόμοις ἐστὶν ὁμιλεῖν.—Αἰσχίλος Μυρμιδόσι

Σέβας δὲ μηρῶν ἄγνον οἷκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Plutarchus Moral. p. 751 c. Πρόσκλαβε δὲ τῷ Σὺλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα "Σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω, ὦ δυσχάριστε τῶν πικρῶν φιλημάτων." Alterum versum attulit idem p. 61 a. Achillis ad Patrocli cadaver verba esse vidit Porsonus ad Medeam v. 750 et recte eo retulisse videtur versum ab Luciano vol. II. p. 457. allatum, Στέργω γοῦν Ἀχιλλεύς, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀπαμύνειν παθὼν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπεργάζη,

Μηρῶν τε τῶν σῶν εἰσεβῆς ὁμιλία.

ubi quod post ὁμιλία in libris additur καλλίων vel κάλλιω nihil aliud esse videtur quam κλαίων. Et ita corrigebat etiam Dobræus in Appendice ad Aristoph. p. (129.) Ad Achillis et Patrocli amorem in hac fabula descriptum spectat Athenæi locus XIII. p. 601 a. Καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἄγων εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τῶν τῶν παίδων. Plato in Convivio p. 180 a. Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾶν, ὡς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἁπάντων καὶ ἔτι ἀγένειος, ἅπειτα νεώτερος πολύ, ὡς ἔφησεν Ὅμηρος.

129. Scholiasta Aristoph. Avium v. 1256. Τριτάλαιος—[illegible] μηκέτι δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν.

130. Scholiasta Aristophanis Pacis v. 1177. Ὥσπερ ξυνθὺς ἱππαλεκτρυόνι: ὡς φοινικὰ πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλάκις κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος, ὃν ἀεὶ κωμῳδοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται. "Ἀλλως. ὁ Αἰσχύλος "ἀπὸ δ' αὖτε ξυνθὺς ἱππαλεκτρυὼν στίζει κηρ " θέντων φαρμάκων πολὺς πόνος." Quæ duorum versuum fragmenta sunt. Aristophanes Avium v. 800. κἄστι νυνὶ ξυνθὺς ἱππαλεκτρυών. ubi scholiasta, Παρὰ τὰ γραφόμενα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Aristophanes Ranar. v. 959. (940.)

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξυνθὺν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σημεῖον ἐν ταῖς νανσὶν, ὦ μαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.

131. Hesychius, Ἀγρέμονα: τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν. ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Μυρμιδόσιν ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήκωνα.

132. Hesychius, Κουράς: ἡ ἐν τοῖς ὁροφήμασι γραφὴ, ὁροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει ἐγκοιρίδι. ἔστι δὲ ἐγκουρὰς ὁροφικὸς πίναξ. Idem, Ἐγκουράδες:—οἱ ἐν ταῖς ὁροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. ἔστι γὰρ κουρὰς ἡ κορυφὴ (ὁροφὴ Struvius in Supplementis Schneideri p. 117.) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκουρὰς δὲ ἐγγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν.

133. Scholiasta Aristoph. Avium v. 1420. Πτερῶν πτερῶν δεῖ: παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ ἐκ Μυρμιδόνων "Ὅπλων ὅπλων δεῖ."

ΜΥΣΟΙ.

134. Strabo XIII. p. 616. Ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τμήνου ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δέχονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι (recte Pauwius Μυσοίς) προλόγου

Ἰὼ Κάϊκε Μύσιά τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturnal. V, 20. *Hoc in loco ad fidem sensui faciendam, quod uliginosa sint non tantum Gargara pro vicinia montis, sed et universa Mysiæ arva, adhiberi potest testi Æschylus,* Ἰὼ Κάϊκε Μύσιά τ' ἐπιρροαί.

135. Photius p. 344. et Suidas, Ὀργεῶνες:—ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν.—Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων.

Ποταμοῦ Καΐκου χαίρε πρῶτος ὀργεών·
εἰχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις.

Apud Suidam est σώσεις—παιωνίας. Ad hunc locum spectat etiam Harpocratio in ὀργεῶνες.

136. Stephanus Byzant. Οἶος: πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς.

137. Aristoteles de Poetic. c. 44. p. 94. Tyrwh. (XXV. p. 69. Herm.) "Ωσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος (Τήλεφος) ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

Fuit tetralogiæ Lycurgeæ : vide ad Lycurgum.

138. Athenæus XI. p. 503 c. Νίκανδρος δ' ὁ Ονατεριγνὸς καλεῖσθαί φησι ψυκτῆρας καὶ τοὺς ἀλαδάδεις καὶ συσκίους τύπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους ἐν οἷς ἐστιν ἀναψύξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις

Σαύρας ὑποσίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Ἅδρας Valckenarius ad Hippolytum p. 184 b.

139. Hesychius, 'Αρείφατον λῆμα : ἰσχυρὸν, ἀπτὶ, "Αρει ἑοικότ. Αἰσχύλος Νεανίσκοις.

140. Hesychius, 'Αφοίβαντον : ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις.

141. Photius p. 326, 15. 'Οκτώπας ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. Hesychius, 'Οκτώπας : ποταμός.

ΝΗΡΗΙΔΕΣ.

142. Scholiasta Euripidis Phœniss. v. 209. Αἰσχύλος Νηρεΐσι

Δελφικοὶ μὲν τρίποδ' ἔστασαν

διαμειψάμενοι.

143. Scholiasta Pindari Nem. VI, 85. Δίκρουν γὰρ ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν, καὶ μιᾷ βολῇ ὥστε δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρεῖσι "κάμακος εἶσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον." Æschyli versus videtur fuisse

Κάμακος δ' εἶσι γλώσσημα διπλοῦν.

aut Εἶσιν κάμακος γλ. δ.

144. Hesychius, Ἐναροκτάντας δὲ φθογγ (δ' ἄφθογγος L. Dindorfius) . . . κύτος ὕψοῦ τέλος ἀδιανίτων ἀπολέψει (ἀπολείψει Musurus) Αἰσχύλος ἐν Νηρεΐσιν. οἱ ὑπομιμνησκόμενοι παρὰ τὸ (Odyss. χ, 412.)

Οἰ[illegible]

ἓνα ἢ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατον μὴ (μοι Musur.) ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὕψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει. Eustathius p. 437, 20. Ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος.

145. Hesychius, Ἀθήρ : ἐπιδορατίς. μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεΐ.

ΝΙΟΒΗ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. III. p. 37.

146. Strabo XII. p. 580. Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ

[illegible]

καὶ πάλιν "Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ | χθόνα." καὶ ὁ Τάνταλος λέγει

Σπείρω δ' ἅπορον δῶδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν,
Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἕδος
Ἴδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
ἔρπουσι μῆλων πᾶν δ' ὀρεχθεῖ πέδον.

Primum locum attulit Plato de Republ. III. p. 391 c. Πῶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἕξει κακῷ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἅρα τοιαῦτα πρῴτουσί τε καὶ ἕρπαττον καὶ

Οἱ θεῶν ἀγχίσποροι
οἱ Ζηνὸς ἐγγὺς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον
Διὸς πατρῴου βωμὸς ἐστ' ἐν αἰθέρι,
κοὔπω (libri καὶ οὔπω) σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Lucianus vol. III. p. 501. Μανίᾳ σώφρονι τῶν ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός. Plutarchus Moral. p. 603 a. Τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἰλιπνον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγῳδίᾳ

[illegible]

Βερέκυντα χῶραν.

(hæc verba attulit etiam p. 778 b.) εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

Οὐμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει καί με προσφωνεῖ τάδε,
γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Ita enim Porsonus in Miscell. p. 212. librorum scripturam correxit θνμὸς δὲ ποθ' ἁμὸς οὐρανῷ —. Nihil igitur in his versibus agendum superest quam ut postremus apud Strabonem versus emendetur, ubi libri alii ἐρέχθει vel ἐρέχθεον, et δ' in duobus omissum.

147. Stobæus CXVIII, 1. Αἰσχύλου Νιόβης

Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ,
οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐ βωμὸς ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται.
μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Primum versum affert Aristophanes Ranar. v. 1392. scholiasta Sophoclis Electr. v. 139. Suidas in πάγκοινος, scholiasta Euripidis Alcest. v. 56. tres primos versus scholiasta Homeri Iliad. ι, 159. et Eustathius p. 744, 2. ubi v. 3. scriptum οὐδ' ἐστ: βωμός. et v. 2. λάζοις. Apud Stobæum ναός: unde Dobræus ἄνοις. Primo versui apud scholiastam Sophoclis et Suidam subjiciuntur verba Μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος, quæ unde sumpta sint nescitur.

148. Aristophanes Avium v. 1246.

Ἀρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἶ με λυπήσει πάρα,
μέλαθρα μὲν αἰτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;

ubi scholiasta corrupte, Καὶ δόμους Ἀμφίονος: ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται δέ τ' Ἀμφίονος ἐκ [illegible]

149. Hesychius, Ἐπώζειν : ἐπικαθῆσθαι τοῖς ὠοῖς. Αἰσχύλος Νιόβῃ περὶ [illegible]

τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν.

De Niobe sepulcro liberorum assidente vide quæ infra ad Phryges afferentur et scholiastam Promethei v. 433. Eustathium p. 1343, 62. 1940, 64. De quibus dixit Hermannus p. 42. 43.

150. Hephæstio p. 7. ed. Gaisf. ubi de correpta diphthongo agit, Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ

Ἴστροι τοιαῦτας παρθένους λοχεύεται.

Afferunt omisso fabulæ nomine Priscianus p. 562.

(I. p. 47. Krehl.) et Eustathius p. 1665, 38. Apud Eustathium μησυέσεται.

151. Plato de Republ. II. p. 380 a. Οὐδ' αἵ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐάτεων ἀκοίτεων τοῖς νέοις ὅτι
Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν τε οἴκους πρόρριζον θέλῃ κακοῦν,
ἀλλ' ὅν τις ποιῇ, ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα ἔνεστι τὰ τῆς Νιόβης πάθη·— Omisso poetæ et fabulæ nomine attulerunt Plutarchus Moral. p. 17 b. 1065 e. Stobæus II, 7.

152. Hesychius, Κάκαλα : τείχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Photius p. 123, 4. Κάκαλον : τεῖχος.

153. Hesychius, Ἡμορίς : κενή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβῃ.

154. Scholiasta Euripidis Phœnissar. v. 159. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ " Καὶ δὶς ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα λοξίου τοξεύμασιν." ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν δρύμασι Νιόβης (in Δρύμασιν ἢ Νιόβῃ fragm. 272. p. 131.) ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Ad hanc fabulam Elmsleius ad Euripidis Bacchas p. 15. retulit Philostrati locum Imagin. I. p. 790. Αἱ δὲ ξαίνουσι τὸ θήραμα, μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφοὶ μητρὸς, αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν νέον τῆς χαίτης.

155. Photius p. 326, 19. et Suidas, Ὀκτώπουν : Κρατῖνος Ὀρφάναις "Ὀκτώπουν ἀνεγείρεις" ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία γάρ. Σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ λύσσα ἐπιθεωλύουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν
Ἐκ ποδῶν δ' ἅπω
ἰὸν ἵπτερχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα
κέντημα γλώσσης, σκωπίου βέλος λέγω.

156. Pollux X, 117. Τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἵρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος
Κώμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

157. Æschylus Eumenid. v. 24.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον.
ubi scholiasta, Νῦν φησιν ἐν Παρνασῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα· ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι.

158. Galenus ad Hippocr. Epidem. vol. V. p. 455. ed. Bas. vol. IX. p. 385. Chart. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δυκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς—οὕτω καὶ Αἰσχύλος ἐν Ξαντρίαις
Ἃς οὔτε πέμφιξ ἠλίου προσδέρκεται
οὔτ' ἀστεροπῶν ὄμμα λητῴας κόρης.
Photius p. 409, 10. Πέμφιξ : πνοή. Αἰσχύλος ἐν Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.

159. Apud Aristophanem in Ranis Æschylus inter Euripidis monodiarum particulas recitat v. 1385. (1357. ed. mcæ) Νύμφαι ὀρεσσίγονοι. ubi scholiasta, Ἐκ τῶν Ξαντριῶν Εὐριπίδου, φησὶν Ἀσκληπιάδης, εἶρε δὲ Ἀθήνησιν ἔν τινι τῶν διαθέτων. Νύμφαι ὀρεσσίγονοι, ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. ἔοικε δὲ τὸ ὅλον ἐπιτηδεύειν ἀναπόπλεκτα. ἄλλως οὐδὲ παρ' Αἰσχύλου ταῦτα ἥρμοζε λαμβάνεσθαι. Quibus Valckenarius in Diatribe p. 11. admovit Platonis locum de Republ. II. p. 381 d. Μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδεὶς μηδ' ἐν τραγῳδίαις μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω "Ηραν ἡλλοιωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. cui nunc accessit Diogenes epistola quinta in Notices et Extraits des MSS. vol. V, 2. p. 241. Οἵτινες (tragici) "Ηραν τε τὴν Διὸς παρίκοιτον ἔφασαν τὴν ἱέρειαν μεταμορφωθεῖσαν τοιοῦτον σίου σχῆμα ἀναλαβεῖν, νύμφαις κρηναίαισιν (κρηναίαισιν Boissonadius) κυδραῖς θεαῖς [illegible] Ἀργείοις ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. Valde diversæ sunt criticorum de hoc fragmento opiniones, quas sciens prætereo. Solus partem veri vidit Valckenarius, qui quum Xantrias Euripidem scripsisse recte negasset, ex Æschyli fabula hos versus sumptos esse suspicatus est, hoc etiam usus argumento, quod Plato in vicinia illius loci similia Æschyli peccata plura notaverit, nullum Euripidis. Bene hæc Valckenarius, nisi quod neque ostendit quomodo Aristophanes Æschylum sua ipsius verba deridentem potuerit introducere, et ex optimis hexametris malos fecit versus, fortasse non facturus, si Diogenis loco uti potuisset, et gravissimum sententiæ suæ testem, ad quem alii non magis attenderunt, neglexit, Pausaniam, qui non dubium est quin ad hunc ipsum Æschyli locum spectaverit VIII. 6, 6. Ὁ δὲ Ἴναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὅρος τῆς χώρας· ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τοῦτο τὸν Ἴναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. Æschyli igitur versus fuerunt
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι, [illegible] ἀγείρω,
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.
Euripidis autem est Νύμφαι ὀρεσσίγονοι, cujus verba integra, fortasse ex Æschylea expressa, ab antiquo grammatico apposita nunc cum illis coalucrunt in scholio et corrupto et defecto. Ita etiam intelligitur quam originem mirum illud Νύμφαι ὀρεσσίγονοι habeat, in quo syllabæ Νύμφαι ὀρεσσιγον ad Euripidis, proxima ται θεαῖσιν ad Æschyli locum pertinent. Junonis quæ partes in Æschyli fabula fuerint nescitur. Hæc olim ab me scripta postmodum confirmata sunt cognita codicum Rav. et Ven. scriptura ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Acta olymp. 78, 1. V. supra p. 14.
De profanatis mysteriis fragm. 81.
160. Schol. Soph. Œd. T. 733. Περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδὸν, ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνιὰς οὕτως
Ἐπῆμεν τὴν ὁδοῦ τροχήλατον
[illegible] κελευθον τριπλοῦν. ἔνθα περ Λάιον
τριοὶν κελεύσιν Πυθικὸν [illegible] ἐμοὶ Σφιγξ.

Ad Œdipum retulit Valckenarius ad Phœn. v. 38. V. Hermann. Opusc. vol. VII. p. 195.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. VII. p. 363.

161. Scholiasta Sophoclis Ajacis v. 190. Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει

Ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω του μητρός, ἣ σ' ἐγείνατο.

162. Stobæus XI, 8. Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως Ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς εὐηθείας ἕτη.

163. Stobæus CXXI. 23. Αἰσχύλου ἐν Ὅ. κ.

Τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

βίοτον Stanleius. Libri *βίον*.

164. Aristophanes Acharn. v. 883. Πρίσβεια πεντήκοντα Κοπάδων κοράν. ubi scholiasta, Ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως οὗτος ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρηίδας τις ἐξελθούσας πρὸς τὴν Θέτιν λέγων

Δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων κορῶν.

κορῶν Bentleius. κοράν cod. Nav. χορόν. Ald.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Photius p. 353, 15. Ὀστολόγοι· πῖρ' Ἐπιλύκῳ. καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι.

165. Athenæus XV. p. 667 c. Καὶ Αἰσχίλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οἰδὲν ἥσσονας
ὕβρις' ὑβρισμοὺς, οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος ἀεὶ τοὐμὸν κάρα.
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιδος ἐστι σκοπὸς
ἐκτεμὼν ἠΐωσα χεὶρ ἐφίετο.

166. Athenæus I. p. 17 c. Αἰσχύλος ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. λέγει γοῦν

Ὄθ' ἐστὶν ὃς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
πλυγεὶς ἐπιτυχτεὶς ὀστρακινεὶς
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

Scholiasta Lycophronis v. 778. Παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ. οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ. οὐράνην ex Æschylo memorat Pollux X. 44.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Ad Æschyli Palamedem a Platone de Republ. VII. p. 522 d. respici putabat Butlerus. De Platonis loco dixit Aristides vol. II. p. 260.

167. Schol. Homeri Iliad. δ, 319. ubi de aoristo ἔσταν agit, Αἰσχύλος Παλαμήδη

Τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

168. Athenæus I. p. 11 e. Ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποίηται λέγων

Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
τάξας, σίτου δ' εἰδέναι διώρισα,
[illegible] στρατὸν

unde sta duxit Eustathius p. 242, 22. 1358. 4. 1432, 5. 1791, 45. 1833, 4. V. 1. καὶ ταξιάρχας γὰκαταντάρχας στρατῷ Porsonus. Conf. Sophoclis fragm. 379. V. 3. τρία Eustathius locis quatuor prioribus, quorum primo adjicit, ἢ μάλιστα τρία κατὰ τοὺς παλαιούς: omisit scholiasta Iliad. β, 381. et Odyss. β, 20. Ad hunc locum spectat Phrynichus Bekkeri p. 23, 23.

ΠΕΝΟΕΥΣ.

Scriptor argumenti Baccharum Euripidis, Ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

169. Galenus loco supra ad fr. 158 indicato, Πέμφιξ—ἐπὶ δὲ τῆς ῥαιβδος ὁ αὐτὸς—ἐν Πενθεῖ

Μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πίδῳ βάλῃς.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Perrhæbides hanc fabulam inscriptam fuisse, non Perrhæbοί, ostendi præfatione ad Athenæum I. p. IV.

170. Athenæus XI. p. 476 c. Αἰσχίλος δ' ἐν Περραιβοῖς τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων

Ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

προσβεβλημένοις epitome et Eustathius p. 917, 63.

171. Athenæus XI. p. 499 a. Αἰσχύλος ἐν Περραιβοῖς

Ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκεύφωματα;

172. Hesychius, Ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περραιβίσιν (codex περρέβην). Eustathius p. 352, 33. ἴστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος

Τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ.

αἰσχρῶς Butlerus.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

173. Etymol. M. p. 31, 5. Αἰδοιέστατος· ἴστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἷον

Ἐγὼ γένος μέν εἰμι Κρὴς ἀρχέστατον,
καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον ποιητικά εἰσι κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

Pollux IX, 156. Ὁ δ' ἐμπρῆσαι τάχ' ἂν πυρκαϊὰς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα, οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθέα, τὸν δὲ τὸν Χαλκέα. Πυρκαϊὰς parum aptum Prometheo nomen: aptissimum πυρφόρος. Quamobrem vercor ne πυρκαϊὰς ab Polluce per errorem, etiam infra X, 61. repetitum, dictus sit. Ita Josephus Τρικάρανον Theopompi Τριποληικὸν dixit, quum Dicæarchi hoc nomine liber menti obverseretur. Προμηθέα πυρφόρον recte dicunt catalogi fabularum scriptor, Gellius scholiasta Promethei Vincti v. 94. Τὸ μυριετὴ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. cujus verbis Hermannus in dissertatione de Prometheo soluto p. 7. adhibuit Hygini

locum Post. Astr. II. 15. p. 456. *Prometheum autem in monte Scythiæ nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta millia annorum Æschylus tragœdiarum scriptor ait.* Tetralogia ad quam Προμηθεὺς πυρφόρος, satyricum drama, pertinuit, indicata supra ad Glaucum Potniensem.

174. Gellius N. A. XIII, 18. *"Id quoque animadvertimus apud Æschylum in τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ, et apud Euripidem in tragœdia quæ inscripta est 'Ινὼ eundem esse versum absque paucis syllabis. Æschylus sic*

Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

Euripides autem sic " Σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ὦ' ἀσφαλές." Similem sententiam ex Æschylo affert scholiasta Aristidis vol. III. p. 501, 17. Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ

Πολλοὶς γὰρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν.

Quæ non leguntur in Prometheo vincto.

175. Pollux X, 64. 'Ομόλινον—Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ

Λιτὰ δὲ, πίσσα κώμελίνου μακροὶ τόνοι.

176. Plutarchus Moral. p. 86 f. Τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν ὁ Προμηθεὺς,

Τράγος γένειον ὦρα πενθήσεις σύ γε.

καίει τὸν ἁψάμενον, ἀλλὰ φῶς παρίχει καὶ θερμότητα. Eustathius p. 415, 7. Ἥλιος ἀπὸ τοῦ ὦ Ἥλιε, ὅπου σὺν ἄλλοις καὶ τὸ "Τράγος γένειον ὦρα πενθήσεις σύ γε" ἀπὸ τοῦ, ὦ τράγε πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσαις. Praetera ad hanc fabulam fuerunt qui referrent fragmenta 289. 362.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. IV. p. 253.

177. Arrianus in Periplo Ponti Euxini p. 19. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ. λέγουσι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθέα ὅτι

Ἵππους
τοὺς [illegible] τοὺς [illegible]
δέσμοῖ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.
[illegible]
τῇ μὲν δίξιμον χθονὸς Εὐρώπης
μίγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Minus integra hæc afferuntur in Periplo Ponti Euxini et Maeotidis paludis p. 1. Spectat ad hunc locum Procopius Histor. Goth. IV, 6. p. 336, 11.

178. Strabo I. p. 33. Οὕτω τὰ μεταμβρινὰ πάντα Λίβυσσίαν καλεῖσθαι τὰ πρὸς Ὠκεανῷ, μαρτυρεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα. ὅ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ

Φοινικόπεζόν τ' ἐριβρῶς ἱερὸν
χεῖμα θαλάσσης,
χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ
[illegible]
ὦ' ὁ παντόπτης Ἥλιος ἀεὶ
χρῶτ' ἀθάνατον κόμαῖσιν ὕ' ἵππων
[illegible]
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

179. Cicero Quæst. Tusc. II, 10. *Veniat Æschylus non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quomodo fert apud eum Prometheus dolorem, quem excipit ob furtum Lemnium,*

unde ignis cluet mortalibus clam
divisus: eum dictus Prometheus
clepsisse dolo, panasque Jovi
fato expendisse supremo.

Has igitur pœnas pendens affixus ad Caucasum hæc dicit

Titanum suboles, sociæ nostri sanguinis,
generata cælo, aspicite religatum asperis
vinctumque saxis: navem ut horrisono freto
noctem paventes timidi adnectunt navitæ;
Saturnius me sic infixit Jupiter,
Jovisque numen Mulciberi arcivit manus,
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus: qua miser soltertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
jam tertio me quoque funesto die
tristi advolatu aduncis lacerans unguibus,
Jovis satelles pastu dilaniat fero.
tum jecore opimo farta et satiata affatim
clangorem fundit vastum, et sublime avolans
pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
quum vero adesum inflatu renovatum est jecur,
tum rursus tetros avida se ad pastus refert.
sic hunc custodem mœsti cruciatus alo,
qui me perenni vivum fixat miseria.
namque, ut videtis, vinclis constrictus Jovis
arcere nequeo diram volucrem a pectore.
sic me ipse viduus pestes excipio anxias,
amore mortis terminum anquirens mali:
sed longe a leto numine aspellor Jovis.
atque hæc vetusta sæclis glomerata horridis
luctifica clades nostro infixa est corpori,
ex quo liquatæ solis ardore excidunt
guttæ, quæ saxa assidue instillant Caucasi.

Hæc ex Prometheo soluto Cicero vertit: quatuor quos præmisit versus anapæsticos ex Attii Philocteta sumpsit. Ad versum 11. Schuetzius probabiliter refert Hesychii locum fragm. 185.

180. Plutarchus Moral. p. 98 c. Νῦν δὲ οἱκ ἀπὸ τύχης οὐδὲ αὐτομάτως περίεσμεν αὐτῶν καὶ κρατούμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς, τοντέστιν ὁ λογισμὸς, αἴτιος,

Ἵππων ὄνων τ' ὀχεία καὶ ταύρων γονὰς
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.

κατ' Αἰσχύλον. Libri ἀντίδωρα. Idem p. 964 f. Οὐ γὰρ ἀδικοῦσιν οἱ τὰ μὲν ἄμικτα καὶ βλαβερὰ κομιδῇ κολάζοντες καὶ ἀποκτιννύοντες, τὰ δὲ ἥμερα καὶ φιλάνθρωπα ποιούμενοι τιθασὰ καὶ συνεργὰ χρείας πρὸς ἣν ἕκαστον εὖ πέφυκεν, "Ἵππων ὄνων τ' ὀχεία καὶ ταύρων γονὰς," ὧν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦναι ἡμῖν φησιν "Ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα." Attulit etiam Porphyrius de Abstin. III, 18. p. 257. ubi ἐκδέκτορα.

181. Galenus vol. V. p. 454. ed. Basil. vol. IX. p. 385. Charter. Δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (τὴν πέμφιγα) ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς — λέγειν — Αἰσχύλος δὲ ἐν

[illegible]
Εἰθεῖαν ἔμπε τήνδε· καὶ πρώτιστα μὲν
[illegible]
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀνιηπίως
[illegible]
ἐπὶ δὲ τῆς ῥαψῳδοῦ ὁ αὐτὸς φησιν ἐν Προμηθεῖ
'Εξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα
πέμψιμ[illegible]· πικροὶ γὰρ κοὐ διὰ ζώης ἀτμοί.

Προμηθέα δεσμώτην aut memoriæ errore nominat, aut exciderunt hi versus ex illa fabula. Vide Hermannum p. 22.

182. Strabo IV. p. 182. 183. Μεταξὺ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδίον ἐστὶ τῆς θαλάττης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ τὸν διάμετρον, κυκλοτερὲς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκνίαν ἐχόντων αὐτοῖς ἀγρωστιν· ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασίν εἰσιν, ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἕλυκλοι ἐνίστανται καὶ λίμνες. (Sequuntur Aristotelis et Posidonii sententiæ.) — τὸ μέντοι δυσαπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου παραλαβὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Καυκάσου [illegible]

Ἥξεις δὲ λιγύων εἰς ἀπάρθητον στρατὸν,
ἔνθ' οὐ μάχῃς, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὤν,
μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐπαύθ'· ἑλίσσει δ' οὖτιν' ἐκ γαίας λίθον
[illegible]
ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,
πετρίνην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλον πέτρων
ὑπόσκιον σῆσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
βαλὼν δώσεις ῥᾳδίως λίγυν στρατόν.

Versus 1—3. attulit Dionysius Hal. Antiq. I, 41. ubi εὖ οἶδα scriptum. V. 7. Libri στρογγύλων. Correxit Porsonus in Miscellaneis p. 212. Ad hunc locum spectat Hyginus Poet. Astron. II, 6. p. 437. et non nominato auctore Theo ad Arati Phæn. v. 75.

183. Scholiasta Apollonii IV, 284. Τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν. οὗτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο.

184. Stephanus Byzant. in Ἄβιοι. Αἰσχύλος τε Γαβίοις διὰ τοῦ γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ

Ἔπειτα δ' ἥξει δῆμον ἐνδικώτατον
* * ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
Γαβίους, ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
γῆαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

V. 1. ἥξεις Stanleius. V. 2. βροτῶν addit Hermannus p. 21. Γαβίους ex Æschylo memorant scholiasta Homeri Iliad. ν, 6. et Eustathius p. 916, 24.

185. Hesychius, Εἰσαφάσματα: εἰσπτήματα, ἀπὸ τοῦ εἰσαφίεναι. ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ.

186. Eustathius p. 600, 43. Σχίσματα γάρ τινα καὶ θίσανοι, ὅθεν ἀρειθίσανοι κατὰ Παυσανίαν "Αρεος θύσανοι, οἱονεὶ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. Hesychius, Ἀρθύσανοι: ἀποσχήματα καὶ ἀπυθλαστήματα. Ἀριθύσανοι: ἡνίοχοι.

187. Plutarchus in vita Pompeii p. 619 b. Πρὸς δὲ Πομπήιον τοῖκε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα, σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ λέγων

Ἐχθροῦ πατρὸς μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

188. Strabo I. p. 43. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν—οἷδ' Αἰσχύλον κυνοκεφάλους καὶ στερνοφθάλμους καὶ μονομμάτους (ἱστοροῦντος). Eadem VII. p. 299. ubi additum ἐν τῷ Προμηθεῖ.

189. Strabo VII. p. 390. Καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ, φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν

Ἀλλ' ἱππάκοις ἁρματῆρες εὔνομοι Σκύθαι.

190. Athenæus XV. p. 674 d. Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντιποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ.

191. Plutarchus Moral. p. 757 d. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἴρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησὶν

Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὄρθιον ἰδύνου βέλος.

192. Antiatticista Bekkeri I. p. 116, 7. Χερσά: τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ. Dubium quam fabulam dicat.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

193. Hesychius, Δίπολοι: Αἰσχύλος διπλαῖ Προ[illegible]

ΠΡΩΤΕΥΣ.

Pertinuit ad Oresteam: vide didascaliam Agamemnonis et schol. Aristoph. Ranar. v. 1155. Acta igitur est olymp. LXXX, 2.

194. Athenæus IX. p. 394 a. Φὰψ—Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ (i. q. σατυρικῷ) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος

[illegible]
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

195. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 35, 19. Γάρος Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ "Καὶ τὸν ἰχθύων γάρον." Omisso nomine fabulæ affertur ab Athenæo II. p. 67 c. Conf. Herodianum Piersoni p. 437.

196. Scholiasta Homeri Odyss. δ, 366. Εἰδοθέη: ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etymolog. Gudian. p. 316, 30. ex codice Parisino 2638. correctum, Κερδώ: ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἡ Εἰδὼ καὶ Ὑψὼ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλη. Conf. Bekkeri Anecd. II. p. 857, 9.

197. Hesychius, Ἄελπτοι: δεινοὶ καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ.

198. Hesychius, Ἄμαλα: τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἁμᾶν τὴν ἅλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ. Corrupte Etymolog. M. p. 75, 22. Ἀμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος.

199. Hesychius, Ἐπάσω: ἐκτήσω. [illegible] Πρωτεῖ σατυρικῷ.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. VII. p. 376.

200. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 19. Οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ πρωτεύοντος ὀνόματος (φάρος) τὸ ᾰ καὶ συντέλλουσιν, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις

[illegible] Ex Herodiano [illegible] edidit Bruncknius in lexico Sophocleo in φάρος. [illegible] est pro [illegible]. Ex eodem fonte Draco p. 35, 11. et grammaticus Hermanni p. 413.

201. Hesychius, Ἔκλογον : διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίοις.

202. Hesychius, Καυθύλας : τὰς ἀναιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

203. Hesychius, Ἀναρειβδοῖ : ἀναροφεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις ἀντὶ τοῦ διαπνεῖ.

204. Hesychius, Ἀνήμης : ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμινίοις.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.

205. Hesychius, Ἀνταία : ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ.

206. Hesychius, Ἄστερκτα : τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Corrigunt Ἄστεκτα.

207. Hesychius, Ἀμφιδρόμοις : Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγε τὸν γενέθλιον.

208. Scholiasta Homeri Iliad. δ, 319. ubi de [illegible] Αἰσχύλος ἐν Σεμέλῃ ἢ Ὑδροφόροις "Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον."

209. Schol. Apollon. Rhod. I, 636. Θυάσιν ὠμοβόροις : Μαινάσιν. ἔνθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην [illegible] Αἰσχύλος ἐγκεκυμονῆσθαι αὐτὴν παρειληφὼς οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῇ γαστρὶ αὐτῆς ἐνθεαζομένας.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

Sisyphus duplex fuit : alter Δραπέτης, quem memorat catalogi fabularum scriptor, alter Πετροκυλιστής, de quo infra.

210. Pollux X, 77. Ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι καὶ Αἰσχύλον που σκάφην εἰπόντα ἐν Σισύφῳ

Καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων που σκάφη χαλκήλατος ;

νίπτρα ex Æschylo memorat Pollux VII, 40.

211. Pollux X, 20. Σταθμοῦχος εἴρηται ἐν Αἰ[illegible] Σισύφῳ

Σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει.

212. Ælianus N. A. XII, 5. Ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Ἀλολίας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μὲν προσαγορίζειν σμίνθον, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ "Ἀλλ' ἁρυραῖός (τις addit Gronovius) ἐστι σμίνθος ὡς ὑπερ[illegible]

2:3. Erotianus p. 118. Διόπῳ : τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ ὑποπτεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, εἰρημένη παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ. Conf. fragm. 245.

214. Ἄμβωνες : vide fragm. 93.

215. Etymologicon Gudianum p. 227. Ζαγρεύς : —τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἅιδου φασὶν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σεσίφῳ "Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ (παρὰ addit Hermannus) χαίρειν."

216. Etymologicon Gudianum p. 321. Κίων, ἡ ὑπεναντία. Ἀπολλόδωρος ἱκμάς— καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ, καὶ φάσκων εἶναι τὸν ἐναντιούμενον τὰ (lacunam est olim οὐκ ἔνεστ' ἱκμάς. εἶτα) σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκις οὐ παρόρατος φλὲψ ἐν διαπόντῳ ῥοθίῳ ἀγρίως. Valde haec perturbata, sed ut agnoscas tamen Æschyli verba

Σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς οἰδ' αἱμόρρυτοι
φλέβες.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

De profanatis mysteriis fragm. 81.

217. Hesychius, Θώψεις : θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ.

218. Schol. Aristoph. Pacis v. 73. Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ

Λίτναιός ἐστι κάνθαρος βία πόνων ἱπονῶν ?).

ΣΦΙΓΞ.

219. Athenæus XV. p. 674 d. post verba supra fragm. 190. apposita ita pergit, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἴπων

Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγου.

Libri στέφανον. Correxit Grotius.

220. Aristophanes Ranar. v. 1319.

Σφίγγα δυσμεμῆλιν πρύτανιν κύνα πέμπει.

ubi scholiasta, ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου.

221. Hesychius, Κνοῦς : ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἧχος. λέγεται δὲ καὶ κνῦν. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Α. Σ. Fabula fuit satyrica : v. supra p. 14.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

222. Plato Phædon. p. 108 a. Ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἑκεῖνος μὲν γὰρ ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς Ἅιδου φέρειν —. Clemens Alex. Strom. VI. p. 359. Οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τήλεφον νοεῖν ἁπλῆν οἶμον εἰς Ἅιδου φέρειν,

Ὁδοὶ δέ πολλαὶ κἀπίγνουσ' ἁμαρτίας.

Dionysius Halic. Artis rhetor. VI, 5. vol. V. p. 265. Reisk. Μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, εἰς Ἅιδου φέρουσα.

223. Hesychius, Ἀμφιδεξίοις χερσί : ταῖς τῶν τόξων, διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Ἠλιθίῳ.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

De profanatis mysteriis fragm. 81.

224. Antigonus Carystius Hist. mirab. cap. 127. p. 174. Τῶν δὲ θηλέων ζώων τροπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον—. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν

Ἅδων ταῖς ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίων
λέκτρων ἵστει μὴ βλεμμάτων μεπιδοῖλη.
καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν
Οὗ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμὸς, ἧτις ἀνδρὸς ᾗ γεγεμένη.
ἔχων δὲ τούτων θεμὸν ἱπποηγώμονα.

V. l. et 2. nondum emendati, nisi quod Salmasius recte μέπει βολῇ correxit. V. 3. supplendum νέας γυναικὸς ex Plutarchi Moral. p. 81 d. 767 b. qui hunc et sequentem versum sine fabulæ nomine attulit. V. 5. ἔχω Salmasius. ἐγμὸν ἱπποηγώμονα hoc loco versu sumpsit Etymolog. M. p. 209, 48. 474, 45.

225. Grammaticus Bekkeri I. p. 351, 4. ex Phrynicho Ἄθηρος ἡμέρα :—Αἰσχύλος ἐν Τοξότισι (codex τοξότῃσι)—ἐπὶ Ἀκταίωνος

Οὕπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα
κενὸν πόνον πλουτοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους.

Æschylus Ἀκτέων scripserat. De Actæone scholiasta Homeri Iliad. ι, 593. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθείρειν ψιλῶς τέταχε (τὸ ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων

Κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

Pollux V, 47. Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίονος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου ὕῤῥαν Κύραξ, Ἄρπυια, Χάρων, Λυκόττας.

226. Hesychius, Πεζοφόροις ζώμασιν : Αἰσχύλος Τοξόταισιν, ὥσπερ πέζαν ἐχούτων τῶν χιτώνων, τινὲς δὲ ποδήρεσι. Πεζοφόρα ζώματα ex Æschylo memorat Pollux VII, 51.

ΤΡΟΦΟΙ.

Vide ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

Ὑψὼ pro Ὑψιπύλη dixit : vide ad fragm. 196.

227. Hesychius, Ἀποκορτσωσαμένειαι : ἀποκειρασάμεναι. κόρσας γὰρ τὰς τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ.

228. Scholiasta Apollonii I, 773. Αἰσχύλος δ' ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτὰς (τὰς Λημνίας) ἐπελθούσας χειμαζομένοις τοῖς Ἀργοναύταις, μέχρις οὗ ὅρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποῤῥῆσι μηγήσεσθαι αἰταῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. III. p. 113. De Æschyli Sophoclis et Euripidis Philocteta disputavit Dio Chrysostomus orat. LII. cujus verba emendavit Hermannus p. 113, 114.

229. Stobæus CXX, 12.

Ὦ Θάνατε Παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν·
μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ἰατρὸς, ἅλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.

Maximus Tyrius XIII. p. 241. Reisk. Ὦ ποῖ, ἀῤῥήσω σε; ὁ Φιλοκτήτης λέγει· ἄνδρωπε ἄφες καὶ μὴ βόα μηδὲ λοιδορεῖ τοῖς φιλτάτοις μηδὲ ἐνόχλει τὴν Δημνίων γῆν· ὦ Θάνατε Παιάν. Versu tertio utitur Plutarchus Moral. p. 109 f.

230. Suidas

Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

ἐπὶ τῶν δυσχρήστως παρατεινόντων τοῦτο λέγεται' φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. Versus proverbialis apud Plutarchum Moral. p. 476 b. apud Diogenian. IV, 88. Apostolium VIII, 30. p. 94.

231. Aristotelis Poet. c. 37. (22, 13.) Οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος αὐτὶ κυρίου εἰωθότος γλῶττων, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εἰτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε

Φαγέδαιναν, ἣ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκε.

232. Athenæus IX. p. 394 a. Κὰν Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρηκεν (Αἰσχύλος).

233. Aristophanes Ranar. v. 1430.

Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.

ubi scholiasta, Ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτήτου Αἰσχύλου.

234. Plutarchus Moral. p. 1087 f. Ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτήτης ἱκανός.

Οὐ γὰρ ὁ δράκων (φησὶν) ἐνῆκεν, ἀλλ' ἐνῆκεσε δεινὴν στομωτὸν ἕκφυσιν ποδὸς λαβών.

235. Scholiasta Homeri Odyss. ξ, 12. Ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φυτῶν μελανδρυὸν φησιν, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτήτῃ

Κρεμάσασα τόξον πίτνος ἐκ μελανδρύου.

Apud Eustathium p. 1748, 57. est κρεμάσας. Hermannus p. 121. κρεμαστὰ τόξα.

236. Photius p. 326, 9. Ὀκόρνους : τοὺς πάρεδρους. Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ.

ΦΙΝΕΥΣ.

237. Athenæus X. p. 421 f. Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ

Καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γράθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

238. Pollux VII, 91. Ἅλδεια Κριτίας καλεῖ, εἴτε πίλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιελήματα ποδῶν, ταῖτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φοινίσσαις Αἰσχύλος

Πέλλυτρ' ἔχουσιν εἰθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Πέλλυτρα memorat X, 50. et ex Æschylo II, 196.

239. Scholiasta Euripidis Phœniss. v. 942. Οἱ περιλειφθέντες τῶν σπαρτῶν (ἐν τῇ πρὸς Κάδμον μάχῃ), ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος, Οἰδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ Ἐχίων.

Apud Poll. VII, 91. recte cod. Paris. ἐν Φριξῖ. Alterum autem fragm. Schuetzii conjecturæ debetur. Nullæ igitur fuerunt Æschyli Φοίνισσαι. V. Herm. Opusc. vol. VII. p. 191.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

240. Athenæus IX. p. 402 b. Ἀσχίδωρον —· Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίᾳ συΐ φησιν

Ἑδυ δ' ἐς ἅντρον ἀσχίδωρος ὡς.

Attulit Eustathius p. 1872, 6. Grammaticus Bekkeri I. p. 457, 21. Ἀσχίδωρος : παρ' Αἰσχύλῳ ὁ

ἐκ τῆς ἰδίας ἀλκῆς ἄσκητα δωρούμενος, οὗν Βίαιος. Ἰταλῶται τὸν στέφανον ἀσχέδωρον καλοῦσιν.

241. Eratosthenes in Catasterismis c. 22. Περσεύς.—ἔοικε δὲ καὶ ἅρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ὁ Φορκίτι φησὶν ὁ τῶν τραγῳδῶν ποιητής. Eadem Hyginus Poet. Astron. II, 12.

ΜΥΡΤΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. V. p. 156.

Scriptor vitae Æschyli, Διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωφοβόητα παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῷ Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας (τρίτου μέρους Ρ. Victorius apud Spanhemium ad Aristoph. Ranar. v. 942) ἐπεκαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη. ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. Aristophanes Ranar. v. 942.

Πρῶτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρῦζοντας οὐδὲ τοντί.

ubi schol. ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράμασί τινα κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος Λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως. εἰκὼς τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα ἢ Ἕκτορος λύτροις, ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν (de hoc non cogitandum), ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν (id Victorius haud dubie μερῶν crat scripturus) οὐδὲν φθέγγεται.

242. Pollux VII, 131. Τῷ φορτηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξὶν ἢ Λύτροις

Ἀλλὰ ναυβάτην
φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

243. Stobæus CXXV, 7. Αἰσχύλου Ἕκτορος
Καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
τὸ γοῦν κακουργεῖν ἀμφιδεξίως ἔχει
καὶ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσίς ἐσθ' ὑπερτέρα
καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.

V. 2. Codices ὁ γοῦν.

244. Athenæus II. p. 51 c. Μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος

Ἀνὴρ δ' ἐκείνου ἓν πεπαίτερος μόρων.

Ad hunc versum respiciunt Pollux VI, 46. Photius p. 275, 19. Eustathius p. 211, 17.

245. Hesychius, Ἀδίοπον: ἄναρχον, ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυξί. δίωποι οἱ τῆς νεὼς φύλακες. Conf. fragm. 213.

246. Hesychius, Ἄροτον: τὸν ὁλκὸν τοῦ Ἕκτορος, ἢ τὴν ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί.

247. Hesychius, Διαπεφρυγμένη βίος: Αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φθορὰ (codex φθορὰ) συντετέλεσται· ἢ διεληλυθὲν ὁ χρόνος.

248. Hesychius, Ἐπιστροφαί: διατριβαί, δίαιται. Αἰσχύλος Φρυξί.

249. Hesychius, Ἀγναστά: ἃ ἂν τις ἁγίσαιτο, οἷον ἁγιαστά. Αἰσχύλος Φρυξί. Codex φρά.

250. Schol. Euripidis Androm. v. 1. Ἔφυσι δὲ καὶ τὴν Χρύσην καὶ τὴν Λυρησσὸν ἐν τῷ τῆς Ὀλύμπου πεδιάδι τάσσουσιν, ὡς ὁ Αἰσχύλος Λυρησσίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν· ὕθεν καὶ ξένως ἱστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων

Ἀνδραίμονος γένεθλον * * Λυρησσίου,
ὄθενπερ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

251. Schol. Homeri Iliad. χ. 351. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν.

252. Τιτῆναι: βασιλίδες (Αἰσχύλος ἐν Φρυξὶν addit Sopingius) ἢ Ἕκτορος Λύτροις.

253. Athenæus I. p. 21 f. Ἀριστοφάνης ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλον λέγοντα "Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν." καὶ πάλιν "Τοὺς Φρύγας οἷδα θεωρῶν, | ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσάμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα | πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντες." De his dixi ad Aristophanis fragmenta p. 514.

254. Schol. Homeri Iliad. β, 862. Οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχειν. Eadem Eustathius p. 364, 42.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

Phrynichus Bekkeri I. p. 73, 10. Ψυχαγωγός: —οἱ ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας. τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δράμα Ψυχαγωγούς.

255. Scholiasta Homeri Odyss. λ, 134. Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς

Ἑρωδιὸς γὰρ ὑψίθεν τοτώμενος
ὄνθῳ σε πλήξει, νηδυὸς χειλώμασιν.
ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.

Vide Valckenar. Diatrib. p. 286.

256. Aristophanes Ranar. v. 1297.

Ἑρμᾶν μὲν πρύγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

ubi scholiasta, ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν.

257. Hesychius, Δρώπτειν: διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.

258. Pollux X, 10. Αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εἴροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς
Καὶ σκευοθηκῶν ναντικῶν τ' ἐρειπίων.

259. Photius p. 534, 1. Σταθερόν:—τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς "Σταθεροῦ χεύματος." Apud Suidam χρήματος.

260. Schol. Apollon. III, 846. Ὅτι δὲ τὴν Δαΐραν Περσεφώνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφώνην ἐκδεχόμενος Δαΐραν. Conf. Eustathium p. 648, 40.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Hermanni dissertatio in Opusc. vol. VII. p. 343.

261. Plutarchus Moral. p. 17 a. Οἷον ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὁμήρου
Ἐν δ' ἔτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,

ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, μέτε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦεν.

ᾤχετο δ' εἰς Ἀίδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων,
τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὕλην τῷ μέθῳ περιέθηκεν, ἐπιγραψάμενος Ψυχοστασίαν, καὶ παριστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἑνὶμὲν τὴν Θέτιν, ἑνὶδὲ τὴν Ἠώ, διομόσας ὑπὲρ τῶν νίκων μαχομένων. Pollux IV, 130. Ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογείου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκιμπῆν ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. ἡ δὲ γέρανος μηχάνημά τί ἐστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἁρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται ἡ Ἠὼς ἁρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ Μέμνονος.

262. Hesychius, Ἀνηκίδοτοι: ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ. Grammaticus Bekkeri I. p. 402, 25. Ἀνηκίδωτοι: ἄνευ ἀκίδος. Quae vera scriptura est. Simplex ἀκιδωτός memorat idem grammaticus p. 371, 24.

263. Hesychius, Αὐριβάτας: Αἰσχύλος τὸ αὖρι ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳ οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων (ταχυβήμων Salmasius). Conf. Bekkeri Anecdota I. p. 464, 8.

264. Strabo XV. p. 728. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Ad Ψυχοστασίαν refert Butlerus.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

265. Longinus περὶ ὕψους III.

* * *

καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσαν καὶ καταῤῥακώσομαι.
νὺν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ πλεκτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἑξῆς. Ioannes Siceliota apud Ruhnken. ad h. l. Φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Æschyli) ἐν τῷ τῆς Ὠρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγόσι φυσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἰαμβεῖα, ἐπιλαθόμενος. διὸ καὶ Σοφοκλῆς (οὐ add. Ruhnk.) μιμεῖται. λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κἀ τῶν φιλολόγων. V. 1. μὴ addidit Tollius.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

266. Plato de Republica II. p. 383 a. Πολλὰ ἄρα Ὁμήρου ἐπαινοῦντες ἅλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχύλου, ὅταν ᾖ ἡ Θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ᾄδοντα ἐνθαρσύνειν τὰς εἰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίους,
ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παιᾶν' ἐπεσφραγίσθη εὐθυμίαν ἐμε.
κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀφευδὲς στόμα
ἐλπιζον εἶναι, μαντικὴ δ' ἦν τελετὴ
ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτὸς ἐστιν ὁ κτανὼν
τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

267. Stobæus Eclog. Phys. I. 4. vol. I. p. 118. Heeren. (p. 9. Canter.) Αἰσχύλου

Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

268. Theophilus ad Autolycum II, 54. p. 256. ed. Wolf. Καὶ ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αὖθηνίως καταλαμβάνειν καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανε λέγων

Τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς
καὶ τύμπλακημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

269.

Ὀρῆς δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην
εὖδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ·
ἕξῆς δ' ὀπηδεῖ δύσμιον, ἄλλοθ' ὕστερον,
οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ κακὸς εἰργασμένα,
ἅ τι δ' ἂν ποιῇς, νόμιζ' ὁρᾶν θεούς τινα.

Affert hos versus, in quibus plura sunt minime Æschylea, Theophilus ibidem et omisso nomine poetæ et quibusdam aliter scriptis Stobæus I. 1.

270. Stobæus Eclog. phys. II. 8, 10. vol. II. p. 340. Αἰσχύλου

Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

271. Stobæus Florileg. III, 1.

[Ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς.]
Ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς, σοφός.

Priorem versum, qui non videtur Æschyli esse, omittit codex optimus.

272. Stobæus IV, 16.

Ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχὲς ἄφρον.

273. Stobæus IX, 23. scholiasta Homeri Iliad. β, 114. Eustathius p. 188, 44.

Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Attulit etiam Sextus in Fabricii Biblioth. vol. XII. p. 626. addito alio Æschyli versu

Ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

274. Stobæus XVIII, 13.

Κάτοπτρον εἶδους χαλκὸς ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

275. Stobæus XX, 13.

Ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.

Ex Promethei v. 378. Ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι detortus putatur.

276. Stobæus XXVII, 2.

Οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστεις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.

277. Stobæus XXIX, 21.

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συστενάζειν θεός.

Euripidi tribuit Trincavelli editio et Apostolius XIX, 98. Fortasse excidit Æschyli Persarum versus 742. ἀλλ' ὅταν σπείδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς συλλαμβάνει.

278. Stobæus XXIX, 24.

Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

279. Stobæus XXXIV, 5.

Πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

280. Clemens Alexandr. Strom. VI. p. 620.

Οἶκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα
καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοὺτον μένειν.

Priorem versum affert Stobæus XXXIX, 14. Sophocli tributum.

281. Stobæus XLV, 14.

Κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

282. Stobæus XCVIII. 49.
Τὸ γὰρ πρότιτον σπέρμ' ἐφίμερα φρονεῖ
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

283. Stobæus CXV. 10.
Ῥῆσις γὰρ ἡδὺς ἐστὶν ἐνδικώτερον.

284. Athenæus VII. p. 303 c. Μνημονεύει δὲ τοῦ θύτου καὶ Αἰσχύλος λέγων
Σφίγγας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους
ὃν ἀστεναχτὶ θυνοῦς ὡς ἡνέσαχετο
ἄκμονος.
καὶ ἑξῆς
[illegible] θλιπτος ἄκμων.
ὃς τοῦ ἕτυπον τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος. Versum postremum afferunt Ælianus de N. A. IX, 42. Plutarchus Moral. p. 979 e. Apostolius Proverb. X, 38.

285. Athenæus XI. p. 491 a.
Αἱ δ' ἐπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῆ
κλαίουσαν, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.
ἀπτέρους αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμοιωμίαν. Ad Heliades refert Hermannus in Opusc. vol. III. p. 141.

286. Eusebius Præp. Evang. XIII, 3.
Ἀλλ' οὔτε πολλὰ τριήματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
θυήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίοι,
οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ
φεύγει τι μᾶλλον τῶν πετρωμένων μόρων.

287. Plutarchus Moral. p. 106 c.
Ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,
ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

288. Plutarchus in vita Demetrii c. 35. p. 905 d. Διὸ καί φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χείροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναβλέψαντα τὸ Αἰσχύλειον
Σύ τοί μ' ἔθρασας, σύ μ' ἐκπαίδευσ μοι δοκεῖς.
Repetit hæc in Moral. p. 827 c. ubi με φυσᾷς scriptum et μοι omissum. Grotius καταφθιεῖν δοκεῖς.

289. Ælian. de N. A. XII, 8. Ζῶόν ἐστιν ὁ πυραύστης, ὑπερροὴν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρὸς καὶ προσπέταται τοῖς λύχνοις ἐν ἀκμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήθεσθαι, ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ μύμης εἶτα μέντοι κατατήκεται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς λέγων
Δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.
Attulerunt Suidas in πυραύστου, Zenobius V, 79. Apostolius XX, 65.

290. Scriptor dissertationis de Nilo, quæ libro secundo Athenæi subjecta est p. 165. ed. nostræ, Αἰσχύλος
Γένος μὲν αἰνὸν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι
Λίθωσίδους γῆς, Νείλος ὃν' ἐπτάρροος
γαῖαν κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρίᾳ,
ἥλιος ἐν ᾗ πυρωπὸς ἐκλάμψας χρόνῳ
τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλὴς
Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη
ἀμήσασιν Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.
V. 2. correxi librorum scripturam ἔνθα Νείλος [illegible].

291. Aristoteles II. A. IX, 49. Μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος πεποίηκεν ἐν τοῖσδε
Τοῦτον δ' ἐπώπτην ἕποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
πεποικίλοκε κἀποδηλώσας ἔχει
ὄρασίν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ,
ὃς ἦν μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν
κίρκου λεπάργυρον. δέο γὰρ οὖν μορφὼς φανεῖ
παιδὸς τε χαὐτοῦ ηὐδύος μιᾶς ἄπο.
νέας δ' ὑπῶρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς,
στικτὴ νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
ἀεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἅπ' ἄλλον εἰς τόπον
δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικεῖ.

292. Clemens Alexandr. Strom. IV. p. 494.
Τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

293. Clemens Alexandr. Strom. V. p. 558.
Ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλὴς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.

294. Plutarchus Moral. p. 950 c. Τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε "Παῦ' [illegible] δίεργε πυρός."

295. Clemens Alexandr. Strom. V. p. 603.
Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός.
Ζεύς τοι τὰ πάντα χὠ τι τῶνδ' ὑπέρτερον.
V. 2. χὤ τι] χωρεῖ Euseb. Præp. Evang. XIII. p. 681.

296. Aristides II. p. 292. Μὴ μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε παρασπιστὴς μήτ' ἐγγὺς εἴη ἄστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρέποντα.

297. Plutarchus Moral. p. 36 c.
Θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

298. Scholiasta Homeri Iliad. π, 542.
Ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζύγοῦσι καὶ δίκη,
ποῖα ξυνορῖς τῶνδε καρτερώτερα;

299. Scholiasta Aristoph. Nubium v. 1128.
Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.
Non nominato auctore afferunt Stephanus Byz. in Αἴγυπτος, Suidas in δεινοί, Zenobius III, 37. Diogenianus IV, 35.

300. Scholiasta Nubium v. 1367. Μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ᾖδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὁμήρου μετὰ δάφνης. παρὰ τὸ Αἰσχύλου, οὗνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμωνες.

301. Aristophanes Ranar. v. 716.
Τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.
ubi scholiasta, Δίδυμός φησι παρὰ τὸ Αἰσχύλου· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ
Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

302. Eustathius p. 641, 59.
Οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ.

303. Eustathius p. 1484, 48. Λίθίοπα γοῦν φωνὴν Αἰσχύλος λέγει, καὶ,
Πότερα γυνή τις Λιθίοψ φανήσεται;

304. Eustathius p. 1625, 43.
Λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίρετον.
Legebatur νεαίτερον. νεαίρετος Agam. 1063. 1065.

305. Eustathius p. 1923, 61. Αἰσχύλος "Ὡς λέγει γέρον γράμμα."

306. Athenæus II. p. 67 f. Παρ' Αἰσχύλῳ "Διαπλώσας πόντον."

307. Athenæus III. p. 99 b. Αἰσχύλος τὸν "Αιδην ἀγνοῆσαι εἶπε.

308. Athenæus XIV. p. 632 c.

Εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

309. Athenæus IX. p. 375 d. Αἰσχύλος φησὶν

Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γάρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

καὶ πάλιν

Λευκὸς, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί.

καὶ ἔτι

Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
ἢ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν εἱργάσατο κακὰ
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τέρθ' ὧνω κάτω.

310. Athenæus XII. p. 528 c. Τοὺς δὲ Κουρῆτας Φίλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

Χλιδᾶν τε πλύκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς·
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾕνεσαν.

παρθένου ἁβρᾶς epitome et Eustathius p. 1292, 55.

311. Athenæus XIII. p. 573 b. Καταλέξω δέ σοι, Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλον περὶ ἑταιρῶν —.

312. Philo p. 886 d.

Ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἰρὺν αὖδασον, ξένε;

Hyginus Poet. Astron. II. 37. *Homerus hunc eundem locum* (Pagasas) *in Thessaliæ finibus esse demonstrat; Æschylus autem et nonnulli aiunt a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse conjunctam.*

313. Strabo VI. p. 258. Ὀνομάσθη δὲ Ῥήγιον εἴθ', ὡς φησιν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβὰν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε κἀκείνος εἴρηκεν "Ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλῄσκεται."

314. Strabo VIII. p. 341. Καὶ Αἰσχύλος

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Ex Strabone Eustathius p. 305, 34.

315. Strabo VIII. p. 387. Τῶν δὲ λοιπῶν πόλεων τῶν Ἀχαϊκῶν εἴτε μερίδων Ῥύπες μὲν οὐκ οἰκοῦνται· τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγιεῖς καὶ Φαρεῖς. καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει που

Βοῦραν θ' ἱερὰν τε καὶ κερωνίας Ῥύπας.

Casaubonus Ἱερὰν τε Βοῦραν καὶ—Photius p. 492, 10. Ῥύπες: τῶν Ὀλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως Αἰσχύλος.

316. Strabo IX p. 393. Αἰσχύλος εἴρηκεν

Αἴγινα δ' αὖτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

317. Aristophanes Ranar. v. 1280. ex Æschylo Κέδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανε μὲ παῖ.

et v. 1283. (ex Ἱερείαις)

Ἐπιμελοῦ μελιστὸς ἐμοὶ γενοῦ Λιτυερσέλας σὺ πέλας οἴγειν.

318. Aristophanes apud Pollucem VI, 80. ex Æschylo

Ὀξυγλίκειάν τ' ἄρα κοκκιεῖς βύσαν.

319. Scholiasta Pindari Nem. X, 31.

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εἰναία δάμαρ.

320. Pollux VII, 78.

Σὺ δὲ ἀπαθητοῖς τριμιτίνοις ἐφώπασαι.

321. Pollux VII, 167. Αἰσχύλος δ' ἂν οἰκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν

Λούσαι γε μὴν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον.

Ἀλλ' ἐκ μεγίστων εἰμαρῶς λουτηρίων.

Alter versus aperte Æschyli est: prior, cujus vera scriptura Falckenburgii libro debetur, ad præcedentia Pollucis verba pertinct, sive Æschyli sive alius est. Ad Glaucum Pontium hæc refert Hermannus Opusc. vol. II. p. 69.

322. Etymolog. M. p. 149. extr.

Τραπεῖται. κτραπεῖ, ἐξ οὗ ἐστι τὸ κτραπεῖν.

323. Etymolog. M. p. 271, 18.—Οἱ δέ φασι σπιδίος, πολλοῦ καὶ μακροῦ. καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται· οἷον "Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ." Σπίδιον πεδίον ex Æschylo Eustathius p. 882, 58.

324. Etymolog. M. p. 450, 36. Θίς: καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ "Θινὸς ἐμβολὰς ἁλός."

325. Etymolog. M. p. 537, 47.—Καὶ νεοκρᾶτας σπονδὰς Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας.

326. Plato de Republ. VIII. p. 563 b. Οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. Hoc Æschyli dicto utuntur Plutarchus Moral. p. 763 b. Themistius p. 52 b.

327. Plato de Republ. VIII. p. 550 c.

Ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον.

328. Etymolog. M. p. 490, 11. Ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα "Κάπηλα προσφέρων τεχνήματα." Eadem Suidas in κάπηλος.

329. Eustathius p. 1183, 18. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐπιτήδειος ἐδόκει πρὸς καθαρμὸν ὁ σὺς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ

Πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
αὐτὸς σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χερός.

330. Eustathius p. 1157, 33. Αἰσχύλος δέ φησι καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα, ἔνθα καὶ φιμοῦς λέγει αὐλωτούς, διὰ τὸ κώδωνας, φησὶ, προσήφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προΐενται. γράφει οὖν οὕτως

Ὅς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους
ἐμπνέοντας αὐλῶν' ἐπὶ τάφρου φιμούς.

Ad Glaucum Potniensem refert Hermannus Opusc. vol. II. p. 64. Conf. Hesych. in αὐλωτοὶ φιμοί.

331. Schol. Aristoph. Equitum v. 361. Σχολίδας: βοὺς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευρικά, ὡς Αἰσχύλος.

332. Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. Ὦ Κρανααὶ πόλις: τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

333. Τὸ ψιλῆς ψιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ μεμορατ scholiasta Homeri Iliad. ε, 9. et Eustathius p. 515, 11.

334. Eustathius p. 706, 50. Αἰσχύλος φησὶν· "Ἐν ἕρμιγμα πᾶδοι."

335. 336. Eustathius p. 1533, 50. Στόμις παρ Αἰσχύλῳ ὁ ὦσπερ στόμιατι ἀντερείδων χαλινοῖς (ἵπποις). In στόμα corruptum ap. Polluc. II, 100. qui per τραχὺν explicat.

337. Μεμβλέζειν ex Æschylo affert Eustathius p. 440, 25. 1695, 49. ἀναμεμβλέζει est in Prometheo v. 743.

338. Stephanus Byz. Λίνηθος· ὄρος. Αἰσχύλος.

339. Tzetzes ad Lycophr. v. 1247. Οἰόννος ὁ Διόνισος, ὡς θεὸς οἶνου εὑρετής, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ

Πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ξευκτήριε.

Ad hunc versum spectat Harpocratio in Θεοίνιον.

340. Pollux II, 125. Ἀπειρολάλητος Αἰσχύλος. Est ex Arist. Ran. 839.

341. Pollux VI, 40. Παμπώπηρος δὲ ὁ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγὰς, εἰ καὶ Αἰσχύλος ἐχρήσατο.

342. Pollux VII, 60. Ἡ δὲ μανδύη ὁμοιόν τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ. τίνων δέ ἐστιν, ὡς μὴ περιερχώμεθα κ[illegible] Αἰσχύλος φησί

Λεοντόκτονος μανδύα μαστὸν χιτών.

343. Pollux VII, 177. Καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἀλαβαστροφόρον.

344. Pollux X, 180. Αἰσχύλον εἰπόντα "Ὀστέων στέγαστρον." Fortasse in Ὀστολόγοις.

345. Hesychius, Ἐδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος. Ἐδανὸν est in Agam. v. 1407.

346. Hesychius, Ἠριγένεια:—καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ λέαινα ἠριγένεια, ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι.

347. Hesychius, Ἴττυγα· ἐκπληκτικὰ Αἰσχύλος.

348. Hesychius, Κεχρηματεῖσθαι (?)· πεφρύχθαι. Musurus κεχρημαπίσθαι. Fort. κεχρωματίσθαι.

349. Hesychius, Σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος ὑπισθοβριθὲς ἔγχος ἴφη.

350. Etymol. M. p. 93, 49. Ἄμφις· τοῦτο οὐ συγκοπῇ, ἀλλὰ μετασχηματισμοῦ. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραος Ἄμφις, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ.

351. Etymol. M. p. 151, 48. Ἀσαλής· ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος "Ἀσαλὴς μανία." Eadem grammaticus Bekkeri I. p. 450, 28.

352. Etymol. M. p. 161, 15. Ἀσχαδές· ἀκατάστατον. Αἰσχύλος.

353. Etymol. M. p. 182. extr. Ἄχνη:—Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν.

354. Etymol. M. p. 279, 17. Τρισόζωος παρὰ Αἰσχύλῳ. In Etymologg. Gud. p. 585, 14. Τρισόζιος παρ' Αἰσχύλῳ. Sylburgius τρισσόζωος.

355. Etymol. M. p. 346. extr. Ἐξαυστήρ· σημαίνει σκεῦός τι. παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐστὴρ καὶ ἐξαυστήρ. Αἰσχύλος. Vide Vulckenar. Anim. ad Ammon. p. 33.

356. Etymol. M. p. 674, 20. Πλάστιγξ· ἡ μάστιξ ἀπὸ τοῦ πλήσσειν, παρ' Αἰσχύλῳ. V. Choëph. 290.

357. Photius p. 52, 20. Αἰσχύλος "Ζεῦγος τεθρίππων." Conf. Etymologg. M. p. 409, 46.

358. Plutarchus Moral. p. 116 f. Καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος

Ἀνδρῶν γὰρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεούς.

Euripidi hæc tribuuntur ab Stobæo CVIII, 43, ubi Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν—.

359. Plutarchus Moral. p. 625 d. Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπίσχοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται. καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν

Σὺ δὲ
ἄπωθεν εἶδες αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν
ὁρᾷς, γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

360. Plutarchus Moral. p. 434 a. Καὶ μετάλλων ἴσμεν ἐξαμαυρώσεις γεγονέναι καινὰς, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργέιτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἴρηκε

Λαβὼν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικὸν ξίφος.

Xylander αὐτόθηκτον. Valcken. ὑδρόθηκτον.

361. Plutarchus Moral. p. 454 e. Καθάπερ οὖν τὴν φλόγα φριξὶ λαγῴας ἀναπτομένην καὶ φρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥᾳδίον ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνέλεν

Ὑψηλὸν ἡ βάσασα τεκτόνων πόνον,
ὥς φησιν Αἰσχύλος—. ἠβήσασα Heathius.

362. Proclus ad Hesiodi Ἔργ. v. 176. Τουτέστι τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἤτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον Τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή. Pertinct ad Prometheum: vide Hermann. de Prometheo soluto p. 20.

363. Plutarchus Moral. p. 1057 f. Γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ καὶ κατ' Αἰσχύλον

Ἐξ ὀσφυαλγοῦς κἀδυνοσπάδου λυγροῦ
γόητος

εὐπρεπὴς, θεσπέσιος, καλλιμορφίμου.

364. Suidas, Ἀποφώλιοι· ξένοι (ξένοι grammaticus Bekkeri I. p. 439, 12.), οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὥς φασιν οἱ Ἴωνες. Hesychius, Ἀποφύλιοι· ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος (excidit nomen fabulæ) σατυρικῷ.

365. Plutarchus Moral. p. 358 c.

Ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα,
κατ' Αἰσχύλον.

366. Plutarchus Moral. p. 293 a. Τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστι καὶ χαμιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπιλητὸ τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὔξησιν. ὅταν γοῦν ἀναβραμώσιν μέγεθος λάβῃ, καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλου.

367. Hesychius, Ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐνιαυτ. γινομένων. κέχρηνται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης.

368. Orio Etymolog. p. 26. 4. Τὰ εἰς ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος
Δέσποινα νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ.
Suidas, Ἄναξ : ὁμοίως. οὕτως Αἰσχύλος.

369. Pollux VII, 61. Καὶ κλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμάμενναν Αἰσχύλος κέκληκεν. Conf. Hesychium h. v.

370. Etymol. M. p. 118, 22. Ἀπάργματα : λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δέ ἐστι τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα. ἦν γὰρ τι νομικὸν τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ.—ὅτι δὲ καὶ ἐγείοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον Αἰσχύλος μαρτυρεῖ.

371. Schol. Soph. Electr. v. 283. Ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. Αἰσχύλος
Οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.
Schol. Homeri Iliad. ψ, 10. Αἰσχύλος
Οἵ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα.

372. Schol. Soph. Œd. Col. v. 1047. Τὰ ἐν Ἐλευσῖνι τέλη φησὶ, καὶ εἴη ἂν λαμπάσιν ἀκταῖς λέγων ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δᾴδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος φησὶ
λαμπτῆρσιν ὑστριπτοῖσι λιπαῖθων στέγει.

373. Schol. Soph. Œd. Col. v. 1049. Τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος
Ἔφριξ' ἔρως δὲ τοὔδε μυστικοῦ τέλους.
ἔρωτι Brunckius.

374. Schol. Thecoriti II, 36. Ἰδρίοντο δὲ αὐτὴν (τὴν Ἑκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥς φησιν Αἰσχύλος
Δέσποιν' Ἑκάτη
τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.
unus liber πρόδομος. Aristides vol. I. p. 17. Ἀλλ' ὦ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ἦσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν (τῶν omittunt codices) πατρῴων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων ἀ νύκτωρ μοι [illegible].

375. Schol. Pind. Pyth. II, 18. Ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς, ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ Αἰσχύλος "Ἐναγώνιε Μαῖας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ."

376. Schol. Apollon. Rhod. I, 473. Αἰσχύλος τὰς Βάκχας χαλιμάδας ἔφη. De hoc vocabulo dixit Nœkius in libro de Chœrilo p. 217. χαλίκρητοι σπονδαὶ ex Æschylo Eustathius p. 1471, 2.

377. Schol. Apollon. Rhod. IV, 1348. Στέρφεσιν αἰγείοις : τοῖς δέρμασιν· ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἕλκνος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἵρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένεος, οὐχ, ὡς τινες, μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὄθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται.

378. Eustathius p. 827, 31. Οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μήκλου, φασὶν, ἅμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην, ἡ κωμῳδία μάκλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφερείας δίνγρον.

379. Athenæus III. p. 86 b. Αἰσχύλος δὲ ἐν Πέρσαις τὰς ἀνήρους τοὺς νήσους (corr. Πέρσαις τινὰς νήσους) ιηριτοτρόφους εἴρηκεν. Neque hæc in Persis leguntur neque vocabulum ὑπόξυλος, quod ex hac fabula attulit scholiasta Hermogenis, cujus verba Bastius ad Gregor. p. 241. et Bekkerus in Anecdotis III. p. 1073. ex codice Parisino ediderunt. Conf. Hermann. Opusc. vol. II. p. 84. Blomfild. præf. ad Persas p. XXVII.

380. Ammonius p. 69. Θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων.—καὶ Αἰσχύλος
Βοῆς τοιοῖδε πράγματος θεωρὸς ὤν.

381. Plutarchus Moral. p. 389 a.
Μιξοβάβαν γάρ, Αἰσχύλος φησὶ, πρίπει
διθύραμβον ὑμαρτεῖν
σύγκωμον Διονύσῳ.
σύγκωμον Porsonus ad Toupium vol. IV. p. 490.

382. Aristophanes Ranar. v. 913. 914.
Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
ubi scholiasta, Παρόσον Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν· ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.

383. Macrobius Saturnal. I, 18. Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit—. Ad eandem sententiam Æschylus "Ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Καβάϊος ὁ μάντις." Καβάϊος Barnesius ad Eurip. Bacchar. v. 408. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 80.

384. Stobæus CXXI, 17. Αἰσχύλου (?)
Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εἰπορώτερος.
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
κρείσσων κακῶς πάσχοντα.

385. Photius p. 188, 24. Κυντερώτατα καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὔξουλος—Φερεκράτης—καὶ Αἰσχύλος.

386. Photius p. 206, 18. Λάμπουρις : ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ. Æschyli nomen omittit Hesychius.

387. Photius p. 246, 23. Μαραθώνιον ποίημα : Αἰσχύλος. εἰδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ.

388. Photius p. 286, 8. Ναρὰς τε Δίρκης : ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.

389. Photius p. 331, 2. Ὁμάματα : τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος. Hesychius, Ὁμίχματα : οὐρήματα.

390. Photius p. 353, 17. Ὄστρακον : τῶν τοῦ ὠοῦ. Αἰσχύλος. Hesychius, Ὄστρακον : [illegible].

391. Photius p. 361, 11. Οὐρανιζέτω : πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνείσθω. Αἰσχύλος. Οὐρανίζετο : πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνίτο.

392. Photius p. 427, 9. Πεφρασμένος : παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Æschyli nomen omisit Hesychius.

393. Photius p. 447, 14. Πρέψαι : τὸ ὁμοιῶσαι. Αἰσχύλος.

394. Photius p. 497, 14. Σάλα : φροντίς. οὕτως

Αἰσχύλος. Similis formæ vox est μάνα, de qua Photius p. 246, 4.

395. Schol. Homeri Iliad. ξ. 200. Ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἑστώσας ἐν ἀπείροσι σχήμασι

Ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περίστητ', ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι
ἐξῆσθε.

Vulgo παρίστατε. Correxit Hermannus Opusc. vol. II. p. 325. Eadem in schol. ad Odyss. α, 98. ubi περίστατε.

396. Eustathius p. 995, 1. Τρωτὸς ὅλον ἦν ὁ Ἄλας τὸ σῶμα καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους.

397. Schol. Aristoph. Avium v. 1679. Καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησί. Conf. Agam. v. 1050. Χελιδόνος δίκην ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένην.

398. Pausanias VIII, 37, 6. Δήμητρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι, καὶ οὐ Λητοῦς, ὕντα Αἰγυπτίων τῶν λόγων Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας.

399. Hesychius, Ἀλλαιός: ὁ παλαιός, ἄφρων. Αἰσχύλος. Immo ἀλεύς.

400. Athenæus VIII. p. 362 f. Τὰς δὲ τοιαύτας εἰσαγίας Αἰσχύλος καὶ Εἰριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ [illegible].

401. Etymolog. Gudianum p. 378, 38. Μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιὸν, ὡς καὶ Αἰσχύλος "Ἐν μανοστήμοις πέπλοις" τοῦτ' ἔστιν ἀραιοῖς. Eadem ex aliis codicibus ediderunt Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 41. Ruhnkenius ad Timæum p. 177. Blochius ad Etymolog. M. II. p. 957. μανοστήμοις ex hoc loco Hesychius. Id prima syllaba correpta dixisse poeta videtur. Quo non refutatur Phrynichi (in Bekkeri Anecdotis I. p. 51.) præceptum de prosodia adjectivi μανός.

402. Hesychius, Ἀσκεύοις: Ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Fortasse in perdita Choephororum parte lectum fuit. Ita γονίας, quod in Choephor. v. 1067. legitur, ex Agamemnone affert Hesychius, in qua fabula id non magis legitur quam quæ grammaticus Bekkeri p. 353, 11. attulit, χαλκὸν ἀθέριτον ὑσπίδος (ἀθέριστον ὑσπίδων Blomfildus) ὑπερτενῆ. De qua re dixit Blomfildus in præfat. ad Agamemn. p. IX. X.

403. Proverbium ab Zenobio VI, 14. ex Æschyli Ajace Locrensi allatum ad Sophocleam fabulam retuli. Contrario errore scholiasta Promethei v. 435. Phryges Æschyli Sophocli tribuit.

404. Etymolog. Gudian. p. 85, 44. Ἀστεμφῆς:—παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ συνεχῶς, οὗ μέμνηται Αἰσχύλος. Ita hæc emendanda ex codicibus Parisinis apud Bastium ad Gregor. p. 828.

405. Phrynichus Bekkeri p. 6, 13. Ἄτεγκτος παρηγορήμασιν: Αἰσχύλος. ἴσως δὲ ἀντὶ γενικῆς Ἀτ[illegible].

406. Phrynichus Bekkeri p. 6, 16. Ἀπαίρειν: τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης.

407. Phrynichus Bekkeri, p. 20, 13. Ἀναγκόδακρυς: ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.

408. Phrynichus Bekkeri p. 23, 12. Ἀκταινῶσαι:—Αἰσχύλος "οὐκέτ' ἀκταίνω" φησί, βαρυτόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθεῖν δύναμαι ἐμαυτήν. Ad Eumenid. v. 36. ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν retulit Ruhnkenius ad Timæum p. 21. qui aliorum grammaticorum de hoc verbo locos indicat.

409. Phrynichus Bekkeri p. 48, 21. Αἰσχύλος "Μὴ κακοῖς ἰῶ κακά."

410. Grammaticus Bekkeri I. p. 337, 8. Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ "φρὴν ἀγέλαστος."

411. Grammaticus Bekkeri I. p. 347, 32. Ἄειλα: τὰ πολύσκια χωρία κατὰ στέρησιν τῆς ἕλης. [illegible] Αἰσχύλου.

412. Grammaticus Bekkeri I. p. 349, 6. Ἀηδόνειος θρῆνος: Αἰσχύλος

Ὀρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον.

Codex ἀηδόνειον.

413. Grammaticus Bekkeri I. p. 363, 17. Αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν.

414. Grammaticus Bekkeri I. p. 368, 29. Ἀκνίσωτος οἶκος: ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος.

415. Grammaticus Bekkeri I. p. 372, 9. Ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς: ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος.

416. Grammaticus Bekkeri I. p. 382, 30. Αἰσχύλος "μέγαν ἀλάστορον" εἶπεν.

417. Grammaticus Bekkeri I. p. 383, 31. Ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν (immo ἄλκαθεῖν): Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

418. Grammaticus Bekkeri I. p. 421, 5. Ἀπέλληνοι: ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος.

419. Grammaticus Bekkeri I. p. 450, 4. Ἀρχῆθεν: οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ.

420. Grammaticus Bekkeri I. p. 450, 30. Ἄσαι: βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος.

421. Grammaticus Bekkeri I. p. 467, 9. Αὐτόκρανον λόγον: τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος.

422. Chœroboscus Bekkeri III. p. 1196. Τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

423. Chœroboscus Bekkeri p. 1391. Κραταίπλους ὁ ἰσχυρὸν πίλιον ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ.

424. Chœroboscus Bekkeri p. 1408. Πάλμυς Πάλμυν· τὸ γὰρ Πάλμεδυς ἐκὶ τοῦ δὸς κλιθὲν παρ' Αἰσχύλῳ ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον βασιλέως.

425. Scholiasta Aristophanis Lysistr. v. 1259. Πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσε: πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ· πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ στόμα. καὶ Σοφοκλῆς (Electr. v. 719.). Αἰσχύλος δὲ "Ἀφρὸς βορᾶς ἐρρυηκὼς στόμα." Porsonus

Ἀφρὸς βρότειος ἐρρύη κατὰ στόμα.

426. Harpocration. Μαλακίζομεν· Δημοσθένης θ΄ Φιλιππικῶν φησί, "μένομεν καὶ μαλακιζόμεθα." ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Μαγνῆτιν.

Ἔλα, δίωκ' ἀκμῆτι μαλκίων ποδί.

Legebatur ἐλάλω vel ἐλαλύω κεκμῆτι. Cottavit Hermannus Opusc. vol. VII. p. 194.

427. Æschyli de Saturno locus quidam memoratur in scholio lacero codicis Vaticani ad Rhesum v. 36.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

428. Plutarchus Moral. p. 331 d. Ἤσκει διὰ τῶν ὅπλων δεινὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλον

Ἐρεθίζων τελεσφόρους, ἐπ' ἀσπίδας.

Utitur hoc loco Plutarchus modo addito modo omisso nomine poetæ Moral. p. 317 e. 640 a. Vitar. p. 887 b.

429. Theophrastus Histor. Pl. IX, 15. p. 313. ed. Schneider. Καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν

Τυρρηνὸν γενεὰν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

EPIGRAMMA ÆSCHYLO ADSCRIPTUM.

Anthолog. Palat. VII, 255.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφέσαντο κόνιν.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

ΑΘΑΜΑΣ Α. Β.

1. Hesychius, Καταγνῶναι: ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι α'.

2. Scholia ad Aristophanis Nubium v. 257. Ἀθάμαντα δέ ἠ Νεφέλη δίκην αὐτῆ δῶσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε. προσαχθεὶς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγησόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. (Conf. schol. Pindari Pyth. IV, 288. Apostolium XIII, 46.) Ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους ὑπόκειται Ἀθάμας στεφανηφορῶν, ὥσπερ ἱερεῖον, δίκας εἰσπραττόμενος παρὰ Φρίξου. Ἄλλως. τοῦτο πρὸς τὸν ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γάρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενον. μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτὸν, παραγενόμενον Ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ῥύσασθαι, λέγοντα ὡς σῴζοιτο ὁ Φρίξου, δι' ὃν ἐμελλεν ἐκεῖνος τεθνήξεσθαι.

3. Hesychius, Ἔρκεσι: δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β'.

4. Hesychius, Ἐψία:—ὁμιλία. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β'.

5. Chœroboscus p. 307, 14. ed. Gaisf. Ἀγύναιξ —οὖν·

Ὡς ὧν ἅπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος.

παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθάμαντι.

6. Hesychius, Ἀγχῆρης: ὁ ἐγγύς. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

7. Harpocratio in Ἐπιπλον,—τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ἔπιπλα λέγουσι—Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

8. Hesychius, Ἐπιστήγματα: ἐπικελύματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. ubi Ruhnkenius apud Valckenarium ad Theocriti VI, 29. ἐπισίγματα corrigit.

9. Hesychius, Ἐχρωματίσθη: συνεχρώσθη. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

10. Antiatticista Bekkeri p. 106, 33. Λευκὴν ἡμέραν: τὴν ἀγαθήν. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

De Hesychii loco βρυαζούσης λειμῶνος vide ad Æschyli fragm. 4.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

11. Stobæus Ecl. phys. I, 4. vol. I. p. 130. Heeren. Σοφοκλέους (αἴαντι inargo Canteri)

Εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.

Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὅσιον φάος.

Priorem versum ex Sophocle affert Theophilus ad Autolyc. II, 54. p. 258. Alter si est Sophoclis, ex alio loco petitus est. Similis sententia Σοφοκλέους Αἴαντι tribuitur apud Stobæum I. 1. p. 124.

Τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας

δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἀδικον ἀμείβεται.

Athenæus XII. p. 546 b. Καί πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο—"Τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας."

12. Stobæus Floril. XLVIII, 5. Εὐριπίδου Σοφοῦ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσία.

"Senarium hunc Sophoclis esse ex Ajace Locro testantur Aristides tom. II. p. 288. Libanius Epist. XXXIII. Zenobius Prov. V. 98. Agellius XIII. 18. Platonis errorem, aliis jam antea notatum, ostendit Gataker, qui de hoc senario copiose agit tom. I. p. 173." Brunck. Alia dedi ad Aristophanis fragm. 289.

13. Stobæus XCVIII, 14. Σοφοκλῆς Αἴαντι

"Ἀνθρώπὸς ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον.

14. Stobæus CXIV, 6. Σοφοκλέους Οἰδίποδι

Τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ

τοιοῦσδ' ἰδοις ἂν, οἷός ἐστι νῦν ὅδε,

καλῶς κακῶν πρώτιστα στεμφυμεύσας·

ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν

πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον,

τὰ πολλὰ φρονῶν καὶ καλῶς εἰρημένα.

Ex Ajace Locro esse ostendit Cicero Tusculi. III. 29. "*Itaque Oileus ille apud Sophoclem, qui Telamonem antea de Ajacis morte consolatus esset, is quum audisset de sui, fractus est. De cujus commutata mente sic dicitur*

Nec vero tanta præditus sapientia
quisquam est, qui aliorum ærumnam dictis allevans,
non idem, quum fortuna mutata impetum
convertat, clade subita frangatur sua;
ut illa ad alios dicta et præcepta excidant."

15. Schol. Euripidis ad Alcestin 453. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι Λοκρῷ

Καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά.

καὶ πεζαὶ δέ τινες ἑταῖραι λέγονται, αἱ χωρὶς ὀργάνου εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσαι.

16. Schol. Aristophanis ad Aves 934, Σπολὰς, ἀφθέγμα ὁποιωνοῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ

Καταστίκτου κυνὸς

σπολὰς Λίβυσσα, παμπληρῆ βέρος.

τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται, τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ. Pollux VII, 70. σπολὰς—Σοφοκλῆς δ' αὐτὴν Λίβυσσαν ὀνομάζει "Σπολὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος."

17. Antiatticista p. 97, 4. Ἑλλάς: ὁ ἀνήρ. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ.

18. Ζ. τοῦ ... VI. 11. 1. ... ἄλλως καὶ ἐμμενέστερον;—τὸ κεκιθάρικεν οἷον ἐμαντεύσατο, ὥς φησιν Αἰσχύλος (Σοφοκλῆς?) ἐν Ἀλωπεκῖ Λυκρῷ.

ΑΙΓΕΥΣ.

19. Strabo IX. p. 392. Τὴν δ' εἰς τέτταρα μέρη διανομὴν ἄλλων ἄλλοι εἰρηκότων, ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβεῖν. φησὶ δ' ὁ Αἰγεὺς ὅτι ὁ πατὴρ ὤρισεν ἐμοὶ μὲν ἀπελθεῖν εἰς ἀκτὰς τῆσδε γῆς πρισβεία νείμας, τῷ δὲ Λύκῳ

τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμων·
Νίσῳ δὲ τὴν ὄμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα
Σκείρωνος ἀκτῆς· τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον
ὁ σκληρὸς οἶτος καὶ γίγαντας ἐκτρίφων
Αἴακος Πέλλαν.

Quod v. 2. restitui ὅμαυλον in libris aliis aliter est corruptum: proxime ad verum accedit codicis Parisini ὅμανδον.

20. Athenaeus III. p. 122 f. Τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ (libri ἐν γαι) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμοῦ Ταύρου, παρ' ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. unde corruptum Hesychii locum in Ταύρειον πῶμα correxerunt critici. αἷμα ταύρου ex Helena affertur: de quo infra. Id ad hanc fabulam retulit Brunckius.

21. Pollux X, 160. Καὶ κίστρα δὲ σφύρας τινὸς εἴδος σιδηρᾶς, ὡς ἐν Αἰγεῖ Σοφοκλῆς

Κίστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ βάχιν
ἤλαυνε παίων.

22. Stephanus, Χώρα :—ἡ ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης.—Σοφοκλῆς Αἰγεῖ

κλῶ μὲν οὖν ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ.

23. Schol. Pindari Pyth. II, 62. Πειρατὰς, τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν· κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας· παρ' ὃ δῆ καὶ ὁδοιπρούς αὐτοὺς λέγουσιν —Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ

Πῶς δῆθ' ὁδουρὸν οὖος ἐξέβης λαθών;

24. Schol. Homeri Odyss. η, 106. Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ (libri ἐν Ἄργει)

Ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς,
κἂν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα
αἴθρα κραδαίνει κἀνακωβεῖται πτερῷ.

25. Hesychius, Ἀρύθμων: ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς ἐν αἰγί. Ita codex. Musurus Αἰγίσθῳ. Aut Αἰγεῖ aut Αἰθίοψι scribendum videtur.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

26. Athenaeus III. p. 122 c. et ex eo partim Eustathius p. 752.

Τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ
λέγω, σύ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν
δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.

27. Photius p. 22, 15. Ἐσφηκωμένον: ἐσφιγμένον. ἀπὸ τῶν σφηκῶν, οἱ κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι· ἔνθεν καὶ ὁ σφήν. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τῇ σαρκώσει

Τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασι
... κολουμένους.

Eadem Etymolog. M. p. 385, 3. omisso nomine fabulae et male scripto μελανδρίνες.

28. Hesychius, Ἄναρκτον: ἀνυπότακτον, οὐ οὐθεὶς ἄρξει. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

29. Hesychius, Ἀνθοβοσκόν: ἀνθωτρόφον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

30. Hesychius, Ἀπιστεῖ: ἀπειθεῖ Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

31. Photius p. 346, 19. Ὀρθόπτερον: Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. ὀρθοὺς ἔχοντα κολωοὺς. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον. Conf. Hesych.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ.

"Argumentum e Trojana historia sumptum docet auctor hypothescos Ajacis. Agebant in eo Trojanae mulieres captivae, ut in Troasin Euripidis: sed diversa fuit tractandi ratio quam iniit Sophocles. Quantum enim ex exiguis reliquiis conjicere licet, satyricum fuit hoc drama." Brunck.

32. Harpocratio in ἀπομάττων. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι

Στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἴδρις.

καὶ πάλιν

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.

Hesychius, Ἀπομάκτης: παρακαθάρτης.

33. Pollux X, 190. Αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον, ὃ περιείληφε τὰ πλασθέντα κήρινα, ἃ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς προσφορὰν τήκεται, καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ἐναπολείπεται, ἠμίλιγδος καλεῖται· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλωτίσιν

Ἀσπὶς μὲν ἡμίλιγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Ad hunc locum spectat Hesychius in γλίδιον χοάνει.

34. Schol. Aristoph. ad Ranas 233. Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν

Ὑφῃρέθη σου κάλαμος ὡσπερεὶ λίρας.

Nomen fabulae om. Pollux IV, 62.

35. Suidas in Ὑπὸ παντὶ λίθῳ—Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι

Ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.

"Laudat hunc versum scholiastes quoque Nicandri ad Theriac. 19. Notissimum proverbium ad quod alludit comicus Thesmoph. 528." Brunck.

36. Stephanus in Βωμοί—τὸ τοπικὸν βώμιος, καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι

Καὶ βωμιαῖον ἑσχάρας λαβὼν ⏑–.

37. Stephanus in Εὐρώπη—λέγεται καὶ Εὐρώπεια, καὶ διὰ τοῦ ι Εὐρωπία παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτίσι

Καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας.

μακρὰν Brunckius.

38. Stephanus, Χρύση, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σοφοκλῆς—ἐν Αἰχμαλωτίσιν

Ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην ⏑–.

39. Photius p. 643, 7. Etymolog. M. p. 789, 43. Φαῦλον :—τεθεὶς δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου Σ. Α.

Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω.

40. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 9. Παιὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτίσιν εἰρηται Σαραπηδὼν [illegible]

41. Hesychius, Αἰχμόδετος: αἰχμάλωτος. Σο[illegible]

42. Hesychius, Ἄλιτρία Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι λέγει.

43. Hesychius, Ἀμφίλινα κρούπαλα: Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι "Πατὴρ δὲ χρυσοῦς ἀμφίλινα κρούπαλα."

44. Hesychius, Ἀνηκές: ἀνῆκον. Σ. Α. Codex ἀηκές et ἀῆκον.

45. Hesychius, Ἀπειθῆς: [illegible] Σ. Α.

46. Grammaticus Bekkeri I. p. 447, 7. Ἀρτάνη: Σ. δὲ ἐν Α. ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

47. Hesychius, Ἄσεπτον: ἀσεβές. Σ. Α.

48. Hesychius, Ἄχνην Ἀνδῆς κερκίδος. Σ. Α.

49. Suidas. Βαιαί: μικραί. καὶ βαιὸς ἰδίως αὐτὸ τοῦ εἷς. Σοφοκλῆς—ἐν Αἰχμαλωτίσι

"Τρυτώνια βαιὸς κύλικος ὥστε δείπνει."

50. Hesychius, Ἐμπλεύρου: ἐνάλλου εἰς τὰς πλευράς. Σ. Α.

51. Etymolog. M. p. 344, 47. Ἐνόπαις: τοῖς ἐνωτίοις. ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤτων ὀπαῖς κεῖσθαι. Σοφοκλῆς. Vulgo Ἐνοπαῖς. Nomen fabulae et prosodia vocabuli cognoscitur ex loco corrupto Hesychii in ἐνώταις.

52. Hesychius, Ἐνστερνομαντίαις: ἐγγαστριμύθοις. Σ. Α. Pollux II, 162. schol. Platonis p. 372. et Suidas in ἐγγαστρίμυθος στερνόμαντιν ex Sophocle memorant.

53. Hesychius, Ἐπιμάσσεται: ἐπαίζεται ἐπὶ πλέον.—Σ. Α.

54. Hesychius, Ἴαννα: ἐν μὲν Αἰχμαλωτίσι Σοφοκλέους ἀπέδοσαν Ἑλληνικήν· ἐπεὶ Ἴαννας τοὺς Ἕλληνας λέγουσιν. ἐν δὲ Τριπτολέμῳ ἐπὶ γυναικὸς, ὡς καὶ ἐν Παιμάσι. τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας Ἴωνας λέγουσιν. ἐν δὲ Τρωιλῳ βάρβαρον θρῆνημα τὸ ἰαΐ. ἢ ὄνομα γυναικός.

55. Hesychius, Ἰέρολας: ἱσιτευς (ἱερεὺς Heringa). Σ. Α. ὡς καὶ τὸν γέροντα γεροιδῶν ἢ γεροῦντος λέγει. Fortasse ὡς καὶ τὸν γέροντα γηρόλαν λέγει. Ἱερόλας si ex trimetro est, ἱρόλας potius scribendum.

56. Hesychius, Ἰκτορεύσομεν: [illegible] Σ. Α.

57. Chœroboscus, p. 140, 3. ed. Gaisf. Μύνης:—Σ. Μύνου ἔκλινεν Αἰχμαλωτίσιν εἰπὼν "Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε." Huc spectant schol. Hom. Il. O, 302. et Eustathius p. 1017, 10.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ Η ΛΑΡΙΣΣΑΙΟΙ.

58. Stobæus VIII, 2. Σ. Ἀκρισίῳ

Βοᾷ τις· ὦ ἀκοίετ'· ἢ μάτην λάκω;
ἅπαντα γάρ τοι τῷ φυσουμένῳ ψοφεῖ.

λάκε] Legebatur ὑλακτῶ.

59. Stobæus XII, 2. Σ. Ἀκρισίῳ

Ἀλλ' οὐδὲν ἔρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου

60. Stobæus LXII, 30.

Δοῦλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ
κἄλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει.

61. Stobæus LXXIV, 28. Σ. Ἀκρισίῳ

Ἄλλως τε καὶ κύρη τε κἀργεία γένος,
αἷς κύσμος ἡ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη.

62. Stobæus LXXIX, 24. Σ. Ἀκρισίῳ

Ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα
πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει.

63. Stobæus CVIII, 56. Σ. Ἀκρισίῳ

Θάρσει, γύναι· τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ
πνεύσαντα νυκτὸς, ἡμέρας μαλάσσεται.

64. Stobæus CXIX, 7. Σ. Ἀκρισίῳ

Τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

65. Stobæus CXIX, 12. Σ. Ἀκρισίῳ

Τὸ ζῆν γάρ, ὦ παῖ, παντὸς ἥδιστον γέρας.
θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῦσι δίς.

66. Stobæus CXXV, 11. Σ. Α.

Μηδὲ τῷ τεθνηκότι
τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον.

ἐπαυχεῖν Tyrwhittus.

67. Hesychius in v. ὡς, Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις ἀντὶ τοῦ λίαν "Ὡς καὶ τύραννι * πᾶς ἐγγίζεται φυγεῖν." Brunckius

Ὡς καὶ τύραννον πᾶς ἐφίεται φυγεῖν.

68. Athenæus X. p. 466 b. Ὁ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς Λαρισσαίοις Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὧς φησιν ὁ τραγικὸς

Πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξεν' ἀγκηρύσσεται,
χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δύο.

V. 1. Libri πάνξενα κηρύσσεται. Casaubonus παγξένοις κηρύσσεται.

69. Stephanus in Δώτιον,—ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφ. Λαρισσαίοις

Κἀμοὶ τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ
ἀγχοῦ προσῆγεν Ἔλατος ἐν δισκήματι.

70. Stephanus, Κράνεια: χωρίον Ἀμβρακιωτῶν. τὸ ἐθνικὸν Κρανειάτης, ὡς Μαριάτης, ὧς φησι Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις.

71. Hesychius, Ἄδοξα: παράδοξα, καὶ ἃ οὐκ ἦν τις ἐδόξασεν. Σ. Α.

72. Hesychius, Ἀκτίτης λίθος: ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀκτῆς. Σ. Α.

73. Hesychius, Ἄλοιμα: χρῖσμα τοίχων (codex οἱ τειχων). Σ. Α. Corr. ἀλοιμώς et conf. fr. 830.

74. Hesychius, Ἀνταίαν: ἔκπονον, χαλεπήν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. Codex τισίω.

75. Hesychius, Ἀπόδρομον: ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις, ἢ παλίνδρομον, ἢ μετ' ἐπάνοδον. Σ. Α.

76. Hesychius, Ἀπυφανθείς: ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σ. Α.

77. Hesychius, Ἀρώματα: ἀροτριάματα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. Σ. Α.

78. Hesychius, Ἄστομος: ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σ. Α.

79. Hesychius, Βίστις: [illegible] ἐπικρημάτιος. Σοφοκλῆ

'Ακρισίῳ "'Ως ἐπιφθόνως βίβην τε καὶ ξυναυλίαν." ἄλλοι βίβην. Idem. Βυδοί: οἱ μυσικοί· ἡ κροῦμά τι. Σοφοκλῆς Κρησίν. ubi dubitatur utrum 'Ακρισίῳ an Κρίσει corrigendum sit. 'Ακρισίῳ in ἄκρισιν corruptum in Hesychii codice in v. ἄβδεξ, in ἴκρισι in v. ἀρώματα, in ἀκρησίῳ in v. ἀπυδρομον.

80. Hesychius, 'Ιλλίδας: γονὰς ἀγελαίας [καὶ τὰς συστροφάς]. Εὐριπίδης Φρίξῳ καὶ Σοφοκλῆς 'Ακρισίῳ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

81. Stephanus in "Λαστυ—ἀπὸ τοῦ ἀστὸς τὸ ἀστίτης. Σοφ. 'Αλεξάνδρῳ

Οὐ γὰρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει.

καὶ

Βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας.

82. Stephanus in "Ἔφεσος.—τὸ ἐθνικὸν 'Εφίσιος· εὕρηται καὶ 'Εφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γὰρ ἐν 'Αλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς.

83. Scholiasta Homeri Iliad. ε, 158. et Eustathius p. 533, 40. Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν 'Αλεξάνδρῳ "Στείχων ἀγρώστην ὄχλον" παρώνυμόν ἐστι.

84. Hesychius, Δύσανλος: δυσαύλιστος. Σ. 'Αλεξάνδρῳ.

85. Hesychius, Θηλάστρια: τροφός. ἔστι δὲ 'Ιακόν. Σ. 'Αλεξάνδρῳ.

86. Antiatticista Bekkeri p. 108, 31. Μαιεύτριαν: ἀντὶ τοῦ μαῖαν. Σ. 'Αλεξάνδρῳ.

87. Antiatticista p. 107, 25. Μνείαν: τὴν μνήμην. Σ. 'Αλεξάνδρῳ. Conf. Photium p. 272, 17. et Suidam.

ΑΛΗΤΗΣ.

88. Stobæus III, 8.

Ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον,
κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρέτις.

89. Stobæus XXXV, 4.

Βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφά.

90. Stobæus XXXVI, 16.

'Ανὴρ γὰρ ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί,
λέληθεν αὑτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς.

91. Stobæus LXXXVIII, 11.

'Αλλ' εἶπερ εἰ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις,
σήμαν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν. τὸ γὰρ καλὸς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος.

92. Stobæus LXXXIX, 8.

'Αλλ' ἀξίως ἔλεξας, οὐδὲ μὴν πικρῶς.
γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν καλὸν
εὐκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον.

93. Stobæus CV, 42.

Τίς δή ποτ' ἦλθον ἢ μέγαν θεὶη βροτῶν,
ἢ σμικρὸν, ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον;
οὐ γὰρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.

94. Stobæus CVI, 11.

Δεινὸν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν τ' ἄπο
βλαστόντας, εἶτα τοὐσδε μὲν πράσσειν καλῶς,
τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα
γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι.
οὐ χρὴ τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι
πράσσειν· ἐχρὴν γὰρ τοὺς μὲν εἰσεβεῖς βροτῶν
ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα,
τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τοῖσδε τὴν ἐναντίαν
δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν.
κοὐδεὶς ἂν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγώς. 10

ΑΛΚΜΑΙΩΝ.

95. Porphyrius Quæst. Homer. I. et omisso nomine fabulæ Eustathius p. 1448, 6. Σοφ. 'Αλκμαίωνι

Εἰθ' εὖ φρονήσαιτ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν
[illegible]

πως om. Eustathius. Fortasse præstat καί.

96. Hesychius, Αἰνῶ: παρίημι, παραιτοῦμαι. καὶ ἐπαινῶ. Σ. 'Αλκμαίωνι. Grammaticus Bekkeri I. p. 358, 28. Αἰνῶ: παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἐπαινῶ (καὶ αἰνῶ σε addit Suidas).

97. Hesychius, 'Αραίας: βλαβερὰς. Σ. 'Α.

Ad hanc fabulam Valckenarius in Diatr. p. 150. refert versus duo, quos Plutarchus Moral. p. 35 f. 88 f. absque poetæ nomine attulit.

ΑΛΕΑΔΑΙ.

Apud grammaticos interdum 'Αλωάδαι scriptum: quod male probat Valcken. Diatr. p. 15.

98. Stobæus IV, 37.

'Εντεῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ,
κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.

99. Stobæus IX, 4.

Τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον.

100. Stobæus XII, 3.

Κακὸν τὸ κεῖθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς.

101. Stobæus XIII, 6.

Καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα.

102. Stobæus XXXIII, 3.

Ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά.

Sine auctoris nomine attulit Plutarchus Moral. p. 502 e. Menandro tribuit Apostolius XXI, 16. Menandri est qui apud Stobæum præcedit versus.

103. Stobæus XXXVI, 11.

Τί ταῦτα πόλλ' ὧν ῥήματ' ἐν' ἐστί σοι;
τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπῆρ' ἔπη.

104. Stobæus XLI, 4.

Μὴ πάντ' ἐρείνα· πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν.

Ita Blomfildus. Vulgo λαλεῖν καλόν.

105. Stobæus XLIII, 6.

Κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν, ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν
[illegible]
ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι;

106. Stobæus LIV, 21.

Δοκῶ μέν, οἰδείς· ἀλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ
καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν
ἢ δοῖλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλέπτειν.

107. Stobæus LXXVI, 9.

Παῦσαι. καταρκεῖ τοῖδε κεκλῆσθαι πατρὸς.
εἴπερ πέφυκά γ' εἰ δὲ μή, μείων βλάξη.
τὸ τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ.

108. Stobæus LXXVII. 9.

Ὁ δὴ τοῖσι τοῖς γνησίοις ἴσον σεύϊνει.

Ἅπαν τὸ γησιῶν γνησίων ἔχει φίσιν.

"Versum alterum profert Clemens Strom. VI. p. 741. sed interpolatum." Brunck.

109. Stobæus XCI. 27. et (v. 6—12.) Plutarchus Moral. p. 21.

Τὰ χρήματ' ἀνεῤῥύποσιν εἰρίσκει φίλους,
αἰεὶς δὲ τιμὰς, εἶτα τῆς ὑπερτάτης
τιγαννίδος ἐκκοῦσιν αἰσχίστην ἔδραν.
ἔστιν δ' ὅτῳ σφίσιν τε φύσιν
πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἄρνοῦνται στυγεῖν.
δεινὸς γὰρ ἔρπειν πλοῦτος ἐς τε τἄβατα
καὶ πρὸς βέβηλα, χὡπόθεν πέσῃ ἀνὴρ
μηδ' ὑπτυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν.
καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον,
γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν. 10
μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία
πάρεστιν αὐτῷ κἀτικρίνᾳσθαι κακά.

110. Ælianus N. A. VII, 39. Ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοῖς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας· Σοφοκλέα μὲν εἰπόντα,

Νομὰς δὲ τὰς κερυὸσα' ἀπ' ὀρθίων πάγων
καθεῖρεν ἔλαφος.

καὶ πάλιν

Ἁράσα μέξας * * καὶ κερασφόρους
στόρθυγγας εἰρῴ' ἔσκλο.

καὶ ταῦτα μὲν ὁ τοῦ Σοφόλου ἐν τοῖς Ἀλωάδαις.

111. Hesychius, Ἐφυμνεῖς: ἐπῴδεις. Σ. Ἀ.

112. Φρονεῖν: vide fragm. 121.

ΑΜΥΚΟΣ.

113. Athenæus IX. p. 400 b. Τῇ δὲ τῶν λαγῶν ἑνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική

Τέρανοι, κελῶναι, γλαῖκες, ἰκτῖνοι, λαγοί.

ἰκτῖνοι epitome: edit. Ald. ἴκτινοι. ἰκτῖνες Eustathius p. 1534, 15. ἰκτῖνοι καὶ grammaticus Hermanni p. 320. ἰκτὶς καὶ grammaticus MS. apud Brunckium. Athenæus paulo post, λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγῶς, ὡς ὁ Σοφοκλῆς

Τέρανοι, κορῶναι, γλαῖκες, λαγοί.

114. Athenæus III. p. 94 c. Σιαγόνος—Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ "Σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι."

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ.

115. Schol. Aristoph. ad Ranas 484. Ὠρακιᾶσαι λέγεται τὸ ὑπὸ φρίκου ὠχριᾶσαι, ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν αἰσχύνειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ.

116. Schol. ad Vespas 1501. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ

Ὁ πυνοτήρης τοῖδε μάντεως χορυῦ.

117. "Athenæus X. p. 454 f. postquam tragicorum ῥήσεις aliquot protulit, in quibus homines rustici literarumque rudes, describentes literarum figuras, ænigmatice personarum nomina designant, [illegible] literarum formas non verbis, sed schematibus et gestu saltando exprimeret: Καὶ Σοφοκλῆς δὲ τοιῦτο παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχούμενον." Brunck.

118. Scholiasta Platonis p. 378. Παροιμία "ὁ ἰλιεὺς πλησγεῖς νοῦν φύσει"—. κέχρηται Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ λέγων "ἐγ' αὖ * * ὥσπερ ἰλιεὺς πλησγεὶς * * ενων διδάσκαλος." Conf. Zenobium II, 14.

119. Hesychius, Ἀγνίσαι: ἀποθῦσαι. Βουσίριδι (Euripidis?) καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ. Bekkeri Anecd. p. 339, 8. Ἀγνίσαι: τὸ θῦσαι. διαφθεῖραι καὶ ἀπέβλεψαι. οὕτω Σοφοκλῆς.

120. Hesychius, Ἀλεξιβρίον: θερμὸν σκέπασμα. Σ. Ἀ.

121. Erotianus p. 210. Φρονεῖν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν,—μέμηται καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιδὶ καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ. Ἀχαιδὶ Brunckius in Ἀλωάδαις mutabat. Igitur ex Ἀλεάδαις corruptum.

122. Erotianus p. 306. Πέλον: ὑπόφαιον—. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ φησὶ "Κυπρίων πέλας τε μυκιόνος βοὸς μάκτρ." Libri μάκων vel ῥήγεων. Brunckius ῥώνων βοός, recte, nisi βοὸς in fine versus positum fuit. Conf. Crameri Anecd. Oxon. vol. i. p. 344.

123. Scholiasta Æliani N. A. III, 10. Τρασιὰ λέγεται ὁ τύπος ἔνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται, παρὰ τὸ τερσαίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν (τῷ ἑτέρῳ addit Zonaras p. 1742.) Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἅλω ετίθη τὴν λέξιν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

124. Scholiasta Œdip. Col. 390. Εὔσοιάν φασι τὴν εὐθένειαν, καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρύωνι

Ἐπεὶ δὲ βλάστοι, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν
εὔσοιαν ἀρκεῖ.

125. Hesychius, Ἀμφιτέρμους: ἀποστετριμμένους. Σ. Ἀ.

126. Hesychius, Ἄτμητον: ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον. Σ. Ἀ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

127. Etymolog. M. p. 652, 12. Παρασάγγαι: —παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ (ἀνδρομάχῳ Etymol. Gud. p. 452, 31.) ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται. Andromacham Sophoclis nemo præter Etymologum memorat, cujus auctoritatem valde dubiam reddit locus grammatici in appendice Photii p. 674, 25. σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ.

128. Eratosthenes Catasterism. 16. Τὴν Κασσιέπειαν ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἐν Ἀνδρομέδᾳ, ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς Νηρηίσιν εἰσελθεῖν εἰς τὸ συμπτωμα καὶ Ποσειδῶνα διαφθείραι τὴν χώραν, κῆτος ἐπιπέμψαντα.—Idem 36. Τοῦτο τὸ κῆτός ἐστιν ὁ Ποσειδῶν ἔπεμψε Κηφεῖ, διὰ τὸ Κασσιέπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς Νηρηίσι. Περσεὺς δ' αὐτὸ

ἀνεῖλε, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ὕστερα ἐτέθη, ὑπόμνημα τῆς πράξεως αὐτοῦ· ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφοκλῆς ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς ἐν τῇ 'Ανδρομέδᾳ.

129. Athenæus XI. p. 482 d. Ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἡ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν 'Ανδρομέδᾳ φησὶν

'Ιππισίων, ἡ κύμβαισι ναυστολοῖς χθόνα :

Attulit Eustathius p. 1205, 56. Photius p. 187, 3. Κύνβη : πλοῖον εἶδος. Σοφοκλῆς.

130. Phrynichus p. 374. Lobeck. Πυλλὴν διατρῖβην ἐποιησάμην ἐπισκοπούμενος, εἰ μόνον λέγεται πρόσφατος νεκρὸς καὶ μὴ πρόσφατον πρᾶγμα. εὑρίσκετο δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῇ 'Ανδρομέδᾳ τιθεὶς οὕτω

Μηδεὶς φυσιούτω πρόσφατος ἐπιστολαῖς.

131. Schol. Theocriti IV, 62. Τοὺς σατύρους ἀκρατεῖς οἱ πλείονές φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνούς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Λυκομήδει.

132. Hesychius, Κουρίον : Σοφ. 'Ανδρομέδᾳ

ἡμιοντὸν κόριον ᾔρεθη πόλει.

νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις

θνησκολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γέρος τῷ Κρόνῳ.

Quæ Scaliger sic correxit

Λιμόρρυτον κούρειον ᾔρεθη πόλει·

νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ

θνησκολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος.

V. 3. γέρας Buttmannus in Actis Acad. Boruss. a. 1814. p. 174.

133. Pollux X, 120. Σοφοκλῆς δ' ἐν 'Ανδρομέδᾳ αὐτοκελεύστοις (αὐτοκελεύτοις Hemsterhusius) ληκύθοις ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστοις μονολίθοις.

134. Hesychius, 'Αμβλύσκει : ἐξαπλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. καὶ ἐκτιτρώσκει. Σ. 'Ανδρομέδᾳ.

135. Hesychius, 'Αμφίπυρμον : πλοῖον ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σ. 'Ανδρομέδᾳ.

136. Hesychius, Ζευξίλεως : ζευκτὸς λαός. ἢ ᾧ ὑπεζευγμένοι εἰσὶ λαοί. Σ. 'Ανδρομέδᾳ. Conf. Photium p. 53, 8.

137. Etymolog. M. p. 272, 3. Δίγονος μάσθλης : διπλοῦς ἱμάς. ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς 'Ανδρομέδᾳ "'Ιδοὺ δὲ φοίνιον | μάσθλητα δίγονον." φοίνιον Brunckius pro φοινῶν. Hesychius, Μάσθλη : Σοφοκλῆς 'Ανδρομέδᾳ καὶ Συνδείπνοις.

138. Photius p. 317, 7. Οἰήτας : τοὺς κωμήτας. Σοφοκλῆς 'Ανδρομέδᾳ. Conf. Hesychii interpretes vol. II. p. 721.

139. Hesychius, Σαλητόν : Σοφοκλῆς 'Ανδρομέδᾳ. ἀντὶ πατρὸς (corrigunt σαράπιδος). ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναί φασι. Idem Σάρητον : ὁ σάραπις. καὶ εἶδος χιτῶνος.

ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ.

140. Eustathius p. 405. e Strabone p. 608. Σοφοκλῆς ἱστορεῖ ἐν ἀλώσει Ἰλίου παρδαλέην τὴς θέρας προτεθῆναι τοῦ 'Αντήνορος, στόμβολον τοῦ ἀπόρρητον ἐασθῆναι τὴν οἰκίαν· τὸν δὲ ἅμα παισὶ μετὰ τῶν περιγενομένων 'Ενετῶν εἰς Θράϊκην περισωθῆναι, κἀκεῖθεν διεκπεσεῖν εἰς τὴν ἐν τῷ 'Αδρίᾳ 'Ενετικήν.

141. Athenæus IX. p. 373 d. Σοφοκλῆς, 'Αντηνορίδαις

Ὄρνιθα καὶ κόρυκα καὶ διάκονον.

142. Hesychius, 'Αφεψιασάμην : ἀφωμίλησα. Σ. 'Αντηνορίδαις.

143. Hesychius, 'Εκβαβάξαι : ἐκσαλεῦσαι. Σ. ἐν 'Αντηνορίδαις.

ΑΤΡΕΥΣ Η ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ.

144. Scholiasta Euripidis Hippolyti 309. Σ. Μυκηναίας

Μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ἢ βόσκεται,

θῆλυς μὲν αὐτὸς, ἄρσενας δ' ἔχρονς ἔχων.

145. Hesychius, 'Επισπάσει : ἐπιτεύξεται. Σ. 'Ατρεῖ ἢ Μυκηναίαις (codex μυκήναις). ἐπὶ τῶν τοῖς λίνοις λαμβανόντων.

ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΝ Η ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΙ.

Cicero ad Quintum fratrem II, 16. Συνδείπνους Σοφοκλέους, *quamquam a te actam fabellam video esse festive, nullo modo probavi*. Athenæus VIII. p. 365 b. Σύνδειπνον εἶρηκεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας—διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσι ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΝ. Fuit drama satyricum. Aristot. Rhet. II. 26. p. 382. ed. Cant. ab Gaisfordo indicatus, Εἴ τις φαίη "τὸ ἐπὶ δείπνον κληθῆναι τιμιώτατον· διὰ γὰρ τὸ μὴ κληθῆναι ὁ 'Αχιλλεὺς ἐμήνισε τοῖς 'Αχαιοῖς ἐν Τενέδῳ· ὁ δ' ὡς ἀτιμαζόμενος ἐμήνισε· συνέβη δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ μὴ κληθῆναι." ubi editor Cantabrigiensis : "Unde fabulæ argumentum sumpsit Sophocles quam vocavit συνδείπνους."

146. Stobæus XXVI, 1. Σ. ἐκ Συνδείπνου

Λάβα Πιερίδι στυγερὰ καὶ ἀνάρετος

ὀδυνάσειις θανάτοις εἰσπομάτατε,

μελέων ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν.

147. Athenæus I. p. 17 d. (ex eo Eustathius p. 1828, 28.) Σ. ἐν 'Αχαιῶν συνδείπνῳ

'Αλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην

ἔρρυψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ

κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον·

ἐδεισματούμην δ' οὐ φίλης ὑσμῆς ὕπο.

148. Athenæus XV. p. 679 a. Σ. Συνδείπνοις

Οὕτω γενέσθαι δὲ χρὴ διηθεῖφεν

φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν

γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδαι, τοῦ πατρὸς παρόν.

149. Athenæus XV. p. 686 a. Τοῖς παισὶ παρακελεύσαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα, ὃς ἐν Συνδείπνοις φησὶ

Φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγκείτω βαθὺν

κρητῆρ' · δδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς

ὅμοια καὶ βοὺς ἐργάτης ἐργάζεται.

150. Schol. Pindari Isthm. II, 68. Τὸ γὰρ ἀπόνειμον ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι. Σοφοκλῆς ἐν 'Αχαιῶν συλλόγῳ

Σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτύχας ἔχων

νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσε.

V. 2. Libri ἀπόνειμον νέμει τίς οὐ πάρεστι τις ξυνώμοσε. Correxit Bergkius.

V. 1. Boeckhius πτυγὰς, recte, nisi ἔχων πτύγας scripsit poeta. Non attigit hunc locum Matthiæ ad Eurip. Bacchar. v. 62

151. Pollux X. 133. Τὰ δὲ ναυτικὰ σκεύη—πλήκτρα. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ

Ὠς ταυσφίλακες πνεύτιον ναυκληρίας

152. Plutarchus Moral. p. 74 a. Ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸν Ἀχιλλέα παροξύνων Ὀδυσσεὺς οὗ φησιν ὠφεληθέντα διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλὰ φησιν

Ἥδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια

καὶ πρὸς ταῦτα πάλιν τοῦ Ἀχιλλέως διαγανακτοῦντος καὶ ἀποπλεῖν λέγοντος

Ἐγὼ δ' ὑφείμεν, οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς·
ἀλλ' ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστίν· οὐ μένειν καλόν.

V. ultimo alii libri ἐνμαίνειν καλόν.

153. Herodianus περὶ σχημάτων p. 57, 58. Ἀστεῖσμὸς δέ ἐστι προσποίησις πιθανὴ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μηνυτέον ἡμᾶς ἃ λέγομεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εἰσήκται λέγων Ὀδυσσεὺς τῷ Διομήδει

Ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, οὗθ' ὅπως
φίτυλὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονὸς
οὗθ' ὡς ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς
κτείνας ἐν Ἄργει ξείνος ὢν οἰκίζεται,
οὗθ' ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοσπὼς ὁδαίσατο
τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμών.

154. Schol. Sophoclis Œdip. Col. v. 9. et Etymolog. M. p. 194, 5. Σοφοκλῆς ἐν Συνδείπνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί.

155. Schol. Sophoclis Ajac. v. 190. Τὸν Ὀδυσσέα Σισύφου συνῆθες φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ

Ὦ πάντα πράσσων, ὡς ὁ Σισύφου πολὺς
ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ, μητρὸς πατρῆ.

156. Hesychius, Ἀξεῖσθαι: ξένος τῆς Τρῳαδὸς. Σ. Συνδείπνῳ.

157. Hesychius, Ἐκκεκώπηται (codex ἐκκεκό—): ἐξήρτυται. Σ. Συλλόγῳ.

158. Hesychius, Ἐπιξενοῦσθαι: πορεύεσθαι. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

159. Hesychius, Ἐπισειούσης: ἐπικελευομένης. ἀπὸ τῶν τὰς ὑνίας ἐπιχαλώντων. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

160. Μάσθλη: vide fragm. 137.

161. Hesychius, [illegible] γυμένας μαντείας, ἃς Φιλόχορός φησι Δήμητρα εὑρεῖν. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΕΡΑΣΤΑΙ.

162. Stobæus LXIV. 13.

Νόσημ' ἥρωτος τοῖσ' ἐφίμερον κακὸν
ἔχειμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι,
ὅταν πάγων φανέντος αἰθρίου χροὸς
[illegible]
τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους,
τέλος δ' ὁ χρὼς οὐθ' ὅπως ἀφὴ θέλει
οὔτ' ἐν χερσὶν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν.
οὕτω γε τοὺς ἐρῶντας αὐτοὺς ἡμερος
ὁρᾶν καὶ τὸ μὴ ὁρᾶν πολλάκις πράξεται.

Plutarchus Moral. p. 598 c. Ὥσπερ οἱ παῖδες τὸν κρύσταλλον οὔτε κατέχειν οὔτε ἀφιέναι θέλουσι. Zenobius V, 58. Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθέναι βουλομένων ἡ παροιμία εἴρηται. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.

163. Scholiasta Pindari Nem. III, 60. Διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ τοῦ Πηλέως μετέβαλλε τὰς μορφάς, ὁτὲ μὲν εἰς πῦρ, ὁτὲ δὲ εἰς θηρία. ὁ δὲ καρτερήσας περιγέγονε, περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησιν—ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς

Τίς γὰρ με μύχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων
δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

Schol. Apollonii Rh. IV, 816. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθῆσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν.

164. Schol. Pindari Nem. VI, 90. Οὐκ ἐκ παραδρομῆς δὲ ζάκοτον εἶπε τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως—ἀλλ' ὅτι ἰδιώτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκεύαστο. δίκρουν γάρ, ὥστε δύο αἱμάς ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι.—Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς "Ἡ δορὸς διχόστομον πλάκτρον· δίπτυχοι γὰρ ὀδόντα μιν ῥικνον Ἀχιλληίου δόρατος."

165. Scholiasta Aristoph. Vespar. 1021. Παιδικὰ ἐπὶ ἀρρένων καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐραστοῖς ἐξείληπται. ἐπιδύντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοίνιξ

Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας.

Eadem Photius p. 369, 10. Suidas in παιδικὰ, grammaticus Coisilinianus apud Bachmannum Anecd. I. p. 324. ex quo Montefalcon. p. 474. ὡς ὁρῶσ' ἀπώλεσας edidit, Bachmannus, ex conjectura ut videtur, ὡς ὁρᾷς σ' ἀπώλεσαν.

166. Athenæus IX. p. 401 d. Τίς μνημονεύει, κατὰ τὸ σύνθετον ὁμοίως ἡμῖν, συάγρου, ἐπὶ τοῦ ἀγρίου σύος; Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς ἔταξε τοῦνομα, ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν, λέγων

Σὺ δ', ὦ σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρίφος.

Epitome et Eustathius p. 1872, 12. βρίφος.

167. Scholiasta Sophoclis Œdip. Col. v. 481. Ὕδατος, μελίσσης: ὕδατος καὶ μέλιτος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον. καὶ ἐν Ἐρασταῖς

Γλώσσῃ μελίσσης τῷ κατερρυηκότι.

168. Chœroboscus p. 463, 27. Gaisf.—ἀρῶξιν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλέως ἐραστοῖς

Ὁ δ' ἔνθ' ὅπλοις ἀρῶξιν Ἡφαίστου τεχνίτου.

τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρρήκτους γενόμενον—. Codex ὁ δὲ ἔνθ'. τεχνίτου in τέχνῃ mutandum videtur. Ἐνδύνθ' ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τέχνῃ Lobeck. Paralip. p. 287.

169. Hesychius, Ὀμμάτειος πόθος: διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἥρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἔρως. καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐραστοῖς ὀμματοπάλοχχα φησίν. Casaubonus ὀμμάτων ἅπο λόγχας φησίν, recte, nisi quod ἀφίησιν scribere debebat.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

170. Pollux VII. 117. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς εἰκοδόμους Ὅμηρος τέκτονας καλεῖ, καὶ ἀρχιτέκτων εἴρηται

παρὰ Πλάτωνι. βιαίαι γὰρ ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλῳ "Τεκτόναρχος Μοῦσα."

171. Schol. Platonis p. 396. Σαρδάνιος γέλως—Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἥφαιστος ἐδημιούργησε Μίνῳ, φύλακα τῆς νήσου παύσασθαι, ἐμβυλον ὄντα, τοὺς πελιζόντας ἔφησι κατακαίοντα ἀναιρεῖν. ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ. Confer parœmiographos in Σαρδώνιος γέλως.

172. Schol. Apollonii Rhodii IV, 1638. Τάλως δὲ ὃν μὲν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ. ὅλος δὲ χαλκοῦς ὢν σύριγγα εἶχεν ἐπὶ τοῦ σφυροῦ ἱμένι περιεχομένην. σύριγξ δέ ἐστιν ἡ περόνη. μαγείσης οὖν τῆς σύριγγος εἰμαρτο ἀλῶναι αὐτόν. τοῦτο δὲ καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τάλῳ. Brunckius ἐν Δαιδάλῳ.

173. Scholiasta Aristoph. Pacis v. 73. Μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἰτναν κάνθαροι.—Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ "Ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντων." λέγει δὲ πᾶντα εἰκάζων εἰς μέγαν.

174. Hesychius, Τοργάδων: ἀλιάδων. Σ. Δαιδάλῳ.

175. Hesychius, Ἐσέφθην: ἐσεβάσθην, ἡσυχάσας ἠσχύνθην. Σ. Δαιδάλῳ. (codex παιδιάλῳ). ἐσέφθην ex Sophocle Chœroboscus Bekkeri p. 1418. et Photius p. 19, 7.

ΔΑΝΑΗ.

176. Scholiasta Ajacis v. 1. et Suidas in πεῖρα, Πείρα γὰρ ἡ βλάβη, ὡς καὶ ἐν Δανάῃ

Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν· ἐν δ' ἐπίσταμαι,
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

177. Hesychius, Ἀνθήμερον: σήμερον ἡμέρα. Σ. Δανάῃ. Brunckius Ἀθημερόν. Præcedit apud Hesychium, Ἀνθ' ἡμέρας: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

178. Hesychius, Ἀφροδισία ἄγρα: Σ. Δανάῃ

Γόνων τε μήλων καὶ βροδισίαν ἄγραν.

Codex γόνοισιν μήλοιν.

179. Antiatticista p. 85, 18. Βράχιστον: βραχύτατον. Σ. Δανάῃ.

180. Antiatticista p. 90, 31. Δαιμονίζεσθαι: Σ. Δανάῃ. δεδαιμονισμένον ἀντὶ τοῦ τεθεωμένον.

181. Antiatticista p. 97, 31. Ζῆ: ἀντὶ τοῦ ζῇθι. —Σ Δανάῃ

Ζῆς παῖ, φησίν.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΣ.

182. Grammaticus Bekkeri p. 385, 18. Ἄλυπον ἄνθος ἀνίας: εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπί τινος πράγματος ὃ λίπης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαιο, ὡς καὶ Σ. ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ ἐπὶ οἴνου πρῶτον γενσαμένων τῶν κατὰ τὸν χορὸν σατύρων

Πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε
εἴρον ἄνθος ἀνίας;

ὅλον δὲ τὸ μελίδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε. μετὰ γὰρ τῆς ἄλλης εὐαρεγείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρμηνείαν καὶ μεθύουσιν ἁρμότατον.

183. Hesychius, Θωχθείς: θωρηχθείς, μεθυσθείς. Σ. Διονυσιακῷ.

ΔΟΛΟΠΕΣ.

184. Photius p. 36, 12. et Etymol. M. p. 393, 43. Εὐναῖος: ἐγκεκηριμμένος. Σ. Δόλοψιν

Εὐναῖος εἶη δραπέτην στέγην ἔχων.

δραπέτην Etym. Hesychius, Εὐναῖος: λαγώς. Σ. Δ λοψι. καταπτηχῆς. Idem, Ναμεῦνη. Σ. Δ.

ΕΛΕΝΗ. ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ. ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ. ΕΛΕΝΗΣ ΓΑΜΟΣ.

Aristides vol. II. p. 307. Αἰτὴν μὲν γὰρ εἶναι ἴδιωσι τὴν Ἑλένην, Ἑλένη· λέγω; θεράπαιναν μὲν οὖν ὁποίαν ἐποίησε Μένανδρος ἐν Φρυγίᾳ, τῷ ὄντι παιδιὰν ἀποφαίνουσι τοὺς σατύρου τοῦ Σοφοκλέους

"Fabulas quibus argumentum præbuit Helenæ historia, omnes conjungo; nescio quatuorne dicam, an tres, an solummodo duas. ΕΛΕΝΗ citatur nude a comici enarratore ad Equites 84. ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ laudatur ab auctore argumenti Ajacis, et ita quidem, ut intelligatur exhiberi in hoc dramate, si modo scriptum fuit unquam, debuisse Helenam e Troja eripi, non autem Thesei facinus, qui illam necdum maturam rapuerat. Reliquarum duarum certior est auctoritas." Brunck.

185. Schol. Aristoph. Equit. 84. Βέλτιστον ἡμῖν εἶναι παίγνιον ἄκουε: —ἐστὶ γὰρ ἀπὸ Σοφοκλέους Ἑλένης

Ἐμοὶ δὲ λῷστον αἶμα πτύρου γ' ἐκπεῖν,
καὶ μή τι πλείους τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας.

τινὲς δέ φασιν ὅτι Σοφοκλῆς περὶ Θεμιστοκλέους τοῦτό φησι. ψεῦδονται δέ· οὐ γὰρ ἐστι πιθανόν. V. 1. Mirum si poeta hoc scribere maluit quam αἷμα παύρειον πιεῖν. V. 2. vulgo καὶ μή γε πλείω. Ceterum conf. fragm. 20.

186. Schol. Euripidis Phœniss. 312. Εἰ γὰρ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν αἱ Φοίνισσαι. ἀλλ' οὖν γε τὴν πάτριον ἀπῄχησαν ἔσωζον τῆς φωνῆς, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένῃ ἀπαιτήσει

Καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με
παρηγορεῖ Λάκωνος ὑσμάσθαι λόγου.

187. Erotianus p. 180. Θράσσει: —ἴστι δὲ ὀχλεῖ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει φησὶ

Γυναῖκα δ' ἐξελόντες, ἣ θράσσει γένυν
τε ὡς τοῦ μὲν αἰόλον γραφίοις ἐνημμένοις.

V. 2. alii libri ἑῶλον.

188. Strabo XIV. p. 643. Οἱ δὲ τὸν Καλχαντά φασιν ἀποδανεῖν ὑπὸ λίπης καὶ κατά τι λύγιον. λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἱμαρμένον εἴη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ.

189. Hesychius, Ἀναχαιτίζειν: ἀκαπείδειν, ἀναχαλινοῦν. ἀνακρούεται, ἀναποδίζει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σ. Ἑλένης ἀπαιτήσει. Suidas, Ἀναχαιτίζει: ἀντιστρέφει. ἀντὶ τοῦ ἐγκρατῶς ἀναχαιτίζει Σοφοκλῆς τὸ ἀπειδεῖν καὶ ἀντιτείνειν.

190. Athenæus III. p. 76 d. Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δένδρου ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπών

Πέπων ἑμοὺς * * ἀγρεῖος ὢν
ἐς βρῶσιν ἄλλους ἐξερεθίζει λόγῳ.
Ex Athenæo Eustathius p. 1205, 3.

191. Etymolog. M. p. 601, 20. Νένωται: νενόηται. παρὰ Σοφοκλεῖ Ἐλένης γάμῳ.

192. Photius p. 371, 21. Πανόν: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ. Σ. Ἐλένης γάμῳ.

193. Grammaticus in appendice ad Photium p. 674, 20. Ὁροσάγγαι οἱ σωματοφύλακες, ὡς Ἐλένης γάμῳ καὶ Τρωΐλῳ.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

194. Stobæus XXXVIII, 27.
Φιλεῖ γάρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις
νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον.

195. Stobæus LXXIII, 51.
Ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι
κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ
γυναικός, εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς.

196. "Sophoclis Epigonos Latine expresserat Attius, cujus versum laudat Cicero Tusc. II. 24. *Tum Cleanthem, quum pede terram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse:*

Audisne hæc, Amphiarae sub terram abdite?

Sophoclis Epigonorum ab Attio conversorum meminit Cicero in libro de oratorum optimo genere cap. VI. *Nec Andromachæ igitur aut Antiopam, aut Epigonos Latinos recipiant. Sed tamen Ennium, et Pacuvium, et Attium potius quam Euripidem et Sophoclem legunt.* Euripidis Andromachæ apud Romanos docuit Ennius: Antiopam Pacuvius: Sophoclis Epigonos Attius. Hinc erroris arguitur Davisius, qui ad Tusc. II. ex Æschyli dramate conversos fuisse ait Attii Epigonos." BRUNCK.

197. Scholiasta Sophoclis Œdip. Col. v. 378. Πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοίλον φασι, καθάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνοις
Τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικίσαιτ' ἴτι.

198. De loco Athenæi XIII. p. 584 d. vide ad Æschyli fragm. 51.

ΕΡΙΣ.

199. Athenæus XIV. p. 646 d. Σοφοκλῆς Ἔριδι
Ἐγὼ δὲ πειθῶ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω.

200. Hesychius. Εὔσορος γάμος: Σ. Ἔριδι. ἤτοι ὥριος ἢ ὀλίγωρος. οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίαις χρῆται τῷ εὐωριάζειν.

201. Antiatticista p. 108, 9. Μίαν μίαν: ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν. Σ. Ἔριδι.

ΕΡΙΦΥΛΗ.

202. Stobæus I, 1.
Ἀρετὴν βέβαια δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι.

203. Stobæus VII, 7.
Ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλίσσεται.

204. Stobæus XLIII, 7.
Ὅπου δὲ μὴ τάριστ' ἐλευθέρως λέγειν
ἔξεστι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα,
ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν.

205. Stobæus XCIX, 20.
Πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ,
ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ;

206. Stobæus CXVII, 3.
Γέρως πρωτίστων σῴζε τὴν εὐσημίαν.

207. Clemens Strom. VI. p. 741.
Ἄπελθ' ἐκείνης ὕπνος ἰατρὸς νόσου.
In Clemente legitur ἄπελθ' ἐκείνου ὕπνον ἰατρὸν νόσου. Correxit Valckenar. ad Hippolyt. p. 313.

208. Appendix Vat. Proverb. II, 49. Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρᾷς: αὐτὴ Σοφόκλειος. πεποίηται γὰρ Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα
Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ.
εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὀτιοῦν βλεπόντων καὶ καταπλητικῶν Brunck.) τι δοκοῦντων ὁρᾶν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων. κωμῳδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐμνημόνευσεν.

209. Ioannes Damasc. in Gaisfordi appendice ad Stobæum vol. IV. p. 13. Σοφοκλέους Ἐριφύλῃ
* γλῶσσ' ἐν οἴσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις,
ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον.
V. 1. Ἡ supplet Brunckius et ἔχει scribit. Fort. Ἡ γλῶσσ', ἐν οἷσιν.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

210. Eustathius p. 1479. (conf. schol. Odyss. δ, 4.) Σοφοκλῆς δέ, φασίν, ἐν Ἑρμιόνῃ ἱστορεῖ, ἐν Τροίᾳ ὄντος ἔτι Μενελάου ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμιόνην ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω τῷ Ὀρέστῃ· εἶτα ὕστερον ἀφαιρεθέσαν αὐτοῦ ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτολέμῳ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ὑποσχεσιν· αὐτοῦ δὲ πυθοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Μαχαιρέως, ὅτε τὸν Ἀπόλλω τινύμενος τὸν τοῦ πατρὸς ἐξεδίκει φόνον, ἀποκατασταθῆναι αὖθις αὐτὴν τῷ Ὀρέστῃ· ἐξ ὧν γενέσθαι τὸν Τισαμενόν, φερωνύμως οὕτω κληθέντα παρὰ τὴν μετὰ μένους τίσιν, ἐπεὶ ὁ πατὴρ Ὀρέστης ἐτίσατο τοὺς φονεῖς τοῦ Ἀγαμέμνονος. "Confer interpretem Hygini ad fab. CXXIII. ubi ex his Eustathii verbis corrigitur scholiastes Euripidis ad Orest. 1687." BRUNCK.

211. Stephanus, Ἀγυιά: τόπος δηλῶν τὴν ἐν τῇ πόλει πορευτὴν ὁδὸν—τὸ τοπικὸν ἀγυιαῖος. Σοφ. Ἑρμιόνῃ
Ἀλλ' ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον.

212. Antiatticista p. 87, 25. Γνωστός: ἀντὶ τοῦ γνώριμος. Σ. Ἑρμιόνῃ.

ΕΥΜΗΛΟΣ.

213. Hesychius, Αἵματος ἄσαι Ἄρηα: αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό. ἄσῃ γὰρ ἡ ῥυπαρία. ὕθειν καὶ ἀσάμινθος (codex ἀσάμεθα), ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐνεορεί (corrigunt ἐλούοντο ex Suida in ἀσάμινθος). Σοφοκλῆς Εὐμήλῳ. Codex ἀμήλῳ.

214. Harpocratio, Καθελών: Δημοσθένης—ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλίου περσίδι καὶ Σοφο-

κλῆς ἐν Ἐλπήλῳ. Similiter Photius p. 122, 1. Sed omisso nomine fabulæ.

ΕΥΡΥΑΛΟΣ.

215. Euryalus filius fuit Ulyssis et Euippes, quem ab ipso patre Ulysse interfectum alii narrant, alii vero Telemacho. Vide Parthenii Erotica cap. III. cujus inscriptio est: Περὶ Εὐίππης. [illegible] Σοφοκλῆς Εὐρυάλῳ.

Eustathius p. 1796, 52. Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αἰτῆς (Κίρκης) Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τελέμαχος.

ΣΩΣΤΗΡΕΣ (?).

216. Pollux VII, 68. Ὅ τε τῆς Ἀμαζόνος Ζωστὴρ, καὶ ἡ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Ζωστῆρσιν ἐπιζώστρα. λέγει γοῦν "Ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας." Recte nunc Σ. Κολχίτιν ex cod. Paris.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΙΩ.

217. Athenæus IX. p. 375 d. Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἱππῶναξ—καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις

Τοιγὰρ Ἰὼ δεῖ φιλάξαι χοῖρον ὥστε δεσμίαν.

Libri τοιγαρώδη φιλάξαι χοίρος ὥς τε δισμίων.

218. Pollux X, 110. Προσθετέον δὲ τῷ μαγείρῳ καὶ ξύλα καίσιμα καὶ κληματίδας καὶ ἐκκαύματα, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ

Συνέλεγον τὰ ξύλ' ὡς ἐκαυμάτων

[illegible] Vulgo ἐκκαίματα. Idem VII, 109. Ἐκλυμάδας Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ "Συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκλυμάδων."

219. Stephanus, Χάρα: —χωρίτης—Σοφοκλῆς—ἐν Ἡρακλεῖ

Στρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν.

Iacobsius 'Ηρακλεῖ σ. (i. e. σατυρικῷ), Τρίφουσι—. Conf. infra ad fragm. 333.

220. Hesychius, Ἀλαλίαν: πονηρίαν, ἀταξίαν. Σ. ἐπὶ Ταιναρίοις. Codex ἐπὶ παιεναρίοις. Videntur grammatici hanc fabulam Ἐπιταιναρίους dixisse, satyros intelligentes.

221. Hesychius, Ἀργέμων: τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμιῶν (codex ὀφθαλμῶν). Σ. ἐπὶ Ταινάρῳ σατυρικῷ.

222. Hesychius, Κύκλους καὶ τροχούς: τὰ τείχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς Σ. Ἡρακλεῖ "Κυκλώπειον τ[illegible]."

223. Photius p. 359, 25. Οὐκ ἄφιξεν: οὐ βλάπτει. Σ. ἐν ἐπὶ τεράπῳ σατίροις. Corrigendum οὐ κωφεῖ, de quo dixerunt Hesychii interpretes ad glossas κωφεῖ et οὐ κωφεῖ. Bruneckius Οὐ κωφίζει.

224. "Ad hanc fabulam respexisse videtur Aristides II. p. 310. "Ἤδη δέ τις καὶ σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς κατηράσατο τῷ Ἡρακλεῖ, εἶτά γ' ἔευψε προσιόντος κάτω." Brunck.

ΗΡΙΓΟΝΗ.

225. Etymolog. M. p. 762, 12. Τοπάζειν: στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ

Ἀ δὲ [illegible]

Similiter Photius p. 595, 7. et Suidas.

226. Erotianus p. 374. Ὑποφρον: κριφίων, ὡς φησιν ὁ Ταραντῖνος. μαρτυρεῖ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ἠριγόνῃ λέγων

Νῦν δ' εἰρὴ ὑποφρος ἐξ αὐτῶν ἕως
ἀπώλεσέν τε καὶτὸς ἐξαπάλεσο.

μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ. V. quæ dixi in Thesauro s. v. Ὑπαφρος.

ΘΑΜΥΡΑΣ.

Athenæus I. p. 20. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἣν καὶ ὀρχηστικὴν δεδιδαγμένος, καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ—καὶ τὸν Θάμυρον διδάσκων αὐτὸς ἐκιθάριστεν. ἄκρως δὲ ἐσφαίριστεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε.

227. Pollux IV, 75. Μάναυλος εἴρημα μὲν ἐστιν Λίγυπτίων, μέμνηται δὲ αὐτοῦ Σ. ἐν Θαμύρι. Athenæus IV. p. 175. Τοῦ δὲ μαναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως

[illegible]
λύρα μοναύλοις τε χειμωτεως
ναὸς στέρημα κωμασάσης.

228. Athenæus XIV. p. 637 a. Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ

Ἠκηταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν ἠδυμελῆ.

Photius p. 239, 15. Μάγαδις: ψαλτικὸν ὄργανον. οὕτω Σοφοκλῆς. De alio instrumento, τριγώνῳ, quod ex Thamyra memoratur, vide infra fragm. 361.

229. Eustathius p. 358, 40. Ὅτι δὲ Θρακικὸς καὶ ὁ Ἄθως, οὗ μνεία παρὰ τῷ ποιητῇ, δηλοῖ, φασὶ, Σοφοκλῆς ἐν Θαμύριδι εἰπὼν

[illegible]

230. Scholiasta Œdipodis Colon. 378. Ἄργος κοίλον—καὶ ἐν Θαμύρᾳ

Ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμώτιον ἔσχετε κοῖρον
Λὐτόλυκον, πολέων κτεάνων αἶνον Ἄργεῖ κοίλῳ.

231. Antiatticista p. 105, 27. Κάνναβις: Σ. Θαμύρᾳ.

232. Plutarchus Moral. p. 455 d. Ἀλλ' ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίοις καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις καὶ γονεῦσι. καὶ θεοῖς νὴ Δία, καὶ θηρίοις καὶ ἀψύχοις σκεύεσιν, ὡς ὁ Θάμυρις

Ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας,
ῥήγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας.

ΘΗΣΕΥΣ.

233 a. "Ad hoc drama pertinere videntur ista in prolegomenis ad Pindari Isthmia: Τῶν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα οἱ μὲν ἐπὶ Σίνιδι τῷ Προκρούστῃ διατεθεῖναί φασι τὸν Θησέα, ἀνελόντα αὐτὸν, ὅτε περ καὶ τοὺς ἄλλους, ὡς φησι Σοφοκλῆς, λέγων περὶ αὐτοῦ

Ὃς παρακτίαν
στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν."—Brunck.

233 b. Suidas et Photius p. 342, 11. Ὄμπνιον

(Ὄπιον Photius) νέφος: μέγα, πολύ, ἠξημένον. Σ. Θησίδ. Photius p. 335, 9. Ὀμπνίου νέφους: μεγίστου.

ΟΥΕΣΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΥΩΝΙ Η ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ. ΟΥΕΣΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

"Duo fuerunt dramata. Prioris actio transigebatur Sicyone, posterioris Argis. Utriusque argumentum colligi potest ex Hygini fabula LXXXVIII." Bruncк.

234. Stobæus Eclog. phys. I, 5. p. 156. Heer.
Πρὸς τὴν ἀνάγκην οἰδ' Ἄρης ἀνθίσταται.

235. Stobæus Floril. XXIX, 1.
Ὡς νὺν τάχος στείχωμεν. οὐ γὰρ ἴσθ' ὅπως
σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅπτεται ποτε.

236. Stobæus CVIII, 21.
Ἔχει μὲν ἀλγεῖν, οἶδα, πειρᾶσθαι δὲ χρὴ
ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ πόνου φέρειν.
ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἰασιν λαμβάνειν.

237. Stobæus CXIII, 12.
Ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή,
λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.

238. Stobæus CXV, 16.
Καίπερ γέρων ὤν, ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ
χὠ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ.

239. Scholiasta Euripidis Phœnissar. 227. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστῃ ἱστορεῖ καὶ παρ' Εὐβοεῦσιν ὁμοίως ἄμπελον εἶναι τῇ ἐν Παρνασσῷ, λέγων οὕτως
Ἔστι γάρ τις ἐναλία
Εὐβοίτις αἶα· τῇδε βάκχιος βότρυς
ἐπ' ἦμαρ ἕρπει· πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἓω
κεκλημάτωται χῶρος εἰωνόεις δόμας·
[illegible]
καὶ κλίνεταί γε κἀποπερκοῦται βότρυς·
[illegible]
καλῶς ὑπῶρα, κἀκάρηται ποτόν.

240. Hesychius, Ἀκήρυκτον: ἄγνωστον. ἀφανες δὲ Σ. Θ.

241. Hesychius, Ἄλογα: ἄρρητα. Σ. Θ.

242. Hesychius, Ἀλωπός: ἀλωπεκώδης, πανοῦργος. Σ. Θυέστῃ καὶ Ἰνάχῳ. οἱ δὲ ἀφανῆς κατὰ τὴν [illegible]ψιν.

243. Hesychius, Ἀμόρφωτον: ἀδιατύπωτον. Σ. Θυέστῃ τῷ ἐν Σικυῶνι.

244. Hesychius, Ἀνταίρουσιν: ἀντιλέγουσιν. Σ. Θ.

245. Hesychius, Ἀπείρονας: ἀπειράτους. Σ. Θ.

246. Hesychius, Ἀπόθεα: ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σ. Θ.

247. Hesychius, Ἀποπλήκτῳ ποδί: μανιώδει. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

248. Hesychius, Ἀτελῆ: ἀδιάπαυα, οὐκ ἔχοντα τελίσματα. Σ. Θ.

249. Hesychius, Αὐτόμοιρος: μονόμοιρος. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

250. Hesychius, Αὐτόφορτοι: αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

251. Hesychius, Ἀφωσιωμέναι: ἀνόσιαι, ἀπωθεν τοῦ ὁσίου γεγενημέναι. Σ. Θυέστῃ δευτέρῳ.

252. Antiatticista p. 94, 8. Ἐντέλλω: ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. Σ. Θ.

253. Hesychius, Ἐπαίνους: τὰς κρίσεις, καὶ τὰς συμβουλίας, καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας. Σ. Θ. Σικυωνίῳ, quibus in cod. hæc adduntur, καὶ ἀλκίοι ταῖς ἐπαι[illegible]γοντικαῖς.

254. Hesychius, Ἡγόμην διῆγον. Σ. Θ. δευτέρῳ.

ΙΝΑΧΟΣ.

"De argumento vide Toupium Epist. Crit. p. 51. et qui dudum ante eum perspexerat fabulam fuisse satyricam, Tib. Hemsterhusium ad Aristoph. Plutum p. 248." Bruncк.

255. Stobæus XLVI, 13.
Ἐπήνεσ'· ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.
Versum alterum corrupte exhibet Apostolius VII, 95.

256. Dionysius Halic. Antiq. I, 25. Σοφοκλεῖ δ' ἐν Ἰνάχῳ δράματι ἀνάπαιστον ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον πεποίηται ὧδε
Ἴναχε γενιάτορ, παῖ κρηνῶν
πατρὸς Ὠκεανοῦ, μέγα πρεσβεύων
Ἄργους τε γᾶιας, Ἥρας τε πάγοις
καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῦ.
Scholiasta Apollonii Rh. I, 580. Ὅτι δὲ οἱ αὐτοὶ Πελασγοὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ Σ. ἐν Ἰνάχῳ μαρτυρεῖ. καὶ οἱ Τυρρηνοὶ δὲ Πελασγοί.

257. Athenæus XV. p. 668 b. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ ἀφροδισίαν εἶρηκε τὴν λάταγα "Σανθὴ δ' ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις." Quæ Toup us II. p. 471. in trimetros redegit
Σάνη δὲ κἀφροδισία
λάταξ ἅπασι νὺν ἐπεισκύπτει δόμοις.

258. Pollux IX, 50. Μέρη δὲ πόλεως, καὶ πανδοκεῖον, καὶ ξενῶν, καὶ, ὡς ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς "Πανδόκος ξενόστασις."

259. Schol. Aristoph. Pluti 727. Τὸν Πλοῦτον Πλούτωνα εἶπε παίζων· ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ "Πλούτωνος δ' ἐπεῖσοδος." καὶ πάλιν
Τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτωνα' ἀμεμφίας χάριν.
Idem ad v. 807. Σπίνη δέ, ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν γένεται.

260. Scholiasta Equitum 1147. Κημὸς—ἦν παρόμοιος χώνῃ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ.

261, 262. Scholiasta Avium 1203. Κυνῆ δέ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον· ὡς Ἐμμῆς ἄγγελος ὢν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἰριδος
Γυνή τις ἥδε· κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς.
Hesychius, Ἀρκὰς κυνῆ: Ἀρκαδικὸς πῖλος. Σ. Ἰ.

263. Scholiasta Aristoph. Ecclesiaz. 80. Τοῦ Πανόπτου τοῦ τὴν Ἰὼ φυλάττοντος. αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτοῦ διεσφῳλάκος. ἀναφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον.

264. Scholiasta Æschyli Prom. 576. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἡδυστα τὸν Ἄργον εἰσάγει.

265. Strabo VI. p. 271. Εἰ δὲ τοῦτο δυνατὸν, τά γε προειρημένα ἀδύνατα καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἰνάχου μέθυ [illegible]

Ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας
Πίνδου (φησὶν ὁ Σ.) Λάκμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν
εἰς Ἀμβλιάκους καὶ Ἀκαρνᾶνας,
μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου.

καὶ ὑπεθεῖς

Ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν
ἵκει δῆμον τὸν Λυρκείου.

266. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 35, 10. Λαρὸς, ἐνδεν θηλυκὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ σασχυτρίνων λαρὸς εὖτατ' ἐπὶ κῦμα ἑκροὰς ἐπῶμοσα λαρὸς ἀνήρ. Ita codex.

267. Scholiasta Aristophanis Pacis 530. Σοφοκλέους μελῶν: ὅτι ἤδεα τὰ μέλη Σοφοκλέους. περιέργως δέ τινες εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάχῳ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ τῆς εὐδαιμονίας "Εὐδαίμονες οἱ τότε γενεᾶς ἀφθίτου λαχόντες θείου." Bergkius conjecit γένναι ἀφθίτου θείας λαχόντες.

268. Hesychius, Ἀντίπλαστον: Σ. Ἰνάχῳ

Πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος
τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων.

ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὁμοιον.

269. Suidas et grammaticus Bekkeri p. 442, 3. Ἀράχνης:—θηλυκῶς δὲ Σ. Ἰ.

Πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνὰν βρίθει.

270. Hesychius, Ἐπίκρουμα: ἐπίπλημμα, ἢ ἐπιχώρημα. διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ ἔργῳ (Ἄργῳ Toupius)

Ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας.

271. Hesychius, Κυάμῳ πατρίῳ: Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ, ὡς καὶ τῶν Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων. διεκλήρουν δὲ αὐτὰς κυάμῳ, καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν ἐλάγχανεν. ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους, ὡς καὶ ἐν Ἰνάχῳ "Κυαμοβόλον δικαστήν." Codex κυαμοβόλως δικιστήν.

272. Harpocratio, Παλίνσκιον: ζοφερόν. Σ. Ἰνάχῳ

Χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ.

Glossam παλινσκίῳ habent Photius p. 373, 25. et Suidas.

273. Hesychius, Ἀελλόθριξ: ποικιλόθριξ. ἢ παρεώρυσα καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἄελλαν. Σ. Ἰ.

274. Hesychius, Ἀναιδείας φάρος: χιτών. Σ. Ἰ. παρὰ τὸ "Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ [illegible]

275. Hesychius, Ἄναντα:—Σ. δὲ Ἰνάχῳ τὰ μὴ κεκολλημένα. παρὰ τὸ αἴνειν (vulgo αἰνεῖν), ὅ ἐστι κατακύπτοντα πτίσσειν.

276. Ἀλωπός: vide fragm. 242.

277. Antiatticista p. 84, 18. Βοῦ: ἀντὶ τοῦ βοός. Σ. Ἰνάχῳ. Similiter Chœroboscus p. 237, 8. Gaisf.

278. Erotianus p. 200. Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κεχώδη ἀγγεῖα λέγεται τὰ τραχέως ἀνωμαλίας ἔχοντα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμένης φησὶν Ἰοῖς

Τραχὺς χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται.

Ita Elmsleius in Edinburgh Review vol. XVII. p. 237. Vulgo φησὶν ἴχθυς τραχὺς ὦ χελώνης—.

ΙΞΙΩΝ.

279. Schol. Apollonii Argon. IV, 14. Παρὰ τὸ ἴβας Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίβιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον. καὶ Ὅμηρος "Πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην" πολλάκις βεβλαμμένον.

ΙΟΒΑΤΗΣ.

"Iobates rex Lyciæ pater fuit Sthenebœæ. Vide Apollodori Biblioth. II. 3. et Hygini fab. LVII." Brunck.

280. Stobæus CXIX. 6.

Τὸν Ἅϊδαν γὰρ οὐδὲ γῆμας οἶδε φιλεῖν.

281. Hesychius, Ἀφύλλωτον πέτραν: [illegible] ἄδενδρον, οἷον λεωπετρίαν. Σ. Ἰοβάτῃ.

ΙΟΛΑΟΣ.

282. Aristophanes Equitibus 496.

Ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν.

ταῦτα δὲ, παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐξ Ἰολάου. Codex Ven. ἰωκλέους. Corrig. Οἰκλέους.

[ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ. Vide ΟΙΝΟΜΑΟΣ.]

ΙΠΠΟΝΟΟΣ.

283. Pollux IV, 111. Τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν (ἡ παράβασις), ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μέν γε τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρεπεῖν, ἐκλαθόμενος, ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκείνου ἀμίλλης ποιεῖ σπανιακις, ὥσπερ, ἐν Ἱππῶνι.

284. Stobæus Eclog. phys. I, 9. p. 230. et qui nomen fabulæ addunt Clemens Stromat. IV. p. 742. et Gellius XII, 11.

Πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδὲν, ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν
καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.

285. Stephanus, "Ωλενος: πόλις Ἀχαΐας, καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγομένη. Σοφ. ἐν Ἱππόνῳ

Ἐξ Ὠλένου γὰρ [illegible] κωμῆς μιᾶς.

286. Hesychius, Ἀπαλέξασθαι: ἀποφυλάξασθαι. Σ. Ἱππόνῳ.

287. Hesychius, Ἀπαρθένευτος: ἀκέραιος, καθαρά. Σ. Ἱππόνῳ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

288. Stobæus XXX, 6.

Τίκτει γὰρ οἶδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολὴ·
θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.

289. Athenæus XII. p. 513 d.

Νοῦν δεῖ πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα πονίζοντα ὅπως
πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

Νοῦν δεῖ Porsonus. Codex νόει.

290. Hesychius, Ἄκρουχεί: ἄκρον ἔχει. Ἅλων δὲ ὄρος τῆς Ἀμηχείας, ἐφ' οὗ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο Μελάμπους, καθάρας τὰς Προιτίδας, ἡγουν ταῖς Χάρισι. Σ. Ἰφιγενείᾳ.

291. Hesychius in ἀπηνδίκωτος, Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ πίσσακα τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη. Eadem Suidas, sed omisso nomine fabulæ.

292. Hesychius, Βασίλη: βασίλεια. Σ. Ἰφιγενείᾳ. Ita corrigenda codicis scriptura, βασιλ. ἡ βασίλεια. Formam vocis βασιλη annotavit Stephanus Byz. in Ἀγάμεια. Ea fortasse restituenda Pindaro Nem. I, 39. ubi vulgo βασίλεια, Boeckhius βασιλῆ.

293. Photius p. 410, 10. et Suidas in πευθερὸς, Σοφοκλῆς εἶπε πευθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ

Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πευθερῶν.

αὐτὶ γαμβρῶν. Ad hunc locum spectat Etymolog. M. p. 220, 40.

294. Ὑποφρον: vide fragm. 226.

ΙΧΝΕΥΤΑΙ.

295. Pollux X, 34. Μέρη δὲ κλίνης καὶ ἐνήλατα. Σ. ἐν Ἰχνευταῖς σατίροις ξύλα τρίγωμφα διατορεῖσαί σε δεῖται." Verba corrupta, de quibus post alios conjecturas protulit Lobeckius ad Phrynich. p. 178.

296. Athenæus II. p. 62 f. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λόγοντες ὅρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα. Σ. Ἰχνευταῖς

Καίροµενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται
βλάστη.

παρὰ τὸ ἐξορύειν καὶ βλαστάνειν. Eustathius p. 899, 17.

297. Photius p. 489, 1. et Suidas, Ῥικνοῦσθαι: τὸ διελκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος' λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνοναίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν. Σ. Ἰχνευταῖς.

ΙΩΝ.

De fragmento ad hanc fabulam non recte relato dixi infra ad Œneum fragm. 417. Superest igitur solum Stobæi testimonium: cujus in libris videndum est ne Ἴωνος ex Σίμωνος sit corruptum.

298. Stobæus CIII, 10. Σοφοκλέους Ἴωνος

Ἐν Διὸς κρᾶσαι δρυὸς ἔθηκε μόνον εἰ πρέπειν ἄλλοις.

ΚΑΜΙΚΙΟΙ Η ΜΙΝΩΣ.

"Oppidum Siciliæ est Camicus: vide Stephanum in Κάμικος. Argumentum erat mors Minois a Cocali filiabus intercepti. Videndi præter Diodorum Sicul. in Dædali historia scholiastes Pindari ad Nem. IV, 95. et Pausan. X, 17, 4." Brunck.

299. Athenæus III, p. 86 d. Τῶν στραβήλων µνηµονεύει καὶ Σοφ. ἐν Καµικίοις οὕτως

Ἁλίας στραβήλου τῆσδε τέκνον εἴ τινα

[illegible]

300. Athenæus IX. p. 388 f. Πέρδιξ· τοῦ ὀνόµατος ἕνεκα ἀνατέλλουσι τὴν µίσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος· πολὺ δὲ ἐστι τὸ ἐκτεινόµενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφ. Καµικίοις

Ὀµπέρδιξ ἐλθέ· ὑπόστηµος

Πέρδικος ἐν κλειτοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

301. Photius p. 413, 15. et Suidas in Πέρδικος ἱερὸν—Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καµικίοις (libri κωµικοῖς) τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοῦνοµα.

302. Clemens Alex. Strom. VI. p. 741.

Οὐκ ἔστι τοῖς µὴ δῶσι σύµµαχος τύχη.

303. Hesychius, Κωχεύουσιν: ὀχοῦσι, µετεωρίζουσι. πιστοῖ µε σοφοκλῆς καµίκῳ κωχεύουσιν ἐµφοραιδόσµασ. Paullo emendatius Etymolog. MS. apud Ruhnkenium in Auctario, Κωχεύουσιν: ὀ. µ. Σ. καµικοῖς "πιστοί µε κωχεύουσιν ἐν φορᾳ δέµας." Recte, nisi quod ἐν φορᾷ scribendum. Ruhnkenio ἀµφορεῖ placebat, comparata Hesychii glossa, Ἀµφορεῖ· τῷ (codex ἀµφορείῳ) φορτίῳ.

304. Ioannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobæum vol. IV. p. 36. Ἐρµιᾶδου Κωµικοῦ

Ὅστις νέος ὢν µουσῶν ἀµελεῖ
τὸν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον
καὶ τὸν µέλλοντα τέθηνκε.

Gaisfordius Σοφοκλέους Καµικίων.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ.

305. Herodianus περὶ µονήρους λέξεως p. 30, 27. Σοφοκλῆς ἐν Κηδαλίοις σατυρικῷ φησι

Καὶ δή τι καὶ παρέικα τῶν ἀρτυµάτων
ὑπὸ τοῦ δέατος.

αὐτὶ τοῦ δέους. V. 1. τῶν ἀρτυµάτων.] Conf. fragm. 608. Hesychius, Δέατος: δέους. Σ. Κηδαλίοις.

306. Hesychius, Αὐτοκτίτους (codex αὐτοκτίστους) δόµους: οὐ κατεσκευασµένους, ἀλλ' ἐκ ταὐτοµάτου γεγενηµένους, ἢ τοὺς οὐκ οἰκουµένους. Σ. Κηδαλίοις.

307. Photius p. 217, 9. et scholiasta Platonis p. 323. et Suidas, Λευκὴ στάθµη: ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σηµειουµένων, ἢ ἐπὶ τῶν µηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κηδαλίοις

Τοῖς µὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκµαίροµαι,
οὐ µᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθµη.

308. Photius p. 338, 15. et Suidas, Ὄνου σκιά: καὶ, περὶ ὄνου σκιᾶς. Σοφοκλῆς Κηδαλίοις

Ὅτι ἄν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.

Photius γίνηται. Suidas γένηται.

309. Athenæus IV. p. 164 a. Κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίωνα ἐστὲ

Μεστὲ γέλωτος κεντρωτες. ἀλλοτριοφάγοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ (?).

310. Erotianus p. 62. Ἀνταῖον θεόν: τὸν βλάβης ὑποσυούµενον αἴτιον ἕστεσθαι ἀνθρώποις. ἀνταῖο δ' ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν σώφρονα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κλυταιµνήστρᾳ λέγων "Τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινοῦντα οὐχ ὁρᾶτε, καὶ δείµα προσπνίοντα (codex Cantabrigiensis προσπαίοντα) ἀνταῖας θεοῦ."

ΚΟΛΧΙΔΕΣ.

Auctor argumenti Promethei Æschyli: Κεῖται δὲ ἡ µυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις.

311. Stobæus XXII, 23.

Καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα.

312. Athenæus XIII. p. 602 c. Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποιούμενος

Μηρὸς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα.

313. Grammaticus Bekkeri p. 404, 19. et Suidas, Ἀνθυπουργῆσαι χάριν: τὸ ἀνταποδοῦναι. Σ. Κολχίσιν

Τί φὴς ἐπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν;

314. Schol. Apollonii Rhodii III, 1371. Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι πεποίηκε τοῦ ἀγγέλου τὸν Λίτυνα πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων οὕτως

Τί βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν ὑπτιόχωρος,
καὶ κάρτα φρίξας εὐλόφῳ σθηκώματι,
χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξίδυ;

314 b. Vide fragm. 216.

315. De morte Apsyrti: vide fragm. 491.

316. Hesychius, Ἐπαλλαγθεῖσα: ἐπαλλάξασα. Σ. Κολχίσιν.

317. Etymolog. M. p. 439, 1. Σ. Κόλχοις.

Ὑμεῖς μὲν οὖκ ἀμ' ἤστε τὸν Προμηθέα.

ἀντὶ τοῦ ἤδειτε.

318. Athenæus II. p. 70 a. Κινάρα: ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κυνάραν καλεῖ. Ex epitome Eustathius p. 1822, 17.

319. Galenus vol. IX. p. 385. Charter. (V. p. 454. Basil.) Δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (τὴν πέμφιγα) ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις λέγειν

Ἀπῆξε πέμφιξιν οὐ πίλας φόρου.

—ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτὸν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ ὀνόματι Σ. ἐν Κόλχοις κατὰ τάδε τὰ ἔπη

Κἀν ἐθαύμασας
τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών.

Versum primum Hermannus in dissertatione de Æschyli Prometheo soluto p. 24. ita corrigit, Ἀπῆξε πέμφιξ ὡς ἐπνοῦ σελασφόρου. Idem in altero loco emendavit vulgatum ἐθαύμασα.

320. Scholiasta Pindari Pyth. IV, 398. Τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους λέγει. καὶ Σοφοκλῆς δὲ χαλκοῦς βοῦς ἀδεμάτους φησὶν

Χαλκοσκελεῖς γὰρ —
— — ἐκπνέουσι πνευμάτων ἄπο·
φλέγει δὲ μυκτὴρ, ὡς — —

ΚΡΕΟΥΣΑ.

321. Stobæus IV, 38.

Ἐστὶ γὰρ ἄγαν, ὡς ποιῶ, ἐγὼ καλῶς
αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσβῇ φέρων.

322. Stobæus VII, 8.

Ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται,
ὀρθῇ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς.

V. 1. τόλμης Elmsl. ad Medeam p. 146.

323. Stobæus XII, 4.

Καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν·
[illegible] ἄγει.
συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν.

324. Stobæus XXXVIII, 26.

Οὔτε γὰρ γάμου, ὦ φίλαι,
οὔτ' ἂν ὄλβον ἑκμετρον
ζυῦον εἰδείμαν ἔχειν·
φθονερπὰ γὰρ ὀδοί.

325. Stobæus XCI, 28.

Καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους, ἄναξ,
ὦδ' ἀντίσχεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μακρὸν βίον
θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως
ἀπριὴς ἔχονται· κἄστι πρὸς τὰ χρήματα
θνητοῖσι τἄλλα δεύτερ'· εἰσὶ δ' οἵτινες
αἰνοῦσιν ὄψον ἀνδρ', ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ
εἶναι πένης ὢν ὄψοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν.

326. Stobæus CIII, 15.

Καλὸν μέτριον εἶναι τὸ [illegible]
λῶστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον· ἥδιστον δ' ὅτῳ
πάρεστι λῆψις ὧν ἔρᾳ καθ' ἡμέραν.

327. Grammaticus Bekkeri p. 373, 5. Ἄκουστά: ὡς ἐν τῇ (codex τῷ) Κρεούσῃ

Ἄπελθ' ἄπελθε, παῖ· τάδ' οὐκ ἀκουστά σοι.

(sοι om. codex) καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις. ὁ μέντοι Σοφοκλῆς ἀκούσιμά φησι.

328. Hesychius, Ἀνέκτημαι: ἀνείληφα. Σ. Κ.

329. Pollux VI, 174. Τὸ δὲ ἰσοθάνατον Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Κρεούσῃ οὐ πάνυ ἀνεκτόν.

ΚΡΙΣΙΣ.

330. Athenæus XV. p. 687 c. Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς ἐν Κρίσει (codex κρησὶ) τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην ἡδονήν τινα οὖσαν δαίμονα μίγρο τε ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν φρόνησιν οὖσαν καὶ νοῦν, ἔτι δ' ἀρετὴν, ἐλαίῳ χρωμένην καὶ γυμναζομένην.

331. Herodianus περὶ διχρόνων. exscriptus ab Dracone qui dicitur p. 35, 5. et grammatico Hermanni p. 444. Φάρος συστέλλον τὸ α, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει σατυρικῇ

Καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι.

In Herodiani libro περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 24. hæc partim in lacunam incidernt: unde postrema tantum verba supersunt τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι.

332. Hesychius, Βυδοί: οἱ μουσικοί. ἢ κροῦμά τι. Σ. Κρίσει. Codex σοφὸς κρησίν.

ΚΩΦΟΙ.

333. Scholiasta Nicandri Ther. 343. Ἄλλοι δὲ οὗτον τὸν μῦδον φασίν. Προμηθέα τὸ πῦρ κλέψαντα καὶ τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενον οἱ λαζόμενοι ἐμήνυσαν, οὐ καλὴν τῆς χάριτος τίνοιτες ἀμοιβήν· ἐφ' οἷς τὸν Δία φασὶν ἐπαινέσαντα φάρμακον αὐτοῖς ἀγρρασίας δοῦναι· τοὺς δὲ λαζόντας ἀποφέρειν τὸ δωρηθὲν ἐπὶ δυνν· τὸν δὲ δῖψει τειρόμενον ἐλθεῖν εἰς κρήνην, ἣν ἐφύλασσεν ὄφις· καὶ τοῦ ποτοῦ ὀρεγόμενος ἀπέδοτο τοῦ γήρως τὸ φάρμακον· διὸ πάντας μὲν τοὺς ὄφεις καθ' ἑκαστον ἐαᾶειν ἐνιαυτὸν, ἀποδυομένους τὸ γῆρας, τὸν δὲ ὄφιν τῆς κρήνης φύλακα καταλαζεῖν τὸ δίψος. ὅθεν τοὺς δηγλεῦσιν ἐμποιεῖ δίψαν. ἔστι δὲ ὁ μῦδος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς. Eandem fabulam narrat Ælianus de Nat. Anim. VI, 51. omisso nomine dramatis. Κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν memorat poeta supra fragm. 219.

334. Schol. Apollonii Rhedii I, 972. Λέγεται δὲ ἕυλος καὶ ζῷόν τι, ὀρνίθιον πολίτιον· ἑκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἡ σκολόπενδρα. Οὐάφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ Φανίων ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις Κιλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπιρος.

Codex Paris. ὥσπερ ὄνος. Hesychius, "Ονος ἰσόσπιρος : ἔστι δὲ ζῷον πολίτευον, ὁσπιρίῳ ὅμοιον, ὁ καὶ ἕυλον τινὲς φασίν.

335. Schol. Apollonii Rhodii I, 1126. Ὅτι δὲ Νύμφη τις Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Δακτύλους ἐποίησε παρὰ Στησιμβρότου εἴληφε· καὶ ὅτι διὰ τὸ ῥυῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Δάκτυλοι ἐκλήθησαν. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις. " Confer Zenobium Prov. IV, 80. Κέλμις ἐν σιδήρῳ, ubi male citatur Sophocles ἐν Σατύροις, et Wesselingium ad Diodorum Sic. tom. I. p. 831, 4." Bruncк.

ΛΑΚΑΙΝΑΙ.

"Fabulæ argumentum e parva Iliade sumptum testatur Aristoteles de Poëtica cap. 23." Bruncк.

336. Pollux IX, 49. Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς, εἶδος οἰκοδομήματος. ἦσυ καὶ Σοφ. ἐν Λακαίναις λέγει

Στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοὐκ ἀβάμβαρον.

ἀβάμβαρον Blomfildus.

337. Priscianus XVIII. p. 197. Krehl. Attici, ἔγωγε καὶ κἄλλα, ἅπερ τοῦ κατάργω. Σοφ. Λακαίναις

Θεοῖς ἄρ' οἶσπον', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν,
ἄρξασα Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν
ξυναιῶν ταῦτα. μὴ μάχου βίᾳ.

Codex Monac. ΣΥΝΑΙΝΕΘΑΤΑΥΤΑ. Ergo initium versus fuit ξυναινέσω.

338. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 40, 11. Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Λακαίναις δανοτῆς εἰρημένον "Ἐν ᾗ παύσει' (παύσαιθ' ?) ἀμερίων μόχθων τε καὶ δυσπαγέστων."

339. Strabo VIII. p. 364. Τὴν δὲ Λᾶν οἱ Διόσκουροι ποτὲ ἐκ πολιορκίας ἐλεῖν ἱστοροῦνται, ἀφ' οὗ δὴ Λαπέρσαι προσηγορεύθησαν. καὶ Σοφοκλῆς λέγει που

Νῆ τὼ Λαπέρσα, νὴ τὼ Εὐρώταν τρίτον,
νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς.

Conf. Hesychii interpretes ad Λαπέρσαι.

ΛΑΟΚΟΩΝ.

340. Harpocratio, grammaticus in Bekkeri Anecdotis p. 332, 5. et Suidas in ἀγυιαί, Ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν ——εἶον ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὡς φασι Κρατῖνος καὶ Μέναν̣δρος, καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκόωντι, μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθη εἰς Τρῳάνα, φησί

Λίμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἁτμίζων πυρὶ
. . . . . .

Harpocratio βαρβάμων.

341. Scholiasta Aristophanis Ranar. 678. Παρὰ τὰ Σ. ἐκ Λαοκόωντος, "Ποσείδων, ὁς Λιγαίου μέδεις πρώνας (πρωνὸς Bruncкius) ἢ γλαυκὰς μέδεις (μέδεις delet Blomfildus) εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάσιν τετιμένας."

342. Dionysius Halic. Antiq. I, 48. Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν Λαοκόωντι δρύμιτι, μελλούσης αἰλίσκεσθαι τῆς πόλεως, πεποίηκε τὸν Αἰνείαν ἀνασκευαζόμενον εἰς τὴν Ἴδην, κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου, κατὰ τὴν μνήμην ὧν Ἀφροδίτη ἐπέσκηψε καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκοωντίδας σημείων τὸν μέλλοντα ὄλεθρον τῇ πόλεως συντεκμηράμενον. ἔχει δὲ αὐτῷ τὰ ἰαμβεῖα ἐν ἄλλῳ προσώπῳ λεγόμενα ὧδε

Νῦν δ' ἐν πίλαισιν Λίνύας ὁ τῆς θεοῦ
πάρεστ', ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων κεραυνόν
νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος.
κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν πεμπληΐαν·
συμπλάζεται δὲ πλῆθος, οὐχ ὅσον δοκεῖς,
οἱ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας, Φρυγῶν.

V. 3. μοτοῦ Plutarchus Mural. p. 109 d.

343. Stobæus XXIX, 37.

Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.

344. Hesychius, Καταρράκτης : ὀχετὸς, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σ. Λαοκόωντι.

[ΛΑΡΙΣΑΙΟΙ. Vide ΑΚΡΙΣΙΟΣ.]

ΛΗΜΝΙΑΙ.

345. "Notum dramatis argumentum, Argonautarum in Lemnum appulsus, cum Lemnias mulieribus congressus, quem narrat Argonauticorum poeta lib. I. v. 609. Correctum fuisse videtur post primam emissionem, iterumque in scenam inductum. Nam a Stephano in Δώτων laudantur Λήμνιαι πρότεραι.

Φερητίδης τ' Ἄδμητος ἠδ' ὁ Δωτιεὺς
Λαπίθης Κόρωνος."

Bruncк.

346. Schol. Pindari Pyth. IV, 303. Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῷον εἰσελθόντας σκάφος.

347. Schol. Apollonii Rhodii I, 773. Ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις Ἡρόδωρος ἱστορεῖ. Λίχυλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὕπνοις φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζόμενοις τοῖς Ἀργοναύταις, μέχρις οὗ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μίσγεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάψαι φησίν.

348. Etymol. M. p. 26, 16. Ἄθως : ἀκρωτήριον Θρᾴκης. Σοφοκλῆς

Ἄθως σκιᾷζει τῶπὶ Λημνίας βοός.

ὡς γὰρ τῇ Λήμνῳ βοὺς χαλκῆ ἵδρυται, ἐφ' ἣν τοῦ Ἄθω ἡ σκιὰ φθάνει. Diversæ sunt hujus versus apud alios scriptores lectiones, καλύψει (vel καλύπτει) pro σκιάζει, et ἄλλος pro βοός : de quibus diverunt Ruhnkenius Ep. crit. p. 197. et Piersonus ad Mœridem p. 267.

349. Stephanus, Χρύση : ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σ. Λημνίαις

Ἃ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι.

350. Hesychius, Ἀξύμβλητον : ὃ μηδενὶ ἀπαντᾶν

δυνατόν, ἡ ἀστνάπτηνον. Σ. Λημνίαις. Versum omisso fabulae nomine attulit Eustathius p. 1405, 58.

[illegible]

351. Hesychius, Ἀσάλπικτον ὦραν· τὸ μεσονύκτιον. ἐσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σ. Α.

352. Scholiasta Platonis p. 393. Αὐτὸ δείξει: *μέμνηται δὲ τῆς παροιμίας Σοφοκλῆς ἐν Λημνίαις οὕτως*

Ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον, ὡς ἐγὼ, σαφῶς.

[ΜΑΝΤΕΙΣ. Vide ΠΟΛΥΙΔΟΣ.]

ΜΕΛΑΝΙΠΠΟΣ.

353. Hesychius, Ἀντίβοιον· ἰσόβοιον, ἀντὶ βοὸς καθυγιαζόμενον. Σ. Μελεάγρῳ.

354. Hesychius, Ἰξοφόρους δρύας· τὰς ἰξὸν φερούσας. Σ. Μ.

355. Κνάμῳ πατρίῳ (τῶν Λίτναλῶν): vide fragm. 271.

356. Hermogenes de formis orat. p. 412. Φίλανδρόν που τὴν Ἀταλάντην εἶπεν ὁ Σοφοκλῆς διὰ τὸ [illegible] πράγματος ταττόντων τοῦνομα τοῦτο.

357. Lucian. vol. III, p. 437. Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μίνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκείνως ἐπὶ τὴν θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς

Σοὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις
ἄνηκε Λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεά.

ΜΕΜΝΩΝ.

Dramatis hujus meminit auctor argumenti Ajacis.

[ΜΙΝΩΣ. Vide ΚΑΜΙΚΙΟΙ.]

[ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ. Vide ΑΤΡΕΥΣ.]

ΜΥΣΟΙ.

358. Stobæus XXVI, 4.

Ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν
χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεπτώτων κακῶν.

359. Stobæus XCVIII, 23.

Ἅμοχθος γὰρ οἰδεῖς' ὃ δ' ἥκιστ'
ἔχων μακάρτατος.

360. Strabo VIII, p. 356.

Ἀσίᾳ μὲν ἡ σύμπασα κλήζεται, ξένε,
πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος.

361. Athenæus IV, p. 183 e. Μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως

Πολὺς δὲ Φρὴξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε
[illegible] ἐξευρὼν συγχρῶμαι.

καὶ ἐν Θαμύρᾳ.

362. Pollux X, 186. Φαίης δ' ἂν καὶ σισύρναν, Σοφοκλέους ἐν Μυσοῖς λέγοντος

Φαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνώδη στολήν.

363. Antiatticista p. 83, 22. Ἄβολον ἔπος: Σ. Μυσοῖς (codex μούσαις).

364. Hesychius, Ἀποβάθρα: ἀποβατηρία. ἡ κλίμαξ νεώς. Σ. Μ.

365. Hesychius, Ἀποσύρει: ἀπισπᾷ. Σ. Μ.

366. Hesychius, Ἀπύρου: ἀθύτου. Σ. Μ.

367. Hesychius, Ἀσι ῥαφής: σκληρός. Σ. Μ.

368. Hesychius, Ἀφθίτους γνώμας: ἀμεταμέλητους. Σ. Μ.

ΜΩΜΟΣ.

369. Hesychius, Ἀλώπηξ: ὄρχησίς τις. καὶ ἀλωπεκίαι Μώμῳ (codex μώμων) Σοφοκλῆς, ὅπερ ἐστὶν ἐν σώμασι πάθος γενόμενον.

370. Hesychius, Ἄμφιον: ἔνδυμα. Σ. Μώμῳ.

371. Hesychius, Ἀναστῦψαι: ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον. ἢ στυγνάσαι. Σ. Μώμῳ.

372. Hesychius, Ἄνθρωσκε: ἄνω ὄρωσκε, ὀρχοῦ. Σ. Μώμῳ (codex κώμῳ).

373. Hesychius, Ἀποσκόλυπτε: ἀπολίπιζε καὶ ἀποκόλουε. φασὶ καὶ τὸν περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀπεσκολυμμένον. Σ. Μώμῳ. Grammaticus Bekkeri p. 435, 24. Ἀποσκολύψαι: ἀφιελεῖν τὸ δέρμα. ἢ ἀπογυμνῶσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ.

374 a. Grammaticus Bekkeri p. 446, 12. Ἄμπην: δρέπανον. Σ. Νόμῳ σατυρικῷ.

374 b. Chœroboscus p. 376, 19. Gaisf. Τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ (v. 357.) ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δορὸς ἐστιν (corr. δόρυς ἐστίν). In scholio ad versum Aristophanis ex Achaei Μώμῳ, quam fabulam ab nemine veterum memoratam vidi, affertur versus integer

Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι.

ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ. ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ.

Pollucis testimonium de Ναυπλίῳ πυρκαεῖ ad Æschyli Promethei igniferi fragmenta exhibuimus.

375. Schol. Pindari Isthm. V, 10. Τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς Σωτῆρος ἔλεγον, καθὼ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ

Ζεῦ παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου
σπονδὴ τρίτου κρατῆρος.

Hesychius, Τρίτες κρατήρ: Σ. Ναυπλίῳ καταπλεύσει.

376. Stephanus in Ἀσπὶς—Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι

Ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον,
ὡς ἀσπιδοῦχον, ἡ Σκέθης τοξεύμασι.

377. Stobæus CIV, 3. Σ. Ν.

Τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία
νὺξ ἐστιν· εὖ παθόντα εἶθ' ἑτέρα θανεῖν.

εἶθ' ἑτέρα] θἠτέρᾳ Brunckius.

378. Aristides I, p. 259. Ποίας Ναυπλίου παγας ὑποπύρους, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, ἄξιον τῇ πυρκαϊᾷ ταύτῃ παραβαλεῖν;

379. Achilles Tatius Isag. ad Arati Phænom. cap. I. Σοφοκλῆς δὲ Παλαμήδει ἀναπίθησιν. λέγοντα γὰρ Ναύπλιον εἰσάγει

Οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ,
σταθμῶν, ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα.
κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα,

κἀκ τῶν δέκ' αἰζῆς εἶρε πειτηκοντάδας
εἰς γόλ' · οὗτος εἷς στρατῷ φρικτορίαν,
ὕπνου φιλάξεις, ἐς θ' ὃ σημάτορα
ἕδεῖσι, κἀνέβησεν οὐ δεδειγμένα·
ἐφεῖρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς,
τάξεις τε ταύτας, οἰράνιά τε σήματα,
νυκῶν τε πωματῆρσιν εὐθάλασσίων
Ἄρκτου στροφάς τε καὶ Κυνὸς ψυχρὰν δύσιν.

380. Eustathius p. 1288. Παλαμήδους ἐπινοησαμένου κυβείαν καὶ πεττείαν ἐν Ἰλίῳ εἰς παραμύθιον λιμοῦ κατασχόντος τὴν στρατιὰν, λίθοι ἐκεῖ ἐδείκνυτο, ἐφ' οἷ οἱ ἐπέσκεπτον. τῆς δὲ τοιαύτης ἐπινοίας τοῦ Παλαμήδους, καὶ τῆς εὑρέσεως δὲ τοῦ χρόνου, ἣν καὶ αὐτὴν ἐκείνος ἀποφαίσατο, μάρτυρα παράγουσι Σοφοκλῆν, ὃς ἐν δρύμασι ὁμωνύμῳ τῷ εἴρητι Παλαμήδει φησὶν

Οὐ λιμὸν οὖτος τῶνδ' ἄπωσε, ξὺν θεᾷ
εἰπεῖν, χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας
ἔδειξε, πρὸς μετ' ἀλλήλοις πεττοῖς καὶ κύβοις πεσσούς, κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος ;

"Nihil tam apertum est quam hos versus ad eandem Nauplii *ῥῆσιν* pertinere, cujus partem ab Achille Tatio servatam supra protulimus. Proinde sunt itidem ex Nauplio: aut si Eustathii fidem sequimur, licet dramatum quibus nunc caremus nullum ipse viderit, ad Palamedem priores alteri etiam referendi sunt." Brunck. Versum ultimum ex Palamede rursus affert Eustathius p. 1397, 8.

381. Hesychius, Πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβον βολάς: Σ. Ναυπλίῳ πυρκαεῖ, παρόσον πέντε γραμμαῖς ἔπιαζον. Versum integrum Καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί ex Sophocle attulit Pollux IX, 97. Conf. Etymol. M. p. 666, 18. Orionem p. 127, 1. Eustathium p. 1396, 60. Ad eandem, ut videtur, fabulam spectat Pollux VII, 203. πεττεία, ἡ πεσσεία, ὡς Σοφοκλῆς.

382. Herodianus, περὶ μονήρους λέξεως p. 31, 21. Σπίζα· ἴστι δὲ εἶδος ὄρνεου. Σ. ἐν Ναυπλίῳ πυρκαεῖ

Κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσι.

383. Photius p. 150, 9. Κατουλάδα: Σ. Ναυπλίῳ

Ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι.
τὴν κατίλλουσαν καὶ κατείργουσαν.

384. Hesychius, Ἀνόρεος πόλεμος: ἀνήμερος, ὁ πρὸς τοὺς ὕνδρας. Σ. Ν.

385. Schol. Aristoph. Pacis 1126. Ἐλύμνιον: —μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς " Πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις," καὶ ἐν Ναυπλίῳ " Νυμφικὸν Ἐλύμνιον."

386. Hesychius, Ἐπίκοτα: ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἄν τις μέμψαιτο. Σ. Ν. καταπλέυντι.

387. Hesychius, Ναύκληρον πλάτην: ναυτικήν. Σ. Ν. πυρκαεῖ.

388. Pollux X, 134. Ὠλκία τὰ πηδάλια Σ. ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ Η ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ.

389. Eustathius p. 1553, 63. Μάλιστα δὲ, φασὶν, ἐπεκράτησεν ἡ τοιαύτη πόλωσις μετ' ἐναντίας Λακεδαιμόνιοι, βασιλέων δὲ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ἰδιωτῶν δὲ Σοφοκλῆς ὁ τραγικός. ὃς καὶ ὕστε, φασὶ, τὰς Πλυντρίας ἐδίδασκε, τὰς τῆς Ναυσικαας προσωπον [illegible] παίοντας ἐπονομαζομένους, ἀντρους ἐναντίους. (Conf. p. 381, 10.) Athenæus I, p. 20 c. Σοφοκλῆς ἤκρως ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε.

390. Hesychius, Ἀναρροιβδεῖ:—Σ. ἐν Ναυσικάᾳ ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει.

391. Pollux VII, 45. Ἐπενδύτης—ληπτέον ἐκ τῶν Σ. Πλυντρίων

Πέπλους τε νῆισι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας.

392. Pollux X, 52. Λαμπῆνη ἐν τῇ Σ. Ναυσικάᾳ. Hesychius, Λαμπῆνη: εἶδος ἁμάξης, ἐφ' ἧς ὀχοῦνται.

ΝΙΟΒΗ.

393. Athenæus XIII, p. 601 a. Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδῶν τοὺς τῶν παίδων ἔρωτας· ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν Νιόβης παίδων. Plutarchus Moral. p. 760 e. Τὸν τοῦ Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων ἀναλελειπὰι τις οὐδένα βοηθῶν ἄλλων οὐδὲ σύμμαχον ἢ τὸν ἐραστὴν "Ὦ ἄμφ' ἐμοῦ στείλαι."

394. Eustathius p. 1367, 21. Τῆς Νιόβης ἡ συμφορὰ κατὰ μέν τινας ἐν Λυδίᾳ, κατὰ δὲ τινας ἐν Θήβαις γενέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας αὐτῇ ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησὶν· αὐτὴν δὲ εἰς Λυδίαν ἐλθεῖν. Lutatius ad Statii Theb. lib. VI, *Niobe, secundum Homerum, duodecim filios habuit. Sophocles autem dicit eam quatuordecim habuisse.* Vide Hermann. Opusc. vol. III, p. 38.

395. Diogenes Laërt. in vita Zenonis VII, 28. Ἐτελεύτα δὲ οὕτως. ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περίρρηξε. παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ, φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης "Ἔρχομαι, τί μ' αὐεις;" Eadem Suidas in αὐεις.

396. Schol. Œdip. Colon. 684. Κἀν τῇ Νιόβῃ ὁ Σ. τὸν κρόκον ἄντικρυς τῇ Δήμητρι ἀνατίθεται.

397. Harpocratio, Δερμηστής: Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὴν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι τὸ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφόκλειον ἐξηγούμενος τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν ὄστιν τὰ δέρματα ἐσθίει δερμηστής. Conf. fragm. 562. et Bekkeri Anecd. p. 240, 14.

398. Athenæus IV, p. 176 f. Τοὺς ἑλύμους αὐλοὺς, ὧν μνημονεύει Σ. ἐν Νιόβῃ τε κἀν Τυμπανισταῖς, οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους.

399. Scholiasta Homeri Iliad. ε, 533. et Odyss. θ, 186. Ἴτ—ἀντὶ τοῦ ἦν—Σ. ἐν τῇ Νιόβῃ

Ἡ γὰρ φίλη 'γὼ πῶνδε τοῦ προφερτέρου.

400. Plutarchus, Moral. p. 691 d. Αὐτοὺς παραλογιζόμεθα, θερμὸν εὐθὺς εἶναι τὸ θερμαῖνον ὑπολαμβάνοντες· καὶ ταῦθ' ὁρῶντες ὅτι ταὐτὸ ἰμάτιον ἐν χειμῶνι θερμαίνει, ἐν δὲ ἡλίῳ ψύχειν λέγομεν, ὥσπερ ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται

Λεπτοστιβῆτων χλανιδίων ἐμπίπτουσ'
δάλπουσα καὶ ψύχουσα, καὶ πόνῳ πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν.

Postrema καὶ πόνῳ—ἡμέραν addita ex eodem p. 496 c. ubi σπαργάνων scriptum pro χλανιδίων. Ad So-

phoeleam fabulam hæc retulit Valckenar. ad Phalaridem p. X.

ΝΙΠΤΡΑ Η ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ.

401. Stephanus in Δωδώνη—λέγεται καὶ Δωδών, ἧς τὴν γενικὴν Σοφ. 'Οδυσσεῖ ἀκανθοπλήγει
Νὺν δ' οὔτε μ' εἰς Δωδῶνος οὔτε Πιερίδας
γνω... τὰς ἀγούσας.
(γν codex Coislinianus, ceteris adustis. Montefalcon. γνῆ. Vulgo γύας.) καὶ δοτικὴν
Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὑμέτερος βροτῶν.
τῆς μέντοι Δωδώνης. Δωδωναῖος· καὶ τὸ θῆλυ Δωδωνίς. Σοφ. 'Οδυσσεῖ ἀκανθοπλήγει
Τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερίας Δωδωνίδας.
Joannes Alexandr. τονικῶν παραγγελμ. p. 12, 2. Δωδώνη. Σ. [illegible] 'Οδυσσεῖ ἀκανθοπλήγει
Καὶ τὸν ἐν Δωδώνι παῖσον δαίμονα' εἰλογούμενον.

402. Scholiasta MS. Homeri Iliad. α, 135. apud Koen. ad Gregor. Cor. p. 49. Καὶ Σοφ. ἐν 'Οδυσσεῖ ἀκανθοπλήγει
Εἰ μέν τις οὖν ξέεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε.
Conf. Eustathium p. 66, 31.

403. Schol. Dionysii Thracis in Bekkeri Anecd. II. p. 872, 19. Σοφοκλῆς ἐν 'Οδυσσεῖ ἀκανθοπλήγει τῷ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος χρησάμενος ἀκριβολογεῖ
Ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων
ὤμοις.

404. Hesychius, 'Αθηρόβρωτον ὄργανον: τὴν τορύνην, ἢ τὴν ἀθῆραν ἀνακινοῦσι. Σ. 'Οδυσσεῖ ἀκανθοπλήγει. Versum integrum, sed omisso nomine fabulæ, servarunt scholiasta Homeri Odyss. λ, 128. et Eustathius p. 1675, 52.
Τίπτε σέθεν κατέδραθε δουρὶ φίλος.

405. Hesychius, Ἐλαιάεσσα νηδύς: Σ. 'Οδυσσεῖ ἀκανθοπλήγει. ἤτοι λαιάεσσα ἀντὶ τοῦ σκαιὰ, ἀγρία. ἢ ἀπὸ τοῦ λῆξεσθαι, πάντα ληξομένη καὶ κατεσθίουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά. Photius p. 298, 1. Νηδὺς ἐλαιάεσσα: ἐπὶ Κύκλωπος. Σικελή. ἀπὸ Ὕβλης τῆς ἐλαιηρᾶς.

406. Photius p. 400, 5. et Suidas, Παρουσία: —καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι τάσσεται, ὡς ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους
Τὴν παρουσίαν
τῶν ἐγγὺς ὄντων.

407, 408. Ad hanc fabulam Brunckius duo fragmenta retulit, alterum apud Plutarch. Moral. p. 745 f. Σοφοκλέους 'Οδυσσεύς φησι Σειρῆνας εἰσαφικέσθαι Φόρκου κόρας αἰθρούντος τοὺς Ἅιδου νόμους. Quæ Lobeckius ad Sophocl. Ajac. p. 342. metro accommodavit
Σειρῆνας εἰσαφικόμην
Φόρκου κόρας, θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους.
Alterum locum servavit scriptor vitæ Sophoclis, Καὶ τὴν 'Οδύσσειαν ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται, παρεπομολογεῖ δὲ καθ' Ὅμηρον καὶ τὸ ὄνομα 'Οδυσσεύς
'Ορθῶς δ' 'Οδυσσεὺς εἶμ' ἐπώνυμος κακοῖς·
πολλοὶ γὰρ ὠδίσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

409. Photius p. 240, 10. Μάγνον: Σ. 'Οδυσσεῖ. τὸν μέγαν. τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα.

Dubitatur utrum hanc fabulam dicat an 'Οδυσσέα [illegible]

ΞΟΑΝΗΦΟΡΟΙ. (?)

410. Scholiasta Æschyli S. c. Th. 310. Εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἡφέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἀνάστατοι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

411. Scholiasta Pindari Isthm. V, 86. Σύντομοι δὲ οὐ μόνον Λάκωνες, ἀλλὰ καὶ Ἀργῖοι. Σ. 'Οδυσσεῖ μαινομένῳ
Πάντ' οἶσθα, πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα'
μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

412. Hesychius, Ἐμπερής: ἔμπειρος. Σ. 'Οδυσσεῖ μαινομένῳ.

413. Hesychius, Ἠμαλάψαι: κρύψαι, ἀφανίσαι. Σ. 'Ο. μ.

414. Hesychius, Θρεκτοῖσι νόμοις: ἀντὶ τοῦ τραγαίοις. Σ. 'Ο. μ. ἔνιοι δὲ κρεκτοῖς.

415. Hesychius, Θριάζειν: φυλλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν.—Σ. 'Ο. μ.

ΟΙΚΛΗΣ.

Vide fragm. 282. 794.

ΟΙΝΕΥΣ.

416. Hesychius Ἄλυτον: ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Σοφοκλῆς Οἰνεῖ. Ita corrigenda codicis scriptura ἰνεῖ.

417. Hesychius, Χερσεύει: Σοφοκλῆς Οἰνεῖ (codex ἰονεῖ) "Κείμενος μὲν βουστάδας * * * ἐπὶ χέρσου, ἢ ἀπὸ χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει. Post βουστάδας indicavi lacunam: nam exciderunt aliquot poetæ verba, in quibus χερσεύει fuit.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ.

418. Apollonius de pronomine p. 330 b. ubi de pronomine τί agit, ἀξιοπιστότερος ὁ Σοφοκλῆς μάρτυς χρησάμενος ἐν Οἰνομάῳ "εἰ μεν ὠσει θασσονα ειδωσ ειτεκοι παιδα". Scholiasta Homeri Iliad. χ, 410. Σ. Οἰνομάῳ "ἡ μὲν ὠσεῖ θάσσον. ἡ δὲ ὠσιτέξου παῖδα". Sophoclis igitur verba fuerunt
'Η μὲν ὡς τὶ θάσσον', ἡ δ' ὡς τὶ τέκοι παῖδα.
Loquitur de duabus matribus, quarum sui utraque filii celeritatem prædicabat. Quod quo consilio fecerint ex fabula notissima de Œnomao apertum est.

419. Stobæus XXVII, 6. Σ. 'Ι.
Ὅρκου δὲ προστεθέντος, ἐπιμελεστέρα
ψυχὴ κατίστη. δεισὰ γὰρ φυλάσσεται,
φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν.

420. Athenæus IX, p. 410 c. Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ
Σευθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαμένος.
Ad hunc v. spectat Hesychii glossa, Σευθιστὶ χειρόμακτρον.

421. Athenæus XIII, p. 564 b. Σοφοκλῆς δὲ ποιῶν περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἱπποδάμειαν φησιν
Τοιαῦτ' ἐν ὄψει λίγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος, ἱστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἔχει·
ἀνθάλπεται μὲν αὐτός, ἐξαπτῇ δ' ἐμέ,
ἴσον μετρῶν ὑφ' ἑλμῶν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰὼν τὸ ὀρθοῦται κανών.
V. l. λίγγα Erfurdtius.

422. Pollux X, 55. Τὴν ψήκτραν—εἴρηκε Σ. ἐν Οἰνομάῳ
Διὰ ψήκτρας σ' ὀρῶ
[illegible]
423. Aristophanes Avibus 1337.
Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Hæc e Sophoclis Œnomao esse scholiasta annotavit.

424. Diogenes Laert. in vita Arcesilai IV, 35. Πρὸς δὲ τὸν ὀανιστικὸν καὶ φιλόλογον εἰπόντα τι ἀγνοεῖν ἔφη
[illegible]
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.
ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. Eadem (ex Diogene) Suidas in Διέξοδοι et in Λήθουσι. Omisso poetæ nomine attulit Plutarchus Moral. p. 718 a. qui Sophoclis scripturam servavit πλὴν θοῦσι.

425. Hesychius, Ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

De loco ab Eustathio ex hac fabula allato vide ad fragm. 380.

426. Ammonius π. Ὁμ. p. 76. in MS. Reg. Musei Britannici, τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὸ ἴσθι. Σοφοκλῆς ἐν Παλαμήδῃ
Εἴθμησο ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη.

427. Hesychius, Ἄκεστρον· φάρμακον. Σ. Παλαμήδ.

428. Hesychius, Δροπά· δρεπτά. Σ. Παλαμήδ. Blomfieldus, Λάδροπα· ἄδρεπτα.

ΠΑΝΔΩΡΑ Η ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΙ.

429. Athenæus XI, p. 476 c. ubi de voce *κέρας poculum* significante, Καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρᾳ
Καὶ πλήρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας
τρίψει γόμοτα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης.

430. Pollux X, 44. Ἀμὶς, ἣν Σ. ἐν Πανδώρᾳ ἐνουρήθραν καλεῖ. Lexicon MS. Paris. apud Brunckium, Ἀμὶς, σταμνίον, ᾧ ἐνουροῦσι. Σ. δὲ ἐν Πανδώρᾳ ἐνού[illegible]

431. Hesychius, Κεχήλωμαι· πόδας δέδεμαι, συνέρραμμαι τοὺς πόδας.—καὶ χήλευμα τὸ σπαρτίον Σ. Πανδώρᾳ ἢ Σφυροκόποις. Brunckius χήλωμα.

432. Scholiasta Hippocratis apud Fœsium in Œconomia, v. Ὀργασμός: μαλαγμός. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρᾳ λέγων
Καὶ πρῶτον ἄρχον πηλὸν ὀργίζειν χερσίν.
ἄρχου Portus in lexico Ionico. ἀρχὸν Huschkius in dissertatione de Archilocho p. CCVI comparatis Horatii verbis Odar. I, 16, 13. *Fertur Prometheus addere principi limo*—. Fortasse ex eadem fabula est fragmentum apud Etymolog. M. p. 629, 34. ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαί ἐστι καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μῖξαι. Σοφοκλῆς "Θέλομι πηλὸν ὀργάσαι". ubi Etymol. Gud. p. 432, 53. vitiose ὀργάσσθαι.

ΠΕΛΙΑΣ (?).

433. Erotianus p. 304. Παιδικὸν πάθος: παιδίαν νῦν τὴν παιδοτροφίαν· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πελίᾳ φησὶ "Λευκὸν αὐτὴν δῦ' ἐπαίδευσεν γάλα."

ΠΗΛΕΥΣ.

434. Clemens Alex. Strom. VI, p. 748. schol. Aristoph. Nubium v. 1419.
Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκονρὸς μόνη
γεμετιεγωγῶ καπαπαιδεύειν πάλαι.
πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ.
Versum 2 attulit Trypho in Museo Cantabrig. I, p. 49. et utitur eo Aristophanes in Equitibus v. 1098.
Καὶ μὴν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γεμετιεγωγεῖν καπαπαιδεύειν πάλαι.

435. Aristophanes Avibus v. 852.
Ὀμφηρηθῶ. συνθέλω.
συμπαραινέσας ἔχω,
πρωτοῦσαι μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.
ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ.
ubi scholiasta, Ὀμορροθῶ: Σοφοκλείους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτὸ φρονῶ.

436. Stobæus CXXI, 9. Σ. Π.
Τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

437. Harpocratio in ξηραλοιφῶν, Σ. Π.
Καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν.

438. Scholiasta Aristophanis Equit. v. 1147. Σ. Π. [scrib. Ποιμένων ex codd.]
Κημῶσαι πλεκτοὺς πυμφόρμιος ἐβείρει γένυς.

439. Stephanus in Δώτιον, Σ. Π.
Βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος.

440. Stephanus, Κυκνῖτις· ἧς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ καὶ ἐν Ποιμέσι "Βοὴν Κυκνῖτιν."

441. Antiatticista p. 106. 13. Λιποψυχεῖν· Σ. Πηλεῖ.

442. Antiatticista p. 107, 30. Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. Σ. Π. καὶ "μὴ ψεύσον." Locum alterum ex Peleo servavit scholiasta Aristoph. Thesmoph. v. 870.
Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ· μή μ' ἔλῃς ἄνευ δορός.

[ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ. Vide ΝΑΥΣΙΚΑΑ.]

ΠΟΙΜΕΝΕΣ.

443. Tzetzes ad Lycophronem 529. Ἱστορεῖ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Π[illegible]

444. Sextus Empiricus adversus Grammaticos p. 286. Οὔτε γὰρ ἐκ τέχνης τινὸς μεμαθήκασιν ὅτι οἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες, ὦ βαλλὴν λέγοντες, ὦ βασιλεῦ λέγουσι Φρυγιστί· ἀλλὰ παρ' ἄλλων ἀκούσαντες. Hesychius, Βαλλήν· βασιλεὺς Φρυγιστί.

445. Harpocratio in Νύννιον. Ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν

Ἐωθινὸς γὰρ πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν,
θαλλὸν χιμαίρᾳ προσφέρων νεοσπάδα,
εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν.

"Leguntur hi versus etiam apud Athenæum XIII, p. 587 a. Ad primum pertinet Hesychii glossa: Αὐληστήν· τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων." Bruncк.

446. Athenæus VII, p. 319 b. Τῶν πηλαμύδων μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν

Ἐνθ' ἡ πάροικος πηλαμὶς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίης, ὁρμὰς θέρους
τῷ Βοσπορίτῃ, τῷδε γὰρ θαμίζεται.

Hesychius, Θαμίζεται· ὁμιλεῖ. Ex eodem (s. v. πάραυλος) correctum quod ap. Athen. v. 2. legitur παροικος.

447. Plutarchus Vit. p. 795 b. Οἱ Σοφοκλέους βοτῆρες ἐπὶ τῶν ποιμνίων λέγουσιν

Τοῦτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν,
καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπῶντων κλύειν.

448. Suidas, Ἀμφήμερον· τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν Σ. Π.

Κρίνων ἡμῶν γενέσεις ἐξ ἀ[illegible]

449. Suidas in Φρηνεῖν, Σ. Π.

Λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οὐδὰ πω χανόν.

Vulgo που.

450. Photius p. 307, 17. et Suidas, Ξανῶ: κοπιάσω. Σ. Ποιμέσιν· Ἕκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μαχέσθαί φησιν

Ἠδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

451. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11, 3. Ποσειδεύς— Σ[illegible]

Τειχέων καὶ δὴ τοὺς Ποσιδείους
Θ[illegible]

V. 1. codex τυχῶν, i. e. τειχῶν. V. 2. aut cæsuram neglexit poeta aut aliquid omisit grammaticus.

452. Hesychius, Ἀναλῶσαι: ἀφανίσαι. Ποιμέσιν (codex ποιμένεσιν).

453. Antiatticista p. 84, 10. Βᾶρις: κατ' οἰκίας καὶ πλοῖον. Σ. ἐν Ποιμέσι βαρίδαν λέγει τὸν ναύτην ἢ τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα. De hoc vocabulo dixit Lobeckius ad Phrynichum p. 609.

454. Hesychius, Βερέκυντα βρόμον: Φρύγιον αὐλόν. Σ. Π.

455. Stephanus, Γραικός:—Γραῖκες δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν. Conf. fragm. 933.

456. Ἴαννα: vide fragm. 54.

457. Βοὴν Κυκνῆτιν: vide fragm. 440.

458. Πελλός: vide fragm. 122.

459. Παρασάγγας: vide ragm. 127.

460. Hesychius, Φοινικίοις γράμμασιν: Σ. Ποιμέσιν. ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κομίσαι.

461. Etymolog. M. p. 405, 32. Τὸ ψὸ ἐν Ποιμέσι Σοφοκλέους ἐπίφθεγμα. Memorat etiam Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 46, 18.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ Η ΜΑΝΤΕΙΣ.

462 a. Etymologicon MS. apud Valckenar. Diatr. Eurip. p. 200. Πολύϊδος: οὕτω καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιλόου. καὶ ἔστι, φησί, πολυΐδιμων μάντις ὤν. οὕτω καὶ τὸ δῆμα ἐπιγράφεται παρὰ Ἀριστοφάνει. μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος. καὶ Σοφοκλῆς δὲ Μάντεσι συνίστειλεν

Ὁρῶ πρὸ χειρῶν Πολυΐδου τοῦ μάντεως.

καὶ πάλιν

Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυΐδῳ τῷ Κοιράνου.

Valde corrupta hæc in Etymolog. Gud. p. 474. In Etymolog. M. p. 681, 24. παρὰ Σοφοκλεῖ "Ὁρῶ πρὸ χειρῶν Πολεΐδος τοῦ μάντεως." καὶ πάλιν "Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυεΐδῳ."

462 b. Euripidis schol. ad Phœnissas 1256. Τῆς κύστεως τὸ στόμα ἑρίῳ δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ πυρί, καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγήσεται καὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκοντίσει. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι

Τὰς μαλλοδετεῖς κύστεις.

μαλλοδέτους Valckenarius. Recte.

463. Stobæus XXIX, 25. Σ. Μάντεων

Οὔτοι ποθ' ἥδιον τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου.

464. Porphyrius de Abstinentia II, p. 134, edit. Ultrajectinæ. Clemens Al. Stromat. IV, p. 565.

Ἦν μὲν γὰρ οἰὸς μαλλός, ἦν δὲ κάμπελον
σπονδή τε, καὶ ῥᾴξ εὐ τεθησαυρισμ ἠ·
ἐνῆν δὲ συμμιγὴς ἁλαῖς παγκαρπία,
λίπους τ' ἐλαίας, καὶ τὸ ποικιλώτατον
ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον.

V. 5. citat schol. Euripidis ad Phœnissas 115.

465. Schol. Aristoph. ad Ranas 596. excerptus ab Suida in γλάμων, Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν ἐπί τινων ἀ[illegible]

Γ[illegible]

466. Hesychius, Ἀνταίας: πολεμίας, ἐχθρᾶς. Σ. Πολυείδῳ.

467. Hesychius, Ἀραῖον: κατάρατον. ὡς τὸ

Ὃ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς.

οἷον ἀρὰν προσετρίβετο. καὶ κατ' εἰρῆν. Σ. Πολυείδῳ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

468. Strabo X, p. 470. Ὁ δ' οὖν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα ἐν τῇ Πολυξένῃ, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν ἐπολειφθῆναι βουλόμενον, τοῦ ἐξελάσασθαι τὴν Ἀθηνᾶν χάριν, εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον

Σὺ δ' αὖτε μίμνων που κατ' Ἰδαίαν γθόνα
πόλμας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει

469. Porphyrius apud Stobæum Ecl. phys. I, 52, p. 1008. Ἀγέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν [illegible]

Ἀκτὰς ἀπαίωνὶς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιπουσα λίμνης ἦλθον ἡγεύσης γόοις,
λαχόντος ὀξυπλήγου ὠμσενας χοάς.

τὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιδνὰ οὐκ ἐχούσας, ὠμσενας δὲ χοὰς τὰς οὐδὲν ἑτερῥοφούσας.

470. Stobæus XLIX, 13.

Οὐ γὰρ τις ἂν δύκαιτο πρῤῥατὴς στρατοῦ
τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν
ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τιμαννίδι
οὔτ' ἐξεπομβῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλοις
βροτοῖς ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι·
πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός τ' ἂν ἐκ θνητῆς τε φὺς
Διός γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος;

471. Schol. Apollonii Rhodii ad II, 1121.

Λιτ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους.

Codex Paris. λυγαίου σκότους.

472. "Ad Polyxenam respexisse videtur Longinus XV, 7. (Ruhnkenio judice] Ἄκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ Θησέκοντος Οἰδίπου καὶ ἑαυτὸν μετὰ δίοσπασεως τινὸς θάπτοντος πεφάνταται, καὶ κατὰ τὸν ἀπύπλοιν τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου. Scilicet in hoc dramate inducebatur Achillis umbra, quodque apud Euripidem narratur initio Hecubæ, id Sophocles spectatorum subjecerat oculis." Brunck.

473. Etymolog. M. p. 120, 48. Ἄπειρος:—λέγει δὲ Ὅρος ὅτι σημαίνει χιτῶνα διέξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένῃ

[illegible]

474. Harpocratio. Ἱκρωστηρισμένοι τὰς ἑαυτῶν ἑκαστοι πατρίδας: ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι. οἱ γὰρ λυμαινόμενοί τινας εἰώθασι περιὀπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς καὶ Σ. Πολυξένῃ.

475. Hesychius, Παράρυμα: Σ. Πολυξένῃ παράρυμα ποδὸς, ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ εἵματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ ὑπόδημα.

ΠΡΙΑΜΟΣ.

476. Scholiasta Aristoph. Vespar. v. 288. Ἐγχυτρεῖς: ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ.

477. Pollux X, 147. Οἰκοδόμου δὲ σκεῖη, λεῖαι, γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ. Idem VII, 118. Καὶ λατύποις δὲ, Σοφοκλῆς, ὅπου καὶ ἐργαλεία τῶν λατύπων ὀνομάζει λείας καὶ γλαρίδας.

ΠΡΟΚΡΙΣ.

478. Pollux IX, 140. Ἐπιτιμητής—Σοφοκλῆς εἰπὼν ἐν τῇ Προκρίδι "Κολασταὶ κἀπιτιμηταὶ κακῶν."

ΡΙΖΟΤΟΜΟΙ.

479. Macrobius Saturnal. V, 19. *Sophoclis autem tragœdia id, de quo quærimus, etiam titulo præfert. Inscribitur enim* Ῥιζοτόμοι, *in qua Medeam describit maleficas herbas secantem, sed aversam, ne vi nocii odoris ipsa interficeretur; et succum quidem herbarum in cados æneos refundentem, ipsas autem herbas æneis falcibus exsecantem. Sophoclis versus hi sunt*

Ἢ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὦμμα τρέπουσ'
ὑπὸν ἀργινεφῆ στάζοιτα τομῆς
[illegible]
Et paulo post:

αἱ δὲ καλυπταὶ
κίσται μιζῶν κρύπτουσι τομὰς,
ἃς ἦδε βοᾶσ', ἀλαλαζομένη,
γυμνὰ χαλκείοις ἥμα δρεπάνοις.

480. Schol. Apollonii Rhodii II, 1213. Ὅτι δὲ ἡ Ἑκάτη δρυόφῳ κλάδῳ στέφεται καὶ δράκουσι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις παρίστησιν ὁ χορὸν λέγοντα

Ἥλιε θεσπεσίη
καὶ πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας
Ἑκάτης ἔγχος, τῷ δι' Ὀλύμπου
πολλὴ φέρεται καὶ γῆς, καίουσ'
ἱερὰς τριῶδους, στεφανωσαμένη
δρυσὶ καὶ πλεκτοῖς
ὠμῶν σπείραισι δρακόντων.

V. 4. καίουσ' codex Vaticanus.

481. Hesychius, Αἴστώσας: διαχίας καὶ τήξας. Σ. Ῥιζοτόμοις "Κόρον αἴστώσας (codex ἱστώσας) πῦρ." Brunckius κόρην αἴστώσας πυρί.

ΣΑΛΜΩΝΕΥΣ.

482. Athenæus XI, p. 487 d. Καλεῖται δὲ μάννης καὶ τὸ ἐπὶ κοττάβου ἐφεστηκὸς, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν πειδιᾷ ἔπεμπον, ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμονεῖ χάλκειον ἔφη κάμα, λέγων οὕτως

Τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
τῷ καλλικοντάζοντι νικητήριον
τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

483. Galenus vol. IX, p. 885. Πέμφιξ δοκεῖ ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς λέγειν—ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις

Καὶ τάχ' ἂν κεραυνία
πέμφιγι βροντῆς καὶ δυσοσμίαν λάβοι.

—ἐπὶ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι κατὰ τάδε τὸ ἔπος ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις παρὰ Σοφοκλεῖ

Πέμφιγι πλῆσαι ὕψιν ἀγγέλῳ πυρός.

Ita Hermannus in dissertatione de Æschyli Prometheo soluto p. 24. correxit librorum scripturam in priore loco κεραύνια πέμφιξι (πέμφιξ σε Porsonus) βροντῆς καὶ δυσοσμίας λάβοι, in altero πέμφιγι πᾶσαν ὑψιαγέλων πυρός.

484. Hesychius, Θῆμα: θήκη, τάφος, ἀνάθημα. Σ. Σαλμωνεῖ.

485. Hesychius, Καρικοὶ τράγοι: ὡς εὐτελῶν ὄντων. Σ. Σαλμωνεῖ. εἰ μὴ ἄρα συγχέων τοὺς Κιλικίους.

ΣΙΝΩΝ.

486. Hesychius, Αἰθύσσειν: ἀνασείειν' Σίνωνι Σοφοκλῆς. Idem, Ἀναιθύσσω: ἀνασείω. Σ. Σίνωνι.

487. Hesychius, Ἀξέστους: τραχείας. Σ. Σίνωνι [illegible] (codex σιῶν).

488. Hesychius, "Αρρητον: ἄῤῥητον. ἀνυπόγνωτον. ἀπόῤῥητον, ἄφωνον, αἰσχρόν. Σ. Σίνωνι.

489. Hesychius, Ἐνδμίακτος· ἐνδοσιακόν. καὶ ἐνδέικτος. Σ. Σίνωνι.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

490. Hes chi - Ζεύγος τριπάρθενον: Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ "Χαρίτων τριζύγων".

ΣΚΥΘΑΙ.

491. Schol. Apollonii Rhodii IV, 223. Φερεκύδης δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ τὴν Μηδείαν φησὶν ἆραι τὸν "Αψυρτον ἐκ τῆς κοίτης μικρὸν ὕπνα, Ἰάσονος εἰπόντος εἰς τοὺς Ἀργοναύτας ἐνεγκεῖν αὐτόν· ὡς δὲ ἐδώκοντο, φθίξαι τε αὐτὸν τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ μελίσαντας εἰς τὸν ποταμὸν ἐμβαλεῖν. Σοφοκλῆς ἐν μὲν Κολχίσιν ἐν τῷ Αἴητου οἶκῳ σφαγῆναί φησι τὸν "Αψυρτον, ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις οὐχ ὁμοπάτριον φησι τὸν "Αψυρτον τῇ Μηδείᾳ. Οὐ γὰρ ἀπὸ μιᾶς, φησί, κοίτης ἕβλαστον, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρτι βλαστάνουσα, τὴν δ' Ἰδυῖα πρίν ποτ' Ἐκεανοῦ κόρη τίκτειν. Ex tetramestris.

492. Schol. Apollon. Rhod. IV, 284. Ἑκαταῖος δὲ ἱστορεῖ μὴ ἐκδεδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδ' ὡς διὰ Ταναΐδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ.

493. Athenaeus V. p. 189 d. Κωλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς· οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Σοφ. Σκύθαις

Κρημνούς τε καὶ σήραγγας, ἠδ' ἐπακτίας
αὐλῶνας.

494. Erotianus p. 96. Ἀχιλληΐδες: κριδῶν εἴδος, ὧν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Hesychius, Ἀχιλλείων Ἱππεῖσιν Ἀριστοφάνης (v. 819.) καὶ Σ. Σκύθαις.

495. Hesychius, Ἀψάλακτος: ἀκίνητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. Σ. Σκύθαις.

ΣΚΥΡΙΑΙ.

496. "Notum argumentum fabulæ. Vide Hygin. cap. XCVI. et Philostrati junioris iconem, cui titulus Achilles in Scyro p. 863, ubi Sophocli dramatis meminit: Σκῖρος, νῆσος, ἣν ὁ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνεμώδεα καλεῖ." Brunck.

497. Plutarchus Moral. p. 34 d. Τὴν δὲ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τὸν ἐν Σκύρῳ καθήμενον ἐν ταῖς παρθένοις γεγενημένην ἐπίπληξιν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως

Σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους,
ξαίνεις, ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς;

Iterum hos versus affert Plutarchus p. 72 e, præmissis verbis, Ὁ ἐν τοῖς Σκυρίοις Ὀδυσσεύς. Ubi κατασισχύνων pro ἀποσβεννύς scriptum.

498. Stobæus LI, 24.

Φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους.

499. Stobæus LIX, 3.

Οἱ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν·
οἷς οὔτε βαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων
πλοῦτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν.
λεπτοῖς ἐπὶ ῥυπαίοις ἐμπολᾶς μακρὰς
ἀεὶ παραῤῥίπτοντες οἱ πολύφθοροι
ἢ 'σωσαν, ἢ 'κίρδαναν, ἢ διῶλεσαν.

500. Stobæus CXVI, 28. Σοφοκλέους Σκιρίων

Οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζύη.

Hunc versum duo alii sequuntur sine lemmate,

Πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά,
νοῦς φρενῶν, ἔργ' ἀχρεῖα, φρονητίδες κεναί.

Versum alterum ex Sophocle affert Clemens Alex. p. 73, ὅτ' ἀχρεῖα exhibens.

501. Stobæus CXXIV, 17.

Ἀλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά,
καὶ τὸν θανόντα δακρύοις ἀναστάναι,
ὁ χρυσὸς ἦσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν.
νῦν δ', ὦ γεραιέ, ταὐτ' ἀνηνύτως ἔχει,
τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἀγεῖν·
κἀμοὶ γὰρ ἂν πατὴρ γε δακρύων χάριν
ἀνῆκε' ἂν εἰς φῶς.

502. Hesychius, Ἀποστιβῆς (codex ἀποστίβ·): ἀποσφοιτητικός. οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σ. Σκυρίαις.

503. Hesychius, Αὐτόσσυτον αὐτοκλειστον. Σ. Σκυρίαις. Omisso nomine fabulæ grammaticus Bekkeri p. 467, 31.

504. Hesychius, Ἀχρήματον: ἀδάπανον. Σ. Σκυρίαις. Codex ἀχρήματα.

505. Hesychius in ἑδωρος—ὡς ὁ αὐτὸς (Σοφοκλῆς) ἐν Σκιρίαις χρῆται τῷ εὐωραίζειν.

[ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΙ. Vide ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.]

[ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΙ. Vide ΠΑΝΔΩΡΑ.]

ΤΕΥΚΡΟΣ.

506. Stephanus, Κυχρεῖος: πάγος περὶ Σαλαμῖνα. Σοφοκλῆς Τεύκρῳ.

507. Aristophanes Nubibus 583. Βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς. ubi scholiasta, παρὰ τὰ ἐκ Τεύκρου Σοφοκλέους

Οἰρανοῦ δ ἄπο
ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.

508. Stobæus CXXII, 10.

Ὡς ἆρ', ὦ τέκνον, κενὴν
ἑτερπόμην σου τέρψιν εἰλογουμένου,
ὡς ζῶντος· ἡ δ' ἆρ' ἐν σκότῳ λαβοῦσά με
ἔσωσ' Ἰφιάνασσα, φιλτάτη μήτηρ.

Ad hanc fabulam Blomfildus refert versus ab Tryphone de tropis p. 48. sine poetæ nomine allatos.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

509. Hesychius, Ἀειφόρος: ἀειθαλής. Σ. Τηλέφῳ.

510. Pollux V, 76. Σοφοκλῆς κεροῦσαν τὴν Τηλέφου τροφὸν (προσειπὼν).

ΤΗΡΕΥΣ.

511. "Ad hoc drama alludit comicus in Avibus

100. ubi Epopis rostrum ridenti Euelpidi Epops ait:

Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

Ad quæ sic scholiastes: ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπορριθωμένον, καὶ τὴν Πρόκνην· ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα. Idem argumentum post Sophoclem tractavit Philocles, quem in eadem fabula perstringit comicus v. 280, ubi hæc habet scholiastes: ὁ Σοφοκλῆς πρῶτος τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἶτα Φιλοκλῆς." Brunck.

512. Stobæus X, 25.

Φιλάργυρον μὲν τῶν τὸ βάρβαρον γένος.

513. Stobæus XIII, 5.

Θάρσει· λέγων τἀληθές, οὐ σφαλεῖ ποτε.

"In Vindobon. Εὐριπ. Τηρεῖ. eodem errore quo deceptus fuit Apostolius Proverb. X, 12." Brunck.

514. Stobæus XX, 32.

Ἅνους ἐκεῖνος, αἱ δ' ἀνούστεραι ἔτι
ἐκείνου ἠμύναντο καρτερόν.
Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμοθελὴς βροτῶν
μείζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,
ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν.

"In Reg. cod. lemma adscriptum 1. versui Σοφ. et 3. τοῦ αὐτοῦ Τηρεῖ. Hoc statim 1. versui appositum in Vindobon. continuatis una serie quinque versibus." Brunck.

515. Stobæus XXII, 22.

Θνητὴν δὲ φύσιν χρὴ θνητὰ φρονεῖν,
τοῦτο κατειδότας, ὡς οὐκ ἔστιν
πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
ταμίας, ὅ τι χρὴ τετελέσθαι.

V. 1. Ita Grotius. Vulgo θνητὰ φρονεῖν χρὴ ἐνητὴν φύσιν.

516. Stobæus XXXIX, 12.

Πολλὰ σε ζητῶ βίου,
μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπίρασαι ξένης.

"Perperam in libris κάλλιστα." Brunck.

517. Stobæus LXVIII, 19.

Νῦν δ' οὐδὲν εἰμι χωρίς, ἀλλὰ πολλάκις
ἔλεγες ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐδὲν ἴσμεν· αἰ, νέαι μὲν ἐν πατρὸς
ἤδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον·
τερπνὸς γὰρ ἀεὶ πάντας ἀνοία τρέφει.
ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' εὔφρονες,
ἀθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα
θεῶν πατρῴων τῶν τε ἐμφυόντων ἄπο,
αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
αἱ δ' εἰς ἀβῆρη δώμαθ', αἱ δ' ἱππόροβα.
καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐθρόνῃ ζεύξῃ μία,
χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

518. Stobæus LXXXVI, 12.

Ἓν φίλον ἀνθρώπων μὲ' ἕδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς
ἀμέρα τοὺς πάντας· οὐδεὶς ἕξοχος ἄλλος ἕβλαστεν ἄλλου.
βίοτος δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' [illegible]
τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκας.

519. Stobæus XCVIII, 45.

Τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν
ποικιλομητίτες ἅπαι
πάντων πάσας μεταλλάσσουσιν ὧραις.

520. Stobæus CV, 21. scholiasta Homeri Iliad. θ, 5. Cicero ad Atticum IV, 8.

Μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.

521. Stobæus CVIII, 58.

Ἀλγεινὰ, Πρόκνη, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεὼν
τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εἰσπεσὼν φέρειν.

522. Aristoteles de Poetica cap. XVI. ubi de variis agnitionibus agit, Καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή.

523. Scholiasta Homeri Iliad o, 705. Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἐν τετάρτῳ Ἀττικῶν ὀνομάτων οὕτως ἔφη· φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικὸν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκομεν·

Ἥλιε φιλίππου Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας.

σέβας Bothius.

524. Hesychius, Λίγλη· χλίδων. Σ. Τηρεῖ. De vocabulo χλίδων dixi ad Aristophanis fragm. p. VI.

525. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 23. excerptus ab grammaticis ad fragm. 331 indicatis. Φάρος κατὰ συστολὴν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τηρεῖ,

Σπεύδουσαν αὐτὴν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει.

526. Scholiasta Æschyli Prometh. v. 128. Ἐρῶντο δὲ αὐτοὺς (versibus Anacreonteis) οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τηρεῖ.

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ.

527. Dionysius Halic. Antiq. I, 12. Μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγῳδοποιὸς ἐν Τριπτολέμῳ δράματι. πεποίηται γὰρ αὐτῷ Δημήτηρ διδάσκουσα Τριπτόλεμον ὅσην χώραν ἀναγκασθήσεται σπείρων τοῖς δοθεῖσιν ὑπ' αὐτῆς καρποῖς διεξελθεῖν. μυησθεῖσα δὲ τῆς εἴω πορθμοῦ Σικελικοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο τῆς ἀντικρὺ ἀφαμένη Σικελίας, ἐπὶ τὴν ἑσπέριον Ἰταλίαν αὖθις ἀναστρέφει, καὶ τὰ μέγιστα τῶν οἰκούντων τὴν παράλιον ταύτην ἐθνῶν διεξέρχεται, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Οἰνωτρῶν οἰκήσεως ποιησαμένη. ἀπόχρη δὲ ταῦτα μόνα λεχθέντα τῶν ἰαμβείων, ἐν οἷς φησι

Τὰ δ' ἐξότισθε, χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ
Οἰνωτρία τε πᾶσα, καὶ Τυρσηνικὸς
κόλπος, Λιγυστικὴ τε γῆ σε δέξεται.

528. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 29. Χαρναβῶν Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ

Καὶ Χαρναβῶντος, ὃς Γετῶν ἄρχει πανΐν.

De hoc versu dixit Lobeckius Aglaoph. p. 215. 1351.

529. Plinius libro XVIII, 12, 1. p. 107. edit. Hard. *Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumentum Italicum ante cuncta laudavit, ad verbum translata sententia*

Et fortunatam Italiam frumento canere candido.

530. Sophoclis Triptolemi meminit Strabo I.

p. 27. ubi docet Homerum in Geographicis accuratiorem esse scriptoribus poetis.

531. Athenæus II, p. 67 c. Μνημονεύει Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ τοῦ ταριχηροῦ γάρου. Versus integer apud Pollucem VI, 65.

Οἷδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου.

Herodianus Piersoni p. 437. Ὁ γάρος ἀρσενικῶς— Σοφοκλῆς.

532. Athenæus III, p. 110 e. Ὀρίνδου δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, ἤτοι τοῦ ἐξ ὀρύζης γινομένου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπίᾳ γιγνομένου σπέρματος, ὃ ἔστιν ἄμυλα σπέρμα.

533. Athenæus X, p. 447 b. Τὸν δε κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινές καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ

Βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

534. Harpocratio, Μελίνη: ὀσπρίου ἐστὶ σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σοφ. Τριπτολέμῳ "Κνήμη μελίνης." Conf. fr. 909.

535. Scholiasta Pindari Olymp. XI, 1. Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ

Θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους.

536. Schol. Euripidis Troad. v. 218. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τῶν καιρῶν Τριπτολέμου οἰκισθῆναι (φησὶ) τὴν Καρχηδόνα, ἐν οἷς φησι

Καρχηδόνος δὲ κρασπα τιν ἀσπάζομαι.

Ita codex.

537. Scholiasta Sophoclis Œdip. Col. 504. Χρῆσται: χρείη ἔσται, κατὰ συναλιφὴν, χρῆσται, ἀντὶ τοῦ χρείη ἔσται. δηλοῦται δὲ ταυτὸν τὸ δείσει. καὶ ἐν Τριπτολέμῳ

Χρὴ 'σται δέ σ' ἐνθένδ' αὖτις—.

V. annot. ad Œdip. Col. 504.

538. Etymolog. M. p. 395, 11. Πλίσεσθαι τὸ βάδην διαδαίνειν, καὶ πλίγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σ. Τριπτολέμῳ

Δρακοντα θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότες.

περιβάδην. Vulgo δ' ἄρον. ἀμφιπλὶξ ex Triptolemo memorant schol. Aristoph. Acharn. v. 217. Suidas in περιβάδην et πλίξ, Gregor. Corinth. p. 548. ubi Kœnius "Apud Etymolog. MS. Leidens. σοφοκλῆς, οἷον. δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότε, pro edito εἰληφότες. Illud propius abest a Pollucis lectione II, 172. θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότα.— Verior Sophoclis lectio est apud Ruf. Ephes. de partib. homin. p. 32. δράκοντε θαιρὸν ἀ. εἰληφότε". Hesychius, Θαιρός: ὁ διήκων ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἕως κάτω στροφεὺς τῆς θύρας, ἢ ἄξων. Σ. Τριπτολέμῳ. Eustathius p. 914, 33. Ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται καὶ ὅτι θαιρὸς ὁ ἄξων παρὰ Σοφοκλεῖ.

539. Hesychius, Δαίς: Σοφοκλῆς

Πλεῖστ δὲ ἐλαι θαλεια πρεσβυτη θεῶν.

ἢ δὲ ἐράνων εὐωχία· ἔνιοι δὲ τὰς Μούσας. Τριπτολέμῳ.

540. Hesychius, Ἄμαλλα: δράγματα, δέσμη τῶν ἀσταχύων. Σ. Τριπτολέμῳ.

541. Pollux X, 79. Τὴν δὲ ἀπέθμενον κίλικα ἐν Τριπτολέμῳ Σ. ἀπυνδάκωτον ὠνόμασεν

Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κίλιξ.

Sine poetæ nomine attulit Demetrius περὶ ἑρμηνείας cap. 114. et spectant ad hunc versum Hesychius in ἀπυνδάκωτος et Suidas in πύνδαξ.

542. Hesychius, Ἀφράδμων: ἀσύντος, ἀμαθής. Σ. Τριπτολέμῳ. Grammaticus Bekkeri p. 472, 13. Ἀφραδμονες· ἀσυνετοι. Σοφοκλῆς.

543. Antiatticista p. 92, 1. Εἰς ὀρθὸν φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ καλῶς φρονεῖν. Σ. Τριπτολέμῳ.

544. Hesychius, Ἔλκη: λέπαι. Σ. Τριπτολέμῳ.

545. Antiatticista p. 97, 33. Ζευγηλάτης: Σ. Τριπτολέμῳ.

546. Ἴαννα: vide fragm. 54.

547. Hesychius, Ἰλλυρὶς γονή: ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρὶς γενεά. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος γύη ἀντὶ τοῦ γῆ. χρῶνται γὰρ οὗτος. Σ. Τριπτολέμῳ.

ΤΡΩΙΛΟΣ.

548. Schol. Pindari Nem. III, 60. Περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως τῆς Θέτιδος καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τρωίλῳ

Ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους,

τῇ παντομόρφῳ θετίδι συμπλακεὶς ποτέ.

549. Pollux X, 165. Σίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν ἡ σκαλμή, Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Τρωίλῳ

Σκαλμῇ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτίμυους' ἐμούς.

550. Hesychius, Ἀμάσεται: ἀπὸ τῆς ἀμήσεως. οἱονεὶ σφάξει (codex σφάξαι). Σ. Τρωίλῳ.

551. Scholiasta Pindari Pyth. II, 121. Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ Τρωίλου

Τὸν αἰσχυντηλὸν ἔκφυτον ἀπωλείαι.

δεσπότην Blomfildus. Hesychius, Ἀνδρόπαις: ἀνδρούμενος ἤδη παῖς, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων παῖς. Σ. Τρωίλῳ.

552. Hesychius, Ἄπεσκη: τάξον ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκαις τόξα. Σ. Τρωίλῳ. Corrige θήκης ex Bekkeri Anecd. p. 422, 33. Ἀπέσκη: γυμνὰ θήκης τόξα.

553. Hesychius, Ἄπιστος: ἀπαράπιστος, ἀπειθής. Σ. Τρωίλῳ.

554. Hesychius, Ἄσας: βλάψας, ἔβλαψας. Σ. Τρωίλῳ.

555. Hesychius, Ἀσύλοικον: ἥμερον, προσηνές, οὐ βάρβαρον. Σ. Τρωίλῳ.

556. Hesychius, Ἐλαιοῦται βρίξ: Σ. Τρωίλῳ. Χριόμενος, χρίεται. Ἐλαιοῦται. Χρίεται.

557. Hesychius, Ἔρκη: ὅπλα. Σ. Τρωίλῳ.

558. Ἰαί: vide fragm. 54. Hesychius, Ἰήιος: —ἀλλὰ καὶ θρῆνον σημαίνει, ὡς Σ. Τρωίλῳ.

559. Hesychius, Καταρβύλοις: χλαίναις ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σ. Τρωίλῳ. Ad hunc locum fortasse pertinet glossa Καθάρβυλος.

560. Etymolog. M. p. 597, 44. Ναρόν: τὸ ὑγρόν.—Σ. Τρωίλῳ

Πρὸς ναρὶ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά.

Conf. Orionem p. 110, 3. Etymolog. Gud. p. 627, 14. et Havn. in Sturzii annotatione p. 978.

561. Ὀροσάγγαι: vide fragm. 193.

562. Photius p. 497, 3. (conf. Biblioth. Coislin. p. 475.) Σακοδερμίτης: Σ. Τρωίλῳ. οἱ μὲν τὸν δῶμ, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα. ἅμεινον δὲ

τῶν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκοῦν ἔχοντα, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα. Conf. Hesychium in σακοδερμιστής et fragm. 397.

ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ.

563. Stobæus LIX, 12.

Φεῦ φεῦ, τί τοῦτον χάρμα μείζον ἂν λάβοις
τοῦ γῆς ἐπιψαίσαντα κἄθ' ὑπὸ στέγῃ
πυκνῆς ἀκοῖσαι ψακάδος εὐδούσῃ φρενί;

V. 1. affert Plutarchus Vitar. p. 255 c. V. 2. Cicero ad Atticum II, 7. *Cupio istorum naufragia ex terra intueri: cupio, ut ait tuus amicus Sophocles, κἂν ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκούειν ψακάδος εὐδούσῃ φρενί.*

564. Stephanus in Χαλδαῖοι.—Εἰσὶ δὲ Χαλδαῖοι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σ. Τυμπανισταῖς

Κόλχους τε Χαλδαίους τε καὶ Σύρων ἔθνος.

565. Scholiasta Sophoclis Antig. v. 980. *Φωνὲς* —μετὰ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγνημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατὰ δέ τινας Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφήν, ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανισταῖς.

566. Hesychius, *Ἄδημον*: οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σ. Τ[illegible]

567. Hesychius, *Ἀνετῶς*: ἀνατεταμένως. Σ. Τυμ[illegible]

568. Hesychius, *Ἀντιστρέφω*: ἀνταξιῶ. Σ. [illegible]

569. Etymolog. M. p. 287, 14. *Δράκαυλος*: Σ. Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ἢ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἰκὸς Κέκροπι ὄντι διφυεῖ. ἢ ὅτι συναυλίζεται μία τῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ. Conf. Hesychium et Suidam.

570. *Ἕλνμοι αὐλοί*: vide fragm. 398.

571. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 9. [illegible]

Ἱμείρει δ' ἐν ἄντροις, ἔνθα Σειρηνῶν πέτρα.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

572. Stobæus CV, 3.

Οὐ χρὴ ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τίχας
[illegible]
διεκπεραυθῇ, καὶ τελευτήσῃ βίον.
ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὐλίγῳ χρόνῳ
πάμπλουτον ὄλβου δαίμονος κακοῦ δόσις,
ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε.

V. 2. βίος] χρόνος Blomfildus.

ΤΥΡΩ Α. Β.

573. Aristoteles de Rhetorica II, 25. *Ἄλλος τόπος, τὸ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κατηγορεῖν, οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς*

Σαφὴς Σιδηρὸς καὶ φορυῦσα τοὔνομα.
Sidero Tyronis noverca.

574. Aristophanes Lysistrata v. 138.

Οὐκ ἐτὸς ἀρ' ἡμῶν εἶσιν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γὰρ ἴσμεν πλὴν Ἱππολύτων καὶ σκάφη.

ubi scholiasta, Εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρὼ ταῦτα συντείνει, ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφην Alius: Εἰς τὴν Τυρὼ δὲ Σοφοκλέους αἰνίττεται καθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφος—ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη Τυροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.

575. Scholiasta Euripidis ad Orestem in fine: Ἡ κατάληξις τῆς τραγῳδίας ἢ εἰς ὀρθήνιον, ἢ εἰς πάσῃ καταλήγει· ἡ δὲ κωμῳδία γέλωτι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφανται. ὅθεν ὁράτει τάδε τὸ δρᾶμα κωμικῇ καταλήξει χρησάμενον. διαλλαγαὶ γὰρ πρὸς Μενέλαον καὶ Ὀρέστην. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλκηστιδι ἐκ συμφορῶν εἰς εὐφροσύνην, καὶ ἐν Τυροῖ Σοφοκλέους ἀναγνώρισμα κατὰ τὸ τέλος γίνεται. (κατὰ τὸ ἀναγνώρισμα γέλως γ. Tyrwhitt ad Aristot. Poet. XXVI.)

576. Aristoteles de Poetica cap. XVI. Εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως. πρώτη μὲν ἡ διὰ σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα, τὰ δὲ ἐπίκτητα· καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί· τὰ δὲ ἐκτὸς, τὰ περιδέραια. καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης.

577. Pollux IV, 141. ubi describit tragicas personas, Τυρὼ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ.

578. Scholiasta Aristophanis Avium v. 276. Ἑξέδρων χώραν ἔχων: ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας [illegible]

Τίς ὄρνις οὗτος ἑξέδρου χώραν ἔχων;

579. Athenæus III. p. 99 f. Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ

[illegible]

580. Athenæus XI. p. 475 a. Μνημονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ—Σοφοκλῆς Τυροῖ

Προστῆναι μέσην
τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια.

πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς δράκοντας, καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρχήσια. Proferuntur hæc etiam a Macrobio Saturn. V, 21.

581. Stobæus XX, 29.

Πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνῃθεὶς ὁρᾷ.

582. Stobæus XLVI, 6.

Ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔ τις ἀνθρώπων κακός.

583. Stobæus LXXXVII, 3.

Πολλῶν δ' ἐν πολυπλῃθίᾳ πέλεται,
οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων
τὸ λίαν κακὸς· βροτῶ δὲ πιστὸν οὐδέν.

584. Stobæus XCIX, 99.

Τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι.

585. Stobæus CIX, 2. Σοφοκλέους Τυροῦς β'.

Μὴ σπεῖρε πολλοὺς τὸν παρόντα δαίμονα·
[illegible]
ὀλίγοι γὰρ εἰσὶ θρηπτικοὶ πρεσβῶν.

586. Stobæus CXV, 8.

Γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

587. Ælianus de N. A. II, 10. Μάλιστα δὲ κομῶσα ἵππος ἀβροτάτη τέ ἐστι καὶ θρυπτικωτάτη. ἀτιμάζει γοῦν ἀναβῆναι τοὺς ὄνους αὐτὴν, ἵππῳ δὲ γαμουμένη ᾄδεται, καὶ ἑαυτὴν ἀξιοῖ τῶν μεγίστων. ὅπερ οὖν συνειδότες οἱ βουλόμενοι ἡμίονους σφίσι γενέσθαι, ἀποθρίσαντες τῆς ἵππου τὴν χαίτην εἶκη καὶ ὡς ἔτυχεν, εἶτα μίντοι τοὺς ὄνους ἐπᾴουσιν· ἡ δὲ ὑπομένει τὸν ἀδοξον ᾠδὴν γαμέτην, πρῶτον αἰδουμένη. καὶ Σοφοκλῆς δέ ἴσμεν μεμνησθαι τοῦ πάθους. (Conf. Plutarch. Moral. p. 754 a.) Morem equas tondendi, quo facilius asinos admittant, tangit rursus XII, 16. versusque

Sophoclis profert XI, 18. *Οἰδίειαν δὲ ἵππον εἰς* [illegible] *ἐστὶν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ἥν τις αὐτῆς ἀποκείρῃ τὰς κατὰ τοῦ τένοντος τρίχας. αἱδεῖται γάρ, καὶ οὐκ ἀγωνιεῖται, καὶ παύσεται τῆς ὕβρεως καὶ τοῦ σκιρτήματος τοῦ πολλοῦ. καταφήσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ. τοῦτό τοι καὶ Σοφοκλῆς αἰνίττεται ἐν τῇ Τυροῖ τῷ δράματι. πεποίηται δέ οἱ αὐτὴ λέγουσα, καὶ ἃ λέγει, ταῦτά ἐστι*

Κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην,
ἥτις συναρπασθεῖσα βουκόλων ὕπο
μάνδραις ἐν ἵπποισιαν ἀγρίᾳ χερὶ
θέρος θεριαθῇ ξανθὸν αἰχένων ἄπο,
σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν
ὕβρις πικρὰ εἰ κωλυτῆρος ἄτερ
κουραῖς ἀτίμως διατετιμένης φόβῃ
φεῦ, κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτείρειέ νιν
πτήσσουσαν αἰσχίνεσθαι οἷα μαίνεται
πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην.

588. Antiatticista p. 89, 19. *Δυσθυμία*: Σ. Τυροΐ.

589. Photius p. 17, 7. *Ἐρρηνοβοσκούς*: *ὁ προβατοβοσκὸς ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην.* Conf. Etymolog. M. p. 377, 22. et Hesychium in *ἀρηνοβοσκούς*.

590, 591. Hesychius, *Ἔχθιμα*: *μιαίνματα*. Σ. Τυροΐ. Codex *τυράννοις*, correctum ab Piersono ad Moeridem p. 435. Idem Hesychius, *Καρπομανής*: *εἰς κόρων ἐξυβρίζουσα. Σοφοκλῆς τυριλιῷ.* Fortasse *αἱ* *αἱ* Τυροῖ β' (scr. τέτρᾳ) vel *α*.

592. Antiatticista p. 98, 11. *Ἥνεγκον*: *ἐπὶ πρώτου προσώπου*. Σ. Τυροΐ.

593. Hesychius, *Θεανὴ νῆσος*: *ἡ ἐκ θεοῦ θεία*. Σ. Τυροῖ *ἀ*. Scrib. *Θεία νόσος ἡ ἐκ θεοῦ*.

594. Etymolog. M. p. 747, 49. *Ταυροφάγον*: *τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο. ἡ τὸν ὠμηστήν*. Conf. schol. Aristoph. Ranar. v. 360. Photium p. 571, 13. et Suidam in *Ταυροφάγον*.

ΥΒΡΙΣ.

595. Stobæus XXVI, 3. Σ. *Ὕβρεως σατύρου*

Λήθην τε καὶ τὴν πάντ' ἀπεστερημένην
κωφὴν, ἄνανδον.

596. Athenæus XIV, p. 657 a. *Δελφακα δὲ ἀρσενικῶς εἴρηκε* Σ. *Ὕβρει*

Ὑπέθυεν ἑπέλων τοῦ ἐλλάνων.

ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.

597. Scholiasta Sophocl. Antig. v. 1. *Τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεγὼς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν, οἷον καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχεν "Πολύκοινον Ἀμφιτρίταν" ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον*. Attulit Hesychius in *κοινός*, ubi *Ἀμφιτρίτην*.

598. Schol. Sophocl. Philoct. v. 1199. *Ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπε Βακχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχειτῶν.*

599. Photius p. 366, 13. *Ὄχος Ἀκεσσαῖος*: *εὐδοκοῦν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι. ἡ γὰρ* [illegible] *Ὄχους Ἀκεσσαίοισιν ἐμβεβῶς πώλοις.*

Qui versus in codice trajectus est p. 365, 1. ad glossam *Ὄχαινον*: unde eodem loco habet Suidas. Conf. Hesychium in *ὄχος*.

ΦΑΙΑΚΕΣ.

600, 601. Antiatticista p. 82, 32. *Ἀρτύματα*: *οὐχ ἡδύσματα*. Σ. *Φαίαξιν*. Athenæus II, p. 67 f. *Ὅτι ἀρτίματα εἴρηται παρὰ Σοφοκλεῖ "Καὶ βορᾶς ἀρτίματα."—τὸ δὲ ῥῆμα κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ "Ἐγὼ μάγειρος ἀρτίσω σοφῶς."* Conf. fragm. 305.

602. Antiatticista p. 83, 21. *Ἀπυσημῆναι*: *ἀντὶ τοῦ δηλῶσαι*. Σ. *Φαίαξιν*.

ΦΑΙΔΡΑ.

603, 604. Stobæus Eclog. phys. I, 6. p. 174. Σ. *ἐκ Φαίδρας*

α. Ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών;
β. οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται.

Hoc lemma in aliquot codicibus adscriptum est poetæ fortasse alius loco ibidem p. 172. *"Περιώσι' ἄφυκτά τε μῆδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναις ἐφαίνεται κερκίσιν Αἶσα."*

605. Stobæus XVII, 2.

Οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
τέρπειν, ὅπου μὴ καὶ δίκαια τέρψεται.

606. Stobæus XLIII, 5. et omisso nomine fabulæ scholiasta Luciani vol. II. p. 336.

Οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις,
ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα
λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν
πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν.

607. Stobæus LXIII, 25.

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται,
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει κἀπὶ πόντον ἔρχεται.
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεύς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

Tres primos versus Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI. p. 745. et v. 3. *παράσσει* præbet.

608. Stobæus LXIX, 14.

Οὔτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μείζον κακὸν
κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἄν, οὐδὲ σώφρονος
κρείσσον' παῖδων δ' ἕκαστος ὧν τύχῃ λέγει.

609. Stobæus LXXIV, 16.

Σίγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι. τὸ γὰρ
γυναῖξὶν αἰσχρὸν σὺν γυναικὶ δεῖ στέγειν.

Grotius *ἐν γυναιξὶ δεῖ*.

610. Stobæus CV, 39.

Τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμῆσαι βροτῶν,
οὐκ ἔστιν ὅντως ὅντιν' εἰρῆσεις ἕνα.

611. Stobæus CVIII, 53.

Λέγω κακὸν δὲ γαμετὴν [illegible] ἂν εἴη σώφρων
βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσοι κακά.
νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θελούσας φέρειν.

612. Grammaticus Bekkeri p. 338, 15. Ἀγκῦραι: ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς
Ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου.
Nomen fabulæ, Φαίδρᾳ, addunt Hesychius in ἄγκυραι et Suidas in χαλάσω, sed versum omittunt.

613. Hesychius, Ἄγος: ἄγνισμα θυσίας. Σ. [illegible]

614. Etymolog. M. p. 19, 53. Καὶ ἀλλάδες φασὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρᾳ. Ita codex Leidensis apud Valckenar. ad Hippol. p. 291. Vulgo ἄελλαι.

615. Hesychius, Ἀκλεπτοῖ: οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σ. Φαίδρα.

616. Hesychius, Ἀπέπτυσε λόγους: ἀπεμίξατο τοῖς λόγοις. ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη. Σ. Φαίδρᾳ.

617. Hesychius, Αὐτομάλως: προδοτικῶς. Σ. Φαίδρᾳ.

618. Hesychius, Ἀψεφές: ἀβρόντιστον. Σ. Φαίδρα. Nomen fabulæ om. grammaticus Bekkeri p. 476, 1.

619. Hesychius, Κυλλαίνων κάτω: Σ. Φαίδρᾳ. τὰ ὦτα καταξαλῶν, ὅπερ (codex ἅπερ) οἱ σαίνοντες (κύνες add. Hemsterh.) ποιοῦσιν
Ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω.
Codex ἔσται ἐποιραιωδτικυθλάνων καὶ τὸ.

620. Hesychius, Μῶλυς: ὁ ἀμαθής. Σ. Φαίδρᾳ [illegible]

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

621. Aristoteles Art. poet. XVIII. Τραγῳδία— ἡ μὲν—ἡ δὲ ἠθική, οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς.

622. Joannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobæum vol. IV, p. 35. Σοφοκλέους Φθιωτίδων ὅ
(codex φοιωτ)
Νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ
καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά.
ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν.

623. Gellius N. A. XIII, 18. *Sed etiam ille versus non minus notus*
Γέρων γέρυντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ
et in tragœdia Sophocli scriptus est, cui titulus Φθιώτιδες et in Bacchis Euripidi. Φθιώτιδες correctio Casauboni est. Vulgo φυλέτιδες, quod alii aliter correxerunt.

624. Grammaticus Bekkeri p. 128, 3. Ἂν (συντάττεται) παρηγμένως, καὶ ὑπερτελικῶς. Σ. Φθιώτισιν
Ἡ πατροκτόνος δίκη
κέκλητ' ἂν αὐτῷ.

625. Strabo IX, p. 433. Οὕτω καὶ Σοφοκλῆς τὴν Τραχινίαν Φθιῶτιν εἴρηκεν. Ad Phthiotides refert Elmsleius ad Eurip. Heraclid. v. 194. et corrigit τὴν Τραχῖνα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΙΑΙ.

626. Stobæus CXXI, 7. Σ. Φιλοκτήτου
[illegible]

627. Priscianus XVIII. vol. II, p. 180. ed. Krehl. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ
Ὀσμὴς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου.
ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ὀσμῆς. Ita fere codex Monacensis: unde trimeter confieri potest, Ὀσμὴς ὅπως μου μὴ βαρυνθήσεσθέ μου, quem quibus aliis modis restituerint viri docti ex Dobræi Aristophan. p. 183, 184. cognosci potest. Alii dubitant an hæc ex fabulæ superstitis versu 890. conficta sint, Μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος.

628. Hesychius, Δράκοντα: τὸ κηρύκιον. Σ. Φιλοκτήτῃ.

629. Hesychius, Δρυοπαγῆ στόλον: τὸν πάσσαλον. Σ. Φιλοκτήτῃ.

630. Hesychius, Ζηλῶ: μακαρίζω. Σ. Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ.

631. Hesychius, Ῥακτηρίοις κέντροισιν: ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις, διὰ τὸ ἀράττεσθαι. καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ
Μέλη βοῶν ἄναυδα καὶ ῥακτήρια
ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη.

632. Ad hanc fabulam, quam satyricam fuisse conjicit, Hermannus in præfat. ad Philoct. p. X. refert versus duo quos ad Philoctetam dictos sine poetæ nomine attulit Plutarchus Vit. p. 89 e. Moral. p. 789 a.
Τίς δ' ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

ΦΙΝΕΥΣ Α. Β.

633. Scholiasta Apollonii Rhodii II, 178. Ἐπηρώθη δὲ τὰς ὄψεις ὁ Φινεὺς κατὰ μὲν ἐνίους ὑπὸ τοῦ Ἡλίου, διὰ τὸ πολὺν χρόνον αἰτήσαι μᾶλλον ζῆν, ἢ βλέπειν· κατὰ δὲ ἐνίους, ὅτι ἐπεξούλευσε Περσεῖ. Σοφοκλῆς δέ, ὅτε τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Ὄαρθον καὶ Κράμβην, πεισθεὶς διαβολαῖς Ἰδαίας τῆς αὐτῶν μητρυιᾶς. Scholiasta Sophoclis ad Antig. 970, aliis nominibus Cleopatræ filios appellat.

634. Aristophanes Pluto v. 635.
Ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυται κόρας.
ubi scholiasta, Ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ στίχος.

635. Pollux VII, 193. Τὸ δὲ τῶν καπήλων ἐργαστήριον καπηλεῖον εἰρήκασιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμῳδούμενον ἐν Σοφοκλέους Φινεῖ
Βλέφαρον κέκληταί γ', ὡς καπηλείου θύραι.

636. Athenæus III, p. 119 c. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ ἴφη
Νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Λιγύπτιος.

637. Stephanus, Βόσπορος — Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ πρῶτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κόμιον
Οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ.

638. Hesychius, Ἀπενώτισαν: ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Σ. Φινεί.

639. Hesychius, Ἀρτύμασι: τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Σ. φιμεῖ. Ita codex, ut dubitari possit utrum *Φινεῖ* a an *Φιμεῖ* restituendum sit.

640. Hesychius, Ἀχάλκευτα τρύπανα: τὰ ῥύγια πυρεία. Σ. Φινεῖ δευτέρῳ. Codex φηνεῖ βω.

641. Hesychius. Καταρράκτης: ἐγκτὸς, ῥέυξ, καὶ ὁ ἀετός. Σ. Λυκόφρονι. καὶ τὰς Ἅρπυιας ἐν Φινεῖ. Codex καὶ ταμπνίας ἐν φίλῃ.

642. Eustathius p. 1496, 53. Ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται καὶ μάστακες αἱ ἀκρίδες. καὶ λέγεται κείσθαι τοῦτο παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φινεῖ. Photius p. 248, 18. Μάστακας: τὰς ἀκρίδας. Σοφοκλῆς.

ΦΟΙΝΙΞ.

643. Athenæus II, p. 70 a. Κυνάρα. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνιξι κύναρον Κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει γένη. Excerpsit Eustathius p. 1822, 17.

644. Irenæus apud Socratem hist. eccles. III, 7. Παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Φοίνικι ἐνίδρυαν σημαίνειν τὴν ὑπόστασιν—. Idem omisso nomine fabulæ tradit Julius Pollux Hist. phys. p. 376.

645. Eustathius p. 1088, 36. Φορβὰς γυνὴ παρὰ Σοφοκλεῖ, φασὶν, ἐν Φοίνικι ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν.

ΨΥΡΟΣ.

646. Etymolog. Gud. p. 330, 43. Κνυζῶ:—Σοφοκλῆς Φριξῷ "Κύνειον ἐξεπιφθέγξατο κνυζήσασαν." Blomfildus, Κνισθὸν ἐξέκραξαν ὡς κνυζούμενοι.

647. Stephanus in Ἄστυ.—προάστιος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ θηλυκὸν εὑρίσκεται, προαστία γῆ, ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους.

Ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας.

648. Antiatticista p. 83, 23. Ἀφελής: Σ. Φρίξῳ.

ΨΥΤΡΑ.

649. Stobæus VIII, 5.

Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθοὺς, ὦ παῖ, φιλεῖ
Ἅρπης ἑναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς,
φείγοντες ἅτας, ἐκτὸς εἰσι τῶν κακῶν.
Ἅρπης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λῃζέται.

"Tragœdiam hoc titulo fecit etiam Æschylus, ad quam pertinet observatio scholiastæ ejusdem tragici ad Prometheum 435. in qua mentio fit Phrygum Sophoclis ex librarii errore." Brunck.

ΧΡΥΣΗΣ.

650. Scholiasta Aristoph. Ranar. v. 193. Ὅτι δὲ καὶ κρέας τὸ σῶμα καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ

Τοιοῦτος ὢν ἄρξεις τοῦδε τοῦ κρέως.

Brunckius ἄρξεις σύ.

651. Pollux VI, 83. Ἔστι μέντοι καὶ τὸ τῆς μαγίδος ὄνομα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ

Τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων.

Ad hunc locum spectat Helladius apud Photium p. 533 b, 10.

652. Ammonius p. 34. Παρὰ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ κεῖται.—καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ. Eadem Eustathius p. 1564, 32.

653. Apollonius lexic. Homer. Ἰονθάδους:—τὰς γὰρ τῶν τριγῶν βίζας ἰόνθους λέγει Σ. ἐν Χρύσῃ

Ἐγὼ μελαίναν ἐξιονθίζω τρίχα.

Ex hoc versu Hesychii glossa Ἐξιονθίζω τρίχα.

ΩΡΕΙΟΥΙΑ.

654. Hanc fabulam memorat Joannes Siceliota, cujus verba ad Æschyli Orithyiam attulimus.

655. Strabo VII, p. 295. Σοφοκλῆς περὶ τῆς Ὠρειθυίας λέγων ὡς ἀναρπαγείσα ὑπὸ Βορέου κομισθείη

Ὑπέρ τε πόντων πάντ' ἐπ' ἴσχατα χθονὸς
νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς

Φυσᾷ πνοαῖσι κτλ.—.

V. 3. Φοίβου παλαιὸν] Legebatur Φυίζου τε παλαιὸν.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

656. Stobæus Eclog. phys. I, 4. p. 106. Heer.

Θεοῦ δὲ πλεγήν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.

Sophoclis esse constat ex Theophilo ad Autolycum p. 110. ed. Wolf.

657. Stobæus Eclog. phys. I, 9. p. 222.

Πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει.

658. Stobæus Eclog. phys. I, 9. p. 230.

Χρόνος αὖ χρόνος ἅμα κραταιᾷ
τερμοσύνᾳ βίου
πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις.

659. Stobæus Eclog. phys. II, 1. p. 6.

Ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεία κρυπτόντων θεῶν
μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν.

660. Stobæus Florileg. II, 18.

Σκαιοῖσι πολλοῖς εἰς σοφὸς διόλλυται.

661. Stobæus III, 14.

Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν.

662. Stobæus III, 15.

Ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας.

663. Stobæus IV, 1. 5. 17.

Ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον,
ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ.—
Ὡς δυσπέλαστόν ἐστιν ἁμαθία κακόν.—
Ἡ δὲ μωρία
μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ.

V. 3. ἐστιν Grotius. Libri ἡ.

664. Stobæus V, 5. et Plutarchus Moral. p. 27 f.

Οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.

665. Stobæus V, 14.

Χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε.

666. Stobæus VIII, 11.

Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει.

667. Stobæus XIII, 9.

Αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.
ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.

668. Stobæus XVIII, 1.

Τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ
ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός·
φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκφέρειν μάτην,
ἄκων ἀκούειν οὐς ἐκὼν εἶπεν λόγους.

Hi versus citantur partim a Plutarcho Moral. p. 89 b. et Clemente Al. p. 181.

669. Stobæus XXIV, 4. 6.

Κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ,
σιγὰν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φέρῃ στόμα.—

Ἢ δεινὸν ἦρ' ἦν, ἡμέ' ὧν τις ἐσθλὸς ὢν
κεῖ[illegible]

670. Stobæus XXVIII, 1.
Ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φείγει πικρὰν
ὠδῖνα παίδων, ἀλλ' ἐπὰν λήξῃ κακοῖς,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται,
πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικωμένη.

671. Stobæus XXVIII, 5.
Ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρίς.

672. Stobæus XXIX, 38.
Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

673. Stobæus XLI, 3.
Μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος.
κλεῖθρον γὰρ οὐδέν, ὡς δ' ἂν εἴπατές λάθοις.
γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται.

674. Stobæus XLIII, 11. 25.
Ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἠσσῶνται τέκνων,
ὡς ἔτυ[illegible]
Νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγκώροις καλόν.

675. Stobæus XLV, 11.
Πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ
μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.

676. Stobæus LIV, 3.
Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν.

677. Stobæus LXII, 33.
Εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος.

678. Stobæus LXIII, 6.
Ὦ παῖδες, ἦ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον,
ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία,
ἔστιν δὲ λίσσα μαινάς, ἔστι δ' ἵμερος
ἄκρατος, ἔστ' οἰμωγμός. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν,
σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, ἐς βίαν ἄγον.
ἐντήκεται γὰρ πνευμόνων ὅσοις ἔνι
ψυχή. τίς οὐχὶ τῆσδε τῆς θεοῦ βορά;
ἔστι, χεσαι ὅσα ἐμβαίνει πάντ' ἀπ' ἀρχῆς.
ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῇ·
νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερύν,
ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω.
τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν ;
εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν,
Διὸς τυραννεῖ πνευμόνων· ἄνευ δορὸς,
ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντίμνεται
Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα.

V. 1—4. οὐ Κύπρις — μανιὰς affert Plutarchus Moral. p. 757 a. ex quo v. 2. correcta Stobæi scriptura πάντων pro πολλῶν.

679. Stobæus LXVII, 5.
Τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ,
γυναικὸς ἐσθλῆς χωρίς, ὀγκωθεὶς χλιδῇ ;

680. Stobæus LXXIII, 54.
Κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόβρωτον γυνή.

681. Stobæus XCVI, 10.
Πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος.
πενίας γὰρ οὐδεὶς ἔστι μείζων πολέμιος.

682. Stobæus XCVIII, 1.
Ὦ θνητῶν ἄνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος·
ὡς οὐδὲν ἐσμεν, πλὴν σκιαὶς ἐοικότες,
βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι.

683. Stobæus XCVIII, 43.
Οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν.

684. Stobæus XCVIII, 44.
Ὦ δαῖμον. ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς
τῶν ἐμφύτων τε καὶ θελήτων κακῶν.

685. Stobæus XCVIII, 46.
Ζώοι τις ἀνθρώπων, τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως
ἥδιστα πορσύνων, τὸ δ' ἐς αὔριον ἀεὶ τυφλὸν
ἐρπέτι.

686. Stobæus CVIII, 51.
Στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει
σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.

Versum alterum sine poctæ nomine attulit Hesychius in Κυβευτήν.

687. Stobæus CX, 14.
Ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.

688. Stobæus CXVII, 4.
Οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς
θεὶς ἐντέτηκε γῆρᾳ τεθνηκόσιν.
προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα.

689. Stobæus CXXI, 9.
Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου,
ἢ διὸς ἐστιν, ἢ δυσάλγητος φρένας.

690. Stobæus CXXII, 11.
a. Θανόντι κεἰνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει.
β. ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον.

691. Joannes Damasc. in Gaisfordi append. ad Stobæum vol. IV, p. 76. Σοφοκλέους
Τελεῖσθε ἀεὶ πλείστην ἐκτίνει λόγην.

692. Porphyrius in libro de Styge apud Stobæum CV, 57. Ἢ τε γὰρ αἴγειρος, ὡς φασιν ἄλλοι τε καὶ Πλούταρχος, φιλοτενθὴς καὶ ἀτελὴς πρὸς καρποφορίαν. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἔν τισι φησὶν

Οὐ χρὴ ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι.
ταυνφλοίου γὰρ ἰσαμέριος

ὥστε πεζεύειν βυτὰν ἀπεβάλλες.

693. Porphyrius de Antro Nympharum cap. XVIII. Πηγαὶ δὲ καὶ νάματα οἰκεῖα ταῖς ὑδριάσι Νύμφαις, καὶ ἔτι γε μᾶλλον Νύμφαις ταῖς ψυχαῖς, ἃς ἰδίως μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, ἡδονῆς οὖσας ἐργαστικάς. ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικείως ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη

Βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος, ἔρχεταί τ' ἅλη.

ἅλη Bergkius. Legebatur ἄλλη.

694. Helladius Chrestom. p. 4 editionis Mcursii:
Ὅτι ὁ στίχος ὁ κατὰ παροιμιαζόμενος,

Ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω,

ἔστι μὲν Σοφοκλέους, τοῦτον δὲ παρῳδήσας ὁ Φιλωνίδης ἔφη

Ὄρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω.

οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντές φασιν,

Ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Sic ultimum versum, qui Xenarchi comici est, recitat Athenæus p. 441 c.

695. Athenæus I, p. 23. Κατακεῖσθαι δὲ λέγεται, καὶ κατακεκλίσθαι — ἔστι δὲ εὑρεῖν καὶ ἐπὶ ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖσθαι. Σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτό φησιν "Ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχένʼ εἰσαλοίμην." "Videntur

ista derivata ex Hercule ad Tænarum." Brunck.

696. Athenæus I, p. 33 c.

Ὦ γλῶσσα σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
πῶς δῆτα πλήσει πρᾶγμ' ἐπεξελθεῖν τόδε;
ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον
ἐφ' ἧς τὸ κριφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον.

697. Athenæus II, p. 39 f. Ἀπὸ τῆς ἀλλοιούσης τὴν γνώμην καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τρεπούσης εὐθυμίας, ἣ γίνεται κατὰ τὴν μέθην—Σοφοκλῆς φησι "Τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον."

698. Grammaticus Bekkeri p. 361, 19. Αἰγύπτιον γῦρας:

Πρῶτον μὲν ὦφει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον
ἔπειτα γῦρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.

Σοφοκλῆς. V. 1. 2. affert Athenæus II, p. 51 d. et ex eo Eustathius p. 835, 10.

699. Athenæus III, p. 99 d. et ex eo Eustathius p. 1944, 26. Καὶ Σοφοκλῆς δέ που ὁ ποιητὴς τὸν φιλακα μοχλὸν που ὠνόμασεν ἐν τούτοις

Οἰάρσει· μέγας σοι τοῖδ' ἐγὼ φόβου μοχλός.
κἂν πλόοις δὲ τὴν ἄγκυραν Σοφοκλῆς ἰσχάδα κέκληκεν, διὰ τὸ κατέχειν τὴν ναῦν

Ναῦται δ' ἐμπρίσαντο νηὸς ἰσχάδα.

700. Athenæus VII, p. 277 b.

Χορὸς δ' ἀναΐδων ἰχθύων ἐπερρόθει,
ὅπως στεγανὸν τὸν κεκτημένον.

V. 1. ex tragico affert Clemens Alex. p. 787. V. 2. Brunckius σαίνοντες.

701. Athenæus X. p. 428 a. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν * * σατυρικῷ φησιν ὡς ἅρα

Τὸ πίνειν πρὸς βίαν
ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ

702. Athenæus X, p. 433 e. Τὸ δύψος γὰρ πᾶσιν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύτεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς φησι

Διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς.

703. Athenæus XI, p. 783 f. Ἀρύβαλλος—λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἄρυστιν. Σοφοκλῆς

Κακὸς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένῃ,
ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.

Hesychius, Ἀρύστεις: τὰς ἀπνευστὶ πόσεις. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυστίχους ἐκάλουν.

704. Athenæus XV. p. 688 a. Καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολελιμένας τοῦ φόβου πεποίηκε λεγούσας

Θνῃῷ δ' οὔτις φωιδρὰ χορεύει
τάρβους ὑγιάτηρ.

705. Etymol. M. p. 601. extrema, Νεῖκος: ἡ φιλονεικία, παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι. ἢ γὰρ φιλονεικία τοῖς νεαροῖς ἁρμόζει. Σοφοκλῆς

Ὕβρις δέ τοι
οὐπόποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο,
ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν.

706. Clemens Alex. Pædag. III, p. 286. Ἀβροδίαιτον ἐπονειδίζων ναανίαν ὁ Σοφοκλῆς λέγει

Ἥκουσα μῆτιν ἐκπεπλῆσθαι τέχνης.

707. Clemens Strom. V. p. 659.

Καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι,
σοφοῖς μὲν αὐνικτῆρα ἐσφάτων ἀεί,
σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἀν βραχεῖ διδάσκαλον.

V. 2. 3. profert Plutarchus Moral. p. 406 f.

708. Clemens Strom. V. p. 716. et Eusebius P. E. p. 680.

Τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα,
οὐ χρυσόμορφος, οὐδ' ἐπημφιεσμένος
πτίλον κύκνειον, ὡς κύρην Πλευρωνίαν
ὑπημβρώσασ'· ἀλλ' ὁλοσχερὴς ἀνήρ.

* * * * * * *

ταχὺς δὲ βαθμοῖς ἐνμάλικος ἐπεστάθη
ὁ μοιχός—
ὁ δ' οὔτε δαιτὸς οὔτε χίρνιβος θιγὼν
πρὸς λέκτρον ἦει καρδίαν ὠδαγμένος·
ὅλην δ' ἐκείνην εἰσρύην ἐβιάσατο.

"E satyrica fabula Hercule ad Tænarum versus hi derivati esse videntur. In ultimo versu Eusebius legit ἐδάρνατο." Brunck. Versus ab falsario Judæo compositos esse ostendit L. Dindorfius in Thesauro vol. II. p. 21.

709. Clemens Strom. II, p. 494. Εὖ γοῦν ἡ τραγῳδία περὶ τοῦ Ἅιδου γράφει

Πρὸς δ' οἶον ἥξεις δαίμονα,
ὃς οὔτε τοῖσιεικὲς οὔτε τὴν χάριν
ᾔδη, μόνην δ' ἔστεργε τὴν ἀπλῶς δίκην.

710. Plutarchus Vit. p. 253. Τῶν δὲ Τιμολέοντος ἔργων οὐδέν ἐστιν ᾧ μὴ τὰ τοῦ Σοφοκλέους ἐπιφωνῶ ἐγκρῖναι

Ὦ θεοί, τίς ὧρα Κύπρις, ἢ τίς Ἵμερος
τοῦδε ξυνήψατο;

711. Plutarchus Vit. p. 661. et Moral. p. 33 d. Ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται,
κεῖνον 'στὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ.

712. Plutarchus Vit. p. 667.

Πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰᾶκων θ' ἅμα.

713. Plutarchus Vit. p. 911. Ὁ Σοφοκλέους Μενέλαος ταύτην εἰκόνα ταῖς αὐτοῦ τύχαις πυριτίδησιν

Ἀλλ' οὐμὸς ἀεὶ πότμος ἐν τυκνῷ θεοῦ
τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν.
ὥσπερ σελήνης δ' ὄψις εὐφρύνας δύο
στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ,
ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα
πρόσωπα καλλίνουσα καὶ πληρουμένη,
χὥταν πέρᾳ αὐτῆς εἰγενεστάτη φανῇ,
πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.

V. 5—8. attulit Moral. p. 282 b. 517 d. v. 5. 6. Tzetzes ad Hesiodi Ἔργ. v. 780.

714. Plutarchus Vit. p. 1025.

Ταγεία πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ.

715. Plutarchus Moral. p. 16 a.

Ἔργου δὲ παντὸς ἦν τις ἄρχηται καλῶς,
καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἐσθ' οὕτως ἔχειν.

716. Plutarchus Moral. p. 17 c.

Στενωπὸς Ἅιδου καὶ παλαρροία βυθοῦ.

717. Plutarchus Moral. p. 21 a.

Οἱκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι.

718. Plutarchus Moral. p. 21 b. Τὰ Σοφοκλέους, ὧν καὶ ταῦτά ἐστι

Γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ.

καὶ

Οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονεῖ.

καὶ

[illegible]

τίς χάρις, εἰ κακόβουλος
φρονεῖτις ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον;

719. Plutarchus Moral. p. 21. f.

Ὡς τρισόλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἱ ταῦτα δερκέμενοι τέλη
μόλωσ' ἐς Ἅιδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

"In fabulæ loco, unde hæc derivata, mentio erat forte τοῦ λειμῶνος τοῦ τοῖς μίσταις ἀνακειμένου, cujus Sophoclem auctorem laudat scholiastes comici ad Ranas 347." Brunck.

720. Plutarchus Moral. p. 23 c.

Τυφλὸς γάρ, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ὁρῶν Ἄρης
σὺς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά.

721. Plutarchus Moral. p. 77 b. et 619 a.

Ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῇ.

722. Plutarchus Moral. p. 84 b. Ἡ δὲ προκοπὴ τὰς ὑπερβολὰς πρότερον καὶ τὰς ὀξύτητας τῶν παθῶν ἀνίησι,

Πρὸς ἅσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι,
κατὰ τὸν Σοφοκλέα.

723. Plutarchus Moral. p. 98 a.

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετα
ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἠτησάμην.

724. Plutarchus Moral. p. 99 a. Clemens Protrepticо p. 78.

Βᾶτ' εἰς ὀδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεὼς,
οἱ τὴν Διὸς γοργώπιν Ἐργάνην σατοῖς
λίκνοισι προστρέπεσθε.

V. 1. Hinc Hesychius χειρῶναξ λεώς et Pollux II, 151. χειρώνακτες παρὰ Σοφοκλεῖ. V. 3. Hesychius in Λείκνοισι.

725. Plutarchus Moral. p. 107 b.

Σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν, εἰ κατέφθιτο, στένεις,
εἰδὸς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει;

726. Plutarchus Moral. p. 141. Ταῖς Λυσάνδρου θυγατράσιν ὁ τύραννος ὁ Σικελικὸς ἱμάτια καὶ πλόκια τῶν πολιτελῶν ἔπεμψεν. ὁ δὲ Λύσανδρος οὐκ ἔλαβεν, εἰπών· Ταῦτα τὰ κόσμια καταισχυνεῖ μου μᾶλλον ἢ κοσμήσει τὰς θυγατέρας. πρότερος δὲ Λυσάνδρου Σοφοκλῆς τοῦτο εἶπεν·

Οὐ κόσμος, οἷς, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία
φαίνουσ' ἂν εἶναι, σῶν τε μαργώντος φρενῶν.

727. Plutarchus Moral. p. 280 f. Διὰ κόρον καὶ πλησμονὴν ἐξυβρίζουσι καὶ βόες καὶ ἵπποι καὶ ὗες καὶ ἄνθρωποι, ὡς που καὶ Σοφοκλῆς πεποίηκε

Σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβίᾳ.
γαστὴρ τε γὰρ σοῦ καὶ γνάθος πλήρης.

728. Plutarchus Moral. p. 414 c. Πολλὰ καλὰ τοῦ θεοῦ διδόντος ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μηδὲν· ὥστε θνήσκειν καὶ τὰ θεῖα, θεοὺς δὲ οὔ, κατὰ τὸν Σοφοκλέα.

730. Plutarchus Moral. p. 417 f. Ὁ Σοφοκλέους Ἄδμητος (εἶπε περὶ Ἀπόλλωνος)

Οὐμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μίλην.

731. Plutarchus Moral. p. 458. Καὶ τὸν Νεοπτόλεμον Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὁπλίσας, Ἐκόμπασ' [illegible]

Ἐρρηξάτην ἐς κίελα χαλκέων ὅπλων.

732. Plutarchus Moral. p. 463 d. Ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέγων ὅτι

Τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν,
ἄγαν ἐοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν καὶ κολούειν. Iterum affert p. 481 f.

733. Plutarchus Moral. p. 468 b. Ὥσπερ οἱ Σοφοκλέους ἰατροὶ

Πικρὰν χολὴν κλίζουσι φαρμάκῳ πικρῷ.

P. 463 f. scriptum πικρῷ πικρὰν κλίζουσι φαρμάκῳ χολήν. p. 923 a. πικρὰν πικροῖς κλίζουσι φάρμακοις χολήν.

734. Plutarchus Moral. p. 504 c. (et p. 810 c.) Ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλέους Νέστωρ τὸν Λίαντα τραχυνόμενον τῷ λόγῳ πραΰνων ἠθικῶς τοῦτο εἶρηκεν

Οὐ μέμφομαί σε· δῶρον γὰρ εὖ κακῶς λέγεις.

Ad Ἀχαιῶν σὺνθεσιν refert Brunckius

735. Plutarchus Moral. p. 511 f. Πρῶτον μὲν οὖν ἐν ταῖς τῶν πέλας ἐρωτήσεσι σαυτὸν ἕδιζε σιωπᾶν, μέχρι οὗ πάντες ἀπείπωνται τὴν ἀπόκρισιν.

Οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος.

ὡς φησιν ὁ Σοφοκλῆς.

736. Plutarchus Moral. p. 550 a. Κακὴ δὲ (ἡ δυσωπία) θαλάμου καὶ γυναικωνίτιδος ἐπίτροπος, ὡς φησιν ἡ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ μετανοοῦσα πρὸς τὸν μοιχὸν "Ἔπεισας, ἐξέθυψας."

737. Plutarchus Moral. p. 625 d. Σοφοκλῆς περὶ τῶν γερόντων

Βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ
μόλις δ' ὑπὸς ἔρχεται τρυπωμένου,
πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.

738. Plutarchus Moral. p. 640 a. Καὶ Σοφοκλῆς εἰρηκέ που περὶ τῶν Τρώων ὡς "Φίλιππος καὶ κερουλκοί, σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί."

739. Plutarchus Moral. p. 732 d. Τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν, ὅτι μὴ πρότερον ἦν, ἀπιστουμένων εἰ γέγονε νῦν, οὐ φαύλως εἰπόντος

Ἅπαντα τἀγενοῦντα πρῶτον ἠλθ' ἅπαξ.

Ita Vackenarius Diatrib. p. 222. Vulgo ἅπαντα τὰ γένη τὸ πρῶτον ἦλθεν. Artemidorus IV, 59. Τοῦτο τὸ ἰαμβεῖον

Ἅπαντα τἀδύκητα πρῶτον ἠλθ' ἅπαξ.

740. Plutarchus Moral. p. 758 f. Ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μαντικὸν εἷς Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας καὶ κατοχῆς· τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου,

Κάπὶ Κορυβάντεσσι χορείσατε,
[illegible]

741. Plutarchus Moral. p. 768 f.

Φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι
χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν.

742. Plutarchus Moral. p. 788 b. 792 a. 1129 d.

Λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εἰπρεπὴς
χαλκὸς, χρυὸς δ' ἀργῆσαν ἥμυσε στέγος.

V. 1. εἰγενὴς p. 1129.

743. Plutarchus Moral. p. 802 b. Τὴν γὰρ

'Εργάνην οἵτοι μίνυν θεμιτεύουσιν, ὡς φησι Σοφοκλῆς, οἱ παρ' ἄκμονι τυπίδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ἐλην ὑψοῦν θρηνιουργοῦντες.

741. Plutarchus Moral. p. 854 f. 'ἀλλὰ Δεινὸν τὸ τὰς Παιθοῦς πρόσωπον, ὡς φησιν ὁ Σοφοκλῆς.

745. Plutarchus Moral. p. 959 c.

Τιθασὸν δὲ χῆνα καὶ περιστερὰν ἐρίστιον οἰκέτιν τε.

746. Plutarchus Moral. p. 985 c. 'ἀλλὰ ἡμῖν γε παῖαι τὸ τοῦ Σοφοκλέους δεδογμένον ἐστὶν'

Εὖ γὰρ καὶ δεχοστατῶν λόγος σιγκολλα τάμεθοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

747. Plutarchus Moral. p. 1093 d. Τὰ Σοφοκλέους περίεισιν ἄδων "Μουσομανεῖ δ' ἐλάφιθν δ' ἀν καὶ τῷ ποτὶ δειρὰν ἔρχομαι δ' ἔκ τε λύρας ἔκ τε νόμων." Brunckius *M.* δ' ἐθἄφθην δακέτῳ' ποτὶ δειράδα ἔρχομαι ἔκ.

748. Plutarchus Moral. p. 1100 c. 'Ὑπὸ χαρᾶς ἤρθη κατὰ τὸν Σοφοκλέα

Τραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενος.

Huc spectat Hesychii glossa Πάππος ἀκάνθης.

749. Scriptor vitae Homeri in Opuscul. Mythol. Thom. Gale p. 367. Πάλιν δὲ τὸ 'Ομήρου (Il. γ, 65.)

Οὔ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, Σοφοκλῆς παραφράσειεν εἰπὼν

Θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο· χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδὲν, ὦ τέκνον, ποτέ.

750. Schol. Homeri Iliad. ι, 453. Σοφοκλῆς "Ος μὴ πέπονθε τἀμὰ μὴ βουλευέτω.

751. Eustathius p. 1237. Διαγνωμονοῦντος 'Αχιλλέως ὅτι τε εὐθύχως ἔτι δυάκειται, καὶ διερῷ ποδὶ, καθ' "Ομηρον, ἢ χλωρὸν γόνυ κατὰ Θεόκριτον ἔχων, βαίνει, καὶ οὔπω δίος εἰς ἁλίβαντα καταπεσεῖν αὐτὸν, ζῶντι ποδὶ χρώμενον, ὡς φησι Σοφοκλῆς. Conf. fragm. 831.

752. Eustathius p. 1538. Λέγει δέ που καὶ Σοφοκλῆς τὸ, Τηρεῖντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τὰς ὀφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα· εἶπων τοῦτο ἐκεῖνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἷ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι καιρῷ θυμοῦ. "Fefellit procul dubio memoria Eustathium: quæ tanquam Sophoclis profert, tragicum minime redolent; Aristophanis potius esse crediderim." Brunck.

753. Cicero ad Atticum II, 16. Cneius quidem noster jam plane quid cogitet nescio:

Φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ.

Longinus περὶ Ὕψους c. III, 2. Ῥελᾶται ἔτι μᾶλλον τὰ Κλειτάρχου. φλοιώδης γὰρ ὁ ἀνὴρ καὶ φυσῶν, κατὰ τὸν Σοφοκλέα, οὐ σμικροῖς μὲν αὐλίσκοις, ἀγρίαις δ' ἄτερ.

754. Dionysius Halic. de Structura Orationis p. 66. edit. Upton.

Μίνω τε καὶ δέδορκα κἀξανίσταμαι, πλείων φιλάσσων αὐτὸς ἢ φιλάσσομαι

755. Scholiasta Pindari Olymp. I, 97. Τέσσαρά δέ, ὅτι τρία λέγεται κοινῶς καὶ τὰ πρὸς τὸν θάνατον [illegible] ἔφυσε, ἄγχυνη, κρημνός. Σοφοκλῆς

Λύσαω γάρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἶσομαι.

756. Scholiasta Pindari Pyth. II, 125. Οἱ γὰρ [illegible] Σοφοκλῆς·

'Ωιὴν ζέουσι καὶ πρᾶσιν, ὡς Φοίνιξ ἀνὴρ [illegible]

757. Scholiasta Pindari Pyth. IV, 213.

Χάρος γάρ οἵτὸς ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαίνον φύει· δακνερμοεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τιγχάνων.

758. Scholiasta Pindari Pyth. IV, 221.

Ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σίγγυούν θ' ὕδωρ, [illegible]

759. Scholiasta Pindari Nem. X, 59. Καὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἔσχατον ποτὲ δύναται γενέσθαι, καὶ τὸ ἔσχατον, πρῶτον. κέχρηται καὶ Σοφοκλῆς τῷ ἐσχάτῳ ἀντὶ τοῦ πρώτου·

Ἴδη γὰρ ἕδρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν.

Brunckius ἔχει γὰρ ἕδραν.

760. Schol. Pindari Nem. XI, 7. Ὦ πρῶρα λοιπὴ Εὐστία. Adde κλίνεις τάδε ex Schol. Arist. Vesp. 842. qui ex Χρύσῃ attulit.

761. Scholiasta Æschyli Persar. v. 181. Ἑδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε· ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ Σ. τὸ Ἑδοξάτην μοι τὰ δύ' ἠπείρω μολεῖν.

Quæ corrupta apud Herodianum Pierson. p. 434.

762. Scholiasta Euripidis Orest. v. 480.

Ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει, σὺν τάχει δ' ἀμβλύνεται.

763. Scholiasta Euripidis Orest. v. 592.

Λεὶ γὰρ εὖ πίπτοισιν οἱ Διὸς κύβοι.

"Proverbialis est senarius sine auctoris nomine sæpe citatus. Vide Erasmi Adagia chil. I, cent. III, 9." Brunck.

764. Scholiasta Euripidis Med. v. 33. 'Ατιμάσας ἔχει: 'Αττικὸς ἀντὶ τοῦ ἠτίμησε. καὶ Σοφοκλῆς·

Παῖδας γὰρ οὐς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει.

καὶ πάλιν

Εὐδημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω.

"Horum senariorum prior de Thyeste dictus videtur." Brunck.

765. Scholiasta Aristophanis Nub. v. 1162. excerptus ab Suida in Αυσανίας, Λυσανίας πατρῷων μεγάλων κακῶν: λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας—τὸν Σοφοκλέα μυκτηρίζει λέγοντα

Ζεὺς νόστου ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν κατ' 'Ατρειδᾶν.

766. Schol. Aristoph. Avium v. 515. Σοφοκλῆς 'Ο σκηπτοζάμων αἰετὸς, κίων Διός.

767. Schol. Aristoph. Avium v. 1240. Διὸς μακέλλη: τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφόκλειον Χρυσῆ μακέλλη Ζεὺς ἐξωστρωθῇ.

768. Schol. Aristoph. Lysistratæ v. 8. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακέναι. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτο γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. "Ομηρος (Il. ο, 102.)

Οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρῦσι κυανέῃσιν ἴδωθη.

καὶ Σοφοκλῆς (κατὰ τὸ ἐναντίον add. Suidas in τοξοποιεῖν)

Ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ.

Codex ἐκτανθῇ. Suidas ἰάνθη, quod ex versu Home-

rico irrepsit. Veram scripturam habet schol. Homeri Il. o. 101. Μέτωπον: Σοφοκλῆς "Ὡς ἂν Διὸς μ. ἐκταθῇ γ."

769. Philo Judæus tom. II, p. 448. Τὸν ἀφειδῶς ἐλεήσαντα ἀναζητῶμεν, ᾧ μόνῳ τὸ αὐτοκρατὲς πρόσεστι — ἀναφέρεται γὰρ ἐκεῖνο τὸ Σοφόκλειον, οὐδὲν τῶν Πεδωμήτων διαφέρον, Θεὸς ἐμοὶ ἄρχων, θνητῶν δὲ οὐδὲ εἷς.

770, 771. Achilles Tatius Isagoges ad Arati Phænom. cap. I. initio:

[illegible]

et paullo post ubi de astronomiæ inventoribus, Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρέα τὴν εὕρεσιν ἀναφέρει λέγων "Πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἥλιον."

772. Scriptor vitæ Arati apud Petavium p. 151. (vol. II, p. 487 Buhl.)

Ἥλιος οἰκτείρειέ με,
ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γενητὴν θεῶν,
καὶ πατέρα πάντων.

773. Scholiasta Aristidis vol. III, p. 681, 33. Καὶ τὸ

[illegible]

Σοφοκλέους ὃν, παρομοιῶδες γέγονε. Ex Sophoclis Œdipo affertur ibidem p. 85, 23. sine poetæ nomine ab schol. Sophoclis Electr. v. 188. ubi ἀνθρὼς pro φίλου, ut apud Diogenian. I, 79. Spectat ad h. v. Aristides vol. I, p. 112, 5. 268, 11. Jebb.

774. Stephanus, Λία: πόλις Κόλχων — ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη, ὧν μέμνηται Σοφοκλῆς· τῆς μὲν προτέρας λέγων "Εἰς Λίαν πλέων," τῆς δὲ δευτέρας οὕτως "Ἔστιν τις Λία Θεσσαλῶν παγκληρία.

775. Stephanus, Ἀνακτόριον: Ἀκαρνανίας πόλις — τὸ ἐθνικὸν Ἀνακτόριος, καὶ θηλυκὸν Ἀνακτορία, ἡ γῆ· καὶ Ἀνακτοριεύς. Σοφοκλῆς δὲ φησι διὰ διφθόγγου Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός.

776. Stephanus, Ἀρτάκη: πόλις Φρυγίας — τὸ ἐθνικὸν, Ἀρτακηνός· Σοφοκλῆς δὲ Ἀρτακεὺς εἶπε

Τί μέλλετ' Ἀρτακῆς τε καὶ Περκώσιοι;

777. Scholiasta Hesiodi Theogon. v. 30. Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον: παρ' ὅσον ἡ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνθουσιασμούς. Σοφοκλῆς·

Δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρὶν τὸ στόμα.

778. Dicæarchus de statu Græciæ p. 16 edit. Hudson.: Αἱ δὲ γυναῖκες τῶν Θηβαίων τοῖς μεγίθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσχημονίσταταί τε καὶ ἐπηρεπέστατα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι γυναικῶν. μαρτυρεῖ [illegible]

Θήβας λέγειε μοι τὰς πύλας ἑπταστόμους,
αἳ δὴ μόνον τίκτουσιν αἳ θνηταὶ θεούς.

779. Joannes Damasc. in Gaisfordii append. ad Stobæum vol. IV, p. 34. Σοφοκλέους

Ἔπει πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς,
χωρῶμεν ἤδη, παῖδες, εἰς τὰ τῶν σοφῶν
[illegible]
προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεὶ,
ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα.
παῖς δ' ὢν κακὸν μὲν δρᾶν τι πρὸἐ ἐπίσταται,
αὐτὸς παρ' αὐτὸν μανθάνων ἄνευ πόνου·
τὰ χρηστὰ δ', οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ,

ἐμπεμόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις.
ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα, καὶ μοχθητέον, 10
ὦ παῖδες, ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν
δοκῶμεν εἶναι κἀποδημοῦντος πατρός.

780. Joannes Damasc. l. 1. p. 31. Σοφοκλέους

Ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ἀπόλλυται χάρις.

ἄλλυται scribendum nec Brunckii probanda opinio, qui non hunc, sed præcedentem versum, in codice Anaxandridii tributum, tragici esse putat,

Οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν.

781. Strabo IX, p. 399. Τὸ Ἀμφιάρειον — ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὥς φησι Σοφοκλῆς,
Ἐδέξατο μαγεῖσα Θηβαία κύπις
αἰτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετρωρίστῳ δίφρῳ.

782. Strabo XV, p. 687. Παρὰ Σοφοκλεῖ δέ τίς ἐστι τὴν Νῦσαν καθυμνῶν ὡς τὸ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος

Ὄθεν κατείδον τὴν βεβακχιωμένην
βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει,
ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει
καὶ τὰ ἑξῆς.

783. Plutarchus Moral. p. 75 b. Εἰ μηδεμίαν αἱ προκοπαὶ ποιοῦσι τῆς ἁβροσύνης ἄνεσιν, ἀλλ' ἴσῳ σταθμῷ πᾶσιν ἡ κακία περιβεμένη
Μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν.
Etymolog. M, p. 590, 8. Μόλιβος καὶ μόλιβδος. εἰ μέν ἐ ἔστιν, τὸ ὃ οὐκ ἔστιν, οἷον "Καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατῆγε" Σοφοκλῆς. Conf. Pierson. ad Mœr. p. 257.

784. Schol. Thecoriti XV, 48. Σοφοκλῆς
Τὸ πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος.

785. Priscianus vol. II, p. 415 Krehl. *Sophocles, teste Seleuco, profert quædam contra legem metrorum, sicut in hoc*

Ἀλφεσίβοιαν, ἣν ὁ γενήσας πατήρ.

786. Schol. Homeri Odyss. τ, 471. Χάρμα καὶ ἄλγος: Σοφοκλῆς "Χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενον." Eustathius φησὶ Σοφοκλῆς ὡς χάρμα — ἐκκαλούμενον. Poeta scripserat

Χαρμ μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενη,

quemadmodum alicubi scriptum legere memini.

787. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 34, 3. Παρὰ Σοφοκλεῖ "Ὁ (οὐ Blochius) σκέπαρνος οὐδὲ πρὶνος πληγαί" ὅτι γὰρ καὶ ὁ τραγικὸς λέγει σκέπαρνος ἐπ' εὐθείας ἀρσενικῶς ἐν ἑτέροις ἐδήλωσα.

788. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42, 23. Μάτη, ἔνθεν καὶ γενικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ "Οὔ τί τοι μέτρον μάτας."

789. Grammaticus Bekkeri p. 128, 27. Ἄν — τρὶς ἐν μιᾷ συντάξει — παρὰ Σοφοκλεῖ·
Πῶς ἂν οὖν ἂν ἐν δίκῃ
θάνοιμ' ἄν;

790. Hesychius, Ἀδάξαστον: ἀσάλπιστον. Σοφοκλῆς εὑρησά. Ita codex. Incaute Musurus Εὑρυσάκει.

791. Plutarchus Vit. p. 77 a. ubi de φωνομηρίσι Lacænis agit, Τῷ γὰρ ὄντι τοῦ παρδενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν ἀνερραμμέναι κάτωθεν, ἀλλ' ἀνε-

πτύσσοιτο καὶ συναιχμάζουσιν ὅλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρόν. καὶ σαφέστατα τὸ γεγνόμενον εἶρηκε Σοφοκλῆς

[illegible]
Καὶ τὰν νέοντων, ὡς ἔτ' ἄστολος χιτὼν
θυραίων ἀμφὶ μηρῶν
[illegible]

Ad Hermionam retulit Valckenar. Diatr. p. 221, ad Ἑλένης ἀπαίτησιν Brunckius.

792. Grammaticus Darmstadiensis in Actis Monac. II, p. 515. Ἔστι δὲ τὸ φενακίζειν εἰπεῖν καὶ περὶ τοὺς φήληκας· Σοφοκλῆς ἐν ἰάμβῳ· καὶ φίλην δὲ φαμὲν τοὺς πλανῶντας τὴν ὄψιν ὡς πεπέρους. Hermannus Opusc. vol. III, p. 41 suspicatur ἐν [illegible].

793. Scholiasta Soph. Œdip. Col. 793. Δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ (Ἰφιγενείᾳ?) φησί.

794. Pollux X, 39. Καὶ τύλη δὲ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἰάζοντι ἐν τοῖς Κόλαξι, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ ἰωκλεῖ (scrib. Οἰκλεῖ) λέγοντι

Ἀλλὰ καὶ λινορραφῆ
[illegible]

795. Etymolog. M. p. 207, 17. Βουθοίη· πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ (?)

Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη.

796. Pollux VI, 39. Ἄβροτος· ὁ νήστις, παρὰ Σοφοκλεῖ.

797. Bekkeri Anecd. p. 336, 6. Ἀγάζεις· ἀντὶ τοῦ θρασύνεις. Σοφοκλῆς.

798. Bekkeri Anecd. p. 336, 7. Ἀγάμετος· ἀντὶ τοῦ ἄγαμος. Σοφοκλῆς.

799. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 325, 22. Ἀγάσματα: σεβάσματα, ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς [illegible].

800. Bekkeri Anecd. p. 340, 22. Ἄγχαζε· ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει. οὕτως Σοφοκλῆς.

801. Photius p. 6, 8. et Bekkeri Anecd. p. 340, 26. Ἀγωγεύς· ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτως Σοφοκλῆς.

802. Pollux III, 141. Ἀγωνοθέτην μοχθηρῶς ἐκάλεσε Σοφοκλῆς τὴν ἀγωνοθεσίαν. Corrige ἀγωνοθήκην ex codice.

803. Bekkeri Anecd. p. 343, 11. Ἀδικύχειρας· ὡς Σοφοκλῆς.

804. Hesychius, Ἀδρέπανον· ἄδρεπτον, θεοῖς [illegible]. Σοφοκλῆς.

805. Bekkeri Anecd. p. 345, 13. Ἀδρῦναι· ἄδρὸν καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς.

806. Bekkeri Anecd. p. 347, 25. Ἀείζων — Σοφοκλῆς δὲ τὴν εἰδέαν εἶπεν "Ἀείζως γενεά."

807. Bekkeri Anecd. p. 347, 30. Ἀείζων πένθος ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς ἀείζων ἔλκος.

808. Bekkeri Anecd. p. 348, 17. Ἄζειν· τὸ στένειν. Σοφοκλῆς.

809. Bekkeri Anecd. p. 348, 26. Ἀζησία· οὕτως ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται· οἱ δὲ, τὴν εὐσεβ[illegible].

810. Bekkeri Anecd. p. 353, 4. Ἀθαυμάστως· Σοφοκλῆς εἶπεν.

811. Bekkeri Anecd. p. 353, 5. Ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια ὁρᾶν Δείναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς.

812. Bekkeri Anecd. p. 352, 16. Ἄθρακτος· ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχῶς ἐθράχθη Σοφοκλῆς λέγει.

813. Bekkeri Anecd. p. 362, 21. Αἱματορράφων· Σοφοκλῆς.

Τίσις δ' ἄνωθεν εἶσιν αἱματορράφος;

814. Bekkeri Anecd. p. 360, 18. Αἱματῶσαι· ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

815. Bekkeri Anecd. p. 361, 2. Αἰολίζειν· τὸ [illegible]. Σοφοκλῆς.

816. Bekkeri Anecd. p. 367, 15. Ἀκληρία· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. οὕτως Σοφοκλῆς.

817. Bekkeri Anecd. p. 367, 20. Ἀκόλαστον σῶμα Σοφοκλῆς.

818. Bekkeri Anecd. p. 367, 32. Ἀκολουθία· ἡ ἀκολούθησις. Σοφοκλῆς.

819. Bekkeri Anecd. p. 372, 13. Ἄκουε σίγα· — καὶ Σοφοκλῆς

"Ἄκουε σίγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βάη;

820. Bekkeri Anecd. p. 369, 13. Ἀκουσείων· ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος.

821. Bekkeri Anecd. p. 372, 14. Ἀκουσέτην· Σοφοκλῆς ἔφη, ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης. Corruptum.

822. Bekkeri Anecd. p. 373, 13. Ἀκουσία· τὸ πρᾶγμα. Σοφοκλῆς·

Ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν.

823. Bekkeri Anecd. p. 373, 1. Ἀκουσίμη· ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. Σοφοκλῆς·

Σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκριμμένη,
οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη.

δύναται καὶ φωνῇ ἀκουσίμη λέγεσθαι.

824. Bekkeri Anecd. p. 373, 15. Ἀκροφύσιον· τὸ τῇ χώνῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς.

825. Bekkeri Anecd. p. 383, 4. Ἀλεύσω· ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς.

826. Bekkeri Anecd. p. 383, 11. Ἀλίνουσι· ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς.

827. Bekkeri Anecd. p. 383, 31. Ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν· Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

828. Bekkeri Anecd. p. 376, 32. Ἀλλά· ἀντὶ τοῦ ὅταν (?) Σοφοκλῆς.

829. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 376, 31. Ἀλλάχθητε· ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς.

830. Etymol. M, p. 69, 41. Ἀλοιμός· τὰς γρίπεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Σοφοκλῆς "Μαριεὶς ἀλοιμός." ἡ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνεῖσα ἐπάλειψις, καθαπερανεὶ πεπάλωσις οὖσα ἐν αὐτῷ. Refer ad fr. 73.

831. Hesychius, Ἀλύβας (Ἀλίβας)· ὄρος παρὰ Σοφοκλεῖ. ἡ πόλις. οἱ δέ, λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἐν Τροίᾳ. "Videtur hoc nomine appellasse Sophocles inferorum paludem aut fluvium. Vide fragm. 751." Brunck.

832. Phrynichus Bekkeri p. 14, 20. Ἅμισθος· χωρὶς μισθοῦ. Σοφοκλῆς "Ἅμισθος ὁ ξένος πορίζεται." Conf. Hesych. in ἄμισθος.

833. Suidas et grammaticus Coislin. p. 231. Ἀμύνασθαι· — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεῖψασι.

834. Suidas, 'Αμενχόν: τὸ μὴ μυσαρὸν, ἀλλ' ἁγνὸν καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμεγῶν.

835. Eustathius p. 1405. 'Αμφώβολα: παρὰ Σοφοκλεῖ αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι.

836. Hesychius, 'Αναστρίφων: ἀρνούμενος. Σ[illegible]

837. Hesychius, 'Αναψύχουσα: ξηραίνουσα. Σοφοκλῆς.

838. Pollux III, 107. Τὸν δὲ ἄνυσον καὶ ἀνύσιητον Σοφοκλῆς.

839. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 407, 12. 'Αντάρης νυκτερὶς ὄψεσι φησι Σοφοκλῆς.

840. Bekkeri Anecd. p. 414, 2. "Λορνος λίμνη — εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνῃ Σοφοκλῆς ἱστορεῖ.

841. Hesychius (coll. Bekkeri Anecd. p. 419, 13.) 'Απαύλημα: ἀποκάθαρμα, ἢ ἀποπάτημα, ἢ ἀποπλ[illegible] Σοφοκλῆς.

842. Hesychius, 'Απάνθρωπος: σκληρὸς, ἀνύητος, ἄῤῥωστος, ἀνελεήμων. Σοφοκλῆς.

843. Etymolog. M, p. 123, 13. 'Απληγίς: τὸ ἁπλοῦν ἱμάτιον, ὅπερ "Ομηρος ἁπλοΐδα καλεῖ. Σοφοκλῆς·

[illegible] Quidni Θεσσαλῆς?

844. Pollux VII, 43. 'Απολωπίσαι· Σοφοκλῆς.

845. Bekkeri Anecd. p. 432, 6. 'Απόμορφα: ξένα, οἷς ἐοικότα τοῖς ἤθεσιν. οὕτως Σοφοκλῆς.

846. Bekkeri Anecd. p. 439, 10. 'Αποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερὸν καταστῆσαι. οὕτως Σοφοκλῆς.

847. Hesychius, 'Αρραγὲς ὄμμα: οὐ δακρῦον. ᾧ τρίτῳ φαμὲν, κατερράγη μου δάκρυον. Σοφοκλῆς * * σατυρικῷ.

848. Bekkeri Anecd. p. 447, 5. "Αρταμος: κρεουργός, μάγειρος. τάττει αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως.

849. Pollux VII, 36. Σπάθη: ὕδεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ τὸ 'Ασπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ. Ad hunc locum spectat Hesychii glossa 'Ασπάθητον χλαῖναν.

850. Bekkeri Anecd. p. 459, 31. 'Ατιμαγέλης: ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταύρου. οὕτως Σοφοκλῆς.

851. Hesychius, Αὐλῶπιν: αὐλοὺς ἔχουσαν. Σοφοκλῆς δὲ τὴν λύγχην τὴν μακρὰν αὐλῶπιν εἶπεν.

852. Phrynichus Bekkeri Anecd. p. 28, 28. 'Αχανές: τὸ μὴ ἔχον στέγην, ἢ ὄροφον. ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου Σοφοκλῆς.

853. Pollux VII, 70. Ἡ δὲ βαΐτη ἐστὶ μὲν προμήκης χιτὼν. οὕτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σκηνὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ.

854. Athenæus XV, p. 690. Παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμῳδιποιῶν ὀνομάζεταί τι μύρον βάκκαρις — μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς.

855. Hesychius, Βάσκανος: φθονερὸς, ἀχάριστος, συκοφάντης. Σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον ἐπὶ τοῦ ἀχαρίστου, καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

856. Etymol. MS. Leydense, Βλίζειν: καὶ Ἀττικῶς βλίττειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπο τῶν κηρίων, τουτέστιν ἐκπιέζειν καὶ ὀλίζειν. Σοφοκλῆς·

Ἡ σφηκιὰν βλίττουσιν εἰρύντες τινά.

857. Athenæus p. 409 c. Βοϊκλεψ (epitome βούκλεψ) παρὰ Σοφοκλεῖ ὁ Ἑρμῆς.

858. Zenobius Proverb. II, 65. Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἡμωμύντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτειούντων, ὡς φησι Σοφοκλῆς·

Ὅταν τις ἄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.

859. Eustathius p. 1625. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν λέγει ὅτι κατὰ τὴν [illegible] Σοφοκλῆς εἶπε. Γηγενῆ δοὶ παλαι[illegible].

860. Etymol. M, p. 213, 26. Βρίαχος: θηλυκῶς ἡ βάχη ἡ βριαρῶς ἰαχάζουσα. Σοφοκλῆς "Ἔχω δὲ χερσὶν ἀγρίαν βρίαχον."

861. Hesychius, Βωλόναι: οἱ μὲν κολώναι, οἱ δὲ τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι, παρὰ Σοφοκλεῖ.

862. Eustathius p. 1923. Γέρων, παλαιός, λέγει δὲ, φασὶ, καὶ Σοφοκλῆς πληθυντικῶς "Σὺ γὰρ γέροντα [illegible] γέροντ' παλαιὸν ἄρτιον.

863. Hesychius, Γλοΐας: ἢ κακοήθης ἵππος καὶ πολυδίκης, παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ γλοΐης τὸ αὐτό.

864. Hesychius, Γρώμων: συνετός. Σοφοκλῆς.

865. Trypho περὶ τρόπων p. 50. Ὀνοματοποιία κατ' ἐναλλαγήν. ὡς τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ

Οἱ γὰρ γύναιδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες.

ἀντὶ τοῦ ἀνδρώγυνοι.

866. Etymol. M, p. 254, 53. Δελήτιον: τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς "Ἔχε τὸ δελήτιον." ἢ Σώῤῥων.

867. Schol. Apollonii Rh. III, 281. Δευδίλλειν: — Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε.

868. Pollux III, 73. Δεσπότειρα — Σοφοκλῆς.

869. Etymol. M, p. 265, 23. Δημόκοινος: δημόσιος βασανιστής· ἢ ὁ δήμιος, ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φονεύειν κληηθεὶς. Σοφοκλῆς·

Οἷος γὰρ ἡμῖν δημόκοινος οἴγεται.

870. Pollux IX, 158. Διωκτὸς πυρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ φυγὰς, τραγικῶς.

871. Hesychius, Ἐγκύτημα: ὀργὴ, μανία. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ κότῳ. καὶ ἐνεκότουν παρὰ Σοφοκλεῖ.

872, 873. Etymol. M, p. 313, 1. "Εγχος: τὸ δόρυ. ἴστέον ὅτι ἔγχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἴδεν Ὅμηρος. ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν, οἷον "Τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται." καὶ τὸ πῦρ, οἷον "Ἔγχος ἱέμενον," τὸ τὴν ὁρμὴν ἔχον.

874. Etymol. M, p. 333, 40. "Ελυτρον: κάλυμμα, ἐκπίτασμα, ἐνείλημα, ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ τύξου. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς Ἕλυτρα.

875. Etymol. M, p. 344, 40. 'Ενολμίς: ἦν τι γένος μάντεων οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ τοὺς ἐν ὅλμῳ κυμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι. ὅλμοι δὲ λέγονται οἱ τρίπτυδες τοῦ 'Απόλλωνος. — Σοφοκλῆς, ἐνόλμιος, ἀντὶ τοῦ μαντικός. Zenobius Proverb. III, 63. 'Απόλλων ἐπὶ Σοφοκλείων ἐνόλμιος.

876. Etymol. M, p. 316, 15. 'Αττικῶς μὲν ἐξ-πουν καὶ ἔξελινον λέγεται, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐξπεπιστί.

877. Eustathius p. 1562. Ἔπηλες: ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία, καὶ τὸ πῶμα τῆς λάμπακος, ὡς ἔφασαν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Σοφοκλῆα. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἐφηλὶς κοινῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἥλου.

878. Pollux III, 145. Τὸ βραβεῖον, ἐπιστατεῖν Σοφοκλῆς.

879. Plutarchus Moral. p. 144 b. (et 756 c.) Εὔκαρπον Κυθέρειαν καλῶς ὁ Σοφοκλῆς τὴν Ἀφροδίτην ἐμακαρίσατο.

880. Grammaticus Bekkeri p. 1376. Εὐνούχους δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνεῖς καὶ μὴ μετασχόντας ὕπνου, τουτέστι τηροῦντας "Οὐχ ὅπου λαμπάδες εἰσὶ γυναῖκες.

881. Photius p. 37, 9. Εὐορνιθίαν: Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν. Eustathius p. 1439. Εὐορνιθία κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα.

882. Etymol. M, p. 462, 25. Εὐτυχία: εὔρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ.

883. Pollux VII, 185. Σοφοκλῆς ἔφη "Ποππύζεται γεγηθώς."

884. Photius p. 53, 25. et sine poetæ nomine Antiatticista p. 98, 7. Ζημίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι, οὕτως Σοφοκλῆς.

885. Pollux VI, 161. Ἡμίκακον Εὐκλείδης λέγει καὶ Σοφοκλῆς. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἡμικάκως (Thesmoph. 449.)

886. Hesychius, Ἡρακλεία λίθος — κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς Λυδίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ.

887. Etymol. M, p. 450, 48. Οἰήλεια: ἐκ τοῦ θῆλυς. ἡ παρὰ τὸ θίλλειν καὶ γενῶν. οὖθεν καὶ ἡ ὑπομβρος νὺξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται.

888. Choeroboscus p. 219, 5. ed. Gaisf. Τὸ θήλυδος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ κλιθὲν διὰ τοῦ δος ἡμάρτηται.

889. Etymol. M, p. 42, 40. Ἴδρις — ἄϊδρις. ἡ γενικὴ ἄϊδρεως, ὡς ὄφις ὄφεως· καὶ ἀΐδρεῖ καὶ ἀΐδρει. οὐ γὰρ δεῖ διὰ τοῦ δ. — ὥστε ἁμάρτημα τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἴδριδα. Confer Eustathium p. 407, 38.

890. Choeroboscus p. 278, 26. ed. Gaisf. Ἴκτινος ἡ εὐθεῖα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· Ἴκτινος ὡς ἕκλαγξε παρασύρας κρέας. Codex παρὰ συρᾶν. Zonaras p. 1100. ἴκτινος ἔκραξε παρασύρας κρέας.

891. Pollux VII, 185. Ἱπποβουκόλοι, Σοφοκλῆς.

892. Athenæus II, p. 52 b. Κάρυα — τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ "Καρυαὶ μελίαι τε."

893. Suidas, Καταινέσαντος: συγκαταβεμένου. Σοφοκλῆς. καταίνεσον est in Œdip. Col. v. 1633.

894. Photius p. 148, 7. Κατεῖχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν: ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εὔχεσθαι. οὕτως Σοφοκλῆς. Sunt Platonis verba Rep. 3. p. 393.

895. Photius p. 151, 14. Καυρός: κακός. οὕτως Σοφοκλῆς.

896. Etymol. M, p. 500, 54. Κέκονα: παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀπὸ τοῦ κτείνω, ἔκτονα, κέκονα.

897. Etymol. M, p. 511, 52. Κηρύκειον: ἔστι προσηγορικόν, καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον κήρυκος. ἔστι καὶ κτητικόν, σημαῖνον τὸ τοῦ κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Ἑρμίμμα κηρίκειον.

898. Etymol. M, p. 513, 43. Κιμμερίους φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐπικάτω τοῦ Πόντου εἶναι. γράφεται καὶ Κερβερίους. καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ· ὁμοίως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (v. 187.)

899. Etymol. M, p. 514, 27. Κινάκη: ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ.

900. Eustathius p. 1479, 44. Κοκκοβάας ὄρνις, ὁ ἀλεκτρυών, παρὰ Σοφοκλεῖ.

901. Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. Κρανὰὰ πόλις: τοῦτο τέτρηται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Λίσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

902. Eustathius p. 1493, 32. Λαίβαργος: δηλοῖ μὲν κίνα. τροπικῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίβουλον ἄνθρωπον κρύφα βλάπτοντα. καὶ ἔστιν ἐκείνος ὡσπερεί φασι λαθροδήκτης, ἀπὸ κυνῶν. Σοφοκλῆς

Σαίνουσα δάκνειν καὶ κύων λαίβαργος εἶ.

Idem schol. Aristoph. Equit. v. 1065. et Suidam in λαίβαργος legitur σαίνειν δάκνουσα.

903. Eustathius p. 1761, 27. Λαπίζειν: παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ συρίζειν. καὶ βαυβᾶν, τὸ κοιμᾶσθαι, οἷον

Ἡ δὲ προὐκαλεῖτό με
βαυβᾶν μετ' αὐτῆς.

904. Photius p. 216, 16. Λευγαλέα, διάβροχος. οὕτω Σοφοκλῆς. Etymol. M, p. 516, 28. Λευγαλέον: τὸ ὑγρόν. Σοφοκλῆς "Μύρῳ λευγαλέῳ."

905. Photius p. 219, 25. et Suidas, Ληκυθιστῆς: ὁ μικρόψωμος. οὕτως Σοφοκλῆς.

906. Phrynichus p. 187 ed. Lobeck. Λίβανον λέγε τὸ δένδρον· τὸ δὲ θυμιώμενον, λιβανωτόν· εἰ καὶ διὰ τὴν ποιητικὴν λίβανον καὶ τοῦτο Σοφοκλῆς λέγει.

907. Photius p. 227, 18. Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβόν, ἀπὸ τοῦ νομίσματος.

908. Photius p. 247, 17. Μαρείνη (μαρίλη): ἡ μεμαρασμένη ὕλη, καὶ τοὺς ἀνθρακευτάς. Σοφοκλῆς.

909. Photius p. 255, 24. Μελίνη: — ὕσπριόν ἐστιν, ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Σοφοκλῆς — θηλυκῶς μελίνη. Refer ad fr. 534.

910. Pollux III, 45. Μελλόποσιν τὸν ἄνδρα ὠνόμασε Σοφοκλῆς.

911. Eustathius p. 877, 51. Μῆλα. Σοφοκλῆς, φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης, δόξειεν ἂν που καὶ τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν. Idem p. 1648, 60. Σοφοκλῆς γοῦν, φασὶ, τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι εἰπὼν ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα, δόξοι ἂν τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν.

912. Pollux III, 10. Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα — ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα, ὡς Σοφοκλῆς.

913. Photius p. 269, 9. Μιαίνεσθαι καὶ ἐκμιαίνεσθαι, τὸ ὀνειρώττειν. Σοφοκλῆς.

914. Etymol. M, p. 595, 1. Μύνδος: μύνδος ἰχθὺς, Σοφοκλῆς· ὁ μὴ αἰδῶν. οὖθεν καὶ ἄλλοψ, ἀπὸ τοῦ ἄλλειπῆ τὴν ὄπα ἔχειν.

915. Pollux VII, 30. Ξάσμα Σοφοκλῆς.

916. Photius p. 312, 23. Συνῶνα: τὸν κοινωνόν. Σοφοκλῆς.

917. Aristoph. Plut. 541. στιβάδα σκοίνων κόριων μισεῖ, ἡ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει. Schol. Σοφοκλέους τὸ ἡμιστιχιον. Ἐπειγομένων κερκιδος ὕμνοις, ἡ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.

918. Photius p. 326, 13. Ὀκριάζων: τραχυνόμενος. Σοφοκλῆς.

919. Photius p. 329, 15. Ὀλοσπάδες: ὗλαι κατασπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι. Σοφοκλῆς.

920. Pollux VII, 32. Τὰς δὲ ταινίας ὁλοστημόνους τολύπας Σοφοκλῆς ὠνόμασεν.

921. Appendix Vatic. Proverb. III, 36. Ὀπισάμβων: ταύτην Χρύσιππος τίττει κατὰ τῶν χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων, παρὰ τὸ ἀεὶ ὀπίσω βαίνειν. μέμνηται δὲ τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς. Eustathius p. 862, 5. Ἐν δὲ τῷ κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ καὶ ὀπισαμβῶ εὕρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω ἀναχώρησις.

922. Photius p. 346, 5. Ὀρθόκερως: ὀρθόβριξ. Σοφοκλῆς. Pollux II, 31. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ "Ὀρθόκερως φρίξαι," οἷον ὀρθόβριξ.

923. Photius p. 346, 23. Ὀρθόφρων: ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν. οὕτως Σοφοκλῆς.

924. Photius p. 359, 8. Οὐκ ἐκφρῶσιν: οὐκ ἐξαφῶσιν. Σοφοκλῆς. Imo Eurip. Phœn. 264.

925. Photius p. 361, 16. Οὐράν: αἰδοῖον. Σοφοκλῆς.

926. Photius p. 363, 19. Ὄφελμα: αὔξημα. Σοφοκλῆς.

927. Harpocratio, Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ — μετῆται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι, ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα, καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. καὶ Σοφοκλῆς που

Ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χείλος βάλῃς.

Sic Porsonus pro ὑπὸ χείρα.

928. Etymol. M, p. 490, 3. (coll. Suida in κάπηλος) Κάπηλοι, ὁ μεταβολεῖς, καὶ οἰνοπῶλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλὸν, ἤγουν τὸν οἶνον. τινὲς οἴονται ἐν ἀνθ' ὑοῦς εἶναι, πηλὸν καὶ οἶνον, ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ

Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται.

ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εἰσπίφορον εἶς τὸν πηλόν.

929. Phrynichus Bekkeri p. 21, 27. Προσ[illegible] Σ[illegible]

930. Photius p. 470, 2. Πτέρυγες· τὰ πηδάλια. Σ[illegible]

931. Eustathius p. 948, 19. Τὸ πτύον καὶ πτέον ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ὕστερον, ὡς Λίλιος Διονύσιός φησι· πτίον δὲ Σοφοκλῆς, ἀκολουθῶν δηλαδὴ τῷ ποιητῇ.

932 a. Etymol. M, p. 695, 50. Πύγαργος: εἶδος ἀετοῦ. Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διελοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὥσπερ ἐναντίως μελαμπύγης ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

932 b. Strabo VIII, p. 364. Σοφοκλῆς δέ καὶ Ἴωνα τὸ ῥᾴδιον (λέγουσι) ῥᾳ.

933. Photius p. 480, 15. Ῥαικούς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας. Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. Eustathius p. 890. Γραικούς, ἡ μὲν συνήθεια καὶ Σοφοκλῆς δέ που κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ γ προφέρουσιν ἐπὶ Ἑλλήνων. οἱ βάρβαροι δὲ Ῥαικοὺς φασι δίχα τοῦ γ, ὡς ἐν παλαιῷ εὑρηται ῥητορικῷ λεξικῷ. Conf. fragm. 455.

934. Etymol. M, p. 702, 54. Πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται. καὶ γή δε τις ἐν τοῖς μετάλλοις οὕτω καλουμένη. παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ῥαχία λέγεται ἡ τοῦ ὄρους.

935. Photius p. 484, 12. Ῥάχοι: αἱ μυρίκιναι ῥάβδοι· "Ῥάχοισιν ὑρκλίδους στέγης." Σοφοκλῆς δὲ τοὺς [illegible]

936. Photius p. 485, 10. Ῥειτά: ἐν Ἐλευσῖνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς, καλούμενα Ῥειτά, οὕτως Σοφοκλῆς.

937. Photius p. 488, 12. et Suidas, Ῥήτωρ: συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς παρὰ Σοφοκλεῖ.

938. Hesychius, Ῥυτῆρι κρούων: ὁ κύνος λέγει

Καὶ μὴ ὑβρίζων αὐτὸς ἐκ βάθρων ἕλω

[illegible] κρούων γλυπτὸν ἔπτυσεν πόδει·

ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ κύνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον, φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους γλυπτοὺς ποιήσω τύπτειν. V. 1. Brunckius καὶ μὴν — σ' ἕλω. Versum 2. ex Sophocle affert Photius p. 493, 13.

939. Suidas, Σάγμα: ἡ θήκη τοῦ ὅπλου· σάγη δὲ τὸ ὅπλον. Σοφοκλῆς· (imo Eurip. Androm. 677.)

Κἀλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Apollonius lex. Homer. Σάκος: ἀσπίς. ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην, τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσιν, ὡς Σοφοκλῆς.

940. Photius p. 497, 12, 22. Σαλάβην: Σοφοκλῆς τὴν ὑπῆν. Σαλάμβη· ὑπή, καπνοδόκη. οὕτως Σοφοκλῆς.

941. Hesychius, Σειρίου κυνὸς δίκην: Σοφοκλῆς, τὸν ἀστρῶον κύνα.

942. Eustathius p. 1908. Σέλας οὐ μόνον πυρὸς, ἀλλὰ καὶ ἡλίου. ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπὴ, ὡς ἐν ἀστρικῷ εὕρηται λεξικῷ.

943. Hesychius, Σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια: Σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια.

944. Photius p. 511, 15. Σίκλος (σίγλος grammaticus Bachmanni I, p. 364, 9.): καὶ τὸ ἐνωτίον, καὶ σταθμὸς βαρβαρικὸς δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. οὕτως Σοφοκλῆς. Imo Xenophon Anab. 1, 5, 6.

945. Hesychius, Σιλφίου λειμών: Σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν Διβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης.

946. Schol. Pindari Isthm. V, 36. Σοφιστὰς μὲν καὶ σοφοὺς ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Σοφοκλῆς

Μὲν' ἐὶς σοφιστὴν τὸν ἐμόν.

Eustathius p. 1023. Οἱ παλαιοὶ σοφοὺς ἐκάλουν ἅπαντας τοὺς τεχνίτας. καὶ Σοφοκλῆς δέ, φασὶ, τὸν κιθαρῳδὸν σοφιστὴν λέγει. Confer Athenæum p. 632.

947. Pollux II, 101. Στομώδη: τὰ εὔστομα καὶ εὐφθεγκτα. Σοφοκλῆς.

948. Hesychius, Στραβαλοκομᾶν: οἰλοκομᾶν. Pollux II, 23. οἰλοκόμος, οἰλοκίφαλος. τὸν δὲ τοιοῦτον στραμβολοκομᾶν Σοφοκλῆς ὠνόμασεν.

949. Photius p. 593, 3. Στομόδακα: τὰ εὔστομα καὶ Ζenobius VI, 19. Τὸ θερμὸν τοῦ ὠβελοῦ: ἐπὶ τῶν ἀναιρυομένων (αἱρυομένων Suidas) τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων ἢ

παροιμία, ἀπὸ τῶν ἀπείρως δραισσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀξελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

950. Photius p. 602, 6. et Etymol. M, p. 766, 40. Τρίπαια: ἡ ἐναντία πνοή. οὕτως Σοφοκλῆς. Apud Etymol. M, τριπαία. Brunckius τροπαία.

951. Hesychius, Τυφῶ: ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς.

952. Eustathius p. 1496. Ὕπουλον εἶπε Σοφοκλῆς τὸν δούριον ἵππον, παρενεγκὼν αὐτὸ ἐκ τοῦ σκωπτικῶς λεγομένου ὑπούλου ἤθους, τοῦ κατ' ἄνθρωπον μὴ ἰγιῶς ἔχοντα τοῦ τρόπου, ὡς ἀπὸ εἰκόνι, ἃ δοκοῦντα ἐγιᾶσθαι, οὐκ εἰς παντελές, φασί, καθαρεύει· ἀλλὰ δηλαδὴ ὑπὸ τὴν προφαινομένην οὐλὴν κακόν τι κρύπτει.

953. Hesychius et Phrynichus Bekkeri p. 68, 4. (coll. Photio p. 635, 12.) Ὑψαυχεῖν: μεγαλαυχεῖν. Σοφοκλῆς.

954. Photius p. 637, 1. Φαικῷ: ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ. οὕτως Σοφοκλῆς.

955. Photius p. 640, 18. Φαρκίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρως ῥυτίδα. οὕτως Σοφοκλῆς. Vitiosum φαρμακίδα correxit Brunckius.

956. Hesychius in ἀφάρμακον, Τὰ βαφεῖα φαρμακῶνας Σοφοκλῆς ἔφη.

957. Etymol. M, p. 803, 3. Φυτάλμιος: Σοφοκλῆς

Προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρί.

958. Grammaticus Bachmanni I, p. 415, 5. (et sine Sophoclis nomine Hesychius) Χειμάμυνα παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ παρ' Ὁμήρῳ ἀλεξάνεμος.

959. Suidas, Χλωρανθεὶς· ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθείς. οὕτως Σοφοκλῆς.

960. Schol. Aristoph. Ran. 1065. Μυσταῖος — ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτὸν φησι.

961. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 14, 25. Χνοῦς παρὰ Σοφοκλεῖ.

962. Eustathius p. 777. Ψάκαλα, τὰ ἔμβρυα, καὶ τὰ ἄρτι δὴ γεγονότα, ὅθεν καὶ ψακαλοῦχοι μητέρες παρὰ Σοφοκλεῖ. Idem p. 1625. ex Aristophanis grammatici libro περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν, Ἔμβρυα δέ τινα καὶ ἀρτιγενῆ δή, ψάκαλα λέγει καλεῖσθαι καὶ ὀρταλίχνυι. ὅθεν ψηφὶ παρὰ Σοφοκλεῖ

ψακαλοῦχοι
μητέρες αἰγὸς τ' ἐτιμαστῖδιον
γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν.

963. Suidas, Ὡς: λίαν. Σοφοκλῆς

Θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὁλισθάνει.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

ΑΙΓΕΥΣ.

(1.) 1. Stobæus Floril. LXXIII, 14.

Πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιος γυνὴ
τοῖς πρόσθεν ἢ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει.

Verba haud dubie Medeæ sunt prologum dicentis, quo certiorem de Thesei adventu factam sese prodit atque excusat, quod ei utpote ex priori Ægei conjugio oriundo insidias paratura sit.

(3.) 2. Clem. Alex. VI, 2, § 11. (p. 742, 18. P.)

Ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα
πόλει ξενοῦσθαι τῇδε; τίς πάτρας θ' ὅρος;
τίς ἔσθ' ὃ φύσας; τοῦ κεκηρυξαι πατρός;

Fortasse ejusdem Medeæ verba sunt Theseum, qui modo advenerat, quærendo pertentantis.

(3.) 3. Schol. Aristoph. Av. 494. ἐν δεκάτῃ γάρ ποτε· "Ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισί. καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ

τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμαζεν;

Ita Dindorfius in edit. Oxon. codicem Ven. sequutus pro eo quod vulgo circumferebatur τίς σε μάτερ ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμαζεν.

(4.) 4. Stobæus XXXIX, 6.

Τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;

Cf. fgm. V. Ad sententiam simile est Phœn. 369. Æol. fgm. XVI, et a. l.

(5.) 5. Stobæus CXVIII, 8.

κατ' ἄστυ δ' ἐρείδεται
καὶ τῷ κατ' οἶκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

Hoc et antecedens fragmentum verba Thesei continere videntur narrantis, cur Troezene relicta Athenas venerit, nempe patriæ amore et rerum gerendarum ardore ductus.

(6.) 6. Stobæus CXI, 1.

Πτηνὰς διώκειες, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας,
οὐχ ἡ τύχη σε· τῆς τύχης δ' οὐκ εἶς τρόπος.

Ægeus hæc Theseo dixisse videtur, quum ille animum non pati ipsum otiosum esse et gloriam quam maxime se appetere exposuisse.

(7.) 7. Stobæus XLVII, 6.

Ἀνδρὸς ὑπ' ἰσθμοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

(8.) 8. Stobæus XXXIV, 3.

Εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἴσται σοι κακά.

(9.) 9. Orion. Anthologiom. VI. I, p. 48. ed. Schneidew.

Κρείσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς
[illegible]

Eadem paucis verbis immutatis ex Theseo fabula (cf. fgm. IX.) affert Stobæus.

(10.) 10. Stobæus LXXIII, 16.

Δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.

Hæc a Theseo vel a Choro post insidias Medeæ palam factas dicta esse facile intelligitur.

(11.) 11. Stobæus LXXXVI, 11.

Ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας
τὸ καλῶς πράσσειν.

(12.) 12. Stobæus VII, 2.

Ἔστι καὶ παίσαντ' ἀρετὰν
ἀπυδεῖξασθαι δανάτῳ.

(13.) 13. Harpocration. s. v. Πάνακτος (p. 144, 23. ed. Bekk.) πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ. MSS. B. C. Αἰγί. A. Αἰγίδι, correxit Maussacus. Pro Πάνακτος haud scio an scribendum sit Πάνακτον, quod oppidum in finibus Atticæ et Bœotiæ situm commemorant Thuc. V, 42. Plut. vit. Nic. 20. Paus. I, 25, 6.

(14.) 14. Steph. Byz. v. Ἄυτρον. τὸ σπήλαιον· τὸ τοπικὸν ἴδει ἀυτρίτης, ὡς λίκνον λικνίτης· εὕρηται δὲ ἄυτραῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ, καὶ ἀυτραῖα. Codd. ἐν Αἰξί, quod recte in Αἰγεῖ mutarunt Barnesius, Musgravius, Meinekius (Poet. com. II. 1, p. 434.)

Huc fortasse etiam pertinent verba quæ Stobæus LXXVIII, 3. affert.

Τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις
πλεῖω πεπῆκε φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα·

quæque sine auctoris nomine etiam Clem. Alex. Pæd. I. 6, 48, p. 127. P. citat; optime enim conveniunt Medeæ, quæ pariter ea atque fgm. VII. in oratione fucata atque fallaci protulisse videtur.

Idem valere videtur de alio loco ap. schol. Aristoph. Acharn. 119. (cf. inc. fab. fgm. CXCIII.); de Thesei fgm. X. autem dubitari potest, sitne ad Theseum an hoc referendum.

ΑΙΟΛΟΣ.

(15.) 1. Dicæarch. Βίω Ἑλλάδος. p. 22. ed. Hudson. sine nomine fabulæ.

Ἕλλην γάρ, ὡς ἔοικε, γίγνεται Διὸς,
Τοῦ δ' Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος
Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ', ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ὑοαῖς
θεοῖς μαντεῖα ἐμπέμπε Δελφικοὺς φίλοις.

(16.) 2. Stobæus LXV, 1.

Ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονʼ ἅρσεν' ἀρσένων,
πρῶτον μὲν εἴδος αἰξίνης τυραννίδος.
πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῖσʼ ἐπάρχουσιν ἐν βίῳ,
τὴν αἰξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμʼ ἔχειν.

Hoc et sequens fgm. aut ad prologum (cf. fgm I.) aut cam ad scenam pertinuit, in qua Æolus liberis consilium suum manifestavit. (cf. fgm. IV.)

Vs. 1. Stobæus male ἄρρεν ἀρρένων, forma tragicis inusitata.

(17.) 3. Stobæus XLV, 13.

Λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις
μὴ μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο,
ἀλλʼ ὧν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλεύοντες εὖ.

Cf. fgm. II.

(18.) 4. Stobæus XXXV, 3.

Παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν κυλῶς.

Eadem Suid. vv. οἷος et σοῦ sic affirt: σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν (συντεμεῖν v. σοῦ) λόγους, ex Aristophane, qui nominatur v. σοῦ.

(19.) 5. Stobæus XLIII, 20.

Δοκεῖτʼ ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά,
ἀλλʼ ἔστι τις σύγκρασις, ὥστʼ ἔχειν καλῶς.
ἃ μὴ γὰρ ἐστι τῷ πένητʼ, ὁ πλούσιος
δίδωσʼ· ἃ δʼ οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα,
τοῦτον πένητα χρωμένοις τικτόμεθα.

Æoli sunt verba cf. fragm. IV.

(20.) 6. Stobæus XCI, 21.

Τὴν δ' εὐγένειαν, πρὸς θεῶν, μή μοι λέγεʼ
ἐν χρήμασιν τόδʼ ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ·
κύκλῳ γὰρ ἕρπει, τῷ μὲν ἔσθʼ, ὁ δʼ οὐκ ἔχει.
κοινοῖσι δʼ αὖτοῖς χρώμεθʼ· ὦ δʼ ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής.

Macareus loquitur: cf. fgm. IV.

(21.) 7. Stobæus XCIII, 9.

Μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

Eosdem vs. sine auctoris et fabulæ nomine præbent Plut. de aud. poet. 13. (pag. 34 D.) Stobæus V, 4, tacito fabulæ titulo Athen. IV, p. 159 D. et Sextus Empir. adv. Math. I. 13. s. 271. et s. 279. (p. 660 et p. 663 ed. Bk.)

(22.) 8. Stobæus LXXI, 3.

Κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον·
μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει,
θήλεια δʼ ἧβη θᾶσσον ἐκλείπει δόμας.

(23.) 9. Stobæus CXVI, 38. Plut. Quæst. Rom. 86. (p. 285 B.) sine nomine fabulæ.

Ἀλλʼ ἡ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ,
ἥ τʼ Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἀχθεται.

(24.) 10. Schol. Aristoph. Ran. 1523. ad Aristophanis verba "τί δʼ αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ" hæc adnotat: παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου

τί δʼ αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;

(25.) 11. Stobæus XXII, 14.

Σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὁμιλιαν

πεσόντα· τοῦτο δʼ ἀνδρὶ μήτʼ εὖν φίλος
μήτε ξυνεῖην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
πεσόντα [illegible] φίλοις ἔγγονον.

(26.) 12. Schol. Aristoph. Pac. 113. cd. Dindf. τὸ δὲ ἦ ῥ' ἔτυμός γε εἶρηται παρὰ τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου "ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγγονον Αἴολος εὐνάζειν τέκνα φίλτατα." In codice Veneto scriptum est ἆρ' ἔτυμος φάτευ (sic). In codice Ravennate εὗρον pro ἔγγονον. Idem omittit Αἴολος. Seidlerus dubitanter conjecit:

Ἆρ' ἔτυμον ἔγγονον ἔγνως,
Αἴολε, σʼ εὐνάζειν τε τέκνα φίλτατα.

(27.) 13. Plut. de fortuna 3. (p. 98 E.) de solert. anim. I, 4. p. (959. D.) sine auctoris et fabulæ nomine: Ἡ βραχὺ μὲν σθένος ἀνδρὸς, ἀλλὰ ποικιλία πραπίδων δεινὰ μὲν πόντου, χθονίων (τʼ) ἀερίων τε θάμναται παιδεύματα.

Fragmentum probabiliter Valck. Diatr. p. 146 sq. in hunc modum restituit:

Ἡ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος·
ἀλλὰ ποικιλία πραπίδων
δεινὰ μὲν φῦλα πόντου,
χθονίων τʼ ἀερίων τε
θάμναται παιδεύματα.

(28.) 14. Stobæus Ecl. Phys. I, 9, 20, p. 232 ed. Heeren.

Ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει.
[λάλος ἐστὶν οὗτος, οἷς ἐρωτῶσιν λέγει.]

(29.) 15. Stobæus Floril. L, 6.

Τὰ πόλλʼ ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.

(30.) 16. Stobæus XXXIX, 5.

ἀλλʼ ὅμως
οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους.

(cf. fgm. XV.)

(31.) 17. Stobæus XX, 7.

Ὀργῇ γὰρ ὅστις εἰθέως χαρίζεται,
κακῶς τελευτᾷ· πλίστοι γὰρ σφάλλει βροτούς.

(32.) 18. Stobæus LXIII, 1.

Τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλʼ ἔνεστι ποικίλα·
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς·
τύχοιμι δʼ αὐτῆς, ἡνίκʼ ἐστὶν εἰμενής.

(33.) 19. Stobæus LXXIII, 13.

Γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δύστηνος ἁρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται.

(34.) 20. Stobæus XCVIII, 32.

Γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῆ βίου.

Macarei mortem sibi parantis esse recte vidit Grauertus.

(35.) 21. Schol. Aristoph. Pac. 118. ad Aristophanis verba: "δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δʼ ἐτήτυμον, ἀχθομαι ἐμὲν etc. hæc adnotat: καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος

δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δʼ ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
δοξάσαι οὖν ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι.

(36.) 22. Stobæus IV, 11.

Κακῆς ἀπʼ ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

Chorus percepto de morte Canaces nuntio hæc dixisse videtur.

(37.) 23. Stobæus CXIV, 8.

Οἶμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
τίς δ' ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

(38.) 24. Stobæus CXVI, 4.

Φεῦ, φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
γεγωνιτέος εἶμεν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχέμ', ὀνείρων δ' ἔρπομεν μιμήματα.
νοῦς δ' οἰκεῖ' ἐστὶν, οὐρμασθα δ' εὖ φρονεῖν.

Ab Æolo post liberorum obitum enuntiata esse recte monuerunt Grauertus et Welckerus.

(39.) 25. Galen. de Hippocr. et Plat dogm. IV, 7. (T. V, p. 152. Chart. T. V, p. 418. Kuehn.)

Εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ,
καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν,
εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἀν, ὡς νεύζυγα
[illegible]
νὺν δ' ἀμῦλές εἰμι καὶ κατηρτυκὼς πόνων.

(40.) 26. Stobæus CVIII, 19.

Μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
Ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

(41.) 27. Stobæus CIV, 10.

Αἰεὶ τὸ μὲν ζῆ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν,
τὸ δ' ἐκπέφηνεν αὖτις ἐξ ἀρχῆς νέον.

(42.) 28. Suid. v. κλῆρος Ἑρμοῦ. Phot. p. 125, Herm. p. 169 Pors. κλῆρος Ἑρμοῦ· συνηθεία ἀρχαίᾳ ἐξαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου. Welckerus huc etiam refert inc. fab. fgm. CXXV. Cf. quæ ad fm. XI monuimus.

(43.) 29. Hesych. Ἀκρατές· ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.—Voce ἀκρατὴς, viribus defectus, de senectute usus esse videtur, ita quidem, ut eam Æolus ipse (cf. fgm. XXIV.), quod recte Welckerus perspexit, de se adhiberet. Similiter Soph. Ol. 1237. γῆμας ἀκρατὲς ἀπρισόμιλον. cf. Eustath. ad Il. κ'. p. 790, 62. ἀκρατὲς ἐκεῖνος γῆρᾳ φησιν, οὐ τὸ ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸ ποιοῦν πάρεσιν, ὡς μὴ ἔχοντα τὸν γέροντα κρατεῖν ἑαυτοῦ.

Ad hanc fabulam præterea referam inc. fab. fragmenta CXC, CXCI, CXCII.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

(44.) 1. Stobæus Floril. CXXIV, 20.

Παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.

Priami verba esse videntur. Cf. fgm. II.

(45.) 2. Stobæus CXIV, 7.

Α. Οἰδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών.
Β. Χρή· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾴον ἢ φέρειν κακά.

(46.) 3. Stobæus CV, 38.

Ὅστ' οὖτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

Priami (cf. fgm. II.) aut chori Hecubam consolantis sunt verba.—Ad sententiam cf. Sthenceb. fgm. I.

(47.) 4. Stobæus CVIII, 17.

Πάντων τὸ θνητὸν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

Chori esse eodem modo Hecubam consolantis perspicuum est.

(48.) 5. Stobæus IV, 32.

Ὅθεν δὲ νικᾶν χρὴν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ·
ὧδεν δέ σ' οὐ χρὴν, εἰ τυχεῖς· δούλοισι γὰρ
τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ.

(49.) 6. Stobæus LXII, 14.

Σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω·
δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν
οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον, οὐδὲ δώμασι
κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα.

Cf. fgm. V.

(50.) 7. Stobæus LXII, 19.

δούλους γὰρ οὐ
καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.

Cf. fgm. V.

(51.) 8. Stobæus LXII, 16.

Δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,
πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἰροῦνται μέγαν.

Cf. fgm. V.

(52.) 9. Stobæus LXIX, 20.

Ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί.

Cf. fgm. V.

(53.) 10. Stobæus LXII, 15.

Ἤλεγχον· οὔτω γὰρ κακὸν δούλον γένος·
γναστὴρ ἅπαντα, τὠπίσω οὐδὲν σκοπεῖ.

Cf. fgm. V.

(54.) 11. Stobæus LXXXVI, 7.

Οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

(55.) 12. Stobæus XLII, 3.

Ἀναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·
ἀγλωσσία δὲ πολλάκις ληφθεῖσ' ἀνὴρ
ἔκαιια λέξας ἥσσων εἰγλώσσου φέρει.

(56.) 13. Orion Anthologn. I, 3. p. 41 ed. Schneidew.

Μισῶ
σοφὸν ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὕνησιν οὐ σοφόν.

Cf. fgm. XII.

(57.) 14. Stobæus XCIII, 14.

Ἄδικον δ' ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Cf. fgm. XII.

(58.) 15. Stobæus XCVII, 3.

Κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν
ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἵ τ' ἄγαν τρυφαί.
πενία δὲ δύστηνον μὲν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

Cf. fgm. XII.

(59.) 16. Stobæus LXII, 18.

Ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ
ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι.

Cf. fgm. XII.

(60.) 17. Stobæus LXXXVI, 2.

Περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ
βρότειον εὐλογήσομεν· τὸ γὰρ πάλαι
πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα
διὰ δ' ἔκρινεν ἁ
τεκοῦσα γᾶ βροτοὺς, ὁμοί-
αν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄ-
ψιν. Ἴδιον οἰδὲν ἔχομεν·
μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσ-

γενές· νόμῳ δὲ γαῖρον αὐ-
τὸ καίνει χρόνος.
Τὸ φρόνιμον εὐγένεια
καὶ τὸ συνετὸν, ὁ
θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος.

(61.) 18. Stobæus XXXVIII, 20.

Οἱ μοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
ὁ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.

(62.) 19. Stobæus CXI, 8.

Ἐκάδη, τὸ θεῖον ὡς ἄελητον ἔρχεται
θνητοῖσιν, ἔλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας.

(63.) 20. Plut. rei publ. gerend. præc. 28, p. 821 B. C. Ὥσπερ οὖν τῆς Κασάνδρας ἀδοξούσης ἀνώτητος ἦν ἡ μαντικὴ τοῖς πολίταις·

Ἄκραντα γάρ μ' ἔδηκε θεσπίζειν θεὸς,
καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
σοφὴ κεκλῆσθαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

(64.) 21. Clem. Alexandr. Strom. VI, 2, 10. (p. 742 P.)

Χρόνος δὲ δείξει σ'· ὦ τεκμηρίῳ μαθὼν
ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαι σέ γ' ἢ κακόν.

(65.) 22. Longin. de Sublim. c. 15. Ὅμοια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Κασάνδρας αὐτῷ (Εὐριπίδῃ)·

Ἀλλ' ὦ φίλαιπποι Τρῶες—

(66.) 23. Schol. Aristoph. Ran. 100. ad Aristophanis verba: "αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα" adnotat:—τὸ δὲ χρόνου πᾶδα ἐστὶν ἐξ Ἀλεξάνδρου (ἀλεξάνδρου. Rav. Ven.)·

καὶ χρόνου προβῆσαινε ποῦς.

(67.) 24. Hesych. Ἄρρητος κύρη· ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρᾳ. Eodem modo loquitus est in Helen. 1307. *cf. Carcin. ap. Diod. Sic. V*, 5. λέγονται Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασιν.

Ex Euripidis Alexandro porro petitum censet Gaisfordius versum, quem Stobæus LXVII, 12. c. lemmate 'Αλεξάνδρου affert:

ταμείων ἀρετὴς ἔστι γενναία γυνή.

Quem ab Euripide profectum esse non credam, quum et aliena sit ab Atticorum usu *ταμεῖον* forma, quam omnes codd. præbent, et, si ea in *ταμεῖον* mutaretur, quod facili negotio a Meinekio Poet. com. I, p. 488 factum est, Euripidem tam frigida ac tragœdiæ parum convenienter dicere *ἀρετὴς ταμείων* potuisse, mihi nemo persuadeat. In comœdia reperitur Phœnicidis *ταμιεῖον* ap. Ath. X, p. 415 E; significat autem *cellam penuariam*. Quare aut cum Naekio (sched. crit. p. 7.) versum *Alexandro* Ætolo, aut rectius, ut mihi videtur, *Alexandro*, comico poetæ (de quo vide Meinek. 1. c. p. 487.) tribueris.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ.

Euripidem duas hujus nominis fabulas scripsisse, quarum altera 'Αλκμαίων ὁ διὰ Ψωφίδος, altera 'Αλκμαίων ὁ διὰ Κορίνθου inscripta fuerit, quum ex didascaliarum reliquiis tum ex apertis veterum grammaticorum testimoniis infra appositis apparet. Neutrius autem tot supersunt fragmenta, ut argumentum satis accurate describi possit; imo vero de multis fragmentis ne constat quidem, sintne ex *Alcmæone in Psophide* an ex altera petita. *Alcmæo in Psophide* una cum Cressis, Telepho et Alcestide aeta est Ol. LXXXV, 2, *Alcmæo in Corintho* simul cum Iphigenia Aulidensi et Bacchis post Euripidis mortem demum in scenam prodiit.

1. 'Αλκμαίων ὁ διὰ Ψωφίδος.

(68.) 1. Jam initio fabulæ Alcmæo, sive re vera a Furiis agitatus sive furorem simulans in scenam prodiisse videtur. Huc pertinent, quæ tradit Tatian. cont. Græc. 24. (p. 264 ed. Hag. Com. 1742) ubi de spectaculis publicis rejiciendis agit: Τί μοι συμβάλλεται πρὸς ὠφέλειαν ὁ κατὰ τὸν Εὐριπίδην μαινόμενος καὶ τὴν 'Αλκμαίωνος μητροκτονίαν ἀπαγγέλλων; (haud dubie Alcmæo ipse.) ᾧ μηδὲ τὸ οἰκεῖον πρόσεστι σχῆμα, κέχηνέ τε μέγα καὶ ξίφος περιφέρει, καὶ κεκραγὼς πίμπραται καὶ φορέει στολὴν ἀπάνθρωπον."—Alcmæo loquitur (Hesych. v. 'Ατενὴς):

Ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων—

Eὐριπίδης 'Αλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφίδος.—Ad Alcmæonis narrationem et conditionis suæ descriptionem pertinere videtur fgm. II Enni (ap. Cic. de Fin. IV, 23, 62.)

Multimodis sum circumventus, morbo, exsilio atque inopia,
Tum pavor sapientiam mihi omnem exanimato exprectorat;
Alter terribilem minitatur vitæ cruciatum et necem,
Quæ nemo est tam firmo ingenio et tanta confidentia,
Quin refugiat timido sanguen atque exalbescat metu,

in quibus Welckerus haud male Ennium verbo *exalbescere* (vs. 5) Euripideum ἀργαίνειν (fgm. VIII.) expressisse suspicatur.

(69.) 2. Aristot. Ethic. III, 1, 8. "Ἕνια δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποθνητέον παθόντα τὰ δεινότατα· καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου 'Αλκμαίονα γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι. Ad quem locum schol. adnotat: τὸν 'Αμφιαράου παῖδα τοῦτον, ᾧ ὁ πατὴρ ἀνελεῖν τὴν μητέρα ἐπέσκηψεν· εἰ δὲ μὴ, ἔσται τὸν πατέρα λυπῶν, ὃς οὐ δι' ἀξίας αἰτίας ποιῶν τοῦτο ἱστορεῖται.—'Αλλως· παρατίθεται τὸν παρ' Εὐριπίδῃ 'Αλκμαίωνα, ὡς δι' εὐτελῆ τινὰ ὑπομείναντα μητροκτονῆσαι· λέγει γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ 'Αλκμαίων·

μᾶλιστα μεν μ' ἐπῆλ' ἐπεσκήψας πατὴρ,
δόθ' ἅρματ' εἰσβαίνοντα εἰς Θήβας ἰὼν.

διὰ γὰρ τοῦτον ἐντολὰς πατρὸς διηγεῖται, ὡς ἐντειλαμένου αὐτοῦ κτεῖναι τὴν μητέρα καὶ καταρασομένου αὐτοῦ, εἰ μὴ ἀποκτείνῃ, ἀκαρπίαν τε γῆς καὶ ἀτεκνίαν, ὧν οὐδὲν ἦν ἄξιον τοιούτου κακὸν ἀναγκάσαι ποιῆσαι τινά.

(70.) 3. Aristot. Ethic. Nicom. V, 9. Eudem. IV, 7. "Ἀπορήσειε δ' ἄν τις, εἰ ἀκανῶς διώρισται περὶ τοῦ ἀδικεῖσθαι καὶ τοῦ ἀδικεῖν πρῶτον μὲν εἰ ἔστιν, ὥσπερ Εὐριπίδης εἴρηκε, λέγων ἀτόπως·

Α. Μητέρα κατέκταν τὴν ἐμὴν· βραχὺς λόγος.
Β. ἑκὼν ἑκοῦσαν ἢ οὐ θέλουσαν οἵᾳ ἑκών;

(71.) 4. Schol. Pind. Nem. IV, 32. "Ἀμφιτρύωνος ἀντὶ πατρωνυμικοῦ τοῦ 'Αμφιτρυωνίδου·—ὡς

Ὅμηρος λέγει Ὑπερίονος· Ἠελίοιο ἀντὶ τοῦ Ὑπεριονίδου, καὶ Εὐριπίδης·

Ὃς Οἰδίποδι ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ,
χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν.

οὐ γὰρ ὁ Οἰδίπους ἐνεγκε χρυσοῦν ὅρμον εἰς Ἄργος, ἀλλ' ὁ Πολυνείκης, καὶ ἔδωκεν τῇ Ἐριφύλῃ. ἔστιν οὖν (ἀντὶ τοῦ) Οἰδιπόδης.

Ex vs. 2 apparet, de Polynice sermonem esse: in vs. 1 autem nulla est Polynicis mentio facta, sed tantumodo Œdipi; deinde offensioni est, quod Alemæo—nam Alcmæonis referentis, qua ratione Œdipi filius ipsum monili aureo Argos illato profligaverit, hæc verba esse vix erit, qui neget—dicit, se Œdipum perdidisse, ipsum vero ab Œdipo profligatum esse, quum Alemæo puer esset tempore, quo Œdipus supremum diem obibat. Quare non modo Polynicis commemoratio requiritur, sed Œdipi nomen etiam prorsus otiosum est; ideoque Welckero non possum assentiri (p. 1590.) dicenti excidisse inter versum primum et secundum versum quendam qui Polynicis nomen contineuerit. Non possum enim perspicere, quo modo is, quem excidisse censet, versus cum antecedentibus conjunctus fuerit.—Sed quid multa? Quum ex regula quam schol. Pindari præscripsit, tum ex scriptura vitiosa, (alterius enim versus pars in priorem irrepserat,) apparet, scholiastam depravato codice usum esse. Vera autem scriptura hæc esse videtur:

Ὃ δ' Οἰδίπου μ' ἀπόλεσ' εἰς Ἄργους πόλιν
χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον . . .

vel

Ὃ δ' Οἰδίπου μ' ἀπώλεσ' — — —
χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν.

schol. Pind. autem legit: Οἰδίπους pro Οἰδίπου, et hinc regulam suam mirificam finxit.

(72.) 5. Cram. An. Gr. Ox. III, p. 194, 1. Δηλοῖ καὶ τὸ αἷμα πολλάκις καὶ τὸν φόνον αὐτόν. τοιοῦτον δέ τι δοκεῖ τῷ (scribe τὸ) παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ διὰ Ψωφῖδος Ἀλκμαίωνι·

Αἷμα γὰρ [φησὶ] σὸν μήτηρ ἀπενίψατο.
τοιτέστι· καθάρσει τινὶ τὸν τῆς μητροκτονίας ἀπενίψατο μιλυσμόν. Δηλοῖ μὲν οὖν τὸ αἷμα τὸν φόνον.

(73.) 6. Suid. v. Πενθερά. Phot. p. 300. Herm. p. 410. Pors. Πενθερὰ· τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερός, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησί·

Καί σ', ὦ γεραιέ, τὴν τε παῖδα μὴ δοὺς ἐμοὶ
γαμβρὸν νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτὴρ τ' ἐμός.

(74.) 7. Aristoph. Equ. 1299.

Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;

(75.) 8. Hesych. Ἀργαίνειν· λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφίδος. Eustath. ad Od. β', p. 1430, 62. Ἐκεῖθεν καὶ ἀργᾶντες ταῦροι παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίωνι. Cf. fgm. 1. Eandem vocem habet Opp. Cyn. III, 299.

Ad hanc fabulam fortasse pertinet inc. fab. fgm. CLXXVIII.

2. Ἀλκμαίων ὁ διὰ Κορίνθου.

(76.) 9. Cram. Anecd. Græc. Paris. Vol. I. p. 20, 1. Schol. Hesiod. Scut. Herc. in Cod. Schellersheim. p. 61. in Creuz. Meletem. p. 66. ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ· σίγα σίγα, λευκὸν ὑπνώσας ἀρβύλης· καὶ ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Κορίνθου· φίλε, φίλε, πρόβατε, μόλε τὶς· ὁ δὲ σποδαπὸς ὁ ξένος Κορινθίοις ἔμολεν ἀγχίαλος. Quæ verba God. Hermannus sic restituit:

φίλαι, φίλαι,
πρόβατε, μόλετε· τίς ὧδε, ποδαπὸς ὁ ξένος
Κορινθίοις ἔμολεν ἀγχίαλος;

aliter Od. Muellerus (in Mus. Rhenan. V, p. 361.):

φίλαι, φίλαι, πρόβατε, μόλετε·
τίς ὧδε, ποδαπὸς ὁ ξένος Κορίνθιος
ἔμολεν ἀγχιάλοις;

in quibus ἀγχιάλοις retinendum videtur. Chori verba esse, metrum prodit, ea quidem de Alemæone Corinthum pervenente dicta.

(77.) 10. Stobæus XC, 2.

Ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
εὐτέκνων εἶναι σύμμαχα τὰ μεγάλ' ἐπαίνου τέκνα,
κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.

(78.) 11. Stobæus XXII, 13.

Ὁράτε τὸν τύραννον, ὡς ἅπαις γέρων
φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

(79.) 12. Hesych. Ἀπαιώνιστον· δύσφημον. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Μηδείᾳ Κόρινθον ἀπαιώνιστον, δύσφημον. Sic edit., at cod. Venet. ap. Schow. ἀπ. δυσφ. Εὐριπίδης ἀλλὰ καὶ διὰ ἀκρίν. ἀπαιώνιστον, δύσφημον, unde Elmsl. ad Med. p. 74 legendum suspicatur: Εὐριπίδης· ἀλλὰ καὶ Διὸς κόρη ἀπαιώνιστον sc. ἀντηχήσατε. cf. Alc. 425. Iph. A. 1468. Matthiæus vero (p. 428) genuinam scripturam elicuisse videtur: Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Κορίνθου.

3. Ἀλκμαίων.

Hic congessimus fragmenta, quæ ex *Alcmæone* simpliciter citata cum certa probabilitatis specie ad alteutram fabulam referri nequeunt.

(80.) 13. Stobæus XXII, 24.

Ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας
λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

(81.) 14. Stobæus XLIX, 6.

Φεῦ, φεῦ, τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

(82.) 15. Stobæus XXII, 8.

Βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους·
θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν.

(83.) 16. Stobæus LXII, 20.

Μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου

(84.) 17. LXII, 22.

Ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν
πολλὴν παρ' ἡμῖν μορίαν ὀφλισκάνει.

(85.) 18. Stobæus LXIX, 7.

Γυναῖκα καὶ ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρει μέγισταν εἰδέᾳ τοὔμῷ λόγῳ.

Vulgo. φέρῃ μεγίστων, quod Gaisf. e codd. correxit. Paris A. τῷ ἐμῷ.—Gesn. scripsit γυνὴ pro γυναῖκα,

Grot. vero et Barnes. male ἐκδιδάσκει' pro ἐδίδαξα, et hos exhibuerunt versus :

Γυνῇ καὶ ὠφέλειαν ἀνδρὶ καὶ νόσον
φῶτι μεγίστην ἐκδιδάσκει' ἐκ λόγῳ.

quos jure Valck. Diatr. p. 149 damnans in hunc modum refinxit :

Γυναῖκα δ' ὠφέλειαν
καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μέγισταν
ἐδίδαξα τῷ μὴ λόγῳ.

(86.) 19. Stobæus LXXIX, 15.

Τὰ τῶν τεκόντων ὧν μετέρχεται θεὸς
μιάσματα

(87.) 20. Erotian. v. σκεθροτέραν p. 342. Βακχείοις ἐν ἀ φησὶν ἀληθεστέραν, ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς. Κεῖται καὶ ὅτε μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογισμοῦ τὸ σκεθρόν. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀλκμαίωνι φησί'

Γυναῖκες, ὁρμήθητε, μήδ' ἀθυμίαν
σχέθῃ τις ἡμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρως ὁρᾶν
ἡμᾶς ἄνωγεν τοὺς τ' ἀπόντας τεκνην.

(88.) 21. Stobæus LXXIX, 23.

Ἦ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
εἰ μὴ 'πι τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσουσιν ;

(89.) 22. Priscian. XVIII, 25. Vol. II, p. 205. ed. Krehl.

Ἦ τοῦ τεκόντος οἰδὲν ἐντρέπει πατρός.

(90.) 23. Cram. Anecd. Gr. Oxon. II, p. 334. 4. Ἀλκμέωνος· τὸ με ψιλόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἔχει ἡ χρῆσις. συστέλλας τὸ ε, φυλάττει τὸ ω, ὡς κύριον ἐν τῇ γενικῇ. Eadem habent Anecd. Barocc. in Diario, cui inscriptio est *Philological Museum*, vol. II, p. 112. not. Cum his cf. Cram. An. Ox. III, p. 386. τὰ διὰ τοῦ εων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα πεφύκασι φυλάττειν τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Γελέων Γελέωνος, Ἀλκμέων Ἀλκμέωνος.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

(91.) 1. Ad Aristophanis in Ranis vs. 93. verba "χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης" adnotat schol.: παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου

πολὺς δ' ἀνέρπε κισσός, εἱφυὴς κλάδος,
χελιδόνων μουσεῖον—

ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. κ. τ. λ.

(92.) 2. Ad Aristoph. ibid. vs. 540. dicentem : "μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἀεὶ πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον μᾶλλον κ. τ. λ. adscribit schol.: Ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου

οὐ γάρ ποτ' εἶων Σθένελον ἐς τὸν εὐτυχῆ
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

παροιμία δέ ἐστι, πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον ῥέπειν, ἐπὶ τῶν περὶ τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς ἀεὶ στρεφομένων. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβατῶν τῆς νεώς, ὅταν θατέρου μέρους αὐτοῖς κατακλυζομένου, πρὸς τὸ ἕτερον οὗτοι μεθίστανται. Cf. Pors. ad Orest. 885.

(93.) 3. Stobæus VIII, 12.

Ὁ φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλῃ πέρι
λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει,
τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται.
τῷ μὲν γὰρ ἓν κίνδυνος, ὁ δ' ἀθλῶος μένει·
ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπερδραμεῖν·
ψυχὴν γὰρ ἄθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ.

(94.) 4. Stobæus XLIII, 22.

Ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει.

(95.) 5. Stobæus XLV, 9.

Ἴστω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς
ὄλβον κεκλῆσθαι χρόνιον γαίρειν φράσω.

(96.) 6. Stobæus XLV, 12.

Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.

Simile est fgm. X.

(97.) 7. Stobæus LXII, 24.

Ἀεὶ δ' ἀρίσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
βούλοις ἂριστα· κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος
εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

(98.) 8. Stobæus LXXXIII, 6.

Δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἕθηκεν
θεὸς ἀνθρώποις.

(99.) 9. Stobæus XCII, 1. Ant. Melissa et Maximus Monach. in edit. Stobæi a. 1609. Serm. CXL, p. 218, 24.

Ἀλλ' οὐδὲν ηὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα·
τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.

(100.) 10. Stobæus XCIII, 15.

Σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἢ τ' ἀπειρία.

(101.) 11. Stobæus XCVIII, 22.

Ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ
τίκτει βροτοῖς.

(102.) 12. Stobæus XCIX, 16.

Ἀλλ' οὐ γὰρ ὁρθῶς ταῦτα, γενναίως δ' ἴσως
ἔπραξας· αἰνεῖσθαι θέ ὑστυχῶν ἐγὼ
μισῶ· λόγος γὰρ τοὐργον οὐ νικᾷ ποτέ.

(103.) 13. Stobæus CVIII, 18.

Ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

(104.) 14. Stobæus CXI, 7.

Θάρσει· τάχ' ἂν γένοιτο· πολλά τοι θεὸς
κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ.

(105.) 15. Stobæus CXIV, 3.

Σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
πάντες διαιρεῖν, ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.

(106.) 16. Pollux X, 117. Πανὸς καὶ φανὸς ἡ λαμπὰς, ὡς ὅταν φῇ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδης

Πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν.

(107.) 17. Hesych. Ἀμοιγὸν· νύκτα Εὐριπίδης Ἀλκμήνῃ ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν. cf. Æsch. ap. Athen. XI, p. 469 F. Buttm. Lexilog. II, p. 43, 19.

ΑΔΩΝΗ.

(108.) 1. Stobæus LXXIX, 29.

Ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν
ἐκ τοῦδε πρώτου· πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν
παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.

(109.) 2. Etym. M. v. ᾐδέσθην. p. 420, 16.

Οὐ μήν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω.

Legebatur οὐ μή, quod correxit Porson. ad Phœn. 1638. et Advers. p. 34.—A Cereyone filiam increpitante dicta videntur.

(110.) 3. Stobæus LXXIV, 17.

Τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναῖκειον γάμον

φρουροῦντας; αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφίλλουσιν οἴκοις τῶν παρημελημένων.

(111.) 4. Eustath. ad Il. ζ'. p. 656, 58. ad Od. ί. p. 1640, 60. Od. λ'. p. 1681, 41. Εὐριπίδης τὸν κῖμα καὶ κίτημα, ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Κερκυόνι, οὗ *τὴν θυγατέρα γέμειν ἕβη κύματος θεοσπόρου* τοὺς ἐκ Ποσειδῶνος δηλαδή. Loco primo et tertio scriptum est *γέμουσαν*. Hinc fortasse elicias Euripidea:

—*γέμουσαν κύματος θεοσπόρου.*

(112.) 5. Eustath. ad Od. φ'. p. 1902, init. Σημείωσαι δὲ ὅτι Ὁμήρου εἰπόντος τὸ "*μεμνήσεσθαι δέομαι ἔν περ ὀνείρῳ*," λαβὼν ἐκεῖθεν Εὐριπίδης ἀνάπαλιν ἔφη ἐν Κερκυόνι ἐπὶ φίλου ἀμελοῦς (Ποσειδῶν δέ ἠν ἐκεῖνος) τὸ

Πλήσας δὲ νηδὺν οἶδ' ὕναρ κατ' εὐφρόνην
φίλοις ἔδειξεν αἰτόν.

(113.) 6. Stobæus LXXIII, 12.

Γενῆ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως.

(114.) 7. Ammon. de diff. voc. p. 137 (ν. τροχοί) ed. Valck. *τρόχους βαριτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους. ἀναγινώσκομεν γὰρ ἐν 'Αλόπῃ Εὐριπίδου·*

Ὀρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον
στείχοντα θεωρὼν ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

(115.) 8. Phot. '*Οδῆσαι· τὸ ὠνήσασθαι.* Εὐριπίδης 'Αλόπῃ καὶ Κύκλωπι (vs. 12. 98. 133.)

(116.) 9. Hesych. '*Απρόσειλος·* ὁ (scribe ᾧ) οἰδεὶς προσειλεῖται, ἀλλ' εἰδέως πίπτει· ἢ ἀκαιμάτιστος ἀπὸ τῆς εἴλης (corrige εἰλης). Εὐριπίδης ἄληπ. (sic.) Scribe 'Αλόπῃ. Cf. Bekk. An. Gr. p. 440, 32. Bachm. An. Gr. I, p. 139, 5. *ἀπρόσειλος·* ᾧ οἰδεὶς προσειλεῖται. Εὐριπίδης. Unde patet, de correctione 'Αλήτῃ, quæ quibusdam in mentem venit, non cogitandum esse.—*Προσειλεῖν* habet Eurip. Hel. 464, *πρόσειλος* Æsch. Prom. 460.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ.

(117.) 1. Aristoph. Thesmoph. 1074, sq.

'Ω νὺξ ἱερὰ,
ὡς μακρὸν ἵππευμα δώκεις
ἀστεροειδία νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι' 'Ολύμπου.

(118.) 2. Aristoph. Thesmoph. 1070, sq.

Τί ποτ' 'Ανδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον;

Schol. adscribit: *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου.*—His verbis ad supplendam sententiam adjicienda esse, quæ in sequentibus exhibet Aristophanes, *θανάτου τλήμων* et quæ deinceps deesse scholiastes dicit (ad vs. 1072.) *μέλλουσα τυχεῖν*, ut integer evadat locus

Τί ποτ' 'Ανδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον, θανάτου τλήμων
μέλλουσα τυχεῖν;

(119.) 3. Schol. Aristoph. Lys. 962. *Ποία ψυχὴ· παρὰ τὰ ἐξ 'Ανδρομέδας*

Ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν;

(120.) 4. Schol. Aristoph. Thesm. 1018. ad Aristophanis verba: "*κλίνει δ' πρὸς Αἰδοῖς σὲ τᾶς* (ita recte Fritzschius, quem vide ad h. l.) *ἐν ἄντροις, κατάνευσον, ἔασον ὡς τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.*" hæc adnotat: *πιλὼν ἐξ 'Ανδρομέδας· πρὸς τὴν ἠχὼ 'Ανδρομέδα λέγει "προσαιδυόσαι τὰς ἐν ἄντροις ἀπόπασον ἔασον ἀχοί με σὺν φίλαις γόου πάθου λαβεῖν."* Inde Scidlerus Euripidi hos restituit versus:

κλίνεις ὦ
πρὸς Αἰδοῦς, σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
ἀπόπαυσον, ἔασον,
'Αχοί, με σὺν φίλαις γόου πάθου λαβεῖν.

Non possum tamen, quin ingeniosam G. Hermanni (apud Fritzsch. p. 496) conjecturam afferam, qui scribi maluit

προσαυδῶ σε τὰν ἐν ἄντροις,
ἀπόπαυσον, ἔασον, 'Αχοί
[κύραις] με σὺν φίλαις γόου πάθου λαβεῖν.

(121.) 5. Schol. Aristoph. Thesm. 1015, verbis Aristophanis: "*φίλαι παρθένοι, φίλαι, πῶς ἂν ὑπέλθοιμι, καὶ τὸν Σκύθην λαθοιμι;* subscribit: *παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου*

φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι.
τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον.—Hinc Fritzschius, totum Aristophanis locum ex Euripideis paullum immutatis fictum esse, Euripidem vero scripsisse putat:

φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι,
πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
[τὸν πόσιν] λάθοιμι;

(122.) 6. Stobæus CXIII, 2.

Συνάλγησον· ὡς ὁ κάμνων
ἐπικούρου μεταδοὺς
ἔχει κουφότητα μόχθων.

(123.) 7. Schol. Aristoph. Thesm. 1022. ad Aristophanis verba: "*ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν πολυπονώτατον βροτῶν*" hæc habet: *παρὰ τὰ τοῦ χοροῦ ἐν 'Ανδρομέδᾳ*

ἄνοικτος ὃς τεκόν σε τὴν
πολυπονωτάτην βροτῶν
μεθῆκεν Διὸς παρὸς ὑπερβανεῖ

Cf. fgm. III.

(124.) 8. Stobæus Ecl. phys. I, 6, 22, p. 166 ed. Heer.

Τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς
ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται·
στρέφει δ' ἄλλον ἄλλος·
ἄλλως εἰς ἀμέραν.

Cf. fgm. III. Verba sunt chori Andromedam consolantis, quæ ex Grotii dispositione ita dedit Heerenius. In his vero God. Hermannus et Fritzschius p. 497 numerum dochmiacum revocandum locumque hac ratione emendandum esse censuerunt:

[Ἀλλὰ σὺ μὲν] τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς,
ὅπῃ μοῖρά σου (μοιρίδιον Herm.) διεξέρχεται,
στρέφει δ' ἄλλον ἄλλος εἰς ἀμέραν.

conferri jubentes Orest. 988, Suppl. 413.

(125.) 9. Aristoph. Thesm. 1029, sq.

ὁρᾷς; οὐ χοροΐσιν,
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων, 1030
ψυχῆσιν κυμῶν ἄητος ἔχουσ',

ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορᾷ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι
γαμηλίῳ μέν οὐ ξύν
παῶνι, δεσμίῳ δέ,
γοᾶσδέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
ὦ τάλας, ἐγὼ, τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄν'
ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν. 1040
πολυδάκρυτον Λίδα γόον φλέγουσαν
αἰαῖ, αἰαῖ, ἔ ἔ
. . . . . .
ἰὼ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων.
ὦ κατάρατος ἐγὼ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπύθεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρθύρους αἰθέρος ἀστὴρ 1050
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανίταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων, αἰόλαν
τεκτ[illegible] ἐπὶ πυρσαν.

Cf. fgm. III. Hanc cantilenam, quam Mnesilochus Andromedae partibus susceptis (cf. Arist. Thesm. 1012) ceciuit, totam apponere non dubitavimus, quippe in qua Euripidea cum Aristophaneis ita commixta sint, ut discerni vix queant.

(126.) 10. Aristoph. Thesm. 1098, sq.

Ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχὶ πέδωι; τίνα μοῦσα γὰρ αὐδᾷ μολπᾶς
τειμὰν κελεύθου πόδα τόδε[illegible] ἐποπτεύων.

(127.) 11, 12. Aristoph. Thesm. 1105.

Ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ, καὶ παρθένον
θεᾶς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὁρμισμένην;

Scholiastes haec adscribit: πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας

Ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον
ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου εἰκὼ τινα—

Simul e Maximo in Dionys. Areopag. Op. T. II, p. 28 ed. Corder. et Pachymere ibid. p. 30 protulit Heathius hos versus et Andromedae assignavit consentiente Pors. ad Phoen. 466.

—παρθένου εἰκὼ τινα
ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων
σοφῆς ἄγαλμα χειρός.

quae si cum antecedentibus connectuntur, unum habemus insigne fragmentum:

Ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον
ἄφρῳ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκὼ τινα
ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων,
σοφῆς ἄγαλμα χειρός.

Verba sunt Persei narratione sua finita circumspicientis Andromedamque animadvertentis, quam non vivam, sed ex ipso saxo, cui affixa est, sculptam opinatur. Cf. Ovid. Met. IV, 671. Sed alterum non minus praeclarum fragmentum latet in ipsius Aristophanis verbis supra allatis, in quibus denuo duo diversi loci coaluerunt. Quorum alter ex Persei verbis, de quibus modo disseruimus, petitus, alter vero hic est:

καὶ παρθένου
θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὁρμισμένην.

Haec Perseus pronuntiavit, postquam imagine illa, quam marmoream putavit, conspecta propius accedens intellexit, non modo vivam, sed etiam pulcherrimam venustissimamque virginem esse arctissimis vinculis constrictam.

(128.) 13, 14, 15. Tiberius περὶ σχημ. p. 47, ed. Boissonad. (in Walz. Rhet. Gr. T. VIII, p. 576, 8.)

Ὅρῶ δὲ πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα.

(129.) 16, 17, 18. Andromedam ipsam alloquitur Perseus haud dubie verbis (Aristoph. Thesm. 1056.)

Χαῖρ', ὦ φίλη παῖ,—

Postea misericordiam patefacit hisce (Ibid. 1110)

Ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.

(130.) 19. Aristoph. Thesm. 1101.

Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ Γόργονος
κάρα κομίζων.

(131.) 20, 21. Plut. de audiend. poet. 6. (p. 22 E.) καὶ τῷ θοάζειν ἡ τὸ κινεῖσθαι σημαίνουσιν, ὡς Εὐριπίδης

κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός.

(132.) 22. Stobæus XCIX, 11.

Ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μείζον κακόν.

(133.) 23, 24. Diog. Laert. IV, 129, in vita Arcesilai, καὶ αὐτοῦ Κράνταρ, ἐρωτικὼς διατεθεῖς, ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδης Εὐριπίδου προσενεγκάμενος (προενεγκάμενος bene Casaub.)

Ὦ πάρθεν', εἰ σώσαιμί σ', εἶση μοι χάριν·
καὶ δὸς τὰ ἐκόμενα·

Ἄγου μέ, ὦ ξένε, εἴτε δμῶε' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον.
ἐκ τούτου συνήστην ἀλλήλοιν. Priorem versum praebet etiam Suidas v. Εἶσῃ, confuse scribens: Εἶσῃ, γνώσῃ, λογίσῃ· Εὐριπίδης· εἰ σώσαιμί σε ἐξ Ἀνδρομέδας ὦ παρθένε, εἶσῃ μοι χάριν. ac multo corruptius Schol. ad Med. 473. παρθενεύσῃς ἕξει μοι χάριν.—Alterum versum idem habet Suid. v. ἄλοχος, γαμετή, Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας, Ἄγου με ὦ ξένε, εἴτε δμωῒδ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον. Genuinam scripturam servavit Herodian. περὶ σχημ. (in Villois. An. Gr. T. II, p. 496, in Walz Rhet. Gr. T. VIII, p. 602,) ed. Dindorf. p. 58, 9. παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ παρεισάγεται ἡ Ἀνδρομέδα (ita correxit Villoison. pro Ἀνδρομάχη, quod frequenti errore in codd. invenitur. cf. fgm. XXXI. XXXIV. XLI.) λέγουσα τῷ Περσεῖ

Ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις
εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωΐδα.

(134.) 25. Stobæus CXI, 2.

Μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ.
γένοιτο τἀν πόλλ', ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

(135.) 26. Athen. XIII, p. 561, B. sine nomine fab.

Σὺ δ', ὦ τίραννε θεῶν τε κἀνθρώπων, Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ, φαίνεσθαι καλὰ,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ,
μόχθουσι μόχθους εἴτυχῶς συνεκπόνει.
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσει,

μὴ δῶν δ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν
ἀφωρισθῆσαι χάριτας, αἷς τιμῶσί σε.

(136.) 27, 28. Stobæus CV, 32.

Οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχῆς ἔφυ βροτῶν,
ᾧ μὴ τὸ θεῖον εἰς τὰ πολλὰ συνθέλῃ.

Perseo ad certamen abeunti Welckerus p. 656 Andromedam dixisse suspicatur versum, quem Aristoph. Thesm. 1134, habet:

Μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

sed anapæstus in quarto pede prodit eum ex comœdia fluxisse.—Ejus abitum vero chori canticum videtur sequutum esse, cujus reliquias vide an habeamus in præclaro poematio ab Athenæo servato (cf. inc. fab. fgm. CLV.) et in versu, quem Plutarchus Symp. IX, 15. (p. 747. D.) memoriæ tradidit, hæc scribens:—πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσιν (οἱ ποιηταί), ὡς Εὐριπίδης

Ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος.

(137.) 29. Carmine chori finito nuntius in scenam processit, qui Andromedam chorumque, et fortassis etiam Cepheum, quem anxio animo pugnæ eventum exspectantem advenisse probabile est, non modo de certaminis exitu certiores faciebat, sed pugnam ipsam copiose describebat. Qua ex descriptione nisi forte ductum est fgm. XX, nihil præter versus superest, quos Athenæus (XI. p. 477 A.) servavit hæc disputans: Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν τὸ κίσσινον ποτήριον σημαίνειν (κισσύβιον) παρ' Εὐριπίδῃ, ἐν Ἀνδρομέδᾳ

— — — — — πὰς δὲ ποιμένων ἔρρει λεὼς
ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκέφος,
πόνων ἀναψυκτῆρ', ὁ δ' ἀμπέλων γάνος.

(138.) 30. Andromeda soluta Perseus ab ejus patre Cepheo petebat, ut sibi illam, quam antea jam sponserat, connubio nunc jungeret. Cepheus vero interea consilium suum mutaverat: quæ mutatio quibus causis effecta sit, ex fragmentis cognosci nequit; ex Apollodoro l. c. tamen colligi potest, Phineum, Cephei fratrem, cui ante Persei adventum Andromeda promissa fuit, maxime fratri illud matrimonium dissuasisse.—At vero Cepheus vix statim mentem suam patefacere ausus est, sed haud dubie Perseo petenti primum ambigue responsum dedit et vehementius deinde eodem urgente tacuit. Dicebat igitur Perseus: (Stobæus XXXIV, 12)

Σιγᾶς; σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων.

(139.) 31. Schol. Aristoph. Ran. 105. ad poetæ verba: "μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν" adscripsit: καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ ('Ἀνδρομέδᾳ bene correxit Matth., nihil enim ejusmodi in Andromache legitur. cf. fgm. XXIV.)

Μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

(140.) 32. Stobæus XCI, 20.

Χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν·
καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ,
ἐλεύθερος δέ, χρίος ὤν, οὐδὲν σθένει.
χρυσοῦ νόμιζε σωτῆν οὖνεκ' εὐτυχεῖν.

(141.) 33. Stobæus XCVIII, 31.

Χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ,
ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ.

(142.) 34. Stobæus CXII, 4, (in Paris. A. cum lemmate Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας, in reliquis Εὐρ. Ἀνδρομάχης) et fabulæ titulo omisso V, 17.

Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων
οὐ πώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

(143.) 35. Stobæus LII, 2. Arsen. Viol. p. 365 ed. Walz. sine nomine auctoris et fabulæ

Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.

Cf. fgm. XXXIV.

(144.) 36. Stobæus XXIX, 57.

[Οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς·]
ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων.

Cf. fgm. XXXIV.

(145.) 37. Stobæus XXIX, 20.

Εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

Cf. fgm. XXXIV.

(146.) 38. Stobæus LXXVII, 12.

Ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν·
τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νόμῳ νοσοῦσιν· ὅ σε φιλάξασθαι χρεών.

(147.) 39. Stobæus LXIII, 22.

Ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,
ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων,
οὐκ ἔστ' ἀπιστεῖν λειπέτειν τόθ' ἡδονήν.

(148.) 40. Stobæus LXIV, 7.

Ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν· ἐκ δὲ τῶν λόγων
ἑλοῦ τὰ βέλτιστ', ὡς τ' ἄπιστον ἐστ' ἔρως
κἀν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φίλει.

(149.) 41. Stobæus Ecl. phys. I, 4, 23. p. 118 ed. Heer. c. lemm. Εὐρ. Ἀνδρομάχῃ.

Τὴν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς,
ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ὁμαρτίας.

Eosdem versus præbet Orion. Anthologn. (farrag. Euripid. nr. 15) pag. 57 ed. Schneidew.

(150.) 42. Stobæus Floril. LXXXI, 6.

Ὦ πλῆμον, ὡς σοι τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
ἔδωκ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.

(151.) 43. Aristoph. Thesm. 1128.

Αἰαῖ, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
[σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.]

His verbis *Euripidis* versus contineri a Perseo in Andromeda pronuntiatos probabiliter conjecit Matth. Versus tertius tamen legitur etiam in Medea 302. Hoc et aliis causis ductus Fritschius p. 491 haud dubie recte statuit, duos priores versus quidem ex Andromeda fluxisse, reliquos autem ab Aristophane ipso ad imitationem Euripidis compositos esse.

(152.) 44. Stobæus CV, 17.

Ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸν δ' ἀπέκρυψεν θεὸς·
ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν
νεῦει βίοτος, νεῦει δὲ τύχα
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

(153.) 45. Stobæus LXVII, 10.

Τῶν γὰρ πλούτων ὃδ' ἄριστος
γενναῖον λέχος εἰρεῖν.

Fritzschius censet, præcessisse, "*virum bonum esse*, vel *fortem*, vel denique aliud viri decus, deinde scriptum fuisse:

Τῶν γὰρ πλούτων ὃδ' ἄριστος [ἀρ' ἦν
καὶ] γενναῖον λέχος εἰρεῖν.

Similiter emendavit G. Hermannus ap. Fritzschium p. 496, unum versum excidisse statuens

τῶν γὰρ πλούτων ὃδ' ἄριστος . .
. . . . . .
[καὶ] γενναῖον λέχος εἰρεῖν.

(154.) 46. Bekk. An. Gr. I, p. 339, 5. Bachm. An. I, p. 24, 22. Ἄγορος καὶ ἄγοροι. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν. Λύδιοι παρὰ Σοφοκλεῖ.

(155.) 47. Schol. Platon. p. 43 Ruhnk. p. 383 Bekk. ἐκιρώντο ἐν αἰταῖς (ταῖς συνουσίαις) κρατῆρες τρεῖς· καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἡρῴων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος, ὡς εἰνταῦθά τε καὶ δὴ καὶ ἐν πολιτείᾳ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

(156.) 48. Hesych. Ἀμείβεται· παραιτεῖται· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ. cf. Etym. M. p. 81, 35. Inde sequitur, Euripidem voce *ἀμείβεσθαι* in Andromeda ita usum esse, ut et Hesychius et Etymologus recte sibi verbum illud interpretari viderentur: *recusat*. Haud male igitur Fritzschius p. 505 subjecti loco cogitationæ addendum esse *Cepheum* putat utpote promissis stare nolentem.

(157.) 49. Bekk. An. Gr. p. 78, 21, Αἰσχροκερδῆς· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ.

(158.) 50. Stobæus CXXIII, 4.

Τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
Κενόν γ' ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ, Κρίων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

(150.) 1. Aristoph. Ran. 1213.

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ,
εἶτ' ἐγένετ' αἴσχ ἀθλιώτατος βροτῶν.

(160.) 2. Stobæus CXXV, 6.

Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μεῖζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;

(161.) 3. Stobæus LXIII, 4.

Ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφίλακτος ἡ τήρησις· ἦν γὰρ φαίλοις ᾖ
τἄλλ', εἰς ἐρῶτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.
ἦν δ' αὖ προσήται Κύπρις, ἡδιστον λαβεῖν.

(162.) 4. Stobæi Append. Florent. ed. Gaisf. vol. IV, p. 20.

Νέοι νέοισι συννοσοῦσι τἀφανῆ.

(163.) 5. Stobæus LXVII, 13.

[illegible] ἐλεεῖσθαι,
ἀλλ ἓν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κἠδει γὰρ ὢν
ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.

(164.) 6. Clem. Alex. Strom. VI, 2. § 10. p. 741 P. Stobæus LXXVII, 10.

Ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση.

(165.) 7. Stobæus XCIII, 13.

[illegible] ἄχρηστος, εἰ μὴ κάρητὴν ἔχων τύχοι.

(166.) 8. Stobæus XC, 1.

Τὸ μόρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι·
φιλεῖ γὰρ οὗτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.

(167.) 9. Stobæus LXXXVII, 1.

Ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκένα
τὰ πολλὰ ταύτη γίγνεται τέκνων πέρι.

(168.) 10. Stobæi Append. Florent. ed. Gaisf. vol. IV, p. 28.

Ἄκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

(169.) 11. Orion. Anthologn. I, 1, p. 41 ed. Schneidewin. Tzetz. ad Hesiod. Op. 135.

Οὐκ ἔστι Παιδοῦς ἰρὸν ἄλλο πλὴν λόγος,
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἐστ' ἐν ἀνθρώπων φύσει.

(170.) 12. Stobæus LXIV, 4. Plutarch. ap. Stobæum p. 503 ed. Wyttenb. T. V, p. 851.

Ἥρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἀρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

(171.) 13. Stobæus XLIX, 5.

Οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν, οὔτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον
τύραννον εἶναι μωρία δὲ καὶ θέλειν,
ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

Pflugkius (in Zimmerm. Diar. schol. 1831, p. 19), pri rem fragmenti partem vitiosam, initio nonnulla verba excidisse, totumque locum ita adornandum esse judicat:

[τῶν δ' ἐλευθέρων]
οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν, οὔτ' ἐχρῆν, εἴπερ νόμον,
τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ θέλειν,
ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος·

h. e. "*nec ingeniis imperare neque, si quidem legem, dominatorem esse oportere; insaniam vero etiam esse, quicunque solus de paribus imperium tenere velit.*"

(172.) 14. Stobæus XLVIII, 4.

Δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

(173.) 15. Stobæus XLIII, 21.

Οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἄστει, ἡν διχοστατῇ πόλις.

(174.) 16. Stobæus CIV, 9.

— — ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν.

(175.) 17. Stobæus CVIII, 3.

Μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼς, πολλάκις
ὅτι τὸ λιποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει,
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παράτιτον.

Sed recte monuit Valek. Diatr. p. 156 μὴ οὐ quidem semper in unam syllabam coalescere, nusquam vero μὴ οὖν. Ipse igitur in hunc modum restituit locum:

μή νιν θέλε
λυπεῖν σεαυτὸν [illegible] εἰδὼς,
ὅτι καὶ τὸ λιποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει.

Melius God. Hermannus (ad Soph. Electr. vs. 355.)

μή νιν θέλε
λιπεῖν σειαυτὸν, τοῦτό γ' εἰρεσιδὸς, ὅτι
πολλοῖς τὸ λιπεῖν ὕστερον χαρὰν ἄγει.

(176.) 18. Stobæus CVIII, 13.

Ὅστις δὲ πρὸς τὸ πίπτον εἰλάσσων φέρει
τὸν δαίμον', οὗτος ἥσσων ἐστ' ἀνώλβιος.

(177.) 19. Schol. Pind. Pyth. III, 176. Θυόνη τῇ Σεμέλῃ φησὶ διωνυμία γὰρ ἐκέχρητο. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ·

Ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔχυς μέγας θεὸς,
Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑπόστατος.

(178.) 20. Schol. Eurip. Phœn. 1130. Σιδηροπώτοις.) Πᾶς οὖν ἀνωτέρω εἶπε, λείκασπιν εἰσορῶ μὲν Ἀργείων στρατόν. ἐν δὲ τῇ Ἀντιόπῃ·

ἐπὶ χρυσόνωτον ὑσπίδα τὰν Καπανέως.

Ad Antigonam porro auctoritate Paris. A refertur Antiopes fgm. XXIV, quod hic recipere non dubitabit Welckerus, sed locum in hac tragœdia, qualis nobis fuisse videtur, habere non potuisse, aptissime vero in Antiopa legi, primo aspectu apparet et infra doctum est.—Neque magis huc pertinet Andromedæ fgm. L, quod huc rettulit Fritzschius.

ΑΝΤΙΟΠΗ.

(179.) 1. Etym. M. p. 411, 11. Ζῆθος—εἴρηται— ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζήτει εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτὸν, ὡς φησιν Εὐριπίδης·

Τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον· ἐζήτησε γὰρ
τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν.

cf. Etym. Gud. p. 230, 57.

(180.) 2. Etym. M. p. 92, 2. Λέγει Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἑτυμολόγος (ἑτυμολογῶν egregie Valck.) τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὴν ἀμφοδον ἦγουν παρὰ (τὸ παρὰ inserit Ms. Valck.) τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι.

(181.) 3. Steph. Byz. v. Ὑρία. χώρα πλησίον Δελφῶν,—Ἡσίοδος δὲ ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, Εὐριπίδης δ' ἐν Ὑσίᾳ.

(182.) 4. Clem. Alex. Strom. I, 25, 163. p. 418 P.

ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλου
κομῶντα κισσῷ στύλον Εὔιον θεοῦ.

(183.) 5. Quum vero Amphio lyram ostendisset ejusque virtutes exposuisset, sine dubio chorum etiam ejusdem usum docuit hymnum in Mercurium canendo, quod haud temere aliquis suspicetur propter verba Philostrati vit. Soph. II, 27, 4, (p. 618 ed. Ol. p. 111, 23. ed. Kays.) Μελίτης δὲ ὁ Ἱππόβρομος οὔτε ἐν ἀγρῷ διατρίψαντος ἡμέλει οὔτε ἀδοιπορῶν, οὔτε ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ κρείττον [scribe κρεῖσσον] ὅλβιον κτῆμα ἐκάλει αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐριπίδου τε ὕμνων καὶ Ἀμφίονος.

(184.) 6. Stobæus XCVIII, 36.

Πόλλ' ἐστὶν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά.

Verba Antiopes sunt.

(185.) 7, 8. Cedren. p. 22, E. Ὁ μὲν Εὐριπίδης—τὸν Διὰ φησὶν, εἰς σάτυρον μεταβληθέντα τὴν Ἀντιόπην φθεῖραι. cf. Schol. Apoll. Rhod. IV, 1090. Jo. Malal. Chron. p. 58. Ovid. Met. VI, 109. Ammon. Diff. Voc. p. 86. ed. Valck. κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι, τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ (sic bene Valck. Diatr. p. 60 pro ἐναντίον ἢ) κύουσα, τίκτω, εἶπεν, ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν. quod Valck. l. c. in hunc modum:

κυοῦσ' τίκτειν ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν.

aut potius:

κύουσα τίκτω θ' ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν.

sic corrigendum esse docuit. Musgr. dedit ἡνίχ' ἠγόμην πάλιν.

(186.) 9. Clem. Alex. Strom. V, 14, 112. p. 716 P. et hinc Euseb. Præp. Ev. p. 679 D. ed. Vig.

οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ
φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον
σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνδρωπον μολεῖν.

Ἀμφίων λέγει τῇ Ἀντιόπῃ.

(187.) 10. Stobæus LXIII, 2.

Κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
λέκτρων εἶτ' αἰσχρὸς εἶδον ἐκπεπληγμένους·
δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἁσμενος πάλιν
φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἤσθη στόμα.

(188.) 11. Stobæus LXII, 41.

Φεῦ φεῦ· τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θέος.

(189.) 12. Stobæus LXII, 12.

Τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὂσον κακόν;

(190.) 13. Stobæus XCIX, 12.

Φρονῶ δ' ἃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα· κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

(191.) 14. Stobæus LXX, 3.

Κήδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών.

(192.) 15. Stobæus LXXIV, 18.

Οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον, αἰδεῖσθαι δὲ χρὴ,
γύναι, τὸ λίαν, καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον.

(193.) 16. Stobæus XCVIII, 38.

Ἔχει λόγον καὶ τοῦτο τῶν πολλῶν βροτῶν·
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.

(194.) 17. Stobæus LXXII, 8.

Εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς
γυναικὸς, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι.

(195.) 18, 19. Plat. Gorg. p. 485 E. κινδυνεύω οὖν πεπονθέναι νῦν ὅπερ ὁ Ζῆθος πρὸς τὸν Ἀμφίονα τοῦ Εὐριπίδου, οἵπερ ἐμνήσθην. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν, οἷάπερ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὅτι ἀμελεῖς, ὦ Σώκρατες, ὧν δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς δῦσε γενναίαν μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι, καὶ οὔτ' ἂν δίκης βουλαίσι προθεὶς ἂν ὀρθῶς λόγον, οὔτ' εἰκὸς ἂν καὶ πιθανὸν λάβοις, οὔθ' ὑπὲρ ἄλλου νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιο. Ad vocem μειρακιώδει adnotavit Olympiod. in comment. Ms. ap. Valck. Diatr. p. 74. ὁρᾷς πῶς, Εὐριπίδου γυναικῶνι εἰρηκότος, αὐτὸς μειρακιώδει εἶπε. Sed γυναι-

κομίμῳ scripsisse Euripidem ostendit Grot. ex Philostr. Vit. Apoll. Tyan. IV, 21, p. 160. οἱ (sc. ἔμφυτοι)—νῦν ἴσως ὁμόνυται—κύριον μὲν οἰδεμίαν φύσεως γενναίας παρεμφαινομένης κατὰ τὸν Εὐριπίδην αἰσχρῶς διαπρέπειν. Hinc etiam restituendum esse διαπρέπεις idem vidit, ipse tamen in Exc. hos versus exhibuit :—ψυχῆς ὦδε γενναίαν φύσιν γυναικομίμῳ διατρέπεις μορφώματι; Alium versum e Platonis verbis elicuit Luzacius hunc : *Ἄμφιον ἀμελεῖς, ὃν ἐπιμελεῖσθαί σε δεῖ*, cui Valck. Grotianos mutatis γενναίαν φύσιν—διατρέπεις in γενναία φύσις—διαπρέπεις, subjunxit interserto αἰσχρῶς τε, quod apud Philostr. legitur, ita ut hæc Euripidis verba evaderent :

Ἄμφιον, ἀμελεῖς ὃν ἐπιμελεῖσθαί σε δεῖ,
αἰσχρῶς τε, ψυχῆς ὦδε γενναία φύσις,
γύναικα μορφὴν σωμάτων μορφώματι.

Ad extrema Platonis verba adnotat Olymp. l. c. ὁ Εὐριπίδης εἶπεν καὶ οὐκ ἂν ἀσπίδων κύτει προσομιλήσῃς. οὗτος δέ φησι, δίκαιος σχολάζει, ὦ Σώκρατες. Hinc efformavit Grotius hos versus paullulum hiantes : *οὔτ' ἐν ἀσπίδος κύτει ὁμιλήσας ἂν ὀρθώσῃς στρατόν· Οὐ τείχος ἂν λάβοις σύ, οὔτ' ἄλλων ὕπερ Νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό τι.* Correxit eos quidem Gatakerus Advers. misc. p. 510, et ap. Valck. Diatr. p. 85, sed plura aliena admiscuit et inseruit, quæ Græce vix dici possunt. Euripidem vero orationem restituisse videtur Valck. Diatr. p. 84, his versibus :

οὔτ' ἐν δίκης βουλαίσιν ὀρθὸς ἂν λόγον
προθεῖο πιθανόν, οὔτ' ἂν ἀσπίδος ποτὲ
κύτει γ' ὁμιλήσειας, οὔτ' ἄλλων ὕπερ
νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό τι.

(196.) 20. Stobæus XXX, 1. c. lem. Εὐριπίδου fabulæ nomine omisso :

Ἀνὴρ γὰρ, ὅστις, εὖ βίον κεκτημένος,
τὰ μὲν κατ' οἶκους ἀμελὴς παρεὶς ἐᾷ,
μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοὖτ' ἀεὶ θηρεύεται,
ἀργὸς μὲν οἶκοις καὶ πόλει γενήσεται,
φίλοισι δ' οὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἵχεται,
ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ.

(197.) 21, 22. Plat. Gorg. p. 486, C. ἀλλ' ὦ *γαθέ, ἐμοὶ πείθου· παῦσαι δ' ἐλέγχων, πραγμάτων εἰμουσίαν ἄσκει, καὶ ἄσκει, ὁπόθεν δόξεις, φρονεῖν, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς, εἴτε λῆρήματα χρὴ φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας, ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.* Ad hunc locum adnotat Olympiodorus initio : ὁ Ζῆθος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι, βίῳον τὴν λύραν καὶ κέχρησο ὅπλοις. (Eadem habet schol. Platon. p. 115, scribens tamen *κέχρησο δὲ ὅπλοις.*) Deinde ad verba *πραγμάτων δ' εὐμουσίαν*· Ἐκεῖνος εἶπε τῷ Ἀμφίονι ὅτι, πολιτικῶν δὲ εὐμουσίαν ἄσκει· οὗτος δέ φησι, πραγμάτων. Ad postrema denique : *παῦσαι τοίνυν, ἐξ ὧν ἐν κενοῖς καὶ ματαίοις κατοικήσεις οἴκοις· οὐδὲν γὰρ ἐκ τούτων κερδανεῖς.* Versus, quos Plato hic respexerit, ex parte servavit Stobæus LVI, 13.

τοιαῦτ' ἀειδε, καὶ δάξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίων ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα.

Reliquos ex Platonis verbis in hunc modum restituit Valck. Diatr. p. 86. Olympiodori ope :

ἀλλ' ἐμοὶ πίθου·
παῦσαι δ' ἀοιδῶν, πολεμίων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει· τοιαῦτ' ἄειδε, κ.τ.λ.

In quibus τῶν πολεμίων dictum est pro τῶν πολεμικῶν πραγμάτων frequenti et apud poetas et apud scriptores orationis pedestris usu. Pro *ποιμνίων* vero, quod Stobæi codd. præbent, Valck. vitandi homœoteleuti causa scribi voluit : *ποιμνίοις*, velut Soph. OT. 1038, sed quam incerta hæc mutandi ratio sit, vix est quod moneamus.—Ex Olympiodori adnotationibus hosce versus eruerat Heinsius in Horat. p. p. 55 :

βίῳον λύραν,
κέχρησο δ' ὅπλοισι, πολέμων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει.

Valckenario in mentem venerant hi :

Ῥίψον λύραν, Ἄμφιον, ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ,
κέχρησ' ὅπλοισι, πολεμίων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει.

in quibus Matthiæus recte monet displicere ἀλλά, quum nihil opponatur. Ipse igitur proposuit :

πιθοῦ· κέχρησ' ὅπλοισι καὶ ῥίψον λύραν,
παῦσαι δ' ἀοιδῶν κ.τ.λ.

Mihi vero *πιθοῦ* tam nude poni vix potuisse videtur, sed potius, ut Valckenarius voluit, *ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ*, ita tamen, ut hæc verba initio collocentur et prægressis opponantur. Tunc sic evadat totus locus :

ἀλλ' ἐμοὶ
πιθοῦ· κέχρησ' ὅπλοισι καὶ ῥίψον λύραν,
παῦσαι δ' ἀοιδῶν, πολεμίων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει. τοιαῦτ' ἄειδε, καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίων ἐπιστατῶν,
ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

(198.) 23. Dio Chrysost. or. LXXIII, p. 635, C. *Ὡς ἐκείνος (Ζῆθος) ἐνουθέτει τὸν ἀδελφὸν, οὐκ ἀξιῶν φιλοσοφεῖν αὐτὸν οὐδὲ περὶ μουσικὴν διατρίβειν, ἐάσαντα τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν· ἔφη δέ αὐτὸν ἅτοπόν τινα καὶ ἀσύμφορον Μοῦσαν εἰσάγειν, ὥσπερ ἂν τυχὸν εἴποι τις, καὶ σὲ τοιαύτην προειρῆσθαι πρίξει, τὸν ἀργὸν, τὸν φιλοκερδῆ, χρημάτων ἀπμελῆ τὸν αὐτοῦ ἀπμελῆ ἴσως· καὶ νὴ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος*

ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

Sext. Empir. adv. Math. VI, 27. p. 362 (p. 754 ed. Bekk.) *λέγομεν τοίνυντὸν αὐτὴν ἀσύμφορον εἶναι καὶ ἀργὴν, φίλοινον, χρημάτων ἀπμελῆ.* Hinc Porsonus ad Med. 139. VII, formaverat versus

Μοῦσάν τιν' ἅτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον,
ἀργὴν, φίλοινον, χρημάτων ἀπμελῆ.

(199.) 24. Stobæus LXII, 4.

Οὐ χρή ποτ' ἀνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
γνώμας διώκειν, οἷς' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

(200.) 25. Plat. Gorg. p. 486, B. *καίτοι πῶς*

σοφὸν τοῦτό ἐστιν, ὦ Σώκρατες, εἴ τις εὐφυῆ λαβοῦσα τέχνη φῶτα ἔθηκε χείρονα, μήτε αὐτὸν αὖτ' ἂν δυνάμενον βοηθεῖν, μήδ' ἐκπῶσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων μήτε ἑαυτὸν μήτε ἄλλον μηδένα, ἵπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περιειλῆσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν, ἀτεκνῶς δὲ ἄτιμον ζῆν ἐν τῇ πόλει; Ex his Grot. Exc. p. 373, hos versus eruit:

καὶ πῶς σοφὸν τοῦτ' ἐστιν, εἴ τις εὐφυῆ
λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα.

In sequentibus autem latere versum

μήτ' αὐτὸν αὖτ' ἂν δυνάμενόν γ' ἐπαρκέσαι

bene Valck. Diatr. p. 83 conjecit, in quo Matth. δυνάμενον προσαρκέσαι maluit.

(201.) 26. Stobæus Append. c cod. Florent. ap. Gaisf. Vol. IV, 11, p. 382 ed. Gaisf.

Ὅς δ' εὐγλωσσίᾳ
νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλὰ γὰρ τὰ πράγματα
κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε.

(202.) 27. Plat. Gorg. p. 484 E. Σημαίνει γὰρ τὸ τοῦ Εὐριπίδου· λαμπρόν τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ
κἀπὶ τοῖτ' ἐπείγεται,
νέμων τὸ πλείστον ἡμέρας τούτῳ μέρος,
ᾧ αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνῃ βέλτιστος ὤν.

Valck. Diatr. p. 76. initium supplevit in hunc modum:

ἐν τούτῳ γέ τοι
λαμπρὸς θ' ἕκαστος, κἀπὶ κ.τ.λ.

vel sic:

ἐν τούτῳ γε πᾶς
λαμπρός τίς ἐστι κἀπὶ κ.τ.λ.

(203.) 28. Anon. gramm. περὶ λυρικῶν in Boissonad. Anecd. Gr. IV, p. 458. Λύρα τοίνυν προσηγορεύθη διὰ τὸ λύτρον ὑπὸ Ἑρμοῦ δεδόσθαι τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, καθάπερ φησὶν Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ· λύρᾳ βοῶν ῥῦσα ἐξερρύσατο. Cum his cf. Etym. M. v. λύρα, Bekk. An. Gr. p. 752, 15, Auct. Epimerism. in Cram. An. Gr. Ox. II, p. 387, 13, et Schol. Nicandr. Alexiph. 557.

Schneidewinus Euripidis versum verissime in hunc modum restituit:

λύρᾳ βοῶν γὰρ ῥῦσ' ἐξελύσατο.

(204.) 29. Stobæus III, 12.

Τὸ δ' ἀσθενὲς μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· καὶ γὰρ, εἰ φρονεῖν ἔχω,
κρείσσων τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

(205.) 30. Stobæus LIV, 5.

Γνώμῃ γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὖ δ' οἶκος, εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἐν βουλεύμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν.

(206.) 31. Stobæus VI, 22.

Καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσκοῦσι βίοτον, ἢν σφῶλοισι χρημάτων,
κακοῖ πολῖται· δεῖ γὰρ ἀνδ,' εἰδισμένον
ἀκόλαστον ἤθει γιστρὸν ἐν ταὐτῷ μένειν.

(207.) 32. Stobæus XVI, 4. Ant. Melissa et Maxim. in edit. Stob. a. 1609. Serm. XLI, p. 61, 51.

Εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίῳ κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,

ἐγὼ μὲν οἴποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εἰδαίμονα.

(208.) 33. Stobæus CV, 11.

τοιοῦσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος·
οἷδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,
εἰδαιμονεῖ δὲ καίδις οὐκ εἰδαιμονεῖ.
Τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες
οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα, μὴ λυπούμενοι;

(209.) 34. Phot. p. 31, Herm. p. 34. Pors. Εὔκρας, εὔκρατος· Εὐριπίδης

Βροτοῖσιν εἰκρὰς οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως.

ἐν Ἀντιόπῃ.

(210.) 35. Stobæus III, 27.

Ἐγὼ μὲν οὖν ᾤδοιμι καὶ λέγοιμί τ.
σοφὸν, παράσσων μηδὲν ὧν πόλει νοσεῖ.

(211.) 36. Stobæus LVIII, 1.

Ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ, μὴ πράσσειν παρὼν,
μάρος, παρὼν ζῇν ἡδέως ἀπράγμονα.

(212.) 37. Stobæus XLVIII, 3.

Ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος
πόλει τ' ἄριστος. Μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
τολμῶντα λίαν, οὔτε προστάτην χθονός.

(213.) 38. Stobæus LXXXII, 2.

Ἐκ παντὸς ἂν τις πρίγματος δισσῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἶη σοφός.

(214.) 39. Stobæus XCVIII, 34.

Φεῦ φεῦ, βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί· τέρμα δ' οὐκ εἶποι τις ἂν.

(215.) 40. Schol. ad Hom. Il. Λ'. 774. Χόρτοι δ' οἱ τριγχοὶ (s. τροχαλοὶ) ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιόπῃ·

Οἰνώνη
σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς.

καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ (v. 17.) ὁμ ἴσως.

(216.) 41. Stobæus XXXVI, 10.

Κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῖδ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται,
κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

(217.) 42. Stobæus Ecl. phys. I, 4, 33, p. 122. Heer.

Τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Χρόνου,
δείκνυσι δ' ἡμῖν ὅστις ἔστ' ἢ μὴ κακός.

(218.) 43. Longin. de Subl. XL. Ἐπὶ δὲ τῆς συρομένης ὑπὸ τοῦ ταύρου Δίρκης (Εὐριπίδης)

εἰ δέ που
τύχοι πέριξ ἑλίξας, εἶλχ' ὁμοῦ λαβὼν
γυναῖκα, πέτραν, δρῦν, μεταλλάσσων ἀεί.

(219.) 44. Stobæus Floril. LXX, 10.

Πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς,
ἐσὐλῶν ἀπ' ἀνδρῶν εὐγένη σπείρειν τέκνα.

(220.) 45. Stobæus Ecl. Phys. I, 4, 25, p. 118 Heer.

Δίκα τοι δίκα χρίνοις· ἀλλ' ὅμως
ὑποπτεύσω· ἔλαβεν, ὅταν ἔχῃ
τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

(221.) 46. Stobæus Flor. I, 8.

Τρεῖς εἰσὶν ἀριεταὶ, τὰς χρεὼν σ' ἀσκεῖν, τέκνον·
θεοὺς τε τιμᾶν, τοὺς τε φύσαντας γονεῖς,
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν

κάλλιστον ἕξεις στέφανον εἰκαλείας ἀεί.

(222.) 47. Stobæus XXX, 9.

Πολλοὶ δὲ ὄνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψευγῇ τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

(223.) 48. Orio Anthologn. II, 1. p. 44 ed. Schneidew.

Ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

(224.) 49. Hesych. Εὐθυδήμου, ἁπλοῦν δημότην. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.

(225.) 50. Lex. Sangerm. in Bekk. An. Gr. p. 109, 17. et Phot. νόσον ἔχειν ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἦθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ. Matth. conferri jubet Bast. ad Gregor. Cor. p. 296 not.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

(226.) 1. Aristoph. Ran. 1237.

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλείστος ἔσπαρται λόγος,
σὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν—

(227.) 2. Tiber. περὶ σχημ. in Walz. Rhet. Gr. Vol. VIII, p. 577, 10; Anonymi de Nili incrementi. post Herodot. Wesseling. p. 788 et post Athenæi librum II, ed. Dindorf. vol. I, p. 164; Strabo V, p. 339 A. VIII, p. 570 C.

Δαναὸς, ὃ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ,
Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ,
ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς
Αἰθιοπίδος γῆς, ὑγιὲ' ἂν τακῆ χιών,
τεθριππεύοντος ἡλίου κατ' αἰθέρα,
ἐλθὼν ἐς Ἄργος ὦκισ' Ἰνάχου πόλιν,
Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα.

Ad eundem prologum referre non dubito versus quosdam, quos schol. Pind. Pyth. VIII, 73. ed. Boeckh. servavit hæc scribens: ὅτι δὲ Λυγκέως Ἄβας ἐξ ἐκείνου δῆλον

Σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν
Ἄβαντα φέει διάδοχον τυραννίδος.

quosque Boeckhius optime ex Euripideæ fabulæ prologo petitos esse intellexit, licet minus recte ad Danaen vel Sthenebœam referri eos voluerit.

(228.) 3. Dion. Halic. de comp. verb. 25, p. 394 ed. Schaef. Τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ λαμβανόμενον κῶλον ἐξ ἀναπαίστων συγκείται ῥυθμῶν, καὶ προίγει μέχρι ποδῶν ὀκτὼ, τὸ αὐτὸ σχῆμα διασῴζον —— —— ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ

Βασιλεῦ, χώρας τῆς πολυβώλου,
Κισσεῦ, πεδίον πυρὶ μαρμαίρει.

(229.) 4. Stobæus XCVI, 3.

Οὐ γὰρ ὑπερβεῖν κύματος ἄκραν
δυνάμεσθ'. ἔτι γὰρ θάλλει πενία,
κακὸν ἔχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.

(230.) 5. Stobæus LIV, 11, LXXXVIII, 4.

Ἔχει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρὸν εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγὼν εἰκαλεῖ τ' ἔχων φάτιν.

(231.) 6. Stobæus LXXXVIII, 5.

Ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν
ἐν ἔλαζε κρείσσων τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου.

(232.) 7. Stobæus LXXXVIII, 3. Plut. de nobil. T. V, p. 965 ed. Wyttenb.

Ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων;
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.
—— —— πέπης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον—

Hoc et antecedente fragmento in hunc modum conjuncto ita scripsit Plugkius:

Ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων;
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.
ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν
ἐνέλαμψε, κρείσσων τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου
[πένης·] πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν,
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

(233.) 8. Stobæus LI, 4.

Νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί·
οὐδεὶς γὰρ ὧν ῥᾳθυμος εὐκλεὴς ἀνὴρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν.

(234.) 9. Stobæus XXIX, 14.

Οὐκ ἔστιν, ὅστις [illegible]
εὐκλειαν εἰσκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.

(235.) 10. Stobæus VIII, 13.

Ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακὴ τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν.

(236.) 11. Stobæus XXIX, 44.

Σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

(237.) 12. Stobæus XXIX, 13.

Σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τίχας ἐκ τῶν πόνων
θηρᾶν· ὁρᾶς γὰρ αὐν πατέρα τιμώμενον.

(238.) 13. Stobæus LI, 7.

Ἐμὲ δ' ἆρ' οὐ
μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἀμύχθητος εὐκλεὴς;
τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρίξατο;

(239.) 14. Stobæus LIV, 10.

Ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ
κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος.

(240.) 15. Stobæus LI, 9. Orion. Anthologgnom. VII, 3, p. 51 ed. Schneidew.

Ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

(241.) 16. Schol. Eur. Phœn. 1159.

Ἐγὼ δὲ σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω.

(242.) 17. Stobæus LXXIX, 19.

Πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ.

(243.) 18. Stobæus VII, 5.

Ἐν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ 'πὶ δουλείαν ποτὲ
ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς παρὼν σοι κατθανεῖν ἐλευθέρως.

(244.) 19. Stobæus LII, 4.

Νεανίας τε καὶ πένης σοφὸς θ' ἅμα,
ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντ', ἆξ' ἐνθυμήσεως.

(245.) 20. Stobæus XLVII, 5.

Τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται·
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

(246.) 21. Stobæus XCI, 16.

Τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;

(247.) 22. Stobæus XCVI, 4.

Οὐκ ἔστι πενίας ἴρὸν, αἰσχίστης θεοῦ.
μισῶ γὰρ ὄντως, οὕτινες φρονοῦσι μὲν,
φρονοῦσι δ' οὐδενός γε χρημάτων ὕπερ.

(248.) 23. Stobæus XCI, 18.

Μὴ πλούσιον θῇς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν
πασεύσῃς ἔστιν· κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα,
πλοῦτος, λαθὼν τε τοὔτον εὐγενῆς ἀνήρ.

(249.) 24. Stobæus LXII, 11.

Κρείσσων γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον
τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσι.

(250.) 25. Stobæus XX, 11.

Πολλοὶς δ' ὁ θεμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν
ἥ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὼ τῷ χρωμένῳ.

(251.) 26. Stobæus CXXII, 7.

Ἔστιν καὶ παρὰ δίκρισι κείμενον
ὀδὸ βροτοῖς, ὅταν
ἀνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκτῳ.

(252.) 27. Stobæus XXIX, 12.

Τὸ συνεχὲς ζῆσαι παντὸς εἰρίσκει τέλος.

(253.) 28. Schol. Pind. Pyth. II, 54. Πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας, παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδουροὺς αὐτοὺς λέγουσιν. Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάῳ·

Ἔπαυσ' ὁδουροὺς λυμεῶνας.

(254.) 29. Stobæus LXII, 13.

Ἔσωσα δοῦλην οὖσαν· οἱ γὰρ ἥσσονες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.

(255.) 30, 31. Stobæus XCIII, 12.

Πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δεινὸν θ' ἅμα.

Huc etiam precul dubio referenda et Archelao tribuenda sunt verba, quæ Plut. de Et Delph. init. (p. 384 D.) servavit quæque locum habere in nulla fabula nisi in Archelao potuisse ad finem argumenti ostendimus :

Οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μὴ μ' ἄφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.

(256.) 32. Orion. Anthologm. III, 1, p. 44 ed. Schneidewin.

Εἰ (sic) τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα
μεγάλα φέρουσι, πάντα δ' ἀνθρώποις τάδε
τάδ' ἐστὶ χρήματα, ἥν τις εὐσεβῇ θεόν.

Schneidewinus scribi voluit :

Τῶν γὰρ δικαίων οἱ νόμοι ταὐξήματα
μεγάλα φέρουσι· πάντα δ' ἀνθρώποις τάδε
πάρεστι χρήματ', ἥν τις εὐσεβῇ θεόν.

Rankius locum sic constituit :

Οἱ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι ταὐξήματα
μεγάλα φέρουσι, πάντα δ' ἀνθρώποισί τοι
τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἥν τις εὐσεβῇ θεόν.

A. Meinekius denique correxit :

Ἐκ τῶν δικαίων οἱ νόμοι ταὐξήματα
μεγάλα φέρουσι, πάντα δ' ἀνθρώποτ' ἀεὶ
τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἥν τις εὐσεβῇ θεόν.

(257.) 33. Plut. de audiend. poet. II, (p. 20 D.)

Κ. Πῶλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
Α. Τὸ ῥᾴστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.

(258.) 34. Stobæus XXXIV, 2.

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν
εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

(259.) 35. Stobæus XX, 12.

Ὀργὴ δὲ φαύλη πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.

Hic versus apud Stobæum cum duobus aliis conjunctus est :

ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.
πόλλ' ἔστιν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά

quorum priorem Stobæus paullo post (XX, 31.) ex Hypsipile Eurip. citat. Recte igitur Grotius hoc fgtm., quippe cujus singuli versus inter se non cohæreant, in tria fragmenta distinxit ; nos autem versum 2 inter Hypsipiles (fgm. VIII.), versum 3 inter incert. fab. fgm. (XX.) recepimus. cf. Belleroph. fgm. XV.

(260.) 36. Stobæus XX, 25.

Τῷ γὰρ βαίῳ κάγρίῳ τὸ μαλθακὸν
εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο.

(261.) 37. Stobæus Ecl. Phys. I, 4, 47, p. 130 ed. Heer. omisso auctoris et fabulæ nomine.

Δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτέ,
καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπῳκίσθαι βροτῶν,
ἥδ' ἐγγύς ἐστιν· οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ,
ὃν χρὴ κολάζειν τ' εἰδέναι· ἀλλ' οὐκ οἴσθα σὺ,
ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς.

(262.) 38. Orion. Anthologm. III, 2, p. 45 ed. Schneidewin.

Μακάριος, ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν,
καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα.

(263.) 39. Orion. Anthologm. VIII, 2, p. 52 ed. Schneidewin. Stobæus CV, 31.

Πᾶλαι σκοπεῖμαι τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν,
ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν· ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ,
εἰς ὀρθὸν ἔστη, χὠ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ.

(264.) 40. Stobæus Ecl. Phys. I, 4, 35, p. 124 ed. Heeren.

Τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς
τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν.

Ad Archelaum Euripidis porro haud male referuntur :

Primum a Welckero p. 705 versus, qui sine auctoris et fabulæ nomine citantur ab Æl. Var. Hist. III, 29 et Diog. Laert. VI, 38.

Ἄνανδρος, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος,
πτωχός, πλανήτης, βίον ἔχων ἐφήμερον.

Deinde a Schneidewino (Conj. crit. p. 111.) versus, qui pariter sine auctoris et fabulæ nomine extat ap. Herod. περὶ σολοικισμοῦ in Boissonad. Anecd. Gr. T. III, p. 245. —— καὶ πάλιν ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικὴν·

τιμᾶν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας.

Sed haud scio an εὐανδρησίας vocabulum non alicubi legatur.

ΑΥΓΗ.

(265.) 1. Schol. (Eurip.) Rhes. vs. 419. Ἄμυστιν. οἱ μὲν ποτηρίου εἶδος ἐπιτηδειότητα ἔχον πρὸς τὰς ἀμυστὶ πύσεις· ὡς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς ἕλκουσι τὰς ἀμυστίδας. κ.τ.λ. Emendavit God. Hermannus (de fgm. poet. in Schol. Vat. p. 9. Opusc. V, p. 189) sic: οἱ μὲν ποτηρίου εἶδος ἐπιτηδειότητα ἔχειν πρὸς τὰς ἀμυστὶ πόσεις, ὡς ἐν Αὐγῇ·

σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς
ἕλκουσι . . . τὰς ἀμυστίδας.

(266.) 2. Stobæus XVIII, 20.

Νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν· τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγείτει' οὐχ ἑκούσιον.

(267.) 3. Clem. Alex. Strom. VII, 4, § 23. p. 841 fin. P. Εὖ δὲ καὶ ἡ αὐτὴ (ἡ Λέγη egregie correxit Valck. Diatr. p. 164.) δικαιολογουμένη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκυίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ λέγει·

[illegible]
χαίρεις ὁρῶσ' ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια·
κοὐ μαρᾷ σοι ταῦτ' ἔστιν· εἰ δ' ἐγὼ 'τεκον
[illegible]
Καί τοι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἐν τοῖς ἱεροῖς τίκτοντα οὐδὲν δέδοικε.

(268.) 4. Stobæus XXII, 7.

Ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
καὶ τοὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ.

(269.) 5. Stobæus LXIII, 11.

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν,
καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
ἢ σκαιὸς ἐστιν, ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

(270.) 6. Stobæus CV, 15.

Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
ἡ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

(271.) 7. Stobæus XXXVII, 20.

Τὸ γὰρ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφοράς.

(272.) 8. Stobæus LXXVIII, 4.

Τίς δ' οὐχὶ χαίρει ὑητίοις ἀθέρμαστον.

(273.) 9. Stobæus LXXIII, 41.

Γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα,
τὰ δ' οἷκ ἂν ἡμῶν θρύπτος ὑπερβάλοιτό τις.

(274.) 10. Stobæus XLVI, 9.

Οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.

(275.) 11. Apollon. Dysc. in Bekk. An. Gr. p. 514, 10. Καὶ ἐν Λέγῃ

καὶ βουϋτεῖν γὰρ ἡξίου ἐμὴν χάριν.

(276.) 12. Stobæus XLIX, 3.

Κακῶς δ' ὅλουτο πάντες, οἱ τυραννίδι
[illegible]
τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.

(277.) 13. Hesych. 'Απενήσω· ἀπέβαλες. Εὐριπίδης Λέγῃ. Valck. l. c. a choro verbum ἀπονήσασθαι de deposito Auges onere adhibitum esse conjecit.

(278.) 14. Hesych. Διέφθειρε· διῆγεν. Εὐριπίδης Λέγῃ. Legendum esse διέφερε monuit Kusterus. cf. Pflugk. ad Herc. f. 75.

(279.) 15. Hesych. Κέρας ὄρθιον· ἡ νεφρά. Εὐριπίδης ἐν Λέγῃ.

(280.) 16. Gramm. Sangerm. in Bekk. An. Gr. p. 116, 2. Φιλοτραφῆς, ὃν ἡ συνήθεια φιλοτρόφων λέγει. Εὐριπίδης Λέγῃ.

παρὰ Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ πρόθυμος ἦν ἅδειν μετὰ τὸ δεῖπνον, ὥστε προσέτεμψεν αὐτῷ τὸν υἱὸν ἔτι παιδάριον ὄντα τὸν Φίλιππον, ἐπισπλάνην εἰδέζ·

Τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους
ἡμῶν τε θρέψαι.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

(281.) 1. Athen. X, p. 413 C. sq. [illegible] ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει·

Κακὸν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα,
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους.
οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ,
οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ, ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
γνάθου τε δοῦλος ἠδίους θ' ἡσσημένος,
κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυντρέπειν τύχαις
οἷοί τ'· ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα.
λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἱχνοῦσι κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἳ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς διαὶ τὸς χάριν.
τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνὴρ,
ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθου παίσας καλῶς,
πόλει πατρῷα στέφανον ἦρκεσεν λαβών;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χερσὶν
δίσκους ἔχοντες, ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ
θεἰνοντες ἐκβαλοῖσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφοὺς τε κἀγαθοὺς
[illegible]
κἄλλιστα, σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
ὅστις τε μίσος ἐχῃ ἀπαλλαττεσ κακῶ,
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά.

(282.) 2. Polluc. Onom. X, 111. Εὐριπίδης μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ· τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς οἴσειν ἐξ ὄρους ξύλα. In versus redegit Musgr.

τοὺς ὄνους
τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα.

(283.) 3. Polluc. Onom. X, 178.—καὶ Εὐριπίδου ἐν Αὐτολύκῳ εἰσόντος· Σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοίνας ἡνίας πλέκει.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ.

(284.) 1. Schol. Eurip. Orest. 872. Κῶμα, οὗ συμβαίνει τοὺς Ἀργείους δικάζειν τάχα δ' ἂν τοῦτον καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύοι εἰπὼν·

καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμάτων
στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρίκων ὑπο.

Versum alterum ex codicibus Vaticano et Veneto nuper addidit Cobetus, suppleto ex conjectura ἕπο. In versu priore ἑδράσματα correxit Hermannus Opusc. vol. II. p. 322.

Ad Augen haud male Welckerus p. 765 locum rettulit Plut. Sympos. IX, 1. (p. 736 E) Καὶ ὁ

(285.) 2. Stobæus XCVII. 16. cum lem. Εὐριπίδου·

Ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρηλούμενον
κράτιστον εἶναι φημι, μὴ φῦναι βροτῷ·
τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν,
πλοῦτον τε, χὠτῷ σπέρμα γενναῖον προσῇ,
πενίας τ'· ἀριθμὸν γὰρ τοσοῦδε προϊέμην.
ὁ μὲν ζᾷ πλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής,
ἀλγεῖ μέν, ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται,
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί.
ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε, τὸν πάρος χρόνον
πλοῦτῶν, ὑπ' ἄτης ζεύγμ' ἂν ἀσχάλλοι πεσών.
ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖον τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενᾷ δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται,
φρενῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς ζῃ· ἀπωθεῖται χεροῦν.
ὁ δ' οὐδὲν οἰδεῖς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν,
τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος
οὐκ οἶδεν, αἰεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.
οὗτως ἄριστον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν.
ἐκεῖνο γὰρ μεμνημέθ'· οἷος ἦν ποτέ
κἀγὼ, μετ' ἀνδρῶν ἠνίκ' εὐτύχουν ποτέ.

(286.) 3. Stobæus VIII, 1.

Δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὕρηται βροτοῖς.

Cf. fgm. II sub fin.

(287.) 4. Stobæus X, 7.

Ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη·
ὅστις δὲ πλείστον μισθὸν εἰς χείρας λαζὼν
κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μέν οὐ,
πλεῖο δὲ μισθὸν μείζονος τύλμης ἔχων
τὸν τῶν λεγόντων ῥᾴον ἂν φέροι ψόγον.

(288.) 5. Senec. Epist. 115. *Nec apud tragicos desunt, qui lucro innocentiam, salutem, opinionem bonam mutant.*

Sine me vocari pessimum, ut dives vocer.
An dives, omnes quaerimus, nemo, an bonus.
Non quare et unde, quid habeas, tantum rogant.
Ubique tanti quisque, quantum habuit, fuit.
Quid habere nobis turpe sit, quaeris? nihil.
Aut dives opto vivere, aut pauper mori.
Bene moritur, qui, dum moritur, lucrum facit.
Pecunia ingens generis humani bonum,
Cui non voluptas matris aut blanda potest
Par esse prolis, non sacer meritis parens.
Tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
Merito illa amores cælitum atque hominum movet.

Quum hi novissimi versus in tragœdia Euripidis pronuntiati essent, totus populus ad ejiciendum et actorem et carmen consurrexit uno impetu, donec Euripides in medium ipse prosiluit, petens, ut exspectarent viderentque quem admirator auri exitum faceret. Dabat in illa fabula pœnas Bellerophontes, quas in sua quisque dat: nulla enim avaritia sine pœna est, quamvis satis sit ipsa pœnarum:— Extremi versus passim tacito fabulæ nomine etiam Græce, velut ap. Athen. IV, p. 159 B, Stobæus XCI, 4, Maxim. Monach. in Gesn. Ed. Stobæi a. 1609, p. 221, 20, sic circumferuntur:

Ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνδρὸς πόσιν, οὐ φίλος πατήρ,
οἷας σὺ χοί σὲ δῶμασιν κεκτημένοι.
εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὑφθαλμοῖς ὁρᾷ,
οὐ θαύμ', ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν.

præterquam quod Stobæi cod. Paris. A. et Maximus l. c. e *Danaë* cos citant.

Excerpt. Vatic. Diod. Sic. Exc. lib. XXXVII—XL. c. 11. (in Ang. Maii Vet. Script. nov. collect. T. II, p. 122.) ed. Dindf. p. 135 : *τοσαύτην ὁ χρυσὸς ἔχει δύναμιν ἐπὶ κακῷ προτιμώμενος ἀφρόνως παρὰ ἀνθρώποις, οἵτινες διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοῦτον ἐπιθυμίας παρ' ἕκαστα προφέρονται τούτους τοὺς στίχους τῶν ποιητῶν,*

Ὦ χρυσέ, δεξίωμα κ.τ.λ.

καὶ πάλιν

Ἓα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν.

Hic habes primum duodecim illorum vs., quos Seneca Latine expressit, neque Euripidi cum assignandum esse negabis. Eundem jam Grotius in Carminibus Gregorii Nazianz. (T. II, p. 210 B.) cum duobus aliis conjunctum inter veterum dicta τὰ μὴ καλὰ, invenerat :

Κρεῖσσον γὰρ, ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους
πένητα ναίειν, δύξαν ἠμπολημένα.

(289.) 6. Stobæus XXXVIII, 13.

Φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες·
εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.

(290.) 7. Stobæus XXXVIII, 19.

Ἥδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας
ἑσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

(291.) 8. Stobæus LIV, 19.

Νείκη γὰρ ἀνδρῶν φύνια καὶ μάχας χερῶν
δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
φαῦλη τίς ἐστι, ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.

(292.) 9. Stobæus LIV, 7.

Λεί γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει
ἧσσον δίδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ

(293.) 10. Justin. Martyr. de monarch. p. 108 C. (ed. Colon. 1686). p. 41 B. (ed. Hag. Comit. 1742.)

Φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς;
οὐκ εἰσίν, οὐκ εἰσ'. εἴ τις ἀνθρώπων λέγει,
μὴ τῷ παλαιῷ μωρὸς ὢν χρήσθω λόγῳ.
σκέψασθε δ' αὐτὰ, μὴ 'πι τοῖς ἐμοῖς λόγοις
γνώμην ἔχοντες· φημὶ γὰρ τυραννίδα
κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν,
ὅρκους τε παραβαίνοντας ἑκπορθεῖν πόλεις.
καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλον εἰσ' εὐδαίμονες
τῶν εὐσεβούντων ἴσην καθ' ἡμέραν
πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς,
αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων,
λόγχην ὑμεθμῷ πλείονας ἡμετερμένας.
οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς
εὔχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον,
. . . . . .
τὰ θεῖα πυργοῦσ', αἱ κακαί τε συμφοραί.

(294.) 11. Stobæus CVI, 1.

Α. Τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν.

Β. Οὐχέκοιμ' ἂν· οὐ γὰρ ἄξιον λείσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.

(295.) 12. Stobæus VII, 1.

Οὐρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

(296.) 13. Stobæus Ecl. Phys. I, 5, 2, p. 154 ed. Heeren.

Πρὸς τὴν 'Ανάγκην πάντα τἄλλ' ἐστ' ἀσθενῆ.

(297.) 14. Stobæus Floril. CXI, 9.

'Ορᾶς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφὰς
πολλοὶ δὲ λάγχαι πολεμίων ἀμείνονες
ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.

(298.) 15. Stobæus CVIII, 20. LIV, 14, sine nom. fab. Plut. de Tranq. Anim. 4. (p. 467 A.) et de vit. Hom. p. 1194 Wyttenb. sine auctoris et fabulæ nomine. Arrian. diss. Epict. II, 5.

Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὐντυγχάνων
τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῇ, πράσσει καλῶς.

(299.) 16. Stobæus C, 3.

Πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
ἰόντ' ἰᾶσθαι, μὴ 'πιτακτὰ φαρμακὰ
διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ.

(300.) 17. Stobæus C, 4.

Νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μὲν εἰσ' αἰθαίρετοι,
αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ
ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλά σοι λέξαι θέλω,
εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

(301.) 18. Ad Aristophanis (Pac. 76, sq.) verba:

ὦ Πηγάσιον μοί φησι, γενναῖον πτερὸν,
ὅπως πετήσει μ' εἰδὺ τοῦ Διὸς λαβών.

adnotat scholiastes: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν.

αὖ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν.

(302.) 19. Aristophanis (Pac. 154, sq.) versibus

ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων
[illegible] πάταγον ψαλῶν
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.

adscribit schol.: καὶ τάδε ἐκ Βελλεροφόντου

ἴδι χρυσοχάλιν', αἴρων πτέρυγας
τὸν κάνθαρον τῷ Πηγάσῳ ἐπεικάζων.

(303.) 20. Schol. Aristoph. Vesp. 754. Πάρες ὦ σκιερὰ—παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παίζει ταῦτα·

Πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλὰς, ὑπερῴδ
[illegible] τῶν ἀτα[illegible] κεφαλᾶς
αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει
στάσιν Εὐνοῦα.

(304.) 21. Ad Aristophanis (Equ. 1246) verba: κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

(305.) 22. Plut. de Tranqu. An. 17, (p. 475 C.) Πρὸς δὲ τὰ φύσει δοκοῦντα λυπεῖν, οἷα νόσοι καὶ πόνοι, καὶ θάνατοι φίλων καὶ τέκνων, ἐκεῖνο τὸ Εὐριπίδειον

Οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπώθαμεν.

(306.) 23. Stobæus II, 15. Theoph. ad Autolyc. II, p. 115 ed. Paris. (p. 378 ed. Hag. Com. 1742.)

[illegible] τ' ἀνδρ[illegible]
βέβαιον εἰκάσαι χρεών,
οὐδ' ἄδικον γενεάν· ὁ γὰρ αἰδενὸς ἐκβὶς
χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώποων κακότητας (ἐμοί).

(307.) 24. Stobæus CV, 12.

Ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς;
θυαῖσι μὲν νανσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ
βένθος ἅλιον ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεθίστησι, τὸ δὲ μέσον αὔξων.

(308.) 25. Stobæus LXXIII, 20.

Ὦ παγκακίστη καὶ γυνή· τί γὰρ λέγειν
μείζων σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

(309.) 26. Stobæus XC, 10.

Οὐκ ἂν γένοιτο τραύμα', εἴ τις ἐγδέσῃ
θάμνοις ἑλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.

(310.) 27. Stobæus Append. Flor. p. 20. T. IV, p. 389 ed. Gaisf.

Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,
κακῷ κακός τε συντέτηκεν ἡδοναῖς·
φιλεῖ δὲ θοὐμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν.

(311.) 28. Stobæus CXV, 2.

Ὦ παῖ, νέων τι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες,
γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτερον.

Ad hos vss. respexit Cornut. s. Phurnut. de Nat. Deor. p. 222 (in Galei Opusc. Myth.) ὡς γὰρ νέων τι δρᾶν εὐτονώτεραι αἱ χεῖρες, οὕτω ψυχαὶ ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολύ, unde Valck. ad Phœn. 531, et ad Hipp. 119 hosce vss. effinxit:

ὦ παῖ, νέων δρᾶν εὐτονώτεραι χέρες,
γνῶμαι δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολύ.

(312.) 29. Ael. Hist. An. V, 34. Τοιοῦτόν τινα καὶ τὸν Βελλεροφόντην ἡρωικῶς καὶ μεγαλοψύχως εἰς θάνατον παρασκευασμένον ἰμνεῖ ὁ Εὐριπίδης· πεποίηκε γοῦν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν λέγοντα αὐτόν

'Ησθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ' ἀεὶ
ξένοις τ' ἐπῆρκεις, οὐδ' ἑκαμνες εἰς φίλους.

καὶ τὰ ἑπὶ τούτοις.

(313.) 30. Plut. de vitios. pud. 3. (p. 529 E.) οὐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλούμενον ἡδεσθαι, κομψὸν καὶ ἰλαρὸν ἀντὶ σεμνοῦ καὶ μεγάλου καὶ δικαίου προσαγορευόμενου, μηδ' ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος

Ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ θέλοι
τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκδιδόναι καὶ συνεκπαιεινῶν φοβοῦμενον ἀκούσαι τὸ σκληρὸς γε καὶ ἀπηνής. Idem in Polit. Præc. 11. (p. 807 E.) Λυγκίλαος δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς αὑτοῦ γιγνόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος, ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος

Ἔπτης' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι,
καὶ ταῖς ἀτυχίαις προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος ἐδόκει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις.

(314.) 31. Aristoph. Pac. 721.
Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν ζηλῶ ἀστραπηφορεῖ.
ubi Schol. ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

(315.) 1. Stobæus LXII, 21.
Δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόντε τἀληθῆ λέγειν,
εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι.

(316.) 2. Hesych. Ἀγνίσαι· ἀποθῦσαι, Βουσίριδι. ubi viri docti Εὐριπίδῃ supplendum esse censent. cf. de hoc vocis ἁγνίσαι usu Jacobs. ad Anth. Pal. T. III, p. 815 et Bekk. An. Gr. p. 339, 8. ἁγνίσαι τὸ θῦσαι. κτ.λ.

(317.) 3. Hesych. Ἀτρεκήσασα, ἀκριβωσαμένη. Εὐριπίδης Βουσίριδι.

ΔΑΝΑΗ.

[ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.
ΕΡΜΗΣ.
ΔΑΝΑΗ.
ΤΥΦΙΣ.
ΑΚΡΙΣΙΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΕΡ. Δώμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς
οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα
Ἀκρίσιος εἴληχεν, τύραννος τῆσδε γῆς·
Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλῄσκεται.
οὗτος δ', ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθείς,
Πυθῶδ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε·
πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμοις,
τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών;
κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα·
ζῶσαι μὲν, ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θήλυν σποράν
φῦσαι δεήσει. κἀτά πως κείνη ποτὲ
εἰνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ
ὑπόπτερον λέουτα τέξεται πατρί,
ὃς τῆσδέ γ' ἄρξει βατέρας (χατέρας corr. Matth.)
πολλῷ κράτει.
τοιγὰρ ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα
γάμων ἀπείχεθ'· ὁ μὲν δέ γε τίκτει λαθών,
πρὸς τοῦ παρώντος ἱμέρου νικώμενος.
Δίκταν δ' ἐπωνόμαζε τήνδ', ὅθ' οὔνεκα
πολὺν παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χράνος.
ἐν παρθενῶσι δ' εὐδίοις, οἷς ἐδέλματο,
δίδωσιν Ἀργείαισιν εὐθρούρου κόραις,
εἰν ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν.
τὸν δ' ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος,
καὶ κἄλλος εἶχεν ἔρος καθ' Ἑλλάδα,
φίλτρους ἀφίκτους Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ
εἰνῇ συνελθεῖν λάθρα πως ἠβούλετο.
σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων εἰς μηχανὴν
τοιῶνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπτερος χρυσὸς γεγώς,
ποθεινὸν εἰδὼς τοῦτο κτῆμα τοῖς βροτοῖς,
διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
ἡ δ' οὖν μὴ γνοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον
κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα,
εἰς θαῦμ' ἔσῃσι, κἄξεπέπληκτο σαφῶς,
ὡς εἰς τόδ' ἦλθεν, μέμψιν εἰλαζουμένη.
φυγῇ δὲ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην
μαθὼν πατὴρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις
ὀργῇ χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει,
παλαιὲς ὕψει πρωτοκτιστομεῖς μαθών.
κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχουτ' ἔθη,
ἔγνωκεν ἅμφω ποντίους ἀφιέναι,
τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν· ὧν δέ γ' ἐστάλην,
μύθους Δανάῃ τοὺσδ' εἰσπροσήγορος ἄγων,
ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
ἐπηγέτην γὰρ αὐτὰ τἀπιτάλμιον
πράσσειν προθύμως, ὅστις ἦν γ' ᾗ νουνεχής.

ΧΟ. Τίς ὁ καινοτρόπος οὗτος μῦθος
κατ' ἐμὰν ἦκεν ἀκοινίν;
ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
τοῖσδε δώμασι κυρσαυνε ἀμφιδέξιος πελιάζω.
τίς δέσποτιν ἐμὴν Δανάην
βάλλει ἔχει κατὰ πτόλιν;
ἦν μή ποτ' ὄφελ' εἰς ὥρα φέρειν
ὁ πρῶτος τάδε φράσας τολμήσας,
ὡς ἐγκύμων εἰληπται χρυσθείσα λέκτροις
ἀνδρὸς· πατὴρ δέ μιν κλήσας
ἐν παρθενῶσι σἰδηραίοις δόμοις φυλάσσει.
ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
Ἀργείας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα.
φυγῇ βαρὺς, ὡς δόξει, κέαρ.

ΑΚ. σὺ δ', εἰ κατ' οἶκους εὐνοῶν ἐτύγχανες,
οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους.
. . . . .]

(318.) 1. Stobæus LXIV, 5.
Ἔρως γὰρ ἀργῶν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ·
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κομᾷς ξανθίσματα,
φείγει δὲ μόχθους. ἐν δέ μοι τεκμήριον·
οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἡράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἠβητὴς πέφυκ' ὅδε.

(319.) 2. Stobæus XCVII, 14.
Φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μεν ὀλβίων βροτοὶ
σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ,
γελῶν. ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων,
καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβιστέρους.

(320.) 3. Stobæus XCI, 23. XCII, 6.
Ἀμ' οἰκὶ ἀδικοῦσ' οἱ μὲν εὐγενεῖς ἅπαντες
πένητες ὄντες οὐδὲν ἐμφαίνουσ' ἔτι,
οἱ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,

[illegible] καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων;
δοῦναι δὲ μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῷ
πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ,
κακὸς δ' ὁ μὴ 'χων, οἱ δ' ἔχοντες ὠλβίοι.

(321.) 4. Stobæus XVI, 6.

Ὅστις δόμοις μὲν ἥδεται πληρουμένοις,
γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνον κακοῖ,
τοῦτον νομίζω καὶ θεῶν σιλᾶν βρέτη,
τοῖς φιλτάτοις τε πολίμιον πεφυκέναι.

(322.) 5. Stobæus X, 18.

Κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ,
πλὴν εἴ τις' ὥστις αὐτὸς ἐστιν, οὐχ ὁρῶ.

(323.) 6. Stobæus LXXIV, 13.

Οἳκ ἐστιν οὔτε τείχος οὔτε χρήματα
οὔτ' ἄλλο δυσφίλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

(324.) 7. Stobæus LXXIII, 21.

Ἴτε γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι
μέλουσι, λόγχη δ' ἄνδρες εἰστοχώτεροι.
εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα.

(325.) 8. Stobæus LXXVIII, 8.

Τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς
[illegible] ἔλθων
ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο· ταῦτα γὰρ βροτοῖς
φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ.

(326.) 9. Stobæus LXIII, 22.

Συμμαρτυρῶ σοι· παιτραχοῦ λελείμμεθα
πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίκη.

(327.) 10. Stobæus LXXV, 4.

Γένοι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐμεγεθ,
γῆ τ' ἠνὼν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ,
πολλῶν τ' ἔπαιον ἐστί μοι λέξαι καλῶν.
ἀλλ' [illegible] καὶ πόθῳ δεδηγμένοις
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.

(328.) 11. Stobæus VII, 6.

Φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ
πρίπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

(329.) 12. Stobæus Ecl. phys. I, p. 216 ed. Heer.

Ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας
τὸν δ' ὂν καλοῦσιν αἰθέρ', ᾧ τάδ' ἔστι δῆ.
οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας,
χειμῶνά τ' αἶξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος,
θάλλειν τε καὶ μὴ, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ.
Οὗτω δὲ θνητῶν σπέρμα, τῶν μὲν εὐτυχεῖ
λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννεφεῖ πάλιν.
ζωσίν τε σὺν κακοῖσιν, οἱ δ' ὅλβου μέτα
[illegible] μεταλλαγάς.

(330.) 13. Stobæus LXXVII, 1.

Γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους·
τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος
θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον.

(331.) 14. Stobæus LXXI, 7.

Καὶ νῦν παρανῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
μὴ πρὸς τὸ γῆρας τοῖς γάμοις ποιουμένους
σχολὴ τεκνοῦσθαι παῖδας'—οὐ γὰρ ἡδονὴ
γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ—
ἀλλ' ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαί,
καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί.

ΔΙΚΤΥΣ.

(332.) 1. Stobæus LII, 5.

Νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

(333.) 2. Schol. Soph. Aj. 787. Τί μ' αὖ τάλαιναν' πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ·
τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην
ὠρθοῖς;

(334.) 3. Plutarch. Consol. ad Apoll. 8. (p. 106 A.) Ὁ δὲ παραμυθούμενος τὴν Δανάην δυσπενθοῦσαν Δίκτυς φησί·
Δοκεῖς τὸν Διὸν σῶν τι φροντίζειν γόων
καὶ παῖδ' ἀνῆσαν τὸν σὸν, εἰ θέλοις στένειν;
παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ,
[illegible]
ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηται βροτῶν,
ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων,
τούς τ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
τὸ μηδὲν ὄντας· ταῦτα σε σκοπεῖν χρεών·
κελεύει γὰρ αὐτὴν ἐνθυμεῖσθαι τὰ τῶν ἴσα καὶ μείζω δυστυχούντων, ὡς ἐσομένην ἐλαφροτέραν.

(335.) 4. Stobæus LXXXIII, 17.

Εἰς γάρ τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος,
καὶ θεόσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφὼς λέγω,
θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν·
τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις.

(336.) 5. Stobæus LXXXIII, 18.

Ἐγὼ νομίζω πατρὶ φιλτάτους τεκεῖν
παισίν τε τοῖς τεκόντας, οἱδὲ συμμάχους
ἄλλους γενέσθαι φημ' ἀν ἐνδικωτέρους.

(337.) 6. Stobæus LXIV, 8.

Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ,
ἢν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ,
κἄπειτα τίκτει πάλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

(338.) 7. Stobæus Ecl. phys. I, 10, 4, p. 272 ed. Heer.

Φίλος γὰρ ἦν μοι· καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ
οὐκ εἰς τὸ μόρον, οὐδὲ μ' εἰς Κύπριν τρέπων.
ἀλλ' ἔστι δῆ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως,
ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς.
καὶ χρὴν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον,
τῶν εὐσεβούντων οἴτινές γε σώφρονες
ἔρᾶν, Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν.

(339.) 8. Stobæus Floril. LXXXIII, 21.

Οὗτον δὲ παίδων καὶ πεζυκότος γένους
καινοὺς φυτεύσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

(340.) 9. Stobæus LXXXIII, 16.

Πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν
φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αἰθαδίαν,
παῖδάς τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ αἰδεῖ ρετοι
βροτοῖς ἔρωτες, οὐδ' ἑκουσία νόσος.

σεαυτὸν τι δῆτ' τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ,
ἐκὼν ἀπάγκας ὅστις ἥδεται θέλει.

(341.) 10. Stobæus LXXXVI, 1.

Εἰς δ' εἰζήτεων ὀλίγ' ἔχω φρόσαι καλά·
ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ,
ἃ δ' οὐ δίκαιος, κἂν ἀμείνονος πατρὸς
ζῇ τὸν περίξω, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ.

(342.) 11. Stobæus XC, 5. Arsen. Viol. p. 462 ed. Walz. sine nom. auct. et fab.

Θεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει,
οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸν ἐκ κακοῦ πατρός.

(343.) 12. Stobæus XCII, 6.

Μὴ μοὶ ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ
κακῷ γενέσθαι, μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς.

(344.) 13. Stobæus XXXVI, 15.

Τυραννικόν τι πᾶλλ' ἐπίσταισθαι λέγειν.

(345.) 14. Stobæus XLIV, 2.

Μὴ νείκοσ, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου,
σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαίος νόμος.

(346.) 15. Stobæus CVI, 2.

Πολλοὶς παρίστην καὶφθόνησα δὴ βροτῶν
ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὁμοιος ἦ,
λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν ἐξιών.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετὸν,
σιγῶν κλίνοτα δεινὰ πρὸς κακιόνων.

(347.) 16. Stobæus XIII, 13.

Θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

(348.) 17. Stobæus XXXIX, 7.

Εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, ὕστοτ' ἂν πόλιν
τὴν σὴν ἀτίζων τῆνδ' ἂν εὐκόγεις πάτραν.

(349.) 18. Stobæus XXXIX, 8.

Ὡς ἓν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν,
ὅστις πατῴας γῆς ἀτιμάζων ὄρους
ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται.

ΕΠΕΙΟΣ.

Nulla Epei fragmenta extant.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ.

(350.) 1. Steph. Byz. v. Αἰθίοψ.

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσω' ἐπὶ χθόνα.

(351.) 2. Stobæus CXXI, 15.

ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
ζῆν φημι μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς.

Verba Erechtheï esse videntur ex colloquio cum nuntio illo petita.—Eodem fortasse pertinet, nisi Praxithee verba sunt, versus, quem sine auctoris et fabulæ nomine Plutarchus Præc. ger. reipubl. XIV, 5. (p. 809 D.) affert:

φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρὶ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ,

(352.) 3. Stobæus LV, 4.

[illegible] ἐκλείπειν
ἀρίζκνως, μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ
γ[illegible]
ἀείδομαι δὲ στεφάνοις κάρα

Θρηΐκιον πέλναν πρὸς Ἀθήνας
περικίοσιν ἀγκρεμίσας θαλάμοις,
δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γήρυν,
ἁν σοφοὶ κλέονται.

(353.) 4. Lycurg. l. c. pergit: Ἄρειον δὲ καὶ τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι, ἃ πεποίηκε λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδὸς [illegible] ἐν οἷσπερ μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἤδιστον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρῶσι μέν,
χρύπῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστεροι • •.
ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν.
λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν πόλιν
οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λάβοιν,
ἢ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἀλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἕφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,
πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι,
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.
ὥστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεως ἔκτισε πόλιν,
ἁρμὸς ποιητὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς,
λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
ἔπειτα τέκνα τοῖσδ' ἔκατι τίκτομεν,
ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥύωμεθα.
πόλεως δ' ἁπάσης τοῦνομ' ἓν, πολλοὶ δέ νιν
ναίουσι· τοῦτους πῶς διαφθείραί με χρὴ,
ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν;
εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος
τὸ μεῖζον, οἱμὸς οἶκος οὐ πλείον σθένει
πταίσας ἁπάσης πόλεος, οὐδ' ἴσον φέρει.
εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις αὖτὶ θηλειῶν στάχυς
ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
οὐκ ἂν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς
ὕπαντον προταρβοῦσ'; ἀλλ' ἐμοί γ' ἔστιν τέκνα,
ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι,
μὴ σχῆμα· ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
τὶ μητέρων δὲ βάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα,
πολλοὺς ἐδήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους.
μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
ζῆν παῖδας εἵλονθ', αἳ παρῆνεσαν κακά.
καὶ μὴν θανόντες ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλειών τ' ἴσην.
τῇ μὲ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ
πόλεως θανούσῃ τοῦτ' ἔτερ διδήσεται,
καὶ τὴν τεκοῦσαν καί σε δύο θ' ὁμοσπόρω
σώσει· τί τοίνυν οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
τὴν οὖν ἐμὴν πλὴν τῇ φύσει δώσω κόρην
θύσαι πρὸ γαίας· εἰ γὰρ αἱρεθήσεται
πόλις, τί παῖδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
οὐκοῦν ἅπαντα, τοῦν γ' ἐμοὶ, σωθήσεται.
[illegible] ἄλλην πόλιν.
ἐκεῖνο δ', οὐ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
οὐκ ἴσθ', ἐκοῦσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ
[illegible] ὥστε θεῖναι.
οὐδ' ἂντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
τρίαινάν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις
Εὔμολπος οὐδὲ Ὀρῆς ἀναστέψει λεὼς
[illegible]
χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχείμασιν,

σώζεσθε, νικᾶτ'· αὐτὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
οὐκ ἴστ' ὅπως ὑμῖν ἐγὼ οὐ σώσω πόλιν.
ὦ πατρίς, εἶδε πάντες, οἳ ναίουσί σε
οὕτω φίλιον, ὡς ἐγὼ· καὶ βραδίως
οἰκοῦμεν ἂν σε, κοὐδὲν ἂν πάντροις κακόν.

(354.) 5. Schol. Aristoph. Pac. 96. 'Ολολύζειν· τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. — — καὶ Εὐριπίδης 'Ερεχθεῖ (ita optime Dindorfius vulgatum ἔρχεσθαι correxit)

ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὸς
χρυσῆν ἔχοντα γοργὸν' ἐπίκουρος πόλει.

(355.) 6. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 7. (p. 739 P.)

ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ
εἰσόκεν, παῖ[illegible]

(356.) 7. Eustath. ad Od. μ'. p. 1720, 31. ἴστέον δὲ ὅτι ὁ παντελὼς ὀλίγος ἰχθὺς ἁπιχθὺς ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐδήλου τὸν μὴ ἐσθιόμενον. καὶ φέρουσιν ἐκεῖνοι χρῆσιν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ κωμικοῦ. ἐν μέντοι τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ γραμματικοῦ 'Αριστοφάνους φέρεται ὅτι ἀπίχθυες κατά τινας οἱ μὴ ἐσθίοντες ἰχθῦς. καὶ φέρει ἐκεῖνος καὶ 'Αριστοφάνους χρῆσιν ἐξ [illegible]

τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

(357.) 8. Proverb. Append. Vatic. II, 67, p. 292. Proverb. e cod. Bodl. 632, p. 75 ed. Gaisf. (Append. III, 97 ed. Schneidew.) Μίασμα δρυός· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν 'Ερεχθεῖ αἰνιττόμενον τὸ Θησεῖον (Θησεῖων Bodlei.) παρανόμημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον. — — ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν εἰσβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέχητα ζέοντα ῥωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.—Cf. fgm. VI.

(358.) 9. Stobæus LIX, 13. Arsen. Viol. p. 365 ed. Walz. sine nom. auct. et fab.

Ναῦς ἡ μεγίστη κρείσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

(359.) 10. Stobæus LI, 12.

'Ολίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς.

(360.) 11. Stobæus LIV, 12.

'Ως σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ
στρατηλάτας χρή, τὸν θεὸν δὲ μὴ βίᾳ.

(361.) 12. Stobæus LIV, 13.

Οἰδεῖς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν.

(362.) 13. Stobæus XCIV, 10.

Τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς
τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε
βέβαιος ἄδικος — —

(363.) 14. Suid. v. Βοῦς ἑβδομος· πέμματα κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν, προστιθέντες καὶ τὸ ἑβδομον, ὅτι ἐπὶ ἑξ ταῖς σελήναις ἐπειθύετο οὗτος ἑβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν 'Αταλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν. ἔστι δὲ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν 'Ερεχθεῖ καὶ παρ' 'Αχαιῷ ἐν 'Ιριδι. Eadem fere citat ex Pausaniæ lexico Eustath. in Il. σ'. p. 1165. cf. Diogenian. III, 50. Cum his conjunge, quæ tradit Suid. v. 'Ανάστατοι, πλακοῦντων εἶδος. οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. 'Ελέγοντο δὲ πλακοῦντές τινες καὶ χαρίσιοι. — — — Αἱ δὲ σελῆναι πέμματά εἰσι πλατέα, κυκλοτερῆ. πέλανοι δὲ τὰ εἰς θεοὺς πέμματα. πόπανα δέ. Καὶ ἐν 'Ερεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν [illegible]

Καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων,
[illegible]

'Επὶ δὲ ἑξ σελήναις βοῦν ἑβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. (ἔδυον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις τοῦτον τὸν βοῦν, καὶ ἐκάλουν πέμπτον βοῦν. μᾶλλον δὲ ἐπὶ ταῖς ἑξ ἑβδομον βοῦν.)

(364.) 15. Clem. Alex. Strom. VI, 2. § 9. (p. 741 P.)

Αἰδοῖς δὲ καὶ ὑς δυσκρίτως ἔχω πέρι·
καὶ δεῖ γὰρ αἴτης, κἄστιν οὐ κακὸν μέγα.

(365.) 16. Etym. Magn. p. 153, 31. 'Ασιάτις. 'Ασιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας· οὕτως 'Αριστοφάνης εἶπε, παρῳδῶν τὸ ἐξ 'Ερεχθέως Εὐριπίδου. ἡ τρίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. cf. Hesych. v. 'Ασιάς. Schol. Apoll. Rhod. II, 777. Plut. de Mus. p. 1133. Suid. v. 'Ασία. Eurip. Cyclop. 443. Aristophanis locus est in Thesm. 120, ad quem Fritzschius hos Euripidis versus fuisse opinatur:

κατὰ δὲ κρούματά τ' 'Ασιάδος
εὔρυθμον πόδ' ἐμὸν Φρυγίων
διά τι πνείματα Χαρίτων.

(366.) 17. Hesych. Ζεύγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης 'Ερεχθεῖ, καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ "Χαρίτων τριζύγων."

(367.) 18. Stobæus LIV, 14.

Μισῶ δ', ὅταν τις καὶ χρόνὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα.

(368.) 19. Stobæus XXIX, 11. Orion Anthologn. VII, 2, p. 51 ed. Schneidewin.

Ἐκ τῶν πόνων του τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς·
ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακὴ τ' ἀτολμία
οὔτ' οἶκον οὔτε βίοτον οἴδεν ὠφελεῖ.

(369.) 20. Aristoph. Lysistr. 1129 sq.

— — οἱ — — —
βωμοὺς περιῤῥαίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς, 1130
'Ολυμπιακοῖσιν ἐν Πιλαταῖς. Πε[illegible]
εἰπεῖμ' ἂν ἄλλους, εἰ με μηκύνειν δέοι;—
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἶς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.

Ad vs. 1131 adnotat scholiastes: ἐν Πίλαις αὐτὶ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις. ἔπεμπον γὰρ εἰς τὴν Πυλαϊκὴν πανήγυριν τοὺς λεγομένους ἱερομνήμονας. ὅλος ὁ ἴαμβος λέλεκται ἐξ 'Ερεχθέως. Totum Aristophanis locum attulimus, quum non solum ille vs., quem schol. significat, sed reliqui etiam tragicum colorem præ se ferant, et extremus aperte Euripidi tributus sit a grammatico in Bachm. An. Gr. I, p. 191, 26. Δεῦρ' ἀεὶ τινές αὐτὶ τοῦ ὧδί. τοῦτο μὲν δεῦρο ὧδε. τὸ δὲ δεῦρ' ἀεί που παρ' Εὐριπίδῃ· εἷς μὲν λόγος κ.τ.λ.

(370.) 21. Stobæus LXXIX, 4.

Οὐκ ἔστιν οἰδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις.
ἐράτε μητρός, παῖδες· ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως
τοιοῦτος ἄλλος, οἷος ἡδὺν ἐρᾶν.

(371.) 22. Stobæus LXXVI, 12.
Θετῶν δὲ παίδων ποῦ κρίτος; τὰ φύντα γὰρ
κρείσσω νομίζειν τῶν ἐσκημάτων χρεών.

(372.) 23. Stobæus III, 18.
Ὀρεῖας μ' ἐπῆρον, βούλομαι δέ σοι, τέκνον,—
φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσῶσαί' ἂν πατρὸς
γνώμας πρὸς ἀστῶν, ἢν θέλῃ—παραινέσαι
κεμιήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα,
βραχεῖ δὲ μέτῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ.
πρῶτον φρένας μὲν ἡπίους ἔχειν χρεών.
τῷ πλουτίῳ τε μὴ διδοὺς μείζον μέρος
ἴσον σεαυτὸν εἰσεδεῖν πᾶσιν δίδου.
ἐνοῦν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον
γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μίσει.
ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ κτῆμα', ἢν βούλῃ πολὺν
χρόνον μελάθροις ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς
οἴκοις ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενές
καὶ τοῖς γάμοις δίδωσι τοῖς πρώτοις ἔχειν.
ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,
κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου.
φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
κέκτησο, τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
τῇ σῇ πονηροὺς κλείθρου εἰργέτω στέγης.
ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει,
ἀκόλαστα δ' ἤθη, λαμπρᾷ συγγελᾶν μόνον,
μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντρύφα, τέκνον,
[illegible]
ὃ καὶ σίδηρον ἀγκύλας τ' ἐφέλκεται,
χρηστῶν πενήτων ἦν τις αἰσχύνῃ τέκνα·
καὶ τοὺς πονηροὺς μή ποτ' αὔξειν ἐν πόλει.
κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος,
ἢ πόλεως ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα,
[illegible]
ἀλλ', ὦ τέκνον, μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ,
καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι.
γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφόν.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

(373.) 1. Poll. Onom. X, 108. σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἠθμὸς, Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ εἰπόντος·

— — ἢ κύαθον, ἢ χαλκῆλατον
ἠθμὸν πρησίχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις.

(374.) 2. Poll. Onom. X, 145. ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους ἐφθέγξατο, εὕροις ἂν ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· Πᾶς δὲ φασγάνῳ ἐξηθέριζεν ὥστε πύρινον σπάθη κολούων φασγάνου μελανδέτου. Hinc scripserunt :

πᾶς δὲ φασγάνῳ
ἐξηθέριζεν, ὥστε πύρινον σπάθῃ
— — κολούων φασγάνου μελανδέτου.

(375.) 3. Erotian. v. τέρθρον. (p. 366.) Τέρθρον ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ἴσχατον καὶ ἐπὶ τέλει· ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα οὕτως·

Πέμψεις δ' ἐς ᾅδου ζῶντα κοὐ τεθνηκότα,
καί μοι τὸ τέρθρον ὅλον εἰσπορεύομαι.

(376.) 4. Stobæus LXII, 23.
Πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον
τοιοῦτον εἶναι, καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.

(377.) 5. Stobæus LXXVII, 11.
Μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσι· ἆρα
παῖδας φυτεύειν· ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φυῇ,
οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

(378.) 6. Stobæus CXII, 7.
Νῦν δ' ἦν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην,
πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κριτεύ·
τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

(379.) 7. Stobæus XCVIII, 40.
Οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
[illegible]

(380.) 8. Schol. Eurip. Hecub. 821. (837.) Τὸν Δαίδαλον φασὶ ποιεῖν εἴδωλα, καὶ μετὰ τὸ πληροῦν (ἀποπλησοῦν) αὐτὰ ποιεῖν ταῦτα κινεῖσθαι καὶ φθέγγεσθαι. ὅτι δὲ ἐκεινεῖτο καὶ προίει φωνὴν, αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει·

Οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε·
τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ
βλέπει τ' ἀγάλμαθ'· Ζεὺ ἀνὴρ κεῖνος σοφός.

(381.) 9. Athen. XI, p. 498 D. Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ ἀρτεμιτικὸν ὄρνι·

Σκύφος τε μακρὸς
καὶ Ἀχαιὸς ἐν Ὀμφάλῃ· Ὃ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ
κιλίκι.

(382.) 10. Steph. Byz. v. Τάρταρος. — — Ὁ οἰκήτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου (i. e. Ταρτάρειος) Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ.

ΘΕΡΙΣΤΑΙ ΣΑΤΥΡΟΙ.

Fragmenta nulla extant.

ΘΗΣΕΥΣ.

(383.) 1. Steph. Byz. v. Εὐρώπη. λέγεται δὲ καὶ —διὰ τοῦ ι Εὐρωπία.—Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ·

σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας.

(384.) 2. Galen. de Plat. et Hippocr. dogm. IV, 7, p. 283 ed. Bas. (T. V, p. 418 ed. Kuehn.) Plut. consol. ad Apollon. 21. (p. 112 D.) Καλῶς γὰρ ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Θησεὺς παρεσκευάσθαι φαίνεται πρὸς τὰ τοιαῦτα· ἐκείνος γάρ φησιν

Ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινὸς μαθὼν,
εἰς φροντίδας νοῦν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην,
θανάτους τ' ἀώρους, καὶ κακῶν ἅλλας ὁδούς,
ὧν, εἴ τι πάσχοιμ', ὧν ἐδόξαζον φρενί,
μὴ μοι νεωρὲς προσπεσὸν μᾶλλον δάκῃ.

(385.) 3. Athen. X, p. 454 B. Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτὴρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτοῦδι δηλῶν τοῦνομα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως·

Ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.

κύκλος τις ὡς πόρπακιν ἐκμετρούμενος·
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
τὸ δεύτερον δέ, πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο,
ταῦται διείρηκε δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
τρίτον δὲ βάστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος.
τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοξαὶ δ' ὑπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εἰμαρεῖ φράσαι· 10
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αἵτιαι δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

(386.) 4. Aristoph. Ran. 468.

ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε, κ.τ.λ.

Scholiastes Venet. adnotat: *παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα*, κ.τ.λ.

(387.) 5. Aristoph. Ran. 473 sqq.

Τοία Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα
Ἀχερούσιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἡ τὰ σπλάγχνα συν
[illegible]
Ταρτησίᾳ μύραινα· τῶ νεβρῶ δὲ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένοι
διασπάσονται Γόργones Τιθρᾴσιαι, 480
ἢν ἃς ἐγὼ δρομαίων ὁρμήσω πόδα.

Plura in his latent Euripidea at expiscatu haud facilia. cf. schol. ad vs. 473. *μελανοκάρδιος*· διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερὸν εἶπε μελανοκάρδιος πέτρα. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἀνόσιαν αὐτοῖς ἀγριότητα μελανοκαρδίους φασί. [ἐκ Θησέως Εὐριπίδου addit cod. Flor. Θ.] καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δ' ἐκ Εὐριπίδου, πρὸς φόβον Διονύσου.—Schol. ad vs. 476, (fgm. VI.)—Schol. ad vs. 478. *Ταρτησία μύραινα· μύραινα, δαίμον φοβερά· παρὰ τὸ μύρεσθαι. παρὰ τὰ ἐν τῷ Θησεῖ Εὐριπίδου.* — — *ἀντὶ δὲ τοῦ εἶπεῖν ἐχιδναν, μύραιναν εἶπε. τὸ γὰρ Στυγὸς ἐπὶ πλησίον εἶπε τοῦτοις. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ. ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ὑπαίθια παίζων.*

(388.) 6. Schol. Arist. Ran. 476. *Ὁ τόπος οἷτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου·*

κάρα τε γὰρ σου συγχεῶ κόμαις ὁμοῦ,
βαῶ τε πεδὸσ' ἐγκέφαλον, ὀμμάτων δ' ἄπο
αἱμοσταγεῖ πρηστῆρε ῥεῦσονται κάτω.

(389.) 7. Plut. vit. Thes. c. 15, (p. 6 D ed. Franc.) *τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ διαφθείραι, ἢ πλινωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθήσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὥσπερ Εὐριπίδης φησί,*
[illegible]
γεγονέναι, καὶ

Ταύρου μεμίχθαι καὶ βροτοῦ διπλῆ φύσει.

(390.) 8. Arist. Vesp. 312 sq.

Π. *τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες,*
ἢ' ἐμοὶ πρίγματα βύσκειν παρέχῃς;
Χ. *ἀνύσητον ἄρ' ὦ δυ-*
[illegible]

Adnotat Scholiastes: *πράγματα βύσκειν*· Ὁ λόγος ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ τεττιγόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. τὸ δὲ ἐξῆς, *τὸ ἀνύσητον ἆρα, Ἱππόλυτός ἐστιν ὁ λέγων ἐκεῖ*

ἀνύσητον ἄγαλμα, πάτερ,
οἰκεῖσι τεκοῦσι.

(391.) 9. Stobæus IX, 8.

Κρείσσων δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς
ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρουσία.

(392.) 10. Stobæus XLV, 1.

[illegible]
δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατὸς, οὐκ ἀνέξεται,
τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ.

ΘΥΕΣΤΗΣ.

(393.) 1. Stobæus XCII, 3.

Πλούτου δ' ἀπορρύπτος ἀσθενεῖς γάμοι·
τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

(394.) 2. Stobæus XCVIII, 21.

εἰ δ' ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς.

(395.) 3. Gaisf. Append. Florent. ad Stobæum 11, 19.

οὐ πώποτ' ἔργον μᾶλλον εἰλόμην λύπης.

(396.) 4. Orion. Anthologn. VII, 4, p. 51 et post tit. VIII, farrag. Euripid. 19, p. 57 ed. Schneidew.

Γνώμης γαρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη·

(397.) 5. Orion. Anthologn. V, 6, p. 47 ed. Schneidew.

Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ μικρὸς πλέοις.

(398.) 6. Orion. Anthologn. V, 7, p. 47 ed. Schneidew.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν.
σπουδάζομεν δὲ πάλλ' ὑπ' ἐλπίδων μάτην
πόνους ἔχοντες οὐδὲν εἰδότες σαφές.

(399.) 7. Aristot. Rhet. II, 23.

Ἀλλ' εἶπερ ἐστὶν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
πιθανὸν, νομίζειν χρὴ γε καὶ τοὐναντίον,
ἅπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς.

ΙΝΩ.

(400.) 1. Schol. Pind. Isth. IV, 39 ad verba poetæ:—*ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει* adscribit: *τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ Εὐ-*
[illegible]

Ἰδοῦσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰν πολὶν χρόνον
νὺν ὅμῃ' ἐγείρει.

(401.) 2. Stobæus LXXXVIII, 9.

τό τ' εὐγενὲς
πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ', ὡς ἄρξουσι γῆς.

(402.) 3. Stobæus LXXXVIII, 10.

Τὴν εὐγένειαν κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος,

τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν,
τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα.

(403.) 4. Plut. de sera num. vind. 11, (p. 556 A.) Ὥσπερ τῆς Ἰνοῦς ἐν τοῖς θεάτροις λεγούσης ἀκούομεν ἐσθ' οἷς ἔδρασε μεταμελομένης·

Φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους
[illegible]

(404.) 5. Stobæus LXXIII, 24.

Ἀνών·

ὅστις τὸ σῶλυ δυστυχέστερον γένος
πέφυκεν ἀνδρῶν· ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς
πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

(405.) 6. Stobæus LXXIII, 23. Arsen. Viol. p. 486 ed. Walz. sine nom. auct. et fab.

Ὦ θυγάτ᾽ πράγματ᾽, ὦ γυναικεῖαι φρένες,
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.

(406.) 7. Stobæus CX, 3.

Ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

(407.) 8. Stobæus CX, 5.

Μήτ᾽ εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χαλα,
κακῶς τε πράσσουσ᾽ ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

(408.) 9. Stobæus LXXXV, 2.

Τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἔαν,
ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ᾽ αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ᾽ ὄφθαλμοὺς ἔχει.

(409.) 10. Stobæus XIII, 7. Plut. de adul. et amic. 22 (p. 63 A.) sine nom. auct. et fab.

Ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχὸς, εἰ δὲ βούλεται,
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ
φόβου παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ.

(410.) 11. Stobæus XVI, 5.

Ἀμονσία τοι μὴδ᾽ ἐπ᾽ οἰκτροῖσιν δάκρυ
στάζειν· κακὸν δὲ, χρημάτων ὄντων ἄλις
[illegible]

(411.) 12. Stobæus CXII, 3.

Μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ᾽ ἄγαν
πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας ἄνθρωπος γεγώς.

(412.) 13. Stobæus IX, 5. XCIV, 6.

Κέκτησο δ᾽ ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
καὶ μικρὰ σῴζου τῇ δίκῃ ξυνοῦσ᾽ ἀεὶ·
μηδ᾽ ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ
ζητῶν τὰ πλείον᾽ εἶτα πάντ᾽ ἀπώλεσεν.

(413.) 14. Stobæus IV, 9.

Πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς
ζητοῦσ᾽ ἀμαυροῦν καπακρύπτεσθαι κακά.

(414.) 15. Stobæus CV, 19.

Ἄνασσα, πολλοῖς ἐστιν ἀνθρώποις κακὰ,
τοῖς δ᾽ ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὔξεται βίος,
τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν.

(415.) 16. Stobæus XLI, 1.

Ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ᾽, ἃ σιγᾶσθαι χρεών·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας
πρήσειεν ἄν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ᾽ εἰπὼν ἕνα
πύθοιντ᾽ ἂν αστοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεών.

(416.) 17. Stobæus LXXXIX, 9.

Ἐπίσταμαι δὲ πάνθ᾽, ὅσ᾽ εὐγενῆ χρεὼν,
σιγᾶν θ᾽ ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τἀ᾽ ἀσφαλές,
ὁρᾶν θ᾽ ἃ δεῖ με, κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ χρεών,
[γαστρὸς κρατεῖν δέ. καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν
ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις.]

(417.) 18. Stobæus LXVIII, 12.

Νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πάρ·
χρὴν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ᾽ ὅτι πλείστας ἔχειν
γυναῖκας, εἶπερ δὴ τροφὴ δόμοις παρῆν,
ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
τὴν δ᾽ οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο·
νῦν δ᾽ εἷς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
ῥίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.

(418.) 19. Stobæus XXXVIII, 8.

Τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα
βροτοῖς ἔθρεψε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καὶ ποτ᾽ οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
ἐν χερσὶν, ἢ σπλάγχνοισιν, ἢ παρ᾽ ὄμματα
ἔσθ᾽ ἡμῖν; ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μεγας
τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖς ἢ φαρμάκοις
πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

(419.) 20. Stobæus CXXIV, 7. Arsen. Viol. p. 162 ed. Walz. c. lem. Εὐριπίδου.

Γίγνωσκε τἀνθρώπεια, μηδ᾽ ὑπερμέτρως
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

(420.) 21. Stobæus X, 23. c. l. Ἰνοῦς. XCIII, 4. c. l. Ἴωνι pro Ἰνοῖ.

Βία νυν ἕλκετ᾽, ὦ κακοὶ, τιμᾶς, βροτοὶ,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον, πάντοθεν θηρώμενοι
σύμμικτα, μὴ δίκαια καὶ δίκαι᾽ ὁμοῦ·
ἔπειτ᾽ ὀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

(421.) 22. Polluc. Onom. VII, 178. Εὐρ. ἐν Ἰνοῖ. Κοίλοισι ἐν ἄντροις ἁλιγχοος, ὥστε θῆρ μόνος.

(422.) 23. Stobæus CV, 1.

Ὀρᾶς τυράννους διὰ μακρῶν ηἰξημένους
ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί᾽ ἡμέρα
τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ᾽ ἦρ᾽ ἄνω.
ὑπόπτερος δ᾽ ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἐξ ἐλπίδων πάντοντας ὑπτίους ὁρῶ.

(423.) 24. Stobæus LXXXVI, 8.

Φεῦ φεῦ μοι! ἀνόρων εὐγενῶν φειδωμέλη,
κακοὺς δ᾽ ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι.

(424.) 25. Schol. Aristoph. Plut. 521. καὶ Εὐρ. ἐν Ἰνοῖ (sic cod. Vcn.).

πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ᾽ ἄπιστοι Θεσσαλοί.

De exitu fabulæ spectatores haud dubie deorum aliquis certiores facit, cujus ex narratione petiti videntur versus, quos servavit Athenag. Leg. pro Christ. c. 26 (p. 307 ed. Hag. Com. 1742) sic scribens: Ἰνὼ μετὰ τὴν μανίαν — — θεὸν δοξάζουσι γεγονέναι

Πόντου πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον,
καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς
Σεμνὸν Παλαίμον ναυτίλοις κεκλήσεται.

ΙΞΙΩΝ.

(425.) 1. Plut. de aud. poet. 3, (p. 18 E.) Stobæus II, 8.

Τοῦ μὲν δικαίου τὴν δύκησιν ἄρνυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος, ἵνα κερδανεῖς.

(426.) 2. Stobæus LI, 11.

Τί τοι μέγιστα πάντ' ἐργάζεται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν, οὔτ' οἶκος μέγας.

(427.) 3. Stobæus X, 7.

Ὅστις γὰρ ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, οὐδὲ βούλεται,
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

(428.) 4. Schol. Apoll. Rhod. III, 62. Φλεγύου δὲ παῖς καὶ Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης·

Φλεγίαντος νἱὸς, δέσποτ' Ἰξίων *

(429.) 5. Diog. Laert. IX, 55. φησὶ δὲ Φιλόχορος, πλέοντος αὐτοῦ (Πρωταγόρου) ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰ[illegible]

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

(430.) 1. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 12, (p. 742 P.) Stobæus LXIII, 23.

ἀντὶ γὰρ πυρὸς
πῦρ ἄλλο μεῖζον ἡδὲ δυσμαχώτερον
ἔβλαστον αἱ γυναῖκες.

(431.) 2. Stobæus LXIII, 23.

Ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον
ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

(432.) 3. Stobæus CV, 43.

Ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
[illegible] τὴν πόσιν εὐηγεσίαν.

(433.) 4. Stobæus XII, 10.

Ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

(434.) 5. Stobæus LI, 10.

Οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
ἀλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται.

(435.) 6. Stobæus XXIX, 34.

Τῷ γὰρ πονοῦντι χὠ θεὸς συλλαμβάνει.

Apostol. XIX, 75, Arsen. Viol. p. 453 ed. Walz., Anon. Gramm. in Cram. An. Gr. Oxon. Vol. IV, p. 255, ubi etiam δ' αὖ pro γὰρ, et cum alio versu Schol. Hom. Il. δ', 249 sic conjunctum:

αὐτός τι νὺν δρᾶ, χοὔτω δαίμονας κάλει.
τῷ γὰρ πονοῦντι χὠ θεὸς συλλαμβάνει.

(436.) 7. Stobæus LXIII, 3, Plut. cum princ. philos. esse. II, 13, (p. 778 B.)

Οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

(437.) 8. Zenob. p. 18, Diogenian. p. 181, Suid. v. ἄκαιρος, Apost. II, 20, Arsen. Viol. p. 34 ed. Walz.

Ἄκαιρος εὖνοι· οὐδὲν ἕρρει διαφέρει.

(438.) 9. Stobæus XXXI, 3.

Ὦ πότνι' Λιδῶς, εἶδε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
ξυνοῦσα πανάισχυντον ἐξῆρον φρενῶν.

(439.) 10. Stobæus CXIX, 8.

Ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος,
ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγὼ.

(440.) 11. Stobæus XCIII, 3. Apostol. XIX, 82. Arsen. Viol. p. 455 ed. Walz.

Ὕβρι τε τίκτει πλοῦτος, ἢ φειδὼ βίου.

(441.) 12. Stobæus LXXIII, 55.

Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῷστον, εἰ φρονεῖς,
[illegible]

(442.) 13. Stobæus LXXXII, 1.

Φεῦ φεῦ· τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
φωνὴν, ὧν ἦσαν μηδὲν οἱ θεωροὶ λέγειν.
νῦν δ' εὑρόντες στόμασι τὰληθέστατα
κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρὴ δοκεῖν.

(443.) 14. Stobæus Ecl. phys. I, 9, 25, p. 235 ed. Heer.

Χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.

(444.) 15. Erotian. v. διεβλήθησαν, παρελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ φησί

Τί δ', ἢν λυθεὶς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ;

(445.) 16. Poll. Onom. IX, 50. Καὶ στάσις ἵππων, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ·

—— —— πρὸς ἵππου εἰδὼς ὁρμήσας στάσιν.

(446.) 17. Justin. Mart. de Monarch. p. 107 ed. Colon. (p. 40 C. ed. Hag. Comit.)

Ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κραίνουσιν θεοί.

(447.) 18. Stobæus V, 16.

Ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς,
Ἱππολυτ' [illegible]
οὔποτε θνητοῖς ἀρετὴς ἄλλη
δύναμις μείζων· ἦλθε γὰρ ἡ πρόσθ'
ἡ μετόπισθεν
τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

(448.) 19. Aristoph. Vesp. 748.

μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κείνων ἔρραται, κεἰδὲ γενοίμαν,
ἴν' ὁ κῆρυξ φησὶ κ.τ.λ.

Ad vs. 1 adnotat scholiastes: ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου.

(449.) 20. Erotian. p. 118 ed. Fr. Διόπω· τῷ τῆς νηὸς ἐπιμεληθῇ παρὰ τὸ διοπτεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις κειμένη καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἱππολύτῳ.

Præterea dubitari potest, sitne locus, quem Stobæus LXIII, 25, e Sophoclis Phædra affert, Clem. Alex. Strom. VI, 2, 14, (p. 745 P) autem tres priores versus citans Euripidi tribuit:

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται,
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει (ταράσσει. Clem.) κἀπὶ πόντον
ἔρχεται.
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεύς, ἀλλ' ἑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται,

Sophocli an Euripidi assignandus. In quo quamvis Valck. ad Hipp. 447 Sophoclei coloris detegere

se nihil potuisse dixerit, tamen Brunckio, Dindorfio, Welckero præeuntibus inter Phædræ Sophocleæ fragmenta cum recipimus.

ΚΑΔΜΟΣ.

Haud dubie Valck. Diatr. p. 12, recte ad Cadmum tragœdiam rettulit versus, quos ut Euripideos servavit Hermog. p. 226, (in Walz. Rhet. Gr. III, p. 180.)

Ὄμοι· δράκων μου γίγνεται τό γ' ἦμισυ,
τέκνον, περιπλικηθὶ τῷ λοιπῷ πατρί.

Collat. Ovid. Met. IV, 584, *me tange, manumque*
Accipe, dum manus est, dum non totum occupat anguis.

Vide etiam Prob. ad Virg. Ecl. VI, 31.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.

(451.) 1. Plut. Consol. ad Apoll. 15, (p. 110 B.) Ὁ Κρεσφόντης δὲ που ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ περὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγων

Εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ, φησὶ, νερτέρας ὑπὸ χθονὸς
ἐν τοῖσιν οἰκέτ' οὖσιν, οἰδὲν ἂν σθένοι.

(452.) 2—8. Strabo VIII, 4, p. 363. Περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τούτων καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεκτέον λέγοντος Εὐριπίδου· τὴν γὰρ Λακωνικὴν φησὶν ἔχειν

Πολλὴν μὲν ἄροτον, ἔκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιαν.
κοίλη γάρ, ὄρεσι περίδρομος, τραχεῖά τε
ὑγρεσίβολός τε πολεμίοις·

τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον

κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασι
καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην
οὖσ' ἐν πνοαῖσι χείματος ὑπερχείμερον,
οὖσ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν.

καὶ ὑποβὰς τῶν πάλαι φησὶν, ὧν οἱ Ἡρακλεῖδαι περὶ τῆς χώρας ἐποιήσαντο, τὸν μὲν πρότερον γενέσθαι
γῆς [illegible] φιλίας χθονός,
τὸν δὲ δεύτερον Μεσσήνης
ἀρετῆς ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι.
Τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνίαν ὁρίζειν αὐτοῦ φησιν
[illegible]
Πάμισον εἰς θάλασσαν ἐξορμόμενον
οὐ συγχωρητέον — — οὐκ εὖ δὲ οὐδ' ὅτι τῆς Μεσσηνίας ὁμοίως ἐπιβαλαττίας οὔσης τῇ Λακωνικῇ, φησὶν αὐτὴν
πρόσω ναυτίλοισιν
εἶναι· ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἦλιν εὖ διορίζει,
Πρόσω δὲ βάντι πυταμὸν Ἦλιός ἡ Διὸς
γείτων κάθηται — — —

(453.) 9. Stobæus LV, 1. Polyb. XII, 26, (Vol. III, p. 434 ed. Schweigh.).

Εἰρήνα, βαθύπλουτε καὶ
καλλίστα μακάρων θεῶν,
ζηλός μοι σέβευ, ὡς χρονίζεις.
δεδοικι δέ, μὴ πρὶν πόνοις
ὑπερβίλῃ με γῆρας,
πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν
καὶ καλλιγύρους ἀοιδὰς
φιλοστεφάνους τε κώμους.
ἴδι μοι, πότνια, πῶλιν·
τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶρ' ἀπ' οἴκων
τὰν μαινομέναν τ' ἔριν,
θηκτῷ τερπομέναν σιδάρῳ.

(454.) 10. Sext. Empiric. Pyrrhon. hypoth. III, 24, 230, p. 186, (p. 175 ed. Bekk.) Clem. Alex. Strom. III, 3, § 14, p. 575 P. Anon. Schol. εἰς εἰρεσ. in Walz. Rhet. T. VIII, p. 765. Stobæus CXX, 22. Anton. Meliss. et Max. in edit. Stobæi a, 1609. Serm. CXLV, p. 248, 43, omnes c. lem. Εὐριπίδου sine nomine fabulæ.

Ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

Locum ex Cresphonte petitum esse dicit Cic. Tusc. I, 47, 115.

(455.) 11. Plut. Consol. ad Apollon. 15. (p. 110 D.) Ἡ δὲ Μερόπη λόγους ἀνδρώδεις προφερομένη κινεῖ τὰ θέατρα, λέγουσα τοιαῦτα

Τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν,
οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ'· ἀλλὰ μυρίαι
τῶν αὐτὸν ἐξήντλησαν, ὡς ἐγὼ, βίον.

(456.) 12. Schol. Eurip. Phœn. 162. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ λέγει

— — — — καὶ δὶς ἓπτ' αὐτῆς τέκνα
Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.

(457.) 13. Plut. de esu carn. or. II, c. 5, 3. (p. 998 E.) Σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ Μερόπην, ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτὸν, ὡς φονέα τοῦ υἱοῦ πέλεκυν ἁραμένην καὶ λέγουσαν,

Ὀσιωτέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι
πλαγήν.

(458.) 14. Stobæus XXXI, 15.

Λίδως ἐν ὠφελιμοῖσι γίγνεται, τέκνον.

(459.) 15. Plut. de inimic. utilit. 7, (p. 90 A.) Εἰ γὰρ ἕτεροι πράγμασιν ἀβουλήτοις περιπεσόντες διδάσκονται τὸ χρήσιμον· ὥσπερ ἡ Μερόπη φησὶν,

Λὶ τύχαι δέ μ',
μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα,
σοφὴν ἔθηκαν.

(460.) 16. Gell. N. A. VII, 3. *Recte hoc vitio dat Lucilius poëtæ Euripidæ, quod, quum Polyphontes rex propterea se interfecisse fratrem diceret, quod ipse ante consilium de nece ejus cepisset, Merope fratris uxor hisce eum verbis eluserit:*

Εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φῄς, κτείνειν πόσει,
χρὴ καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν.

(461.) 17. Schol. ad Eurip. Med. 85. τῇ δὲ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν Κρεσφόντῃ κέχρηται οὕτως·

Ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ,
φίλων μισεῖτ' ἐραστὴν τὸν πάλαι νεμεῖν.

(462.) 18. Stobæus XCIV, 3.
Κύριδη τοιαῦτα χρὴ τινα κτᾶσθαι βροτῶν,
ἐφ' οἷσι μέλλει μὴ σοβεῖ ὕστερον στένειν.

ΚΤΗΣΙΑΣ.

(463.) 1. Stobæus LXXIV, 2.
Οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ
[illegible]
πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἔστιν· εἰ δέ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών.

(464.) 2. Stobæus XXIX, 23.
Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρὸν τε μοιχεῦν μὴ θέλειν ναυᾶν.

(465.) 3. Achill. Tat. περὶ σφαίρας in Petavio Uranolog. p. 122, 140.
Δείξας γὰρ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δῆμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἐζύμην.

(466.) 4. Stobæus XCI, 7. Ant. Meliss. et Maxim. in Edit. Stobæi a. 1609. Serm. CXXXV, p. 214, 43.
Ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν
ὡς τῶν ἐγὼ τῶν πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

(467.) 5. Stobæus LXXII, 4.
Γαμεῖτε, νῦν γαμεῖτε, κἄτα θνήσκετε
ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις.

(468.) 6. Stobæus CIX, 7.
Λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινί.
εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς
κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε.
γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε.

(469.) 7. Apollon. Dysc. in Bekk. An. Gr. p. 514, 3. Ἔτι μέντοι φησὶν ὁ Τρύφων, ὡς παρὰ [Εὐριπίδῃ] καὶ ἐτι ἄλλοις ποιηταῖς ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν. ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις
[illegible] χάριν σὴν παῖδας οὐ κατακτενῶ.

(470.) 8. Athen. XIV, p. 640 A. Πολλάκις οὖν, ὡς ἔφην, τῶν τοιούτων ἡμῖν παρατιθεμένων ἐπιδορπισμάτων ἔφη τις τῶν παρόντων
Αἰ δεύτεραί πως φρονιτίδες σοφώτεραι.
τί γὰρ πρόθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μάσχων τε σάρξ τέρεινα χηνεία τε δαὶς,
καὶ πεπτὰ καὶ κροτηρὰ τῆς ξυνδοπέρου
πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως διεδευμένα.
φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις.

(471.) 9. Athen. XI, p. 504 B. καὶ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις
Τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ.

(472.) 10. Athen. III, p. 97 A.
— νόμος δὲ λείβαν' ἐκβάλλειν κυσίν
ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη.

(473.) 11. Schol. Arist. Vesp. 760 ad verba Aristophanis "Λιδῆς διακρινεῖ" adnotat: Ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην· κρινεῖ ταῦτα.

(474.) 12. Etym. M. p. 796, 10. v. φλήναφος. Εὐριπίδης παράγωγον ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας φησὶν ἐν Κρήσσαις
— πρὶν ἂν ἐκφλήναί με καὶ μαθεῖν λόγον.

ΚΡΗΤΕΣ.

Fortassis versus aut integros aut certe parum mutatos e Cretensibus deduxit Aristophanes (Pac. 140) hosce:
τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
ad quem locum schol. adnotat: τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. Quæ si verum est, versus ad Cretenses pertinenant oportet, nam in nulla alia tragœdia, quantum memini, Icari historia tractata fuit.

(475.) 1. Aristoph. Ran. 1398. (1356.)
Ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα,
τὰ τύμπανα λαβόντες ἐπαμύνατε.
Schol. τοὺς Κρῆτας λέγει· ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου.

(476.) 2. Porphyr. de abstin. IV, 19, p. 172 sq. Μικροῦ με παρῆλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, ὃς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφήτας ἀπέχεσθαί φησι διὰ τοῦτον· λέγουσι δὲ οἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς Μίνω
Φοινικογενοῦς παῖ τῆς Τυρίας
τέκνον Εὐρώπας καὶ τοῦ μεγάλου
Ζανός, ἀνάσσων
Κρήτην ἑκατοστολίεθρον,
ἦκω ζαθέων ναίων πεδίων,
οἷς αἰθιγενὴς τιμηθεῖσα δοκοὺς
στεγανὰς παγεῖσι χαλκῷ πελέκει
καὶ ταυροδέτῳ κόλλῃ κραθεὶς'
ἀρκεῖς ἁρμοὺς κυπάρισσος.
ἀγνὸν δὲ βίον τείνομεν, ἐξ οὗ
Διὸς Ἰδαίου μίστης γενύμην,
καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βιότας
τὰς τ' ὠμοφάγους δαῖτας τελέσας,
μητρὶ τ' ὀρεία βᾶδας ἀναςκὼν,
καὶ Κουρήτων
Βάκχος ἐκλήθην ὀσιωθείς.
πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα φεύγω
γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης
οὐ χριμπτόμενος, τὴν τ' ἐμψύχων
ἁμάτων ἐκτὸς πεπλασμένη.

ΔΙΚΥΜΝΙΟΣ.

(477.) 1. Diog. Laert. III, 63. ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ (Πλάτωνι) καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Δικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ 'Ηρακλέους οὕτωσί·
Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ παρατεμόμενον
[illegible]

(478.) 2. Stobæus XXIX, 7.
Πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εἰκλείας πατήρ.

(479.) 3. Steph. Byz. v. Τευθρανία. Λέγεται καὶ Τευθράντιον. Εὐριπίδης Δικυμνίᾳ (sic) Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός.

(480.) 4. Macrob. Saturn. I, 18. *Et ne quis opinetur diversis diis Parnassum montem dicatum, idem Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit:*

Δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἄπολλον εἴλυρε.

(181.) 5. Stobæus Ecl. Phys. Vol. 1, 5, 6, p. 156 ed. Heer.

Τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζιγών.

(182.) 6. Hesych. Ὁμιλέειν, φιλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνεουσιάζειν. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ Μαισσωνῷ. cf. Etym. M. p. 455. Herm. ad Hom. hymn. Merc. 552.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ.

Euripides duas hujus nominis fabulas scripsit, alteram Μελανίππης τῆς σοφῆς, alteram Μελανίππης δεσμώτιδος nomine inscriptam,

I. Μελανίππη ἡ σοφή.

(183.) 1. Plut. Amator. XIII, 4, (p. 756 B,) Ἀκούεις δὲ δήπου τῶν Εὐριπίδην, ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης ἐκείνης

Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ,
μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον [ἐθάρρει (γὰρ), ὡς ἔοικε, τῷ δράματι γεγραμμένῳ πυκνῷ καὶ περιττῶς], ἤλλαξε τὸν στίχον, ὡς νῦν γέγραπται

Priorem versum plenum exhibent Lucian. Jov. trag. 41. (T. II, p. 689 Reitz. T. II, p. 505 ed. Jacobitz.) Athenag. Legat. de Christ. p. 23 ed. Colon. (p. 283 D. ed. Hag. Com.) Justin. Mart. p. 41. (qui locum ex Hecuba citat conjunctum cum Troad. vs. 886.)

Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεύς· οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ
.....

Eundem habet Hermog. περὶ μεθοδ. δεινοτ. in Walz. Rhet. Gr. III, p. 434 B, et dimidio auctiorem præbet Greg. Corinth. comment. in Hermog. (in Reisk. Orat. XIII, p. 919.) in Walz. Rhet. VII, p. 1312 ἐν δὲ τῇ Μελανίππῃ παρεισάγει ταύτην προοι-
.....

Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ἕλλην' ἔτικτε [Αἴολον addendum videtur]

(184.) 2. Clem. Alex. Strom. I, 15. § 73 (p. 361 P). (Cyrill. c. Julian. IV, p. 131 B.) Ἵππῳ δέ ἡ θυγάτηρ τοῦ Κενταύρου (sc. Χείρωνος) συνοικήσασα Λίολῳ ἐδιδάξατο αὐτὸν τὴν φυσικὴν θεωρίαν τὴν πάτριον ἐπιστήμην. μαρτυρεῖ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Ἵππου ὧδέ πως·

ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προὔμαντεύσατο
.....

(185.) 3. Steph. Byz. v. Βοιωτία de Bœoto. Νικοκράτης δέ φησιν, ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς.
— — — καὶ Εὐριπίδης·

Τὸν δ' ἀμφὶ βοῦν μιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν —

(186.) 4. Aristoph. Lys. 1126.

Ἐγὼ γανῆ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι.
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.
τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμοῦσωμαι κακῶς.

(187.) 5. Dion. Hal. Rhet. IX, 11, (l. c. cf. Argum. fab.) Diod. Sic. T. I, c. 7, extr. p. 11. Euseb. Præp. Evang. I, p. 20 D.

Κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα·
ὡς οὐρανὸς τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία·
ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος
.....

γένος τε θνητῶν.

(188.) 6. Stobæus Ecl. Phys. I, 4, 14, p. 108 ed. Heer.

Δοκεῖτε πηδὰν ταδικήματ' εἰς θεοὺς
πτερούσαι, κᾆπειτ' ἐν Διὸς δίκτυα πτυχαῖς
γράψειν τιν' αὐτὰ, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
θνητοῖς δικαίζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
Διὸς γράφοιτος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας
ἐξαρκέσειεν, οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ Δίκη
.....
[Ταῦτας μὲν ἀνθρώποισιν, ὦ γύναι, θεοὶ
τίσεις διδοῦσιν, οὓς ἂν ἐχθαίρωσ', ἐπεὶ
οὔ σφιν πονηρόν ἐστι—]

(189.) 7. Schol. ad Aristot. Ethic. Nicom. V, 1. τοῦτο ἐκ τῆς σοφῆς Μελανίππης· λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ· δικαιοσύνης τὸ χρύσεον πρόσωπον. In altero cod. Paris, est: δικαιοσύνης τηλαυγὲς χρυσοῦν πρόσωπον.

(190.) 8. Dion. Hal. Rhet. VIII, 10, l. c. argum. fab. init.) Melanippæ verba affert: τίς τὰ παιδία ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια, quæ Musgr. sic in metrum troch. redegit:

τίς τὰ παιδί' ἐξέθηκεν εἰς πατρὸς βουφορβία;

Facile autem apparet, hunc locum non esse diversum ab eo, quem paullo post idem Dionys. (IX, 11. cf. argum.) attulit, sed tantummodo ab rhetore pro usu suo paulum immutatum esse. Duplex enim articulus ejusque collocatio orationem pedestrem prodit. Alterum locum: εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία, καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις; versibus sic adstrinxit Valck. Diatr. p. 183.

εἰ δὲ παρθένος
φθαρεῖσα γ' ἐξέθηκεν εἰς ἐπιφθορᾶς,
φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ δράσεις φόνον;

(191.) 9. Aristoph. Thesm. 272.

Ὄμνυμι τοίνυν Αἰθέρ', οἰκησιν Διός.

Schol. adnot. ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. Paullo aliter versum exhibent Scholl. Rav. et Ven. Ran. 100. Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης

Ὄμνυμι δ' ἱρὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός

(192.) 10. Stobæus LXXIV, 6, c. lemm. ἐκ Μελανίππης Εὐρ.

Τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἱ μὲν ἢ παίδων πέρι
ἢ συγγενείας οὔνεκ' οἰκ ἀπώλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἷς δ' οὗτω τἄδικον
πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω,
ὥστ' ἐξίτηλος ἀμετη καθίστατα.

(193.) 11. Eratosth. Catasterism. c. 18. Εὐριπίδης δέ φησι, Μελανίππην (Valck. ad Phœn. 506. rectius ex Hygini loco infra subjecto: ἐν Μελανίππῃ Ἱππῃ) εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου δὲ

ἀπατηθείσαν φθαρῆναι καὶ διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς φυγεῖν εἰς τὰ ὄρη, κἀκεῖ ὠδινούσης αὐτὴν τὸν πατέρα [illegible] πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι μεταμορφωθῆναι καὶ γενέσθαι ἵππον. διὰ γοῦν τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ πατρὸς ὑπ' Ἀρτέμιδος εἰς τὰ ἄστρα τεθῆναι, ὅθεν τῷ Κενταύρῳ οὐχ ὁρατὴ ἐστιν. Χείρων γὰρ λέγεται εἶναι ἐκεῖνος.

II. Μελανίππη δεσμώτις.

(494.) 12. Athen. XII, p. 523 E. Ὠνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμώτιδι (ἡ) Μελανίππη ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος, ὡς δ' [illegible] ἀπὸ πόλεως.

(495.) 13. Stobæus LXXVI, 10.

Ἴστω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν
παίδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο,
τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων.
ᾧ γὰρ θεὸς δίδωσι μὴ φῦναι τέκνα,
οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν.

(496.) 14. Stobæus LXXXVI, 9.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως σκοπεῖν χρεὼν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

(497.) 15. Stobæus CXV, 5, c. lem. Εὐρ. Μελανίππη.

Παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

(498.) 16. Stobæus XXX, 11, auct. Gesn. ex Melanippa.

Ἀργὸς πολίτης κείνος ὡς κακὸς γ' ἀνήρ.

(499.) 17. Stobæus LXXXIII, 3, c. lem. Εὐρ. Μελανίππη.

Ὅστις δ' ἄμικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
σκαιῶν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

(500.) 18. Stobæus CXVI, 7, c. lem. Εὐρ. Μελανίππη.

Τί δ' ἄλλο, φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.

(501.) 19. Stobæus LII, 3, c. lem. Εὐρ. Μελανίππη.

Παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ.

(502.) 20. Stobæus Ecl. Phys. I, 9, 19, p. 232 ed. Heer. c. lem. Εὐρ. Πηνελόπῃ (sic).

Οὐκ ἔστι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·
ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

(503.) 21. Stobæus LXXII, 13, c. lem. Μελανίππη.

Μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
μετὰ σωφροσύνης
[illegible] ἄκακον.

(504.) 22. Schol. Platon. p. 68 Ruhnk. Ἀδώνιδος κήπους· Ἀδώνιδο κῆποι ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἐμνήσθη δὲ αὐτῶν καὶ Εὐριπίδης Μελανίππῃ καὶ ἐνταῦθα Πλάτων.

(505.) 23. Stobæus CXXIV, 16, c. lem. Εὐρ. Μελανίππη.

Τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθηνέναι
καὶ τἀκχυθέντα συλλέγειν ἀλγήματα;

(506.) 24. Stobæus LXII, 38, c. l. Εὐρ. Μελανίππη.

Δούλων γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαβήσεμαι,
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

(507.) 25. Stobæus LXXIII, 10, c. lem. Εὐρ. Μελανίππη.

Πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

(508.) 26. Stobæus LXIX, 19, c. lem. Εὐρ. Μελανίππη.

Ἀλλ' ἔστι γε [illegible] γένος,
αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
αἴσχος γυναιξὶ, καὶ κεκοίνωται φύγου
ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν.

(509.) 27. Athen. XIV, p. 613 D. καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη.

Ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὔνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους. ἐγὼ δέ πως
μισῶ γελοίους, οἵτινες μὲν ἐπὶ σοφῶν
ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα· κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμὸν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς.
οἰκοῦσι δ' οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σώζουσι.

(510.) 28. Orion. Anthologn. V, 3, p. 47 ed. Schneidewin. c. lem. ἐκ Μελανίππης Δεσμώτιδος Εὐριπίδου.

Σὺν τῷ θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν
βουλεύματ' αἰεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον.

(511.) 29. Stobæus LXIX, 11, c. lem. Εὐρ. Μελανίππῃ.

Τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται
γυναικὸς, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἶς ὑπερβολὴν
πέφυκ' ἄμεινον, διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

(512.) 30. Script. vit. Eurip., quam Rossiuolus in Diariis Erudit. Gall. (m. Aprili a. 1832) e codice quodam Euripidis edidit, hæc verba exhibet, quæ nuper iterarunt God. Hermannus in Opusc. V, p. 202 sq. et Welckerus in Nov. Mus. Rhenan. (1834) I, 2, p. 297 sq. Λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους, οὓς ἐποίει εἰς αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφορίοις ἐπέστησαν αὐτῷ, βουλόμεναι ἀνελεῖν, ἐφείσαντο δὲ αὐτοῦ, πρῶτον μὲν διὰ αἰτίας (αἳ τὰς Attice Herm.) Μοίσας, ἔπειτα διὰ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐταῖς (leg. αὐτὰς) κακῶς ἐρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Με[illegible]

Μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
ᾤκιλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει·
αἱ δ' εἰσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω.

(513.) 31. Stobæus LXX, 4, c. lem. Εὐρ. Μελανίππῃ.

Ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους,
ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν.
τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν
δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοἰκέτ' ἐστ' ἐλεύθερος.
πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων
ἀνόητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ ῥᾴδιαι.

(514.) 32. Stobæus LXX, 1, c. lem. Εὐρ. Μελανίππῃ.

Γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
μάτην νοσοῦσιν· ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει
μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους.

(515.) 33. Stobæus XCIV, 1, c. lemm. Εὐρ. Μελ[illegible]

Ὦ τέκνον, ἀνδρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
ὁ μερὸς εἰκρὶς ἐγένετ', οἷς δ' ὄγκος κακόν.

(516.) 34. Erotian. v. 'Αλάστορες. p. 62. Βακχεῖος μὲν ἐν πρώτῳ φοιτὰς φησὶν ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μελα[illegible]

Ἴσως ἀλάστορας οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.

(517.) 35. Stobæus CVIII, 24, c. lem. Εὐρ. Μελανίππῃ. Plut. consol. ad Apollon. 29, (p. 116 F,) c. solo nomine Euripidis.

Τὰ προσπεσόντα δ' ὄστις εὖ φέρει βροτῶν,
ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖ.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

(518.) 1. Demetr. Phaler. de elocut. 58, (in Walz. Rhet. Gr. T. IX, p. 32.) Gregor. Corinth. in Walz. Rhet. Gr. T. VII, p. 1214. Lucian. Conviv. 25. (T. III, p. 436. R. T. III, p. 498 sq. Jacob.) Schol. Aristot. Rhet. III, 9, 4.

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς
ἐν ἀντιπύργοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα.
Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας,
Πορθάονος παῖς, ὃς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ,
Λήδαν [illegible] θυγατέρ' ἐκ παρθένου.

(519.) 2. Pseudo-Plutarch. Parallel. 26 (p. 312 A.) Ἄρης Ἀλθαίᾳ συνῆλθε καὶ Μελέαγρον ποιήσας—ὡς Εὐριπίδης Μελεάγρῳ. Locus depravatus est, quem sic Matthiæus restituit :—συνῆλθε καὶ Μελέαγρον ἐγέννησε (vel ἐτέκνωσε) ὡς Εὐρ. ἐν Μελεάγρῳ ἐποίησεν.

(520.) 3. Aristoph. Ran. 1269. (1240)

Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θέων ἀπαρχὰς—

ubi schol. adnotat : ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἰκανὰ τῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος "Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίας χθονός." τὸ δὲ λείπον τοῦ στίχου "οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι."

(521.) 4. Aristoph. Ran. 1349 (1314) sq.

[illegible]
ἱστάτονα πηνίσματα
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας, κ.τ.λ. 1350

Schol. adscribit :—τὸ δὲ κέρκιδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.—(schol. Venet. ad 1351 : καὶ ταῦτα Εὐριπίδου· ἔστι δὲ ἀσυνάρτητα.

(522.) 5. Stobæus LXXV, 2.

Καὶ κτῆμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
πλούτου δὲ κρείσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ,
παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δῶμασι
καλὸν τὸ θησαύρισμα, τοῖς τεκοῦσί τε
[illegible]

(523.) 6. Stobæus LXXII, 12.

Ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις
χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,
ἐσθλοῦν δ' ἀπ' ἀμθυῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.

(524.) 7. Stobæus LXXXVII, 5.

Μόνον δ' ἂν αὐτὰ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις,
γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δέ τις
κἂν ἐκ πονηρῶν σωμάτων γένοιτο παῖς.

(525.) 8. Etym. M. v. Μελέαγρος p. 576, 30. ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης·

Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν.

(526.) 9. Stobæus LXIV, 10.

Ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη,
τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησιν σωφρονεῖν.

(527.) 10. Stobæus LXXIV, 12.

Ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν
ἐσθλήν· ἐξιοῦσι δ' ἄξιον τοὺς μοχθηρούς.

(528.) 11. Stobæus LXXIII, 29.

Εἰ κερκίδων μὲν ἀνδρὶ μέλοι πόνος,
γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί;
ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτώκοτες
κεἰνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν, οὔθ' ἡμεῖς ἔτι.

(529.) 12. Stobæus LXX, 6.

Εἰ δ' εἰς γάμους ἕλθοιμ', ὁ μὴ τύχοι ποτέ,
τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ
βελτίου' ἂν τέκνοιμι δώμασιν τέκνα.
ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ
σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες.

(530.) 13. Stobæus LXXIII, 31.

Μισῶ γυναῖκας, ἐκ πασῶν δὲ σὲ [πλέον],
ἥτις πονηρὰ τἄρ' ἔχουσ' εὖ λέγεις.

(531.) 14. Macrob. Saturn. V, 18. *Morem Ætolis fuisse uno tantummodo pede calceato in bellum ire ostendit clarissimus scriptor Euripides, in cujus tragœdia, quæ Meleager inscribitur, nuntius inducitur describens, quo quisque habitu fuerit ex ducibus, qui ad aprum capiendum convenerant; in eo hi versus sunt:*

Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι
πρόσθημα θηρὸς, βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα,
Σαλαμίνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐδαίμονα.
Κύπριδος δὲ μίσημ', Ἄρκὰς Ἀταλάντη, κύνας
καὶ τόξ' ἔχουσα· πελέκεως δὲ δίστομον
γόννυν ἕπαλλ' Ἄγκαιος· οἱ δὲ Θεστίου
κόροι τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς,
τὸν δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ
ἔχοιεν, οἳ δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.

(532.) 15. Aristid. Rhet. in Walz. Rhet. Gr. T. IX, p. 404. Hermog. p. 564. Schol. Aristot. Rhet. III, 9, omnes sine nom. fab. Eustath. in Il. *i*, p. 753 sine nom. auctoris et fab.

Ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὴν σὴν ἐμέ.

(533.) 16. Stobæus LXXII, 3.

Ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν,
καὶ δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις.

(534.) 17. Orion. Anthologm. VII, 1, p. 50 ed. Schneidew.

Τὸ τ.. κράτιστον. κἂν γυνὴ κράτι.. ᾖ,
τοῦτ' ἔστ' ἀρετή· τὸ δὲ ὄνομ' οὐδὲν διαφέρει.

Sic Orio, unde Schneidewinus elicuit:

Τό τοι κράτιστον, κἂν γυνὴ κράτιστον ᾖ,
τοῦτ' ἔστιν ἀρετή· τὸ δὲ ὄνομ' οὐδὲν διαφέρει.

(535.) 18. Stobæus VIII, 3.

Διελοῦ γὰρ ἀνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμὸν, ἀλλ' ἅπεισι, κἂν παρῶσ' ὅμως.

(536.) 19. Aristoph. Ran. 1449. (1402.)

συνηκμάκαμεν τ' ἔλυσε δ' ξυζὺ ξίλον.

ubi schol. adnotat: τὸ δὲ σιδηροβριθὲς ἐκ Μελεάγρου
[illegible].

(537.) 20. Stobæus XCVIII, 4. CXXI, 25.
Τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανὼν δὲ πὰς ἀνὴρ
γῆ καὶ σκιᾷ· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.

(538.) 21. Hesych. Ἀντήλιοι θεοί, οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ. Cf. fgm. XIX init. fin.

(539.) 22. Stobæus CXIX, 9.
Τερπνὸν τὸ φῶς μοι, τὸ δ' ὑπὸ γῆν Ἅιδου σκότος
οὐ· εἰς ὄνειρον οὐδεὶς ἀνθρώπους μολεῖν.
ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικὴδ' ὅμως
ἀπέπτυσ' αὐτό, κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν.

(540.) 23. Etym. M. v. φῷ. p. 803, 46. Φῷ ἀντὶ τοῦ φωτὶ σὺν τῷ ι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ·
Τὸ μὲν * ἐν φῷ, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν.

(541.) 24. Suid. v. νῦν δή. Phot. p. 223.
Ὁρᾷς σὺ νὺν δή μ' ὡς ἐπράπνας, τύχη.

(542.) 25. Stobæus CV, 46.
Φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάγα στρέφει θεός.

(543.) 26. Schol. Pind. Nem. X, 12. Τυδεὺς —— ἀπεγείσατο τῶν Μελανιππείων κρεῶν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Μελεάγρῳ φησίν·
Εἶτ' ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται
κρεῶν ἐγεύσω γίγαντι Μελανίππου σπάσας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

(544.) 1. Æl. H. An. XII, 7. Erotian. v. ὑπέλλει p. 378 de Sphinge Euripidem dixisse tradunt:
Οἰδὰν δ' ἵπιλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν
καθέζετ'.

(545.) 2. Schol. Eur. Phœn. 61. ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ Λαΐου θεράποντες ἐτύθλωσαν αὐτόν·
Ἡμεῖς δὲ Πολίβου παῖδ' ἐρίσαντες πέδῳ
ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

(546.) 3. Stobæus CIX, 6.
Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αἰτοῦ τύχας
εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

(547.) 4. Stobæus Ecl. Phys. I, 4, 3, p. 104 ed. Heer.
Ὁρῶ γὰρ χρόνῳ
δίκην πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς.

(548.) 5. Stobæus Floril. LXVII, 1.
Μεγάλη τιρανὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφοράν εἶναι λέγω
τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων,
ἁλόχου τε κεδνῆς· ὡς μόνων τῶν χρημάτων
ἡ κρείσσων ἐστὶ τἀνδρὶ, σώφρον' ἣν λάβῃ.

(549.) 6. Stobæus LXVI, 1.
Νοῦν χρὴ θεάσασθαι· τί τῆς εὐμορφίας
ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ.

(550.) 7. Stobæus Ecl. Phys. I, 10, 2, p. 270 ed. Heer.
Ἑνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή·
οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν.

Hos versus apud Stobæum duo alii subsequuntur:
ὁ δ' εἰς τὸ σώφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρως
ξυλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὧν εἴην ἐγώ.

(551.) 8. Stobæus Floril. LXIX, 18.
Πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή,
ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοία τὸν ξυνόντ' ὑπερμῤῥονεῖ.

(552.) 9. Stobæus CXI, 5.
Ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις μείζων βροτοῖς
φανείσα, μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

(553.) 10. Stobæus XXXVIII, 9.
Φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν.

(554.) 11. Stobæus CV, 44.
Πολλάς γ' ὁ δαίμων τοὺ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε τῆς τύχης.

(555.) 12. Stobæus CV, 45.
Ἀλλ' ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

(556.) 13. Stobæus VII, 10.
Πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
συνετὸν ἄτολμον, ἢ θρασὺν τε κἀμαθῆ.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιὸν, ἀλλ' ἀμύνεται,
τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργὸν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

(557.) 14. Stobæus LXXIII, 28. Clem. Alex. Strom. IV, 8, § 64, (p. 592 P) sine nom. fab.
Πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος,
κἂν ὁ κάκιστος
γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

(558.) 15. Stobæus LXXIII, 5.
Ἄλλως δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

(559.) 16. Stobæus I, 3. Orion. Anthologn. (farrag. Euripid. 20. post tit. VIII) p. 57 ed. Schneidew. fabulæ titulo omisso.
Οὗτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσὸς ἐστὶν· ἀλλὰ χάρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ᾗ χρῆσθαι χρεών.

(560.) 17. Hesych. Ἀναρθρος· ἄτονος, ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰδίποδι.

Ad hanc fabulam præterea referunt
Grotius in Exc. p. 394, et in not. Ms. ad Stobæi, Ecl. p. 118 (ap. Gaisf. in Flor. V, 8.) versus:
Εἰμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβὰς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς.
qui sine lemmate leguntur in Floril. l. c. et apud Plut. de aud. poet. p. 23 E, (ubi γὰρ pro δὲ) ad quem locum cf. Wyttenbach.

G. Hermannus suffragante Welekero p. 1328, adnot. versum apud Sueton. Neron. 46 extantem. Ibi enim est: "*Observatum etiam fuerat, novissimam fabulam cantasse eum* (sc. Neronem) *publice Œdipum exsulem, atque in hoc desisse versu:*
οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος, πατήρ.
Meinekius (in Bergkii et Cæsaris Diar. Antiq. 1843, p. 289,) denique versum, qui sine auctoris et fabulæ nomine a Plut. Apophthegm. Cicer. 12 (p. 205 C.) citatur
Φοίβου ποτ' οὐκ ἐῶντος ἔσπειρεν τέκνα.

ΟΙΝΕΥΣ.

(561.) 1. Schol. Aristot. Rhet. III, 16.
Ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον
Καλυδῶνος, ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν

Τιθεὶς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμὸς
ὤρσησεν Ἄργος, παῖδα δ' Ἀδμήτου λαβὼν
[illegible]

(362.) 2. Erotian. v. τιμωρέουσα. p. 362. Τιμωρέουσα, βοηθοῦσα, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἴῃ (sic) φησίν·
Ἐγὼ δὲ πατρὸς αἵμ' ἐτιμωρησάμην
σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὁλωλότων.

(363.) 3. Athen. XV, 3, p. 666 C. Κύτταθος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἄθλον πρὸς τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως·
Πλάτεος δ' ἐξάλλαι βάκχαι τεθρίωσαι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
[illegible]

(364.) 4. Philostrat. Heroic. p. 663 Olear. (p. 12 Boiss.) Νυνὶ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ· οἰκεῖα γεωργεῖς ταῦτα, ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα; ubi schol. ap. Boisson. τὶς τρίφει τὸν Οἰνέα τρέφοντα αὐτόν. Hinc. Matth. versum elicuit:

σὺ δὴ τρέφοντά νιν τρέφεις — —;

Welckerus:

σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον (νὺν) τρέφεις —;

Mihi autem Philostratus locum ad finem suum accommodasse, Euripides vero scripsisse videtur:

— — σὺ δὲ θρέψαντα τοῦτον (νὺν) τρέφεις;

(365.) 5. Stobæus CVI, 3.

Ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην
[illegible]

(366.) 6. Schol. Arist. Ran. 72. οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν· Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως·

σὺ δ' ὄδ' ἥρμοσ ἐυμμάχων ἀπόλλυσαι;
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

(367.) 7. Stobæus CXIII, 1.

Σχολὴ μὲν οὐχί· τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπτὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν.

(368.) 8. Clem. Alex. Strom. VI, 1, § 7, p. 739 P.

ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις.

(369.) 9. Stobæus LXXV, 3.

Ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων·
κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

(370.) 10. Suid. v. Ἡρακλείαν λίθον. τινὲς τὴν Μαγνησίαν ἀπέδοσαν διὰ τὸ τὴν Ἡράκλειαν τῆς Μαγνησίας εἶναι. οἱ δὲ ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλειωτις, ἡ δὲ Μαγνῆτις ἀργύρῳ ὁμοία ἐστὶν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ· τὰς βροτῶν γνώμας σκοπῶν, ὥστε Μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν. οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς Μαγνήτιδος λίθου τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἑλκεσθαι, πλανωμένων ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ. Hunc locum respexit Plato in Ione p. 533 D. ἔστι γὰρ τοῦτο τέχνη μὲν οὐκ ἐν παρὰ σοὶ περὶ Ὁμήρου εὖ λέγειν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, θεία δὲ δύναμις, ἥ σε κινεῖ ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ δὴ πολλοὶ Ἡρακλειαν. καὶ γὰρ αὕτη ἡ λίθος οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὥστ' αὖ δύνασθαι ταὐτὸν τοῦτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ λίθος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους, ὥστ' ἐνίοτε ἁρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρίων καὶ δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται, κ.τ.λ. cf. Plat. Tim. p. 80 C. Lucret. VI, v. 906 sq.

(371.) 11. Hesych. v. Ἀκρίζων· ἄκροις ποσὶν ἑστὼς, μετεω. Τραγικὸς Οἰνεῖ.

(372.) 12. Aristoph. Acharn. 471.

καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
ὄχληρος οὖν δοκῶν γε κοιρώνους στυγεῖν,

ad quem locum Schol. adnotat: τοῦτο πεπαρῴδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ.

(373.) 1. Stobæus LXXVI, 2.

Ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν,
εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρπὸν σθαι βίον.
ὁρῶ γὰρ, οἷς μὲν οὐκ ἔβυσαν, ἀθλίους,
ὅσοισι δ' εἰσὶν, οὐδὲν εἰτυχεστέρους.
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
κἂν αἰ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα·
λυποῦσι τὸν φύσαντα, μὴ πάθωσί τι.

(374.) 2. Stobæus LVIII, 5.

Ὁ πλείστα πράσσων πλείσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

(375.) 3. Orion. Anthologn. V, 5, p. 47 ed. Schneidew.

Ἐγὼ μέν, εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν
πίπτοντας, εἶναι φημι δαιμόνων γένος.

(376.) 4. Stobæus XCIX, 8.

Ἐν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τόδε,
φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως.
χοὐτὸς γ' ἀνὴρ ἄριστος, αἳ τε συμφοραὶ
ἧσσον δάκνουσιν· ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχανῶς ἔχει.

(377.) 5. Stobæus CXVI, 5.

Ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον
εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς.
μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους.

(378.) 6. Stobæus CXXII, 8.

Ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ
θνητοῖς, ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί.
ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἕλυσε τοὺς ἄγαν πόνους.

(379.) 7. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 18, p. 746 P. Εὐριπίδου ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος· τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

(380.) 1. Strabo X, p. 720 C. Alm. Τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τῶν Διόνυσον ἀποδειχθέντων ἱερῶν νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ (vs. 124 sq.) — — καὶ ἐν Παλαμήδει φησὶν ὁ χορός· οὐ σὺν Διονύσῳ κωμῶν, ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ τυμπάνων ἰάχοις. Quæ Musgr. et post

cum Meinek. (in Bergkii et Cassaris Diar. Antiqu. 1843, p. 289,) haud improbabiliter sic in versus redegit:

Οὐ σὺν Διονύσῳ
κωμῶν, ὃς ἀεὶ Ἴδαν
τέμπεται σὺν μητρὶ φίλᾳ
τυμπάνων (ἐπ᾽) ἰάκχοις.

(581.) 2. Stobæus LXXXI, 7.

Τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ᾽ ὠφέλησα μόνος
ἄθυρα καὶ φωνοῦντα, συλλαβάς τε θεὶς
ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ᾽ εἰδέναι,
ὥστ᾽ οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς
τἀκεῖ κατ᾽ οἴκους πάντ᾽ ἐπίστασθαι καλῶς,
παισίν τ᾽ ἀποθήσκοντα χρημάτων μέτρον
γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαζοῦντα δ᾽ εἰδέναι.
ἃ δ᾽ εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακά,
δέλτος διαιρεῖ, κοὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν.

Cum hoc loco conjungit God. Hermannus versus quosdam, qui apud Stobæum, Ecl. Phys. I, 2, p. 4 ed. Heer. Æschyleis versibus e Prometheo (454.) citatis sine auctoris et fabulæ nomine subjecti leguntur, quique in neminem, nisi in Palamedem, quadrant:

Ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διώκησ᾽ ὅστα πρὶν πεφυρμένον
θηρσὶν θ᾽ ὁμοῦ· πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
[illegible]

(582.) 3. Harpocrat. v. Διεκωδώνισε. Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ παραπρεσβείας ἀντὶ τοῦ διεσπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἦτοι ἀπὸ τῶν περιπολούντων σὺν κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακὰς, Εὐριπίδης Παλαμήδει, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τὰς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος.

583.) 4. Joan. Damasc. in Stobæi Append. Flor. ed. Gaisf. vol. IV, p. 11. Orion. Anthologm. I, 6. p. 41, ed. Schneidew.

Ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ᾽ ἔργ᾽, ἐφ᾽ οἷς λέγει,
αἴσχρ᾽ ἐστὶν αὐτοῦ, τοῦτον οὐκ αἰνῶ ποτέ.

(584.) 5. Schol. ad Il. Β′, 353 (e cod. Leidensi primum editus a Valck. ad Phœn. 292 editus): ἀστράπτων· ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηται (τέθει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα) ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει·

Λάϊε, πάλαι δή σ᾽ ἐξερωτῆσαι θέλων
[illegible]
cf. et Eustath. ad Il. Β′, p. 179 (p. 236, 29.)

(585.) 6. Stobæus XCI, 24.

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μορφὴν ἔχουσι· συντρέχει δ᾽ εἰς ἓν τόδε.
τοίνων δὲ πάντες, οἵ τε μουσικῆς φίλοι,
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ
μοχθοῦσιν· ὃς δ᾽ ἂν πλεῖστ᾽ ἔχῃ, σοφώτατος.

(586.) 7. Stobæus LIV, 8.

Στρατηλάται τἂν μύριοι γενοίμεθα,
σοφὸς δ᾽ ἂν εἷς τις ἢ δύ᾽ ἐν μακρῷ χρόνῳ.

(587.) 8. Poll. Onom. X, 145. Καὶ Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμῆδει λέγει κώπην χρυσόκολλον.

(588.) 9. Stobæus IX, 13.

Εἴ τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ, τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

(589.) 10. Philostrat. Heroic. X, 12, p. 718, Olear. (p. 168 ed. Boiss.) Ὅθεν καὶ τὸν θρῆνον τὸν παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὅπότε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν,

Ἐκάνετ᾽ ἐκάνετε, τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσᾶν.

(590.) 11. Hesych. v. Ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδῃ (sic) καὶ Σκίρωνι.

Valck. ad Phœn. 1331 ad Palamedem sine causa rettulit etiam versus, quos ut Euripideos (post Archel. fgm. XXXII, et inc. fab. fgm. LX.) citat Plut. de aud. poet. 5, (p. 20 D.)

[illegible]
ἄμεινον· οὐδεὶς κάματος εἰσπρᾶξαι θεούς.

Sed haud dubie e libris MSS. ed. Duebnerus pro eo, quod vulgo legebatur, edidit: τί δῆτα δεῖ σε κάμνειν; κατθανεῖν ἄμεινον· κ.τ.λ. Versus sic correctos dedit Grotius in edit. libri Plutarchei Stobæo præfixa p. 20 sq. et in Exc. p. 429 et 467.

Α. Τί δεῖ θεοὺς σέ; ζῆν σε κατθανούμενον;
Β. Ἄμεινον· οὐδεὶς κάματος εἰσπρᾶξαι θεούς.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ.

(591.) 1. Plut. de amic. multit. c. 7, (p. 96 C.) Ὡς γὰρ τὸν Κρίοντα τῆς ὑν ατρὸς οὐδὲν ὁ χρυσὸς οὐδὲ ὁ πλοῦτος ὠφελεῖ, τὸ δὲ πῦρ ἀναφθὲν αἰφνιδίως προσδραμόντα καὶ περιπτύξαντα κατέκαυσε καὶ συναπώλεσεν· οὕτως ἔνιοι τῶν φίλων οὐδὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχούντων συναπόλλυνται δυστυχοῦσι· καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ καὶ δεδεμένῳ

Πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἕζευται πόδας.

(592.) 2. Stobæus CXXI, 24, c. lemm. Εὐριπίδου Πειρίθου.

Οἰκοῦν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ᾽, ἢ ζῆν κακῶς.

(593.) 3. Clem. Alex. Strom. V, 14, § 115, (p. 717 P.) ἐν δὲ τῷ Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς (sc. Εὐριπίδης) καὶ τάδε τραγῳδεῖ·

σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
[illegible]
ὃν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ᾽ ὀρφναία
νὺξ, αἰολόχρως ἄκριτός τ᾽ ἀστρων
[illegible]

(594.) 4. Clem. Alex. Strom. V, 6, § 37, (p. 667 P.) Περὶ τούτων (sc. τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ τοῦ κατ᾽ αὐτὸν φερομένου χρόνου) οἶμαι καὶ ἡ τραγῳδία [illegible]

ἀκάμας τε χρόνος περί γ᾽ ἀενάῳ
ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
αὐτὸς ἑαυτὸν, διδύμοι τ᾽ ἄρκτοι
[illegible]
τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.

(595.) 5. Greg. Corinth. Comm. ad Hermog. in Reisk. Orat. Gr. T. VIII, p. 948, (in Walz. Rhet. Gr. T. VII, p. 1312.) Ἐν μὲν τῷ Πειρίθῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν ᾅδου καταβὰς κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως, καὶ ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος, ὅστις ἐστὶ, καὶ ἀποκρινόμενος·

Ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφην Διός.
ἐλθ' γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνῇ πρὸς λέχος
Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
ἦκω δὲ δεῦρο πρὸς Θεσπιὰν Εὐρυσθέως.

(596.) 6. Athen. XI, p. 496 B. Πλημοχόη· σκεῦος κεραμεοῦν ξεμπεκῶδες ἐδραῖον ἡσυχῇ, ὃ κοτυλίσκον ἔνιοι προσαγορεύουσιν, ὡς φησι Πάμφιλος. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἕλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ᾗ δὲ πλημοχόας πληρώσαντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς, τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν· μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθουν γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης, λέγων οὕτως·

Ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εἰσφήμους προχέωμεν.

(597.) 7. Stobæus Ecl. Eth. II, 7. Vol. II, p. 336 ed. Heer. c. lemm. Εὐριπίδου Πειρίθου·

Ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
ἔρριψεν, ὥστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

(598.) 8. Stobæus Floril. XXXVII, 15. c. lemm. Πειρίθου, (sine auctoris nomine.):

Τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου.
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
ῥήτωρ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις τορευτὸν πολλοὶ τεκμήσεται.

ΠΕΛΙΑΔΕΣ.

(599.) 1, 2. Eurip. Med. 688.

Τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

ad quem locum Schol. adnotat: σεσημείωται ὁ στίχος, ὅτι καὶ ἐν Πελιάσιν ἐστὶν, ὧν ἡ ἀρχή·

Μήδεια, πρὸς μὲν δῶμασιν τυραννικοῖς—

Ita ex correctione Valck. Diatr. p. 200 legitur pro vulg. πολιάσι—ἄρχει μήδεια—δώμασι. Haud dubie Welck. recte prologum Medeæ tribuit et ad eundem refert versum, quem sine auctoris et fabulæ nomine citat Chœrobosc. ad Theodos. apud Bekk. An. Gr. p. 1309 b. (a Bekkero etiam p. 1447 Euripidi vindicatum):

Αἴσωνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος.

(600.) 3. Orion. Anthologn. (farrag. Eurip. nr. 5. post tit. VIII.) p. 55 ed. Schneidew. *Stob.* Ecl. Ethic. II, p. 336 ed. Heer.

Οὐκ ἔστι τὸ θεῖον ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πυλλὴν ἔχει.

(601.) 4. Stobæus Floril. III, 22. Schol. Pind. Pyth. II, 173.

Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

(602.) 5. Stobæus XLIX, 7.

Τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς,
τυγχάνειν [illegible] ἂν ἀδικεῖσθαι πέρα.
φίλους τε πορίζειν καὶ κατακτᾶνεῖν χρεών·
πλείστοι φῶτες πράσσεσθ', μὴ δράσωσί τι.

(603.) 6. Stobæus LXXIV, 26.

Λίνῶ· διδάξαι σ', ὦ τέκνον, σὲ βούλομαι.
ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,
ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν.
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς λαΐνων εἰγενοῖς πέσῃς,
. . . . . .
τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν.

(604.) 7. Stobæus XCII, 4.

Ὀρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

(605.) 8. Æl. Hist. An. VII, 47. τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔγγονα ὄβριτα καλεῖται· καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς.

(606.) 9. Joan. Damasc. in Gaisf. Append. ad Stobæum vol. IV. p. 12, Εὐριπίδου Πελιάσι·

Φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.

(607.) 10. Ibid. p. 20, et p. 33.

Ὁ γὰρ ξυνὼν, κακὸς μὲν ἦν τύχῃ γεγὼς,
τοιοῦσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται,
χρηστοὺς δ' ὁ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας
ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε.

(608.) 11. Ibid. p. 31.

Ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων·
ὅταν δὲ πράξω' εὖ, διωθοῦνται χάριν,
αὐτοὶ δὲ' αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι.

(609.) 12. Hesych. Ἀρταμεῖν, κατακόπτειν. Εὐριπίδης Πολιάσιν. (sic). Idem Ἀντεμμάσασθαι, ἀνταποδοῦναι, ἐπιπλῆξαι. Εὐριπίδης Πολιάσιν.

(610.) 13. Lexic. Sangermann. in Bekk. An. Gr. p. 95, 23. Εὐστόχως. Εὐριπίδης Πελιάσιν.

(611.) 14. Ibid. p. 106, 27. Λύσιμον θηλυκῶς λέγει Εὐριπίδης Πελιάσιν.

(612.) 15. Schol. Plat. p. 137 Ruhnk. Κατηβολῆ, τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένῳ καὶ Πελιάσι.

Vide et Elms. ad Eur. Me. 1019, 20.

ΠΗΛΕΥΣ.

(613.) 1. Aristoph. Nub. 1153.

Βοάσομαι πάρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν.

ubi Schol. παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου (Σοφοκλέους. cod. Ven., in quo tamen reliqua desunt.) ἐπιφέρει γάρ

ἰὼ, πύλαισιν ἥ τις ἐν δόμοις.

(614.) 2. Stobæus Ecl. Phys. I, 6, 10, p. 170 ed. Heer.

Κλύετ' ὦ Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ
θρόνον ἀγχόταται θεῶν ἑζόμεναι.

(615.) 3. Stobæus XC, 7.

Οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτο σκότος,
οὐ δῶμα γαίας κλειστὸν, ἔνθα τὴν φύσιν
ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν * εἶη σοφός.

(616.) 4. Stobæus XCIII, 10.

Τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾴον, ἢ γράφει, θεός.

(617.) 5. Stobæus CXV, 6.

Τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
ἀσφαλέστερόν ἐστι κἀπιμελέστερον,
ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

(618.) 6. Jo. Laurent. Lyd. de magistr. III, 25, p. 192:

— — τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λύγῳ
δακρύων δυναίμην χωρὶς — —

ΠΛΕΙΣΘΕΝΙΣ.

(619.) 1. Schol. Ven. Hom. Il. δ'. 319.

Οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα πολεμίων γε μήν.

(620.) 2. Stobæus XLVIII, 1.

Δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος,
μήτ' αὖ κακώσῃς, πλοῦτον ἔντιμον τιθείς·
μηδ' ἄνδρα δῆμο πιστὸν ἐκβάλῃς ποτέ,
μηδ' αὖξε καιρῷ μείζον· οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μὴ σοι τύραννος λαμπρὸν ἐξ αὐτοῦ φανῇ.
κώλυε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον
πόλει γὰρ εἴτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

(621.) 3. Stobæus XCIII, 17.

Ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἰ βάρος φέρειν.
πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
ἔνεισ'· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.

Huic fragmento in edit. Gesn. versus præcedit (XCIII, 16):

πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν.

cum lemmate Εὐρ. Πλεισθένει.

(622.) 4. Ammon. v. βωμός. Παρὰ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα· ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει:

Μηλοσφαγεῖτε βαιὰ πεσὼν ἐπ' ἐσχάραις.

(623.) 5. Steph. Byz. v. Ἄργος· λέγεται δὲ καὶ Ἄργας — — Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει·

ἐγὼ δὲ Σαρδιανὸς, οὐ γὰρ οὐκέτ' Ἄργολας.

(624.) 6. Athen. XV, p. 668 B. — — τῶν ἐρωμένων ἐμίμηντο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσμάζους. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ Ἀφροδισίαν εἶρηκε τὴν λάταγα "ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις." καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει·

Πολὺς δὲ κοσσάλων ἀραγμὸς
[illegible]
ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν.

(625.) 7. Schol. Tzetz. Hist. XII, 341, in Welckeri et Naekii Mus. Rhenan. Philol. 1835. p. 26, et in Cram. Anecd. Gr. Oxon. Vol. III. p. 378, 18. — — ληροῦσιν οἷς ἐπείσθην ἐν τούτοις. Εὐριπίδης γὰρ μέμηται διφθέρων, λέγων ἐν Πλεισθένει·

εἰσὶν γάρ, εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς
πολλῶν γέμουσαι λοξίου γηρυμάτων.

(626.) 8. Lex. Sangerm. in Bekk. An. p. 107, 10. Μόμφον· τὴν μέμψιν. Εὐριπίδης Πλεισθένει.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ.

(627.) 1. Stobæus CXVI, 2, c. lem. Εὐριπίδης Γλαύκῳ.

Φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους·
γίγνονται δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον.
μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

(628.) 2. Stobæus III, 20.

Ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν,
οἵτος σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον.

(629.) 3. Stobæus XCV, 7.

Πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλὰ μὴ δοκεῖς ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαιλότης ἑνιστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δύστυχές.

(630.) 4. Stobæus LXI, 4.

Οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
τῆς φαιλότητος· τοιγὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
ἅπασι κεῖσθαι δυστυχές, οὐκ εὐτυχές.

(631.) 5. Schol. ad Hermog. περὶ ἰδεῶν in Walz. Rhet. Gr. III, p. 327, (p. 416 ed. Laur. II, p. 254 ed. Sturm.) ad verba rhetoris (ad vs. 5 allata) τὸ Εὐριπίδου ἐν Πολυείδῳ adnotat: οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυίδου ῥήματα·

Ἔα ἔα.
Ὀρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρου
[illegible]
εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἕπτατο
ὁ κίμαξ· οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν
τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι.
νῦν δ' ἐκλιπὰν ἥδη τε καὶ νόμον βίου
δεῦρ' ἕπταται· οὔκουν ἔτ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν.

(632.) 6. Stobæus XXII, 1, c. lemm. Εὐριπίδης Γλαύκῳ·

Βαρὺ τὸ φόρτμ' οἵησιν ἀνθρώπου κακοῦ·
ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
φίλοις τ' ἄμεικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

(633.) 7. Stobæus XLV, 3, c. lemm. Εὐριπίδης Γλαύκῳ.

Ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς,
νοσεῖν τίθηση τῶν ἀμειν όνων φρένας,
παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

(634.) 8. Sext. Empir. Pyrrhon. Hypotyp. III, 229, p. 185, (p. 175, ed. Bekk.) Diog. Laert. IX, 73, Schol. Plat. p. 119 Ruhnk.

Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται.

(635.) 9. Eratosth. epist. de cubi duplicatione in Eutocii comment. in Archim. de sphæra et cyl. p. 20. Τῶν ἀρχαίων τινὰ τραγῳδοποιὸν φασὶν εἰσαγαγεῖν τὸν Μίνω τῷ Γλαύκῳ κατασκευάζοντα τάφον· πυθόμενον δὲ, ὅτι πανταχοῦ ἑκατόμπεδος εἴη, εἰπεῖν·

Μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου.
διπλάσιος ἔστω· τοῦ κύβου δὲ μὴ σφαλῆς.

(636.) 10. Plut. non posse suav. viv. sec. Epic. XXVI, 3, (p. 1104 D.) Ἐκ δὲ τούτου παρατροπῆς γενομένης, καὶ ὕπλα καὶ σκεῦη καὶ ἱμάτια τοῖς τεθνηκόσι, καὶ ὡς Μίνως τῷ Γλαύκῳ

[illegible]
αὐλοὺς θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ
συνθάπτοιτες, ἡδιον ἔχουσι.

(637.) 11. Schol. Ven. ad Hom. Il. κ'. 56, et Schol. Paris. ad h. l. (in Cram. Anecd. Gr. Paris. Vol. III, p. 78, 56, et p. 284, 17.) τὸ τέλος ἐξαχῶς, τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα, τὸ τῶν πραγμάτων πέρας, καὶ τῆς πόλεως τὴν πρόσοδον, καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυείδῳ·

μάτην γὰρ οἶκος σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος.
καὶ τὴν τελειοποιὸν ἑορτὴν, ὅθεν καὶ τελοῦμεν.

(638.) 12. Stobæus CXXIII, 1.

— — — ἀνθρώποισι δὲ μαίνονται φρένες,
ὅταν πάσας ὕταν ἐυοῦσι πέμπωσιν κενάς.

(639.) 13. Stobæus XCI, 8.

Οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

(640.) 14. Cf. Hippol. fgm. XV.

(641.) 15. Gregor. Corinth. p. 17 sq. ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης ἐν Πολυίδῳ τῷ δράματι·

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον
ἀντὶ τοῦ δράσειε ἐξήνεγκε.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ.

(642.) 1. Diod. Sic. XX, 41. Ὅτι δὲ κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν αὕτη (ἡ Λάμια) καὶ τὸν Εὐριπίδην δείξει τις ἂν μαρτυρούμενος. λέγει γάρ·

τίς τοὔνομα τὸ * ἐπορεύδιστον βροτοῖς
οὐκ οἶδε Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος;

(643.) 2. Stobæus LXXV, 7.

Ὦ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός.

(644.) 3. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 24, p. 751 P. Πλάτωνός τε ἐν πολιτείᾳ εἰπόντος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐριπίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ γράφει·

Κοινὸν γὰρ εἶναι καὶ γυναικεῖον λέχος.

(645.) 4. Phot. (p. 300 ed. Herm. p. 410 Pors.) et Suid. v. πενθερά. Πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων φησὶ (cf. Alcmæon. fgm. VI.) — — καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκ[illegible] φησι·

— — — — ἄξιος δ' ἐμὸς
γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας.

(646.) 5. Stobæus CXXIV, 8.

Πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

(647.) 6. Stobæus CXI, 4.

Πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσιν αἱ λογοι βροτούς.

(648.) 7. Stobæus XCVIII, 47.

Οὐ θαῦμ' ἔλεξας, θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

(649.) 8. Schol. Soph. OC. 10, ct hinc Suid. s. v. *Βέζηλος*. Βέζηλος τόπος ἐστὶν ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι. Καὶ Βέζηλος ἀνήρ, ὁ μιαρός. Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ·

Οὐ γὰρ θέμις βέζηλον ἅπτεσθαι δόμων.

(650.) 9. Plut. de educ. puer. 14 (p. 10 A, Οὐ γὰρ τὸ νικᾶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡττᾶσθαι καλόν, ἐν οἷς τὸ νικᾶν βλαβερόν· ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ νίκη Καδμεία. Ἔχω δὲ μάρτυρα τούτου Εὐριπίδην τὸν σοφὸν ἐπαγαγέσθαι, λέγοντα,

Δυσὶν λεγόντοιν, θατέρου θυμοῦμένου,
ὁ μὴ 'ντιεῖπον τοῖς λόγοις σοφώτερος.

(651.) 10. Dio Chrysost. or. XXXVII, (p. 467 B,) φησὶ Περτὼν τοὺς ὠμοτέρους λαμβάνειν πληγὰς ἀντὶ τοῦ σώματος τὸν κύνδυν. Πέρσαι μὲν οὖν ἐπὶ τοσοῦτο ὑνσηφρύνθησαν, Ἕλλην δ' ἀνὴρ παρείχε τύπτειν τὸ σῶμα, ὡς κύνδυν, ὡς ἰμάτιον. ἡμεῖς δ' οὐ παρέχομεν τὸν ἀνδριάντα χρηεύειν (Reisk. χωεύειν), ἂν αἰσθάνηται· νῦν δ' ὁ μὲν κρείσσων αἰσθήσεως, ἐγὼ δὲ καὶ (recte Gatak. Advers. posth. p. 518 sq. κατὰ) τὴν Εὐριπίδου Λαοδάμειαν

οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.
βούλομαι οὖν αὐτὸν ὡς αἰσθανόμενον παραμυθήσασθαι· ὦ λόγων ἐμῶν σιγηλὸν εἴδωλον, σὺ φαίνῃ.

(652.) 11. Stobæus LXIX, 9.

Ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λύγῳ
γυναῖκας ἐξῆς, σκαιὸς ἐστι κοὐ σοφός.
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακὴν,
τὴν δ', ὥσπερ αὖτη, λῷ' ἔχουσαν εὐγενές.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ.

(653.) 1. Strabo VIII, p. 546 A. Εὐριπίδης ἐν Ῥαδαμάνθυϊ (καλεῖ πόλιν τὴν χώραν)

Οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν.

(654.) 2. Stobæus Ecl. Ethic. II, p. 342 ed. Heer. Floril. LXIV, 24.

Ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου.
ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν·
τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντὶς, ἀλλὰ χρημάτων
πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴρ ὅμως·
ἄλλῳ δ' ἀρίσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν
λιγυνεῖ πνεῦσαι τοῖς πέλας τολμῶν κακῶ·
οἱ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
ζητοῦσιν· οὕτω βίοτος ἀνθρώπων πλάνη.
Ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν,
δόξαν δὲ βουλοίμην ἂν εὐκλεᾶς ἔχειν.

(655.) 3. Gramm. Sangermann. in Bekk. An. Gr. p. 93 sq. Ἐξαίρειν, ἀντὶ τοῦ ἀπαίρειν (ἀφαιρεῖν corrig. Pierson.)· Εὐριπίδης δὲ Ῥαδαμάνθυϊ

Οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς * ἐξαιρήσεται.

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ.

(656.) 1. Aristoph. Ran. 1250 sq. (1217 sq.)

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δύσγενὴς ὢν
ubi Schol. τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου
πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

(657.) 2. Stobæus LXVIII, 15.

Πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους
γενῆ κατιδεῖν ἐν ὑπαίθρει πηδῶντας.

(658.) 3. Stobæus XXIX, 36. Apostol. III, 42. Arsen. Viol. p. 62 ed. Walz. sine nom. fab.

Ἄνευ τίχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
πόνος ματαιότατον ἀλγύνει βροτούς.

(659.) 4. Athen. X, p. 427 E. τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τὸν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι

Πεσὼν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός·
ἀλλ' εὐδὸς αὐδᾷ· τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.

(660.) 5. Schol. Ven. Aristoph. Pac. 124. ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οὖσαν ἐκ

βελλεροφόντου παρῳδῆται. ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ [illegible] κράτος (cod. κρατ) ἥνδρος ἢ λῃστὴς φρουρεῖται κλῦδωνι δεινῷ καὶ βροτοστύπῳ βρέμει πτηνὸς [illegible]

(661.) 6. Athen. X, p. 421 F, sq. ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ ἑτελείας λέγων

Βίος δὲ πορφυροῦς ἐμὶ δάσασιος
οὐκ εἰτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
ἔγημε δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφός,
Βάλασσα· τὴν δ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρύχοισι καὶ πέδασιν οἰκαδ' ἔρχεται.

(662.) 7. Stobæus LXXXV, 6.

Κομίζετ' εἴσω τήνδε· πιστεύειν δὲ χρὴ
γυναικὶ μηδέν', ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.

(663.) 8. 2Eschin. in Timarch. c. 61, p. 21, (p. 154 Reisk. p. 355 Bekk.) et Gregor. Corinth. ap. Walz. Rhet. Gr. T. VII, p. 1322. Ὁ τοίνυν οἰδενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης, ἐν τι καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος λέγει που

Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον εἶπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἶην ἐγώ.

(664.) 9. Plut. Quæst. Sympos. I, 5, 1, (p. 622 C.) Πῶς εἴρηται τὸ

Μουσικὴν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἀμούσος ᾖ τὸ πρίν.

(665.) 10. Aristoph. Vesp. 111.

τοιαῦτ' ἀλίει' νοιθετούμενος δ' ἀεὶ
μᾶλλον δικάζει.

ad quem locum schol. adnotat: παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας

[illegible] ἀλιεῖ[illegible] [illegible]

Gatak. Advers. posth. p. 524 ad sententiam explendam addit μᾶλλον πιέζει, haud dubie recte; nam sic locum exhibent Plut. de discern. adul. et amic. 32, (p. 71 A,) οὐ γὰρ ἁπλῶς νοιθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει, κατ' Εὐριπίδην, ἀλλ' κ.τ.λ. et Galen. de dogm. Hippocr. et Plat. IV, 7, p. 282, 45, (T. V, p. 411 ed. Kuehn.) νοιθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει. Hinc Bellerophontem dixisse manifestum est:

[illegible] ἀλιεῖ[illegible] νοιθετούμενος δ' ἔρως
μᾶλλον πιέζει.

(666.) 11. Phot. v. Ξεναπάτας· ἰδίως ἐπὶ τῶν (lacunæ signum posuit Bentl. Epist. ad Mill. p. 469 ed. Lips.) ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν ὁποῖοι ἐν τοῖς λιμέσιν. Εὐριπίδης Σθενεβοίᾳ·

τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην;

ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

(667.) 1. Suid. v. Χαίρω. Δοτικῇ τὸ εὐφραίνομαι, καὶ χαίρω σε ἐληλύθοτα. Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. [illegible] Σισύφου·

Χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος
— — — τὸν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

(668.) 2. Hesych. v. Ἐλίσσων· πλέκων, ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων ἢ κινῶν. Εὐριπίδης [illegible]

ΣΚΙΡΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

(669.) 1. Poll. On. IX, 75. τάχα δ' ἂν εἴη κύρη, ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε παρθένον ἐν Σκίροις, λέγων περὶ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρουσῶν·

Καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἢν διῴῃς ἕνα,
τὰς δὲ ξυναρπᾷ, αἱ δὲ κἀπὶ τεσσάρων
[illegible]
τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅταν φέρῃς
πολλὰς — —

(670.) 2. Poll. On. X, 35. Τῶν ἀδοξοτέρων ἡ χαμεύνη καὶ τὸ χαμείνιον. ἐν γοῦν τῷ Σατυρικῷ Σκίρωνι [illegible]

Σχοῖνος [illegible]
παιδὸς, κναφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνει πόδα.

(671.) 3. Athen. IX, p. 368 D. Εὐριπίδης Σκείροσι (sic)

Οἱ [illegible]

(672.) 4. Athen. III, p. 76 C. τῶν δ' ἐνίων σύκων (μνημονεύει) Εὐριπίδης ἐν Σκίροσι

Ἡ προσπηγγίνει
[illegible]

(673.) 5. Stobæus XLVI, 10.

— — ἔστι τοι καλὸν
(τοὺς) κακοὺς κολάζειν.

(674.) 6. Ἔμβολα· Cf. Palamed. fgm. XI.

ΣΚΥΡΙΑΙ.

(675.) 1. Sext. Empir. adv. Math. I, § 308, (p. 671 ed. Bekk.) ἢ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐπὶ τῇ Λυκομήδους [illegible]

Α. Ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει.
Β. Πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;
Μῶν κριμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνίζει χαλῆς;

(676.) 2. Stobæus CIX, 8. Orion. Anthologn. I, 10, p. 42 ed. Schneidew.

Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

(677.) 3. Stobæus CV, 16.

Φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι·
οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς,
καὶ πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίου
οὔτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ.

(678.) 4. Hesych. Ζεύγλας, ζυγοὶ, ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ· καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπωτῆρες μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Σκυρίαις.

ΣΥΛΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

(679.) 1. Philo Jud. quod omn. prob. lib. sit. § 15, (p. 461 ed. Mang. p. 880 ed. Pfeif.)—Πάλιν τὸν αὐτὸν σποudαῖον οὐχ ὁρᾷς, ὅτι οὐδὲ πωλούμενος θεράπων εἶναι δοκεῖ (sc. Ἡρακλῆς, cujus verba Philo antea attulit, cf. fgm. IV.), καταπλήττων τοὺς ὁρῶντας, ὡς οὐ μόνον ἐλεύθερος ὤν, ἀλλὰ καὶ δεσπότης ἑτέρων τοῦ πριαμένου; Ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένῳ, εἰ (ita recte ed. Richterus pro vulg. πυνθανομένοις

ἡμῶν, ad πανδαισιμόνῳ vero subaudi Σελήνῃ φαέλης ἐστίν, ἀποκρίνεται·

[illegible]

πρόσχημα σεμνοῦ, κοὐ τιθεμένη, οἷδ' ἄγαν
εὐσχνος ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν
ἵππου λαμπρὸν, καὶ ξύλῳ δριστήριος.

(680.) 2, 3. Pergit Philo l. c.:

Οἴδεις δ' ἐς οἶκους δεσπότας ἀμείνονας
αἴτοῦ πρίασθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν
πᾶς τις θέδοικεν. Ὄμμα γὰρ πυρὸς γίμεις,
ταῦρος λέοντος ὣς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.
Εἶτ' ἐπιλέγει τὸ ἦθος αἰτοῦ

— σοῦ κατηγορῶ
σιγῶντος, ὡς εἰης ἂν οὐχ ὑπήκοος,
τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ 'πιτάσσεσθαι θέλοις.

(681.) 4. Philo Jud. judic. de Joseph. § 14, (p. 53 M, p. 537 P,) Leg. allegor. III, 71, (p. 127 M, p. 98 P.) Quod omn. prob. lib. sit. § 4, (p. 449 M, p. 869 P,) et § 15, (p. 461 M, p. 880 P,) Euseb. Præp. Evang. VI, p. 242. Artemid. Oneirocr. IV, 59.

Πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον,
πίμπρη, κόπτειθ σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
πίνων κελαινὸν αἷμα· πρώσθε γὰρ κάτω
γῆς εἶσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεισ' εἰς αἰθέρα,
πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι δῶπ' ἀπαντῆσαι λύγον.

(682.) 5. Philo Jud. l. c. (p. 461 M. p. 880 P.) pergit: Ἐπεὶ δὲ καὶ πριαμένου Συλέως εἰς ἀγρὸν ἐπέμφθη, διέτριβε θύραις τοῦ γείτονος ἀπ' ἐλαττόνων· τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταδύσας Διὶ πρόθυσεν εὐσχείτω· πολὺν δ' οἶνον ἐμφορήσας ἀθρόον, εὖ μάλα κατακλιθεὶς ἠκραίζετο. Συλεῖ δὲ ἀθρικομένῳ καὶ δυσανασχετοῦντι ἐπί τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος βαθυμίᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ περιττῇ καταφρονήσει, μηδὲν μήτε τῆς χρόας, μήτε ὧν ἔπραττε μεταξαλὼν, εὐτολμότατά φησι,

κλίθητι καὶ πίωμεν, ἐν τούτῳ δέ μου
τὴν πεῖραν εἰδῆς λάμβαν', εἰ κρείσσων ἔσῃ.

(683.) 6. Stobæus XLVI, 1.

Τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς
πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

(684.) 7. Lexic. Sangerman. in Bekk. An. Gr. p. 85, 10. Βαυβᾶν· ἀντὶ τοῦ καθεύδειν. Εὐριπίδης Συλεῖ·

Βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπόμορξαι σέθεν
τὰ δάκρυα.

(685.) 8. Eustath. in Iliad. α', p. 107, 45. Etym. Magn. p. 294, 45. Apollon. Dysc. de pronom. p. 353 C. Joan. Alex. τονικ. παραγγελμ. ed. Dindf. p. 25, 5.

Εἶα δὴ, φίλον ξύλον,
ζγειρέ μοι σεαυτὸ, καὶ γίγνου θρασύ.

Ad Sylcum præterea referuntur a Bachmanno et Fritzschio (ad Aristoph. Thesm. 425) versus, qui sine auctoris nomine afferuntur in Scholiis Lips. ad Il. β', 269 :

Ὡς αἰσχρὸν ἐστι καὶ κακὸν ἐπ' ὀμμάτων
κλαῖον πρόσωπον καὶ ὑπερρυηκὸν ὑδρῶν.

ΤΕΝΝΗΣ.

(686.) 1. Stobæus II, 17.

Θεσ.
οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

(687.) 1. Dion. Hal. de comp. verb. 426 ed. Schref. Ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς ἰαμβικῆς τὰ Εὐριπίδου τοιαῦτ·

Ὦ γαῖα πατρὶς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται,
χαῖρ'·
τὸ πρῶτον ἀχρὶ τούτων κῶλον.

ὃς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχειμέρων
[Ἰὼν] ἐμβατεύεις.

τὸ δεύτερον μέχρι τοῦδε.

ἔνθεν εὔχομαι γένος.

τοῦτο τρίτον. Τὰ μὲν πρότερα μείζονα στίχου, τοῦτο δὲ ἔλαττον.

Ἀζὴν γὰρ Ἄλεος παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
τέκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ·
μετὰ τοῦτο·

ἔγκειμ' ἄρος
Παρθένιον.

Οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον. εἶτ' αὖθις ἕτερον στίχου τε ἔλαττον καὶ στίχου μείζον·

ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
ἔλυσεν Ειλείθυια.

καὶ τὰ ἑξῆς τούτων παραπλήσια.

(688.) 2. Locum e Diogen. Epist. 5. in Notit. Mss. T. 10, 2, p. 241, probabiliter huc retulit Boissonadius :

Πτώχ' ἀμφίβλητα σώματος λαβὼν ῥάκη
ἀρκτήρια τύχης.

(689.) 3. Schol. Plat. p. 50 R. Ψυκτὴρ, σκεῦος, ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ.

(690.) 4. Aristoph. Ach. 439 sq.

Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τἠμεροῦ,
εἰσὶ μέν, ὥσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δέ μή.

Eundem locum affert Suid. v. εἶναι et φαινόμενα, ubi addit: τοῦτεστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

(691.) 5. Stobæus XXIX, 9.

Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

(692.) 6. Eustath. ad Il. π'. p. 1084, 2.

Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κἀβωὰ καὶ τέτταρα.

ἤγουν δύω μονάδας καὶ τέτταρα. ὃν στίχον Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ θεὶς, ὅπου κυβεύοντας ἥρωας εἰσήγαγε, καὶ μαθὼν ἐπ' αὐτῷ χλευασθήναι ὡς εὐτελεῖ, καθὰ σκώπτει καὶ ὁ κωμικὸς, αἰδεσθεὶς περιεῖκεν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον.

(693.) 7. Aristoph. Equ. 806.

Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.

ad quem locum schol. "Ὦ πόλις Ἄργους" ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. τὸ δὲ "κλύεθ' οἷα λέγει" ἀπὸ Μηδείας (vs. 170.)

(694.) 8. Schol. Aristoph. Nub. 888. τῷ' ὅποι χρήζεις· πάντα δὲ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου·

τῷ' ὅπου χρήζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι
τῆς σῆς [illegible]

(695.) 9. Stobæus XXXIX, 10.

[illegible]
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδιᾷ.

(696.) 10. Aristot. Rhet. III, 2, 10. τὸ δὲ, ὡς ὁ Τήλεφος Εὐριπίδου φησὶ, κώπας ἀνάσσειν καὶ ἀποβὰς εἰς Μυσίαν. Reliqua supplet schol.

Κώπης ἀνάσσει κἀποβὰς εἰς Μυσίαν
στρατηλατίσθη πολεμίῳ βραχίονι.

(697.) 11. Schol. Aristoph. Ach. 496. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

Μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἕλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν εὐθλοΐσιν λέγειν.

(698.) 12. Aristoph. Ach. 445. Εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ. ubi schol. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου

[illegible]
Καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ.

(699.) 13. Sext. Empir. adv. Eth. p. 702, (p. 557 ed. Bekk.) Stobæus XCIII, 19. XCVII, 11.

Τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νοσοῦντά γε·
σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων
ἅπαντα οἰκεῖν βίοτον, ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

(700.) 14. Plato Gorg. p. 521 B. εἶ σοι Μυσὸν γε ἥδιον καλεῖν κ.τ.λ., ad quem locum Olymp. in Cod. Cizensi ap. Stallb. Ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ Τηλέφου ἐστὶν Εὐριπίδου· ἐκεῖ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφου καί φησι τὸ Μυσὸν Τήλεφον. εἶτε δὲ Μυσὸς ἦν, εἴτε ἀλλοθέν ποθεν, πῶς ὅτι ὁ Τήλεφος γνωρίζεται. Hinc vir doctus in Diar. Liter. Halens. 1840, p. 57 elegantur versus elicuit:

ὁ δ' εἴτε Μυσὸς εἴτε καλλοθέν ποθεν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Τήλεφος γνωρίζεται.

(701.) 15. Aristoph. Lys. 707.

Ἄνασσα πράγους τοῖδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκιθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

ubi Schol. ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

(702.) 16. Stobæus LI, 8.

Τύλμα ἀεί, κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

(703.) 17. Aristoph. Equ. 1237.

Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;

ubi schol. ὁ στίχος ἐκ τοῦ Τηλέφου Εὐριπίδου.

(704.) 18. Schol. Venet. ad Aristoph. Pac. 527. ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω βλεπτὸς καὶ Ἀττικῶς βλεπος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου τὸ

ἀπέπτυν' ἐχθρὸν φωτὸς ἔχθιστον τέκος.

(705.) 19. Ammon. de diff. voc. v. πρόξενος. Πρόξενος πολεως καὶ ἔθνους, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ, ξένος δὲ ὁ εἰς ἑνός· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἰδιώξενος· οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ πρόξενον εἴρηκε τὸν ἰδιώξενον·

κακός τίς ἐστι προξένῳ σοι χρώμενος.

(706.) 20. Stobæus XIII, 10.

Ἀγάμεμνον, οἰὸ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων
μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν,
συγήσομαι, δίκαιά γ' ἀντιπεῖν ἔχων.

(707.) 21. Aristoph. Acharn. 470.

καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρὸς οὖν δοκῶν γε κοιράνοις στυγεῖν.

ubi schol. τοῦτο πεπαρῴδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

(708.) 22. Aristoph. Ach. 539.

Ἐρεί τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί χρῆν, εἴπατε.

Schol. καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου.

(709.) 23. Aristoph. Ach. 542.

Καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πυλλοῦ γε δεῖ.

Schol. ἀντὶ τοῦ οἰδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.

(710.) 24. Aristoph. Ach. 554.

Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε. τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα· νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

Schol. ad verba Τὸν δὲ Τήλεφον: καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

(711.) 25. Schol. Rav. Aristoph. Acharn. 576. κακορροθεῖ· κακῶς ἀγορεύει. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.

(712.) 26. Aristoph. Thesm. 517. "Ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν, Ἡμεῖς γε. κἄτ' Εὐριπίδη θυμούμεθα, Οἰδὲν παθοῦσαι μεῖζον, ἢ δεδράκαμεν;" quos ad vs. schol. Rav. adnotat: παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου·

εἰ δὴ θυμούμεθα
παθόντες οἰδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες.

(713.) 27. Stobæus XXIX, 55.

Οὐκ ἂρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἰμύλος μόνος.
χρεία διδάσκει, κἂν βραδὺς τις ᾖ, σοφόν.

(714.) 28. Schol. Aristoph. Ach. 8. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅτ' ἂν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως·

κακῶς ὅλοιτ' ἄν· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

(715.) 29. Aristoph. Ach. 453. "Τί δ' ὃ τάλας γε τοῦδ' ἔχεις πλέκους χρέος;" ubi Schol. καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου·

Τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι θέλεις;

(716.) 30. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 16, (p. 746 P.) καὶ μὴν ἐν Τηλέφῳ εἰπόντος Εὐριπίδου·

Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;

(717.) 31. Stobæus XX, 37. Arsen. Viol. p. 489 ed. Walz. sine nom. auct. et fab.

Ὅρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.

(718.) 32. Stobæus XXII, 32.

Σὺ δ' εἶε' ἀνάγκη, καὶ θεοῖσι μὴ μάχου.
τόλμα δὲ προσβλέπειν με, καὶ φρονήματος
χάλα. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς
ταπεῖν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν.

(719.) 33. Plut. de aud. 16, (p. 46 E. fin.) Οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησὶ, τὸ Τηλέφου τραῦμα

[illegible]
ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφύμενον εἰφυῆσι νέοις δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται.

ΤΗΜΕΝΙΔΑΙ.

(720.) 1. Stobæus LI, 2, cum lemm. Εὐρ.

[illegible]
Οὐκ ἔστι κρείσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.

(721.) 2. Stobæus L, 1, c. l. Εὐρ. Τημενίδων.

— — φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντ' εὐτυχεῖν.
ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτῶμασιν νεανίων,

κακοὺς δὲ μισεῖ· τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
τοῦ ἔστι, τοῖς δὲ κατέπαυσεν εἰκλεές.

(722.) 3. Stobæus I, 4, c. l. Εὐρ. Τημενίδων·
Ἀρετὴ δέ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται,
ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συντέμνουσ' ὑπὸ χθονός.

(723.) 4. Stobæus LIV, 15, c. l. Εὐρ. Τημένῳ·
Τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
γνῶναι τὸν ἐχέφρον, ἢ μάλιστ' ἀλώσιμος.

(724.) 5. Stobæus LIV, 16, c. l. ἐν τῷ αὐτῷ·
Ἀρξεις ἀρ' οὗτος· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
ὅμως δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν.

(725.) 6. Stobæus XIII, 8, c. l. Εὐρ. Τημενίσιν·
Καλὸν γ' ἀληθῆς κάτεισ' παρρησία.

(726.) 7. Stobæus XXXI, 1, c. l. *Euripidis in Timæo (sic)* ap. Gesn., *Euripides* ap. Grot., qui in adnot. Ms. *Temenisin* scribendum dicit.
Λίδωσ γὰρ ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτούς.

(727.) 8. Stobæus XXXIX, 1, c. l. Εὐρ. Τημενίσι.
Εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λύγῳ καὶ μηχανῇ
πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν.

(728.) 9. Stobæus CVI, 7, c. l. Εὐρ. Τημενίσι·
Πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχυσ' ὅπως
δείξασιν αὐτοὺς, τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ.

(729.) 10. Stobæus LI, 3, c. l. Εὐρ. Τημένῳ·
Τολμᾶν δὲ χρεών· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
[illegible]
τίκτει θνητοῖσι τελευτάν.

(730.) 11. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 10, (p. 741 P.) Πάλιν Εὐριπίδης μὲν ἐν Κτιμένῳ (leg. Τημένῳ)· Τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Euidem versum cum alio conjunctum affert Schol. Ven. ad Il. δ', 249:
Αὐτός τι νὺν δρᾶ, χοὔτω δαίμονας κάλει·
τῷ γὰρ πονοῦντι χὠ θεὸς συλλαμβάνει.

(731.) 12. Polluc. On. IX, 27. τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς κώμας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτέον, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ—ἐν Τημενίδαις·
Ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.

(732.) 13. Stobæus LVI, 14, c. l. Εὐρ. Βουτημένῳ· (sic.)
Ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.

(733). 14. Stobæus IV, 10, c. l. Εὐρ. Τημενίσιν
[illegible]
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρυκτὸ μέγα.

(734.) 15. Stobæus LXXXVIII, 2, c. l. Εὐρ. [illegible]
ὕσπερ ἔχει φρύγιον ἀξίωμά τε.
κἂν γὰρ πένῃς ὢν τυγχάνῃ χρηστὸς γεγὼς,
τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δέ πως
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ.

(735.) 16. Stobæus LIV, 17, c. l. Εὐρ. Τημενίσι·
Ῥώμη δέ γ' ἁμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην.

(736.) 17. Stobæus CXXIV, 29, c. l. Εὐρ. Τημενίσι·
Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι καθανεῖν μένει.
κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες· τὸ γὰρ χρεὼν μείζων ἢ τὸ μὴ χρεών.

(737.) 18. Æl. H. An. VII, 39. ἐν δὲ τοῖς Τημενίδαις τὸν Ἡράκλειον ἆθλον ἔλαφον κέρατα ἔχειν ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης φησὶ τὸν τρόπον τόνδε ᾄδων· Ἦλθε δ' ἐπὶ χρυσοκέρων ἔλαφον μεγάλων ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστὰς κατ' ἐναύλων ὀρέων ἀβάτους, ἐπί τ' ἐλειμῶνας ποίνιά τ' ἄπαη.
Jacobs. ad Æl. versus sic restitui jussit:
Ἦλθεν δ' ἐπὶ χρυσοκέρων ἔλαφον
μεγάλων ἄθλον ἕνα δεινὸν ὑποστὰς
(τὰς) κατ' ἐναύλων (κορυφὰς) ὀρέων ἀβάτους
ἐπί τ' αὖ λειμῶνας ποίμνιά τ' ἄπαη.

(738.) 19. Aristoph. Ran. 1376. (1338.)
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε κ.τ.λ.
ubi schol. Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενιδῶν.

(739.) 20. Hesych. Λίσιως, κιλῶς, δεξιῶς· Εὐριπίδης Τημένῳ. cf. Eur. Ion. 410.

(740.) 21. Hesych. Ἀνανομὴν, ἀναδασμόν. ἀνανέμειν γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης Τημένῳ.

(741.) 22. Hesych. Ἄπυργος, ἀτείχιστος. Εὐριπίδης Τημένῳ.

(742.) 23. Cf. Peliad. fgm. XV.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

(748.) 1. Aristoph. Ran. 1242. (1213.) Macrob. Sat. I, 18. Schol. Aristoph. Nub. 604:
Διόνυσος, ὃς θέρσοισι καὶ ῥεμβῶν δορὰς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
[illegible]
Schol. ad Ran. 1242. adnotat: Ὑψιπύλης ἡ ἀρχή, et ad vs. 1244. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου π. σ. Δ.

(744.) 2. Macrob. Sat. V, 18. *Licet abunde ista sufficiant ad probationem moris antiqui, quo ita loquendi usus fuit, ut Achelous commune omnis aquæ nomen haberetur, tamen his quoque Euripidis nobilissimi tragœdiarum scriptoris additur auctoritas, quam idem Didymus grammaticus in his libris, quos tragœdumenins lexeos scripsit, posuit his verbis:* Ἀχελῷον πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὑψιπύλῃ· λέγων γὰρ περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω τῆς Ἀκαρνανίας (ἐν ᾗ ἐστὶ ποταμὸς Ἀχελῷος) φησί·
Δείξω μὲν ἀργεννοῖσιν Ἀχελῴου ῥόοις.

(745.) 3. Aristoph. Ran. 1357. (1322.)
Περίβαλλ', ὦ τέκνον, αἰόλεας.
ubi schol. καὶ τὸ "περίβαλλ' ὦ τέκνον" ἐξ Ὑψιπύλης.

(746.) 4. Plut. de amic. mult. 2, (p. 93 D,)
—ὥσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόμος·
εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας
ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἰρόμενος
ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδομένᾳ ψυχᾷ,
τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων.

(747.) 5. Orion. Anthologn. VII, 5, p. 51 ed. Schneidew.
Πρὸς τὰς χρήσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν,
καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν,
παιδῶ δὲ τοῖς μὲν τἀφρόνσιν πολλὴν ἔχειν,
τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεών.

(748.) 6. Stobæus X, 26.
Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.

(749.) 7. Schol. Aristoph. ad Ran. 1363. (1327.)

verba "διὰ τὸ δωδεκαμήκιστον Κυρήνης μελοποιὸν" adscripsit: Κυρήνη ἑταίρα τις ἐπίσημος, δωδεκαμήκιστος ἐπικαλουμένη, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου

αἱνὰ τὸ δωδεκαμήκιστον ὕψιτρον.

(750.) 8. Stobæus XX, 31.

Ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.

(751.) 9. Eustath. ad Il. ν'. p. 959, 42. Philem. gram. p. 147 ed. Osann.

Εὔσημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα.

(752.) 10. Stobæus CVIII, 11. Plut. Consol. ad Apoll. 16. (p. 110 F. sq.) Οὐ φαῦλος γὰρ ἂν δόξειεν ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀμφιάρεως παραμυθεῖσθαι τὴν Ἀργείαν μητέρα δυσκραίνουσαν, ὅτι ἡπιος ὢν ὁ παὶς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε· φησὶ γὰρ οὕτως:

Ἔφυν μὲν οὐδείς, ὅστις οὐ πονεῖ, βροτῶν,
θάπτει τε τέκνα, χἄτερ᾽ αὖ κτᾶται νέα,
αὐτὸς τε θνῄσκει, καὶ τάδ᾽ ἄχθονται βροτοὶ
εἰς γῆν φέροντες γῆν· ἀναγκαῖος δ᾽ ἔχει
βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν,
καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;
δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.

His solus Clemens Alex. Strom. IV, 7, § 54, (p. 587 fin. P), qui tres priores et duos postremos versus affert, hunc vs. præfixit

Ἃ γ᾽ οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.

(753.) 11. Galen. T. V, p. 615 ed. Basil. (XII, p. 376 Chart.) de voce ἀέτωμα οἴκου s. ἀετός· καὶ Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ φησίν·

γραπτοῖς * οἴκοι προσβλέπων τύπους.

Valck. Diatr. p. 214. locum correxit et lacunam explevit scribens: ἐξαμιλλῶνται κόραι γραπτοῖς ἐν ἀετοῖσι προσβλέπειν τύποις. Ego præfero Musgravii scripturam, multo minus a codicibus recedentem:

Ἴδοὺ, πρὸς αἰθέρ᾽ ἐξαμίλληται κόραις,

h. e. *Adspice: ad calum contendit oculis, pictas in fastigiis figuras contemplans.*

(754.) 12. Schol. Aristoph. ad Ran. 1355. (1320.) verba: "οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου" κ.τ.λ. adnotat: παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου

οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν.

ἡ πρώτη δὲ ἐκφυσις τῆς ἀμπέλου οἰνάνθη λέγεται.

(755.) 13. Stobæus CX, 16.

Ἀλκήτων οὐδεν, πάντα δ᾽ ἐλπίζειν χρεών.

(756.) 14. Schol. Aristoph. Ran. 64. ἡ ὑτέρα φράσω· — ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ τινὶ ὑποδείσματι, οἷον ἄλλῳ πρόσῳ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιτέλιον ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου.

(757.) 15. Harpocrat. v. Ἀρκτεῦσαι·—ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλ[illegible] καὶ Λεπτίνης [illegible] 445, ad quem locum cf. Bergl.).

(758.) 16. Hesych. Ἀναῤῥομαὶ, αἰξήσεις, βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἱκέτισιν (fortasse corrigendum Τημενίσιν, nam in Supplicibus hæc vox non extat), Ὑψιπ[illegible]

(759.) 17. Lexic. Sangerm. in Bekk. An. Gr. p. 93, 26. Ἐκδημία, οὐ μόνον ἀπὸδημία. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ.

(760.) 18. Phot. p. 180, 12. Κροταλίζειν· οὐ διὰ τῶν χειῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου τῆς κροταλιούσης, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικὸς (sic) περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων.

(761.) 19. Lexic. Sangerm. in Bekk. An. Gr. p. 109, 15. Νεαρὸς, ἀντὶ τοῦ νέος. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ. Frequens est apud tragicos vocabulum.

ΦΑΕΘΩΝ.

(762.) 1. Strab. I, p. 33 ed. Casaub. (p. 58 sq. ed. Almel.) Ὁ Εὐριπίδης ἐπὶ τῷ Φαέθοντι τὴν [illegible]

— δοῦναι Μέροπι τῆσδ᾽ ἄνακτι γῆς,
ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα
Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί.
Καλοῦσι δ᾽ αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι
Ἔω φαεννὰν Ἡλίου θ᾽ ἱπποστάσιον.

(763.) 2. Eustath. ad Od. ν'. p. 1731, 54. ἡ δὲ τοιαύτη προῖξ ὅτι καὶ φερνὴ λέγεται, δηλοῖ, φασὶν, ἐν Φαέθοντι Εὐριπίδης εἰπών·

Ἐλεύθερος δ᾽ ὢν δούλος ἐστι τοῦ λέχους,
πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων.

(764.) 3. Stobæus XCIII, 2.

Δεινόν γε· τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ᾽ ἔμφυτον
σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοὔτου ταῖτιον;
ἆρ᾽ ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρεφές,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

(765.) 4. Stobæus XL, 2.

Ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βοσκοῦσα γῆ.

(766.) 5. In codice olim Claremontano 2245, nunc Parisino 107. fol. 162 legitur:

(Κλ.) Μηησθεὶς ὅ μοί ποτ᾽ εἶᾠ, σὰ εἰνάσθη θεός,
αὐτοῦ· τί χρῄζεις ἐν· πέρα γὰρ οὐ θέμις
λαβεῖν σε. κἂν μὲν τυγχάνῃς . . . . .
θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδῆς ἐγὼ.
ΦΑ. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου;
Κλ. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.
ΦΑ. ἐπεὶ πατὴρ πέφυκεν, οὐ κακὸς λέγεις.
Κλ. σάφ᾽ ἴσθι, πεύσῃ δ᾽ αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.
ΦΑ. ἀρκεῖ· πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν.
ἀλλ᾽ ἔρπ᾽ ἐς οἶκους· καὶ γὰρ αἰδ᾽ ἔξω δόμων
[illegible]
σαίρουσι δῶμα, καὶ . . . . . .
καὶ᾽ ἡμέραν φοιβῶσι, κἀπιχωρίοις
[illegible]
ὅταν δ᾽ ὕπνου γεραιὸς ἐκλιπὼν πατὴρ
πύλας ἀμείψῃ, καὶ λόγους γάμων πέρι
λέξῃ πρὸς ἡμᾶς, Ἡλίου μολὼν δόμοις
τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ ψευδεῖς λόγοι.

Hunece dialogum insequitur chori canticum, haud dubie πάροδος, qua chorus primo mane vernum depingit, deinde causam explicat, cur advenerit, nimirum ut et regi Meropi et filio Phaethonti ad nuptias celebrandas gratularetur et hymenæum caneret.

Χο. . . . . .
. . . . . κατὰ γᾶν
. . . . . .
. . . . . .
μέλπει δὲ δεδράκασι λεπτᾶν
ἀηδὼν ἁρμονίαν
ἀμερσιομένα γόοις
"Ἴτυν" Ἴτυν πολύφθορνον,
κισσῖσιν ποίμνας ἐλαταί.
ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν
ξανθᾶν πώλων συνέζυγίαι.
ἦδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ
πηγαίς τ' ἐπ' Ἀκεανοῦ
μελιβόας κύκνος ἀχεῖ.
ἄκατοι δ' ἀνάγονται ἐπ' εἰρεσίας
ἀνὰ δ' ἱστι . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
σιδᾶν δὲ πρύγονον ἐπὶ μέσον πελάσασι.
τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει.
κοσμεῖν δ' ὑμεναίῳ δεσπόσυνον
ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως
ὑμενί' ὑμνοῖν γὰρ ἀνάκτων
εὐάμερος προσιοῦσαι
μολπαὶ θράσος ἄγουσ'
ἐπὶ χάρματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,
βαμὸν βαρεῖα φίλον ἔπεμψεν οἶκοις.
ὁμίζεται δὲ τὸ φίλος, γάμων τέλος,
τὸ δὴ ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ
ὑμέναιον ἀείσαι
φίλον φίλων δεσποτᾶν.
θεὸς ἕδωκε, χρόνος ἔκρανε
λέχος εἰμοῖσιν ἀρχέταις.
ἔτω τέλεια γάμων ἀοιδά.
Ἀλλ' ὦδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων
κήρυξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων
βαίνουσι, τιμπλοῦν ζεύγος, ἔχειν χρὴ
στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ·
περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει,
ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις.

παιδὸς πατρός τε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη
κράναι θελόντων· ἀλλὰ σίγ' ἔστω λεώς.

ΜΕΡΟΨ. . . . . .
. . . . . εἰ γὰρ εὖ λέγω.

(767.) 6. Stobæus XLIII, 2.

Ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,
ὅστις πατὴρ ὢν παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

(768.) 7. Stobæus XLIII, 3. Apostol. XIII, 56. Arsen. Viol. p. 365 ed. Walz.

Νεῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ,
ὡς τρεῖς ἀφέντι, προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει
σφαλερὸς, ὑπὸν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πόλει.

(769.) 8. Stobæus Ecl. Phys. I, 22, p. 540 ed. Heer. *Vitruv.* IX, 4, (IX, 1, 13 ed. Schneid.)

Θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει.

(770.) 9. Clem. Alex. Pædag. III, 2, § 14, (p. 260 P.) sine auctoris et fabulæ nomine affert verba: μὴ θίγῃς ἡνιῶν, παῖδιον, ἄπειρος ὢν μηδὲ ἀναβῇς τὸν δίφρον ἐλαύνειν μὴ μαθών. quæ Grot. Exc. p. 411 in versus sic redegit:

τῶν ἡνιῶν, παῖ, μὴ θίγῃς, ἄπειρος ὤν,
μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον, ἐλαύνειν μὴ μαθών.

Alterum vs. inter μηδὲ et ἀναβῇς inserto γέ corrigi voluit Heath. Scd rectius Musgr.

— — μὴ θίγῃς οὖν ἡνιῶν,
ἄπειρος ὤν, ὦ παῖδιον, μηδ' ἐς δίφρον
ἀναβῇς, ἐλαύνειν μὴ μαθών.

(771.) 10, 11. Longin. de Sublim. 15. Τῷ γοῦν Φαέθοντι παραδιδοὺς τὰς ἡνίας ὁ Ἥλιος

Ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν·
κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων ἁψῖδα σὴν
κάτω δίησει — —
φησίν· εἶθ' ἑξῆς·
Ἴει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
Τοσαῦτ' ἀκούσας εἶτ' ἔμαρψεν ἡνίας,
κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων
μεθῆκεν· αἱ δ' ἵπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας.
πατὴρ δ' ὅπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς
ἵππευε, παῖδα νουθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,
τῇ μὰ στρέφ' ἅρμα, τῇδε.

(772.) 12. Theon. Smyrn. schol. in Arati Phæn. 169. Οὐκ ἀνωνύμως, φησὶ, φέρονται αἱ Ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου. Θαλῆς μὲν οὖν δύο αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν βόριον, τὴν δὲ νότιον· Εὐριπίδης δ' ἐν τῷ Φαέθοντι τρεῖς.

(773.) 13. Plut. Quæst. Sympos. IV, 3, 5, (p. 665 C.) de fulminibus dicit: πολλοὶ γὰρ οὔτε καίουσιν, οὔτε κατορύττονσιν, ἀλλ' ὥσει περιφράξαντες, ὥστε ὁρᾶσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους ἀεί· τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας, ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν

φίλος δέ μοι
ἅλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.

(774.) 14. Plut. Consol. ad uxor. 3, (p. 608 D, E.) Ἀλλὰ δέδια πάλιν, μὴ συνεκβάλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν μνήμην, ὥσπερ ἡ Κλυμένη λέγουσα·

Μισῶ δ' ἐνάγκαλον
τόξον κρανείας, γυμνάσια δ' οἰκοίατο.

Post hunc vs. præco, qui interea, ut ex antecedentibus (vs. 60) liquet, una cum Merope rege et cum Phaethonte in scenam prodiit, chorum alloquitur.

ΚΗΡ. Ἀκεανοῦ πεδίον οἰκήτορες
εὐθαμεῖτ', ὦ,
ἐκτίσιοι τε δόμων ἀπαείρετε,
ὦ ἴτε, λαοί.
κηρύσσω ὁ' ὑσίαν βασιλῆίον,
αὐτῶ δ' αἰῶνα
εἰτεκνίαν τε γάμοις, ὧν ἵξυδος
ἄῦ' ἐνεχ' ἥκει,

(775.) 15. In codice olim Claremontano 2245, nunc Parisino 107, fol. 163 legitur :

πυρός τ' Ἐριννὺς ἐν νεκροῖς θερήσιον
ζωὸν ἥβ' ἀνίσα' αἵματ' ἐμφανῆ . . .
ἀπωλόμην· οὐκ οὖσα[τ'] εἰς δόμους νέκυν·
ἰώ', ὡς πόσις μοι πλησίον γαμηλίους
μολπὰς ἀεῖτεί. παρθένοις ἡγούμενος.
οὐ θάσσων; οὐ στειλαγμὸν ἐξομόρξετε,
εἴ που τὶς ἐστιν αἵματος χαμαὶ πεσών·
ἐπείγετ', εἰα, δμωίδες· κρύψω δὲ νιν
[illegible]
χρυσόδ' μόνη δὲ κλῄθ' ἐγὼ σφραγίζομαι. 10
ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὡς μ' ἀπώλεσας,
καὶ τάνδ'. Ἀπόλλω δ' ἐν βροτοῖς σ' ὀρθῶς καλεῖ,
ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων.

Clymenen loqui facile apparet.

Clymene his dictis in domum ingreditur, cujus post abitum chorus Merope duce, in scenam procedens, hymenæum canit.

[illegible]
τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείσομεν
τὰν ἐρώτων πότνιαν, τὰν παρθένοις
γαμήλιον Ἀφροδίταν.
[illegible]
Κύπρι, θεῶν καλλίστα,
τῷ τε νεόζυγι σῷ 20
πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρίπτειs
σῶν γάμων γενναν.
ἃ, τὸν μέγαν
τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύτε,
[illegible]
ἀρχὸν, φίλων Ἀφροδίτα.
ὦ μάκαρ, ὃ βασιλέως μείζων ἔτ' ὄλβον,
ὃς θεὰν κηδεύσεις,
καὶ μόνος ἀθανάτοις
γαμβρὸς δι' ἀπείρονα γαῖαν 30
[illegible]

ΜΕ. Χώρει σύ, καὶ τάσδ' εἰς δόμους ἄγων κόρας
γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στ[έγας]
θεοῖς χορεύσαι καὶ κυκλώσασθαι δόμους
σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν, Ἑστίας θ' ἕδος
ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι,
εὐχὰς π[οιέσθαι] . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. 40
. . . . . .
[illegible] προσέλθῃ τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων.

ΟΕ. Ὦ δέσποτ', ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα·
οὐ γὰρ σὺ σῴζῃ σεμνὰ θησαυρίσματα
χρυσοῦ, δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης
[illegible]
προσθεὶς πρόσωπον, φίλτατ' ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁρᾶν πυρὸς,
γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου.
ἀλλ' ἴσισθ' ἐς οἶκον, μή τιν' Ἥφαιστος χόλον
[illegible] 50
ἐπ' τοῖσδε δόλοισιν Φοιβόλλοις γαμεῖ.

ΜΕ. Πῶς φῄς; ὅρα μὴ θυμάτων πιτυμένων
κατ' οἶκον ἁτμὸν κεῖσ' ἀποσταλὲν τ' ἴδῃς.

ΟΕ. Ἅπαντα ταῦτ' αἴδηλ' ἀκαπνωτοί θ' ἑστοί.
ΜΕ. Οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δόμηρ;
ΟΕ. Θνησπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας.
ΜΕ. Ἀλλ' εἰμί, ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε
λῃθέσθαι φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν.
σὺ δ', ὦ πυρὸς δέσποινα, Δήμητρος κόρη,
Ἥφαιστέ τ', εἶητ' ἐμενεῖς δόμοις ἐμοῖς. 60

ΧΟ. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, ποῖ τύδα
πτερύγεντα καταστάσω ;
τὶν' αἰθέρ' ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαν-
τον ἐξαμαυρώσω ;
ἰὼ μοί μοι, καταφανήσεται
βασίλεια τάλαινα, πάις τ' ἔσω
κρυφαίος νέκυς. —
ὀτοτοῖ, κεραύνιοί τ' ἐκ Διὸς
πυρβόλοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἁλίου.
ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν
Ὠκεανοῦ κόρα,
πατρὸς, ἰώ, πρόσπεσε
γόνυ λιταῖς, σφαγὰς,
σφαγὰς οἰκτρὰ τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς.

ΜΕ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων ;
ΜΕ. ὦ τέκνον.
ΧΟ. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον
. . . . . ὀμμάτων ὁρᾶν σαφῆ.

(776.) 16. Plut. de tranqu. an. 1, (p. 465,)—τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος οὐ πέπονθας, οὐδ' ὡς ἐκεῖνον εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξέ (σε) τῶν φυσικῶν παθῶν. Hinc Merops dixisse videtur :

εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με.

(777.) 17. Ad hanc fabulam procul dubio recte retulit Ruhnk. (ap. Luzac. Exerc. acad. p. 52) quæ leguntur apud Plin. Hist. N. XXXVII, 2, "*Phaëthontis fulmine ictas sorores fletu mutatas in arbores populos, lacrymis electrum omnibus annis fundere juxta Eridanum amnem, quem Padum vocamus, et electrum appellatum, quoniam Sol vocitatus sit ἐλέκτωρ, plurimi poetæ dixere, primique, ut arbitror, Æschylus, Philoxenus, Nicander, Euripides, Satyrus,*" &c.

(778.) 18. Athen. XI, p. 503 D. Εὐριπίδης Φαέθοντι

[illegible]
δένδρεα φίλαισιν ὠλένaισι δέξεται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

(779.) 1. Fabulæ initium e Dionis paraphrasi (or. LIX,) cognoscimus, quam totam apposuisse haud inutile erit. In scenam prodit Ulixes προλογίζων (cf. Dio or. LII, p. 551, 8 ed. Morell. sqq. Schol. Soph. Phil. v. 1) ac sic loquitur : [p. 574 fin.] Φοβοῦμαι, μή ποτε μάτην κατ' ἐμοῦ φαύσωσι ταύτην οἱ στύμμαχοι τὴν δόξαν εἰληφότες, ὡς ἀρίστου ὄη καὶ σοφωτάτου τῶν Ἑλλήνων. [p. 575] καίτοι ποία τις ἡ τοσαύτη σοφία καὶ φρόνησις, δι' ἣν τις ἀνάγκαζεται πλείω τῶν ἄλλων (sic Valck. pro vulg. Ἑλλήνων)

ποιεῖν, ἐπὶ τῇ κοινῇ σωτηρίᾳ καὶ νίκῃ· ἐξὸν ἕνα δακοῦται τοῦ πλήθους μηδενὸς ἧττον ἐν τοιτοις ἔχειν τῶν ἀρίστων. ἀλλὰ γὰρ ἴσως χαλεπὸν εἰρεῖν οὔτω μεγαλόφρον ἅμα καὶ φιλότιμον (sic Heath. e Wolfii Anecd. Gr. T. I, p. 280, pro vulg. μεγαλύφρονα καὶ φιλότιμον) ὁτιοῦν, ὃς ἀνὴρ πέφυκε. τοὺς γὰρ φαινομένους καὶ πλείοσιν ἄπτεσθαι τολμῶντας, σχεδὸν τούτους ἅπαντας (ἁπαντες Gatak. et Valck.) θαυμάζομεν, καὶ τῷ ὄντι ἀνδρας ἡγούμεθα. Cum sententia verbis inde usque ad finem allatis expressa conveniunt vs., quorum tres priores affert Aristot. Ethic. Nicom. VI, 8. Eudem. V, 8. Plut. qua quisi sit. se ipse sine invid. laud. 14. (p. 544 C.) sine auct. et fab. nomine; quartum Schol. Aristoph. Ran. 284, quintum et sextum Stobæus XXIX, 15, ex Euripidis Philocteta.

Πῶς δ' ἂν φρονοίην, ὃ παρὴν ἀπραγμόνως
ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ
ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῖρον ὡς ἀνὴρ ἑνὸς.
τοὺς μὲν περισσοὺς, καὶ τι πράσσοντας πλέον,
τιμῶμεν, ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.

(780.) 2. Pergit Dio: ἐφ' ᾗ δὲ φιλοτιμίᾳ κἀγὼ προάγομαι πλείστα πράγματα ἔχειν καὶ ζῆν ἐπιπόνως παρ' ὀυτινοῖν· ἀεί τινα προσδεχόμενος καινὸν κίνδυνον, ὧνὲν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθε γεγονόσιν εὐκλειαν. Extremorum verborum sententiam versibus expressam servavit Plut. qua quis tat. se ipse sin. invid. laud. 14, (p. 544 C.)

Ὁκτὼ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχίαι χάριν,
καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθεῖμαι πόνους.

(781.) 3. Pergit Dio: Νῦν οὖν κατὰ πρᾶξιν πάνυ ἐπισφαλῆ καὶ χαλεπὴν δεῦρο ἐληλυθὰ εἰς Λῆμνον, ὅπως Φιλοκτήτην καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα κομίσομαι τοῖς συμμάχοις· ὁ γὰρ δὴ μαντικώτατος Φρυγῶν Ἕλενος ὁ Πριάμου κατεμήνυσεν, ὡς ἔτυχεν αἰχμάλωτος λειφθείς, ἄνευ τούτων μήποτ' ἂν ἁλῶναι τὴν πόλιν. πρὸς μὲν δὴ τοὺς βασιλέας οὐχ ὁμολόγησα τὴν πρᾶξιν, ἐπιστάμενος τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐχθραν, ᾧ γε αἴτιός ἐγενόμην καταλιφθῆναι, ὅτε ὀηχθεὶς ἔτυχεν ὑπὸ χαλεπῆς καὶ ἀνιάτου ἐχίδνης. οὐκ ἂν οὖν ᾤμην, οὐδὲ πειθὼ τοιαύτην ἐξευρεῖν, ὑφ' ἧς ἂν ποτε ἐκείνος ἐμοὶ πρᾶως ἔχῃ. ἀλλ' εἰδὼς ἀποδανεῖσθαι ᾤμην ὑπ' αὐτοῦ. ὕστερον δέ, τῆς Ἀθηνᾶς μοι παρακελευσαμένης καθ' ὕπνους, ὥσπερ ἐῶσθε, θαρρύνθη ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἰέναι· αὐτὴ γὰρ ἀλλάξειν μοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνὴν, ὥστε λαθεῖν αὐτὸ ἐγγενόμενον· οὕτως δὴ ἀφίγμαι θαρρήσας. πυνθανομαι δὲ, καὶ παρὰ τῶν Φρυγῶν πρίσβεις ἀπεστάλθαι κρίθα, ἅμ' ποσ δύνωνται, τὸν Φιλοκτήτην πείσαντες ὅμοισ, ἅμα καὶ διὰ τὴν ἐχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς, ἀναπλεῦσαι εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰ τάξα. Τούτου οὖν προκειμένου ἄθλου (sic Heath. e Wolfii Anecd. pro vulg. τὰ νόξα του προκειμένου ἄθλου) πῶς οὐ πάντα [illegible] πράξεως ταύτης, πάντα τὰ πρότερον εἰργασμένα μάτην πεποιῆσθαι ἔοικε. παπαῖ· πρήσειαν ὁ ἀνὴρ, αἰτὸς ὅδε ὁ Ποίαντος παῖς, οἷκ ἄθλιος [p. 576.] τῆς ξυμφορᾶς, μόλις καὶ χαλεπῶς προσαίνων, ἢ τοῦ χωλεποῦ καὶ δεινοῦ δράματος· οὕτως τὸ τε γὰρ εἶδος ὑπὸ τῆς νόσου φοβερὸν, ἥ τε στολὴ ἀθῆρι, δορὶ θηρίων καλύπτουσιν αὐτόν. ἀλλὰ σὺ ἄμεινον, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ μὴ μάτην [illegible]

(782.) 4. Pergit Dio: ΦΙΛ. Τί δὴ βουλόμενος, ὅστις εἶ πυτὲ σὺ, ἢ τίνα τόλμαν λαβὼν, πότερον ἀμπαγὴς γάρυι ἥκεις ἐπὶ τήνδε τὴν ἄπορον στέγην, ἢ κατάσκοπος τῆς ἡμετέρας ὐυστυχίας;

ΟΔ. Οὔτοι γε ὁρᾷς ἄνδρα ἰάτριστὴν.

ΦΙΛ. Οὐ μὴν εἰωθώς γε πρύτερον δεῦρο ἥκειν.

ΟΔ. Οὐ γὰρ εἰωθῶς, εἰ δὲ καὶ νῦν ἐν καιρῷ ἀφίχθαι.

ΦΙΛ. Πολλὴν ὄοικας φράζειν ἀλογίαν τῆς δεῦρο ὁδοῦ.

ΟΔ. Ἐν τοίνυν ἴσθι, οὐ χωρὶς αἰτίας με ἥκοντα, καὶ σοί γε οὐκ ἀλλότριον φαινησόμενον.

ΦΙΛ. Πόθεν δή; τοῖσο γὰρ πρῶτον εἰκὼς με εἰδέναι.

ΟΔ. Ἀλλ' εἰμὶ Ἀργείος τῶν ἐπὶ Τροίαν πλευσάντων.

ΦΙΛ. Πόθεν; εἰπὲ πάλιν, ὡς εἰδῶ σαφέστερον.

ΟΔ. Οὐκοῦν ἔτι δεύτερον ἀκούεις, τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἀχαιῶν εἶναί φημι.

ΦΙΛ. Καλῶς ὄητα ἔφης ἐμὸς εἶναι φίλους, ὁπότε γε τῶν ἐμοὶ πολεμιωτάτων Ἀργείων πέφηνας. τοῖτων δὴ τῆς ἀδικίας αὐτίκα μάλιστα ὑφέξεις δίκην.

ΟΔ. Ἀλλ' ὦ, πρὸς θεῶν, ἐπίσχες ἀφεῖναί τὸ βέλος.

ΦΙΛ. Οὐ δυνατὸν εἴτερ Ἕλλην ὢν τυγχάνεις, τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ.

ΟΔ. Ἀλλὰ πέπονθά γε ὑπ' αὐτῶν τοιαῦτα, ἐξ ὧν δικαίως σοὶ μὲν ἂν φίλος εἴην, ἐκείνοις δὲ ἐχθρός.

ΦΙΛ. Καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν, ὃ πέπονθας οὕτω χαλεπόν;

ΟΔ. Φυγάδα με ἦλασεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ὀδυσσεύς.

ΦΙΛ. Τί δὲ ἕδρας, ἐφ' ὅτῳ τῆσδε τῆς τύχης ἔτυχες;

ΟΔ. Οἰμαί σε γινώσκειν τὸν Ναυπλίου παῖδα Παλαμήδην.

ΦΙΛ. Οὐ γὰρ δὴ τὸν ἐπιτυχόντων οὐδὲ ὀλίγου ἀξίος συνέπλει, οὔτε τῷ στρατῷ, οὔτε τοῖς ἡγεμόσι.

ΟΔ. Τὸν δὴ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λιμὸς διέφθειρε.

ΦΙΛ. Πότερον ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχῃ κρατήσας, ἢ μετὰ δόλου τινός;

ΟΔ. Προδυσίαν ἐπενεγκὼν τοῦ στρατοῦ τοῖς Πριαμίδαις.

ΦΙΛ. Ἦν δὲ κατὰ ἀλήθειαν οὕτως ἔχον, ἢ ἐπεπόνθει κατεψευσμένος;

ΟΔ. [p. 577.] Πῶς δ' ἂν δικαίως γένοιτο τῶν ὑπ' ἐκείνου γιγνομένων ὁτιοῦν, τοῦ μηδενὸς ἀποσχομένου τῶν χαλεπωτάτων;

ΦΙΛ. Ὦ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανουργότατε ἀνθρώπων Ὀδυσσεῦ, οἷον αὖ τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀνῄρηκας; ὃς [illegible] ἥκιστα ἐπιλελοιπὼς τῶν τοιούτων ἦπερ, οἶμαι, τὰ κάλλιστα καὶ σοφώτατα ἀνευρίσκων καὶ συντιθείς. ὥσπερ ἁμέλει κἀμὲ ἐξέίφκας, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης περιπεσόντα τῇδε τῇ ξυμφορᾷ, διεκνύτα τὸν Χρύσης βωμὸν, οὗ θύσαντες κρατήσειν ἐμελλον τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μὴ, μάτην ἐγίγνετο ἡ στρατεία. Ἀλλὰ τί δὴ σοι προσῆκον τῆς Παλαμήδους τύχης;

ΟΔ. Εὖ ἴσθι, ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φίλους ἦλθε τὸ κακὸν, καὶ πάντες ἀπολώλασιν, ὅστις μὴ φυγὴν ἠδυνήθη. Οὕτω δὲ κἀγὼ τῆς παροιχομένης νυκτὸς διαπλεύσας μόνος δεῦρο ἐσώθην. Σχεδὸν μὲν οὖν ἔγωγε ἐν ὅσῃ χρείᾳ κατέστηκας αὐτός (οἶδα bene adjecit Wyttenb. Bibl. crit. III, 1, p. 53). Εἰ δ' οὖν ἔχων τινὰ μηχανὴν ξυμπροθυμηθείης ἡμῖς περὶ τὸν οἶκαδε ἀπόπλουν, ἡμᾶς τε εὖ ποιοιηκὼν

ἔσῃ, καὶ ἅμα ἄγγελον ἀποπέμψεις πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ οἰκείους τῶν σοι παρόντων κακῶν.

ΦΙΛ. Ἀλλ', ὦ δύστηνε, πρὸς τοιοῦτον ἕτερον ἥκεις ἐξημιγον, αὐτὸν τε ἄπορον καὶ ζῆνμον φίλων, ἐπὶ [illegible] ἀπὸ τῶνδε τῶν τάξεων πορίζοντα καὶ τροφὴν, καὶ ἐσθῆτα, ὡς ὁρᾷς. ἡ γὰρ ἦν ἡμῖν ἐσθὴς πρότερον ἀπὸ τοῦ χρόνου ἠμίλωται. Εἰ δὲ δὴ τοῦδ' ἐθελήσεις κοινωνεῖν τοῦ βίου μεθ' ἡμῶν ἐνθάδε ἕως ἂν ἑτέρα σοι παραπέσῃ σωτηρία ποθέν, οἶκ ἂν φθονοῖμεν. Δυσχερῆ γε μὴν τἄνδυν ὁράματα, ὦ ξένε, τελαμῶνές τε (λέσβου supplet Reisk.) ἀνάπλεοι, καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς νόσου· αὐτός τε οὐχ ἡδὺς ξυγγενέσθαι, ὅταν ἡ ὀδύνη προσπέσῃ· καὶ τοι λελώφηκε τῷ χρόνῳ τὸ πολὺ τῆς νόσου

— — κατ' ἀρχὰς δ' οἰδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν. —

Sententiam verborum Δυσχερῆ κ.τ.λ. expressam esse versu, quem sine auctoris et fabulæ nomine Plut. de curios. 12, (p. 521 A.) servavit

Δύσμορφα μέντοι τἄνδυν εἰσιδεῖν, ξένε.

jam vidit Gatak. ad Marc. Antonin. IV, 3, p. 92, qui primus eum huc retulit.

(783.) 5. Stobæus CXX, 10.

Ἅλις, ὦ βιοτά· πέραινε, πρίν τινα συντυχίαν ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς, ἢ σώμασι τῷδε γενέσθαι.

(784.) 6. Justin. Mart. de monarch. p. 109 ed. Colon. (p. 41 F, ed. Hag. Com. 1742.)

Ὁράτε δ' ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν, θαυμάζεται δ' ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν· τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει λαζεῖν κέρδος παρόν γε, κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς;

(785.) 7. Plut. adv. Colot. 3, (p. 1108 B). Ἀλλ' ἴσως ἂν ἐπὶ τούτοις καὶ γελάσειέ τις ἐννοήσας τὴν Σωκράτους πρᾶξιν καὶ χάριν.

Ὑπέρ γε μέντοι πάντ' Ἑλλήνων στρατοῦ τῶν ἄλλων φιλοσόφων — — οὐ μόνον αἰσχρὸν σιωπᾶν —

Alterum versum præbent Diog. Laert. V, 3. Quint. Inst. Or. III, 1, 14, sed ille post σιωπᾶν: *Ξενοκράτην δ' ἐᾶν λέγειν*, hic: *καὶ Ἰσοκράτην δ' ἐᾶν λέγειν.* Scripsisse vero Euripidem

αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν.

apparet e Cic. de Orat. III, 35, 141.

(786.) 8. Aristot. Poet. 22, 13. οἷον, τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δ' εἰτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε "φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός," ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκε. Hinc Euripidem scripsisse consentaneum est: *φαγέδαινα, ἥ μοι σάρκα θοινᾶται ποδός.*

(787.) 9. Hesych. v. Αἰών. Εὐριπίδης δὲ Φιλοκτήτῃ αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει·

ἀνέπνευσεν αἰῶνι.

(788.) 10. Stobæus Ecl. Eth. T. II, p. 4 ed. Heer.

Τί δῆτα, θάκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι, σοφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἀνθρωποι λόγων;

Ὅστις γὰρ αἰχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι οἰδέν τι μᾶλλον οἰόν, ἢ πείθει λέγειν.

(789.) 11. Aristot. Rhet. ad Alex. c. 18. (al. 19.) ubi de παρακαταθήκαις agit: *κέχρηται δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φιλοκτήτῃ τούτῳ τῷ εἴδει διὰ τοῦδε·*

Λέξω δ' ἐγὼ, κἂν μου διαβλέψῃς δοκῇ λύπης ἐποστὰς αὐτὸ ἠδικηκέναι· ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἄμὰ μαθήσῃ κλύων· ὁ δ' αὐτὸς αὐτὸν ἐμβαπτίζει σοι λέγων.

(790.) 12. Stobæus XX, 17.

Ὥσπερ δὲ σὠπτὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ, οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον, ὥστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

(791.) 13. Stobæus XL, 1.

Πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν εὐτυχοῦντ' ἀεὶ [illegible]

(792.) 14. Stobæus LIX, 18.

Μακάριος, ὥστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει· ἐν γῇ δ' ὁ φῶστος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

(793.) 15. Himer. Orat. XIV, 1. Ἐπῴδησάν ποτε καὶ Φιλοκτήτην μετὰ τὴν νόσον οἱ Ἕλληνες καὶ πολλὰ τοῖς θεοῖς ηὔξαντο. ὁ δὲ λωφήσαντος αὐτῷ τοῦ πάθους λαζὼν εἰς χεῖρας τὰ τόξα εἰζήτει μαθεῖν, εἰ πέμπει (πέμπῃ bene Welck.) πάλιν φιλόσκοπος. Φιλοκτήτην μὲν οὖν ἐκεῖνον καὶ ἐπὶ τὸν ἄθλον ἤγειρεν Ὀδυσσεὺς παρὼν καὶ διδοὺς τῆς τέχνης τὸ σύνθημα.

(794.) 16. Orion. Anthologn. V, 4, p. 47 et post tit. VIII, p. 35 ed. Schneidew.

Φεῦ, μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος, ὡς πάντ' ἔχουσι, κἂν βραδύνωσι χρόνῳ.

(795.) 17. Hesych. Αἴρειν νοεῖς, δοξάζειν ἢγῇ. [illegible]

(796.) 18. Hesych. Ἀκριβὲς, ἄκρον. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ.

ΦΟΙΝΙΞ.

(797.) 1. Gramm. in Cram. Anecd. Gr. Paris. I, p. 403, 9. *περὶ εἰδοῦς· φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ Φοίνικός τινος*

πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος.

(798.) 2. Stobæus LXXI, 1.

Μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα δίδωσιν ὥστις οὐκέθ' ὡραίος γαμεῖ. δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

(799.) 3. Stobæus LXXI, 8.

Πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

(800.) 4. Stobæus CXVI, 36.

Ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν.

(801.) 5. Erotian. p. 132. Διηπέτης (corrig. Διιπετῆς. cf. Rhes. 43 Bacch. 1266, (ἀντὶ τοῦ διαυγὴς καὶ καθαρός· ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίνιξι λέγων· *Δμωαὶ δ' ἐμοίσιν εἶπον, ὡς ταυτηρίαις πυρίδες καὶ διηπέτη κτείναι.* Quæ probabiliter sic emendavit Valck. Diatr. p. 274.

Δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον, ὡς καυτήρια ἐς πῦρ ἔδει καὶ [ταῦτα] δὴ διαπετῆ θεῖναι.

(802.) 6. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 18. (p. 746 P.) Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ (fgm. VII,) γράφοντος — — ἐν δὲ τῷ Φοίνιξι

Τάφωνὶ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται,
Ὑπερίδης λέγει·

(803.) 7. Æschin. in Tim. c. 61, p. 21 Tayl. (p. 154 ed. Reisk. p. 355 ed. Bekk. καὶ πάλιν (praecessit Stheneb. fgm. VIII,) ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπτεῖζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας μηδὲ ἐκ διαβολῆς ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς [illegible]

Ἤδη δὲ πολλῶν ἤρέθην λόγων κριτὴς,
καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
πάνυ τ' ἀντ' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
Κἀγὼ μὲν οὕτω χὠστις ἐστ' ἀνὴρ σοφὸς
λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν
σκοπῶν, διαιταν ἤπερ ἐμπορεύεται.
[illegible]
οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
τοιοῦτός ἐστιν οἷόπερ ἦδεται ξυνών.
καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἄν, εἰ βούλοιο σύ,
πἀληθές, ὡς ἔγωγε καὶτὸς ἄχθομαι,
ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπὼς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρίσχετο.

(804.) 8. Stobæus Append. Flor. p. 11, Vol. IV, ed. Gaisf. (p. 382 ed. Lips.)

Οἱ πεῖραν οὐ δεδωκότες
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί.

(805.) 9. Stobæus XC, 6.

Μέγιστον ἆρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρίφωνι εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ.

(806.) 10. Stobæus XXXVIII, 14.

Θέλουσι οὐ σέβω, φθονεί-
σθαι δ' ἐθέλουμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.

(807.) 11. Stobæus LXXIII, 57.

Γυνὴ τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.

(808.) 12. Stobæus CXXI, 12.

Καίτοι ποτ' εἶ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν
τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον,
[illegible]
ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκπεδὼν ἔχων.
καὶ νῦν λίγοιαι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως
πέπτωχ' ὁ πλήμων. ὦ φιλόζωοι βροτοί,
οἱ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν
ποθεῖτ', ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν.
οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου.
τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν· τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ
πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

(809.) 13. Stobæus XXXIX, 9.

Σὺ δ', ὦ πατρῷα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων
χαῖρ'· ἀνδρὶ γὰρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

(810.) 14. Hesych. Ἀμνήστευτος γυνή, ἡ παλλακή. Εὐριπίδης Φοίνιξι.

Præterea Stobæus XCI, 12 versum

ὦ πλοῦτ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βίῳρος φέρειν,

haud dubie errore, ex Euripidis Phœnice citavit, quem alio loco (XCIII, 17) cum duobus aliis vss. ex Plisthene (fgm. III) attulit.

ΦΡΙΞΟΣ.

(811.) 1. Aristoph. Ran. 1256. (1225.)

Σιδώνιόν ποτ' ἆστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς

ubi Schol. τοῦ δευτέρου Φρίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή· τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου

ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον.

(812.) 2. Schol. Eur. Phœn. 6. ἐν γοῦν τῷ Φρίξῳ φησίν·

ἦσαν γάρ, [ὡς λέγουσιν,] Ἀγήνορος κόροι
Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κεκλήσκεται,
Φοῖνιξ, θἠνεντερ τοῦνομ' ἡ χώρα φέρει,
καὶ Θάσος — —

Valck. l. c. præterea huc referri voluit versum, qui sine auctoris nomine legitur apud Plut. de Exil. 17, (p. 607 B,) καὶ ὁ τοῦ Διονύσου πάππος (sc. φυγὰς ἦν), ὡς ἐξεπέμφθη τὴν Εὐρώπην ἀνευρεῖν, οὐδ' αὐτὸς ἐπανῆλθε,

Φοίνιξ πεφυκὼς, ἐκ δ' ὁρίζεται γένος.

(813.) 3. Eratosth. Catast. 14. Ταῦρος. Οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἀστροις τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ.

(814.) 4. Stobæus LXXIII, 35.

Ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασι μητρυιὰς φρονεῖν
νόθοισι παισὶν' ὧν φιλάξομαι ψόγον.

(815.) 5. Stobæus LXVII, 15.

Γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
ἥδιστόν ἐστι, δῶμα' ἢν οἰκῇ καλῶς,
ὀργὴν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθιστᾶσ'· ἡδὺ κἀπιτερπὲς φίλων.

(816.) 6. Stobæus LXXIV, 31.

Δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί.

(817.) 7. Etym. M. p. 714, 17. Σιροὶ, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁσπρίων. Ἀμμώνιος δὲ ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσι τὸ ὄνομα τὸ ι βραχύνουσι, καὶ ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνεται. εἰρίσκεται δὲ καὶ βραχὺ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φρίξῳ·

— — ἀνοίξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίου.

(818.) 8. Stobæus VIII, 7.

Ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῂς, ἀνέρος οὐκ ἄξιον
δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.

(819.) 9. Etym. M. p. 410, 13. ζῆθι· τὸ παρατατικὸν ζῇ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰφιγενείᾳ (Taur. 682.) καὶ ἐν Φρίξῳ

Δι' ἐλπίδος ζῇ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.

(820.) 10. Stobæus XLIII, 4.

Λί γὰρ πόλεις εἶσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

(821.) 11. Stobæus CXX, 18.

Τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῇν τοῦθ', ὁ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῇν δὲ θνήσκειν ἐστί. πλὴν ὅμως βροτῶν
νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὅλωλότες
[illegible]

(822.) 12. Athen. VI, p. 264 B, sq. οἵτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλῃδήσαν τότε μὲν μενέσται, νῦν δὲ πενίσται· καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσὶν εἰπορώτεροι. καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Φρίξῳ λάτριας αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων

Λάτριες πενίστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων.

(823.) 13. Stobæus LXII, 39.

Πολλοῖσι δούλοις τοῦνομ' αἰσχρὸν, ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἐστ' ἐλευθερωτέρα.

(824.) 14. Justin. Mart. de Mon. p. 109 ed. Col. (p. 41 F. ed. Hag. Comit. 1742.)

Εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις
εἰς ταὐτ' ἐπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι,
εἰ Ζεὺς ὁ λῴστος μηδὲν ἐνδίκων φρονεῖ.

(825.) 15. Sext. Empiric. adv. Math. I, 13, p. 274 et 287, (p. 661 et 665 ed. Bekk.) Οἷόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ Εὐριπίδῃ λεχθὲν ἐν Φρίξῳ

ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται καθ' ἡμέραν
κακόν τι πρᾶσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκεται,
ὅταν τ' γνώμαι δίκαιαι τυγχάνῃ δοκῶν,
τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ῥῄξεν κακῶν.

Apud Justin. hic versus præmittitur vitiosus:

ἄφθονον βίον μήκος δίδωσι πρὸς κρίσιν,

apud Clem. vero hic:

ὃς τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίου
δίδωσιν· εἰ τις οἴεται καθ' ἡμέραν κ.τ.λ.

Post quartum versum quinque alios subjiciunt Justin. et Clem.

ὁρᾷθ' ὅσοι δοκεῖτε οὐκ εἶναι θεόν.
(δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εἰσγνωμόνως.)
ἔστιν γάρ, ἔστιν· εἰ δέ τις πράττει κακῶς,
κακὸς πεφυκὼς, τὸν χρόνον κερδαινέτω·
χρόνῳ γὰρ οἵτος ὕστερον δώσει δίκην.

(826.) 16. Stobæus CXXII, 9.

Καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώποιν φύσει·
ἢν καὶ δίκη θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ
πῶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους.

(827.) 17. Stobæus XCIV, 2.

Κρείσσων δὲ βαιὸς ὅλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς,
ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ἀγκωμένον.

(828.) 18. Phot. πῶγωνα πυρὸς, τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φρίξῳ. Huc procul dubio respexit Poll. On. II, 88, ἐν τῇ τραγῳδίᾳ πώγων πυρὸς, ἡ εἰς ὕψι ἀναδρομὴ τῆς φλογός.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ.

(829.) 1. Clem. Alex. Strom. II, 15 § 63 (p. 462 P.) ὁ μὲν γὰρ Λάϊος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγῳδίαν φησὶ

λέληθε δ' οὐδὲν τῶνδέ μ' ὢν σὺ νουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

(830.) 2. Plut. de virt. mor. 6, (p. 446 A,) αἱ δὲ τῆς ἀκρασίας (φησὶ) ἕτεραι καὶ διαφέρουσαι·

Γνώμην ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

καὶ

Αἰαῖ, τόδ' ἦδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν,
ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μή.

Alterum fgm. est etiam apud Stobæum V, 6 sed sine lemmate.

(831.) 3. Stobæus LXVI, 2.

Γνώμη σοφὸς μοι, καὶ χέρ' ἀνδρεῖαν ἔχοι·
δέσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

(832.) 4, 5. Plut. Erotic. 3, (p. 750 A,) ὁ δὲ Δαφναῖος, ὁ Πράκλειτος, ἔφη, τί οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἐρωτι πολεμήσων πάρεστιν; ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ Ἔρωτα καὶ δι' Ἔρωτος

Δήθη δὲ λόγων, λήθη δὲ πάτρας,
οὐχ ὡς τῷ Λαΐῳ πέντε μόνον ἡμέρων ἀπέχοντι τῆς πατρίδος. βραδὺς γὰρ ὁ ἐκείνου καὶ χερσαίος Ἔρως. ὁ δὲ σὸς ἐκ Κιλικίας Ἀθήναζε

λαιψηρὰν κελαδοῦσα πτερύγι
διαπέντιος πέταται,

τοὺς καλοὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώμενος.

(833.) 6. Sext. Emp. adv. Mathem. VI, 17, p. 360, (p. 751 ed. Bekk.) Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη τὰ στάσιμα, φυσικόν τινα ἐπέχοντα λόγον, οἱονεί ἐστι τὰ οὕτω λεγόμενα·

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθὴρ,
ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
ἡ δ' ὑγροβόλους στάγονας νοτίους
παμῖξεξιμένη τίκτει θνητοῖς.
τίκτει δὲ βοράν, φῦλά τε θηρῶν,
δένδρεα τ' ἀέξουσα
μήτηρ πάντων τενόμισται.

His Grot. (Exc. p. 417.) probabiliter subjunxit versus et si sententiam et si metrum respicis prorsus cum illis convenientes, qui leguntur apud Phil. Jud. περὶ ἀφθαρτ. κόσμ. § 11, p. 498 ed. Mang. (p. 948 ed. Pfeiff.) et de Mundo. § 11, p. 612 ed. M. (p. 1161 ed. Pf.)

Χωρεῖ δ' ὀπίσω, τὰ μὲν ἐκ γαίᾳ
φύντ' εἰς γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου
βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον
πόλον ἦλθε πάλιν· θνήσκει δ' οὐδὲν
τῶν γιγνομένων, διακρινόμενον δ'
ἄλλο πρὸς ἄλλου
μορφὰν ἀμείβει καινήν.

(834.) 7. Stobæus CV, 13. Arsen. Viol. p. 486 ed. Walz.

Ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς
οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς.

(835.) 8. Hesych. Εἰάζων, εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυσίππῳ. cf. Valck. Diatr. p. 21.

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

(836.) 1. Stobæus Ecl. Phys. I, 3, 2, p. 26 ed. Heer. Lucian. Jup. trag. 41, (T. II, p. 689 R. II, p. 504 Jac.) Clem. Alex. Strom. V, 14, § 115, (p. 717 P.) et hinc Euseb. Præp. Ev. XIII, p. 681, Athenag. Leg. p. 5, (p. 283 C ed. Hag. Com. 1742.)

Ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,
καὶ γῆν πέριξ ἔχουθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις.
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

(837.) 2. Stobæus ibid. I, 4, 21, p. 114 ed. Heer. Plut. de sera num. vind. 2, (p. 549 A.)

Οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε—μὴ τρέσῃς—
παίσει πρὸς ἦπαρ, οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σίγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
στείχουσα μάρψει τοὺς κακοὺς, ὅταν τύχῃ.

(838.) 3. Stobæus ibid. I, 4, 40, p. 126 Heer.

Συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,
ἅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ,
ἢ δεσμῶν ἢ βίαια πολεμίων κακά,
ἢ παισὶν αὐθέντασι κοινωνῇ δόμων.
ἢ τάρα θνητῶν εἰσὶν ἀσυνετέστεροι,
εἰ τὰ μείονα π[illegible] τῶν [illegible] ἔχειν.

Tres priores versus habet etiam Stobæus in Floril. XXVIII, 12.

(839.) 4. Athen. XIII, p. 599 F. Stobæus l. c. I, 10, l, p. 268 sine nomine auctoris :

Τὴν Ἀφροδίτην οἷς ὁρᾷς ὅσῃ θεός ;
ἣν οἰδ' ἂν εἴποις, οὐδὲ μετρήσειας ἂν
ὅση πέφυκε κἀφ' ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρίφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δὲ μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς,
ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
ἐρᾷ μὲν ὁμβρων γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον
ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεὲς ἔχῃ.
ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο. 10
ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν ὄὐ,
φύονσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα,
δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.

(840.) 5. Stobæus Ecl. eth. II, 11, p. 341 ed. Heer.

Τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα.

(841.) 6. a, b. Stobæus Floril. I, 6 sine nomine auctoris. Orion. Anthologn. (Farrag. Euripid. nr. 21, post tit. VIII,) p. 57 ed. Schneidew.

[illegible]
οὐ γὰρ πέφυκε δοίλον οὔτε χρημάτων
[illegible]
Ἀρετὴ δ', ὥσωπερ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται τελουμένη.

(842.) 7. Stobæus I, 7.

Ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλῶν.

(843.) 8. Stobæus IV, 2.

Τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις
ἥκαιμα τόλμης ἰκανὸν ἴστι καὶ θράσους.

(844.) 9. Stobæus IV, 19.

Τὸ δ' ὠκὺ τοὔτο καὶ τὸ λαίψηρὸν φρενῶν
εἰς συμφοραν ἵστησι πολλὰ δὴ βροτούς.

(845.) 10. Athen. XV, p. 665 A. Plut. de Garrul. I, (p. 502 C). Stobæus IV, 30.

Εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εἴβλωσσον μέλος
Ἀντήνορος δὶ τοῦ Φρυγὸς δοίη θεὸς,
οἷκ ἂν ὑγναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

(846.) 11.* Stobæus IV, 29.

Ἐπὴν ἐν ἀγαθοῖς εὐνομούμενός τις ὢν
ζητῇ τι κρεῖσσον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά.

(847.) 12. Stobæus IV, 31.

Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίας ἔχει.

(848.) 13. Plut. de aud. poet. 14, (p. 36 C,) Stobæus V, 2 :

Ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον
νομίζω τὰς σωφροσύνας,
ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι.

(849.) 14. Athen. IV, p. 158 E. Gell. N. A. VII, 16.

Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι
κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμματικώτατε,
πλὴν δυοῖν μόνοιν
Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου,
ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυκ' ἡμᾶς τρέφειν ;
ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ· τρυφῇ γέ τοι
ἄλλων ἕκαστον [illegible]

(850.) 15. Stobæus VII, 9, cum lemmate Εὐριπίδου Ἡρακλεῖ. Plut. de virt. moral. 7, (p. 447 F.)

Τὸ μὲν σφαγῆναι δεινὸν, εὐκλειαν δ' ἔχει,
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλὸν, ἡδυπὸ δ' ἔνι.

(851.) 16. Stobæus IX, 15.

Φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἀνδιχ' ὡς καλὸν γέρας,
τὸ μὴ δίκαια δ' ὡς ἀπαντιαχοῦ κακόν.
καὶ γλῶσσα ἡλαίρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν·
ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.

(852.) 17. Stobæus XII, 1.

Δύστηνος, ὅστις καὶ τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων
οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν.

(853.) 18. Stobæus XIII, 1.

Πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω,
ἢ σκλῆρ' ἀληθῆ ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

(854.) 19. Stobæus XIII, 15.

Ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε.

(855.) 20. Stobæus XX, 12.

Πόλλ' ἔστιν ὀργῆς τῆς ἀπαιδεύτου κακά.

(856.) 21. Stobæus XX, 25.

Ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφοραῖς ὕπο
δειναὶ πλάνος τε καρδίᾳ προσίστανται.

(857.) 22. Stobæus XX, 39. Apostol. XIV, 7. Arsen. Viol. p. 378 ed. Walz.

Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.

(858.) 23. Stobæus XX, 40.

Ἐν τοῖς κακοῖσι συγγένες' ὅταν παρῇ
τραχεῖα κἀξύθυμος, ἁμαθίαν ἔχει.

(859.) 24. Stobæus XXII, 5. Arsen. Viol. p. 217 ed. Walz.

Ὅταν δ' ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ,
λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον,
ὑφρὺν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τούτου ταχείαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα·
ἐπαίρεται γὰρ μείζον, ἵνα μείζον πέσῃ.

(860.) 25. Stobæus XXII, 6.

Κρινεῖ τίς αὐτὸν πῶποτ' ἀνθρωπον μέγαν,
ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον ;

(861.) 26.* Stobæus XXII, 31.

[illegible]
ὑπερηφανίας ποιεῖν.

(862.) 27. Stobæus XXIII, 5. Arsen. Viol. p. 72 ed. Walz. *Boisson.* Anecd. Gr. Vol. I, p. 114 :

Ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ κατθανεῖν σοφοί.
αὐτοὶ δ' ὅταν σφιλώμεν, οὐ γεγώσκομεν.

(863.) 28. Stobæus XXIX, 56.

Οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν ἀναγκαίων βροτοῖς.

(864.) 29. Stobæus XXXIV, 1.

Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον, ἢ σιγὴν ἔχε.

(865.) 30. Stobæus XXXIX, 2.

Μὴ κάμε πατρίδα σὴν λαβὼν περίοικον.

(866.) 31. Stobæus XL, 8. Apostol. IV, 8.

Ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περίσσιος,
ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

(867.) 32. Stobæus XLIII, 12.

Δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

(868.) 33. Stobæus XLIII, 13.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
χρὴ γὰρ τέχνας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δίνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑφηλ' ἄγειν.

[illegible]
ἢ τύξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων,
τούτου τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν.

(869.) 34. Stobæus XLIII, 16.

Ἀλλ' οὕτοτ' αὐτὸς ἁμπλακών, ἄλλον βροτὸν
παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη,
πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τιγχάνῃ μέλας σκότος,
εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

(870.) 35. Stobæus XLIV, 1.

Ἄρχεσθαι χρεὼν
κακοῦς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεισσόνων.

(871.) 36. Stobæus XLVI, 3. Apost. X, 94.

Ἐγὼ γάρ, ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
βωμὸν προσίζει, τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν,
πρὸς τὴν δίκην ἄγουμ' ἂν οὐ τρέσας θεούς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πράσσειν ἀεί.

(872.) 37. Stobæus XLVIII, 2.

Ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,
οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νείκος αἱρεσθαι κακοῖς·
τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

(873.) 38. Stobæus XLIX, 4. c. lem. Εὐριπίδου Ἠλέκτρᾳ·

Ἡ γὰρ τυραννὶς παντόθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἐρῶσιν, ἢν φυλακτέον πέρι.

(874.) 39. Stobæus LI, 6.

Σὲν τοῖσι δεινοῖς αἴξεται κλέος βροτοῖς.

(875.) 40, 41. Stobæus LI, 14.

Νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρῃ στυγεῖ
κόμῃ μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
Ὁρᾷς τὸν εἰτράπεζον, ὡς ἡδὺς βίος
ὅ τ' ὄλβος ἐξωθεῖν τίς ἐστι πραγμάτων.
ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία,
εἰ μὴ τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα.
οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν,
ἡ δ' εὐπάλεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
τὸ διαθέωναι μόνον ἀεὶ ἠρωμένη.

(876.) 42. Stobæus LVII, 8.

Οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλίει γυνὴ
ἐνθλὴ παρεξευχθεῖσα, καὶ σώζει δόμους.

(877.) 43. Stobæus LXIX, 3.

Οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ', ὃς ἂν τύχῃ
κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ὁ τὰσθλὸς τυχών.

(878.) 44. Stobæus LXIX, 5.

Μακάριος, ὅστις εὐτυχεῖ γάμου λαχὼν
ἐσθλὴν γυναικός· εὐτυχεῖ δ' ὃ μὴ λαχών.

(879.) 45. Stobæus LXXI, 5.

Α. Ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν.
Β. Δίκαιός ἐστιν, οἵστι συγχρήσῃ μιᾷ.

(880.) 46. Stobæus LXXIII, 1.

[illegible]
δειναὶ δὲ ποταμοῦ καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία·
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινόν, ὡς γυνή, κακόν,
οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτ' ἐν γραμῇ,
οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν· εἰ δέ σου θεῶν
τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

(881.) 47. Stobæus LXXIV, 10.

Μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος·
ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἠύκλος,
τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον;

(882.) 48. Stobæus LXXIV, 15. Arsen. Violat. p. 171 ed. Walz. sine nomine auctoris :

Γυναικὶ δ' ἄλβος, ἢν πόσιν στέργουσ' ἔχῃ.

(883.) 49. Stobæus LXXVI, 7. Schol. ad Odyss. α', 215. Eustath. ad Odyss. α', p. 1412, 14, (=49.)

ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνάκειται ἡ περὶ τῶν παίδων ἀκριβὴς εἴδησις, δῆλοί καὶ Εὐριπίδης λέγων·

Ἔστιν δὲ μήτηρ φιλοτεκνος μᾶλλον πατρός·
ἡ μὲν γὰρ αἰτὶς οἶδεν ὠδῖ, ὁ δ' οἴεται.

(884.) 50.[a] Stobæus LXXVIII, 3. Clem. Alex. Pæd. I, 6, 48, p. 127 P. sine lemm.

Τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκεις
πλεῖω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα.

(885.) 51. Orion. Anthologm. (farrag. Eurip. nr. 7. post tit. VIII,) p. 56 ed. Schneidew.

Ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
δῦ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος.
ὅστις δὲ τοὺς φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ,
[illegible]
μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλοιν στέλλοι σκάφος.

(886.) 52. Stobæus LXXIX, 3, inter duos locos Euripideos, alterum ex Heraclidis, alterum ex Erechtheo petitum, hunc versum exhibet :

καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν.

(887.) 53. Stobæus LXXIX, 27.

Ἀλλ' ἴστ', ἐμοὶ μὲν οὔτοσ οὐκ ἴσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σέ, μῆτερ, προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ
καὶ τοῦ δικαίου τόκων τῶν σῶν χάριν.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλιστ'· ὁρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει·
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον, οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ
γυναικὸς αὐδησειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.

(888.) 54. Stobæus LXXXI, 3.

Καὶ τῶν παλαιῶν πολλ' ἔπη καλῶς ἔχει.
λόγος γὰρ ἐσθλὸς φάρμακον φίλοις βροτοῖς.

(889.) 55. Stobæus LXXXIV, 2.

Τὸν τῇ φύσει
οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ.

(890.) 56. Stobæus LXXXVII, 8.
Ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.
(891.) 57. Stobæus LXXXVIII, 1.
Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν πλεῖ μμελέτα,
ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.
(892.) 58. Stobæus LXXXVIII, 8.
Τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι
χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα.
πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
γένοιτ' ἄν; οὐδεὶς τοιτὸ μ' ἂν πίθοι ποτέ.
(893.) 59. Stobæus XC, 3.
Οὐ γάρ τις οἴτω παῖδας εὖ παιδείσεται,
ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι.
(894.) 60. [a b] Plut. de aud. poet. p. 20 D.
A. Χρυσοῦ σὲ πλήθει, τοὐσαδε δ' οὐ, χαίρειν χρεών;
B. σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.
καὶ
Τί δῆτα οἶσι δεῖ σε κατθανεῖν;
ἄμεινον· οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς.
(895.) 61. Stobæus XCIX, 4.
Ὅστις δὲ λίπας φησὶ πημαίνειν βροτοὺς,
δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἐστίν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.
(896.) 62. Stobæus XCIX, 10.
Λίπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.
(897.) 63. Stobæus CII, 2.
Μέλλων τ' ἰατρὸς, τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον,
ἰάσατ' ἦδη μᾶλλον ἢ τειμὼν χρόα.
(898.) 64. Stobæus CV, 8.
Οὐ χρὴ ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ δοκεῖν·
ὁ γὰρ θεὸς πως, εἰ θεὺν σφε χρὴ καλεῖν,
κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβιος· οἱ δ' ἐπέρφρονες
καὶ τῷ παρόντι τοίπτιν πιστεύμενοι
ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην ἐν τῷ παθεῖν.
(899.) 65. Stobæus CV, 40.
Βέβαια δ' οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς.
(900.) 66. Stobæus CVIII, 15. Arsen. Viol. p. 289 ed. Walz.
Θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει.
θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν;
(901.) 67. Stobæus CVIII, 25.
Πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν·
τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας
ἄλλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀξυνλία.
(902.) 68. Stobæus CVIII, 43.
Ἀνδρῶν τάδ' ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἂν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.
(903.) 69. Stobæus CXIII, 5.
Οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς,
ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις.
ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ
[illegible]
παραντὰ δ' ἠσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.
(904.) 70. Stobæus CXVI, 6.
Ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπὶδ' ἡδονῆς ἔχεις,
καὶ πῶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβὼν δὲ πεῖραν μεταμέλειαν λαμβάνει·
ὡς οὐδὲν ἐστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει.
(905.) 71. Stobæus CXXVI, 1.
Τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.
(906.) 72. Stobæus CXXVI, 6.
Ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὢν ἐχρῆν φίλον.
(907.) 73. Stobæus CXXVI, 7.
Σπάνιον δ' ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
κἂν ὀμόθεν ὦσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ
τῆς εὐσεβείας· ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις
ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ * *
(908.) 74. Joan. Damasc. in Gaisf. Append. ad Stobæum Vol. IV, p. 36. Εὐριπίδου Κωμικοῦ (sic)
Ὅστις νέος ὢν Μουσῶν ἀμελεῖ,
τὸν τε παρελθόντ' ἀπώλωλε χρόνον
καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.
(909.) 75. Anton. Melissa I, 72. Maxim. T. II, p. 615 ed. Combef. (in edit. Stobæi a. 1609. Serm. CXLV, p. 231, 33.) Aphthon. in Walz. Rhet. Gr. I, p. 68, Anon. Epitom. Rhet. p. 130, ibid., Cramer. Anecd. Oxon. Vol. IV, p. 253, 32.
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἅλυπον οὐδενί.
(910.) 76. Ant. Melissa II, 71. Maxim. T. II, p. 634 ed. Combef. (in edit. Stobæi a. 1609. Serm. LXXIX, p. 137, 42.) Cram. An. Gr. Ox. Vol. IV, p. 254 fin.
Θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ
γεωμετρητοι κάμπτικεικιμ * *
ἀρετὴν ἀπεκτήσατο.
(911.) 77*. Anton. Melissa. p. 807. Maxim. T. II, p. 684 Combef. (in edit. Stobæi a. 1609. Serm. CXLVIII, p. 235, 3.) Arsen. Violat. p. 140 ed. Walz. sine auctoris nomine.
Βέβαιον οὐδὲν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει·
βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.
(912.) 78. Anton. Meliss. et Maxim. in edit. Stobæi a. 1609. Serm. CXLVIII, p. 337, 14.
Ἐν τοῖς κακοῖς δεῖ τοὺς φίλους εὐεργετεῖν·
ὅταν γὰρ ἡ τύχη διδῷ, τί χρὴ φίλου;
(913.) 79. Fragm. Poet. Græc. e papyro Mus. Paris. ed. Schneidew. p. 21, nr. 18.
οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεών,
ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμᾶς φέρειν.
(914.) 80. Plat. Epist. I, p. 309 D. Καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι σοι πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων
Εὖξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.
(915.) 81. Aristot. Polit. V, 9. p. 1312, 22 ed. Bekk. Ζῇ ἐν ταῖς τοιαύταις δημοκρατίαις ἕκαστος, ὡς βούλεται καὶ εἰς ὃ χρῄζων, ὥς φησιν Εὐριπίδης.
(916.) 82. Aristot. Polit. VIII, 7. p. 1328, 15 ed. Bekk. sine auctoris nomine
Χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν.
(917.) 83. Aristot. Ethic. Eudem. VIII, 11. p. 1241, 10 Bekk. μὴ γάρ τι λέγει Εὐριπίδης ποιήσας·
Λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγον φέροις,
ἔργον δ' ἐκεῖνος, ἔργ' ἄπερ παρίσχετο.

(918.) 84. Aristot. Phys. II, 2, p. 194, 30 Bekk. δὼ καὶ ὁ ποιητὴς (sc. Εὐριπίδης) γελοίως προήχθη εἰπεῖν·

Ἔχει τελευτὴν, ἥσπερ οὖνεκ' ἐγένετο.

(919.) 85. Polyb. V, 106. Οὐ γὰρ οἷόν ὅπως ἀεί ποτε Ἑλλήνεσσι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν ἀεὶ πλησίοι θοοὶ τανυήσιοι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν ἀεὶ πλησίοι κυβοὶ τανυήσιοι δορί.

(920.) 86. Strabo IV, § 7, p. 183. (Vol. II. p. 21 ed. Tzsch.) — τοσοῦτον ἀπειρήσατο φθόρον Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ὅπερ Εὐριπίδης ἀνήνεγκεν εἰς τὸν Δία·

Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσὶ, πῆμα δ' Ἑλλάδι
θνητῶν γεγῶτας τοὺς ὑπὲρ γῆν πάτους.

(921.) 87. Strabo VIII, § 21, p. 379. (Vol. III, p. 267 ed. Tzsch.) Τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου φήσαντος οὕτως· "ἦκω περικλυστὸν προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον ἱερὸν ὄχθον πόλιν Ἀφροδίτας," τὸ περικλυστὸν ἦτοι κατὰ βάθους λεκτέον, ἐπεὶ καὶ φρέατα καὶ ὑπόνομοι λιβάδες διήκουσι δι' αὐτῆς, ἢ τὸ παλαιὸν ὑπολαπτέον τὴν Πειρήνην ἐπιπολαίζειν καὶ κατάρρυτον ποιεῖν τὸ ὄρος. Hunc locum Valck. Diatr. p. 165, ita in versus redegerat

Ἦκω προλιποῦσα περίκλυστόν γ'
Ἀκρον μετέωρον.
Ἱερὸν ὄχθον γ' Ἀφροδίτας.

Eundem locum respexisse videtur Plut. Erot. XXI, 12. (p. 767 F.) ἐπεὶ δὲ Ἔρως ἔθεινεν αὐτὴς Ἱππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, τὸν

Ἥβαι χλωρῷ κατακλίνουσιν προλιποῦσ'
Ἀκροκόρινθον,

καὶ ἀποδρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα — ᾤχετο κοσμίως.

(922.) 88. Strabo XIII, § 70, p. 616. (Vol. V, p. 422 ed. Tzsch.) Ὁ δὲ Καῖκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἶπηκε Βακχυλίδης, οὐθ' ὡς Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ

τὰς διωνομασμένας
ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τύποις.

(923.) 89. Cic. Epist. ad Fam. XVI, 8, 2. "*Vix in ipsis tectis et oppidis frigus infirma valetudine vitatur; nedum in mari et via sit facile abesse ab injuria temporis.*

Ψῦχος δὲ λεπτόχρωτι πολεμιώτατον, *inquit Euripides.*

(924.) 90. Cic. ad Att. VII, 11, 1.—"*occupare urbes civium, quo facilior sit aditus ad patriam? χρεῶν ἀποκοπάς, φυγάδων καθόδους, sexcenta alia scelera moliri,*

τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα —

(925.) 91. Dionys. Halic. de compos. verb. p. 54 ed. Schæf. καλῶς ἂν ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεγκεῖν·

Μή μοι
λαπτὰς ἔγχαιε μέλεας, ψυχή·
τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ἐμοῖσιν.

(926.) 92. Theophil. ad Autol. p. 87 ed. Wolf. (p. 353 ed. Hag. Com. 1742). καὶ πάλιν Εὐριπίδης·

Σῶσαι γὰρ ὑμᾶς τῷ θεῷ δοκῶ * *
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.

(927.) 93, 94, 95. Theophil. ibid. II, p. 252. (II, 32, p. 377 D. ed. Hag. Com. 1742). Ὡσαύτως καὶ Εὐριπίδης·

Ἀνύσχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες. —
Νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς.

καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς

Ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.

(928.) 96. Plut. vit. Solon. c. 22. (p. 90 D). Τῷ μὲν γὰρ Λυκούργῳ καὶ πόλιν οἰκοῦντι καθαμὶν ὄχλου ξενικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῳ πολλοῖς πολλὴν, ὅις τοσοῖσδε πλείονα, κατ' Εὐριπίδην, — καλῶς εἶχεν — συνέχειν. Hinc Musgravius haud dubie recte dedit:

πολλοῖσι πολλὴν τοῖσδε πλείονα.

(929.) 97. Plut. de aud. poet. 6. (p. 21 D.) Οὐκοῦν ὁ νέος ἡμῖν, ὅταν μὲν λέγωσι — —

Εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλὸν,
εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον,

εὐθὺς οἰκεῖον λεχθὲν ταῖς περὶ τὴν ἀρετὴν καὶ θειοτάτην ἕξεως ἐν ἡμῖν, ἣν ἀρθίστητα λόγου καὶ ἀκρότητα λογικῆς φύσεως, καὶ διάθεσιν ὁμολογουμένην ψυχῆς νοοῦμεν. — Codd. καταδυσαμένους, sed καταλυσαμένους, quod Barnesius conjecerat, scribendum esse, patet ex Plut. compar. Pelop. et Marc. 3. (p. 317 E.) ἅριστον μὲν γὰρ νικῶντα σώζεσθαι τὸν στρατηγὸν καὶ ἀποθανεῖν εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον, ὡς Εὐριπίδης φησίν, unde simul versus Euripidis esse manifestum est.

(930.) 98. Plut. vit. Alex. c. 53. (p. 695 C.) de Mus. 1. (p. 1128 A). Cic. Epist. ad Fam. XIII, 15, 2. Arsen. Viol. p. 357 ed. Walz.

Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.

(931.) 99. Plut. Compar. Demetr. et Anton. c. 2. (p. 956 E.) οὐδὲ γεγανωμένος καὶ ἀνθηρὸς ἐπὶ τὰς μάχας ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος προσῄει, κομιζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων,

ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνέρων
κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἐγίνετο.

(932.) 100. Plut. vit. Fab. Max. 17. (p. 184 B.) Οὐ μόνον δ' ἦν ἄρα τὸ φίλων πεῖραν λαβεῖν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, οὐ σμικρὸν κακὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρονίμων στρατηγῶν. Unde Boissonadius hunc haud dubie Euripidem versum effinxit:

φίλων λαβεῖν γὰρ πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν.

(933.) 101. Plut. de audiend. poet. 4. (p. 20 F.) Stobæus Floril. III, 3. sine nomine auctoris:

Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
πρόβλητα τοῖσιν βροτοῖς κατασκευάζουσι.

(934.) 102. Plut. de aud. poet. 13. (p. 34 B.) Consolat. ad Apollon. 10. (p. 106 D.) Clem. Alex. Strom. IV, 7, § 50. (p. 586 P.) Philo Jud. p. 868 P. (II, p. 448 M.) Cic. ad Att. IX, 2, 2.

Τίς δ' ἐστὶ δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν;

Euripidi tribuit Plut. loco priore.

(935.) 103. Plut. de aud. poet. 14 (p. 36 C.) Καὶ τὸ (Εὐριπίδου)· Τιμᾶν τ' ἀντέτασθε, πλούτῳ δ' ἀρεταν κατεργάσασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσθλοῖς δὲ

καθῆσεσθ' ἀπολοῦσι. ἆρα οὐκ ἀπόδειξιν ἔχει, ὧν οἱ φιλόσοφοι λέγουσι περὶ πλούτου καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ὡς χωρὶς ἀρετῆς ἀνωφελῶν ὄντων καὶ ἀνοήτων τοῖς ἔχουσι.

(936.) 104. Plut. de profect. in virt. 15, (p. 84 F.) οὔτως ἡμεῖς μήτε φεύγῳ 'Αριστείδου, μήτε εἰργμὸν Ἀναξιμένους, μήτε πενίαν Σωκράτους, ἢ καταδίκην φωκέως ὑποδειμάνομεν· ἀλλὰ καὶ μετὰ τούτων ἀξιέραστον ἡγούμενοι τὴν ἀρετὴν, ὁμόσε χωρῶμεν αὐτῇ, τὸ

Φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἄπαν καλόν.

(937.) 105. Plut. Consol. ad Apollon. 2, (p. 102 B.) Κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην,

— 'Αλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ·
λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων,
ἄγαν δὲ μαραίνοντι νουθετήματα.

(938.) 106. Plut. Consol. ad Apoll. 4, (p. 102 F.) Τῶν μὲν γὰρ καλῶς λεγομένων ἐστὶν ἐν ὑποθήκης μέρει καὶ τοῦτο·

ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν·
μηδ', ἢν τι συμβῇ δυσκερές, δουλοῦ παλιν,
ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε, τὴν σαυτοῦ φύσιν
σῴζων βεβαίως, ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί.

(939.) 107. Plut. Ibid. 29, (p. 116 F.) Epictet. Enchir. extr.

Ὅστις δ' ἀνέγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν,
σοφὸς παρ' ἡμῖν, καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.

Grot. Exc. p. 426, συγκεχώρηται dedit.

(940.) 108. Plut. ibid. 34, (p. 120 A.) 'Αλλ' ὥσπερ ἐτελειώτησεν; οὐκοῦν εὐποτμότερος διὰ τοῦτο, καὶ κακῶν ἀπείρατός ἐστιν. Ὁ βίος γάρ, φησὶν Εὐριπίδης, ὄνομ' ἔχει, πόνος ἐγὼ σ'. Grotius Exc. p. 433 edidit: πόνος δ' ἔργῳ πέλει, quod Musgr. recepit.

(941.) 109. Plut. de sanit. præc. 19, (p. 132 B.) Πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ἅπερ Εὐριπίδης πρὸς τὴν

Εἶης μοι, μέτριον δὸς πως εἶης, μηδ' ἀπολείποις.

Καὶ γὰρ ποτῶν ὠφελιμώτατόν ἐστι, καὶ φαρμάκων ἥδιστον, καὶ ὄψων ἀσκεῖν ὁτιοῦν, ἂν τύχῃ τῆς πρὸς τὸν καιρὸν εὐκρασίας μᾶλλον ἢ τῆς πρὸς τὸ ὕδωρ. H. Stephanus pro δέ πως dederat δέπας, quod Wyttenbachio teste etiam cod. Venet. habere videtur. Itaque Valckenarius assentiente Matthiæo Euripidem: εἶης μοι μετρία θεὸς αἰεί, μηδ' ἀπολείποις, Plutarchum vero ad propositum suum accommodate scripsisse: εἶης μοι μέτριον δέπας, εἶης, κ.τ.λ.

(942.) 110. Plut. de Isid. et Osir. 71, (p. 379 D.) Ἕλληνες μὲν γὰρ ἓν γε τούτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν 'Αφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περιστερᾶν, καὶ τὸν ὄρμ ντα τῆς 'Αθηνᾶς, καὶ τὸν κόρακα τοῦ 'Απόλλωνος, καὶ τὸν κύνα τῆς 'Αρτέμιδος, ὡς Εὐρι-

Ἐκάτης ἄγαλμα ᾠκοδόμησαν κίων ἔχει.

(943.) 111. Plut. de defect. oracul. 13, (p. 416 D.) Ἡ δὲ ψύσις αἰσθητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε καὶ ὁμοιότητας ἀρωμένας, θεῶν μὲν ἥλιον καὶ ἄστρα, θνητῶν δὲ σέλα καὶ κομήτας καὶ διάττοντας. Ὡς Εὐριπίδης εἴκασεν, ἐν οἷς εἶπεν·

Ὁ δ' ἄρτι θάλλων σώρκα, διοπετὴς ὅπως
ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα.

(944.) 112. Plut. de defect. orac. 40, (p. 432 C.)

Οὐ γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης φησὶ,
Μάντις ἄριστος, ὅστις εἰκίζει καλῶς.

(945.) 113. Plut. de cohib. ira 16, (p. 464 A.)

Ὁ μὲν οὖν θεὸς, ὡς Εὐριπίδης φησὶ,
τῶν ἄγαν ἅπτεται,
τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ.

Cf. ejusd. præc. gerend. reip. XV, 6, (p. 811 D.)

ὡς ὁ τοῦ κύσμου βαπλεὺς
τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται
θεὸς, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ,
κατὰ τὸν Εὐριπίδην.

(946.) 114. Plut. de cupid. divit. 7, (526 C.)

Οὐ γάρ μόνοι, κατὰ τὸν Εὐριπίδην,
'Ακόλαστα πάντη γίγνεται δούλων τέκνα.

(947.) 115. Plut. de vitios. pud. 10, (p. 532 F.) Τὴν γὰρ σιωπὴν Εὐριπίδης φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶναι. κινδυνεύομεν δὲ μᾶλλον αὐτῆς δεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀγνώμονας.

(948.) 116. Plut. qua quis rat. se ips. laud. 1, (p. 539 A.) Ὁ γοῦν Εὐριπίδης εἰπὼν

Εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
λαβεῖν ἀμισθί, πᾶς τις ἥδεται λέγων
τά τ' ὄντα καὶ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει.

(949.) 117. Plut. de sera num. vind. 12. (p. 556 E.) ἀ γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρρησιάζεται πρὸς τοὺς θεούς, τὰ τῶν τεκούτων σφάλματα εἰς τοὺς ἐκγόνους τρέποντας, αἰτιάσθαι νόμιζε καὶ τοὺς σιωπῶντας ἡμῶν. Cum his cf. ibid. 21, (p. 562 F.)

(950.) 118. Plut. de exilio 13, (p. 604 D.) Τίς γὰρ εἵρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον, οἷον Εὐριπίδης;

Ἵπι πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
πεσσῶν ὁμοίως διαφορηθεῖσαι βολαῖς.
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.
εἰ δ' οὐ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν οὐ κεκραμένον,
ὦ σὺ· ἄγαν πῦρ, οὔτε χεῖμα συμπιτνεῖ·
ἃ δ' Ἕλλὰς 'Ασία τε τρέφει κάλλιστα, γῆς
δέλεαρ ἔχοντες τῆσδε, συνθηρεύομεν.

(951.) 119. Plut. Quæst. Conv. IV, 2, c. 4, 10, (p. 666 C.) Καὶ μυρίους ἤδη τεθνηκότας ἰδεῖν ἔστιν ὑπὸ βροντῆς, οὐδὲν οὔτε πληγῆς ἴχνος οὔτε καύσεως ἔχοντας, ἀλλ' ὑπὸ φόβου τὴν ψυχῆς, ὡς ἔοικεν, ὄρνιθος δίκην ἀποπταμένης τοῦ σώματος. Πολλοὺς γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης φησὶ, βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσε. Pro γὰρ metri causa scribendum esse γε nemo non videt, ut Euripidis versus sit:

Πολλούς γε βροντῆς τραῦμ' ἄναιμον ὤλεσε.

(952.) 120. Plut. Quæst. Conviv. VII, 1, c. 3, 7, (p. 699 A.) Εὐριπίδης δὲ, σαφῶς δήπου λέγων,
Οἴνος περάσας πλευμόνων διαρροάς,

(953.) 121. Plut. Quaest. Conviv. VII, 8, c. 4, 13, (p. 713 D.) Οὐ γὰρ μόνον, ὥσοι τὴν σωτηρίαν οἶκοι καὶ παρ' αἰτῶν ἔχοντες,

ἄλλᾳ δ' ἄλλοτε ἐπαγόμενοι λαλέουν,

(954.) 122. Plut. Amat. II, (p. 755 B.) — τὸν μὲν Ζεῦξιππον ὁ πατὴρ ἔᾳ γελᾶσαι καὶ εἰπεῖν, ἅτε δὴ καὶ φιλοτιμούμενον ἐπ' αὐτῷ,

Πλούτῳ χλιδᾶσα θυητὰ δ', ὦ γύναι, φρονεῖς.

(955.) 123. Plut. prave. gerend. reip. V, 6, (p. 802 A.) — μηδὲ πολλάκις δέηται τῶν Εὐριπιδείων ἐκείνων·

Εἴθ' ἦν ἄθυμον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.

(956.) 124. Plut. ibid. XV, 21, (p. 812 E.) — ἀλλὰ προσακούει τὸ τοῦ Εὐριπίδου·

Τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά.

(957.) 125. Plut. de solert. anim. VIII, 8, (p. 965 E.) Γέγονεν (sc. ὁμολογία τις περὶ τάξεως) πολλὴν παρασκοῦσα φιλονεικίαν· εἶτα, κατ' Εὐριπίδην,

Ὁ τῆς Τύχης παῖς κλῆρος ἐπὶ τοὔτῳ ταγείς.

(958.) 126. Plut. de anim. procr. in Tim. 31, 8, (p. 1028 F.) Εἰ δ' ὀρθῶς ὁ Εὐριπίδης διορίζεται, θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσους,

Φίλης δ' ὁπώρας διπτύχους, ἥρός τ' ἴσους,

ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ὧραι μεταβάλλουσιν.

(959.) 127. Plut. de repugn. Stoic. 15, 2, (p. 1040 B.) Οὗτοι δὲ διασύρας τὰ τοῦ Πλάτωνος, ἐπανεῖ πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προφέρεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ταυτὶ πολλάκις·

— — 'Αλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ,

Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη.

(960.) 128. Clem. Alex. Protrept. c. VI, § 68, (p. 59 P).

A. θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον;

B. τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὶτὸν αἰχ ὁρώμενον.

(961.) 129. Clem. Alex. Protrept. c. VII, § 76, (p. 65 P.) τότε δ' ἐμμανῆ εἰσάγων (Εὐριπίδης) Ἡρακλέα καὶ μεθύοντα, ἀλλαχοῦ καὶ ἄπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὃς ἐστιώμενος τοῖς κρέασι

χλωρὰ σὺν ἐπῄσθιεν,

ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.

Eundem locum haud dubie respexit Athen. VII, p. 276 F. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόια ἐσθίοντας· οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπῄσθιε σὺκα χλωρά. Inde primum versum supplevit Musgr.

κρέασι βοείοις χλωρὰ σὺκ' ἐπῄσθιεν.

(962.) 130. Clem. Alex. Pæd. II, c. 6, § 50. (p. 198 P. s. fin.)

φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί,

ἡ ποιητικὴ λέγει.

(963.) 131, 132, 133. Clem. Alex. Strom. III, 3, § 22, (p. 520 P.) λέγει γὰρ ἡ τραγῳδία·

Τὸ μὴ γενέσθαι κρείσσον ἢ φῦναι βροτούς.

Ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι

τίκτω· τεκοῦσα δ', ἣν μὲν ἄῤῥορνας τέκω,

[illegible]

χρηστοὺς δ' ἀπολέσασ'· ἣν δὲ καὶ σεσωσμένους

τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ·

τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀρκεῖ μίαν

ψυχὴν ἀπολέσαι κἀπὶ τοῖδ' ἔχειν πόνους;

καὶ τῷ' ὁμοίως·

ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·

παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώποις ἐχρὴν πόνους ὁρῶντας εἰς ὕσους φυτεύομεν.

ἐν δὲ τοῖς αὖθις λεγομένοις καὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐναργῶς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἐπανάγει λέγων ὧδε·

Ὦ δυστυχὼν φὼς καὶ κακὸς πεπραγένως·

ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου

ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπασιν ἦρξατο

τρέφειν ὀδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θυητοῖς ἐνοίκ'

μή νιν τὰ θυητὰ ὄνητ' ὂν ἀγνωμόνει.

Hos versus Euripidecs esse, Stobæus docet, qui Floril. CXX, 17, primum fragmenti CXXX versum poctæ nomine adjecto citat.

(964.) 134, 135. Clem. Alex. Strom. IV, 20, § 127, (p. 620 sq. P.) — Φίλανδρον μετὰ σεμνύτητος [illegible]

εἰλογεῖν δ' ὅταν τι λέξῃ χρὴ δοκεῖν κἂν μὴ λέγῃ, κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν. καὶ αὖθις που τούτοις τὰ ὁμοια·

ἡδὺ δ', ἢν κακόν τι πράξῃ, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος.

τό τε πρᾶον καὶ φιλόστοργον ὧδέ πως ὑποδεικνύειν καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει·

σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι, καὶ κακῶν τῶν σῶν συνοίσω. κοὐδὲν ἐστί μοι πικρόν.

μετὰ γὰρ τῶν φίλων εἰτυχεῖν τι χρὴ· τί γὰρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο πλὴν τόδε; — Deinde nonnullis verbis interpositis pergit Clem. § 128: χρὴ δὲ τὸν εὐδαίμονα γάμου οὔτε πλούτῳ ποτὲ οὔτε κάλλει κρίνεσθαι, ἀλλ' ἀρετῇ.

Οὐδεμίαν, φησὶν ἡ τραγῳδία,

ὦνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,

[illegible]

ἥ τις ἀνδρὶ συντέτηκε, σωφρονεῖν ἐπίσταται.

εἶτα οἷον παραινέσει διδοῦσά φησι·

πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εἶμορφον εἶναι τῇ γε νοΐν κεκτημένῃ, οὐ γὰρ ὄψθαλμὸς τὸ κοῖνὸν ἐστιν, ἀλλὰ νοῦς — — καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

(965.) 136. Clem. Alex. Strom. IV, 25, § 157, (p. 634 P.)

Ὅλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας

ἔσχε μάθημιν μήτε πολιτῶν

ἐπὶ πημοσύνῃ μήτ' εἰς ἀδίκους

πράξεις [illegible]

ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως

κόσμον ἀγήρω, πῇ τε συνέστη,

καὶ ὅτῃ καὶ ὅπως.

τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν

ἔργων μελέτημα προσίζει.

(966.) 137. Clem. Alex. Strom. IV, 26, § 176, p. 642 P. Ὁ μὲν οὖν Εὐριπίδης

χρύσειαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ, φησὶν, καὶ τὰ Σειρήνων ἐρύεντα πέδιλα ἁρμόζεται,

βάσομαι δ' ἐς αἰθέρα πολὶν ἀεμβόῖς Ζηνὶ προσμίξων.

(967.) 138. Clem. Alex. Strom. V, 10, § 71,

p. 688 P. πάνυ θαυμαστῶς ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς προειρημένοις ἡμῖν συνῳδὸς διὰ τούτων εἰρίσκεται, πατέρα καὶ υἱὸν ἅμα οἰκ οἶδ' ὅπως αἰνισσόμενος·

Σοὶ, τῷ πάντων μεδέοντι, χοὴν
πέλανόν τε φέρω, Ζεῦς εἴτ' Ἄιδης
ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι
θυσίαν ἄπτιρον παγκαρπείας
[illegible]

ὁλοκάρπωμα γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν ἄπορον (ἄπτιρον emend. Matth.) θέμα ὁ Χριστός. καὶ ὅτι τὸν σωτῆρα αὐτὸν οὐκ εἰδὼς λέγει σαφὲς ποιήσει ἑπάγων·

σὺ γὰρ ἐν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίοις
σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων
χθονίων θ' Ἄιδη μετέχεις ἀρχῆς.

ἔπειτα ἄντικρυς λέγει·

πέμψον μὲν φῶς ψυχᾶς ἀνέρων
τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν
πόθεν ἕβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν,
τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους
εἰρῆν μόχθων ἀνάπαυλαν.

(968.) 139. Clem. Alex. Strom. V, 11, § 76, (p. 691 P.) Παγκάλως τοίνυν καὶ ὁ Εὐριπίδης συνῴδει τούτοις γράφων·

ποῖος δ' ἂν οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο
δόμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς.

(969.) 140. Clem. Alex. Strom. V, 13, § 138, (p. 732 P.) ὁ τοίνυν μὴ πειθόμενος τῇ ἀληθείᾳ, διδασκαλίᾳ δὲ ἀνθρωπίνῃ τετυφωμένος, δυσδαίμων ἄθλιός τε καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην·

ὃς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἐκὰς ἔμπλην
σκολιὰς ἀπάτας, ὧν ἀπηρὰ
γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν
[illegible]

(970.) 141. Clem. Alex. Strom. VI, 1, § 8, (p. 740 P.) Εὐριπίδης γράφει

Κακὸν γενεᾶσα πρὸς νέον ζεῖξαι γραίαν·
ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν,
ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα βουλεύει κακά.

(971.) 142. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 12, (p. 743 P.) Πρὸς τούτοις Ὁμήρου (Od. ρ', 286 sq.) λέγοντος· Γαστέρα δ' οὔπως ἔστιν ἀπόπλησαι μεμαυῖαν, Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν·

νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς γ' ὀλουμένη
γαστὴρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά.

(972.) 143. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 13, (p. 744 P.) αὖθις Εὐριπίδου εἰσάντος·

ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς
ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κείσαι,
καὶ τὰ μὲν αἴξεις, τὰ δ' ἀποσφιν[illegible]θεις
κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς
εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θυητοῖς,
πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Δύσθεν
[illegible]

(973.) 144. Clem. Alex. Strom. VI, 2, § 22, (p. 749 P.) ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἱπποκράτους· "ἐπιβλέπειν οὖν δεῖ καὶ ὥρῃ καὶ χώρῃ καὶ ἡλικίῃ καὶ νούσοις" γράφοντος, Εὐριπίδης ἐν ἑξαμέτρῳ χρήσει φησίν·

— — ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς,
πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἀνοικούντων πόλιν
τὴν γῆν τ' ἰδύντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών.

(974.) 145 Clem. Alex. Strom. VI, 13, § 113, (p. 797 P.) Suid. v. παλαμᾶσθαι. Cic. ad Attic. VIII, 8.

Πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλσμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκτανέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
ξυναιγεῖ ἕπεται,
κοὐ μή πόθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.

(975.) 146. Philo. Jud. quod omn. lib. § 21, (p. 469 M, p. 887 P.)

Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν, κατὰ τὸν τραγικὸν, καὶ
κλύειν ἐπίσταμαι,
ἄρχειν θ' ὁμοίως, ταὐτῇ σταθμώμενος
τὰ πάντα.

(976.) 147. Cornut. 1. Phurnut. de nat. deor. 20, p. 184 ed. Gale.

Κορυφὴ δὲ θεῶν, κατ'· Εὐριπίδην, ὁ περὶ
χθόν' ἔχων
φαεινὸς αἰθήρ. —

(977.) 148. Æschin. c. Timarch. p. 18, 15. Steph. εὑρήσετε — τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον τὴν θεὸν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁπόσοι τινες ἂν τιγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

(978.) 149. Theopomp. comic. ap. Athen. IV, p. 165 B. καὶ Θεόπομπος δ' ἐν 'Οδυσσεῖ ἔφη·

Εὐριπίδου τἄριστον οὐ κακῶς ἔχον,
τἀλλοτρία δεεπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

(979.) 150. Antiphan. ap. Athen. X, p. 446 A. παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ οἶνον ἀρκεσίγνιον, ὡς ἔφησε Εὐριπίδης.

(980.) 151.* Athen. IV, p. 156 F. εἶτα πᾶλιν φακοὶ προσηνέχθησαν ὄξει βεβρεγμένοι, καὶ ὁ Διτρέφης δραξάμενος ἔφη

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος φακῶν·
καὶ ἄλλος ἐξῆς ἀνεβόησε

Φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι.

(981.) 152. Athen. IV, p. 158 E. κἀν ἄλλοις (præcessit fgm. XIV.) δέ φησιν ὁ σκηνικὸς φιλόσοφος

Ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης,
τὸ δ' ἄκαιρον ἄπαν τόδ' ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.

(982.) 153. Athen. VI, p. 270 C. "'Εν κενῇ γὰρ γαστρὶ τὰν καλὸν ἔρως Οὐκ ἔστι· πειθὼν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά," Ἀχαιὸς φησιν ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ (cf. Achæi fgm. ed. Urlichs. p. 43 ed. Mueller. de Æth. satyr. p. 14,) παρ' οὗ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη·

'Εν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.

(983.) 154. Athen. XI, p. 465 B. διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἕνα τῶν τοῦ Ἡλίου ἵππων φησὶν εἶναι

Βακχίου φιλαυθίους
Αἴθοπα, πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὑπωρινοὺς·
ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.

(984.) 155. Athen. XIII, p. 561 A. ἐν οἷς (sc. λόγοις φιλοσόφοις) τινὲς καὶ ἐμπιμπόντων τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ἀσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε·

Παῖδες μὰ Δία σοφίας ἀμετρῆς
πλείστον ὑπάρχει, καὶ προσομιλεῖν
οὗτος ὁ δαίμων
πάντων ἥδιστος ἔβη θνητοῖς.
καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων
εἰς ἐλπίδ' ἄγει.
τοῖς δ' ἀτελεστάτοις τῶν τοῦδε πόνων
[illegible]
τὸ δ' ἐμὸν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μὴ ποτε φείγειν,
χρησθαι δ' ὁρᾶσι, ὅταν ἔλθῃ.

(985.) 156. Galen. Protrept. p. 3 ed. Basil. (T. I, p. 16 ed. Kuehn.) εἶτα καὶ τῷ γήρᾳ λοιδορούνται, δέον ἑαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινοῦσι λέγοντα·

οὐ γὰρ ἔστιν ἀσφαλὲς
περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσως λαβεῖν.

(986.) 157. Æl. V. H. XII, 15. Ἔπαιζε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφοδρα. Τοὐτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται, ποιήσας τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα·

Παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ.

(987.) 158. Æl. Hist. An. IV, 54. Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ὑπποῖ φωνὴν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις
— — — — ἢ νόμων οὐδὲν μέλει,
φησὶν Εὐριπίδης.

(988.) 159. Æl. Hist. An. XIV, 6. de lynce verba faciens scribit: ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τούτῳ μαρτυρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον οὗν, ὅταν που λέγῃ·

Ἥκει δ' ἐπ' ὄμοις ἡ συὸς φέρων βάρος,
ἢ τὴν ἄμορφον λέγγαν, δύστοκον δάκος.

(989.) 160. Sext. Empiric. adv. Gramm. I, § 279, p. 277 ed. Fabric. (p. 663 ed. Bekk.)
[illegible]

(990.) 161. Sext. Empiric. adv. Math. X, 5, 315, p. 685 F, (p. 539 ed. Bekk.) ἐκ γῆς δὲ καὶ αἰθέρος (εἶναι τὴν γένεσιν) Εὐριπίδης, ὡς πάρεστιν ἐκδέξασθαι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτόν·

Αἰθὴρ μὲν Γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω.

(991.) 162. Sext. Emp. adv. Math. XI. 54, p. 702 F. (p. 557 ed. Bekk.)—λέγῃ δὲ εἰς μέσον καταστᾶσα ὅτι αὐτὴν δίκαιόν ἐστιν ἀναγορεύειν
ὁ γὰρ ὅλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος
(εἴρηται δ' οἶκων, μικρὸν ἀνθήσας χρόνον.)

(992.) 163. Sext. Empiric. Pyrrh. hypot. I. § 86, p. 25 F, (p. 21 ed. Bekk.) post citatum e Phœniss. 491 sq. locum pergit: καὶ πάλιν·

Δεινὸν γε, ταῦτον τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν,
τοῖς δ' ἔχθος εἶναι.—

(993.) 164. Dio Chrys. or. LXIV, p. 594 C. Εὐριπίδης τὸν νιτὴρ μέμφεται, ὡσὶ πόντου κύματ' εἰρέος περῶντα· καὶ διὰ τῶν ἑξῆς ἐπιτιμᾷ λέγων·

Σμικραῖς ἐπιρρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσιν.

(994.) 165. Aristid. in mar. Æg. XVII, p. 247 ed. Jebb. (T. I, p. 401 Dindf.) Πλάτων δὲ οὐδείς πω διὰ τέλους ἦσεν, οὔτε ποιητὴς οὔτε λογογράφος, ἀλλ' Ὅμηρος λέγει ἰοειδέα πόντου καὶ οἴνοπα πόντου, καὶ
[illegible]
καὶ εἰ δή τις ἄλλος τι τοιοῦτον.

(995.) 166. Porphyr. de abstinent. III, 25, p. 135, (p. 281 ed. Rhœr.) συγγενεῖς ἡμῖν τὰ τῶν λοιπῶν ζώων γένος· καὶ γὰρ τροφαὶ πᾶσαι αἱ αὐταὶ πᾶσιν αἰτιαί, καὶ πνεύματα, ὡς Εὐριπίδης, καὶ φαινόμεν ἔχει ῥοὴς τὰ ζῶα πάντα· καὶ κοινοὺς (Mecrmann. κοινωνοὺς) ἁπάντων δείκνυσι γονεῖς, Οὐρανὸν καὶ Γῆν.

(996.) 167. Macrob. Saturn. I, 17. *Est et alia ratio draconis perementi: nam solis meatus, licet ab ecliptica linea nunquam recedat, sursum tamen ac deorsum ventorum vices certa deflexione variando, iter suum velut flexum draconis involvit; unde Euripides:*
purgeven de drakon olon ygeitai tois tetpagonoiphis oraiss zeugne armoniaploutou polukarpou oxhna. (sic vett. edit. In Colon. Πυριγενῆ δὲ δράκον . . . . . ζεύγλην, ἁρμονίᾳ ὕπλον . . . ., in Hervag. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολυκαρπώτου ὀχήματος.)

(997.) 168. Macrob. Saturn. I, 23.
Καὶ Γαῖα μήτηρ· Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ
βροτῶν καλοῦσιν, ἡμένην ἐν αἰθέρι.

(998.) 169. Eratosth. Catasterism. XIII. de auriga (*Erichthonio*) tradit: λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἥφαιστον ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι· τὴν δὲ ἀποστρεφομένης καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἱρουμένης ἐν τινι τόπῳ τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκείνου προσαγορευθῆναι Ἥφαιστον· ὡς δόξας αὐτὴν κρατήσειν καὶ ἐπιθέμενος, πλησεὶς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι ἀβρῆκε τὴν ἐπιθυμίαν, φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σποράς. ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὃν ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλῆθη, καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὗρε καὶ ἐθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμενος. κ. τ. λ.

(999.) 170. Lucian. Necyom. 2, (T. I, p. 456, Reitz.) Φιλ. Πράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἥμᾶς ἀποθανών· κἄτ' ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβιώσκει·
ΜΕΝ. Οὔκ, ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Λίδης μ' ἐδέξατο.

(1000.) 171. Lucian. Pisc. s. Revivisc. 3, (T. I, p. 573 Reitz.) Λουκ. Οἷμοι τῶν κακῶν· ὁ μὲν Ὅμηρος ἡμῖν ἄπρακτος, ἡ μεγίστη ἐλπίς. ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοι καταφευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκείνος σώσειέ με.

Μὴ κτεῖνε τὸν ἱκέτην· οὐ γὰρ θέμις κτανεῖν.

ΠΛ. Τί δέ; οὐχὶ κἀκεῖνα Εὐριπίδου ἐστίν;
Οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.

ΛΟ. Νὴ οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

(1001.) 172. Excerpt. Vatic. e Diod. Sic. l. VII—X, c. 20, (in Angl. Maii Script. vett. coll. T. II, p. 18 ed. Dindorf. p. 20.) Τὸ δὲ ἐγγύα πάρα δ' ἄτα τινὲς ὑπέλαβον γάμον ἀπαγορεύειν· τὴν γὰρ τοῦ γάμου σύνθεσιν παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν Ἑλλήνων ἐγγύην ὀνομάζεσθαι. καὶ βεβαιωτὴς ὁ κοινὸς βίος, ἐν ᾧ πλείστα καὶ μέγιστα γίνονται συμφοραὶ διὰ τὰς γυναῖκας ἔνιοι δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι Κλεωνα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναριθμῆσαι τοῦ γάμου διαμένειν τὸν

βίον. τὴν δὲ ἄπῃ ἀποφαίνονται ἐγγίαις ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διομολογήσασι περὶ χρημάτων. καὶ Εὐριπίδης·

Οὐκ ἐγγυῶμαι, ζημία φιλέγγυον·
σκοπεῖν τὰ Πυθιοῦ· οὐκ ἐᾷ τὰ γράμματα.

(1002.) 173. Priscian. XVII, c. 17, p. 63 ed. Krehl. *In una autem eademque persona possessor simul et possessio intransitive intelligi non potest, nisi figurate dicat aliquis, meus ego sum et servus et dominus, et similia. Persius* (V, 88): "*vindicta postquam meus a pratore recessi*;" *et Euripides*:

ἐγὼ δ' ἐμὸς εἰμί.

Sed quamvis non careat ratione, tamen in usu non est.

(1003.) 174. Priscian. XVIII, c. 20 p. 179 Kr. *Latini despero illam rem. Lucanus in V.* (474.) "*desperare viam.*" Εὐριπίδης·

Οὐχ ἑσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας
τοίτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην.

(1004.) 175. Polluc. On. VII, 31. κλωστὴρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασεν·

— λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών.

(1005.) 176. Poll. On. X, 27. τῷ δὲ κλείσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν, ὥσπερ τῷ δεῖν ἴσον ταῦτα τὸ λέγειν ὡς ἔβη Εὐριπίδης·

— λὲξ πακτὰ δωμάτων.

(1006.) 177. Phrynich. σοφιστ. προπαρασκ. in Bekk. Anecd. p. 6, 1. Ἀκύμων θάλασσα. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γενέων τέθεικεν, ὡσανεὶ ἀγόνου. ὠσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης. λέγεται δὲ καὶ ἀκύματος.

ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ.

(1007.) 178. Alexand. Rhet. περὶ σχημ. p. 23 ed. Norm. (p. 440 in Walz. Rhet. Gr. T. VIII.)

Ἀλλ' ἤτοι μὲ ἐξέστησεν, ὦ μοι τριφόρου,
αὐτοῦ, ἀδελφέ, δμωίδος ἄγκυρα, στέγη.

(1008.) 179. Achill. Tat. in Arat. Phæn. 19, (p. 91 ed. Vict.)

Ὀθούνεκ' αἰτὸς πάντα συλλαβὼν ἔχει.

(1009.) 180. Jo. Laurent. Lyd. de mens. p. 60 ed. Schow. (IV, 7, p. 55 ed. Bekk. in Corp. Script. Hist. Byzant.)

Θεοῦ γὰρ ἐκτὸς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτός.

Non diversus videtur esse ab eo versu, quem cum duobus aliis Stobæus Ecl. phys. I, p. 36, 17 ed. Heer. sine auctoris nomine, sed correctiorem affert:

Θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν,
οὐδ' εἷς τὸ μέλον ἦλθε τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

quos Euripidi jam Meinek. ad Menandr. p. 306 assignaverat.

(1010.) 181. Jo. Laur. Lyd. de mens. p. 88 S. (IV, 44, p. 78 ed. Bekk.) Εὐριπίδης δὲ Ἀφροδίτην αὐτὴν ἀξιοῖ ὀνομασθῆναι ἐκ τοῦ ἄφρονας τοὺς ἐρῶντας ἀποτελεῖν.

(1011.) 182. Jo. Laur. Lyd. de mens. p. 109 S. (IV, 62, p. 94 ed. Bekk.) ex Aristotele: οὐδὲν γὰρ ἀσφαλὲς οὐδὲ κεκριμένον ἐστὶν ἐπὶ τῆς τύχης ὡς Εὐριπίδης φησί.

(1012.) 183. Athenagor. Legat. de Christ. p. 22 ed. Colon 1686, (p. 283 ed. Hag. Comit. 1742.) ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπιστημόνως ὀνομαζομένων θεῶν διαπορῶν.

Ὄφειλε δ' * εἴπερ ἐστ' ἐν οὐρανῷ
Ζεύς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι.

(1013.) 184, 185. Athenag. p. 28 ed. Col. (p. 303 C, ed. Hag. Com.)

Πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς
εἴτε τύχα * εἴτε δαίμων
τὰ βρότεια κραίνει.
* παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκαν
τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας
ἄτερ βίου, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει.

Τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ δίκην εὖ πράττειν ἢ κακῶς ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐριπίδην ἐποίησε, τίνος ἡ τοιαύτη τῶν περιγείων διοίκησις, ἐν ᾗ εἶποι τις ἄν

Πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος
εἶναι λέγωμεν, ἢ νόμιοι χρώμεθα;

(1014.) 186. Orion. Anthologn. VIII, 1, p. 52 ed. Schneidewin.

Ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται.

(1015.) 187. Orion. Anthologn. (farrag. Euripid. nr. 2. post tit. VIII.) p. 55 ed. Schneidew.

Εὖ ἴσθ', ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς,
κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας.

(1016.) 188. Ibid. nr. 3.

Ἢ πολλὰ καὶ ἐντυγχωτα βουλεύει θεός.

(1017.) 189. Ibid. nr. 6.

Θεοῖς ἀρίσκου· πάν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος.

(1018.) 190. Ibid. nr. 12, p. 56 ed. Schneidew.

Ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἥτιον κυρεῖν
καὶ παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους.

(1019.) 191. Ibid. nr. 13.

Ἦν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ', ὅτι
νέοι ποτ' ἦσαν, ἡμῖν ἂν τῶν τέκνων
εἴκοντες εἶμεν, οὔτε σὺ σκαιὸς φύσιν.

(1020.) 192. Ibid. nr. 14.

Ὅστις πατρῴᾳ πρὸς παίσας ἐκβαίνει πικρῶς,
τὸ γῆρας οὗτος τερματίζεται βαρύ.

(1021.) 193. Schol. Aristoph. Acharn. 119, ad Aristophanis verba: "*ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε*" adscribit: *θερμόβουλον*· παροδία χρῆται. ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου

ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον.

οὗτος οὖν σκώπτων Εὐριπίδην προσέθηκε πρωκτὸν παρὰ προσδοκίαν. — Quæ quum in Medea non legantur, haud dubie recte Elmsl. ad Med. p. 74, memoria lapsum esse grammaticum videri monuit.

(1022.) 194. Schol. Aristoph. Nub. 30, Εὐριπίδης. Τί χρέος ἦβα δόμα;

(1023.) 195. Schol. Aristoph. Nub. 138, ad Aristophanis verba: τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν adscribit:—λέγεται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον, ὅπερ οὕτως ἔχει,

τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην.

(1024.) 196. Schol. Aristoph. Equ. 753, Hephæst. de metr. p. 94 ed. Gaisf. (Herm. Elem. Doctr. Metr. III, c. 8, § 17, p. 598.) — ὧν οἱ μὲν

τρεῖς ἀτυνήγητοι ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ καλουμένου Ἀνακρεοντείου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ τοῦ καλουμένου Δημιλοχίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρτητα Εὐριπίδεια· εἰσὶ γὰρ ὁμοια τῷ Εὐριπίδου

ἴῳ ἴῳ ἑνίγ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ.

(1025.) 197. Schol. Aristoph. Ran. 864 ad Aristoph. verba: ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; habet: εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τὰ Εὐριπίδου·

Ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ;

(1026.) 198. Schol. Aristoph. Thesm. 607. (600.) ad Arist. versum: λέληθέν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος adnotat: ἀπὸ τοῦ κεκρυμμένος· καλοῦνται μέν γὰρ καὶ κρυπταὶ (corrige κρυπτέαι,) παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ (de Legg. I, p. 633 A, coll. VI, p. 763 B. Plut. vit. Cleom. c. 28. et vit. Lycurg. c. 28,) καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπτεται [Seidl. corrig. κρυπταὶ, Fritzsch. ad h. l. κρυπτέαι (rectius κρύπτεται), Bernh. (ad Suid. v. κρυπτεία) κρυπτευταί].

(1027.) 199. Aristoph. Lysistr. 714.

ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

ad quem locum schol. ἐξ Εὐριπίδου.

(1028.) 200. Schol. Æsch. Eum. 272. Οἱ ἀναγεῖς οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ πρωσῆσαν, οὔτε προσέβλεπον, οὔτε διελέγοντό τινι· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ·

— — τί σιγᾷς; μῶν φόνον τίν' εἰργάσω;

(1029.) 201. Schol. Soph. Aj. 833. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ·

Ὁ δ' ἐσφάδαζεν, οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς.

σφαδάζειν δὲ ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν.

(1030.) 202. Schol. Eurip. Orest. 885. ad Eurip. verba ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες adnotat: Καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει, ὅτι

ἀεί ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον.

(1031.) 203. Schol. Eurip. Troad. 628, (634,) ad versum: οὐ ταὐτὸν ὦ παῖ τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν adnotat: ἔθος ἐστὶ τῷ Εὐριπίδῃ τῷ βλέπειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ζῆν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ·

τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα τοὐτο δ' ἀναβλέπει.

Egregie emendavit Meinek. (Poet. com. vol. III, p. 455.) quem cf.

τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα· τοὐτο δ' ἀμβλέπει.

(1032.) 204. Schol. Venet. ad Il. ζ'. 239. Eustath. ad Il. ζ'. p. 641, 59. παρὰ γοῦν Λίσχύλῳ οὕτως εὕρομεν "οὔτε δῆμος οὐδ' ἕτης ἀνήρ" καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ

Πόλει μὲν ἄργων, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπον.

(1033.) 205. Schol. Pind. Pyth. IV, 71. Ἐπειδὴ οἱ οἰκέται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ, λυσιπόνους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς Εὐριπίδης·

Δούλοισι γάρ τοι ζῶμεν οἱ γ' ἐλεύθεροι.

(1034.) 206. Schol. Pind. Nem. I, 13. Καὶ Εὐριπίδης·

Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

(1035.) 207. Schol. Pind. Nem. VI, 7.

— θεὸς γάρ τις ἐν ἡμῖν —

κατὰ τὸν Εὐριπίδην.

(1036.) 208. Schol. Apoll. Rhod. I, 1280. Εὐριπίδης δὲ ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο (τῷ γλαυκῶπις) εἰπών·

Γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη.

(1037.) 209, 210. Schol. Apoll. Rhod. IV, 71. Ἤπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερὸν Εὐριπίδης πεποίηκεν·

Ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων χθόνα.

et Cyrilli Lexic. in Cram. An. Gr. Paris. Vol. IV, p. 183, 10. ἤπειρον· ἄπειρος γὰρ Αἰολεῖς. ἀλλὰ καὶ Δωριεῖς ἄπειρος· καὶ γὰρ ἀπέραστος. εἶγε καὶ Εὐρι[illegible]

ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν.

(1038.) 211. Schol. Aristid. vol. II, p. 39, p. 18 ed. Jebb. (p. 402, 25 ed. Dindf.) ad Aristidis verba: διὰ τοῦτο Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος adnotat: Εὐριπίδης ἐν ἀπράκτοις (al. codd. [illegible])

Ζεὺς μάντις ἐν θεοῖσιν ἀψευδέστατος,
καὶ μετ' ὀλίγον
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

(1039.) 212. Liban. Epist. 487, nr. 10. ἐπαινῶν Εὐριπίδην λέγοντα νοῦν ἔχοντος εἶναι

φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σοφῆ.

Ex illis Pors. Adv. p. 276, etiam hanc prioris vs. partem elicuit: "νοῦν ἔχοντος ἢν ἅρα" φίλον κ.τ.λ.

(1040.) 213. Liban. Progymnasm. T. IV, p. 861 Reisk. δεῖ δὲ μὴ Εὐριπίδην παραλιπεῖν. πάντως δὲ οὐκ ἀμφισβητήσιμος ἡ σοφία τοῦ ποιητοῦ. τί οὖν ἐκεῖνός φησι; μηδὲν εἶναι προτιμότερον φιλοῦ σοφοῦ, ὃ δὴ πᾶν ἐφεξῆς ἄριστον. εἶτ' ἐπειδὴ τοὺς ἀνθρώπους ἑώρα πλούτου καὶ τυραννίδα θαυμάζοντας, διαρρήδην ἔφησιν "οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς τοῦδε βέλτιον.

(1041.) 214. Philemon. gram. p. 260 sq. ed. Osann. Anon. Gramm. in Cram. Anecd. Gr. Paris. p. 400, 23. Ἀπαλλάττειν καὶ τὸ διατρίβειν καὶ διαγενέσθαι· καὶ Ξενοφῶν "ἀπῆλλαττε μετὰ τῶν Σκ θῶν ὁ Κῦρος ἐν Ἰωνίᾳ." Εὐριπίδης· "ἀνάγκη πεινῆν διὰ βίου καὶ ἀθλιώτερον ἀπαλλάττειν." [illegible] βειν.

(1042.) 215. Etym. M. s. v. Ἀκρίσιος. p. 52, 46. — καὶ Εὐριπίδης·

Μόσχον ὑπερήκριζον.

(1043.) 216. Etym. M. v. ἀντρὶς p. 112, 26, et v. Κρήμνη, p. 537, 34.

Κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντρήδος.

(1044.) 217. Etym. M. v. διαψαίρουσι· p. 271 sq. Zonar. p. 536. Διαψαίρουσι — Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν, οἷον (κέχρηται τῇ λέξει addit Zon.)

Γλῶσσαν διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους.

(1045.) 218. Etym. M. v. τρίφειν, p. 693, 52. Cram. Anecd. Gr. Oxon. T. IV, p. 204, 24. Ἰστέον δέ, ὅτι πολλάκις εἰρίσκοιτ' ἂν καὶ μετοχαὶ μὴ οὖσαι εἰς σ μετ' ὀξείας τάσεως, καὶ γίνεται εἰς ην καθαρὸν τὸ ελκτικόν, οἷον· περιπατοῦην. περιπατῶν γάρ ἐστι περιπατοῦντος· τοῦτο δέ τινες ἀπὸ τοῦ περιπατοίμι φασιν, περιπατοῖς, περιπατοῖ· καὶ γίνεται Ἀττικῶς περιπατοῖν, καὶ προσθέσει τοῦ ν περιπατοῖην, ἢ τροπῇ τῆς μι εἰς ην· τὸ δὲ τρέφουν παρ' Εὐριπίδῃ, ὡς τὸ

ἅβροσ γὰρ εἶην, εἰ τρέφουι τὰ τῶν πέλας.

ἀπὸ τοῦ τρέφωμι, καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην, τρεφοίην Ἀττικῶς, ὡς περπατοίην· ἀπὸ γοῦν τοῦ τρεφοίην κατὰ συγκοπὴν τοῦ η γίγνεται τρέφοιτο. — Ibid. p. 424, 1. Τοιοῦτον οὗτος ἐγώτων δεῖ γεγηθέναι, ὅτι τὸ τρέφοις, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ

Τέκνων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιτο τὰ τοῦδε πέλας.

(1046.) 219. Cram. An. Gr. Oxon. T. I, p. 122, 8. Τὰ εἰς μος λήγοντα τῷ ο παραλληγόμενα διτύλλαβα μονογενῆ πάντα παρίενται, εἰ μὴ διάφορον εἴη τὸ σημαινόμενον· γόμος, νόμος, τρόμος, δρόμος. εἰ δέ τι ὀξύνεται, πρὸς διάφορον σημαινόμενον.

Νόμων κατὰ τρομὸν δρόμημα γηραιοῦ ποδός.

Εὐριπίδης· τόμος ὁ τεμνόμενος· τὸ ὁμὸς ὀξύνεται, τριγενὲς γάρ· ὁμός, ὁμή, ὁμόν.

(1047.) 220. Cram. An. Gr. Oxon. T. I, p. 182, 11. Ἔτυμ. Gud. v. Ζεύς, p. 230, 29. Δέγουσι (οἱ Φρύσικοι) ὁ αὐτὸν αἰθέρα (recte Gud. αὐτὸν τὸν αἰθέρα) Δία εἶναι, ὅτι ἐμπυρός (ἐμπειρός) ἐστι καὶ ζῇ (ζέει recte Gud.). Εὐριπίδης (omittit Gud.)

— ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα,

— Ζεὺς, ὃν ἀνθρώποισιν ὀνομάζεται.

(1048.) 221. Cram. An. Gr. Oxon. T. II, p. 258, 2. Σκόλοπος· διὰ τοῦ ο ἡ παραλήγουσα. Εὐριπίδης·

Τίς ἐσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν;

(1049.) 222. Cram. An. Gr. Oxon. T. II, p. 452, 15. Κέρκιν· Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν (1181.)

Κέρκυης (scr. κερκυνῆς), πυρίοργις, γῦψ, κίμινδις, ἀετός.

Ὁ λῶστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος.

(1050.) 223. Cram. An. Gr. Oxon. T. IV, p. 316, 15. —κατὰ τὸν Εὐριπίδην· ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστὶ καὶ πάντα δὲ ἡδονῆς γίνεται. Schneidew. (Conject. crit. p. 110.) metro trochaico in hunc modum adstruxit:

Ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ 'στι πάντα καὶ δι' ἡδονῆς γίγνεται.

(1051.) 224. 225, 226. Anecd. Barocc. in Philologic. Mus. (Oxon. 1832.) T. II, p. 112. Anon. Gramm. de Barbar. et Solœcism. in Boissonad. An. Gr. T. III, p. 239. Σολοικισμός ἐστιν ἀκατάλληλος δίοσις (πλοκὴ Boisson.) τῶν τοῦ λόγου μερῶν· εἶμπται δὲ σολοικισμὸς ἤτοι ἀπὸ τῶν εἰς Σόλωνα μετοικησάντων, οἱ, πειρώμενοι τῇ Σόλωνος χρῆσθαι διαλέκτῳ ἡμάρτανον· ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν σῶον λόγον λυμαίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ θολισμὸν εἶναι τοῦ λόγου. τοῦτ' ἔστι σκοτισμόν. Γίνεται δὲ περὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου, καὶ περὶ τὰ παρεπόμενα. περὶ τὰ γένη, ὡς Εὐριπίδης·

Ἰὼ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς —

περὶ τὰς πτώσεις, ὡς "Ὦ φίλος." περὶ τοὺς ἀριθμούς·

Τὸ μὲν τι χαίρω, τὸ δὲ τι καὶ λυπούμενα.

περὶ τὰ σχήματα σολοικίζουσιν οἱ λέγοντες ὄναγρον, τὰ γὰρ σύνθετα ἐκ διαιρέσεως προφέρονται 'Αττικοί. περὶ τὰ εἴδη·

Ὀς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ.

(1052.) 227. Eustath. ad Il. α'. p. 97, 35 ed. Rom. κεφαλὴς δὲ οὐ τῆς ὕλης ἤπτοντο, ἀλλὰ τοῦ ἀνθεμώδους καὶ τοῦ γενείου, ὡς καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ λέγων· (Hecub. 341 sq.) ὀρῶ σ', 'Οδυσσεῦ, δεξίαν — — γενειάδος. τοῦτο δὲ δηλωτικὸν καὶ τὸ μὴ, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.

καὶ τὸ (Hecub. 286.) ἀλλ', ὦ φίλον γένειον κ.τ.λ.

(1053.) 228. Eustath. ad Il. ε'. p. 429, 50. Φέρεται δ' ἐν τοῖς τοῦ γραμματικοῦ 'Αριστοφάνους καὶ περὶ οἰκετῶν λόγους, ὅτι οὐ μόνον οἱ κατ' ἀγροὺς ὑπουργοὶ οὕτως ἐλέγοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν οἰκίαις ἐλεύθεροι, ὡς ἂν εἴποι τις, οἰκῆται, μεταλήψει τοῦ η· παράγει δὲ αὐτὸς καὶ παροιμίαν ἐξ Εὐριπίδου λέγουσαν·

Ἐτύδυν γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος.

(1054.) 229. Eustath. ad Il. ο'. p. 1013, 11. τὸ δὲ ἐσθλὸν καὶ τὸ * τέτυται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ, ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν ἐστι καὶ τὸ συνετὸν εἶναι τὸν ἄγγελον· πολλὰ γὰρ καὶ αὐτὸς κατορθοῖ. ὅτι καὶ Εὐριπίδης φησί.

ἐν ἀγγελῷ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

(1055.) 230. Eustath. ad Odyss. ξ'. p. 1761, 39. ἐπεὶ δὲ πᾶσι λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς ('Αριστοφάνης) καὶ μομφὴν παρ' Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λελέχθηται. — Cf. Phlith. fgm. VIII.

(1056.) 231. Suid. v. Εὐριπίδειον ἔπος. τοῦ Εὐριπίδου. καὶ Εὐριπίδειος λόγος, ὁμοίως. Ὅτι ἔφη Εὐριπίδης,

Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων.

καὶ αὖθις· (Iph. Taur. 57.) στένει γὰρ οἴκων κ.τ.λ.

(1057.) 232. Zenob. Proverb. V, 93. Σὺν 'Αθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει· παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν, τίθεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι· ἡ γὰρ 'Αθηνᾶ ἐργάνη. — μέμνηται ταύτης τῆς παροιμίας Εὐριπίδης. Cf. Suid. s. v. Σὺν 'Αθήνῃ.

(1058.) 233. Proverb. ex Append. Vatic. II, 57. (e cod. Bodleian. 606, p. 72 ed. Gaisf.) Phot. p. 163. Λίθων χοαὶ, ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γάρ [illegible]·

Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

(1059.) 234. Apostol. X, 6. Arsen. Viol. p. 281 ed. Walz. sine auct. nom.

ἡ φρονεῖν ἐλάσσονα

ἢ δοῦ ασθαι δεῖ σε μείζον'.

(1060.) 235.* Apostol. XIX, 98.

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

(1061.) 236. Arsen. Viol. p. 63 ed. Walz.

'Λνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν αἰδεῖσθαι φιλεῖ.

(1062.) 237. Arsen. Viol. p. 179 ed. W.

Δελφὶνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.

(1063.) 238. Arsen. Viol. p. 289 ed. W.

Θητὸς πεφυκὼς τἀπὶ σοι πειρῶ βλέπειν.

Hic versiculus vix diversus est ab eo, quem Arsenius ipse paullo post et Stobæus Floril. XXII, 27 nescio cui Isidoro tribuunt:

Θητὸς πεφυκὼς τὠπίσω πειρῶ βλέπειν.

(1064.) 239. Codex c Gregorii Corinth. apud Schæf. ad Greg. Corinth. p. 226. — — προσφέρουσιν οἱ Δωριεῖς, μοῦσαν λέγοντες ἀντὶ τῶν μουσῶν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι (867.) 'Αλιαδᾶν, καὶ Εὐριπίδης κακῶν βίων διαγωγὴν ἀντὶ τοῦ 'Αλιαδῶν καὶ κακῶν βίων.

(1065.) 240. Bekk. Anecd. Græc. p. 323, 18. Bachm. An. Gr. I, p. 6, 6. ἄβιοι οἱ νομάδες παρ' Ὁμήρῳ, οἷον οἱ τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες

βίων. ὁ μέντοι Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ λέξει.—

(1066.) 241. Ibid. p. 338, 14, Bachm. I, p. 23, 26. Ἄγλαι, ὄμμα. Εὐριπίδης.

(1067.) 242. Ibid. p. 339, 10. Bachm. I, p. 24, 29. Ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάνυ εὐτελὴς καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης.

(1068.) 243. Ibid. p. 340, 24. Bachm. I, p. 26, 24. Ἄγχιμος, ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης·

ἄλλ' ἄγχιμος γὰρ ἦδε Φωκέων γυνή.

(1069.) 244. Ibid. p. 313 sq. Bachm. p. 30, 15. Ἀδίαυλος. τόπος, ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελθεῖν. οὕτως Εὐριπίδης·

θεοὶ χθόνιοι
ξ[illegible] ἐξέπεμψαν ἔμπεσε εἴρας
τὴν φθειρομένων, Ἀχερόντειαν
λίμνην.

(1070.) 245. Ibid. p. 346, 9. Bachm. I, p. 33, 24. Ἄδωρος χάρις, ἡ μὴ ἐπὶ τέλους ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως Εὐριπίδης.

(1071.) 246. Ibid. p. 362, 7. Bachm. I, p. 51, 10. Αἱματωπόν· Εὐριπίδης·

δράκοντος αἱματωπὸν ὄμμα.

(1072.) 247. Ibid. p. 362, 9. Bachm. I, p. 51, 12. Αἱμοσταγῆ. Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης·

αἱμοσταγῆ
κρηνῶν τεγγών.

(1073.) 248. Ibid. p. 363, 2. Bachm. I, p. 52, 11. αἱμόλος. — Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς.

(1074.) 249. Ibid. p. 369, 18. Bachm. I, p. 59, 13. Ἀκόμπαστος λόγος Εὐριπίδης φησὶ καὶ ἀκόμπαστος φάτις.

(1075.) 250. Ibid. p. 378, 13. Bachm. p. 69, 12. Suid. v. Ἀλλήλων· ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης. καὶ Θουκυδίδης· "καὶ πού τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο" ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν.

(1076.) 251. Ibid. p. 383, 1. Bachm. I, p. 74, 20. Suid. v. Ἀλάστορα προσβαλεῖν, οἷον μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης·

οὗ σοι παραινῶ μηχανωμένην κακὰ
[illegible]

(1077.) 252. Ibid. p. 383, 8. Bachm. I, p. 74, 28. Ἀλίαστον, τὸ μάταιον. Εὐριπίδης.

(1078.) 253. Ibid. p. 414, 15. Bachm. I, p. 109, 16. Suid. s. v. Zonar. Lex. p. 283. Ἀπάγου, ἀντὶ τοῦ πρὸς σαυτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης.

(1079.) 254. Ibid. 1187. Ἔστι γὰρ ὁ ζελᾶς, τοῦ ζελᾶ, τῷ ζελᾶ (οὗτοι δὲ λέγεται κατὰ Θρᾷκας ὁ οἶνος) καὶ τοῦτου ἡ δοτικὴ εὑρίσκεται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ ι· συστέλλει γὰρ βουλόμενος τὸ α οὐ προσέγραψε τὸ ι, οἷον ταύτῃν ποιεῖ τό τ' ἀττικὸν τῷ ζελᾶ σὺν γὰρ κεραυνοῖς.

(1080.) 255. Bachm. An. Gr. I, p. 418, 24. Χνοῦν τὸ λεπτὸν τοῦ ἀργύρου. Ἀριστοφάνης. Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν.

(1081.) 256. Phot. p. 19. Ἔρριον, εἰς φθοράν. [illegible]

(1082.) 257. Phot. p. 45. Ζύγαστρον, κιβωτός. κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορὸς παρὰ τὸ ἰζυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης.

(1083.) 258. Phot. p. 309. Περισσόν, περιφέρειν. Εὐριπίδης. Matth. in mutilato περισσὸν latere suspicatur περισσθεῖν.

(1084.) 259. Phot. p. 356. Bachm. An. Gr. I, p. 357, 25. Suid. v. Ῥαχίζειν. Cyrill. Lexic. in Cram. An. Gr. Paris. IV, p. 199, 31. Ῥακχίζειν (Ῥαχίζειν Cyrill. Suid.), τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς μάχεως (ῥάχης Cyrill.) ἤτοι (ἡ τὸ Cyrill.) διακόπτειν, ὡς φησι παρ' Εὐριπίδῃ (ὡς φησιν Εὐριπίδης Photii cod. D. Cyrill. et Suid.) Vocem habet etiam Æsch. Pers. 418.

EPISTOLÆ EURIPIDI ADSCRIPTÆ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α'. ΑΡΧΕΛΑΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙ.

Τὸ μὲν ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι πάλιν, ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμιζεν· οὐ δόξαν κενὴν θηρώμενοι, εἰ μήγε καὶ ἀγθεσθήσεσθαί [σε] μᾶλλον ἢ ἀποδέξασθαι ἡμᾶς δι' αὐτὸ ἐνομίζομεν· τοὺς δ' ἄλλους αὐτὸ τοῦτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, ὡς ἐπίδειξιν οὖσαν τὸ πρᾶγμα, καὶ πρίσχημα μᾶλλον εἰς τοὺς πολλοὺς, οὐ μεγαλοφροσύνην οὐδεμίαν· ὥστε τούτου μὲν ἀμφοῖν ἕνεκα κἂν ἐδεξάμεσθα. καὶ Κλίτων δὴ ἐπέστειλεν ἡμῖν ὅπως λαβοίμεν, ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβοῦσιν. ἀλλ' ὡς τὸ μὲν αὐτάρκες ἡμῖν τε καὶ τοῖς φίλοις παρὸν τὸ δὲ ὑπὸ σοῦ πεμφθὲν πλεῖον ἢ ὅσον ἢ τε κτῆσις ἤρμοζε καὶ ἡν ἡμῖν ἡ φιλακὴ ῥᾳδία.

Περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων καὶ πρότερον μὲν ἐπεστείλαμέν σοι δεόμενοι καὶ νῦν δεόμεθα σώσαί τε αὐτοὺς καὶ ἀντῖναι τῶν δεσμῶν· οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖν ἐοίκασιν, ἢ οὐδὲν βλάψειν ἀφεθέντες ἔτι· μέτριον δὲ καὶ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν, καὶ τὸ ἑλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, γέροντα, ὡς ἔστι πυθέσθαι σοι, τῶν εὐγενεστάτων ἐν Πέλλῃ καὶ κατὰ πᾶλλα δοκίμων. ὃς αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήναζε ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν, ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοί· καὶ ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι· ἀλλὰ μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν. ἔρρωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β'. ΣΟΦΟΚΛΕΙ.

Ἐκουμίσθη Ἀθήναζε, ὦ Σοφόκλεις, ἡ περὶ τὸν εἰς Χίον πλοῦν γενομένη σοι συμφορά· καὶ ἴσθι οὕτω διατεθέσθαι τὴν πόλιν ἅπασαν, ὡς μηδὲ τοὺς ἐχθροὺς ἥσσον ἀγθεσθῆναι τῶν φίλων. Τὸ δέ, τοσούτου κακοῦ ξυοντος, περισῴζεσθαί σε, καὶ τὸ τῶν συνόντων σοι φίλων, μηδὲ θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα, οὐκ ἄλλο τι ἐγωγε ἢ θεοῦ πρόνοιαν γενέσθαι πείθομαι. Ἴσμεν δέ γε καὶ περὶ τὰ δράματα συμφορᾷ, ἣν τίς οὐχὶ κοινὴν ἅπασης τῆς Ἑλλάδος νομίσειεν ἄν; δεινὴ μέν, ἀλλὰ περιόντος γε σοῦ ῥᾳδίως ἐπανορθωθησεται. Σκόπει δ' ὅπως ἀνθαλιστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον· καὶ ἴσως ὅρα ἢ θάλασσα, ἢ τὸ κρύος παραχρῆμα ιηχνόμενόν γε, ἢ ὕστερον, κακῶσαι δοκεῖ, ῥαΐσας τὸ σῶμα πρώτερον ἡσυχῇ ἐπάγεσθ[illegible]τι. Καὶ τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νοῦν καὶ ὅσα ἐπέ[illegible]τι.

Ἄσπασαι Χιωνίδην τε καὶ Λαπρέπην, καὶ εἰδέτωσαν ἅμα οἷς ἥκιστα καὶ ἐπ' αὐτοῖς χαίρονταε, ὅτι σώζονται. Ἀντιγείτη τὸν ἰατρὸν, εἴπερ ἔτ' ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις, καὶ μὴ ἀπῄρκέ πω εἰς Ῥόδον, ἄσπασαι, καὶ ἴσθι ἀνδρῶν βελτιστον ὄντα· καὶ τοὺς Κρατίνου υἱεῖς. Ἔρρωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ'. ΑΡΧΕΛΑΩι ΒΑΣΙΛΕΙ.

Ἀφίκετο Ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ Πελλαῖος γέρων ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ νεανίσκοις· καὶ ἐγένετο μέν ἡ ὄψις, ὡ βέλτιστε βασιλεῦ, ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ τε καὶ δι' ὧν ταῦτα ἐγίνετο, καλὴ δὲ καὶ σοὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς τε ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς καὶ Ἀθηναίων ὁπόσοι εἶδον· εἶδον δὲ πολλοί. Καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἠγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας καὶ συνηῤῥάτό σοι τὰ ἀγαθά. Περιῆει γὰρ γέρων (οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρώτερον ἠνδιᾶτο ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων [κεκαμμένην,] ἐν οὕτω πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος τὴν σωτηρίαν τῶν παίδων) λαμπρός τε ἐξαίφνης καὶ πατρὶ δυνὸν παίδοιν νεανίαιν, θέων τε τοῖς θεοῖς, εἰμέ τε ὑμνῶν καὶ περίπεμπε, ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς υἱέας, καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τοιούτους πολίτας τρέφοι.

Ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω· οὐ βούλομαι [illegible] ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δοκεῖν δὲ τοῦτο ἐλάττω σοὶ χάριν ἔχειν. Ὁμολογῶ δὲ αὐτὸς τε εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι καὶ πειρᾶσεσθαι τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρασχεῖν σοὶ χαριστήρια· ὅτι οὔτε τὸν δεῖλαιον γέροντα ἐκεῖνον, ὅτε ἠτύχει, τῆς ἐφ' ἡμῖν, οὔτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ, γιγνομένης ἐψεύσω ἐλπίδος. Ἔρρωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ'. ΑΡΧΕΛΑΩι ΒΑΣΙΛΕΙ.

Καὶ τὰ περὶ τοὺς Πελλαίους, ὦ βέλτιστε Ἀρχέλαε, καὶ πολλὰ ἄλλα, πεποιλίτευταί σοι καλῶς, καὶ πρὸς ἐμέ, καὶ πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς τε καὶ σπουδῆς ἀξίους πολλούς. Καὶ οὐχ ἥσσον αὐτὰ, εὖ ἴσθι, ὅσα πρὸς ἄλλους τινάς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς, ἐπιμελές μοι εἰδέναι, οὐ φιλοπράγμονι ὄντι, ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς εἰδοκιμοῦντα πυνθάνομαι σέ· καὶ χάριν σοι οὐκ ἐλάττω ὑπερ αὐτῶν ἔχω· οὐ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐπαθὼν τι ἰδίᾳ, δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι, ἢ ὅτι σὲ τοιοῦτον ὄντα ἕτεροι, ἕτερα νομίζω. ταυτὸ δὴ τοῦτό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου, ὅτι ἂν εἰς ὀντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν πυνθάνωμαί σε καλῶς πεπολιτευμένον.

Καὶ μέμηνσο τούτων, ὦ βέλτιστε Ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν πλέον ἢ πολλοὺς πόνους καὶ πολλὰς φροντίδας, εἴδωκέ σοι ὁ θεὸς· ἐν δὲ τοῖσκεν ἀγαθὸν, δύνασθαι εὖ ποιεῖν οὓς ἂν ἐθέλῃς· θέλειν δὲ δεῖ τοὺς ἀξίους. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ ἐστὶν ἀφελεῖσθαι· ἐν δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται, τὸ πολλοὺς εὖ πεποιηκέναι. Ὥστε εὖ ἴσθι ὅτι οὐδεμία μείζων ἀνδρὶ, γενομένῳ ποκὲ ἐν δυνάμει, μεταμέλεια, ἢ εἰ, διδοῦντος τοῦ θεοῦ, μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν' βουλομένῳ δὲ δρᾶν, πέπαυται διδοὺς ὁ θεός. Ἀλλ' οὐ σύ γε ἐν τούτῳ πώποτε πάσει· οὐδὲ ἀνιάσῃ, ὅτι οἴσεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν, ἀνθεὶς φροῦδος ἤδη, καὶ πέπαυται παρὼν ὁ θεός. ἀλλὰ καὶ παρέσται μὲν ἀεὶ, καὶ κτήσεταί κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, καὶ χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς. Ἀλλὰ δῆτα, καὶ ἐπίσχῃ πνέων, πάντως ἤδη καὶ πολλοῖς, καὶ ἔβνη, καὶ ἰδίωται πολλοί, καὶ ᾖσθοντο τῆς σῆς δυναμέως οὐ σὺν κακῷ, καὶ ἔχουσιν ἀνόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας. Καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσαιντ' ἂν, ἐκστάντος σοῦ, καὶ τὸ κινδυνεύειν, καὶ αἱ φροντίδες· τὸ δὲ συνειδὸς, ὧν τε ἔπαθον, τοῖς παθοῦσι, καὶ σοὶ τῷ πεποιηκότι, ἀεὶ μένει, οὐ μικρὸν οὐτε κτῆμα, οὔτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρκοὺν τοῦτο καὶ ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν.

Ταῦτα δὴ παρακελεύομαι πράσσειν τε ἀεὶ καὶ μὴ ἀποκάμνειν· ὥσπερ οὐδ' ἀποκάμοις ἄν, οὐδέ ἐστί τις τούτου κόρος· τὰ δ' ἄλλα πράως ὁμοίως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει· καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, οὐδ' ὅστις τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων, σοῦ κελεύοντος, ἀφεθῇ, ἐκεῖνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐβραινεῖ τὸ τοιοῦτον [σε] εἶναι τὸν τρόπον. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ τοὺς ἀπανταχοῦθι τιμῆς καὶ λόγου τινὸς τῶν Ἑλλήνων ἀξίους, καὶ μιλιστα τοὺς κατὰ τέχναε σπουδαζομένους, καὶ πάλιν αὖ μάλιστα τούτων ἀπάντων τοὺς ποιεῖν, ἢ λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένους, μεταλεῖσθαί σε πανταχόθεν, καὶ χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις, καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τημελεῖν, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων, ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ, καὶ προὔσωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις· καὶ τὸ τούτων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βωμολόχων ἀνθρώπων, καὶ τούτους θεραπεύειν αὐτὸν, οὐχ ὑπ' ἐκείνων θεραπεύεσθαι, μᾶλλον ἡμιλογισεῖται· ὥσπερ ἐστὶ, πυνθάνεσθαι πολλάκις, ὅτ' ἐπ' ἐκείνοις μᾶλλόν ἐστι, τὸ σὲ εἶναι, ὁπόσῳ ἐξ, καὶ τὸ τοιοῦτον ὄντα παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σοὶ, τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν. ἐκείνοις μὲν γε, κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ, καὶ πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν, τὰς τέχναε.

Τίς σ' οὐκ ἂν ἀγάσαιτο καὶ μακαρίσειε τούτων ἁπάντων; καὶ μάλιστα, ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη καὶ ἴσασι πάντες εἰς τοῦτό σε ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας, ὥστε τὴν μὲν ἰσχὺν καὶ πάνυ σου συμβάλλεσθαι· τὸ δὲ ὄνομα μηδὲν ἀντιπράσσειν τὸ τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων. Ἔρρωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ε'. ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΙ.

Καὶ ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν, τό τε σῶμα οὐ μοχθηρῶς διατεθέντες, καὶ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν, ἐπιεικῶς, κομιζόμενοι συντόμως. Καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς Ἀρχέλαος, ὡς εἰκὸς τε ἦν καὶ [illegible] ἐχόντως ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ φιλοφρόνως, ὧν οἷδ' ἂν εὖ ἔχοντος τοῦ μείζους παρὰ βασιλέων. Καὶ κατελαύομεν Κλίτωνα ἀρρωστοῦντα, καὶ ἦστιν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλὰ· καὶ ὅταν τύχῃ, σὺν Ἀρχελάῳ ἀμεμπτοι ἐν διαγωγῇ, πρός τε τοῖς ἔργοις, οὐδὲν κωλυόμεθα τοῖς τούτων γίνεσθαι. Ἀλλὰ πολὺς μὲν ἐγκειται ὁ Κλίτων, πολὺς δὲ καὶ ὁ Ἀρχέλαος ἑκάστοτε, φροντίζειν ἀεὶ τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκάζοντες· ὥστε ἐμοί γε μισθὸν οὐκ ἀηδὴ μενοῦν, οὐδὲ ἄπονον, δοκεῖ Ἀρχέλαος ἀναπράσσεσθαι, τῶν τε δωρεῶν, ὧν ἔδωκέ μοι εἰσὶν ἀψικομέναι, καὶ ὅτι ἑστιᾷ λαμπρότερον ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν ἑκάστης ἡμέρας.

Περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλας ἡμῖν, σὺ μὲν οἷ ποιεῖς ἐπιστέλλων, ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. Ἴσθι μέντοι, μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν, ὧν νῦν Ἀγάθων, ἢ Μέσατος, λέγει, μελον, ἢ τῶν Ἀριστοφάνους πληγαφημάτων οἷσθά ποτε μέλον. Καὶ τούτοις γε ἂν ἀδικήσαις εἰς τὰ μάλιστα, ἀποκρινόμενός ποτε, κἂν ὅλως μὴ πανομένους τῆς ἀναγωγίας αὐτοὺς ὁρᾷς.

Πὶν μέντοι τις τῶν ἀξίων περὶ Εὐριπίδου λέγειν τι καὶ ἀκούειν, αἰτιάται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ, ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν περὶ τοῦ μὴ δεῖν εἰς Μακεδονίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν ἐπιστήμονες, ἃ δὲ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς ἀπηνίγκασε βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτον δὴ ἄξιον νομίζε δηλοῦν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθά γ', ὦ Κηφισοφῶν· καὶ οὐτως πεπαύσεται ἀγνοῶν τὰς αἰτίας, καὶ ἅμα, ὅπερ εἰκὸς ἐστι τὸν ἀγνοοῦντα πάσχειν, καταγινώσκων ἡμῶν ὡς φιλοχρημάτων γεγονέναι. Οὐ γάρ που δὴ πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν, ἢ φρούρια λαβόντας ἐν Τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι, ὑπόκρυσ καλουμένους, ὁρεχθῆναί τις ἂν φήσειεν ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο δὴ στείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν, ἀλλὰ δηλονότι πλούτου ἕνεκα. Εἶτα πῶς ἂν, ὅτε νέοι τε καὶ ὅτε μέσοι τὴν ἡλικίαν ἦμεν, καὶ ὅν, ἔτι ζώσης ἡμῖν τῆς μητρὸς, ἧς ἕνεκα ἂν μόνης ἐξουλόμεθα πλουτεῖν, εἶπερ ἄλλως ἐξουλόμεθα, οὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, ἀλλὰ ἀπεσώσαμεθα, ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον ἤδη, τηλικοῦσδε οὖσιν ἡμῖν ἰμερτὸν εἶναι εἰκότως ἂν τις νομίσειεν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λαβεῖν σὺν ἀδοξίᾳ τέ τινι ἡμετέρᾳ, καὶ οὐδὲ ἀπολαύσει ἔτι οἰδεμιᾷ, ἐπεθυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν, καὶ ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα.

Ἔτι δὲ δὴ καὶ προσθεῖης ὅτι, ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις, τευσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίου διδοῦτος Ἀρχελάου, καὶ ἀγανακτοῦντος ὅτι οὐ λαμβάνοιμεν, ἀντέχομεν μὴ λαβεῖν. Τῶν ἄλλων ὧρῶν, ὁπόσα ἡ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν, ἡ Ἀρχέλαος ἔπεισε λαβεῖν, οἷς ἔσθ' ὅ τι εὐθέως ὑπολε[illegible]την τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν, ἡμῖν τοῖς αὐτοῦ ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα. Τίς δὲ οὕτως εἰρεθείη ἂν σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον, ὅστις ἂν φιλοχρηματίᾳ με θελῃ ἔνεκα ταύτην ἀποδημίαν ἐπαδάζειν τὴν ἀποδημίαν; Ἀλλὰ ὄψιον ἀλαζονείαν τινὰ, ἢ τοῦ δυνάμει τι μέγα ἐπιδυμίαν, ἐροῦσιν. Ἀλλ' ἢ μὲν δύναμις ἡμῖν καὶ μένουσιν ἢ παρὰ Ἀρχελάου καὶ πάλαι ἦν. Ἄλλως τε καὶ Κλίτων οὐ τοσοῦτον ἐδύνατο μέγα, τοῦ μὴ ἄλλον, ὃν προῤῥούμην ἐξ ἀρχῆς, τρόπον βιοῦν ἐμέ· μηδ' ὅπου μὴ ἐθελοιμι, ἀποθανεῖν· τελευταῖον δὲ καὶ παρέχειν λόγους ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. Εἰ δὲ δὴ καὶ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν, τί ἄλλο ταύτῃ τῇ δυνάμει, ἢ πρῶτον μὲν εἰς τὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων, χρήσασθαι ἐμέλλομεν; Ἀλαζονείας τε ἕνεκα πολὺ ἂν μᾶλλον ἐν ὄψει τῶν τε φίλων, καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν ἐχθρῶν δύνασθαί τι ἡδυολόμεθα. Καὶ μὴν εἰμετάβολον ἐμέ, οὔτε εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, οὔτε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ οὐχ ἧσσον εἰς τοὺς ἐχθροὺς, σκοπῶν εἶποι τις ἂν, οἷς ἅπασιν ἐκ νέου μέχρι τοῦ νῦν τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι, πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, Σοφοκλέους· πρὸς γὰρ δὴ τοῦτον μόνον ἴσασί με τάχα οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα. Ὃν ἐγὼ ἐμίσησα μὲν οὐδέποτε, ἐθαύμασα δὲ ἀεὶ, ἕστερξα δ' οὐχ ὁμοίως ἀεί. Ἀλλὰ φιλοτιμότερον μέν τινα εἰδέναι (ἂν εἶναι) ποτὲ δόξας ὑπείδον βουληθέντα δὲ ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην. Καὶ ἀλλήλους μὲν, ἐξ ὅτου συνέζη, στέργομέν τε καὶ στέρξομεν· τοὺς δ' ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑποψίας εἶναι ἐκ τοῦ ἡμᾶς ἀπεχθάνεσθαι, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες, ἂν τι πλεῖον ἔχωσι, διαβεβλήμεθα.

Καὶ νῦν, ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν, οἷδ' ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους· ἀλλ' ὥσπερ ἀεὶ ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο, καὶ γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μίσος, οἰδεὶν πλέον, [illegible], καὶ νῦν ἴσθι ὅτι οὐκ ἄπρακτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσονται. Σὺ μέντοι εὖ ποιεῖς περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἐπειδήπερ οἴει ἡμῖν διαφέρειν· ἀλλ' ὥσπερ εὖ ποιεῖς γράφων, οὕτως ἀδικεῖν φήσομέ ἂν ἡμᾶς, ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς οἰκ ἀξίοις. Ἔρρωσο.

EPIGRAMMA EURIPIDI ADSCRIPTUM.

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος ;
μητέρα παρθενικὴν τε κόρην, δισσοὺς τε συναίμους,
ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ.

(1.) 1. Galenus in præfatione lexici Hippocratici, ubi de vocabulo γλῶσσα agit p. 404. Νομίζω δέ σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν τὰ ἐκ τῶν Δαιταλέων ὧδέ πως ἔχοντα

Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμηρείους γλώττας, τί καλοῦσι κύρμα.

προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτης τῷ ἀκολάστῳ υἱεῖ πρῶτον μὲν τὰ κύρμαθα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι, μετὰ δὲ τοῦτο "τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα." κἀκεῖνος μέντοι ἀντιπροβάλλει τῶι ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας ὧδέ πως

Ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω τί καλοῦσιν ἰδυίους.

εἶτ' ἐφεξῆς προβάλλει τί ποτ' ἐστὶ τὸ ὀπυίειν. ἐξ ὧν δῆλον ὡς ἡ γλῶττα παλαιόν ἐστιν ὄνομα τῆς συνηθείας ἐκπεπτωκυῖα· ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἐχόντων ἠξίου ποιεῖν ὀνόματα καινὰ δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἱκανῶς, ὃς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει, δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταὐτῷ δράματι διὰ τῶνδε

ἀλλ' εἰ σορέλλη καὶ μίρον καὶ ταινίαι.

εἶτα ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων

[illegible]

πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέος εἰπόντος

ἢ μὴν ἴσως σὺ καταπλιγήσει τῷ χρόνῳ

καὶ τοῖδ' υἱοῦ ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων ἐρεῖ

τὸ καταπλιγῆσαι τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

εἶτ' αὖθις ἐκείνου φάντος

ἀποβήσεταί σοι ταῦτα ποὶ τὰ ῥήματα

πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ ταῦτο σκώπτει

[illegible]

καὶ μέν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδέπω πανόμενος οὐδὲ αἰδοίμενος τὸν γέροντά φησι

τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις καλοκαγαθίαν ἀσκοῦντας;

εἶτα ὁ πρεσβύτης

[illegible]

τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων τερατεύεται;

Ad eandem fabulæ partim alia quædam fragmenta satis probabili conjectura referre licet, de quibus partim admonuit Suevernius in commentatione de Nubibus p. 28.

(2.) 2. Athenæus XV, p. 694 a.

[illegible] ὅτι μοι σκιλιόν τι λαῖδν Ἀλκαίου κάνακρίνοντος.

quæ senis esse ad filium verba videntur, quemadmodum in Nubibus v. 1356. Phidippidem Simonidis aut Æschyli versus inter cœnam canere jubet Strepsiades.

(3.) 3. Athenæus XII, p. 527 c. Διαβάντοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιῶταί τε καὶ Συρακόσιοι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Δαιταλεῦσιν

Ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλον

πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν, Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χίον ἐκ Λακαινῶν.

V. l. legebatur ἐμάθετε ταῦτ', quod correxit Elmsleius in censuris Edinensibus vol. XIX. p. 86. Porsonus ἐμάθετ' αὖτ' vere fortasse. V. 2. libri συρακοσίων. Epitome Συρακουσίους. Recte Porsonus Συρακοσίαν, videnturque ex hoc loco glossam suam Συρακοσία τράπεζα Hesychius et Photius petivisse. Versum tertium attulit Athenæus ubi de poculis Λακαίναις dictis egit XI, p. 484 f. quo in loco in fine versus inutilis librarii aliculus annotatio addita legitur κυλίκων μέν ἡδέως καὶ φίλως, quam miris conjecturis tentare quam litura sanare maluerunt critici. Ad Χίον ἐκ Λακαινῶν fortasse pertinet Hesychii glossa Χίον· τὸν ἐκ Λακαίνης· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον.

(4.) 4. Juveni molli et inerti vitæ dedito conveniunt hæc ab Athenæo relata IV, p. 184 c. Ἐμφανίζει δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο (h. e. τὴν αἰλητικὴν) σπουδήν, ὅταν λέγῃ

Ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος, εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

In codice scriptum ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραις. αὐτὴν delevit Casaubonus, δ' Brunckius. Quod σκάπτειν dicit, non sensu verbi proprio intelligendum, sed ad pervulgatum apud Græcos proverbium spectare videtur σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι, de quo dictum ab interpretibus Avium v. 1432 τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι et ab Valckenario in scholiis in N.T. vol. I, p. 522. Ad ejus similitudinem compositum quod in Vespis dixit v. 959. ξύγγνωθι· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται, quæ cum Avium versu commiscuisse videtur Suidas, qui in v. ἐπίστω ex Aristophane versum attulit σύγγνωθί μοι· σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι: ita enim recte Brunckius vulgatum σκάπτειν corrigit.

(5.) 5. Athenæus IX, p. 368 e. ubi de κωλαῖς agit, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι

Καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα.

πτερόεντα χναυμάτια Henr. Stephanus in Thesauro vol. iv. p. 543. recte interpretari videtur aviculas delicatius apparatas.

(6.) 6. Athenæus XIV, p. 646 b. *Χαρίσιος, τούτου* [illegible]

'Εγὼ δ' ἰὼν
πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἑσπέραν χαρίσιον.

Correxi δ' ἰὼν. Codex δὲ νὼν. Idem πλακουντεσπεραν. Bentleius ad Callimachi fragmenta *πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν*, contra usum linguæ vulgaris: quanquam *ἐς ἑσπέραν* libri præbent, Pac. 966. Eccles. 1047. Apud Suidam in *ἀνάστασι* scriptum *πέμψω πλακοῦντας* (corruptius etiam *παλλακαῖς* in *χαρίσιον*) *ἑσπέρας χαρισίους*.

(7.) 7. Athenæus XV, p. 690 c. *Ψάγδης (μέμνηται) 'Αριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι*

Φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Paullo post p. 691 c. *σάγδαν* ex hoc loco memorat. ut in multis nominibus peregrinis ambigua inter ψ, ζ et σ scriptura est.

(8.) 8. Pollux X, 119, 120. Εὔρηται δ' ὑπ' αὐτοῦ *ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ἄγγη μυρηλὰ* (meliores codices *ἄγγη μυροθηρικὰ*.) λέγοιτο δ' ἂν καὶ λήκυθος μυρηρά· σὺ δ' ἴσως καὶ μυροθήρου.—*καὶ τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθείμενον ἐπὶ γεῖμαι τοῦ μύρου σπαδίξα καὶ σπάθην κλητέον, 'Αριστοφάνους μὲν εἰπόντος ἐν Δαιταλεῦσι*

Τῆς μυρηρᾶς ληκίθου
[illegible]

Codex Kuhnii *καθελέσας*. Brunckius *κατελάσαι*. Pollux VII, 177. *σπαδίξα δὲ τὴν καθειμένην εἰς τὸ μύρου 'Αριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι*. Photius p. 529, 6. *Σπαδίξα: τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην. οὕτως 'Αριστοφάνης.*

(9.) 9. Athenæus XV, p. 667 f. *Ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται, ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξίβαφα κενὰ, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίου ἐπειρῶντο καταδεῖν. ἀνηρείτο δὲ τὰ κοτταβεῖα ὁ πλεῖω καταδύσας.* — (sequuntur comicorum loci duo de ὀξυβάφοις.) *τὸ δ' ἄθλον 'Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν "Ἔγωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον (τοῦτ' ἔστι κοτταβεῖον) | ἱστάναι καὶ μυρρίνας." Verba τοῦτ' ἔστι κοτταβεῖον* interpretis, non Aristophanis esse vidit Jacobsius. Versus, nisi aliquid excidit, trochaici sunt habendi et fortasse ex ea fabulæ parte sumpti unde est fragmentum IV.

(10.) 10. Athenæus III, p. 127 c. *Χόιδρον δέ ἐξηπε τὸ ῥάφημα 'Αριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως*

'Η χόνδρον ἕψων, εἶτα μνῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου ῥοφεῖν ὕν.

Vulgo ἑψῶν. Verba e prologo sumpta esse suspicatur Dobræus.

(11.) 11. Athenæus IX, p. 400 a. ex Tryphone. *Τὸν δὲ λαγῶν ἐπ' αἰτιατικῆς— 'Αριστοφάνης—ἐν Δαιταλεῦσιν*

'Αποδαλὼν τἀλλοτρί[illegible]

(12.) 12. Pollux X, 109. *Καὶ μὴν καὶ ἐπίχυσις χαλκίου ἐν τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν. 'Αριστοφάνης δὲ αὐτὸ εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσιν*

Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

Idem X, 92. *τὸ δὲ ὄνομα ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν 'Αριστοφάνους Δαιταλεῦσι.*

(13.) 13. Photius p. 606, 20. *Τροπίας οἶνος: ὃ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. 'Αριστοφάνης Δαιτα-*[illegible]

Ταχύ νυν πίτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

ταχὺ νὺν Suidas in *τροπίας*. Photii codex *ταχὺ νῦν*. Pro *πίτου* apud Suidam *πῶτον*, i. e. *ποσῶν*.

(14.) 14. Scholiasta Aristoph. Equit. v. 577. schol. Platonis p. 334. Bekker. schol. Diogenis in *Notices et Extraits* vol. X, p. 226. Photius et Suidas, *Σπλεγγίς: ἡ ἑστρα—ἐν Δαιταλεῦσιν*

Οὐδ' ἐστὶν αὐτῇ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

οὐδ' ἐστὶν] *οὐδὲ γὰρ* schol. Aristoph. *αὐτῇ* schol Diogenis et in scholio Platonico, ubi *αὐτοῖς* editum, codex Parisinus. *αὐτὴ* schol. Aristoph. Cæteri *αὖτη*

(15.) 15. Suidas, *Ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν τῇ αἰτιατικῇ ἑκάτερα—Δαιταλεῦσιν*

Εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.

Addit Suidas, *ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ η διαφύρως, οἷον ἀνῆλισκον καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὖθις,*

Εἰς οὖ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.

Hæc quoque Aristophani tribuit Porsonus: recte fortasse, quanquam ejusdem hæc esse poetæ non sequitur ex illo *αὖθις*.

(16.) 16. Harpocratio in *ναυτοδίκαι*, *'Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν*, *Ἐθέλω βάψαι* (*βλάψας* codex Vratisl.) *πρὸς ναυτοδίκας ξυνῳ ἐξαίφνης*. Suidas, *βάψας: τὴν κώπην ἔπλευσας* (corr. *πλεῖσας* cum Dobræo). *ἐλθὼν πρὸς τοὺς ναυτοδίκας, οἱ τὰ τῆς ξενίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων· λέγουσι γὰρ τὸ βάψαι ποιῆσαι μέλαν.* Hesychius, *βάψας: δείσας, πλεύσας. ἢ τὴν κώπην βάψας.* Ex his Brunckius hoc composuit fragmentum *βάψας τὴν κώπην εἰθὺς ἔπλευσα | πρὸς ναυτοδίκας, οἳ τῆς ξενίας ἐδίκαζον*. Apparet postrema *οἱ τὰ τῆς ξενίας ἐδίκαζον* grammatici verba esse: Aristophanis autem hæc fortasse fuerunt

Ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας πλεῖν ἐξαίφνης. . .

Dobræus, *Ἐλλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένων ἐξαίφνης ἀποφῆναι.*

(17.) 17. Harpocratio in *ἐπίπεμπτον*, *'Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν*

Ἦν μὴ μεταλάβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαίτω.

ἦν Brunckius. Vulgo *εἰ. οὐ μὴ* ex codice nescio quo restitui jubet Porsonus in Adversar. p. 309, et ex suis libris posuit Bekkerus, p. 82, 8. Photius p. 597, 1, *τοὐπίπεμπτον: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ἐ μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως 'Αριστοφάνης.* Eadem Etymol. M, p. 763, 22.

(18.) 18. Harpocratio in *κιγκλίς*, *αἱ τῶν δικαστηρίων θ[illegible] κιγκλίδες. [illegible] 'Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν*

Ὁ δ' ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

(19.) 19. Pollux X, 158. *ἔτι δὲ (προσθετέον) καὶ γέργαθον καὶ θωμόν, 'Αριστοφάνους ἐν Δαιταλεῦσιν εἰ[illegible]*

Εἰ μὴ δικῶν τε γυργαθὸς ψηφισμάτων τε θωμός.

γέργαθος ex hac fabula affertur ab Polluce VII, 176. *θωμὸν* ex Babyloniis memorat Mœris: vide fragm. XXV. Minus accurate Athenæi epitome I, p. 4 d. *γυργάθους ψηφισμάτων 'Αριστοφάνης φησίν.* Corri-

gendus autem in his locis omnibus accentus repetendo oxytono γλῆναες ex praecepto Herodiani apud Arcadium p. 49, 19.

(20.) 20. Photius et Suidas, Σείσαι: τὸ συκο-
[illegible]
—'Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν
"Εσειλον, ἤτοιν χρήμαθ', ἡσείλοιν, ἐσυκοφάντουν
[illegible]
πάλιν si est Aristophanis, novi versus initium hubendum erit: sin, ut mihi videtur, grammatici est, alius locus excidisse putandus, veluti Pacis v. 640. τῶν δὲ συμμάχων ἴσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους. Brunckius et apud Photium Porsonus trimetros fecerunt verbo transposito, πάλιν | ἐσυκοφάντουν.

(21.) 21. Athenæus III, p. 119 c. de forma masculina ὁ τάριχος disputans ex hac fabula apposuit

Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τοντονὶ
πλίνων ἅπασιν ὕσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Ex epitome hunc locum attulit recens grammaticus ab Hermanno editus p. 325. unde ei commune cum epitome vitium est, in qua πλύνων εἰπεῖν ἅπασιν scriptum. Corrupte apud Eustath. p. 73 extr. τάριχον τοῦτον πλίνω. πλύνων] Diphilus Siphnius apud Athen. ibid. p. 121 c. πίνας δὲ χρὴ τοὺς ταρίχους πλίνειν, ἅχρι ἂν τὸ ὕδωρ ἄνοσμον καὶ γλυκὺ γένηται. αὐτῷ] αὐτῷ Hermanus. Ad sententiam verborum quod attinet, Casaubonus non τάριχον qui proprie dicitur intelligit, sed hominem nequam, quemadmodum, quod Wakefieldus comparavit, Angli *a pickled fellow* vel simpliciter *a pickle* dicunt.

(22.) 22. Suidas in Αἰγία, Λιγέα καὶ Ἐρεχθέα καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνεται τὸ τελευταῖον ἄλφα.
[illegible]
Τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Λιγέα κάλει.

(23.) 23. Scholiasta Theocriti II, 12. Σκύλακες: διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ Ἑκάτῃ. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι

Τί δαί; κυνίδιον λευκὸν ἑπρίω τῇ θεᾷ
εἰς τὰς τριόδους.

Legebatur τί δὲ κυνίδιον λεπρὸν λευκὸν ἑπρίω. Elmsleius ad Acharn. v. 724. Τί δαί; λεπρὸν κυνίδιον ἑπρίω τῇ θεᾷ.

(24.) 24. Pollux IX, 88. Καὶ κατακεκρματίσθαι μὲν ἐπὶ λόγου πλάτων, ἐπὶ δὲ ὀργυρίου Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν
[illegible]
Sine nomine fabulæ affertur VII, 170.

(25.) 25. Athenæus VII, p. 299, ubi de nominativo ἴγχελυς agit ex hac fabula posuit exemplum καὶ λείος ὥσπερ ἴγχελυς. Ex epitome, omisso καὶ, habent Eustathius p. 1240, 18, et grammaticus Hermanni p. 321. Schol. Theocriti XI, 10. Κικίννοις: τοῖς μαλλίοις, τῇ κόμῃ, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς κέχρηται, Ὥσπερ ἴγχελυς (alii codd. ἐγχέλεις) χρυσοῦς ἔχων κικίννους (vulgo κικίνους et supra κικίνοις). Aristophanis igitur versus fuit, quod non fugit Hemsterhusium,

καὶ λείος ὥσπερ ἴγχελυς, χρυσοῦς ἔχων κικίννους.

Eupolidis versum τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἴγχελυς memorat grammaticus in Mingarelli catalogo codicum Nanianor. Græc. p. 492.

(26.) 26. Athenæus IV, p. 169 c. Τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης [illegible] ἐν Δαιταλεῦσι

Κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Vide ad Dædali fr. X, et Σκηνὰς καταλαμβ. fr. VII.

(27.) 27. Photius p. 313, 14. Ὠαὶ τῶν ἱματίων: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν "Ὅτε τὰς ὰὰς ἴσας ἐποιήσατο." Eustathius p. 1658, 54. ἐν δὲ ἀνωτέρῳ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφεται καὶ ὅτι ὀξυτόνως καὶ συνεσταλμένως ὰαὶ ἱματίων. φέρει δὲ καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ τὸ "Ὅτε τὰς ὰὰς ἐποιήσατο."

(28.) 28. Phrynichus p. 91. Ἀκεστὴς λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠπητής. ἔστι μὲν ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὸν Ὅμηρον ὑπερβάντι
Καὶ κύσκιον ἠπήσασθαι.

Aristophanis verba attulit Thomas Mag. p. 27. Est versus heroici exitus, cujus in vicinia fortasse lectum fuit oraculum Atheniensibus aliquando editum Λιὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα, de quo scholiasta Equit. v. 1010. τοῦτον δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ Δαιταλεῦσι μέμνηται.

(29.) 29. Eustathius p. 1579, 30. de prosodia nominum in οια et εια agen., καὶ ἡ ἀναιδεία δέ φησι (Ἄλιος Διονύσιος) καὶ ἡ προνοία, ὧν πάντων ἐκτείνεται μὲν ἡ τελευταία, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς ὀξύνεται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν "ὦ προνοία καὶ ἀναιδεία." Patet his verbis non fuisse in alio quam anapæstis metro locum. In eo autem non potuit ὦ προνοία dici, et mira est providentiæ cum impudentia conjunctio. Scribendum igitur

Ὦ παρανοία καὶ ἀναιδεία.

pariterque in grammatici verbis καὶ ἡ παρανοία. Memorabilem in hoc genere productionem nominis proprii, Ἰφιγενεία, Æschylo nuper restituimus in Agamemnone v. 1524. Pors., in cæteris præclaram sequuti emendationem Hermanni,

ἀλλ' ἐμὲν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀρβὲν,
τὴν πολυκλαίτην Ἰφιγενείαν,
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων—.

Libri τὴν πολύκλαυτόν τ' ἰφιγένειαν ἀνάξια δράσας.

(30.) 30. Harpocratio in ἀλίπεδον, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι διὰ ψιλοῦ "Ἓν ἀλιπέδῳ."

(31.) 31. Grammaticus Bekkeri p. 427, 3. Ἀποβροχθίσαι: τὸ καταπιεῖν. ὡς ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο.

(32.) 32. Pollux X, 172. Θυλακίσκον, ὡς ἐν Δαιταλεῦσι Ἀριστοφάνης.

(33.) 33. Antiatticista Bekkeri p. 101, 28. Κλινάρια: οὐ μόνον κλινίδια. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. κλινάριον ex hac fabula Pollux X, 32.

(34.) 34. Pollux VII, 153. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ λυρωνίαν που λέγει.

(35.) 35. Photius p. 291, 16. Νεβλάρετοι: περαίνει. ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν. Ἀριστο-

φάνης Δαιταλεῦσιν. νεβλάρεται scripsit Alberti in annotatione ad Hesychii glossam νεβλάραι: περαίνειν. Dobræus in Adversar. vol. I, p. 603. Νεβλάραι: τὸ περαίνειν.

(36.) 36. Photius p. 350, 10. Ὄρτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ ν. καὶ τὸν ὀρτυγοκόμον βραχέως. δηλοῖ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

(37.) 37. Suidas, Ῥαγδαίους:—ἔστι τὸ ὄνομα—καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

(38.) 38. Athenæus IV, p. 183 e. Μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου (instrumenti musici) τούτου—Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

(39.) 39. Pollux VII, 168. Τῷ δὲ λοῦσθαι καὶ τὸ ψυχρολουτρεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ ἐψυχρολουτρήσαμεν ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους. Recte Wyttenbachius ad Plutarchum vol. VI, p. 446, et Falckenburgius meliorem formam ψυχρολουτεῖν restituere videntur. De utraque dictum ab Lobeckio ad Phrynich. p. 594.

(40.) 40. Scholiasta ad Acharn. v. 271. ὡρικὴν ὑληφόρον: ἀντὶ τοῦ ὡραίαν καὶ ἀκμαίαν—ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ κόρη, ὡς ἐν (καὶ ὡρικῶς ἐν Dobræus) Δαιταλεῦσιν αὐτός.

(41.) 41. Harpocratio, Θῆτες:—ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν.

(42.) 42. Scholiasta ad Vespar. v. 819. εἶχον δὲ καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν. καὶ δῆλον ἐκ τῶν Δαιταλέων.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ.

De lite propter Babylonios fabulam ab Cleone sibi intenta conqueritur poeta in Acharn. v. 377—382. 502—507. ubi vide scholiastarum annotationes. Eo spectant etiam versus in parabasi inde ab 630, monente Berglero, in quibus διαβαλλόμενον se dicit ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις.

(43.) 1. Plutarchus in vita Periclis cap. 26. p. 166 d. exposito quam varia fortuna bellum Samium gestum esset ita pergit, οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν.—πρὸς ταῦτα τὰ στίγματα λέγουσι καὶ τὸ Ἀριστοφάνειον ἐκεῖθεν

Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος.

Hesychius, Σαμίων ὁ δῆμος; φησί τι περὶ τῶν Ἀριστοφάνους (φησὶ τις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει Salmasius), τοὺς ἐκ τοῦ μίλωνος (scr. μυλῶνος) ἰδὼν Βαβυλωνίους "Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν ὡς πολυγράμματος." καταπληττόμενος τὴν ὕβριν αὐτῶν καὶ ἐπαπορῶν. Photius p. 498. 15, et Suidas in v. Σαμίων, Σαμίων ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος: (ἤτοι μαστιγίας ἐπὶ τῶν περιδεῖλων, addit Michael Apostolius l. 1.] Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. Addunt grammatici aliam versus interpretationem ab litterarum Ionicarum inventione petitam, sed satis ab ipsis refutatam.

(44.) 2. Hesychius, Ἰστριανά. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανὰ φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἴστρῳ οἰκοῦντες στίζουσι καὶ ποικίλλαις ἐσθήσεσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστριανὸς λέγεται, ὁ λευκός, κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μετώπα, τοὐναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα.

(45.) 3. Photius p. 546, 5. Στοίχους: στίχος.—Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίοις.

Ἡ πον κατὰ στοίχους κεκριδῶσιταί τι βαρβαριστί.

Ad hunc locum pertinere videtur Hesychii glossa, κατὰ στίχους: κατὰ τάξεις. Frustra corrigunt κατὰ στίχας ex Homero. Scribe κατὰ στοίχους.

(46.) 4. Photius p. 538, 20. Στιγῶν: ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίοις. Hesychius Στιγῶν: μαστιγίας. Vera scriptura στίγων est. Photii codex accentum ab corrrectore habet. Eustathius p. 1512. 48. οὕτω δὲ καὶ ὁ γράψας ὅτι στίγων καὶ πέδων δούλος ὁ στιγματίας καὶ πεδήτης παρὰ Ἀριστοφάνει. Ab eodem p. 725, 32, memoratur στίγων εἴτουν στιγματίας.

(47.) 5. Scholiasta ad Lysistr. v. 282. Ἀσπίδας: ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον. καὶ αὐτὸς πύλιν Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις

Ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

Versum attulit Suidas in v. ἀσπιδηφόροι, sed nomen fabulæ omisit.

(48.) 6. Præcipuas quasdam Dionysi in hac fabula partes fuisse ex Athenæi loco colligimus XI, p. 494 d. Κἂν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ἦγουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφῳ δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγητέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦγον.

(49.) 7. Dionysi fortasse ex concione redeuntis verba sunt quæ Athenæus III, p. 86 f. servavit, Τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὑρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκὰς καὶ ἀρσενικάς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις

Ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα
ὀπτωμένοις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

(50.) 8. Scholiasta Avium v. 1555. Πείσανδρος: καὶ δωροδοκῆσαί φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων

Ἡ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειν μετὰ Πειτάνου.

Ἡ Portus et Kusterus in *ol* mutarunt, πορίσειεν autem Berglerus ad Lysistratæ v. 490. in πορίσειαν. Quorum neutrum verum: vitii enim sedes in αἰτοῦντες est, quod αἰτὼν scribendum. Videntur hæc ex ejusmodi esse loco excerpta qualis est Ranarum v. 361. Ceterum huc spectat scholiasta Lysistr. v. 491. Πείσανδρος:—κωμῳδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ὡς δωροδόκον, ὡς ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης. De Pisandro comicorum locos collegit Meinekius Quæstion. scen. II, p. 21.

(51.) 9. Harpocratio, Ἐπιβάτης:—οὗτος ἐκάλουν τὸν ἐν ταῖς τριηρσι στρατευομένων, τοὺς μὴ κωπηλατοῦντας, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδείους. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις

Εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξείσιν ἐπίγειον

Legebatur ἐξεκολίμβησεν ἐπεισάγης. Correxit Porsonus in praefatione ad Hecub. p. LI. ἐπέγειον codices. Vulgo ἐπίγειον, quod revocandum. V. Boeckh. ad inscr. nav. p. 162. et cf. fr. 371.

52. (10.) Ammonius p. 149. Χύλικες αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις

Ἢ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεύγος χολίκων ἐπιθυμῶν.

ζεῦγος omittere Moschopulum (in Bachmanni Anecd. vol. II, p. 381, 10.) ab Valckenario annotatum est. Cmittit etiam grammaticus in appendice ad Etymolog. Gudian. p. 640, 44, ubi codex βοΐδαρ'. Fortasse βοιδαρίειν scripsit.

53. (11.) Pollux X, 85. Οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροῦ ἐγίγνοντο ἱκανὸς μηνῖσαι Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἴπων

α. Δεῖ διακοσίων δραχμῶν.

β. πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; α. τὸν κότυλον τοῖτον ἔμε.

Athenaeus XI, p. 478 c. καὶ Πλάτων ἐν Δεὶ κακουμένῳ "Τὸν κότυλον φέρει" φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν [illegible].

54. (12.) Pollux X, 173. Ἀλλὰ μὴν τῷ στεγαστῆρι ὀρθῷ προσήκοιεν ἂν καὶ οἱ στρωτῆρες καὶ τὰ καλυμμάτια. ὑμᾶς δὲ ἐν Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίοις

Πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν (vulgo ἀνδρὼν) οἶτος;

καὶ αὖ πάλιν

Ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἥρεφε.

Harpocratio, Στρωτήρ: — τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων (δοκῶν Suidas) τιθέμενα στρωτῆρας ἔλεγον, ὥς φησι Δίδυμος. ἔστι τοῦνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους. Plura de hoc vocabulo collegit Boeckhius in Inscript. vol. I, p. 281.

55. (13.) Scholiasta ad Lysistrat. v. 288, et Suidas in v. σιμὸς, τὸ σιμὸν: ἀντὶ τοῦ πρόσαντες. καὶ ἐν Βαβυλωνίοις

Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.

De hoc loco dictum supra p. 9, 10. Grammaticus in Bachmanni Anecdotis p. 364, 22. Σιμόν: ἄνωντες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

56. (14.) Etymolog. M, p. 311, 1.

Ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκυούμενος.

57. (15.) Photius p. 295, 8.

Ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

58. (16.) Priscianus XVIII, p. 1181. Putsch. (vol. II, p. 202 ed. Krehl.) "Aristophanes in Babyloniis

Ἐνεῦει με φεύγειν οἴκαδε.

Nos quoque similiter, *annuit me fugere domum.*"

59. (17.) Pollux X, 38. "Εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν." Grammaticus in Bachmanni Anecdotis I, p. 418, 24. Χνοῦν: τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης.

60. (18.) Photius p. 490, 19. Ῥόδιον:—Ἀ. Β "Κατὰγνυ ῥοδίζων" φησὶ, καὶ πάλιν

Ναῖς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοδιάζῃ σώφρονι κώμῳ.

Conf. Suidas in v. ῥοδιάζουσιν.

61. (19.) Hesychius, Ἐς τὸν λιμένα: εἰς τὸν λι- [illegible], Ἀττικὸν ἐς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόνως ἤλαυνον καταπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. Conf. Photius p. 22, 7. Zenobius II, 10, et Diogenianus I, 66.

62. (20.) Scholiasta Platonis p. 381 ed. Bekker. Τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλα- [illegible] τοῦτον Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Memorat Apostolius XVIII, 53.

63. (21.) Zenobius Proverb. II, 22. Ἀνθ' Ἑρμίονος: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς ἱκέτας, ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνῃ τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος ἀσφάλειαν παρεῖχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται τούτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

64. (22.) Aristoteles Rhetoric. III, 2, 15. "Ἐστι δὲ ὁ ὑποκορισμὸς, ὃς ἧττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις ἀντὶ μὲν χρυσίου χρυσιδάριον, ἀντὶ δ' ἱματίου ἱματιδάριον, ἀντὶ δὲ λοιδορίας λοιδορημάτιον, καὶ νοσημάτιον. εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ παρατηρεῖν ἐν ἀμφοῖν τὸ μέτριον.

65. (23.) Antiatticista Bekkeri p. 80, 14. Ἀλυκόν: ἀντὶ τοῦ ἁλμυρόν. Ἀ. Β.

66 a. (24.) Pollux IV. 186. Τοὺς δὲ ἀεὶ μιγοῦντας οἱ παλαιοὶ μιγεσιβίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους. Ἀ. δὲ ἐν Β. δύσριγος εἴρηκε. δύσριγος in Menandro reprehendit Phrynichus p. 418.

66 b. (25.) Etymolog. M, p. 414, 14. Ζώστειον: προπαροξυτόνως ὁ μίλων.— Ἀ. Βαβυλωνίοις ζώστειον, ὡς Ἆρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν. Aliorum grammaticorum locos de hoc vocabulo et cognato ζώστειρον collectos vide in Thesauro Stephani p. CCCXL. ed. Lond.

67. (26.) Moeris p. 190. Θωμὼν Ἀττικῶς, ὡς Ἀ. Β.

68. (27.) Stephanus Byzant. in Λακεδαίμων,—καὶ λακωνίζω καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ Λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀ. Β.

69. (28.) Photius p. 288, 24. "Ναυλόχιον: ἐν τῷ μέσῳ." Pollux IX, 28.

70. (29.) Photius p. 347, 27. Ὀρκωμοτεῖν: τὸ ὀμόσαι. Α. Β.

71. (30.) Pollux X, 152. Καὶ πύδα δὲ βαλλαντίου ὁ αἰτὸς εἴρηκεν ἐν Βαβυλωνίοις.

72. (31.) Antiatticista Bekkeri p. 116, 32. Ὠτοκάταξιν: τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς. Ἀ. Β. Vide Hesychii interpretes.

73. (32.) Ex Babyloniis aliquid attulit Crates apud scriptorem argumenti Pacis. Quod quale fuerit nescimus. Phormionem, Asopii filium, ex hac fabula memorat scholiasta Pacis v. 347.

ΠΡΟΑΓΩΝ.

74. (1.) Photius p. 534, 1. et Suidas, Σταθερόν: — Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶσι

Σταθερὰ δὲ κἄλυξ νεαρᾶς ἥβης.

75. (2.) Athenaeus III, p. 95 d.

Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·
πῶς εἰσίδω ῥύγχος πέμιξ κεκαυμένον;

76. (3.) Athenaeus III, p. 80 a.

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδὼν ποτε
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῖκα τῆς μεσημβρίας.

77. (4.) Athenæus IX, p. 380 d.
Τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια·
78. (5.) Athenæus X, p. 422 c.
Ὧρα βαδίζειν μοὐστὶ πρὸς τὸν δεσπότην·
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἶδμαι δεδεπνάνται
79. (6.) Athenæus XI, p. 478 f.
Ὁ δ' ἀλφίτων γε πράμνειος τρεῖς χοίνικας
κατέλαβε φαγὼν τὸν ἐσπερινὸν ἀσκαλαγέτας.
80. (7.) Pollux X, 44.
Οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λύσανα γένοιτό μοι;
81. (8.) Scholiasta Platonis p. 322 cd. Bekker.
Παροιμία, ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη τῶν τελειοτέρων, κέγρηται δὲ αὐτῇ Ἀ. ἐν Π.
82. (9.) Grammaticus Bekkeri p. 411, 17. Ἀντλιαντλητήρια: — Ἀριστοφάνης δὲ Προαγῶνι καὶ Ἐπίλυκος Κωμαλίσκῳ τὸ αὐτὸ ἀντλίον κεκλήκασιν.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ.

83. (1.) Scholiasta ad Pluti v. 701.
Ἀλλ' ὦ θύγατερ ἕλεξ' Ἰασοῦ πρεμενίης.
Hesychius, Ἰασώ: παρὰ τὸ ἴασθαι. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀμφιάρεω θυγατέρα εἶναι Ἰασώ.
84. (2.) Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 15.
Καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε
κνέφαλλον ὅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.
Conf. Pollux X, 40.
85. (3.) Scholiasta Ranar. v. 246.
Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;
Apud Suidam in v. φλέων est τῷ πρωκτῷ βύσμα.
86. (4.) Scholiasta Nubium v. 663.
α. Γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; β. ἀλεκτρυὼν
τὴν κίνλια καταδήδηκεν. α. οἰμῳζουσά γε.
87. (5.) Athenæus IV, p. 158 c.
Ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς,
88. (6.) Pollux VII, 181. (coll. VI, 60.)
Ἔπειτ' ἔρειξεν ἐπιβαλοῦσα' ὀμοῦ πίσους.
89. (7.) Pollux X, 92. Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψωναδόκον πλεκτὴν σχοῖνον ἐν Ἀμφιάρεῳ Ἀριστοφάνης ἔφη.
90. (8.) Photius (p. 596, 14.) et Suidas in τοῦ Ταντὶ τὰ κρέ· αὐτῷ παρὰ γυναικὸς τὸν φέρω.
91. (9.) Suidas in ἀχνύα
Νύσαφ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχνύᾳ.
Grammaticus Bekkeri I, p. 474, 7.
92. (10.) Suidas in Φρυνώνδαι
Ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ τοιηρὲ σύ.
Conf. scholiasta ad Æschin. c. Ctesiphont. p. 766 ed. Reisk. (260 Bekker.)
93. (11.) Harpocratio in Λαμπτρεῖς
Λαμπτρεῖς, εἰς ἃ ἐμάχετο κύκνος.
94. (12.) Ælianus de N. A. XII, 9.
Ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἠὲ κίγκλου
ἀκρέα περσέπτων τελεεῖ ἀμφὶς ἐταίροις.
Hesychius, Διακίγκλισον: διάσεισον. κίγκλος δὲ ὄρνεον ἢ σεισοπυγίς.
95. (13.) Pollux X, 180.
Καὶ τοὺς μὲν ὤμεις οὐδ' ἐπιπέμπεις
ἐν κίστῃ που καταπήμενα
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.
96. (14.) Hephæstio de metro choriambico p. 53 ed. Gaisford.
Οἷόν μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέλησθ' ἐμαυτόν.
97. (15.) Scholiasta Pacis v. 473.
Ἀεὶ ποτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐγὼ
98. (16.) Antiatticista Bekkeri p. 81, 24. Ἀκραιφνὲς ὕδωρ: Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ. Phrynichus ibidem p. 23, 4. Ἀκραιφνὲς ὕδωρ: τὸ ἀμιγὲς καὶ καθαρὸν ἑτέρας ἐπιμιγοῦς.
99. (17.) Pollux II, 176. Τὸ δὲ ἐπεγείρειν τὸ αἰδοῖον ταῖν χεροῖν καὶ ἀνακνᾶν ἀναβλᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει.
100. (18.) Antiatticista Bekkeri p. 82, 5. Ἀνθρωπίζεται: Ἀ. Ἀ. Pollux II, 5.
101. (19.) Etymolog. M, p. 112, 52. Τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ διὰ τοῦ ε ἠντεβόλησε δύο κλίσεις ὑπέστη.
102. (20.) Erotianus in lexico Hippocratico p. 244 ed. Franz. Λεβηρίδος: ἰμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄψεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις. Hesychius, Γυμνότερος λεβηρίδος: Ἀριστοφάνης φησὶ, τυφλότερος λεβηρίδος. κ.τ.ἑ. Conf. Zenobius II, 95, p. 52, et Suidas in v. γυμνότερος.
103. (21.) Harpocratio, Ῥόπτρων: — τὸν τῆς θύρας κρίκον—ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ.
104. (22.) Scholiasta Platonis ad Theagem p. 383 ed. Bekker. Παροιμία ἱερὸν συμβουλὴ ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. — ἄλλοι δέ φασιν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν εἶναι γὰρ αὐτὴν θείαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. De hoc proverbio vide Alberti annotationem ad Hesychium vol. II, p. 27.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

105. (1.) Scholiasta Ranarum v. 1125.
Τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστον αἰτίαν πλατεῖαν
τοῖς ὑστάτοις.
106. (2.) "Suidas, Ἀναπηρίαν: οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. — Sed Pollux II, 61. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ καὶ ἀναπηρίαν." Dobræus ad Pluti v. 115, p. 12. "Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78, Ἀναπηρίαν: Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Phrynichus ibid. p. 9. Ἀναπηρία. διὰ τοῦ η τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς οἱ ἁμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον. Quare non intercedam, quo minus cum Brunckio et Porsono Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poeta voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro. Etiam vocem ζυγοποιεῖν alibi idem ex Pluto Aristophanis citat; quod ad 513 referunt; neque ego repugno. Sed videndum ne revera

haberit Pollux e Phereerate Athen. VI, p. 269 c. qui locus omnino comparandus." IDEM in Addendis p. 99.

107. (3.) "Suidas. Ἢν δ' ἐγώ: παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. sed ms. C. C. C. pro παρὰ Π. καὶ Α. habet ἄμιστ. πλούτῳ. Nusquam occurrit haec locutio in Pluto." DOBRAEUS in Addendis p. 197.)

108. (4.) Antiatticista Bekkeri p. 113, 11. Ῥυφῆσαι: διὰ τοῦ υ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

109. (1.) Athenæus III, p. 95 e.
Καὶ μὴν τὸ δεῖν' ἀκροκώλιά γέ σοι τέτταρα
ἤψησα τακερά.

110. (2.) Suidas in ἀγοράσαι et Bekkeri Anecd. p. 331, 26.
Ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλευ ἐχρὴν· ὡς ἀγοράσω
ἀπαξάπαντ' ὅσ' ἂν κελεύῃς, ὦ γύναι.

111. (3.) Pollux IX, 63. "Ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους "Ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον γεγιὸς ἐμοὶ δικόλλυβον."

112. (4.) Pollux X, 104.
Δοῖδυξ, θυεία, τυροκνῆστις, ἐσχάρα.

113. (5.) Pollux I, 79.
Κοιτῶν ἀπάσαις εἷς, πέπλος δὲ μί' ἀρκέσει.

114. (6.) Pollux X, 116, et Athenæus XV, p. 1561 ed. Dindorf.
Καὶ διαστίλβοντ' ὀρῶμεν
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

115. (7.) Pollux X, 118. Ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης "Συὸν λυχνίδιον."

116. (8.) Hephæstio de metris cap. 9, p. 51 ed. Gaisf.
Οἰκ ἐτός, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
ἥλωσιν ἑκάστοθ' ἄνδρες·
δεινὰ γὰρ ἕρπα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Ad hanc fabulam fortasse referendi quos ex Aristophane versus attulit Athenæus I, p. 48 c. exseriptos ab Eustathio p. 1570, 5.
[illegible]
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δίσποιναν ἐριδίεις.

117. (9.) Pollux X, 25.
Καὶ δι' ὀπῆς κάπι τέγους.

118. (10.) Athenæus VII, p. 276 c. Τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀπεβλέψας εἰς τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη, Εἶτα πῶς διεπνήσομεν τοσαῦτα δείπνα; ἴσως διὰ νυκτός; ὡς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων οἰνοῖ δι' ὅλης νυκτός.

119. (11.) Pollux IX, 89. Ἐν — τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κίρματα ἀκερματίαν ὠνόμασεν.

120. (12.) Pollux X, 24. Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι καὶ κλειδίον.

121. (13.) Scholiasta Pacis v. 740. Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ — ἐν Αἰολοσίκωνι.

122. (14.) Æolosiconis editionem alteram memorat Athenæus VIII, p. 372 a. Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ
Τῶν δὲ γηθύων
ῥίζας ἐχούσας σκοροδομίσητον φύσιν.

123. (15.) Ad hanc fabulam fortasse referendus Herodiani locus corruptus περὶ μονήρους λέξεως p. 7, 11. ἀλλὰ καὶ ἡ νέα νῆ εἰρημένον — παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν δισσίλλωσι καὶ ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπτόλου. Quae ita videntur esse corrigenda, — ἐν Αἰολοσίκωνι
Καί κ' ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπτόλου.

ΚΩΚΑΛΟΣ.

124. (1.) Erotianus p. 388 ed. Franz.
α. Παρίσο (?) κατέτριβεν ἱμάτια. β. κἄπειτα πῶς φῳδὰς τοσαύτας εἶχε τὸν χειμὼν ὅλον;

125. (2.) Athenæus IV, p. 156 b.
Ἀλλ' ἐστίν, ὦ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,
ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.

126. (3.) Harpocratio et Suidas in πώμαλα·
α. Λοιδορία τις ἐγένετ' ὑμῖν; β. πώμαλα· καὶ ὃ εἶπον ἐγώ.

127. (4.) Photius p. 658, 14, et Suidas in ὠδε
Ἐκδότω δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρα δύο.

128. (5.) Athenæus XI, p. 478 d.
Ἄλλοις
ὑποπρισβύτερα γρᾶες Θασίου μέλανος μεστὸν • •
κεραμενομένας κοτύλας μεγάλαις σφίτερον δέμας
οὐδένα κόσμον.

129. (6.) Pollux VII, 162.
Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευες
ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

130. (7.) Macrobius Saturnal. V, 18.
Ἥμουν ἄγριον βάρος·
κἄπειρε γὰρ οἶνος οὐ
μιγείς Ἀχελῴῳ.

131. (8.) Zenobius VI, 47. Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος: μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἴρηται δὲ παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται.

132. (9.) Hesychius, Ἰπνός: — Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν. Conf. Pollux V, 91.

133. (10.) Stephanus Byzant. in v. Κόρινθος, — καὶ κορινθιάζομαι τὸ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν. ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.

134. (11.) Ad Cocalum Brunckius probabiliter retulit locum Gellii XIX, 13. "νάνους enim Graeci vocaverunt brevi atque humili corpore homines, paulum supra terram exstantes, idque ita dixerunt adhibita quadam ratione etymologiae cum scientia vocabuli competente, et, si memoria inquit (Apolli-

naris), *mihi non labat, scriptum hoc est in comoedia Aristophanis, cui nomen est ἀκαλῆς.*" Fluctuant libri inter ἀκαλῆς, ἀκλαὴς, ἀκλαὶς, ἀκλανὲς.

ΑΝΔΡΥΡΟΣ.

135. (1.) Etymolog. M, p. 207, 53, in v. *βουκέφαλος* (Gudian. p. 113, 47.)

Μὴ κλᾶ'. *ἐγὼ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.*

καὶ *πίδιον*

Ψήχει ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν.

136. (2.) Photius p. 346, 16, et Suidas in v. [illegible]

Ὡς δ' ὀρθοπλὴξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

137. (3.) Pollux X, 74. Καὶ τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει. Aristophanis verba sine nomine auctoris apposita sunt in Etymolog. M, p. 677, 40.

Περίβες σεαυτῷ τὸν πνιγέα.

138. (4.) Pollux X, 55. Τὴν δὲ ψήκτραν — Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν.

139. (5.) Pollux X, 56. Στόμια δὲ πριονωτὰ ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

140. (6.) Athenæus VIII, p. 385 f.

Εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἑκάστοτε.

141. (7.) Athenæus XIV, p. 650 e. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων (ῥοδῶν) Ἀριστοφάνης μνημονεύει ἐν Ἀναγύρῳ "Πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας."

142. (8.) Photius p. 311, 15. et Suidas in [illegible]

Καὶ ξυνένοσε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ.

143. (9.) Photius p. 315, 22. et Suidas in ὁδοῦ [illegible]

Ὅρμου παρ' αὐτοῖς τὴν ἀτραπὸν κατερρίνη.

144. (10.) Pollux IX, 64.

Ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων.

145. (11.) Pollux IX, 72.

α. Τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δοῦ' ὀβολὸν καὶ σύμβολον ὑπὸ τῶπικλίντρῳ. *β.* μῶν τις αὖτ' ἀνέλετο;

146. (12.) Athenæus IV, p. 133 b.

[illegible]

καὶ κερκώπην θηρευσαμένη

καλύμμῳ λεπτῷ.

147. (13.) Athenæus VII, p. 301 a.

Οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.

148. (14.) Scholiasta Avium v. 1292.

Καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός.

149. (15.) Suidas in v. ἁπλήγιος et grammaticus Bekkeri p. 425, 20.

[illegible]

150. (16.) Photius p. 387, 7. et Suidas in παραλοῦσαι.

Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπύγγους εἶναι.

151. (17.) Suidas, Ἀμφιανακτίζειν: ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον —. ἔστι δὲ — καὶ ἐν Ἀναγύρῳ.

152. (18.) Pollux VII, 64. Ἀναχύρωτον δὲ τὸν πηλὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

153. (19.) Suidas, Ἀργεῖοι ὦμοι: ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωφῷ δοῦνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ.

154. (20.) Pollux X, 76. Ἔξεστι δὲ αὐτὸ (vasculum vomituris porrigendum) καὶ λεκάνην καλέσαι, καὶ σκάφην εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης. Addit codex Falckenburgianus καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐντι [illegible]

155. (21.) Pollux X, 114. Τὸ ὑπόθημα τοῦ ὦλμου ὑφόλμιον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

ΓΕΩΡΓΟΙ.

156. (1.) Plutarchus in vita Niciæ c. 8, p. 528 a.

α. Ἐθέλω γεωργεῖν. *β.* εἶτα τίς σε κωλύει;

α. ὑμεῖς· ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμὰς, ἐὰν μὲ τῶν ἀρχῶν ἀφῇτε. *β.* δεχόμεθα· διαχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

157. (2.) Scholiasta Equitum v. 959.

Ὅτῳ δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;

ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀκήκοας;

V. 1. ὅτου — πόλει; Brunckius, quo recepto σοι fortasse in μοι mutandum. V, 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν· οὐκ ἀκήκοας; Personus. Ad hanc fabulam Brunckius retulit versum ab Polluce allatum X, 187. — οἰδὲν καλοῦσι καὶ μολγὸν εἰπεῖν, ὃς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλῶτταν βόθρος ἀσκός· — καὶ Ἀριστοφάνης δὲ χρησμὸν τινα παίζει,

Μή μοι Ἀθηναίους αἶνει, τοὶ μολγοὶ ἔσονται· τὸ ἁπλοῦν πᾶσιν [illegible]

158. (3.) Athenæus III, p. 111 b.

Εἴ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ἀσελίαν.

Ex Pelargis ὀβολίας ἄρτους, τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους memorat Antiatticista Bekkeri p. 111, 7. Conf. Photius p. 313, 20. p. 314, 1.

159. (4.) Athenæus XI, p. 460 d.

Ὥσπερ κυλικείου τοῖθύειον προπέττανται.

160. (5.) Etymolog. M, p. 234, 35.

Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;

161. (6.) Priscianus XVIII, vol. II, p. 269 ed. Krehl. (1212 Putsch.) *Φαεῖ λέγων. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς "Εἶχε κιλικίας αἷμα ἐξολοίμην φαεῖ λέγων." Inveniuntur et nostri abundantia utentes ut, loquere dicens et stude properans et similia* Codex Monacensis ΦΑΟΙ ΛΕΓΩΝ ΑΡΕΤΟΦΑΝΗΣ ΓΕωρ *Iseirekia* ΜΑΕΣΟΛΟΙΜΕΝ ΦΑΕΙΑΤΟΝ.

162. (7.) Hephæstio p. 73.

Ὦ πόλι φίλη Κέκροπος. αὐτοφυὲς Ἀττικὴ, [illegible] et paullo post

Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

Marcus Antoninus IV, 23. Ἐκεινος μὲν φησι, Πόλι φίλη Κέκροπος, σὺ δὲ οὐκ ἐρεῖς, Ὦ πόλι φίλη Διός;

163. (8.) Stobæus περὶ εἰρήνης LV, 2.

Εἰρήνη βαθύπλοιτε καὶ ζειγάμιον βοικὸν, εἰ

γάρ ποτ' ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο σκώψαι κἀποκλίναι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι τῆς τριηρὸς ἄμπωλιν καὶ βάψαντα φίφοντι.

164. (9.) Athenæus III, p. 75 a.

Σκέλις φιτεύω πάντα πλὴν Λικωνικῆς· τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρὸν ἐστι καὶ τυραννικόν· οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

165. (10.) Athenæus XIV, p. 650 c. Τῶν γὰρ ἀπιῶν (ζώων) 'Αριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει.

166. (11.) Harpocratio, Κωδία : τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν. 'Α. Γ.

'Αγαθὴν γε κωδίαν.

167. (12.) Etymologi. M, p. 326, 20. 'Ελαΐζειν: τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς 'Αριστοφάνης.

168. (13.) Etymologi. M, p. 635, 38. Ὄρχατος: — καὶ 'Αριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον (μετόρχιον scholiasta Theocriti I, 48.) ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. Vocabulo μετόρχιον utitur in Pace v. 572.

169. (14.) Pollux IX, 69.

Ἐξ ἄστεως νὺν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

170. (15.) Zenobius Proverb. II, 27, p. 34. Αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον: μέμνηται αἰτῆς 'Αριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων.

171. (16.) Plato in Euthydemo p. 294 d. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. Εὐδύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις. ad hunc locum scholiasta p. 97 ed. Ruhnk. (369 Bekker.) Καλὰ δὴ πάντ' ἀγεις: ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις. ἐπὶ τῶν αἴσια ἀναγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. 'Αριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. In lemmate Bekkerus posuit καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sed vera scriptura est καλὰ δὴ παταγεῖς. Ita enim hoc proverbium recte scriptum apud Hesychium, Photium, Suidam. Vide Hesychii interpretes vol. II, p. 117.

172. (17.) Pollux VII, 201. Πορνεύτριαν ἐν τοῖς Γεωργοῖς 'Αριστοφάνης ἔζη.

173. (18.) Harpocratio, Σηράγγιον: — χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐκάλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ 'Αριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς. Σηράγγειον scribitur apud Photium p. 509, 510. Vide Hesychii interpretes vol. II, p. 1175.

174. (19.) Photius p. 543, 7. Στρέψα: πόλις τῆς Θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι. Στρεψαίους: 'Αριστοφάνης Γεωργοῖς. Vide annotationes ad Hesychium vol. II, p. 1278.

175. (20.) Pollux X, 69. Τραπεζοφόρον—εὖρον — ἐν τοῖς 'Αριστοφάνους Γεωργοῖς — ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος ἢ ἅπταν τοῖς ἄρχουσιν αἱ μυρρίναι.

176. (21.) Scholiasta Platonis p. 330 Bekker. Μέλητος φαῦλος τραγῳδίας ποιητής. — ἐν δὲ Γεωργοῖς ('Αριστοφάνης) ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται.

177. (22.) Scholiasta Avium v. 1698, in codicibus Ravennate et Leidensi, Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι: ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λίαν εἰσίν. — τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει 'Αριστοφάνης.

ΓΗΡΑΣ.

178. (1.) Athenæus III, p. 109 f.

α. Τοιτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; β. θερμοῦς ὦ τέκνον.
α. ἀλλ' ἢ παραβρυεῖς; β. κριβανίτας ὦ τέκνον.

179. (2.) Athenæus VII. p. 287 d.

Ταῖς πολιόχρωσι βεμβράνιν τεθραμμέναι.

180. (3.) Pollux VI, 69.

Ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός, τεύτλιον, περίκομμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον.

Diogenes Laertius IV, 18, de Polemone, ἦν ὧν ἀστεῖός τις καὶ γενναῖος, παρρησιάζεσθαι δ' ἔφησιν 'Αριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου (?), ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτὰ, ἅπερ, ὡς αὐτός φησι,

Καταπυγοσύνην ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

181 (4.) Pollux IV, 180.

Ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς, ἔπειτ' ὑπαλειφόμενος πηῖ· ἰατρικῶ.

182. (5.) Pollux IX, 39.

Ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας.

Idem VII, 125.

183. (6.) Pollux X, 74.

Ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν ἢ μείζονα.

184. (7.) Pollux X, 104.

Κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.

185. (8.) Grammaticus Bekkeri I, p. 430, 15.

Ἐγὼ δ' ἀπολογίζειν τε κἀτ' ἐπ' ἀνθρίκων.

186. (9.) Grammaticus Bekkeri I, p. 449, 14.

Ὁ δὲ μεθὼν ἥμει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

187. (10.) Phrynichus p. 367 ed. Lobeck.

α. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;
β. ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται.

V. 2. Etymologi. M, p. 590, 52.

188. (11.) Priscianus XVIII, vol. II, p. 226 ed. Krehl. (1191 Putsch.) *Attici* ὀλίγας ἡμέρας *pro* ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. *Similiter nos. Aristophanes* Γήρᾳ "Σὺ δ' οὐχ ἡγῇ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας." Codex V Tegernsis. ΓΕΡΑΥCΥΔΟΥC ΗΜΕΡΑC. Codex Monac ΓΗΡΑΥCΥ ΔΟΥΧ ΗΓΗΙ ΜΟΥ ΗΔΗ ΟΛΙΓΑΣ ΕΜΕΡΑC. Postrema trimetri verba fuisse νὴ Δί' ὀλίγας ἡμέρας Meinekius et Suevernius viderunt.

189. (12.) Scholiasta Equitum v. 577.

Εἰ παιδιρίοις ἀκουοιθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Eadem scholiasta Platonis p. 334, ed. Bekker. Photius p. 537, 14, et Suidas in v. στλεγγίς.

190. (13.) Athenæus IV, p. 133 a.

Ἃ πρεσβῦται πτέρα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας, ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἁλμάδας ὡς ἐλάας στιφρὰς;

191. (14.) Ælianus de N. A. XII, 9.

Λόρδου κιγκλιβάταν ῥυθμῶν.

192. (15.) Scholiasta Nicandri Theriacor. v. 295.

Ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

193. (16.) Photius p. 256, 7. Μελιτέα κάπρον: 'Αριστοφάνης ἐν Γήρᾳ λέγει ἀντὶ τοῦ Εἰκάτης, ἐπεὶ δασύς ἐστι. καὶ γὰρ ἄρκτον αὐτὸν ἔλεγον· ἢ ὅτι μυλῶ-

νας εἶχεν, ἐν οἷς ἐτρέφοντο σῦς. Hesychius, *Μελιτεὺς κάπρος: τῶν γὰρ δήμων Μελιτεὺς ἐστι. καὶ σὺν αὐτὸν ἀυτικρυς ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα, ἐπεὶ καὶ ἄρκτον αὐτὸν φασι πολλαχοῦ, ἴσως δὲ καὶ ὅτι μύλωναι ἐκέκτητο, ἐν οἷς σὺς ἔτριφεν.*

194. (17.) Pollux X, 61. *Κληρωτήριον:—ἐπὶ τοῦ τύπου ἔοικεν εἰρῆσθαι ἐν τῷ Γήρᾳ* Ἀριστοφάνους

195. (18.) Harpocratio, *Σκαφίον:—ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ.*

196. (19.) Harpocratio, *Τῆτες: ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ ἔτει.—*Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

197. (20.) Antiatticista Bekkeri p. 102, 15. *Καταλαλεῖν:* Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ.

198. (1.) Athenæus XII, p. 551 a.
α. Καὶ τίς νεκρῶν κενεθμώνα καὶ σκότου πύλας ἔτλη κατελθεῖν; β. ἐν' αὖ' ἑκάστης τῆς τέχνης εἰλόμεθα κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας, οὓς ἥμεν ὕστας ᾄδοφοίτας καὶ θαμὰ ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. α. εἰσὶ γάρ τινες ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾄδοφοῖται; β. νὴ Δία μάλιστα γ'. ὥσπερ ὀρνιθοσκοπαι παντ' ἔχιες. α. καὶ τίνες ἂν εἶεν; β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων ἀπὸ τῶν τριγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

199. (2.) Athenæus III, p. 112 e. *Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκων διὰ τοίτων*

Ἵκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπὼν, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

200. (3.) Athenæus III, p. 95 f.
Ἀκροκώλι', ἄρτοι, κἀράβοι.

201. (4.) Athenæus IV, p. 158 c.
Πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἕψειν ἢ φακῆν.

202. (5.) Athenæus III, p. 99 f.
Θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδῶν.

203. (6.) Athenæus VII, p. 307 e.
Ἀρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρῶν ἀποικία; ὡς μὲν γὰρ εἰσι νήστιδες γιγνώσκετε.

204. (7.) Athenæus VIII, p. 365 b.
Ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

205. (8.) Scholiasta Vesparum v. 1303.
Α. Καὶ πῶς ἐγὼ ᾄδενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα; β. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἡ λεπτοὺς ἅλας.

λεπτοὺς] Legebatur ξηρούς. Recte Pollux VI. 65. In Leuceis corruptum apud Athenæum IX, p. 367 b.

206. (9.) Pollux X, 59.
Τὴν μάλδαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.

207. (10.) Pollux VI, 111.
Τότε μέν γε σοῦ κατεκοπάβιζον • •
τυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι καὶ καταχέσονται.

208. (11.) Pollux X, 91. *Καυίσκια—*Ἀριστοφάνης *—ἐν Γηρυτάδῃ "*Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ καυισκίῳ ἄρτων περίδειπνα θρύμματα." Idem VII, 176. *Πλεκτῷ καυίσκῳ.*

209. (12.) Athenæus XI, p. 485 a.
Ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτή. περίφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ λεπαστὴν
ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχεέν τε σφύδρα κυανοβενθῆ.

Partem hujus loci attulit Pollux X. 75.

210. (13.) Pollux IX, 46.
Πῶλος τόδ' ἐστίν· εἶτα ποσσὶν ἥλιος τέτραπται;

211. (14.) Erotianus p. 148 cd. Franz.
Φλυκτ[illegible]

212. (15.) Harpocratio in *βωμολοχεύεσθαι*
Χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.
Propter verbum *χαριεντίζει* hunc versum omisso fabulæ nomine attulerunt Etymol. M, Suidas, Zonaras in v. *χαριεντιζόμενοι*, scholiasta Platonis p. 403 ed. Bekker., grammaticus Nanianus p. 497.

213. (16.) Athenæus VI, p. 261 f.
Ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

214. (17.) Hesychius, *Αὐτοὶ θύομεν: ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένως, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν λέγουσι, καὶ αὐτοὶ θύομεν. ἐκὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται.* Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

215. (18.) Sophocles Electra v. 28. *Ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ | τέθνηκεν;* Ad hunc locum scholiasta, *Καὶ ταῦτα* Ἀριστοφάνης *παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ.*

216. (19.) Etymolog. M, p. 420, 1.
Ἥισαν εἰθῦ τοῦ Διονυσίου.

217. (20.) Pollux X, 160. *Ἀσκοθύλακος, ὡς ἐν τῷ* Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ.

218. (21.) Erotianus p. 114. 116. *Γαργαλισμοῦ: γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητικῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ* Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

219. (22.) Harpocratio, *Ἐρμάν: ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογίᾳ ἔστι τοῦνομα καὶ παρὰ* Ἀνακρίοντι *καὶ ἐν* Γηρυτάδῃ *Ἀριστοφάνους.* Photius p. 15, 1. *Ἐρμάν: ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ* Ἀριστοφάνης.

220. (23.) Pollux VII, 149. *Τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ* Γηρυτάδῃ *Ἀριστοφάνης εἶπε.*

221. (24.) Pollux IV, 181. *Εἴποις δ' ἂν καὶ δεσμὰ καὶ κατάπλασμα ἐν* Γηρυτάδῃ.

222. (25.) Antiatticista Bekkeri p. 107, 32. *Μέτοχος:* Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

223. (26.) Pollux VII, 117. Ἀριστοφάνης *ἐν* Γηρυτάδῃ *εἴρηκε τοὺς οἰκοδόμους.*

224. (27.) Pollux X, 170. Ἀριστοφάνης *ἐν* Γηρυτάδῃ *περίθεσιν.*

225. (28.) Athenæus VII, p. 321 a. *Σκόμβρος.* Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

226. (29.) Pollux VII, 7. *Καὶ ὁμότεχνοι δὲ καὶ σύντεχνοι.* Ἀριστοφάνης *γὰρ ἐν* Γηρυτάδῃ *τοῦτῳ κέχρηται.*

227. (30.) Pollux X, 169. *Ἐν δὲ τῷ* Γηρυτάδῃ *ὁ*

'Αριστοφάνης λέγει φιλαμφοτεριστήν. Eadem verba sine fabulae nomine VII, 175.

228. (31.) Athenaeus XIV, p. 650 c. Τῶν γὰρ ἀπτυρήνων (ῥοῶν) 'Αριστοφάνης — μεμνημένος — καὶ ἐν Γηρυτάδῃ.

229. (32.) Scholiasta Platonis Clarkianus apud Gaisfordum in Lection. Platon. p. 173. (373 ed. Bekker.) ubi de Agathone agitur

τραγικοῖ
ἐπὶ μαλακίαι
τάδης ἦν δ' οὗτος
παῖς ἀβρηιάος . . .

Recte Gaisfordum Γηρυτάδῃ restituere opinor. Grammatici verba haec fere fuisse credibile est. ποιητὴς τραγῳδίας, ὃς διεβάλλετο ἐπὶ μαλακίᾳ, ὡς [illegible]

230. (33.) Athenaeus XIII, p. 592 c. Μνημονεύει αὐτῆς (τῆς Ναΐδος) καὶ 'Αριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ. μήποτε δὲ κἀν τῷ Πλούτῳ (v. 179), ἐν ᾧ λέγει "Ἐρῇ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;" γραπτέον Ναΐς καὶ οὐ Λαΐς.

231. (34.) Ad hanc fabulam fortasse pertinent versus duo ab Dione Prusaeo LII, p. 553 ed. Morel. (vol. II, p. 273 Reisk.) servati, qui de Sophoclis Philoctetа disputans ita scribit, Τὰ τε μέλη οἷς ἔχει πολὺ τὸ γνωμικὸν οἴεσθε τὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἡδονὴν δὲ θαυμαστὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, ὥστε μὴ εἰκῆ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ τὸν 'Αριστοφάνην εἰρηκέναι

Ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου
ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα.

Hinc explicari possunt quae in Vita Sophoclis obscurius traduntur p. XII, ed. Brunck. Ἔστι δὲ τοῖτο μέγιστον ἐν τῇ ποιητικῇ, δηλοῖν ἤθους ἢ πάθους. φησὶν οὖν 'Αριστοφάνης ὅτι κηρὸν ἐπεκαθίζετο τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ Σοφοκλέους τοῦ μελιτι τὸ στόμα κεχρισμένου. Priora verba non sunt Aristophanis, sed parodia nescio ab quo facta notissimi versus Eupolidis πειθὼ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι, quo Periclem vis eloquentiae descripta fuit.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

Clemens Alexandr. Stromat. VI, p. 752 ed. Potter. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ 'Αριστοφάνης ἐν τῷ Δαιδάλῳ τὰ ἀλλήλων ὑφαιρούνται.

232. (1.) Hesychius, Δαιδάλεια: 'Αριστοφάνης τῶν ἀπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ [illegible]

233. (2.) Suidas, Εὐρύβατος: —
Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

234. (3.) Erotianus p. 50.
Ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε βοῦλοι τὸν τροχὸν ἐὰν ἀνακλᾷ, λέγε, χαῖρε φίεγγος ἡλίου.

235. (4.) Athenaeus VII, p. 316 b.
Καὶ ταῦτ' ἔχοιτα πυυλύπινα καὶ σηπίαα.
καὶ πάλιν "Τῶν πουλύπιναν μοι ἔδησε" καὶ πάλιν [illegible]

P. 323 c. haec ex Danaidibus afferuntur, Σηπία. 'Αριστοφάνης Δαναΐσι

Καὶ ταῦτ' ἔχοιτα σηπίας καὶ πουλύπους.

236. (5.) Athenaeus IX, p. 367 d. et p. 368 c.
Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνὸς γέ του τρώπου [illegible]
τρώπου utrobique omittunt libri scripti, ut Musurus de conjectura addidisse videatur.

237. (6.) Athenaeus IX, p. 374 c. Καὶ Θεόπομπος δ' — ἐπὶ τῆς ὀθλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα — καὶ 'Αριστοφάνης Δαιδάλῳ

Ἅιὼν μέγιστον τίτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.

καὶ πάλιν

Πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις (v. 665.) — φησὶ "Νὴν—ἀλέκτορα."

V. 2. Πολλαὶ] Hoc fragmentum ex Platonis Daedalo attulit scholiasta Aristophanis Nub. v. 663, ubi ἐνίοτε πολλαὶ scriptum. Unde iisdem utrumque poetam verbis usum esse conjecit Ernesti in annotatione ad scholia, Clementis Alexandrini loco confisus, quem supra apposui. Sed scholiastae fidem elevant Photius et Suidas in ὑπηνέμια, qui Aristophanis nomen posuerunt et Platonis philosophi locum quendam adjunxerunt. Et apud Suidam quidem ἐνίοτε πολλοὶ scriptum, apud Photium ἐνώτε (sic) πολλαὶ, ubi Porsonus correxit Ἐν ὅστε πολλαὶ —. Sine auctoris nomine Eustathius p. 1479, 28. attulit πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ὑπηνε ια τίκτουσι.

238. (7.) Photius p. 338, 15, et Suidas in ὄνου σκιά

α. Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος
ὧν ἐστι; β. περὶ ὄνου σκιᾶς.

239. (8.) Hesychius, Δορυφόνον: τὸν δολιεφονεύοντα. 'Αριστοφάνης Δαιδάλῳ.

240. (9.) Pollux VII, 100. Κογχυλίας λίθος [illegible]

241. (10.) Pollux VII, 117. 'Αρχιτέκτων εἴρηται παρὰ Πλάτωνι. βιαία γὰρ ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλῳ τεκτώναρχος Μοῦσα. τὸ δὲ ἀρχιτεκτονεῖν 'Αριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιδάλῳ. Verbo ἀρχιτεκτονεῖν utitur in Pace v. 305. Quamobrem videndum ne Pollux Daidalo pro Εἰρήνῃ scripserit, quum Sophoclis locus ante oculos versaretur.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

242. (1.) Pollux II, 76.
Τραπόμενον εἰς τοῦχον λαβεῖν
ὀσμύλια καὶ μανιδία καὶ σηπίδια.

Versum alterum propter σηπίδια ex Danaidibus attulit Athenaeus VII, p. 324 b. unde ὀσμύλια pro ὀσμυλίδια correctum. Photius p. 352, 25. Ὀσμύλια: ἰχθύδια εὐτελῆ. Ὀσμύλια καὶ μανίδια καὶ σηπίδια, φησὶν 'Αριστοφάνης. De verbis Καὶ ταῦτ' ἔχοιτα σηπίας καὶ πουλύπους, quae Athenaeus alio in loco ex Daedalo, in alio ex Danaidibus attulit, dictum ad fragm. 235.

243. (2.) Athenæus X, p. 422 c.

Ἤδη παροινεῖς εἶς με πρὶν δεδειπνάναι.

244. (3.) Pollux X, 130.

Κακῶν τυποῦσιν ξυρελέγη μοι σώρακος.

245. (4.) Scholiasta Pacis v. 922, Pluti v. 1199, et Suidas in v. *χέτραις*

Μαντήμασι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χέτρα
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς αὖτος ἱδρύθη ποτέ.

246. (5.) Photius p. 596, 14, et Suidas in τοῦ 'Αλλ' εἰσίν', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι
τοιοῦτ' προσάζειν γὰρ κακοῦ τοῦ μὴ δικεῖ.

247. (6.) Scholiasta Venetus Homeri Iliad. ξ, 200, p. 392 b, 20. 'Αριστοφάνης Δαναΐσι "δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα" ἔφη. Eadem schol. Ambrosianus Odyss. *a*, 98. qui in Aristophanis verbis *φέρειν* præbet. Conf. grammaticus Bekkeri p. 420, 18.

248. (7.) Athenæus IX, p. 400 a.

Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.

249. (8.) Athenæus II, p. 57 a.

Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψίμενος δάπιδας καὶ
στρωματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ
ῥαφανίσιν.

250. (9.) Suidas in ἀταλαίπωρον et grammaticus Bekkeri p. 457, 29.

Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.

Affertur etiam ab Etymol. M, p. 162, 40. (Gudian. p. 88, 31.) ubi *διέκειται* scriptum.

251. (10.) Suidas in αὐλειος

Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλὴν
ἐχίνου] σχίνου Meinekius. κεφαλὴν Kusterus. Vulgo κεφαλήν.

252. (11.) Athenæus XIV, p. 645 e. Ἐκρίδες. πεμμάτιον ἐψόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτοῦμενον. — 'Αριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητὴν (πωλητὴν Schweighæuserus) φησιν αὐτῶν (ita codex Venetus: alii αὐτὸν vel αὐτὸν) εἶναι ἐν τούτοις "Μὴ' ἆρα μ' εἶναι | ἐγκριδοπῶλην." Codex Venetus *μὴ' ἆρα* εἶναι. Recepi Jacobsii correctionem p. 342. propositam. Porsonus in Miscellan. p. 247. *μὴ' ἁρμονίων*. Pollux VII, 199. de verbis cum *πωλεῖν* compositis exempla afferens, ἐν δ' 'Αριστοφάνους Δαναΐσι συρμαιοπῶλαι καὶ ἐγκριδοπῶλαι.

253. (12.) Athenæus III, p. 114 c.

Καὶ τὸν κιλλάστιν φθέγγον καὶ τὸν Πετόσιριν.

254. (13.) Pollux X, 39. Εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ ῥινοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν, 'Αριστοφάνους εἰπόντος — ἐν Δαναΐσι " Τῶν χειρῶν ἔργα μνοῖς ἔστιν."

255. (-4.) Suidas in ἀργύρεοις et grammaticus Bekkeri p. 442, 11. 'Αργύρεοι καὶ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν. ὡς 'Αριστοφάνης Δαναΐσιν.

256. (15.) Pollux X, 127. Προσωπὶς καὶ, ὡς ἐν Δαναΐσιν 'Αριστοφάνης, προσωπίδιον.

257. (16.) Scholiasta Lysistratæ v. 1239. Κλειταγόρα· ποιήτρια ἡν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν 'Αριστοφάνης. Eadem Suidas in Κλειταγόρα.

258. (17.) Scholiasta Pluti v. 210. Ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως: Λυγκεὺς, ὡς αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπτου, ἐρωῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν ext. Suidas, Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις: οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὡς δὲ 'Αριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου.

259. (18.) Pollux X, 26. Καὶ μὴν καὶ βαλανῶσαι τὴν θύραν ἐκεῖναι (οἱ κωμῳδοὶ) λέγουσι, καὶ " Οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν" ἐν ταῖς Δαναΐσιν ἔφη 'Αριστοφάνης. Tantam hæc habent cum Ecclesiazusarum v. 382. similitudinem, νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ut dubitare liceat an Pollux alteram pro altera fabulam nominaverit.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

Duplex hujus fabulæ editio extitit, altera *Δράματα ἢ Κένταυρος*, altera *Δράματα ἢ Νίοβος* inscripta.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

260. (1.) Photius p. 451, 13.

Ἐγὼ γάρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐδέλω δίκην
δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.

Conf. Suidas in *πρόδικον*.

261. (2.) Pollux III, 74.

'Ανοιγέτω τις δῶματ'· αὐτὸς ἵρχεται.

262. (3.) Pollux X, 185.

'Αλλ' εἰς κάδον λαβὼν τιν' οὖρει πίττινον.

263. (4.) Pollux X, 79. 'Αριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ "Ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας" εἶρηκε. ἐκκρουσάμενος Casaubonus.

264. (5.) Pollux IX, 53. 'Αριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ " Λίθος δεκατιδάντος."

265. (6.) Pollux IX, 36. Κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμήτιδας ὠνόμαζον. 'Αριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἔφη "Ἐν κωμήτοις (κωμήτοιν ?) καπήλοις (τ' addit Salmasius) ἐπίχαρτον."

266. (7.) Hesychius, Οὐ γὰρ ἄκαυθαι: παροιμία. 'Αριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις " Οὐδ' ἴσως ἀντέλευες τοῖτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκαυθαι." καὶ ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ

Χωρεῖ δ' ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκαυθαι.

Post χωρεῖ δ' aliquid omissum. In fine versus οὐ γὰρ ἄκαυθαι, quibus verbis caret codex, addiderunt critici.

267. (8.) Pollux VII, 24.

Πίττω, βράττω, μάττω, δεύω, πίττω, καταλῶ.

268. (9.) Hesychius, Κύλλου πήρα: ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν 'Αριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ

Τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.

ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφὲς καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν πήραν ἔφη. Conf. Suidas, Photius p. 185, 21. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11, 16.

269. (10.) Athenæus XIV, p. 629 c. Τὴν ἀπόκενον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει — 'Αριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ.

270. (11.) Pollux X, 171. Κλιμακτῆρες, ὡς ἐν 'Αριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ.

Hanc fabulam spurium judicasse veteres criticos ex grammatici testimonio cognoscitur in Prolegomenis de comœdia p. XVIII, 8.

271. (1.) Νιόβη nomen ab Νιόβη finxit poeta, quemadmodum ab Ἀφροδίτη deducto Ἀφρόδιτος usus est. De quo ita scribit Macrobius Saturnal. III, 8 "*Apud Calvum Aeterianus affirmat legendum*

Pollentemque deum Venerem,

non deam. Signum etiam ejus est Cypri barbatum, corpore et (vulgo *sed*) *veste muliebri cum sceptro ac statura virili, et putant eandem marem ac feminam esse. Aristophanes eam* 'Αφρόδιτον *appellat.*" Servius ad Virgil. Æneid. II, 632. "*Est etiam in Cypro simulacrum barbatæ Veneris, corpore et veste muliebri, cum sceptro et natura virili, quod* 'Αφρόδιτον *vocatur.*" Hesychius, Ἀφρόδιτος· Θεόφραστος μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτόν φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς Παίων εἶς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει. Grammaticus Bekkeri p. 472, 24. Ἀφρόδιτος· ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ εἶλλοι δαίμονες, Ὀρθάνης, Πρίαπος.

272. (2.) Niobæ liberorum mentionem in hac fabula injectam esse intelligitur ex scholiastæ annotatione ad Euripidis Phœniss. v. 159, p. 46 ed. Matth. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ

Καὶ δὶς ἑπτ' αὐτῆς τέκνα

Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.

ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ 'Αριστοφάνης δὲ ἐν *Δράμασιν ἢ Νιόβῃ ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.*

273. (3.) Athenæus VII, p. 301 b.

Οὐδὲν μὰ Δί' ἦρὰ λοπαδοσ ἐψητῶν.

274. (4.) Athenæus XV, p. 1561 cd. nostræ, ex codice Veneto, "Ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φασὶ ὀνομάζοντο 'Αριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι παρίστησι—. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νιονω (ἐν δὲ τῷ Νιόβῳ correxi in Prolegom. ad Aristoph. Fragm. p. 506.) προειπὼν λυχνοῦχον οιμοι κακοδαίμων φησὶν λυχνουχος ἡμὶν αἴχεται. εἶτ' ἐπιφέρει καὶ πως επιρρασας τὸν λυχνοῦχον [οἴχεται εἶτ' ἐπιφέρει καὶ] ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς. ρ. ησ (corrige ἐν δὲ τοῖς ἑφεξῆς) καὶ λυχνίδιων αὐτὸν καλεῖ διὰ τοὺσων ἀλλ' ὥσπερ ὁ λύχνος ὁμοιότατα καθεύδει' ἐπὶ τοῦ λυχνίδιου. Priora nunc mihi intacta relinquenda sunt: cum postremis autem Pollucis locus componendus X, 119. ὅταν δ' εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι 'Αριστοφάνης "Δυοῖν λυχνιδίοιν," δῆλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ μικροὺς λύχνους. — σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς 'Αριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ

ἀλλ' ὥσπερ λύχνος

ὁμοιότατα καθεύδει' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Vulgatum *κάθευδ'* correxi ex Athenæo.

275. (5.) Pollux X, 185.

Ὁ δ' εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρεψε.

276. (6.) Pollux X, 166. Καττύδρμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ στέλεχος ἁραιὸς ᾖ. καὶ ἔστι τοῦνομα ἐν τοῖς 'Αριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. Vide Hesychium vol. II, p. 208.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

277. (1.) Scholiasta Ranarum v. 810. Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν· μείον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ 'Απατούρια δῖς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου μεῖον μεῖον. ὅτι δὲ ἱστιατο 'Αριστοφάνης ἐν Δράμασι (vulgo δράματι, cujus correctionem Kusterus monstravit) δεδήλωκε. τοῦτα δὲ κέκληται κουρέιον ἀπὸ τῶν κούρων ὑπὲρ ὧν ἐθύετο, μείον δὲ διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπειξήμιόν τι τοῖς ἥττον εἰσάγουσιν ἀπεδίδοτο (vulgo ἀπεδέδοκτο), καθάπερ αὐτός φησιν 'Αριστοφάνης

ἀλλ' εὔχομαι γαγ' ἑλκύσαι σε τὸν σταθμὸν,

ἵνα μὴ με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες.

τὸν σταθμὸν Brunckius. Vulgo τὸν σφυγμόν.

278. (2.) Photius p. 534, 11.

Αὐτοὶς σταθμοὶς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας.

279. (3.) Athenæus XI, p. 496 a.

Πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

Vulgo πεταχνεῖται. Epitome πεταχνευταί. Recte Casaubonus πεταχνοῦνται. Photius p. 426, 10, Πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν. Conferre Hesychii glossas vol. II, p. 897. 904.

280. (4.) Hesychius, Βύρσαν· τὴν πῦλιν τὴν Ἀθηνῶν 'Αριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ᾄδῃ.

281. (5.) Antiatticista Bekkeri p. 105, 21. ὁρία· τὸ ἄγριον λάχανον. 'Αριστοφάνης Δράμασιν. em, omisso *Δράμασιν*, Photius p. 166, 22, ubi codex a pr. manu κιχορία, ab correctore κιχόρεια, quæ vera scriptura. Vide Schneider. ad Theophrast. vol. V, p. 414.

282. (6.) Scholiasta Platonis p. 331 Bekker. Χαιρεφῶντα — 'Αριστοφάνης ἐν Δράμασι κλέπτην (λέγει.)

ΗΡΩΕΣ.

283. (1.) Heroibus fabulæ ab choro nomen factum ad eumque referendum videtur versus trochaici initium ab Chœrobosco servatum in Bekkeri Anecdotis p. 1197. Φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου ἐν τῇ περὶ τῆς εἰθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ ὡς ἡ οἱ ἥρωες εἰθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὕρηται κατὰ κρᾶσιν παρὰ 'Αριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν, οἷον

Οἱ γὰρ ἥρωες ἐγγύς εἶσιν,

ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες. Ita in Equitibus v. 244. Demosthenes, ubi equites appropinquare videt, ἄνδρες ἐγγύς, inquit. Quod autem ex Ὄρνισιν illa afferuntur, aut memoriæ lapsui debetur ex Avium versuum 1472 et 1477 recordatione orti, ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι ξυναριστῶσι et οἱ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρίστῃ, aut vetus est librarii error, repetitus etiam ab Lascari Gramm. III, 2. Brevius Phrynichus p. 158 ed. Lobeck. Ἅπαξ βιασθεὶς 'Αριστοφάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἥρως εἶπε. Accusativi ἥρων exemplum, fortasse ipsum quoque ex hac

fabula. attulit scholiasta Homeri Iliad. v. 128 [illegible] τινες Ἀττικῶν· " ἀλλ' εἰς ἥβην τι παρὰ μητρὸς " λέγουσι τὴν φύσιν.

284. (2.) Stephanus Byz. v. Ἄργος
Οὐκ ἠγύρεων; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργύλας
μὰ Δί' οὐδὲ γ' Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

285. (3.) Suidas, Ἀμφορεαφόρους: —
Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν
τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον,
κἄπειτα μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

V. 2. Legebatur τὸν ἔνδοθεν καὶ γεῖμα. Correctum ex Pollucе X, 75. Καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει γευστήριον " τρέχ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸν (καινὸν conjicit Hemsterhusius) λαβὼν τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον." Idem X, 172. Καὶ βύσμα δ' ἂν εἴη τῶν χρησίμων, τοῦ Ἀριστοφάνους εἰπόντος " Βύσμα καὶ γευστήριον." et VI, 99. Καὶ γευστηρίου μὲν Ἀριστοφάνης μέμνηται.

286. (4.) Pollux X, 112. Καὶ πυσικάπτη, ἣν καὶ καρδοπεῖον ὠνόμαζον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης
Ἡ καρδοπεῖόν περιπαγῆ τὸν αἰχένα.

287. (5.) Scholiasta Pacis v. 14. in codicibus Venetis 474 et 475. Εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθίειν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πανσικάπτην (codd. πασικάπην) ἐπενόησαν, τροχοειδὲς (τριοχοειδὲς codex 474.) τι, δ' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον (ἦρον 475) πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης
Παύσειν ἔοιχ' ἡ πανσικάπη κάπτοντά σε.
πανσικάη 474. πασικάη 475.

288. (6.) Pollux X, 173.
Ἴθι δὴ λαβὼν τὸν βόμβον ἀνακωδώνισον.

289. (7.) Scholiasta Thesmophoriaz. v. 21 in codice Ravennate. Οἶόν τέ ποθ' ὑμῖν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι: διὰ τοῦτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ " Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία." ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἰάντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄπικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων (in Theage p. 125 d. de republ. VIII, p. 568 a.) Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανῆσθαι ἢ συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑποπτεύσει τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δρᾶμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται. Aristides II, p. 288, 2. Οὐδὲ γε Εὐριπίδου φήσομεν οἶμαι τὸ ἰαμβεῖον εἶναι τὸ " Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία," οἷδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν· ἔστι γὰρ ἐξ Αἰάντος Σοφοκλέους, Αἰαντος τοῦ Λοκροῦ. Vide Brunckium ad Ajacis Locr. fr. II.

290. (8.) Pollux VII, 167. Καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λοιτροῦ λούτριον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι
Μήτε ποδάνιπτρον θύρας' ἐχεχίτε μήτε λούτριον.
Pollux X, 78. ποδάνιπτρον ex Heroibus.

291. (9.) Diogenes Laert. VIII, 34. de præceptis Pythagoricis agens, Τὰ δὲ πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινός. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι " Μὴ γεύσῃ' ἅττ' ἂν ἀλεκτρυόνος μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ. Suidas in Πυθαγόρα τὰ σύμβολα vol. III, p. 245. Τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελετῇ τινός. Ἀριστοφάνης γάρ τῶν ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν. Ex his Scidlerus p. 11, tetrametrum eruit
Μηδὲ γεύσεσθ' ἅττ' ἂν ἐντὸς τῆς τραπέζης καταπέσῃ.

292. (10.) Scholiasta Avium v. 799.
Κάπὸ τῆς Διτρεΐρους τραπέζης.

293. (11.) Pollux VII, 133. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ κύμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι φορὰν, ὅταν εἴπῃ " Ὀβολῶν δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς."

294. (12.) Draco Straton. p. 73, 14, et Etymol. M. p. 673, 1. Τὸ δὲ πίω ἐκτείνει — Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι " Πῶς πίομαι;"

295. (13.) Pollux VII, 15. Ἐμπόλω Διοσκώρω ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης.

Pollux VII, 16. Εἶτε δὲ καὶ ἀνδραποδώνης ἐν τοῖς Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης.

Pollux VII, 21. Ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Ἥρωσιν ἁρτοπωλεῖα.

296. (14.) Pollux X, 61. Τὸν γὰρ ἧλον καὶ ἡλίσκον ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε. Conf. Photius p. 67, 4.

297. (15.) Harpocratio, Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφήμου καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν. Eadem Photius p. 472, 18, qui simpliciter Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

298. (16.) Athenæus IX, p. 409 c. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι χερνίβιον εἴρηκεν.

299. (17.) Scholiasta Sophoclis Œdip. Col. v. 793. Δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς — καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Scholiasta Ravennas Thesmophor. v. 299. Καλλιγενείᾳ: δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. Photius p. 127, 9. Καλλιγένειαν: Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν. Compara Hesychium vol. II, p. 124.

300. (1.) Grammaticus Bekkeri I, p. 410, 16. Καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξυρημένον.

301. (2.) Athenæi epitome I, p. 29 a. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου
Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἐμβολον.

V. 3. Hesychius, Ἔμβολον: Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον. Etiam ἀνθοσμίου mentio facta fuit in hac fabula. Erotianus p. 284. ed Franz.

Οἶνος ἀνθοσμίας: *ὁ εἰώθης καὶ ἡδύς· ὡς* 'Αριστοφάνης ἐν Βατράχοις (v. 1161.) *καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.*

302. (3.) Athenæus III. p. 104 c.

α. Ἰχθῦς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καμίδων ἢ πουλύπους.
ἢ νηστὶς ὀπτὰ', ἢ γαλεὸς, ἢ τευθίδες;
β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. *α.* οἰδὲ βατίς; *β.* οὔ

α. οὐ χόριον οἰδὲ πυῦς, οὐδ' ἦπαρ κάπρου,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠρίαλοι δελφακος,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν
γνναιξὶ κοπώσαισιν ἐτεκνοῤῥήσατε;

303. (4.) Athenæus XV, p. 690 d.

Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὀμαρὸς
ῥώσκωλος εὐθὺς λυθμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

304. (5.) Pollux IX, 36.

Conf. Etymolog. M, p. 92, 27.

305. (6.) Pollux X, 152.

Σακίον, ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται.

306. (7.) Scholiasta Nubium v. 623.

ἤκειν φέροντάς φασι τοὺς Πυλαγόρας
καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

Harpocratio in Πύλαι.

307. (8.) Scholiasta Ranarum v. 3. Καὶ *ἐν Θεσμοφοριαζούσαις θεραπὼν φησὶν*

'Ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦτος οὐ δύναμαι φέρειν
σκεῖν' τοσαῦτα καὶ τὸν ὄμον ὀλίσθαι.

308. (9.) Suidas et grammaticus Bekkeri p. 382, 8. 'Αλφάνει: —

Ὅμοιοι κακοδαίμων τῆς τοῦ' ἡμέρας, ὅτε
εἶπέν μ' ὁ κήρυξ, οὔτος ἀλφάνει.

309. (10.) Pollux VII, 95. Οὐδ' ἂν εἴη φαῖλον τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν 'Αριστοφάνους, ἐπεὶ πολλὰ εἴδη ἐν αὐτῇ περιέχει γυναικείων φορημάτων, ἃ καὶ τοῖς περικόσμοις ἐν ὑρμύσεσι, ταῦτα.

α. Σύρδιν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον,
ἔγχουσαν, ὅλεθρον τῶν βαθέων, ψιμίθιον,
μύρον, κίσηριν, στρῦφνον, ὀπισθοσιφνδόνην,
τριφυκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφὴς, ξυστίδα,
τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. *β.* εἶτα τί;
α. ὑώπας, ὑακίνθου, πλάστρα, μαλλίχιον, βύτρον,
χλιώνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους, πέδας,

Attulit hunc locum etiam Clemens Alexandr. Paedag. p. 245 ed. Potter.

310. (11.) Scholiasta Pluti v. 159.

'Οσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημίτων
ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προαθέτοις.

311. (12.) Aspasius ad Aristotelis Ethic. p. 58 a. ed. Aldin. — Βανκίδων, *ὃ ἐστιν εἶδος ὑποδημάτων* 'Ιωνικῶν, *οἷς αἱ* 'Ιάδες *χρῶνται, οὗ καὶ* 'Αριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις *μέμνηται.*

312. (13.) Pollux VII, 66.

Τὴν πτέριγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου
καὶ τὼν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.

313. (14.) Athenæus III, p. 117 c.

'Πῦρ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τριγωβδοποιουσινσὶ,
ἡνίκα Κράτητί τε τἀριχος ἐλεφάντινον
λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπώως παραβεβλημένον,
ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκικλίζετο.

314. (15.) Hephæstio cap. 13, p. 73.

Μήτε Μούσαι ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους
μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν 'Ολυμπίας·
ἐνθάδε γὰρ εἰσιν, ὡς ἔφσιν ὁ διδάσκαλος.

315. (16.) Scholiasta Vesparum v. 1033.

Ἅμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος.

316. (17.) Pollux IX, 69. Ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις 'Αριστοφάνους εἰρημένον "Τὸ χαλκίον θερμαίνεται" οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν. ταυτὸν δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον. Eupolidis verba servavit Athenæus III, p. 123 a.

317. (18.) Zonaras vol. I, p. 196. Τὸ δ' ἀναβὰς τὸν ἵππον οὐ (οὐ delet Piersonus) πάνυ δόκιμον. 'Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις " Ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα ἐπὶ λυκου.

318. (19.) Scholiasta Platonis p. 370 ed. Bekker. 'Αγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται, ἐπὶ τῶν φύσει ῥᾳθύμων καὶ ἀμελῶν, ἤτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς — — καὶ 'Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β.

319. (20.) Photius p. 235, 6. et Suidas, Λύκος ἔχανεν: *παροιμία* — 'Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

320. (21.) Hesychius, Βαρβός: *μύστρον. ἐν* Θεσμοφοριαζούσαις.

321. (22.) Antiatticista Bekkeri p. 78, 24. 'Αμεινόνως: 'Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Idem p. 88, 28. Διαλέξασθαι: 'Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Idem p. 96, 25. Ἐπανορθώσασθαι: 'Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις: quod fortasse ex Lysistratæ v. 528 sumptum.

322. (23.) Photius p. 204, 10. et Suidas, Λακωτίζειν: [illegible] χρήσθαι 'Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

323. (24.) Athenæus XIV, p. 619 a. Καὶ *τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις (ᾠδὴ), ὡς* 'Αριστοφάνης *ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.*

ΛΗΜΝΙΑΙ.

324. (1.) Ammonius p. 138. Valcken.

'Ενταῦθ' ἐνυράννευεν ποθ' 'Υψιπύλης πατὴρ
Θόας, βράβιστος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

325. (2.) Athenæus VIII, p. 366 c.

Λῆμνος κνάμους τρίφουσα (φίρουσα?) τακερούς
καὶ κάδους.

326. (3.) Pollux VII, 166.

'ΑΛΛ' [illegible]
ἐν τῇ πυέλῳ.

327. (4.) Scholiasta Aristophanis Acharn. v. 3. et Suidas in ψαμμοκοσιογάργαρα,

'Ανδρῶν ἑπακτῶν πᾶν' ἐγάργαιρ' ἑστία.

328. (5.) Suidas et grammaticus Bekkeri p. 423, 32. 'Απεχρήσαντο:

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.

Omisso nomine fabulæ versum attulit Etymolog. M. p. 124, 27, et verba τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο Pollux IX, 153.

329. (6.) Suidas in v. χρὴ, Λέγουσι δέ ποτε καὶ χρὴ 'σται ἀντὶ τοῦ δεῖ. — 'Α. Λ.

Ἢ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χρὴ 'σται ποιεῖν;

330. (7.) Photius p. 290, 16. Νεαλής: ἐκτείνεται τὸ α. 'Αριστοφάνης Λημνίαις

Ἕως νεαλὴς ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.

Μένανδρος. unde suppleri potest Phrynichus Bekkeri p. 52, 19.

331. (8.) Pollux X, 25. 'Απὸ τῶν μοχλῶν τὸ "Μόχλωσον τὴν θύραν" ἐν Λημνίαις 'Αριστοφάνους.

332. (9.) Suidas, Ὦ (ὦ Junius Adag. IV, 13.) νῦν θερμοὶ βωμοί: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων. 'Αριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις

Τὴν κρατίστην δαίμον', ἣς νῦν θερμὸς ἐσθ' ὁ βωμός.

δηλοῖ δὲ ὅτι ἀεὶ τινες παρὰ τοῖς 'Αθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. Δαίμονα autem dicit Bendin, hoc est Dianam: de qua Photius p. 251, 7. emendandus ex Hesychio in Μεγάλη θεός.

333. (10.) Athenæus VII, p. 302 d.

[illegible]
Verba ἔγχελυν Βοιωτίαν attulit p. 299 b.

334. (11.) Athenæus VII, p. 311 d.

Οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι.

335. (12.) Pollux IX, 126.

Πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι.

336. (13.) Etymolog. M. p. 283, 45. (Gudian. p. 159, 49.)

Αἱ (Αἱ δὲ Bentleius) γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται.

Conf. Hesychius in Δορυαλλός, Suidas in Δόριλλος et scholiasta Ranar. v. 519.

337. (14.) Harpocratio, 'Αρκτεῦσαι:—ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται Εὐριπίδης ἐν 'Υψιπύλῃ, 'Αριστοφάνης Λημνίαις.

338. (15.) Harpocratio, Μέταυλος: ἔστιν ἡ μύπαρὰ λεγομένη αἰλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. 'Αριστοφάνης Λημνίαις.

339. (16.) Pollux VII, 139. 'Αριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις εἴρηκε καὶ ναυφύλαξ.

340. (17.) Pollux VII, 152. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς πρῶμος ἐν Λημνίαις 'Αριστοφάνους.—τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σύκων συκίδας 'Αριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις.

341. (18.) Scholiasta Lysistratæ v. 308. Τὸν φανὸν: φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν, ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον εἰς ἔξαψιν, ὡς καὶ ἐν Λημνίαις φησί.

ΝΑΥΑΓΟΣ.

342. (1.) Spuria hæc fabula judicata fuit ab criticis veteribus: vide locum grammatici in Excerptis de comœdia p. XVIII. Δὶς ναυαγὸς dici videtur apud Pollucem X, 33. Καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον καὶ κλιντήριον, ὡς ἐν Διωνύσῳ 'Αριστοφάνης ἔζη "Τί με ὦ πονηρὲ ἐξεριζεις ὥσπερ κλιντήριον." Codex Vossianus δὶς ναυάγια.

ΝΗΣΟΙ.

De hujus quoque fabulæ auctore ab veteribus criticis dubitatum fuit: vide locum grammatici modo memoratum et Pollucem, cujus verba ad fragm. 350 attulimus.

343. (1.) Scholiasta Avium v. 297. Εἴσοδος δὲ λέγεται ἡ ὁ χορὸς εἴσεισιν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις

[illegible]
Εἴσιν δέ που

[illegible]

344. 2.) Stobæus LV, 7. 'Αριστοφάνους Νήσων

Ὦ μῶρε μῶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἔνι,
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοὺτον ἐν τῷ γηδίῳ
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
ἔπειτ' ἀκοίτην προβατίων βληχωμένων,
τριγὸς τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠδυμένης,
ὄψῳ δὲ χρῆσθαι σπανιδίοις τε καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν εἰς ἀγορᾶς ἰχθύδια
[illegible]
ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ.

345. (3.) Pollux VI, 45. Καὶ θλαστὰς δὲ Λαΐας ἐν Νήσοις ἂν εὕροις 'Αριστοφάνους. Athenæi epitome II, p. 56 b. Μνημονείει τῶν θλαστῶν ἐλαῶν 'Αμιστοφάνης "Θλαστὰς ποιεῖν ἐλαίας." πάλιν

Οὐ ταυτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα

Θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ἁλμάδος.

346. (4.) Suidas, Ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε: 'Αριστοφάνης Νήσοις

Λέξεις ἄρα
ὥσπερ τὰ παιδί' ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

Conf. Eustathius p. 881, 42.

347. (5.) Scholiasta Avium v. 439. Ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις

Καταλιπὼν Παναίτιον
πίθηκον.

Suidas in διαθήκην διαθώμεθα.

348. (6.) Etymolog. M. p. 338, 52. Ἔνδημος: ὁ μὴ ἀποδημῶν, ἐπίδημος δὲ ὁ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ παρὰ 'Αριστοφάνει ἐν Νήσοις

'Αλλ' οὐ τυγχάνει
ἐπίδημος ὤν.

λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ 'Ισθμοῖ, κυρίως εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ "Ισθμιος ὁ θεὸς ὡς διὰ παντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

349. (7.) Photius p. 311, 16. et Suidas in [illegible]

'Ος ἐς τὴν γῆν κίψασα κάτω καὶ ξυντνοφιῦια βαδίζει.

350. (8.) Pollux IX, 89. Ταρίχια ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου — εἶρον ἐν ταῖς Νήσοις 'Αριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα ὡς 'Αριστοφάνους οὐ γνήσιον. Idem VII, 104. Εἰρηταὶ δὲ καὶ ἀργύρια ἐν 'Αρι- [illegible]

351. (9.) Etymolog. M. p. 333, 33. Ἔλυμος: σπέρμα τι ὃ ἔψοντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. 'Αριστοφάνης [illegible]

352. (10.) Pollux X, 47. Θρῆνοι, θρανία, θρανίδια ἐν Νήσοις 'Αριστοφάνους.

353. (11.) Hesychius, Θύρσος: αἰλητὴς ἦν, γυναῖκα ἔχων ἑταίραν. Θύρσου κυνῆ: 'Αριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης 'Αριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν (καθείκει?), ἀλλὰ καὶ τοὺς 'Αχαρνεῖς καὶ τοὺς 'Ιππέας καὶ 'Ολκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακε, τόν τε Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ὑπτιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων.

354. (1.) Scholiasta Nubium v. 699. Τήμερα: ὡς ἐν 'Ολκάσιν

'Ιὼ Λακεδαῖμον, τί ἆρα πείσει τήμερα;

Suidas, Τήμερος: ὁ σημερινός, καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται καὶ ἐν Εἰρήνῃ "ἰὼ Λακεδαίμων, τί ἆρα ποιήσει τήμερα." ἀντὶ τοῦ σημερινή. Quod Εἰρήνην nominat, fortasse in mente habuit illius fabulæ v. 243. ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον. Recte 'Ολκάδας nominat etiam scholiasta Homeri Iliad. γ, 132. quicum comparetur Joannes Alexandrinus p. 14, 14. et Chœroboscus apud Bekkerum p. 1245. qui ὦ Λακεδαίμον sine auctoris nomine attulerunt. Unde corrigendus Photius p. 202, 18.

355. (2.) Photius p. 11, 22.

Πρὸην ἐρανιστὰς ἑστίων ἤψησ' ἔτνος.

356. (3.) Photius p. 57, 8.

Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἴπερ ἦ ἐπὶ ξύλα.

Eadem Suidas in ἦα et grammaticus Coislinianus apud Montefalc. p. 234.

357. (4.) Pollux X, 144.

Λύγκαι δ' ἐκαυλίζοιτο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

358. (5.) Eustathius p. 1423, 4.

Τί δαὶ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

Ex Holcadibus hæc esse sumpta ab Polluce edocemur X, 159. Οἰκίσκος ex Pelargis attulerunt Harpocratio et Photius.

359. (6.) Athenæus III, p. 91 c.

Δάπτοιτα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου
τὸν κάτω σπατάγην.

V. 2. Photius p. 529, 23. Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους. οὕτως 'Αριστοφάνης.

360. (7.) Grammaticus Bekkeri p. 474, 31. 'Αχῶρα: τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα. 'Αριστοφάνης 'Ολκάσιν "'Αδικεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς τοῦ Διός." ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχώρ. "Lego τουδί, sc. τοῦ Δήμου. Vide Eq. 904. αὐτοῦ, nempe ἐν τῇ Πυκνί." Dobræus ad Pluti v. 361. p. 44. ἐκλέγεται in ἐκλέγει τ' ἀεὶ mutandum ex aliis grammaticorum locis. Photius p. 8, 1. 'Αδαξῆσαι: τὸ κνῆσαι, οἱ δὲ ἐν τῷ ο ὀδαξῆσαι, ᾱ καὶ ἀδαχεῖν τὸ κνήθειν "'Αδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀ χῶρα ἐκλέγει τ' ἀεί" 'Αριστοφάνης ἐν 'Ολκάσιν. Eadem grammaticus Bekkeri tradit p. 340, 28. et Suidas, nisi quod hic ἐν ταῖς 'Ολκάσιν omittit et apud utrumque ἀχῶρα scriptum est. Etymolog. M. p. 182, 17. 'Αχῶρα: ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα. 'Αριστοφάνης "'Αδικεῖ γάρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ ἐκλέγει τ' ἀεὶ ἐκ τοῦ γενείου."

Ex simili aliquo loco sumptus versus est qui sine fabulæ nomine ab Suida affertur et grammatico Bekkeri p. 468, 19. 'Αφαιρεῖν κροκύδας: ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ 'Αριστοφάνης

Εἴ τίς σε κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.

Phrynichus Bekkeri p. 4, 27. 'Αφαιρεῖν κροκύδας: — ὁ δὲ 'Αριστοφάνης ἀφαίρει (ἀφαιρῶ?) τρίχας φησὶν ἐπί τινος κολακεύειν ἐπιχειροῦντος.

361. (8.) Scholiasta Acharnens. v. 122. Στράτων: καὶ οὗτος κωμῳδεῖται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον καὶ λειαίνων τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης, ὡς φησιν αὐτὸς 'Αριστοφάνης ἐν 'Ολκάσι "Παῖδες ἀγένειοι, Στράτων." Exagitatur etiam in Equitibus v. 1370.

362. (9.) Scholiasta Acharnens. v. 710. exscriptus ab Suida, Εὐάθλους δέκα: οὗτος ὁ Εὔαθλος ῥήτωρ πονηρός. 'Αριστοφάνης ἐν 'Ολκάσιν

Ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος
* * ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.

ἦν δὲ καὶ εἰρήπρωκτος καὶ λάλος. εἴη δ' ἂν καὶ ἀγενὴς. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρέτην. Εὔαθλος vulgo omissum servavit Suidas et scholiasta Vesparum v. 590.

363. (10.) Athenæus III, p. 111 a.

Καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοῦν Μαραθῶνι τριπάτοιν.

364. (11.) Galenus περὶ τροφῶν δυνάμεως vol. IV, p. 316 ed. Basil. VI, p. 329 ed. Charter.

'Αράκινν, πυρούς, πτισάνην, χύνδρον, ζειάς, αἶρας, σεσελιαίν.

365. (12.) Athenæus III, p. 118 d.

Σκόμβροι, κολίαι, λεβίαι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες.

366. (13.) Athenæus VII, p. 329 b.

Ὃ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβίβηθη.

Antiatticista Bekkeri p. 82, 23. 'Αλμαία: 'Αριστο-

φάσης 'Ολκάσιν " ἁλμαίαν πιών." Phrynichus ibidem p. 22, 28. 'Αλμαίαν: τὴν ἅλμην, ὡς 'Αθηνᾶ 'Αθηναία, πύλη πυλαία, ὥρα ὡραία.

367. (14.) Photius p. 517, 13.

Σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα.

Nomen fabulæ cognoscitur ex Pollucc X, 84. 102. Ex eodem versu fortasse sunt verba ὕρχας οἶνου apud Pollucem X, 73. 'Εν δὲ τοῖς ἀγγείοις τάττοιτο ἂν καὶ ἃς εἵρηκεν 'Αριστοφάνης ἐν 'Ολκάσιν " ὕρχας οἴνου." Idem VI, 14. Εἰ δὲ καὶ 'Αριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου, δηλοῖ τὸ προσεοικὸς τῷ βίκῳ κεράμιον. ἔστι δὲ Αἰολικὸν τοὔνομα. In Vespis v. 676. nunc legitur ὕρχας, οἶνοι

368. (15.) Eustathius p. 1534, 47.

Σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς, ἡ καὶ τοὺς μάττοντας ἐχούσης.

Ex Holcadibus hæc esse petita ex Pollucis verbis colligitur X, 172.

369. (16.) Hesychius, 'Απεσφακέλισεν: ἐσάπη. 'Αριστοφάνης 'Ολκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ σήψεως (codex ὄψεως) μελανίαν. ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. Conf. Suidas, grammaticus Bekkeri p. 422, 25. Zonaras vol. I, p. 270. Etymolog. M. p. 120, 13.

370. (17.) Pollux IX, 60. Καὶ τὸ δραχμῆς ἄξιον δραχμιαῖον, ὡς ἐν 'Αριστοφάνους 'Ολκάσιν.

371. (18.) Harpocratio, 'Επίγυιον: — τὰ πρυμνήσια ἐπίγεια ἔλεγον. — 'Αριστοφάνης 'Ολκάσι.

372. (19.) Pollux X, 173. Φαίης δ' ἂν κατ' 'Αριστοφάνην λέγοντα ἐν 'Ολκάσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν καὶ σκύταλον ὑποσιδηρον καὶ σμινθας καὶ ἀγκαλίδας. σκύταλον fortasse in σκυτάλιον mutandum. Scholiasta Avium v. 1283. Τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν 'Ολκάσιν.

373. (20.) Scholiasta Lysistratæ v. 723. Τροχιλία δέ ἐστιν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρίατος, ἐπ' οὗ ἱμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν 'Ολκάσι.

374. (21.) Stephanus Byzant. Φᾶσις: πόλις τῆς Λίας. — τὸ ἐθνικὸν — καὶ Φασιανὸς, ὡς 'Αριστοφάνης ἐν 'Ολκάσι.

375. (22.) Pollux I, 83. Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ναῦς καὶ ταχυπαντοῖσα καὶ δρομάδες ὁλκάδες, ὡς 'Αριστοφάνης.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ.

376. (1.) Scholiasta Platonis Clarkianus apud Bekkerum p. 330. Μέλητος δὲ τραγῳδίας φαῦλος ποιητής, Θρᾷξ γένος, ὡς 'Αριστοφάνης Βατράχοις (v. 1309), Πελαργοῖς Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν (καθήκεν Meinekius), ὡς 'Αριστοτέλης Διδασκαλίαις. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται.

377. (2.) Scholiasta Vesparum v. 1231. 'Αδμήτου λόγον: καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκολίου. — καὶ ἐν Πελαργοῖς

Ὁ μὲν ᾖδεν 'Αδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην,
ὁ δ' αὖτὸν ἠνίγκαζεν 'Αρμοδίου μέλος.

378. (3.) Herodianus Piersoni p. 462. excerptus ab Thoma Mag. p. 791.

Λεπτεπιμάχαιρα·
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

379. (4.) Athenæus IX, p. 387 f.

'Αττικῶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

380. (5.) Athenæus IX, p. 368 e.

Κεφαλάς τ' ἀρνῶν, κωλᾶς ἑρίφων.

381. (6.) Pollux X, 174. 'Αριστοφάνους ἐν Πελαργοῖς "Καλκώματα, προσκεφάλαια." Idem VII, 105. Καλκώματα δὲ 'Αριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς.

382. (7.) Athenæus VI, p. 247 a.

"Ηιν γὰρ ἐν' ἀνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς,
ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

383. (8.) Mœris p. 92. Βαλανεῖς παρὰ Πλάτωνι καὶ 'Αριστοφάνει ἐν Πελαργοῖς. Hujus vocabuli tum in superstitibus fabulis plura sunt exempla tum in perditæ fragmento apud Pollucem X, 63. 'Αρίτιμνα — 'Αριστοφάνους εἰπόντος

Βαλανεὺς δ' ὀβολῷ ταῖς ἀρυταίναις.

384. (9.) Antiatticista Bekkeri p. 111, 7. 'Οβολίας ἄρτους: τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους. 'Αριστοφάνης Πελαργοῖς. Conf. fragm. 158.

385. (10.) Harpocratio, Οἰκίσκος: — ἐκάλουν δὲ οἱ 'Αττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὁρυκτροφεῖον οἰκίσκον. 'Αριστοφάνης Πελαργοῖς. Photius p. 319, 4. Οἰκίσκος: περδικοτροφεῖον Πελαργοῖς.

386. (11.) Scholiasta Pluti v. 84. Πατροκλέους: εἷς ἦν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον ζηλούντων 'Αθηναίων, πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται, ὡς ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὥστε ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οἰκέται προσίεσθαι εἶα φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. Similiter Suidas in Πατροκλῆς.

387. (12.) Scholiasta Pluti v. 665. Νεοκλείδης: — εἴρηται δὲ καὶ ἐν Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

388. (1.) Ποίησις in fabulis spuriis ab quibusdam Archippo tributis numeratur ab grammatico supra memorato. Ex Antiphanis Ποιήσει longum fragmentum attulit Athenæus VI, p. 222 a., ubi Casaubonus Aristophanis nomen restituebat. Aristophanis Ποίησιν citat Priscianus XVIII, p. 1198 Putsch. (vol. II, p. 202 ed. Krehl.) "*Attici* πάρα *sé pro* παρὰ *soi, quomodo et nos apud te. Aristophanes* Ποιηχει (Ποιήσει Bruncknius) Γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἕνα δ' οἶκον νυνὶ εὗρ' ἕνα εἶ παρά σε." Quæ in codice Monacensi ita scripta sunt ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ Ζ ΗΤΟΙΝΤΕΣ ΕΝΑ ΔΕΘΙΚΟΜΝΝΗΝ ΕΑΣΙΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ CE.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ.

389. (1.) Stobæus LXVIII, 17. vol. III, p. 25.

[illegible]
Φαίδραν ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἐοικ' ἥξειν ἄγων.

390. (2.) Stobæus CXVIII, 16. vol. III, p. 451.
Τὸ γὰρ φυσῆσάσα τὸν θάνατον λῆρος πολὺς·
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
Alterum versum, nisi quid apud Stobæum turbatum est, sumpsit ab Sophocle, cujus ea sunt verba in Electra v. 1173.

391. (3.) Suidas in ἀνάριστος
Τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀνάριστητος ὤν.

392. (4.) Pollux IX, 31.
Ἐλλιμενίζειν ἢ δεκατεύειν.

393. (5.) Photius p. 13, 19. Suidas, Etymolog. M. p. 373, 19. et Michael Apostolius IX, 9, p. 165. Ἔρημον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ.

394. (6.) Etymolog. M. p. 451, 51. Ὑησειότριψ: ὁ ἐν τῷ Ὑησείῳ διατρίβων. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ. καὶ θησομύζειν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λέγεται.

395. (7.) Mœris p. 286. Οὐκ ἀπήρκει: οὐκ ἐπαρκεῖ τοῦ οὐκ ἀπέχει. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ.

396. (8.) Pollux IX, 130. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πολυείδῳ καὶ προσεμφερῆς εἶπε.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

397. (1.) Scholiasta Platonis Clarkianus, p. 330 ed. Bekker. Ἀριστοφάνης — ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. — καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηνὰς καταλαμβανούσαις
Χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ,
τοὺς νοῦς δ' ἀγροαίους ἦττον ἢ 'κείνος ποιῶ.
V. 2. νοῦς ἀγροαίους] Bekkeri Anecd. I, p. 339, 10. Priora Aristophanis verba attulit Plutarchus Moral. p. 30 d.

398. (2.) Photius p. 340, 22.
Καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα
καὶ κρῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.

399. (3.) Pollux X, 67.
Λήκυθον
τὴν ἑπτακύτυλον, τὴν χυτρώλαν, τὴν καλὴν,
ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.
V. 3. συνθεάτριαν ex Aristophane affert Pollux IV, 121. Idem VI, 158. Συνθεάτριαν δὲ καὶ συλλήστριαν καὶ σύγκοιτον Ἀριστοφάνης εἶπεν. et II, 56. Καὶ θεάτρια καὶ συνθεάτρια ἡ παλαιὰ κωμῳδία. Quibus additmus cognata ex IV, 106. Πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν χορεύουσαν κέκληκε, τὴν δ' αὐτὴν καὶ συγχορευτρίαν.

400. (4.) Athenæus VII, p. 287 a.
Ἀλλ' ἐγκωμιάζουσιν
μοιχοὺς ἀνεκτοὺς ὄντας ὑπὸ τῶν γυναικῶν.
Sine nomine fabulæ Etymolog. M. p. 218, 30. et partim Zonaras vol. I, p. 413.

401. (5.) Pollux VII, 157.
Καὶ τῶν πλατυλόγχων διῳδίλιαν ἀκοντίων.
Idem X, 144. propter vocabulum πλατυλόγχων hunc versum afferens diversam præbet scripturam
Καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὅρμις, ἀκοντίων.

402. (6.) Pollux VII, 202.
Τὴν πύρδιαλιν καλοῖσι τὴν κασαλβάδα.

403. (7.) Athenæus IV, p. 169 c. et Pollux X, 106.
Τὴν κακκάβην γὰρ κἄε τοῦ διδασκάλου.

404. (8.) Pollux X, 114. "Ὕστερ κόσκινον αἰρύπινον τέτρηται."

405. (9.) Pollux X, 147. "Τοῖχον μοχλίσκῳ κατασκάλευε."

406. (10.) Scholiasta Equitum v. 422. "Ἀλλὰ συστάσει δεῖ τὰς κοχώνας."

407. (11.) Hesychius, Οὐ γὰρ ἄκανθαι: παροιμία. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις
Οὐδ' ἕως ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

408. (12.) Pollux X, 28. Τὸ κόρημα καλεῖται — τὸ κορούμενον ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνους.

409. (13.) Photius p. 404, 20. Πεζίδα: τὴν ὥαν τοῦ ἱματίου. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις.

410. (14.) Pollux X, 172. Τὴν δὲ πῆμαν πηρίδιον εἴποις ἄν, ὡς ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνης.

411. (15.) Hesychius, Τριτοστάτης: Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς. Corrige Τριτοστάτις. Pollux IV, 106. Καὶ τὴν γυναῖκα δὲ τριτοστάτιν Ἀριστοφάνης καλεῖ.

412. (16.) Harpocratio, Δήμαρχος: — ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

413. (1.) Athenæus X, p. 418 d.
Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ κατανικώτερα.

414. (2.) Athenæus XV, p. 677 b.
Τί οὖν ποιῶμεν; χλανὶδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
εἶτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ἤδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

415. (3.) Photius p. 13, 2.
Ἐρείδετον, καίῳ κατόπιν σφῷν ἕψομαι.

416. (4.) Suidas, Ἀπασκαρίζειν: —
Ἀπασκαρίζειν ὡσπερεὶ πέρκην χαμαί.

417. (5.) Suidas et grammaticus Bekkeri p. 439, 22. Ἀποχρώντως: —
Ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρώντως ἤδη.

418. (6.) Scholiasta Nubium v. 360. et Suidas in Πρόδικος,
Τὼν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν,
ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.
V. 2. Proclus vol. IV, p. 50 ed. Cousin.

419. (7.) Harpocratio, Ἀπολαχεῖν: αὐτὶ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν. — Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς
Οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ
ἀπελήλυθεν.
Conf. grammaticus Bekkeri p. 430, 9.

420. (8.) Athenæus III, p. 110 f.

λαμβάνετε κύλλαθον ἕκαστος.

421. (9.) Athenæus III, p. 96 c.

Ἅλιες· ἀφῖης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κιάτων.

ἀλλὰ φέρειθ' ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου κύλλοπιν τιν'· εἰ δὲ μή, πλευρὸν, ἢ γλῶτταν, ἢ σπληνύδι, ἢ ἰσητίῳ, ἢ δέλφακος ὑπωριηῖης ἠτριαίαν φέρετε θεῖρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν.

Partes hujus loci afferuntur ab Athenæo III, p. 107 f. 110 f. IX, p. 374 f. scholiasta Equitum v. 642. Acharn. v. 640. Suida in ἅλιες, ἀφίᾳ, θωπεύει et παρατέταμαι, Etymolog. M. p. 439, 44. Photio in ἰσητίᾳ, Eustathio p. 1752, 16.

422. (10.) Athenæus VII, p. 285 e.

Μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια.

423. (11.) Pollux X, 88.

Τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον.

424. (12.) Athenæus IV, p. 171 b.

Ὡς οὐψώτης διατρίβειν

ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔοικε.

τὸ delendum videtur.

425. (13.) Pollux X, 151.

Ὁ δὲ λίνων κίστιν ἐείαν

κἀπ' ἐξαιρῶν τοὺς Δαρεικούς.

426. (14.) Scholiasta Ranarum v. 295. Ἔνιοι δὲ (τὴν ἔμπουσαν) τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς

Χθονία θ' Ἑκάτη

σπείρας ὄφεων ἐλκιλιζομένη.

εἶτα ἐπιφέρει "τί καλεῖς τὴν ἔμπουσαν;"

427. (15.) Athenæus IX, p. 410 b.

Φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

428. (16.) Athenæus X, p. 422 f.

Ὑποπεπώκαμεν ⊕, ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

429. (17.) Pollux X, 173. "Νεβρίδα καὶ λίθους πωρίνους καὶ κηρύκιον."

430. (18.) Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 8, 33. Τισαμενὸς, Δεξαμενὸς, Ἀκεσαμενὸς, Κλυσαμενὸς· καλεῖται δὲ ἐν Μαλακοῖς· Ἀγχομενὸς "γενναῖα βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ" Ἀριστοφάνης Ταγνισταῖς.

431. (19.) Herodianus Piersoni p. 465. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων. καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγνισταῖς "Δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν." Ex codice Vaticano 1410. hæc edidit Bekkerus in Anecdotis p. 1066. De ἀπέδραμεν dixit etiam Phrynichus Bekkeri p. 11, 1.

432. (20.) Galenus in commentario ad Hippocratis aphorismos vol. IX, parte II, p. 315 ed. Charter. Ἀμφαρίστερον Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτερόστε ἀριστερόν.

433. (21.) Pollux X, 47. Βάθρα, βαθρίδια, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς.

434. (22.) Proverbio Διὸς Κόρινθος in Tagenistis usum esse Aristophanem tradit scholiasta Platonis p. 368.

435. (23.) Pollux X, 101. Καὶ μὴν ἐσχάραν εἴποις ἂν τὸ ἀνδρώκιον τοῦτο καὶ ἰσχάριον, Ἀριστοφάνους ἐν Ταγηνισταῖς εἰπόντος ἐσχάρια, καὶ που καὶ ἐσχαρᾶν.

436. (24.) Pollux VII, 149. Τὸ δὲ εἰκαρπεῖν ἐν Ταγηνισταῖς καρπεύειν.

Idem VII, 168. Καὶ παραλοῦται δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

437. (25.) Scholiasta Platonis p. 383. Ἐκιρνῶντο ἐν ταῖς συνουσίαις κρατῆρες τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος, — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς — Ἀριστοφάνης Ταγνισταῖς.

438. (26.) Harpocratio, Κύπασσις: — οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κίπασσιν, οἱ μὲν γυναικεῖον, οἱ δὲ ἀνδρεῖον. μέμνηται δ' αὐτοῦ — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγνισταῖς.

439. (27.) Etymolog. M. p. 551, 23. (Gudian. 338, 22. ubi κωνίσαι) Κωνῆσαι: — Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγνισταῖς τὸ περιενεγκεῖν κωνῆσαι λέγει.

440. (28.) Pollux X, 93. Ἐν δὲ Ταγνισταῖς ὠνῶμασταί τι καὶ μελιτήριον ἄγγος.

441. (29.) Pollux X, 119. Ὅτι μὲν καὶ μυρίδιον εἴρηκε τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγνισταῖς ἰστέον.

442. (30.) Photius p. 383, 21. et Suidas, Παραιξορουσον (sic sine accentu Photii codex, Suidas παραιξοροῦσον): Ἀριστοφάνης Ταγνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι, Εὐφρόνιος δὲ παροιμιῶδες λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι. Corruptiora hæc præbet Apostolius Proverb. XV, 60, p. 198. Illi autem παραιξορουσον nescio an ex Iliad. γ, 325. lux sit petenda, Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὅρουσεν. Fortasse igitur dici solitum est Πάρι ἐξόρουσον, favetque huic conjecturæ quod Euphronius dicit ταχέως, respondens Homerico θοῶς.

443. (31.) Photius, Σπινός: διὰ τοῦ ινὸς ν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ταγνισταῖς. Vera scriptura σπίνος est: vide Herodianum περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 34.

444. (32.) Athenæus VI, p. 269 e. ubi priscæ vitæ descriptiones ex aliis comicis attulit, ita pergit, Τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παραίτεσθαι τὰ ἐκ Ταγνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους:

445 a. (33.) Stobæus CXXI, 18.

Καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὁμομάζετο,
εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἐν δὲ σοι φράσω,
ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει.
ὅταν γὰρ ἱστῇς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον
κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία.

445 b. (34.) Scholiasta Pacis v. 1174. Σαρδιανικόν: διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί. — καὶ ἐν Ταγνισταῖς δὲ τῇ λέξει κέχρηται.

ΤΕΛΜΗΣΗΣ.

446. (1.) Aristides vol. I, p. 277, G, Jebb. Ἡ κωμῳδία γε τὸ λοιπὸν ἐστιν, ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισέας τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις

ἠγωνίζετο, ἔγγρ. δὲ οὔ. Quae nihilo clariora redduntur versibus ab scholiasta Platonis servatis p. 335. Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισεῦσι τὸ τέως ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται

Οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινὸν πραγμάτων.

447. (3.) Athenaei epitome II, p. 49 c.

α. Τράπεζαν ἡμῖν φέρε
τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω.
β. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

Ex Athenaeo attulit Eustathius p. 1398, 17. Idem p. 867, 25. πέπαικται τὸ Οἶμοι πῶς ἂν εὕροιμι τρίπουν τράπεζαν; Versum tertium ex Τελμησεῦσιν affert Pollux X, 80. Idem VI, 83. Καὶ τρίποδες —. καὶ ἔστι τοῦνομα — καὶ ἐν Τελμισεῦσιν Ἀριστοφάνους.

448. (3.) Pollux X, 72.

Οὖνου τε Χίου στάμνον ἤκειν καὶ μύρον.

449. (4.) Pollux X, 82.

Πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν.

450. (5.) Stephanus Byzant. Τελμισσός: — ὁ πολίτης Τελμισσεύς. καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς. λέγεται καὶ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ

Ὡς ἄν τις ἀν οὖν ἢ τι ποιήσας ὡς Τελεμισσεῖς.

καὶ πάλιν

Φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἕλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμισσεῖς;

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὐ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαίτατα δὲ σπονδεῖος. Prior versus aperte corruptus. ἤτι codex Vratislaviensis, ἦτι Vossianus. Vulgo ὅτι. Caeterum Aristophanes scripserat Τελμησῆς.

451. (6.) Hesychius, Μετάλλειον μύρον: Ἀριστοφάνης

Μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὔμμα Μετάλλου.

Μέταλλος γάρ τις Σικελιώτης τὴν τοῦ Μεταλλείου μίξιν κατασκευὴν εὗρε. μνημονεύει δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν τῇ Πετάλῃ. Ab aliis Μεγαλλος vocatur, de quo dicetur ad locum Athenaei XV, p. 690 f. Τὸ Μεγάλλιον. ὀνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου. οἱ δ' Ἀθηναῖοι φασιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. In Aristophanis versu eam scripturam diserte testatur Etymolog. M. p. 587, 7.

452. (7.) Athenaeus VII, p. 308 f. ubi de κορακίνοις agit, ex Τελμισσεῦσιν affert verba Μελανοπτερύγων κορακίνων.

453. (8.) Grammaticus Bekkeri p. 386, 6. Ἀλφιτάλκυτος κεφαλῆς: τῆς πολυκ. Τελμισσεῦσιν Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium et Eustathium p. 868, 37. 976, 53.

454. (9.) Hesychius, Πύλαι: Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ (ἐπὶ Heinsius) τῶν θυτῶν λέγει. ἐκεῖσοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας.

455. (10.) Harpocratio, Σιπύα: — Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν.

456. (11.) Etymolog. M. p. 142, 143. Ἀρίσταυλλος: ὄνομα παρ' Ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς ὁ Ἀριστοκλῆς. — οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν ἢ περὶ παθῶν. Διογένης (διογενιανὸς codex Augustanus) ἀντὶ τοῦ ἅριστος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῖς. Codex Augustanus apud Tittmannum ad Zonaram I, p. CXXVI, post παρ' Ἀριστοφάνει addere dicitur ἐν τελμησσεῖς. Quod si ita est, suspicor eum postrema καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῖς omittere. Aristylli nomen legitur in Ecclesiaz. v. 674. in Pluto v. 314.

457. (12.) Scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει τὸν Χαιρεφῶντα.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

458. (1.) Scholiasta Platonis p. 380. Ὁμοῦ σημαίνει τὸ ἐγγύς. — Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· ἡ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσά φησι

Λάβεσθε· καὶ γὰρ ἐατ' ὁμοῦ.

Ad hanc Triphaletis matrem Suevernius in commentatione de Γήρᾳ p. 44. refert versum ab Polluce sine fabulae indicio allatum II, 6.

Ἥτις κύουσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί.

459. (2.) Hesychius, Ἰλιάων: ἥρωες, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι Ἰλιόναις ἔφη τοὺς Φλήνταις, μεταφέρων ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει, ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυούς, ἢ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν γυμνασίου φασίν.

460. (3.) Athenaeus XII, p. 525 a. — καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι παρακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων

Ἔπειθ' ὅπου παρῆσαν ἐπίτηδες ξένοι
ἐπηκολούθουν κἠστεῴζομεν πρωτεκείμενοι
ὅκως ἔχων τὸν παῖδα ποιλῆσει 'ς Χίον,
ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅκως
ἐς Ἔφεσον, οἱ δ' ἐς Ἄβυδον. ἦν δὲ πάνθ' ὁδῷ
ἐκεῖνα.

461. (4.) Scholiasta Vesparum v. 1339. in codice Veneto, Φιαλεῖς: τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς. Ὅμηρος "Αὐτὸς γὰρ ἐπίηλε τάδε ἔργα." — ἐν δὲ Τριφάλησιν Ἀριστοφάνης "Κοὐδὲν ἄνδρα εἰς ἄτοπον οὐδ' ἀνεπιηλαι μέν (ἂν ἐπιήλαμεν ?)."

462. (5.) Pollux IX, 90.

Ἥιτουν τι τὰς γναίκας ἀργυρίδιον.

463. (6.) Pollux X, 121. Ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη

Ἀλαβαστοθήκας τρεῖς ἔχονσαν ἐκ μιᾶς.

464. (7.) Pollux X, 151.

Ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον ἦκε τὴν σπυρίδα λαβὼν
καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

465. (8.) Pollux X, 162.

Καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

466. (9.) Photius p. 613, 4. et Suidas in τῶν τριῶν κακῶν ἕν

Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

467. (10.) Stephanus Byzant. in v. Ἰξηρία δύο

in particula operis integri, quam servavit Constantinus Porphyrog. de administrando imperio cap. XXIII, p. 77 ed. Bandur. Τὸ ἔθνος "Ιβηρες, ὡς Πέρσες, Πέζηρες — καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι Μισθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι καὶ Τοὺς Ἴβηρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

468. (11.) Hesychius, Ἑρμῆς τρικέφαλος: Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι τοῦτο ἔφη, παῖζων κωμικῶς παρῳδῶν τερρακέφαλος Ἑρμῆς ἐν τῇ τριῴδῳ (παρὰ addit Alberti: τοῦ Κεραμεικοῦ corrigit Kusterus) τῇ [illegible]

469. (12.) Harpocratio, Διὰ μέσου τείχος: — τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφαλητι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τοίτων ἐλέγετο τὸ νότιον, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (p. 456 a.)

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

470. (1.) Pollux X, 119.
Στίλβῃ θ', ἡ κατὰ νύκτα μοι
φίλοϋ' ἀνασειρίζεις ἐπὶ τῷ
λυχνείῳ.

471. (2.) Athenæus IV, p. 154 e.
Ἐς Οἰδίπου δε παῖδε, διπτύχω κόρῳ,
Ἄρης κατέσκηψ' ἕς τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν.

472. (3.) Pollux X, 17.
Καὶ τον ἰμάντα μου
ἔχουσι καὶ τανύφορον.

473. (4.) Suidas et grammaticus Bekkeri p. 370, 2. (apud Bachmannum I, p. 60.) Ἀκαληφη: ἡ κνίδη καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχυλιόδιόν τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις
Εἰκὼς ὄψῃσι πρῶτον ἁπάντων
[illegible]
καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.
Conf. Athenæum II, p. 62 d. III, p. 90 a. Ἀκαλῆφαι ex hoc loco schol. Vesp. v. 879.

474. (5.) Pollux X, 155. Γαλεάγρα —. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.

475. (6.) Pollux VII, 199. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις θεατροπώλης ὁ θέων ἀπομισθῶν.

ΩΡΑΙ.

476. (1.) Athenæus IX, p. 372 b.
α. Ὄφει δὲ χειμῶνος μέσον σικυοῦς, βότρυς,
[illegible]
στεφίνους ἰων • • • κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
αἰτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,
πυῦν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
ὑρισοὺς δ' ἴδοις ἂν ναφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ὧσπ' οὐκ ἔτ' οἰδεὶς οὐδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὶνιαυτοῦ.
β. μέγιστον ἀγαθὸν εἶπες, εἶπερ ἔστι δὲ ἐνιαυτοῦ τὸν τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. α. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδιπαώντο. 10
ἐγὼ δὲ τοῦτ' ἀκίγον χρόνον φήσας ἀφιελιμίην ἄν.
β. κἄγωγε ταῖς ἑλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν·
τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
α. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. β. τιὴ τί;
α. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

477. (2.) Pollux VII, 13.
[illegible]
κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θήσειον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ' ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν μένειν.

478. (3.) Scholiasta Avium v. 874.
Τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.
Cicero de legibus II, 15. "*Novos vero deos et in his colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes, facetissimus poeta veteris comœdiæ, vexat ut apud eum Sabazius et quidam alii dii peregrini judicati e civitate ejiciantur.*"

479. (4.) Ammonius p. 41.
Διέῤῥωται τὸν ὄρκον ἡμῶν.
Idem Ammonius in v. ὑπάγειν p. 140. — καὶ Ἀριστοφάνης
Ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὅρκον.
ἀντὶ τοῦ προερῶ. Hæc quoque ad Horas refert Burmannus.

480. (5.) Grammaticus Bekkeri p. 425, 3. Ἀπιχθύς: τοὺς οὐκ ἐσθιομένους ἰχθῦς. Ἀριστοφάνης Ὥραις.

481. (6.) Hesychius, Ἀρᾶς ἱερόν: ἱερὸν Ἀρᾶς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὥραις. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν.

482. (7.) Pollux X, 160. Ἀσκοπήρα, ὡς ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους.

483. (8.) Hesychius, Δικαστικόν: Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριῳβολόν φησιν εἶναι. οὐ μέντοι ἔστηκεν, ἀλλ' ἀλλοτε ἀλλως [illegible]

484. (9.) Hesychius, Ζεῦγος τριπάρθενον:— Ἀριστοφάνης Ὥραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος εἶπε "Ζεῦγος τριδουίλων (τριδουίλον Salmasius)."

485. (10.) Pollux VII, 187. Χοιροπῶλαι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις.

486 a. (11.) Scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. Χαιρεφῶντα Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις νυκτὸς παῖδα καλεῖ.

486 b. (12.) Scholiasta Vespar. v. 1178. Θεογένης Ἀχαρνεὺς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλα ἀποπαρδεῖν κωμῳδοῦσιν. δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὥραις.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

487. (1.) Scriptor vitæ Aristophanis p. 38.— (Ἀριστοφάνης) μετῆλλαξε τὸν βίον παῖδας καταλιπών

τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀμφιτρύτα. — τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀμφιτρύτα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναῖκα δὲ
αἰσχύνομαι τὼ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.
ἴσως αὐτοὺς λέγων.

488. (2.) Athenæi epitome II. p. 53 a.

Ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.

489. (3.) Athenæus VII, p. 310 f.

Λάβρας ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

490. (4.) Athenæus X, p. 444 d.

Ἠθέλες γ' πίνειν εἶνος Ἀφροδίτης γάλα.

491. (5.) Athenæus X, p. 446 d.

Πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τύχα.

492. (6.) Athenæus XI, p. 485 a.

Τὸ δ' αἷμα λίλαιβε τοῖμὸν, ὤναξ δέσποτα.

493. (7.) Athenæus XIV, p. 652 f.

Οὐδὲν γὰρ ὄντως γλικύτερον τῶν ἰσχάδων.

494. (8.) Athenæus XV, p. 701 b.

[illegible] Ἀγ[illegible]

Fortasse ex Thesmophoriazusis secundis.

495. (9.) Chœroboscus p. 440, 25. Gaisf. Παρὰ Ἀριστοφάνει περισπωμένως "Ἱκετον πρεσβῆ δύο." Joannes Alexandrinus p. 14, 24. Τὰ δύο ee εἰς η συναιρούσιν Ἀθηναῖοι —

Καὶ πρός γε τοίτοις ἥκετον πρίσβη δύο.

496. (10.) Chœroboscus apud Bekkerum p. 1399. Μύκης: — σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἁμανίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει

Ὀπτοῖς μύκησι πρινίνοις.

497. (11.) Clemens Alexandrinus Stromat. VI, p. 745.

Αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

498. (12.) Clemens Alexandrinus Stromat. VI, p. 751.

Ἑβδόμων ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὢν
χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

499. (13.) Scholiasta Platonis p. 371. Ἄττα: τοῦτο ψιλούμενον μὲν τινά σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἅττινα. — ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται. — Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (v. 630.) "Ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἅττα μικρὰ μανθάνων." Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτὸ ζήσει παραλαμβάνεσθαι

Πεθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἅττα φαίνεται·
καὶ πάλιν

Ὀπηνίκ' ἅτθ' ἱμεῖς κοπιᾶτ' ὀρκούμενοι.

Conf. Harpocratio et Suidas in ἅττα, Etymolog. M. p. 167, 46. Eustathius p. 148 extr. Philemo Burneii p. 16. Hesychius, Photius et Suidas in ἄ[illegible]

500. (14.) Pollux II, 18.

Ἄλλαι δὲ κυσμίζουσιν αἰτῶν, εἰσὶ δὲ
ἥδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

501. (15.) Pollux II, 34.

Λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρὺς τὸν ἥλιον.

502. (16.) Pollux II, 39.

Ἵνα μὴ καταγὴς τὸ σκάφιον πλεγγὶς ξύλῳ.

503. (17.) Pollux II, 189.

Ἵνα ξυνῶσιν ὥπερ ἥδεσθον βίῳ,
σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.

504. (18.) Pollux II, 233.

Ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον.

505. (19.) Pollux VI, 24.

Τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κυνέμυια' ἠκρατίσω;

Phrynichus Bekkeri p. 23, 15. Ἀκρατίσασθαι: τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Ἀριστοφάνης "Ἀκρατούμαι μικρόν."

506. (20.) Pollux VI, 80.

Ὀξυγλύκειῶν τάρα κοκκιείς ῥόαν.

τοιτὶ δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὂν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

507. (21.) Pollux VII, 26.

Τὴν χύτραν,
ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' ἥψες ἐζομευμένα.

508. (22.) Pollux VII, 64.

[illegible]

509. (23.) Pollux VII, 67.

Ἄλλα τ[illegible]στιμφίων λιεῖν
τὰ κάρυά μοι ξέπιπτεν.

510. (24.) Pollux VII, 108.

Πλὴν εἴ τις πρίαιτο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως.

511. (25.) Pollux VII, 162. Λεπρᾶν | κεράμιον ὀξηρὸν ἀντὶ τοῦ μυδᾶν Ἀριστοφάνης λέγει. Idem VII, 161. κεράμιον ὀξηρὸν ex Aristophane memorat.

512. (26.) Pollux VIII, 17. Ἔνιοι δὲ οἶνται καὶ ἀνάγκην σκέλος εἶναι δικαστικὸν εἰπόντος Ἀριστοφάνους

Οὐκ εἶ λαβὼν θέραζε τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντεῦθεν;

513. (27.) Pollux X, 32.

Τὸ παραπέτασμα τὸ Κύπριον τὸ ποικίλον.

514. (28.) Suidas, Αὐαίνεται: ξηραίνεται. — ἡ πρώτη δασύνεται. καὶ Ἀριστοφάνης

Ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται.

καὶ ἑτέρωθι

Ὥστ' ἐγωγ' ἡδυνόμην
ἀναίνεσθαι.

515. (29.) Photius p. 266, 16. et Suidas, Μηλῶσαι:

Τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

516. (30.) Photius p. 460, 3. et Suidas, Πράσσυμαι:

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

517. (31.) Schol. Lycophr. vol. 1. Præf., p. LII. ed. Muell. Ἀριστοφάνης,

Εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι, τἄλλα ψεύδομαι.

518. (32.) Phrynichus Bekkeri p. 57, 14.

Οὔκουν μ' ἐώσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε;

519. (33.) Grammaticus Bekkeri p. 400, 9. et Favorinus in Aldi Hortis Adonidis p. 16 a.

Σὺ δ' οὐκ ἀνείχες αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

520. (34.) Grammaticus Bekkeri p. 434, 5. Ἀπόρρητα πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης

Οὔτως τι τἀπόρρητα δρᾶν ἐστι μέλει.

Fortasse ἐστιν μέλον. Aliam conjecturam, ἐτμέλει,

in diario nescio quo propositam vidi. Apud Suidam in ἀπόρρητα scriptum in editione Mediolanensi οὐτό, τ' εἰπόρρητα δρᾶν ἔτι μέλλει.

521. (35.) Etymolog. M. p. 61, 17.
Γίγνωσκε τῶν ἰλιειῶν τε καὶ τὰ γράμματα.

522. (36.) Etymolog. M. p. 270, 45.
Ὁρῶ γὰρ ὡς ὄμβακα διασαυλούμενον.

523. (37.) Etymolog. M. p. 280, 28.
Κατανιτζολείτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες, ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

524. (38.) Etymolog. M. p. 298, 53.
Καὶ τῶν πρὸς εἶλην ἐχθρῶν ὠπτημένων.

525. (39.) Etymolog. M. p. 470, 34.
Ἴκτινα παντὶφθαλμον ἅρπαγα στρέφων.

ἅρπαγας τρέφων Chœroboscus p. 278, 24. Scribendum ἁρπαγῆς τρέφων.

526. (40.) Etymolog. M. p. 526, 20. Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα λίσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔζη Οἰμαι γὰρ αὐτὸν κιλλοπι ἰοικένται.

527. (41.) Etymolog. M. p. 682, 51.
α. Ποῖ κἦχος; β. εὐθὺ Σικελίας.

528. (42.) Eustathius p. 73 extr.
Ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

529. (43.) Eustathius p. 959, 41. Τὸ δὲ σῶς εἴρηται, φασὶ, καὶ ἐληλακέναι. Ἀριστοφάνης
Οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.
λέγονσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοὶ, παρ' οἷς καὶ σᾶ ἡ σῶα. — Ἀριστοφάνης
Ἡ μάζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος.

Excerpsit haec etiam Philemo in v. σῶος.

530. (44.) Eustathius p. 1166, 51.
Ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον.

531. (45.) Eustathius p. 1387, 4.
Ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεκωλοῦντας ἄθρους.

532. (46.) Eustathius p. 1415, 62.
Πόθεν δ' ἐγὼ σοι συγγενὴς, ὦ φαρμακέ;

533. (47.) Eustathius p. 1419, 52. Καὶ δικαστήριον ἱστορεῖσιν Ἀθήνησιν ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἀριστοφάνης
Ἄκων κτενῶ σε τέκνον·
ὁ δ' ὑπεκρίνετο
ἐπὶ Παλλαδίῳ πᾶρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην.
ἐδίκαζον δὲ κατὰ Παυσανίαν ἐκεῖ ἀκουσίους φόνους οἱ ἐφέται.

534. (48.) Eustathius p. 1442, 2.
Ἔφευγε, καγὼ τῆς ὑπαντᾶξ εἰχόμην.

535. (49.) Eustathius p. 1467, 35.
Καὶ κίων ἀκράχολος
Ἑκάτης ἅγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

Conf. grammaticus Bekkeri p. 327, 13.

536. (50.) Eustathius p. 1535, 20. postquam de formis vocabulorum ἄρκος et ἀπαρκίας, pro ἄρκτος et ἀπαρκτίας ab quibusdam usurpatis exposuit, ita pergit, εἰ δὲ τοῦ ἄρκτου ὑπεξαιρεθέντος τοῦ τ, ὡς εἴρηται, οὐ γέγονε σημασίας ἐναλλαγὴ, οὐ μὴν οὐδὲ γελοιασμὸς, ἀλλ' ὁ κωμικὸς τὸ κάππα ἐξελὼν γέλωτα ἐκίνησεν εἰπὼν οὕτω
Ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ
τὴν ἄρκτον ἅρπον, τὴν δὲ Τυρὼ τροφαλίδα,
τὸ δ' ἅπτυ σέκα.

537. (51.) Eustathius p. 1788, 20. Ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ ὄρου παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ ὠνή. — εἰ δὲ ἀπ' αὐτῆς παρῆκται καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ ὄνωνις, ἡς χρῆσις φέρεται παρὰ τοῖς τεχνικοῖς τὸ
Εἶτα δὴ
εἰς (add. τὴν) πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα·
οὐκ ἔστι βεβαίους ἀπισχυρίσασθαι. ὄνομα δὲ βοτάνης ἡ ὄνωνις, δι' ἣς ἐπ' ἀλογοῖς ἴσως ὁ κωμικὸς τινα σκώπτει καὶ μαθυμία, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νωθροῦ ὄντος.

538. (52.) Theognostus in Crameri Anecdotis Oxon. vol. 2. p. 142, 18.
Λίθος τις ὦζησεν τεθυμιαμένος.

539. (53.) Scholiasta Equitum v. 137.
Ἅμιμη δ' ἔγωγε τὴν Κυκλοβόρον κατέναι.

540. (54.) Scholiasta Equitum v. 254. Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων· ἔνθα αἱ κάγχυλοι φρύγονται. κάγχυλος δέ εἰσιν αἱ λελεπισμέναι κριθαὶ αἷφ' ὧν ἡ πτισάνη. σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν φανερωτέρως φησὶ "Καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὔκρατες στύπαξ." Idem ad v. 129. στυππειοπῶλης: ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι κανναβίνα, λινᾶ. δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτη καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν, ὃς στύππαξ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ στυππιοπῶλης εἶναι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις.

541. (55.) Scholiasta Euripidis Medeæ v. 46.
Ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων.

542. (56.) Scholiasta Ranarum v. 787. Τῶν ἀντιλογιῶν: παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαπρόν. καὶ ἐν ἄλλοις
Στὴν ψ μέλος τὴν τέκτιν' Εὐμπίδην.

Corrigendum ex codd. στρεψίμαλλος.

543. (57.) Scholiasta Pacis v. 1081. Διακαυνιάσαι: — καίνον τὸν κληρόν φασι. καὶ ἐν ἄλλοις "Πόσος ἔσθ' ὁ καίνος;"

544. (58.) Grammaticus Bekkeri p. 384, 3. Ἀλοῶν: ἀντὶ τοῦ περιόντων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βύες. οὕτως Ἀριστοφάνης
Ἀλοῶν χρὴ τὰς γνάθους.

545. (59.) Grammaticus Bekkeri p. 398, 26.
Φράζε τοίνυν, ὡς ἐγὼ σοι σὺ τῶν ἀνέρριμμαι κίβος.

Omisso poetæ nomine Suidas in ἀνέρριπτον.

546. (60.) Pollux VI, 49. Ἀριστοφάνης
Τὸν σπέρδην ἀποτίλαι χρὴ
κἄτ' ἐκπλύναι καὶ διαπλύναι.

547. (61.) Pollux VI, 56.
Χορδαὶ, φύσκαι, πάσται, ζωμοὶ, χύλικες.

548. (62.) Pollux VI, 62.
Πολφοὶς δ' οἰχ ἥψουν ὁμοῦ βολβοῖς.

549. (63.) Pollux IX, 151.
Εἰκοβολοῦντες καὶ γλίττοντες.

550. (64.) Athenæi epitome II, p. 67 d.
Ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξίδες εἰσί.

551. (65.) Athenæus IV, p. 178 d.
Ἀλλ' ὦ Δελφὼν πλείστας ἀκοινῶν
Φοῖβε μαχαίρας
καὶ πωδιδίσκων τοὺς σοὺς προπόλους

552. (66.) Sextus Empiricus adversus grammaticos I, 10, p. 264.

Διόλεκτον ἔγουτα μείζην πόλεως
οὔτ' ἀστεῖων ἐπαθλητῆραν

553. (67.) Clemens Alexandr. Stromat. VI, p. 749.

Δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

554. (68.) Pollux VII, 143.

Ὥστ' ἀνακλίντων καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος
οὕνεκα τοῦδε
κηλωνείου τοῦς κηποῦρους.

555. (69.) Pollux VII, 195.

Κερνάτες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι
πίνουσιν.

556. (70.) Athenæi epitome II, p. 50 e.

Ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκλα φύεται
τράμπλα.

557. (71.) Pollux VII, 134. Τάχα δ' ἂν καὶ κοπρηφόροι εἶεν ἐκ τούτων καὶ κοπραγωγοί· Ἀριστοφάνης μὲν γὰρ ἑξῆρκε κόπρου ἀγωγὸς (var. lect. κοπραγωγὸς. κοπραγωγεῖν est Lys. 1176.), καὶ ἀλλαχοῦ " Κοπρολογεῖ κύφινον λαβών."

558. (72.) Suidas, Χιάζειν:—

Αὐτὸς δείξας ἓν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

559. (73.) Erotianus p. 201. Κενέβρεια: τὰ νεκρικαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης " Οἰκ ἴσθ' ὁ κενέβριον ὅταν θύῃς τι, καλεῖ με." Scholiasta Avium v. 538. Κενεβρεῖον: τὰ θυηπολικὰ κρέα οὕτως ἐκάλουν. " Οἰκ ἴσται κενέβριον ὅταν θύσῃ. Fortasse igitur scribendum

Οὐκ ἴσται, κενέβριον ὅταν θύσῃ τι, καλεῖν με.

560. (74.) Grammaticus Bekkeri p. 343, 21.

Τί γὰρ ἐπὶ κακόστροπον ἐμόλετον βίον
ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ;

561. (75.) Suidas et grammaticus Bekkeri p. 415, 29. Ἀριστοφάνης

Ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κἀπὸ κναβεωμάτων.

562. (76.) Antiatticista p. 86, 3. Βῆ: προβάτων φωνή. Λέγει οὖν
Οὐτην (?) μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

563. (77.) Athenæi epitome I, p. 30 b. Γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ οὗτος γίνος τι οἶνου. καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων ἐναφρίσουσαν, οἷμ' Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους ἔφησι λέγων τὸν Ἀθηναῖον ὄβριμον οὔτε ποιητὰς ἡδέσθαι σκληροὺς καὶ αὐστηροῖσιν οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οὔτοις συνόγκοισι τοὺς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.

564. (78.) Athenæi epitome XI, p. 1127 ed. nostrae. Ἐκάλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἑταιρικὸν συνευωχοῦμενον φιλοτίσιον. Ἀριστοφάνης " Ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιὰ στὰν ἢ 'πὶ τὸ δεῖπνον· ὡς ἥδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος."

565. (79.) Aristides vol. I, p. 87, 19. Ὁ δέ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου σκώπτων εἶναι τεθηκότος, τοῦτ' ἄξιον καὶ περὶ τούτου (Ἀλεξάνδρου τοῦ Κοτυαέως) νῦν εἰπεῖν εἰς παιδείας λόγον.

566. (80.) Plutarchus qui dicitur in vita decem oratorum p. 836 c. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ ἀρχιέρεως — θεράποντας αἰλοποιοὺς κεκτημένου καὶ εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων — ὥστε εἰς τοὺς αὐλοὺς κεκωμῴδηται ὑπὸ Ἀριστοφάνους καὶ Στράττιδος.

567. (81.) Hesychius, Ἄανθα: εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι ἢ (καὶ Alberti) Ἀριστοφάνει.

568. (82.) Zenobius Proverb. I, 1. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα: — εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν (Abydenos dicit) συνκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. ὅθεν Ἀριστοφάνης τοὺς συκοφάντας Ἀβυδηνοὺς κωμῳδεῖ εἰπεν. Corrige Ἀβυδοκόμαν collatis Hesychio I, p. 26, et Bekkeri Anecdotis p. 215, 6. 322, 31.

569. (83.) Suidas in ἀγκύρισμα, Ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀριστοφάνης. Error grammatici, qui ἀγκύρισμα cum ἄγκυρα commiscuit, ab Kustero notatus est comparato Hesychio, Ἄγκυρα: ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν.

570. (84.) Pollux II, 108. Ἀριστοφάνης δὲ ἄγλωττον τὸν εἰπεῖν ἀδύνατον ἔφη.

571. (85.) Pollux III, 48. Ἀριστοφάνης δὲ ἄγυνον τὸν ἀγύνην.

572. (86.) Photius p. 7, 20. Ἀγῶνα: τὴν συναγωγήν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

573. (87.) Eustathius p. 1854, 12. Ἦν δὲ καὶ ἄδδιξ μέτρον τι, φασί, τετραχοίνικον. Ἀριστοφάνης " Ἀλφίτων πελάνων ἄδδιχα." Photius p. 8, 6. et grammaticus Bekkeri p. 342, 26. Ἄδδιξ: μέτρον τετραχοίνικον. (Etymolog. M. p. 16, 53, 17, 46.) οὕτως Ἀριστοφάνης. Corrupte Hesychius, Ἀδδιξις: μέτρον τετραχοίνης.

574. (88.) Photius p. 9, 21. Ἀδηφάγοι: ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκάλουτο, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεκράτης.

575. (89.) Grammaticus Bekkeri p. 346, 1. Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἄδωνιν αὐτὸν πολλάκις.

576. (90.) Grammaticus Bekkeri p. 348, 2. Ἀείταν: τὸν ἑταῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον. Scribe ἄϊταν.

577. (91.) Phrynichus Bekkeri p. 6, 2. Ἀκύμων θάλασσα: Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννῶν τεθεικεν, ὥσανεὶ ἀγόνου. ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης.

578. (92.) Grammaticus Bekkeri p. 382, 17. Ἀλειφοβίοιον (codex ἀλειφοβίοιον): τὸν περὶ παλαίστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesychius, Ἀλειφοβίους: πένητας. ubi vide Alberti annotationem.

579. (93.) Pollux II, 150. Ἀριστοφάνης δὲ " ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν" εἶπεν.

580. (94.) Photius p. 72, 21. Ἄποθεν: ἀμάθεν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Ruhnkenius ad Timæum corrigit errorem grammatici reposito Ἀμάθεν: πόθεν, ut apud Suidam est, quanquam omissa Aristophanis mentione.

381 (9. Etym. M. p. [illegible] σαι: — τὸ ὄψιαι ἀναπεπτάσθαι Ἀριστοφάνης. Fulvius Ursinus in Aldi Hortis Adonidis p. 15 b. Ἀναζυγώσαι: τὸ τὰς θέρας ἀναπετάσαι. Ἀριστοφάνης "Τὴν ὄψιαν ἀναζυγώσας."

382. (96.) Hephaestio p. 48. Τὸ προκελευσματικὸν ἐπ' ἐνίων καλούμενον, οἷον τὸ τετράμετρον τοῦτο τὸ Ἀριστοφάνειον "Τίς ὕμιν βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν;"

383. (97.) Suidas, Ἀνασηκῶσαι: ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ἱστάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

384. (98.) Grammaticus Bekkeri p. 401, 18. Ἀνεψιαδοῦ Ἀριστοφάνης.

385. (99.) Pollux II, 228. Ἀνοητία, ἄνοια, ἐπίνοια, πρόνοια, — καὶ ἀνοησία, ὡς Ἀριστοφάνης. Aristophanem ἀνοησία contra Atticorum consuetudinem, quæ ἀνοητία postulat, dixisse nec mihi videtur credibile nec Lobeckio visum est ad Phrynich. p. 506. Quamobrem ἀνοητία priore loco delendum, altero ἀνοησία in ἀνοητία cum codice Jungermanni mutandum est. Pollux IV, 9. Ἄνοια· τὸ γὰρ ἀνοησία (recte codices ἀνοητία) σκληρόν. Phrynichus Bekkeri p. 21, 20. Ἀνοητία· ὡς νοεθετία, μοιχοληπτία, φιλοποτία, λυγνοκαυτία, ἀθλοθετία, ἀκροτία. De ἀθλοθετία Pollux III, 140. Ἀθλοθεσία, ἢ ὡς Ἀριστοφάνης, ἀθλοθετία. De quo dixit Lobeckius ibid. p. 510.

386. (100.) Suidas, Ἀπόμακτρα σκυτίλων ἀπεσκοτημένα δ' ἐσκιωτροφημένα. Eadem grammaticus Bekkeri p. 431, 26. præmisso lemmate Ἀπόμακτρα, et ἐσκιωτροφημένα præbens. Vera loci scriptura hæc est, Ἀπόμακτρα: σκίταλα. ἀπεσκοτωμένα δέ, ἐσκιαγραφημένα. Poetæ enim verba fuerunt ἀπόμακτρ' ἀπεσκοτωμένα, quorum interpretationes ex scholiasta de more excerpsit Suidas, cujus alia est de codem loco annotatio perinepta, Ἐσκιοτροφημένα: Ἀριστοφάνης. ἀπόμακτρα σκυτίλων ἐσκιοτροφημένα. Prudentius idem alio loco, Ἀπεσκοτωμένα: ἐσκιαγραφημένα, κεχρωσμένα. τὰς γὰρ χρίσεις σκότη (σκώτους Hesychius) καλοῦσι ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης: quæ iisdem fere verbis, omissa tamen Aristophanis memoria, ab Hesychio traduntur et ab Pausania apud Eustathium p. 953, 53. Denique Hesychius, Ἀπόμακτρα: ξύλα. τὰς σκυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Forma ἀπόμακτρον idem utitur ad explicandum ἀπόψηστον.

387. (101.) Pollux VII, 22. Καὶ ἀητοστροφεῖν δὲ Ἀ[illegible] λεγον.

388. (102.) Phrynichus Bekkeri p. 10, 9. Ἀ[illegible] ἐγκλεῖς, Ἀριστοφάνης ἀρσενικῶς.

389. (103.) Phrynichus Bekkeri p. 13, 19. Ἀΐσσεσθαι πῦρ καὶ ἐναΐσσεσθαι: Ἀριστοφάνης αὐόμενος, Κρατίνος ἐναΐσσεσθαι.

390. (104.) Hesychius, Ἀφορμή: ἡ νῦν ἐνθῆκη λεγομένη. Ἀριστοφάνης "Μέλλει δὲ πέμπειν τοῖς εἰς ἄφορμήν." ἢ πρόφασις, ἢ αἰτία.

391. (105.) Phrynichus Bekkeri p. 13, 28. Ἀψευδοῦντες: Ἀριστοφάνης.

392. (106.) Grammaticus Bekkeri p. 476, 10. [illegible] τὴν ὥραν. — Ἀριστοφάνης δὲ ἕβη καὶ "ἀωρὶ θανάτῳ ἀπέλασεν." Vereor ne quid erroris admiscrit grammaticus: nam vix ita loquutum esse credam Aristophanem, qui fortasse ἀωρεθίωατος ἀπέθανεν dixerat. Phrynichus ibidem p. 24, 22. Ἀωροθάνατος: ὁ πρὶν τῆς καθηκούσης ὥρας ἀπαθανὼν αὖθι καὶ γνούς.

393. (107.) Scholiasta Theocriti I, 132. Ἡ βάτος ἐηλυκὸς λέγεται· ὁμοίως εἰνατίδα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγεται.

394. (108.) Pollux IV, 63. Καὶ τὰ ῥήματα λυρίζειν καθαρίζειν ψιλλειν καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης, βαρβιτίζειν.

395. (109.) Etymolog. M. p. 194, 31. Βέλεκοι: ὄστρια. "Καὶ τῶν βελέκων (scr. βελέκων") Ἀριστοφάνης.

396. (110.) Pollux VII, 210. Παρὰ Ἀριστοφάνει [illegible].

397. (111.) Pollux II, 56. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ βλέπος ἐκάλεσε καὶ βλέπησιν. βλέπος est in Nubibus v. 1176.

398. (112.) Pollux VII, 187. Ἀριστοφάνης καὶ βοηλατεῖν καὶ ὑηηλατεῖν εἶπε.

399. (113.) Etymolog. M. p. 214, 44. Βράταχος: τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος, καὶ καθ' ὑπερβασμὸν βράταχος καὶ βρόταχος. Vide interpretes Hesychii vol. I, p. 770. Idem p. 760. Βρατάχους: βατρίχους.

400. (114.) Pollux VII, 141. Καὶ βωλοκοπεῖν δὲ [illegible] εἶπε.

401. (115.) Phrynichus Bekkeri p. 31, 27. Γαλῆν καταπέπωκεν (codex καταπέπτωκεν): Ἀριστοφάνης. ἐπί τινος νέου μὴ δυναμένου φθέγξασθαι. χρήσαιο δ' ἂν καὶ αὐτὸς ἐπὶ παντός (τοῦ μὴ addit Bekkerus) φθεγγομένου.

402. (116.) Etymolog. M. p. 229, 40. Γεισίποδες: παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν χειμελίων. καὶ γειῶσαι καὶ γείσωσις τὸ τῆς γῆς ἔκθεμα. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὦας τοῦ ἱματίου γείσα εἶπε. Postrema, Ἀριστοφάνης — εἶπε habet grammaticus Bekkeri p. 231, 2. ubi γείσας scriptum. Vide Hesychium vol. I, p. 808.

403. (117.) Pollux II, 13. Γυρώτειαι παλαίστραι παρὰ Ἀριστοφάνει. Incertum poetæ nomen fit Falckenburgiani codicis scriptura Ἀντιφάνει.

404. (118.) Hesychius, Δαφνοπώλην τὸν Ἀπόλλω λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης.

405. (119.) Phrynichus Bekkeri p. 35, 30. Διετησίους: ἀντὶ τοῦ διέτους, οἷον καθ' ἕκαστον ἔτος. Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης. Apud Thucydidem II, 23. legitur θυσίαις διετησίοις.

406. (120.) Hesychius, Δράκαιναν: τὴν μάστιγα, τὴν ἱστριχίδα ὁ Ἀριστοφάνης.

407. (121.) Scholiasta Dionysii Thracis in Bekkeri Anecdotis p. 942, 22. Τὸ δυάκις καὶ τριάκις παρὰ Ἀριστοφάνει.

408. (122.) Pollux X, 27. Ἀριστοφάνης (Lysistr. v. 265.) "Προπίλαια πακτοῦν." καὶ πάλιν, ἐπιπακτοῦν [illegible].

409. (123.) Pollux II, 199. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύ-

λοιε κρούματα παίσματα· Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐπιπαίσματα αὐτὰ καλεῖ.

610. (124.) Pollux VI, 79. Τὰ δὲ ἐπιδορπίσματα [illegible]

611. (125.) Pollux II, 42. Ἐτερεγκεφαλῶν, ὡς Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονεῖν.

612. (126.) Hesychius, Ἐτνήρυσις· ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φίνει τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρυσιν εἰπών. παρὰ τὸ ἔτνος.

613. (127.) Photius p. 30. 6. Εὔειλος (codex εἴξηλος· εὐήλιος. Ἀριστοφάνης.

614. (128.) Suidas, Εὐθετῆσαι· κοσμῆσαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Pollux II, 31. Εὐθετῆσαι δὲ ἔλεγον τὰς τρίχας.

615. (129.) Pollux IX, 162. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει εἰκόπως.

616. (130.) Pollux VI, 161. Ἡμιφωσώνιον Ἀριστοφάνης. Vide Hesychii interpretes vol. I, p. 1636

617. (131.) Pollux I, 12. Τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνας οὐκ ἀγαλματοποιοὺς μόνον αἰδὲ ἀγαλματοτεύκτας, ἀλλὰ καὶ θεοποιοὺς καὶ θεοπλάστας, ὡς [illegible]

618. (132.) Pollux VII, 150. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα θερίστριαν καὶ φρυγανίστριαν εἶπε.

619. (133.) Pollux VII, 100. Τοὺς δὲ μεταλλέας θυλακοφορεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη. Duo codices θυλακοφόρους. Et glossam θυλακοφόροι habet Hesychius. Sed Pollux X, 149. θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας οἱ κωμῳδοὶ λέγουσι.

620. (134.) Phrynichus Bekkeri p. 43, 44. Ἰξοί· ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ φειδωλῶν. — λέγει δ' Ἀριστοφάνης οὕτως "Ἰξοὶ μυπόκυδυλοι." ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τοὺς γλίσχρους καὶ διὰ τὴν φειδωλίαν μήτε λουομένους μήτε νιζομένους. Illata hæc sunt in Meeridis librum p. 201, ubi vide Piersoni annotationem.

621. (135.) Hesychius, Ἱπποκλείδης· οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν.

622. (136.) Pollux IV, 67. Καλαμίνην σύριγγα εἴρηκεν Ἀριστοφάνης. Idem X, 153. Καλαμίνους [illegible] Ἀριστοφάνης ἔφη.

623. (137.) Pollux VII, 166. Ἀριστοφάνης καὶ κάμινον βαλανείου φησί.

624. (138.) Photius p. 129, 15. Κάνδυτος· σκευασία ὑφοποικὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρίνος καὶ ἤρπυλ καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης. Scribe κάνδυλος, de quo dixi ad schol. Pac. 122. Hesychius, Κάνδυλος· διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἑβδόμου, quæ emendavit Porsonus ad Photium p. 688.

625 (139.) Pollux II, 41. Τὸ δὲ ὑπὸ μέθης καρηβ[illegible]

626. (140.) Scholiasta Vesparum v. 288. Ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλύειν (θάλλειν Lobeckius in Orphicis p. 692.) καταχυτρίσαι, ὡς ἐτίτραβε Ἀριστοφάνης. Similiter Etymolog. M. p. 313, 42. Suidas in ἐγχυτρίσαι. scholiasta Platonis p. 336.

627. (141.) Pollux II, 57. Καχίποπτος, ὡς Ἀρι[illegible]

628. (142.) Harpocratio, Κελεύοντες· — κυρίως εἰσὶν οἱ ἱστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ.

629. (143.) Photius p. 168, 12. Κλέος· τὴν [illegible]

630. (144.) Photius p. 173, 7. Κνημία· τὰ ἐν τοῖς θώραξι καὶ τροχοῖς διερείσματα, καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις. καὶ τὸ κνημιοπαχὲς ξύλον, ὡς Ἀριστοφάνης.

631. (145.) Phrynichus Bekkeri p. 47, 7. Κοινοθυλακεῖν· τὸ ἐν ὁδῷ κοινωνεῖν σιτίων καὶ τραπέζης καὶ καταγωγῆς καὶ τῶν τοιούτων. Ἀριστοφάνης.

632. (146.) Harpocratio Κράστις· Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Λυσικράτην. κράστις ἐστὶν ἡ πύα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. Apud alios grammaticos κράτις scribitur.

633. (147.) Pollux VI, 91. Μέμηται δὲ Ἀριστοφάνης καὶ κρεοστάθμης.

634. (148.) Pollux VI, 47. Κυδώνια μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης.

635. (149.) Photius p. 198, 11. Κωπαῖοι· [illegible] οὕτως Ἀριστοφάνης.

636. (150.) Photius p. 211, 21. Λεγωνῆσαι· ἀντὶ τοῦ παῖσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

637. (151.) Pollux VI, 86. Ἀριστοφάνης λεκανίσκην.

638. (152.) Pollux VII, 196. Λιβανωτοπωλεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη.

639. (153.) Phrynichus p. 321 ed. Lobeck. Κοχλιάριον· τοῦτο Λίστρον Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς λέγει, καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε. Phrynichus Bekkeri p. 51, 9. Λίστριον· τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κοχλιάριον. — Videtur igitur Aristophanes λίστριον dixisse: de quo vocabulo aliorum grammaticorum locos indicavit Lobeckius.

640. (154.) Suidas, Λογάρια· οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. Quibus subjungit Synesii non nominati verba quædam.

641. (155.) Phrynichus Bekkeri p. 50, 51. Λογγάζειν· τὸ διαδιδράσκειν τὸ ἔργον, προφασιζόμενόν τινα πρόφασιν. καὶ τοῦτο Ἀριστοφάνης τίθησιν ἐπὶ ὑπνον προσποιούμενος (προσποιουμένων?) χωλεύειν.

642. (156.) Photius p. 231, 11. Λουτρίδες· δύο κύραι περὶ τὸ ἕδος τῆς Ἀθηνᾶς. ἑκαλοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντρίδες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

643. (157.) Pollux VII, 157. Καὶ λοφοπωλεῖν Ἀριστοφάνης εἴρηκε.

644. (158.) Photius p. 240, 5. Μαγίδες· μᾶζαι. καὶ τὰ τῇ Ἑκάτῃ συντελούμενα δείπνα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium h. v.

645. (159.) Photius p. 241, 8. Μάθοι· λέγουσι τὴν μάθησιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

646. (160.) Photius p. 244, 13. Μαλθακόν· ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

647. (161.) Photius p. 246, 4. Μάνην· τὴν μανίαν. λέγουσι δὲ καὶ μάναν. Ἀριστοφάνης.

648. (162.) Pollux VI, 31. Ἀριστοφάνης, τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.

649. (163.) Pollux IX, 25. Ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης μεγαλοπολίτης ἂν λέγοιτο, ὁ δὲ μικρᾶς

μικροπολίτης. ὄθεν καὶ Ἀριστοφάνει εἴρηται τὸ μικρο-
[illegible].

650. (164.) Photius p. 280, 3. Μέξαν: αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

651. (165.) Pollux VII, 177. Μυροπωλεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη.

652. (166.) Pollux VII, 139. Ναῦται: οἱς πρωτήκει καὶ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει ναύτριαι.

653. (167.) Pollux II, 20. Ἀριστοφάνης δὲ ἐναινιέσθαι τὸ τολμᾶν ἔφη, — ἀνδριζέσθαι δὲ εἶπεν ἀνδροῦσθαι, καὶ ἀνδριζόμενοι Ὑπερείδης.

654. (168.) Pollux VII, 138. Νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας μάθημα κολυμβητῶν Ἀριστοφάνης εἶπε καὶ Πλάτων.

655. (169.) Stephanus Byzant. Νώνακρις: πόλις Ἀρκαδίας. — τὸ ἐθνικὸν — καὶ Νωνακριεὺς λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει. Fortasse Νωνακρεὺς scribendum ex Hesychii et Photii glossis.

656. (170.) Pollux II, 180. Καὶ νωτοπλῆγα τὸν μαστιγίαν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. Nisi Aristophanem pro Phercrate nominavit, cujus ex Crapatalia Suidas in νωτοπλῆγα versum attulit, Καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

657. (171.) Pollux VII. 30. Ἕξαινε δὲ τὸν ἐρίον Ἀριστοφάνης ἔφη.

658. (172.) Photius p. 308, 23. Σειρης (sic): φυτὸν ἁρωματικόν. Ἀριστοφάνης. Hesychius, Σειρίς: ἁρωματικόν τι φυτόν. ubi vide annotationes.

659. (173.) Photius p. 330, 12. — τὸ ἱερὸν Ὀλυμπίειον πεντασυλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον Ἀριστοφάνης.

660. (174.) Photius p. 291, 15. et Suidas, Ὀνυχίζεται: ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης.

661. (175.) Photius p. 349, 3. Ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας. Ἀριστοφάνης.

662. (176.) Photius p. 356, 8. Οὐδαμᾶ: οὐδέποτε. Ἀριστοφάνης. Corrige οὐδαμά. μηδαμά restitutum Thesmophor. v. 1162.

663. (177.) Phrynichus Bekkeri p. 18, 23. Αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες: τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης.

664. (178.) Pollux VI, 163. Καὶ Ἀριστοφάνης, Πάγκυφος ἐλαία. Scribe ἐλάα. Hesychius, Ἀστὴ ἐλαία: ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα. Pollux IX, 17. Ἡ δὲ κωμῳδία καὶ ἀστὴς ἐλαίας εἴρηκε τῆς ἐν πόλει.

665. (179.) Stephanus Byzant. Παμβωτάδης (Παμβωτάδαι Meursius): δῆμος Ἀττικῆς, Ἐρεχθηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωτάδων, ἐν Παμβωτάδων. Ἀριστοφάνης. Scribe Παμβωταιῶν.

666. (180.) Photius p. 377, 25. Πανός: δᾶσμη κληματίδων. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀριστοφάνης.

667. (181.) Pollux X, 156. Πέτειρον δέ, οὗ τὰς ἐνιαυσίους ὁρμιὰς ἐγκαθείρειν συνδεδήκει. Ἀριστοφάνης λέγει. Photius p. 426, 12. Πέτειρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον εὖλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε. Nam etiam πέταυρον dictum est.

668. (182.) Pollux IV, 163. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ πλειοταχύθεν.

669. (183.) Pollux VII, 12. Ὁ δὲ τοὺς πυπράσκουσι πυρρενῶν προπράτωρ, ὡς Δείναρχος καὶ Ἰσαῖος. προπώλην δὲ Ἀριστοφάνης αὐτὸν εἶπε καὶ προπωλοῦντα Πλάτων.

670. (184.) Photius p. 463, 21. Προσχίσματα: εἴδος ὑποδήματος. Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II, p. 1054.

671. (185.) Pollux IV, 18. Καὶ πυξίον καὶ πυξίδιον παρὰ Ἀριστοφάνει. Idem X, 59, 60. Τῷ δὲ παιδὶ δέοι ἂν προσεῖναι — πυξίον εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγρῴφου τοῦνομα ἐν Ἀναξανδρίδου Ζωγράφοις — "Πυξίον λαβὼν κάθου." οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ εἰς ταύτην αὐτὸ τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἄγεσθαι, ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρηται.

672. (186.) Photius p. 478, 1. Πυτίνη: πλεκτὴ λέγυνος. Ἀριστοφάνης.

673. (187.) Photius p. 486, 24. Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης.

674. (188.) Grammaticus Bachmanni I, p. 360, 26. Σαικωνίσαι: κινηθῆναι. Ἀριστοφάνης. Eadem habet Photius p. 496, 7. ubi σαικωνῆσαι scriptum. Conf. Hesychium vol. II, p. 1138.

675. (189.) Photius p. 503, 19. et grammaticus Bachmanni I, p. 362, 31. Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅταν αὐτὰ βούλωνται οἴρησαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

676. (190.) Hesychius, Σέριφος: Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον. Photius p. 506, 24. Σέριφον: τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν. καὶ κρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

677. (191.) Photius p. 518, 2. Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι. Ἀριστοφάνης.

678. (192.) Photius p. 520, 12. et grammaticus Bachmanni I, p. 366, 10. Σκιμβάζειν: χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν. τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὕτως Ἀριστοφάνης.

679. (193) Photius p. 524, 5. Σκοπῆν καὶ σκοπιὰν λέγουσι. καὶ σκοπὰν Ἀριστοφάνης.

680. (194.) Pollux VII, 148. Τὴν δὲ σμινύην σμινύδιον Ἀριστοφάνης καλεῖ.

681. (195.) Photius p. 532, 16. Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων. οὕτως Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II, p. 1252.

682. (196.) Pollux III, 146. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ σταδιοδρόμης εἴρηκε. Deteriores libri σταδιοδρόμος.

683. (197.) Photius p. 535, 5. Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες. καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

684. (198.) Pollux VII, 32. Στῆμονα δὲ ἐξεσμένου τὸν ἰσχνὸν καὶ λεῖον Ἀριστοφάνης λέγει.

685. (199.) Pollux VII, 190. Στρογγυλοναύτας Ἀριστοφάνης λέγει.

686. (200.) Etymolog. M. p. 747, 3. Photius p. 570, 3. et grammaticus Bachmanni vol. I, p. 382, 8. Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

687. (201.) Photius p. 572, 4. et grammaticus Bachmanni p. 382, 20. Τάχας: τοὺς καταστοχασμούς, παρὰ τὸ τάχα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

688. (202.) Etymolog. M. p. 754, 34. et Photius p. 580, 21. Τετραχίζειν: οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Eadem omisso Aristophane habet Hesychius vol. II, p. 1373.

689. (203.) Photius p. 588, 13. Τίζειν: τὶ λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Fortasse ad Avium versum 23 pertinet, ἢ δ' (nam ita corrigendum) ἡ κορώνη τὴν ὑδνὸ τι λέγει πέρι; Satis aliunde notum est cognatum verbum νιτίζειν.

690. (204.) Photius p. 589, 1. Τικτικόν: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον. Ἀριστοφάνης.

691. (205.) Photius p. 598, 4. Τραγῳδεῖν: χορεύειν. Ἀριστοφάνης.

692. (206.) Etymolog. M. p. 726, 52. Στειλειά: τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται, ἤν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης "Τρήμας ἔχει."

693. (207.) Pollux VI, 165. Τρίλυστος δὲ Ἀριστοφάνης λέγει.

694. (208.) Photius p. 607, 23. Τροχίμαλλον: σωρὸς λίθου. οὕτως Ἀριστοφάνης.

695. (209.) Etymolog. M. p. 782, 10. Ὑπόγραμμα: τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογρά[illegible] Conf. Hesychium vol. II, p. 1468.

696. (210.) Etymolog. M. p. 782, 22. Photius p. 627, 19. et Suidas, Ὑποζυγιώδης ἀνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. (haec etiam Phrynichus Bekkeri p. 67, 12.) εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιώδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

697. (211.) Photius p. 670, 20. Ὕλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Frustra Lobeckius ad Phrynich. p. 73. corrigit ἴλυν.

698. (212.) Pollux VII, 7. Τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας φαυλουργοὺς κατὰ Ἀριστοφάνην λέγε.

699. (213.) Etymolog. M. p. 789, 52. et Photius p. 643, 22. Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι (σπίλοι Photius). οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Piersonus ad Mœr. p. 397. φαύσιγγες corrigit ex aliorum grammaticorum locis.

700. (214.) Pollux VI, 167. Ἀριστοφάνης δὲ, φιλόκυνος λέγων.

701. (215.) Photius p. 654, 4. Φλεήσιον: τὸ φλιάσιον πεδίον. Ἀριστοφάνης. Consentit Etymolog. M. p. 796, 4. sed omittit nomen Aristophanis. Sequitur apud Photium, Φληναφᾶ: φλυαρεῖ. "Quum Ἀριστοφάνης omittat Etymolog. M. fortasse transponendum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυάρει. Ἀριστοφάνης." DOBRÆUS in indice Photii p. 735.

702. (216.) Etymolog. M. p. 796, 46. Φνεί: — τὸ δὲ φνεὶ ὑπιτετηδευμένον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει μίμημα ὀρνίων φωνῆς. λέγουσι δέ τινες ὅτι τὸ φνεὶ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ ν· οὐκ ἔστι γὰρ φνεί ἡ λέξις, ἀλλὰ τοφνεί, τοῦ το μὴ ὄντος ἄρθρου, ἀλλὰ μέρους τῆς λέξεως· καὶ ὅηλον ἐκ τοῦ μὴ εὐρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ το παρά τισι. Χαιροβοσκός. Corrupte Photius p. 651, 8. Φλιεῖ (sic): μιμητικῶς ἦχος τῶν γαμψωνύχων. Ἀριστοφάνης. Suidas, Φλίει: μιμητικῶς φωνεῖ.

703. (217.) Phrynichus Bekkeri p. 71, 13. Φορτηγεῖν: φόρτον ἄγειν. καὶ φορτηγοὺς Ἀριστοφάνης.

704. (218.) Pollux VII, 60. Τὸν δὲ χορταῖον (χιτῶνα) τοὺς προσῶλας φορεῖν ὡς ἀγροικίων Ἀριστοφάνης ἔφη.

705. (219.) Mœris p. 419. Ψίλαξ: Ἀριστοφάνης. ψιλὸς καὶ λεῖος. Ἕλληνες. Ἡσύχιος, Ψίλακα: ψιλόν, λεῖον.

706. (220.) Photius p. 655, 12. Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρίσκοντος· ἴστι δὲ ἀποκομματικὸν λεξείδιον· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. Πλέον γράσου καὶ ψοθοῦου καὶ ῥύπου γε καὶ ψύδου. Αἰσχύλος Θεωροῖς. "Lege Πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἶσν, καὶ ῥύπου. Αἰσχύλος Θεωροῖς. et intellige quasi statim post ψο sequeretur Αἰσχύλος." DOBRÆUS in indice p. 735. Ex Theognosto Bekkerus in Anecdotis p. 1432, hæc protulit " ψοθούς ὁ ἀκίνθαρτος."

707. (221.) Pollux VI, 125. Σκληρότερον γὰρ ὁ ἀστεμφὴς — καὶ κωμικώτερον ὁ Ἀριστοφάνους θυμάργοικος.

708. (222.) Pollux X, 123. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει κίμαστρον. — em VII, 61.

709. (223.) Scholiasta Pindari Pyth. II, 125. Ὁ κωμικὸς

Εὐθὺς δὲ Φοίνιξ γίγνομαι·
τῇ μὲν δίδωμι χειρί, τῇ δὲ λαμβάνω.

710. (224.) Photius p. 351, 16. Ὀρχήστρα: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ᾄδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν θέαν ᾠκειτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός. Dobræus in Addendis p. 704. "Lege ᾠκειτ'." Quo nihil proficitur cæteris non explicatis.

711. (225.) Photius p. 570, 13. excerptus ab Apostolio Proverb. XVIII, 14. p. 223. Παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται

Τὰ Ταντάλου τἀλαντα ταντολίζεται.

712. (226.) Photius p. 609, 2. et Suidas, Τρύχνον: — ὁ κωμικὸς φησιν

"Ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

713. (227.) Photius p. 404, 24.

Παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον,

ὁ κωμικός.

714. (228.) Suidas, Ἀσπάζεσθαι: —
Ἀσπαζόμεσθ' ἑρετμία καὶ σκαλμίδια,

φησὶν ὁ κωμικός. καὶ πάντα τὰ ὁμοια διττῶς λέγουσιν. Grammaticus Bekkeri p. 453, 10. "ἀσπαζόμεθα καὶ σὺν τῷ σ, ἀσπαζόμιεθ' ἑρετμά." Etiam apud Suidam legebatur ἑρετμᾷ, quod correxit Meinekius.

715. (229.) Scholiasta Euripidis Orest. v. 163. p. 312. ed. Matth. παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος ἑτέρὸς φησιν " Ἀκούεις ὡς στένει;"

716. (230.) Etymolog. M. p. 192, 17. Βαυκίδες: — " Κατεβαυκάλισέ με" φησὶν ὁ κωμικός.

717. (231.) Eustathius p. 228. extr. "Οτι δὲ ἀπὸ τῆς στρουθοῦ καὶ στρουθίζειν τὸ εὐτελῶς (vulgo εὐτελὲς, correctum ab Brunckio p. 288) πως ἄδειν δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. Idem p. 1411, 15. Τὸ μέντοι στρουθίζειν, ὅ φησιν ὁ κωμικὸς, ἐκ τῆς Ὁμηρικῆς παρήκται στρουθοῦ. Photius p. 544, 5. Στρουθίζων: τρίζων.

718. (232.) Eustathius p. 725, 32. ubi de vocabulis cum *τρὶς* compositis agit. *Φέρει δὲ καὶ* (*τῶν τις παλαιῶν*) *ἀπὸ χρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ παλίμβολος τρίπηχυς καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος.* Conf. Hesychii interpretes vol. II, p. 843.

719. (233.) Stephanus Byzant. *Βρέττος: πόλις Τυρρηνῶν, ἀπὸ Βρέττου τοῦ 'Ηρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βαλήτου. οἱ οἰκοῦντες Βρέττιοι. καὶ ἡ χώρα Βρεττία καὶ ἡ γλῶσσα. 'Αριστοφάνης*

Μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῆν.

720. (234.) Galenus vol. XII, p. 161 ed. Charter.

Χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.

721. (235.) Eustathius p. 911, 63. *Καὶ ἑτέας δὲ τινας ἀσπίδας Αἴλιος Διονύσιος ἱστορεῖ, φέρων καὶ χρῆσιν ἐξ 'Αριστοφάνους ταύτην*

Ἀνὴρ πεδήτης ἑτέαν ἐνημμένος.

722. (236.) Eustathius p. 1291, 45. *'Αρίσταρχος δὲ ὀξύνει (τὸ δοχμὴ), ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ*

Οὗτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δοχμά.

Oxytonon etiam in Equit. est v. 318. *μείζον ἢν ἐν τοῖς ἱππεῦσι.*

723. (237.) Grammaticus in cod. Veneto Harpocrationis apud Bekker. ad p. 36, 14. *'Αργὸς ἐπί τε ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ 'Αττικῶς· καὶ ὁ κωμικὸς*

'Αργοὶ κάθηνταί μοι γυναῖκες τέτταρες.

724. (238.) Moschopulus apud Ritschel. ad Thomam M. p. 274, 16. *Πόθεν — ποτὲ δὲ σημαίνει τὸ οὐδαμῶς, ὡς τὸ 'Αριστοφάνους,*

Σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς πόθεν;

725. (239.) Priscian. XVIII, p. 1190. (vol. II, p. 222.) Attici *μεθ' ἡμέραν* ponunt per se et *νύκτωρ καὶ ἡμέραν.* 'Αριστοφάνης

Οὔτε νύκτωρ παύεται

οὔθ' ἡμέραν.

126. (240.) Grammaticus in cod. Veneto Harpocrationis apud Bekker. ad p. 35, 21. *'Αναβὰν ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσας. Πλάτων Σκευαῖς "ἀναβὰν ἐκ τῆς νόσου." καὶ 'Αριστοφάνης.*

727. (241.) Pollux II, 200. *Διαβιβάσεται Δημοσθένης. καὶ διαβάτην 'Αριστοφάνης.* Quod non pro *διαβήτην* dictum esse, sed *trajectorem* significare ostendi ad H. Stephani Thes. s. v. *Διαβάτης.*

728. (242.) Etymol. M. p. 250, 8. *Δαυλίαν κορώνην, ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα, 'Αριστοφάνης διὰ τὸν μῦθον. ἐπὶ τῆς ἑταίρας.*

729. (243.) Regulæ prosod. ap. Hermann. de em. rat. gr. Gr. p. 436. *Τὰ εἰς αψ λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν φαμὲν συστέλλειν τὸ α, λαῖλαψ. ἐν δὲ τοῖς μονοσυλλάβοις τὸ βράψ ἐκτείνεται κείμενον παρ' 'Αριστοφάνει, καὶ τὸ λάψ παρὰ Ταραντίνοις. ἡ δὲ γράψ καὶ φάψ θηλυκῷ γένει συστέλλεται.*

FRAGMENTA DUBIA.

731. (1.) Athenæus XV, p. 700 c. *Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατίλοις τὴν νῦν λυχνίαν καλουμένην λυχνεῖον κέκληκε,* — *'Αριστοφάνης δ' 'Ιππεῦσι*

Τῶν δ' ἀκοιτίων

συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα.

Eadem ex epitome, omisso dramatis nomine, tradit Eustathius p. 1571, 17. Non leguntur hæc in Equitibus. Recte igitur Porsonus *'Αντιφάνης* corrigere videtur, cujus hoc nomine fabulam memorat Athenæus XI, p. 503 b.

732. (2.) Gregorius Corinth. p. 69, 71 ed. Schæfer. *Οἱ 'Αττικοὶ τὸ ἀντίον ἀντίων φασίν, ὡς 'Αριστοφάνης ἐν "Ορνισι "Μᾶτην ἅμα τὴν ὁδὸν ἀντίτομεν." Quæ ex Avium versibus 3, 4, detorta videntur, *Τί ἄνω κάτω πλανώμεθα;* | *ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορμίνοι.*" ut idem huic grammatico acciderit quod scholiastæ Thucydidis in Nubium loco quodam, de quo supra dixi p. 20.

733. (3.) Photius p. 342, 8. *Ὀπλίττομαι: οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιώτιον. 'Αριστοφάνης 'Εκκλησιαζούσαις.* Nihil Bœotici in Ecclesiazusis est. Hesychius, *Ὁ πίττομαι; οὐ πείθομαι. Βοιωτοί.* v. Ahrens. de dial. Æol. p. 176.

734. (4.) Etymolog. M. p. 783, 17. *Ὑ ξυλος: ὁ κιβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως 'Αριστοφάνης.* Corrige *Μένανδρος* ex Photio p. 629, 23. Menandri ex Perinthia versum, quem scholiasta Hermogenis servavit, vide apud Meinekium p. 142. Vocabulum *ὑπόξυλος* ab Polluce III, 56. *τοῖς νέοις κωμικοῖς* tribuitur.

735. (5.) Etymolog. M. p. 539, 38. *Κροαίνω: τὸ κτυπῶ καὶ ἠχῶ. 'Αριστοφάνης τὸ τοῖς ποσὶ σκιρτᾶν καὶ κροτεῖν.* Verbum Homericum est *κροαίνειν.* Aristophanem dicere videtur grammaticum.

736. (6.) Hesychius, *Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς: 'Αριστοφάνης.* Quibus subjungit explicationem proverbii. Non satis apparet utrum comicum dicat an grammaticum Aristophanem.

737. (7.) Etymolog. M. p. 214, 44. *Βράταχος: τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ 'Αριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. Βάτραχος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν βρατάχος καὶ βράταχος.* Dixi de his formis in Thesauro Stephani, vol. II, p. 194. Apud Etym. scribendum videtur *ὡς παρὰ Ξενοφάνει*, deletis *καὶ 'Αριστοφάνης*, quorum poetarum nomina etiam alibi sunt permutata.

738. (8.) Photius p. 255, 5. *Μελαναίων: τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον, τὸ ἔναλον. 'Αριστοφάνης.* Dobræus, "Vide an legendum *μελαινῶν νηῶν: τῶν πλοίων τῶν πεπιττωμένων*, ut sit Aristophanis grammatici expositio phraseos Homericæ."

DE DUPLICI NUBIUM EDITIONE.

Duas Nubium editiones extitisse testes præter alios habemus duo gravissimos, Eratosthenem et Athenæum, viros in veteris comœdiæ historia eximie versatos. Earum primam constat archonte Isarcho in scenam fuisse productam, olympiadis undenonagesimæ anno primo, successu minus quam poeta speraverat felici: prima enim præmia ad Cratini Pytinam et, quæ in cognato Nubibus argumento versata est, Connum Amipsiæ judicum sententiis sunt delata, ultimus locus Aristophani datus. Quam judicii quæ videbatur iniquitatem quum graviter ferret Aristophanes, in parabasi Vesparum, quam fabulam proximo post Nubes anno archonte Aminia docuit, spectatorum accusavit hebetudinem, qui ingeniosis et subtilibus inventis suis justum pretium statuere nescivissent. Ut enim omnino de poesi sua admodum magnifice sensit Aristophanes, ita Nubes præcipuo in loco habuisse videtur: ut non mirandum sit poetam, non abjecta spe fabulæ aliquando meliore cum fortuna docendæ, novam eamque aliquot partibus mutatam parasse editionem, quæ etiam nunc superest. Ea vero magnopere dubitatur an nunquam in scenam prodierit. De qua re quæ Eratosthenis fuerit sententia ex scholio ad v. 552 cognoscitur, Ἐρατοσθένης δέ φησι Καλλίμαχον ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι φερουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν, σαφῶς ὑπαὐθα εἰρημένου ὅτι πρότερον καθεῖται. λανθάνει δ' αὐτὸν, φησίν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον. αἱ διδασκαλίαι δὲ ὅηλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι. Apparet ex his Eratosthenem Nubes alteram inter dramata ἀδίδακτα retulisse, qualia non pauca fuerunt comicorum. Huic adversa fronte repugnat scriptor ignotus argumenti quod in Bekkeri editione quintum numeratur, Ἀριστοφάνης ἀπορρηφθεὶς παραλόγως ᾠήθη δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἕπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος. quocum consentire videtur sive idem sive alius qui annotationem cæterum perineptam scripsit ad v. 31. τρεῖς μναῖ διῴρίσκου καὶ τροχοῦν Ἀμυνίᾳ, ubi archontem Aminiam notari existimat. Sed hæc de fabula iterum in scenam commissa narratio grammaticorum error esse videtur, qui nisi ex prava versus illius interpretatione originem traxit, hanc etiam caussam habere potuit, quod quum in utraque parabasi, et Vesparum et secundarum Nubium, spectatores repicchendere (ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον) viderent poetam, Vespas, quæ archonte Aminia docta est, cum altera Nubium editione confunderent, quæ nunquam in scenam producta fuit nec potest ante olympiadis undenonagesimæ annum quartum facta haberi: de quo dixit Hermannus in præfatione p. XXI. Sed hæc pluribus persequi alienum ab hoc loco judicamus, ubi illud tantum agendum nobis est ut alterius ad priorem editionem eam fuisse ostendamus rationem, ut recte tanquam nova fabula in indicem dramatum referri potuerit. Id vero demonstratu non est difficile. Præter enim quam quod parabasis aperte nova est, etiam in aliis fabulæ partibus non pauca mutata esse narrat scriptor argumenti septimi, τοῦτο ταυτόν ἐστι τῷ πρότερῳ. διασκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δ' ἦν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιῄρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὁλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἡ παράβασις τοῦ χοροῦ ἠμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους. Videtur autem editio prior admodum mature ex manibus hominum evanuisse: nam et perpauca eaque dubia fragmenta supersunt quæ ad eam referantur et semel tantum πρότερα Νεφέλαι diserte memorantur, apud Athenæum IV, p. 171 e. Ubi qui appositi sunt versus quoniam etiam nunc in secundis Nubibus exstant, Brunckio aliisque vel πρότεραις in δευτέραις mutare vel Athenæum memoriæ lapsus arguere placuit. Qui non cogitasse videntur Athenæum fortasse nihil aliud significare voluisse quam se, quum illa scriberet, priorum Nubium exemplar versasse, alterarum non inspexisse: quemadmodum si alibi δευτέρας nominat, minime sequitur non eadem in prioribus lecta fuisse, quod necessario sumere debent qui Brunckii consectantur opinionem. Quæ præterea de Nubibus circumferuntur fragmenta ob hanc solam caussam ad priorem editionem referuntur, quod in posteriore, quæ superest, non sunt inventa. In quo genere facile intellectu est quam proclivis sit

ad errandum via. Nam quum prima Nubium editio cum tot aliis comici fabulis interierit, perdifficile est discernere quid vere quidve memoriæ errore ex Nubibus attulerint grammatici. Vellemus igitur omnia tantum ab externa specie sua haberent commendationis quantum qui ab Photio versus servatus est in lexico p. 398, 11. Πάρνης: τὸ ὄρος θηλυκῶς·

'Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.

'Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ ἑξῆς. Quod dicit καὶ ἑξῆς, videri potest ad versum fabulæ superstitis spectasse 323.

Βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἦδη γὰρ ὁρῶ κατειλιγμένας
ἡσυχῆ αὐτάς.

ex quo consequeretur utrumque in prima editione versum lectum fuisse. Cæterum quod ad scripturam versus illius attinet, necessaria emendatio est καὶτὸν Λυκαβηττόν: nisi forte Parnethi superimpositus fuit Lycabettus, quemadmodum Pelio Ossa.

Minus certa haberi possunt quæ Suidas in v. πηνίον protulit. πηνίον: ζῶον ὅμοιον κώνωπι. 'Ἀριστοφάνης Νεφέλαις

Κεὐστρεῦσαι ὥσπερ πηνίω βιαιομένω.

ἀντὶ τοῦ ξηροί. σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. Facilis enim ad Nubes in qua Chærephontis quædam partes sunt, ab aliis fabulis aberratio fuit, in quibus exagitatum illum esse novimus: cujusmodi errore haud dubie etiam scholiasta Pacis in codice Veneto ad v. 347, de Phormione scripsit, αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν 'Ἱππεῦσι (v. 565.) καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις, Nubes pro Lysistrata (v. 804.) nominans. De Chærephonte autem vetusti scholii ad Platonem auctor p. 331 ed. Bekker., qui studiose conquisivit quæ comici in Chærephontem dicteria jecissent, quattuor nominat Aristophanis fabulas, unam superstitem Aves, perditas tres, Telmesenses, Dramata, Horas. Si tamen vera retulit Suidas, perspicuum est versui illi vix in alia quam extrema Nubium parte locum fuisse. Brevius fragmentum, fortasse ex parabasi sumptum, servavit Athenæus XI, p. 479 c. κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερὸς τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος καὶ οἷς χέονται οἱ μύσται, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Θυατειρηνὸς, παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφελῶν 'Αριστοφάνους "Μηδὲ στένῳω κοτυλίσκους." Tria verba οὐ μετὸν αὐτῷ ex Nubibus prostant apud Suidam in h. v. explicata per οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. Sed idem μετὸν αὐτῷ ex Ecclesiazusarum v. 694. consignavit in v. μετόν. Nec dubitatione vacua sunt quæ apud Antiatticistam Bekkeri leguntur p. 98. 1. ζυμήσασθαι: 'Αριστοφάνης Νεφέλαις. et p. 105. 2. κόλασμα: 'Αριστοφάνης Νεφέλαις. parum enim accuratus ille grammaticus est, qui, ne jam alia commemorem, p. 97, 14. ἐκπερδικίσαι attulit ex Ecclesiazusis, quod legitur in Avibus v. 773. ἐπανορθώσασθαι p. 96, 25. ex Thesmophoriazusis, quod ad Lysistratæ versum 528, pertinere videtur, ubi [illegible] legitur ἐπανορθώσασθαι ἀν[illegible] κατειλεῖν p. 102, 15. ex Γήρᾳ, quod exstat in Ranis. in Γήρᾳ autem fortasse non lectum fuit. ὠδυλίας ἄμτους p. 111, 7. ex Πελαργοῖς, quod ad Θεωρυσὸς potius pertinere videbitur, si Athenæum compares III, p. 111 b. Illud vero plane imperite ab quibusdam factum, quod ad diversam nescio quam scripturam Nubium versus 1063. (Πηλεὺς ἔλαβε δειὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν) retulerunt Photii verba p. 428, 3. Πηλέως μάχαιρα: παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ 'Αριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρᾳ. ex ipso enim verbo ἀναγράφει apertum est non comicum, qui potius κεχρῆσθαι de more dicendus fuisset, sed grammaticum designari Aristophanem, qui in libro de ἀμέτροις proœmiis de proverbio illo videtur exposuisse. Non magis scholii ad Theocriti V, 118. ullus usus est. ἐκάθηρεν: ἀντὶ τοῦ ἔτιπτε καὶ ἐξέθειρε. καὶ 'Αριστοφάνης, πέδει τὰς πλευρὰς καὶ ἐκάθηρεν. Pertinent hæc ad Nubium v. 1379. κἄπειτ' ἔβλα με κἀσπάδει κἄπινεν κἀτέριζεν. cui adscripta fuit verbi ἐσπάδει explicandi caussa grammatici annotatio τὰς πλευρὰς ἐκάθηρε. Hanc tanquam poetæ verba amplexus est imperitus scholiasta, similis Lecapeno, cujus libellum bene fecit Hermannus quod edere non dedignatus est, in appendice libri de grammatica Græca p. 353—391. Est enim ad multas quæstiones utile quibus modis ineptiverint grammatici cognosse.

Superest jam unum de prioribus, ut ferunt, Nubibus fragmentum, quo quum non aliud ab hac fabula alienius inveniri existimem, ultimum tractandum reservavi. Proditum autem illud est ab Diogene Laertio in principio vitæ Socratis (II, 18), cujus locum operæ pretium est apponi integrum, Σωκράτης Σωφρονίσκου μὲν ἦν υἱὸς λιθουργοῦ καὶ Φαιναρέτης μαίας, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν, 'Αθηναῖος, τῶν δήμων 'Αλωπεκήθεν. ἐδόκει δὲ συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. ὅθεν Μνησίλοχος οὕτω φησὶ "Φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῖν' Εὐριπίδου, ᾧ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθησι." καὶ πάλιν "Εὐριπίδης σωκρατογόμφους." καὶ Καλλίας Πεδήταις

α. τί δῆτα σὺ σεμνὴ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα;

β. ἔξεστι γάρ μοι. Σωκράτης γάρ αἴτιος. 'Αριστοφάνης Νεφέλαις

Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς περιλαλούσας οἵτός ἐστι τὰς σοφός.

Magnam hæc offensionem eo habent quod qui ex Aristophane afferuntur versus alieni videntur ab Diogenis proposito, qui veterum comicorum testimoniis hoc vult comprobare, Euripidem in tragœdiis scribendis nonnihil ab Socrate esse adjutum. Quod quum intellexisset Valckenarius, in Diatribe de Euripidis fragmentis p. 14 Εὐριπίδου corrigi jussit, cujus loco propius ad codicum scripturam Εὐριπίδῃ poni potuisse alii animadverterunt. Mihi vero utraque præpostera correctio videtur. Pervulgata Athenis fuit opinio, ex intima quæ Socrati cum Euripide intercessit necessitudine orta, tragicum in eligendis fabularum argumentis et fingendis moribus scriptorum personarum, quas plus justo philosophi [illegible] in [illegible] chat. Socratis ut

opera et consilio: quod præter comicos ab Diogene memoratos dicere videtur Antiphanes apud Athenæum IV. p. 134 c. *ὁ τὰ κεφάλαια συγγράψων Εὐριπίδῃ*. sed integras tragœdias Euripidi fecisse Socratem nec dixit quisquam nec potuit probabiliter comminisci de homine ab poesi valde alieno. Neque Nubium fabulæ consilio versus illi conveniunt, sive Euripidem sive Socratem nominari sumamus. Nam Euripidis partes ut in altera editione nullæ sunt, ita, si in prima fuissent, sublatas esse vix credibile videtur. Socratis autem personæ monstrandæ duos tantum invenio aptos in hac fabula locos, alterum ubi ab discipulo Strepsiadi ostenditur, alterum ubi Strepsiades Phidippidem in Socratis scholam introducit. Quorum neutri congruunt. Nam ab discipulo quidem hoc modo designari potuisse magistrum nemo facile in animum inducet: Strepsiadis autem personæ quovis alio modo potius Socratem Phidippidi commendare convenit quam qui ab Euripidis societate ductus est. Ejus enim poesin abominatur Strepsiades v. 1371. 1378, qui in Socrate nihil aliud spectat et admiratur quam sophistice in utramque partem disputandi facultatem: cum Euripide quid agat rerum curat scilicet.

Hæ igitur satis idoneæ mihi videntur caussæ esse ut versus illos aliunde quam ex Nubibus excerptos esse existimem, videorque erroris originem ita posse demonstrare nihil ut dubitationis relinquatur. Quod ita faciam ut ab alio exordiar gravissimo peccato Diogenis — neque enim librariorum eam esse culpam mihi persuadeo — qui allatis tanquam Mnesilochi, comici inauditi, versibus, *Φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου | ᾧ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθησιν*, aliud in hac caussa edidit negligentiæ et imperitiæ documentum vix credibile. Quod quale sit æstimare licet ex vita Euripidis, quam in codice Mediolanensi inventam Baccharum editioni adjunxit Elmsleius p. 193. *δοκεῖ αὐτῷ καὶ σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ μνησίλοχος συμπεποιηκέναι τινὰ, ὡς φησὶ τηλεκλείδης. μνησίλοχος δὲ ἐκεῖνος φρυγικόν τι δρᾶμα καινὸν εὐριπίδῃ καὶ σωκράτης ὑποτίθησιν*. Quæ cum Diogene, lacero ut videtur codice uso, comparata et illi lucem afferunt et vicissim accipiunt. Emendanda autem sunt ita ut et Phryges amoveantur, merito jam ab Valckenario in dubitationem vocati neque in *φρυγάνοις*, quæ Socrates supponere dicitur, quidquam præsidii invenientes, et de fabula agi apparet non jam confecta, sed quæ nunc ipsum, fortasse in ædibus Euripidis in scena conspectis, præparetur. Id enim propter præsentis usum temporis *ὑποτίθησι* necessarium est, aliter vix satis aptum futurum. Ea vero omnia lenissima correctione consequi videmur hac

Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα καινὸν
Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν.

Talem igitur quum in his versibus se præstiterit Diogenes, quis tandem ea sit levitate ut de cæteris fidem ei securus habeat? Et qualia quæso sunt proxima illa *καὶ πάλιν "Εὐριπίδης σωκρατογόμφους"*? Immo hic quoque immanis subest hallucinatio Diogenis, qui ex disjectis poetæ membris, quæ in unum erant fragmentum coagmentanda, duo extudit fragmenta, alterum absurdissime conformatum, *Εὐριπίδης σωκρατογόμφους*, alterum addito *περιλαλούσας* eadem qua superiora licentia interpolatum retracto huc lemmate *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*, quod apud scriptorem cui sua debet Diogenes ad longe aliam rem pertinuit. Hæc igitur sunt verba poetæ, sive Teleclidis seu, quod minus probabile duco, Callixe

Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς σωκρατογόμφους οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.

Cave enim ne servato *περιλαλούσας* tertii versus initium statuas *τὰς σωκρατογόμφους*: quæ misera foret et veteris comœdiæ vi plane caritura Euripidis fabularum descriptio. Nihil huc faciunt quæ alibi de Euripidis *λαλιᾷ* traduntur.

Teleclidis autem versus fortasse ex *Ἡσιόδοις* sunt. In ea certe fabula alium poetam tragicum, Philoclem exagitatum fuisse cognovimus ex Scholio lacero libri Ravennatis ad Thesm. 168.

PA
3461
D5
1851

Dindorf, Wilhelm
Poetarum scenicorum
graecorum Ed. 2, corr.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 29 10 02 012 6